

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गजराती कृषीशास्त्र विभाग]

अंकितपात्र २५१३ वर्गिक

पुस्तक नं० ७२६१६ ३।५५

दिनांक २०१५

ॐ तत्सत् श्रीसहजानંदाय नमः

श्री स्वामिनारायणो विजयते

श्री ब्रह्मानंदकाव्य

श्रीअक्षरातीत श्रीप्रगट्पुरुषोत्तम श्रीसहजानंदस्वामि महाराजની છબી તથા
સદ્ગુરુ શ્રીબ્રહ્માનંદસ્વામિની છબી અને જીવનવૃત્તાંત સહિત
તેમના પદોનો અમૂલ્ય સંગ્રહ

શ્રીસ્વામિનારાયણ સપ્રદાયના શ્રીવરતાલની ગાદીના
આચાર્ય મહારાજ શ્રી શ્રીપતિપ્રસાદજી
તથા શ્રીઅમરવાદની ગાદીના
આચાર્ય મહારાજ શ્રી વાસુદેવપ્રસાદજીની સમતિથી
દ્વિતીય આવૃત્તિ છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
રાવસાહેબ કરમશી દામજી જે પી
તથા
મોતીલાલ ત્રિલોચનદાસ ફોજદાર
બી એ એલએલ બી સોલીસીટર
(ગીરગામ બેક રોડ-મુબઈ)

આ પુસ્તક મણિલાલ ઈચ્છારામ ફેશાઇએ જીવરાતી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યું,
સાસુન બિલ્ડીંગ, સર્કલ, કોટ-મુબઈ

સવત ૧૯૬૯

ક્રીંમત રૂપીઆ ૧૫૫

પ્રથમ આવૃત્તિ સવત ૧૯૫૮

શોધિતવર્ધિત દ્વિતીયાવૃત્તિ સવત ૧૯૬૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
૧૫૧૮
ગુજરાતી કાંપીરાઈ સંગ્રહ
૪૫૧૩

શ્રીહરિકો જાયક અહું, સ્યામ નાથ સમરથ,
નર સુર આગળ જાયકે, કબૂ ન ઓડું હથ,
દાસનકો મેં દાસ હું, હરિકે સદા હજૂર,
બ્રહ્માનંદની વિનતિ, નિમખ ન રખિયો દૂર

સર્વ હક પ્રસિદ્ધકર્તાએ સ્વાધીન રાખેલા છે

શ્રી મંગલાચરણ

શ્રીજી મહારાજ વિષે

પીયૂષદ્યુતિપૂર્ણમંડલલસ પ્રેરાનનં શ્રીહરિં
 શ્રીમદ્ભક્ષપુરેશ્વરં સિતમહઃ પ્રૌઢાકૃતિં કોમલમ્ ।
 વૈદ્યેશ્વરેશ્વરેશ્વરં ભયહરં શુભ્રાંબરં માલિનં
 સદ્રત્નાભરણં નમામિ સઃજાનંદં સતાં પાલિનમ્ ॥ ૧ ॥
 સર્વાવિર્ભાવહેતુર્લલિતઃ જગજ્ઞરીશ્વરૈઃ સચિત્ત્રિ-
 દિવ્યોદ્ધારૈસ્સેનૈર્મુનિવરિષ્ઠૈસ્સંસ્તુતશ્ચાક્ષરાત્મા ।
 ધાર્મિર્જાતો ધરણ્યાં નિજજનનિબહાન્ પાતુમીશ્વરશ્ચા-
 નંતાનંદાંબુવાર્ધિર્દિશતુ મુનિપતિર્મિગલં મક્કલાત્મા ॥ ૨ ॥
 નિશ્ચિલનિગમસારદિવ્યમૂર્તિઃ સ્વદાચિત્રચરિત્રાદિવ્યજ્ઞાંતિમ્ ।
 કાલકલ્પકલ્પવરં વેશુદ્ધવરદમહં હૃદયે સ્મરामિ ધાર્મિમ્ ॥ ૩ ॥
 સ્વદાક્ષરધામ્નિ વિરાજિતઃ નિશ્ચિલમુક્તગણર્ષઃ સેવિતમ્ ।
 વિશ્વલપાવણચન્દ્રસંમાનજન્મ હરિવરં પરમં પ્રજમામ્યહ ॥ ૪ ॥

ચંદ્રમાના પૂર્ણમંડળ સરખાં શૌભાયમાન અને મંદહાસ્ય યુક્ત મુખારવિદ્વાળા,
 શૌભાયમાન એવા બ્રહ્મપુરના ઇશ્વર, ગૌર કાંતિવાળા, પ્રૌઢ આકૃતિવાળા, ક્રામળ
 અંગવાળા, ચારે વેદો અને મુક્તોથી સ્તવાતા, ભક્તના ભયને હરનારા, શ્વેત વસ્ત્રો
 ધારણ કરનારા, પુષ્પની માળા અને ઉત્તમ રત્નોનાં આભરણોને ધારણ કરનારા અને
 સંત પુરુષોનું પાલન કરનારા એવા શ્રીસહજનંદ સ્વામિને હું નમસ્કાર કરું છું. ૧

જે સર્વે અવતારોના આદિ કારણરૂપ છે, ઉત્તમ એવા ગુણોના ગણો અને
 દિવ્ય તથા ઉદાર એવા ઐશ્વર્યો જેમનાં ચરણની સેવા કરે છે, અનેક મહા મુનિઓનાં
 મંડળો જેમની સ્તુતિ કરે છે, જે અક્ષરાત્મા છે, જે પૃથ્વીપર પોતાના ભક્તજનોનું
 પાલન કરવાને અવતરેલા છે, જે ઇશ્વરના પથુ ઇશ્વર છે, જે અપાર એવા આનંદના
 સમુદ્રરૂપ છે, અને જે મંગળમૂર્તિ છે, તે મુનિના પતિ ધર્મદેવના પુત્ર શ્રીહરિ અમને
 મંગળ આપો ! ૨

સર્વ વેદના સારરૂપ જે ઉપનિષદ, તેમા જેમની દિવ્ય મતિનુ વર્ણન કરેલું છે એવા, સુખ આપનારા, વિચિત્ર લીલા કરનારા, દિવ્ય કાતિવાળા નામસ્મરણ કરનારા મનુષ્યોના પાપોને હરનારા, સર્વમા શ્રેષ્ઠ, શુદ્ધ ચરિત્રવાળા અને વર આપનારા ધર્મદેવના પુત્ર જે શ્રીહરિ, તેમનુ હુ હૃદયમા સ્મરણ કરુ છુ ૩

અત્યત શુદ્ધ અને શ્વેત તેજવાળા, અક્ષરધામમા વિરાજનારા, સપૂર્ણ, મુક્ત એવા મુનિગણોથી સારી રીતે સેવાતા, નિર્ભળ એવા પૃથ્વિમાના ચદ્ર સમાન સુદર મુખવડ શોભતા શ્રેષ્ઠ એવા શ્રીહરિવરને હુ નમસ્કાર કરુ છુ ૪

શ્રીબ્રહ્માનંદ સ્વામિ વિષે

મહાશાંતં દાંતં સકલમુનિવચ્યં મુનિપુણં
 સદાનન્દાંભોધિ પ્રિયતરહરિયાનનિરતમ્ ।
 વિશાલાક્ષં માન્યં નિગ્વિલમુનિસંઘૈર્ગુસ્તયા
 મુનિં બ્રહ્માનન્દં ગુરુવરમહં નૌમિ સતતમ્ ॥ ૫ ॥
 હરિર્નિત્યં યસ્ય પ્રવરગુણહૃત્પદ્મનિલયં
 વિમુસ્ત્યક્તું નૈવ પ્રણયરશનાબદ્ધચરણઃ ।
 સમર્થઃ પ્રીત્યૈવ ક્ષણમપિ ચ શબ્દો નમ્ ઇવ
 મુનિં બ્રહ્માનન્દં ગુરુવરમહં નૌમિ સતતમ્ ॥ ૬ ॥
 જનૈઃ પુણ્યૈઃ પ્રાર્થ્યૈઃ હરિચરણસંપ્રાપ્તમતિભિ
 સ્તદીયાર્તીનાં યં સપદિ દહને કૃષ્ણસદૃશમ્ ।
 મહામુક્ત સક્તં સતતસહજાનન્દચરણે
 મુનિં બ્રહ્માનન્દં ગુરુવરમહં નૌમિ સતતમ્ ॥ ૭ ॥

મહાશાંત, ઈન્દ્રિયમનના ગુણવાળા, સર્વે મુનિઓમા શ્રેષ્ઠ, મહાનિપુણ, ચૈતન્ય-રૂપી બ્રહ્માનન્દના સમુદ્રરૂપ, પોતાને અત્યત વહાલા એવા શ્રીહરિના ધ્યાનમા પરાયણ રહેનારા, વિશાળ નેત્રવાળા, સર્વે મુનિઓના મડળોએ ગુરુપણાએ કરીને માન્ય કરેલા એવા ઉત્તમ ગુરુ, મુનિ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામિને હુ નિત્ય નમસ્કાર કરુ છુ. ૫

આકાશ જેમ શબ્દનો એક ક્ષણ પણ ત્યાગ કરી શકતો નથી, તેમ પ્રેમ ભક્તિરૂપી દોરીથી જેમના ચરણકમળ બધાયલા છે એવા વ્યાપક શ્રીહરિ પ્રેમથી જ બ્રહ્માનંદ સ્વામિના ઉત્તમ પ્રકારના ગુણ (દોરા અથવા તો ગુણ)વાળા હૃદયકમળને

દાણુબર પણ લાગ કરી શકતા જ નથી, તે ગુરુશ્રેષ્ઠ શ્રીચત્તાનન્દ સ્વામિને હુ નિત્ય નમસ્કાર કરુ છુ. ૬

ધણા પુણ્યશાળી તથા શ્રીહરિના ચરણુમા જેમની બુદ્ધિ પરાયણુ છે એવા મહાત્મા પુરુષોએ પ્રાર્થના કરવા યોગ્ય, પોતાના ભક્તજનોની પીડાઓને બાળી નાખવામા કૃષ્ણસમાન, મોટા મુક્ત પુરુષ તથા શ્રીગુરુમહારાજ શ્રીસહજનન્દ સ્વામિના ચરણુકમળ વિષે નિત્ય આસક્ત રહેનારા મહાગુરુ શ્રીચત્તાનન્દ મુનિને હુ નિત્ય નમસ્કાર કરુ છુ. ૭

વિજ્ઞાપના

સ્વભાગથી સર્વત્ર પ્રસરી જનારી કવિતાને કે સર્વ દિશાને પ્રકાશ કરનાર સવિતાને જો કે પ્રકાશકની આકાશ રહેતી નથી, તોપણ મળ્યો હિ દ્રવ્યતામેતિ ક્રિયાં પ્રાપ્ય તર્થાવિધામ, એ નિયમાનુસાર કવિતાને પણ ગુણગ્ન વાચકોના હૃસ્ત-પુટમા મૂકવાની આવશ્યકતા છે. આજના સમયમા અનેક જનો અનેક પુસ્તકોને વાચકવૃદ્ધ સમક્ષ મૂકે છે, અને તેમાના કેટલાક અત્યુપયોગી હોવા છતાં પણ તેમના મૂલ્યને લીધે સામાન્ય જનોને તે અપ્રાપ્ય જ રહે છે. આથી સામાન્ય રીતે મધ્યમ સ્થિતિવાળા એવા અમારા સ્વધર્માનુયાયી બધુએને થોડા મૂલ્યમા પોતાને અતિ પ્રિય સ્વામિની કવિતા પ્રાપ્ત કરાવવી, એવા ઉદ્દેશથી આ પુસ્તકનું કામ હાથ ધરવામા આવ્યું હતું. આમ કહેવાથી અમારી મતલબ એવી નથી કે, આ કાવ્યગ્રંથ માત્ર સ્વામિનારાયણના મતાનુયાયીઓ માટે જ છે. કારણ કે તેમ કહેવાથી તો અમે સર્વ વસુધાને સ્વકુટુંબમા ગણનારા મહાન્ આત્માને અન્યાય જ આપીશું.

આ પુસ્તકના ઉપયોગીપણા વિષે લંબાણ કરવાની આવશ્યકતા જ નથી. કારણ કે, ય સ્નાત શીતસિતયા સાધુસગતિગજ્ઞયા । કિં તસ્ય દાનૈ કિં તિર્થૈઃ કિં તપોષિઃ કિમધ્વરૈઃ ॥ આવુ સત્સગનુ મહાકૃષ્ણ તો સર્વત્ર વિદિત જ છે અને સત્પુરુષોના, સાધુ મહાત્માઓના જીવનવૃત્તિના, તેમના હૃસ્તથી રચાયેલા પુસ્તકોના, તેમના નિર્મળ અંત કરણમા ઉભરાઈ જતા શુદ્ધ ભક્તિના ઝરાના પ્રવાહમાના ણિન્દુઓરૂપી તેમના પદોના અભ્યાસ કરવો, એ પણ સત્સગ જ છે.

ન વિના પરવાદેન રમતે દુર્જનો જન । જાહિ સર્વરસાન્ શુક્ત્વા વિના મેઘ્ય ન વૃષ્યતિ ॥ આ નિયમાનુસાર સર્વત્ર દોષને દેખનારા, ભક્તિમાર્ગના શુદ્ધ સ્વરૂપને નહિ સમજનારા, નિષ્પ્રયોજન વાદવિવાદ કરવામા આનંદ લેનારાઓને આ સગ્રહ કદાચ નિરુપયોગી લાગશે તો તેથી કાર્ષ્ણીનેની ગણના ન્યૂન થવાની નથી, કારણ કે, ‘રસાયનમસી શીતા પરમાનન્દદાયિની’ એવી ચંદ્રિકારૂપી સાધુસંગતિ, સર્વ સત્ય શોધકોને, જિજ્ઞાસુઓને અને વિદ્યાના વિલાસીઓને અનહદ આહ્વાદ જ આપશે એવી ખાત્રી હોવાથી, આ ગ્રંથને છપાવનારાઓ વધારે વિવેચન ન કરતાં માત્ર પોતાની યોજના નીચે ટીપી દે છે. આ યોજના પાર પડશે કે નિષ્ફળ જશે, તે તો સર્વકર્તા શ્રીજીને જ વિદિત છે, પણ આ યોજના અત્ર આટલા જ કારણથી અમે નોંધીએ છીએ કે, ઈશ્વરેચ્છાનુસાર જો કદાપિ આ યોજના અપૂર્ણ જ રહી જાય, તોપણ તેનું આવી રીતે સૂચન કીધેલું હશે તો કોઈક અન્ય તેનો પાર પાડનારો નિવડી આવશે નીચે પ્રમાણે પુસ્તકો કાઢવાની આ ગ્રંથ છપાવનારાઓની ઇચ્છા છે અને શ્રીજી તે ઇચ્છા પૂર્ણ કરો.—

(૧) બ્રહ્માનંદ કાવ્ય.

(૨) મુક્તાનંદ કાવ્ય-આમા સદ્ગુરુ સ્વામિ શ્રીમુક્તાનંદજીના પદોનો સંગ્રહ.

(૩) પ્રેમાનંદ કાવ્ય-આમા પ્રેમાનંદ સ્વામિના પદોનો સંગ્રહ.

(૪) નિબંધુલાનંદ કાવ્ય-આમા સદ્ગુરુ સ્વામિ શ્રીનિબંધુલાનંદજીના પદોનો સંગ્રહ.

(૫) મળુકેશાનંદ કાવ્ય-સદ્ગુરુ સ્વામિ શ્રીમળુકેશાનંદજીના કાવ્યો.

(૬) દેવાનંદ કાવ્ય-આમાં દેવાનંદ સ્વામિના, તેમજ કૃષ્ણાનંદ સ્વામિનાં અને બીજા સાધુઓના છૂટક છૂટક પદોનો સંગ્રહ છે.

આ દરેક પુસ્તકો એક અથવા વધારે ભાગમા છપાવવા વિચાર છે અને કોઈ પણ પ્રકારના નફા વગર પડી કિંમતે તે વેચવામા આવશે. આ ગ્રંથો કાઢવામા પ્રગટકર્તાઓની ઇચ્છા કાઈ ધનપ્રાપ્તિની કે પ્રતિષ્ઠાસપાદનની નથી, પરંતુ ગુર્જરગિરાના મહાન્ કવિઓના અમૂલ્ય ઉદ્દગારોને એકત્ર કરવાની, તેમજ તેને ભાવિક ભક્તોના અને રસજ્ઞ વાચકોના હસ્તમા મૂકવાની જ છે. દરેક ગ્રંથોમા બનતા સુધી તેના કર્તાના જીવનવૃત્તો પણ આપવામાં આવશે; અને તેથી દરેક વાંચકને વિનંતિ છે કે, આમાના જેના પણ સંબંધે જે કાંઈક માહિતી કોઈને હોય અથવા રહી ગયેલા કે બીજાં પદો હોય તો તે કૃપા કરીને પ્રગટકર્તાઓને પહોંચાડવા.

હવે માત્ર આ ગ્રંથના સંબંધમા નિબંધોજનપણે પ્રયાસ લેનારાઓના ઉપકાર માનવાનો અમારો ધર્મ અમો પૂર્ણ કરીશું. પ્રથમમાં જ અકાળ મૃત્યુને પામનાર, અતિશય ગુણકતી જીવગીને આરભમા જ પૂરી કરનાર, અક્ષરનિવાસી પ્રોફેસર કાશીરામ સેવકરામ દ્વે એમ એ.ને અમો યાદ કરીશું. આ વિદ્વાન્ શોખીને સ્વામિશ્રીના કાવ્યોનો સમૂહ શ્રીમુળીના મંદિરમાંથી એકત્ર કરાવ્યો હતો, પણ સર્વાતર્યામી પરમાત્માએ તેમને તે પ્રગટ કરવાનો અવસર ન આપ્યો, અને તે પ્રત તેમના મિત્ર રા. રા. સોમેશ્વરભાઈ નારણજી સરકારી વકીલના હાથમા આવી તેઓદ્વારા તે પ્રત અમારા હાથમા આવી. માટે અત્ર અમો તેમનો પ્રથમ આભાર માનીએ છીએ.

સ્વામિનુ જીવનચરિત્ર ઘણી કાળજી અને શ્રમથી તૈયાર થયેલું છે, અને તે સંબંધે મહત્ ઉપકાર અમો શાસ્ત્રી બાળમુકુંદાનંદજીનો માનીએ છીએ. મગલાચરણના શ્લોકો તેમણે જોડેલા છે અને તેમના અર્થ પણ તેમણે જ લખી મોકલેલા છે. તેઓએ ઘણી શોધ કરી અને પરિશ્રમ લઈને સ્વામિના જીવનવૃત્તાંતના સાહિત્ય એકઠા કર્યા, અને જીવનચરિત્રનો ખરડો લખી

મોઠ્ઠ્યો. આ તેમની મહાન્ કૃપા અમો આનદથી સ્વીકારીએ છીએ તે ખરડો સ્વામિશ્રી હરિચરણુદાસજીને વચાવવામા આવ્યો હતો અને તેમણે તેની અદર કેટલીક અમૂલ્ય સૂચના અને ખબર આપી સુધરાવ્યો હતો, તેથી તેમનો પણ ઘણો આભાર માનીએ છીએ વળી તે જીવનચરિત્રના સંબંધમા અમો મીઠ ઈશ્વરદાસ ઇચ્છારામ (બી એ.)ના આભારી છીએ. કારણ કે મજકુર ખરડો જે પૌરાણિક લાષા અને ઢબમા લખાયલો હતો તે લાષામા અને શૈલીમા તેઓએ ઘણો ફેરફાર કરી આપ્યો અને તેમા સ્વામિના કેટલાક અંથોનાં સારાશ દાખલ કર્યો અને વાચકવૃંદ આગળ જે પોષાકમા તે જીવનચરિત્ર અમો મૂકી શક્યા છીએ, તે લગલગ તેમની મહેનતનુ જ પરિણામ છે ઈશ્વરદાસભાઈએ સશોધન કર્યા પછી પણ શાસ્ત્રી મુનીશ્વરાનંદજી, જેઓ મુખર્ષ આ પ્રસંગ ઉપર પધારેલા હતા, તેમની પાસે જીવનચરિત્ર શોધાવ્યું હતું, અને તેઓએ પણ કેટલેક ઠેકાણે સુધારો કરી આપ્યો હતો તેટલા વાસ્તે તેઓનો પણ અમો આભાર માનીએ છીએ. ત્યાર પછી પણ જે જે ઠેકાણેથી સ્વામિના જે જે કીર્તનો, કથા કથા પ્રસંગ ઉપર ગ્રન્થા હતા તેની માહિતી મળેલી હતી તે સર્વ જીવનચરિત્રમા દાખલ કરવામા આવેલ છે, અને આવી રીતે જીવનચરિત્રને જેટલું બને તેટલું સપૂર્ણ અને ચોક્કસ બનાવવામા ઠાળજી લેવામા આવેલી છે ગુજરાતી પ્રેસના માલીક અને “ગુજરાતી” પત્રના અધિપતિ વિદ્વાન્ સાક્ષર રા. રા ઇચ્છારામ સૂર્યરામ દેશાઈનો ઉપકાર અમો ખરા અંત કરણથી સ્વીકારીએ છીએ એ તિલાવિલાસી ભાઈએ પોતાના છાપખાનામા લાગત કિંમતે પુસ્તક છપાવી આપવાને કબૂલ્યું, એટલું જ નહિ પણ પોતાના શાસ્ત્રી કુલશંકરદ્વારા તેનું શોધન પણ કરાવ્યું, અને તેવી રીતે અમોને ઘણી જ સરળતા કરી આપી છે

આ પ્રયાસ અમારો પહેલવહેલો જ છે, અને તેમા લખતરના રા રા જોશકરભાઈ મહાશકરભાઈ રાવળ આદિ અમારા જે જે મિત્રોએ અમને સહાયતા આપી છે, તેમનો સર્વનો આભાર અમો માનીએ છીએ.

ગુર્જર વાંચકો આ પુસ્તકથી આહ્વાદને પામો.

ફાલ્ગુણ શુક્લ પૂર્ણિમા
વિક્રમાર્ક ૧૯૫૮

}

ક. દા.

મો. ત્રિ. ફો.

દ્વિતીય આવૃત્તિના બે બોલ

ન જાને જાનકીનાથ પ્રાતઃકાલે કિં ભવિષ્યતિ

એ કહેતીનો અક્ષરશઃ અનુભવ આ પુસ્તકોના સબધમા મને થયો છે મહારા અક્ષરનિવાસી મિત્ર નિરંતર અભ્યુદય માટેનું શુભ ચિંતન કરનાર પૂર્વ કાળના સ્નેહી મુરખી એવા રા. રા. મોતીલાલ ત્રિભોવનદાસ ફ્રેઝ-દારના સને ૧૯૦૫ ના માર્ચમા થયેલા અકાળ અને અણચિંતવ્યા દેહ-ત્યાગથી આ પુસ્તકોની ધારેલી ટીપ પૂર્ણ થઈ શકી નહિ. તેમના મૃત્યુ પૂર્વે જ અમોએ સ્વામિશ્રી પ્રેમાનંદના પદોનો સંગ્રહ બે સ્થળોની પ્રતો મેળવીને તૈયાર કરાવવા માગ્યો હતો તે કાર્ય સને ૧૯૦૫ ના અંતમા હું પૂરું કરી રહ્યો હતો, પણ બાદમા અનેક આર્થિક વિધ્નો આવતા તે પ્રકટ કરવાનું કાર્ય અટકી રહ્યું હતું. તે જેમ તેમ અક્ષરસ્થ શેઠ રણછોડદાસ વ્રીજ-ભુખાણદાસના દૂરદીઓ તરફથી કાષ્ઠક મદદ મળતા ૧૯૦૮મા સુરતમાં આવેલા “દેશી મિત્ર” પ્રેસમા કરાવવાનું નક્કી કરી કામ આરંભ્યું પરંતુ બે ફેર્મથી વધારે તે લોકોએ છાપ્યું નહિ અને કામ પાછું અટકી પડ્યું આમ રા. આ. શેઠ કરમશી દામણના જામાતા શેઠ લવજીભાઈ સાથે વાતચિત થતા અને તેમણે જરૂરી બંદોબસ્ત કરી આપવાનું કબૂલતા મ્હેં વાત પાછી ઉપાડી અને મહારા પિતૃવ્યતુલ્ય વડીલ અક્ષરસ્થ ઇચ્છારામ સૂર્યરામ દેશાઈ-“ગુજરાતી પ્રેસ”ના માલિક અને તે પત્રના અધિપતિ-એ તે વિષે યોજના ઘડી આપી કે પ્રથમ મહારે બ્રહ્માનંદ કાવ્યની દ્વિતીય આવૃત્તિ બાહર પાડવી અને પછી તુરંત જ પ્રેમાનંદ આદિ કાવ્યો એક પછી એક પ્રકટ કરતા જવું; આ પ્રમાણે આ બીજી આવૃત્તિનો આરંભ સને ૧૯૧૧ ના જુન માસમા કરવામા આવ્યો, પણ તેમા પણ એક પછી એક અનેક વિધ્નો નડતાં છેવટે હાલ તે બાહર પડવા પામ્યો છે અને તે જોવાને બેમાંથી એક પણ સ્નેહી રહ્યા નથી, એથી મનને ગ્લાનિ વિશેષ થાય છે

સ્વ. ઇચ્છારામભાઈને સ્વામિના, પ્રેમાનંદ સ્વામિના, મુક્તાનંદ સ્વા-મિના અને નિષ્કુલાનંદ સ્વામિનાં પદો ઉપર ઘણો જ પ્રેમ અને લાવ હતો અને જેમ અક્ષરસ્થ મોતીલાલભાઈનો હેતુ તે પ્રકટ કરવામા સાપ્રદાયિક ઉન્નતિનો હતો, તેમ જ ઇચ્છારામભાઈનો હેતુ ગુર્જર સાહિત્યના અંધારામા પડી અટવાઈ રહેલા કવિરત્નોનો પ્રસાદ સાક્ષર વર્ગને પ્રાપ્ત કરાવવાનો હતો

શ્રીજીની અનુકંપા થશે તો આ તે બેય રત્નોના હેતુ અક્ષરસ્થ મુરખી ઇચ્છારામભાઈના ચીં મણિલાલ સાથે મળીને પાર પાડીશ અને જ્યારે આ સમકના સાતે અકો બાહર પડી જશે ત્યારે જ હું મને પોતાને આ બેય તરફની તેમ જ મહારા સપ્રદાય તરફની અને તેના સ્થાપક પ્રવર્તક શ્રીહરિ તરફની મહારી ફરજ બજાવીને ઋણ મુક્ત થયેલો માનીશ. તે કૃપાળુ શ્રીહરિ મહારા અતરની આ ઇચ્છાને પાર પાડો

આ આવૃત્તિમા સ્વામિશ્રીને એક બીજો ગ્રંથ “શ્રી સુમતિ પ્રકાશ” સમાવવામાં આવેલો છે આ ગ્રંથ ઉપર મહારુ પ્રથમ ચિત્ત આકર્ષનારા શાસ્ત્રી શ્રી બાલમુકુંદાનંદજી હતા અને તેઓને એ ગ્રંથ પ્રથમાવૃત્તિમા સમાવવાની ઇચ્છા હતી, પણ તે વારે તે બની શક્યું નહોતું. જ્યારે લખવાને દિલગીરી ઉપજે છે કે, તે વિદ્વાન્ શાસ્ત્રીજી આ આવૃત્તિ બાહર પડતા પૂર્વે જ અક્ષરવાસી થઈ ગયા છે

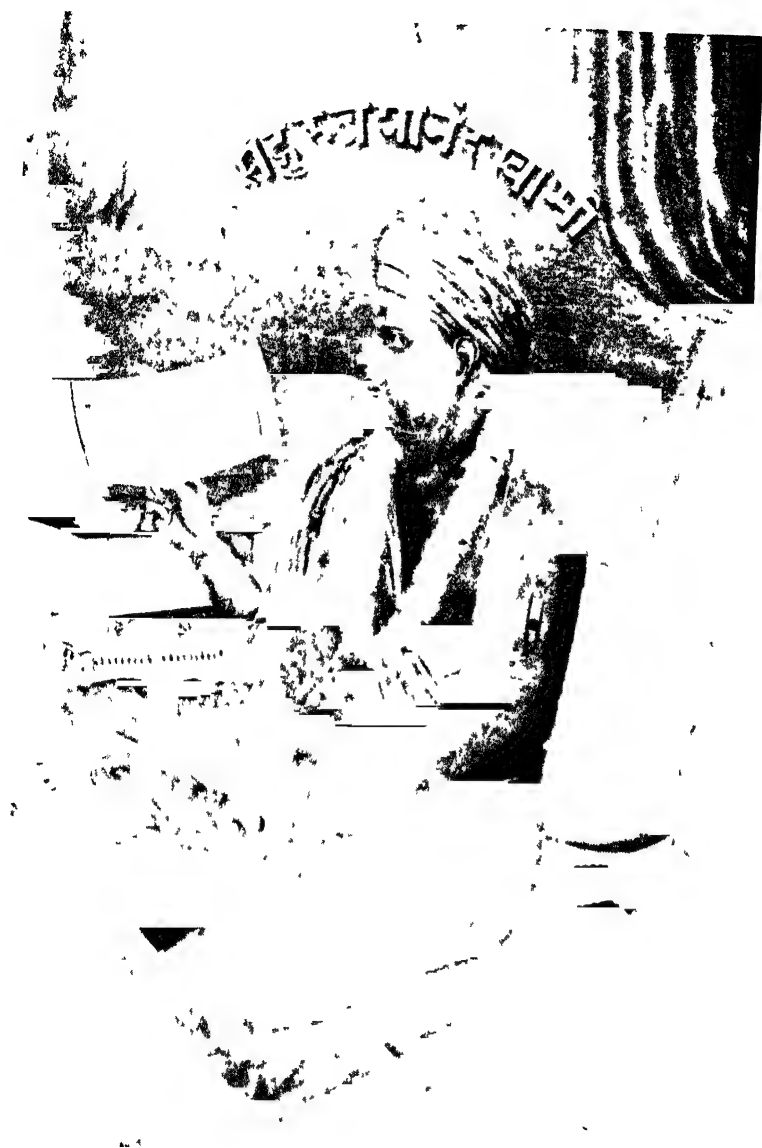
પ્રથમ આવૃત્તિ નીકળી ત્યારે ઘણી તરફથી એમ કહેવામા આવતું હતું કે, સ્વામિશ્રીનું જીવનવૃત્ત સપૂર્ણ નથી અને પદો પણ ઘણાંક અપૂર્ણ છે પરંતુ શોકની વાત એ જ છે કે, વારંવાર વિનય પત્રિકાઓ બાહર પાડવા છતાં કોઈ પણ તરફથી કોઈ પણ માહિતિ કે પદ મળ્યાં નથી હજી પણ દરેક વાચક બ્રાતા અને ભગિનીને નમ્ર યાચના એ જ છે કે, સ્વામિશ્રી પ્રેમાનંદનાં પદો છપાય છે, તેટલામા તેમના જીવનવૃત્ત વિશે તેમ જ તેમનાં પદો, પુસ્તકો વિગેરે વિશે જેને કાંઈ પણ ખબર હોય, તેણે કૃપા કરીને મને તે પહોંચાડવાં.

આ પુસ્તકના પ્રકટકર્તા તરીકે જે બે નામો પ્રથમ આવૃત્તિમા રાખ્યા હતાં તે જ કાયમ રાખવામા રા. બા. શેઠ ઠરમશી દામજીની સંમતિ મેળવી છે અને અક્ષરસ્થ બાધવ મોતીલાલભાઈનું નામ પણ પુસ્તક સાથે કાયમનું જોડાયેલું રાખવાના હેતુથી જ રાખેલું છે.

વસતપચમી સં ૧૯૬૯. } ગુર્જર વાચકોને આવા ભક્તરાજીની પ્રસાદી આપવાને તથા ગુર્જરીગિરાની સેવા કરવાને મને પ્રભુ શક્તિવાન્ કરો, એ સાથે એટલું જ ઉમેરીશ કે,

“ગુર્જરીગિરાના જય શ્રીરંગ વિરાજો.”

ઈશ્વરદાસ ઇચ્છારામ.

અક્ષરાલીલ પ્રકટ પુરુષોત્તમ શ્રી સહજાનંદસ્વામી

શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામિનું જીવન વૃત્તાંત

સ્વજનદુઃસ્વનાશાય ધરાવતારધારિણમ્ ।

સદ્ધર્મસ્થાપકં ભક્તિધર્માર્તમજ્જ નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

ઋષિભક્તિધર્માદીનાં જ્ઞાપવિનાશહેતવે ।

યોજ્વલતારધારિણઃ સ શ્રીસ્વામી જયત્યધુના ॥ ૨ ॥

અર્થ—સ્વજન જે પોતાના આશ્રિત ભક્તજન, તેમના આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ કહેતા આધ્યાત્મિક, આધિદેવિક અને આધિભૌતિક એવા ત્રણે પ્રકારના દુઃખનો નાશ કરવાને અથે ભૂમિપર અવતાર ધરનાર અને સદૃ કહેતા સાધુ પુરુષોએ સેવવા યોગ્ય એવા ધર્મનું સ્થાપન કરનાર જે શ્રીભક્તિધર્મના બાળરૂપે વિરાજી રહેલા શ્રીહરિ, તેને હું નમસ્કાર કરું છું

પોતાને પ્રિય એવા જે ભક્તિધર્માદિક મુનિઓ તેમના ઉપરના શાપનો નાશ કરવાને અર્થે નેમણે ધરાપર જન્મ કહેતા અવતાર લીધેલો છે, એવા અવતારી જે શ્રીસહજનંદ સ્વામિ, તે સાત્રતમા જયકારી પ્રવર્તે છે

સાંત્રત સમયમાં પુસ્તકોનો કર્તા કોણુ છે ? તેઓની સ્થિતિ, રીતિ, નીતિ કેવી છે ? વગેરે સંબંધો સંબંધ જાણવાની ઉત્કંઠા સહજ જ પુસ્તક હસ્તગત થતાં સ્ફુરી આવે છે. પાશ્ચાત્ય વિદ્યાવિલાસી જનો, પુસ્તકના કર્તાના દૈનિક જીવન જાણવાને (રાજનીશીઓ વાંચવાને) પણ ઉત્સુક હોય છે, અને તે જ વિદ્યાના આગમન અને પ્રચારને વશે માતૃભાષાના અભ્યાસ તરફ વળેલા વિદ્યાવાન પુરુષો તેવી જ રીતે સ્વ-ભાષાના અથકર્તાઓના ચરિત્રો જાણવાને આતુર હોય છે, તેમાં પણ ન્યારે કોઈ મહાત્માનાં પ્રસાદી વચ્ચેનું અથદ્વાર તેઓને પાન કરાવવામાં આવે છે, સારે તો તેમના પૂર્વાશ્રમ સંબંધી, તેમ જ તેમના ઉત્તરાશ્રમની સાથે સંબંધ ધરાવનારાં પ્રાણીઓ અને પદાર્થો સંબંધી મળી શકતી સર્વે માહિતિ પણ જાણવા ઇચ્છે છે અને તેથી વિદ્યાવિલાસી અને કવિઓના રસગ્રાહી વાંચકોને તથા આ નવીન ગણ્યતા પણ સનાતન નીતિરીતિને પુનઃ સજીવન કરી પ્રવર્તીવનારા સપ્રદાયને માનનારા ધર્મ-બધુઓને, આ કાવ્ય રચનાર મહાન્ રત્ન સંબંધી જે કોઈ ખખર મળી શકી છે, તેનો ઉપભોગ કરાવવાની ઇચ્છાથી, આ કાવ્યના કર્તા મહાત્માનું જીવનચરિત્ર લખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

ઉપર કહેવામાં આવ્યું છે કે, મહાત્માનાં જીવનચરિત્ર જાણવાને ઉત્સુકો, સામાન્ય રીતે તેમના પૂર્વાશ્રમ સંબંધી અને તેમની સાથે ઉત્તરાશ્રમમાં સંબંધ ધરાવનારાઓ વિષે, માહિતિ મેળવવાને આતુર હોય છે, તેથી આમાંનો પ્રથમ ભાગ આપતાં પૂર્વે દ્વિતીયાશ વિષયે થોડું લખીશું, કારણ કે સામાન્ય જનો સ્વામિનારાયણના સપ્રદાયના

સબંધે સત્ય વાત જાણુતા ન હોવાથી અને તેઓ સત્ય વાતી જાણવાની ઉત્કઠા વિનાના હોવાથી અને સાધારણ રીતે આર્યોમા સામાન્યપણે પ્રચલિત ચાલુ રીતભાતને ફેરવવાની અનિચ્છા ધરાવનારા હોવાથી, લોકમા દ્રેષી જનોએ પ્રવર્તાવેલી અનેક અસસ્ય લોક-વાચકાઓને જ સત્ય ધારી લે છે, અને તેથી આ શ્રેષ્ઠતમ સંપ્રદાયનો સક્ષિપ્ત ઇતિહાસ અત્ર આપવાની જરૂર નેપ્રત્યે છીએ

સ્વામિનારાયણના સંપ્રદાયને ઉદ્ધવી સંપ્રદાયના નામે ઓળખાવવામા આવે છે અને એ સંપ્રદાયવાળા, એ સંપ્રદાયના આદિ પુરુષ-આદિ આચાર્ય, સદ્ગુરુ, મહાત્મા સ્વામિ શ્રીરામાનંદને મહાન્ ઉદ્ધવજીનો અવતાર માને છે સ્વામિ રામાનંદ યાવત્ જીવિત બ્રહ્મચર્યાશ્રમમા જ રહ્યા હતા, અને તેઓ અવધ્યપુરી (અયોધ્યા)ના રહેનાર ઋગ્વેદની આશ્વલાયન શાખાના કાશ્યપ ગોત્રોત્પન્ન સદ્ધર્મનિષ્ઠ વિપ્ર અજયપ્રસાદ અને તેમની પતિપરાયણા પત્ની સુમતિદેવીના પુત્ર હતા તેઓ બારમે વર્ષે પિતૃગૃહનો ત્યાગ કરીને વિદ્યાભ્યાસ માટે નિકળ્યા, અને કાઠિયાવાડમા સમુદ્રતટે આવેલા તડાજી ગામના ધર્મવાન્, વિદ્યાવાન્ અને અતિપવિત્ર સાધુસ્વભાવવાળા વિપ્ર કાશીરામને ત્યાં આવીને તેમણે શાસ્ત્રાભ્યાસ કાઠો હતો, અને પછી લાથી પ્રયાણ કરી રૈવતાચલની તળેટીમા વાસ કરી રહેલા શ્રીગોપનાથના ગોપાલયોગિના શિષ્ય સ્વામિ શ્રીઆત્માનંદજીને મળી, તેમની પાસેથી રામાનંદ સ્વામી યોગાભ્યાસ કરીને સમાધિવિષે નિરાકાર એવો તેજ પુજ અનુભવવા-દેખવા લાગ્યા, પરંતુ તેટલાથી જ તેમના હૃદયને શાંતિ થઈ નહિ આત્માનંદ સ્વામિએ પરબ્રહ્મ પરમાત્માને નિરાકાર, નિર્ગુણ, જ્યોતિ-સ્વરૂપ કહ્યાથી તેઓ બહુ જ કષ્ટ પામ્યા, અને મૂર્છિતાવસ્થામા બે મુઠ્ઠર પડી રહ્યા અને પુનઃ ચેતન આવતા જ તેઓ તત્કાળ લાથી નિકળીને શ્રીરંગક્ષેત્ર ગયા, ત્યાં આમળ પ્રપન્નામૃત આદિક શ્રીમદ્દરામાનુજ સંપ્રદાયના પુસ્તકોના શ્રવણથી તેમને દૃઢ શ્રદ્ધા થઈ કે અત્રે શ્રીશેષાવતાર શ્રીમદ્દરામાનુજનાચાર્ય, તેમ જ શ્રીકૃષ્ણપરમાત્મા પ્રત્યક્ષપણે વિરાજમાન રહેતા હોવા નેપ્રત્યે પછી તેમણે એકાતમા દૃઢ તપ કરવા માંજી. આ તપથી પ્રસન્ન થઈ શ્રીમદ્દરામાનુજનાચાર્યે દિવ્યદેહે તેમને દિક્ષા આપીને કહ્યું કે, તમો ઉદ્ધવજી છો માટે શ્રીરંગ પૃથ્વીમા શ્રીકૃષ્ણની ક્ષીણ થવા માડેલી ભક્તિ અને સદ્ધર્મનો પુનઃ ઉદય કરો. આ પ્રમાણે આજ્ઞા થયા પછી રામાનંદ સ્વામી ફરતા ફરતા પ્રયાગ આવ્યા ત્યાં ધર્મ અને ભક્તિના અવતાર એવા શ્રીદેવશર્મા અને બાલાદેવીનો મેલાપ થયા કેડે પાછા લાથી પૂર્વમા ઉદય પામીને સૂર્ય જેમ પશ્ચિમમા જાય છે, તેમ જ તેઓ પણ ગુજરાત આદિક સ્થળોમા ગયા. થોડાક કાળ પછી શ્રીદેવશર્મા અને બાલાદેવીને ગૃહે પુત્રરૂપે અવતરેલા શ્રીહરિ, તીર્થોમા પ્રવાસ કરતા કરતા શ્રીલિંગપુરમા રહેલા શ્રીમદ્ઉદ્ધવ સ્વામિના શિષ્યાગ્રગણ એવા શ્રીમુક્તાનંદ સ્વામિના મડળને આવી મળ્યા, અને સ્વામિની આજ્ઞા થતા સૂધી તેઓ શ્રીમુક્તાનંદ

સ્વામિની સાથે જ રહ્યા હતા. આષાઢી સવત્ ૧૮૫૭ માં શ્રીરામાનન્દ સ્વામીને શ્રીહરિ મળ્યા હતા. તેમને સવત્ ૧૮૫૮ માં મહાદીક્ષા આપીને તેમનું શ્રીસહજનનન્દ* એવું નામાભિધાન રાખ્યું અને તેમને પોતાના ધર્મની ધૂર સોંપીને પછી શ્રીહિંદવ સ્વામિએ દેહનો ત્યાગ કરી દેહોડો.

આ જ પ્રગટ પુરુષોત્તમ નારાયણ શ્રીસહજનનન્દ સ્વામિના શિષ્યગણોમાં અગ્રણી એવા મહાન્ સદ્ગુરુઓમાંના એક આ જીવનવૃત્તાંતના સદ્ગુરુ સ્વામિ શ્રીશ્રદ્ધાનન્દ હતા.

સ્વામિનારાયણ સપ્રદાયને વિષે બોલાતી અનેક લોકવાયકાઓનો નિર્ણય કરવાને અર્થે, તેમ જ સ્વામિ શ્રીશ્રદ્ધાનન્દની સાથે અતિશય ગાઢ સબંધ ધરાવનાર અને તેમના જીવનને રૂપાંતર આપનાર આ નવીન દેખાતા સનાતન ધર્મના સ્થાપકો વિષે આટલો દુકો ધસારો કરી, સ્વામિના જીવનવૃત્તાંત વિષે લખીએ છીએ.

સદ્ગુરુ સ્વામિ શ્રીશ્રદ્ધાનન્દ પૂર્વાશ્રમમાં ચારણ હતા, એવું કવિચરિત્રમાં લખેલું છે ખરું, પરંતુ તેમની ખારોટની અટક જોતા, તેઓ જાણીતા જોય એ વધારે સભવિત વાત છે. સ્વામિ શ્રીશ્રદ્ધાનન્દના પિતાશ્રી શંભુદાન ગઢવી, એમાં અથવા આશીઆ કહેવાતા હતા, અને તેમનો વાસ આશુરાજની તળેટીમાં આવેલા ડુંગર-પુર પ્રગણના ખાણગામમાં હતો. શંભુદાન ગઢવી જન્મે જોળા, નિષ્કપટી મનના અને ધર્મવાન તથા શ્રદ્ધાળુ પુરુષ હતા, અને તેમના પત્ની લાલબાદેવી પણ તેવા જ શુદ્ધ, સદાચારી, પતિપરાયણ સાધ્વી હતા. આ દંપતીને, સાધુ સત ઉપર બહુ જ ભાવ હતો, અને આશુરાજના તીર્થાટણે આવતા અનેક સાધુ સંતોને આ ગામમાંથી આવવાજવાનો પ્રસંગ પડતો હોવાથી તેઓ તેમની યથાશક્તિ સેવા કરતા અને સત્સંગ રાખતા. એક સમયે શ્રીમદ્દિગ્ધવસ્વામિ શ્રીરામાનન્દજી ફરતાફરતા ત્યાં જઈ ચડ્યા, અને શ્રદ્ધાળુ ભાવિક યુગલે તેમની યથાશક્તિ આદરસંભાવના કરી. એ સર્વે ગત્રિના સ્વામિની આસપાસ કથા સાંભળવાને જોસતા, તેમાં એક પ્રસંગે નીચે જણાવેલો એક અદ્ભુત બનાવ બન્યો હતો.

શ્રીરામાનન્દસ્વામી શ્રીકૃષ્ણના ગુણાનુવાદ ગાતા હતા અને સર્વે જનો શાંત ચિત્તથી એકાગ્ર થઈને તે સાંભળતા હતા, તેવામાં લાલબાદેવીની આમમ સહેજ મટકું આવ્યું આ વખતે સર્વેને શ્રવણગોચર થાય એવા ઉચ્ચા પણ મૃદુ અને મધુર સ્વરે તે સગર્ભાસાધ્વીના ગર્ભમાં રહેલા બાળકે, સ્વામિને કહ્યું કે, “હે પ્રભો! પ્રગટ પ્રભુ જે શ્રીહરિ તેમના મહિમાની વાતો કરો.” તેમનાં આવા આનંદ ભરેલા વાક્યને સાંભળીને, આશ્ચર્યથી ચકિત થઈ ગયેલા તે સર્વેના સાંભળતાં જ શ્રીરામાનન્દજીએ મૃદુ,

* સહજ સ્વભાવે જ આનંદમય છે, અથવા જોને જોતા જ મનુષ્યને હૃદયમાં સ્વાભાવિક રીતે જ આનંદ આનંદ વર્તી રહે છે, એવી રમ્ય મનોહર મૂર્તિ

સ્વરે અને હાસ્યયુક્ત વદને તેમને કહ્યું, “હે મહાત્મન! પ્રગટ શ્રીહરિનો અનેક જીવોના કલ્યાણકારક ગુણચરિત્રવાળો મહિમા તો આપ જ વર્ણવશો હું તો દિડમાત્ર વર્ણન કરું છું.”

આ મર્મ ભરેલા વાગવ્યવહારને નહિ સમજી શકેલા, પણ તેનું શ્રવણ કરી શકેલા શ્રોતાજનોએ સ્વામિને વિનંતિ કરી કે, આ વાર્તાનો અર્થ શો છે? તે સમજાવો. ત્યારે સ્વામિએ કહ્યું કે, “લાલબાદેવીના ઉદરને વિષે જે બાળક છે, તેને વિષે તમે બાળક બુદ્ધિ ન આણશો, કારણ કે એ તો મહા મોટા અનાદિમુક્ત છે, તે સાથે મહાન વિદ્વાન અને ચતુર હોઈ શીઘ્રકવિ થશે વળી તે ગૃહની અંદર ન રહેતા અક્ષરાતીત જે પુરુષોત્તમ નારાયણ તેને જઈ મળશે તથા તેમની સાથે અનેક મ્હોટામ્હોટા કાર્યોમા ભાગ લઈને પ્રખ્યાતિ મેળવશે.” આવી રીતનું પોતાના ભવિષ્યના બાળકનું શુભ ભવિષ્ય શ્રોમદ્ઉદ્ધવસ્વામિના મુખમાથી ઉચ્ચારાયેલું સાંભળીને તે દૃપતી તથા તેમના સંબંધી જનોએ અતિશય આનંદમા આવી જઈને સ્વામિની ષોડશોપચારથી પૂજા કીધી, તથા મહાન સમારભ કરીને સવારે સ્વામિને લાથી વિદાય કીધા.

ઉપલો બનાવ બન્યા પછી કેટલાક દિવસ જતા સવત ૧૮૨૮ માં શ્રીમતી લાલબાદેવીને પુત્રપ્રસવ થયો. દેવગુરુ બૃહસ્પતિના જેવી કાંતિવાળા આ પુત્ર તે કોઈ નહિ, પણ આ જીવનચરિત્રના નાયક જ હતા. તેમના માતૃપિતાએ યથાયોગ્ય જાત સરકાર કરીને તેમનું નામ લાડુ પાડ્યું. “પુત્રના લક્ષણ પારણામાંથી જણાય” તેવી જ રીતે બાળચરિત્રની પેઠે શુદ્ધિને પામતા આ લાડુ બારોડે નાનપણથી જ બાળકના રમકડાં લાગ કર્યા અને ઈશ્વરભક્તિ તરફ પોતાના હૃદયનો વેગ પ્રદર્શિત કીધો. તેઓ સ્વભાવે શાંત અને બુદ્ધિવાન હતા. ઉંમરે પહોંચ્યા પછી જે હાજર-જવાબીપણું અને હાસ્ય રમુજપણું તેઓમા જોવામા આવે છે, તે આટલી નાની ઉંમરે પણ તેઓમા દેખાતું હતું. સ્વામિ પદર વર્ષના થયા ત્યાં સુધી તેમના પિતાશ્રી તરફથી તેમને શિખવવાને કોઈ પણ યત્ન કરવામા આવ્યો હોય, એવું માલમ પડતું નથી, તોપણ આ સુદર સમઅવયવવાળા અને પોતાની ચતુરાઈ અને બહાદુરીથી સર્વ સાથીઓમા બહુ જ પ્રિય થઈ પડેલા બાળકની પ્રકૃતિએ આપેલી, પણ વગર કેળવાયેલી કવિત્વશક્તિ તે વખતે પણ દર્શન દીધા વગર રહી નહિ. તેઓ હાસ્યયુક્ત બેડકણાઓ, સાખીઓ તથા દોહરાઓ બોલીને પોતાના સાથીઓને રમુજમા ચીડવતા અને પ્રસન્ન કરતા.

સ્વામિની બાલ્યાવસ્થાના કાળ વિષે આથી વિશેષ ખબર અમોને મળી શકી નથી પણ એવું જાણવામા આવેલું છે કે, સ્વામિ પદર વર્ષના થયા ત્યારે તેમના પિતાશ્રી સાથે તેઓને ઉદયપુર જવાનો પ્રસંગ પડ્યો હતો. આ વખતે ઉદયપુરના રાણાને ત્યાં લમપ્રસંગ હોવાથી લાડુ બારોડને દરબારમા જવા આવવાની બહુ તક મળતી અને તેવે વખતે પોતાની અશિક્ષિત પણ સ્વાભાવિકી તીવ્ર બુદ્ધિથી

રચાયેલ કવિતાઓ દોહાઓ અને છંદો તેઓ ગાઈ સભળાવતા રાણાજી એમની કવિતાથી બહુ જ પ્રસન્ન થયા, અને આને જો ઉત્તમ પ્રકારનું યોગ્ય શિક્ષણ આપવામા આવે તો તે એક સારા કવિ થઈ શકશે, એમ રાણાજીને લાગવાથી તેમણે શંભુદાન ખારોટને કહ્યું કે, “આને કચ્છમા પિગલ ભણવા મોકલો; એ ભણીને આવશે કે, અમે તેને એક પ્રગણું બક્ષીસ આપીશું.” પછી શંભુદાને કવિને કચ્છમા પિગલનો અભ્યાસ કરવાને મોકલ્યા. ત્યાં કવિએ પ્રથમ અભ્યાસનો આરભ ધમકડા ગામમા રહેતા લાંબા રજપૂતને ઘેર કર્યો હતો, અને પછી ભુજનગરની વ્રજની પાઠશાળામા પ્રવેશ કર્યો હતો. ત્યાં આઠ વર્ષ સૂધી તેમણે અભ્યાસ કરીને જોધપુર, જયપુર, બીકાનેર આદિ રાજ્યસ્થાનોના રાજ્યોમાથી, તેમ જ બુનાગઢ, જામનગર આદિ કાઠિઆવાડના રાજ્યોમાથી ભારે સત્કાર તથા શિરપાવો મેળવ્યા હતા. ભાવનગરના વર્જેસિહજી મહારાજે પણ તેમને સારું ઇનામ આપ્યું હતું અને આવી રીતે બંધથી બક્ષિસો અને શિરપાવો મેળવીને તેઓ પાછા ફરી કચ્છમા આવ્યા. તે વખતે ભુજમા પણ દરબાર તરફથી તેમને સારો સત્કાર મળ્યો. આ વખતે એક બનાવ બન્યો, તે કવિની છંદગી સાથે ઘણો જ સબંધ ધરાવે છે, કારણ કે તે પછી તેમના જીવનપ્રવાહે નવું રૂપ અને ગતિ લીધા.

આ બનાવ તે કવિનો શ્રીસ્વામિનારાયણ સહજનનદની જોડેનો પ્રથમ મેળાપ હતો. કવિ ભુજ આવ્યા, તે સમયે શ્રીસહજનનદ સ્વામિ હીરજી તથા સુંદરજી વિંધકર્મા(સુતાર)ને ત્યાં વિરાજતા હતા. આ વાત સાંભળીને લાડુ ગઢવી કાઠક બેટ લઇને દર્શન ગયા. આ વખતે શ્રીસહજનનદ સ્વામિ પોતાના આશ્રિત જનોની મધ્યમા એક ઉચ્ચા આસન ઉપર સર્વે સ્વેત વસ્ત્રો પહેરીને વિરાજેલા હતા, અને એમના કંઠમા સુંદર અને સુગંધીમાન પુષ્પની માળાઓ શોભી રહી હતી. આ અતિશય આનંદમય અને પ્રદુક્ષિત કિશોર મૂર્તિને ગઢવી થોડીકવાર એકા દશે જોઈ રહ્યા, અને તેમના નેત્રોમાથી હર્ષાશ્રુ વહેવા લાગ્યા. જે મૂર્તિ માતાના ઉત્તરમા હતા ત્યારથી તે તે દિન સૂધી પોતાને પ્રત્યક્ષ દેખાતી હતી તે જ આ પ્રત્યક્ષ સ્વામિનારાયણ છે એવો પોતાના હૃદયમા દૃઢ નિશ્ચય થવાથી તેઓ અત્યાનંદમા આવી ગયા, અને ત્યાં ને ત્યાં જ નીચેનું પદ તત્કાળ જોડીને બોલ્યા —

“આજની ઘડી રે ધન્ય આજની ઘડી,
મેં નિરખ્યા સહજનનદ, ધન્ય આજની ઘડી”

પદ ૨૧૯.

તેમનો પ્રેમ અને નિશ્ચય કેવો દૃઢ પ્રથમ દર્શને પણ હતો, તે ઉપલા જ પદની અતની કડીથી અત્યક્ષ થાય છે —

“જ્ઞાન કુંચિ ગુરુગમસે, ગયા તાળા ઉઘડી,
લાડુ સહજનનદ નિહાળતા, ઠરી આખડી રે—”

આટલી ચાર કડીઓ ગાતાગાતામા તો ગઢવીના હર્ષની અવધિ રહી નહિ, અને ગઢવી શ્રીસહજનનદ સ્વામિની મૂર્તિ સામુ ભેઈ રહીને વારેવારે ઉઘે સાદે છેલ્લી કડી બોલવા લાગ્યા, અને કેટલીકવાર સુધી આમ હૃદયગત ઉર્મિઓ બાહેર પાડ્યા પછી શ્રીસહજનનદ સ્વામિનુ પાડશોપચારથી પૂજન કરીને ગઢવી તેમના આશ્રિત થયા આ પ્રથમ સમાગમ ઘણું કરીને પિ. સ ૧૮૬૦ ના અરસામા થયો હતો.

આ પછી ગઢવી જીજ્ઞાસુરમા થોડા દિવસ રહી ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યા અને આજીની તળેટીમા ડુગરપુર પ્રગણા સુધી જઈ પાછા ફર્યા એમ દેશાતરમા વિચરણ કરતા અને નાનામોટાં રાજ્યોમા ફરતાફરતા શૈત્રુજ થઇને પાલીતાણા આવ્યા અત્રે ત્યાના દરબારે તેમને ભારે મૂલ્યવાન પોશાક આપ્યો. તે લઇને ગઢવી શ્રીગઢડા ગામમા વિરાજ રહેલા પોતાના ગુરુ શ્રીસ્વામિનારાયણના દર્શને આવ્યા. આ વખતે ગઢવીની બેડે ઉત્તમ ધોડી અને ચાકર માણસોના મોટા રસાલો હતો. સભામા આવ્યા, તે સમયે ગઢવીએ સારા જરિયાની વસ્ત્રો પહેરેલાં હતા અને હાથમા હેમના કડા તથા વેઢ અને વિટી આદિ આભૂષણો ધારણ કર્યા હતા.

ગઢવી આવા ઠાઠ અને ભલકાથી શ્રીસ્વામિનારાયણના દરબારમા આવીને શ્રીસહજનનદ સ્વામિને પગે પડ્યા અને આજ્ઞા મળતાજ સભામા બેઠા. ત્યા શ્રીસહજનનદ મહારાજે તેમની કુશળતાના સમાચાર પૂછી કેટલીક વાતો કર્યા પછી આજ્ઞા કરી કે “ગઢવી! આ અમારી સાખ્યયોગી બાઈઓની જૂદી સભા છે, તેમની આજ્ઞા જઈ ભગવાન સખધી વાતો કરો.” આ વચન સાંભળીને ગઢવી બાઈઓ પાસે ગયા અને જ્ઞાન સખધી અનેક ઉપદેશની વાતો કરવા ભજ્યા આ સાંભળીને તે સભામા વિરાજ રહેલા મહોટીયા (જીવુખા-દાદાખાચરની બહેને)એ ગઢવી આગળ સાંખ્યના જ્ઞાનની અને પ્રગટ પુરુષોત્તમના મહિમાની વાતો એવી તો છટાથી કીધી કે, સંભળાવવા ગયેલા ગઢવી તો ત્યા શાતપણે તેમની વાતો સાંભળવા બેસી ગયા અને તેથી તેમની રજેગુણી પ્રકૃતિ તથા વૃત્તિ ત્યા જ શમી ગઈ. પોતાના અતરમા થયેલા આ ચમત્કારિક ફેરફારને અનુભવતા અને તજજન્ય આનંદોભિમા તણાતા ગઢવી પછી મહોટીયાને નમસ્કાર કરીને ત્યાંથી ઉઠ્યા પછી ત્યાંથી શ્રીજી મહારાજની સમીપમા આવ્યા, અને ગોપિકાઓને ઉપદેશ આપવાને ગયેલા શ્રીઉદ્ધવજીએ જેવો જવાબ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માને કુરક્ષેત્રમા આપ્યો હતો, તેવો જ ઉત્તર ગઢવીએ પણ સભામા આવીને શ્રીસહજનનદ સ્વામિને આપ્યો. તે પછી પોતાના વસ્ત્રો તથા આભૂષણો ઉતારી શ્રીજીના ચરણ આગળ મૂકીને બોલ્યા “હે નાથ! હે અતરજમી! તમોએ મહારા હૃદયની રજેગુણી પ્રકૃતિ વર્તીને ઉપદેશ આપવાને નિમિત્તે મને આવી સુમુક્ત ગુરુ બાઈઓની પાસે શિક્ષા લેવાને કૃપા કરીને મોકલ્યો, તેથી મારી રજેગુણી વૃત્તિ શમી જઈને મારું મન નિર્મળ થયું છે. એ બાઈઓની સમજણ બેઠીને મને જ્ઞાન

અને શિખામણુ મળ્યા છે અને તેથી હવે આ વસ્ત્રા, આભૂષણો તથા ઘોડી એમાંનું કાંઈ પણ મારે ભેદનું નથી, તેમ મારે હવે ઘેર પણ જવું નથી” આમ યોલતા જ ગઢવીએ પોતાના માણસચાકરોને ઘેર પાછા જવાને કહ્યું અને પોતે શ્રીજીની પાસે જ રહ્યા.

અત્રેથી શ્રીસહજનનદ સ્વામિ ભેડેભેડે જ તેઓ દેશદેશાવરમા ફરવા નિકળ્યા. સિદ્ધપુર જતા માર્ગમા હંદાવ્ય દેશમા આવેલા જેરીતા ગામમા ગઢવીને શ્રીસ્વામિનારાયણે સવત્ ૧૮૬૧ મા શ્રીભાગવતી દીક્ષા આપી અને શ્રીરગદાસ એવું નામ પાડ્યું. સાથી પાછા ફરીને શ્રીસહજનનદસ્વામી ગઢડે આવ્યા અને સાથી પાછા ફરતાફરતા ગામ કાલવાણીએ આવ્યા. તે બધો વખત શ્રીરગદાસજી શ્રીજી મહારાજની સાથે જ હતા આ વખતે કાઠિયાવાડ અને ગુજરાત દેશ કેવા અશ્ચાંત હતા, તે ગુજરાતના ઇતિહાસમાંથી સ્પષ્ટ થાય છે. ખુદ ગુજરાતના પાટનગર અમદાવાદમાં પૈશ્વાના સુબાએ ચારે તરફ સ્વચ્છદી કેર વર્તીવી રહ્યા હતા અને ખાખીઓ, લોલંગરો, નાગાઓ અને એવાએવા જ નામધારી અને શસ્ત્રધારી વેરાગીઓ પ્રબળપણે વર્તતા હતા. તેઓની પ્રતિજ્ઞાની હાનિ થાય, તેવી નિંદાનો એક પણ શબ્દ હિચાર્યા વિના સ્વશુરુએ બાધલ મર્યાદામા વર્તનારા-પડ્છંદિય જિતનારા-આ સપ્રદાયના સતોના શુદ્ધચરણથી તેમની મહત્તા ઘટવા લાગી અને લોકોમાં અપ્રિયતા થવા લાગી. સ્ત્રીપુરુષની કથાઓના જૂના જૂના સ્થાનો કરી, સ્ત્રી આગળ પોતાના સાધુઓને ઉપદેશ કરતા અટકાવ્યા, તે આ વેરાગીઓને રુચ્યું નહિ. આ નિયમ સિવાય વળી નિષ્કામાર્કિક, પયવર્તમાનના અતિઆકરા વ્રતો અને નિયમો પાળનારા, શાત તપ અને તેજની મૂર્તિ જેવા આ પ્રગટ પ્રભુના સતોની સતોષવૃત્તિની આગળ આ ધન અને નારીના ઉપાસકોનું તેજ હણાયું, અને તેથી દ્વેષ અને ઇર્ષ્યાના પ્રેર્યા તે વેરાગીઓ બધા મળે ત્યા શ્રીહરિના સતોને મારતા, તેમની સામગ્રી હરતા, તથા તેમના અગાધિકનો પણ પ્રસંગ મળે હિચ્છેદ કરતા, પણ આ તેમના દુરાચરણો માટે પૈશ્વા સરકારના સુબાએ કે બીજા હાકારઠકરાઓ તેમને કાંઈ પણ કહી શકતા નહિ. આવા પ્રકારે બ્યારે પોતાના સતોને નિષ્કારણુ કષ્ટ આપવામાં આવતું બેયુ ત્યારે ‘ભવિષ્યમા ધર્મધારી અને સર્વનું સમાનપણે પાલન કરનાર રાબંધજીત આવે છે,’ એમ કહી તેના આવતા સૂધી પોતાના સંતોને શિખાસૂત્ર છોડી દેવા આજ્ઞા કરી, દાસાન્ત નામવાળા ભાગવતી દીક્ષાધારી પોતાના સાધુઓને શ્રીસહજનનદ સ્વામિએ પરમહસની દીક્ષા આપી, જટાકૌપિનાર્કિકનો ત્યાગ કરાવ્યો, અને નામ ફેરવીને નંદ અંતે આવે એવા નામો ધરાવ્યા. આ વખતે જ આપણા શ્રીરગદાસજીનું નામ ફેરવીને બ્રહ્માનંદ પાડવામા આવ્યું હતું.

જે વખતે આવી રીતે સ્વામિનું નામ બદલીને બ્રહ્માનંદ પાડવામા આવ્યું
૨

તેજ વખતે, ગાંડાથી તેમના પાછા ફરેલા માણુમોના કહેવાથી લાગુ ગટવીએ દાઝ લીધી છે, એ વાત તેમના સખથીઓના અને મિત્રોના જાણવામા આવી અને તેઓ લાગુ ગટવીનુ વેવિશાળ કરીને તેમને બોલાવવાને આવ્યા, અને સ્વામિને પાછા ફરવાને બહુ જ સમજાવ્યા પણ સ્વામિ ડગ્યા નહિ અને પાછા ફરવાને ના પાડી અવેળાએ સ્વામિએ ખરા સગપણુ વિષે નીચેના પદો તત્કાળ બનાવી ગાયા હતા -

“૨ સગપણુ હરિવરનુ સાચુ
બીજુ સરવે કાણુબગર નાચુ પદ ૧

આ વખતે પણ સ્વામિનો વેરાગ્ય કેટલો તીવ્ર અને દટ હતો તથા સ્વામિને આ અસાર સસારથી વિરક્ત રહેવાનો નિશ્ચય કેવો અચળ હતો, તે નીચેની કડીઓ પરથી કાઠક સમજશે

“૨ ફેગટ ફેરા નવ ડરીએ,
ફે પરવર પાણી શુ બરીએ,
જો વરીએ તો નટવરને વરીએરે” પદ ૧

“૨ ન ડરુ હુ લોકતણી લાગે,
ફે શિર ઉપર ગિરિધર ગાગે,
આ ફેહ ધર્યો નટવર કાગે” પદ ૨

“૨ હરિ વિના બીજને વરતુ,
ફે ગજ તજ ખર ચડીને ફરતુ,
એ જીવ્યાથી રુટુ મરતુ” પદ ૨

આ કરતા પણ વધારે દહતા ત્રીજા પદની નીચલી કડીઓમા દષ્ટિગેહ્ય થાય છે

“૨ સમજ્યા વિના નવ નિસરી,
“૨ રાગુ મધ્યે જાઇને નવ ડરીએ,
ત્યા મુખ પાણી રાખી મરીએ”

તેમ જ,

“૨ પેહેલુજ મનમા ત્રેવડીએ,
ફે હોડે હોડે જીલ્લે નવ ચડીએ,
જો ચડીએ તો કટકા થઈ પડીએ” પદ ૩

આ લીટીઓમાથી સ્વામિનો સસારમા પુન નહિ પડવાનો નિશ્ચય દઢપણે પ્રગટ થાય છે તેમનો સસારપરનો અભાવ કેટલો ડડો હતો, તેમનો વેરાગ્ય કેવો તીવ્ર હતો તથા ત્યાગી રહેવાનો નિશ્ચય કેટલો અજવાન હતો, તે ચોથા પદમા તેમણે આપેલા સતીના દષ્ટાંતથી સ્પષ્ટ થાય છે ત્યાગી મરી રાગી થવાનો તેમના સગા-વહાલાઓએ બહુ જ આગ્રહ કરીધો-સસારી બનવાને લલચાવનારી બીજી અનેક માગણીઓ સ્વામિને પાછળથી રાજવાડાઓમાથી પણ કરવામા આવી હતી, અને વડોદરાના તે વખતના મહારાજ શિયાજીરાવે એટલે સુધી કહ્યું કે, આત્માનન્દ સ્વામી

મારા રાજકવિ થાય તો તેમને ૨૫૦૦૦ રૂપીઆની ઉપજનુ ગામ આપુ, છતાં પણ તેઓનુ મન જરાએ ડગ્યુ કે લલચાયુ નહોતુ, અને તેઓ શ્રીસ્વામિનારાયણની સેવામા જ નિમ્મળ મનથી રહ્યા હતા.

સ્વામિની સ્મરણશક્તિ ઘણી તીવ્ર હોવાથી તેમને તથા ખીજા સાધુઓને વધારે ભણાવવા સારુ એક વિદ્વાન્ બ્રાહ્મણને રાખ્યો હતો. તેઓ એકવાર જે પાઠ લેતા, તે તેમને કંઠે થઈ જતો; અને જ્યારે ખીજા સાધુઓ એક એક પાઠ લેતા, ત્યારે સ્વામિ કૌમુદી, કાવ્ય, અને ન્યાય એ ત્રણેના પાઠા એકઠા લેતા, તથા સર્વે પાઠા ખીજા સવારે કંઠે બોલી જતા. એમની બુદ્ધિ પણ ઘણી વિશાળ હતી, અને લાગી થયા બાદ કેટલોક સમય વીસા પછી તેઓએ એવો નિયમ લીધો હતો કે, અમુક સખ્યાના પદો દરરોજ કરવા, અને તે નિયમાનુસાર પોતાના યુરુદેવના ચરિત્રો બેઘને દરરોજ કીર્તનો રચતા. તેમના કીર્તનથી પ્રસન્ન થઇને એક વેળાએ શ્રીજી મહારાજે કહ્યું હતુ કે -“બ્રહ્માનન્દ સ્વામિના સૌ કીર્તનો જે પ્રતિદિવસ ગાશે, તેને હુ પ્રલક્ષ દર્શન દઇશ.”

આ વખત પછી આપણે સ્વામિને, સપ્રદાયને લગતા પુસ્તકો રચતા, તેમ જ સપ્રદાયના ઉત્કર્ષને અર્થે ખીજા અનેક કાર્યો કરતા સતા પોતાના ઇષ્ટદેવ શ્રી ગુરુ-રાજની સેવામા રહેતા, તેમ જ તેમના દરેક કાર્યમા ઉમગથી ભાગ લેતા બેઘએ છીએ. સ્વામિને માટે ખીજા લોકોમા કેવો ઉચ્ચ વિચાર હતો, તે તેમના કાર્યોમા સપ્રદાય બહારના જનો તરફથી પણ તેમને મળેલી મદદ ઉપરથી પ્રલક્ષ થાય છે સવત ૧૮૭૪ ના અરસામા શ્રીસહજનન્દ સ્વામિને જનરલ ગોર્ટન સાહેબે શ્રીનગર અથવા અમ-દાવાદમા પહોંચાવ્યા, અને મહારાજને મંદિર બાંધવા અર્થે જેટલી જમીન બેઘએ તેટલી આપવાને પોતાની ઇચ્છા પ્રગટ કીધી. સરકારનો ધારો એવો હતો કે, ૯૯ વરસનેપટે જગા આપવી, તે છતા પણ જેટલી જગા શ્રીહરિએ કહી, તેટલી યાવચ્ચદ્રદિવાકર લખીને મફત આપી છે આ ઉપરથી શ્રીજીએ સ્વામિને તથા આનન્દાનન્દ સ્વામિને, અમદાવાદમા રહી મંદિર કરવાની આજ્ઞા આપી. સ્વામિએ અતિશય શ્રમ લઇને તે શિખરબંધ મંદિર સવત ૧૮૭૮ મા પૂર્ણ કીધુ અને પછી ત્યા શ્રીસહજનન્દ સ્વામિને તેડાવી, સવત ૧૮૭૮ મા ફાગણ સુદ ત્રીજને દિવસ વેદવિધિ પ્રમાણે યજ્ઞાન્ધિક કરીને તેમા શ્રી નરનારાયણ દેવની પ્રતિષ્ઠા કીધી, અને બ્રાહ્મણોની ચોરાસી કરીને તથા ઘણા ત્યાગી, ગૃહસ્થ તથા ગરીબ લોકોને જમાડીને ભારે ઉત્સવ કર્યો હતો.

ત્યારપછી શ્રીસહજનન્દ સ્વામિએ બ્રહ્માનન્દ સ્વામિને વરતાલમા મંદિર કરવાની આજ્ઞા કરી. શ્રીજી મહારાજે તો તેમને ત્યા એક હરિમંદિર કરવાને કહ્યું હતુ, પણ બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ તો વરતાલ આવીને ત્યાના હરિજન પામેથી જગાનો લેખ કરાવી ત્રણ શિખરનો પાયો નાખ્યો. આ વાતની જ્યારે શ્રીસહજનન્દ સ્વામિને ખબર પડી ત્યારે તેમણે આનન્દાનન્દ સ્વામિને વરતાલ મોકલાવીને તેની સાથે

કહાવ્યું કે “તમે એક મંદિર કરજો” પણ બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ આનંદાનંદ સ્વામિને કહ્યું કે, “આમા તમારી નજર ન પુગે.” આ પ્રમાણે કહેલા સમાચાર તેમણે ગઢડે આવીને શ્રીજી મહારાજને નિવેદન કર્યા, એટલે શ્રીજી મહારાજે નિત્યાનંદ સ્વામિને એક સાખી લખી આપીને મોકલ્યા, જે સાખી નીચે પ્રમાણે હતી,-

“આપકા પોચ વિચારકે, કરીએ તેતી દોડ,
તેતા પાઠ પસારીએ, જેતિ લખી સોડ.”

નિત્યાનંદ સ્વામિએ આવીને સ્વામિના હાથમા આ સાખી આપી, ત્યારે તે વાચીને સ્વામિએ જે ઉત્તર મોકલ્યો તે તેમનું દુઃસ્વર્ણપાણ્ય, તેમજ તેમની પોતાના ઇષ્ટદેવના ઉપરની દૃઢ શ્રદ્ધા એ કેવા ઉત્તમ હતા ને દેખાઈ આવે છે તે ઉત્તર પણ એક નાની સાખીમા જ હતો

“સાહેબ સરીખા શેડીઆ, બરે નમ્રકમાલી,
તાકે ધનકી કયા કમી, બકી દુડી ચલે નવખરમાહિ.”

આ સાખીરૂપ ઉત્તર સાલખીને નિત્યાનંદ સ્વામી રાજ થયા અને પોતે પણ મંદિરના કામમાં ઉમગથી લાગ લેવા લાગ્યા. પછી પોતે ગઢડે આવીને શ્રીજી મહારાજને બ્રહ્માનંદ સ્વામિનો સાખીમાં આપેલો ઉત્તર કહી સંભળાવ્યો, જે સાલખીને શ્રીજી મહારાજ ધણી રાજ થયા. શ્રીવરતાલનું મંદિર સ્વામિએ કમળના આકારનું કરાવ્યું અને તે તૈયાર થયું એટલે શુભ મુહૂર્ત જોવડાવીને શ્રીજી મહારાજને મૂર્તિ-આની સ્થાપના કરવા સારુ વરતાલ પધરાવ્યા પછી મંદિરમા યથાવિધિ યજ્ઞાદિક કરીને સવત્ ૧૮૮૧ ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧૨ ને દિવસે શ્રી લક્ષ્મીનારાયણદેવની સ્થાપના કરી, અનેક સાધુ, બ્રહ્મચારી, અને બ્રાહ્મણોને જમાડીને પછી સ્વામિએ આજનો એક દહાડો સર્વે હરિભક્તોને પૂજન કરવા દેવા તથા સ્વેચ્છાનુસાર ભેટ ધરવા દેવા બાબતમા શ્રીજી મહારાજની સમતિ માગી એ સમતિ મળતાને વાર જ તેમણે સઘમા પડો વજડાવી બાણ કરાવી કે, આ વખતે મહારાજનું પૂજન કરી ભેટ ધરનાની સર્વને ધૂટ આપવામા આવી છે, માટે મરજી હોય તેમણે પૂજન કરવા આવવું. તે ઉપરથી હરિજનોએ પૂજન કીધું અને ભેટો મૂકી. એ ભેટ સવારથી સાજ સૂધીમા એટલી બધી ધરાણી કે, તેથી મંદિર માટે ખરચાવલી સઘળી રકમ તેમાથી જ પૂરી થઈ રહી

એ પછી થોડે દહાડે બુનાગઢથી હરિભક્ત ઝીણુભાઈનો કાગળ આવ્યો કે, “મહારાજ મારુ ઘર છે ત્યાં એક સુદર મંદિર કરો.” આ ઉપરથી શ્રીસહજાનંદ સ્વામિએ બ્રહ્માનંદ સ્વામિને, તથા તેમની બેઠે ગોપાલાનંદ સ્વામિને, શુભાતી-તાનંદ સ્વામિને, તદ્દપાનંદ સ્વામિને, લીમાનંદ સ્વામિને, બદ્રીનાથાનંદ સ્વામિને,

જ્ઞાનસ્વરૂપાનન્દ સ્વામિને, નિર્દોષાનન્દ સ્વામિને, અદ્વૈતાનન્દ સ્વામિને, તથા સુકૃતાનન્દ સ્વામિને મોકલાવ્યા આ વખતે જીનાગઢમા નવાખની પાસે નાગરોનું જોર બહુ જ હોવાથી, તેમ તેઓ બહુધા સ્વામિનારાયણના સપ્રત્યક્ષના વિરોધી હોવાથી, ત્યાં મંદિર કરવાનું કામ ધણું વિકટ હતું. પણ શ્રીજી મહારાજ પહેલા જીનાગઢ પધાર્યા હતા ત્યારે નવાખની તેમના દર્શન કરવાથી જ ખાત્રી થઈ હતી કે, સ્વામિનારાયણ તો ખુદા છે, તેથી અને બ્રહ્માનન્દ સ્વામિને વિષે નવાખના મનમા બહુ જ માન હોવાથી તેમને ઝાઝા વિદ્વંસ નહીં નહીં. ઝીણાભાઈની મૂળ જગ્યા મંદિરને અનુકૂળ નહિ આવવાથી સ્વામિને બીજી જગ્યાની જરૂર પડી, તેથી નવાખ સાહેબ પાસે ગયા. તે વખતે કારભારીઓએ ધણીક અડચણો નાખવા છતાં પણ નવાખ સાહેબે કહ્યું કે, “બ્રહ્માનન્દ સ્વામિ તો મહા મોટા કવિરાજ છે અને બહુ વિદ્વાન કૃપી છે, માટે તેમને ના પડાય જ નહિ,” એમ કહી જેટલી જગ્યા સ્વામિને જોઈતી હતી, તેટલી તુરત જ કદાવી આપી આવી રીતે નિવિદ્વંસપણે જીનાગઢમા સુદર રમ્ય શિખરબંધ મંદિર બાંધીને સ્વામિ અને ઝીણાભાઈએ મહારાજને તેડાનું અને વેદવિધિ અનુસારે વિદ્વાન બ્રાહ્મણો પાસે યજ્ઞ હોમાદિક કરાવી, સવત્ ૧૮૮૪ માં શ્રીરાધારમણદેવની તથા સિદ્ધેશ્વર મહાદેવની પ્રતિમાઓ પધરાવીને પ્રતિષ્ઠા કરી, તથા ગુણાતીતાનન્દ સ્વામિને તે મંદિરના મહત્ત્વ પદ આપીને પોતે ગઢડે આવ્યા આ વખતે ત્યાં પધરાવેલા શ્રીરાધારમણ દેવની તથા શ્રીસિદ્ધેશ્વર મહાદેવની સ્તુતિના સુદર પદો સ્વામિએ તત્કાળ બનાવી ગાયેલા, તે એવા તો મનહર તેમ જ ચિત્તાકર્ષક છે તથા તેનો ઢાળ એવો સરળ છે કે, શ્રાતાને વિનાશ્રમ કઈ થઈ જાય છે વળી તે બધા દ્વિઅર્થી છે, એટલે કે તેનો બીજો અર્થ શ્રીજી મહારાજને જ લાગુ પડે છે—આ અષ્ટકો હિંદી ભાષામાં છે.

આ વખતે શ્રીસહજનન્દ સ્વામિને શરીરે વ્યાધિ જેવું દેખાતું હતું, તેથી તેમણે કહ્યું કે—“સ્વામિ ! અમે તો હવે અક્ષરમા જઈશું” આ સાંભળીને સ્વામિને અતિ-શય ઉદાસીનતા પ્રાપ્ત થઈ, તોપણ સ્વામિએ નીચે જણાવેલા વિરહના પદો તુરત જ બોલીને ગાયા

હારે નહીં મેલું રે નહીં મેલું, માવા મારા નેહની આગથી નહીં મેલું રે

પદ ૧૭૨૮ પૃષ્ઠ ૪૭૭

હારે નવ જલુ રે નવ જલુ, માવા મારું મંદિરિયું મેલીને નવ જલુ રે

પદ ૧૭૨૯ પૃષ્ઠ ૪૭૮

તેમની પ્રીતિ જોઈને, તથા નેત્રામાથી ચાલી રહેલી અશ્રુધારાઓનો વેગવાન પ્રવાહ જોઈને, શ્રીજીએ તેમને ધીરજ આપતા કહ્યું કે—“સારું, હાલ નહિ જઈએ”

આ વખતે એમ બન્યું કે, શ્રીજીની ઇચ્છાનુસાર જીનાગઢથી ગુણાતીતાનન્દ સ્વામિનો પત્ર લઈને ખેંખેઓ આવ્યો તેમા લખ્યું હતું કે, જીનાગઢના મંદિરનું શિખર

વગેરે ટેટલુક કામ અપૂર્ણ છે, તે સ્વામિ વિના પૂર્ણ થઈ શકશે નહિ, તેથી તેમને જીનાગઢ મોકલાવવા. આ ઉપરથી શ્રીજીમહારાજે સ્વામિને કહ્યું કે, તમે ત્યાં જઈને મંદિરનું કામ પૂરું કરજો અને પછી મૂળી જાઓ કારણ કે ત્યાંના પરમાર રામાભાઈ નથા રાધાભાઈનો પત્ર આવ્યો છે કે “તમે અત્રે મંદિર કરાવો” એ મંદિર અમે ત્યાં આવ્યા હતા ત્યારે જે જમીન ખતાવી હતી ત્યાં જ કરજો આ આશાનુસારે સ્વામિ તુરત જ જીનાગઢ આવ્યા અત્રે તેમને શ્રીજી મહારાજના દેહોત્સર્ગ કર્યાના સમાચાર મળ્યા, જે સાંભળી તેમના વિરહનો પાર રહ્યો નહિ આ વખતે કવિ-ભકતે વિચાર્યું કે, જો હું હિમત મૂકી દઇશ તો સર્વેની હિમત ભાંગી જશે, તેથી તેમણે અશ્રુને અટકાવી, મંદિરના સર્વેને હિમત આપી છાના રાખ્યા સ્વામિ હવે સમજ્યા કે, શ્રીજી મહારાજે તેમને જીનાગઢ આમ યુક્તિ કરીને મોકલ્યા. પછી તેઓ જીનાગઢથી ગઢડે આવ્યા, ત્યાં તેમણે ત્યાંની અક્ષરચોરડીમા જઈ, શ્રીજી મહારાજ વિનાનું સર્વે સુત્રુ જોઈ, ધીરજ મૂકીને પોતાનું હૈયું ખાલી કર્યું આ પ્રસંગે બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ નીચે જણાવેલા કીર્તનો કર્યા છે -

“પ્રાણ સનેહી ધરુ આવો અખ પીયરા,
હીયરા ધીર ધરત નહિ મરા” (૫૬ ૨૨૭૮)
“છેલ ચતુર ધનશ્યામ સનેહી,
પ્રાણજીવન મેરે ભુવન પધારો” (૫૬ ૨૨૭૯)
“શ્યામ ચતુર બ્રજરાજ પધારો,
તુમ બીન વિરહ અગ્નિ તન તાવે” (૫૬ ૨૨૮૦)
“સુખ સાગર ધનશ્યામ છબીલે,
તુમ જીવકે સાચે હિતકારી” (૫૬ ૨૨૮૧)

ત્યારપછી સ્વામિ મૂળી પધાર્યા. ત્યાં આવીને મંદિરનો આરભ કીધો તો ખરો, પણ પાયો પૂરવાને અર્થે જોઈતા પથ્થર પણ ત્યાં મળી શક્યા નહિ. આથી સ્વામિ વિચારમા પડ્યા, અને સારા પથ્થર મેળવવાની તપાસ કરવા લાગ્યા. તે વખતે સ્વામિને ખબર પડી કે, મંદિરને લાયકના પથ્થર ડ્રોંગંધામા મળી શકશે. આવી ખબર જાણી સ્વામિ ડ્રોંગંધા ગયા અને દરબારને મળી પોતાના ખપ જટલો પથ્થર માગ્યો. રાજ્યમાથી મંદિર કરવાને જોઈતા પથ્થરો લઈ જવા દેવાની રાજ્યએ હા પાડી પણ કહ્યું - “અમે સઘળી જગત મૂકી નહિ દઇએ, પણ અર્ધ જગત મૂકી દેશું.” સ્વામિએ શાસ્ત્રવચનો ટાકીને દરબારની માગણી અયોગ્ય છે એવું દેખાણું. આ ઉપરથી રાજ્યએ કહ્યું કે, “અમે વિચારીને ઉત્તર આપીશું.” પણ તુરત ઉત્તર નહિ મળવાથી સ્વામિ ત્યાંથી તુરત જ ચાલી નીકળ્યા અને મૂળી આવીને પથ્થરના વિચારમા ને વિચારમા ચિંતા કરતા કરતા નિદ્રાવશ થઈ ગયા. ત્યાં બીજે દિવસે પ્રભાતે એક અદ્ભુત બનાવ બન્યો, તેથી સ્વામિની ચિંતા દૂર થઈ ગઈ.

પ્રભાતે ઉઠી સ્વામિ પોતાનું નિલકર્મ આટોપીને વિચારમા બેઠા હતા, ભાથી સહસા-ત્વરાથી ઉઠ્યા અને ઘોડેસ્વાર થઇને, અસ્મકાર (સલાટ-પથ્થર કામ કરનાર) માનાભક્તને તથા બીજા કટલાક મજુરોને અને સાધુઓને પોતાની સાથે લઇને, પોતે ગામથી પશ્ચિમે આવેલી ભોગાવા નદીને તટે આવ્યા. નદી ઉતરી બે ગાઉ ઉપર આવેલા જોડાસર તળાવને કાંઠે આવીને પથ્થરને માટે ચારે દિશામા આધે સૂધી દક્ષિને ફેરવતા વિચારમા ને વિચારમા ઉભા થઈ રહ્યા, તેવામા તેમની દક્ષિણે દૂર દક્ષિમર્યાપર શ્રીજી મહારાજની મૂર્તિ દેખાઈ તેથી તેની તરફ તેમણે પોતાના ઘોડા બેશમા છોડી મૂક્યો. જેમ જેમ તેઓ ઘોડાને અગાડી ચલાવતા ગયા, તેમ તેમ મૂર્તિ દૂર ને દૂર જતી ગઈ એ રીતે કટલેક દૂર નીકળી ગયા બાદ, મૂર્તિને ન્સ્તાની બાજુપરની એક જગ્યાએ છેડે સ્થિરપણે સ્થિત થયેલી જોઇને સ્વામિએ પુર બેશમા આ ઘોડો દોડાવ્યો, પરંતુ ઘોડો મૂર્તિની સમીપમા આવતા જ તે દિવ્ય મૂર્તિ ત્યાં જ અદૃશ્ય થઈ ગઈ આથી સ્વામિ આ ઘોડેથી ઉતરીને બેઠા થોડા વખતમા તો પોતાની સાથેના માણસો આ આવી પહોંચ્યા. તેમને સ્વામિએ પોતાનું વૃત્તાત જણાવ્યું અને બોલ્યા કે, “આ સ્થળે મૂર્તિ અદૃશ્ય થઈ ગયેલી છે, માટે અત્રે ખોલવાથી પથ્થરની ખાણ જરૂર મળશે.” પછી આ ખોલવા માણુ ને થોડુંક ખોદી એટલામા એક ચોરસ પથ્થર દેખાયો. આ નિશાની કરીને અધા પાછા ફર્યા. બીજે દિવસે વધારે કામદારોને લાવીને ત્યાં ખોદાવવાનું શરુ કર્યું કે, તરત અફરના ભાગમાથી પથ્થરની ખાણ નીકળી. મૂળી ગામથી આશરે ત્રણ ગાઉને છેડે નીકળેલી આ ખાણની અદ્ધરથી સારા ઉંચી જાતના પથ્થરના તૈયાર સ્થંભો અને ભારવટીઆઓ, તેમ જ બીજા અનેક નાના મોટા સાફ ધડેલા સુદર પથ્થરો તૈયાર નીકળ્યા. આવી રીતે તૈયાર પથ્થર મળી જવાથી સ્વામિને હિમત આવી, અને શુભ મુહૂર્ત બેવડાવી મદિરનું ખાતમુહૂર્ત કરીને ધર્મધાકાર કામ ચલાવ્યું. મદિરનો પાયો જમીનપૂર થયો ત્યારે વળી એક બીજો પણ અદ્ભુત બનાવ બન્યો હતો

એક રાત્રીએ સ્વામિ શયન આરતી પછી નિદ્રાવશ થયેલા હતા, તેવામા તેમને શ્રીજીમહારાજ દર્શન દઇને બોલ્યા કે, “સ્વામિ, દક્ષિણ તરફથી પાયો ખસેડો, કેમકે ત્યાં સકડાશ છે,” એમ કહીને પોતે આગળ ચાલ્યા, એટલે સ્વામિ પણ પુઠપુઠ ચાલ્યા. પછી મહારાજ દિવ્યસ્વરૂપે જ્યાં આગળ પાયો ફેરવીને નાંખવો હતો ત્યાં આગળ આવ્યા ને પોતાના હસ્તકમળમાં વિરાજી રહેલી યજ્ઞિકાથી એક લીટી દોરીને બોલ્યા કે, “આ પ્રમાણે પાયો ફેરવો.” આટલું કહેતાની સાથેજ તે દિવ્ય અદ્ભુત મૂર્તિ અદૃશ્ય થઈ ગઈ, અને સ્વામિ પાછા આવીને સુંઈ રહ્યા. પ્રભાતમા ઉઠીને સ્વામિએ સલાટને કહ્યું કે, અહિંથી પાયો ફેરવવો પડશે. ત્યારે સલાટ કહે જે, ‘પાયો તો શાસ્ત્રધારે નખાયેલો છે તે ફેર નહિ!’ તે ઉપરથી સ્વામિ બોલ્યા કે,

“ધેલી લીટી જુઓ,” એમ કહી લીટી દેખાડીને બોલ્યા કે, “ધણીનો કાંઈ ધણી નથી, માટે પાયો તો ફેરવી જ નાખો !” અને તે પ્રમાણે પાયો બદલી કામ ધમ-ધાકાર આગળ ચલાવ્યું પણ “લાડીના લસ ને આળસે વિદ્ય” તે પ્રમાણે વળી એક નવીન અડચણ આવી પડી. આ અડચણ તે પાણીને લગતી હતી. ખાણમાં કામ કરનારા મજૂરોને પીવાને માટે પાણી જોઈતું હતું, તે ખાણથી ઘણા દુરથી લાવવું પડતું હતું, અને તેથી તે બાબતની ધણી મુશ્કેલી નડતી હતી. આ અડચણ દૂર કરવાના વિચારમાં સ્વામિ બેઠેલા હતા, તેવામાં જનરિત થવા આવેલો, ધ્રુજતા હસ્તની અદર એક લાકડી લઈને તે ઉપર ટેકતો, તથા ખભા ઉપર માત્ર એકલી કામળીજ પરિધાનમાં રાખેલી હોવાથી અર્ધ અનાચ્છાદિત રહેલો, શરીરે કપતો-કપતો, અને ચાલવાને પણ અશક્ત જણાતો, એક અતિ વૃદ્ધ ભરવાડ સ્વામિની પાસે આવીને બોલ્યો કે, “તમે પાણીની ચિંતા કરો છો તે મૂઝા ઘો” એમ કહી તેમને થોડે દૂર લઈ જઈને કહ્યું કે, “આ સ્થળે ખોદો તો એક પુરાતન વાવ નિકળશે” સ્વામિએ આ વૃદ્ધ ભરવાડનું નામ અને સ્થળ લખી લીધું અને ત્યાં ખોદાવ્યું તો મીઠા પાણીની એક સુંદર વાવ નિકળી, જેથી પાણીની અડચણ સંતર દૂર થઈ. આ વૃદ્ધ ભરવાડને તેના શ્રમના બદલામાં કાંઈક પારિતોષિક આપવું જોઈએ એવું વિચારી, સ્વામિએ તેના લખાવેલા સ્થળે ખાટડી ગામમાં તેની તપાસ કરવાને માણસ મોકલ્યું, પણ તે ગામમાં તેનો કાંઈ પણ પત્તો લાગ્યો નહિ. આવી રીતે જ્યારે જ્યારે સ્વામિ અડચણ આવવાથી મુઠાતા ત્યારે ત્યારે શ્રીસ્વામિનારાયણ ભગવાન તેમના ઉપર કરુણાએ કરીને તેમની સહાયાર્થે આવતા અને મુઠવણના કારણો દૂર કરતા ઉપર જણાવેલી પથ્થરની ખાણની નિશાની અઘાપિ હૈયાત છે અને ઉપર જણાવેલી વાવ પણ હૈયાત છે, અને તે ખાણ અને વાવની હૈયાતિ વિશે તે સ્થળોની ખાસ મુલાકાત લઈને ખાત્રી કરવામાં આવેલી છે.

આવી રીતે અનેક વિટબણાઓમાં પણ ધૈર્ય ધરી રહીને સ્વામિએ પોતાનું આદરેલું કાર્ય પૂરું કીધું, અને પોતાના ઇષ્ટદેવ ગુરુરાજની આજ્ઞા પૂર્ણપણે પાળી. એ રીતે ત્રણ શિખરનું ઘણું વિસ્તારવાળું, અને જેમાં ૬૪ પથ્થરના થાલલા છે એવું ઘણું શોભાયમાન મૂળીનું મંદિર કર્યું, અને સવત્ ૧૮૮૮માં પોતાના આચાર્ય મહારાજ શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજીને, તથા દેશદેશાવરોમાંના સત્સંગીજનોને, અને બ્રહ્મચારી સાધુ-ઓને મૂળીમાં પધરાવીને નિર્વિદ્યપણે શાસ્ત્રવિધિને અનુસારે મંદિરમાં શ્રી રાધા-કૃષ્ણની, તેમ જ શ્રીધર્મભક્તિવાસુદેવની, તથા શ્રી રણછોડજી ત્રિકમજીની પ્રતિમાઓ પધરાવીને પ્રતિષ્ઠા કરી અને મહોત્સવ કીધો.

મૂળીના મંદિરમાં પ્રતિમા પધરાવ્યા પછી સ્વામિ અમદાવાદ આવ્યા અને ત્યાં

હરિનવમીનો તથા ચૈત્રી પૂણિમાનો સમૈયો* કરીને સ્વામિ, મહાનુભાવાનંદ સ્વામિ તથા તદ્વપાનંદ સ્વામિ તથા સાખ્યયોગને આશ્રયી રહેલા ભક્તરાજ ભુગુણ આદિક ૬૦ મનુષ્યોને લઈને શ્રી ભુજનગર ગયા ત્યા પોતાના શરીરે અશક્તિ જણાવાથી સ્વામિ ત્યાંના મંદિરની વ્યવસ્થા કરીને મૂળી આવવા નિકળ્યા. માર્ગમા રણુમા સ્વામિને મૂર્છા આવી અને સર્વેએ હસ્તમેળાપથી સુખાસન† બનાવીને તેમને ઉપાડી લીધા. ચેતના આવ્યા પછી સ્વામિએ પાસે બેઠેલાઓને પૂછ્યું કે, “હમણા મારી પાસે કેણુ કેણુ છો? જે હમણા હશે તે બધા સમીપમા હશે ત્યારે હું દેહ મૂકીશ” આ સાંભળીને દેવાનંદ સ્વામિએ સંજળ નેત્રે કહ્યું, “સ્વામિ, હાલમા તેમ કરવાનો સમય નથી.” ત્યારે સ્વામિએ સ્મિતપૂર્ણ વદને ઉત્તર આપ્યો કે, “જેવી મહારાજની ઇચ્છા.” પછી રણુ ઉતરી હજીવદ થઈને સર્વે મૂળી આવ્યા. ત્યા થોડા વખત પછી સ્વામિને પીઠપર કુક્ષિની પાસે એક ન્હાની ફોલ્લી થઈ આવીને જ્વર આવ્યો આ વખતે તદ્વપાનંદ સ્વામિએ પત્ર લખી ગાદપૂર ગોપાલાનંદ સ્વામિને ખબર આપીને આવવાને વિનંતિ કરી. પણ અતિશય વૃષ્ટિ ચાલતી હતી, તેથી ગોપાલાનંદ સ્વામિ ન પધાર્યા અને નિષ્કુલાનંદ સ્વામિને મોકલાવ્યા. આ વખતે શ્રી અમદાવાદથી આચાર્ય શ્રીઅયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજ પણ ત્યા પધાર્યા અને શોકથી આસુ સારવા લાગ્યા. તે વખતે સ્વામિએ તેમને ધૈર્ય ધરવાને કહ્યું અને બેય દેશોની વચ્ચે સપ રાખવાને માટે શિખામણ આપી. પછી નિષ્કુલાનંદ સ્વામિને કહ્યું કે, “મારી સાથે કુચ્છથી પાછા ફરતા માર્ગમા જે જનો હતા, તેમાના જે કોઈ આ સમયે અત્ર ન હોય તેમને બોલાવી લ્યો.” આ પ્રમાણે આજ્ઞા થતા જ તે સર્વને બોલાવ્યા, અને તે સર્વના આવ્યા પછી જય સ્વામિનારાયણ મહારાજ કહીને તેઓએ આ ક્ષણભગુર દેહનો ત્યાગ કરીધા તે સમયે તે ખડ ચારે કારેથી તેજથી જળાહળા થઈ રહ્યો અને પાસે બેઠેલાઓના નેત્રો આ દિવ્ય શાત પ્રકાશથી અગ્નઈ ગયા. આ સુશાત અલૌકિક તેજમા પ્રગટ પુરુષોત્તમ અક્ષરાતીત શ્રી સહજાનંદજી મહારાજની અતિશય શોભાચમાન દિવ્ય પ્રકાશિત મૂર્તિ સસ્મિત વદને, હસતા એવા દિવ્ય અને સર્વેને શુભાશિષ આપતા કરુણદ્રં નેત્રોથી સર્વ મડળને જોઈ રહેલી સર્વેએ દીડી. સ્વામિના ઉપર દિવ્ય કુસુમતી વૃષ્ટિ થઈ તથા તેમના મુખમાથી તેજોમય દિવ્ય અદ્ભુત મૂર્તિ નીકળી જેને શ્રીજી મહારાજે લઈને પોતાના અકમા પધરાવી સ્વામિએ પોતાના ઇષ્ટદેવના અક્ષરનિવાસ પછી બરોબર બે વર્ષ એટલે કે સંવત ૧૮૮૮ ના જ્યેષ્ઠ શુક્લ દશમીને દિવસે દેહત્યાગ કર્યો હતો

સ્વામિ બહુ જ દેખાવડા અને સમ અવયવોવાળા ગૌર વર્ણના હતા. તેમનું શરીર કદાવર હતું, તેમ જ તેમનો સ્વભાવ બોલકણો અને હસમુખો હતો તેઓ

બુદ્ધિવાન હોવા ઉપરાંત ડાઘ પશુ વખતે ધ્યાન રહિત થઈ જતા નહોતા, પણ સમયોચિત બોલવામા અને કાર્ય કરવામા નિપુણ હતા. એક પ્રસંગે જ્યારે શ્રીસહજનંદ સ્વામિ માંડવી શહેરમા પધાર્યા હતા, ત્યારે ત્યા રહેતો ક્ષયોક્ષત્રી વેદાતી બોલવા લાગ્યો કે, કાંઈ જઈને જીવનમુક્તાના પથને ઊઠાવી દઉં તો ખરો, અને એમ મનમા નક્કી કરી બીજે દિવસે પાચસો માણસ સાથે લઈને શ્રીજી મહારાજ પાસે આવ્યો. આ બાબતની આગળથી શ્રીજી મહારાજને જાણ થયેલી હતી, તેથી શ્રીજી મહારાજે આ પ્રસંગે અજ્ઞાનંદ સ્વામિને પાટ ઉપર ઉઘે આસને બેસાડ્યા અને પોતે કામળી ઉપર નીચે બેઠા. તેવામા ત્યા ક્ષયોક્ષત્રીએ જઈને પૂછ્યું કે, “આમા સહજનંદ સ્વામિ ડાણુ છે / હું વેદાત લાણુલો છું અને વેદાતના ૧૦૮ પ્રશ્ન પૂછવા આવ્યો છું.” ત્યારે ઉઘે આસને બેઠેલા અજ્ઞાનંદ સ્વામિ હાવડ મોઢું ગમ્પીને બોલ્યા કે “સહજનંદ સ્વામિ અમો કૈયે, પણ તમારા પ્રશ્નોના ઉત્તર તો આ (શ્રીજી મહારાજ તરફ આગળની નીશાની કરીને) અમારા નાના સાંડુ છે, તે પણ કરશે.” પછી તેણે ૧૦૮ પ્રશ્ન કર્યા, જે સર્વેના સંતોષકારક ઉત્તર શ્રીજી મહારાજે કર્યા ત્યારે તે ક્ષયોક્ષત્રી તેમની તરફ આગળી બતાવી કહેવા લાગ્યો કે, “હેડો સહજનંદ આય!” એમ બોલી શ્રીજીને બોલે મસ્તક મકાને તેમને આશ્રિત થયો.

તેમના આનંદી, હસમુખા અને સમયસૂચકતાવાળા સ્વભાવના કણાક પુરાવાઓ તેમના અથમાથી મળી શકે છે. તેમના આવા સ્વભાવને લીધે તેઓ શ્રી સહજનંદ સ્વામિના સખા જેવા હતા. શ્રી સહજનંદ સ્વામિ જ્યારે મુક્તાનંદ સ્વામિને પોતાના ગુરુતુલ્ય માન આપતા ત્યારે તેઓ અજ્ઞાનંદ સ્વામિની જોડે હાસ્યવિનાશમા ઉતરતા અને ગમે તેવા રોપમા અથવા ઉદાસીમા શ્રીજી મહારાજ હોય, તોપણ સ્વામિ તેમની પાસે જઈને તેમને રમુજ કરીને હસાવતા અને પ્રસન્ન કરતા તેમનો સખાભાવ:-

“અજ્ઞાનંદના બાળ સ્નેહીતા, રાખુ જોર કરી નહિ દઉં જવા” પદ ૮૪૫

આવી આવી અનેક લીટીઓમા સ્પષ્ટપણે દેખાઈ આવે છે. તેઓ શીઘ્ર કવિ હોવા ઉપરાંત શતાવધાની અને નીચે જણાવેલી વાત પ્રમાણે તો સહસ્રાવધાની પણ હતા એક વખત સ્વામિ મૂળીના મંદિરમા પરચાર ઉપર વિરાજીને મંદિરનું કામ ચાલતું હતું તે નિહાળતા હતા, તેવામા એક વિદ્વાન પશુ ગવિષ્ટ બ્રાહ્મણ આવ્યો અને ઉદ્ધતપણે બોલ્યો કે “સ્વામિ! તમો શીઘ્ર કવિ કહેવાઓ છો તો મારી માફક શતાવધાન કરી બતાવશે?” ત્યારે સ્વામિ હસીને બોલ્યા કે “બાઈ શતાવધાન તો આ મારો શિષ્ય વૈષ્ણવાનંદ પશુ કરી બતાવશે.” એમ કહી તેમને શતાવધાન કરી બતાવવાની આજ્ઞા કીધી. તુરંતજ તેણે સહા સન્મુખ ગુરુની આજ્ઞાનું પાલન કીધું; પણ આથી કાઈ તે ગવિષ્ટ મનુષ્યનું મન સંતોષાયું નહિ, ત્યારે સ્વામિએ ત્યા તુરંતજ તેની અને સહાની સન્મુખ સહસ્રાવધાન કરી બતાવ્યા. આથી તેનો મદ ઉતરી

ગયો અને તુરત જ ઉઠીને સ્વામિના પગમા લોટી જઈને બોલ્યો, “સ્વામિ આપ તો મહાન્ યોગીશ્વર છો, મારો અપરાધ ક્ષમા કરો,” એમ કહીને તે ચાલ્યો ગયો.

સ્વામિ કેટલા ઉદાર હતા, તેના આ એક દાખલો જાણવામા આવેલો છે જીનાગઢના રાજબારોટને ખીજા બારોટની સાથે નવાબની દરબારમા સ્પર્ધાસ્પર્ધી થઈ, અને બનેએ કવિતા બનાવી નવાબને ગાઈ સબળાવવા માંડી કોઈ કોઈથી ગાન્યો જાય કે પાછો હઠે નહિ તે ઉપરથી નવાબે રાજબારોટને કહ્યું કે “જો તમારી કવિતા એના કરતાં વધતી સારી થશે નહિ અને જો તમે તમારા પ્રતિ સ્પર્ધા બારોટને હરાવશો નહિ તો તમારું ધનામી ગામ ખાલસા કરી તેને આપીશું” આથી તેણે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિ પાસે આવી, પોતાનું વ્રતાત કહી, સ્વામિને કવિત બનાવી આપવા અરજ કરી. આથી સ્વામિએ દયા આણી એક કવિત બનાવી આપી, જે બીજે દહાડે તે દરબારમાં જઈને બોલ્યો તે કવિત એવું તો સરસ, અમકદાર અને છટાવાળું હતું કે, નવાબે તેની જીત કબુલ કરી અને તેનું ગામ તેની જ પાસે રહેવા દીધું આવી રીતે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ માત્ર દીન અને દુખી શરણાગતની લજ્જા રાખી તેનું ગામ ખાલસા થતું બચાવ્યું.

સ્વામિએ પ્રથમ પોતાના જન્મના લાઠુ બારોટના નામથી ચારણી ભાષામાં કવિતા કરી હતી અને પછી શ્રીરંગ અને બ્રહ્માનન્દ એ નામોથી ગુજરાતી અને વ્રજભાષામાં કવિતાઓ રચી છે. તે ઉપરાંત તેઓએ ગુજરાતી તથા વ્રજભાષામાં ત્રણે પણ કરેલા છે. એમ કહેવાય છે કે, ગુજરાતી તથા વ્રજભાષામાં કરેલા પદો, ગરબીઓ, ગાથાના રાગદારી કીર્તનો તથા મોતીદામ, ભુજંગી, નારાય, કુળીઆ, હપ્પય, જુલણા, સવૈયા, ચર્ચરી, અમૃતધ્વનિ, રેણુકા વિગેરે હજોની સર્વે મળીને સખ્યા આઠ હજારની છે. તેમણે કેટલાક કચ્છી ભાષામાં પણ પદો રચ્યા છે તેમના જે પુસ્તકોના નામો અમને મળ્યા છે, તે નીચે પ્રમાણે છે -

૧ સપ્રદાય પ્રદીપ	૮ રાક્ષા પત્રી
૨ મુખતિ પ્રકાશ.	૯ બ્રહ્મ વિલાસ
૩ નીતિ પ્રકાશ	૧૦ છટક પદો, ગરબીઓ, રાગદારી,
૪ ચાટાચણ પ્રારબ	કીર્તનો અને જુલણા, રેણુકી આદિ
૫ ધર્મવશ પ્રકાશ	હજો કે જેની સખ્યા ૮૦૦૦ ની
૬ વિવેક ચિંતામણિ	જાણાવવામા આવે છે
૭ ઉપદેશ ચિંતામણિ	

સ્વામિકૃત પુસ્તકોના નામો ઉપર આપી ગયા છીએ. પરંતુ જેમ પકવાનના નામ માત્ર શ્રવણથી તૃપ્તિ થતી નથી, પણ જ્યારે તે પકવાન અમુકનું બનાવેલું છે અને કેવું સ્વાદિષ્ટ છે એમ કોઈ કહે ત્યારે તેનું આસ્વાદન કરવાની જિજ્ઞાસા અને લાલસા હૃદયમાં ઉદ્ભવે છે. તેમ જ ત્રણોના નામ શ્રવણ માત્રથી વાચકવૃદ્ધને તે

પ્રાપ્ત કરવાની કે વાચવાની હિન્કા થાય, એ સભવિત લાગતું નથી અને તેથી જે જે પુસ્તકો અમને હસ્તગત થયા છે તથા જે પુસ્તકો વિષે અન્ય તરફથી અમને સારાશ જણાવવામાં આવેલો છે, તે પુસ્તકો કયા વિષયોને લગતા છે તથા કઈ ગિરામાં લખાયેલા છે, તે અન્ને આપીયે છે.

ઉપરોક્ત ગ્રંથો સિવાય સ્વામિશ્રીના એક ગ્રંથ “વર્તમાન વિવેક” નામનો છે, એમ ગત દિવાલીના ‘ગુજરાતી’ના અકમા પા ૬૩ મે રા. રા લાલરાકર મયુર ભાઈ જાની જણાવે છે. ઉપરનો ગ્રંથ તે અમારી ડીપમાં જણાવેલ “વિવેક ચિતામણિ” જ છે કે કોઈ અન્ય ગ્રંથ છે, એનો નિર્ણય કરવાને હાલ અમારાથી બની શક્યું નથી કારણ કે બેમાંથી એક પણ ગ્રંથ અત્યાર સૂંઝીમાં અમે મેળવી શક્યા નથી. પરંતુ ‘ગુજરાતી’ પત્રના અધિપતિની પરવાનગીથી અમેએ તેમાં આપેલો ઉક્ત ગ્રંથનો સારાશ આ જીવનગ્રંથમાં સામેલ કરેલો છે અને આશા છે કે, રા રા જાની તેમના પ્રયાસ અને શ્રમનો અમેએ ઉપયોગ કીધો, તે બાબત અમને લાભ કરશે.

૧. સપ્રદાય પ્રદીપ-આ ગ્રંથ હિંદી ભાષામાં પદ્યમાં લખેલો છે અને તેમાં શ્રીમદ્દેવ સ્વામિ શ્રીરામાનુજનું, તેમ જ તેમના ગુરુનું જ્ઞાત અને ગુરુપરપરા આપેલું છે આ ગ્રંથ સવત્ ૧૮૭૫ અથવા તેની પહેલાં લખાયેલો છે.

૨. સુમતિ પ્રકાશ:-આ ગ્રંથ પણ હિંદી ગિરામાં પદ્યમાં જ લખાયેલો છે તથાપિ સ્વામિની ચારણી ભાષા આમાં વધારે જોવામાં આવે છે અર્થ ગુજરાતી અને અર્થ હિંદી પણ મધુરી અને શ્રવણને આનંદકારી ભાષાવાળા આ ગ્રંથમાં ૨૦ વિશ્રામો અથવા અધ્યાયો છે આમાં પચ વર્તમાનના ધર્મો તેમ જ ગૃહસ્થ સ્ત્રી અને પુરુષોના ધર્મો, પ્રાયશ્ચિત્ત વગેરે લખી સરલ અને મનમોહક ભાષામાં સ્વામિએ આપેલો છે તે પુસ્તકનો સાર નીચે આપેલો છે આ ગ્રંથ સવત્ ૧૮૭૮ ના માહા શુદ્ધ પ ને શુધવારે સપૂર્ણ થયો હતો, એમ છેલ્લા દોહામાં સ્વામિએ લખેલું છે -

સવત અષ્ટાદશ સદી, વર્ષ અંકાતર જાન,
માહ સુદ પચમિ વાર બુધ, પૂરણ ગ્રંથ પ્રમાણ
શ્રીનગર શુભ શેઠરમે, નર નારાયણ પાસ,
તહા રહી અહાનંદ કવિ, કિના સુમતિ પ્રકાશ

એ ગ્રંથના પ્રથમ વિશ્રામમાં શ્રી બદ્રિકાશ્રમની શોભા અને પ્રકૃતિએ હિમાલય ગિરિરાજને સમ્પ્રદેશ શૃંગારનું વર્ણન તોટકજદમાં બાળુ જ મનહર રીતે આપેલું છે.

દ્વિતીય વિશ્રામથી પચમ પર્યંતમાં ભક્તિધર્મ, ઉદ્ધવ આદિ મુનિગણોના જન્મના કારણ તથા તેમના અને શ્રી હરિના અવતારનું વર્ણન છે તથા શ્રી હરિએ ગૃહસ્થાગ કીધો અને વનમાં વિચરણ કીધું તથા ફરતા ફરતા લોજગ્રામ આવીને શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામિને મળ્યા એ લીલા છે.

છઠ્ઠામાં શ્રી હરિ જે સહજનનદ સ્વામિ તેમના સ્વરૂપનું અગે અગનું વર્ણન કરીએલું છે. આ વર્ણન એટલું તો સૂક્ષ્માવલોકનવાળું છે કે, વાચનારના હૃદય સન્મુખ-નેત્ર સન્મુખ-પુરત જ શ્રી હરિની મૂર્તિ સાક્ષાત્કાર થઈ ગયા વગર રહે નહિ સ્વામિનો પ્રેમ આવા અંગવર્ણનમાં સ્પષ્ટપણે જણાઈ આવે છે, ને આ વિશ્રામની ભાષા પણ પદરી છદ્દમાં ધણીજ મધુરી લાગે છે.

સમમથી તે દ્વાદશ સંધીમાં નિર્લોભ, નિર્માન, નિ સ્પૃહ, નિષ્કામ અને નિ સ્વાર્થ એ પંચ વર્તમાનનું તથા પ્રાયશ્ચિત્તનું સ્વરૂપ કહ્યું છે

સમમમાં નિર્લોભિપણાનું સ્વરૂપ સુદર ભુજંગી અને પદરી છદ્દમાં સ્વામિએ ખતાવેલું છે. લોભનું બળ સ્વામિ એક જ દોહામાં સમાવીને પછી તેને કેમ જીતવે તે ખતાવે છે.

ચોદ લોકકે ખીચમે, દ્વિત લોભકા દોન ।

તાહી ત્યાગકા રીત કર, અતિ નકો જગ ઓન

લોભ જીતવાના સાધનમાં સ્વામિ પ્રથમ સત્સગમાં પ્રીતિ ને પછી “હરિ મહિમા અતુલિત અપાર” કહી ભગવાનનો મહિમા અને હરિ સ્વરૂપનું ધ્યાન ગણાવે છે. આમી મનુષ્યના વિષયપ્રાપ્તિના રાગો માટે કહે છે કે,

“જેહિ રીત કુપ તુષ્ટ હરિત છાત, મુગ પશુ મૂઠ તેહી ચહત ખાત,
મોઘ ઘાસ વદન નિજ લહત નાહિ, મર પ્રાણ ગયે પર કુપમાહિ
તેહી રીત જીવ સુખ વિષે લાગ, નર દેહ ખોત અતિ મદ ભાગ,
નહિ વિષે ભોગ નહિ મિલત શ્યામ, ભવ કુપ પરત હોય જમ ગુલ્યામ* ”

આમી, લક્ષ્મી કેટલી અનર્થકારી વસ્તુ છે, તે એકે કડીમાં કહે છે -

“હિસા અરુ ચોરી અનૃત કામ, અવિશ્વાસ દબપદ ગરવ ઠામ,
પરત્રિય અરુ ધૃતહિ મધપાન, અસુયા અરુ વ્યસન હિ કોષ આન

સતને કથી કથી ધાતુઓનો સગ વર્જત છે તે કહે છે,

હેમ રજત રૂ પીતર તખ કાસ, સીસા અરુ લોહ જસત કાસ,
મણિ હીરા મુક્તાકાળ પ્રવાળ, હરિજન સખ નનહિ કાળ બળ

સત્ય સાધુ પાસે માત્ર કેટલી વસ્તુ જોઈએ તે સ્વામિ જણાવે છે -

ઝાલી એક દોઢ કોપીન ધાર, રખે બહિર વાસ દોઢ મુની ઉદાર,
અરુ એક પિછોરી રખત સગ, ઉર્ણા જુર્ણા અરુ નવ ઉત્તગ
ટોપી શિર શિરકો પટ ચાખડ, પટ રખત સો એહી આદિક પીંડ,
શુભ કાષ્ટ ગુણ જળપાત્ર કીન, અત્રપાત્ર ગુણી અરુ કાષ્ટ લીન

આમી કહે છે કે-“ઇનસે જો પટાદિક રખત આંધક, તીતને દિન વ્રત સો

કરે.” અષ્ટમમા નિષ્કામ વિષે લખના પ્રથમ કામનુ સ્વરૂપ વર્ણન કરે છે, ને તેની સઘળા ઉપર સત્તા કેટલી પ્રથમ છે, તે વિષે કહેતા કહે છે કે,-

ટુલ્ય રોગી અથ બધિરદુઃ, ધન હીન કાયર વીરદુઃ
કુલહીન દુર્બલ નીન હે, સગ કામ કિન્નર કીન હે

પછી તેને જીતવાના સાધનો વર્ણવે છે

શ્રવાણ મનન યુગ્મ કથન, ત્રિવાકો કબ્બુ ન હોવે,
પર્સ વેળુ એકાત, વિવશ હોય ત્રિયા ન જોવે
નાહિ હાસિ તન સગ, નારીના વસ્ત્ર ન પરમે,
તિહી યત્ન કર ન વાસ, ત્રિયા જાહા ચિત્રિત દરસે
ચલતે હસ્ત પચલી, સદા રહે દૂર નારસે,
કમ્બુ સત્સગ નહીં પરહન્ટ, કરત પ્રીત પ્રારતારને

છેવટે કહે છે કે,-

મેયુન અષ્ટ પ્રકાર તજ, જન પહુચે હરિધામ,
પ્રભુ ન બજત ત્રીય કામ, રત તિનકો વારે ન હામ

નવમામા ઉપલા નિયમમા ભગ થાય તેના પ્રાયશ્ચિત્ત બતાવેલા છે

“ગુણ બાપણુ પ્રેક્ષણુ મનન રેલ, મિલને મન ધર એક મલ”

“જન સપ્તમાઇ જે એક હોય, અપવાસ એક કરી પાપ યાય”

આવી રીતના ખીજ પણુ અનેક દોષો, જેવા કે, માનસિક પ્રસંગ અથવા સગ, સ્વપ્નમા જાનો પ્રસંગ અથવા સગ, તેના પણુ જૂના જૂના પ્રાયશ્ચિત્તો બતાવેલા છે, અને દરેક દોષના નિવારણાર્થે એક કરતા વધુ પ્રાયશ્ચિત્તની રીતિઓ આપેલી છે કે જેથી દોષિત જ્ઞાની વા પુરુષને પોતાને અનુકળની, પોતાની શક્તિ અને શ્રદ્ધા-નુસારની રીત મળી આવે.

દશમમા રસાસક્તિ જીતવા વિષે કહેતા સ્વામી પ્રથમ તેનું સ્વરૂપ કહે છે -

અતિ જીભ ધ્રુવિ બલવત કહાય, કર ક્ષામ અધિક રસ અધિક પ્રાય,
જીતી જન રસના સર્વ જીત, અણુજીત રસન હોવત રજીત
શિરનોદર તૃપ્તી કરત જોય, તિનકે જુ સગ દુઃખ અવસ હોય,

સારપછી રસનૈદ્રિય જીતવાને જૂદી જૂદી જાતના ભોજનો વર્ણવે છે અને છેવટે સતોને કહે છે કે -

જખલગ રસના વરા નહિ, તખલગ હટે ન કામ,
રસના વરા કરી હરિ રટે, સો પહુચે પ્રભુ ધામ
તૃષ્ણા આશા કામ તજ, સ્વાદ રહિત સો સત,
ઓર ભેખ સસારમે, બટકત ઉદર ભરત

એકાદશમા નિરૂપણ નિરૂપણ કરતા સ્વામી પ્રથમ તેનું સ્વરૂપ વર્ણવી પશ્ચાત્ આત્મજ્ઞાન કથે છે, અને અનેક જનોના દૃષ્ટાત આપી આ આત્મજ્ઞાનનું અનુસંધાન રાખવાનું કહે છે, ને વહે છે કે આથી નિરૂપણીય દૃઢ થશે સ્વામી કહે છે કે -

સહસ્ર ચોરાસી અરુ ખટ લક્ષ, દાખત કુડ જમપૂરી દક્ષ,
સખી મીલ કુડ દુખ હે સોય, તિતનો ગભે એક દુખ હોય
દેહસે હોત નિરૂપણ દાસ, તખ દુખ મીટહે ગર્ભવાસ,

દ્વાદશમા નિર્માનપણા વિષે લખતા સ્વામી માનનું સ્વરૂપ કથે છે -

મહા સુ માર માનકો, ગણે ન નિજ પારકો,
નરોડ કેંક મારીયા, મુનીઃ ફેવ હારીયા.

જાપી તાપી ઉત્તમ, લૂટાવે માન ધારમે,
કરે ક્લેશ તાનકે, અહતભાવ આનક
સુરાનરાષ્ટ્રી નારિયા, સખે હિ માન મારિયા,
તપ તપ ચ તાપહી, કરે ક્રિયા કલાપહી
કરત વાસ નીચે, જીવત માનકે જીવે,
રહત શીત નિરમે, સહે વ્યથા શરીરમે
દતા અનત દાનકે, સખે ગુલામ માન,

માનનો વિનાશ કવિ કહે છે કે, ઇશ્વરનો અગાધ મહિમા જાણવાથી, તેમ જ આત્મજ્ઞાન પરિપૂર્ણપણે પ્રાપ્ત કીધા પછી તેનો સતત કેદ રહેવાથી થાય છે ત્રયોદશમા વિશ્રામમા સ્ત્રીઓના ધર્મ નિરૂપણ કીધા છે સર્વથી ઉત્તમમા ઉત્તમ ધર્મ, સ્ત્રી માત્રને માટે સ્વામી એક જ બતાવે છે -

ત્રીય શુભ રખત પતિવ્રત એક, તન મન વચન દૃઢ ગૃહ ટેક,

ત્રીયકુ અધિક પતિવ્રત ધર્મ, તાતે પાત હરિપદ પર્મ

પતિવ્રત ધર્મ પાળવાથી જ સ્ત્રી પ્રભુને ભજી શકે છે,-

નંત પ્રીય ભઈ પતિવ્રત જાણ, સખ તેહિ ભજ શ્રી ભગવાન

એમ કહીને સ્વામી સતીઓના નામો ગણાવે છે. પછી સંધવા અને વિધવાના ધર્મનું અતિશય સૂક્ષ્મતાથી વર્ણન કરે છે, પણ અતિશય વિસ્તારના બળને લીધે તે અત્રે આપતા નથી.

ચતુર્દશમા વિશ્રામમા સ્વામી ગૃહસ્થધર્મ નિરૂપણ કરે છે. અતિ વિસ્તારને લીધે તે આમા આપી શકતા નથી, પરંતુ એટલું તો જણાવ્યા સિવાય રહેવાનું જ નથી કે, વિશ્રામ સાતમાથી તે ચૌદમા સૂધીના વિશ્રામો સંવળાએ જરૂર કરીને વાચવા ઘટે છે

પદ્મમામા શ્રી અક્ષરધામવર્ણન આપેલું છે અને ષોડશમા તથા સપ્તદશમા વિશ્રામોમા નરકકુડનું તથા નરકયાતનાનું નિરૂપણ કરેલું છે.

અરાડમા તથા ઓગણીસમા વિશ્રામોમા પ્રગટ ભગવાન જે શ્રીહરિ સહજનનદ સ્વામી તેમના ચારિત્ર્યનુ વર્ણન છે, અરાડમામા હરિઅવતારનુ પ્રધાન કારણ અને શ્રીહરિનો મહિમા વર્ણવેલો છે, અને ઓગણીસમામા શ્રીહરિનો દિગ્વિજય વર્ણવેલો છે.

વિસમા વિશ્રામમા અદ્રિકાશ્રમ માહાત્મ્ય તેમ જ કેદારનાથ, નારસિંહી શિલા, વરાહી શિલા, આદિનું માહાત્મ્ય વર્ણવેલું છે.

હાલમા અક્ષરસ્થ માતીલાલ ત્રી. કોજદારની “બ્રહ્માનંદ કાવ્યને લગતા પત્રો”ની કાષ્ઠલ તપાસતા તેમા એક પત્ર ભટ્ટ ભવાનીશંકરના નામનો છે પણ તે પત્ર ઉપર ગામનુ નામ કે અન્ય કાંઈ ચોક્કસ ઠંકાણુ ન હોવાથી અમે તે બાબત વધુ તપાસ હાલ કરી શક્યા નથી. તેમા તેઓ લખે છે કે, તેમની પાસે “સુમતિપ્રકાશ” નામે અન્ય છે તે સવત ૧૮૭૭ મા ગઢડા મુકામે લખાયેલો એવી છેલ્લી કડીવાળો છે, અને તે આદિ સદ્ગુરુ શ્રી રામાનંદ સ્વામીના “ધર્મતત્ત્વસાર” નામના અથનુ બાબાતર છે. ભવિષ્યમા તે બાબત તજવીજ કરી શકાય તે હેતુથી અમે આ તેમના પત્રની નોંધ લીધી છે.

૩. ઉપદેશ ચિંતામણિ-આમા સ્વામીશ્રી આ દેહના ક્ષણભગુરપણા અને આત્માના અવિનાશીપણા ઉપર મનને બોધ આપે છે. માત્ર ૪૭ ચદ્રાવળા ૭૬મા રચેલુ આ લઘુ પુસ્તક આ સસારની નિ સારતા સપૂર્ણપણે દૃષ્ટિસન્મુખ પ્રત્યક્ષ કરે છે. આ પુસ્તક સ્વામીએ શ્રીરંગદાસના નામથી રચેલું છે.

૪. શિક્ષાપત્રી પદ્યાત્મક:-આ લઘુ પુસ્તક ગરબીઓરૂપે લખેલું છે અને તેમા શ્રી સ્વામીનારાયણ સહજનનજી મહારાજે પોતાના ભક્તને શિક્ષાને અર્થે તથા તેમના નિત્ય અને નૈમિત્તિક કર્મોના ઉપદેશને અર્થે લખી આપેલી અમૂલ્ય “શિક્ષાપત્રી”નો પદ્યમા સંગ્રહ કરેલો છે.

૫. બ્રહ્મવિલાસ:-આ અન્ય હિંદુસ્તાની ભાષામા લખેલો છે, અને સવૈયા, મનહર, કુડલીયા તથા છપ્પય એ ચાર જગોમા મોટે ભાગે લખાયેલો છે એમા છૂટક છૂટક ૨૦ વિષયો ચર્ચેલા છે, અને તે આ પુસ્તકમા જાપેલા છે. તેટલા વારંતે તે કેવો ઉત્તમ અને મનન કરવા લાયક છે, તેની તુલના કરવાનુ વાચક-વંદને જ આપીએ છીએ. આ અથને અતે છપ્પયમા સ્વામી અથનો કાળ લખે છે —

“સવત અષ્ટાદશ શ્રેષ્ઠ, વ્યતિત બયે વર્ષ ત્રયાસી,
દ્વિતીયા શુકલ અષાઢ, શુક્રવાસર શુભ રાશી
બનમત ગંગા તીર, નમ્રપુરદુર્ગ નિવાસ,
તહા રહિ પૂરન કીન, અથ યહ બ્રહ્મવિલાસ,
યહ પદે પઢાવે તાહિપર, સદા પ્રસન્ન જગદીશ હય,
કહે બ્રહ્મમુનિ મન કમ વચન, યહ નિશ્ચળ આશિષ હય”

૬. “વર્તમાન વિવેક” —આ અથમા પચવર્તમાનનુ સામાન્ય સ્વરૂપ દર્શાવતા સ્વામી લખે છે કે —

“નિસ્પૃહ નિકામ જ્યુ નિસ્વાદિ નિર્લોભ, નિર્માનિ મન ધાગ્તે મિટત જક્ત સખ ક્ષોભ
વર્તમાન એહિ પચવિધિ કેવળ નિધિ સુખકદ, કિયે પ્રગટ કરુનાનિધિ શ્રીગુરુ સહજનન”

નિ:સ્પૃહી વ્રત શું છે? એ પ્રશ્ન-પશ્ચાત્ પ્રારભના અધ્યાયમા “તોટક છ”મા નિ સ્પૃહિ વ્રતનુ નીચે મુજબ અતિ અદ્ભુત વર્ણન પુરાણિ ચારણી ભાષાને અનુસરતી ગિરામા આપેલુ છે —

“નિસ્પૃહ જહે જુ સનેહ નહિ, મન મોહ ન આવર્ન અષ્ટમહિ,
યત્ કિચિત્ પિત્ત બ્રહ્માત્ તજે, ભય શોક નીવાર ક સ્થામ બજે.
સખ અતર ત્યાગ ક્રોધાસ રહી, ગૃહત્યાગ કરે નિસ્પૃહ-સ-હિ,
ગૃહ અતર બાહીર સ્વગ્ધ રહે, યનિમગ્ન માહિ પ્રમોદ લહે
ભવ મૃત્યુકો દોષ લખી ઇનકો, વિશ્વાસ કર ન યતિ મનકો,
બીન શીસન તડ રહે પર્સ મહા, યતિ જીતતસો નતુ પ્રેત કહા
સ્વજનાત્કિ પોસત સનેહ કરી, દુખ ભોગ તન તન છોર મરી
જ્યુ લુ કરી લાવત બુખ સહિ, સ્વજનાત્કિ પોસત સનેહ સહિ,
પતિ પુત્ર કે હિત તજે તનકો, મરી ઘાતસે પોતે મૃત્યુનકો
પિતૃ માત કુટુબનસે છટકે, પરદેશ પ્રિયા રતિસે અટકે,
તિરસ્કાર કરે જ્યુ કુટુબ તંબ, રતિસે વિરતિ નહિ હોત કખે
મરી નીચ કી એવ કે જુડ વદિ, ધનમે રતિદોષ ન દોષ કરી,
પશુપક્ષ સ્વજનતિ વિજનતિ જહિ, રતિસે સખ બધન હોત સહિ
જન વ્યાધિત ત્રધ પનો જ્યુ લહે, તન સનેહસે જીવન આસ રહે,
સખ જુડ સો સત્ય જનાય જના, રતિસે વપુ બુદ્ધિ મનાય મના
રતિસે ગુનવાનમા દોષ લખે, પુનિ દોષનમે ગુન રોપ દખે,
સખ સનેહહુસે હુવ દોષ સદા, બહુ ત્યાગીનકો રિપુ સાશ્વત”

એ પ્રમાણે સનેહ વા સ્પૃહાથી થતા દોષનુ, સૂક્ષ્મતર દૃષ્ટિથી દર્શન કરાવી, ‘પ્રિયવ્રત દધિચીય સનેહ તજી, સુખ પાય હુ પર્મે અમોઘ રજી’ એ દૃકથી નિ સ્પૃહી-વ્રતના ફળની પ્રાપ્તિનુ દર્શન કરાવી, તે પછી દેશ-કાળ-સગ સરકારવશાત્ સત સનેહ શત્રુ ને વશ થાય તો તે માટેનાં આવશ્યક પ્રાયશ્ચિત્તોનું અતિ અદ્ભુત રીતે વર્ણન કરી, અતમા નિ સ્પૃહતાપ્રાપ્તિમા આવશ્યક વિચાર તથા નિ સ્પૃહી સાધુતાની પરાકાષ્ટા નિચે મુજબ દર્શાવી અધ્યાય પૂર્ણ કરેલ છે.

“અહુ ખાની કે દેહ અમીન લીયે, પિતૃ માત સખધિ અપાર કીય
તીનમે જીતનો હિત હોય દયા, તીનસે નહિ રાખ અધિક કહા,
અભિમાન કલેવર દોષ અતિ, તતહી ત્રય દેહસે બિન્નમતિ
સુખરૂપ સદા નિજ બ્રહ્મ સહિ, દુખ હોવત રાગ અસત્ય મહિ,

ગુન ત્રીન રૂ દેહ ત્રય તન હિ, સખ માયિક કાલનૃત મનહિ
હરિધાન મીલે જો હરિ ખીન હિ, અકુલાય યતિ નિસ્પૃહ-સ-હિ

છપય-“વન વન કુલ ફંકિર, ફીરત નિસ્પૃહી નિરતર,
ભાગી મનકી બ્રાત, રટન લાગી ઉર અતર,
પરાહરી આશા પિડ, સકલ બ્રહ્માઃ સહિતા,
અષ્ટાવરન ક પાર, રહત થીત અચલ અતિતા,
આહિ વિધિ રહે નિસ્પૃહ જન, મહાનુભાવ મન માનીએ,
બ્રહ્માનન્દ આહિ રીત ખીન, જોગ સિદ્ધ નવ જાનીએ”

“વર્તમાન વિવેક” અથ બ્રહ્માનન્દસ્વામિકૃત હોવાની ખાતરી, તે અથના નિચે મુજબના દોહાથી થાય છે.

પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ જન જોડી કરે અક્ષર ધામ,
નિજ ઇચ્છા ભૂમિપર અયે કરન સત નિષ્કામ
નિજ જન અપનો જાનિત મરી અન્યા ગુરુરાય,
વર્તમાન વિવેક આહિ રચિહુ અથ હિત લાય

તથા અતમા -ગદપુગ ઉન્નત ભૂપ ગૃહયતિ હિત કરન અનેન્દ,
પ્રભુપદ પદમ સમિપ ભયો થહ વતમાન વિવેક
સવત અડાર પ્યાસીઓ જાજ સુદ્ધ નેત્ર
રચ્યો બ્રહ્માનન્દ આહિ સપુરન અથ જોય

“નિષ્કામી વર્તમાન”:-“વર્તમાન વિવેક”મા આ વિષે બ્રહ્માનન્દ મુનિએ નીચે પ્રમાણે વર્ણન આપેલું છે -

દોહા -મેયુન અષ્ટપ્રકાર તજ, બ્રહ્મચરજ અડધાર
કામ અનલકે દાહતે, ઉગરત સાધુ ઉદાર ૨
ન્યુ સખ જલ ઉદધિ રખે, દોષ ઉદધિ લ્યુ ત્રામ
દાસ દોષાયકે જીતકો, કહુ ઉપાય નિષ્કામ ૪

પદ્ધતિ છંદ-ભયે જ્ઞાન વિરત કરિ બ્રહ્મરૂપ, કિતનેક પરે રોઈ કામકુષ,
કિતનેક કામ હિત ભક્તિ લેહિ, તીય સખા કર જ્ઞાન કથત તેહિ ૫
સુખ કામ અર્થ ન્યુ દુઃખ રવિ, ત્રીય કરત સતકી લખી અભેવ ૬
અપકીર્તિ માહ અપમૃત્યુ જોય, મતિ સમૃતિ નાસત રોગ હોય ૭

ઇન આદિ દોષ કહે કામ માય, તીન જીતનકે અખ કહુ ઉપાય,
ગુન ધર્મસર્ગ યતિ ધરત ઉર, દીલ કામસર્ગ જાવત દૂર ૧૨
જોખન વય પીરત પુરુષ વામ, સુખ વ્રત રાખી કરે રાત્રીકામ,
ધારના પારના કરી ચુભાસ, જીતત કામરાત્રી કુવાસ ૧૩

કરિ વસ્તુવિચાર રે મહતસગ, જીતત સાધુ દુર્જય અનધ ૧૬
 તીય સમધાતુવપુ નરકવાસ, પરે અજ્ઞ પાપી લખી દુખદ પાસ,
 અપવીત વસ્તુભર-નાસવત, નરમૂઠ અસત-સત-સુખ મનત ૧૭
 કૃત કર્મ જુઠ, ભવ સત્ય લેત, -હોય નિય જો નિત અસુખ ખેત,

 ફવળન કુપગીર વ્યખ ખવાહી, તીતસે રોડ દુઃખ ત્રીય સગતાહિ, ૨૧

યતિ રત્રૈણ પુરુષ ત્રીયસે જીવધ, અસ અન્યહસે નહિ હોત અધ ૨૮
 ઉનસગ મુક્તપન જો મુમુક્ષુ, એશ્વર્ય અખીલ જીત નાસ અહુ,
 બ્રહ્મચર્ય અહિસા અનીષાય, સત સોચ ફયા સમ ફમ સુનય ૨૯
 આસ્તેય મૌન જસ ફયા બુધી, સખ રત્રૈણ નારીસગ નસત સુદ્ધિ,
 કરિ સાગ બક્ષિત સતસગ નેમ, રોડ રાખી કામ જીતત ક્ષેમ ૩૦
 તૃપ પ્રાક એલ પૂર્વા યયાતી, તજ કામ પાયે સુખ અમિત ભાતિ

આ પછી સ્વામિ નિષ્કામત્રત બગની નિષ્કૃતિ દર્શાવી અતમા લખે છે કે -

ફોહા-એહિ વિધિ નિષ્કામિ રહે, ઉદ્ધવમતપતિવૃદ્ધ,
 હરિ અગ્યા અનુસારે, કહવત બ્રહ્માનન્દ ૪૨

“સુમતિ પ્રકાશ” પ્રથમા “નિષ્કામી વર્તમાન”નું વર્ણન નીચે મુજબ છે -

સંજીતાછંદ ... ઇલકામ વેરિય જીવજો, દુખરૂપ ચાર ફઘવકો,
 • વિહરત કોટિક વામસે, નહિ હોત પુરન કામસે
 વૃદ્ધ રોગી અધ બધિર કુ, ધનહીન તથર વીરકુ,
 કુલહીન દુર્બળ દીન હે, સખ કામ કિકર કીન હે

આ પછી નિષ્કામ ત્રતની સિદ્ધિના સાધનો વર્તમાન વિવેકમા “ઉધાર છંદ”મા વર્ણવેલા છે -

સખ જગ દુખદ અન્ય અનગ, પ્રભુપદ બજત તજત પ્રસગ,
 ત્રીય તન દોષ નર લલચાત, નરતન દોષ ત્રીય ભરમાત,
 તાતે પુરુષ નારિ શરીર, જનત નરક સમાન ફોહીર,

માયાધાર નરકો વેશ, ત્રીય દીલ આય કીન પ્રવેશ,
 નારીવેશ માયાધાર, લીને પુરુષ સખ જગ માર,
 શ્લેષ્મ હાડ કફ દુર્ગધ, જનત મૂઠ તેહિ મુખચન્દ,
 ગીડર માસ રક્ત જલ એન, મૂરખ કમલ સમ કહે નેન,
 હાડકે માંસ જલ મલ ગેહ, મૂરખ કનક ખબ કહે દેહ,
 તેહિપર કહત હમ ત્રિશજ, ચાલે નરકકો સહિત સમાજ

.
...
કામ કે કંઠ લોભહી તીન, પથા નરક કહત પ્રવિન,
તેહી મગ ચલત ને નરનાર, હોવત નરકકો અધિકાર
...
જળ લગ વસત ત્રીય મન માય, સાધન સર્વ નિષ્કલ તાય,
વિધા કહા-કહા તપત્યાગ, સમર્થ કહા-તીરથ રાગ,
બહુ વિધિ કહા ભેખ બનાય, પૂજા કહા મુનિપ્રત લાય,
કહા ગુરુસેવા-કહા ગદ્ગરવાસ-તબલગ ત્રીયા સુખ મન આસ

નિર્લોભી વર્તમાન-એહિ નિર્લોભી વર્ત ધા, વિદીત કહો વરતત,
વૃથા જન ધા વરતુ ધા, ન કરે સમ્રહ સત ૧
યા નિર્લોભી વત જન, વારવાર વિચાર,
મમતા અથિ મેલક, હો ગયે ભવજલપાર ૨
મેા નિર્લોભી સત હે, લગો ન કો વિધિ લોભ,
કો પદારથ કારને, અતર હોત ન ક્ષાભ ૩
માહ મેનમે મુખ્ય હ, લોભ ખંડા સીરદાર,
લોભ ઉદધિકી લાદરમે, વહે ભેખ સસાર ૪

મોતિદામ-રહે લુભ આશ્રય પાપ અપાર, પ્રવર્તક પાપ સો લોભ બિહાર,
લુભે કે કામ કે માહ કાપટ્ટ, પરાધિન પેટ ભરે જ્યુ અમટ્ટ ૬
...
હવે અપશિત મિતય દભ, ત્રપા અન્નરથ કે દ્રોહ અરભ,
અઝાજ હિ આપ બખાન કરાય, અવિશ્વાસ ચારિય સગ ત્રિયાય ૮
તતે તમ જનહિ પાપકે મૂલ, સુરિનર સતનકે ઉર સુલ,
અતિ બડ દોષ કે લોભ કે જન, તને કરી સત સમાગમ તાન ૧૦
ત્રપા દરભિ યુવનાથ જનક, સુખી હુય લોભ તણ જુ સનક,
...
નહિ હિત લાભ તીહિ સખ જુઠં, કિયા કૃત લાગત સત્ય અકુઠં,

આ પછી નિર્લોભી વ્રતવાળા સતોના નિયમો વર્ણવી અતમા કહે છે કે -

દોહા-એહિ નિર્લોભી સત જ્યુ, ફરત રહે જગમાય,
એક હરિ બિન ઉરમે ચિત્ત ચાહત કચ્છુ નાય ૨૯
નહિ કાહુસે વેરહે, નહિ કાહુકી પરવાહ,
સો નિર્લોભી સતક, કહા રક પતસાહ ૩૦
અશ્વસિદ્ધિ નવ નિધિકો, તાકે અતિ ત્રસકાર,
ત્રિગુણાત્મિક ધ્વજા ટળી, કીયા નેહ કરતાર ૩૧
હરિ અન્ધારે જાત હે, કીરવા દેશ વિદેશ,
અહોનિરા ક્ષોભ ન ઉપજે, લોભ ન અતર લેશ ૩૨

આનંદ હરિકે અમલમે, દીલમે નહિ દલગિર	
તન મન ધનકુ ત્યાગકે, ફિરત હે કુલ ફકિર	૩૩
સાગ ભક્તિ જુકત નિમસે, છતત દુર્જય લોભ	
બ્રહ્માનંદ હરિ વચનમે રહત ન પાવે ક્ષાભ	૩૪

[વર્તમાન વિવેક]

‘નિઃસ્વાદિ વર્તમાન.’

દોહા-નિસ્વાદિ નિર્ણય કિયો, ત્રત અનુપ વિવેર,	
સુરતિ ઉઠે ન સ્વાદ કિ તીન કી સામી ટેક	૧
તનક સખ સુખ ત્યાગકે, અનભય વાસ એકત,	
મત્ર ઉપાધિ મેટકે સો નિસ્વાદિ સત	૩
રસ ત્યાગી નિશ્ચલ રહે, પ્રભુપદપકજ પ્રીત,	
ધન એસે અખ્યુતકુ, જો રહે રસના છત	૬

આ પછી જગતમા રસાસક્તિથી ધર્માદિકની પ્રગતિમા થયેલી અનેક પ્રકારની વિચિત્રતા દર્શાવી અતમા એક છપ્પથી જણાવે છે -

હરિસંવા ગુનકિર્તિ, કરાહિ ભવબધન પારા,
સો નીજ જીવક અર્થ, કરત રસહિત ગમારા
રસસે રિપુવશ હોય, મસ્ત પરવશ હોય પ્રાનિ,
રૂટ મન ધર્મા લોભ, આદિશી રસ હે ખાનિ
એહિ રિત રસકે દોષ લખવ, કહુ છતનકે ઉપાય અખ,
રસસ્વાદહિકે વરા હોત નહિ, સો છતત અસ સત્તુ સખ

આ પછી રસાસક્તિ ત્યાગના સાધનના નિયમો દર્શાવી જણાવે છે -

દોહા-રસના છતે ખીન થતિ, છત ધંદ્રિ ન કહાત,	
રસના છતે જગ જતિ, સખ ધંદ્રિ છત તાય.	૩૯
અતિ રસ જીત અત્ર અદપ, છમે એકવેર બહુવેર,	
રસરહિત અતિશય છમ, છતન રસના અનેર	૪૦
યુક્ત અહાર વપુ રક્ષન, મુનિવર કરત વિચાર,	
યોગ સિદ્ધ યુ હોય થતિ, ધચ્છા રહિત ઉદાર	૪૨

છપ્પથ-ખટ રસ ચહે ન ખાન, માન અપમાન ન જાને,-
દૃઢ હરિ ગુરુકો ધ્યાન, પ્રગટ તેહી જ્ઞાન પ્રમાણે,
જગસે ફિરત ઉદાસ, વાસ હરિચરણે કિના,-
તન ઉર ધરે ન ત્રાસ, પાસ હરિ પ્રગટ પ્રવિના,
ખહુ બાતિ તજે નિસ્વાદી, અવિચલ વૃત્તિ અકામહ,
યાકો બ્રહ્માનંદ કહે નિસ્વાદિતત નામ હે ૪૩

‘નિર્માની વર્તમાન’ :—

દોહા-જન નિર્માની જાતમાં, વિચરત સહિત વિચાર,
 ગતુમિત્ર ભાવસમ, સમજેહિ ચર્ચન છાર ૧
 નહિ કાહસે શત્રુતા, નહિ ગાહસે પ્રીત,
 રૂના જન તન કિરતહે, અનભે અચલ અતીત ૨
 જ્યુ વરતે જગજીય જગ, સુક સમજ તતસાર,
 જપભવેવપ્રા રહસકુ, વારવાર વિચાર ૩
 જો કૌં અતિ નિર્મા કર, જેત કો અતિ દુઃ,
 સખમેં રહ જ્યુ સતકો, આતમભાવ અખડ ૪
 જેસે પાવક ઉદ્ધીમહિ, જાતહી સમ ખુજ જાત
 એસે સાધુ અતાર, જગજગ્ ગજ વીલાત ૫

મોતિદામ-મહા બડ કોધકે કારન માન, જહિ કરિ હોવત અધ અજાન,
 નસે રૂઠસે સખસેજી વિવેક, નસે સતશાસ્ત્ર મુજદ અનેક ૭
 રહે ધરયા મદ માનમેં જાન, બડે સો હુવે તુલ ભાવ મુજાન,
 જાવાવત આતમતા કરી માન, અહમત હોવત નિર્દય જાન ૧૦

છપ્પચ-બડે સતસં અમ, માનસેં બેડત જાઈ,
 ફેવહ નાતિ ન હોય, પદ્મ બડ કોન કરાઈ,
 હોત ન મહદ્ પ્રસન્ન, માનિ પુરુષ ન કબહ,
 એ આદિક સખ દોષ, માનમેં રહત અવર બાહ,
 તાતે રજન જરન હરિકુ, માન દોષ ત્યાગત સખે
 જેત કોષિક હરિચન્દ્ર વૃષ, માન ત્યાગિ તીન મહદ્ અમ ૧૨

પૂર્વેના તેમ જ ઉપર આલેખેલા છપ્પચમા માનજનિત દોષ દર્શાવી, માન જીત-
 વાના સાધનમા આતમજ્ઞાન તથા એકાંતિકબક્તિનું અવિચિત્ર આરાધન દર્શાવતા
 જણાવે છે કે—

ભુજંગિ-ત્રય દેહસે બિન્ન આયોપ માને, તેહિ અત્રજભી હરિરૂપ જાને,
 સખે જીક જાની પ્રલેમે ન આવે, રીપુમાન જીતે વિવેકી કહાવે ૧૭
 પ્રહાર કરે શખ વા તિર્સકારા, વધુ વિટ માનિ ન જોભે ઉદારા,
 ભયે પ્રાક મહદ્ તજ માન ગર્વ, બડે પાદ પાયે વિના નમ્ર સર્વ ૨૦
 શિશુપાલ સુયોધન માન હિતા, ભયે સર્વ નાશા સુવસા સહિતા,
 તખે ધુર તિર્સકાર દેવત કોઈ, સહે સર્વ કે ખેડ પાવે ન કોઈ ૨૫

દોહા-સાગ બક્તિ જીત સતસો, પુનિ રહિત અભિમાન,
 તિન સગત નિશ નીન કરી, જીતત દુર્જય માન ૩૦

છપ્પચ-નર વર્તત નિર્માન, જકત વ્યાપક હરિ જાને,
 પચમ્ભૂત જીન ત્રિન, મિથ્યા કર સખકુ માને,

તાડન કો દે ત્રાસ, કરં ઉપહાસ કુંઠગિ,
ચન્ન કૌ સ્થલ ચર્ચત, કરત પુન સર્વાંગી,
સમાન એક જનત સર્વ, તન મન મમતા ત્યાગસે,
શ્રદ્ધાનન્ વર્તત મગન, એક હરિકે અનુરાગસે

૪૫

એ પ્રમાણે નિર્માનિવર્તમાનને યથાર્થ અનુસરેલા પરમહસોનુ વર્તન તથા લક્ષણ દર્શાવી અતમા જણાવે છે કે,-

“મુનિ નિર્માનિ મહામતિ, પ્રગટ હરિપદ પ્યાર,
જો ધનકુ જન મેવહિ, સો તરહિ સસાર
મોહ માન મદ કોધ તણ, જેહઉર શ્રદ્ધ વિચાર,
તીનહુકે પદકમલકું, ભજત હોત ભવપાર
દ્રોહ કરત તેહિ સતકો, સો નર કુટુબ સમેત,
જમપુર અસ ચહુખાનમ, શ્રીરક્ષીર હોત કુન્ત

પચવર્તમાન ઊપર ત્રીસહજનન મહારાજનો તથા તેમના સતોનો કેવો દૃઢ ટેક અને આગ્રહ હતો, તે માટે તેમના દરેક દરેક સત-કવિઓના કવનોમાથી જોઈએ તેટલા ઉતારા મળી શકે એમ છે. પણ વિન્તારભયને લીધે ખીજા કાંઈના ન આપતા માત્ર એક સૂચનરૂપે ફક્ત “નિર્માનિવ્રત” વિષ વૈરાગ્ય મતિ સદ્ગુરુથી નિઃકુલાનન્ સ્વામિના કાંઈક ઉદ્ગાર નિચે આપેલા છે

ઋષભદેવ-કપિલ-વામન-રામ-કૃષ્ણાદિક ભગવદવતારના અભિમાનરહિત ચરિત્રોનું ટુકમા સ્મરણ કરાવી સ્વામી લખે છે કે -

- જેના નિશ્ચિન્તિ ભગવાન, તેના જનને કમ જોઈએ માન, ૧૧
- માન રાખે તે રાક્ષસ દેવ, જન હોય સદા માનજીત ૧૨
- માન જોઈએ હિરણ્યકશ્યપ, જેને યુદ્ધ કર્યા લેરી સગ ૧૩
- માન હિરણ્યકશ્યપને જોઈએ, જેને જગમા છલ્યા નહિ કોઈએ, ૧૪
- માન જોઈએ રાવણ જેવાને, એહાં રાક્ષસ એવાને ૧૫
- માન જોઈએ કસ ભૂપાલને, ખીજા શાહવ શીશુપાલને, ૧૬
- માન જોઈએ જરાસંધને, માન જોઈએ ધૃતરાષ્ટ્ર અંધને ૧૭
- માન દુર્યોધનને તે જોઈએ, એહાં ખીજાને જોઈએ, ૧૮
- એવા દુષ્ટને માન જ ધટે, હરિજન તો માનથી હટે ૧૯
- માને કરીને જય વિજય, વંકુડ થઈ પડીયા તેહ, ૨૦
- માને પડ્યો ધ્રુવ સુરપતિ, માને પડ્યો નહુપ ભૂપતિ ૨૧
- માને પડ્યો રાજ યયાતિ, ખીજા સુરાસુર પંચા અતિ, ૨૨
- માને દક્ષ પાંચો અતિ દુખ, થયુ મોન ને વણશ્ય મુખ ૨૩

માને સુર અસુર છે દુખી, માન રાખી થયા કોણ સુખી ?

૨૪

સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ મોહર, માને મારિ મુક્યા નરનાર

સર્વે મરે છે માનના માર્યા, માન આગળ કંઈક હાર્યા,	...
એવા માનને મેલી મહત, ભાવે ભરે છે શ્રી ભગવત	૩૧
મેલી પિટ બ્રહ્માડનુ માન, સંત સદા રહે ગુલતાન,	
અન્ય માનને જન ન ઇચ્છે, જેની મતિ મોટી યઈ છે	૩૨
આપે માને છે આતમા રૂપ, સોહમનાશ્ચ બ્રહ્મ સ્વરૂપ	
સ્થુલ સુક્ષ્મ ને કારણ ફેલ, જગૃત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ તેલ	૩૩
...	
તેને પાર પ્રવૃતિ પુરુષ, તેથી પર બ્રહ્મ એક રસ	૩૪
સતચિત આનન્દ સ્વરૂપ, એવુ મનાશ્ચ આપશ્ચ રૂપ,	
પછે બ્રહ્માર્પિ ક્રિત પર્યંત, તેમા મોહ પામે ન્મ સત	૩૬
એવા માનમા મસ્ત છે જેહ, બીજા માનને ન ઇચ્છે તેહ	
...	૩૮
અમ આર્પિ અનં મધ્યે જન, તથા માન ભક્ત્યા ભગવન	૩૯
અવુ સમજને સત આજ, કર્યુ તન મન માન ત્યાજ,	
થયા નિરમાનિ એમ સત, જેને ભેટિઆ શ્રી ભગવત	૪૦
તથા તન ને મનનુ માન, રયા હરિમાહી ગુલતાન	
કામ લોભ ને સ્વાદ સનેહ, મેલ્યા માન આર્પિ પચ અહ	૪૧
...	
પચ વૈરે મુવે ગયુ પાપ, અહ પ્રગટ પ્રભુનો પ્રતાપ.	૪૨
અહ પચ વૈરી પરચડ, જેને વશ છે પિટ બ્રહ્માડ	
તેને જીતિન પામ્યા આનન્દ.	૪૩

સુમતિપ્રકાશ અથ આ સાથેજ પ્રગટ કરેલો છે, એટલે યેય અથમાના એક સરખાજ વિષયો ઉપર-સ્વામીશ્રીની તીવ્ર-વેગવાન વાણીની પ્રસાદીદ્વારા-સ્વામીશ્રીનો તેમ જ તેમના ઇષ્ટદેવનો અને બીજા ગુરુભાઈઓનો પચ વર્તમાનનો ટેક અને આગ્રહ કેવા દૃઢ હતા, તે સહજજ પ્રકાશિત થશે

આ પછી છેવટમા સ્વામીના પદો, ધૂટક કીર્તનો વગેરે છે, જેમાના મળી શકેલા સઘળા આ અથમા જોવામા આવશે

સ્વામિના વૈરાગ્ય, જ્ઞાન, ભક્તિ, અને પ્રીતિ, તેમના પદોમા ઉભરાઈ જાય છે, અને તેટલા વાસ્તે તે વિશે અમે વિવેચન કરવાની જરૂર ધારતા નથી.

બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ જે પદો રચ્યા છે, તે સર્વે કઈ ને કઈ ખાસ પ્રસંગો ઉપર અથવા તો શ્રીજી મહારાજના ચરિત્ર અને લીલા ઉપર રચ્યા છે. પણ પોતાના પદો ક્યા ક્યા પ્રસંગ અથવા લીલા ઉપર રચ્યાં છે, એ વિષેની લખેલી નોંધ સ્વામિએ

રાખેલી જણાતી નથી તેમની સાથેના સાધુઓ સાથના વાતના પ્રસંગોથી જણાય છે કે, અમુક પદો અમુક પ્રસંગ ઉપર સ્વામિએ રચ્યા હતા, અને તે વાતો અમુક અમુક પદોમા પરપરાથી ચાલી આવેલી દેખાય છે એમાંથી કેટલીકની કાળે કરીને વિસ્મૃતિ થઈ ગઈ છે અને કેટલીક વાતોમા પાઠ ફેર પણુ પડ્યો છે આથી કરીને જે જીજ્ઞ પદોને વાસ્તે તેમના પ્રસંગો સમ્બંધી ચોકસ માહિતિ મેળવી શકાઈ છે, તે જળવાઈ રહે એવા હેતુથી અને તેની નોંધ આપવામા આવે છે.

“નવલ પ્રીતમ ગતિ કા લખે તેરીયા” (પદ ૧૬૭)

એક સમય શ્રીજી મહારાજ સાધુ તથા કાઠીના અસ્વાર સહિત ગામ જેરિતે પધારેલા હતા. પણ પોતાની આજ્ઞાવિરુદ્ધ પ્રેમી હરિભક્તો સામૈયુ લાવ્યા, તેથી શ્રીજી ત્યાંથી મુજળ બ્રહ્મચારીને લઈને કોઈને કહ્યા વિના ગામ ગવાડે પધાર્યા અને એક શ્રાવક વાણીયાને હાટે ઉતરીને કહેવા લાગ્યા કે, અમને ખાવાનું આપો તે વાણીયાએ કહ્યું કે, અત્યારે ચોવીપાર થઈ ગયા છે તેથી ખવાય નહી, તેથી ખાવાનું નહી આપુ. ત્યારે શ્રીજીએ તે વાણીયાને કહ્યું કે, “અમને લુખ લાગી છે તેથી જ ખાવાનું આપે તો તને તારા તીર્થંકર દેખાડું” તોપણ વાણીયાએ પોતાને દુરાગ્રહ મેલ્યો નહી અને બોલ્યો જે, “અત્યારે તો નહી, હવે તો ચોવીપાર થઈ ગયા, કાલે સવારે ભોજન આપીશ” આ લીલા ઉપર બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ ઉપલુ કીર્તન રચ્યું છે

ચાલો નંદએ વહાલાને વધાવવા (પદ ૭૨)

ગામ ડાંગરવાના રતનબા શ્રીજી મહારાજને પોતાને ગામ જન્માષ્ટમીના આચ્છવ ઉપર પધારવાની વિનંતિ કરવાને આવેલા હતા, તે પ્રસંગ ઉપર સ્વામિએ ઉપલુ કીર્તન રચ્યું છે આ વખતે કરજસન ગામના ગોવિંદભાઈ પણ શ્રીજી મહારાજને પોતાને ગામ પધારવાને આમત્રણ કરવાને આવેલા હતા, અને તે પ્રસંગે રતનબાએ શ્રીજીને કહ્યું કે, “સતોને દહી દુધ જમાડવા હોય તો મારે ત્યા પધારો અને શીરા-પુરી જમાડવા હોય તો ગોવિંદભાઈને ત્યા પધારો” ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે, “અમારે તો દહી દુધ જમાડવા છે,” એમ કહીને રતનબાની વિનંતિ સ્વીકારી

એ માટે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિનું એ જ ચોસરનું પદ ૭૫ મુ.

“જિહેની શ્યામસુદર ભલે આવિયા, મારા સરીયા રે સરવે પ્રણુ કાજ”

ભવા ને દેસાજ નંદકુમાર (પદ ૧૭૫૮)

એક પ્રસંગ ઉપર શ્રીજી મહારાજ કાઠીઓ સાથે વરતાલ પધારેલા હતા અને તે વખતે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિના હાથમાં મદિરનો કારભાર હતો, જે તેઓ જરા કરકસરથી ચલાવતા. કાઠીઓને પોતાની ઘોડીઓને વાસ્તે જે ધાસ ચણા વિગેરે મળતું હતું, તે ઓછું પડવાથી તેઓએ શ્રીજી મહારાજને ફરીયાદ કરી અને શ્રીજી મહારાજ

રાજે તેથી વરતાલથી ચાલવાની તૈયારી કરવા માડી. આ બાબતની સ્વામિને ખબર પડી ત્યારે ઉપલુ કીર્તન રચીને ગાયુ અને શ્રીજી મહારાજને પ્રસન્ન કરી તેઓને જવા ન દીધા.

લગાડી તે પ્રીતી લાલ, પ્રીતડલી તો તે લગાડી (પદ ૧૮૪૫)

એક વખતે શ્રીજી મહારાજ ગઢડામાં દ્વાપાખાચરના દરબારમાં ઉગમણા બારના ઓરડામાં વિરાજમાન હતા, તે વખતે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ તુરત આ કીર્તન રચીને ગાયુ અને તે પછી તેની પછવાડેનું પદ (૧૮૪૬) રચીને બોલ્યા. તેની અદરને ઉભરાઈ જતો બ્રહ્માનન્દ સ્વામિને પ્રેમ જોઈને શ્રીજી મહારાજ એટલા તો પ્રસન્ન થઈ ગયા કે, ૧૮૪૬ માં પદની ૬ કી લીટીમાં “જાતલડીમાં છેન્દે,” એ લીટી સ્વામી બોલ્યા ત્યારે મહારાજે પોતાની પાંચ ઉતારીને સ્વામિને ભેટ આપી અને ત્યાર પછી પોતાના વસ્ત્ર પછું ઉતારીને આપ્યા

વહાલે વનડી જી વાસળી રે, કાલદીને તીર (પદ ૧૮૫૩)

એક સમયે શ્રીજી મહારાજ ગઢડેથી વરતાલ જતા હતા, તે વખતે રસ્તામાં રાધાવાવ આગળ પડાવ નાખ્યો, ત્યાં સુરતનો સદ્દર્શને આવ્યો. તેમણે શ્રીજીની અદન, પુષ્પ, વસ્ત્ર, અલકારે કરીને પૂજા કરી, અને જે અનેક પદાર્થો ભેટમાં લાવ્યા હતા, તે મધ્યે એક વાસળી પછું હતી ત્યારે બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ હાસ્ય કરીને કહ્યું કે, “તમે કૃષ્ણાવતારમાં વાસળી વગડતા હતા તે આવડે છે કે ભૂલી ગયા છો?” ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે, “આવડે છે.” બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ કહ્યું કે, “વગાડો તો અમે સાબળીએ.” એ ઉપરથી શ્રીજીએ તે વગાડી, જે સાબળીને સર્વે જીવ સ્થિર થઈ ગયા અને ઘેલા નદીના પાણી પછું સ્થિર થઈ ગયા. આ સમય અને લીલા ઉપર બ્રહ્માનન્દ સ્વામિએ ઉપલુ પદ અને તેની પાછળનાં ત્રણે પદો રચ્યાં હતા.

મથુરાની વાટે મથુરાની વાટે, વાલા ન જલુ મથુરાની વાટે (પદ ૧૮૫૭)

મથુરા મા જલો મથુરા મા જલો, મોહનરે હો મથુરા મા જલો. (પદ ૧૮૫૮)

મથુરામાં ન જલુ, મથુરામાં ન જલુ, કનારે હો મથુરામાં ન જલુ (પદ ૧૮૫૯)

મથુરામાં માવા મથુરામાં માવા, નાથ ન જલુએ મથુરામાં માવા. (પદ ૧૮૬૦)

શ્રીજી મહારાજ નાની વયમાં ગૃહલાગ કરીને ચાલી નીકળ્યા હતા અને ધણી તીર્થોમાં કર્યાં, ત્યાર પછી કેટલેક વરસે તેમના ભાઈઓ સાથે ભેગા થયા, ત્યારે તે ભાઈઓએ શ્રીજી મહારાજને તેમને સ્વદેશ પાછા ફરવાનો ધણો આગ્રહ કર્યો, પણ શ્રીજી મહારાજે ના પાડી, તે પ્રસંગે બ્રહ્માનન્દ સ્વામીએ ઉપલા મરમરેલા કીર્તનો રચ્યા હતાં.

સનૈયા તેરે કાજ હો, જોગન હોઈગો (પદ ૧૮૬૪)

શ્રીજી મહારાજે એક સમે એવું પ્રકરણ ચલાવેલું હતું કે, સૌ સતો વનમાં જૂદે જૂદે સ્થળે એક બીજના શાસોચ્છવાસનો પણ અવાજ ના સંભળાય તેટલે અતરે જૂદા જૂદા છેટા રહે, અને આસા સિવાય કોઈ પણ મહારાજને દર્શને સુદ્ધા આવે નહીં. આ પ્રમાણે રહેતા અહ્મદનંદ સ્વામિને દર્શન વિના ઘણા દિવસ વીસા ત્યારે ઘણી જ ઉત્કંઠા થઈ અને વળી તેવામાં ખટરસના આકરા વર્તમાન ચાલતા હતા, તેથી દેહે પણ અશક્ત થયેલા હતા. આવી સ્થિતિમાં અતિશય સખ્ત વર્તમાનને પાળતા અશક્તિ આવેલી, તેમાં વળી શ્રીજી મહારાજનો વિરહ તેમનાથી સહેવાયો નહિ અને દર્શન સિવાય તેમનાથી રહેવાયું નહિ. આથી અકળાયા સ્વામીએ શ્રીજીની આસા ન હોવા છતાં ગઢડા આવીને સ્થામી તીરે ઘેલા નદીને કાંઠે મુકામ કર્યો. (જુઓ-“જમુનાકે તટ તડીયા બનાવું.”) ૫૬ ૧૮૯૪. પછી ત્યાં આગળ એક હરિભક્ત ભેગા થયા તેને ઉપલુ કીર્તન રચીને તેનો ઢાળ શીખવ્યો અને કહ્યું કે, ‘આ કીર્તન શ્રીજી મહારાજ પાસે જઈને ગાઓ’ તેણે તે પ્રમાણે કર્યું. આ કીર્તન સાંભળીને શ્રીજી મહારાજે તે હરિભક્તને કહ્યું કે “અહ્મદનંદ સ્વામિને અહીં બોલાવી લાવો,” અને તે હરિભક્ત સ્વામિને બોલાવી લાવ્યા, જેમને શ્રીજી મહારાજ હર્ષભર પ્રેમથી મળ્યા તથા તે કીર્તન સ્વામિપાસે ફરીથી ગવરાવ્યું.

“દુધ દહિ દોળેરે, માવો માથલડે દુધ દહિ દોળે”

આ ૫૬ મને આખું મળી શક્યું નથી, પરંતુ વડતાલના વિદ્યાર્થીઓના પુસ્તકાલયના સરક્ષક સ્વામી ભક્તિચરણદાસજીએ ફક્ત ઉપલી પ્રથમ કડી જ સંભળાવી હતી અને તે સાથે તે ૫૬ લખવાનો પ્રસંગ પણ નીચે મુજબ આપ્યો હતો—એક પ્રસંગે શ્રીજી મહારાજને તથા અહ્મદનંદ સ્વામિને શરત થઈ કે, શ્રીજી ખવાડતાં હારે છે કે સ્વામિ ખાતા હારે છે, અને તે પછી સ્વામિને જમવા બેસાડી શ્રીજીએ પીરસવા માડ્યું ને ખૂબ જમાઆ. સ્વામી તપન ધરાયી ગયા, પણ હારવાની લજ્જાને લીધે ના કહે નહિ. પછી શ્રીજીએ પૂછ્યું કે “હવે દુધ લેશો” ત્યારે સ્વામિ કહે કે, “ઘડોમાં આગળી નાખીને રેડો તો પીઉ” શ્રીજીએ તેવી રીતે થોડું દુધ રેડ્યું, પણ પછી વધુ પવાય તેમ નહિ લાગતાં બાકીનું દુધ અને ખાંડ શ્રીહરિએ સ્વામિના મસ્તક ઉપર ઢોળી નાંખ્યા, તે ઉપરથી ઉપલુ ૫૬ રચ્યું હતું (જે કોઈને આખું ૫૬ માલમ હોય તો કૃપા કરીને લખી મોકલાવવું)

સખી ગોઠળ ગામના ચોકમારે (૫૬ ૧૯૭૨)

શ્રીજી મહારાજ પંચાળા ગામમાં સાધુ અને હરિભક્ત ભેળા રાસ રચ્યા હતા, તે લીલા ઉપર આ કીર્તન અને તેની પાછળના ત્રણે પદો રચ્યા છે. આ રાસ વખતે સાધુ હરિભક્તો સર્વે નવ કુળાના અથવા હાર (choles) માં ગોઠવાયા હતા, અને એ પદોમાં જણાવ્યા પ્રમાણેનાં સુદર વસ્ત્રો અને આભૂષણો સહિત શ્રીજી

મહારાજ રાસમાં ફરતા હતા આ વેળાએ અતિ અલૌકિક શોભાએ યુક્ત થકા ધુધરી સાથે ઠમક ઠમક પગ માડતા શ્રીજી ઉચે સ્વરે ગવરાવતા હતા. (પદ ૧૯૭૪-છેલો ઠમક મંડ પાવ ડાવકારે, વાળે વુધરડોનો ઘેર). આમ રાસ રમતારમતા બ્રહ્માક કલાક વીતવાથી સાધુ અને હરિ ભક્ત થાકી ગયા, પણ શ્રીજી મહારાજ ફરતા અટક્યા નહીં આથી પછી રાસ અંધ કરાવવાની ધારણાથી સાધુઓ પૂરેપૂરા કીર્તનો ન બોલતાં તેની બે ત્રણ કડીઓ બોલીને છેલ્લી કડી-જેમા પદ રચનારનું નામ આવે છે તે-બોલવા લાગ્યા, તોપણ શ્રીજી મહારાજે કઈ રાસ અંધ પાડવાની ઇચ્છા જણાવી નહિ અને સાધુ તો તદ્દન થાકી ગયા. (જુઓ પદ ૧૯૭૫ “યદ યકીત ન ચલે મારા પાવ”) બ્રહ્માનંદ સ્વામિ આ સ્થિતિ કળી ગયા હતા, અને તેથી તેમના સંકેત પ્રમાણે બહારથી એવી જુમ આવી કે, “ચોર આવ્યો,” “ચોર આવ્યો,” અને તે જુમ પડતાં લાગલી જ ઉપર જણાવેલી નવ હાર વીખેરાઈ ગઈ, અને આમ યુક્તિથી બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ તે રાસ અંધ કરાવ્યો.

એક સમ હરિ વનમા, ઉભા વેણુ વાધ. (પદ ૨૧૮૮)

આ પદ અને તેની પાછળનાં ૨૩ પદો સ્વામીએ શ્રીજી મહારાજની નીચે જણાવેલી લીલા ઉપર કરેલા છે. ગઢડામા એક પ્રસંગ ઉપર શ્રીજી મહારાજ મંદિરમા ચોરડી આગળ સાધુની પગતમાં પીરસતા હતા, અને તે ટાણે દહી પીરસવાને બેઠવું હતું, તે શ્રીજી મહારાજ લેવા ગયા. દહી તો તૈયાર હતું, પણ મોટીબા (દાદા-ખાચરના મોટા બહેને)એ કહ્યું કે, “દહી ઉપરની તર છે તે કહાડી લઈને આપુ” અને શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે, “તર કહાડ્યા વિના આપો” (જુઓ ઉપલા પદની છેલ્લી બે લીટી) — “સામાસામા સવાદ થયો, એકાત ઠેકાણે રે, એ લડાઈની વાત, બ્રહ્માનંદ જાણે રે” રીકજીક થતા દહિનું ગોરસ મોટીબાના હાથમાંથી પડી ગયું અને દહિ ઢોળાઈ ગયું. (જુઓ પદ ૨૨૧૦ ની છેલ્લી લીટી “બ્રહ્માનંદ કહે મહી ન આપુ, સાટે ઢોળી નાપુ રે”) આ લીલા ઉપર બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ ઉપલા ચોવીશ પદો રચીને શ્રીજીને ગાઈ સંભળાવ્યા, ત્યારે શ્રીજી મહારાજે બ્રહ્માનંદ સ્વામિને કહ્યું કે, “અમારે વિષે તમને આવું આવું ગાવાનું કાણે કહ્યું હતું?” ત્યારે બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ રમુજ ઉત્તર આપ્યો કે, “તમને કાણે ગાયા છે. જેવું દેખ્યું તેવું મેં તો ગાયું છે.” ત્યારે શ્રીજી મહારાજ હસ્યા અને મોટીબાને સ્વામિને યાળ આપવાનું કહ્યું.

જેઠે જીવન ચાલીયા, નિમોંહી મારા નાથ (પદ ૨૩૨૬)

આ બારમાસીના પદો બ્રહ્માનંદ સ્વામિએ છેલ્લા કર્યા હતા ત્યાર પછી એમણે એક પણ પદ રચ્યું નથી. આ બારમાસીનું છેલ્લું પદ ૨૩૪૧ મુ રચીને સ્વામિએ અતની બે લીટીઓમા લખ્યું છે કે,

“બ્રહ્માનંદની વિનતી, ઉર ધરજો અવિનાશ,
મેહેર કરીને માવજી, તેડી લેજો પાસ”

આ લીટીઓ વાચીને દેવાનન્દ સ્વામિએ ધ્રુવોદ્ધાનન્દ સ્વામિને વિનંતિ કરી કે, ‘આ લીટીઓ ફેરવો.’ પણ સ્વામિએ ના પાડી અને કહ્યું કે, ‘હવે એ લીટીઓ નહીં ફેરવે અને હવે તો ધામમાં જવું છે, પૃથ્વી ઉપર રહેવું નથી.’

પદ. ૧૫૧ થી ૫૪ સ્વામિએ વડતાલનું મંદિર થતું હતું ત્યારે રચ્યાં હતાં. આગળ જણાવી ગયા છીએ તેમ સ્વામિએ મંદિરનું કામ મોટા પાયા ઉપર આરંભ્યું હતું, જે ફેરવવાને શ્રીજીએ તેમના ઉપર સાખી મોકલી હતી. તેના ઉત્તર તે વખતે સ્વામિએ સાખીમાં જ મોકલ્યો હતો, પણ પાછળથી કામમાં મુઝવણ થતાં આ પદો રચ્યાં હતાં. આમાં સ્વામિની દીનતા તથા દૃઢ વિશ્વાસ અને અચળ શ્રદ્ધા પંક્તિઓ પંક્તિઓ ઉભારાઈ જાય છે. પોતે શ્રીજીએ ના કહાવવા છતાં મોટું મંદિર કર્યું, તે માટે ક્ષમા યાચે છે

“દોષ ન દેખત ઝાસકો, એહી ખીરદ વૃહારો”

પણ આગળ કહે છે કે,

“જેસેહી તેસેહી રાવરે, કપડી કુલહીને”

અને પછી પોતાનો અચળ વિશ્વાસ પ્રકટ કરતા કહે છે કે,

“ચાકરકી મોટપ કહા, સખેલાજ ધનીકુ,

“મરે ન ખીગરે ચોરસે, કારજ કછુ કબહી,

“અઘાનદ સુખહોવહી, તુમ કરી હોતખહી”

અને વળી છેવટે પોતાની દીનતા પ્રકાશતા કહે છે કે,

• “જેહી વિધિરાજ નાય તુમ, તેહી વિધિહમરાજ,

“હારજત વૃદ્ધિ હાનકી, તુમ રે હથખાજ”

અધમ ઉદ્ધારણ અવિનાશી, તારા બરદની બલિહારી રે (પદ ૩૦૫)

ધ્રુવોદ્ધાનન્દ સ્વામિએ વરતાળનું મંદિર પૂરું કર્યું પછી શ્રીજી મહારાજે એમને કહ્યું કે, ‘અહીં મંદિરના કારખાનાના વ્યવસાયને લીધે તમારા કાલ્ય કરવાના કામમાં ટીલ થઈ છે તેથી અહીંથી તમે અમારી સાથે ચાલો,’ એમ કહીને અક્ષરાનન્દ સ્વામિને મંદિરના મહત્ત કરીને ધ્રુવોદ્ધાનન્દ સ્વામિને પોતાની સાથે તેડી ગયા. તે પ્રસંગ ઉપરનું ઉપલુ કીર્તન સ્વામિએ રચ્યું છે, જેમાં સ્વામિ શ્રીજીને કહે છે કે,

“બરી સભામાં ભૂધરજી તમે, થયા છો માડી મારી રે,

એટાને હેતે બોલાવો, અવગુણીયા વિસારી રે”

વળી આવા સમર્થ અને મહાન્ કવિ પણ શ્રીજી મહારાજની પાસે દીનતાથી વિનંતિ કરે છે કે,

“જેવો તેવો પુત્ર તમારો, અણસમજી અહકારી રે;

પેટ પખો તે અવસ્થ પાળવો, વાલમ જીવોને વિચારી રે”

સ્વામિની ભાષા અને શૈલી સામાન્યપણે લેતાં શુદ્ધ ગુજરાતી કરતાં મિશ્ર ગુજરાતીમાં ખપે તેવી મોટે ભાગે છે. તેમનાં આરંભનાં ગુજરાતી પદો અને ગ્રંથોમાં એટલે કે સવત ૧૮૬૦ થી તે ૧૮૭૦ સુધીના દશ વર્ષ દરમ્યાન લખાયેલા પદોમાં સ્વામિની આશુની તળેટીમાં વપરાતી મારુ મિશ્ર ગુજરાતી તેમ જ તેમની જ્ઞાતિની જન્મભાષા ચારણીના મિશ્રણવાળી ગુજરાતી વધારે જોવામાં આવે છે પણ તે પછી શ્રીજીની આજ્ઞાથી તેમણે સંસ્કૃતનો અભ્યાસ આરંભ્યો હતો અને પાછળના લખાણોમાં તેથી સંસ્કૃત મિશ્ર ગુજરાતી તેમ જ કાઠીયાવાડમાંના ચાલુ સહવાસથી ત્યાંની તળભાષાના શબ્દોના મિશ્રણવાળી ગુજરાતી વધારે જોવામાં આવે છે. સ્વામિના હિન્દી ભાષાના પદો અને ગ્રંથોની ભાષા પણ તે જ પ્રકારે શુદ્ધ હિન્દી કરતા મિશ્ર હિન્દીવાળી વધારે જણાય છે, તોપણ બ્રહ્મવિલાસ, ચંદ્રાવળા આદિકની હિન્દી ભાષા ઘણી જ શુદ્ધ અને ઝડઝમકવાળી છે પણ જેમ જેમ વર્ષ વીતતા ગયા, તેમ તેમ સ્વામિની ભાષામાંથી ચારણી કે મારુ ભાષાના તળ શબ્દો ઓછા થતા ગયા છે અને શુદ્ધ ગુજરાતી તેમ જ શુદ્ધ હિન્દી ભાષાના લખાણો વધારે મળે છે.

શૈલીમાં પણ આરંભના લેખોમાં ભાટ ચારણોમાં સામાન્યપણે જોવામાં આવતી અનુપ્રાસ અને ઝડઝમકવાળી લીટીઓ અને કડીઓ બનાવવાની રીત વધારે સ્પષ્ટપણે જોવામાં આવે છે, પણ પાછળના લેખોમાં વધારે ગભીર અને વધારે સચોટ શૈલી દૃષ્ટિએ પડે છે પ્રથમના ભાગનાં લેખોમાં સ્વામિનો રાજપુત સહવાસ, રણવાસનો સહવાસ, અને જ્ઞાતીય પરિચય તથા અનુભવ સ્થળે સ્થળે પ્રકટ થાય છે. તેમાંના દૃષ્ટાંતોમાં શૂરાતનના, યુદ્ધના, સતીત્વના, ઉત્સાહનના દૃષ્ટાંતો મુખ્યપણે જોવામાં આવે છે. જ્યારે પાછળના લેખોમાં પૌરાણિક ગભીર ઉપદેશ તથા વૈરાગ્ય અને જ્ઞાનની શૈરોથી ઉભરાઈ જતા દૃષ્ટાંતો વધારે મળી આવે છે. તોપણ સ્વામિના સર્વ લેખોમાં જ ગુણ વધારે પ્રબળપણે પ્રકટી નિકળેલા જોવામાં આવે છે, તે રાજપુત વીરોમાં ઉછરેલા ભાટના બાળકમાં નૈસર્ગિકપણે પુષ્ટિ પામેલા શૂરાતનના અને દૃઢ ટેકના ગુણો છે તેમની આરંભની કે પ્રૌઢાવસ્થાની દરેક કલમમાં ઉત્સાહ, વેગ અને નિડરતા તથા આગ્રહનો જેમ સ્થાપિતપણે વર્તે છે. સ્વામિની હિન્દી ભાષાની શૈલી અને રચના આજે પણ તે ભાષાના ભૂષણરૂપ જ લેખાય અને તેની શુદ્ધતાનો ખરો પૂરાવો એ જ બસ છે કે, કવીશ્વર દલપતરામ ડાહ્યાભાઈએ તેમના હિન્દી લેખોને જ પોતાના આદર્શલેખરૂપ ગણી, તેમની ભાષા અને શૈલીનો ઉતારો કરવામાં જ મહત્તા માની હતી.

આટલું છતાંયે ગુજરાતી ભાષાના તેમનાં પદો-નિષ્કામાં વિવર્તમાનના દૃઢ ઝરણવાળા વૈરાગ્યના જ્ઞાત રસથી ઉભરાતાં હોવા છતાં તથા તેમાં પ્રેમલક્ષણાભક્તિનું અગ્ર સર્વોપરિ હોવા સાથે તેનું પદજાલિત્વ, વાણીમાધુર્ય અને ગૌરવતા, સ્વાભાવિક

રસ અને અલંકારાદિકથી પોષાયેલો ખાસ પ્રયત્ન વગરનો શૃંગાર, બીજા કોઈ પણ ગુર્જર કવિની સાથે તેમની તુલના કરતી વખતે તેમને ઉચ્ચપદે જ સ્થાપન કરાવશે તેમના જેવા તેમની પૂર્વે ચર્ચા ગમેલા તથા પછવાડેથી થયેલા ભક્ત કવિઓમાં તે તેમની પ્રાસાદિક વાણીની સ્વાભાવિક ગતિ અને માધુર્ય માટે તેમને પ્રથમ પકિતના કવિરત્નોમાં જ સ્થાન મળે છે. આવા બીજા પણ ભક્ત કવિરાજોની સર્વોત્કૃષ્ટ અને સર્વને આનન્દદાયિની પ્રસાદી મારા સત્સંગી બધુઓ અને ભગિનીઓ તેમ જ અન્ય ગુર્જર વાચકવૃન્દ સમીપ મૂકવાની મને શ્રીહરિ શક્તિ આપો, એટલું કહી, સ્વામિના જ શબ્દોમાં છેવટની મહા પ્રભુની વિનંતિ કરું છું કે—

“શ્રી હરિકો નમ્યક અહ, શ્યામનાથ મમરશ્ય”

અને તેથી જ

“ઉચ્ચે તથુ તાનીયે, સખ ભારતનીકું,

“ચાકરકી મોઝપ કહા, સખે લાજ ધનીકું”

ચોસરોનું સાંકળિયું.

ભક્તિ વિલાસ.

પદ સખ્યા	પ્રથમ પક્ષિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	રે સગપણ હરિવરનું સાચુ	ગરબી	૧
૪	લાગો મારે નટવરથી નેડો .	..	૨
૪	વહાલા લાગો છો કુંજવિહારી રે..	...	૪
૪	વહાલો વધાવુ, મારો વહાલો વધાવું	૫
૪	મેંતો સગપણ કીધુ રે, શામળિયા સાથે	...	૬
૪	અવસર આવ્યોરે સારો, વરીએ નટવરં .	.	૭
૪	હુ તો ચાલી રે હુ તો ચાલીં	૮
૪	મારે મદિર પધારો રે માવા, તમેં	...	૯
૪	સૈયર સહુ ચાલો રે ચાલો, હારે જોવાં	...	૯
૪	વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણં	૧૦
૪	અલખેલાછ મારે ઝોરડેરે, આવોને અલખેલા	..	૧૨
૪	છોગાવાળા હો છેલ મારા જીવનપ્રાણ છો રે	૧૨
૪	તમપર વારી રે વહાલા, નૌતમ સુદરં	૧૩
૪	ઝોરા આવો રે મારા લેહેરખડા વનમાળી	.	૧૫
૮	મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે જરે	૧૬
૪	મેંતો સર્વે સગાથે તોડી રે સાહેલી	૧૯
૪	ચાલો ચાલો રે સૈયરનો સાથ, વહાલાનીં...	.. ધોળ.	૨૦
૪	ચાલો જાઇએ વહાલાને વધાવવા .	..	૨૧
૩૭	વડતાલમાં રણછોડજી દારિકાથી પધાર્યાં તેનાં પદો.	..	૨૨
૪	દારાપુરીના ચોકમાં, આવી હિમા મોરાર	ગરબી.	૨૨
૪	રુડી મંગલરૂપ જેની મૂર્તિ રે, ચટકાળીં	..	૨૪
૪	જદુપતિ જોવાને કાળે રે, ચાલ્યા જાયં	..	૨૬
૪	મુનિ કહે વાત હિયે લાવો રે,	૨૭
૪	દોડીને ગયા મુનિ દર્શને, દેવતણે દરબાર	..	૨૮
૪	માધ વદી એકાદશી વિજયા, તે નિશિં	..	૩૦
૪	સચ્ચિદાનંદના વચન સુણીને, પ્રસન્નં	...	૩૧
૪	હિસવ હિપરે રે, શ્રી સદ્ગુરુ કીધી તથારી	... ગરબી.	૩૨

૫૬ સખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	તમે સુદરવર ઊગાલા રે, રથુછોડ રંગીલા ...	ગરબી.	૩૪
૧	ચિત્ત નાવે તેવા ચરિત્ર કરો, ચરિતાળાળ ...	„	૩૫
૮	શ્રી ઉદ્ધવજી મથુરાનગર સંદેશે લઈ ગયા તેનાં પદો „	„	૩૬
૪	મથુરાથી મોહન પાસેથી, ઉદ્ધવજી બલેં ...	ગરબી.	૩૬
૪	કહાનજી શું કહી મેલ્યુ રે, ઉદ્ધવજી અમનેં ..	„	૩૭
૪	મુખડાની માયા લાગી, મુખડાં ...	મેવાડી	૩૮
૪	મોરલી મધુરી વાઈ રે, મોરલીં ..	„	૪૦
૪	હૈડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગ બીનોં ...	„	૪૧
૧	મેં ઢાઠી મહારાજકા, હાજર હુકમ હજૂર ...	દોહા.	૪૨
૧	નવલ પ્રીતમકા મેં ઢાઠી રે, ...	રામકળી.	૪૨
૮	નદના નદન સાથે પ્રીતડી બધાણી રે ...	ભૈરવ.	૪૨
૮	કહાન કુવર મન બાયેં ...	„	૪૫
૪	મેં વારી તવ નામપર મેરમ મતવાળા ...	વેળાવળ	૪૭
૪	મોરલીઆં કાન મહાતપ કીનો ...	રાગ-પૂર્વ	૪૮
૪	હરિ તુમસેં મેં તો પ્રીત કરી ...	„	૪૯
૪	લગની લગી ધનશ્યામ ચરનકીં ...	ગોડી	૫૦
૩	નવલ પ્રીતમ ગતિ કા લખે તેરીઆ ..	કાશી	૫૧
૪	મેં વારી પીયા પ્રાનવે ...	„	૫૧
૨	સાંવરે સલુણે માર્છ મોર્છ બરમાર્છ ..	„	૫૨
૪	આજ મેં તો ભેટ્યા રે, અકબર પ્રગટ હરિ..	„	૫૩
૪	દીનાનાથ દીન સુખદાર્છં ...	કાનડો	૫૪
૪	કહા કહુ હરિ કરુણા તેરીં ..	„	૫૬
૪	પ્રીતમ પ્યારે, પ્રીતમ પ્યારે, તાહી સગ મેરીં ..	ચોતાળ	૫૭
૩	બાર્ધયા બાર્ધયા હારે, ગહી શ્યામ સોહાગીરે.	કાનડો-માઠ	૫૮
૪	હારે મેં તો બદી તેરી, ચરણુ લગાય લેરી	બિહાગ	૫૮
૪	નન્દના લાલા તમે આરા આવો ...	સોહણી-ગરબી	૬૦
૪	સાયબાજી આબે, સાયબાજી આબે ..	જગલો	૬૧
૪	હો ગિરિધારી હુ છુ થારી ...	સોહની-પરજ	૬૨
૪	સહજનદ સુળણુ, વસે ઉરં ...	„ મારુ	૬૩
૪	બલાવે સહજનદકા મેં ઉપાસીં .	„	૬૩
૧	આજની ધડીરે ધન્ય આજની ધડી	ખમાચ	૬૪

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ.
૪	અલખેલા આવો મારે ઓરડીએ રે ...	ખભાતિ	૬૫
૪	આજ સપરમો દિન સારો, મળીઆ નાગરો	સોરઠ	૬૫
૪	સુણુ સાહેલી, સહજનંદ સગાથે મારે પ્રીતડી ...	„	૬૬
૪	ધર્મકુળ તજકે, દુજેકા જે શરનો લેહુળયકે ...	„	૬૮
૪	નદના નદનથીરે, લાગો મારે નેહડોરે ...	સામેરી	૬૯
૪	કહાનસેં નેડો, કહાનસેં નેડો ..	કશાઇડો	૭૧
૪	કહાનુડે મથા ઘોરી આઊં, કહાનુડે મથા ..	„	૭૩
૪	મુને તારી મોહની લાગી, સજુણ્યાશ્યામ સોહાગી	રખતો	૭૪
૪	આવના મેરે મનકે મેરમ સજુને શ્યામરે ...	„	૭૫
૧	મેહેબુબનમેં કયા રહુ મેરા દીલ લોભાનાવે ..	„	૭૬
૪	વારી નવલ પીયા ધનશ્યામ, દરસ દીખાય દે ..	હુમરી	૭૬
૪	મેં દરદી બાઈ પરવસ ડોહું	ઐરવી	૭૭
૪	કનૈયા મેરા યારવે ..	„	૭૮
૪	રે વેચાણી હું હરિવરને હાથે ..	પરજ	૭૯
૪	ગોવાલીડે ઘેલી કીધીરે, કહાનુડેવે કા ..	„	૮૦
૪	પ્રાણ થકી છે મુને પ્યારો, રંગીલો છેલો ..	„	૮૧
૪	રંગભીના લાલવે, સુની લીજે મોરી અતીયાં ..	જગલો	૮૨
૪	પ્રાણ સુનેહી પ્યારારે, નેનુખીચ રહેનાજી હો ..	„	૮૨
૪	પ્યારે મેરે ધરુ આવના નવલ બિહારી ...	„	૮૩
૪	શ્યામરે સેં લાગી પ્રીતવે ...	„	૮૪
પ્રભાત સમ્રહ.			૮૫
૭	સહજનંદ સહજનંદ સહજનંદ કહીએ ...	પ્રભાત	૮૫
૧	વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ મોહન કૃષ્ણ મોરારી	ઐરવ	૮૭
૨	અધમ ઉદ્ધારણ અવિનાશી તારા ખીરદની ..	„	૮૮
૪	હો રંગીલે શ્યામરે રે, મેં તેરી નિજ દાસી ...	રમકલી	૮૮
૪	પ્રાત થયુ પખી યોલ્યા, જગો જીવન મારા ...	પ્રભાતિ	૮૯
૪	મહી માખણ માગે રે, માવો મહી માખણ માગે .	„	૯૦
૪	જગો ગિરિધારી, જાઉં વદન કમલ પરવારી ...	„	૯૨
૪	કમળાવર ઉઠો તો કાજી, નિરખુ વદન તમારુ રે ..	ઐરવ	૯૩
૪	પ્રાત સમે મારા પ્રાણજીવનનુ, મુખડું જેવા જાઇએ રે	„	૯૪
૪	પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગોવિંદ કેમ નથી ગાતો રે ...	„	૯૫

૫૬ સખ્યા.	પ્રથમ પક્ષિ.	શબ્દ	પૃષ્ઠ.
૪	રસકે રસીલે કહાના, માનો મેરી બતીયાં ...	બિલાસ	૯૭
૪	પ્રાત થયું મનમોહન પ્યારા, પ્રીતમ શુ રહ્યા પોઢીને.	ભૈરવ	૯૮
૪	સુદરવર શાલુગાર કરીને, સિંહાસનપર શોભે રે ...	,,	૯૯

થાલ સંગ્રહ.

૪	આવો રે વહાલાજી તમને, માખણ જમાડું ...	રામકલિ	૧૦૦
૪	દેખોરી કરત કલેવો ધર્મકે લાલા... ..	વેલાવલ	૧૦૨
૪	બાલ ભોગ અતિ હેતસે, કરચુનિધિ કીજે ...	,,	૧૦૨
૪	હારે આવો એક વાત કહું હેલી, કે વહાલે મારે કીધીં.	ગરબી	૧૦૩
૧	વહાલા આવો અમારે ઘેર રે, વારી જાઉં વાલમજી ...	,,	૧૦૪
૪	જમો મારા નાથ જુગતે કરીને રે, રહે છે જોઈ જોઈં.	,,	૧૦૫
૪	આરોગો મહારાજ, બદ્ધિપતિ આરોગો! મહારાજ ...	સારંગ	૧૦૭
૪	જમોને મારા નાથજી સારુ સારુ	,,	૧૦૮
૧	જીમત સ્યામ સુજન, મહાપ્રભુ	ધન્યાશ્રી	૧૦૯
૪	લાલ મનોહર લીજીએ મુખવાસ મોરારી	વેલાવલ	૧૧૦
૪	નાથ કરો મેરે હાથ નિરતર શ્રીધનસ્યામ બ્યાલુ પ્યારે.	અડાણો	૧૧૧
૪	બ્યાલુ કરત ધર્મકુમાર, બ્યાલું	બીહામડો	૧૧૨
૪	બ્યાલુ કીજીએ બલવીર... ..	,,	૧૧૩
૧	કરી ઉઠે દોઉ વીરા, બ્યાલુ કરી ઉઠેં . . .	બીહાગ	૧૧૪
૪	વારી જાઉં લીજીએ બીડી પાનં . .	મારુ	૧૧૫

આરતિ સંગ્રહ.

૪	મગલ મહારાજહુકી કીજે આરતિ... ..	ભૈરવ.	૧૧૬
૪	અવિનાશીની મગળ આરતિ જોઈએ જાવં . .	,,	૧૧૭
૪	ધર્મ ઉતારત આરાત, બદ્ધિપતિ કેરી . .	વેલાવલ.	૧૧૮
૪	આરતિ શૃંગાર કરત ભક્તિ ધર્મ દોહિં . . .	ભૈરવ.	૧૧૯

સંધ્યા આરતિ.

૧	આરતિ પ્રગટ પ્રભુકી કીજે, ચરણકમલ લખી અતર લીજેં . .	૧૨૦
૪	આરતિ અખડ પ્રગટ હરિ રાયા.. . .	૧૨૧
૧	માત અહિંસા ઉતારે, આરતિ માત અહિંસા ઉતારે ..	૧૨૨
૧	જય પ્રભુ વ્રતધારી, જય પ્રભુ વ્રતધારી	૧૨૨
૧	જયદેવ જયદેવ, જય ગોકુળચંદા, જય ગોકુળ ચંદાં . .	૧૨૨

શયન પદ સંગ્રહ.

૪	પોઢો હો નાથ નવિન પલંગપર, શ્રી ધનસ્યામં ...	અડાણો	૧૨૩
---	--	-------	-----

ચોસરોનું સાંકળિયું.

૫૩

પદ સંખ્યા.	પ્રથમ પક્ષિ.	રાગ	પૃષ્ઠ
૨ નરનારાયણ સ્વામી, પોઠો નરનારાયણ સ્વામી૦	.	બિહાગ	૧૨૩
૪ મોહોલ રગ પોઠીએ ગિરિધારી	બિહાગ	૧૨૪

ઉત્સવ પદ સંગ્રહ.

(૧) હરિજયંતિ-રામનવમીના પદ

૪ નૃપ દશરથ ગહર રઘુવર ખેલત૦	.	.. કાશી	૧૨૬
૪ પ્રગટ ભયે દો વીર, બદ્રિપાન૦	ધન્યાશ્રી	૧૨૭

(૨) રથ ભાત્રાનાં પદો.

૪ રથ બેઠે બળવીર, દેખોરી માર્ધ સારગ	૧૨૮
૪ બેઠા રથમાં સુંદર શ્યામજો ઘાળ	૧૨૯

(૩) એકાદશી એકાદશીનાં પદ:—

૪ એકાદશી પ્યારી કેશવની	ગરબી	૧૩૧
૪ એકાદશી આજનો દિન સારો	,,	૧૩૧
૪ કોડે કોડે એકાદશી કાળએરે ,,	૧૩૨

(૪) હિંડોરાનાં પદ:—

૪ પિયા નવલ હિંડોરે નટવર નાગર, જૂલતહી૦	...	હમીર કલ્યાણ	૧૩૪
૪ જૂલત શ્યામ સુગન હિંડોરે, શ્રીબ્રખુલાન૦	...	અડાણો.	૧૩૪
૪ હિંડોરે જૂલત હે જદુરાય	સોહની.	૧૩૫
૪ માર્ધ પ્રલન હિંડોરે જૂલે કવિત-મલાર	૧૩૬
૪ જુલત પ્રીતમ પ્યારી, હિંડોરેમે ,, ગોડમલાર	૧૩૭
૮ હારિ મહારો નાથ હિંડોરે જુલેરે સોરઠ મલાર	૧૩૮
૪ જુલતહે નન્દલાલ, નવલ પિયા ,, ,,	૧૪૧
૪ જૂલે નવલ પ્રીતમ બળવીરહો૦ સોરઠ ,,	૧૪૨
૮ નવલ હિંડોલે શ્રીનાથજી જુલે૦ માલીગાડો	૧૪૩
૪ ધનશ્યામ મદિર મોરે રસિક-પીયા૦ દુમરી	૧૪૫
૪ આવો ધનશ્યામ બુલાવુરી૦ ભૈરવી.	૧૪૬

(૫) પવિત્રા એકાદશીનાં પદ.

૮ શ્રાવણ સુદી એકાદશી સુંદર૦ માલીગાડો.	૧૪૮
---------------------------------	-----	-------------	-----

(૬) રક્ષાર્થધનનાં પદ:—

૮ મોહન વરને યાદ માતા રાખડલી રૂપાળી ર૦	માલીગાડો.	૧૫૦
---	-----	-----------	-----

(૭) જન્મશ્રમીનાં પદ:—

૪ નંદતણે ઘેર નોખત વાળે, વદત વધાર્ધ વધાર્ધર૦	ગરબી.	૧૫૨
---	-----	-------	-----

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પક્ષિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	બાવા નદતણે દરબાર નોખત વાજેરે	સામેરી.	૧૫૪
૮	શ્રાવણ વદી આઠમ બુધવારી, નક્ષત્ર રોહિણી આયોરે.	માલીગાડો.	૧૫૫
૪	ધન ધન આજ ધડી આલી, વહાલો મારો આવ્યા વળ્યાલી	ગરબી	૧૫૭
૪	શ્રાવણ વદનીરે, આઠમ બુધવારી આવી . ..	„	૧૫૯
૪	મેં ઢાઢી ધનસ્થામ કુવરકે ધરકો અસલ કહાયોરી .	કાશી.	૧૬૦
૮	વાજે નન્દ ધર અધિક વધામને	સારગ.	૧૬૧
૪	નન્દછને મંદિરીએરે મંદિરીએ	ગરબી.	૧૬૨
૪	વળનારી વધાવા જાયેરે, નાગર નદના નદાને ...	„	૧૬૪
૪	જલે સ્યામલોરે, જૂલે સ્યામલોરે, પારણીએ પૂરણ બ્રહ્મ ...	„	૧૬૫
૪	હેત કરી જ્ઞેઈ નેણ ઠરી, હરિને ગાવે હીલો હેત કરી	ગરબી.	૧૬૬
૪	સોનાનાં ઘોર, જુલે નન્દકિશોર	„	૧૬૭

(૮) ગણેશ ચતુર્થીનાં પદ.

૪	સદા સુડાળો સુખરૂપ ગણપતિ ગાઘએ રે. .	ગરબી.	૧૬૮
---	------------------------------------	-------	-----

(૯) શ્રી રાધાષ્ટમીનાં પદ.

૪	ભાદરવા શુદ્ધ આઠમને દીને પ્રગટી રાધા પ્યારી રે ...	માલીગાડો	૧૬૯
---	---	----------	-----

(૧૦) જળ જાત્રાનાં પદ.

૪	જલમેં જુલત સ્યામલો, બ્રજરાજ વિહારી ...	વેલાવલ.	૧૭૦
---	--	---------	-----

(૧૧) દશેરાનાં પદ.

૪	સખી આજ વિજયા દશમી રે, શોભા જ્ઞેને સ્યામની રે ...	ગરબી.	૧૭૨
---	--	-------	-----

૪	વિજયા દશમી કુજવિહારી, આજ સપરમો દહાડો રે ...	માલીગાડો	૧૭૩
---	---	----------	-----

(૧૨) શરદ પુનમનાં પદ.

૮	શરદ પુનમની રજની રે, અજવાળી ભાળી ...	ગરબી.	૧૭૪
---	-------------------------------------	-------	-----

૪	શોભે શરદ નિશા અતિસારી	„	૧૭૭
---	------------------------------	---	-----

૪	રસીયો રાસ રમેરે રાસ રમે	ગરબી.	૧૭૮
---	--------------------------------	-------	-----

૪	આજ શરદ પુનમનો ચદો રે	„	૧૭૯
---	-----------------------------	---	-----

(૧૩) ધનતેરસ, કાળીચૌદસ દિવાળી ને અન્નકુટનાં પદ.

૪	સખી ઓછવનો દીન આજ, ધન્ય ધનતેરસને ...	ગરબી.	૧૮૦
---	-------------------------------------	-------	-----

૪	કાળુ આસો વદની કહાન, ચૌદશ સારી રે ...	સામેરી.	૧૮૧
---	--------------------------------------	---------	-----

૪	સર્વે જય યોલો હનુમંતની	ગરબી.	૧૮૩
---	-------------------------------	-------	-----

૪	સખી હેડે તે હરખ ન માય, આજ દિવાળીરે ..	સામેરી.	૧૮૪
---	---------------------------------------	---------	-----

૪	ઉત્સવકો દિન આજ, અન્નકુટ ઉત્સવકો દિન આજ ...	સારગ.	૧૮૫
---	--	-------	-----

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પક્ષિ	રાગ	પૃષ્ઠ
	(૧૪) શ્રી ધર્મદેવના જન્મનાં તા. મહીમાનાં પદ.		
૪	અલિહારી ધનશ્યામ સુદરની, અક્ષર ધામના સ્વામીરે	ગરબી	૧૮૬
	(૧૫) મોક્ષદા એકાદશીનાં પદ:- (માગશર શુદ્ધ ૧૧)		
૪	રૂડી મોક્ષદા પુણ્યરૂપ, એકાદશી આવીરે સામેરી.		૧૮૮
૪	હો અધહન શુદ્ધ એકાદશી, આઈ મોક્ષદા મહાનીકી હો આશાવરી		૧૮૯
	(૧૬) વસંત તથા હોરીઓ.		
૪	ઉઠ ઉઠ સખી રમવાને જામ્યે, સ્યામળિયાની સગે	વસત	૧૯૦
૪	વસંત વધાવા વ્રજની નારી, નંદરાય ઘેર આવી .	,,	૧૯૨
૪	ચલોહુ સખી ધનશ્યામ પીયા સગ, ખેલન જમ્યે હોરી	,,	૧૯૩
૪	વસંત વધાવા ચલોરી ભામની, નંદમહર ઘર જાયે	,,	૧૯૪
૬	અલખેલો ખેલત નવલ ફાગ, અતિ નવલ રગ અરુ નવલ રાગ	,,	૧૯૬
૪	અદ્ભુત રસ ભરકે જે ઉડાવત, પ્રીતમ પ્રાણુપીયા પીયકારી	,,	૧૯૮
૧	શ્રી ધનશ્યામ સુગન ખેલત પ્રીતમ પ્યારો... .. સારગ-ધુમાર		૧૯૮
૪	હેલ ટિપાડી એકલી હુ તો ગછતી, હુ તો ગછતી રે... .. ધુમાર		૨૦૦
૪	હોરિ ખેલીયે સુદર શ્યામસેં હો... ..	,,	૨૦૨
૮	ધનશ્યામ રમે વ્રજ રગમે હો	,,	૨૦૪
૪	રસીક સલુને મા, રગમેં રોરી ધન્યાશ્રી-હોરી		૨૦૭
૩	રગભર ખેલુગી મેં હોરી, મતવાલા સગે હેલી ..	,,	૨૦૭
૪	સખી નવલ પીયા ધનશ્યામ, ખેલે એસે કહાન કુવર રગહોરી	હોરી-સારહા	૨૦૮
૪	દેખોરી વ્રજરાજ ખેલત, હો રગહોરી ..	ગોડી-હોરી	૨૦૯
૪	દેખોરી મેરે મુખપર, હો પીયકારી ..	,,	૨૧૦
૪	ગેલ પયોં ગિરિધારીરે, મેં તો બરજત હારી ..	હોરી-દીપચદી	૨૧૦
૪	નિર ભરન કેસેં જાઉં, કનૈયા ખેલત જમુના આરે માર્છ	,,	૨૧૧
૪	ખેલત જમુનાકે તીરે, મનમોહન પ્યારે ..	,,	૨૧૨
૪	શ્યામલીયા ચિત્ત ચોરે, મેરે અગન ખેલો .	,,	૨૧૩
૪	મોકું મસ્ત કનૈયા જાની, પાની ભરન ગછતી મેં આજ	,,	૨૧૪
૪	શ્યામરેકે લોચનમેં લલચાની ...	,,	૨૧૫
૪	દેખો નદકે લાલ મેરી બાધયા પકર મરોરીરી	,,	૨૧૬
૪	ગેલ પયોં નદલાલ મેરી	હોરી-કાફી	૨૧૬
૪	એ સખી નિરખ છખી નદલાલકી ..	,,	૨૧૭
૮	નટ નાગર ખેલ મચાચોરી ...	,,	૨૧૮

પદ સખ્યા.	પ્રથમ પક્તિ.		રાગ	પૃષ્ઠ
૪	બેટ ભઠરી આલી બેટ ભઠરી...	...	હોરી—કારી	૨૧૯
૨	લાગી ઝરી રગ લાગી ઝરી હેં	,, ,,	૨૨૦
૨	સખી સ્યામરેકુ ગાવત ગારીં	.	,, ,,	૨૨૦
૪	રી હોરી ખેલુંગી સ્યામ સગાયેં	...	,, ,,	૨૨૧
૪	હોરી ખેલે પીયા ચલ દેખ સખીં	...	,, ,,	૨૨૨
૪	વજરાજ રમે રગ ફાગ સખીં	,, ,,	૨૨૩
૪	હારે હો બરન કેસે જાઉં પાની .	..	,, ,,	૨૨૩
૪	હોરી ખેલત વજરાજ પીયા સગ	...	અડાણો-હોરી	૨૨૪
૪	હારે હારે બસાકે બજાયા	...	ખ્યાલ ,,	૨૨૫
૪	ખેલત દો ફાગરી	કુમરી ,,	૨૨૬
૪	સખી આજ ખેલત નદ કિશોર	...	જગલો ,,	૨૨૭
૪	હોરી ખેલત કુવર કનૈયા	...	,, ,,	૨૨૮
૨	હારે રગ બીને ધનસ્યામ	..	,, ,,	૨૨૯
૪	ધનસ્યામ ખેલત હોરી	સોહની ,,	૨૩૦
૪	અજમેં ખેલત હોરી અજરાજરી	,, ,	૨૩૦
૧	વજમેંહી સુદર વર ધનસ્યામ ખેલત જમુના તીરરી	રાયચો ,,	૨૩૧
૪	કહું સાચી બાત, કહું સાચી બાતજી	પૂર્વ—ચોતાલ ,,	૨૩૨
૪	ગિરિધર જમુનાકે ઘાટ ખેલત હોરી	.	અમાચ ,,	૨૩૩

(૧૭) શિવરાત્રીનાં પદ.

૪	સિદ્ધેશ્વર સ્યામ સુદર શોભે રે	..	ગરબી	૨૩૪
૨	દેવ સિદ્ધેશ્વરકી બલિહારી ..		સોરઠ	૨૩૬
૧	જય શિવશકર, જય શિવશકર	પ્રભાતિ—આ.	૨૩૬

શૃંગાર વિકાસ.

(૧) સ્વરૂપ વર્ણન.

૪	મારા મીઠડા યોલા માવ હો	...	ગરબી	૨૩૭
૪	તારા મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે	.	,,	૨૩૮
૪	છેલા તારુ ઊગલુ અતી સારુ રે	...	,,	૨૩૯
૪	રાતી રૂપાળી તારી આંખડી મેરમજી	.	,,	૨૪૦
૪	આરા આવો મારા લેરખડ લેહેરી	...	,,	૨૪૨
૪	છેલ છબીલા તારે ઊગલેરે	૨૪૨

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ.
૪	ઘોળી જાઉં ગીરધારી ...	ગરબી	૨૪૪
૪	મુને વાલી લાગે રંગીલા તારી મૂર્તિરે ...	,,	૨૪૫
૪	પાધડલી તારી પ્યારીરે, નદલાલ રંગીલા ...	,,	૨૪૭
૮	તારે ચટક રંગીલો છેડલો, અલખેલારે ..	,,	૨૪૮
૪	નંદલાલોરે નંદલાલો ...	,,	૨૫૦
૪	વાલા મારી સુધસુધ તે હરી લીધીરે	,,	૨૫૦
૪	રંગબીના તારુ રૂપ ભેદી રૂપાલાણ ...	,,	૨૫૨
૪	શ્રી ધનશ્યામને દક્ષિણ પદ્માં	,,	૨૫૩
૪	ડાખી કુણી હેઠા જે તસુ ...	,,	૨૫૫
૪	સખીરે ભેનેરે આજ અમારાં ભાગ્ય	,,	૨૫૬
૮	ચાલો ચાલો સૈયરનો સાથ, ઝંદાવન જાગ્યેરે ...	,,	૨૫૮
૪	ધન્ય ધન્ય મારી આખડી, નીરખ્યા વ્રજપતિ વાલો	,,	૨૬૧
૪	વાલા મુને લાગે વાલો વાસુદેવ ...	રામકલી	૨૬૩
૪	વાસુદેવના વદનકમલપર વારવાર અલિહારીરે ...	ભૈરવ	૨૬૪
૪	મોરે મન બાયેરે, આલી મોરે મન બાયે	ખિભાસ	૨૬૫
૪	લાલચ લાગીરે, યેની મુને લાલચ લાગી	,,	૨૬૬
૪	તેરીસુ કનૈયા તેરે નીકે જાદુગારે નેન ..	ટોડી-કવિત	૨૬૮
૪	પ્રાણનાથ ધનશ્યામ પીયાકે ...	ટોડી	૨૬૯
૪	છખી સુભગ સલુણે શ્યામકી ...	વેલાવલ	૨૭૦
૪	આલીરી આઈ વશ્યો દગ નંદુલારો ...	,,	૨૭૧
૪	હારે, તારી માધુરી મૂર્તિપર અલિહારી	,,	૨૭૧
૪	રાધા રમણ રસીક વ્રજરાજ ...	,,	૨૭૩
૪	મારા કેશરીયા વર કહાન ...	ધન્યાશ્રી	૨૭૪
૪	છેલા ચાલંતા ગજ ચાલ ...	,,	૨૭૫
૪	મારા લેરખડા ગિરિધારી રે ...	,,	૨૭૬
૪	મુગટકુકી શોભા સરસ બની	,,	૨૭૮
૧	મુગટકી શોભા વ્રજજનકે સુખકારી (ચેરી ચેરી માયાજ રગ-એ દાળ) ...	,,	૨૭૯
૪	ચતુર પીયારી મેરા ચતુર પીયાં	નાયકી	૨૭૯
૪	છખી સુદર નીતમ જાદુવરકી ...	પૂરવ	૨૮૦
૪	શ્યામની છખી રે સખી શ્યામની છખી	ગોડી-ગરબી	૨૮૧

૫૬ સખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪ સખી ઉઠ ઉઠ ચલ દેખરી	...	ગોડી.	૨૮૨
૪ સખી ધનશ્યામ સલુની છખી પ્યારી	૨૮૩
૪ કેશર તીલક કરે, આવત હરીં...	.	કલ્યાણ	૨૮૩
૪ પુલ મડળી સારી, શોભેજ આજ...	૨૮૪
૪ સલુણી છખી મુદર સહજનનદ	૨૮૫
૪ નીકે તેરે નેન સુખકારી	૨૮૬
૪ આવીને ખીરાજે મારે ઓરડેરે ..	.	કાશી.	૨૮૭
૪ રાજ મારે મદિરીયે રહો રહો રે, મોહન	૨૮૭
૪ આખડલી જાદુગારી શ્યામની રે	૨૮૮
૪ આવોને રે નન્દકુમાર	૨૮૯
૪ હારે રગબીના નન્દકુમાર	૨૯૦
૪ વાલીડા કુજવિહારી વદન કમલપર વારી રે,	૨૯૧
૪ આલી મેરે દીલકી જનન વાત	૨૯૧
૪ શ્યામ ચતુર છોગાવાળા કેરી	૨૯૨
૨ સહજનનદ છખી શ્યામ મનોહર...	૨૯૩
૪ દેખો રે માર્છ શ્યામ	કાનડો.	૨૯૪
૪ મો મન ભમર નિરતર ચાહત	અડાણો	૨૯૪
૪ શોભિત શ્રી ધનશ્યામ	...	ખીહાજ	૨૯૫
૪ મોલીડામા મન મોયુ રે.	...	ખમાય	૨૯૬
૪ નિરખે નન્દકુમાર	૨૯૭
૪ છખી સુભગ સલુને શ્યામકી	૨૯૮
૪ ચિતડા હમારા ચોર મુદર શ્યામને લીયા હે	૨૯૮
૪ આગણીયે ઝાઝુ શું ભણિયે	ખમાય-પરજ	૨૯૯
૪ શ્યામ સલુણા રગછેલારે	ખમાય-ગરખી	૩૦૦
૪ હે આલી દેખરી છખી પ્યારે શ્યામકી	...	મલાર-ચોતાલ	૩૦૧
૧ પાવને પાહુને જુને, સખીરી મેરે આજ	.	બાર-મલાર	૩૦૨
૪ કાર્છ હઠ રાખો છોજ મારા રાજ	...	સોરઠ	૩૦૨
૪ રહ્યુ છે મારા હૃદયમા રૂપ તમારુ	...	સોરઠ-ગરખી	૩૦૩
૪ આવો હરિ મદિરીયે મારે	સોરઠ	૩૦૪
૪ મોહન મનડું મોહ્યુ મારુ	૩૦૫
૪ આવે લાલ બનો ગીરધારી	૩૦૬

૫૬ સપ્થા	પ્રથમ પદ્ય	રાગ.	પૃષ્ઠ
૪	નદલાહારે તારી બાનકની બલિહારી સામેરી	૩૦૭
૪	સનેહી શ્યામગો, સનેહી શ્યામગો.. વેરાડી	૩૦૮
૪	શ્યામલા સોહાગીરે, તારીરે માયા મુને લાગીજી	.. મેવાડી	૩૧૦
૪	મોહન તારી મૂરતિરે, મારા મનમા વસી	. કરાછડા	૩૧૧
૪	તારુ છોડુ મારે આવીને ચિત્તમાં રથું ,,	૩૧૨
૪	શુભ શુભ સાગર સત પ્રિય, સુખફાયક ધનસ્થામ	. રાયચો	૩૧૩
૪	બનકે આવત આવત હોજી બન આવત હો	. . કેરખા	૩૧૬
૪	આલી કહાન કુવર મોરે મન ભાયે ,,	૩૧૭
૪	દેખારી મોહનકી નીકી બની પગિયાં	... કુંમરી	૩૧૮
૪	મોલીડામા મોહીરે, છેલાજીના	. પરજ	૩૧૮
૪	મુજને વાલી તારી મૂરતિરે	... ,,	૩૧૯
૪	છોગલીયે તારે છેલરે ,,	૩૨૦
૪	અલગેલારે રગભીના પીયા	. ,,	૩૨૧
૪	આજ ગષ્ટી હુ તો જમુનાના પાણી	. ,,	૩૨૨
૪	મોરલીવાલારે, મીઠી મોરલી બળવ	.. ,,	૩૨૩
૪	લાગી શ્યામલિયા વહાલા છેલની હો	.. ,,	૩૨૪
૪	વાલી લાગે મુને મુરતિ તારીરે ,,	૩૨૫
૪	મનડુ બ્હીધુ છે મારુ નન્દનેરે લાલે...	. ,,	૩૨૬
૪	રગ ભીના હો વ્રજના રાવ	.. . સોલા	૩૨૮
૪	પ્યારા તારા રૂપમાં લોભાણી હો લાલ	... ,,	૩૨૯
૪	મરમાળારે મારા શ્યામ સોહાગી...	... ,,	૩૩૦
૪	મારે મોહોલે આવો હસીને યોલાવોરે	... ,,	૩૩૧
૪	શ્યામરી સલુની છબી દગન વસીહે હો જંગલો	૩૩૧
૪	મેરે નવલ પીયા ગિરિધારી ,,	૩૩૩
૪	મૂતિ લગત પ્યારીરે	... ,,	૩૩૪
૪	હેલી ચાલોરે કાલિદ્રીને તીર ધાળ	૩૩૫
૪	હેલી બેને આ નન્દકુમાર સલુણો શોભતા..	... ,,	૩૩૬
૪	પ્યારી લાગે છેલાજીની પાધડીરે... ,,	૩૩૭
૪	ચાલ ચાલ સખી વૃન્દાવન જાયે ,,	૩૩૮

(૨) લીલા વર્ણન.

૮	ગષ્ટી હુ પાણીકું બરવા રે, ઉપાડી હેલડી રે	.. ગરખી	૩૪૧
---	--	---------	-----

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	ગપતી ગપતી ભરવાને નીર, સૈયરના સગમાં રે લોભ.	ગરબી	૩૪૩
૪	માનો હઠીલા કુવર નંદના રે, મારે માથે છે જલડાની હેલ	,,	૩૪૫
૮	મન લીધું મોરલડીની તાનમાં રે . . .	,,	૩૪૬
૪	મેલો મેલો મારગડો રે માવા, જેલ કરોમાં દીથો મુને જવા	,,	૩૪૯
૪	માથે લાગે છે મહીડાનો ભાર રે, કાના જવા ઘોં ...	,,	૩૫૦
૪	આવોને આરા છેલ છખીલા મારી શેરીએ... ..	,,	૩૫૦
૪	પ્રીતમજી વેલા પધારો રે, વાટ જીએ છે વ્રજનારી...	,,	૩૫૨
૪	પ્રીતમ પધારો રે ઘેર મારે ગીરધારી .	,,	૩૫૩
૫	મારે સગપણુ નટવરજી સગે, હું તો રીઝુ નહિ બીજે રંગે રે	,,	૩૫૪
૪	અલખેલાજી પ્રાણુ આધાર રે, તમપર વારી રે .	,,	૩૫૫
૪	શોભે નવલ બનો ધનશ્યામ, ગૌર અલખેલડી	,, મેવાડી	૩૫૬
૮	તારા નેણાં કામણુગારા રે, કામણુગારાજી .	,,	૩૫૭
૪	મા જમનાને આરે ઉભો છેલછખીલો	ગરબી.	૩૫૯
૪	લટકાળા તારે લટકેરે, લેરખડા હું લોભાણી	,,	૩૬૦
૪	કોડીલા નન્દકુમાર, વહાલા મનમા વસી તારી મૂરતિ.	,,	૩૬૧
૪	વેણુ વળડોરે હરિ લટકે	,,	૩૬૨
૪	આવો અલવિલા અલખેલ મદિરિયે મારે ...	,,	૩૬૩
૪	ઘેર આવોને ગીરધારી, વાલીડા કુજવિહારી ...	,,	૩૬૪
૪	ચાલો સૈયો જાયે જમુના કાઠડે રે.. ...	,,	૩૬૫
૮	રંગીલા રંગડાને ચટકે રે, કે મારુ મન લીધું છે લટકેરે	,,	૩૬૬
૪	રંગબીના રંગની રેલ છો રંગીલાજી	,,	૩૬૮
૮	હો નટવરજી હજી તમે નાનકડા, કાષ્ઠ લોકની રાખો લાજ	,,	૩૬૯
૮	કહાનુંડે મેલ્યુ એમ કહાવી, સૈયર મુને કહાનુંડે	,,	૩૭૨
૮	મુને રોકો મા મહારાજ, માણીગર માવજી રે ...	,,	૩૭૩
૯	નાનકડારે નાનકડા તમે નદકુમાર, આવા તે ફેલ નવ કીજીએ	,,	૩૭૫
૪	જાણ્યાં જાણ્યા રે અમે જાણ્યાં, મારા વાલીડાનાં ...	,,	૩૭૭
૧૨	સખી મારુ ચિત્ત ચોર્યું રે, મોહન મોરલીવાળે ...	ગરબી	૩૭૮
૮	એકલડા કેમ રહેવાય, તમ વીના વહાલાજી	,,	૩૮૦
૪	સાચુ યોલો શ્યામ સલુણુ કુણુ તમને વહાલી વારી	,,	૩૮૨
૮	આરા આરા આવોરે, મોહન મતવાળા	,,	૩૮૪
૪	આરા આરા આરા આવો, રસના રંગીલા વારી ...	,,	૩૮૮

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પક્ષિ.	રામ	પૃષ્ઠ
૪	વનમાળી વનમાંથી આવે, વેણ મધુરી વાતોરે ..	ગરબી	૩૮૯
૧૨	મારે મદિર આવો માવજી, હું વારી જઈ...	,,	૩૯૦
૮	અમને ગયા છો વાઘને રે, વહાલા અમને ગયાં ...	,,	૩૯૩
૪	વાલા તમારી જોઈને રહી છું વાટરે, હો સ્યામળીયા	,,	૩૯૫
૪	તમ સગાથે રમવાની છે ખાતરે, ખાતીલા ...	,,	૩૯૭
૮	ઝોરા આવો નટવર નાનડીઆ ...	,,	૩૯૯
૮	તમે મીઠું બોલીને મન લીધુરે, મીઠડા બોલાજી ...	,,	૪૦૨
૪	ચાલ સખી જોવાને રે જાણ્યે, ખાંતીલો વનમા ખેલેરે	,,	૪૦૪
૪	કેહેજે કહાનાને, કુખળને વશ થઈને કેમ બેસી રહ્યા	,,	૪૦૫
૮	કહાનુડોરે કહાનુડોરે, જમુનાજીને આરે ...	,,	૪૦૭
૮	આવો હરિ મહી વલોવા, મીઠે મદિરીયું જોવા ...	,,	૪૦૯
૪	સજ્યા શણગાર શોભતારે, આજ સખી પ્રજરાજ ...	,,	૪૧૧
૪	મારાં નેણતણા શણગારરે, મદિર પધારો તમે માવજીરે	,,	૪૧૩
૪	ઝોરા આવો આવોને સુદર સ્યામ, કે રગભર સેજડીયેરે	,,	૪૧૫
૪	વેણ વનડીરે વનમાં, ચટપટી મારા મનમા ...	,,	૪૧૬
૪	મદિરીયે મારેરે પીયુજી પધારિયારે, આજ મારે નવલાં	પંચમ	૪૧૭
૪	રાધા રીસાણી કહાનથી, લલીતા સમજવે	રામગ્રી	૪૧૯
૪	મળિયે મારગ માલ્ય, મોહનરે મુને મળિયો	રામકલી	૪૨૦
૪	આજ હું આવી છું મુખ માવાનું જોવા ..	,,	૪૨૧
૪	આજ સખી મુને સુપનુ લાધું, અવિનાશી ઘેર આવ્યારે	પ્રભાતિ	૪૨૨
૪	આજ ઉજગરો નેણ દીસે હરિ, પ્રાત સુધી કેની સાથે જાવ્યા	,,	૪૨૩
૪	મોહન પૂછત હમ તુમ કયું નહિ બોલત ...	ભૈરવ-ચોતાલો	૪૨૪
૧૨	સૌ મળી સુદરીરે, વાટે જાતાતાં પ્રજરાજ...	ગરબી	૪૨૫
૪	રગડાનો બીનોરે, નન્દનો દુલારો..	ધન્યાશ્રી	૪૨૯
૪	જમુના ભરન ગઈતી મેં આજ અકેલી પાની ...	,,	૪૩૦
૮	આજ આવ્યા તે કેમ ઉતાવળા સાચું બોલોને ..	,, ગરબી.	૪૩૧
૪	રગબીનો પ્યારો નવલ કહાન ...	સારંગ.	૪૩૩
૪	પ્રીતમ પ્યારે હો નેનનહુકે તારે	,,	૪૩૪
૪	રગ બીના બાલમ પ્યારા ...	,,	૪૩૫
૪	મેં તો પ્રીતમ મુખડી પ્યાસીરે, સાંધ્યા હસમુખ કયં	જકડી	૪૩૬
૪	આલીરી ધનસ્યામ સુદર, હો મોય હેરી નીકો પ્રજહુકી શેરી	ગોડી.	૪૩૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ.	પૃષ્ઠ
૪	રંગની ઝડીરે લાગી રંગની ઝડી	મરખી.	૪૩૮
૪	રસીક દગનકે આણુ, લગે મોય રસીક	ઈમન કલ્યાણુ	૪૩૯
૪	ચતુર ધનશ્યામરી ચતુર ધનશ્યામ	કલ્યાણુ	૪૪૦
૪	મોહન મન ભાવેરી, રસીક, નન્દનન્દન	હમીર કલ્યાણુ	૪૪૧
૪	ઐરી બનહુતે આવેરી, કુજવિહારી,	,,	૪૪૨
૪	ઐરી લાગત પ્યારી મુગટકી શોભા, વ્રજજનકુ સુખકારી	,,	૪૪૩
૪	મારી વે મોય મોહન નજર કટારી	ભોપાળી-કલ્યાણુ	૪૪૪
૪	ઐરા આવો વારીરે રગરેલ, પુછુ છુ એક વાતડીરે	કાશી	૪૪૪
૪	લાગી મુને આખડલીની ચોટરે	હુસેની કાશી	૪૪૫
૪	નથડીરો મોતી મારે રે, માણીગર માવછેછ	કાશી સામેરી	૪૪૬
૪	પ્રીતડી કરીને રાખુ પ્યારાને, આખડલીમા	કાશી	૪૪૭
૪	નટવર નેણુની રે, થઈ અતર આરમખાર કટારી	,,	૪૪૭
૪	મુને કાધલ કહાનુડે રે, દીલ લધને દીવાની રે	,,	૪૪૮
૪	સમજવ કઈ વાત, માડી તારા કહાન કુવરને	,,	૪૪૯
૮	કામણુ કહાનુડો કાઈ જાણે રે	,,	૪૫૦
૪	મરમ કરીને મન લીધાની હો, મરમાળા મારુ	,,	૪૫૨
૨	બસીકા બજ્યો મેરી ગેલ પયોરી	,,	૪૫૩
૪	કહાનુડે છુતારે ઘેલી મુને કાધી રે, અલખેલે વહાલે.	,,	૪૫૩
૪	નેનુડા બેર નજરાવે, પીયા તેરે નેનુડાં.	,,	૪૫૪
૪	કહાનુડે પ્રેમ કટારી રે, મનડામા મારી	,,	૪૫૫
૪	મારે કહાનુડાથી પ્યાર, મહી વલોવા મેલજે, જશોદા	કાશી	૪૫૬
૪	પ્યારે તેરી વકા પગીયા બસી ગઈ મોરી છતીયા.	કાનડો	૪૫૭
૪	મોય સ્યામ સલુનો પ્યારેરી, એહી ચરને ... કાનડો માઢ ત્રેતાલો		૪૫૮
૪	પીયા મેરા જીવન પ્રાનરી, નેનનમેં રાખુ	બીહાગ	૪૫૯
૪	હો પ્યારે કાણુ કાજ આયે આજ	,,	ચોતાલો ૪૬૦
૪	આવોજ મેરે મોહોલમેં વ્રજરાજ	,,	૪૬૦
૪	ગોકુલ પધારો રંગના રંગીલા, છેલાજી જખીલા	સોહણી	૪૬૧
૪	હો મોહન મોરલીવાળા, છેલા સ્યામરા ગુમાની	,,	૪૬૨
૪	વ્રજરાજ કુજવિહારી, વાઈ બસી મનોહર પ્યારીરે	,,	૪૬૩
૪	નદલાલનસેં મેરી આલી, આય અચાનક ભેટ ભધરી	,,	૪૬૪
૫	મોરલીમા મોહીને રહી, વિસામા તારીં	મારુ	૪૬૫

પદ સંખ્યા.	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ.
૪	ગોકુલનોરે સરદાર, વહાલો મારો નટવર નંદકુમાર .	મારુ	૪૬૫
૧૨	મીટડલી મારી, માવે મુને મીટડલી મારી	૪૬૭
૪	મારે મોલે આવળે હોજરે, નદરા લાલાજી રાજ .	ખમાય	૪૬૯
૪	પ્યારી લાગે છેલાજી થારી બાંસલીજી ...	ખમાય	૪૭૦
૪	પ્યારા તેરી મોરલી બાજત અતિ પ્યારી, મોહન રે	૪૭૧
૪	નેણે જીદુ તારે બારી રે, રંગબીનારે વાલમ	૪૭૨
૪	રંગબીના રસીયાજી રહેને તમે રાત	૪૭૨
૪	મોહોલ પધારો છેલ, શુમાનીજી મોહોલ	૪૭૩
૪	એરીરી, સાંવરે નેનસેં કરી કટાક્ષ પ્રેમ બાણ મારેરી	૪૭૪
૪	હરખ ભર્યા રે નેણાં હરખ ભર્યાં ...	ખભાતિ-ખમાય	૪૭૬
૪	હરિ નાહ મેલુ રે માવા મારા નેલુની આગેથી નહિં પરજ	૪૭૭
૪	એરી ચલ દેખ લાલ મતવાલો, મોરલી બજવે ...	ખમાય-ચોતાલ	૪૭૮
૪	આલીરી સાવન આયો મો મન બાયો ...	મલાર ..	૪૭૯
૪	આઝો વ્રજરાજ પીયારી, મહલરગ	૪૮૦
૪	લાગી ખુબ ઝરીરી, સો વ્રજપર લાગીં .	.. સોરઠ	૪૮૧
૪	તુ બરસ બદરીયા હો નવરગી	૪૮૨
૪	તુ બરસ બરસ મેહુલા, મેરે ધર આયે .	..	૪૮૨
૪	જાવા નૈ દેસાજી નંદકુમાર ...	સોરઠ	૪૮૩
૨	નટવર નાગર નદના, મારી તમસુ લાગી પ્રીત	૪૮૪
૧	કામણીયારે કાઈ કુબળ જાણે, કહાનકુવર વશ કીધાં .	સ.મેરી	૪૮૫
૪	હેલી મારે વાલીડેરે કહાન, વળડીરે રંગબરજી વાસલીરે	૪૮૬
૪	વાઝો વાઝેરે મીઠડી મોરલડી કહાનુડા	૪૮૭
૪	મોહનરે મોહી તારે લટકેં	૪૮૮
૪	સખી નાવલીયો નવરગ, અમથી રીસાણેરે...	..	૪૮૯
૪	વહાલી મુને લાગે વહાલા તારી વાતડીરે...	.. વેરાડી	૪૯૦
૪	કહેને આજ તમે કયા હતારેં.	૪૯૨
૨	મોરલીમાં મોહી છુ વારી, ધીરી ધીરી વાળે હોં .	મેવાડી	૪૯૩
૪	યેંજી મુકે માયા લગીલેરે બેણું.	૪૯૪
૪	લાલન અસા વટ ઇળ, મુળ પરીયનડેં ...	કરાઇડો	૪૯૫
૪	નંદના નિગરડા આડો અચી, મુકે કુરો ચેથોં .	..	૪૯૬
૪	રંગબીના ખેલેરે, કંકાલેલ નેણવાળો કહાનરે ...	કાલીડો	૪૯૮

પદ સંખ્યા.	પ્રથમ પદ્ધિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	મોહન જન દેરી, ચલ્યો જાત સૈયરકો સંગ ...	હુમરી	૪૬૯
૪	મસ્તાન કાન કારે, રસીક મોથ મારીવે નેન નજરે...	„	૫૦૦
૪	ચિત્ત મેરો ચોર મધ રે, મોરલીયા ...	ભેરવી હુમરી	૫૦૧
૪	મોહની લગાધરી મોહું, નટવર નાગરીયાને...	„	૫૦૨
૪	એની વનમેરે વંશી બોલેરે, મારું દીલકું ધાયલ ડોલેરે	પરજ	૫૦૩
૪	જળ ભરવારે ચાલો જળ ભરવા...	„	૫૦૩
૪	માણીગર મોરલીવાલો, છખીલો છેલ છોગાળો...	„	૫૦૪
૫	જમુનાને તીરે વહાલે રે, મોરલી વળડી .	„	૫૦૫
૪	પાતળીયે હયાં પ્રાણ રે, એની મારા...	„	૫૦૭
૪	કુજવિહારી રે, કુંજવિહારી રે ..	„	૫૦૮
૪	લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે, લગાડી તેં પ્રીતી...	„	૫૦૯
૪	ઓરા આવો છેલ છખીલા, છેલ છખીલા...	„	૫૧૦
૪	વહાલે વળડી છે વાંસલારે, માવે વળડી છે...	„	૫૧૧
૪	મથુરાની વાટે મથુરાની રે વાટે, વાલા ન જાવું...	„	૫૧૨
૪	વાલિડાની વાતુ વાલિડાની રે વાતુ, ઉદ્ધવ...	કાશી-પરજ	૫૧૩
૪	પ્રીતડી બંધીલો, મુજ પ્રીતડી બંધીલો	પરજ	૫૧૪
૨	ચાલો ચાલો સૈયરુનો સાથ, શામળીયો સ્નેહી...	સોલા	૫૧૫
૪	બશી બજાઈ નદલાલ, આલી તાન સુનત ભઈ...	જગલો	૫૧૬
૪	હો સુદર સ્યામ સલુને, નેનુમે નૌતમ દુને,	„	૫૧૭
૪	ચલોજી તુમ સુધે, નદકિશોર ...	„	૫૧૭
૪	લગન લગી ધનસ્યામ તીહારી ..	„	૫૧૮
૪	લાગી રે કનૈયા, તેરી અખીઆં સલુની હો...	„	૫૧૯
૪	દગન ચિત્ત ચોર હો, નવલ કનૈયા...	„	૫૨૦
૪	આવના બાલમ મોરા રે, સલુના રે...	„	૫૨૧
૪	નીકી મોરલી બજાવો, નીકી મોરલી બજાવો	„	૫૨૨
૪	બસુરી અજબ અજાઈ કહાન, બાજી બાજીવે...	„	૫૨૩
૪	ભલા સ્યામ રે મેં બદી, મેરમ તેરિયા જીવે ..	„	૫૨૪
૫	વારી વારી રે નદજીના લાલ, કુંજવિહારી રે .	ઘોળ આશાવરી	૫૨૫
૪	માયા લાગી મુને મોહન તારી, મુખ મેલ્યુ નવ...	આશાવરી	૫૨૬
૮	નાગર નન્દુલારો રે, મન મસ્ત કનૈયા .	„ ગરબી	૫૨૭
૮	વજ્રમા એક સમે રે વજ્રરાજ કે, આડો લીધલો રે..	ગરબી	૫૨૯

૫૬ સખ્યા.	પ્રથમ પક્ષિ	રાગ	૫૪
૪	પાણી ભરવા હું ગઇતી આજ રે, જમુનાને તીરે રે...	ગરબી.	૫૩૨
૪	એ હેલીરે નાગર નટવર દીઠડો, જદુપતિ જમુનાને તીર	,,	૫૩૩
૪	વાલીડા મોહન આલતા વાટમાં, બુધર ગાલ્યું નવભાખીએરે	,,	૫૩૪
૧૩	વહાલો મારો વૃંદાવનની વાટે, હિમા મહીડાં લેવા માટે	,,	૫૩૫
૪	તમે નાના દીવાના કુંવર નન્દના, વહાલા રોકો માં વાટ	,,	૫૩૮
૮	જવાદેને રે જવાદેને, કાના ગાલ્યું બોલે છે આવી કેનેરે	,,	૫૩૯
૪	સખી ગોકુલગામના ચોકમા રે, ખાંતે માંડીયો રસીલે ખેલ૦	,,	૫૪૦
૮	એક સમે દારિકાં, નારદ મુની આવ્યા;	,,	૫૪૧
૪	સ્વામી પ્રગટ થયા તે કહું સાંભળો રે,	,,	૫૪૪
૪	સખી વાગે છે મહા વનમાંલરે, વાલીડાની વાંસલડી...	,,	૫૪૫
૮	આજ મેં તો દીઠા વહાલાને વાટે વેહેતાં	,,	૫૪૭
૪	રાસ રમે નન્દલાલ સખી, જમુનાજીને તીરે	,,	૫૫૦
૪	એક દીન સ્યામ ચતુરનીરે, અસવારી નિકળીરે	,,	૫૫૧
૮	છેલ છખીલા સ્યામળારે, આતી રોકોમા વાટ	,,	૫૫૨
૮	ૐ એવા શબ્દ તણી આદીરે, કે ન જાણે.	,,	૫૫૪
૮	ધરમા જઇનેરે કે વાલમ વિચાર્યા,	,,	૫૫૬
૮	એટલાકમાં તો દશ વીશ આવીરે	,,	૫૫૯
૮	જશોદા, કહીને સમજાવો, લાલ તમારો છે... ...	,,	૫૬૩
૮	હો અલવીલા અલવ ન કીજે, કાઠનું મહીડું	,,	૫૬૫
૮	સખી જોને આ યાળક નાનોરે, એનું નામ કોડીલો છે૦	,,	૫૬૮
૧૨	ગોરસ લઇને ગોપીકા, ચાલી વેચવા કાજે... ...	,,	૫૭૦
૧૨	સુથુ વાત કહું સાહેલીરે, કહાનો મારી કેડ પડો	,,	૫૭૫
૮	મધ્ય રાતે વહાલાની વેથુ વાગીરે, હું તો... ...	,,	૫૭૮
૮	મોરલી મહાવન માણ, વાઈ વહાલે મોરલી... ...	,,	૫૭૯
૪	વાંસલડી વાગી, વહાલાજીની વાંસલડી વાગી	,,	૫૮૧
૪	કિ ભરિયાં કે કિ ભરિયાં કે, કિ ભરિયાં કે... ...	ટોડી.	૫૮૨
૪	માઈરી ગઈથી ભરન નીર, તહાં ઠાડે બળવીર ..	વેળાવળ-ચૌતાલ	૫૮૩
૪	મેરો મન લીનો, મા કાનડ કારે	ધન્યાશ્રી	૫૮૪
૪	સહજનંદ સહુની સુરત, મૂતિ મો મન ભાવે... ..	,,	૫૮૫
૪	રાધે સંમ બેઠે લાલ, કરત નવિન ખ્યાલ	સારંગ-ચૌતાલ	૫૮૬
૪	રંગબીને રસીક ત્રજરાવરે૦	,,	૫૮૭

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પદ્ધિ	રાગ	પૃષ્ઠ.
૪	ચિત્ત ચોથો રી યેન બળયકેં	... પુરવ	૫૮૮
૪	બરનેહું છો મોકુ નીરં પુરિયો-કલ્યાણ	૫૮૯
૪	ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશીં	... જૂપાલી	૫૯૦
૪	મોહન મારો મેલનેરે ફેડો ફેડોરેં..	... કાશી.	૫૯૧
૪	માવો ઉભો મારગડા માંછરે, કેમ ભરીયે પાણી	..	૫૯૧
૪	ધનશ્યામ સુદરવર, વનહુંતે આવત	... અડાણો-ચોતાલ	૫૯૩
૪	મોહન મોયે નેનન મારીરે, જમુના તીરે	.. સોહણી	૫૯૪
૪	આવોજી નંફુમાર, ગાઠા મારુ આવોજી નદકુમાર	... મારુ	૫૯૫
૪	ભરવા દેને મુને પાણીરે, ભરવા દેને પાણી પાણીરે	.. ખમાય	૫૯૬
૪	કહાના આવી બાઝોમાં બે મહીડાને માટ	૫૯૭
૪	ઠાડો જમુના તીર, રસીયો ઠાડો	..	૫૯૮
૪	અસરી સુગન કહાન તાનમેં બળધં	..	૫૯૮
૪	અખીયનમેં હો અખીયનમેં લટક, લાલનકી અસી	..	૬૦૦
૪	સુન માત જશોદા ગોરી, સું	... સોરઠ	૬૦૦
૨૪	એક સમે હરિ વનમા, ઉભા વેણુ વાયે	..	૬૦૧
૪	પનિયા ભરન દો પ્યારે, પનિયા ભરન દો પ્યારે	... કેરબા	૬૧૦
૪	અમે કહો વજમા કેમ રહીયે, મૈયરિ તારો લાલ અટારો	.. પરજ	૬૧૧
૪	દેખરે સખી યહ નદકા છોરોં જગલો	૬૧૨
૪	કુન દેખાવે પ્યારા, છેલા નટવર નદદુલારા, સલુના	૬૧૩
૪	ગાગરીયા મોરી ફોરીરે, ગાગરીયાં મોરીં	૬૧૩
૪	નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરૈયાં	૬૧૪
૮	મારા મદીરીયામા હેલી રસનો રંગીલોં	.. ઘોળ	૬૧૫
વિરહ વર્ણન.			
૯	ગોકુલથી ગિરિધરરે, મથુરા જઈ રહ્યા	.. ગરખી	૬૧૮
૪	વહાલા અમ સાથેરે, અલબેલ આટી રાખો છો	૬૨૧
૮	જાકા પીયા પરદેશ, દુખી સોઈ કામની ત્રહમગળ	૬૨૩
૧૦	સખી આયો માસ અસાડ, ચમકી વીજડલીરે	.. ધન્યાશ્રી	૬૨૮
૪	પ્રાણુ સનેહી ધરુ આવો અથ પીયરાં ભૈરવ	૬૩૧
૨	પીયા ન જનત પીરવેં... ધન્યાશ્રી	૬૩૨
૪	ઉઘા ધતની કહીયો શ્યામકું સારંગ	૬૩૩
૪	બેદરદી મેરા પીયરાં	૬૩૪

પદ સખ્યા	પ્રથમ પક્ષિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૪	વાલીડા વેરો કીધોરે, કુળવિહારી...	કારી	૬૩૫
૪	ખીન પ્રીતમ ચંદા મોય જરે ...	ખિહાગ	૬૩૬
૪	વાલપની વાત, કહેજેરે ઉધા કહાનને...	સોહિણી મારુ	૬૩૬
૪	હો સજની મારા વાલમને અતાય...	સોહિણી	૬૩૮
૪	લાગી સખી સાવન જર મતવારી ...	સોરઠ મલાર	૬૩૮
૪	ઐરી સાવન આયો હો, અલખેલી હેલી ...	મલાર	૬૪૦
૧	સુણો સુદર સ્થામ, એમ ન ધટે તમને હો દીનાનાથજી	સોરઠ	૬૪૦
૪	શું કહીએ વાલમ તમને રે શું કહીએ...	પરજ	૬૪૧
૪	રટન લગી દીલમાં પીયા મીલનકી...	ખ્યાલ	૬૪૨
૪	પીયા લગન લગી મોય તેરી હો...	જંગલો	૬૪૨
૧૩	જેઠ જીવન ચાલીયા નિમોહી મારા નાથ...	ધાળ	૬૪૩

જ્ઞાન વિલાસ.

૪	નારાયણ નામ લેને તુ પ્રાણી રે ...	ગરખી	૬૪૮
૪	મનુવા નરનારાયણ સ્વામિ રે, ભજ લે ભાવ કરી ...	,,	૬૪૮
૪	પ્રભુ સાથે કરને રે નર તુ પ્રીતડી રે	,,	૬૫૦
૪	હરિજન સાચા રે, જે ઉરમાં હિમત રાખે..	,,	૬૫૨
૧	એક વ્રત સુણો વ્રજવાસી રે, પુરુષોત્તમ જોડ્યા પ્રીતે...	,,	૬૫૪
૪	કહું છુ શિખામણ સારી રે, કે લેજે અતરમા ધારી રે...	,,	૬૫૪
૪	નિલ્ય ભજ્યે રે નિલ્ય ભજ્યે સુખદાયક રામ...	,,	૬૫૫
૪	ચેત ચેત નર અંધ કહત સત ટેરકે...	મગળ	૬૫૬
૪	જગમો રહેના દો દીનકા, તુમ કાહેકું કરત ગુમાન...	ધન્યાશ્રી	૬૫૮
૨	હો મન હરના, ત્રિય વનમો નહિ ચરના...	નટ	૬૫૮
૪	સત સમાગમ કીજે હો, નિશ્ચદીન...	પુરવ	૬૬૦
૪	કહત હરિ સો સાચો મમદાસ...	,,	૬૬૦
૪	ખલિહારી મો એસે સતકી...	,,	૬૬૨
૪	મન તોય કુન કુટેવ પરી રે...	,,	૬૬૩
૨	સંતો નારી નાગની જેસી...	ગોડી	૬૬૪
૪	તુ ચેત ચેત નર મુદરી...	,,	૬૬૪
૪	પ્રગટ પ્રમાણ હરિને, ભજમન...	,,	૬૬૫
૪	કૃષ્ણ હરિ સુખકારી, ભજમન...	,,	૬૬૬

પદ સંખ્યા	પ્રથમ પંક્તિ	રાગ	પૃષ્ઠ
૧	નર નારાયણ વાસુદેવ હરિ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ મુખ કહીયે ..	કલ્યાણ.	૬૬૭
૪	સોઈ સવ સયાને, મમતા લાગીં ...	હમીર કલ્યાણ	૬૬૮
૪	ભજ લેને શ્રી વજરાજ, આ જગ જીવના થોરાં ...	કાશી.	૬૬૯
૪	બદ્રીપતી નર નારાયણકા દ્વાલિયંધ કહાવુરીં	,,	૬૭૦
૪	કહતહે સત સુજન, સમજ મન મેરા હોં .	આશાવરી	૬૭૧
૪	કાનુડા કેડે ફરવુ રે, કાઈથી ન ડરવું ...	કાશી	૬૭૨
૪	ભજ લેને શ્યામજો સુખકારી રેં ...	,,	૬૭૩
૪	મેલીને સર્વે એકલાં જવું જવું રેં .	,,	૬૭૪
૨	કામ તન્યા તો ક્યા બયા મન દામ વસતં	,,	૬૭૫
૪	દીલ લગ્યા હમારા ફકારીસેં .	,,	૬૭૫
૧	મારુ કહ્યું માનને પ્રાણીં .	,,	૬૭૬
૪	સિધુસુતાપતિ ક્યુ ન સભારેં ...	કનડો.	૬૭૭
૪	ન્યાકી પ્રભુપદમેં નહિ પ્રીતિં ..	,,	૬૭૮
૪	રામ ભજે સો સખમેં બલાહેં .	,,	૬૭૯
૪	કુન સગો નર ગાફલ તેરોં ...	અડાણો.	૬૮૦
૪	ભજ મન નવલ નન્દકિશોરં ...	બિહારગડો.	૬૮૧
૪	ભજ મન દ્વારિકાઅધિરાજં ...	,,	૬૮૨
૪	નરનારાયણ ગાવોરે અવસર ન મળે આવોં	ખમારા	૬૮૩
૪	હરિ ભજ લેને તુ પ્રાણીરેં ...	,,	૬૮૪
૪	મન મોહ ટળે, રામ મળે, નિર્મળ હરિજનના સગથીં	સોરઠ	૬૮૫
૪	હો મન, શીખ શ્રવણ ધર મેરીં ...	ભેરવી	૬૮૬
૪	હાજી બલા બેગી હરિસેં બેગં ...	જગલો.	૬૮૭
૪	હાજી બલા શૂરા જગતમા સતં ...	,,	૬૮૮
૪	માયાકાઉસે તજી નહિ જાવેં	,,	૬૮૯
૪	જગમેં મત કીજે અભિમાનં .	,,	૬૯૧
૮	દાટયો રહેને ચોર દેવના શુ મુખ લખને બોલેજીં	ધોળ	૬૯૨
૧	જીરે વરતમાન પાચની વારતારેં ...	,,	૬૯૫
૪	કરલે ખુબ ફકારીરે, બદે કરલે ખુબ ફકારીં ...	આશાવરી	૬૯૫
૪	રામ અમલ રગ રાતે, સાધુ રામં .	,,	૬૯૭
૧૨	સમર સમર સદ્ગુરુ સાહેબકુ કયા મુખ બકબકં	લાવની	૬૯૮
૪	જગતમેં જીવના થોરા, મ ભૂલે દેખી તન ગોરાં ..	,,	૭૦૩

વિષય	અક્ષરવિદાસ.				પૃષ્ઠ.
					૭૦૫ થી ૭૬૫
શ્રી ગુરુ દેવકો અગ	૭૦૫
શ્રી ઉપદેશકો અગ...		૭૧૦
શ્રી કાલકો અગ	૭૧૫
શ્રી દેહ આત્મા વિછોડકો અગ	૭૧૯
તૃષ્ણાકો અગ	૭૨૦
અધૈર્યકો અગ	૭૨૨
વિશ્વાસકો અગ	૭૨૪
દેહમલીન ત્યાગ પ્રકારકો અગ...	૭૨૫
નારી નિલાકો અગ...	૭૨૬
દુષ્ટકો અગ		૭૩૦
મનકો અગ	૭૩૧
આનકકો અગ		૭૩૪
વિપરીત જ્ઞાનીકો અગ	૭૩૭
વચન વિવેકકો અગ		૭૩૯
શ્રી ઉપાસનાકો અગ	૭૪૧
પતિવ્રતાકો અગ	૭૪૨
શ્રી વિરહનીકો અગ				..	૭૪૪
શ્રી સૂરમાકો અગ...		૭૪૬
શ્રી સાધુકો અગ	૭૫૪
શ્રી સાંખ્યકો અગ	૭૬૦
શ્રી ઉપદેશકો અગ.		બ્રહ્મણ ૭૬-૩૦	૭૬૫
શ્રી અસાધુકો અગ..	,, ,, -૧૨	૭૬૯
શ્રી સતકો અગ		,, ,, -૮	૭૭૧

શ્રી સુમતિ પ્રકાશ.

પ્રથમ વિશ્રામ-નરનારાયણાશ્રમ વર્ણન.	...	૭૭૩
દ્વિતીય વિશ્રામ-મુનિધર્માગમનાદિ વર્ણન		૭૭૭
તૃતીય વિશ્રામ-હરિબ્રહ્માવકારણનિરૂપણ		૭૮૧
ચતુર્થ વિશ્રામ-ધર્મભક્તિબન્ધન નિરૂપણ	.	૭૮૫
પંચમ વિશ્રામ-રામાનન્દ સ્વામી સમાગમ નિરૂપણ	.	૭૮૮
ષષ્ઠ વિશ્રામ-હરિ શોભા કથન	..	૭૯૧

વિષય	પૃષ્ઠ
સપ્તમ વિશ્રામ-નિર્લોભી વ્રત નિરૂપણ ...	૭૯૩
અષ્ટમ વિશ્રામ-નિષ્કામ વ્રત નિરૂપણ	૭૯૭
નવમ વિશ્રામ-પ્રાયશ્ચિત્ત નિરૂપણ . . .	૭૯૯
દશમો વિશ્રામ-નિ સ્વાદ વ્રત નિરૂપણ ...	૮૦૨
એકાદશો વિશ્રામ-નિસ્ત્રેહી વ્રત નિરૂપણ ...	૮૦૪
દ્વાદશો વિશ્રામ-નિર્માની વ્રત નિરૂપણ. .	૮૦૭
ત્રયોદશો વિશ્રામ-સ્ત્રી ધર્મ નિરૂપણ	૮૦૯
ચતુર્દશો વિશ્રામ-ગૃહી ધર્મ ..	૮૧૩
પંચદશો વિશ્રામ-અક્ષરધામ વર્ણન ...	૮૧૫
ષોડશો વિશ્રામ-નરકકુડ વર્ણન ...	૮૧૯
સપ્તદશો વિશ્રામ-યમયાતના નિરૂપણ	૮૨૩
અષ્ટાદશો વિશ્રામ-હરિઅવતારપ્રધાનતા નિરૂપણ ...	૮૨૫
એકેનવિશો વિશ્રામ-શ્રીનારાયણ ચરિત્ર કથન	૮૨૮
વિશો વિશ્રામ-વિશાળાખદ્રિમાહાત્મ્ય કથન	૮૩૧

ૐ

તત્સત્ શ્રીસહજાનંદાય નમઃ

બ્રહ્માનંદ કાવ્ય.

ભક્તિ વિલાસ.

—□□□□□□□—

પદ ૧ હું-રાગ ગરબી.

રે સગપણ હરિવરનું સાચુ, બીજું સર્વે ક્ષણભગુર કાચું; ટેક.
રે સૌ સાથે પ્રીતિ ટાળી, રે ભાચું મન મિથ્યા ભાળી;
છે વરવા જેવા એક વનમાળી, રે સગ૦ ૧
રે થીર નહિ આવરદા થોડી, રે તુમ્હ જાણી આશા તોડી;
મેં જગના જીવન સાથે જોડી, રે સગ૦ ૨
રે ફેકટ ફેરા નવ ફરીએ, રે પર ઘર પાણી શું ભરીએ;
રે વરીએ તો નટવરને વરીએ, રે સગ૦ ૩
રે બૂધર લેટ્યા ભય ભાગો, રે સહુ સાથે તોડ્યો ધાગો;
એ રસિક રંગીલાથી રંગ લાગો, રે સગ૦ ૪
રે એનું જાણીને સગપણ કીધું, રે મેહેલું તે શિર ઉપર લીધું;
બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધું, રે સગ૦ ૫

પદ ૨ જું.

રે લગની તો હરિવરથી લાગી, મેં તન ધનની આશા ત્યાગી; ટેક.
રે વાત કરું સુણ સાહેલી, રે બળિયોજી કીધા બેલી;
માચું પેહેલું પાસંગમાં મેલી, રે લગ૦ ૧
રે ન ડરું હું લોઠ તણી લાજે, રે શિર ઉપર ગિરિધર ગાજે;
આ દેહ ધર્યો નટવર કાજે, રે લગ૦ ૨
રે શિરપર જો બીજો ધારુ, રે તો બગડે જીવતર મારુ;
હું જીતી બાજી તે કેમ હારુ, રે લગ૦ ૩
રે હરિ વિના બીજાને વરવું, રે ગજ તજ ખર ચડીને ફરવું;
એ જીવ્યાથી રડું મરવું, રે લગ૦ ૪
રે મરનાદા જગની મેટી, રે બાંધી મેં પ્રેમતણી પેટી;
બ્રહ્માનંદનો બહાલો લેટી, રે લગ૦ ૫

પદ ૩ જું.

રે શિર સાટે નટવરને વરીએ, રે પાછાં તે પગલાં નવ ભરીએ; ટેક
 રે અન્તર દષ્ટિ કરી ખોળ્યુ, રે હઠાપણુ આગુ નવ ડોળ્યું;
 એ હરિ સારુ માથુ ઘોળ્યું, રે શિર૦ ૧
 રે સમજ્યા વિના નવ નિસરીએ, રે રણુ મધ્યે જાંઘને નવ ડરીએ;
 ત્યાં મુખપાણી રાખી મરીએ, રે શિર૦ ૨
 રે પ્રથમ ચડે શૂરો થઈને, રે ભાગે પાછો રણુમાં જઈને;
 તે શું જીવે ભુડુ મુખ લઈને, રે શિર૦ ૩
 રે પેહલુંજ મનમાં ત્રેવડીએ, રે હોડે હોડે જીવે નવ ચડીએ;
 જીવે ચડીએ તો કટકા થઈ પડીએ, રે શિર૦ ૪
 રે રગ સહિત હરિને રટીએ, રે હાક વાગે પાછા નવ હટીએ,*
 બ્રહ્માનંદ કહે ત્યાં મરી મટીએ, રે શિર૦ ૫

પદ ૪ થું.

રે ધરિયા અતર ગિરિધારી, શુ કરશે ઘોળ્યાં હવે સસારી; ટેક
 રે હું કોઈની ન રહું આલી, રે વહાલાને થાવા વહાલી;
 રે શિર કરમાં લેઈને ચાલી, રે ધરિયા૦ ૧
 રે જેમ ગજજાય બજાર ખુસી,† રે શવાન મરે બહુ ભમી રે ભસી;
 તે હાથીને નહિ શકા કશી, રે ધરિયા૦ ૨
 રે બળવા ગઈ જો સતી સાચી, રે રોમ રોમ પીયા સગ રાચી;
 તે પડમાં જાઈ ન વળે પાછી, રે ધરિયા૦ ૩
 રે જો પડથી પાછી આવે, રે લાજ તજી મન લલચાવે;
 તે સતી મટીને કુત્તી કહાવે, રે ધરિયા૦ ૪
 રે બ્રહ્માનંદ એમ વિચારી, રે બીક સર્વે કાઢી ખારી;
 રે મળયા મોહન સુખકારી, રે ધરિયા૦ ૫

પદ ૫ મું. રાગ ગરબી.

લાગો મારે નટવરથી નેહો, કે હવે મે તો શિર નાંખ્યો છેહો રે; લા૦ ટેક.
 કે સહુ મળીને મુજને વારી, કે અટકી મન વૃત્તિ મારી;
 કે ધણી મે તો ધાર્યાં ગિરિધારી રે, લા૦ ૧
 કે શું મતલબ મારે કોઈ સાથે, કે મેહોણુ મારે મોહનનું માથે;
 કે હરિવરે મુંને આલી હાથે રે, લા૦ ૨

* હઠાએ

† બજારે ધસી

કે મોડુ વેહેલું સહુ જવાનું, કે તેને ખિન્ન્યે તે શું થાવાનું;
 કે મેહેલું મારે અવિચળ માવાનું રે, લાં ૩
 કે કોઈ કહી મુજને શું કરશે, કે ગજ ચઢી શકા કોણ ધરશે;
 કે શ્વાન ભસી ભસીને મરશે રે, લાં ૪
 કે સમજીને મે તો પગ ભરીઆ, કે સર્વે વિષય રસ વિસરીઆ;
 કે બ્રહ્માનંદનો વહાલો વરીઆ રે, લાં ૫

પદ ૬ ઠું.

લાગી મારી નટવરથી લગની, કે મર્યાદા મેલી જગની રે. લાગીં ૦ ટેક.
 કે એક ટેક અંતરધારી, કે સગાં કુટુંબ સહુ વિસારી;
 કે મન કર્મ વરિયા* મોરારી રે, લાગીં ૧
 કે કર્યું મેં તો તન ધન કુરખાણી, કે હરિ વિના ન વહું અન્ય વાણી;
 કે કહાન કુવરથી અટકાણી રે, લાગીં ૨
 કે સુખ મે તો સસારી છોડ્યું કે સહુ સાથે સગપણ તોડ્યું;
 કે જગજીવન સાથે જોડ્યું રે, લાગીં ૩
 કે મેહેણાં જગકેરાં સહીને, કે સ્થિર મન મતવાળી થઈને;
 કે ચાલી હું તો શિર કરમાં લઈને રે, લાગીં ૪
 કે ખેડી હું તો લય જગનો ખોઈને, કે મન નિશદિન રહ્યું છે મોહીને;
 કે બ્રહ્માનંદનો વહાલો જોઈને રે, લાગીં ૫

પદ ૭ મું.

મોહી હું તો નટવરને વાને, કે કીધી વશ ડોલરિયે કહાને રે; મોહીં ૦ ટેક.
 કે ચિત્તડામાં લાગી ચટકી, કે લોકતણી લજ્જા પટકી;
 કે નંદના નંદન સાથે અટકી રે, મોહીં ૧
 કે જીવી જીવને શું પરણું, કે જેના શિર ઉપર મરણું
 કે સમરથનું લીધું શરણું રે, મોહીં ૨
 કે થઈ પુરુષોત્તમથી પ્રીતિ, કે નથી હું લોકથકી પહીતી,
 કે જગપતિ વરી હું તો જગ જીતી રે, મોહીં ૩
 કે અસલ વાત મુને ઓળખાણી, કે થઈ મારે સર્વ દુઃખની હાણી;
 કે પ્રીતમ મુખ રાખ્યું પાણી રે, મોહીં ૪
 કે સ્થિર થઈ અતરમા ઠરીયું, કે કહાને મારું મન ગમતું કરીયું;
 કે બ્રહ્માનંદનું કારજ સરીયું રે, મોહીં ૫

પદ ૮ મું.

કે વર્થા મેં તો રગ ભર વહાલાને, કે લટકાળા નંદલાલાને રે; વર્થાં ૧
 કે કીધું મેં તો નિશ્ચય વિચારીને, કે દુરીજન થાક્યાં મુને વારીને;
 કે ધાર્યાં એક વર ગિરિધારીને રે, વર્થાં ૧
 કે જેમ રણુ શૂરાનિ લગનિ, કે ઉડે તોપ બાણુ અને અગ્નિ;
 કે પાની ન ધરે પાછી પગની રે, વર્થાં ૨
 કે સતી જેમ પાછું નવ ભાળે, કે તન કેરાં સુખને ટાળે;
 કે અગ્નિમાં અગ પરબળે રે, વર્થાં ૩
 કે શૂરો કાયર થાય ડરી, કે સતી ઘર આવે પાછી ફરી;
 કે માતપિતામાં તેને ખોટ ખરીરે, વર્થાં ૪
 કે બ્રહ્માનંદ એમ જોવું પેહેલું, કે જેખીને નવ થાવું ઘેલું;
 કે કામ કઠણ છે નથી સેહેલું રે, વર્થાં ૫

પદ ૯ મું.—રાગ ગરબી.

વહાલા લાગોછો કુંજ વિહારી રે, મુને રટના લાગી છે એક તારી રે; ટેક૦
 તમને ભજતાં તે કોણુ મને વારે રે, હવે ડર નહીં જગકેરે ડારે રે;
 હું તો ભીંજી છું રગ તમારે રે, કું ૧
 ચાલી કુળકેરી લાજ વિસારી રે, ઘોળ્યાં શું કરશે સસારી રે,
 લીધું કરમાં તે શિશ ઉતારી રે, કું ૨
 વહાલા ચરણુ તમારાં સેવું રે, તન ધન સર્વે તુચ્છ કરી ટેવું રે,
 કેદી પગલું પાછુ નવ દેવુ રે, કું ૩
 મારે તમથી છે બહુ સાજુ રે, હવે હારુ નહીં જીતી બાજુ રે;
 બ્રહ્માનંદ તમારી સંગ રાજુ રે, કું ૪

પદ ૧૦ મું.

પુરુષોત્તમ પ્રીતમ ખ્યારા રે, મનના મેરમ જીવન મારા રે; ટેક૦
 મેલી કુળની તે રીત નહારી રે, કહીને દુરીજન થાક્યાં હારી રે;
 મારે માથે છે છાંય તમારી રે, પ્રીત૦ ૧
 ખોટા જગનો તે ભય વિસરાયો રે, કરી હેત તમે કર સ્હાયો રે;
 ચડિયો દિન દિન રગ સવાયો રે, પ્રીત૦ ૨
 દિલસાના ગિરિધર દાણી રે, આવી તમ ચરણુ અટકાણી રે;
 કીધું શિર તમપર કુરખાણી રે, પ્રીત૦ ૩

આંધ્યું તમ સંગ સમજીને બેલું રે, બોળે મસ્તક નાંખીને બેલું રે;
પ્રદ્યાનંદના નાથ ન મેલું રે, પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧ મું.

મજજીવન તમને વરિયા રે, છેલા લાડકડા ડાલરિયા રે; ટેક૦
તારી નવલ છળિ ઉર ઠેરી રે, મેલી લોક લાજ કુળ ઠેરી રે;
ક્રીધો જગ તમ સારુ વેરી રે, તમ૦ ૧
ઘોળ્યાં દુરીજન જેમ તેમ બોલે રે, તેને બાણું છું તૃણ કેરે* તોલે રે;
મારું મનડુ તે તમ સગ ડાલે રે, તમ૦ ૨
મુંને જગમાં તે કહે છે સહુ લોળી રે, આજું ડહાપણ ન બાણું ડાળી રે;
નાથું તન ધન લમપર ઘોળી રે, તમ૦ ૩
સૌથી તોડીને તમ સંગ બેડું રે, છોને કહેતાં તે લોક કરોડુ રે;
પ્રદ્યાનંદના નાથ ન છોડુ રે, તમ૦ ૪

પદ ૧૨ મું.

વહાલો નાગરનટવર વરીએ રે, સખી સમજીને સગપણ કરીએ રે; ટેક.
મિથ્યા સુખમાં નવ ભરમાવું રે, હોંસે હોંસે દુઃખી નવ થાવુ રે;
મેલી અમૃત ઝેર ન ખાવું રે, નટ૦ ૧
આશા તન ધનની પરહરવી રે, દઢ અંતર આંટી ધરવી રે;
બીભા સાંભી તે નજર ન કરવી રે, નટ૦ ૨
થિર મન મતવાલી થઈને રે, દુરીજનને શિર પગ દઈને રે;
કરવું મસ્તક કરમાં લઈને રે, નટ૦ ૩
અવિચળ સુખને અનુસરવા રે, ભવસાગર પાર ઉતરવા રે;
પ્રદ્યાનંદના નાથને વરવા રે, નટ૦ ૪

પદ ૧૩ મું—રાગ ગરબી.

વહાલો વધાવું, મારો વહાલો વધાવું;
આજની ઘડી રળિયામણી રે, મારો વહાલો વધાવું. ટેક
પ્રાણજીવન મારે મંદિર પધાર્યા, હાર પેહેરાવું હીરા મણિ રે. મારો ૧
કહાન કુંવર અલબેલાને કારણે, જતન રાખ્યાં છે દહીં બામણિ રે. મારો ૨
ચોખા રાંધીને કાળુ આપીશ સવારમાં, શાકરને દૂધની શીરામણી રે. મારો ૩
પ્રદ્યાનંદના રંગ બીના વહાલાની, કર પ્રીત સહિત પધરામણી રે. મારો ૪

* તૃણડાની.

પદ ૧૪ મું.

કહાન રગીલો, છેલો કહાન રગીલો;
 આજ મારે ઘેર આવિયા રે, છેલો કહાન રગીલો. ટેક
 ટોડલે ટોડલે તોરણ બધાવિયાં, પુલડે ચોક પૂરાવિયા રે. છેલો ૦ ૧
 ગજ ભાતીડાંનો થાલ ભરી મેં તો, સર્વ પહેલાં જઈને વધાવિયા રે. છેલો ૦ ૨
 અગર ચંદન કેરી ગાર કરીને બહેની, પ્રીતે કરી ચોરડા લિંપાવિયા રે. છેલો ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદનો વહાલો છેલ ચતુર વર, મંદિર માંહી પધરાવિયા રે. છેલો ૦ ૪

પદ ૧૫ મું.

વહાલો પધાર્યા, તે વહાલો પધાર્યા;
 જેની નિત્યે વાટડી હેરતાં રે, તે વહાલો પધાર્યા. ટેક
 કહાન કુવરના સમાચાર કારણે, વટેમાર્ગને જઈ ઘેરતાં રે. તે ૦ ૧
 દર્શન વિના દલગીર થઈ અતરે, જેને કાળે આંસુડા ખેરતાં રે. તે ૦ ૨
 કાગ હડાડતાં ને જોષ જોવરાવતાં, માળા જેના નામની ફેરતાં રે. તે ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના વહાલાની વધામણી, સુણી પુલ શેરીએ વેરતાં રે. તે ૦ ૪

પદ ૧૬ મું.

શ્યામ સલુણો, આવ્યા શ્યામ સલુણો;
 ધન્ય ઘડી છે આજની રે, આવ્યા શ્યામ સલુણો. ટેક
 વહાલો પધાર્યા એવી સાંભળી વધામણી, સુરત બૂલી ઘરકાજની રે. આ ૦ ૧
 સામૈયું લઈને ચાલી વહાલાને વધાવવા, શકા ન રાખી લોક લાજની રે. આ ૦ ૨
 વાળ નગારાં ઢોલ સરનાઈ વજાડીએ, કરો ધુન્ય તાલ પખાજની રે. આ ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે આવી વસી મારે અતરે, મૂર્તિ રસિક વ્રજરાજની રે. આ ૦ ૪

પદ ૧૭ મું-રાગ ગરબી.

મેં તો સગપણ કીધું રે શામળિયા સાથે, માવાનુ મેહેણુ રે કે લીધું છે માથે; ૧
 ધન તન મન સર્વે રે મિથ્યા ધારીને, વરી મગન થઈને રે કે કુજ વિહારીને. ૨
 તુચ્છ બાણી સર્વે રે લજ્જા ત્યાગીને, મોહનનુ મેહેણુ રે કે લીધું માગીને; ૩
 દુર્મતિ દુર્જનીયા રે કહીને શું કરશે, પોતાને પાપે રે કે બળી બળીને મરશે. ૪
 મતવાલા સગે રે થઈછું મતવાલી, માથાથી મોઢા રે કે કીધા વનમાળી; ૫
 ખાંતે હું ખેલું રે સુંદર વર સગે, બ્રહ્માનંદ કહે રીઝીરે કે રસીયાને રંગે. ૬

પદ ૧૮ મું.

મારે મંદિર નાવોરે મોહન શામાટે, શિર જાશે ઘોળ્યું રે કે વાલમ તમ સાટે; ૧
 શું કરશે ઘોળ્યાંરે જૂઠાં સંસારી, ધરશોમાં શંકા રે કે મનમાં ગિરિધારી. ૨

જગજીવન તમને રે સાચા જાણીને, કોણ માને જગની રે કે જોટી વાણીને; ૩
મારે મનડે ભાવ્યારે મોહન મરમાળા, સો માયાં જાતાં રે કે સોધા છોગાળા. ૪
તમ સાથે જોડી રે સૌથી તોડીને, દુરીજન શું કરશે રે કે મુખડા મોડીને; ૫
શિર સાટે સમજીરે ખાંધ્યું છે બેલું, પ્રદ્ધાનંદના વહાલારે કે તમને કેમ મેલું. ૬

પદ ૧૯ મું.

સમજીને સ્હાચો રે હરિ તારો છેડો, મનમોહન મેલુંરે કે કેમ કરીને કેડો; ૧
તમ સાથે ખંધાણી રે આવી પ્રીતડલી, બૂધર ભાંગી છે રે કે ભયની ભોંતડલી. ૨
પિયર સાસરિયું રે સહુ લાગે ખારુ, મોહન તમ સાથે રે કે માન્યું મન મારુ; ૩
નિશ્ચયની નોખતરે વાલમ વાગી છે, તમ સારુ જગની રે કે લજજા ત્યાગી છે. ૪
નટવર તમ સંગેરે લાગ્યો છે નેહડો, ડોલરિયા ઘોળ્યો રે કે તમ ઉપર દેહડો; ૫
પ્રદ્ધાનંદના વહાલારે વહાલ વધારોને, પોતાની જાણીરે કે સેજ પધારોને. ૬

પદ ૨૦ મું.

અવસર આવ્યો છે રે તમને ભજવાનો, તનની ઉપાધી રે કે સર્વે તજવાનો; ૧
ધારુ નહીં માથેરે ધણી દેહ ધારીને, તમ ઉપર સર્વસરે કે નાખુ વારીને. ૨
અવતાર ધર્મો છે રે તમને વરવાને, કુળની મર્યાદા રે કે જોટી કરવાને; ૩
અમૃતરસ મેલીરે વિખ હું નહિ ચાખુ, રસિયા તમ વિનારે કે વહાલુ નહીં રાખુ. ૪
કરશે શું મુજનેરે કુડાં લોકડીઆં, જગજીવન મારે રે કે જીવલડે જડીઆં; ૫
પ્રદ્ધાનંદના વહાલારે મા દેશે વિસારી, તન ધન મન સૌંપીરે કે થઈ રહીછું તારી. ૬

પદ ૨૧ મું-રાગ ગરબી.

અવસર આવ્યો રે સારો, વરીએ નટવર નંદહુલારો. ૧
અંતર વિચારી રે જોલું, જોટા સંગ ન જીવતર જોલુ. ૨
તુચ્છ જગમુખને રે તજીએ, ભવદુઃખ મેટણુ નટવર ભજીએ. ૩
ધડક ન મનમાં રે ધરીએ, સગપણુ શામળિયા સાથે કરીએ. ૪
વહાલો પ્રદ્ધાનંદનો રે વરતાં, છોને દુરીજન ઢાઝી મરતાં. ૫

પદ ૨૨ મું.

સગપણુ કીધું રે સાચું, હવે હું રંગ ખીજે નવ રાચુ. ૧
અર્જંડ એવાતન રે મારુ, હરિવિના ધણી નવ ખીજે ધારુ. ૨
માયું જાતાં રે કેમ મેલું, ખાંધ્યું મારે કહાન કુંવરથી બેલું. ૩
એ સુખ ન શકું રે વરણી, પૂરણુ પુરુષોત્તમને પરણી. ૪
પ્રદ્ધાનંદ ઉપર રે હરિ રાજી, દુરીજન છોને મરતાં ઢાઝી. ૫

પદ ૨૩ મું.

દઢ મન આંટી રે ધારી, વરી હું તો નટવર કુજવિહારી.	૧
હરિ વર વરિયા રે હેલી, મેં માથાની લાલચ મેલી.	૨
તનની આશા રે ટાળી, મેં તો ઉર ધાર્યા છે વનમાળી.	૩
શકા જગની રે મેટી, ભાવે તો હું ભૂધરજીને ભેટી.	૪
અક્ષાનંદનો રે સ્વામી, પૂરણ પુણ્ય કરીને પામી	૫

પદ ૨૪ મું.

સમજી વિચારી રે ચાલી, મોહન વરવા આંટી ગાલી.	૧
માથું જાતાં રે નવ છૂટે, ફેડયો હીરો જેમ નવ કૂટે.	૨
મનડું બાધ્યું રે મારુ, હવે હું જગ ભાગી નવ હારુ.	૩
કેદી નહીં મેલું રે કેડો, સ્હાયો મેં નંદકુવરનો છેડો.	૪
અક્ષાનંદ કેરો રે પ્યારો, ન કરુ નટવર અધક્ષણ ન્યારો.	૫

પદ ૨૫ મું-રાગ ગરબી.

હું તો ચાલી રે હું તો ચાલી, શિર લઈ કરમાંય, વરવા તે નંદકુમારને. હું ૦ ૧
 ખોટા સુખમાં રે ખોટા સુખમાં, નવ મન લલચાય, નિશ્ચય કરિયે નિરધારને. હું ૦ ૨
 સગાં સર્વે રે સગા સર્વે, દેખીને દુભાય, ન ધરુ હું તેના ભારને. હું ૦ ૩
 હરિ ભજતાં રે હરિ ભજતાં, તન ધન જો જાય, કેદી ન માનુ હારને. હું ૦ ૪
 અક્ષાનંદ કહે રે અક્ષાનંદ કહે, વરી જાદવરાય, સર્વ તજી સસારને. હું ૦ ૫

પદ ૨૬ મું.

મે તો નાખ્યો રે મેં તો નાખ્યો, હવે છેડો શીશ, મનડું લોભાણું કહાનમા. મે ૦ ૧
 નવ કરશો રે નવ કરશો, દેખી કોઈ રીશ, તનડું વેધાણું તાનમાં. મે ૦ ૨
 લોભાણી રે લોભાણી, હું તો વિશ્વાસ, એ વિકૃલજીના વાનમાં. મે ૦ ૩
 માથું જાતાં રે માથું જાતાં, હું નહિ મેલીશ, ધરથી વિચારુ ધ્યાનમાં. મે ૦ ૪
 અક્ષાનંદને રે અક્ષાનંદને, વહાલો જગદીશ, સુજને ખોલાવી માનમાં. મે ૦ ૫

પદ ૨૭ મું.

મુને લાગો રે મુને લાગો, રસિયા તારો રગ, ન વરુ હું ખીજ કોઈને. મુને ૦ ૧
 હું તો આવીશ રે હું તો આવીશ, છેલા તારે સગ, કુલમર્યાદા ખોઈને. મુને ૦ ૨
 આંટી પાડી રે આંટી પાડી, ઉરમાંય અભંગ,* મન મતવાલી હોઈને. મુને ૦ ૩

* નહિ ભાગે-ટુટે તેવી દઢ.

ભાવે લેટી રે ભાવે લેટી, અતિ આનંદ અગ, મનડુ રહ્યું છે મોહીને. મુને ૦ ૪
અધ્ધાનંદનારે અધ્ધાનંદના, વહાલા લેહેરી તરગ, જીવું છું તુંજને જોઈને. મુને ૦ ૫

૫૬ ૨૮ મું.

નવ કરીએ રે નવ કરીએ, જગ કેરી લાજ, વરીએ તો સુંદર શ્યામને. નવ ૦ ૧
સર્વે જીઠો રે સર્વે જીઠો, સસારી સાજ, આપે નહિ આરામને. નવ ૦ ૨
તન કરીએ રે તન કરીએ, નટવરને કાજ, સર્વ તજી ધન ધામને. નવ ૦ ૩
ઉર ધરીએ રે ઉર ધરીએ, રસિયો ગુણ જહાજ,* નિત્ય ગાયે ગુણ ગ્રામને. નવ ૦ ૪
અધ્ધાનંદનો રે અધ્ધાનંદનો, વહાલો મજરાજ, હૈડાની પૂરે હામને. નવ ૦ ૫

૫૬ ૨૯ મું.—રાગ ગરબી.

મારે મદિર પધારો રે માવા, તમે અલખેલાજી આવા ને આવા રે. મારે ૦ ૧
મે તો ખાંતે રે ઢાળી ખાટડલી, વહાલા ઉભી જોઉ છું તારી વાટડલી રે. મારે ૦ ૨
મારું તન મન ધન સર્વ એક સાથે, હું તો મોહન વારુ લૈ તમ માથે રે. મારે ૦ ૩
મારે ફેરા હવે ભવમાં નથી ફરવા, મે તો તનડુ ધર્યું છે તમને વરવા રે. મારે ૦ ૪
હઠ મેલોને કુંવર હઠીલાજી, અધ્ધાનંદના નાથ રંગીલાજી રે. મારે ૦ ૫

૫૬ ૩૦ મું.

મારે લાગો છે તમ સાથે નેડો, કેમ મેલીશ નટવરજી કેડો રે. મારે ૦ ૧
રાખવાને રે મુખનાં પાણીને, મે તો નેડો કર્યો છે એમ જાણીને રે. મારે ૦ ૨
હું તો ચાલી છું મતવાલી થઈને, શું કરશે તે દુર્જનિયાં કહીને રે. મારે ૦ ૩
તમ વિના રે ખીજું જે જોવું, તે તો ખવાર થઈને જીવતર ખોલુ રે. મારે ૦ ૪
અધ્ધાનંદના વહાલા તમ આલે, મે તો તનડું કર્યું છે તૃષ્ણને તોલે રે. મારે ૦ ૫

૫૬ ૩૧ મું.

તમ સાથ રે લાગી પ્રીતડલી, મે તો મેલી છે જગ કેરી રીતડલી રે. તમ ૦ ૧
મુને જગમાં સૌ કહે છે કાલી, તમને વરવાની રે આંદી ઝાલી રે. તમ ૦ ૨
છોને ફરીજન દેખી દુભાતાં, હું તો મેલીશ નહિ માથું જાતાં રે. તમ ૦ ૩
હું તો તમને દેખીને રીઝું, મુંને ઝેર થયું સર્વે ખીજું રે. તમ ૦ ૪
અધ્ધાનંદના વહાલા શામળીયા, તમે માથા સાટે તે સોંધા મળીયા રે. તમ ૦ ૫

૫૬ ૩૨ મું.—રાગ ગરબી.

સૈયર સહુ આલો રે આલો, હાં રે જોવા નટવર નંદજીનો લાલો. સૈ ૦ ૧
જમુના તીર નવલ જગજીવન, હાં રે વાયે મોરલી અજબ મતવાલો. સૈ ૦ ૨

* વહાજી—નિધિ.

નોતમ રૂપ ધર્યું નટનાગર, હાં રે જઈ મરમાળા સગ મહાલો. સૈં ૦ ૩
લાલ સુરંગી એની પાઘડલીમાં, હાં રે ગુંથી પુલડાંના તોરા ઘાલો. સૈં ૦ ૪
ગોવાલ સંગે છેલ ગુમાની, હાં રે ખેલે બ્રહ્માનંદનો રે વહાલો. સૈં ૦ ૫

૫૬ ૩૩ મું.

ગુણિયલ ગિરિધારી રે ગિરિધારી, હાં રે તારાં છોગલિયાં પર વારી રે. ગું ૦ ૧
ગજગતિ ચાલ અલૌકિક નિરખી, હાં રે સવેં ન્યાલ થઈ વ્રજનારી રે. ગું ૦ ૨
ચંદન ખોર બિરાજત સુંદર, હાં રે શોભે ભાળ તિલક છળી ભારી રે. ગું ૦ ૩
મોતીડાંની ગળે માળ અનુપમ, હાં રે કાને કુંડળ મકરાકારી રે. ગું ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ વસી ઉર અંતર, હાં રે વહાલા મૂર્તિ મનોહર તારી રે. ગું ૦ ૫

૫૬ ૩૪ મું.

લગની લાગી રે લગની લાગી, હાં રે હું તો મોહ નિદ્રાથી જાગી રે. લં ૦ ૧
હાથ ગ્રહો મારા નાથ રંગીલે, હાં રે મળીઆ સુંદર સોહાગી રે. લં ૦ ૨
જગજીવન મુજ સામું જોયું, હાં રે મારી ભુખ જન્મની ભાંગી રે. લં ૦ ૩
શ્યામ સુંદર નટવરને ચરણે, હાં રે હું તો રાત દિવસ અનુરાગી રે. લં ૦ ૪
ઉરમાં વાસ કર્યો બ્રહ્માનંદ, હાં રે હવે આશ જગતની ત્યાગી રે. લં ૦ ૫

૫૬ ૩૫ મું.

પ્રીતમ પાતળિયો રે પાતળિયો, આવી અઢળક મુજપર ઢળિયો રે. પ્રીં ૦ ૧
હેત ઘણું* મુખ હાસ્ય કરીને, હાં રે આજ મોહન મુજને મળિયો રે. પ્રીં ૦ ૨
મેહર કરી મારે મહિરોએ, હાં રે કહાનો હેતે આવે છે નિત્ય હળિયો રે. પ્રીં ૦ ૩
શિવ બ્રહ્મા ઇંદ્રાદિક સરખા, હાં રે વહાલો કોઈથી ન જાયે કળિયો રે. પ્રીં ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના નાથને લેટી, હાં રે હવે જન્મમરણ ભય ટળિયો રે. પ્રીં ૦ ૫

૫૬ ૩૬ મું-રાગ ગરબી.

વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણુ તમ સાથે;
મે તો સર્વ મેલ્યો સસાર રે, સગપણુ તમ સાથે. ૧
મારા મનમાં વશ્યા છો આવી શ્યામ રે, સં ૦
તમ સારુ તજ્યું ધન ધામ રે, સં ૦ ૨
મારુ મનડુ લોભાણું તમ પાસ રે, સં ૦
મુંને નથી બીજાની આશ રે, સં ૦ ૩

મારે માથે ધણી છે તમે એક રે, સં	
મારી અખંડ નિભાવજો ટેક રે, સં	૪
મે તો દેહ ધર્યો છે તમ કાજ રે, સં	
તમને જોઈ મોહી છું પ્રજરાજ રે, સં	૫
હું તો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે, સં	
છો પ્રદ્યાનંદના નાથ રે, સં	૬

૫૬ ૩૭ મું.

મારે આગ્યો અલૌકિક દાવ રે, કોઈ મુને શું કરશે;	
માથા સાટે વર્યા મે તો માવ રે, કોઈ મુને શું કરશે.	૧
હવે બળે છે જગમાં બલાય રે, કોં મે તો લેલ્યા છે ભૂધર રાય રે. કોં	૨
અતિ આનંદ થયો છે મારે અંગ રે, કોં લાગ્યો રસિયાજીનો રંગ રે. કોં	૩
થઈ જગમાં અલૌકિક જીત રે, કોં લાગી પૂરણ સલુણા સાથે પ્રીત રે. કોં	૪
મારે વહાલે દીધું છે મુને માન રે, કોં મુને કીધી સોહાગણ કહાન રે. કોં	૫
હવે થયો સસારિડો ઝેર રે, કોં પ્રદ્યાનંદને વહાલેજી કીધી મેહર રે. કોં	૬

૫૬ ૩૮ મું.

જોઈ છેલછળીલાની આલ રે, મન મારુ લોભાણુ;	
વળી ભૂરકી નાખી છે નદલાલ રે, મન મારુ લોભાણુ.	૧
સહુ ઘેલી કહે છે સસાર રે, મં મે તો નિરખ્યા છે નહકુમાર રે. મં	૨
કોઈ શાને કરો છે મારી છેડરે, મં નહીં મેલું કાનુડાની કેડ રે. મં	૩
સર્વે ભૂલી છું ઘરડાનું કાજ રે, મં એક વહાલા કીધા છે પ્રજરાજ રે. મં	૪
હવે રટના લાગી છે દિન રાત રે, મં થઈ શિરસાટાની વાત રે. મં	૫
મુને કીધી માનિતી સહુ માંદ રે, મં પ્રદ્યાનંદને વહાલેજી ઝાલી ધાંદ રે. મં	૬

૫૬ ૩૯ મું.

ખારી કાઢી જગતની ખીક રે, વરી હું તો વનમાલી;	
મેંતો સમઝી વિચારી કીધું ઠીક રે, વરી હું તો વનમાલી.	૧
તુચ્છ જાણીને કીધું સર્વે ત્યાગ રે, વં મોહી રસિક સલુણાને રાગ રે. વં	૨
મુને ચટકી લાગી છે ચિત્તમાંદ રે, વં ખીજું વહાલા વિના ન સોહાય રે. વં	૩
મુને કાંઈ ન સુઝે કામ રે, વં થયું હરિ વિના સર્વે હરાંમ રે. વં	૪
હવે નિઃશંક થઈ છું નચિન્ત રે, વં થઈ જગમાં અલૌકિક જીત રે. વં	૫
સમઝી કીધું છે તન કુરબાન રે, વં પ્રદ્યાનંદના વહાલાથી ધાંધ્યા પ્રાણુ રે. વં	૬

પદ ૪૦ મું-રાગ ગરબી.

અલબેલાજી મારે ચોરડે રે, આવોને અલબેલા;
 હું તો મોહી છું ખાળુ કેરે બોરડે રે, આવોને અલબેલા. ૧
 વહાલા ભાવે કરીને સામું ભાળતા રે, આં હાથે ફૂલદાંડને ઉછાળતા રે; આં ૨
 માથે સુંદર છોગાં મેલતા રે, આં રંગ ભીનાજી રંગડો રેલતા રે. આં ૩
 મારા તનડાંના તાપ નિવારવા રે, આં અદ્વાનંદનો જન્મ સુધારવા રે. આં ૪

પદ ૪૧ મું.

તમને ભાવે કરીને અમે તેડીએ રે, આવોને અમ પાસે;
 મરમાળા પધારો મારી મેડીએ રે, આવોને અમ પાસે. ૧
 મેં તો પુલડે બીછાઈ સેજડી રે, આં પહેરી ચટક રંગીલી ચાંખડી રે. આં ૨
 પ્યારા અખર આભૂષણ પહેરીએ રે, આં વારી હેત કરીને સામું હેરીએ રે. આં ૩
 અદ્વાનંદ કહે મોળુ માણીએ રે, આં જગજીવન પોતાની જાણીએ રે. આં ૪

પદ ૪૨ મું.

વહાલા લટકાં તમારાં જોધને રે, કહાનજી કેડીલા;
 મારુ મન રહ્યું છે મોહી ને રે, કહાનજી કેડીલા. ૧
 મેં જોયા છે તમને જે ઘડી રે, કં લીધી અવર પુરુષની આખડી રે. કં ૨
 રંગ ભીના રંગાણી તારા રંગમાં રે, કં સુખ નાવે હવે બીજા સગમાં રે. કં ૩
 અદ્વાનંદની અરજી ઝીલજો રે, કં મુને છોટે ઘડી નવ મેલજો રે. કં ૪

પદ ૪૩ મું.

મુને લાગી તમારી આંખડી રે, મોહન મરમાળા;
 હું તો ઘાયલ થઈ ધરણી પડી રે, મોહન મરમાળા. ૧
 હવે ધરડાંનાં કામ નથી સૂજતાં રે, મોં લાગ્યા નેણાના બાણનથી રૂઝતાં રે. મોં ૨
 તારા મુખની લાગી મુને મોહની રે, મોં હું તો ભૂલી છું દ્વંધની દોહણી રે. મોં ૩
 અદ્વાનંદના વહાલા તારી મૂર્તિ રે, મોં એક ઘડી ન મેલું ઉરથી રે. મોં ૪

પદ ૪૪ મું-રાગ ગરબી.

છોગાવાલા હો છેલ મારા જીવન પ્રાણુ છો રે; ટેક.
 મોહન તારી મૂર્તિ લાગે છે પ્યારી લાલ.
 આડી મેટે દેખતાં તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ. છોં ૧
 વેણુ અલૌકિક વાદને વળી ગાધને નૌતમ ગીત;
 કામણુ કીધાં કારમાં મારુ ચોરી લીધું ચીત. છોં ૨

ખાંચે બાબુબંધ બેરખા પેહરી પુલકાં કેરા હાર;
વહાલા અદ્વાનદના ચોરા આવેને નદકુમાર. છાં ૩

પદ ૪૫ મું.

લટકાળા હો લાલ લટકે તારે મન મારુ લીધલું રે. ટેક૦
મોહન વાઈ મોરલી તમે કાલિન્દીને તીર;
સાભળતાં મુઘ વિસરી હું તો ભરવું ભૂલી નીર. લટ૦ ૧
પ્રીતમ પેહરો છો પ્રેમથી વળી શોભિતા સણગાર;
બદલ સામું ભેધને સર્વે વશ કીધી વ્રજનાર. લટ૦ ૨
હસી મોલાવી હેતમાં મારુ કાળજ* નાખ્યું કોરાં;
અદ્વાનદના વહાલમા તમે બદલગારા ચોર. લટ૦ ૩

પદ ૪૬ મું.

મોરલીવાલાહો માવ મીઠી મીઠી વાચો મુખ મોરલીરે. ટેક૦
મોહન તારી મોરલી છે કામણગારી કેય;
તીખી નૌતમ તાનમાં મારુ મનડુ લીધું પ્રોય. મોાં ૧
માયા લગાડી મુજથી હવે જીવન રહેા માં દૂર;
રસીઆ તારા રાગમાં મારુ ચિત્ત થયું ચકચૂર. મોાં ૨
જંપ ન થાયે જીવમાં મુને કાંઈ ન સૂજે કામ;
અદ્વાનદ કહે વિકૃલા મુને શું કર્યું તે શ્યામ. મોાં ૩

પદ ૪૭ મું.

રગ ભીના હો કહાન વાલપની કરીએ જો વાતડીરે. ટેક૦
કહાનજી તારે કારણે મે તો સેજ ખીછાવી સાર;
જીવન ઉભી જોઈ છું હું તો વાટડી વારંવાર. ર૦ ૧
મળ્યા વિના અતિ રહે છે મારે અતરમાંય ઉઠાસ;
શા માટે નથી આવતા તમે પ્રીતમ મારી પાસ. ર૦ ૨
તોડી સૌ સંસારથી મે તો તમથી જોડી તાન;
અદ્વાનદ કહે દીજીએ વારી દર્શન કેરું દાન. ર૦ ૩

પદ ૪૮ મું-રાગ ગરબી.

તમ પર વારી રે વહાલા, નૌતમ સુંદર વર નંદલાલા. ત૦ ટેક૦
મોરલી મધુરી રે વાતા, મારે ઘેર આવજો ગાતા ગાતા;
નેણાં ઠરે છે ભેધને, મનડું રહ્યું છે તમ પર મોહીને. ત૦ ૧

રસિયા આવો રે રમતા, ગિરિધર ગોપીને મન ગમતા;
 તમ વિના તનડું રે દાઝે, તન ધન કુટુંબ તજ્યું તમ કાઝે. તાં ૨
 સુંદર લટકે રે મન લીધાં, કામણુ મોરલીમાં કાંઈ કીધાં;
 જોતાં વર તમ જેવો રે કોઈ ન જડે, મોહીધું મુખડાંને મરકલડે. તાં ૩
 મૂર્તિ તમારી રે માવા, જો રે રાખું નહીં દઉં જાવા;
 રૂપ અનુપમ રે રસિયા, અદ્વાનંદતણે મન વસિયા. તાં ૪

પદ ૪૯ મું

મારે ઘેર આવજો રે વહેલા, ગિરિધર શું થઈ બેઠા ઘેલા. માં ૧ ટેક.
 હાજર ઉભા રે રહેશું, જે જોઈએ તે આણી આણી દેશું;
 છાના રાખુ નહીં કરું છાવા,* જે ભાવે તે લેજો ખાવા. માં ૧
 મારે ઘેર ગોરસડાની ગોળી, ભાવે તે પીજો ખીમું નાંખજો ઢોળી;
 તેનું કાંઈ નવ કહેશું તમને, મનમાં આવે તેમ કહેજો અમને. માં ૨
 જેમ તેમ કરીને રે આવો, શું બેઠા છો બાંધી દાવો;
 કહો તો પગ ભર ઉભાં ગાઈએ, વળી તમે વેચો ત્યાં વેચાઈએ. માં ૩
 અમે તમારાં રે કહેવરાવ્યાં, પહેલાં પ્રીત કરીને બોલાવ્યાં;
 કાળપ મેલો રે કાળા, વારી જાઉં અદ્વાનંદના વહાલા. માં ૪

પદ ૫૦ મું

જીગતિ તમારી રે મે જાણી, કીધી તમે કુખ્જને પટરાણી, જીં ૦ ટેક.
 સાચી વાત ગમે નહીં કોઈને, માટે બેઠાં મુખડું જોઈને;
 કહોને કુખ્જએ રે શું લીધું, ખીજે લુંટી તમારું શું લીધું. જીં ૧
 લોક કરે છે રે હાંસી, તમને વશ કરી લીધા દાસી;
 જેમ તેમ કહે છે આવતાં જતા, તે તો અમથી નથી ખમાતાં. જીં ૨
 છળ બળ છેતરવાની વાતું, કેની પાસે શિખ્યા છો ઘાતું;
 મોહન ધરના રે ધૂતારા, મામા માસીને હાથે માર્યા. જીં ૩
 તમને લાજ મળે નહિ તેની, કોઈ આવી મુખડા ઉપર કહે ની;
 કોઈ વિધ તમમાં નવ મળે કાચું, અદ્વાનંદ કહે છે સાચું. જીં ૪

પદ ૫૧ મું

મારે ઘેર આવજો રે કહાના, શાને તમે રહો છો છાના છાના. માં ૦ ટેક.
 દુરિજન લોકડાં રે શું કરશે, મતિયાં મનમાં બળો બળો મરશે;
 શકા ધરો છો રે કેની, જોતાં જગત વિચારે છે ની માં ૧

* છતાં જાણીતા.

મંદિર પધારો રે માવા, સૌ જાણે તેમ થઈને ચઢાવા;
 મોહન આવો છોગલાં મેલી, સહુકો સુખ પાવે સાહેલી. મા૦ ૨
 મહેણું તમારું રે અમ માથે, સગપણ કીધું છે તમ સાથે;
 સંગડો તમારો રે શિર સાટે, મોહન આવો નહીં શા માટે. મા૦ ૩
 તન ધન સર્વે રે મારુ, જો તમે લિયો તો તમપર વારું;
 મોરલી મધુરી રે વાળે, બ્રહ્માનંદને અધર રસ પાળે. મા૦ ૪

પદ ૫૨ મું-રાગ ગરબી.

ઓરા આવોરે મારા લેહરખડા વનમાળી;
 મોહન મૂંતિરે તારી લાગે છે રૂપાળી. ૧
 લાવણ્ય જોધનેરે લોભાણું મનડુ મારુ;
 પાઘડલીમાર હરિ છોગલિયું અતિ સારુ. ૨
 વહાલી લાગેરે તારી નિત્ય નિત્ય નવલી વાતું;
 સુણતાં સુખડુરે નથી અતરમાઘ્ય સમાતું. ૩
 બ્રહ્માનંદના રે છો નવલ સ્નેહી કહાના;
 છૂપવી રાખું રે મારા લોચનિયાંમાં છાના. ૪

પદ ૫૩ મું.

મુજને લાગીરે નટનાગર તારી માયા;
 કીધી જાણીરે હરિ તમ અર્થે મે કાયા. ૧
 તમને જોધનેરે રગ લીના રગડો ચડિયો;
 તોરો તારોરે મારા જીવડલામાં જડિયો. ૨
 મોહન આંખ્યુ રે તારી દીસે છે મરમાળી;
 હરખ ભરીછેરે વારીદિન દિન અધિકહેતાળી. ૩
 બ્રહ્માનંદનારે તમે પ્રાણુ સ્નેહી પ્યારા;
 નાથ ન રાખુંરે ઘડી લોચનિયાંથી બહારા. ૪

પદ ૫૪ મું.

મોહન મોલીડું રે તારુ મનડે મારે ભાવ્યું;
 નવલ રંગીલું રે માંહે છોગલિયું લટકાવ્યું. ૧
 અંતર ખુતિ રે અલબેલા તારી આંખ્યું;
 તન ધન મારુ રે મે તમપર વારી નાંખ્યું. ૨
 તમથી વહાલું રે આ જગમાં નહીં કોઈ મારે;
 જંપ મુને થાયે છે રે તારી મૂંતિ દેખુ જ્યારે. ૩

બ્રહ્માનંદના રે પીયા સુંદર વર રગ છેલા;
પ્રીત લગાડી રે મારા પ્રાણ હર્યા તમે પેહલા. ૪

પદ ૫૫ મું.

વહાલા લાગો રે વ્રજજીવન નવલ વિહારી,
ચિત્તડે ચોટીરે આવી ગજ ગતિ ચાલ તમારી. ૧
રૂડી શોભે રે નયજોમાં રેખો રાતી;
તેને જોતા રે મારી આખ તૃપત નથી થાતી. ૨
સુંદર શોભે રે તારે મોતીડાંની માળા;
ચિત્તડુ ચોરે રે તારી આંખડલીના ચાળા. ૩
બ્રહ્માનંદના રે તમે લેહરખડા ગિરિધારી;
અતર અટકી રે આવી નવલ કલગી તારી. ૪

પદ ૫૬ મું.—રાગ ગરબી

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે જ રે;
મુને હેતે કરીને જોલાવશે જ રે આ૦ ૧
એના સાથીડાને સાથે લાવશે જ રે,
કરી લટકાં તાળી દધ ગાવશે જ રે. આ૦ ૨
હરિ હેતે કરીને સામું ભાળશે જ રે;
રગડાની તે રેલું વાળશે જ રે. આ૦ ૩
કરી ખ્યાલ અલૌકિક ખેલશે જ રે,
માથે ફુલડાંનાં છોગલાં મેલશે જ રે. આ૦ ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી શ્યામજો જ રે;
સુખ દેશે આવીને ઉતાવજો જ રે. આ૦ ૫

પદ ૫૭ મું.

જેઠ રહી છું પ્રીતમજીની વાટડી જ રે;
મેં તો ખાંતે ઢાંજી છે ખાટડી જ રે. જો૦ ૧
અગર ચદને લીંપાવુ ઓરડા જ રે;
જળા કુંભ ભરાવું કોરડા જ રે. જો૦ ૨
રૂડાં ભોજન કર્યા છે રસ ભર્યા જ રે;
તાજ તરત તૈયાર ઢાંકી ધર્યા જ રે. જો૦ ૩
મેં તો સજ કરાવી શેરીયાં જ રે;
ચોકે ચોકે તે પુલડાં વેરીયાં જ રે. જો૦ ૪

પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને કોડલે જ રે.
મેં તો તોરણ બધાળ્યા કોડલે જ રે. જો ૦ ૫

પદ ૫૮ મું.

ધન્ય ધન્ય ઘડી છે આજની જ રે;
રૂડી ખખર આવી મહારાજની જ રે. ધ૦ ૧
સખી મળી મળી મગળ ગાય છે જ રે,
અતિ આનંદ ઉભરાણો જાય છે જ રે. ધ૦ ૨
મોતી થાળ ભરી ટોળે મળી જ રે,
સખી હરિને વધાવા થઈ આકળી જ રે. ધ૦ ૩
સર્વે ઘરનો તે ઘણો વિસરી જ રે,
હરિને મળવા આતુર થઈ સુંદરી જ રે. ધ૦ ૪
ઘરમાંથી આવી ઉભી ખારણે જ રે;
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને કારણે જ રે. ધ૦ ૫

પદ ૫૯ મું.

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવિયા જ રે;
ભરી મોતીડે થાળ વધાવિયા જ રે. આજ ૦ ૧
પહેલાં નીરે ઉને નવરાવિયા જ રે;
પછે પ્રીતમ મહીં પધરાવિયા જ રે. આજ ૦ ૨
મે તો ભોજન જમાડ્યાં ભાતભાતનાં જ રે,
વહાલે આપ્યાં તે સુખ એકાંતનાં જ રે. આજ ૦ ૩
પહેલું પરઠ્યું હતું તે વેણે પળ્યા જ રે;
વહાલો હેતે કરીને મુજને મળ્યા જ રે. આજ ૦ ૪
પ્રહ્લાનંદ કહે આજની ધન્ય ઘડી જ રે;
મારો વહાલોજ પધાર્યાં સેજડી જ રે. આજ ૦ ૫

પદ ૬૦ મું.

વારી જાઉં પ્રીતમજીને ઉપરે જ રે,
મારા વહાલાજીને જોઈ નેણા ઠરે જ રે. વા ૦ ૧
વારે વારે બોલાવે વાલમા જ રે;
મારુ ચિત્ત લોભાણું એની ચાલમાં જ રે. વા ૦ ૨
એનાં કુલડાંનાં છોગાં જોઈને જ રે;
મારુ મન રહ્યું છે મોહીને જ રે. વા ૦ ૩

હોભો મોરલી મધુરે સૂરે વાય છે જ રે;
 સુણી હુંડામાં હરખ ન માય છે જ રે. વા૦ ૪
 વહાલો પ્રગટ થયા અમ કારણે જ રે;
 કહે બ્રહ્માનંદ જાઉં એને વારણે જ રે. વા૦ ૫

પદ ૬૧ મું.

હું તો મોહી રગીલા તારા રગમાં જ રે;
 મારે આનંદ વાઘ્યો છે અંગમાં જ રે. મો૦ ૧
 સમજાવી તે મુજને સાનમાં જ રે;
 મન તાણી લીધું મોરલીના તાનમાં જ રે. મો૦ ૨
 મુને નેહડો જણાયો નેણમાં જ રે;
 વળી મેંઠપ* લાગી તારા વેણમાં જ રે. મો૦ ૩
 હું તો ઘેલી થઈ તારા ગીતમાં જ રે,
 તારું છોગલું પેડું મારા ચિત્તમાં જ રે. મો૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે પ્રેમની લહેરની જ રે;
 મુને ભુરકી નાંખી કોઈ પેરની જ રે. મો૦ ૫

પદ ૬૨ મું.

જાણી જાણી છપીલા તારી વાતડી જ રે;
 ઘણી કીધી છે મુજને ઘાતડી જ રે. જા૦ ૧
 તમે કાજે સજી મે તો સેજડી જ રે;
 તમને વચમાં ખીજી નવરી જડી જ રે. જા૦ ૨
 તમે મુજને બાંધી ગયા કોલમાં જ રે;
 જઈ મહાક્યા તે કોઈના મહોલમાં જ રે. જા૦ ૩
 એવી કોણ મળો તમને માનની જ રે;
 જેણે શુદ્ધ ભુલાડી ખાનપાનની જ રે. જા૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે જોઈ રહી વાટડી જ રે;
 તમે કુડની માંડી છે લલી હાટડી જ રે. જા૦ ૫

પદ ૬૩ મું.

ધન્ય ધન્ય જસોદા નંદને જ રે;
 ઘણે હેતે મળ્યાં ગોવિંદને જ રે. ધ૦ ૧
 જેને નેતિ નેતિ વેદ ગાય છે જ રે;
 તે તો ગાયો ચરાવા જાય છે જ રે. ધ૦ ૨

* મીઠાશ. † પ્રથમ આવૃત્તિમાં “જેની” પાઠ છે તે અર્થ રહીત હોવાથી પાઠ બદલ્યો છે.

જેનું ધ્યાન જોગી મનમાં ધરે જ રે;
તે તો પુત્ર થઈને ઘરમાં ફરે જ રે. ધ૦ ૩
જેનાં નામતાણું લેખું નહીં જ રે;
તેને ગોપી જોલાવે કહાનુડો કહી જ રે. ધ૦ ૪
જેને કાજે મુનિ વને દેહ દમે જ રે;
તે તો બ્રહ્માનંદ ગોવાળામાં રમે જ રે. ધ૦ ૫

૫૬ ૬૪ મું-રાગ ધોળા.

મેં તો સરવે સગાથે તોડી રે સાહેલી,
એક જગના જીવન સાથે જોડી રે સાહેલી. ૧

શું કરશે પિયર સાસરિયાંરે, સાં મે તો સમજીને પગલાં ભરિયાં રે. સાં ૨
મે તો નિશ્ચે કર્યું મનમાંથીરે, સાં શિર સાટે એ વર ક્યાંથી રે, સાં ૩
પેહેલું માથું પાસંગમાં મેલ્યુંરે, સાં પછી વરવાનું બીડું જોડ્યું રે. સાં ૪
હું તો રહું નહિ કોયની વારીરે, સાં ધાર્યાં એક ઘણી ગિરિધારી રે. સાં ૫
છાની વાત નહીં એ છાવીરે, સાં બ્રહ્માનંદના વહાલાની કહાવીરે. સાં ૬

૫૬ ૬૫ મું.

જોયું સરવે જગત તપાસીરે રઠ લાગી,
એક પુરુષ દીઠા અવિનાશીરે રઠ લાગી. ૧

બીજે અબજાની સર્વે ટોળીરે, રઠ૦ દીડું ચૌદ જીવન લગી જોળીરે. રઠ૦ ૨
અબજા અબજાને શું પરણુંરે, રઠ૦ માટે બળિયાનું લીધું શરણુંરે. રઠ૦ ૩
કહાન કુંવરથી સગપણ કીધુંરે, રઠ૦ એનું મેહેણું મે માથે લીધુંરે. રઠ૦ ૪
શિશ નાંખ્યો હવે મે તો છોડોરે, રઠ૦ લાગ્યો નંદના નંદન સાથે નેડોરે. રઠ૦ ૫
સર્વે અવર પુરુષ પરહરિયારે, રઠ૦ બ્રહ્માનંદના વહાલાને વરિયારે. રઠ૦ ૬

૫૬ ૬૬ મું.

શું કરશે સસારી કહીનેરે હરિ વરિયા,
આલી જગ માથે પગ દઈનેરે હરિ વરિયા. ૧

જેમ શૂરો રણમાં ખેલેરે, હરિં શત્રુ સન્મુખ પગલાં મેલેરે. હરિં ૨
થઈ નિ શંક લડાઈ લેવેરે, હરિં કેદી પાછા પગ નવ દેવેરે. હરિં ૩
એમ સમજીને હું તો આલીરે, હરિં મનમાં મરવાની આંટી આલીરે. હરિં ૪
સૌ સાથે તે નાતો તોડ્યોરે, હરિં હાથેવાળો તે હરિસું જોડ્યોરે. હરિં ૫
બ્રહ્માનંદ કહે થઈ મતવાલીરે, હરિં માથા સાટે વર્ચા વનમાળીરે. હરિં ૬

પદ ૬૭ મું.

એવી અંતર આંટી પાડીરે સુણ બેહેની,
ઉખડે નહીં કોયની ઉખાડીરે સુણ બેહેની.

૧.

જેમ આતક આંટી રાખે રે, સુણં વિના સ્વાતિ નીર નવ આખે રે. સું ૨
જેમ કેસરી ઘાંસ ન ખાય રે, સુણં સો લાંઘણ કરી મરી જાય રે. સું ૩
એમ નિશ્ચે વિકૃલને વરવુ રે, સુણં નહીં તો સાવ કુવારા મરવું રે. સું ૪
ખીજા પુરુષ સામું નવ જોવુ રે, સુણં ચિત્ત પાતળિયામાં પ્રોવું રે. સું ૫
બ્રહ્માનંદ કંહે પેહેલે વિચારી રે, સુણં પછે વાત કાઢી મે ખારી રે. સું ૬

પદ ૬૮ મું.—રાગ ધોળ.

ચાલો ચાલો રે સૈયરનો સાથ, વહાલાની આવી છે વધામણી.
આજ એઘ વળ્યા છે આનંદના, નિરખીસું રે નેણે નટવર નાથ. વ૦ ૧
બેહેની પેરે આભૂષણ પ્રેમથી, સજે શોભિતા સુંદર શણગાર. વ૦ ૨
બેહેની મડળ સહિત આવે મલપતો, કોડીલો રે ખ્યારે પ્રાણુ આધાર. વ૦ ૩
સર્વે લેખી થઈને ભામિની, ગાઘએ ગાઘએ રે મુખ મગળ ગીત. વ૦ ૪
બેહેની આપણે મદિર આવશે, કહાનો જાણી રે પૂરવની પ્રીત. વ૦ ૫
ચાલો સાજ લઈને ચાંપથી, જઈને કરીએ રે ખાંતીલાસું ખેલ. વ૦ ૬
પ્રાણુજીવન પીયુજ પધારશે, બ્રહ્માનંદનો રે પ્રીતમ રંગ રેલ. વ૦ ૭

પદ ૬૯ મું.

સખી ભરીએ રે મોતીડાના થાળ, વધાવા જઈએ શ્યામને.
સખી જેની રે વાટયું હેરતાં, ચાલી આળ્યા રે ઘેર દીન દયાળ. વ૦ ૧
સખી તોરણ બાંધો ટોડલે, કરીએ કરીએ રે ચંદન કેરી ગાર. વ૦ ૨
સખી પ્રીતડી કરીને પધારિયા, કોડીલો રે છેલો નહકુમાર. વ૦ ૩
સખી મોતીડે ચોક પૂરાવીએ, લેઈએ લેઈએ રે સામૈયાનો સાજ. વ૦ ૪
આજ અલબેલોજી આવિયા, રંગ ભીનો રે રસિયો મજરાજ. વ૦ ૫
સૌ સરખી મળીને સાહેલડી, ઉડાડો રે અતિ અખીર ગુલાલ. વ૦ ૬
સખી બ્રહ્માનંદનો સાહેબો, લટકાળો રે આળ્યા નહલાલ. વ૦ ૭

પદ ૭૦ મું.

મારે હૈડે રે હેલી હરખ ન માય, પધાર્યા સુંદર શ્યામજો.
દીસે ગોકુળિયું રળિયામણુ, આજુની રે શોભા નહી કવ જાય. વ૦ ૧
મારો ધરણી તે પગ ટકતો નથી, ચડિયું મુખડે રે હેલી નૌતમ નૂર. વ૦ ૨
બની નવલ શોભા મારા ધામની, ઉગ્યો ઉગ્યો રે સોના કેરો સૂર. વ૦ ૩

હું તો નીર ઉને નવરાવીને, રૂડાં આપું રે લોજનિયાં રસાળ. ૫૦ ૪
ચરચુ કેસર ચંદન શ્યામને, પહેરાવું રે મોતીડાંની માળ. ૫૦ ૫
મારો જીવન જન્મ સુધારિયો, વહાલે કીધાં રે હેલી પાવન નેણુ. ૫૦ ૬
આવી રસિયેજી રગ રાખિયો, છાગાંવાળે રે બ્રહ્માનન્દને સેણુ. ૫૦ ૭

પદ ૭૧ મું.

જોને જોને રે રસિયાજીનું રૂપ, સાહેલી શ્યામ પધારિયા.
માથે નવલ રંગીલું મોળિયું, છોગલિયા રે રાજે પરમ અનૂપ. સાં ૧
કાળુ કનકે કડાં રે ઝુકી રહ્યાં, છૂટી શોભે રે મોતીડાંની શેર. સાં ૨
વહાલા નન્દન વનને ફૂલડે, લટકાળો રે થયા છે લટલેર. સાં ૩
વાજે અગ મૃદંગ સોહામણાં, વાજે વાજે રે નગારાંની ઠોર. સાં ૪
ભાવે ગાવે ગોકુળ કેરી ભામિની, ઘેરા બોલે રે ત્રાસાં ઘનઘોર. સાં ૫
બ્રહ્માનન્દને રંગીલે વિકુલે, કોડીલે રે પાળ્યો નિજ બોલ. સાં ૬
મારુ જીવન કીધું આજ ભૂધરે, વાલેડે રે વૈકુઠની તોલ. સાં ૭

પદ ૭૨ મું.

ચાલો જાંઘએ વહાલાને વધાવવા, ચાલો જાંઘએ વહાલાને વધાવવા;
પધાર્યાં રે કહાનો જીવન પ્રાણ, જાંઘએ વહાલાને વધાવવા.
આવ્યા વાટ જોતાં અલબેલડો, છોગાળો રે છેલો ચતુર સુભાણુ. જાં ૧
કુંભ કનકના ભરીએ નીરથી, માંહી નાંખો રે બેની મગળ સાજ. જાં ૨
સામાં જાંઘએ ઉપાડીને ચોંપથી, મેલીને રે બેની લોકની લાજ. જાં ૩
કરશું આડકેસર કુંકુ ચાદલો, ચોખલિયા રે ચોડીશું ભાલ. જાં ૪
આવ્યા પ્રાણજીવન ઘેર પ્રાણલા, લટકાળો રે રસિયો નન્દલાલ. જાં ૫
પહેલું અત્તર ચરચુ અગમાં, પહેરાવું રે મોતીડાં કેરો હાર. જાં ૬
બેહિની પ્રીતે કરીને પુખીએ, બ્રહ્માનન્દનો રે વહાલો નન્દકુમાર. જાં ૭

પદ ૭૩ મું.

હેલી આજ દિવસ રળિયામણો, હેલી આજ દિવસ રળિયામણો;
આવ્યા આવ્યા રે વહાલો પ્રાણાધાર, આજ દિવસ રળિયામણો.
વહેલાં જાંઘને વહાલાને વધાવિયે, વારણિયાં રે લંઘએ વારમવાર. આં ૧
મેતો ભાવ સહિત હરિને ભાળિયા, મારે હૈડે રે બેહિની હરખ ન માય. આં ૨
મેતો તોરણ બાધ્યાં ટોડલે, સર્વે માનુની રે મળી મગળ ગાય. આં ૩
મેતો થાળ ભર્યો ગજ મોતીએ, વહાલાને રે વધાવવાને કાજ. આં ૪
આવી ઉભા હેલી મારે આગળે, રૂપાળો રે રસિયો વ્રજરાજ. આં ૫

મારો જન્મ સુધાર્યો જાહે, હૈડાની રે સર્વે પૂરી છે હામ. આ૦ ૬
 અક્ષાનંદના વહાલાને ઉપરે, વારી નાખું રે મારુ ધન ને ધામ. આ૦ ૭

પદ ૭૪ મું.

સખી જોને શોભા ધનશ્યામની, સખી જોને શોભા ધનશ્યામની;
 પેચાળી રે માથે નૌતમ પાઘ, જોને શોભા ધનશ્યામની.
 જાડી નવલ કલંગી મોતીએ, જે નિરખે તેનાં પૂરણુ ભાગ્ય. જો૦ ૧
 ભાલ તિલક કેસર નોખી ભાતનું, રૂપાળી રે નલવટ કેરી રેખ. જો૦ ૨
 દેહ પામીને તે એને દેખશે, જેને હુશે રે બેહની પૂરવ લેખ. જો૦ ૩
 વળી બ્રુકુટી અલૌકિક વાંકડી, નટવરનાં રે અણિયાળાં છે નેણ. જો૦ ૪
 એની મુખની શોભા બહુ મોલની, વહાલાં લાગે રે રસિયાળનાં વેણ. જો૦ ૫
 શોભે અધર પ્રવાળાં સારખાં, કુડળિયાં રે નૌતમ બેઉ કાન. જો૦ ૬
 અક્ષાનંદના વહાલાની મૂર્તિ, એનું ધારે રે મોટા મુનિવર ધ્યાન. જો૦ ૭

પદ ૭૫ મું.

બેહની શ્યામ સુંદર ભલે આવિયા, બેહની શ્યામ સુંદર ભલે આવિયા;
 મારાં સરિયાં રે સર્વે પૂરણુ ઠાજ, શ્યામ સુંદર ભલે આવિયા.
 આવી બેઠા વહાલો મારે ઓરડે, આનંદની રે હેલી મારે આજ. શ્યા૦ ૧
 મે તો કૂલડે તે છાંયો માંડવો, મોતીડે રે પૂરાવ્યા છે ચોક. શ્યા૦ ૨
 છોગાંવાળે રંગીલે શ્યામજે, ગોકળિયું રે કીધું ગોલોક. શ્યા૦ ૩
 રૂડાં લોજન જમાડ્યાં ભાવતાં, મનગમતા રે દીધા મુખવાસં. શ્યા૦ ૪
 ખ્યારો પલંગ ઉપર પધરાવિયા, લઈ વીંઝણો રે ઉભી હું તો પાસ. શ્યા૦ ૫
 ભાવે કરીને ભૂધરજીનાં ભામણાં, મે તો લીધાં રે મરજાદાને મેલ. શ્યા૦ ૬
 અક્ષાનંદને વહાલે અલબેલડે, રંગ લીને રે વાળી રંગની રેલ. શ્યા૦ ૭

વડતાલમાં રણુછોડજી દ્વારિકાથી પધાર્યા તેનાં પદો.

—૬૬૬૬૬૬૬૬૬૬૬—

પદ ૭૬ મું-રાગ ગરબી.

દ્વારા પુરીના ચોકમાં, આવી ઉભા મોરાર;
 કુંડળ જાડી કાનમાં, હૈડે મનોહર હાર. ૧
 અધર પ્રવાલાં સારખાં,* દાંત દાડમ કેરે માનાં;
 વચન સુણીને સર્વે વિનતા†, ગરક થઈ ગુલતાન. ૨

મોતીડે છાથું મોળિયું, છોગાં મેલ્યાં ચહુ પાસ;
ગોખે ચઢી ગજગામિની, હેરી કરે ઉલ્લાસ. ૩
રાજે રસીલો રાજવી, રગ ભીનો જડુરાય;
અજબ રંગીલી છબી ઉપરે, અદ્વાનન્દ બલભય. ૪

પદ ૭૭ મું.

દ્વારાપુરી રણિયામણી, રાજે શ્રીમહારાજ;
ગોખે જડાવું જાળિયાં, સર્વે અલૌકિક સાજ. ૧
ચોકપુર્યાં છે સર્વે મોતિએ, હીરે છાયાં છે સર્વે હાટ;
પુષ્પ સુગંધી પારિજાતનાં, વેર્યાં છે વાટોવાટ. ૨
મહોલે મહોલે ઉભી માનિની, ઘેરે મધુરે સ્વરે ગાય;
કોડે કોડે છબી કૃષ્ણની, જોઈને ઘરે છે હૈયામાંય. ૩
અંગ આભૂષણ આપતાં, પહેર્યાં છે વસ્ત્ર અનૂપ;
વહાલો રસિયો અદ્વાનન્દનો, રાજે મનોહર રૂપ. ૪

પદ ૭૮ મું.

છબી સલ્લુણા શ્યામની, જીલે કહી નવ ભય;
ખ્યારી રંગીલી પાઘડી, મોતી કલંગી માંઢ. ૧
અજબ છોગાળાના અગમાં, ખાસી છે ચંદનખોર,
રુડી નવલ ઝલકી રહી, ઉપરણીની કોર. ૨
• પ્રેમ કરી હરિ પેહેરિયાં, સુંદર વર શણગાર;
લાલ તિલક કોઈ ભાતનું, જોઈ મોહી સર્વે નાર. ૩
નયણું સકોમળ નાથનાં, નાસા દીપ સમાન;
નાથ રંગીલાજીને જોઈને, અદ્વાનન્દ કુરખાન. ૪

પદ ૭૯ મું.

દ્વાર દહામાં ગડગડે, વીણા તાલ મૃદંગ;
ગીત મનોહર કૃષ્ણનાં, ગાયે સહિત ઉમંગ. ૧
ક્યારેક ઘોડા કેરા ધૂધરા, શ્યામ ચતુરની સાથ;
ક્યારેક હાથીડાની હારમાં, શીલે ત્રિભુવન નાથ. ૨
જય જય શબ્દ ઉચ્ચારતા, વિપ્ર કરે ધ્વનિ વેદ;
શોભા જોઈને થાય છે, દુષ્ટતણે મન ખેદ. ૩
વદન વિલોકે વિનતા,* પદરાણી કરી ખ્યાર;
ભય જડુપતિ ઉપરે, અદ્વાનન્દ બલિકાર. ૪

પદ ૮૦ મું-રાગ ગરબી.

રૂડી મંગળ રૂપ જેની મૂર્તિ રે, ચટકાળી અલૌકિક ચાલ; છેલા ગાયે રંગીલા રણુછોડને રે. છે૦ ૧
 વહાલો દ્વારામતીથી દયા કરી રે, વશ્યા આવી અખંડ વરતાલ. છે૦ ૨
 જે રીતે વરતાલ પધારિયા રે, વિસ્તારી કહ્યું તે રીત. છે૦ ૩
 તે તો ભક્તવત્સલ ભુખ્યા ભાવના રે, જેની પ્રેમી સંગાતે પ્રીત. છે૦ ૪
 સદા સોરઠ દેશ સોહામણો રે, શેલે ગઢપુર નૌતમ શેહર. છે૦ ૫
 નામ ઉત્તમ રાજ તે નયનો રે, મી સહજનંદ રાખ્યા ઘેર. છે૦ ૬
 તેની ભક્તિ બોધને સ્વામી રીઝિયા રે, તેનું ભુવન કર્યું નિજ ધામ. છે૦ ૭
 ત્યાં તો મૂર્તિ સ્થાપી શ્રી વાસુદેવનીરે, થાય કૃષ્ણ કથા આઠે જામ. છે૦ ૮
 રહે શિષ્ય હજાર સ્વામી પાસલેરે, નિત્ય નિર્મળ હૈયામાં ધારી નેમ. છે૦ ૯
 અતિ બુદ્ધિ ઉદાર દયા અતરે રે, પૂરા પડિત પ્રભુ સંગ પ્રેમ; છે૦ ૧૦
 ઠરે નૃપતિ ઉત્સવ બારે માસનારે, ઘણી શ્રદ્ધા વિવેક સહિત. છે૦ ૧૧
 શુભ સવત અઢાર વર્ષ એશીએરે, માઘ પંચમી તે શુકલ પુનીત. છે૦ ૧૨
 ક્યાં વસત ઉત્સવ કોડામણોરે, મળ્યા ત્યાગી અહીં જન વૃદ્ધ. છે૦ ૧૩
 વળી પતિવ્રતા ને ત્યાગી વિનતા* રે, ગાવે રાગ વસંત આનંદ. છે૦ ૧૪
 ઉઠે અળીલ ગુલાલ અતિ ઘણુંરે, કર્યા વિધ વિધ પાક અપાર. છે૦ ૧૫
 બ્રહ્માનંદ કહે રુક્મિણી વાસુદેવનીરે, કરી પૂજા સોળે ઉપચાર. છે૦ ૧૬

પદ ૮૧ મું.

કર્યા મહા નૈવેદ્ય મહા આરતીરે, રમ્યા સ્વામી કરાવી રંગ હોજ; કહ્યું પ્રભુ પધાર્યાની રીતડીરે. ટેક.
 જમ્યા પોતે જમાડી સર્વે સાથનેરે, ઘૂત શાકર સહિત ભક્ષ્યભોજ. ક૦
 વળી સભા થઇ ત્યાં પહોર પાછલેરે, રૂઠા રંગમંડપની માંચ. ક૦
 રાજે સ્વામી સિંહાસન ઉપરે રે, આગે બેઠા પવિત્ર મુનિ રાય. ક૦
 બેઠા ત્યાગી અહીં સંન્યાસી અનુક્રમેરે, સ્વામી વદન નિહાળે નરનાર. ક૦
 બેઠા અવધવાસી સળધી સ્વામીનારે, બેઠે ભાઈ ભાઈનો પરિવાર. ક૦
 વીંટી બેઠા પોતાના જન પાસલેરે, શેલે તારા મડળમાં જેમ ચદ. ક૦
 હેરી કરુણાની દૃષ્ટે નિજ ભક્ત નેરે, કહ્યું સૌને એ રીતે સુખ કદ. ક૦
 જે ઉદ્ધવ મતને અનુસરે રે, તે તો તીરથ જાત્રા જાય. ક૦
 મોટા ભક્ત હરિના મળે તીર્થમાંરે, રામ કૃષ્ણની મૂર્તિ દેખાય. ક૦
 માર્કણ્ડેય ધૌમ્ય લોમસ બ્રહ્મ ઋષિરે, ધર્મ આદિ અનેક ઋષિરાજ. ક૦

તેણે તીર્થ કર્યાં તે અતિ આદરે રે, હરિ પ્રસન્ન થવાને કાજ. ક૦
કર્યાં જોયે તીર્થ મારા ભક્તનેરે, ગંગા આદિક અધિક ઉલ્લાસ. ક૦
સ્નાન દાન હરિ હરિજન પૂજવારે, થાય પાપ સતાપનો નાશ. ક૦
આજ સર્વે તીર્થમાં દ્વારિકાંરે, મન વાંછિત ફળ દેનાર. ક૦
બ્રહ્માનન્દ કહે વિશકર્મા* કૃત મહોલમાંરે, રાજે રુક્મિણી સહિત મોરાર. ક૦

પદ ૮૨ મું.

જ્યારે લીલા કરી અસુર મોહિનીરે, કુળ જાદવ સંહાર્યું પ્રભાસ;
સ્વામી વાત કહે છે સર્વે સાથનેરે. ટેક.
ત્યારે કૃષ્ણ ભુવનવિના દ્વારિકાંરે, પુરી સમુદ્રે પમાડી નાશ. સ્વા૦
પેહેલું કુળ સંહાર્યું પોતાતાણુંરે, જન અદૃશ્ય થયા જગદીશ. સ્વા૦
આવી મદિર વિરાજ્યા આપણેરે, સદા અખિલ ભુવનનો ઇશ. સ્વા૦
માટે દ્વારામતીપુરી મુક્તિપુરીરે, સર્વે તીર્થમાં અધિક કહવાય. સ્વા૦
ત્યાં જાવું ગ્રહી† ત્યાગી સર્વેનેરે, કરી વિધિ જથારથ નહાય. સ્વા૦
પુણ્ય ક્ષેત્રે ગૃહીને‡ ધન ખરચવરે, કરવી સત પુરુષની સેવ. સ્વા૦
એમ સર્વે પોતાના ભક્તનેરે, રૂડી શિક્ષા કરી શુરહેવ. સ્વા૦
પછી કૌશલવાસી પ્રત્યે બોલિયારે, જાણી સખધી પોતાના કરી હેત. સ્વા૦
મોટા ભાઈ તે રામપ્રતાપનોરે, સુત નંદરામ નામ સકેત. સ્વા૦
છોટા ભાઈ તે ઇચ્છારામનોરે, સુત પરમ પવિત્ર ગોપાલ. સ્વા૦
વળી પુત્ર પુનિત મામાતણો રે, વિપ્ર મજારામ દયાળ. સ્વા૦
તેને સુહૃદ જાણીને કહ્યું સ્વામીએરે, જાવું દ્વારામતી તે જરૂર સ્વા૦
એ રીતિ ઉદ્ધવ સપ્રદાયની રે, કરો કૃષ્ણ દર્શન થઈ શૂર. સ્વા૦
સંત, બ્રાહ્મણ જમાડો નહાએ ગોમતીરે, કરો પુણ્ય શ્રદ્ધા પ્રમાણ. સ્વા૦
બ્રહ્માનન્દ કહે શુરની વાણી સુણીરે, કર્યું દ્વારામતીનું પરિયાણ. સ્વા૦

પદ ૮૩ મું.

વાક્ય સ્વામીએ કહ્યાં તે ધર્યાં મસ્તકેરે, બોલ્યા સર્વે સખધી જોડી હાથ;
જાવું દ્વારામતી ને નહાવું‡ ગોમતી રે. ટેક.
સ્વામી શ્રદ્ધા સહિત અમે જાઈશું રે, કોક જોયે માર્ગ ભેદ સાથ. જા૦
ત્યારે સ્વામી સભા સામું હેરિયું રે, દીઠા સચ્ચિદાનન્દ મુનિ ધીર. જા૦
જોગી નિર્ભય સમાધી જડભસ્ત જ્યું રે, ત્યારે જાવા કર્યાં તતવીર. જા૦
સ્વામી કહ્યું અયોધ્યાવાસી સંગ લઈરે, જાઓ દ્વારામતી મુનિ રાય. જા૦

* વિશ્વકર્મા.

† ગૃહસ્થાશ્રમી.

‡ ગૃહસ્થીએ.

§ નહાવ.

સર્વે સંત મડળ પણુ આવશે રે, જ્યારે વીતિ શીઆળો જાય. ૧૦
 પાછા તીરથ કરાવી દ્વિજ મેલવા રે, આ વરસ માંહી નિજ દેશ. ૧૦
 માટે દ્વારિકાં જવાને તમે જોય્ય છે રે, મહા બુદ્ધિવંત મુનેશ. ૧૦
 જો ધચ્છા હશે વાસુદેવની રે, તો હું પણુ આવીશ સાધુ સગ. ૧૦
 એમ કહેતાં મુનિવર બોલિયા રે, હાથ જોડીને સહિત ઉમગ. ૧૦
 જાંઘશ આગ્યા* તમારી હું શિર ધરી રે, રુડી જાત્રા કરાવું સુખરૂપ. ૧૦
 તાજા ટીંમણુ કરાવી તૈયારી કરો રે, જીવો મુહૂર્ત અતીશે અનૂપ. ૧૦
 સ્વામી વિપ્ર તેડાવ્યા મયારામને રે, દેખો જાત્રા મુહૂર્ત શુભ વાર. ૧૦
 પાઘમાંથી કાઢ્યું કાળુ ટીપણું રે, ગ્રહ ચંદ્રતાણું બળ સાર. ૧૦
 શુદ્ધ નૌમીનું મુહૂરત આવીયું રે, સ્વામી આજ્ઞા કરી તતખેવ. ૧૦
 બ્રહ્માનંદ કહે ચરણે લાગી ચાલિયા રે, સ્મરતા દ્વારામતી દેવ. ૧૦

પદ ૮૪ મું-રાગ ગરબી.

જહુપતિ જોવાને કાજે રે, ચાલ્યા જાય ગોમતી રે;
 માથ વદી પડવાને દિન રે, પોતા સર્વે ગોમતી રે. ૧
 લેવા ધન ગુગળી સર્વે રે, આરે આડા આવિયા રે;
 જેણે ધન દીધું તેને રે, રૂડે નવરાવિયા રે. ૨
 કોઈ સ્થળ અટક ન હોવે રે, ત્યાગી સ્વચ્છંદને રે;
 એવું જાણી કાંઈ ન પૂછ્યું રે, સચ્ચિદાનંદને રે. ૩
 વિદેહી નહાવા ચાલ્યા રે, ગોમતી નીરમાં રે;
 વાયસ જેમ વીંટી વળીયા રે, વિપ્ર સર્વે તીરમાં રે. ૪
 બાળ વૃદ્ધ કપટી કહીને રે, બહુ ડારા કરે રે;
 બ્રહ્માનંદ ક્ષોભ ન થાય રે, તોય મુનિ અતરે રે. ૫

પદ ૮૫ મું.

સમાધિ નિષ્ઠ મુનીશ્વર રે, ન જાણે દેહને રે;
 અવસ્થા ત્રણથી બાહરી રે, સ્થિત થઈ જેહને રે. ૧
 નાહીને કૌશલવાસી રે, મુનિ પાસે આવિયા રે;
 ન જાગે જોગ નિદ્રાથી રે, બહુ બોલાવિયા રે. ૨
 કહે ગોપાળ વિચારી રે, ભાઈ નંદરામને રે;
 કેમ કરી લેળા લેણું રે, મુનિ નિષ્કામને રે. ૩
 પાંચ દશ દિવસમાં જોગી રે, ગમે ત્યારે જાગશે રે;
 આપણે તીરથવાસી રે, દિન બહુ લાગશે રે. ૪

* આજ્ઞા † ૧ લી આવૃત્તિમાં “તીર્થ” પાઠ છે પણ કિર્તન સમઢ પ્રમાણે આ પાઠ બદલ્યો છે.

બ્રહ્માનન્દ સાધુની ચિંતા રે, નહીં કોઈ વાતમાં રે;
તીર્થ કરી આવશું પાછા રે, આઠ નવ રાતમાં રે ૫

પદ ૮૬ મું.

મુનિને ત્યાંહીજ મેલી રે, ગયા આરામડે રે;
ઓપ કરી છાપું લીધી રે, સવેં પૈસા વડે રે. ૧
ગયા પછે વહાણે બેસી રે, કે શંખોદ્ધારમાં રે;
પૈસા દઈ દર્શન પૂજા રે, કીધાં બહુ યારમાં રે. ૨
કીધી નિજ દ્રવ્ય પ્રમાણે રે, તીર્થ વીધિ શોભતી રે;
પંચ દિન રહી મુનિ સારુ રે, આવ્યા પાછા ગોમતી રે. ૩
ત્રિયા ધન ત્યાગી મુનિને રે, નહાવા નવ દીધલા રે;
નહાવા સારુ તીન અપોશણુ રે, મુનિવર કીધલાં રે. ૪
હરિ ઈચ્છા એવીજ જાણી રે, આવ્યા આરામડે રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે ઉતારો રે, મળ્યો ચોરે લાંબણે રે. ૫

પદ ૮૭ મું.

પામે દુઃખ તીરથવાસી, રે ત્યાં તો અતિશે ઘણું રે;
ધન વિના છાપ ન આપે રે, કરે બહુ લાંઘણું રે. ૧
વિના અન્ન વ્યાકુળ ક્ષુધા રે, લુટાણાં વાટમાં રે;
આળ વૃદ્ધ બરકાં પાડે રે, બેઠા ઉચ્ચાટમાં રે. ૨
કૂટે પેટ શિશ પછાડે રે, લોટે કઈ ભૂતળે રે;
ગરીબનું ગામનાં વાસી રે, કછું નવ સાંભળે રે. ૩
મઝાંની પેરે પડીઆ રે, આંખ્યું ગઈ ઉડિયું રે;
તો પણ છાપ દેનારા રે, ગાળ્યું બોલે ભુંડિયું રે. ૪
દયાનો લેશ મળે નહીં રે, કોઈને અંતરે રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે મુનિની રે, સૌ હાંસી કરે રે. ૫

પદ ૮૮ મું-રાગ ગરબી.

મુનિ કહે વાત હિયે લાવો રે, તમે તો કૃષ્ણ ભક્ત કહાવો રે. ૧
દીઓ મુને છાપ તમે સારી રે, કે તીરખું ભેંધને મોસારી રે. ૨
ત્યારે તો સવેં હાંસી કરી બોલ્યા રે, મુનિને પશુ સરીખા તોલ્યા રે. ૩
આવે ઘણા ધૂતા તુજ જેવા રે, વિના ધન છાપુને લેવા રે. ૪
ગરજ હોય તો પૈસા દઈને રે, વુઠો જ તું છાપુ લઈને રે. ૫
બ્રહ્માનન્દ મુનિ કહે બડ ભાગી રે, અમે તો ધન નારીના ત્યાગી રે. ૬

પદ ૮૯ મું.

તું જેવા ત્યાગી અમે જાણુ રે, રાખે છે કથામહીં નાણું રે. ૧
 કથા મુનિ દીધી તે હાથે રે, જોઈ પટકી પૃથ્વી માથે રે. ૨
 જટામાં જ્યાં ત્યાં કરી રાખે રે, સાધુ કોઈ ન હોયે ધન પાખે રે. ૩
 અમે તો નહીં સાધુ આવા રે, સ્વામીનારાયણના ખાવા રે. ૪
 જ્યારે તું સ્વામીના સાધુ રે, ત્યારે તો લેશું ધન બાધું* રે. ૫
 બ્રહ્માનંદ કહે બોલે હાસે† રે, બહુ છે ધન સ્વામી પાસે રે. ૬

પદ ૯૦ મું.

કોઈક ત્યાં આવ્યો એક ખાખી રે, આંખું અતિ લાલ કરી રાખી રે. ૧
 ચીપીઓ લોહતણે હાથે રે, જટા મોટી વીટી માથે રે. ૨
 ચડાવી ખાખ સર્વે અંગે રે, કે રાતો ભાંગતણે રંગે રે. ૩
 આવીને કહે ઘો મુને છાપું રે, ત્યાગી હું પૈસો નવ આપું રે. ૪
 છાપુંને દેનારે જાણી રે, ઝાલીને ખુબ જટા તાણી રે. ૫
 બ્રહ્માનંદ કહે ચુથી ડાઢી રે, માથાથી મોહાર પાચ કાઢી રે. ૬

પદ ૯૧ મું.

મુનિવર જો આ આહીંની રીતિ રે, અમારે તો પૈસાશું પ્રીતિ રે. ૧
 સાધુ તું દેને ધન લાવી રે, નહીં તો તારી ગતિ થાશે આવી રે. ૨
 જટા જો શિશ હોયે મારે રે, કે નિકળે સોનેયા ત્યારે રે. ૩
 એકાદ્ય એક કથા છે ફાટી રે, લગોટી એક નવી ઘાટી રે. ૪
 હસીને ગયા ચારણ સ્થળ બીજે રે, મુનિ કહે અન્ન આહીંનવ લીજે રે. ૫
 બ્રહ્માનંદ પરદુઃખ ઉર આણી રે, મુનિવર બેટ ગયા જાણી રે. ૬

પદ ૯૨ મું-રાગ ગરબી.

ઢોડીને ગયા મુનિ દર્શને, દેવતણે દરબાર;
 છાપ વિના દીઠા પોળીએ, પકડીને કાઢ્યા બાહર. ૧
 કોઈક મુખે ડારા કરે, કોઈક ઉગામે થપાટ;
 બેઠા વિચારી મુનિ બારણે, મદિર સામે હાટ. ૨
 ગુગળી વિપ્રને પૂછિયું, દર્શન કરાવો દેવ;
 વિપ્ર કહે આ ધામમાં, ધન લીધાની ટેવ. ૩
 મુનિ કહે અમને મળ્યા, સદ્ગુરુ સહજાનંદ;
 દયા કરીને છોડાવિયો, ધન ત્રિયાનો ફંદ. ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે વિપ્ર બોલિયો, ગુરુને બહોળુ દામ;
 પોતે પરમેશ્વર થઈ ફરે, તારે આહીં શું કામ. ૫

પદ ૯૩ મું.

કોઇક આવીને હાંસી કરે, કોઇક દેખાડે આંખ;	
કોઇનું મન કોમળ નહીં, ધન લીધાની ધાંખ.	૧
મુનિ મનમાંહી શોચિયા, નિરહય સાર શેહેર;	
ખીજ ત્યાગી આવશે, તેની થાશે શી પેર.	૨
છાપ વિના દર્શન વિના, આવોશ માં મુનિ ધીર;	
એમ આજ્ઞા ગુરુ દેવની, કેમ કરશે બળવીર.	૩
અતરબમી મુને આપશે, દર્શન બાણીને દાસ;	
દઢ આસન બેઠા મુનિ, હાટે મદિર પાસ.	૪
બ્રહ્માનંદ કહે ધ્યાનમાં, દર્શન દીધું નાથ;	
વાતુ કરીને વર માંગવો, મુનિવરને હરિ સાથ.	૫

પદ ૯૪ મું.

ચાર ઉપોષણ સામટાં, થયાં પણ ક્ષોભ ન થાય;	
કર જોડી શ્રીકૃષ્ણનું, સ્તવન કરે મુનિ રાય.	૧
જય શ્રીકૃષ્ણ જહુપતિ, રુકિમણી પતિ રાજન;	
વિધિ ભવ સુરપતિ અહોનિશ, સ્તવન કરે સુરવૃન્દ.	૨
કીર્તિ ભક્તિ સત્ય ધર્મના, આશ્રય પરમ ઉદાર;	
દ્વારામતી પતિ દીન પર, કરો મેહેર કીરતાર.	૩
અસુર થકી ઉગારિયા, જન સમૂહ તત્કાળ;	
મેહેર કરીને મુજને, દર્શન દોને દયાળ.	૪
દ્રુપદ સુતાના પૂરિયા, ચીર તમે સુખ ધામ;	
બ્રહ્માનંદ કહે આવિયા, ગરુડ તજી ધનશ્યામ.	૫

પદ ૯૫ મું.

પાંચાલીનો ચોટલો, દુબે અઘો કરી દ્વેશ;	
તે માટે કીધી તમે, કુરુકુલ ત્રિયા વિન કેશ.	૧
દુર્વાસાના દડથી, પાંડવ રાખ્યા પચ;	
તૃપ્ત કર્યું બ્રહ્માંડને, શાક પાન જમી રચ.	૨
પારિભતક તમે આણિયું, સત્યભામાને કાજ;	
ભૌમાસુરને મારિયો, ગર્વ હર્યો સુરરાજ.	૩
ઉદ્ભવ મતને હું અનુસર્યો, કરી કરી જતન કરોડ;	
દર્શન કેમ હેતા નથી, છોગાળા રણછોડ.	૪

આરત બાણી ભક્તની, હરિ આવ્યા તતખેવ;
વહાલે બ્રહ્માનંદને, દર્શન દીધું દેવ. ૫

પદ ૯૬ મું-રાગ ગરબી.

માઘ વદી એકાદશી વિજ્યા, તે નિશિ મુનિ ઉપર હરિ રીઝ્યા. ૧
દીધાં અતર દર્શન નાથે, લક્ષ્મી સત્યભામા હરિ સાથે. ૨
કોટિક સૂરજને અજવાળે, સાત્યકી ઉદ્ધવ ચમ્બર ઢાળે. ૩
અર્જુન છત્ર કનક શિર ધરિયું, નૌતમ રૂપ મુનિ મન હરિયું. ૪
નીલ કલેવર નીરદ જેવું, અંતર ધ્યાન કર્યું હરિ એવું. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે મુનિ અકળાણા, બાહર તેમના તેમ દેખાણા. ૬

પદ ૯૭ મું.

અખર આલુષણ અતિ ભારી, માથે મુગટ ધર્યો સુખકારી; ૧
કંઠે હાર મનોહર મોતિ, સુંદર પ્રસન્ન વદન શશિ જ્યોતિ.* ૨
ભુજ બે ચક્રકમળ ધરી દીધાં, દ્વારામતી પતિ દર્શન દીધાં. ૩
પ્રેમે પરવશ મુનિને જોયા, સહ્યુ કષ્ટ બાણી અતિ મોહ્યા. ૪
અતર જામી અઢળક ઢળિયા, મુનિને ઉરમાં ઘાલી મળિયા. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે જે તુંને વહાલું, મુનિવર માગ માગ વર આલું. ૬

પદ ૫૬ ૯૮ મું.

મુનિ કહે જય જય મંગળ મુરતિ, બદલ તિલક ન મેલું ઉરથી. ૧
તમે છો કરુણા કેરા દરિયા, દર્શન દઈ દુઃખ સકટ હરિયાં. ૨
હવે હું માગુ છું બહુ નામી, સુણીએ ચિત્ત દઈ અતરજામી. ૩
અમારે ગુરુ એક આજ્ઞા કીધી, ત્યાગી ગૃહી મસ્તક ધરી લીધી. ૪
દ્વારામતી જાત્રા કરી લેવી, હમણાં આજ્ઞા અમને એવી. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે ગૃહી ધન ધરશે, ત્યાગી કેમ કરી તીરથ કરશે. ૬

પદ ૯૯ મું.

મુજને વીતી તે કહી દાખુ, એ વિધિ લોક પીડાય છે લાખુ. ૧
ગોમતી નહાતાં બધી કીધી, મુજને છાપુ પણ નવ દીધી. ૨
ચોખા થયા અપવાસ અગીઆરે, તમને જોયા નયણે ત્યારે. ૩
નિર્દય બેઠા પૈસા લેવા, ન મળે ત્યાગીને ધન દેવા. ૪
માટે એ માગુ ચિત્ત ધરીએ, સૌને તીરથ થાય તેમ કરીએ. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે નાથ વિચારી, બોલ્યા વચન સર્વ હિતકારી. ૬

* કાતિ. † મોહ પામ્યા.

પદ ૧૦૦ મું-રાગ ગરબી.

સચ્ચિદાનંદનાં વચન સુણીને, પ્રસન્ન થયા મોરારી રે;
મુનિવર સત્ય કરી તું માને, પૂરીશ ઇચ્છા તારી રે. ૧
લોભિયા નિર્હય લોકને લૂટે, તીરથના રહેનારા રે;
તે હું મુનિવર સર્વે જાણું, ભક્ત પીડાય છે મારા રે. ૨
તે માટે વરતાલમાં આવીશ, કાપીશ સર્વે કલેશ રે;
લક્ષ્મીનારાયણ મૂર્તિ મારી, તેમાં કરીશ પ્રવેશ રે. ૩
ત્યાં જ થાશે હવે ગોમતી નહાવું, ત્યાં જ દેવાશે છાપું રે;
ત્યાગી ગૃહી જ્યારે આવે ત્યારે, અહોનિશ દર્શન આપું રે. ૪
ઉદ્ભવ પ્રિય મુને તેના તમે છો, તેમાં હવે શું કહેવું રે;
પ્રદ્યાનંદ કહે શ્રીમુખ બોલ્યા, અખંડ વરતાલે રહેવું રે. ૫

પદ ૧૦૧ મું.

સચ્ચિદાનંદ તું જા સુખરૂપે, માની વાત સત્ય મારી રે;
ગોમતી તીરે કૌશલવાસી, વાટ જીએ છે તારી રે. ૧
એમ કહી અતરધ્યાન થયા હરિ, અખિલ પ્રદ્યાંડના ઇશરે;
સચ્ચિદાનંદ ત્યાંથી ઉઠી ચાલ્યા, વચન ચઢાવી શિશરે. ૨
પોતાના ગુરુની કરુણાનું, મુનિવરે ફળ માની લીધું રે
કૌશલવાસી વિપ્રને કાળુ, દર્શન સુંદર દીધું રે. ૩
એક બીજાને ખબર પૂછી, કહ્યું ન કહ્યું વરતાંતરે,
દ્વાદશી કેસં પારણાં કીધાં, સૌએ મન થઈ શાંતરે. ૪
તે નિશિ રહી ત્યાંથી ઉઠી ચાલ્યા, દ્વારિકાના ગુણ ગાવેરે;
પ્રદ્યાનંદ કહે સૌને સ્વપ્નમાં, દેખાય હરિ સાથે આવેરે. ૫

પદ ૧૦૨ જી.

એ રીતે સૌ ગઢપુર આવ્યા, ટાણું સભાનું જાણીરે;
હડવત નમન કર્યું સદ્ગુરુને, સૌની તે ભક્તિ વખાણીરે. ૧
સ્નાન છાપ દર્શનની રીતિ, મુનિવર કહી વિસ્તારીરે,
ત્યાગી સુણી ઉદાસ થયા અતિ, ચિંતા વાધી ભારીરે. ૨
વર દીધાની વાત કહી ત્યારે, પ્રસન્ન થયા સહુ ત્યાગીરે;
સદ્ગુરુ અતિ સત્કાર કર્યો તેના, તું સાધુ ખડ ભાગીરે. ૩
મુનિ કહે મુજને શ્રીહરિ મળિયા, સર્વે પ્રતાપ તમારોરે;
સ્વામી સર્વે સંગ લઈ, વરતાલ પધાર્યાનું ધારોરે. ૪

સ્વામી પ્રસન્ન થઈને બોલ્યા, જાવું જરૂર વરતાલેરે;
બ્રહ્માનંદના નાથને દર્શને, ગયા વિના નવ ચાલેરે. ૫

પદ ૧૦૩ બું.

દ્વારિકાધીશનો ઉત્સવ સૌને, સ્વામી કહે સભળાવોરે,
કુલદોલ કાગણુ શુદ્ધી પુનમ, સૌ વરતાલે આવોરે. ૧

ત્યાગી ગૃહી બાધ ભાધને સગ લઈ, અચરત વાત ઠેરાવીરે;
પત્ર લખી લખી દેશ પ્રદેશે, સૌને તે ખબર કરાવીરે. ૨

તે રાત્રિ હરિ સ્મરણ કરતાં, સર્વ સાધુ સોચારે;
લક્ષ્મી સહિત વરતાલે જાતાં, સ્વમામા સહુ જોચારે. ૩

પ્રાત ઉઠી સર્વ સત વારતા, સદ્ગુરુને સભળાવીરે;
સ્વામી કહે એ સત્ય વારતા, મનમાં અમારે ભાવીરે. ૪

બ્રહ્માનંદ કહે હરિજન સગ, અતર અતિ આનંદરે;
સત્તમ દિન ગઢપુર થકી ચાલ્યા, સ્વામી શ્રીસહજાનંદરે. ૫

પદ ૧૦૪ થું-રાગ ગરબી.

ઉત્સવ ઉપરે રે, શ્રીસદ્ગુરુ કીધી તયારી,
ઓપે રુડી રે, કાંઈ ઘોડલાંની અસ્વારી. ૧

વાઘ* ગ્રહી છે રે, વાજની† ડાબે હાથે;
સાચા હરિજન રે, બહુ ક્ષત્રી બકા સાથે. ૨

સાજ બનાવ્યો રે, સુદર નૌતમ સોનેરી;
ભાલાં ગળકે રે, ઉડે ડમરી રજ કેરી. ૩

અખર અગેરે, અતિ શ્વેત મનોહર ધરિયાં;
કેશર કુકુ રે, લઈ તિલક અનુપમ કરિયાં. ૪

મજલે મજલે રે, થાય ગામ બહાર ઉતારા;
પૂજે પ્રીતે રે, પોતાના સેવક પ્યારા. ૫

શુકલ એકાદશી રે, સ્વામી વરતાલ પધાર્યા;
બ્રહ્માનંદ કહે રે, અતિ કુલડે ચોક સમાર્યા. ૬

પદ ૧૦૫ મું.

દ્વારામતીથી રે, તે હી વરતાલે આવ્યા;
રુક્મિણી સહિતારે, હરિસતતણે મન ભાવ્યા. ૧

હરિજન મળિયા રે, બહુ દેશના બહુ હરખે;
લક્ષ્મીનારાયણ રે, રૂપે શ્રીકૃષ્ણને નીરખે. ૨

છેલ છોગાગો રે, રણુછોડ વરતાલે વસિયા;
સ્વપ્ને સૌના રે, જોઈ વદન કમળ વિકસિયાં. ૩
ઉત્સવ કીધો રે, કુલડોલતણો અતિ ભારી;
શિષ્યે સહિત ત્યાં રે, સ્વામી પૂજ્યા મોરારી. ૪
દ્વારામતીથી રે, જ્યારે કૃષ્ણ વરતાલ સુહાવ્યા;
ત્યારે સર્વે રે, સામગ્રી સાથે લાવ્યા. ૫
ધારતલાઈ રે, ત્યાં ગોમતી સ્થાપી દીધી;
પ્રદ્યાનંદ કહે રે, વરતાલ દ્વારિકાં કીધી. ૬

પદ ૧૦૬ કું.

અડખે પડખે રે, રહ્યાં તીરથ બીજાં આવી;
સૌથી અધિકી રે, વરતાલ હરિને મન ભાવી. ૧
સ્વામીને સ્વપ્ને રે, કહ્યું વચન દ્વારિકાં નાથે;
આયુધ મારાં રે, લઈ છાપો સૌને હાથે. ૨
જે આહીં આવી રે, લઈ છાપુ ગોમતી નહાશે;
તે જગ જિતી રે, મારા ધામનો વાસી થાશે. ૩
વચન હરિનાં રે, સ્વામી મસ્તક ધારી લીધાં;
પ્રભુને વચને રે, સહુ નર ત્રિય અકિત કીધાં. ૪
વાસુદેવ ચોથે રે, પૂજ્યા અતિ કોડ કરીને;
વિમલા અગીઆરસરે, વળી અર્ચ્યા તેજ હરિને. ૫
મહિનો રહીને રે, સૌને ઉર હરખ વધાર્યા;
પ્રદ્યાનંદ કહે રે, સ્વામી ગઢપુરમાંહી પધાર્યા. ૬

પદ ૧૦૭ મું.

હરિજન ચાહ્યા રે, ઘેર સહુને સહિત સમાજે;
છેલ છબીલો રે, રણુછોડ વરતાલે બીરાજે. ૧
કાગણુ શુદ્ધીની રે, ધાત્રી એકાદશી કહાવી;
તેને દહાડે રે, વરતાલ વસ્યા હરિ આવી. ૨
વધિયો જગમાં રે, વરતાલનો મહિમા વાધુ;
છાપુ લાવ્યા રે, સચ્ચિદાનંદ મુનિવર સાધુ. ૩
સાચી કહી છે રે, આ વાત નજરની દીડી;
મહા પુણ્યવંતા રે, પ્રાણીને લાગે મીઠી. ૪
એને ગાશે રે, પ્રીતે ચિત્ત ઠઈ સાંભળશે;
લવહુઃખ જાશે રે, અતિ મનગમતું સુખ મળશે. ૫

ખીજી ઇચ્છા રે, કાંઈ મનમાં ન મળે ઝાઝી;
બ્રહ્માનંદનો રે, વહાલોજી રહેજો રાજી. ૬

પદ ૧૦૮ મું-રાગ ગરબી.

તમે સુંદર વર છોગાળા રે, રણુછોડ રગીલા,
લક્ષ્મીવર છો લટકાળા રે, રણુછોડ રગીલા. ૧

તમે લક્ષ્મીવર લય હારી રે, ૨૦ જાઉં બાનકની બલિહારી રે. ૨૦ ૨
તમે સચ્ચિદાનંદને સગે રે, ૨૦ આંખ્યા મડળ સહિત ઉમગે રે. ૨૦ ૩
નર નારી અકિત ઠરિયાં રે, ૨૦ દર્શન દર્ધ પાતક હરિયાં રે. ૨૦ ૪
બ્રહ્માનંદને બુધ નિવાળ્યા રે, ૨૦ વરતાલે અખંડ વિરાળ્યા રે. ૨૦ ૫

પદ ૧૦૯ મું.

કમલાવર મગલકારી રે, વૈકુઠ વિલાસી,
તારાં વદન કમલપર વારી રે, વૈકુઠ વિલાસી. ૧

તમે સર્વ લોકના સ્વામી રે, વૈં જગજીવન અતર જામી રે. વૈં ૨
તમે પ્રેમી જનના પ્યારા રે, વૈં કામી કુબુદ્ધિથી ન્યારા રે. વૈં ૩
દ્વારામતી ચિત્તમાં ન આણી રે, વૈં વરતાલ અધિક વખાણી રે. વૈં ૪
બ્રહ્માનંદ પર અઢળક ઢળિયા રે, વૈં ઘેર બેઠા આવી મળિયા રે. વૈં ૫

પદ ૧૧૦ મું.

લક્ષ્મીના નાયક લેહેરી રે, રગ રેલ રસીલા,
શેણે ઉપરણી સોનેરી રે, રગ રેલ રસીલા. ૧

બુધ લાવણ્યતા મર્માળી રે, ૨૦ લવ પાર થયા જન ભાળી રે. ૨૦ ૨
દૈત્યોના દીલમાં નાવો રે, ૨૦ ભાવિક જનને અતિ ભાવો રે. ૨૦ ૩
હરિ અગણિત ચરિત્ર તમારાં રે, ૨૦ છોજી લોક વેદથી ન્યારા રે. ૨૦ ૪
બ્રહ્માનંદ પોતાનો જાણો રે, ૨૦ તમે વાસ વરતાલે આણો રે. ૨૦ ૫

પદ ૧૧૧ મું.

તારાં છોગલિયાંની છળી પ્યારી રે, પ્યારા પ્રાણુ સનેહી;
લીધી લોચનિયામાં ધારી રે, પ્યારા પ્રાણુ સનેહી.

કુલડાંનો તોરો જોધને રે, પ્યાં ચિત્તડામાં રાખ્યો પ્રોધને રે. પ્યાં ૧
ન્યારે બુકુટી તારી ભાળુ રે, પ્યાં થાય અતરમાં અજવાળું રે. પ્યાં ૨
રુડી નયણે તસરે રાતી રે, પ્યાં જોધ હરખ ભરી મારી છાતી રે. પ્યાં ૩
બ્રહ્માનંદના વાલમ રસિયારે, પ્યાં વરતાલે આવી વસિયા રે. પ્યાં ૪

પદ ૧૧૨ મું-રાગ ગરબી.

ચિત્ત નાવે તેવાં ચરિત્ર કરો, ચરિતાળા છ;

વળી મનુષ્ય સરીખા થઈ ફરો, ચરિતાળા છ.

૧

તમે કરુણાનિધિ કેહેવાઓ છો, ચંદ્રો જનના દોરાઓ છો. ચં ૨
એક મુનિ દ્વારામતી આવિયા, ચં ધન વિના નહીં નવરાવિયા. ચં ૩
ત્રણ લાંઘણ થઈ જળ કાંઠે, ચં ગયા ઉઠીને આરામઠે. ચં ૪
ત્યાંહી કેરી માગે છાપની, ચં મનુવાર કરે કહી થાપની. ચં ૫
અજ્ઞ ન મળ્યું ત્રણ હી પેટમાં, ચં ગયા બેડી બેશી બેટમાં. ચં ૬
મંદિર ગયા દર્શન કારણે, ચં નિર્ધન બેઈ કાઢ્યા ખારણે. ચં ૭
બેઠા મંદિર સામે હાટડે, ચં ગુગળી દ્વિજને પાથે પડે. ચં ૮
દ્યો દર્શન છૂટી મુજને, ચં દેખુ અતર કોમળ તુજને. ચં ૯
કહે દ્વિજ તું જેવા બહુ ફરે, ચં સૌ કેરી દઈ દર્શન કરે. ચં ૧૦
એ તીરથ એવી રીત છે, ચં એક પૈસા સાથે પ્રીત છે. ચં ૧૧
એમ જાણી મુનિ ઉઠાસ થયા, ચં દિન ચાર ઉપોષણ કરી રહ્યા. ચં ૧૨
મુનિ સ્તવન બહુ વિધિ કીધલાં, ચં ત્યારે તમે દર્શન દીધલા. ચં ૧૩
મહા પ્રસન્ન થઈ મુનિને મળ્યા, ચં તન તાપ પાપ સર્વે ટળ્યાં. ચં ૧૪
મુખ માગ્યું તે તમે આપિયું, ચં ત્યાગીનું સકટ કાપિયું. ચં ૧૫
ત્યાંનાં રેહેનારાં ઉપરે, ચં થયા અધિક કુરાછ અતરે. ચં ૧૬
સચ્ચિદાનંદની અરછ સુણી, ચં ભૂધર આવ્યા વરતાળ લાણી. ચં ૧૭
લક્ષ્મીનારાયણમાં વસ્યા, ચં અવિદ્યાના કરતલ આળસ્યા. ચં ૧૮
સૌ સામગ્રી લઈ આવિયા, ચં હરિ લક્ષ્મીને મન ભાવિયા. ચં ૧૯
ધાર હર ધાર ગોમતી, ચં વરતાલ કરી દ્વારામતી. ચં ૨૦
સૌ તીરથ આગળ પાસ લે, ચં મુનિવરના મડળ ત્યાં મળે. ચં ૨૧
ત્યાં પ્રગટ કરી તમે છાપને, ચં બાળે કેટી જન્મના પાપને. ચં ૨૨
વરતાલ અખડ વિરાજ્યા, ચં લક્ષ્મીનાં સંકટ લાજ્યાં. ચં ૨૩
એ લીલા તમારી ગાય છે, ચં તેને મનવાંચિત સુખ થાયછે. ચં ૨૪
પ્રહ્લાનદ કહે મેલી આંબળો, ચં રાજ થઈ જાણે રાવલો. ચં ૨૫

વડતાલ શ્રી રણછોડજી પધાર્યા તેનાં પદ સંપૂર્ણ.

ઉદ્ધવજનું મથુરા નગર સંદેશો લઈ જવું.

—૧૬૪૬૬૬૬૬૬૬૬૬—

પદ ૧૧૩ મું—રાગ ગરબી.

મથુરાથી મોહન પાસેથી, ઉદ્ધવજી ભલે આવ્યા રે;
 અમ ઉપર અતિ મેહેર કરીને, કૃષ્ણ સંદેશો લાવ્યા રે. ૧
 કૃષ્ણે કહ્યું તમે બ્રહ્મા વિચારો, જોગની જીજ્ઞાસુ જાણો રે;
 સચરાચર વ્યાપક હું સધળે, તે અંતરમાં આણો રે. ૨
 એકાંતે બેસી આસન સાધવા, પ્રાણાયામ ન થાવે રે;
 રેચક પૂરક કુભક રીતિ, એ અમને નવ આવે રે. ૩
 તમે તો હરિના હુકમ હજુરી, મન રાખો વિચાર રે;
 એકે મન કરી જોગ અધ્યાસો, બીજે કરો વ્યવહાર રે. ૪
 ગોકુળવાસીને મન એકજ તે, હરિ લઈ ગયા સાથે રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે મન સોતાં, વેચાણાં એને હાથે રે. ૫

પદ ૧૧૪ મું.

વ્યાપક બ્રહ્માને કોઈક વિચારે, જે તમ જેવા જોગી રે;
 અમે તો લોગીલાં આહિરજાં, ભૂધરજીનાં લોગી રે. ૧
 નામ ને રૂપ મળે નહીં જેને, નહીં જેને આકાર રે;
 એવા તેહિ પ્રભુ તમારે, અમારે નન્દકુમાર રે. ૨
 મન મોહન લટકાણાને મેલીને, બીજે મન નવ જાવે રે;
 અમૃતના પીનારાને ઉદ્ધવ, ખાટી છાશ કેમ ભાવે રે. ૩
 અલબેલા નટવર વિના અમને, અંતરે સુખ નવ થાય રે;
 સો લાંઘણ પડે આવીને સામટી, કેસરી ધાંસ ન ખાય રે. ૪
 અમે વેપાર ન કરીએ ઉદ્ધવજી, આગલા લવની ઉધારે રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિ જોએ, પ્રગટ પ્રમાણ અમારે રે. ૫

પદ ૧૧૫ મું.

અમને તો જોગની વાત ઉદ્ધવજી, અંતરમાં નવ ભાવે રે;
 મન મોહન નટવરની મૂર્તિ, તે વિના કાંઈ ન સુહાવે રે. ૧
 દાદુર મીન જેહ જળનાં સ્નેહી, જળમાં રહે જળ પીવે રે;
 નીર વિના દાદુર તન રાખે, જળ વિના મીન ન જીવે રે. ૨
 મીન તણી ગતિ થઈ છે અમારે, નીર તે નંદ હુલારો રે;
 તમે તો મોટા કૃષ્ણના કાકા, જોઈને જોગ વિચારો રે. ૩

જોગ તો ઉદ્ધવ તે કરે, જેને વહાલા નહીં ધનશ્યામ રે;
જેનું શરીર અરોગી તેને, ઔષધનું શું કામ રે. ૪
લાખ વાતુની એકજ વાત છે, કૃષ્ણ અમારા પ્રાણ રે;
પ્રહ્લાનંદ કહે બીજી રીતે, અમને ન થાય સુવાણ રે. ૫

પદ ૧૧૬ મું.

કહોને ઉદ્ધવજી મજની ક્યારે, વાત કરે છે વહાલો રે;
ક્યારેય કહે છે જે નંદ જસોદાને, મળવા કાજે ચાલો રે. ૧
ક્યારેય કહે છે કંસથી છાના, ગોકુળમાં અમે રહેતા રે;
મારગમાં રોકી મહીઆરી, લુંટીને મહી લેતા રે. ૨
ક્યારેય કહે છે જમુના જળમાં, નિત્ય નિત્ય રમતાં નહાતા રે;
ગોપીના ઘરમાં પેસીને, મહી માંખણને ખાતા રે. ૩
ક્યારેય કહે છે વનમાંહી જાતા, સર્વે ગોવાળા સાથે રે;
ગુંજાના હાર ગળા માંહી પહેરીને, મેલતા છોગલાં માથે રે. ૪
ઉદ્ધવજી અમને કહી દાખો, રસિયાજીની રીતિ રે;
પ્રહ્લાનંદ કહે કેવીક થઇ છે, કુખ્જ સગાથે પ્રીતિ રે. ૫

પદ ૧૧૭ મું-રાગ મેવાડી.

કહાનજી શું કહી મેલ્યુંરે, ઉધાજી અમને કહાનજી શું કહી મેલ્યું. ટેક.
મનડાને લઇ ગયા છે, પાપી પ્રાણ બાકી રહ્યા છે;
તે પણ તૈયાર થયા છે રે, ઉધા૦ ૧
માછલાંને પાણી પ્યારુ, તે ન જીવે આવી બારુ;
એવું કામ છે અમારુ રે, ઉધા૦ ૨
જેનું મન હોયે રોગી, તે ફરે થઇને જોગી;
અમે તો ભૂધરનાં લોગી રે, ઉધા૦ ૩
પ્રહ્લાનંદ કહે ખાઇ સમને, સાચી વાત કહીએ તમને;
એવું તો મ કેજો અમને રે, ઉધા૦ ૪

પદ ૧૧૮ મું.

જોગનો સંદેશો લાવ્યા રે, ઉધાજી તમે જોગનો સંદેશો લાવ્યા. ટેક.
મન હરી લીધું હરિએ, શેષે કરી ધ્યાન ધરીએ;
કહોને હવે કેમ કરીએ રે, ઉધા૦ ૧
જોગની જીગતી બારી, અમે લોળી મજ નારી;
બહારે જોઇએ ગિરિધારી રે, ઉધા૦ ૨

છેલોજી નાંખે છે છોળું, બહારે નોય તો માંદા ખોળું;
 નિતર્યોને શાને ડોળું રે, ઉધા૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે જોગી થાશું, તો અમે મથુરાં જાશું;
 ખ્યારાજીને મહીડાં પાશું રે, ઉધા૦ ૪

પદ ૧૧૯ મું.

રસિયાની કહોને રીતિ રે, ઉધાજી અમને રસિયાની કહોને રીતિ. ટેક.
 ઉધાજી તમે ભલે આવ્યા, અમારા અતરમાં લાવ્યા;
 શ્યામનો સંદેશો લાવ્યા રે, ઉધા૦ ૧
 લોકમાં ચાલી છે વાણી, કુળજને કીધી રાણી;
 વહાલાજીની વાત જાણી રે, ઉધા૦ ૨
 કુળજ કસની દાસી, ખુબ જની જોડ ખાસી,
 લોકડિયા કરે છે હાસી રે, ઉધા૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે રગ ઢાળ્યો, કુળડીનો ઘર લાળ્યો;
 જડકુળ અજવાળ્યો રે, ઉધા૦ ૪

પદ ૧૨૦ મું.

વહાલાજીની વાત જાણી રે, ઉધાજી અમે વહાલાજીની વાત જાણી.
 જાણી જેવો જોડો બળિયો છોકરાને વેશે છળિયો,
 કહો એ જેવો કુણુ કળિયો રે, ઉધા૦ ૧
 નારી વિના દુઃખી જોઈને, સુર્પનખા આવી મોહીને;
 કાન નાક ગંધ ખોઈને રે, ઉધા૦ ૨
 વૃન્દાને છળીને ખાળી, વેદની મરજદા ટાળી;
 વેદ્યો ખાણે કરી વાળી રે, ઉધા૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે દૈત્ય મારી, લાવ્યા ઘરે સીતા નારી;
 તેને કાઢી મૂકી બહારી રે, ઉધા૦ ૪

ઉદ્ધવજીનો સંદેશો સંપૂર્ણ.

પદ ૧૨૧ મું-રાગ મેવાડી.

મુખડાની માયા લાગી, મુખડાની માયા લાગી;
 મુખડાની માયા લાગી રે, મોહન તારા મુખડાની માયા લાગી. ટેક.
 મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે મન લીધું તાણી;
 જબકીને સૂતી જાગી રે, મોહન૦ ૧
 મુખડું મે જોયું તારુ, ખીજું સવં થયું ખારુ;
 હવે હું તો બડલાગી રે, મોહન૦ ૨

મુખડું જોવાને માટે, સહી કીધું શિર સાટે;
 મેહોણું મેતો લીધું માગી રે, મોહન૦ ૩
 પ્રદ્ધાનંદ જાયે વારી, આશા એક મુને તારી;
 તરછોડી મ થાશે ત્યાગી રે, મોહન૦ ૪

પદ ૧૨૨ મું.

વર્યા મે તો વનમાળી, વર્યા મેં તો વનમાળી;
 વર્યા મે તો વનમાળી રે, શિરને સાટે વર્યા મે તો વનમાળી. ટેક.
 તનડાની આશા ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
 મોહી હું ભૂધર ભાળી રે, શિર૦ ૧
 મસારનાં મુખ એવા, અંઝવાનાં પાણી જેવાં;
 તુચ્છ જાણી આશા ાળી રે, શિર૦ ૨
 પરણી પ્રીતમ પ્યારો, અખડ સોહાગ મારો;
 રડાપાની ખીક ટાળી રે, શિર૦ ૩
 પ્રદ્ધાનંદ કેરે વહાલે, કર સાદ્યો નહલાલે;
 થઈ હું તો મતવાલી રે, શિર૦ ૪

પદ ૧૨૩ મું.

મનડું લોભાણું મારું, મનડું લોભાણું મારું,
 મનડું લોભાણું મારું રે, સહુણો જોધને મનડું લોભાણું મારું. ટેક.
 શું કરે સસારો જોટા, પાણી કેરા પરપોટા;
 તેની ખીક શીદ ધારુ રે, સહુણો ૧
 શ્યામજો સનેહી લેટી, જગ કેરી શકા મેટી,
 સર્વે મુને થયું ખારુ રે, સહુણો ૨
 બધાણું હરિથી બેલું, શિર જાતે નવ મેલું;
 વહાલા માથે તન વારુ રે, સહુણો ૩
 પ્રદ્ધાનંદ કેરે નાથે, હેત કરી ઝાલી હાથે;
 સધર્યુ કારજ સારુ રે, સહુણો ૪

પદ ૧૨૪ મું.

વરોએ તો શ્યામજિયો વરીએ, વરીએ તો શ્યામજિયો વરીએ,
 વરોએ તો તો શ્યામજિયો વરીએ રે, ચતુર વર વરીએ. ટેક.
 તેનું તો એવાતન કાચુ, પરણી રડાવું પાણું,
 તેને ઘર શું પાણી ભરીએ રે, ચતુર૦ ૧

જેને પરણે દુઃખ જાયે, અખંડ સોહાગ થાયે;
 તેની સંગે પ્રીતિ કરીએ રે, ચતુરં ૨
 સરવે સંસારી જૂઠાં, શું થાવાનું રૂઠ્યાં તૂઠ્યાં;
 તેને તુચ્છ જાણી ફરીએ રે, ચતુરં ૩
 અહ્માનંદ કેરે વહાલે, લટકાળે નંદલાલે;
 હાથ મારો રહાયો હરિયે રે, ચતુરં ૪

પદ ૧૨૫ મું-રાગ મેવાડી.

મોરલી મધુરી વાઈ રે, મોરલી મધુરી વાઈ;
 મોરલી મધુરી વાઈ રે, કહાનુડે વહાલે મોરલી મધુરી વાઈ. ટેક.
 આ બંસી બહુ છે અમૂલી રે, અગોઅગ સુણી ફૂલી,
 ઘરડાંનો ધધો ભૂલી રે, કહાનુ ૧
 સાંભળતામાં શુદ્ધ વિસારી રે, મોહી લીધી વ્રજ નારી;
 આ બંસી અતિ કામણગારી રે, કહાનુ ૨
 આ બંસીના જે નર લોગીરે, વિષયના નહીં હોવે રોગી;
 જાણે લેલ વિરલા જોગી રે, કહાનુ ૩
 જ્યેવો મર્મ બસી માંયે રે, સુણે જે કોઈ ચિત્ત લાયે;
 અહ્માનંદ અહ્મ થાયે રે, કહાનુ ૪

પદ ૧૨૬ મું.

અમારે મદિરીએ આવ્યા રે, અમારે મંદિરીએ આવ્યા;
 અમારે મદિરીએ આવ્યા રે, રગ લીનો રાજન અમારે મદિરીએ આવ્યા. ટેક.
 કદપાંતની લાંગી છેટી રે, ભાવ કરી ભૂધરને લેટી;
 અલખેલે ઉણપ મેટી રે, રંગ ૧
 હરખ ન માયે હેલી રે, મળી હું તો લજ્જા મેલી;
 આનંદની માતી એલી રે, રંગ ૨
 પૂર્વની પ્રીતિ જાણી રે, અમ ઉપર મેહર આણી;
 મુખડાનું રાખ્યું પાણી રે, રંગ ૩
 મદિરીએ આવ્યા મોરારી રે, આનંદ થયો છે ભારી;
 અહ્માનંદ બલિહારી રે, રંગ ૪

પદ ૧૨૭ મું.

સહજાનંદ સુખકારી રે, સહજાનંદ સુખકારી;
 સહજાનંદ સુખકારી રે, સહજાણી છળી સહજાનંદ સુખકારો. ટેક.

વેદાંતી અરૂપી કહે છે રે, ન્યાય અનુમાને લે છે;
તે વહાલો સંતોમાં રહે છે રે, સલુણી૦ ૧
નિગમ કહે અનુમાને રે, મુનિવરને નાવે ધ્યાને;
વહાલો તે આ લીને વાને રે, સલુણી૦ ૨
સર્વ કર્તા સર્વાધારે રે, સર્વ માંહી સર્વ ન્યારે;
પ્રગટ રૂપ તે આ ખ્યારે રે, સલુણી૦ ૩
જગજીવન અંતરજામી રે, નામ સર્વનો છે નામી;
તે આ પ્રદ્યાનંદનો સ્વામી રે, સલુણી૦ ૪

પદ ૧૨૮ મું.

ગોકળિયું તો ઘેલું કીધું રે, ગોકળિયું તો ઘેલું કીધું;
ગોકળિયું તો ઘેલું કીધું રે, ધુતારે વહાલે ગોકળિયું તો ઘેલું કીધું. ટેક.
જળહુળ તેજ જરકસને જામે રે, પેળે સર્વે અચરજ પામે;
ભરમાણી જોયાને ભામે રે, ધુતા૦ ૧
ન જણાએ મળ્યો કે ન્યારેરે, અજબ કળા અતિ આલિંગારે;
ધરનો એ છે ધુતારે રે, ધુતા૦ ૨
આંખુને ઉલાળે ચાળે રે, લીધું મન લટકાળે;
વાંકડી કલંગી વાળે રે, ધુતા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ છળી નિરખી રે, હીયડે વ્રજ નારી હરખી;
સરવે કીધી પોતા સરખી રે, ધુતા૦ ૪

પદ ૧૨૯ મું-રાગ મેવાડી.

હૈડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગ લીનો, હૈડાનો હાર હરિ.
મંદિરમાં પધરાવી મોહનને, લેટું હું અંક ભરી રે. મારે૦ ૧
જગના જીવનને હું નહીં દેઉં જાવા, રાખીશ જતન કરી રે. મારે૦ ૨
રસિક નવલ વર રાજેશ્વરને, નિરખીને નયણ ઠરી રે. મારે૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નાથને સજની, મન કર્મ વચને વરી રે. મારે૦ ૪

પદ ૧૩૦ મું.

વર નંદલાલ વર રે, સખી અલખેલો, વર નંદલાલ વર;
મૂરખ લોક દાઝી છે ને મરતાં, કોઈની શકા ન ધર રે. સખી૦ ૧
કહાન કુંવર સંગે નેહ કરીને, જગથી તે શીદ ડર રે. સખી૦ ૨
પરણું તો વર પુરુષોત્તમ પરણું, નહીં તો કુંવારી મરું રે. સખી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નાથને માથે, તન કુરખાન કરું રે. સખી૦ ૪

પદ ૧૩૧ મું.

ઘોળી હું ગિરિધરિયા રે, માથે તારે મોહન, ઘોળી હું ગિરિધરિયા;
 પ્રાણજીવન મારે મહોલ પધારો, ભૂધર રંગ ભરીયા રે. માં ૧
 પેહેલી પ્રીત કરીને મારા, પ્રાણ તમે હરિયા રે. માં ૨
 મસ્તકને સાટે મે તમને, વહાલમજી વરિયા રે. માં ૩
 અક્ષાનંદ કહે એક ઘડી દૂર, રહો માં ડોલરિયા રે. માં ૪

પદ ૧૩૨ મું.

લાગેલ રંગ ઝડી રે, મારા રસિયાજી, લાગેલ રંગ ઝડી;
 મોહન લાલ રંગીલાની મૂરતી, જીવડલામાં જડી રે. માં ૧
 પ્રાણજીવન પાતળિયાને આગે, હાથ જોડીને ખડી રે. માં ૨
 મીટ થકી ક્ષણું દૂર ન મેલું, પ્રેમને પાશ પડી રે. માં ૩
 અક્ષાનંદના નાથને ભેટી, ધન્ય ધન્ય આજ ઘડી રે. માં ૪

પદ ૧૩૩ મું-રાગ દોહા.

મેં ઢાઢી મહારાજકો, હાજર હુકમ હજૂર;
 ગાયો જસ ગોવિંદકો, પાયો ધન ભરપૂર. ૧
 મેં બંદીજન રાવરો, એક આશ વિશ્વાસ;
 ઇંદ્રાદિક અક્ષાદિક લવ, તાતે નિપટ નિરાશ. ૨
 શ્રીહરિકો જાચક અહં, શ્યામ નાથ સમરથ;
 નર સુર આગળ જાચકે, કણુ ન ઓડું હથ. ૩
 દાસનકો મે દાસ હું, હરિ કે સદા હજૂર;
 અક્ષાનંદકી વિનતી, નિમખ ન રખીઓ દૂર. ૪

પદ ૧૩૪ મું-રાગ રામકળી.

નવલ પ્રીતમકો મે ઢાઢી રે, હજૂરી નવલ પ્રીતમકો મે ઢાઢી. ટેક.
 તનકો સ્વાજ કરુ મન તતી, સુરત મોરણા ચાઢી રે. હૃં ૧
 રીઝત કહાન તાન સોહી તોડું, ગાવું રાગણી ગાઢી રે. હૃં ૨
 દિન અરુ રાત રટું મે હરિગુણ, દહ ચરણે રતિ બાઢી રે. હૃં ૩
 અક્ષાનંદ મોજ દર્પ સુમતિ, કુમતિ આળસકું કાઢી રે. હૃં ૪

પદ ૧૩૫ મું-રાગ ભૈરવ.

નંદના નંદન સાથે, પ્રીતડી બંધાણી રે;
 મીઠું મીઠું બોલી મારુ, મન લીધુ તાણી રે. નંદં ટેક.
 રંગના રંગીલા કેરી, બંસી વનમાં વાગી રે;
 ધીરજ રહી ન હું તો, ઝબકીને જાગી રે. નંદં ૧

મોરલીમાં મંત્ર ભણી, કાંઈ મુને કીધું રે;
લટકાળે મન મારુ, લટકામાં લીધું રે. મન૦ ૨
તનડું વેંધાણું મારુ, ઘાયલ થઈ છું રે;
કોડીલા કહાનાને દેખી, મોહીને રહી છું રે. મન૦ ૩
ગુંગે જોમ ગુડ ખાધો, તે તો શું વખાણે રે;
પ્રદ્યાનન્દ કેરો વહાલો, અંતરની જાણે રે. મન૦ ૪

પદ ૧૩૬ મું.

મનડું મોહું છે મારુ, નંદને ફુલારે રે;
દેખીને લોભાણી હું તો, નેણને નજારે રે. મન૦ ટેક૦
ચટક રંગીલો ફેટો, પાઘડલી પેચાળી રે;
થાકત થઈ છું હું તો, રસિયો નિહાળી રે. મન૦ ૧
ઘરડાંનો ધંધો ભૂલી, મોરલીને તાને રે;
લગની લાગી છે મારી, વહાલાજીને વાને રે. મન૦ ૨
રગનો રંગીલો છેલો, અંગને મરોડે રે;
નેહું સાથે નેણાં આવી, જોરે જોરે જોડે રે. મન૦ ૩
ચિત્તડું ચોર્યાંને અર્થે, દેખે દહાડી દહાડી રે;
પ્રદ્યાનન્દ કેરો વહાલો, મોહિની લગાડી રે. મન૦ ૪

પદ ૧૩૭ મું.

મદિર પધાર્યા મારે, સ્થામલો સોહાગી રે;
ભૂધરને લેટી હું તો, થઈ બડ ભાગી રે. મદિર૦ ટેક૦
મુજપર અઢળક, ઢળિયા દિન જાણી રે;
રંગને રંગીલો રાખ્યું, મુખડાનું પાણી રે. મદિર૦ ૧
મેહેર કરીને મુને, પોતાની ઠેરાવી રે;
ખાંહી શ્રહીને વહાલે, હસીને જોલાવી રે. મદિર૦ ૨
કહાનજીને કાજે મેં તો, સેજડી સુધારી રે;
પ્રીતડી કરીને સર્વે, પૂરી આશા મારી રે. મદિર૦ ૩
રસિયાને રંગે મેં તો, જગત વિસાચો રે;
પ્રદ્યાનન્દ કેરો વહાલો, જનમ સુધાર્યો રે. મદિર૦ ૪

પદ ૧૩૮ મું.

જીવું છું રસીલા તારા, મુખડાને જોતી રે;
હૈડાના હાર ખારા, નથડાનાં મોતી રે. જીવું ટેક૦

મુખડું ભેળને તારુ, મોહું મન મારુ રે; જીવું ૦ ૧
 પીયર સાસરિયું સર્વે, થયું મુને ખારુ રે.
 અધર અમૃત પાને, થઈ હું તો ઘેલી રે; જીવું ૦ ૨
 નિશંક થઈ છું લગ્ન, લોક કેરી મેલી રે.
 નટવર નિરખી તુંને, અંતર ઠરે છે રે; જીવું ૦ ૩
 દુરિજન લોક ઘોળ્યાં, દાઝીને મરે છે રે.
 મન કર્મ વચ્ચે હું, થઈ રહી તારી રે; જીવું ૦ ૪
 મુખડાં ઉપર જાયે, બ્રહ્માનંદ વારી રે.

પદ ૧૩૯ મું.

જનમ સુધાર્યો વહાલે, કુંજને ખીહારી રે; જનમ ૦ ટેક ૦
 મેહેર કરીને માવે, બાંધ્યો ગ્રહી મારી રે.
 ભાવથી હૈયામાં લીડી, ખીડી મુખ આપી રે; જનમ ૦ ૧
 સર્વે સૈયરમાં મુને, માનીતી કરી થાપી રે.
 આંગણીએ આવીને મારે, મોરલી વળડી રે; જનમ ૦ ૨
 રસિયે લગાડી મુને, રંગડાની રાડી રે.
 પ્રીતડી બંધાણી મારી, શ્યામળિયાની સાથે રે; જનમ ૦ ૩
 હેતમાં બોલાવી આવી, નટવર નાથે રે.
 કહાનુડાને કેડે હું તો, સર્વે મેલી આલી રે; જનમ ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કેરે વહાલે, કીધી મુને વહાલી રે.

પદ ૧૪૦ મું.

આવો રે વહાલાજી વારી, મોરલી વળતા રે; આવો ૦ ટેક ૦
 રસિયા સલુણા કહાના, રંગડાના રાતા રે.
 રૂપાળો લાગે છે માથે, કુલડાંનો તોરો રે; આજ ૦ ૧
 ગજગતિ ચાલે મારાં, ચિત્તડાંને ચોરો રે.
 મોરલી સુણીને મે તો, આશા મેલી ખીજી રે; આજ ૦ ૨
 પ્રાણના સનેહી પ્યારા, તારા રંગમાં હું રીજી રે.
 લટકાં કરો છો રુડાં, પીતાંબર પહેરી રે; આજ ૦ ૩
 કમલ સરીખે નેણે, હેતે મુને હેરી રે.
 બ્રહ્માનંદ કેરા વહાલા, વહાલ વધારો રે; આજ ૦ ૪
 પ્રીતડી કરીને મારે, મંદિર પધારો રે.

પદ ૧૪૧ મું.

શ્યામજિયા સલુણા કેરા, હું તો રૂપમાં લોભાણી રે;
નેહુ કેરી સાંને મારુ, લીધું ચિત્ત તાણી રે. સ્થાં ૦ ટેક૦
ગદંતી પાણીડુ ભરવા, બેડહું ઉપાડી રે;
રસિયો ભેધને રહી, ન અંતરની આડી રે. સ્થાં ૧
જમુનાને આરે ઉલો, રંગડાનો ભીના રે;
આંખડલીનો ચાળો ઢાળો, અલૌકિક એનો રે. સ્થાં ૨
ડોલરિયાંને દેખી હું તો, બીજું સર્વે ભૂલી રે;
કહાનુડાના કેદમાં, ફરુ છું બેની ફૂલી રે. સ્થાં ૩
બ્રહ્માનન્દ કેરો વહાલો, દીઠો વનમાળી રે;
તે દહાડાથી લાગી મારે, રંગડાની તાળી રે. સ્થાં ૪

પદ ૧૪૨ મું.

સાચુ કહો શ્યામજિયા વહાલા, જગ્યા કેને સંગે રે;
રૂપાળો બાંધ્યો છે રેટો, અતિ ઉછરંગે રે. સાં ૦ ટેક૦
તોતલાં બોલો છો વેણાં, નેણાં નિંદે ઘેર્યાં રે;
ઉતાવળા ઉઠતાં વસ્ત્ર, જેમ તેમ પહેર્યાં રે. સાં ૧
સાસે ભર્યાં આંખ્યા તમે, એવા કેથી ખીના રે;
થયું તેમ કહોને હવે, રંગડાના ભીના રે. સાં ૨
કહો તો અમે સમ ખાધએ, કેને નવ કહીએ રે;
છાનું તો નહીં રહેશે વહાલા, અમે સર્વે ભેળાં રહીએ રે; સાં ૩
બ્રહ્માનન્દ કેરા સ્વામી, રીઝી ભોંજી રહ્યા છો રે;
મોતીડાથી મોંઘા તે તમે, સોંઘા કેને થયા છો રે. સાં ૪

પદ ૧૪૩ મું-રાગ ભેરવ.

કહાન કુંવર મન ભાચે, આલીરી મેરે કહાન કુંવર મન ભાચે. ટેક.
મે જ્યું ખડીથી અપને ભુવનમે, ચલકે અચાનક આચે. આં ૧
કોમળ ગાત ન જાત બખાને, છેલ છગન રંગ છાચે. આં ૨
બ્રહ્માનન્દ ભેર દગ મોસે, મદ મદ મુસકાચે. આં ૩

પદ ૧૪૪ મું.

કહાન કુંવર ચિત્ત ચોર, લિયોરી મેરો કહાન કુંવર ચિત્ત ચોર. ટેક.
સંજ્યા ફજર* નજર કર ટેડી, નીરખત મેરી ચોર. લિં ૧

મન મોહન આલી ગૃહ મેરે, આવત જોરાજોર. લિ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ મમ કરી ડારી, નાગર નંદકિશોર. લિ૦ ૩

પદ ૧૪૫ મું.

અંતરમે ગિરિધારી, ધરેરી મે તો અંતરમે ગિરિધારી. ટેક.
મોતિયન માળ વિશાળ મનોહર, પ્રિય પ્રીતમ છખી ખ્યારી. ધ૦ ૧
નટવર નાથ હાથમે બંસી, વશ ભઈ લખી મજનારી. ધ૦ ૨
સુંદર શ્યામ રસિકકે ઉપર, બ્રહ્માનંદ બલીહારી. ધ૦ ૩

પદ ૧૪૬ મું.

શ્યામ સુંદર સુખ દેન, વસેરી ઉર શ્યામ સુંદર સુખ દેન. ટેક.
લલિત છખી સુખ અતિ લાવનતા, અમલ કમલદલ નેન. વ૦ ૧
મંદ મંદ શુભ હસત મનોહર, અતુલિત મૂર્તિ જ્યું એન. વ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કરી વશ મોકુ, કર વંસીકી સેન. વ૦ ૩

પદ ૧૪૭ મું.

નટવર શ્યામ શરીર, મીલેરી મોકુ નટવર શ્યામ શરીર. ટેક.
વિમલ વિલોકની કર ધર બસી, કાલિદીકે તીર. મી૦ ૧
સખીઅન સંગ ઉમગ ભરે અતિ, ખેલત હે બલવીર. મી૦ ૨
બ્રહ્માનંદ થકિત ભઈ નિરખત, ભૂલી ભરનો નીર. મી૦ ૩

પદ ૧૪૮ મું.

સુંદર શ્યામ સુખાણુ, લખેરી મે તો સુંદર શ્યામ સુખાણુ. ટેક.
જા દીન લેટ ભઈ તા દીનતે, ભાવત નહીં મોય આન. લ૦ ૧
મદ મદ મુખ મોરલી બળવત, સુભગ મનોહર તાન. લ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ વસી ઉર અતર, નેન કમલકી સાન. લ૦ ૩

પદ ૧૪૯ મું.

પ્રાણુ પ્રીતમકે પાસ, ચલેરી આલી પ્રાણુ પ્રીતમકે પાસ. ટેક.
બસીધર સુંદર વૃન્દાવન, રમત મનોહર રાસ. ચ૦ ૧
છખી નવરગ ઉમગ ભરે, અતિ પ્રપુલ્લિત વદન પ્રકાશ. ચ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ નિરખકે નટવર, મિટત સકલ તન ત્રાસ. ચ૦ ૩

પદ ૧૫૦ મું.

શ્યામ દગનસે ફૂર, ન મેલું મે તો શ્યામ દગનસે ફૂર. ટેક.
લોભીકે ધન જ્યું કરી રાખું, અહો નિશ પ્રીતમ ઉર. ન૦ ૧

જેહી પલ સુંદર શ્યામ ન દેખું, સો પલ કઠીન કરૂંર. નં ૨
પ્રદ્યાનંદ રહું હોય દાસી, નટવર ચરણ હજીર. નં ૩

પદ ૧૫૧ મું-રાગ વેળાવળ.

મેં વારી તવ નામપર, મેરમ મતવાળા;*
પીર મીટાયે દીનકી, તુમ દીન દયાળા. મેં ૦ ટેક.
સુનિએ ધાહુ ગરીબકી, હો ગરીબ નવાળા;
હુઃખ દરિયા ઉતાર દે, કરી મેહોર જહાળા. મેં ૧
દોષ ન દેખત દાસકે, એહી બિરદ તુંહારો;
જગપતિ અપને જાનકે, ઉર કષ્ટ નિવારો. મેં ૨
જેસેહી તેસેહી રાવરે, કપટી કુલહીને;
જ્યું કૌ નીશુની કામિની, સમરથ પતિ કીને. મેં ૩
પ્રદ્યાનંદકી બીનતિ, સાયબ સુન લેરી;
ત્રિભુવન નાયક તોરીએ, સંકટકી બેરી. મેં ૪

પદ ૧૫૨ મું.

વાસુદેવ હુઃખ વારીએ, સમરથ છોગાળા;
હુષ્ટ વિનાશન બિરદ હે, સેવક રખવાળા. વાં ૦ ટેક.
હુઃખ દરિયા સસારસે, તુમ બીનું કોન તારે;
નટવર નાવ સમાન હો, તુમ સરન હમારે. વાં ૧
હમ હી તુમારે આસરે, તુમ હમરે નાથા;
તુમ બીન કૌ ન મેટહી, સંકટ સમરાથા. વાં ૨
ઉચે તંબુ તાનીએ, સખ ભારતનીકુ;
ચાકરકી મોટપ કહા, સખે લાજ ધનીકુ. વાં ૩
સરે ન બીગરે આરસે, કારજ કછુ કબહી;
પ્રદ્યાનંદ સુખહોવાહી, તુમ કરી હોતબહી. વાં ૪

પદ ૧૫૩ મું.

દીનાનાથ દયાળ હો, દીનનકે બધુ;
દયા કરીજે દાસપર, સુંદર સુખસિધુ. દીનાં ૦ ટેક.
કોઉકે બળ ઘટ ગામકો, કોઉકે પરિવારા;
†હમકું બળ એક રાવરો, પુરુષોત્તમ પ્યારા. દીનાં ૧
મન વચ કર્મ કરીકે ગદ્યો, એકશરન તુમારો;
અંતર બહાર ચરીનકું, તુમ નાથ નિવારો. દીનાં ૨

* “મેહોર મતવાળા”-આ પાઠ કીર્તનસમ્રઢમા છે † “મેરે” પાઠાન્તર છે.

અચલ ભરોસો આપકો, નિશ્ચે મનમાંહી;
હિતકારી સંસારમે, તુમ બીન કોઈ નહીં. દીના૦ ૩
જેસે પુતરી કાષ્ઠકી, નાચત ધર માથે;
બ્રહ્માનંદ કળ યાહીકી, કારીગર હાથે. દીના૦ ૪

પદ ૧૫૪ મું.

શ્યામ રંગીલે સાંવરે, સળકે સુખકારી;
અપનો બરહ બિચારકે, કરો મેહર મોરારી. શ્યા૦ ટેક.
અરજ દાસ ગરીબકી, સાંધ્યાં સુની લીજે;
ભજન વિરોધી દુષ્ટકે, મદ ગંજન કીજે. શ્યા૦ ૧
અંતર તાપ મીટાઇએ, કીજે સુખ સાતા;
કરુણાસાગર કૃષ્ણ હો, શરણાગત ત્રાતા. શ્યા૦ ૨
જેહી વિધિ રાજ નાથ તુમ, તેહી વિધિ હમ રાજ;
હાર જિત વૃદ્ધિ હાનકી, તુમરે હથ્થ બાજ. શ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નાથજી, કીજે દુઃખ દૂર;
મૂર્તિ મનોહર રેન દીન, રહો નેન હજૂરા. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૫૫-મું રાગ પૂર્વ.

મોરલીઆં કોન મહા તપ કીનો. મો૦ ટેક.
મનમોહનકે લાલ અધરકો, પૂરન તે રસ પીનો. મો૦ ૧
શ્યામ સુંદર તોય પલ નહીં છોરત, રસિક છેલ રંગ ભીનો. મો૦ ૨
તોસે ખેલત શ્યામ ચતુર વર, ધન ધન કહે લોક તીનો. મો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ તોકું, નિજ સુખ આસન દીનો. મો૦ ૪

પદ ૧૫૬ મું.

મોરલીઆં સાંવરેને બળાઈ હો. મો૦ ટેક.
છેલ ચતુર ધનશ્યામ અધરધર, સુંદર તાન સુનાઈ હો. મો૦ ૧
ગૃહકારજ તજકે મજનારી, ટેર સુનત ઉઠ ધાઈ હો. મો૦ ૨
જહાં ઠાઠે મજરાજ વિહારી, તહાં ચલકે સખ આઈ હો. મો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કરી રસ બતીયાં, છતીયાં શ્યામ લગાઈ હો. મો૦ ૪

પદ ૧૫૭ મું.

ધરી હું નેનનમે ગિરિધારી હો. ધ૦ ટેક.
મનમોહન ધનશ્યામકી મૂર્તિ, નેક ન કરી હું મે ન્યારી હો. ધ૦ ૧
લખીકે મગન ભઈ સખ સખિયાં, અખિયાં નવલ અટારી હો. ધ૦ ૨

બાલ વિશાળ મનોહર રેખા, પાઘ લગત અતિ ખ્યારી હો. ધ૦ ૩
 પ્રદ્યાનંદ જતન કરી રાખુ, વ્રજપતિ કુંજવિહારી હો. ધ૦ ૪
 પદ ૧૫૮ મું.

અખિયાં શ્યામકે રંગ રાતી હો. અ૦ ટેક.
 હરિકું નિરખત હરખ ભરી હે, ઘુઘટમે ન સમાતી હો. અ૦ ૧
 છેલ ચતુર વ્રજરાજકી છળીકું, તજકે દૂર ન જાતી હો. અ૦ ૨
 શ્યામ ચતુરકે સુખકી સજની, સુખ નહીં ખાત કહાતી હો. અ૦ ૩
 પ્રદ્યાનંદ નવલપ્રીતમકુ, નિરખી ઠરત મોરી છાતી હો. અ૦ ૪
 પદ ૧૫૯ મું-રાગ પૂર્વ.

હરિ તુમસે મે તો પ્રીત કરી. હ૦ ટેક.
 નહીં દૂર રહો ઘનશ્યામ, પિયા અખ એક ઘરી. હ૦ ૧
 પ્રીત કરી તુમસે મોરે પ્રીતમ, લોક લાજ સખ જાઓ જરી. હ૦ ૨
 પ્રાન પિયા મોરે ભુવન પધારો, નવલ ઠલગી શિશ ઘરી. હ૦ ૩
 આય રહો ઠાઠો મોરે અંગન, ભૂધર નિરખુ નેન ભરી. હ૦ ૪
 પ્રદ્યાનંદ કહે દૂર રહો નહીં, એહી માગત પ્રિયા પાય પરી. હ૦ ૫
 પદ ૧૬૦ મું.

ગિરિધારી તેરી ઓટ ગહી. ગિ૦ ટેક.
 ઘનશ્યામ પિયા સુખ સાગર, તેરી હોધ રહી. ગિ૦ ૧
 ઓટ ગહી તેરી અવિનાશી, શિર સાટે અખ કીન સહી. ગિ૦ ૨
 કોટી બિપત હુંસે નહીં ત્યાગુ, કરનેકી સોઈ ખાત કહી. ગિ૦ ૩
 ભરતખડ મનુખ્ય તન પાયકે, લેન જોગ સોઈ વસ્તુ લહી. ગિ૦ ૪
 પ્રદ્યાનંદ કહત નટ નાગર, આય વસો મેરે નેન મહી. ગિ૦ ૫
 પદ ૧૬૧ મું.

હરિ તુમ ગુન મેરા બહુત કીયા. હ૦ ટેક.
 કીરતાર તીહારે સમરનકુ, નર દેહ દીયા. હ૦ ૧
 ગર્ભહુંમે પ્રતિપાલ કરી તુમ, જઠર અશ્મિસે રાખી લીયા. હ૦ ૨
 જહાંજહાંદેહ ધરેજગકે મહીં, તહાં પુનિ નહીં સુધ ભુલ ગયા. હ૦ ૩
 પોષન ભરન કરત હો દિન પ્રતિ, આજ હું તોર જીયાય જીયા. હ૦ ૪
 પ્રદ્યાનંદ જાત બલિહારી, પ્રાનજીવન ઘનશ્યામ પિયા. હ૦ ૫
 પદ ૧૬૨ મું.

હરિ તુમ તો સાચા મીત સગા. હ૦ ટેક.
 ઘનશ્યામ તુમારે મીલન હુંસે, બડ ભાગ જગા. હ૦ ૧
 ૪

માત પિતા નારી સુત આદિક, સગા હોય કરી દેત ફગા. હૃ ૨
 નાથ તીહારે દરસ પરસસે, ભરમ કરમ દુઃખ શોક ભગા. હૃ ૩
 શરનાગત વચ્છલ સુખદાયક, એહી સમજ કરી મન ઉમગા. હૃ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહત હરિ તેરે, ચરન કમળ મહીં ચિત્ત લગા. હૃ ૫

પદ ૧૬૩ મું-રાગ ગોડી.

લગની લગી ધનશ્યામ ચરનકી. લૃ ૦ ટેક.
 જેહી ચરનનકું શંકર ખોજત, નૌકા ભવ દરિયાવ તરનકી. લૃ ૧
 જાકુ સહસ્ર અઠ્યાસી ચિત્તત, ઉર્ધ્વરેખ ગિરિરાજ ધરનકી. લૃ ૨
 ધ્યાન ધરત શેષાદિક સારદ, નિધિ નૌતમ સંતાપ હરનકી. લૃ ૩
 જો પદ પંકજ અખંડ ઉપાસત, ત્રાસ ટરત ઉર જન્મ મરનકી. લૃ ૪
 બ્રહ્માનંદ નંદનંદન પદ, ચિતામણિ આનંદ કરનકી. લૃ ૫

પદ ૧૬૪ મું.

લગીવે ચોટ ધનશ્યામ નયનકી. લૃ ૦ ટેક.
 ચોટ લગી મોય સાંજકી બેરીયા, બિસર ગદ્ય સુધ દિવસ રચનકી. લૃ ૧
 દરદ ભેર કરી ભદ્ર હું દીવાની, સુરત નહીં નિજ ઔર અચનકી. લૃ ૨
 કહાન કહાન રટના ઉર લાગી, સુધ બિસરી અનપાન શયનકી. લૃ ૩
 ચલત હસ ગતિ શ્યામ મનોહર, ચાતુરતા મન રજ વચનકી. લૃ ૪
 બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમપર, છળી વારુ લઇ કોટી મયનકી. લૃ ૫

પદ ૧૬૫ મું.

મન માને ધનશ્યામ રસીલે. મૃ ૦ ટેક.
 ખનતે આત ખજવત ખંસી, મજજીવન ઉરમાંય વસીલે. મૃ ૧
 ગૌવન સગ ઉમંગ ભરે જ્યું, પટ પીરે કરી કમર કસીલે. મૃ ૨
 મેરી ઘોર નિહારત મોહન, મંદ મંદ મુખ મધુર હસીલે. મૃ ૩
 અરુન નયન શુભ રાગ અલાપત, નવલ પાધ શિર પેચ કસીલે. મૃ ૪
 બ્રહ્માનંદ મુકુંદકી મૂર્તિ, નિરખત પાપ સંતાપ નસીલે. મૃ ૫

પદ ૧૬૬ મું.

ખલિહારી ધનશ્યામ પિયાકી. બૃ ૦ ટેક.
 લાગત અતિ નીકી લાલનકી, મોતીન માલ વિશાળ હીયાકી. બૃ ૧
 ચિત્ત ખુંતી કરકી ચતુરાર્ધ, લૂટ લૂટ દધિ ભેર લીયાકી. બૃ ૨
 હિત સહિત મધુરી મુખ હસની, જીવન મોરી પ્રાન જીયાકી. બૃ ૩
 નટ નાગર ગજ આલ નવીની, સુધ હરિ લીની ગોપ ત્રિયાકી. બૃ ૪
 બ્રહ્માનંદ વસી ઉર અંતર, છળી સુંદર બળદેવ સિયાકી. બૃ ૫

પદ ૧૬૭ મું-રાગ કાફી.

નવલ પ્રીતમ ગતિ કો લખે તેરિયાં. ન૦ ટેક.
ખટ રસ લે કમલા કર ભેરત, સો અંન જાચ લેત કોઈ દેરીયાં. ન૦ ૧
દૃષ્ટિ વિલાસ વાસ લે જગકો, સો ઉપહાસ સહે જગ દેરીયાં. ન૦ ૨
રોમ કોટિ બ્રહ્માંડ બિરાજત, સો સ્વરૂપ અનૂપ ભએરીયાં. ન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સગુન ચરિત્રનમે, મોહન વ્યાપે અરજ એહી મેરીયાં. ન૦ ૪

પદ ૧૬૮ મું.

છુટત નાંહી પ્રીતમ ગલ બાંધ્યાં. છુ૦ ટેક.
જાન અજાન દીયો કરમે કર, લાલન હિતકર કંઠ લગાધ્યાં છુ૦ ૧
મે વામે વે મેરે ભીતર, હોઈ નિરતર એક રહાધ્યાં. છુ૦ ૨
મે છોડું પુનિ વે નવ છોડત, ઝગરત ઝગરત રેન બહાધ્યાં. છુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વસે ઉર અંતર, સહજાનંદ સુખ નિત્ય સાધ્યાં. છુ૦ ૪

પદ ૧૬૯ મું.

નવલ પ્રીતમ ગલ બાંધ્યાં હમારી. ન૦ ટેક.
બાંધ્યાં ગ્રહી મેરી સુધ ના રહી કછુ, લોક લાજ ગૃહ કાજ બિસારી. ન૦ ૧
અંગોઅંગ પરસ ભઈ પીયુસે, હોય ઉમંગ બધે રંગ ભારી. ન૦ ૨
મોય અચાનક મીલ ગયો મોહન, બસીધર બન કુંજભહારી. ન૦ ૩
સહજાનંદ રથામ સુંદરપર, બ્રહ્માનંદ જાત બલિહારી. ન૦ ૪

પદ ૧૭૦ મું-રાગ કાફી.

મે વારી પિયા પ્રાંનવે, મે વારી પિયા પ્રાંનવે, વદન દેખાય લલા ગિરિધારી. મે. ટેક.
વદન તુહારો સદન સખે સુખ, મદન કોટી કુરબાનવે. વ૦ ૧
વદન કમલ છબિ બેદ બીચારત, ધારત શકર ધ્યાનવે. વ૦ ૨
પ્રિયકે પરસ બિનુ તરસ મીટત નહીં, દીજે દર્શન દાનવે. વ૦ ૩
શ્રીરંગ ઉર આનંદ બઢાવો, સહજાનંદ સુજાનવે. વ૦ ૪

પદ ૧૭૧ મું.

કનૈયા મેરા મીત વે કનૈયા મેરા મીત વે, અંતર જાન બંસીકા બજૈયા. ક૦ ટેક.
નવલ કિશોર મોર મન ભાચે, ચાસે લગી મેરી પ્રીત વે. અંતર૦ ૧
બસી મધુરે સૂર નિકે સુનાઈકે, આયકે બસ્યો મેરે ચિત્ત વે. અંતર૦ ૨
પ્રિય મોકો અપની કર લીની, કીની કર્મ રહિત વે. અંતર૦ ૩
શ્રીરંગ અંતર મરમ દેખાવન, પ્રીતમ પરમ પુનિત વે. અંતર૦ ૪

પદ ૧૭૨ મું.

કનૈયે કછુ કીન વે કનૈયે કછુ કીન વે, લગન લગાઈ ગિરિકે ધરૈ ચે. ક૦
મધુર મધુર સ્વર સુન મોરલી ધુન, હો ગઈ ઈન આધીન વે. લ૦ ૧

કૌં યાકી ગતિ કહી નહીં જાવે, લગન લગાયે મન લીન વે. લ૦ ૨
કહારી કીયો ચારી કનૈયે, મારી સુધ ના રહીન વે. લ૦ ૩
શ્રીરંગ યા વિધિ કોઈ નહીં માનત, જાનત જન પરવિન વે. લ૦ ૪

પદ ૧૭૩ મું.

જાદુડા તેરા જોર વે, જાદુડા તેરા જોર વે, નેન સંભાર લલા મોહિ વારે, જા.ટેક.
જાદુ વે કીના વારી પ્રાન હરી લીના, શ્યામ લિયા ચિત્ત ચોર વે. નેન૦ ૧
સુંદર વદન કમલ ફલ લોરીન, નાગર નવલ કીશોર વે. નેન૦ ૨
તેરે નેનું મન ધાયલ કીના, ચિતવની ચલની મરોર વે. નેન૦ ૩
શ્રોરંગકુ જાદુ કીયા ભારે, જગસે ડારી તોર વે. નેન૦ ૪

પદ ૧૭૪ મું-રાગ કાફી.

સાંવરે સહુણે માઈ મોહી ભરમાઈ, સાં૦ ટેક.
જંત્ર મંત્ર કર ચોર લીયો ચિત્ત, મે યાકી ગતિ કહ્યુયક પાઈ. સાં૦ ૧
નોતમ લાલ ખ્યાલ અપનેમે, આયે અચાનક ખંસી બજાઈ;
તનકહી લનક પરી શ્રવનમે, ઉઠી હું અંતર અકુલાઈ. સાં૦ ૨
નદકિશોર ચોર ચિત્ત લીનો, કહા કીનો કલ પરત ન કાંઈ;
એહી બસ ગતિ લઈ મેરે મનકી, અબ તનકી સખ સુધ બિસરાઈ. સાં૦ ૩
પ્રિયાકી તરસ નિરસ લઈ જુગસે, દરસ પરસ ખીનુ રહ્યોરિ ન જાઈ;
રાત દિવસ પરવશ લઈ ડોલત, કહુ ન બોલત મૌન ગહાઈ. સાં૦ ૪
કહા વે કહું કહુ બનત ન કહતે, શ્યામ મીલે અંતર સુખદાઈ;
અદ્વાનંદ વિદ્ય સખ મેટે, મગન લઈ અબ લગન લગાઈ. સાં૦ ૫

પદ ૧૭૫ મું.

સાંવરી સહુણી છળી લાગત પ્યારી; સાં૦ ટેક.
મંદ મંદ ગતિ ચાલ, બિરાજત ભાલ તિલક ઉપમા બની ભારી. સાં૦ ૧
ચરિત્ર અનૂપ ભૂપ ભૂપનકે, નેનનમે વસી રૂપ રહારી;
અતુલિત છબિ મીલી દેવ વિચારત, ધરત ધ્યાન અદ્વા ત્રિપુરારી. સાં૦ ૨
શોભિત મુગટ પ્રગટ પ્રીતમકે, કુડલ જટિત થટિત છળી ન્યારી,
અસત અસાર વિકાર વિસારકે, ધારી લીયે અંતર ગિરિધારી. સાં૦ ૩
મોહન શ્યામ મનોહર મૂર્તિ, શ્યામ સુરતકી મે જાઉ બલિહારી,
સો નેનસે શુદ્ધ બુદ્ધ હરી લીની, વસ કીની મોહી કુંજબિહારી. સાં૦ ૪
એહી બિનું સજનિ જન્મ અલેખે, બિનુ દેખે ઉર હોત વિથારી;
અદ્વાનંદ આનંદ હોત દિલ, સહજાનંદ મીલે હે સુખકારી. સાં૦ ૫

પદ ૧૭૬ મું-રાગ કાફી.

આજ મેં તો લેટયા રે, અકભર પ્રગટ હરિ,
આનંદ ઉદ્ધીઓ રે, નિરખી નજર ઠરી; ટેક.
ધન્ય સખી દિન આજનો, વળી ધન્ય મુહૂરત ધન્યવાર,
ઠરુણા નિધિ મુજ કારણે, મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર;
દુર્બલ જાણી રે, મુજ પર મેહર કરી. આ૦ ૧
સ્વ ધન્યા આઠ્યા ચાલીને, આગુની ઓળખાણ,
તન મન ધન મોહન છળી ઉપર, કરી નાખુ કુરખાણ;
અઢળક ઢળીઆ રે, સખી મુને અભર ભરી. આ૦ ૨
હું સૂતીતી ભર નિદ્રામાં, જગવી શ્યામ જલ્લર,
લેટતાં અંતરથી ભાગ્યું, મોહ માયાનું પૂર;
અખિયાં ઉઘડી રે, થઈ છે ખબર ખરી. આ૦ ૩
સુંદર શ્યામ મનોહર સુરત, મૂરતિ ખેઉ સમાન,
પ્રદ્યાનંદ થઈ છું રસખસ, દેખતાં ગુલતાન;
શકા મેટી રે, હું તો વર અમર વરી. આ૦ ૪

પદ ૧૭૭ મું.

મંદિર પધાર્યા રે, મોહન મન ગમતા,
ખસી વાતા રે, રસિક ઓ રગ રમતા; ટેક.
આવીને આંગણમાં, ઉભા ઓચિંતા અલખેલ,
હું જાગી પ્રીતમ ગલ લાગી, મચી છે રગની રેલ;
રૂપે રૂડા રે, કોમલ પદ કમતા. મ૦ ૧
નૌત્તમ ચાલ ખ્યાલ પુનિ નૌત્તમ, રાજત નૌત્તમ રીત,
નૌત્તમ લાલ નિરખતાં સજનિ, પૂરણ વાધી પ્રીત;
આનંદ વાધ્યો રે, ગઈ સખ ઉજ્જમતા.* મ૦ ૨
ચમકા કરતી આંખડી પગે, છડી જડી નગ હાથ,
જરકસ પાઘ જરીમય જામો, નિરખ્યા દીનાનાથ;
લોભિત નેણાં રે, શોભિત લાવણ્યતા. મ૦ ૩
અદ્ભુત રૂપ અજબ આલુષણ, નટવર નંદકુમાર,
પ્રદ્યાનંદ પ્રગટ પ્રીતમ પર, વારી વારંવાર;
ભૂધર લેટયા રે, થઈ અંતર સમતા. મ૦ ૪

* પ્રથમ આવૃત્તિમાં “ઉજ્જમતા” પાઠ છે જે અર્થરહિત હોવાથી આ પાઠ મૂક્યો છે “ઉજ્જમતા”નો અર્થ “સ્વાત્માભિમાન” “પોતાની મ્હોટાઈ” થાય છે. પ્રભુની પ્રાપ્તિ થતાં જ આનંદ વધ્યો ને “સ્વાત્માભિમાન” ગણી ગયું

પદ ૧૭૮ મું.

મોટો મહિમા રે, જગમાં હરિજનનો,
 મોહ નિવારે રે, કુષ્કર આ મનનો; ટેક.
 અગમ અગાધ સ્વરૂપ અગોચર, વહત નેતિ કરી વેદ,
 પ્રગટ પ્રમાણુ હરિ પુરુષોત્તમ, સાધુ જનત લેહ;
 વેરો ભાંગો રે મન કૃત બિજા બિજાનો. મોટો ૦ ૧
 સાધે પ્રાણુ સમાધિ ચકાવે, આસન દઢ એકાંત,
 મનની બ્રમણા તથ મીટે, જળ લેહ અતાવે સંત;
 તેને સંગે રે, અધ્યાસ ટળે તનનો. મોટો ૦ ૨
 અડસઠ તીર્થ કરી ફરી આવે, દેત વિધિવત દાન,
 સતસંગ બિન સમજે નહીં, કોઈ સાચી વાત નિદાન;
 સંશય ભાંગે રે અંતર પાપ પુણ્યનો. મોટો ૦ ૩
 શ્રુતિ સ્મૃતિ સખ હી મીલ ગાવત, સંત સમાગમ સાર,
 ભવસાગર તરવાને કારણુ, નાવ રચ્યો કીરતાર;
 બ્રહ્માનંદ શરણુ રે, ન તણ્યો સત ધનનો. મોટો ૦ ૪

પદ ૧૭૯ મું.

હરિજન સંગે રે, સ્વે હરિ તરત મળે,
 આનંદ વાધે રે, બ્રાંતિ સર્વે ટળે. ટેક.
 અષ્ટસિદ્ધિ નવનિદ્ધિ આદિ સખ, ચૌદ લોક સુખસોય,
 આરત જનને આ ભવ માંહી, સત સમો નહીં કોઈ;
 આતુર જાણી રે, હરિજન અઢલ ઢળે. હરિ ૦ ૧
 કલ્પતરુ પારસ ચિંતામણી, ઉપમા સખ અલપાન,
 વે પ્રાપ્ત વિષયા દુખદાયક, વે કરે આપ સમાન;
 જેને સંગે રે, અક્ષર માંહ્ય ભળે. હરિ ૦ ૨
 કાયા કલેશ કરંતા કેદી, નવ ટળે ભવ પાશ,
 આ ભવસાગર પાર ઉતારે, હરિ કે હરિકો દાસ;
 સત સમાગમ રે, જાયે ત્રિય તાપ ટળે. હરિ ૦ ૩
 માયાનો જન તોજ મટે, જો હરિજન શરણુ જાય,
 બ્રહ્માનંદ કહે વાર ન લાગે, તરત જીવ શિવ થાય;
 મહા પદ પામી રે, પાછો કે દી ન વળે. હરિ ૦ ૪

પદ ૧૮૦ મું-રાગ કાનડો.

દીનાનાથ દીન સુખદાઈ;

ધર્મ દ્રેષી અધર્મકે કરતા, અળ તુમ મારો કુષ્ટ અન્યાઈ. દી ૦ ૧

જન તાપી પાપી જો જગમે, દિન દિન પાપ કરત અધિકાર્થ;
તેહી કારન હિત મૂર્તિ ધરકે, જુગ જુગ હોત હો સંત સહાર્થ. દી૦ ૨
એક પુરાણ નિરંતર ગાવે, બહુ જનકી તુમ પીર મીટાધ;
સુખકે ધામ શ્યામ સુંદર વર, અળ કયું ઇતનિ બેર લગાધ. દી૦ ૩
તુમ તો સમદર્શી હોય બેઠે, બ્રહ્મરૂપ કરી રીસ ભૂલાધ;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ તુમકું, હજારું ચટકી લાગત નાધ. દી૦ ૪
૫૬ ૧૮૧ મું.

ભક્ત બતસલ હરિ બિરહ તિહારો;
કલ બલ છલ લાવે ત્યું કરકે, બળ મંડળકું હરિ બેગે સધારો. ભ૦ ૧
જો હરિજનકે ભજન બિરોધી, તાકે તુમ જર મૂલ ઉખારો;
આરત જન બંધુ અવિનાશી, સંતનકો મન શોક નિવારો. ભ૦ ૨
ધન મદ અંધ ધર્મકે બેરી, તીનકો પ્રભુ અભિમાન ઉતારો;
આલસ્ય તજો ભલા હોય કે, અળ ઇતનો માનો બચન હુમારો. ભ૦ ૩
સગુણ સ્વરૂપ ધર્યો તબ તો હરિ, અતિ કૃપાળુપનો નહીં સારો;
બ્રહ્માનંદ કહે દુષ્ટનપર, રોષ કછુક અંતરમે ધારો. ભ૦ ૪
૫૬ ૧૮૨ મું.

હે મહારાજ ભક્ત હુ.ખ હારી;
જળ જળ ભીર પરત સંતનકું, તબ તબ શ્યામ તનુ તુમ ધારી. હે૦ ૧
પ્રગટે તુમ પ્રહ્લાદકે કારણ, નાથ નૃસિંહ બિકટ થંભ ફારી;
મહા અસુર બળવંત અભિમાની, માર્યો ક્ષણ મહી ઉદર વિહારી. હે૦ ૨
જળ તુમ પ્રભુ રઘુકુલ મહી પ્રગટે, અદ્ભુત ચરિત્ર કીચે અતિ ભારી;
કુટુંબ સહિત માર્યો દશકધર, ઘરુ લાયે તુમ જનક કુમારી. હે૦ ૩
જહુકુલ તિલક ભયે જગજીવન, કંસાદિક મારે હુઃખકારી;
બ્રહ્માનંદ કહે અળ તુમ તો, કઠીન ભયે કયું બેર હુમારી. હે૦ ૪
૫૬ ૧૮૩ મું.

તુમ પ્રભુ અશરણ શરણ કહાયે;
બકો કોય નહીં યા જગમે, તાકે હો તુમ નાથ સહાયે. તુમ૦ ૧
બહુત જતન કરકે બહુ નામી, નિજ જનકે તુંમ બિધ મિટાયે;
જેસે હરિ કુરુરીકે* બાલક, મહાભારતમે લિયેરી બચાયે. તુમ૦ ૨
શરણાંગત વતસલ તુમ સમરથ, એક પુરાણ કવિજન ગાયે;
દુષ્ટ વિનાશન બિરહ તિહારો, સો તુમ કયું બેઠે બિસરાયે. તુમ૦ ૩

રાખ્યો તુમ પ્રહ્લાદ અગ્નિતે, ગજકે કાજ ગરુડ તણ ધાયે;
બ્રહ્માનંદ કહે બેર હમારી, કહો તુમકું કુણુને અળસાયે. તુમં ૪
૫૬ ૧૮૪ મું-રાગ કાનડો.

કહા કર્ણ હરિ કરુણા તેરી;
પથુ મીટાઈ મનુષ્ય મોઈ કીનો, અન જળ પોષત સાંજ સબેરી. કહાં ૧
ગર્ભવાસ મહીં પચ્યો અધોમુખ, જઠર અગ્નિ તન દાહ ધનેરી;
તેહી દુઃખતે મોય રાખી લીયો તુમ, નાથ તુમહી મેરો હાથ ગહેરી. કહાં ૨
બહાર આય ભયો ઉન્મત્ત મે, જઠર ત્રાસ સખ હી ખિસરેરી;
તુમકુ ભૂલ કુલસો ફીરતહું, કહી ન જાત મૂરખતા મેરો. કહાં ૩
પરાપાર પૂરણ પુરુષોત્તમ, સો મોકાજ નર દેહ ધરેરી;
બ્રહ્માનંદ કહત પ્રભુ તુમકુ, દયાસિંધુ સખ વેદ કહેરી. કહાં ૪
૫૬ ૧૮૫ મું.

તુંમ ખીન કુન સગો હરિ મેરો;
માત પિતા જીવતી સુત બધવ, મીલકે સખ દુઃખ દેત ધનેરો. તુંં ૧
બહુત કાળ ભટક્યો મેરો ભવનમે, સહો કષ્ટ પ્રતિદેહ અનેરો;
અખ તો પયોં હું શરણુ રાવરે, જ્યુંં ત્યુંં કીજે નાથ નીબેરો. તુંં ૨
ગર્ભવાસ તન ત્રાસ બહુવિધ, કષ્ટ મીટાય દીયો બહુતેરો;
મો કપટીસે કહુ ન બની હે, બાંદ્ય ગ્રહેકી લાજ સો હેરો. તુંં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત સુખસાગર, અધમ ઉદ્ધારક નામ તુમ કેરો;
મે તો પુત કપુત ભયો પુનિ, તુંમ તો પિતા નીજ ખિરદ ગહેરો. તુંં ૪
૫૬ ૧૮૬ મું.

હો હરિ તુમ સાચે સુખદાતા;
અધો ઉર્ધ્વ ભટકત યહ જીવકુ, તુમ બિન ઓર નહીં કોઉ ત્રાતા. હોં ૧
કાળ મહા વિકાળ ભયંકર, જહાં જહાં જાત તહાં તહાં ખાતા.
તુમરે ચરનકમળ આશ્રય બિન, કો સ્થળ પ્રભુ નાહી કુશલાતા. હોં ૨
અધમ ઉદ્ધારક પતિત પાવન તુમ, યુંં કહી બેદ નિરંતર ગાતા;
તુમ જીયકે એસે હિતકારી, જેસે કોટી પિતા અરુ માતા. હોં ૩
મે કપટી અવગુનકી મૂર્તિ, સુખ કરીકે નહીં દોષ કહાતા;
બ્રહ્માનંદ કહત જન બંધુ, શરણુ આયેકી લાજ વિખ્યાતા. હોં ૪
૫૬ ૧૮૭ મું.

હો હરિ તુંમ સાચે હિતકારી;
શરણુગતકી બાંહ ન છોડો, એહી અચળ હરિ ટેક તુમારી. હોં ૧

જન અવશુન મેરુ સમ હોવે, તાકું ગનત રતિ અનુસારી;
જન શુન રતિતુલ જો હોવે, તાકું ગનત મેરુ સમ ભારી. હોં ૨
ઝાલ કરાળ જઠર અગ્નિકી, તાતે લીનો મોય ઉગારી;
જહાં જહાં દેહ ધર્યો મેં તહાં તહાં, અંન જલકી નહીં સુરત બિસારી. હોં ૩
તનકો હેત કરી કહે સખહી, માત તાત બંધુ સુત નારી;
જીયકો હેત તુંમ હી હરિ જાનો, પ્રદ્યાનંદ જાત બલિહારી. હોં ૪

૫૬ ૧૮૮ મું-રાગ કાનડો ચોતાળ.

પ્રીતમ ખ્યારે, પ્રીતમ ખ્યારે, તાહી સંગ મેરી પ્રીત લગી;
સુંદર શોભિત નાયક નાગર. પ્રીં
શ્યામ તન સુભગ ગાત, દેખ દેખ જન લોભાત, આનંદદાયક બસીખારે. પ્રીં ૧
કરુનાકે સિંધુ સદા, બધુ હે દીનનકે, જગત ઉધારન નર તન ધારે. પ્રીં ૨
પ્રદ્યાનંદહુકે ઉર, આય કે નિવાસ કીનો, નિમખ નહીં હોવત ન્યારે. પ્રીં ૩

૫૬ ૧૮૯ મું.

મો મન ભાયે, મો મન ભાયે, સખીરી નવલ શ્યામ પ્રીતમ;
લાગત નીકે લાલ ગ્વાલનમેં. મોં
બસી લે હાથ નાથ, શોભિત જન વૃંદ સાથ, પ્રેમ સુધારસ પાયે. મોં ૧
અંતરકી જાનન હે, પ્રાણજન પ્રાણીકે, શેષાદિકે જશ ગાયે. મોં ૨
પ્રદ્યાનંદ પ્રીતમકી, નવલ છખી નિરખકે, ચરન કમલ લપટાયે. મોં ૩

૫૬ ૧૯૦ મું.

મોહન નીકે, મોહન નીકે, માઈરી અધિક શોભિત બંસી;
બજાવત માનની મોહોહે. મોં
બોલત મુખ મધુર વેન, નિર્મલ કમલ નેન, જીવન સખ જીવતીકે. મોં ૧
રંગ કે રસીલે પિયા, બેલત જન વૃંદનમે, જીવન પ્રાન હે જીકે. મોં ૨
પ્રદ્યાનંદ શ્યામ શોભા, નિરખ નિહાલ ભયો, ગાવત ચરિત્ર હરિકે. મોં ૩

૫૬ ૧૯૧ મું.

નટવર નાથ, નટવર નાથ, ખ્યારે મોય લાગત હે જ્યું;
જામો જરકસ અજબ કલંગીસેં. નં
બંકી ગજ ચાલ લાલ, શોભિત હે તિલક ભાલ, નીકી મોરલી લીયે હાથ. નં ૧
કુંડળ દોહ લસત કાન, ગાવત મુખ અજબ તાન, ગાવતહે શેષ શુભગાથ. નં ૨
પ્રદ્યાનંદ અંતરમે, રહો નિશ દિન ધ્યાન, સખ હરિજન લીયે સાથ. નં ૩

પદ ૧૯૨ મું-રાગ કાનડો-માઠ ત્રેતાલૌ.

બાંધ્યાં બાંધ્યાં હાં રે, અહીં શ્યામ સોહાગી રે. ટેક.
પ્રાણુજીવન પ્રીતમ પ્યારેસેં, હારે રઢ લાગી રે;
અપનીબન પ્રાન પ્રીતમ મોય સુખદીનો, બ્રાંતિ સખ મન ભાગીરે. બાં ૧
કીર્ધ નિજ નાથ, હાથ ગ્રહો મેરે, અહો નિશ મે યાસે અનુરાગી રે;
કંઠ લગાય કરી શુદ્ધ મોકું, ન્યાતે બુદ્ધિ મોય બગી રે. બાં ૨
ચરણ નિવાસ કીયો પ્રીતમકે, તાતે ત્રાસ આશ સખ ત્યાગી રે;
અક્ષાનંદ સંગ જગપતિકે, ભઈ મે તો બડલાગી રે. બાં ૩
પદ ૧૯૩ મું.

તુમસેં તુમસેં હારે લગી, લગન જ્યું મેરી રે; ટેક.
તુમ બીન ઓર કછુ નહિ ભાવે, હારે સુધ હેરી રે.
લોક લાજ ગૃહકાજ મેલ મન મમતા, જર અંતર મૂલ ઉખેરી રે. તું ૧
સુધરી ખાત જન્મ ભયો સાફ્દય, કૌવા હંસ કરેરી રે;
અગમ અગાધ મહા ભવસિધુ, તરત ન લાગી ખેરી રે. તું ૨
ભયો પ્રસાદ ચરન રજકો ઉર, મોહુ તબયો અરુ આશ અનેરીરે;
અક્ષાનંદ નવલ પ્રીતમકે, ચરન કમળ લપટેરી રે. તું ૩
પદ ૧૯૪ મું.

અખીઆં અંખીઆં હારે, પ્રિય દરસકી પ્યાસી રે. ટેક.
રાત દિવસ મોય હોત અનેસા, હારે કળ આસી રે;
નિશ દિન તલપત રહુત નેન મોય, દિલ બીતર હોત ઉઢાસી રે. અં ૧
દિન બહુ ભયે હોત હે તન દુઃખ, પ્રિય ભયે દૂર નિવાસી રે;
એહી અનેસા* હોત નિરંતર, પ્રેમ સુધા કળ પાસી રે. અં ૨
વે તો ભયે કઠોર સખીરી, કહો દિન કીસ બીધ જાસી રે;
અક્ષાનંદ નવલ પ્રિય પ્રીતમ, કળ મોય કંઠ લગાસી રે. અં ૩

પદ ૧૯૫ મું-રાગ બિહારાગ.

હારે મે તો બંદી તેરી, ચરણુ લગાય લેરી, મેં ટેક૦
મે બંદી નિજ ઘરકી, પ્રીતમ મેરે સિરદાર;
તિન ભુવનમે તુમ બિન મેરે, ઓર નહિ આધાર રે. મેં ૧
મેરે દિલકી દોરી મેરમ, હેજ્યું તેરે હાથ;
બીના મોલકી ચેરી તેરી, તુમ હો મેરે નાથ રે. મેં ૨

* “અનેસા” પાઠાન્તર છે.

મે હું કુટિલ કુશિલ કિંકરી, તુમ સમર્થ શિરતાજ;
જ્યુંં જ્યુંં કરકે પાર નિલાવો, તુમકું મેરી લાજ રે. મેં ૩
મે હું દાસી ચરણ ઉપાસી, રહ્યો ન જાવે દૂર;
પ્રદ્યાનંદકી એહી બિનતિ, રાખો સ્થામ હજૂંર રે. મેં ૪

૫૬ ૧૮૬ મું.

હારે હો મે ખ્યાસી તેરે, ચરણ રજકી રે. મેં ૧૦ ટેક૦
મે ખ્યાસી તોય ચરણ કમલકી, ઓર ન મેરે આશ;
ચાર મુક્તિ અરુ ચૌદ લોક સુખ, સખસે રહું ઉદાસ રે. મેં ૧
લગી લગન મોય કહાન તેહારી, મમ ભઈ મન દોર;
સ્થામ સલુણી છળી વિના મોય, ભાવત નાહોં કછુ ઓર રે. મેં ૨
ચંદ્ર ધંદ્ર સૂરજ શિવ શક્તિ, તીરથ વ્રત અનેક;
ધનસે મેરા મન નહીં માનત, તુંમસે મેરી ટેક રે. મેં ૩
પ્રીતમ તોય મુખ નિરખકે મેરે, મિટત સખે દુઃખ દ્રઢ;
પ્રદ્યાનંદ કમલ વિકસાવો, સૂરજ સહજાનદ રે. મેં ૪

૫૬ ૧૮૭ મું.

હારે હો મે, વારી તોપે સુંદર સ્થામ રે. મેં ૧૦ ટેક૦
મે વારી તોય મૂરતિ પ્યારી, આય વસી ઉરમાંય;
તોસે મોરી લગન લગી હે, અખ છૂટનકી નાંય રે. મેં ૧
તેરે નેન બાણુકા મોકું, લગ્યા કલેજે ઘાવ;
મિલો તો દરદ મીટે સખ મેરા, ઓર તો નાહિ ઉપાવ રે. મેં ૨
તિન લોકસે ન્યારા મોકું, કિના જાદુ કહાન;
ઓર સખે સુધ ભૂલ ગઈહું, તુંમસે લાગી તાન રે. મેં ૩
ખંસી અજબ બજાય પ્રિયે તુમ, પેહેલી કીની પ્રીત;
અખ તો દૂર રહ્યો નહિ ચહિયે, પ્રદ્યાનંદકે મીત રે. મેં ૪

૫૬ ૧૮૮ મું.

હારે હો લાગી મેરી, પ્રિયે સંગ પ્રીત રે. હો લાં ૧૦ ટેક૦
મે તેરી તે પ્રીતમ મેરા, અરસ પરસ એક તાર;
મનકી ઉલટ ભઈ ગતિ મેરી, કયા જાણે સંસાર રે. હો લાં ૧
લોક કહે મોય ભઈ ખાવરી, છોડી સખ જગ લાજ;
તુંમસે મેરી લગન લગી હે, કહા ઓરસે કાજ રે. હો લાં ૨

સુંદર વદન કમલ ફલ લોચન, સુભગ મનોહર ચાલ;
મેરા મન શુલતાન લયા હે, લટકે તેરે લાલ રે. હો લા૦ ૩
ચંગી રંગી પહર ચાંખડી, છડી અજબ લે હાથ;
બ્રહ્માનંદ કહે રહેા એહિ છળી, નેનુ આગે નાથ રે. હો લા૦ ૪

પદ ૧૮૮ મું-રાગ સોહણી. ગરબી.

નદના લાલા તમે ઓરા આવો.
તમે તો ઓરા આવો, તમે ઓરા આવો, હસીને ઓલાવો. નંદ૦
આંગણીએ મારે આવીને રે તમે, ઘેરે મધુરે સ્વરે ગાવો;
મોહન વાળે રુડી મોરલી રે, માંહે ઢાળ અલૌકિક લાવો. તમે૦ ૧
છોગલિયે તારે શ્યામળા રે, વારી મોતીડાં લટકાવો;
આંધો નૌતમ ઘેરખા રે, મારાં ચિત્તડાંને લલચાવો. તમે૦ ૨
માવા તમારી મૂર્તિ રે, મારા અતર માંહી ઠેરાવો;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, કહાના કંથ અમારા કહાવો. તમે૦ ૩

પદ ૨૦૦ મું.

જીવું છું જોઈને સલૂણા મારા છેલા.
સલૂણા મારા છેલા, સલૂણા મારા છેલા, છો રંગડાના રેલા. જીવું૦
અમથી ન રહેતા વેગળા રે, ઘડી પ્રાણજીવન તમે પેહેલા;
મદિર અમારુ પરહર્યુ રે, કહોને ગિરિધર થયા કેમ ઘેલા. સલુ૦ ૧
બહુ હેતે ઓલાવતા રે, તમે વહાલમ વેહેલા વેહેલા;
પાડ અમારો નથી પૂછતા રે, કહોને કે સંગ નેહુ કરેલા. સલુ૦ ૨
મારે ઘેર તમે માવજી રે, આવી અલવ કરો અલખેલા;
બ્રહ્માનંદના વહાલમા રે, આવો ભૂધર રંગ ભરેલા. સલુ૦ ૩

પદ ૨૦૧ મું.

ગ્રજના જીવન તમપર વારી.
તમ પર વારી, હું તમ પર વારી, છો હાર હજારી. ગ્રજ૦
માવા રંગીલું તારુ મોળિયું રે, માંયે નવલ કલંગી સારી;
તે જોઈને મારા વહાલમા રે, નિત્ય નેણુ ઠરે છે મારી. હું ત૦ ૧
માણીગર તારી મૂર્તિ રે, મુને પ્રાણ થકી છે ખ્યારી;
અહોનિશ રાખું મારી આંખમાં રે, વારી નિમિષ ન મેલું ન્યારી. હું ત૦ ૨
તોડી સૌ સંસારથી રે, એક તમ સંગ કીધી ચારી;
શ્યામ છોગાળા તારે ઉપરે રે, જાય બ્રહ્માનંદ બલિહારી. હું ત૦ ૩

પદ ૨૦૨ મું.

રંગિલાને રૂપે રહી છું હું તો મોહીને.
રહી છું હું તો મોહીને, રહી છું હું તો મોહીને, હો જીવન જોધને. રંગી૦
કહાન કુંવરને કારણે રે, ઉભી નયણે કાજળ ટોધને;
એ સંગ કીધી આસકી રે, હેલી કુલ મરજદા ખોધને. રહી૦ ૧.
કરી જમાડીશ કહાનજીને, કાળુ સુંદર પાક રસોધને;
પાઈશ ઝાઝા પ્રેમથી રે, વળી દૂધ ગાવડલી દોહીને. રહી૦ ૨
પહેરાવીશ મારા પ્રાણજીવનને, માળા મોતીડાંની પ્રોધને;
અક્ષાનંદના નાથને રે, રાખુ લોચનિયામાં ઠોધને. રહી૦ ૩

પદ ૨૦૩ મું—રાગ સોહણી જંગલો.

સાયબાજી આજે, સાયબાજી આજે;
મારા મોહોલમે રાવ, થારી એલું આવે છે જી.
પ્રાણુરા સનેહિ મારા શ્યામળા સુહાગી, હસી હિયે કંઠ લગાજે. મા૦ ૧
રગડારા રેલા અલખેલા, બાંહી ગૃહીને ઝેલાજે. મા૦ ૨
ગુણુસાગર છેલા ગિરિધારી, સુતી મુંને આય જગાજે. મા૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે નટ નાગર, પ્રેમે સુધારસ પાજે. મા૦ ૪

પદ ૨૦૪ મું.

મારુડાજી ખ્યારા, મારુડાજી ખ્યારા;
અજરાજ પિયા, થારી લગની લાગી છે જી. મા૦
શ્યામ ચતુર વર છેલ છપીલા, લવ દુઃખ મેટણ હારા. પ્ર૦ ૧
એક ઘડી અળગા નહીં મેલું, આંખડલીરા છે જી તારા. પ્ર૦ ૨
થારે વિના માંને નિદ ન આવે, નાગર નંદરા હુલારા. પ્ર૦ ૩
અક્ષાનંદ કહત નટવરજી, મોહન છેજી પિયુ મારા. પ્ર૦ ૪

પદ ૨૦૫ મું.

નેણા થારાં રાતાં, નેણાં થારાં રાતાં;
રંગ લીનાજી, મારા નવલ વિહારી જી. ને૦
મારાં નેણુ વારી જોઈ થારો સુખડો, ઘુંઘટમેહી ન સમાતાં. રંગ૦ ૧
લટકાસું મનડાંને લેતાં, આછા લાગે મોરલી બળતાં. રંગ૦ ૨
અજજીવન રસીયા થારે વાંસે, લોક ફરે છે લલચાતાં. રંગ૦ ૩
અક્ષાનંદરા શ્યામ સુહાગી, વહાલી લાગે છે થારી બાતાં. રંગ૦ ૪

પદ ૨૦૬ કું.

છોગાલા રંગ છેલા, છોગાલા રંગ છેલા;
 બનમાળી છ, માંને વહાલા લાગો છે છ. છો
 મોતીરી સુંદર ગલ માલા, છોગાં થારાં પ્રેમે ભરેલાં. બન૦ ૧
 લટકે રહી શિર નવલ કલંગી, કેશર તિલક કરેલાં. બન૦ ૨
 અજણવન અજરાજ બિહારી, આભેછ આજ અકેલા. બન૦ ૩
 અક્ષાનંદ કહે રંગ મહલમે, આય મગોછ અલબેલા. બન૦ ૪

પદ ૨૦૭ મું-રાગ સોહણી પરજ.

હો ગિરિધારી હું છું થારી, લગની લાગી છે થારી સગ મારી. હો ગિ૦
 મારુછ સલુણા, મારા મનમે ખુંતિ, નીકી છબી રાવલા નેણારિ. હો ગિ૦ ૧
 નદ કુંવર થાસું નેડો બધાણો, કરુ હવે શંક કણારી. હો ગિ૦ ૨
 રીઝી હું અજરાજ રંગિલા, તછ મેં તો લાજ સગારી. હો ગિ૦ ૩
 અક્ષાનંદ કહે ખ્યારે નિભાળે, અહિ મેં તો ચાલ વડારી. હો ગિ૦ ૪

પદ ૨૦૮ મું.

હો લટકાળા મોહન લેહેરી, પાગડલી ગુલાબી બાંધો ગેહેરી. હો૦
 જરકસીયો જામો પાયજામો, પ્રીતમ પધારો મારે ઘેર પેહેરી. હો૦ ૧
 રેટો લાલ કમર કસ લીજે, સુંદર અજબ સોનેરી. હો૦ ૨
 કહાન કુંવર રાજે અતિ કાને, શોભા નીકી મોતીડાં કેરી. હો૦ ૩
 અક્ષાનંદરા નાથ વિહારી, છબી તારો અંતર ઠેરી. હો૦ ૪

પદ ૨૦૯ મું.

હો મારુડાછ ચાલો ધીરા ધીરા, નવલ કુંવર છોછ નદજરા. હો મા૦
 રસિયા વર દીસે છે રુડા, હેમ પુચિમે જડિયલ હીરા. હો મા૦ ૧
 મનમોહન મોલીડા ઉપર, ઝુકી રહ્યાં છોગાં કલગીરાં. હો મા૦ ૨
 લટકાળા માંને ખ્યારા લાગો, સુંદર શ્યામ શરીરા. હો મા૦ ૩
 અક્ષાનંદ કહે હસીને બોલાવો, બલભદ્રજા વારી જાઉં વીરા. હો મા૦ ૪

પદ ૨૧૦ મું.

હો સાયબાછ મનડો મોયો, જાદવ પુલાંરો તોરો જોયો. હો સા૦
 વણુ દીઠે ઉર દરદ વધે છે, જ્યું જલ મિન વિછોયો. હો સા૦ ૧
 દીકાસું આનંદ અતિ દિલમે, અજબ અલૌકિક હોયો. હો સા૦ ૨
 નંદકુંવર થારો રૂપ નિહારી, લોચનમાંઈ લકોયો. હો સા૦ ૩
 અક્ષાનંદ કહે નવલ છબિમે, પ્રીત કરીને ચિત્તડો પ્રોયો. હો સા૦ ૪

પદ ૨૧૧ મું-રાગ સોહિણી મારુ.

સહજાનંદ સુખાણુ, વસે ઉર સહજાનંદ સુખાણુ. વસેં ટેકં
સુખગ સહુણી છળી મેરે મન લાઈ, તાસે લગી મેરી તાન. વસેં ૧
પ્રકુદ્ધિત વહન મહન મહ મહન, પૂરન ચંદ્ર સમાન. વસેં ૨
છળી દેખત સમ થકિત ભઈહું, ભૂલ ગઈ તન લાન. વસેં ૩
પ્રદ્યાનંદ નવલ પ્રીતમ પર, તન મન ધન કુરખાન. વસેં ૪

પદ ૨૧૨ મું.

સહજાનંદ સ્વરૂપ, વસે ઉર સહજાનંદ સ્વરૂપ. વસેં ટેક.
નર તન ધાર શીરત જગમાંહિ, કરત હે ચરિત્ર અનૂપ. વસેં ૧
નૌતમ છળિ નાથ નટવરકી, ભૂપનકે મહા ભૂપ. વસેં ૨
જ્યાકે હસ્તકમલકી છાયા, ત્રિવિધ ન લાગત ધૂપ. વસેં ૩
પ્રદ્યાનંદ જાનકે અપનો, કાઠ લિયો ભવ કૂપ. વસેં ૪

પદ ૨૧૩ મું.

નવલ પ્રીતમસેરી પ્રીત, લગી મેરી નવલ પ્રીતમસેરી પ્રીત. લગીં ટેક.
અખ મે તો ગુલતાન ભઈહું, દેખી અલૌકિક રીત. લગીં ૧
ખંસી નેક સુનાય સખીરી, મોય અપની કરી લીત. લગીં ૨
તીન આમ આલાપ સમ સુર, ગાત મધુરાં ગીત. લગીં ૩
પ્રદ્યાનંદ નવલ છળી પ્રીતમ, ચોર લીયો મેરો ચિત્ત. લગીં ૪

પદ ૨૧૪ મું.

આય વસે ઉર માંય, સહુણી છળી આય વસે ઉર માંય. સહું ટેક.
તીખે નેન દેન સુખ સજની, વેણુ અલૌકિક વાય. સહું ૧
નટવર વેશ બિરાજત નૌતમ, દેખત ચિત્ત લલચાય. સહું ૨
સુંદર સ્થામ સુખાણુ સાંવરૌ, મો મન અધિક સુહાય. સહું ૩
નૌતમ નાથ સહુણે ઉપર, પ્રદ્યાનંદ બલ જાય. સહું ૪

પદ ૨૧૫ મું-રાગ સોહિણી.

ભલાવે સહજાનંદકો મે ઉપાસી, ચરણ કમલકો નિવાસી. ભં ૦
માતા પિતા અંધુ સહજાનંદ, સહજાનંદ સુખરાશી. ભં ૧
સહજાનંદ મનોહર મૂર્તિ, નવલ નાથ અવિનાશી. ભં ૨
સહજાનંદ વિના કુણુ મેટે, કંઠણુ કાળકી ફાંસી. ભં ૩
સહજાનંદ મીલે પ્રદ્યાનંદ, કુણુ બ્રમે વન કાશી. ભં ૪

પદ ૨૧૬ મું.

ભલા સહજનંદ શ્યામ હુમારા, ન રહત પલ મોસે ન્યારા.	ભ૦
સહજનંદ વિના ભવસિંધુ, કુંભ ઉતારે પારા.	ભ૦ ૧
સહજનંદ ચરણુ વિન મોકુ, સખ જગ લગત અસારા.	ભ૦ ૨
સહજનંદ સદા સ્વેસામૃથ,† અખિલ ભુવન આધારા.	ભ૦ ૩
સહજનંદ મીલે બ્રહ્માનંદ, પ્રાણુ નવલ પિય પ્યારા.	ભ૦ ૪

પદ ૨૧૭ મું.

ભલા સહજનંદ શ્યામ સુહાગી, યાતે મે અનુરાગી.	ભ૦
સહજનંદ ભજનસે મેરે, ભવ ભટકણુ સખ ભાગી.	ભ૦ ૧
સહજનંદ શ્યામ સુંદરકી, અકળ વાત અતિ આગી.	ભ૦ ૨
સહજનંદ વિના ભવ ભટકત, કુણુ ગૃહી† કુણુ ત્યાગી.	ભ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સહજનંદ ચરણે, લગન મગન હોય લાગી.	ભ૦ ૪

પદ ૨૧૮ મું.

ભલા સહજનંદકી ખલિહારી, મોય લગત છખી પ્યારી.	ભ૦
પ્રિયમુખ વેણુ નેણુ અતિ તીખે, અખુજકી અનુસારી	ભ૦ ૧
સુખકો સદન મદન મનમોહિત, વદન કમલપર વારી.	ભ૦ ૨
ભાલ વિશાલ માલ ગલ શોભિત, ચાલ જગતસે ન્યારી.	ભ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વસે ઉર અંતર, સહજનંદ સુખકારી.	ભ૦ ૪

પદ ૨૧૯ મું-રાગ ખમાચ.

આજની ઘડી રે, ધન્ય આજની ઘડી;	
મે નિરખ્યા સહજનંદ, ધન્ય આજની ઘડી.	ટેક૦
કામ ક્રોધ ને લોભ વિષે,‡ રસ ન શકે નડી;	
માવજની મૂર્તિ મારા, હૃદામાં ખડી રે.	ધન્ય૦ ૧
જીવની ખુદ્ધિ જાણી ન શકે, એ મોટી અડી;	
સદ્ગુરુની દૃષ્ટિ જોતાં, વસ્તુ એ જડી રે.	ધન્ય૦ ૨
ચોર્યાસી ચહુ ખાણુમાં હું તો, થાક્યો આથડી;	
અંતર હરિસું એકતા તારે, દુગધા દૂર પડી રે.	ધન્ય૦ ૩
જ્ઞાન કુંચિ ગુરુ ગમસે, ગયાં તાળાં ઉઘડી;	
લાડુ સહજનંદ નિહાળતાં, ઠરી આંખડી રે.	ધન્ય૦ ૪

પદ ૨૨૦ મું-રાગ ખંભાતિ.

અલખેલા આવો મારે ઓરડીએ રે. અ૦
અલખ કરતાં મારે મંદિર આવોતો, મોતીડે વધાવું હું તો તે ઘડિયે રે. અ૦ ૧
સરવસ લેધને હું તમપર વારુ, પ્રેમ સહિત ચરણે પડિયે રે. અ૦ ૨
મન માન્યા વહાલમ તારી મૂરતિ, જીવડલા સાથે જડિયે રે. અ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નવલ સનેહી, વહાલમ જીવું હું તો તમ વડિયે રે. અ૦ ૪

પદ ૨૨૧ મું.

રંગ ભીના આવો વહાલમ લહેરખડા રે. રં૦
મોતીડાની ગળે માળ પેહેરાવું, ઠરમાં પેહેરાવું કહાના કનક કડાં રે. રં૦ ૧
કુડલિયાં કાને લટકાવું, ખાંહી લટકાવું કાળુ ખેરખડા રે. રં૦ ૨
દિન દિન તમને જોધને ડોલરિયા, ચિત્તડુ લીએ છે મારુ અધિક ચડા રે. રં૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નાથ ઉછળો, દિલડું લેવાને કાજે કુલ દડા રે. રં૦ ૪

પદ ૨૨૨ મું.

છેલ તમ પર વારી શ્યામળિયા રે. છે૦
હરિવર હાથ ંદ્યો હસી મારે, પ્રીતમજી વચને પળિયા રે. છે૦ ૧
મન મોહન તમને વારી મળતાં, તનડાના તાપ સર્વે ટળિયા રે. છે૦ ૨
મેઘતણી પેરે મારે મંદિરિયે, બહુ નામી આવો બળિયા રે. છે૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નાથ ન મેલું, શ્યામ અંતરમાં સાંકળિયા રે. છે૦ ૪

પદ ૨૨૩ મું.

અલખેલાજીની લાગી આંખડલી રે. અ૦
અલખેલા પ્રીતમજીની આંખી, શરદ કમલ કેરી પાંખડલી રે. અ૦ ૧
રંગના ભીના કહાન કુવર કેરી, થઈ છે અચાનક આંખડલી રે. અ૦ ૨
જમુનાની તીરે જોધને અકેલી, નટવર મુજ પર નાંખડલી રે. અ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદના નાથની અતર, થઈ છે અલૌકિક ધાંખડલી રે. અ૦ ૪

પદ ૨૨૪ મું-રાગ સોરઠ.

આજ સપરમો દિન સારો, મળીઆ નાગર નટવર નંદ ફુલારો;
જી હો છોગાળો. આ૦
કાળુ કુંડળિયાં મકરાકારી, રાજે બાલ તિલક અતિ છબી ભારી. જી૦ ૧
મોહી લાલ નયણી રેખામાં, એ જોતાં કમળ કુણ લેખામાં. જી૦ ૨
પ્રદ્યાનંદજી આવ્યા મારે આંગણિયે, એનાંરૂપતણી છબી શું ભણિયે. જી૦ ૩

પદ ૨૨૫ મું.

ધન ધન સજની આજ ઘડી, લાગી નંદલાલા સંગ રંગ ઝડો;
 જી હો દિવાળી. ધન૦
 પિયુ પધાર્યા ઘેર પ્રેમ કરી, લેટીઆતુર થઈ હું તો હુરખ ભરી. જી૦ ૧
 વહાલો ભેધને દુઃખડાં વિસર્યાં, મારાં નિરખીને લોચનિયાં ઠર્યાં. જી૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ કહે રાખીશ રાતડલી, છોને નિંદા કરતી મારી નાતડલી. જી૦ ૩

પદ ૨૨૬ મું.

દિવાળીનો છે દિન રુડો, કરી પ્રીત પધાર્યા ઘરે કાતુડો;
 જી હો સાહેલી. દિ૦
 કહાન કુંવર વર કેસરીઓ, લાવે મંદિર આંચો રગ ભરીઓ. જી૦ ૧
 આગળ ઉલો મારે આવીને, લીધો ઉપર મોતીડે વધાવીને. જી૦ ૨
 આજ બ્રહ્માનંદ કહે રંગ ઢળિયો, પ્રેમે મળિયો નટવર પાતળિયો. જી૦ ૩

પદ ૨૨૭ મું.

રાજ મારે દિન દિન દિવાળી, વહાલા મળતાં તમને વનમાળી;
 જી હો ગિરિધારી. આ૦
 મોહન આઘ્યા તમે મંદિરીઓ, કાળુ દીપતણા ઉતસવ કરીઓ. જી૦ ૧
 અજવાળ્યા તમ સારુ ઓરડિયા, મે તો જાળીડેજાળીડે નંગ જડિયાં. જી૦ ૨
 બ્રહ્માનંદના પ્રીતમ તમ સગે, અતિ આનંદ વાધ્યો છે અંગે. જી૦ ૩

પદ ૨૨૮ મું-રાગ સોરઠ.

સુણુ સાહેલી, સહજનંદ સંગાથે મારે પ્રીતડી;
 તે તો નવ છૂટે, અંતર માંહે અલૌકિક એવી ટેવ પડી. ટેક૦
 હું ડરપું નહિ હવે કોઈ લાગી, મે તો લોક લાજ સવે ત્યાગી;
 મારી લગની એ સાથે લાગી, સુ૦ ૧
 મુને ઘર ધંધો દીઠો ન ગમે, મારુ મનડું તો તે પાસ ભમે;
 વહાલો હૃદિયામાં દીન રાત રમે, સુ૦ ૨
 મે તો સમજી કીધું અચળ સહી, બહુ કુટી થાડ્યાં લોક કહી;
 હવે તો શિર સાટાંની વાત થઈ, સુ૦ ૩
 સહુ વિસાર્યું તન ધન કુટુંબ સગું, એથી અધક્ષણ મન ન રહે અળગું;
 બ્રહ્માનંદ કહે મારું મન વળગ્યું, સુ૦ ૪

પદ ૨૨૯ મું.

ઉરમાંહી વસી, સહજનંદ સલુણી મૂર્તિ માધુરી;
 થઈ નિશંક નિહાળ, લાલ છખી નિરખતાં મારી નજર ઠરી. ટેક૦

પગે ચમકા કરતી ચાંખડી, છળી નટવર સુંદર હાથ છડી;
કરે ખ્યાલ અલૌકિક ઘડી ઘડી, ઉર૦ ૧
વહાલો જરકસના જામા પેહેરી, ચાલે ચાલ ચમકતી ગજ કેરી;
તેણે લીધું મન મારુ હેરી, ઉર૦ ૨
જે કોઈ એ સાથે પ્રીત કરે, જેના અંતરમાં જગ જાળ ન રહે;
તે ફેરા ભવમાં કેદી ન ફેરે, ઉર૦ ૩
આવે અંગ આભૂષણ ઉલસિયો, કટિ જરકસનો કસણો કસિયો;
વહાલો પ્રદ્યાનંદને મન વસિયો, ઉર૦ ૪

પદ ૨૩૦ મું.

મારા હૃદિયામાંય, રાત દિવસ એક રટના સહજનંદની;
દુગ આય વસી, સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ છળી જગ વંદની. ટેક.
ફિલ છૂટી આંટી ડગમગની, મેલી મરજાદા સર્વે જગની;
મારી લાગી એ સાથે લગની, મારા૦ ૧
જે એ સાથે લગની લાવે, તેની જનમ મરણ સસતિ જાવે;
ભાગ્ય ખડાં હોય તેને ભાવે, મારા૦ ૨
મે તો ઓટ* ગ્રહી અવિચળ એની, મુને આશ નહીં ખીજ કેની;
એ વિના ખીજું કાંઈ છેની, મારા૦ ૩
એ વસ્તુ વેચાચે નહીં કોઈ હાટે, મિલે નહીં દીધા દ્રવ્ય માટે;
પ્રદ્યાનંદ કહે એ તો શિર સાટે, મારા૦ ૪

પદ ૨૩૧ મું.

ધન્ય સંત સુજન, સહજનંદ ભજનમાં મન લેલીન હે.
કરી અચળ વિવેક, એક ટેક ઉર ધારી રહે સો પરવીન હે. ટેક.
જેણે તન ઉપાધી સર્વે ત્યાગી, ઉર ભરમ કરમ ગ્રંથી ભાંગી;
રહે અખંડ ભજનમાં અનુરાગી, ધન્ય૦ ૧
નહીં કામ ક્રોધ મદ લોભ કદા, રહે રામ નિરંતર માંહી હૃદા;
તે સમદર્શી પ્રદ્યુરૂપ સદા, ધન્ય૦ ૨
ધુન અખંડ ન ભૂલત એક ઘડી, ઉરમાંહી અલૌકિક ટેવ પડી;
જેની સુરતી અહોનિશ ગગન ચડી, ધન્ય૦ ૩
નિત્ય પ્રદ્યાનંદ ઉર સુખ વાસી, જેને અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ દાસી;
એવા પ્રગટ પ્રભુના ઉપાસી, ધન્ય૦ ૪

પદ ૨૩૨ મું-રાગ સોરઠ.

ધર્મ કુળ તણકે, દુજેકો જો શરનો લધહું બધકે;
 તો મે નીચ ખરો, સાચી નિશ્ચે વાત કહું સમ ખાધકે. ટેક.
 સપ્રદાય ઉદ્ધવકી છોડીકે, જાઉં દુજે મતમે દોડીકે;
 તો પગ ડારો મેરા તોડીકે; ધર્મ ૦ ૧
 વિના કૃષ્ણ જગતકે ધંશકું, ધંષ્ટ જાન નમાવું શિશકું;
 તો મેરો શિર કાટો કરી રીસકું; ધર્મ ૦ ૨
 બ્રજરાજ નવલ વિસારકે, રહું ધ્યાન ઓરનકો ધારકે;
 તો છાતી ડારો મેરી ફારકે; ધર્મ ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે જાનો વાત ખરી, જો મે ધર્મ નીમતે જાઉં પરી;
 તો જનની મેરી ચુંહી બાર મરી; ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨૩૩ મું.

મત ઉદ્ધવ વિના, ઓર ઠોર મોય સત્ય પ્રતીત ન આવહી;
 મેરે હરખ અતિ, એહી કારન જો મસ્તક મેરો જાવહી. ટેક.
 તણ ધર્મવંશકી રીતકું, અધર્મમે ખાંધું જો પ્રીતકું;
 તો મોઘ જારો શાતિ સહીતકું; મત ૦ ૧
 હોય ધંષ્ટ જો કૃષ્ણ વિના મનમે, અરુ વૈર બુદ્ધિ જો હરિજનમે,
 તો મોય સિંઘકું દેવો જાય વનમે; મત ૦ ૨
 કરી અરુચિ બ્રજકે ભૂપમે, રુચિ લાઉં જો દૂજે રૂપમે,
 તો મોઘ ડારો ઉંડે કૂપમે; મત ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે જોઈ ધન વિનતા, જો મન મેરે આવે દીનતા;
 તો મેરી સાત પેઠીકું હીનતા; મત ૦ ૪

પદ ૨૩૪ મું.

મેરે અતરતે, ધર્મ વંશકી, દૃઢતા કબહું ના ટરે;
 કોઠિ શિર કાટો, ભાવે જેસી આયકે તન વીપતા પરે. ટેક
 જો હટકે મન ધનશ્યામતે, જો રાજી રહું અન્ય નામતે;
 તો મે હીનો કોટી ગુલામતે; મેરે ૦ ૧
 જો વર્તમાનમાંહી ફેર પડે, જેહી કરીકે નિંદા લોક કરે;
 તો માતા મેરી લાજી મરે; મેરે ૦ ૨
 જો સપ્રદાયકી રીત કહી, સો મોસે જો બની આત નહીં,
 તો ડારો મોકુ લે સમુદ્રમહી; મેરે ૦ ૩

બ્રહ્માનંદ કહે ધર્મસે પાવ ડગે, હોય કાયર મન મેરો પીછો લગે;
તો મેરે કુલકું મોટો કલક લગે; મેરો ૪

પદ ૨૩૫ મું.

ધનશ્યામ વિના, ઈષ્ટ જન શિર મેરો કોઈકું ના નમે;
દેવી દેવ અનેક, ઓર ઠોર મન મેરો કળહું ના ભમે. ટેક.
જો રીઝું ધન ત્રિય રાગમે, જો પર ફેર મેરે ત્યાગમે;
તો ડારી દીયો મોકું આગમે; ધન૦ ૧
જો પક્ષ તજું સતસંગકો, રખું તન કરી ચલન કુદંગકો;
તો મે ગ્રાહક ગળીકે રંગકો; ધન૦ ૨
જો તજું શરન ધર્મવશકો, સેવું દેવ ભોગી મધ માંશકો;
તો મોય કુટુંબી જાનો કંસકો; ધન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે લોકન ડર જાની, જો મેં ભક્તિ કર જગસે છાની,
તો મોસે અધમ ન કોઉ પ્રાની; ધન૦ ૪

પદ ૨૩૬ મું-રાગ સામેરી.

નંદના નહનથી રે, લાગો મારે નેહડો રે;
હવે ધરનું કામ ન લાગે રે હાથ.
મઢિરીઆમાં રેતાં રે, મુને ગમતું નથી રે;
જાઈશ હું તો, શ્યામજિયાને રે સાથ. નંદના૦ ૧
પાતળિયે તો હેરી રે, આજ મુને પ્રીતમાં રે;
તેણે મારા પરવશ થઈ ગયા પ્રાણ,
હવેહું એશિઆળી રે, નહીં બેની કોઈ તણીરે;
થઈ મારે અલબેલાથી એાળખાણ. નંદના૦ ૨
પેચાળી રૂપાળી રે, ભાળી એની પાઘડી રે;
ઉપરણીની શોભા કહી નવ જાય,
નવલ કલંગી રે, જડી હીરા મોતીએ રે;
છોગું આવી ખુતું છે ચિત્તડાંની માંય. નંદના૦ ૩
દેખીને દીવાની રે, જેવી બેની હું થઈ રે;
છેલાજીની અજબ અલૌકિક ચાલ,
બ્રહ્માનંદને વહાલે રે, મનડુ વેધિયું રે;
લટકાળે ડોલરીએ નંદલાલ. નંદના૦ ૪

૫૬ ૨૩૭ મું.

શી કહું શોભા રે, સુંદર શ્યામની રે;
રસિક સહુલું વહાલાજીનું રૂપ.
બાબુબંધ બાંધ્યા રે, નૌતમ બેરખા રે;
પેહર્યા કાને કુંડળ પરમ અનૂપ. શી કહું ૧

કેસરનું કીધું રે, તિલક કોડામણું રે;
બાંધી માથે નવલ કસુંબી ઝીણી પાઘ.
ફરતાં તો મેલ્યાં રે, છોગાં રૂડાં ફૂલનાં રે;
રસિયોજી મોરલીમાં આલાપે રાગ. શી કહું ૨

નલવટ રેખા રે, શોભે નોખી ભાતની રે;
શ્યામ બિંદુ વામ શ્રવણ છળી દેત.
અતિને રૂપાળીરે, રાતી હરિની આંખડીરે;
હેરે કહાનો મજ જનને કરી હેત. શી કહું ૩

કુલના દડાને રે, છેલ ઉછાળતા રે;
સામા મળિયા શેરડીએ ધનશ્યામ.
બ્રહ્માનંદને વહાલેરે, બોલાવી બહુ પ્રેમમાં રે;
થયો છે મારા અંતરમાંહી આરામ. શી કહું ૪

૫૬ ૨૩૮ મું.

શ્યામળિયા સંગાથેરે, બાંધી મે તો પ્રીતડીરે,
એથી હવે છેટે કેમ રહેવાય.
મહા ને મનોહર રે, છેલાજીની મૂરતી રે;
જોતાં જોતાં નેણ તૃપત નવ થાય. શ્યા ૧
મોળીડુને બાંધ્યું રે, મોંઘાં મૂલનું રે;
લટકે કલંગી યુખીદાર.

ફૂલડાનાં છોગાં રે, મેલ્યાં વાલે કુટડાં રે;
હુંડે રાજે પુલડાંના નૌતમ હાર. શ્યા ૨

મરમાળી હાંસી રે, મોહન લાલની રે;
વહાલા વહાલા મુખનાં સુંદર વેણ.
કેડે કેડે ડોલું રે, રંગ ભીના કહાનને રે;
કેનું હવે હું નહીં માનું કેણ. શ્યા ૩

હૈડામાંહી ખુત્યાં રે, લટકાં એનાં હાથનાં રે;
કાજી એના નવલ હુસાલાની રે કોર.
પ્રદ્યાનંદનો વહાલો રે, છેલો અલખેલડો રે;
છે જો કહાનો ચિત્તડા ફેરો રે ચોર.

૨૫૧૦ ૪

૫૬ ૨૩૮ મું.

માતાજી જશોદા રે, મેલો ઘર માહુરે રે;
કહાનજીને મહીડું વલોવા કાજ.
ઘરના તે માણસ રે, કેઈ મારે ઘેર નથી રે;
એકલી હું મંદિરીઆમાં છું આજ.
મોટી ગોળી મહીની રે, હું કાંઈક નાનડી રે;
આજું મારે હાથુંમે નહીં જોર.
તે માટે વલોવા રે, સામું નેત્રુ તાણવા રે;
કંઠોને આવે ઘડીએક નંદકિશોર.
અમારે તમારે રે, લેળીસારો આદનો રે;
અમને નાવે જીભનો ધંતખાર.
તે સારુ તમારા રે, લાલને મોકલો રે;
વલોણામાં આઝી નથી કાંઈ વાર.
આજું મહી માખણરે, આપીશહું તો જમવારે;
ભાવે તેવાં લોજન દૂધ ને ભાત.
પ્રદ્યાનંદના વહાલાની રે, ફકર મ રાખજો રે;
રાજી થઈને રહેશે તો રાખશું રાત.

મા૦ ૧

મા૦ ૨

મા૦ ૩

મા૦ ૪

૫૬ ૨૪૦ મું-રાગ કરાઈડો.

કહાનસે નેડો, કહાનસે નેડો, કહાનસે નેડો, લગો મુંજો કહાનસે નેડો;
કિં છડિયાં હીનજો કેડો રે, લગો મુંજો કહાનસે નેડો. ટેક.
મોરલી સુંણધે મુંજો, મનડો વિધાઈ વયો;
ભરિદેનિ ભૂલી આઈ, જલજો ઘેડો.
હિનડે સંસારિયેમે, વયો ન લગેડે સારો;
જોરાવર જગજેજીવન, જદવ જેડો.
રૂપ તાં નિહારી ચગો, અખિયેમેં રખીગીડો;
ચિત્તડેમેં ખુતો એજો, પાગજો છેડો.

લગો ૧

લગો ૨

લગો ૩

અક્ષાનંદ નેડે વલો, જેંતે હાય તેતે હલો;
ભલો ભલો આઉં રખંદી, જીવજે લેડો. લગો ૦ ૪

પદ ૨૪૧ મું.

મોરલી વજી, મોરલી વજી, મોરલી વજી, વીસામેજી મોરલી વજી;
ગેરે સુર વનમે ગજી રે, વીસામેજી મોરલી વજી.

બસીજે નાદે આઉં, વ્યાકુળ થઇ વધ;
સુમધે નિંદ અચે ન, રાતડી સજી. વી ૦ ૧

હિન ધારુડે હાંણે, રે ન શકાંડે લેણું;
ભાચે આઉં ઘરતે, વંળાં વન ભજી. વી ૦ ૨

નંદજે નિગરડેસે નેડો, બંધાણો મુંજે;
હાંણે આઉં વૈ ન રંદી, લોકસે લજી. વી ૦ ૩

અક્ષાનંદજેડે પ્યારે, બસી વાઇ અજજેડારે;
રીઝી આઉં રૈશ મુજે, મનમે રજી. વી ૦ ૪

પદ ૨૪૨ મું.

કહાન ગોવાળે, કહાન ગોવાળે, કહાન ગોવાળે, કીધી વશ કહાન ગોવાળે;
સહુણે નેણુને ચાળે રે, કીધી વશ કહાન ગોવાળે. ટેક.

આડી આડી મેટે નેધ, ચિત્તડાંને લીધું પ્રોધ;
છળીલે રગ ભરેલે, છેલ ઊગાળે. કીધી ૦ ૧

અતર ભરેલો અંગે, અતિ ઉછરંગે;
અલવ કરંતો ઉભો, નીર ઉછાળે. કીધી ૦ ૨

મોતીડાનો તોરો માથે, હેમ કેરી પોંચી હાથે;
ભુકુટી પ્રેમ ભરેલી, ભાવથી ભાળે. કીધી ૦ ૩

અક્ષાનંદનો રે ખેલી, માથે રુડાં ઊગલાં મેલી;
રસીલો રંગડો ઢાળે, મુખ રૂપાળે. કીધી ૦ ૪

પદ ૨૪૩ મું.

ઊગલું તારુ, ઊગલું તારુ, ઊગલું તારુ, રંગીલું ઊગલું તારુ;
લોભાણું મનડું મારું રે, રંગીલું ઊગલું તારું. ટેક.

લાલા નંદજીના લેહિરી, ફેટો છળીદાર સોનેરી;
નેધને લઈ શોભા, ત્રિલોકની વારુ. રંગી ૦ ૧

મોળીડું બાંધ્યું તાણી, છળી નવ જય વખાણી;
નેણું કેરી રેખ રાતી, નેધ ઉરમાં ધારુ. રંગી ૦ ૨

મોતીની માળા ધારી, છળી ત્રેલોકથી ન્યારી;
શુભીયલ રૂપ અલોકિક, કામભુગાર. રંગી૦ ૩
કેસર તિલક કીધું, ભેધ મારુ કારજ સીધું;
પાતળિયા પ્રાણ થકી, બ્રહ્માનંદને ખ્યારું. રંગી૦ ૪

૫૬ ૨૪૪ મું-રાગ કરાઇડો.

કહાનુડે મથા ઘોરી આઉ, કહાનુડે મથા ઘોરીડે, આઉ કહાનુડે મથા૦
આઉ કહાનુડે મથા ઘોરી, મુંજ પરિચન મથા ઘેરી.
લેર તુરગી લાડડોડે, ચગી ઐજી ચાલ;
મીઠી વાયથો મોરલીડે, નિયારી થઇ નિહાલ. કહા૦ ૧
અજ ભેણું આઉ હેકડીડે, ભરણુ વૈ હુઈ હેલ;
વિચમે મિડિપો વિઠલોડે, થૈયલસ રંગજી રેલ. કહા૦ ૨
વાંસડલીજી તાનમે મુંજે, મન ગીડો મોરાર;
બ્રહ્માનંદજે વાલમે મુજે, હૈડે સંદો હાર. કહા૦ ૩

૫૬ ૨૪૫ મું.

વાલૈડેકે ખમા, મુજે વાલૈડેકે ખમાડે, મુજે વાલૈડેકે ખમાડે;
મુજે વાલૈડેકે ખમા, મુજે પરડેકે ખમા.
તનડેજે તાવિથ અધ્યે, જીયડેજે જીવન;
પ્રેમી જનજે પ્રાણ અધ્યે, પરડેડો પરિચન. વા૦ ૧
તું ધારું આઉ રૈ શકાં ન, કોરો કરિયાં કહાન;
મેરમ મુજ તું મથા આઉ, કરિયાં તન કુરખાન. વા૦ ૨
અઠ પોહોર રહે અતરડે, ભૂધર તોજે ભાવ;
બ્રહ્માનંદ ઘોરી વિજેહે, તમું મ લઇજી માવ. વા૦ ૩

૫૬ ૨૪૬ મું.

કહાનુડે વટ આઉ વેદી, ભેણું કહાનુડે વટ આઉ વેદીડે, ભેણું કહાનુડે વટ૦
ભેણું કહાનુડે વટ આઉ વેદી, મુજે વાલમ વટ આઉ વેદીડે.
ચિત્ત ચોરાયો ચાલમેડે, વલા ઐજી વેણુ;
નન્દ ખાવેજે નિગરોડે, સગો અસાંજે સેણુ. કહા૦ ૧
જનમ સંગાથિ જાહવે, કૈ નેણું સંદી સાન;
નટવરરૂપ નિહારદિ આઉ, મોઘયસ ઐજી વાન. કહા૦ ૨
આઉ એજે કુરખાન વેદી, ગેદી ઐજી ગીત;
બ્રહ્માનંદજે વાલમેસે, પૂરણુ લગિયસ પ્રીત. કહા૦ ૩

પદ ૨૪૭ મું.

અચળ મુંઘર કહાનડે વલા, અચળ મુંઘર કહાનડે વલા, અચળ મુંઘર
 અચળ મુંઘર કહાન, અચળ મુંઘર સ્થામ.
 મનસે ધરંદ્રી મૂરતિડે, તનસે કદી ટેલ;
 નેનનસે નિહારંદિડે, છોગાંવારો છેલ. અ૦ ૧
 ભોજન ઝઝી ભાતભડે, જિમાધયાં જીવંન;
 કહાન સલુણા તુભ કરિયાં, ઝઝાં આઉ જતન. અ૦ ૨
 હથભેડી રઊં હાજરેડે, સેજ બિછાધયાં સાર;
 પ્રદ્યાનંદચે વિઠલાડે, ઐયે તું આધાર. અ૦ ૩

પદ ૨૪૮ મું-રાગ રેખતા.

મુને તારી મોહની લાગી, સલુણા સ્થામ સોહાગી. મુ૦ ટેક.
 મીઠી તારા મુખની વાણી, સુણી સુણી હું લોભાણી,
 નટવર નન્દના છેયા રે, મનોહર છેલ કનૈયા. મુ૦ ૧
 હાથે કડા હેમનાં શોભે, ભેધ ભેધ મનડું લોભે,
 પોંચી રંગ લાલની છાજે રે, વીંટી ને વેઠ બિરાજે. મુ૦ ૨
 બાધ્યા બાંધે બેરખા બાબુ, કંદોરો વાંકડો કાબુ,
 પ્રદ્યાનંદ બાય છે વારી રે, વાલીડા કુજવિહારી. મુ૦ ૩

પદ ૨૪૯ મું.

હું તો તારાં રૂપમાં રીઝી, કરુ છું રંગમાં લીંજી. હું૦ ટેક.
 બાંધી શિર પાઘ સોનેરી, અનોપમ આંગઠી પેહરી.
 તોરા શિર પુલના ઘાલી રે, લાગે અતિ મૂરતી વહાલી; હું૦ ૧
 કાબુ છબીદાર કલગી, દેખી મજનાર ઉમંગી;
 મનોહર કાનમાં મોતી રે, જીવું છું રાત દી ભેતી. હું૦ ૨
 તેભળી આંખડી તીખી રે, નાસા શગ દીપ સરીખી;
 પ્રદ્યાનંદ સર્વસ્વ વારે રે, છબીલા ઉપરે તારે. હું૦ ૩

પદ ૨૫૦ મું.

છોગાળા છેલ છબીલા, રાજેશ્વર કહાન રંગીલા. છો૦ ટેક.
 મીઠી મુખ મોરલી વાતા, આવો રંગડાના રાતા;
 સલુણા દિલના સાખી રે, રહું નિત્ય આંખમાં રાખી. છો૦ ૧
 લાગી તારા મુખની માયા, રૂપાળા મજના રાયા;
 મોલાવો રાવલી બાણી રે, હું તો તારે હાથ વેચાણી. છો૦ ૨

દેખીને મૂરતી તારી, નાંખુ મારુ તનડું વારી;
વહાલા પ્રદ્ધાનંદના ખ્યારાં, રહોમાંધડી નાથજી ન્યારા. છાં ૩

પદ ૨૫૧ મું.

મે તો તારી મૂરતી ભાળી, રંગીલા શ્યામ રૂપાળી. મેં ૦ ટેક.
માળા ગળે કુલની પેહેરી, હેતે વ્રજનારને હેરી;
તેણે મન લીધલું તાણી રે, પ્રીતે છળીમાંહી પ્રોવાણી. મેં ૦ ૧
રાતે રંગ સુંદર રેટો, કાવે જરકસિયો ફેટો;
દીકું મે તો છોગલું તારુ રે, લોભાણુ ચિત્તડુ મારુ. મેં ૦ ૨
નેણુંમાં નેહુ ઘણેરો, કરો મારા દિલમાં ડેરો,
પ્રદ્ધાનંદના વહાલાજી રે, રહેજો મારા ઉપરે રાજી. મેં ૦ ૩

પદ ૨૫૨ મું.—રાગ રેખતા.

આવના મેરે મનકે, મેરમ સલુને શ્યામ રે;
સલુને શ્યામ રે, મે સમરુ તેરા નામ રે. આં ૦ ટેક.
પેહેલી પ્રીત લગાયકે, અથ આશ કરો મત દૂર;
દૂર રહે દુઃખ હોત હે, મે તરત મરુગી ખૂર રે. મેરં ૦ ૧
દરદે દીવાની મે ડોલું, મેરે વ્રેહકા બાલ્યા રોગ;
રોગકી મારી રીસમે, મે જાત પેરુગી જોગ રે. મેરં ૦ ૨
પ્રીતમ ડાર્યા પ્રેમકા, તુંમ જોર ગળે બીચ ફદ;
ફદકી મારી મે ફીરુ, બલબલત પ્રદ્ધાનંદ રે. મેરં ૦ ૩

પદ ૨૫૩ મું.

આવના મેરે આશક, જાની રંગીલે બાલમે;
રંગીલે બાલમે, મેરે દિલકે માથુક માલમે. આં ૦ ટેક.
બોત રસીલી બોલની ખ્યારે, અંખીયાં તેરી લાલ;
લાલ પિયા તેરે કારને મે, લીન ફકીરી હાલ રે. જાં ૦ ૧
પેહેરુ કફની પ્રેમકી, લેઉ હુકકી જોલી હાથ;
હાથ તેરે મેરા હીયરા, નિશ દિન ડોલુંગી સાથ રે. જાં ૦ ૨
પ્રદ્ધાનંદકો વિનતિ, સુન લીજે સુંદર શ્યામ,
શ્યામ પિયા તેરી અંતરે, મેરે રટના આઠું જામ રે. જાં ૦ ૩

પદ ૨૫૪ મું.

શ્યામરે મેરે પ્રાણકે, પ્રીતમ ખ્યારી તેરી બોલની;
ખ્યારી તેરી બોલની, દિલચોર અલૌકિક ડોલની. શ્યાં ૦ ટેક

લાલ ગુલાબી અંખીયાં તેરી, છેલ અલૌકિક ચાલ;
ચાલ લખી તેરી લાલબું, મેરે નેન ભયે ખુશીઆલ રે. પ્રી૦ ૧
વહાલમ તેરે બેનમે ભયા, ચિત્ત મેરા ગુલતાન;
તાંન તેરે દિદારકી મેરે, છેલ છળીલે કહાન રે. પ્રી૦ ૨
રૂપ તેરા દિલ ભીંતરે રટું, રસના તેરા નામ;
નામ તેરે કુરબાન મે, અહ્માનંદકે સુંદર સ્થામ રે. પ્રી૦ ૩

પદ ૨૫૫ મું.

આયકે બસી અંતર, મેરે છળી પ્યારે કહાનકી;
છળી પ્યારે કહાનકી, લગી રટના લીને વાનકી. આ૦ ટેક.
મેં ભઈ અબ બાવરી, મેરા મન રહ્યા નહિ હાથ;
હાથ બેકાની નાથકે, મે તો બઠિગી વાકે સાથ રે. મે૦ ૧
કુંન ભરે જલ હેલિયાં, અબ કુન કરે ઘર કામ;
કામ કનૈયા લાલકા, કુરબાન કરુ ધન ધામ રે. મે૦ ૨
અહ્માનંદકે નાથકા અબ, ખૂબ ચઢ્યા મોય રંગ;
રંગ તબયા સંસારકા, ભઈ દોસ્તી મેરમ સંગ રે. મે૦ ૩

પદ ૨૫૬ મું-રાગ રેખતા.

મેહેબુબનમે કયા રહું, મેરા દિલ લોભાંના વે;
અંતર દિદું દેખતાં, બહુર જનાનાં વે. મે૦ ટેક.
મોજ કરી મુજ ઉપરે, અઢળક ઢળ્યા હે વે;
આસ લગીઆં ઉનસે, માહા સુખ મીલાહે વે. મે૦ ૧
ગુંગેકુ જબ ગુડ મીલા, તબ કયા બખાને વે;
અંતરબામી અતરે, સખ બાત બાને વે. મે૦ ૨
ગુલતાન ચઢ્યા રંગ ગેબકા, અલમસ્ત અલાહી વે;
લાડુ કહે હરદમસેં, અબ લે' લગાહી વે. મે૦ ૩

પદ ૨૫૭ મું-રાગ હુમરી.

વારી નવલ પિયા ધનસ્થામ, દરશ દીખાય દે;
મેરે સુનન ભઈ ચિત્ત ચાહ, મોરલી બબાય દે. વા૦ ટેક.
મોહન તેરી મોરલી, મેરે ચિત્તકું લીના ચોર;
દિલ દીવાની હો રહી, મોકું સુજત નહિ નિશ લોર. દરશ૦ ૧
મનમોહન તેરી મૂર્તિ, મેરે આય બસી ઉરમાંય;
અલતે બેઠતે સોવતે મોય, તજકે ફૂર ન બાય. દરશ૦ ૨

હસની ચલની બોલની, મે તો ચિત્તવત વારમવાર;
પ્રદ્યાનંદકે નાથ જ્યું, તુમ હો મેરે હીયરાકો હાર. ૬૨૧૦ ૩

પદ ૨૫૮ મું.

તેરી મૂર્તિ મનોહર સ્થામ, ઉરમેહી ધારી હું; તેરી૦ ટેક.
મેરે નવલ રંગીલે નાથ, પલ ન વિસારી હું.
મધુરી તેરી મોરલી પિયા, મધુરે મુખકે બેન;
દિલ રંજન છળી દેખકે, મેરી રટન લગી દિન રેન. ઉર૦ ૧
નીકી શિર પગીયાં બની, વારી તિલક મનોહર ભાલ;
અંતર મેરે આયકે, વસી લલિત છળી નનદલાલ. ઉર૦ ૨
છળી સુંદર સોહામની, તેરી છેલ ચતુર પ્રજાંદ;
તેરે મુખકે ઉપરી, બલિહારી પ્રદ્યાનંદ. ઉર૦ ૩

પદ ૨૫૯ મું.

તેરે કાજ કનૈયા લાલ, પ્રીરુ મે તો બાવરી;
પિયા છેલ ચતુર ધનસ્થામ, મેરે ઘરું આવરી. તે૦ ટેક.
મોહન વદન દેખાયકે, ખ્યારે અળ નહિ રહના દૂર;
બિન દેખે મોરે બાલમા, મે તો જોગન હોઉગી જરૂર. પ્રી૦ ૧
મન લાવન તેરી મૂરતી, મે તો સમરુ શ્વાસોચ્છ્વાસ;
કહાન કુંવર તેરે કારણે, મે તો કરીહું જંગલવાસ. ફી૦ ૨
છોડ દીયા સસારકું, તેરી નટવર છળીકું દેખ;
પ્રદ્યાનંદ કહે સાંવરે, મે તો જોગન પેરુંગી લેખ. ફી૦ ૩

પદ ૨૬૦ મું.

મોકુ નેહુ લગા નંદલાલ, ખ્યારા તેરી પાગમે;
મે તો મોઈ હું મોહનલાલ, રસિક તેરે રાગમે. મો૦ ટેક૦
છેલ ચતુર તેરી છળી, મેરે જીયકો જીવન પ્રાન;
જળ તોકું દેખું નહીં, તળ પલ એક કલ્પ સમાન. ખ્યા૦ ૧
મન મેરો દોરત ફીરે, પિયા ગિરિધર તેરી ગેલ;
અખીઅનમેં અટકી રહી, તેરી છળી સુંદર રંગ છેલ. ખ્યા૦ ૨
તેરો રૂપ નિહારકે, કહાના ભુલ ગઈ ધન ધામ;
નથકો મોતી કરી રખું, તોકુ પ્રદ્યાનંદકે સ્થામ. ખ્યા૦ ૩

પદ ૨૬૧ મું-રાગ ભૈરવી.

મે દરદી ભઈ પરવસ ડાહું. મેં૦ ટેક.
તળ લગ ચેન નહી મેરે જીયરા, જહુપતિ વદન ન દેખું મે જોહું. મે૦ ૧

કોસે કહું સમજે કુન આલી, અંતર હટિયા મેં કીસ વિધ ખોલું; મેં ૨
કહાન કુંવર મોયધાયલ કીની, બુધહરી લીની તાતે ખાવરીસી ખોલું. મેં ૩
બ્રહ્માનંદ લગી ઉર અંતર, તીખે તીખે નેનનકી પીચતોલું. મેં ૪

પદ ૨૬૨ મું.

શ્યામરે સહુને પિયા જાહુ તેરે દુગમે. શ્યાં ૦ ટેક.
રૂપ તેહારો શ્યામ સોહાગી, નિરખત મગન થકિત ભઈ મગમે. શ્યાં ૧
નખમણિ કાંતિ ખિરાજત નીકે, દીરઘ રેખ મનોહર પગમે. શ્યાં ૨
દેખત મોહપર જાહુ ડારે, રસખસ વ્યાપ ગયે રગ રગમે. શ્યાં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તુમ જેસો, જાહુગારો નહિ ચા જગમે. શ્યાં ૪

પદ ૨૬૩ મું.

હો વનમારી* તેરી નજર ઠગારી. હોં ૦ ટેક.
ઠગી લીને સનકાદિક નારદ, ઠગી લીને બ્રહ્મા ત્રિપુરાસી. હોં ૧
ઠગી લીને શૌનક શુક જોગી, બ્રજ ત્રિય ઠગી ભઈજગ ન્યારી. હોં ૨
ગોપીચદ ભરથરી ઠગીકે, ભૂપતિ કીને નિપટ લીખારી. હોં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત ઠગ વિદ્યા, કહાં શિખે તુમ કુંજ વિહારી. હોં ૪

પદ ૨૬૪ મું.

જોર તેહારી છબી છેલ ગુમાની. જોં ૦ ટેક.
ચલની હુંસ ગયંદસી છાતી, બદન દેખી શશિ જ્યોતિ લજની. જોં ૧
અરુન કમળ લોચન અનિયારે, કારે બ્રહ્મ ભમર છબીઆંની. જોં ૨
ધૂટે કેશ ઝુકે કુડળપર, મીન શિશુ નાગની લપટાંની. જોં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત તેરી શોભા, શારદ શેષ ન શકત બખાંની. જોં ૪

પદ ૨૬૫ મું-રાગ ભૈરવી.

કનૈયા મેરા ચારવે, કં ૦ કરી રાખું ઉર હારવે. કં ૦ ટેક.
ખિન દેખે છન કલ ન પરત હે, એહી મેરે ચિત્તકા ઠારવે. કં ૧
લગી સુરત મોય શ્યામ સુંદરકી, અરસ પરસ એક તારવે. કં ૨
નેન નિકટ નિરખું નટવરકું, તખ મોય હોત કરારવે. કં ૩
બ્રહ્માનંદ નદ નંદનસે, હો ગયા બેડા પારવે. કં ૪

પદ ૨૬૬ મું.

લોચનિયે તેરે લાલવે, લોં ૦ મેરે જીયકે ધન માલવે. લોં ૦ ટેક.
લોચન અરુન કમળકી રેખું, નિરખત હોત નિહાલવે. લોં ૧

બ્રુકુટી કુટીલ વસન તન ઝલકત, સુંદર ભાલ વિશાલવે. લો० ૨
શિશ જડિત શિર પેચ નવીનો, લીનો ઓઢી દુશાલવે. લો० ૩
અદ્વાનંદ કરન કુંડળ લખી, મીટી ગયા જગ બંબલવે. લો० ૪

પદ ૨૬૭ મું.

નેનુકે મારે તીરવે, ને० લઈ હીયરેમે પીરવે. ને० ટેક.
લોટપોટ લઈ ચોટ લગત સમ, કેસે મે ભરીહું નીરવે. ને० ૧
છેલ કુંવર વ્રજરાજ સાંવરો, નિરખ રહી નહિ ધીરવે. ને० ૨
કામ કાજ અહકો તણ દીનો, ઓઢણ મે ભૂલી ચીરવે. ને० ૩
અદ્વાનંદ કહે ચિત્ત ચોથોં, રંગ લીને બલવીરવે. ને० ૪

પદ ૨૬૮ મું.

મોરલિયા તેરી કહાનવે, મો० હરિ લીને મેરે પ્રાનવે. મો० ટેક.
રેન દિવસ કલ પરન ન દેવે, મોય કરત હેરાનવે. મો० ૧
વેરન હોય રહી યા અજમે, સૂજ ન દેત ન આનવે. મો० ૨
જખ તખ યા અજકી વિનતનકો, લઈ હે જીય નિદાનવે. મો० ૩
અદ્વાનંદ કહે તેરે મુખકો, ફગન રહત રસ પાનવે. મો० ૪

પદ ૨૬૯ મું—રાગ પરજ.

રે વેચાણી હું હરિવરને હાથે, નેડા લાગ્યો નંદના નંદન સાથે રે. વે० ટેક.
રે વહાલીડાનાં મુખડાંની વાણી, સુંણી હું તો એમાં પ્રોવાણી રે. વે० ૧
રે રસીલાની મૂર્તિ રૂપાળી, મોહું મન છોગલિયું લાળી રે. વે० ૨
રે વેધાણી હું મરમાળે વેણે, લોભાણી હું ડાલરિયે નેણે રે. વે० ૩
રે વાયે મુખ મોરલડી ઘેરી, અદ્વાનંદનો વહાલો લેહરી રે. વે० ૪

પદ ૨૭૦ મું.

રે ગઈતી ગાવડલી દોવા, મીસે મુખ મોહનનું જોવા રે. ગ૦ ટેક.
રે છાંની છાંની લોકતણી લાજે, ચાલી હું તો કહાન કુંવર કાજે રે. ગ૦ ૧
રે મુજપર અઢળક ઢળિયા, વહાલો સ્થામ શેરડીએ મળિયા રે. ગ૦ ૨
રે કોડીલે ડાલરીએ કહાને, રાખી મુને સમજાવી સાંને રે. ગ૦ ૩
રે તેની નહીં ગમ બીજા કોઈને, વળી અદ્વાનંદનો વહાલો જોઈને રે. ગ૦ ૪

પદ ૨૭૧ મું.

રે મંદિર આવોને માવા, પ્રેમે મુને અધરામૃત પાવા રે. મં० ટેક.
રે તમ સંગ માન્યું મન મારુ, નિમખ એક રેતું નથી ન્યારુ રે. મં० ૧
રે તમ વિના બીજું નથી ગમતું, રહે છે મન કેડે કેડે ભમતું રે. મં० ૨

રે જીવું છું મુખડાંને જોતી, છોજી મારે નથડીનું મોતી રે. મં ૩
રે અક્ષાનંદના વહાલા વારી, મોહન તમે સર્વે નિધિ મારી રે. મં ૪

પદ ૨૭૨ મું.

રે રજની જાગ્યા કે સંગે, રંગાણા છો તેને રંગે રે. ૨૦ ટેક.
રે અચંલો થાયે છે અમને, એવી કુણુ બરમાવ્યા તમને રે. ૨૦ ૧
રે રંગીલી નૌતમ રૂપાળી, મીઠાં બોલી અતર મરમાળી રે. ૨૦ ૨
રે તેથી ક્ષણું દૂર નથી રહેતા, ખીજની તો ખબર નથી લેતા રે. ૨૦ ૩
રે અક્ષાનંદના વહાલા ત્યાગી, તેની તમને લાલચડી લાગી રે. ૨૦ ૪

પદ ૨૭૩ મું—રાગ પરજ.

ગોવાલીડે ઘેલી કીધી રે, કહાનુડે વેણુ વળડીને;
લટકામાં વશ કરી લીધી રે, ઉભી છું હેલ ઉપાડીને. ટેક.
વેણુ અલૌકિક અજબ અમૂલી, હું તો સુંણતાં તનડું ભૂલી રે. કહા ૦ ૧
મોરલડીનો નાદ કરીને, મારા લીધેલ પ્રાણ હરીને રે. કહા ૦ ૨
થકિત થઈ રે ડોલારિયાને દેખી, જાણે ચિત્રામણમાં લેખી રે. કહા ૦ ૩
જાડુ કર્યાં રે અક્ષાનંદને વહાલે, બેની ચિત્તડું ડગ નવ ચાલે રે. કહા ૦ ૪

પદ ૨૭૪ મું.

લટકાળા હું લોભાણી રે, નદના તારા નેણામાં,
વણુ મૂલે હું વેચાણી રે, વાલીડા મીઠાં વેણામાં. ટેક.
ચોલ કસુંથી ફેટે રંગડાની ચટકી, હવે જોઈને હું જગથી હટકી રે. નં ૧
રંગડો લાગ્યો છે મુને નટવર તારો, તેણે થયો છે સસારિયો ખારો રે. નં ૨
છોગલિયું રે શિર શોભીને રહ્યું છે, મારું જોઈ મન ઘાયલ થયું છે રે. નં ૩
અક્ષાનંદના નાથ તરંગી, કાળુ રાજે છે નવલ કલંગી રે. નં ૪

પદ ૨૭૫ મું.

તારી લાલચ મુને લાગી રે, પ્રજના જીવન વિસામા;
મારે અંતર પ્રીતિ જાગી રે, જોઈને જરકસિયા જામા. ટેક.
ભૂધર તારુ છોગું ભાળ્યું, તે દહાડાથી તન મુખ ટાળ્યું રે. મં ૧
જોવા નેણુ રહે અકળાતાં, નથી ઘુંઘટમાંહી સમાતાં રે. મં ૨
રટના લાગી છે તારે મુંઢર રેટે, મેલી ચિત્તડું ન જાય પળ છેટે રે. મં ૩
અક્ષાનંદ કંઠે જોવાની શોખે, હું તો આવીને ઉભી છું ગોખે રે. મં ૪

પદ ૨૭૬ મું.

ગિરિધારીડા જાઉં હું તો ઘોળી રે, નટવર મોલીડાં માથે;
મે તો સગપણ કીધું છે ખોળી રે, શ્યામળિયા વહાલા તમ સાથે.
દેખું નહીં હું તો ખીજા કોઈને, પ્રીતડલી કીધી છે જોઈને રે. નં ૧
મહાલીશ તમ સગ શંકા મેલી, છોને કેહેતાં મુને દુરિજન ઘેલી રે. નં ૨
મોહન તમથી મનડું બધાણું, જગ તરણાં સરખો જાણું રે. નં ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે લાગલ નેડો, લવપાર ઉતાયો મારો ખેડો રે. નં ૪

પદ ૨૭૭ મું-રાગ પરજ.

પ્રાણ થકી છે મુને ખ્યારો, રંગીલો છેલો પ્રાણ થકી છે મુને ખ્યારો.
શ્યામ ચતુર વર નંદના નંદનને, ન કર પલ એક ન્યારો. રંગી ૧
હૈડાનો હાર છે તાવીથ તનડાનો, વહાલો મનડાનો મેરમ મારો. રંગી ૨
રસિક સહુણો મારા હૃદિયામાં રાખુ, કહાનુડો કામણગારો. રંગી ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે ઘડી દૂર ન મેલુ, નટવર નંદ હુલારો. રંગી ૪

પદ ૨૭૮ મું.

આંખડલીમાં રાખું, છખીલો વહાલો આંખડલીમાં રાખુ.
રંગના લીના રસીલા કહાન કુવર કેરો, અધર અમૃત રસ ચાખુ. છં ૧
પ્રાણજીવન સાથે પ્રીત કરીને, દીન વચન શીદ લાખુ. છં ૨
રસિયો ગુમાની વહાલો રાજ રહેજો, મર લોક હુલાતા છોને લાખુ. છં ૩
પ્રદ્યાનંદનો ખ્યારો મનડાની જાણે, મુખથી તે શું કહી દાખુ. છં ૪

પદ ૨૭૯ મું.

જીવન દૂર ન જાવું, મેરમજી મારા જીવન દૂર ન જાવું.
કહાન કુવર તારે કાજે રસીલા, કાળુ બહુ વિધિ પાક બનાવું. મેં ૧
હાથ જોડીને વારી હાજર ખડી છું હું તો, જે રે જોઈએ તે લઈ આવું. મેં ૨
એક પગ ભર અલખેલા તારે આગલે, ઘેરે મધુરે સ્વરે ગાવું. મેં ૩
પ્રદ્યાનંદના વહાલા તમને જે હોય વહાલું, તેને તે આહીં બોલાવું. મેં ૪

પદ ૨૮૦ મું.

હરિવર હીરલો લાધ્યો, મદિરમાં મુને હરિવર હીરલો લાધ્યો.
હાથ આંચો છે હીરો અજબ અલૌકિક, મોઘાં મૂલો છખીલો માધો. મં ૧
ખાતાં પીતાં રે સુતાં બેઠાં સ્વપ્નામાં, અજગો ન મેલું ક્ષણું આધો. મં ૨
કોડે કોડે રે અજાં જતન કરીને, મારા જીવ સધાતે મેં તો ખાંધ્યો. મં ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે શું મુખથી વખાણું, બેઠેની જેમ ગુગે ગુડ ખાધો. મં ૪

પદ ૨૮૧ મું-રાગ જંગલો.

રંગ લીના લાલવે, સુની લીઝે મોરી બતિયાંવે.	રગ૦
તેરે ઠારણુ શ્યામ સુંદર વર, રહત હુમે કલપતિયાંવે.	રગ૦ ૧
ચડી ચડી ગોખ પંથ નિત હેરુ, રટણુ લગી દિન રતિયાંવે.	રંગ૦ ૨
તેરોહી ધ્યાન નિરતર મેરે, ઓર નહિ સમજતિયાંવે.	રંગ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત તેરી મૂર્તિ, નિરખ હરખ મેરી છતિયાંવે.	રંગ૦ ૪

પદ ૨૮૨ મું.

સુખકારી શ્યામવે, તેરે વદન કમળપર વારીવે.	સુ૦
તેરે વદન કમલકી મોકું, ઉતરત નાહી ખુમારીવે.	સુ૦ ૧
ભઇ હું નિશંક દેખી તેરી મૂર્તિ, શંક જગતકી ટારીવે.	સુ૦ ૨
એહી છખીકું નિરખી મગન રહે, ગોકુળ ગોપ કુમારીવે.	સુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ અંદ સુખ હેરત, નજર ચકોર હમારીવે.	સુ૦ ૪

પદ ૨૮૩ મું.

નેનનકે બાનવે, મેરે લગ ગયે અંતરમાંધયાંવે.	ને૦
નેનન બાન અચાનક લાગે, દિન દિન પીર સવાધયાંવે.	ને૦ ૧
કોટિક બૈદ પચી પચી હારે, કોઉસે નહીં નીકસાધયાંવે.	ને૦ ૨
સુધ બુધ ભૂલી ગઇમે સજની, લગત હી ધરની ગીરાધયાંવે.	ને૦ ૩
બ્રહ્માનંદ બૈદ બનમારી, આયકે મોય જીવાધયાંવે.	ને૦ ૪

પદ ૨૮૪ મું.

કનૈયા ચારવે, તેરે દરસ પરસકી ખ્યાસીવે.	કનૈ૦
તેરે દરસ પરસ વિન મેરે, અતર હોત ઉદાસીવે.	કનૈ૦ ૧
જખ દેખુ પ્રીતમ તોય પીયરા, હીયરા રહત હુલાસીવે.	કનૈ૦ ૨
નેન નિકટ રખીરું નટ નાગર, વહાલમ કુજ વિલાસીવે.	કનૈ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત મેરે મનકું, પ્રેમ પરી ગલ કાંસીવે.	કનૈ૦ ૪

પદ ૨૮૫ મું-રાગ જંગલો.

ખ્યારા સનેહી ખ્યારા રે, નેનુ બિચ રહેના જી હો.	ખ્યારા.
નેનુ બિચ રહેના ખ્યારે પરમ સનેહી, અધક્ષણ દૂર ન જાનાં જી હો.	ખ્યા૦ ૧
નોતમ નાથ નવલ છખી બનકે, અહોનિશ દર્શન દેનાં જી હો.	ખ્યા૦ ૨
તુમ બિન ઓર શરણુ નહીં મેરે, કહા સુખસે કરી કહેનાં જી હો.	ખ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદકી એહી અરજ હે, ચરન કમલ ચિત્ત લેનાં જી હો.	ખ્યા૦ ૪

પદ ૨૮૬ મું.

નેનહુમે રાખું મોહન રે, આઓ મેરે ખ્યારે જી હો.	નેન૦
હાલરકી લકરી જ્યુંહી પ્રીતમ, નેક ન કરહુમે ન્યારે જી હો.	નેન૦ ૧

તમ પર તન કુરખાન કીયા હે, નટવર નંદ હુલારે જી હો. નેન૦ ૨
રસિક નવલ લાલન તમ કારન, જગ વ્યવહાર વિસારે જી હો. નેન૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે ઈસ બિધિ રાખું, જેસે દુગનહુકે તારે જી હો. નેન૦ ૪

પદ ૨૮૭ મું.

જનમ સંગાથી જાની રે, પીયરા મે તેરી જી હો. જનમ૦
મોકું ફર તમે જી ન મોહન, ચરન કમલકી મે ચેરી જી હો. જનમ૦ ૧
લગન લગી મોય અરુન દુગનકી, હો ગઈ રીત અનેરી જી હો. જનમ૦ ૨
ચરન નિવાસ કીયો મે તખતે, આશ મીટી જગ કેરી જી હો. જનમ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે તવ ચરને, અચળ રહો રતિ મેરી જી હો. જનમ૦ ૪

પદ ૨૮૮ મું.

જીયરા લગ્યા હે મેરાવે, તુમસે શુમાની જી હો. જીયરા૦
પ્રીતમ ચદ ચકોર જ્યું તુમ સગ, અચળ વૃત્તિ ઠેહેરાની જી હો. જીયરા૦ ૧
સ્વાત ખુંદ વિના ચાતક કબહુ, પીવત ન સરવર પાની જી હો. જીયરા૦ ૨
જ્યું જલ મીન રહત નહીં ન્યારા, પ્રાન જાન પહીછાની જી હો. જીયરા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કીયા હિત તુમસે, જીવન દોરહી જાની જી હો. જીયરા૦ ૪

પદ ૨૮૯ મું-રાગ જંગલો.

પ્યારે મેરે ઘરુ આવના નવલ બિહારી. પ્યારે૦
મેરે ઘરુ આવના પ્યારે હસકે યોલાવના, મેરલી બબવના સુખકારી. પ્યા૦ ૧
કમલ નેન છળી નિરખ અલૌકિક, તુમ સગ લગન લગારી. પ્યા૦ ૨
રેન દિવસ મોય રટન લગી હે, મન મોહન વનમારી. પ્યા૦ ૩
શ્યામ સલુણે ઉર તાપ જુઝાવો, પ્રદ્યાનંદ જાયે બલિહારી. પ્યા૦ ૪

પદ ૨૯૦ મું.

તેરી મૂર્તિ નિહારી ભઈ મે દીવાની. તેરી૦
મન મસ્તાન છળી તોય મોહન, નિરખ ભઈ મે મસ્તાની. તેરી૦ ૧
નેન બેન સખ અચન મદનકે, શકત ન બેઠ વખાની. તેરી૦ ૨
તોસેહી મેરી લગન લગી હે, જગજીવન દીલ જાની. તેરી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ જાવત બલિહારિ, ગિરિધર છેલ શુમાની. તેરી૦ ૪

પદ ૨૯૧ મું.

તોસે લગન લગી પ્રીતમ પ્યારે. તોસે૦
તુમ ખીન મોકું પરત નહીં કલ, મનમોહન મતવારે. તોસે૦ ૧
દેહ ગેહ અરુ બંધવ આદિ, સખસે નેહ ઉખારે. તોસે૦ ૨
પ્રીત નીલાવન તુમ મન ભાવન, ન રહો અધક્ષણ ન્યારે. તોસે૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે કહી બતીયાં, છતીયાં તાપ જુઝારે. તોસે૦ ૪

૫૬ ૨૯૨ મું.

નીકી મેરલી બળવનાં કુવર કનૈયા. નીકી૦
 બંસી મોય લગત અતિ પ્યારી, બેહદ તાન બજૈયા. નીકી૦ ૧
 આય રહો મેરી અખીયન આગે, નૌતમ નાચ નચૈયા. નીકી૦ ૨
 ચતુર સુભાણુ પ્રાણુ બુવતિકે, હિત ઠરી ચિત્ત હરૈયા. નીકી૦ ૩
 અહ્માનન્દ કહે હસી બોલો, નિરખી નેન ઠરૈયા. નીકી૦ ૪

૫૬ ૨૯૩ મું-રાગ જંગલો.

શ્યામરેસે લાગી પ્રીતવે, શ્યામરેસે લાગી પ્રીતવે.
 હારે મેરી લગન લગી નવ છૂટે, મોહન મેરા પ્રીતવે. શ્યામ૦
 કહા જાનુ ધને કહા કીયો હે, ચોર લિયો મેરા ચિત્તવે. શ્યામ૦ ૧
 સુભગ સુહાસ હરત મેરા મન, ગાત મધુરે સૂર ગીતવે. શ્યામ૦ ૨
 ચરન કમલપર રહ્યો હે અટકી મન, સુંદર તનસું પ્રીતવે. શ્યામ૦ ૩
 અહ્માનન્દ આનન્દ સુહાવે, પાયા ત્રિગુણાતીતવે. શ્યામ૦ ૪

૫૬ ૨૯૪ મું.

શ્યામરેને કીની સાનવે, શ્યામરેને કીની સાનવે.
 હારે મેરી સખ તન સુધ હર લીની, કીની બશ મોય કહાનવે. શ્યામ૦
 સાન કરી મોય પ્રાણુ હરનકુ, સુંદર શ્યામ સુખાનવે. શ્યામ૦ ૧
 રૂપ અનૂપ થકિત ભઈ નિરખત, સુરતી લગી એક તાનવે. શ્યામ૦ ૨
 નેન બેન સુખ દેન સખીરી, દેખી ભઈ ગુલતાનવે. શ્યામ૦ ૩
 અહ્માનન્દ આનન્દ પ્રિયાસે, તન મન ધન કુરખાનવે. શ્યામ૦ ૪

૫૬ ૨૯૫ મું.

ચિત્ત મોહ્યો સુંદર શ્યામસે, ચિત્ત મોહ્યો સુંદર શ્યામસે.
 હારે મેરી રટન લગી દિન રાતી, નવલ પિયાકે નામસે. ચિત્ત૦
 ચોર દેવકે નહીં ઉપાસક, નહીં આશક ધન ધામસે. ચિત્ત૦ ૧
 ચાર સુકિતકી ચાહ નહીં હે, અરથ નહીં ધન ધામસે. ચિત્ત૦ ૨
 રાજ બાજ સુખ સાજ ન ચાહૌ, ચોર લાજ ધતમામસે. ચિત્ત૦ ૩
 અહ્માનન્દ બસરી હદ બાજી, રાજી આતમારામસે. ચિત્ત૦ ૪

૫૬ ૨૯૬ મું.

નેનુમે સહજાનન્દવે, નેનુમે સહજાનન્દવે.
 હારે મેરે આઈ બસે અનયાસે, કેવળ કરુણાકંદવે. નેનુમે૦
 બાલ વિશાલ લલિત છખી લોચન, અધ મોચન મકરદવે. નેનુમે૦ ૧
 જ્યા કારન દૃઢ જોગ કરત હે, ધરત ધ્યાન મુનિ ઈદવે. નેનુમે૦ ૨
 સો હરિ ધારિ વિપુ જગ બિચરત, નહીં દેખત નર અંધવે. નેનુમે૦ ૩
 ભાગ બડે જ્યાકે મન ભાવત, ગાવત અહ્માનન્દવે. નેનુમે૦ ૪

પ્રભાતસંગ્રહ.

-૪૪૪૪૪૪૪૪-

પદ ૨૮૭ મું-રાગ પ્રભાત.

સહજાનંદ સહજાનંદ, સહજાનંદ કહીએ;		
દુર્લભ અતિ સુલભ પ્રાપ્ય, અલભ લાભ દેએ.	સં	૧
વિષે વિકાર મન વિસાર, વચન ધાર રહીએ;		
દુઃખ અપાર યા સંસાર, વારમે ન વહીએ.	સં	૨
મમતા મન ઠાર મોટ, દુબધ ખોટ દહીએ;		
ન લગત શિર કાળ ચોટ, ચરન ચોટ ગહીએ.	સં	૩
હરખ શોક કુતરક તણ, ફરક જગ ફરીએ;		
રસ ખસ સુખમાંય ગરક, નિઘડક હોય રહીએ.	સં	૪
નિગમાગમ કર વિચાર, સકલ સાર એહીએ;		
પ્રહ્લાનંદ વાર વાર, છળીપર ખલ જઈએ.	સં	૫

પદ ૨૮૮ મું.

સહજાનંદ સહજાનંદ, સહજાનંદ રટીએ;		
અવિચલ એહી સમજ મરમ, કરમ ભરમ કટીએ.	સં	૧
નિત્ય પ્રત્યેચિત્ત ધાર ચરણ, સસતસે ધૂટીએ;		
વાર વાર જિહ્વા ઉચ્ચાર, સુખ અપાર ખટીએ.	સં	૨
વાયક વિવેક એક ટેક, -સે ન લટીએ;		
નટવર છળી હરત ફીરત, નીરત સુરત ઠટીએ.	સં	૩
સહસ કૃણ અનંત ચાહત, સોહત સખ ઘટીએ;		
નૌતમ જસ નહીં અઘાત, ગાત હે ઝટપટીએ.	સં	૪
ધ્યાન જસ અંતર ધર, કિંકર જમ મટીએ;		
પ્રહ્લાનંદ ચરણ ધાર, વાર પાર વટીએ.	સં	૫

પદ ૨૮૯ મું.

સહજાનંદ સહજાનંદ, સહજાનંદ ગાઈએ;		
માત તાત જકત વાત, મનસે ખીસરાઈએ.	સં	૧
સુંદર વર નવલ શ્યામ, અષ્ટ જામ ધાઈએ;		
પ્રેમ મગન નિરખત પ્રિય, હ્રિયમે હુલસાઈએ.	સં	૨
ધ્યાન જસ અતિ પ્રકાશ, વાસ ઉર વસાઈએ;		
મીટત ત્રાસ આસપાસ, ગર્ભવાસ નાઈએ.	સં	૩

જેહી રટે શિવ આદિતસ, અસ ક્યું અલસાધએ;
જગ્ત વિમ્ન ભમ્ન હોત, લમ્ન તાસ વાધએ. સં ૪
સુંદર મુખારવિન્દ, કંદ સુખ કહાધએ;
નિરખત નિત્ય બ્રહ્માનંદ, પરમાનંદ પાધએ. સં ૫

પદ ૩૦૦ મું.

સહજાનંદ સહજાનંદ, સહજાનંદ ભજએ;
કામ ક્રોધ લોભ મોહ, તૃષ્ણાકું તજએ. સં ૧
મંગળ જગ કરણ ભરણ, ચરણ પ્રીત સજએ;
છળી અનૂપ ભૂપ ભૂપ, રૂપ તાહી રજએ. સં ૨
સતન સુખ ધામ રામ, જામ અષ્ટ જજએ;
જપીએ જેહી જાપ ત્રિવિધ, તાપમે ન દજએ. સં ૩
જગસે મન કર વિરક્ત, મુક્ત હોય નિપજએ;
અવિચળ એહી અખડ એક, લોકસે ન લજએ. સં ૪
દુર બિહાય ભર્મ કર્મ, મર્મ એ સમજએ,
બ્રહ્માનંદ ભજ દયાળ, કાળ વ્યાળ ગજએ. સં ૫

પદ ૩૦૧ મું.

સહજાનંદ સહજાનંદ, ગાવે ખડ ભાગી;
કર વિવેક ધાર ટેક, રટણ એક લાગી. સં ૧
વાયક વિશ્વાસ દાસ, ત્રાસ આશ ત્યાગી;
પ્રેમ પ્રકાશ હિયે હુલાસ, જાસ બુદ્ધિ ભાગી. સં ૨
ખરનન છળી શ્યામ ખરન, વિચરત વિતરાગી;
કરનન સુન પ્રગટ વાત, ચરનન અનુરાગી. સં ૩
પ્રપુક્ષિત છળીજસ પુનિત, પ્રીત જુક્ત પ્યાગી;
ત્રિશુણ્ણાતીત નીરખ રીત, ચિત્તવતહ રાગી. સં ૪
વપુશેઁ ઘનશ્યામ ખાન, અજબ તાન આગી,
બ્રહ્માનંદ ચરણ ધ્યાન, નિશ દિન એહી માગી. સં ૫

પદ ૩૦૨ મું.

સ્વામીનારાયણ સ્વામીનારાયણ, સમરે દુઃખ જાવે,
મીટત શંક કાળ વ્યાળ, અતુલિત સુખ પાવે. સ્વાં ૧
વપુ અનૂપ સકળ વ્યાપ, તાપકું હરાવે,
શારદ અરુ શેષાદિક, નારદ મુનિ ગાવે. સ્વાં ૨
નિશ દીન જેહી રટત નામ, હીયમે હુલસાવે;
મીટત તરત જનમ મરણ, ફીરણ ભવ ન આવે. સ્વાં ૩

સમરત અતિ હોત સુમતિ, કુમતિકું હરાવે;
પ્રગટ સ્થામ નામ વિના, ભવમે ભરમાવે. સ્વામી ૪
વ્યાપત નહી જાસ વિદ્ય, લક્ષ મરણ લાવે;
બ્રહ્માનંદ સ્થામ મુરત, અંતર ડેરાવે. સ્વામી ૫

પદ ૩૦૩ મું.

સ્વામીનારાયણ સ્વામીનારાયણ, સ્વામીનારાયણ સત્યરે;
રટરે મન રેન દીન, ઓર સખ અસત્ય રે. સ્વામી ૧
નારદ શુક આદિ ધ્યાય, નિગમ ગાય નિત્ય રે;
શિવ વિરંચિ ઓર શેષ, ધ્યાન સોહિ ધરત રે. સ્વામી ૨
ધરત ધ્યાન મહા મુર્તિદ્ર, સુરીયેદ્ર સમત્ય રે;
સહજાનંદ જગત વંદ, આનંદ ધન અત્ય રે. સ્વામી ૩
એક આપ વિશ્વ વ્યાપ, પાપકુ હરત્ય રે;
જાકો જીયે જપત જપ, ટલત તાપ તરત રે. સ્વામી ૪
જગત પાશ હોત નાશ, જોગ ધ્યાસ જત રે;
સમરત શ્રીરંગદાસ, વાસ હિર વસત રે. સ્વામી ૫

પદ ૩૦૪ મું-રાગ ભેરવ.

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, મોહન કૃષ્ણ મોરારી;
શખ ચક્ર કર કમળ ગદાધર, કમળાવર સુખકારી વાસુ ૧
માધો મુકુંદ માવ મધુસૂદન, અક્ષરપર અવિનાશી;
રાધારમણ રમાપતિ રાઘવ, ઋષિકેશ સુખ રાશી. વાસુ ૨
પ્રાણનાથ પુરુષોત્તમ પૂરણ, પ્રભુ પૂરણ અપારા;
પુંડરીક દગપાળ પુરાતન, પીતાંબર જગ પ્યારા. વાસુ ૩
નરબ્રાતા નરસિંહ નિરંજન, નાથ નિહર બહુ નામી;
તપ ક્ષણ તપ કારક તપ વલ્લભ, ધરનીધર ચિદ્દામી. વાસુ ૪
વામન વિશ્વાધાર વિશ્વભર, વરદાયક વ્રતધારી;
વિભુ વરાહ વિમળ જશ વિકૂલ, વ્રજપતિ કુજવિહારી. વાસુ ૫
કમળ નેન કેશવ કરુણા નિધિ, કેવળ નાથણ કાલી;
હંસ હરિ હયગ્રીવ હિરણ્યમય, મચ્છ કચ્છ વનમાલી. વાસુ ૬
ગોકુલેશ ગોપાલ ગરુડધ્વજ, ગુણાતીત ગોવિંદા;
ગોપીજન વલ્લભ ગિરિધારી, ચતુર બાહુ વ્રજચંદા. વાસુ ૭
ભવતારણ ભૂધર ભુવનેશ, ભક્તવચ્છલ ભયહારી;
બદ્રીપતિ બળવીર મહાબલ, શ્યામ રામ કંસારી. વાસુ ૮

જગકર્તા જગદીશ જગદ્ ગુરુ, જગલ્લવન જહુરાયા;
 જસ જસભુકતા જોગેશ્વર, કલ્કી પુદ્ધ કહાયા. વાસુ ૦ ૯
 ઉર્ધ્વ બાહુ મુકતેશ અધોક્ષજ, અચ્યુત અમર અનંતા;
 દીનબધુ નટવર દામોદર, કલિહર ત્રિભુવન કંતા. વાસુ ૦ ૧૦
 પ્રાત સમે ઘનશ્યામ પિયાકી, નામ માલ ઉઠી ગાયે;
 બ્રહ્માનંદ મનોહર મુરતિ, અતરમાં ઠેરાયે. વાસુ ૦ ૧૧

પદ ૩૦૫ મું-રાગ ભેરવ.

અધમ ઉદ્ધારણુ અવિનાશી, તારા ધરદની બલિહારી રે;
 ગ્રહી બાંદ્ય છોડા નહીં ગિરિધર, અવિચળ ટેક તમારી રે. અ ૦ ટેક.
 ભરી સલામાં ભૂધરજી તમે, થયા છો માડી મારી રે;
 બેટાને હેતે બોલાવો, અવગુણિયા વિસારી રે. અ ૦ ૧
 જેવો તેવો પુત્ર તમારો, અણુસમન્નુ અહકારી રે;
 પેટ પડ્યો તે અવશ્ય પાળવો, વાલમ જીવોને વિચારી રે. અ ૦ ૨
 અનલ અહીં જો ગ્રહે અજાણે, તો છોડવે રોવારી રે;
 બાળકને જનુની સમ બીજું, નહીં જગમાં હિતકારી રે. અ ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદની એ જ વિનતિ, મન ધારીએ મોરારી રે;
 પ્રીત સહિત દર્શન પરસાદી, જોયે સાંજ સવારી રે. અ ૦ ૪
 પદ ૩૦૬ મું.

મન મોહન સુંદર વર મારા, અવગુણિયા વિસરાવા રે;
 અધમોદ્ધારક પતિત જન પાવન, બિરહ તમારુ ચહાવા રે. મન ટેક.
 સહુ દેખતાં શ્યામજિયા તમે, મા થયા છો માવા રે;
 છોરૂની ચિંતા રાખીને, મા દેશો મુંઝાવા રે. મન ૦ ૧
 બાળક હોય તે જેમ તેમ બોલે, લિએ કુટાણે ખાવા રે;
 જનુની દોષ ન લેખે જાણે, અણુસમન્નુ હોય આવા રે. મન ૦ ૨
 શેરડીએ રમતા અથડાતાં, છોરા રાખે દાવા રે;
 સખળ થઈ ક્રોધ લીએ ચુટીયા, તો માતા જાય મેલાવા રે. મન ૦ ૩
 મનગમતું સર્વે મેલીને, એક તમને રીઝાવા રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે મન કર્મ વચને, ગુણ તમારા ગાવા રે. મન. ૪

પદ ૩૦૭ મું-રાગ રામકલિ.

હો રંગીલે શ્યામરે રે, મે તેરી નિજ દાસી.
 મે હું ચેરી મેરમ તેરી, ચરનકમલકી નિવાસી. હો ૦ ૧
 નિમબ ન ભૂલું નાથ નિરતર, અંતર ચરન ઉપાસી;
 અહો નિશહરખ ભરી મેરી અભિયાં, પ્રીતમ તેરી ખ્યાસી. હો ૦ ૨

સુંદર વદન મનોહર સુરત, નટવર છબી અવિનાશી;
બ્રહ્માનન્દ નિરખડે તોય મુખ, તખ મોય સખ હુ ખબસી. હો૦ ૩

પદ ૩૦૮ મું.

હો રંગીલે શ્યામરે રે, તુમ મેરમ હો મેરે;
મે બંદી પ્રીતમ તમ સંદી, હાથ બેકાણી તેરે. હો૦ ૧
ભોગ યજ્ઞ તીરથ બરતાદિક, દેવી દેવ ધનેરે;
ધનસે કાજ સરે નહીં કબહુ, એ સખ માયા કેરે. હો૦ ૨
ચાર ઠોર મન બ્રમે નહીં મેરો, ચરન કમળ ચિત્ત ઠેરે;
બ્રહ્માનન્દ કહે મનમોહન, રહો મેરે અભિયન નેરે. હો૦ ૩

પદ ૩૦૯ મું.

હો રંગીલે શ્યામરે રે, અખ ઉઠકે હસી હેરો;
આયે ગ્વાલ બાલ દરશનકુ, અતર હરખ ધનેરો. હો૦ ૧
દિનકર ઉઠે ભયો હે પ્યારે, સખ મીટ ગયો અધેરો,
અખ તો સમય ભયો મન મોહન, ગૌ ચરાવન કેરો. હો૦ ૨
કીજે રનાન દાન કરુણાનિધિ, પીત વસન અંગ પહેરો,
બ્રહ્માનન્દ હરખ અતિ અતર, બદન બિલોકિત તેરો. હો૦ ૩

પદ ૩૧૦ મું.

હો સલુને શ્યામરે રે, અખ ઉઠ દરશન દીજે;
અંતર આશ દાસ સખ ઠાડે, તા પર કરુણા કીજે. હો૦ ૧
બીન દર્શન વ્યાકુલ બ્રજ બિનતા, લાલ અરજ સુની લીજે;
ધતની નિંદ કહા મેરે પ્યારે, આળસ તજકે ઉઠીજે. હો૦ ૨
બહુત અબેર ભયો મે બલબઉ, પય સાકર ઉઠ પીજે;
બ્રહ્માનન્દ વદનકી પ્યાસી, દેખ દેખ છબી જીજે. હો૦ ૩

પદ ૩૧૧ મું-રાગ પ્રભાતિ.

પ્રાત થયું પંખી બોલ્યાં, બગો જીવન મારા;
આલસડું મેલીને ઉઠો, હરિ પ્રાણ થકી પ્યારા. પ્રાત૦
મહી વલોવા ઘેનુ દોવા, ઉઠી મહીયારી;
માવ તમારુ મુખડું જોવા, આવી ઉલી બારી. પ્રાત૦ ૧
કોમલ દાતણ તયાર કરીને, લાવીને ધરિયું;
કંચન કેરી ઝારીમાં જળ, જમુનાનું ભરિયું. પ્રાત૦ ૨
ઝાંઝું માંખણ જમવા આપું, ધૃત શાકર ને પોળી;
બ્રહ્માનન્દના નાથ ઉઠો, બઉ મુખ ઉપર ઘોળી. પ્રાત૦ ૩

પદ ૩૧૨ મું.

જગો જગો જગજીવન વહાલા, ગુણિયલ ગિરિધારી;
 દાસ તમારાં દર્શન કાળે, તલસે નર નારી. જગો ૦
 રાત ગઈ પરભાત થયું, દીસે રવિનું અજવાળું;
 ઉઠોને અલબેલા, મુખડું ભાવેથી ભાળું. જગો ૦ ૧
 ગિરિધરજી ગોઠીડા આવ્યા, સૌ થઈને લેળા;
 ઠાવડી મારા નાથ થઈ, ગાયું ચાર્યાની વેળા. જગો ૦ ૨
 મહિયારી ઘર કામ મેલીને, આવી ઉભી ખારણીએ;
 અક્ષાનંદના નાથ ઉઠો, જાઉં વાલમ વારણીએ. જગો ૦ ૩

પદ ૩૧૩ મું.

ઉઠોને અલબેલા પ્રીતમ, મોહન વનમાળી;
 માનનિયુનાં મન હરવા, વાઘો ખસી રૂપાળી. ઉઠો ૦
 મહીડાં લઈ મહિયારી ચાલી, પોઢેલા જાણી;
 લાલજી રોકી દાણ લિયો, મારા ડોલરિયા દાણી. ઉઠો ૦ ૧
 સુરજ ઉઘ્યે શ્યામળિયા, એવી નિદ્રા કેમ આવી;
 કહાનજી તારે કારણે, કાળુ દાતણિયું લાવી. ઉઠો ૦ ૨
 રેણુ ગઈ રવિ જ્યેત થઈ, છૂટ્યા ગાયુના ગાળા;
 અક્ષાનંદના નાથ આવ્યા, સર્વે તેડવા ગોવાળા. ઉઠો ૦ ૩

પદ ૩૧૪ મું.

પ્રાણજીવન શું પોઠી રહ્યા, ઉઠો આળસડું મોડી;
 મુખડું જોવા મુનિવર આવ્યા, ઉભા કર જોડી. પ્રાણ ૦
 દોણું વલોણું મેલીને સર્વે, આવી પ્રજનારી;
 મોરલડી સુણવાની મનમાં, આશા છે ભારી. પ્રાણ ૦ ૧
 રૂપાળો શિર ખાંધો રેટો, ગૂઢે રંગ ઘેરો;
 અજબ સુરંગી આંગલડી, ખ્યારા મોહનજી પેરો. પ્રાણ ૦ ૨
 ખાળુ કાળુ ખેરખડા ધરો, હેમ કડાં હાથે;
 અક્ષાનંદ વારી જાય, તારી મૂર્તિને માથે. પ્રાણ ૦ ૩

પદ ૩૧૫ મું-રાગ પ્રભાતિ.

મહી માંખણ માગેરે માવો, મહી માંખણ માગે;
 પ્રભાતે ઉઠીને માવો, મહી માંખણ માગે. ટેક.
 ઉઘમાંથી અલબેલો ઉઠ્યા, નેણું નિદાળું;
 જમવા સારુ ઝગડે ઉભા, ભૂધર ભુખાળું. પ્રભા ૦ ૧

ગોકુળિયાની નારી સર્વ, આવી છે જોવા;
કળ્યાણો કહાનુડો દે નહીં, ગાવડલી દોવા. પ્રભા० ૨
માતાજી આ મહી તમારુ, નાખીશ હું ઢાળી;
પ્રદ્યાનન્દના નાથે ઝાલી, મહીડાંની ગોળી. પ્રભા० ૩

૫૬ ૩૧૬ મું.

માતા મનાવે હરિને, માતા મનાવે;
પ્રભાતે ઉઠી હરિને, માતા મનાવે. ટેક.
દાતણ પાણી પ્રથમ કરીને, ત્યાર પછી ખાધએ;
ઝાઝાં માણસ જોઈને જીવન, ઘેલા ન થાધએ પ્રભાતે० ૧
તર્ત કરી આપું રોટલી, તાજી ઘીમાં ઝંખાળી;
મેલો મારા લાલ મનોહર, મહીડાંની ગોળી. પ્રભાતે० ૨
સાસરિયાં તારાં સગપણ સારુ, આવી બેઠાં ડેલી;
પ્રદ્યાનન્દને નાથે ત્યારે, હસાં ગોળીને મેલી. પ્રભાતે० ૩

૫૬ ૩૧૭ મું.

મોહન મનાવ્યા રંગીલો, મોહન મનાવ્યા;
મીઠું બોલીને માત જશોદાએ, મોહન મનાવ્યા. ટેક.
કોમલ કાળુ જોઈને હરિને, દાતણિયું દીધું;
કચન કેરી ઝારી લઈને, મુખ મંજન કીધું. મીઠું ૧
નીર ઉને નવરાવ્યા મોહન, અગોઅગ ચોળી,
ચદન કેરી કાંસકી સુંદર, લઈ ચોટી ચોળી. મીઠું ૨
કેસર કેરી આડ કરી, માળા પુલની ધારી;
પ્રદ્યાનન્દના વહાલાનું મુખ, નિરખે મહતારી મીઠું ૩

૫૬ ૩૧૮ મું.

જીગતે જમાડે હરિને, જીગતે જમાડે;
માત જશોદા મોહનજીને, જીગતે જમાડે. ટેક.
જગને જીવન જમરા બેઠા, ગોપી સર્વે ઝાંખે;
ચંદન કેરો પખો લઈને, માતા વા નાખે. માત० ૧
શીરા પુરી સેવ સેવૈયા, જલેથી તાજી;
આરોગે અલબેલો બેઠા, રસિયોજી રાજી. માત० ૨
બહુત પ્રકારનાં શાકબન્યાં, માંડી નાખેલ મસાલો;
પ્રદ્યાનન્દ કહે તૃપ્ત થઈ, ઉઠ્યા વ્રજજીવન વહાલો. માત० ૩

પદ ૩૧૯ મું-રાગ પ્રભાતિ.

જાગો ગિરિધારી જાઉં, વદન ઉપર વારી;	
પ્રાત ભયો પ્રાણુનાથ, જાગો ગિરિધારી.	ટેક.
જન સમાજ દર્શ કાજ, ઠાઠે સખ દ્રારી;	
ઉઠો મહારાજ બાજ, કીજે અસવારી.	પ્રાત૦ ૧
સુખનિવાસ ખડે દાસ, દર્શ આશ ભારી;	
ગગન ભાસ રવિ ઉભાસ, તમર ત્રાસ ટારી.	પ્રાત૦ ૨
મેવા મિષ્ટાંન આન, ઠાન કનક થારી;	
કમલા અતિ હરખ માન, લીને કર આરી.	પ્રાત૦ ૩
ભયો સવાર દયા ધાર, ઉઠીએ મોરારી;	
અહ્માનંદ વાર વાર, આવત બલિહારી.	પ્રાત૦ ૪

પદ ૩૨૦ મું.

ઉઠો નન્દલાલા વારી, વિશ્વજીવન વહાલા;	
ઠાઠે લખ ગ્વાલ બાલ, ઉઠો નન્દલાલા.	ટેક.
ગર્ધ રેન દોહન ધેન, ઉઠી બ્રજબાલા;	
વાતે શુભ વેન લેન, આયે સખ ગ્વાલા.	ઠા૦ ૧
સખા સાન કરત કહાન, તાન ગાન તાલા;	
પ્રગટયો અખ ભાન, પ્રાણુજીવન પ્રતિપાલા.	ઠા૦ ૨
કુર તુર ધૂત ખૂર, સ્વાદમે રસાલા;	
કમળા કર્પૂર લે, હજૂર ખરી થાલા.	ઠા૦ ૩
સુખકે શુભ સદન સ્વામી, કોટી મહન કાળા;	
અહ્માનંદ દર્શ દાન, દીજીએ કૃપાળા.	ઠા૦ ૪

પદ ૩૨૧ મું.

અંતર પટ ખોલો, હરિ હમસે હસી ખોલો;	
કૃપાકે નિધાન કહાન, અંતર પટ ખોલો.	ટેક.
નાગ નાથન નાથજીને, બાંધે ઘુ હિંડોલો;	
નટવર છળી નિરખ હરખ, નાંખુગી ઝોલો.	કૃ૦ ૧
કનક જડિત પોચી કર, મુગટ શિર અમોલો;	
સુથની અરુ શોભિત અતિ, પહેરાઈ ચોલો.	કૃ૦ ૨
ઠાઠે નર નાર દ્રાર, કછુક અંતર તોલો;	
આયે બલબ્રાત નાથ, કરુણા કર જોલો.	કૃ૦ ૩

ઉઠો બલવીર નીર, ગરમસે અંધોલો; પ્રહ્લાનન્દ પાસ રખો, સેવા કાજ ગોલો.	કૃં ૪
પદ ૩૨૨ મું.	
મેલો આળસ માવા, દઉ માંખણ મહી ખાવા; જશોમતી કહે હાથ ભેડી, મેલો આળસ માવા.	ટેક.
આવ્યા સખ જ્વાલ બાલ, તમને બોલાવા; તે સંઘાથે નાથ તમારે, બાલું ધેન ચરાવા.	જા ૧
ગોપિજન આમ કેરાં, મનને લલચાવા; કેમ થયા છો કહાન વારી, નિદ્રાવશ આવા.	જા ૨
ઉઠો અલબેલા હરિ, મોરલી મીઠી વાવા; પેહરો તન વસન પીત, ગીત મધુસાં ગાવા.	જા ૩
દાતણુ તૈયાર શ્યામ, ગરમ જલ કરાવા; પ્રહ્લાનન્દ પાસ દાસ, હાજર નવરાવા.	જા ૪

પદ ૩૨૩ મું-રાગ ભેરવ.

કમલાવર ઉઠો તો કાબુ, નિરખું વદન તમારુ રે;	
મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, લઈ અતરમાં ધારુ રે.	કમ ૧
કંચન કેરી ઝારી માંહી, નીર ભર્યું અતિ સારુ રે,	
દાતણુ કરો હરો સર્વે દુખડાં, આપો સુખ જગ ન્યારુ રે.	કમ ૨
હરિજન કેરુ બુથ હરખ કરી, આવી ઉભું બારુ રે;	
બગો તો જગજીવન જુગતે, આરતડી ઉતારુ રે.	કમ ૩
વદન કમલ ભેવા વહાલમજી, મનડું તલખે મારુ રે;	
પ્રાણજીવન સર્વે તમ ઉપર, પ્રહ્લાનન્દ કહે વારુ રે.	કમ ૪

પદ ૩૨૪ મું.

લક્ષ્મીવર લેહરખડા લાલન, ઉઠોને અલબેલા રે;	
દાસ તમારાં દર્શન કારણુ, આવીને ઉભેલા રે.	લ ૧
કાબુ કળી ગુલાબી કેરા, ગજરા મે ગુથેલા રે;	
બગો તો જગજીવન તમને, પેહરાવું સૌ પહેલા રે.	લ ૨
કંચન કેરા થાલ કટોરા, લોજન શાક ભરેલા રે;	
દીનાનાથ જમો કરી દાતણુ, વાલમ વેહેલા વેહેલા રે.	લ ૩
ઉઠો તો શિર કેશ ઓળીશું, અરસ પરસ ઉલ્લેલા રે;	
પ્રહ્લાનન્દ કહે વાર થઈ કેમ, કુણે વશ કીધેલા રે.	લ ૪

પદ ૩૨૫ મું.

નારાયણ કમળાવર નૌતમ, જાગો જીવન મારા રે;
 પ્રાત થયું યોધ્યાં વન પખી, પ્રુદ્યાં કમળ સવારાં રે. નાં ૧
 ઇંદ્રાદિક નારદ મુનિ આદિ, આઠ્યા દેવ અપારા રે;
 શિવ નંદિ પારવતી સહિતા, દ્વાર કર્યાં ઉતારા રે. નાં ૨
 વીણા તાળ મનોહર વાજે, મૃદંગતણા ઘમકારા રે;
 ઘેરે મધુરે સાદ ગુણીજન, ગાવે ચરિત્ર તમારાં રે. નાં ૩
 ભાવે સહિત જમો મનભાવન, લોજન સારાં સારાં રે;
 આજસ તજ મહા પ્રભુ ઉઠો, બ્રહ્માનંદના પ્યારા રે. નાં ૪

પદ ૩૨૬ મું.

ઉઠોને અલખેલા વહાલા, લક્ષ્મીના વર લેહેરી રે,
 અજબ નવીન દુશાલા ઓઢો, પીતાંબર દ્યો પહેરી રે. ઉં ૧
 ગદા પદ્મ કર શખ ચક્ર લઈ, ખલ નાંખો ખખેરી રે;
 અતર દયા ધરો અવિનાશી, કરો મદદ જન કેરી રે. ઉં ૨
 લટકાવો શિર લાલ ઠલંગી, ઉપરણી સોનેરી રે;
 મદ મદ મુખ હસો મનોહર, હરિજન સામું હેરી રે. ઉં ૩
 સુરનર મુનિવર જુથ મળી સૌ, ઉભા આંગણુ ઘેરી રે,
 બ્રહ્માનંદના નાથ વદન છબી, નિરખન આશ ઘણેરી રે. ઉં ૪

પદ ૩૨૭ મું-રાગ ભેરવ.

પ્રાત સમે મારા પ્રાણજીવનનું, મુખડુ જોવા જાઈએ રે;
 નલવટ રેખા નૌતમ નિરખી, અંતર સુખિયાં થાઈએ રે. પ્રાં ૧
 દક્ષણ ગોળ કપોળે તીલનું, શ્યામ ચિહ્ન ચિત્ત લાઈએ રે;
 શ્રવણ વામમાં શ્યામ ખિડુ જોઈ, કામધામ વિસરાઈએ રે. પ્રાં ૨
 સુંદર શ્યામ જગાડ્યા સારુ, ઘેરે સાહે ગાઈએ રે;
 બુકુટી લાલ તિલકને ભાળી, પરમાનંદ સુખ પાઈએ રે. પ્રાં ૩
 નંદજીને આંગણીએ નિત્ય નિત્ય, જાતાં નહીં લગાઈએ રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે ભાગ્ય હોય તો, કૃષ્ણ તણા કહેવાઈએ રે. પ્રાં ૪

પદ ૩૨૮ મું.

પ્રાત સમે પાતળિયા કેરુ, કોઠે દર્શન કરીએ રે;
 મહા મનોહર નૌતમ મૂરતિ, લોચનિયાંમાં ધરીએ રે. પ્રાં ૧
 જગજીવનને જગાડવા સારુ, મંદિરીયામાં ગરીએ રે;
 માત જશોભતી રીસ કરે તોય, નિરખીને નિસરીએ રે. પ્રાં ૨

શ્યામળિયાને સારુ સજની, લોક લાજ પરહરીએ રે;
હોસેથી હડસેલા ખાઈએ, નંદજની ચોસરીએ રે. પ્રાં ૩
પૂરવ ભવનાં પુણ્ય હોય તો, વહાલમજીને વરીએ રે;
અદ્વાનંદ કહે કહાનકુંવરને, કેડે કેડે ફરીએ રે. પ્રાં ૪

પદ ૩૨૯ મું.

થયું સવાર ચાલ સખી, જાઈએ નંદરાયને ફળીએ રે;
આ ટાંછે આજસ મેલીને, હેતે હેતે હળીએ રે. થં ૧
જહુપતિ કેરે દર્શન જાતાં, ખાળે તોય નવ ખળીએ રે;
ગિરિધર સારુ ગાળ્યું ખાઈએ, આંગણીએ ટળવળીએ રે. થં ૨
અલખેલાને ઉઠ્યા જાણીને, ચરણ કમળમાં ઢળીએ રે;
ગુંથી હાર ગળે આરાપું, નવલ ગુલાબી કળીએ રે. થં ૩
જશોભતીને ઘેર જોરે જોરે, દળણું લેધને દળીએ રે;
અદ્વાનંદ કહે જેમ તેમ કરીને, મોહનજીને મળીએ રે. થં ૪

પદ ૩૩૦ મું.

પ્રભાતે ઉઠીને પેહલું, મુખ જોધયે માવાનું રે;
લોચનિયાંથી વહાલું લાગે, મંદિર નંદખાવાનું રે. પ્રં ૧
નવરાં ત્યાં ઉભાં નવ રહીએ, જે હોય તે લાવાનું રે;
કહાન કુવરને નીરગરમ લઈ, નિત્ય દધએ નહાવાનું રે. પ્રં ૨
દધી માખણ ઘૂત શાકર દેધએ, ખાંતે કરી ખાવાનું રે;
જગજીવનને જમતા જોધને, અતર સુખ થાવાનું રે. પ્રં ૩
ઐદ લોકના લોગ સંપત્તિ, વશ એને વાવાનું રે;
અદ્વાનંદ કહે મારે જોધએ, નિત્ય દર્શન આવાનું રે. પ્રં ૪

પદ ૩૩૧ મું-રાગ ભેરવ.

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગોવિંદ કેમ નથી ગાતો રે;
આઠ જામ ધામ ધન અર્થે, કામચક્રી નથી કાતો રે. પ્રં
માતાતણા ઉદરની માંડી, અહોનિશ તું અકળાતો રે;
જહરાનલની બળતો ઝાળે, અતિ કષ્ટ તુંને થાતો રે. પ્રં ૧
તે દુઃખમાંથી ખારો કાઢ્યો, માયાનો મદમાતો રે;
પરધન પરત્રિય કારણ ડોલે, જોલે મુખ મરડાતો રે. પ્રં ૨
ગરબમાંડી નિત્ય ગરજી થઈને, ખુટલ તું સમ ખાતો રે;
તે હરિથી અવળો થઈ આલે, લંપટ નથી લજતો રે. પ્રં ૩

જમપુરીમાં જમવાને બાંધ્યો, ભુંડપ કેરો ભાતો રે;
અદ્વાનંદ કહે હજી સમજ તો, ઉગરીશ જાતો જાતો રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૩૩૨ મું.

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગાયે ગિરિવરધારી રે;
શ્યામ સુંદરવર જન્મસંગાથી, કમળ નેન સુખકારી રે. પ્ર૦
પાપ રૂપ મન દુષ્ટ પૂતના, વિષદાયક વ્યભિચારી રે;
માત સમાન મુક્તિ જેની કીધી, આવા દેવ મોરારી રે. પ્ર૦ ૧
ભારતમા ભીષ્મ પણ રાખ્યો, પણ પોતાનો હારી રે;
પાંડવ તણા જગનમાં પોતે, પક્તિ ભોમ સમારી રે. પ્ર૦ ૨
અંતરભાવ અલૌકિક જેનો, તે સાથે અતિ રાજી રે;
નૃપ પકવાન્ન તણને જમિયા, વિદુરને ઘેર ભાજી રે. પ્ર૦ ૩
પતિવૃતા કર્ધ પડી રહીને, તારી પયભર્તારી રે;
અદ્વાનંદ કહે પ્રેમ કરીને, રટીએ કુજવિહારી રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૩૩૩ મું.

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ધ્યાન હરિનું ધરવું રે;
આળ પપાળ મિથ્યા એ ટાણે કાંઈ બીજું નવ કરવું રે. પ્ર૦
સહિત કલગી પાઘ સુરંગી, જોઈ મગ્ન થઈ ફરવું રે;
ભાલ તિલક શુભ રેખને ભાળી, કાળ થકી નવ ડરવું રે. પ્ર૦ ૧
જુકુટી નેન કમળ ભૂધરનાં, લખી અતરમાં ઠરવું રે;
પૂરણ ચંદ્ર સરીખુ પ્રભુનું, મુખ ક્ષણ નહીં વિસરવું રે. પ્ર૦ ૨
કરણ છબી ભુજ જુગલ કૃષ્ણનું, ભૂષણ સહિત સમરવું રે;
હાર જુક્ત પંકતું ઉર હરિનું, ત્યાંથી નવ નિસરવું રે. પ્ર૦ ૩
ઉદર નાભિ ઉરુ જાનું જઘા, ચરણ કમળમાં ફરવું રે;
અદ્વાનંદ કહે એ છબી ઉર ધરી, બીજું સર્વ પરહરવું રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૩૩૪ મું.

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, શ્રીધનશ્યામ સલાશે રે;
મંગળ રૂપ મનોહર મૂર્તિ, લઈ અંતરમાં ધારો રે. પ્ર૦
અશરણ શરણ કૃષ્ણ અવિનાશી, નટવર નંદ દુલારો રે;
મોરલીધર મોહન મધુસૂદન, એવાં નામ ઉચ્ચારો રે. પ્ર૦ ૧
ભરત ખંડમાં નર તન પામ્યા, અવસર આપ્યો સારો રે;
નહકુમાર ચરણ ચિત્ત ધારી, વિષય વિકાર વિસારો રે. પ્ર૦ ૨

ભજ્યે રંગ સહિત ભૂધરને, તજ્યે સંગ નકારે રે;
કુળ મરજાદા મેલીને કરીએ, પ્રાણજીવનને પ્યારે રે. પ્ર૦ ૩
સાચા સંતની સોખત કરીને, કર્મનો ભાર ઉતારે રે;
પ્રદ્યાનન્દ કહે હરિ બને તો, સરશે અર્થ તમારે રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૩૩૫ મું-રાગ બિભાસ.

રસકે રસીલે કહાના, માંને મેરી ખતીયાં.
અંખી પરી શશિ જ્યોતિ, ઠડે ભયે હાર મોતી;
છાંડો મોય લોર ભઈ, ખિત ગઈ રતીયાં. રસ૦ ૧
પ્યારે મોરે ભયો પ્રાત, લોક સખ આત જાત;
મહી લે મૈયારી મગ, ચલી જ્યું હસતીયાં. રસ૦ ૨
પારોસન દેખો જાગી, વલોનેકી ધૂમ ખાગી;
પ્રપુલ્હિત હોન લાગી, ખનવેલી પતીયાં. રસ૦ ૩
વીત ગયે ચાર જામ, જોલે જન ઠામ ઠામ;
પ્રદ્યાનન્દહુકે શ્યામ, શીરિ ભઈ છતીયાં. રસ૦ ૪

પદ ૩૩૬ મું.

કહો જ્યું રંગીલે કહાના, કહાં રેન જાગે.
નિદમે ભરેહો નેન, અલસિલે મુખ ખેન;
કાજરકી રેખા સો, કપોલન પાગે. કહો ૧
કહેકું દ્વરાત* વાત, દેખો જ્યું તુમારે ગાત;
ખીન ગુન મોતી માલ, ઉર નીકી લાગે. કહો ૨
ચતુર સુજન શ્યામ, લેહુ અખ તાકો નામ;
પ્યારે પ્રીતહુસે જ્યાકે, હાથહિ ખીકાગે. કહો ૩
પીતાંખર ભૂલ આયે, ઝીની સારી ચોલીલાયે,
પ્રદ્યાનન્દ કહે કહા, કુર હમ આગે. કહો ૪

પદ ૩૩૭ મું.

જાગો હો છબીલે કહાના, પ્રાત જી ભયો હે.
ધર ધર હુતે ધાયે, દર્શનકે કાજ આયે;
ગોપી ગ્વાલ ખાલ કરી, અંગન છાયો હે. જા૦ ૧
ઉઠો અખ ગિરિધારી, ખીત ગઈ રેન સારી;
શુનીનકો રાગ રંગ, હોય કે રહો હે. જા૦ ૨

* દ્વર કરવી; ઉશાહી દેવી

બ્રહ્મા અરુ સૂરરાજ, આયે સગ લે સમાજ;
શકર સો દ્વાર ઠારે, હરખ નયો હે. જા૦ ૩
કરત હે સોર પખી, ખોલ દેખો લાલ અખી,
બ્રહ્માનન્દહુકે શ્યામ, તિમિર ગયો હે. જા૦ ૪

પદ ૩૩૮ મું.

ભયો હે સખેર કહાના, જાગો પ્રાન મેરે.
નીકો જમુનાકો વારી, કનકકી ભરી ઝારી,
દાતન કરોહુ ઉઠ, હરખ ધનેરે. જા૦ ૧
શ્યામ અખ કીજે સ્નાન, ઉદિત પ્રકાશ ભાન,
દાન લેન કાજ ઠાડે, વિપ્ર મગ હેરે. જા૦ ૨
પ્રીત કરી કીને પાક, સુંદર બને હે શાક;
જીમિયે રસીલે લાલ, ભઈ હે અખેરે. જા૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ જશોમતી, કરત બિનતિ અતી,
ગૌવન ચરાવનેકું, સખા તોય ટેરે. જા૦ ૪

પદ ૩૩૯ મું—રાગ ભૈરવ

પ્રાત થયું મનમોહન પ્યારા, પ્રીતમ શું રહ્યા પોહીને,
વારવાર કરુ છુ વિનતિ, જગજીવન કર જોડીને. પ્રા૦ ૧
ધરધરથી ગોવાળા આઠ્યા, દર્શન કારણુ દોડીને,
આગણીએ ઉભી વ્રજ અબળા, મહી વલોવાં છોડીને. પ્રા૦ ૨
બહુ રૂપી દરવાજે બેઠા, શકર નેજા ખોડીને;
મુખડુ જોવા આતુર મનમાં, જોરે રાખ્યા ઝોડીને. પ્રા૦ ૩
ભૈરવ રાગ શુનીજન ગાવે, તાન મનોહર તોડીને;
બ્રહ્માનન્દના નાથ વિહારી, ઉઠો આળસ મોડીને. પ્રા૦ ૪

પદ ૩૪૦ મું.

રસિયોજી રાય આંગણુ બેઠા, કોમળ દાતાણુ કરવાને;
મખમલની ગાદી બહુ મૂલી, પાટ ઉપર પાથરવાને. રસિ૦ ૧
આધું જલ જમનાનું આણું, કંચન ઝારી ભરવાને;
સોના કેરુ પ્યાલું લાઠ્યા, સુંદર આગે ધરવાને. રસિ૦ ૨
દાસ મળ્યા સહુ દર્શન કારણુ, જગને પારઉતરવાને,
દાતાણુ કરતા હરિને દીઠા, તેના વૈભવ ફરવાને. રસિ૦ ૩
મુખમજન કીધું મનમોહન, હરિજનનાં મન હરવાને;
બ્રહ્માનન્દનો વહાલો ઉઠ્યા, સ્નાન વિધિ અનુસરવાને. રસિ૦ ૪

પદ ૩૪૧ મું.

બાજઠં કનક તણે આવી બેઠા, નીર ગરમ હરિ નહાવાને,
શ્વેત વસ્ત્ર પેહેયું એક સુંદર, ભૂધરજી ભીંભવાને. બા૦ ૧
અતાર તેલ પુલેલ અનૂપમ, મર્દન કરવા માવાને,
અગ ચોળે દોળે જળ ઉપર, રસિયાજી રીઝાવાને. બા૦ ૨
સ્નાન કરી ઉઠ્યા શ્યામળિયો, પ્રેમીજન લલચાવાને;
લલિત નવીન ત્યાર કરી લાવ્યા, પીતાંબર પહેરાવાને. બા૦ ૩
સ્તન જડિત શુભ પાટ મનોહર, ગાદી નવલ બીછાવાને;
પ્રદ્યાનન્દના નાથને આવ્યાં, ભોજન કાજ બોલાવાને. બા૦ ૪

પદ ૩૪૨ મું.

જમો જમો રે મારા જીવન જીગતે, ભોજનિયાં રસ ભરીઆં રે;
પાક શાક તમ સારુ પ્રીતમ, કોડે કોડે કરીઆં રે. જમો૦ ૧
તળીઆં ગળીઆ તાબ તાતાં, કનક થાળમાં ધરીઆં રે;
આરોગો મારા નાથ અલૌકિક, ધૃત ઝાઝાં ઘેબરીઆં રે. જમો૦ ૨
કડી વડી કારેલાં કાળુ, ગર્ભતડાં દહીયરીઆ રે;
જોધએ તો ઉપરથી લેજે, મીઠું જીરુ ને મરીઆં રે. જમો૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દનો નાથ શીરાવ્યા, દૂધ ભાત શાકરીઆ રે;
ચલુ કર્યું હરિ તૃપ્ત થઈને, નિરખી લોચન ઠરીઆં રે. જમો૦ ૪

પદ ૩૪૩ મું-રાગ ભૈરવ.

સુંદર વર શણગાર કરીને, સિંહાસનપર શોભે રે;
જહુવર કેરુ રૂપ જોઈને, મુનિવરનાં મન લોભે રે. સું૦ ૧
છોગલિયાં પુલકાં કેરાં છાયાં, મોલીડાંને માથે રે,
ફેરે ભમરા મતવાલા થઈ, ડોલે સાથે સાથે રે. સું૦ ૨
કાળુ ભાલ તિલક કેસરતું, રુડુ રંગ ભરેલુ રે,
ભુકુટી નેણ નાસિકા ભાળી, તન કુરબાન કરેલું રે. સું૦ ૩
ગોળ કપોલ કર્ણ શુભ કુંડળ, હરિતુ મુખડુ હસતું રે,
પ્રદ્યાનન્દ કહે તે જોઈને પળ, મન છેટે નથી ખસતું રે. સું૦ ૪

પદ ૩૪૪ મું.

કમળાવર શણગાર કરીને, બેઠા છે બહુ નામી રે;
સુંદર વર શોભાના સાગર, અનંત ધામના ધામી રે. ક૦ ૧
બાબુબધ જડાઉ બાંધ્યા, મોતીડાંની માળા રે;
હેમ કડાં પોચીમાં હીરા, લાગે છે રૂપાળા રે. ક૦ ૨

વીંટી વેઠ હશે આંગળીએ, શોભે નવલ હુશાલો રે;
અવિનાશીનું સ્વપ અલોકિક, સહિયરુ જોવા ચાલો રે. કં ૩
લક્ષ્મી કનક આરતિ લેધને, અતિ હેતે ઉતારે રે;
બ્રહ્માનંદ નવલ છળી ઉપર, સર્વસ્વ લધને વારે રે. કં ૪

૫૬ ૩૪૫ મું.

સ્થામળિયો શણગાર સજીને, રસિક મનોહર રાજે રે;
ભૂધરજીની મૂર્તિ ભાળી, કોટી કામ છળી લાજે રે. સ્થાં ૧
વાયક વિલાસ કરે છે વહાલો, સુંદર હરિજન સાથે રે;
સર્વસ્વ મારુ વારીને નાખું, મોહનજીને માથે રે. સ્થાં ૨
હીરા માણેક લાલ જડાવું, કુડળ પેહેર્યા કાને રે;
મોહ બધાણો જોઈને મારે, મજજીવનને વાને રે. સ્થાં ૩
હેમ આરતિ હાથ લધને, નાસ્તાદિ છળી નિરખે રે;
બ્રહ્માનંદ ચરણરજ સેવક, હરિ મુખ જોઈને હરખે રે. સ્થાં ૪

૫૬ ૩૪૬ મું.

કોટે કોટે હરિને કમળા, અંગ શણગાર ધરાવે રે;
સોનેરી પાઘડલી માંહી, છોગલિયાં લટકાવે રે. કોં ૧
બાબુબધ ઘેરખા બાંધ્યા, હાર હૈયે પહેરાવે રે;
જગજીવન કેરી શોભા જોવા, મહા મુક્ત ચલી આવે રે. કોં ૨
જરકસિયો જામો પાયજામો, કમરે જડિત કટારો રે;
બુટ્ટાદાર પામરી પીળી, રેટો કામણુગારો રે. કોં ૩
પોચી વેઠ કડાં પેહેરીને, રસિક મનોહર રાજે રે;
બ્રહ્માનંદ શણગાર આરતિ, જોઈદુઃખ દારિદ્ર્ય ભાજે રે. કોં ૪

ચાલસંગ્રહ.

૫૬ ૩૪૭ મું-રાગ રામકલિ.

આવો રે વહાલાજી તમને, માંખણ જમાડુ;
કહો તો તમારા ગોઠીડાને, ઘડીએક ખમાડુ. આવોં ૧
રમત મેલો શ્યામ રંગીલા, થઈ ઝાઝી વેળા;
છેકરડાંને શિખ દીઓ, હરિ ચાલો હું લેળા. આવોં ૨
શાકર કેરી સુખડી કીધી, તાણું ઘી નાંખ્યું;
જીવન તમને જમતાં દેખું, થાય ટાઢી આંખ્યું. આવોં ૩

લાલજી તમને ભુખ લાગી હશે, પહેલેને પોરે,
પ્રદ્યાનંદના નાથજી હું તો, જમાડીશ જોરે. આવો ૪

પદ ૩૪૮ મું.

આરોગો અલખેલા વહાલા, શાકર સેવડલી;
રમવાની આવડી પડી શી, તમને ટેવડલી. આરો ૧
ચોપ કરીને સેવું રાંધું, ઘી તાજું લાવું;
તમે જમો હું આગળ બેશી, માંખી ઉડાવું. આરો ૨
ખુખ મસાલા માંહી ખાંડી, ફડીવડાં કરુ ખાટાં;
બરફીનો બાલ લોગ કરો, બેક સેવેયા સાટાં. આરો ૩
જે તમને મનડે ગમે, તે માગીને લેજો;
વધુ રહે તે પ્રદ્યાનંદને, પ્રસાદી દેજો. આરો ૪

પદ ૩૪૯ મું.

બાળ લોગ જમવા હરિને, માતા બોલાવે;
શેરીમાંથી સાદ કરીને, ખાંદા ગ્રહી લાવે. બાળ ૧
મહી કટોરો ત્યાર કર્યો, માંહી મીસરી ઘોળીને; બાળ ૨
ચોખા કેરો કરમલડો, કાજુ આપે ચોળીને. બાળ ૩
વઢી વઢી વિનતિ કરે કહાના, ઝાઝુ ના રમીએ; બાળ ૪
ખીજું કામ તજીને બાપુ, લાવે તે જમીએ. બાળ ૫
લોજન પડતું મેલીને ઉઠે, રમવાને ખ્યારે; બાળ ૬
પ્રદ્યાનંદના નાથને માતા, બેલે બેસારે. બાળ ૭

પદ ૩૫૦ મું.

માંખણુ જમાડુ વહાલા મારા, આવોને ચોરા;
લટકાળા મુને વહાલા લાગો, ગિરિધારી ગોરા. માંખ ૧
ભૂધર તમને જે લાવે, તે આણીને આલું;
ત્રિલોકીમાં તમ જેવું બીજું, નથી કાંઈ વહાલું. માંખ ૨
ફડીથરાં ને દૂધ પેડા બેક, જલેખી સારી; માંખ ૩
બરફીનો બાલલોગ કરો, જાઉં મુખ ઉપર વારી. માંખ ૪
આઢાં લીંબુનાં અથાણાં વળી, સાટા શાકરિયા;
પ્રદ્યાનંદને શીત પ્રસાદી, દેજો ઠાકરિયા.* માંખ ૫

* ૧ લી આટ્ટિમા “ઠાકરિયા” છે પણ કીર્તનસમ્રહમા આ વાચન છે ને તે વધારે બેસવું હોવાથી ફેરવ્યું છે

૫૬ ૩૫૧ મું-રાગ વેલાવલ.

દેખોરી કરત ઠલેવો ધર્મકે લાલા.
જગપતિ નર નારાયણુ જીમત, દોનુ દીન દયાલા. દે૦ ૧
સુંદર દૂધ ભાત દધિ શાકર રોટી, માંખણ પાક રસાલા. દે૦ ૨
બ્રહ્માનંદ આરોગત મહા પ્રભુ, નિરખત ભયો મે નિહાલા. દે૦ ૩

૫૬ ૩૫૨ મું.

નોતમ પુત્ર જીમાવત ધર્મકી ધરણી.
નર નારાયણુ નિરખી મુદિત મન, પાવ ટીકત નાહીં ધરણી. નૌ૦ ૧
પુરી ઠોર પકોડી પૌવા શાકર, માંખણ ખીર શિખરણી. નૌ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ જીમત હરિ દેખે, ધન ધન તાકી કરણી નૌ૦ ૩

૫૬ ૩૫૩ મું.

પ્રભુજીકુ બાલ લોગ દેવત નિજ માતા.
મેવા અરુ બહુ ભાંત મીઠાઈ, શાકર દૂધ સોહાતા. પ્ર૦ ૧
શાક પાક ઘેખર અતિ સુંદર, તળે તરત માલપુવા તાતા. પ્ર૦ ૨
બ્રહ્માનંદકુ શીત પ્રસાદી, દીની હરિ સુખદાતા. પ્ર૦ ૩

૫૬ ૩૫૪ મું.

જીમત નર નારાયણુ દોનુ ભાઈ.
કરત નાસતો દેખી કુવરકુ, માત પિતા હરખાઈ. જી૦ ૧
શીરા ખીરજ દૂધ અરુ શાકર, બિધિબિધિ મેવા પાક બનાઈ. જી૦ ૨
બ્રહ્માનંદ શ્યામ સુંદર વર, રુચિ રુચિ લોગ લગાઈ. જી૦ ૩

૫૬ ૩૫૫ મું-રાગ વેલાવલ.

બાલ લોગ અતિ હેતસે, કરુણા નિધિ કીજે;
લોજન અનેક પ્રકારકે, ભાવે સોઈ લીજે. બા૦ ૧
લાલ નવલ તેરે લિયે, શુચિ સેવ બનાઈ,
શાકર ઘૂત લેકે જીમો, સુંદર સુખદાઈ. બા૦ ૨
નવલ શ્યામ નવનીતમે, મીસરી અતિ ડારી;
આઈ ભુવન આરોગિયે, બ્રજરાજ વિહારી. બા૦ ૩
રુચિ રુચિ લોગ લગાઈએ, કીજે રસ બતિયાં;
બ્રહ્માનંદ કહે હોત હે, શીતળ મેરી છતિયાં. બા૦ ૪

૫૬ ૩૫૬ મું.

જસોમતી અપને લાલકુ, લિયે નિકટ બુલાઈ;
કરુણા સાગર કીજીએ, લોજન મન ભાઈ. જ૦ ૧

કહાન અધિક નહીં ખેલીએ, આજ ભઈ અવેરી;		
ખાલ લોગ કરીકે રમે, પ્રજહુકી શેરી.	જા૦	૨
તેરા ખાવા થાલ લે, બેઠા મગ હેર,		
લોજન ઠડે હોત હે, મનમે નહીં તેર	જા૦	૩
મહી માંખણ મીસરી સહિત, લે લોગ લગાવો,		
પ્રદ્ધાનદ કહે નાથ જ્યું, મોરે મન લાવો.	જા૦	૪

પદ ૩૫૭ મું.

ખાલ લોગ કરને લગે, સુંદર સુખદાની;		
માંખણ મીસરી લાયકે, દીને નદ રાની.	ખા૦	૧
ખીર ખુવા આગે ધરે, શાકર માંહી ડારી;		
લડુ અપને લાલકું, દેવત મહેતારી.	ખા૦	૨
કહાન તીહારે કારને, નઈ મોરલી લીની,		
રૂપ અજબ રગસે ભરી, બોલત ધૂની ઝીની.	ખા૦	૩
જે તુમરે આગે ધર્મો, તિતનો જ્યે દોહો,		
પ્રદ્ધાનદ કહે બસરી, તો પીછે પૈહો.	ખા૦	૪

પદ ૩૫૮ મું.

ગોપી ગિરિધર લાલકુ, લિયે ભુવન બોલાઈ;		
ખાલ લોગ આગે ધરે, જીમત રુચિ લાઈ.	ગો૦	૧
લડું મોતીચુરકે, પુનિ શક્કરપારા;		
શીરા પૂરી પાક પય, મિષ્ટાંન અપારા.	ગો૦	૨
જે તુમકુ નીકા લગે, સો માંગકે લીજે;		
જીમત બેરીયાં જહુપતિ, લજ્જા નહિ કીજે.	ગો૦	૩
ચલુ અઘાયકે કીજીએ, લીજે મુખવાસા;		
પ્રદ્ધાનદ પ્રસાદીકી, અતર અલિલાષા.	ગો૦	૪

પદ ૩૫૯ મું-રાગ ગરબી.

હારે આવો એકવાત કહું હેલી, કે વહાલે મારે કીધી રગરેલી રે.	૧
ગોવાળા નુંતરીઆ ઘેરે, કે પાક કરાવ્યા બહુ પેરે રે.	૨
સજની દીપક અજવાળ્યા, કે આંગણે ઢોલીડા ઢાળ્યા રે.	૩
ઢોલીડે બેઠા ગોવાળા, કે વહાલો વિચ ઉભા રૂપાળા રે.	૪
સુંથણલીની નાડી લટકે, કે જોઈ જોઈ મન મારુ અટકે રે.	૫
પ્રદ્ધાનદ કહે પલવટ વાળી, કે મનોહર પીરસે વનમાળી રે.	૬

૫૬ ૩૬૦ મું.

હારે ખીરંજમાં ધી સાકર બોહોળાં, કે વહાલો મારો દેહે છાકમ છોળારે. ૧
 પકોડી કડી વડી પુડી, કે રસાળી રોટલિયું રુડી રે. ૨
 અથાણું કેરી ને આઠાં, કે આઠાં વીજન રાયજાં રે. ૩
 રસિયો ફેરે રંગ રમતાં, કે ગોવાળાને મનડે ગમતાં રે. ૪
 જોરાઈએ ઠેલ ભરે થાળી, કે ગોપી થકિત થઈ ભાળી રે. ૫
 ઘણું ભોજનિયાં મન ગમતાં, કે અદ્વાનંદ જામ્યો રંગ જમતારે. ૬

૫૬ ૩૬૧ મું.

હારે કે ભાત રધાવ્યા બહુ ભાતે, કે ખાંતીલો ફેરે* ખાંતે રે. ૧
 મગાવી દુધ તણી હેલુ, કે વહાલો મારે મચવી છે રેલુ રે. ૨
 નખાવી માંહી શાકર આઝી, કે જમતાં ગોપ થયા રાજી રે. ૩
 ફેરે મોહનજી ફરતા, કે કોડે મનવારુ કરતા રે. ૪
 ન પિયે તોયે જોરે નામે, કે ભૂધરજી ચડીયા ભામે રે. ૫
 કાદવ દ્વધતણા કીધા, કે મનાવી હાર ચળુ દીધા રે. ૬
 અદ્વાનંદ જામ્યા રસ સોતા, કે ગોવાળા માંડ ઘરે પોતા રે. ૭†

૫૬ ૩૬૨ મું.

હારે કે પ્રેમે આઝી સોપારી, કે સમારી સુડી લઈ સારી રે. ૧
 મગાવ્યાં લવિંગ ઘણાં માવે, કે ફેર્યા જેમ જેને ભાવે રે. ૨
 અનોપમ એલચીને ડોડે, કે કરાવ્યા મુખવાસ કોડે રે. ૩
 રસિયે હોસ કરી રમવા, કે ગોવાળાને મનડે ગમવા રે. ૪
 મેલ્યાં છોગલિયાં માથે, કે શોભતાં ગોપીજન સાથે રે. ૫
 રાજે રમતા ગિરિધારી, કે વદન પર અદ્વાનંદ વારી રે. ૬

૫૬ ૩૬૩ મું.-રાગ ગરબી.

વહાલા આવો અમારે ઘેર રે, વારી જાઉં વાલમજી;
 સેવા કરીશું સારી પેર રે, વારી જાઉં વાલમજી. ૧
 કાંઈ નીર ઉને નવરાવુ રે, વાં કાંઈ જીગતે કરીને જમાડું રે. વાં ૨
 કાંઈ કંચન થાળ કટોરા રે, વાં પાસે પાણી પીધાના આળખોરા રે. વાં ૩
 કંસાર ને ચુરમા ચોળી રે, વાં રસ રોટલી ધીએ ઝળોળી રે. વાં ૪

* ફેરે † આ એસરના બાકીના ત્રણ પદોની છ છ કડી છે, પણ આમા એક વધારે છે ને તે દરેક પ્રતમાં હોવાથી રાખી મૂકી છે

માજી તાંદળબની સારી રે, વાં માહી ચોળાફળી છમકારી રે. વાં ૫
કાજીઆદા કેરીનાં અથાણાં રે, વાં લિંબુ મરચાં જોયે તો મે આણ્યાં રે. વાં ૬
તમે ચોખા ને દૂધ શીરાવો રે, વાં માંહી શાકર બેક નખાવો રે. વાં ૭
તમે જમો ને ઢાળું હું તો વાથરે, વાં ત્યારે કાંધક ટાકું મારે થાય રે. વાં ૮
જળ જમુનાની ભરી ઝારી રે, વાં તમને ચળુ કરાવે બ્રહ્મચારી રે. વાં ૯
કાથો ચુનો પાન લવિંગસોપારી રે, વાં તમે મુખવાસ લ્યોને મોરારી રે. વાં ૧૦
પ્રભુ પલંગ ઉપર પોઢાડું રે, વાં ઝાઝીવાર થાયે તો જગાડુ રે. વાં ૧૧
ઘેલું ઘેલું બોલીને સુખ દેજે રે, વાં કાંઈ કહેવાનું હોય તો કહેજે રે. વાં ૧૨
આપો અબજાને આનંદ રે, વાં બલિહારી બ્રહ્માનંદ રે. વાં ૧૩

૫૬ ૩૬૪ મું-રાગ ગરબી.

જમો મારા નાથ જીગતિ કરીને રે, રહે છે જોઈ જોઈ નયણાં કરીને. જાં
જુહો ચંદન પાટ ઢાળવું રે, જલ જમુનાજીનાં મંગાવુ રે;
અંગે ચોળી અતર નવરાવું. જાં ૧
કાજી ચોરડાની ચોસરીએ રે, પ્રેમે પાથરણાં પાથરીએ રે;
આગે બાજેઠ કનકનો ધરીએ. જાં ૨
પ્રીતે નવલ પીતાંબર પેહેરો રે, હેતે સહિત મનોહર હેરો રે,
પૂરુ થાલ હું કંચન કેરો. જાં ૩
તાબ લાખણસાઈ મોતૈયા રે, તળિયાં મગદલ ને સેવૈયા રે;
કોઠે કોઠે આરોગો કનૈયા. જાં ૪
ખીર લાપશી સુંદર સુરી રે, બિરજ સેવ કંસાર કચુરી રે,
પુડા માલપુવા શીરા પુરી. જાં ૫
દુધપાક જલેબી ને બાબ રે, તળિયા મોદક ઘેબર તાબ રે;
રુડાં બદરીઆં ધૃત ઝાઝાં. જાં ૬
સાટા બરફી પતાસાં સામેણી રે, ઠોર મરકી ને રોટલી ઝેણી રે;
હલવો સમ્મરપારા સુત્રફેણી. જાં ૭
હેવ ઝાઝે હું પીરસું હરખી રે, થઈ જાઉં છું દીવાની સરખી રે;
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમને નિરખી. જાં ૮

૫૬ ૩૬૫ મું.

આરોગોને લાલજી લટકાળા રે, મીઠા બોલા અતિ મરમાળા. આં
તળિયાં નૌતમ ધૃતમાં નિપજાયાં રે, રુડાં અડદ વડાં મન રંજાયાં રે;
તમને બાવે છે સુંદર બજાયાં. આં ૧

તાન માન સર્વ એક ત્રાણુ રે, સ્વાદુ ફરફરતે એક બાણુ રે;
કળી તીખી ને ગાંઠીઆ કાણુ. આ૦ ૨
ફરસાંણુ કુલવડી મંગાવુ રે, તાજ ચોળા ચણા તે તળાવુ રે;
વહાલા જમતાં તે ત્યાગી ન થાવુ. આ૦ ૩
ટાકો સુવા ને તાંદળજની ભાણુ રે, તળી અળવી મેથી વળી તાણુ રે;
રસિયાણુ જમો થઈ રાણુ. આ૦ ૪
લુણી લાલરો વીણીને લાવી રે, તાણુ પાનલી ચીલ તળાવી રે;
કણુજ પણુજ તે ત્યાર કરાવી. આ૦ ૫
મૂળા મોગરી તળિયલ કોણુ રે, નાંખ્યું પરવળમાં ઘૂત બોહોણુ રે;
વતાક નવીન વાલોણુ. આ૦ ૬
તાણુ સૂરણી તરકારી રે, વડી કડી તે લવિંગે વધારી રે;
ચોળા ગ્વારફળી છમકારી. આ૦ ૭
વા ઢોણુ હું વિંઝણુ લધને રે, માગી લેજો જોધએ તે કહીને રે;
બ્રહ્માનંદ કહે જમો ધીરા રહીને. આ૦ ૮

પદ ૩૬૬ મું.

જમો જમો ગુણવતા ગિરિધારી રે, મનુવાર માનો વહાલા મારી. જ૦
ભોંડી ડોડી રતાણુ રૂડાં રે, ચોંપ રાખી કર્યા ચીચુડાં રે;
ઘીમાં ખુબ તળ્યાં છે ઘેસુડાં. જ૦ ૧
ભડયાં સેજરાં સ્વાદ ભરેલાં રે, તાજ તુરીઆં નૈયાં તળેલાં રે;
કુલી શાક કકોડાં કારેલાં. જ૦ ૨
કુણાં ચીભડાં તીંડસ લેરાં રે, દહી રાઈતાં સુંદર ઘેરાં રે;
કીધાં શાક તે કોચલાં કેરાં. જ૦ ૩
મઠ કણુક ને નીલવા મળિયા રે, કાણુ પાપડ ખાસા તળિયા રે;
પ્રીતે સહિત આરોગો પાતળિયા. જ૦ ૪
અંબ કેરી મુરખો આણુ રે, નિંખુ ગરમર મરચાં ખટાણુ રે;
આદાં કમરખ કેરુ અથાણુ. જ૦ ૫
કુણા વાંસતણી કાતળિયું રે, કાણુ ચટણી કટેરની કળિયું રે;
વળી કેરાં કાચરિયું તળિયું. જ૦ ૬
દાળ અડફ ચણા કેરી ન્યારી રે, મગ ચોળા તુવેર વિધિ સારી રે;
ભુંજ ઘૂતમાં લેહેજત અતિભારી. જ૦ ૭
દયા દીનને ઉપર આણી રે, પીળો જમતાં થોડું થોડુ પાણી રે;
બ્રહ્માનંદ જાયે કુરખાણી. જ૦ ૮

૫૬ ૩૬૭ મું.

વહાલા મારા જમીએ વનમાળી રે, હેડુ હરખે છે ભૂધર ભાળી.	૧૦
આંખાસાળ ને સૂત્ર ત્રિપાંખી રે, કીધો ભાત કેસર માંહી નાંખી રે;	૧૦ ૧
જમતાં નિરખી ઠંરે મારી આંખી.	૧૦ ૨
આંખા રસ ને કેળાં ધર્યા આગી રે, માંખણ શાકર લેળે માગી રે,	૧૦ ૩
દયા કરીને મ થાળે ત્યાગી.	૧૦ ૪
છુટી ખીચડી રાંધી છે ખાંતે રે, તાળું ઘૂત પીરચું રુડી ભાતે રે,	૧૦ ૫
મારા નાથજી જમળે નિરાંતે.	૧૦ ૬
સારો કરમલડો સખરાણુ રે, દહીં લેળે ઝાઝુ છે હુઝાણુ રે,	૧૦ ૭
કહાના જમતાં ન કરીએ ધેગાણુ.	૧૦ ૮
મીઠા દૂધનો કીધો છે માવો રે, હાથે શાકર નાખી હલાવો રે,	૧૦ ૯
ચોખા લઈને પ્રીતમજી શીરાવો.	૧૦ ૧૦
સુગંધી કાલિન્દ્રીનાં વારી રે, ભરી કચન કેરી આરી રે;	૧૦ ૧૧
ચલુ કીજીએ દેવ મોરારી.	૧૦ ૧૨
તાળ પાન કાથો ચુનો લાલુ રે, તજ લવિંગ સોપારી ચુરાવું રે;	૧૦ ૧૩
ખીડી લઈ મુખવાસ કરાવું.	૧૦ ૧૪
ચર્યું કેસર ચંદન સારુ રે, શણગારીને આરતિ ઉતારુ રે,	૧૦ ૧૫
બ્રહ્માનંદ કહે ઘડી ન વિસારું.	૧૦ ૧૬

૫૬ ૩૬૮ મું-રાગ સારંગ.

આરોગો મહારાજ, બદ્રિપતિ આરોગો મહારાજ;	
નર નારાયણ નાથ મનોહર, તુંમ પ્રગટે જન કાજ. બા ૧	બા ૧
મેવા ઘૂત અરુ વિવિધ મીઠાઈ, અનંત પ્રકાર અનાજ;	
શીરા પુરી બિરજ સેવૈયા, શાક પાક સખ સાજ. બા ૨	બા ૨
દુધપાક માલપુંઆ મગદલ, લાજ સુંદર શિરતાજ;	
મોતૈયા મેસુબ લેઈને, ઠાડે સંત સમાજ. બા ૩	બા ૩
ભુંડો ભલો તુમારો ભિક્ષુક, દ્વારી કરત અવાજ;	
બ્રહ્માનંદકું શીત પ્રસાદી, દીજે ગરીબ નિવાજ. બા ૪	બા ૪

૫૬ ૩૬૯ મું.

આરોગત દોઉ વીર, બદ્રિપતિ આરોગત દોઉ વીર;	
નર નારાયણ ધર્મદેવસુત, દૃઢ પ્રત શુભ તન ધીર. બા ૧	બા ૧
માત અહિસા બિબિધ પાક ધરી, અતિ રાખત તતખીર;	
પુવા પુવા માલપુવા ખાળ, ઘૂત સાકર અરુ ખીર. બા ૨	બા ૨

દર્શન કાજ મુનિરાજ મીલે, સખ લઈ દેવનકી ભીર;
 અદ્વા અરુ સુરરાજ મહેશ્વર, ઠાડે ધર્મ અભર. ખ૦ ૩
 ભ્રમ અધાય ચલુ જળ કીનો, લે નિર્મળ શુભ નીર;
 મહા પ્રસાદકી કણિકા માંગત, અદ્વાનંદ ફકીર ખ૦ ૪
 પદ ૩૭૦ મું.

ચાવત ખીરી પાન, મહાપ્રભુ ચાવત ખીરી પાન;
 અખિલ ભુવન નાયક અવિનાશી, રવે સામૃથ ભગવાન. મ૦ ૧
 રુચિર નવીન સોપારી ચુરો, લવિંગ એલચી આન;
 તજ તમાલ કોમળ મહી કાથો, ચુનો તેહી સમાન. મ૦ ૨
 સુંદર શ્યામ સિંહાસન ખેડે, માનહું ઉદિત લયો ભાન;
 લાલ અધર તખોલ રંગેહ, ધરત મુનિ જાકો ધ્યાન. મ૦ ૩
 ખીરી ચાવત જન મન ભાવત, ગાવત સુંદર તાન;
 અદ્વાનંદકે નાથ રંગીલે, વિલસત ભીને વાન. મ૦ ૪
 પદ ૩૭૧ મું.

કરત આરતિ માત, અહિંસા કરત આરતિ માત;
 નર નારાયણ સુંદર ખેડે, સિંહાસન દોઉ બ્રાત. અ૦ ૧
 ચિતકે ચોર જોર દુગ વંકે, શ્યામ સુભગ છખી ગાત;
 જરકસી લસત મનોહર જામા, અજળ કાંતિ અધિકાત. અ૦ ૨
 ખાબુખધ જટિત ભુજ ખંધે, મોતીન માળ સોહાત,
 અદ્ભુતરૂપ નિરખ સુર ત્રિયકે, મન લોચન હરખાત. અ૦ ૩
 લાલ તિલક શિર મુગટ અનોપમ, દેખત જન લલચાત;
 અદ્વાનંદ વસો ઉર અંતર, એહી મૂર્તિ દિન રાત. અ૦ ૪
 પદ ૩૭૨ મું-રાગ સારંગ.

જમોને મારા નાથજી સારુ સારુ. જ૦
 વિધ વિધના રે મે તો પાક ખનાવ્યા, શાક કટોરા કેરી હારુ રે. જ૦ ૧
 લાલ મનોહર માગીને લેજો, જે કાંઈ લાગે તમને પ્યારુ રે. જ૦ ૨
 જગજીવનજી પોતાની રે જાણીને, કહેજો જે હોય તે ખાદું ખારુ રે. જ૦ ૩
 અદ્વાનંદ કહે શીત પ્રસાદી, દિયો તો થાય કામ મારુ રે. જ૦ ૪
 પદ ૩૭૩ મું.

આરોગો મારા નાથજી પ્રીતે પ્રીતે રે. આ.
 આરડીઆ રે અજવાળીને સંખ્યા, ચિત્ર કરાવ્યાં રુડાં ભીંતિ રે. આ. ૧

સ્થામળીઆ રે નટવર તમ સારુ, રસોઈ કરી છે રૂડી રીતે રે. આ. ૨
પવન ઢાળીશ કર લઈને રે પખો, ગાઈને રીઝાવું રૂઝે ગીતે રે. આ. ૩
અદ્વાનન્દ કહે શીત પ્રસાદીથી, શાંતિ થાય છે મારે ચિત્તે રે. આ. ૪
પદ ૩૭૪ મું.

આરોગો મેવા નાથજી રૂડા રૂડા રે. આ. ૦
શીરા પુરી ને સેવ સેવૈયા, પુરણપોળી ને માલપુડા રે. આ. ૧
બીરજ કંસાર હરિસો બરફી, ઝબોળેલ રોટલીઓના ઝુડા રે. આ. ૨
ચોળા મુગફળી છમકારી કાળુ, મે તો તળેલ કંકુડાં રે. આ. ૩
અદ્વાનન્દના નાથ તમારે ઠાળે, ધૃતમાંહી તળ્યાં છે ઘેસુંડાં રે. આ. ૪
પદ ૩૭૫ મું.

આવીને જમો નાથજી વારી વારી રે. આ. ૦
લાડુ ને પચપાક લાપસિય, શેવ ઝીણી બાફીને ઉતારી રે. આ. ૧
ધૃત તાળું તાવેલ ધરાઉ, થાળમાં ખીચલડીને ઠારી રે. આ. ૨
પાપડ તળીઆ મેં પ્રીત કરીને, ભજ્યાં કર્યા છે સ્વાદુ ભારી રે. આ. ૩
અદ્વાનન્દને શીત પ્રસાદી, દીજે વ્રજરાજ વિહારી રે. આ. ૪
પદ ૩૭૬ મું-રાગ ધન્યાશ્રી.

જીમત સ્થામ સુજન, મહાપ્રભુ જીમત સ્થામ સુજન;
સહજનન્દ મનોહર મૂર્તિ, સતનકે સુખદાન. મ. ૧
મજન કર ઉત્તમ જલ મોહન, પીતામ્બર પહેરાન;
લોજન રુચિ સુખાસન ઝેઠે, જન નિજ પ્રીતિ જાન. મ. ૨
કંચન પાટ થાલ પુનિ કચન, વાસન કનક અખાન;
ઝારી કનક ભરી જલ જમુના, કચન ગ્રહ કેમઠાંન. મ. ૩
તાળે તરત તમતમે તીજે, ચિકના રુ મિષ્ટાંન;
લવણ ક્ષાર હાજર કરી લાચે, ખટ રસ લોજન ખાંન. મ. ૪
શિરા સેવ બિરંજ સાણુની, રુચિર થાલ મહી ઠાન;
પ્રેમ મમ્મ નિરખત પ્રીતમ મુખ, નીજ જન પીરસત આન. મ. ૫
મોદક તલે અધિક મહી મીસરી, ઉત્તમ રસ અંખાન;
પાપડ વડી પકોડી પુરી, માલપુવા પકવાંન. મ. ૬
સુભગ કંસાર અરુ સુધરના, નાથ કરે નજરાન;
પુલકા ગરમ નરમ કરી ધૃતસે, પીરસત રુચિર પ્રમાન. મ. ૭
મોતૈયા મેસુમ મીઠાઈ, ઘેબર અધિક ધીઆન;
સાટા અરુ પેરા અતિ સુંદર, પુલવડી ફરસાન. મ. ૮

ફેણી સુત ગાંઠિયા બરફી, સેવૈયા શકરાન;
 તિખી કલી જલેખી તાણ, મગદળ ધૃત તૃપ્તાન. મં ૯
 આદા નિળુ અજબ અથાના, કેરી મરચ કહાન,
 ઉરહી અરુ ભાણ તાંદુલકી, હરિ જીમત મુસકાન. મં ૧૦
 ચોળા ગ્વારફલી છુંકારી, કણુ ઝાલર છુકાન;
 વાલાંરો મુરી વતાગન, શાક ન અધિક સમાન. મં ૧૧
 દુધ ભાત મહી માખણ મેવા, અપે જીવન પ્રાન,
 વિધ બિધ જન મન મોહ વધારણ, રુચિ રુચિ ભોગ લગાન. મં ૧૨
 જીમ અધાય તૃપ્ત ભયે જીવન, કીયે આચ મન રુચિ માન,
 કાથો ચુનો લવિંગ સોપારી, ચાવત ખીરી પાન. મં ૧૩
 ચન્દન ચરચ પુષ્પ ગલ ચોસર, આરતિ હી ઉતરાન,
 બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમકો, રહો રેન દીન ધ્યાન. મં ૧૪

૫૬ ૩૭૭ મું-રાગ વેરાવલ.

લાલ મનોહર લીજીએ, મુખવાસ મોરારી,
 શ્યામ સોહાગી શ્યામળા, જાયે મુખપરવારી. લાં ૧
 જોધએ તો લાવું જાયફળ, તજ સુંદર તાણ;
 આરોગો મારા નાથજી, રસિયા થઈ રાણ. લાં ૨
 લવિંગ સોપારી એલચી, કાથો ચુનો મેલાવુ;
 નાગરવેલી પાનની, કાજી ખીડી બનાવું. લાં ૩
 હરિજન દર્શન કારણે, ઉભા ચહુ પાસ,
 માવા મુખ તબોળની, બ્રહ્માનંદને આશ. લાં ૪

૫૬ ૩૭૮ મું.

રતન સિંહાસન ઉપરે, રસિયોજી રાજે,
 અદ્ભુત શોભા જોધને, છળી કદર્પ લાજે. રતનં ૧
 જામો પહેચો જરકસી, સેહરો શિર સારો;
 પીળી ઓઢી પામરી, જોડા નન્દ દુલારો. રતનં ૨
 કમર કટારો શોભતો, પોચી જોઈ હાથે,
 ઉપરણી ઓપી રહી, મોલીડા માથે. રતનં ૩
 પુલ માળ ગળે પુટરી, ધારી ગિરિધારી;
 શોભા જોધ શણગારની, બ્રહ્માનંદ બલિહારી. રતનં ૪

પદ ૩૭૯ મું.

અખડ પિયાળની આરતિ, અતિ હેતે ઉતાર,	
મહા મનોહર મૂરતિ, અંતરમાં ધાર	અ૦ ૧
અગર ધૂપ અતિ શોભતા, દીપક અન્નઆહુ;	
મુખડુ મોહન લાલનુ, નિરખુ રૂપાળુ.	અ૦ ૨
ભેરી શંખ મૃદગ ધુનિ, વાળં અતિ વાળે;	
બ્રહ્મા ભવ સુર આવિયા, સૌ દર્શન કાળે.	અ૦ ૩
જય જય વાણી ઉચ્ચરે, ઘેરે સુર ગાવે,	
બ્રહ્માનન્દના નાથની, છળી ભેઈ સુખ પાવે.	અ૦ ૪

પદ ૩૮૦ મું.

પ્રાણુજીવન પધરાવિયા, મદિરીઆમાંહી,	
પોઢયા સાર પ્રેમસું, સુખ સેજ ખીછાહી.	પ્રા૦ ૧
પ્રીતમ બેઠા પલગપર, આવી અલબેલો,	
રુડો લાગે રાજવી, છોગાળો છેલો	પ્રા૦ ૨
મોહન દીધી મુજને, પુલકાંની માળા,	
પગ ચાંપું હું પ્રેમથી, થયા શ્યામ સુખાળા	પ્રા૦ ૩
શીખ કરી સર્વ સાથને, પોઢયા કુંજવિલાસી;	
બ્રહ્માનન્દ હજુરમા, એકાંતિક દાસી.	પ્રા૦ ૪

પદ ૩૮૧ મું—રાગ અડાણી.

નાથ કરો મેરે હાથ નિરંતર, શ્રીધનશ્યામ વ્યાળુ ખ્યારે.	ના૦ ૧
મેવા ખુબ અનૂપ મીઠાઈ, પાક શાક સળ ન્યારે ન્યારે.	ના૦ ૨
બરફી અરુ મેસૂખ જલેખી, દુધ ભાત શાકર મહીં ડારે.	ના૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કે નાથ આરોગો, મનમોહન બ્રજપતિ મતવારે.	ના૦ ૪

પદ ૩૮૨ મું.

બ્રજરાજ કરો ઘનશ્યામ વિયાળુ, શીતળ હોત દેખી દૃગમેરી.	બ્ર૦ ૧
પુરી શીરા પાક પકોડી, મીસરી અતિ પયપાક મીલેરી.	બ્ર૦ ૨
કઠી વડી લુંગેલ ખીચડિયા, ઘૂત શાકર કરી ઠોર ઘનેરી.	બ્ર૦ ૩
પ્રીતમ પ્રાણુ જીમો કરી પ્રીતિ, બ્રહ્માનન્દ જાત બલિહારી.*	બ્ર૦ ૪

પદ ૩૮૩ મું.

આય કરો ઘનશ્યામ વિયાળુ, દેખો આજ અબેર લઈ હે.	આ૦ ૧
બિધ બિધ પાક રસોઈ બનાઈ, કચન થાળમે રાખી લઈ હે.	આ૦ ૨

* એક હસ્તલિખિત પ્રતમા “બ્રહ્માનંદરી જાત અનેરી” એવો પાઠ છે

સાટા દૂધપાક સેવૈયા, માંખન શાકર દુધ મહી હે. આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદકે નાથ આરોગો, દેખત બ્રજ ત્રિય ઘેર રહી હે. આ૦ ૪

પદ ૩૮૪ મું.

વ્યાળુ કરો બ્રજરાજ વિહારી, બિધ બિધ કે મે પાક બનાયે. વ્યા૦ ૧
ઠકોડે ઘૃત પૂર્ત કરેલે, તાજે તુર્ત મંગાય તલાયે. વ્યા૦ ૨
શાકર દુધ કટોરો સુંદર, પ્રાન પિયા પીજે રુચી પાયે. વ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત મોયે દીજે, શીત પ્રસાદી દયા ઉર લાયે. વ્યા૦ ૪

પદ ૩૮૫ મું-રાગ બીહાગડો.

વ્યાળુ કરત ધર્મ કુમાર, વ્યાળુ કરત ધર્મ કુમાર;
માત અહિંસા પ્રેમ કરીકે, ધરત કંચન થાર વ્યા૦ ૧
શાક પાક નવીન સુંદર, તલે તરત તૈયાર;
પ્રુખ ભુંજી બીચડી અરુ, કહી અતિ શ્રીકાર વ્યા૦ ૨
નર નારાયણ ભૂપ જગકે, રૂપ પરમ અપાર,
બ્રાત દોનું કરત રુચિ રુચિ, પરસપર મનુવાર વ્યા૦ ૩
ભાત જીમત ભાવસે, મહી દુધ મીસરી ડાર;
બ્રહ્માનંદ કે નાથકી છળી, રુચિર અધિક ઉદાર. વ્યા૦ ૪

પદ ૩૮૬ મું.

વ્યાળુ કરત ત્રિભુવન રાય, વ્યાળુ કરત ત્રિભુવન રાય;
માત અહિંસા મગન મનમે, હરખ ઉર ન સમાય. વ્યા૦ ૧
પાટ કંચન ઢારકે પુનિ, થાર કંચન લાય;
પ્રેમ કરીકે પીરસે શુભ, બિબિધ પાક બનાય. વ્યા૦ ૨
નર નારાયણ જીમન બેઠે, બ્રાત દોનું આય;
તરત તાજે ધરે ભોજન, રુચિર ભોગ લગાય. વ્યા૦ ૩
ખાન પાન સુ પ્રુખ કરીકે, ચલુ કીન અઘાય;
અચળ સુંદર શ્યામ ઉપર, બ્રહ્માનંદ બલ જાય. વ્યા૦ ૪

પદ ૩૮૭ મું.

મહા પ્રભુ લીલજીએ મુખવાસ, મહા પ્રભુ લીલજીએ મુખવાસ;
લલિત ખીડી હાથ લેકે, ખડે હાજર પાસ. મ૦ ૧
દીનબંધુ દયા સિંધુ, રસિક વર સુખ વાસ;
લવિંગતજ શુભ એલચિકો, કરો હો નાથ અધ્યાસ. મ૦ ૨
રુચિર વદન વિલોકકે રહે, મગન સખહી દાસ;
તાપ કષ્ટ ઠલાપકે સખ, મીઠે જનકે ત્રાસ. મ૦ ૩

પાન ખીડી ચાવકે પ્રભુ, હસ્યો સુંદર હાસ;
નિજ હાસ પ્રદ્ધાનન્દકુ, તબોલકી મન આશ મ૦ ૪
૫૬ ૩૮૮ મું.

વારત આરતિ નિજ સંત, વારત આરતિ નિજ સત;
કનક સિંહાસન બિરાજે, બ્રાત દોહ શોભંત. વારત૦ ૧
રતનકે ભુજ બંધ સુંદર, રતન શિર ઝળકત;
રતનકી ગળ માળ નૌતમ, રુચિર તન દીપંત. વારત૦ ૨
હરશન કારણ દ્વાર ઠાડે, મુક્ત સ્તવન કરંત;
બદન નિરખત હરખ બાદત, જયતિ શબ્દ જપંત. વારત૦ ૩
મહા પ્રભુ મુનિ રાજ બનકે, અનંત તારે જત;
અખંડ પ્રદ્ધાનન્દ ભકે, શેષ નામ રંતંત. વારત૦ ૪

૫૬ ૩૮૯ મું.—રાગ ખીહાગડો.

વ્યાલુ કીજીએ બલવીર, વ્યાલુ કીજીએ બલવીર;
હરશ કારણ દ્વાર દેખો. આયે બાળ અહીર. વ્યા૦ ૧
ખુબ ભુંભ ખીચડી, અરુ કઢી શીત જીર;
પુડલા ધૃત તળેલ પાપડ, રાયતીકી ચીર. વ્યા૦ ૨
પકોડી અરુ કીન પુરી, રાખીકે તતખીર;
જુક્ત કરીકે જમો ભદવ, અખિલ ભુવન અમીર. વ્યા૦ ૩
ભાતભાતકે ભાત રાંધે, માંહી રંગ લકીર;
પ્રીત કરી આરોગો મહા પ્રભુ, ખુવા શાકર ખીર. વ્યા૦ ૪
તૃપ્ત હોય કે ચલુ કીજે, કાલિન્દ્રીકે નીર;
પ્રદ્ધાનન્દ મુખવાસ દેવત, હરત દિલકી પીર. વ્યા૦ ૫

૫૬ ૩૯૦ મું.

વ્યાળુ કરત હે ગોપાળ, વ્યાળુ કરત હે ગોપાળ;
માત જશોભતી ધરે આગે, ભરે કંચન થાળ. વ્યા૦ ૧
દેખનેકું આયે દોડી, સમે પ્રજકે બાળ;
હેત કરીકે હસી હરેહ, તેહી ચોર દીનદયાળ. વ્યા૦ ૨
મોતીયા મેસૂબ મેવા, શાક પાક વિશાળ;
અંબ આદેકે અથાને, રાઈ જુક્ત રસાળ. વ્યા૦ ૩
ધની શાકર જુક્ત ગેબર, સમે પાક ધીયાળ;
અરહ મગ અરુ ચણા આદિક, કરી બિધ બિધ દાળ. વ્યા૦ ૪

દુધ મીસરી માંહી ડારી, ભાત અખાસાલ;
ચલુ કરી મુખવાસ કીનો, બ્રહ્માનંદ નહલાલ. વ્યાં ૦ ૫

૫૬ ૩૮૧ મું.

વ્યાલુ કરત હે જહુરાય, વ્યાલુ કરત હે જહુરાય;
થાલ કંચન પાક ભરીકે, ધરે આગે આય. વ્યાં ૦ ૧
પુરી શીરા શકપારા, બહુત શાક બનાય;
પુડલા ઘેબર પકોડી, લેહો ચિત્ત લગાય. વ્યાં ૦ ૨
લાપસી કસાર લાડુ, અજબ સેવ ઉસાય,
વડે ભૂજ્યાં કલી વડીયાં, જીમીએ રુચિ લાય. વ્યાં ૦ ૩
બિરજ બરફી અરુ જલેખી, ભાત અતિ રુચિ પાય,
જીવિત કરી જહુનાથ જીમે, ચલુ કીન અધાય. વ્યાં ૦ ૪
લવિંગ તજ અરુ એલચી, કરી પાન ખીડી ચાય;
કૃપા કરી મુખવાસ કીનો, બ્રહ્માનંદ બલ જાય. વ્યાં ૦ ૫

૫૬ ૩૮૨ મું.

વ્યાલુ કરત હે બ્રજ ઈશ, વ્યાલુ કરત હે બ્રજ ઈશ;
પાક બિધ બિધ ધરે પ્રભુકુ, શાક પુનિ દશ ખીશ. વ્યાં ૦ ૧
સેવ મગદળ ઠોર શીરા, હલવો બિરંજ હરીશ,
મોતૈયા મેસૂબ મરફી, પ્રેમે જશોમતિ પરીશ. વ્યાં ૦ ૨
ફાફરા કસાર બરફી, ગણે ગુજ ગરીશ;
દેવ આત દર્શ કારન, સર્વ લોક અધીશ. વ્યાં ૦ ૩
ભાતભાતકે ભાત કીને, હેત સહિત હવીશ;
કનકહુકે કટોરે માંહી, ધરી શાકર પીશ. વ્યાં ૦ ૪
ચલુ કરી મુખવાસ કીનો, જીમી ઉઠે જગદીશ,
બ્રહ્માનંદકુ થાલ નિત્ય નિત્ય, કરત હે બખશીશ. વ્યાં ૦ ૫

૫૬ ૩૮૩ મું-રાગ બિહાગ.

કરી ઉઠે દોઉ વીરા, વ્યાલુ કરી ઉઠે દોઉ વીરા;
ચલુ કરાવત માત અહિસા, લે નિર્મળ શુભ નીરા. વ્યાં ૦ ૧
વામદેવ શુકદેવ દેવ મુનિ, આયે વ્યાસ અંગીરા;
નરનારાયણ દર્શકે કારન, ઠાઠે ધર્મ અજીરા. વ્યાં ૦ ૨
બાબુબધ કડાં કુંડલમે, ઝલકત માણક હીરા;
કનક તખત રાજત દોઉ ભાઈ, સુંદર નવલ શરીરા. વ્યાં ૦ ૩

જીમ અઘાય રહે જગજીવન, ચાવત પાનકે બીરા,
પ્રદ્યાનંદ કહત સુખદાતા, નાથ અનાથકે લીરા. વ્યા૦ ૪

૫૬ ૩૯૪ મું-રાગ મારુ.

વારી જાઉં લીજીએ બીડી પાન, વારી જાઉં લીજીએ બીડી પાન.
મારે રેહ્યે જી થારો ધ્યાન, વારી જાઉં લીજીએ બીડી પાન.
કાથો ચુનો લવિંગ સોપારી, નાગરવેલરા પાન. વા૦ ૧
આછી ખૂબ નવીન એલાચી, જાયફળ સુંદર વાન; વા૦ ૨
કહાન કુંવર થારે ઉપર કીનો, ઘર સઘલો કુરખાન. વા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદરા નાથજી લીજે, મુખ તબોલરો દાન. વા૦ ૪

૫૬ ૩૯૫ મું.

લીજે પના મારુજી મુખવાસ, લીજે પના મારુજી મુખવાસ.
હું તો ઊભી કરુ અરદાસ, લીજે પના મારુજી મુખવાસ.
મનમોહન મુખવાસ લીયો તો, હોય મારે હીયેમે હુલ્લાસ. લી૦ ૧
માણીગર સિયાવર માનો, અરજ કરુ થારે પાસ. લી૦ ૨
લાલ મનોહર બીડી લીજે, કીજે અધિક ખિલાસ. લી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદરા નાથ તબોલરી, અધિક મારે મન આશ. લી૦ ૪

૫૬ ૩૯૬ મું.

લીજે બીડી રસિક પિયા જહુરાય, લીજે બીડી રસિક પિયા જહુરાય,
મે કીની તુરત બનાય, લીજે બીડી રસિક પિયા જહુરાય;
બીડી સુંદર બેસ બનાઈ, આખીજે ચિત્ત ચહાય. લી૦ ૧
પાન નવીન લવિંગ સોપારી, ચુનો નવલ લગાય. લી૦ ૨
તન મન રજ એલાચી તાજી, લે ઉભી એક પાય. લી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ તબોલરી આશા, લાગી રહી ઉરમાય લી૦ ૪

૫૬ ૩૯૭ મું.

લીજે બીડી શ્યામળીઆ સરદાર, લીજે બીડી શ્યામળીઆ સરદાર.
કીની તાજી તુરત તૈયાર, લીજે બીડી શ્યામળીઆ સરદાર.
નાગરવેલરા પાન અનોપમ, લવિંગ સોપારી સાર. લી૦ ૧
હાથોહાથ લીયો હરિ બીડી, નટવર પ્રાણ આધાર. લી૦ ૨
લે મુખવાસ હસો કર લટકાં, આનંદ હોય છે અપાર લી૦ ૩
જહુવર છબી દેખકર જાવે, પ્રદ્યાનંદ બલિહાર. લી૦ ૪

આરતિસંગ્રહ.

મંગળાની આરતિ.

પદ ૩૯૮ મું.—રાગ ભેરવ આરતિ.

મંગળ મહારાજહુકી, કીજે આરતિ.	મંગળ૦
નિરખત મુખકમળ કષ્ટ, રહત નહીં રતિ.	મંગળ૦
ઠર અનૂપ ધૂપ જ્યોતિ, અનલ દીપતી;	
પુષ્પપાત અતિ સુહાત, અચકી બતી.	મંગળ૦ ૧
ઝાલર શરણાર્થ ઘંટ, ઝાંઝ શોભતી;	
ધુનિ અસંખ્ય શખભેર, મૃદગ બાજતી.	મંગળ૦ ૨
દર્શ કાજ સુર સમાજ, રાજત અતિ;	
નારહ મુનિ સારહ સુર, નારી નૃતની.	મંગળ૦ ૩
નેન નિકટ રહો મેરે, અખંડ મૂર્તિ;	
બ્રહ્માનંદ વાર વાર, કરત બીનતિ.	મંગળ૦ ૪*

પદ ૩૯૯ મું.

આરતિ મહા પ્રભુકી, મંગલા ભઈ;	આ૦
ઉઠે ધનશ્યામ જામ, અર્ધ નિશિ રહી.	આ૦
જાગે સખ ગ્વાલ બાલ, આશ ગઈ;	
ધર ધર પ્રતિ નાર સાર, મથતહે મહીં.	આ૦ ૧
ઝાલર ઝનઝર હોત, જ્યોત બીલસઈ;	
કુંચનકી આરતી કર, કમળ શ્રી ઠઈ.	આ૦ ૨
ઠાડે જન આસ પાસ, કરત ધૂન નઈ;	
બ્રહ્માનંદ નટવર છબી, અંતર ધર લઈ.	આ૦ ૩

પદ ૪૦૦ મું.

આરતિ મહા પ્રભુકી, ભઈ મંગળા;	આ૦
અગ્રખતિ ધરી સમીપ, દીપ ઝલમલા.	આ૦
શંકર અજ ધ્યાન ત્યાગ, દર્શકુ ચલા;	
સનકાદિકે સારહ મુનિ, નારહ મળ્યા.	આ૦ ૧
દ્વારપે અપાર મુક્ત, કરત ગલબલા;	
પ્રેમ મમ નિરખી બદન, હોત ગલગલા.	આ૦ ૨

* આ ચોસરની પછીના બીજા ત્રણે પદોમાં એક એક કડી ઓછી છે.

દિન દિન પ્રતિ અધિક અધિક, કમળ મુખકલા;

બ્રહ્માનંદ તાપ પાપ, દર્શતે ટળ્યા. આ૦ ૩

પદ ૪૦૧ મું.

આરતિ મહા પ્રભુકી, મંગળા કરે; આ૦

ઇંદ્રાદિક દેવ આય, પાય જ્યું પરે. આ૦

મુનિયનકે વૃન્દ આત, નન્દકે ધરે; આ૦ ૧

દર્શ કાજ આતુર રાય, અગને ફરે. આ૦ ૧

આજ્યપૂર અધિક નૂર, જ્યોતિ પ્રજરે; આ૦ ૨

અતિ સુગંધ વાન આન, ધૂપ લે ધરે. આ૦ ૨

મંગળમય નિરખત મુખ, સર્વ દુઃખ હરે; આ૦ ૩

બ્રહ્માનંદ નટવર છબી, પલ ન બિસરે. આ૦ ૩

પદ ૪૦૨ મું.—રાગ ભેરવ.

અવિનાશીની મંગળ આરતિ, જોઈએ ભાવ સહીતી રે; અ૦

અસદ્ વાસના મટે અંતરની, પ્રભુ પદ વાધે પ્રીતિ રે. અ૦ ૧

ચારધડી રજનિ રહે જ્યારે, ઉડી તત્પર થાવું રે;

આળસ ઉઘ તણ એ ટાણે, હરિ મહિરમાં જાવું રે. અ૦ ૨

હરખ ભરે નેણે હરિજનું, કોડે દર્શન કરવું રે;

સહિત આરતિ વદન શ્યામનું, લઈ અંતરમાં ધરવું રે. અ૦ ૩

કામ ક્રોધ અંતરની કુબુદ્ધિ, ભૂધર મુખ જોઈ ભાગે રે;

બ્રહ્માનંદ ધનરયામ મૂર્તિ, અતિશય વહાલી લાગે રે. અ૦ ૪

પદ ૪૦૩ મું.

મંગળ આરતિ મોહનજીની, કોડે કોડે કરીએ રે; મં૦

અતિ હેતે પ્રભુજીને આગે, ધૂપ દીપ લઈ ધરીએ રે. મંગળ૦ ૧

મહા પ્રભુની સુંદર મૂર્તિ, ઝાઝે હેતે જોવી રે;

અંગે અગ સહિત અંતરમાં, પ્રીત કરીને પ્રોવી રે. મંગળ૦ ૨

મંગળ રૂપી મહા પ્રભુનાં, ગીત મનોહર ગાયે રે;

કૂલતણી માળા પહેરાવીને, પ્રેમ મમ્મ થઈ જાઈયે રે. મંગળ૦ ૩

પ્રાણપતિમાં ચિત્તકું પ્રોવું, બીજું તે વિસરવું રે;

બ્રહ્માનંદ કહે હરિમુખ જોઈ, મતવાલા થઈ ફરવું રે. મંગળ૦ ૪

પદ ૪૦૪ મું.

અતિ હેતે કરી મંગળ આરતિ, કરીએ કમલા વરની રે; અ૦

નવલ પ્રીતિ કરી અખંડ નિરખવી, મૂર્તિ સુખસાગરની રે. અ૦ ૧

હાથે કાન શ્યામ તિલ બિંદુ, શોભા તેની ઝાઝી રે;
 દક્ષિણ કપોલે તિલ ટીખકડી, જોઈ જોઈ થાયે રાજી રે. અં ૨
 શરદ કમળ જેવું મુખ સુંદર, દંત પક્તિ રૂપાળી રે;
 અધર પ્રવાલાં જેવાં જોવા, આરતડી અબુવાળી રે. અં ૩
 પ્રભાતે ઉઠીને પેહલું, હરિનું દર્શન લેવું રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે નિશક થઇને, કૃષ્ણતણાં થઈ રહેવું રે. અં ૪

પદ ૪૦૫ મું.

મંગળ આરતિ સહિતું, મુખડું ભૂધરજીનું ભાળુ રે; મંગ
 એને જોતાં થાય છે મારે, અતરમાં અજવાળુ રે. મંગ ૧
 ઝગમગ જોયોતિ ધૂપ દીપાદિક, પુષ્પમાળા પહેરાવુ રે;
 રૂપ અલૌકિક રસિયાજીનું, હૈડામાં ઠેરાવું રે. મંગ ૨
 ભેર મૃદંગ શંખ શરણાઈ, વાજા બહુ વિધિ વાજે રે;
 અજબ નવીન પલગને ઉપર, રસિક સુંદર વર રાજે રે. મંગ ૩
 મંગળરૂપ મળે મુનિમડળ, ગીત મંગળ સૌ ગાયે રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે મંગળ મૂર્તિ, જોઈ અમંગળ જાયે રે. મંગ ૪

શૃંગાર આરતિ.

પદ ૪૦૬ મું.—રાગ વેરાવલ.

ધર્મ ઉતારત આરતિ, બદ્રીપતિ કેરી;
 માત અહિંસા પુત્રકૌ, હરખી મુખ હેરી. ધં ૧
 નર નારાયણ નાથકી, છખી બરની નજાઈ;
 રત્ન સિંહાસન ઉપરી, રાજત દોઢ ભાઈ. ધં ૨
 નગ જડિત શુભ હેમકે, આભૂષણ શોભે,
 અદ્ભુત કાંતિ અગકી, લખી મુનિ મન લોભે. ધં ૩
 જામા સુંદર જરકસી, શિર પાઘ સમારી;
 નવલ મનોહર નાથપર, બ્રહ્માનંદ વારી. ધં ૪

પદ ૪૦૭ મું.

અખડ તુમારી આરતિ, બદ્રીપતિ દેવા;
 એક પગ ભર ઉભા ઠરે, સુર મુનિવર સેવા. અં ૧
 અથબત્તીકે ધુપ અરુ, દીપક અજવાળે;
 નન્દન વનકે પુલકી, માળા ગળે ધારે. અં ૨

જરી વસ્રકે ઉપરે, અત્તર છટકાયે;	અં ૩
નૌતમ સુંદર પાઘમે, તોરા લટકાયે.	
જય જય શબ્દ ઉચારહી, સખ મુનિકો સાથા;	અં ૪
પ્રદ્યાનંદ કહે અંતરે, રહો નિશ દિન નાથા.	

પદ ૪૦૮ મું.

નર નારાયણ દેવકો, મહિમા અતિ ભારી;	નરં ૧
આય ઉતારત આરતિ, પ્રદ્યા ત્રિપુરારી.	
પારિજાતક પુષ્પ લે, સુર રાજ ચઢાવે;	નરં ૨
નૌતમ રગ ઉમંગસે, નારદ મુનિ ગાવે.	
બાજત ચગ મૃદગ સ્વર, ધુનિ બેદ ઉચ્ચારી;	નરં ૩
સખ મીલ સાજ સમાજ લે, નાચત સુર નારી.	
રૂપ મનોહર બ્રાત દોઉ, રવિ તેજ કરોરી;	નરં ૪
પ્રદ્યાનંદ બરને કહા શોભા, અતિ મતિ થોરી.	

પદ ૪૦૯ મું.

આરતિ બદ્રીનાથકી, આદરસે કીજે,	આં ૧
નર નારાયણ દેવકે, ચરણ ચિત્ત દીજે.	
પરાપાર પુરુષોત્તમ, મનુષ્યાકૃતિ ધારે;	આં ૨
અગણીત પ્રાકૃત નારી નર, ભવપાર ઉતારે.	
શેષ સહસ્ર મુખ રાતદિન, જાકો જશ ગાવે;	આં ૩
સો પ્રભુ ધરી મૂર્તિ સુભગ, જન મોહ બઢાવે.	
સુંદર હાસ વિલાસ મુખ, તન અધિક પ્રકાશા;	આં ૪
એહી છળી પ્રદ્યાનંદકે, કરો અંતર વાસા.	

પદ ૪૧૦ મું.-રાગ ભેરવ.

આરતિ શૃંગાર કરત, ભક્તિ ધર્મ દોઉ.	આં
વાસુદેવ નિરખ વદન, પ્રકુલિત ચિત્ત હોઉ.	આં ૧
સાત વરસ નવલ પાઘ, શિશપે બનોઉ;	
કુલન પર ગૂલ બ્રમર, મંડળ અટકોઉ.	આં ૨
અતિ વિશાળ તિલક ભાલ, સુંદર મન મોઉ;	
બ્રહ્મ શરદ કમળ નેન, નાસા શુક જોઉ.	આં ૩
શ્રવણ લોલ કુંડલસો, અલકન ઉરજોઉ;	
પ્રદ્યાનંદ વદન ચદ, અંતર વસ સોઉ.	આં ૪

પદ ૪૧૧ મું.

કરત આરતિ શૃંગાર, નવલ શ્યામકી;	કરત૦
નિરખત ત્રિય હોત મમ, ગોપ આમકી.	કરત૦ ૧
ઉર પર ઘૂતિ પરત આઈ, મોતી હામકી;	
માનહુ રવિ કિરણ પ્રસર, પ્રથમ જામકી.	કરત૦ ૨
ભુજ પ્રચડ અધિક ચાહ, અતિ ઇનામકી;	
ઉદર ત્રિવલિ નાભિ સર, જન વિશ્રામકી.	કરત૦ ૩
ઝલક રહી પુંચી કર, હછન વામકી;	
બ્રહ્માનંદ લખિત લખિત, કાંતિ કામકી.	કરત૦ ૪

પદ ૪૧૨ મું.

નિરખત મુનિ વૃદ્ધ આય, છખી શૃંગારકી;	નિર૦
મૂર્તિ ઉપજાત મોહ, નન્દકુમારકી.	નિર૦ ૧
શિરપર જીવ રહી પાઘ, કનક તારકી;	
બાલ તિલક શોભા, ભવ કરન પારકી.	નિર૦ ૨
ઝલકત ઉર અધિક જ્યોતિ, મોતી હારકી;	
દેખી દેખી ડગત ધીર, દેવ નારકી.	નિર૦ ૩
હસની બોલની નવલ ચાલ, આત ઉદારકી;	
બ્રહ્માનંદ લખી વિસારી, ગતિ સંસારકી.	નિર૦ ૪

પદ ૪૧૩ મું.

દેખીએ શૃંગાર સમય, આરતિ હરિકી;	દેખી૦
કામ ક્રોધ લોભ મોહ, ટરત ડર અરિકી.	દેખી૦ ૧
નિરખત ખડ ભાગ રાગ, પાઘ હે જરીકી;	
બિધબિધ અંગ ધરત વસન, ભૂષણ છખી નીકી.	દેખી૦ ૨
જ્ય જ્ય ધુની અખડહોત, જ્યોત જલત ધીકી;	
નિરખન બલવીર ધીર, ભીર હે મુનિકી.	દેખી૦ ૩
ચિન્તત અધ ઓઘ હરન, અરુન ચરન લીકી;	
બ્રહ્માનંદ દગન ધારી, છખી વિહારીજીકી.	દેખી૦ ૪

સંધ્યા આરતિ.

પદ ૪૧૪ મું.

આરતિ પ્રગટ પ્રભુકી કીજે, ચરણ કમળ લખી અંતર લીજે. આ૦ ૧
સનકાદિકે નારદ ત્રિપુરાદી, વિમલ નામ રટે વારમવારી. આ૦ ૨

અનંત કોટી ભૂવનેશ ભવાની, સખ બિધિ મહિમા શકત ન જાની. આં ૩
ધરત ધ્યાન દૃઢ જોગ મુનિધર, શેષ સહસ્ર મુખ રટત નિરંતર. આં ૪
નર નાટક ક્ષર અક્ષર ન્યારા, પુરુષોત્તમ પૂરણ જન પ્યારા. આં ૫
નોતમ રૂપ અકળ છબી ન્યારી, બ્રહ્માનન્દ ભત બલિહારી. આં ૬

પદ ૪૧૫ મું-રાગ આરતિ.

આરતિ અખંડ પ્રગટ હરિરાયા, અકલ અપાર તુમારી માયા. આં ૧
પરાપાર પુરુષોત્તમ સોઈ, ફીરત હો નાથ અવ્યાગત હોઈ. આં ૨
પ્રકૃતિ પુરુષ પ્રેરક જગકરતા, સો તુમ હરિ બિચરત કછુ ડરતા. આં ૩
સખ જગ અંન જળ દેવનહારા, સો તુમ કૌ ધર લેત અહારા. આં ૪
રોમ કોટી બ્રહ્માંડ સમાઈ, સો તુમ નર તનુ ધરત ગુંસાઈ. આં ૫
અચળ અખંડ રહો વૃત્તિ મોરી, બ્રહ્માનન્દ કહત કર જોરી. આં ૬

પદ ૪૧૬ મું.

આરતિ કરહુ પ્રગટ જગદેવા, કઈ નહીં લહત તુમારો લેવા. આં ૧
નિગમ નેતિ કહી પાર ન પાઈ, નર તનુ ધારી શીરત જગમાંઈ. આં ૨
સખ ભોંતર સખહીસે ન્યારા, પૂરન બ્રહ્મ અખંડ જન પ્યારા. આં ૩
દીનાનાથ દયા ઉર ધારે. અગણિત જન ભવ પાર ઉતારે. આં ૪
હો સખ નાથ અનાથસે ભાસો, નિજ જન અતર તેજ પ્રકાશો. આં ૫
બ્રહ્માનન્દ કહત શિર નામી, જય જય દેવ નિરંજન સ્વામી. આં ૬

પદ ૪૧૭ મું.

આરતિ બદ્રીનાથ તુમારી, નર નારાયણ દૃઢ પ્રત ધારી. આં ૧
અક્ષર પાર સદા અવિનાશી, નિજ જન કાજ ભયે બનવાસી. આં ૨
અનંત કોટી બ્રહ્માંડધિરાજ, કરત હો તપ જીવનકે કાજ. આં ૩
શરણાંગત વત્સલ સુખકારી, ભવજલ પાર કીચેઈ નર નારી. આં ૪
જીગ જીગ મૂર્તિ ધરત તુમ જાની, અસુર વિનાશન જન સુખ ધામી. આં ૫
બ્રહ્માનન્દ નમત પદ માથા, નેનન અગ્ર રહો નિત્ય નાથા. આં ૬

પદ ૪૧૮ મું.

આરતિ બદ્રીનાથકી કરીએ, મૂર્તિ મનોહર અતર ધરીએ. આં ૧
વદન કમલ છબી નોતમ છાજે, મુનિજન મંડળ બીચ બીરાજે. આં ૨
બાલ તિલક ચંદન અતિ શોભે, દેખત સંતનકે મન લોભે. આં ૩
મુક્ત વૃન્દ રાજત ચહુ પાસા, મધ્ય રાજત હરિ અધિક પ્રકાશા. આં ૪
જો જન ચઢી શરણાંગત આવે, તિનકે સખ બિધિ તાપ મીટાવે. આં ૫
મનુષ્યાકાર ઉદાર મોરારી, બ્રહ્માનન્દ મુખ ઉપર વારી. આં ૬

પદ ૪૧૯ મું.

માત અહિંસા ઉતારે, આરતિ માત અહિંસા ઉતારે;
 નર નારાયણ નવલ છળીપર, તન મન ધન લે વારે. આ૦ ૧
 બેઠે દોનુ રતન સિંહાસન, નૌતમ દીપ ઉજારે;
 અગ અગ આભૂષણ શોભે, સુંદર પાઘ સમારે. આ૦ ૨
 પરાપાર પૂરણ પુરુષોત્તમ, સમરથ વ્યાપક સારે;
 બકો દર્શ પરસ જગમાંહી, જન્મ કોટી અઘ જારે. આ૦ ૩
 નારદ સારદ સખ ગુન ગાવત, બ્રહ્મા બેઠ ઉચ્ચારે;
 બ્રહ્માનંદ શ્યામ સુંદરકો, રૂપ સદા ઉર ધારે. આ૦ ૪

પદ ૪૨૦ મું-રાગ આરતિ.

જય પ્રભુ વ્રતધારી, જય પ્રભુ વ્રતધારી; ટેક૦
 નીલકંઠ નારાયણ, નીલકંઠ નારાયણ.
 સખ જગ સુખકારી, જયનાથ જયનાથ. જય૦ ૧
 પ્રકૃતિ પુરુષકે પ્રેરક, સખમે સખ ન્યારા;
 ધર વિચરત તનુ ધરકે, પુરુષોત્તમ પ્યારા. જ૦ ૨
 નિજ ઈચ્છા બહુ નામી, ધર્મ ભુવન આયે,
 વન બદ્રી તળ વસકે, દહ તપ મન બાયે. જ૦ ૩
 ભરતખંડ પતિ ભૂધર, દીનનકે બધુ,
 નિજ તપ કૃણ ભુવનકું, દેવત સુખ સિંધુ. જ૦ ૪
 શ્વેત દ્રીપ ચિદ્ધનકે, વાસી નર નારી;
 અગણિત ચરણ ઉપાસે, તેજોમય ભારી. જ૦ ૫
 સામ્રથ હોત સદાયે, પૂરણ સુખ મૂરતિ;
 બ્રહ્માનંદ વસો ઉર, મંગલમય મૂરતિ. જ૦ ૬

પદ ૪૨૧ મું-રાગ આરતિ.

જયદેવ જયદેવ, જય ગોકુળચંદા, જય ગોકુળચંદા;
 બ્રજપતી કુજબિહારી બ્રજપતી કુજબિહારી, કેવળ સુખકંદા. જય૦ ટે.
 રાધાપતિ સુખરાશી, નટવર નવરંગી નટવર નવરંગી;
 મોર મુગટ મસ્તક ધરી, મોર મુગટ મસ્તક ધરી, છળી નૌતમ ચંગી. જય૦ ૧
 ગો ગોપી ગોકુળ હિત, કર ગિરિવર ધાયોં, કર ગિરિવર ધાયોં;
 સેનસહિત સુરપતિકો, સેન સહિત સુરપતિકો, અતિ મહ ઉતાયોં. જય૦ ૨
 જમુના તટ જહનન, રોકત મહીઆરી, રોકત મહીઆરી;
 બ્રજ જન મોહ બઢાવત, બ્રજ જન મોહ બઢાવત, કીડા સુખકારી. જય૦ ૩

રાધાળી સંગ ઉભા, લઈ બસી હાથે, લઈ બંસી હાથે;
અદ્વાનન્દ બલિહારી, અદ્વાનન્દ બલિહારી, મોહન છબી માથે. જ્ય૦ ૪

શયન પદસંગ્રહ.

પદ ૪૨૨ મું-રાગ અડાણા.

પોઢો હો નાથ નવીન પલગપર, શ્રીધનશ્યામ સુજન સલુથે;
રેશમદાર ઉદાર રબઈ, તાપર સુંદર પુલ બીછુને. પો૦ ૧
બહુત અવેર લઈ બહુ નામી, અર્ધ નિશિ આઈ અબ હુને;
અદ્વાનન્દ કહત મનમોહન, સેન કરો દગ નિદ ભરુને. પો૦ ૨

પદ ૪૨૩ મું.

સેન કરોહુ ધનશ્યામ સુહાગી, સુંદર પુલન સેજ સમારી,
પલગ નવીન મનોહર પ્રીતમ, તાકે પર મખમલ પટ ડારી. સે૦ ૧
રતનનકે દીપક અતિ રાજત, ઓપત સુંદર અજબ અટારી,
પોઢોહુ નાથ રસિક વર પ્રીતે, અદ્વાનન્દ જાત બલિહારી. સે૦ ૨

પદ ૪૨૪ મું.

રેન બહુત ગઈ સેન કરો અબ, શ્રીરાધાવર શ્યામ સુહાગી;
અંગ અંગ પ્રતિ આળસ દીસત, નેનન નિદ્રા આવન લાગી. રે૦ ૧
ખાત કરત મુનિ મંડળ માંહી, અર્ધ રાત ઘડીયાવલ વાગી;
અદ્વાનન્દ કહત હરિ પોઢો, મો મન પગ ચપન અનુરાગી. રે૦ ૨

પદ ૪૨૫ મું.

આયકે સેન કરો મનમોહન, પુલનશું કરી સેજ બીછાઈ;
ભઈ અવેર આજ મન ભાવન, સુખસે સેન કરો સુખદાઈ. આ૦ ૧
કનક થભ મંડપ અતિ નૌતમ, રત્ન દીપ ઝગમગ દર્શાઈ;
અદ્વાનન્દ એકાંતિક દાસી, ચરન કમળ રહી હું લપટાઈ. આ૦ ૨

પદ ૪૨૬ મું-રાગ બિહાગ.

નર નારાયણ સ્વામી, પોઢો નર નારાયણ સ્વામી;
રસિક શ્યામ સુંદર વર રજની, બહુત ગઈ બહુ નામી. પો૦ ૧
નારદાદિ દર્શન કાજ આયે, મુકત વૃન્દ નિષ્કામી,
વદન વિલોક મગન ભયે સબહી, કછુકે રહે નહીં ખામી. પો૦ ૨

જન બધુ કરુણાકે સિન્ધુ, દઢ વ્રત અક્ષર ધામી,
 સુખસેં અખ પોઠો સુખસાગર, મે તવ ચરન નમામી. પો૦ ૩
 માન્યો બચન સુલગ માતાકો, તખ અતર સુખ પામી;
 બ્રહ્માનંદ કહે નવલ પલગ પર, પોઠે અંતરજામી. પો૦ ૪

પદ ૪૨૭ મું.

નર નારાયણ દેવા પોઠે, નર નારાયણ દેવા;
 અકળ અપાર સદા અવિનાશી, કોઉ નહિ જાનત લેવા પો૦ ૧
 જાકો નામ રટે તેં જાવે, અંતર ગત અહુ મેવા;
 જ્યજ્ય શબ્દ કરત જન અગાનિત, સુનિ નારદ શુકજેવા. પો૦ ૨
 અજખ તલાઈ પલંગ ઓસીસા, જેહી અવસર રુચિજેવા;
 નંદન બનકે કુલ ખીછાયે, જન મન મોદ કરેવા. પો૦ ૩
 શ્યામ મનોહર સુખ સજજાપર, પોઠે હરિ તતખેવા;
 બ્રહ્માનંદ એકાંતિક ચાકર, કરત કમલ પદ સેવા. પો૦ ૪

પદ ૪૨૮ મું-રાગ બિહાગ.

મોહોલ રગ પોઠીએ ગિરિધારી, મોહોલ રગ પોઠીએ ગિરિધારી,
 આઝી રેણુ ગઈ જગજીવન, નેણે નિંદ્રા યુમારી. મો૦ ૧
 રત્ન જડિત મંડપ અતિ નૌતમ, કનક થલ છબી ભારી;
 દીપમણિ અગમગતે માંહી, ઓપત અજખ અટારી. મો૦ ૨
 ખાંતે ઢાળી ખાટ અલૌકિક, સુભગ તળાઈ સારી;
 નંદન વનનાં કુલ લેધને, સુંદર સેજ સમારી. મો૦ ૩
 પ્રેમે પાવ પખાણુ પ્રીતમ, લે કંચનની ઝારી;
 બ્રહ્માનંદ પલગને પાસે, દાસી આજ્ઞાકારી. મો૦ ૪

પદ ૪૨૯ મું.

રસિક પિયા પોઠીએ નવરંગ, રસિક પિયા પોઠીએ નવરંગ;
 નિંદ્રા બુકત થયાં હરિ નેણાં, આળસ દેખાય છે અગ. ૨૦ ૧
 કચન મોહોલ ખીરાજત કાળુ, જડિત ખંભ બહુ નંગ;
 અત્તર સુધા અવલ અરગજ, છાંટે સહિત ઉમગ. ૨૦ ૨
 ગાવત રાગ બિહાગ ગુણીજન, બાજત તાલ મૃદંગ;
 દીપક જ્યોતિ ભુવન છબી દેખી, લાજત કોટી અનંગ. ૨૦ ૩
 બિબિધ સુગંધી પુલ ખીછાયાં, પ્રીતે કર્યો છે પલંગ;
 બ્રહ્માનંદ હજૂરી દાસી, સેવું ચરન રહું સંગ. ૨૦ ૪

પદ ૪૩૦ મું.

કૃપાનિધિ પોઢીએ ધ્રુજરાજ, કૃપાનિધિ પોઢીએ ધ્રુજરાજ;
પલંગ બીછાયો પ્રેમ કરીને, કહાન કુંવર તમ કાજ. કૃં ૧
દિવસમાં કીધો જોર દાખડો, અન્ધ ફેરાવ્યા આજ;
મોહન પધારો રંગ મોહોલમે, યું કહે સંત સમાજ. કૃં ૨
મોતીડે કરી મંડપ છાયો, સેજ મનોહર સાજ;
અદ્ભુત શોભા દેખ ભુવનની, રતિ પતિ રહેવે લાજ. કૃં ૩
દીનાનાથ દીનના બંધુ, સકલ ભુવન શિરતાજ;
પ્રદ્યાનન્દ કહે થઈ વેળા, સુણીએ ગરીબ નિવાજ. કૃં ૪

પદ ૪૩૧ મું.

મહા પ્રભુ પોઢે નંદકુમાર, મહા પ્રભુ પોઢે નંદકુમાર;
નિદ્રા સહિત નયન જન દેખે, કરુણા અંતર ધાર. મં ૧
નંગ જડિત શુભ પાલખી માંહી, બેઠે દેવ મોરાર;
અગણિત મુકત કરે ચહું કોરે, જય જય શબ્દ ઉચ્ચાર. મં ૨
મહા અલૌકિક રંગ મોહોલમાં, સેજ બિછાઈ સાર;
વામે અગ બિરાજત રાધે, સજ્જ સોલ શણગાર. મં ૩
પ્રદ્યાદિક મુનિ મંડલ ગયે સખ, પોઢે હરિ યું વિચાર;
પ્રદ્યાનન્દ શયનની શોભા, ચિત્તવત વારમવાર. મં ૪

ઉત્સવ પદસંગ્રહ.

— ૧૦૦ —

રામનવમીનાં પદ.

પદ ૪૩૨ મું.—રાગ કાફી.

નૃપ દશરથ ગહર રઘુવર ખેલત, ડોલત ખેલત હી તોતારાઈ.	નૃ૦ ટેક.
બઈયન સંગ લરે ઝગરે, ઝગરે સુધરે તાકી શુદ્ધ નાઈ.	નૃ૦ ૧
દિન દિન જન મન મોહ બઢાવત, લલિત દેખાવત તન લરકાઈ.	નૃ૦ ૨
ઠમક ઠમક પગ ધરત ધરની પર, ઝમક ઝમક નેપુર ધુન લાઈ.	નૃ૦ ૩
તેહી સુનકે કળુ મુદિત મનોહર, કળુ ડરપત નિરખિન નિજ છાઈ.	નૃ૦ ૪
કબહુક ધાય અનલ અહી પકરત, જોર છોડાત કૌશલ્યા માઈ.	નૃ૦ ૫
એહી વિધિ રામ અવધપુર વિલસત, અદ્વાનદ નિરખ બલ જાઈ.	નૃ૦ ૬

પદ ૪૩૩ મું.

ત્રિભુવન શ્યામ જ્યું રામ મનોહર, દશરથ ધામ વિનોદ કરે હો.	ત્રિ૦ ટેક.
લલિત મૃદુલ છળી નૌતમ લાલન, બાલન સગ ઉમગ ભરે હો.	ત્રિ૦ ૧
મંદ મંદ હસકે કળુ માગત, દેખત કૌતક લોક ખરે હો.	ત્રિ૦ ૨
રત્ન જડિત કટિ કિંકની રાજત, પદ બાજત નેપુર ઘુઘરે હો.	ત્રિ૦ ૩
અરુન ઠજ સમ ચરન હરન અઘ, કોમલ કમલ કરન પકરે હો.	ત્રિ૦ ૪
દશરથ નદ ફેદ લવ મેટન, જાકો ધ્યાન સુનીન્દ્ર ધરે હો.	ત્રિ૦ ૫
અદ્વાનદ કદ સુખ રઘુવર, કારન ચદ બરે ઝગરે હો.	ત્રિ૦ ૬

પદ ૪૩૪ મું.

બાલ ચરિત્ર નિરખી રઘુવરકે, કૌશલ્યા હરખત મેહુતારી.	બા૦ ટેક.
લકરીનકે કળુ અશ્વ બનાવત, તાપર આપ કરત અસવારી.	બા૦ ૧
આપ હી દોરત આપ બખાનત, મીલ દેખત કૌતક નરનારી.	બા૦ ૨
મૃત્તિકાકે ગઢ મહલ બનાવત, રાજ ગીત સખ ન્યારી ન્યારી.	બા૦ ૩
તામેહી આપ બનત અધિરાજ, એાર બાલ અનુચર વ્રતધારી.	બા૦ ૪
પ્રિય રઘુનાથ સાથ લરકનકે, હાથ કનક ભૂષણ છળી ભારી.	બા૦ ૫
લક્ષ્મી પાલ દશરથ લાલનપર, અદ્વાનદ જાત બલિહારી.	બા૦ ૬

પદ ૪૩૫ મું.

રઘુકુળ તિલક જ્યું રામ મનોહર, ખેલત દેખન સુર સખલ આવે.	ટેક.
આપે શિવ લીને કર ડમરુ, શેષ ગલે શશી બાલ સોહાવે.	રઘુ૦ ૧

સો માંગત ખેલન કજ રાધવ, દેખત આપ એર નહીં પાવે. રઘુ ૦ ૨
 તેહી કારન ધરનીપર લોટત, કૌશલ્યા સગ રાર બઢાવે. રઘુ ૦ ૩
 આજ ગઈ કર કાલ હેહુ તોય, એસે કહી દશરથ સમજાવે. રઘુ ૦ ૪
 ધન ધન અવધ નગર ધન પુરજન, ધનજનની નિત્ય ગોદ ખેલાવે. રઘુ ૦ ૫
 નર નાટક લીલા મહા પ્રભુકી, બ્રહ્માનંદ સદા મન લાવે. રઘુ ૦ ૬

શ્રીહરિ જયંતિનાં પદ.

પદ ૪૩૬ મું.—રાગ ધન્યાશ્રી.

પ્રગટ ભયે દો વીર, બદ્રીપતિ પ્રગટ ભયે દો વીર;
 નર નારાયણ રૂપ અલૌકિક, સુંદર ગૌર શરીર. બ ૦ ૧
 ઐત્ર શુકલ નૌમીકી નિશિ, સખ જગ ટારી પીર;
 બ્રાહ્મ મુહુર્ત ભોગ સિદ્ધિ રવિશુભ, જન્મેઉશ્યામ સુધીર. બ ૦ ૨
 ધર્મ અહિંસા કરત નુછાવર, ભઈ દેવનકી ભીર,
 બાબા ભેર શરનાઈ નોખત, બાજત મૃદગ ગભીર. બ ૦ ૩
 ગાવત સુર ત્રિય ગીત મનોહર, ઉડત ગુલાલ અખીર;
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિ પ્રગટે, અગણિત ભુવન અમીર. બ ૦ ૪

પદ ૪૩૭ મું.

ભયેઉ પ્રગટ દોઉ બ્રાત, ધર્મ ધરભયેઉ પ્રગટ દોઉ બ્રાત;
 નર નારાયણ પુત્ર નિરખકે, હરખે અહિંસા માત. ધ ૦ ૧
 પ્રૌઢ પ્રતાપપ્રપુલ્લિત કાંતિ, છબી બરની નહીં જાત,
 શેષ સુરેશ મહેશ્વર સારદ, નારદ મુનિ ગુન ગાત. ધ ૦ ૨
 ધર્મ ઋષિ ધર હોત કુતૂહલ, દેવસુમન વરસાત,
 નૌતમ રગ અપ્સરા નાચત, અન્તર અતિ હરખાત. ધ ૦ ૩
 અહિંસા માત મન મુદિત ભઈ જયું, દેખત દુગન અઘાત,
 બ્રહ્માનંદ કહે જાકે સુતકે, પાર નિગમ નહીં પાત. ધ ૦ ૪

પદ ૪૩૮ મું.

નર નારાયણ શ્યામ, પ્રગટ ભયે નર નારાયણ શ્યામ,
 બાજત બાબા અધિક બધાઈ, ધર્મ ઋષિકે ધામ. પ્ર ૦ ૧
 ગૌર શરીર ધીર દોઉ શોભિત, સતનકે અભિરામ;
 કોમળ કાંતિ નિરખી વદનકી, લાજત કોટિક કામ. પ્ર ૦ ૨
 નાટારંભ કરત સુર નારી, ગાવત ઉંચે ગ્રામ;
 મહા પ્રભુ તનુ ધરકે અહિંસાકી, સખ બિધિ પૂરી હામ. પ્ર ૦ ૩

ટોડે તોરણુ બિબિધ બંધાયે, માણુક મોતી દામ;
અક્ષાનંદ રહો દગ આગે, દોઢ છળી આહુ જામ. પ્ર૦ ૪

પદ ૪૩૯ મું.

નર નારાયણુ દોય, પ્રગટ ભયે નર નારાયણુ દોય;
ધર્મ ઋષિકે સદન અલૌકિક, આનંદ ઓછવ હોય. પ્ર૦ ૧
અખીર ગુલાલકી ધુમ ભઈ હે, છાંટત કુંકુંમ તોય;
મહી માંખનકી કીચ મચાઈ, દેખી રહે સુર મોય. પ્ર૦ ૨
મડપ રચે દ્વારકે આગે, થલ કેલકે જોય;
દેવ ત્રિયા મીલ મંગળ ગાવત, રંગ ભરે સખ કોય. પ્ર૦ ૩
જન્મ લેત સમ સખ જીવનકે, દીને પાતક જોય;
અક્ષાનંદ સુદ્ધ ભઈ અંખિયાં, મૂરતિ મનોહર જોય. પ્ર૦ ૪

૨થ જાનાનાં પદ.

પદ ૪૪૦ મું-રાગ સારંગ.

૨થ જેઠે બળવીર, દેખોરી માંઈ ૨થ જેઠે બળવીર;
ચદન માફો અજબ બન્યો હે, દોરી ગુથે હીર. દે૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ બુધણુ શોભે, સુંદર શ્યામ શરીર;
રૂપ નિરખી મોહે અજબિનતા, અંતર હોત ન ધીર. દે૦ ૨
શ્યામ સુજન સહુલકું નિકસે, કાલિદ્રીકે તીર;
હસત મદ મુખ ૨થકું હાંકત, હેરત જુથ આહીર. દે૦ ૩
શીતળ મંદ સુગંધ પવનસે, ઉઠત લહરી નીર;
અક્ષાનંદ હરિ બદન બિલોકિત, મીટતહે ભવકી પીર. દે૦ ૪

પદ ૪૪૧ મું.

૨થ જેઠે ઘનશ્યામ, દેખોરી માંઈ ૨થ જેઠે ઘનશ્યામ;
સુંદર શ્યામ સુજન સાંવરો, સંતનકો અભિરામ. દે૦ ૧
રતન જડે ૨થ ચક્ર અલૌકિક, જાળી મુક્તા દામ;
નિરખી છળી અજરાજ કુંવરકી, લાજત કોટી કામ. દે૦ ૨
કહાન કુંવરકુ દેખન કારન, મીલ આયે સખ વામ;
૨થકી શોભા નિરખી બદ્યો હે, આનંદ ગોકુળ ગામ. દે૦ ૩
જોર મસ્ત સુંદર હય જોરે, જાગે હીર લગામ;
અક્ષાનંદ એહી મૂરતિકો, ધ્યાન રહો સખ જામ. દે૦ ૪

પદ ૪૪૨ મું.

કુંવર રંગીલે કહાન, બેઠે રથ કુવર રંગીલે કહાન;
ધીરે ધીરે હાંકત રથકું, ગાવત સુદર તાન. બે૦ ૧
ઠંચનકો રથ બન્યો અલૌકિક, હુય બેરે મસ્તાન;
નટવર નાથ સહલકું નીકસે, ગોકુલકે સુલતાન. બે૦ ૨
મીલ મીલ જ્યુથ સમે પ્રજાબિનતા, કરત હરખ મુખ ગાન;
નિરખ હરખ નિજ નિજ નેનનસે, હોત રૂપકો પાન. બે૦ ૩
ધન્દ્રાદિક સુર દેખન આયે, છાયે નભ વિમાન;
પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમકો, રહો નિરંતર ધ્યાન. બે૦ ૪

પદ ૪૪૩ મું.

બેઠે નન્દકુમાર, દેખોરી માંઈ રથ બેઠે નન્દકુમાર;
નવલ પિયા રથ બેઠકે નીકસે, નિરખ હરખ વ્રજ નાર. દે૦ ૧
પ્રાણનાથ પુરુષોત્તમ પહીરે, શોભિતા શણગાર;
રસિકે સ્યામ સુંદરકે રથકી, શોભા બની હે અપાર. દે૦ ૨
છત્રી મોતીનકી અતિ સુંદર, ચક્ર જડે નગ સાર;
પાંખ આંખ ધૂર કનક પેજની, ઉધે કનક ઉદાર. દે૦ ૩
ચતુર પિયાકે રથકી શોભા, નિરખત વારમ વાર;
અજબ નેન ધનશ્યામકે ઉપર, પ્રદ્યાનન્દ બલિહાર. દે૦ ૪

પદ ૪૪૪ મું-રાગ ધૌળ.

બેઠા રથમાં સુંદર સ્યામબો, છોગાબો રે રગ લીનડો છેલ,

રથમાં સુંદર સ્યામબો. ટેક.

સર્વે લેણી તે વ્રજની સુંદરી, વાંસે રાધાની શોભે ઘોડવેલ. રથમાં૦ ૧
ભાળી ભાળી લીયે સરવે ભામણાં, કરે મુખથી રે બેહિની જેજેકાર. રથમાં૦ ૨
રૂઠા લાગે છે રથમાં બેઠડા, ડોલરિયો રે રસિયો સરદાર. રથમાં૦ ૩
માથે અજબ રંગીલુ મોળિયું, કાબુ શોભે રે ઉપરણીની કોર. રથમાં૦ ૪
ફાવે સુંદર ગજરા ફૂલના, કેસરીયો રે રાજે નંદકિશોર. રથમાં૦ ૫
ગાવે મંગલ ગોપી ગોવાળિયા, રથ જાત્રામાં જામ્યો અતિ રંગ. રથમાં૦ ૬
પ્રદ્યાનન્દને વહાલે અલબેલડે, આભૂષણુ રે પહેર્યા નૌતમ અંગ. રથમાં૦ ૭

પદ ૪૪૫ મું.

ચાલો રથની શોભા નિરખિયે, માંહી બેઠા રે રસિયા બલવીર,

રથની શોભા નિરખિયે. ટેક.

નટ નાગર છેલો નંદનો, છોગાબો રે વહાલો સ્યામ શરીર. રથની૦ ૧

માફાળી ગુથી છે મોતીયે, સોના કેરાં રે પૈડા અતો સાર રથનીં ૨
 સોના કેરી ઉંધ્યુ ધૂરી પેળની, એની શોભા રે અતિ અધિક અપાર. રથનીં ૩
 સોના કેરા ઘોડાને ઘુઘરા, રુડી શોભે રે રેશમ કેરી રાસ. રથનીં ૪
 ઘેરે સાહે તે આવે ગાવતા, પ્રેમીજનનાં રે મડલ આસપાસ. રથનીં ૫
 આવી રથમાં બેઠા અલબેલડો, એની શોભા રે મુખ કહી નવ જાય. રથનીં ૬
 બ્રહ્માનંદના વહાલાની મૂરતિ, મારે આવી રે વસી અંતર માંય. રથનીં ૭

પદ ૪૪૬ મું.

શોભે રથજત્રા ઘનશ્યામની, ગોપી આનંદથી મુખ મંગલ ગાય,

રથજત્રા ઘનશ્યામની. ટેક.

વાજે વાજ તે અનત પ્રકારના, હૈડામાં રે કાઈ હરખ ન માય. રથં ૧
 રુડી રથની શોભા રળિયામણી, માંહી બેઠો રે નવરંગી નાથ. રથં ૨
 એપે નવલ જડાઉ ઉતરી, હેમ પુંચી રે મરમાળાને હાથ. રથં ૩
 રાજે કુડલ જડાઉ કાનમાં, હૈયે રાજે રે મોતીડા કેરો હાર. રથં ૪
 બાજુ કાજુ અલૌકિક બાંધીયા, કાજુ સોનેરી રે નગ જડિત કટાર. રથં ૫
 પેહેર્યા વસ્ત્ર વહાલે ઝીણા પોતના, રગિલાં રે સુંદર જરીયાન. રથં ૬
 રથ બેશી આલ્યા અતિ રીઝમા, બ્રહ્માનંદનો રે વહાલો ભીનેવાન. રથં ૭

પદ ૪૪૭ મું.

સખી ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય એ ભોમિનાં, રથ હાકે રે જ્યાં સુંદર શ્યામ,

ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય એ ભોમિનાં. ટેક.

નટ નાગર નૌતમ નાથજી, કીધું વૈકુંઠને તોલે ગોકુલ ગામ. ધન્યં ૧
 મોટા મોટા મુનિવર આવિયા, રથ કેરી રે છખી દેખવા કાજ. ધન્યં ૨
 ગણુ ગધર્વ સર્વ સાથે લઈ, જોવા આવ્યા રે વ્રજમાં સુર રાજ. ધન્યં ૩
 રથ જત્રા છેલા વ્રજરાજની, એનો મહિમા રે અતિ અધિક અપાર. ધન્યં ૪
 જે ભાલે એને શુદ્ધ ભાવથી, તે નાવે રે ભવમાં નર નાર. ધન્યં ૫
 રથમાંહી બેઠા રગ ભીનડો, છેગાળો રે છેલો ઘનશ્યામ. ધન્યં ૬
 હેરે નિજ જનને અતિ હેતમાં, બ્રહ્માનંદનો રે વહાલો સુખ ધામ. ધન્યં ૭

આષાઢી એકાદશીનાં પદ.

પદ ૪૪૮ મું.

ઓછવની ખ્યારી કેશવની, આજ એકાદશી ઓછવની.
કોટી ગૌ કેરુ દાન કરે પણ, નાવે તોલે એના લવની. આં ૧
મંગળ રૂપ સદા સુખકારી, વહાલી નિધિ જન વૈષ્ણવની. આં ૨
વચન પ્રમાણે કરે વ્રત તેને, ત્રાસ મટે રે મૃત્યુ લવની. આં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રત કરવું, એમ આજ્ઞા સ્વામી ઓદ્ધવની. આં ૪

પદ ૪૪૯ મું.

હરખ અતિ લેખ્યા કૃષ્ણપતિ, આજ એકાદશી હરખ અતિ.
મનમોહન મારે મંદિર આવ્યા, અધિક થઈ હું તો પુણ્યવતી. આં ૧
પીતાંબર આભૂષણ પહેરી, ચાલતા વહાલો હસગતિ. આં ૨
પુરુષોત્તમ પૂરણ વર પામી, રહી ન ખામી હવે એક રતિ. આં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ વરતાં, ઔઠ ભુવનમાં હું થઈ રે છતિ. આં ૪

પદ ૪૫૦ મું.

માવ મળ્યા તન ટાપ ટળ્યા, આજ એકાદશી માવ મળ્યા.
પૂરવ લવની પ્રીત જાણીને, આવીને અમ પર અઢળ ઢળ્યા. આં ૧
મુનિવર ધ્યાન ધરી ધરી થાક્યા, કોઈથી વહાલો નવ જાય કળ્યા. આં ૨
મારુ મંદિર પોતાનું રે જાણી, ભૂધર સુખ દુઃખમાંડી ભળ્યા. આં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ વર પામી, આનંદ કેરા ઓઘ વળ્યા. આં ૪

પદ ૪૫૧ મું.

સુદ્ધ ડૂળી હું તો હરિને મળી, આજ એકાદશી સુદ્ધ ડૂળી.
ચોંપ કરી નટનાગર સારુ, સેજ સજી કાળુ કુસુમ કળી. આં ૧
રસ બસ હોય રહી રસિયા સગ, જ્યું મીસરી પયમાંડી ભળી. આં ૨
નિત્ય નિત્ય પ્રેમ રહું ઉર ધરતી, હરિ ચરણે મન વૃત્તિ હળી. આં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ઉર ધરિયા, જન્મ મરણ કેરી શંકા ટળી. આં ૪

પદ ૪૫૨ મું.—રાગ ગરબી.

એકાદશી આજનો દીન સારો રે, ગાઈયે નટવર નંદદુલારો. એ
એના વ્રતનો મહિમા ભારી રે, જાણે બ્રહ્માદિક ત્રિપુરારી રે;
મળે પ્રગટ પ્રમાણ મોરારી. એં ૧

મત રાખીને હરિવર વરિયે રે, દઢ અંતર આંટી ધરિયે રે;
કોડે આનંદ ઉત્સવ કરિયે. એ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે જે એ મત રહ્યા છે રે, તે તો પાર સંસારને થયા છે રે;
એમ ઉદ્ધવજી કહી ગયા છે. એ૦ ૩

પદ ૪૫૩ મું.

એકાદશી ઉત્સવનો દિન રુડો રે, કોડે નિરખી એ છેલ કહાનુડો; એ૦
રસિયા સંગ રગ ભર રમીએ રે, દેહ પ્રાણ ઇન્દ્રિય મન દમીએ રે;
ત્યારે ગિરિધરને મન ગમીએ. એ૦ ૧
નિત્ય પ્રેમ સુધારસ પીજે રે, કરી મત નવ રાચીએ બીજે રે;
રસિયો નટનાગર રીઝે. એ૦ ૨
જેણે વચન થકી મત કીધું રે, તેનું સઘળું તે કારજ સીધું રે;
બ્રહ્માનંદ કહે જન્મ કળ લીધું. એ૦ ૩

પદ ૪૫૪ મું.

એકાદશી ઉત્સવનો છે દહાડો રે, ખુબ રચીએ તે રંગ અખાડો; એ૦
કરીએ મત અતિ ઉછરંગે રે, પેરો વસન આભૂષણ અંગે રે;
રમીએ શ્યામ સુંદર વર સગે. એ૦ ૧
સખી શ્યામ ચરણ ચિત્ત લાઇએ રે, વિષ્ણુરૂપ વિષય વિસરાઇએ રે;
ગિરિધર નટ નાગર ગાઇએ. એ૦ ૨
એનો મહિમા કહ્યામાં ન આવે રે, મોટા મોટા મુનિવર ગાવે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિને મેળાવે. એ૦ ૩

પદ ૪૫૫ મું.

એકાદશી પ્રગટ પ્રભુજીને ખ્યારી રે, સર્વે હરિજનને સુખકારી. એ૦
રહેશે મત જે વચન પ્રમાણે રે, એમાં અસત્ય ભાવ નવ આણે રે;
તે તો મોક્ષ મહાપદ માણે. એ૦ ૧
કાજુ સખ જગ મગણ કરણી રે, દુઃખ શોક સંતાપની હરણી રે;
સાચી મોક્ષતણી નિસરણી. એ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે ટળે બ્રહ્મ ભીતિ રે, રહે મત સનાતન રીતિ રે;
થાય પૂરણ હરિપદ પ્રીતિ. એ૦ ૩

પદ ૪૫૬ મું—રાગ ગરબી.

કોડે કોડે એકાદશી કીજીએ રે, એવું મત જાવા નવ લીજીએ રે. કો૦ ૧
એ મત કરે તે ધન્ય માનવી રે, તે તો નહાયો કોટિક વાર જાણવી રે. કો૦ ૨

જેણે વચન પ્રમાણે વ્રત આદર્યું છે, તેણે કારજ પોતાનું સર્વે કર્યું છે. કો. ૩
એનો મહિમા મુનિવર ગાય છે છે, અવિનાશી મળ્યાનો ઉપાય છે છે. કો. ૪
અદ્વાનંદ કહે એમાં હરિ રહ્યા વસી છે, કીધી ઉદ્ધવ પ્રમાણે એકાદશી છે. કો. ૫

પદ ૪૫૭ મું.

હરિજન હોય તે હરિને ભજે છે, વ્રત એકાદશી તે કેદી ન તજે છે. હ. ૧
જાણે માત સમાન પરનારને છે, ગણે તુચ્છ સરિખો સંસારને છે. હ. ૨
મધ માંસ હરામ જેને નવ ખપે છે, જીલે રાત દિવસ પ્રભુને જપે છે. હ. ૩
માયા જીવ ઈશ્વરના જાણે બ્રમને છે, રટે અદ્વા થઈને પરઅદ્વાને છે. હ. ૪
અદ્વાનંદના વહાલાની છબી ઉર ધરે છે, મતવાલો થઈને જગમાં ફરે છે. હ. ૫

પદ ૪૫૮ મું.

જાલે આવી અનૂપમ એકાદશી છે, મારે વહાલે મું સામું જાયું હસી છે. બ. ૧
આજ વાધી આનંદ કેરી વેલડી છે, થઈ રસિયા સગાથે રંગ વેલડી છે. બ. ૨
લટકાળા કુંવર નહલાલની છે, ચિત્તડામાં ખુતી છે છબી ચાલની છે. બ. ૩
રંગભીનો રમે રસ રગમાં છે, અતિ આનંદ થયો છે મારા અગમાં છે. બ. ૪
પ્રીતિ જાણી રસીલો વચને પળ્યારે, અદ્વાનંદનો વહાલો મુજને મળ્યા છે. બ. ૫

પદ ૪૫૯ મું.

ધન્ય ધન્ય એકાદશી આજની છે, રુડી નિરખી છબી વ્રજરાજની છે. ધ. ૧
પુલકાંનાં છોગાં તે ચિત્તમાં ધર્યાં છે, તે જોઈને મારાં નેણાં ઠર્યાં છે. ધ. ૨
બાળી કેસર તિલક રુડું બાલમાં છે, મારી લગની લાગી છે નહલાલમાં છે. ધ. ૩
વાંકી બુકુટીમાં મન મારુ ભમે છે, હવે બીજું દીકું તે મને નવ ગમે છે. ધ. ૪
અદ્વાનંદ કહે રૂપાળી એની આંખડી છે, ખ્યારી લાલકમલ કેરી પાંખડી છે. ધ. ૫

હિંડોરા.

પદ ૪૬૦ મું-રાગ હુમીર કલ્યાણ.

પિયા નવલ હિંડોરે નટવર નાગર, જૂલત હી ચિત્ત થોરે.	પિ૦
કનક થલકો નવલ હિંડોરો, રતન લગે ચહુ કોરે.	પિ૦ ૧
રેશમ દોરી પકરકે ગોપી, તાનત થોરે થોરે.	પિ૦ ૨
પ્રીતમકી નૌતમ લખી પગીયાં, રીઝત પુલન તોરે	પિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ભીર ભઈ હે, નંદ મહરકી પોરે.	પિ૦ ૪

પદ ૪૬૧ મું.

એરી નટવર જૂલે રતન હિંડોરેમે, લખી બ્રજ ત્રિય મન કૂલે.	એ૦
મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, ત્રિભુવન માંહી અતૂલે.	એ૦ ૧
અજબ અલૌકિક રાગ આલાપત, બાંધત પાઘ અમૂલે.	એ૦ ૨
ખ્યારી આય સમે પ્રીતમ મુખ, નિરખત તન સુધ ભૂલે.	એ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમ પર, તન કુરખાન કખૂલે	એ૦ ૪

પદ ૪૬૨ મું.

ગિરિધરકુ ઝુલૈયે ગાયકે ઝુલા, છળી લખીકે સુખ પૈયે.	ગિ૦
મનમોહન ઘનશ્યામકું મીલકે, રસ બસ હો કરી રહૈયે.	ગિ૦ ૧
સુંદર અધિક હિંડોરેકી શોભા, અતરમાંહી ધરૈયે.	ગિ૦ ૨
આજ સખી મદિર આવનકી, કમળનેનકુ ડેયે.	ગિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નિરખી પ્રીતમ મુખ, લાલ દગનકો લૈયે.	ગિ૦ ૪

પદ ૪૬૩ મું.

જૂલત દિલબાની પ્રીતમ ખ્યારો, ગિરિધર છેલ ગુમાની.	જૂ૦
જમુનાકે તટ નટવર જૂલત, ભરન ગઈતી મે પાની.	જૂ૦ ૧
થકિત ભઈ છળી દેખી અલૌકિક, ઘર આવન અલસાની.	જૂ૦ ૨
જૂક રહી પાઘ હિંડોરે જૂલત, બોલત સુંદર બાની.	જૂ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમકી, છળી નહીં જાત બખાની.	જૂ૦ ૪

પદ ૪૬૪ મું.-રાગ અડાણી.

જૂલત શ્યામ સુબાન હિંડોરે, શ્રીબ્રહ્માન હુલારી જૂલાવે	જૂ૦ ૧
રેશમ દોર મનોહર રાજત, દેખત દેવ ત્રિયા લલચાવે.	જૂ૦ ૨
કનક થલ છળીદાર અલૌકિક, શોભા અજબ કહી નહિ જાવે.	જૂ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નવલ મનમોહન, બ્રજવિનતા ઉર મોહ બઢાવે.	જૂ૦ ૪

પદ ૪૬૫ મું.

શ્યામા શ્યામ હિંડોરેમે જૂલત, જૂલાવત લલિતા ગ્રહી દોરી.	શ્યા૦ ૧
પ્રીતિ સહિત ખ્યારી પ્રીતમકો, મુખ નિરખત જેહી ચદ ચકોરી.	શ્યા૦ ૨
કુકુમ મુખ રજિત રાધેકો, પ્રિય કીની તન ચદન ખોરી.	શ્યા૦ ૩
લલિત એહી છબી લાલ લલીકો, બ્રહ્માનન્દ ઉર માંહી રહોરી.	શ્યા૦ ૪

પદ ૪૬૬ મું.

હિંડોરો મજરાજ કુવરકો, ચલહુ સખી નિરખનકુ જધએ.	હિં ૧
પ્રીત સહિત નંદલાલ પિયાકું, જૂલા ગાયકે બય ઝુલધએ.	હિં ૨
હિંડોરો નગ લાલ જડ્યો હે, તાકુ દેખી મગનહોય રધએ.	હિં ૩
બ્રહ્માનન્દ છબી નટવરકી, અખિયન માંહી છપાયકે લધએ.	હિં ૪

પદ ૪૬૭ મું.

કહાનકુવર મસ્તાન હિંડોરે, જૂલતહે જમુના જલ તીરે.	ક૦ ૧
પગિયાં લાલ ધરી શિરકે પર, ચદન કીની ખોર શરીરે.	ક૦ ૨
બાબુબધ મનોહર બંધે, કમર કસી સુદર પટ પીરે.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ ઘનશ્યામ રીઝાવન, બ્રજ ત્રિય ગાન કરત સુર ધીરે.	ક૦ ૪

પદ ૪૬૮ મું-રાગ સોહણી.

હિંડોરે જૂલતહે જહુરાય, હિંડોરે જૂલતહે જહુરાય,	ટેક.
જૂલે જહુરાય શોભા બણીઆય, હિંડોરે જૂલતહે જહુરાય.	હિં ૧
જૂલાવે રેશમ ગ્રહી દોરી. શ્રીબ્રખુભાન કિશોરી.	હિં ૨
પહેરે સુંદર હાર હબારી, રાજત કુંજવિહારી.	હિં ૩
શ્યામ પિયા હિંડોરેમે શોભે, નિરખતહિ મન લોભે.	હિં ૪
બ્રહ્માનન્દ કહત હરિ જૂલે, દેખી નયન ઉર ફૂલે.	

પદ ૪૬૯ મું.

હિંડોરે જૂલતહે નવરંગ, હિંડોરે જૂલતહે નવરંગ;	ટેક.
જૂલે નવરંગ રાધા ખ્યારી સગ, હિંડોરે જૂલતહે નવરંગ.	હિં ૧
શોભત હે ખ્યારી સંગ ખ્યારો, નટવર નંદ હુલારો.	હિં ૨
ખ્યારે કે સુંદર શિર પગીયાં, ખ્યારીકે ચુનર રંગીયાં.	હિં ૩
પ્રીતમકે પુંચી નગ પૂરી, ખ્યારીકે સુંદર ચુરી.	હિં ૪
નન્દ નન્દન બ્રખુભાન કુમારી, બ્રહ્માનન્દ બલિહારી.	

પદ ૪૭૦ મું.

હિંડોરે જૂલતહે નંદલાલ, હિંડોરે જૂલતહે નંદલાલ;
 જૂલે નંદલાલ દેખે વ્રજબાળ, હિંડોરે જૂલતહે નંદલાલ. ટેક.
 જ્વાલ બાલ ઠાડે સખ દેખે, જનમ સુફલ કરી લેખે. હિં ૧
 રતન જડિત અનુપ હિંડોળો, જૂલે પ્રિયા શિર તોરો. હિં ૨
 બાબુબંધ બધે દો બાંધ્યાં, ચન્દન ખોર કરાંધ્યાં. હિં ૩
 બ્રહ્માનન્દકો શ્યામ સોહાગી, લગની એહિ સગ લાગી. હિં ૪

પદ ૪૭૧ મું.

હિંડોરે જૂલતહે બ્રજનાથ, હિંડોરે જૂલતહે બ્રજનાથ;
 જૂલે બ્રજનાથ ગોપીજન સાથ, હિંડોરે જૂલતહે બ્રજનાથ. ટેક
 દેખત બુથ સખે બ્રજનારી, જૂલતહે ગિરિધારી. હિં ૧
 પાધ ધરી શિર નંદહુલારે, રાધા લૂન ઉતારે. હિં ૨
 ગીત કતોહલ મંગલ ગાવે, રસિક પિયાને જૂલાવે; હિં ૩
 પ્રીતમ ખ્યારીકી જોરી સલુણી, બલ નવત બ્રહ્મ મુનિ. હિં ૪

પદ ૪૭૨ મું.-કવિત. રાગ મલાર.

માઈ કુલન હિંડોરે જૂલે, કુલે પ્રિય ખ્યારી દોઈ
 કુલન સિંગાર કીયે, કુલન બીછાયેરી. માઈ ૧
 કુલન બનાયો છત્ર, કુલનકી ચોકી નીકી;
 કુલન મેરાબ જાલી, કુલન બનાયેરી. માઈ ૨
 પીયા કુલ સજે પાગ, ખ્યારી સજે કુલ માંગ;
 કુલનકે હાર પેરે, દોનુ હુલસાયેરી. માઈ ૩
 બ્રહ્માનન્દ કુલે મન, જુલે* શ્યામા શ્યામ લખી;
 કુલે વ્રજ ગોપી જ્વાલ, બાલ હરખાયેરી. માઈ ૪

પદ ૪૭૩ મું.-કવિત.

માઈ નવલ બનાઈ પાધ, નવલ કુલન તોરે;
 નવલ હિંડોરે જૂલે, નવલ વિહારીરી. માઈ ૧
 નવલ પ્રવાલ ખલ, નવલ રતન ઝાંડી;
 નવલ બનાય લીની, કુલનકી જારીરી. માઈ ૨

નવલ અંબેકી ડાળ, નવલ જૂલાવે ગ્વાલ;
નવલ બની હે બ્રહ્મ-ભાનકી હુલારીરી. માઈ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ નવલ, પ્રીતમ ધનશ્યામહુકી;
મૂરતિ નવલ મોય, લાગત અતિ ખ્યારીરી. માઈ૦ ૪

પદ ૪૭૪ મું-કવિત.

માઈ જૂલત હિંડોરે દેખો, છેલો નન્દલાલ ખ્યારો;
ખ્યારી બ્રહ્મભાનકી, હુલારી જ્યું જુલાતરી. માઈ૦ ૧
કનક બન્યો હિંડોર, હીરહુકી નીકી દોર;
રતન જડિત ડાંડી, સુંદર સોહાતરી. માઈ૦ ૨
નીકે બને નંદલાલ, કુલનકી નીકી માલ;
નીકી અલબેલી રાધે, જુલા મુખ ગાતરી. માઈ૦ ૩
શ્યામા શ્યામ રૂપ ધામ, દેખી લાજે કોટી કામ;
ભુગલ ભેરીપે બ્રહ્મા-નન્દ બલભતરી. માઈ૦ ૪

પદ ૪૭૫ મું-કવિત.

માઈ રસિક સલૂનો કહાન, જૂલત હિંડોરે શ્યામ;
ગોપી ગ્વાલ દેખનેકું, ઠાઠે સખ આયકે. માઈ૦ ૧
આભૂષણ સજે અગ, પ્રિય ખ્યારો નવરંગ;
બેઠે બળવીર શિશ, પગીઆં બનાયકે. માઈ૦ ૨
જૂલત હિંડોરે નાથ, પુલ ગેંદ લીયે હાથ;
નાખત હે જોલા રાધે, અતિ સુખ પાયકે. માઈ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ બલિહારી, જૂલે પિયા ગિરિધારી;
રીઝાવત ગ્વાલ બાલ, બંસરી બળાયકે. માઈ૦ ૪

પદ ૪૭૬ મું-રાગ કવિત. ગોડ મલાર.

જૂલત પ્રીતમ ખ્યારી, હિંડોરેમે જૂલત પ્રીતમ ખ્યારી;
પીયાજીકું સોહત લાલ પગરિયાં, ખ્યારીકું નવરંગ સારી. હિં
રતન જડિત શુભ નવલ હિંડોરો, હીર દોર માંહી ડારી;
પ્રેમી જન કોઈ નિરખ જૂલાવે, હુલસત વારમવારી. હિં ૧
કરત બિનોદ પરસપર મીલકે, શરણાગત સુખકારી;
નન્દ નન્દન બ્રજરાજ લાડિલો, અરુ બ્રહ્મભાન હુલારી. હિં ૨
રાધે વદન હરિકેા વિલોકિત, રાધે મુખ ગિરિધારી,
નવલ ભેરી લખી લાલ લલીકી, બ્રહ્માનન્દ બલિહારી. હિં ૩

પદ ૪૭૭ મું.

જૂલત શ્યામ હિંડોરે, રાધે સગ જૂલત શ્યામ હિંડોરે;
 દપતિ વદન વિલોકન કારણ, ભીર મચી ચઢુ ઓરે. ૨૧૦
 રતન હિંડોરે શ્યામ ખીરાજત, સગ પ્રિયા તન ગોરે;
 પિયા ખ્યારીકો રૂપ અલૌકિક, નિરખત જન મન ચોરે. ૨૧૦ ૧
 આપૈયા મુખ પિયુ પિયુ બોલત, દાહર મોર ઝીંગોરે;
 ઝીણી ઝીણી બુદન બાદર બરસત, ઘન ગરજત અતિ ભોરે. ૨૧૦ ૨
 રાધેકો મન મગન લયો હે, નવલ શ્યામકે તોરે;
 બ્રહ્માનંદ રસિક પ્રીતમકી, મૂરતિ વસી મન મોરે. ૨૧૦ ૩

પદ ૪૭૮ મું.

જૂલત પિયા નવરગી, હિંડોરેમે, જૂલત પિયા નવરગી;
 જરકસી પાગ લસત શિર સુંદર, અજબ અનોપમ અગી. હિં
 વામ ભાગ બ્રહ્માનંદ દુલારી, રાધે નયનકો રગી,
 અગ અગ પ્રતિ ભૂષણ રાજત, ઝેણી ચૂનડ ચગી. હિં ૧
 ભુજ પ્રલભ ગોર તન શોભિત, છાતિ અધિક ઉતગી;
 હરિવં જૂલત રતન હિંડોરે, મોહનલત ત્રિભગી હિં ૨
 નયન કમળ મુખ વેન મનોહર, પ્રેમી જનકે સગી;
 બ્રહ્માનંદ નિરખ છળી પ્રીતમ, અખીઆ રહત ઉમગી. હિં ૩

પદ ૪૭૯ મું.

જૂલત કુજ વિલાસી, શ્યામરો જૂલત કુંજ વિલાસી;
 રાધા સંગ ઉમગ ભરી નિત્ય, નિરખ પ્રિયા મુખ હાસી. શ્યા ૧
 શ્યામા શ્યામ હિંડોરે જૂલત, આયે ખડે બ્રજવાસી;
 નિજ જનકે મન મોદ બઢાવત, રસિક રાય સુખરાસી. શ્યા ૨
 ઈંદ્રાદિક બ્રહ્માદિક આયે, આયે સિદ્ધ ચોરાસી;
 કહાન કુવરકો વદન વિલોકન, શિવ આયે તજ કાશી. શ્યા ૩
 સુર નર મુનિવર નિરખ હિંડોરો, હો ગયે સરવ હુલાસી;
 બ્રહ્માનંદકો નાથ રસીલો, નવલ છળી અવિનાશી. શ્યા ૪

પદ ૪૮૦ મું.—રાગ સોરઠ મલાર.

હારે મારો નાથ હિંડોરે ઝુલે રે;
 ચાલો સખી જોવાને રે દુખડાં ખોવાને. હારે ૦

વિશ્વકર્માએ હિંડોરો બનાયો, ચોંપ કરી ચતુરાયે રે;
શ્યામ સુંદર તે ઉપર રાજે, નિરખી સુખિયાં થાયે રે. આ૦ ૧
હીરા મોતી જડેલ હિંડોલે, રેશમ કેરી દોરી રે;
આજું હેત કરીને ઝુલાવે, ગુણવંત રાધા ગોરી રે. આ૦ ૨
આરે હિંડોળાની શોભા અલૌકિક, તીન લોકથી ન્યારી રે;
અખંડ ભેડ પિયા પ્યારીને, ઉપર પ્રદ્ધાનન્દ બલિહારી રે. આ૦ ૩

પદ ૪૮૧ મું.

હારે છેલો સુંદર શ્યામ સોહાગી રે;
ઝૂલે હરિ હિંડોલે રે રાધા વા ઢોળે. હારે૦
હિંડોળો આંબલિયાની ડાળે, સુંદર નૌતમ છાજે રે,
મહીઆરી સર્વે જુથ મળીને, આવી છે ઝુલાવા કાજે રે. જૂ૦ ૧
હેત કરી કરી સામું રે હરે, મરમાલો વનમાળી રે,
સુંદર વરની શોભા ભેધને, મગન થઈ મતવાલી રે. જૂ૦ ૨
શ્યામ તણા હિંડોળાની સજની, છળી વર્ણવ્યામા નાવે રે,
પ્રદ્ધાનન્દના નાથને ભેવા, ધન્દ્રાદિક સુર આવે રે. જૂ૦ ૩

પદ ૪૮૨ મું.

હારે ઝૂલે નવલ આંબલિયાની ડાળે રે,
રંગીલો વહાલો કહાનુડો રે લાગે છે અતિ રુડો. હારે૦
લાલ તિલક કેસરનું રે કીધું, મોર મુગટ ધર્યો માથે રે,
પ્રીત કરીને જડાઉ પોચી, હરિવર પેહરી બેઠ હાથે રે. ૨૦ ૧
છેલ છળીલો ચતુર શ્યામજો, ગાવે રાગ ઉમંગે રે;
હાસ વિલાસ કરે અતિ હેતે, વ્રજ વિનતાને સંગે રે. ૨૦ ૨
મધુરે મધુરે સ્વર મોરલી વળડે, લટકાળો નહલાલો રે;
પ્રદ્ધાનન્દના નાથને ભેવા, ચોંપ કરીને સખી આલો રે. ૨૦ ૩

પદ ૪૮૩ મું.

હારે સખી આલો સર્વે જુથ મળીને રે;
ઝુલાવા જાંઘએ વહાલાને રે નંદજીના લાલાને હારે૦
હિચકાવીશું હેત કરીને, સર્વે વારા ફેરી રે;
જન્મ સુફળ કરી લધયે સજની, હરિવરનું મુખ હેરી રે. જુ૦ ૧
એકાંતે અલબેલાને સાથે, ગુજ ગોઠડી કરીએ રે;
મન માન્યા મોહનને મળીને, તાપ હૈયાના હરીએ રે. જુ૦ ૨

રાગ મહાલાર આલાપીને ગાઇયે, હેત કરી હિંડોળા રે;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સંગાથે, કરીએ તે આક્રમ ઝોળા રે. જુ૦ ૩

પદ ૪૮૪ મું.

હારે બદ્રીનાથ હિંડોરે જીલે રે;
બળવંત બહુ નામી રે જગ અંતરજામી. હારે૦
બેશ અમૂલ્ય હિંડોળો રે બાધ્યો, વિમળ વિશાલાની ડાળે રે;
નરનારાયણ નાથ બિરાજે, ઝુલતા રંગ ઢાળે રે. બ૦ ૧
શિવ બ્રહ્મા સનકાદિક સરખા, મુનિવર આવે જોવા રે,
સુંદર રૂપ બંને હોઉ બંધવ, મુક્ત તણાં મન મોવા રે. બ૦ ૨
કોઈ ગાવે કોઈ નાચે સુર મુનિ, જ્ય જ્ય વાણી ઉચ્ચારે રે,
બ્રહ્માનંદનો નાથ અલૌકિક, જન મન મુખ વિસ્તારે રે. બ૦ ૩

પદ ૪૮૫ મું.

હારે ઝીલે નર નારાયણ દેવા રે,
નૌતમ અવિનાશી રે બદ્રી વનવાસી. હારે૦
શેષ સહસ્ર મુખ નામ ઉચ્ચારે, નિગમ નેતિ કરી ગાવે રે;
તે વહાલો નિજ જનને કારણ, દેહ ધરી ધરી આવે રે. નૌ૦ ૧
શરણાગત વત્સલ હરિ સમસ્થ, પ્રાણજીવન જન પ્યારા રે;
સુંદર શ્યામ હિંડોરે ઝીલત, મુક્ત ઝીલાવન હારા રે. નૌ૦ ૨
અગણિત જીવ ઉધારન કારણ, મનુષ્ય તણી તનુ ધારી રે;
પુરુષોત્તમના વદન કમલપર, બ્રહ્માનંદ બલિહારી રે. નૌ૦ ૩

પદ ૪૮૬ મું.

હારે ઝીલે નવલ હિંડોરે નાથ રે;
સુંદર સુખકારી રે શોભા અતિ સારી. હારે૦
બદ્રીનાથ હિંડોળે ઝીલે, મહા મુક્ત ઝીલાવે રે;
નર નારાયણ મૂરતિને નિરખી, જન મન આનંદ પાવે રે. સું૦ ૧
સારદ નારદ શેષ મહેશ્વર, હિંડોળાની છખી હેરે રે;
ગગન કૂલ સુરપતિ વરસાવે, ગાવે છે હેત ધણેરે રે. સું૦ ૨
કરુણા સિંધુ અખડિત કાયા, માયા પાર મોરારી રે;
બ્રહ્માનંદ હિંડોરાની શોભા, તીન લોક દુઃખહારી રે. સું૦ ૩

પદ ૪૮૭ મું.

હારે ઝીલે નરનારાયણ શ્યામ રે;
હિંડોળે હરિ મુખ સિંધુ રે દીન તણા બંધુ. હારે૦

પરાપાર પૂરણુ પુરુષોત્તમ, નેતિ નિગમ ઉચ્ચારે રે;
 નૌતમ રૂપ અનૂપ નાથનું, ધ્યાન મુનિવર ધારે રે. હિં ૧
 જેનું નામ જપે જે પ્રાણી, તેના વૈભવ ફરવા રે;
 ત મૂર્તિ ધરી જગમાં ડાલે, હરિજનનાં મન હરવા રે. હિં ૨
 હરિવરનો હિંડોળો જોધને, મગન થયા ત્રિપુરાં રે;
 પ્રદ્યાનંદના નાથને નિરખ્યા, તે ધન્ય ધન્ય નર નારી રે. હિં ૩

પદ ૪૮૮ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

જૂલતહે નંદલાલ, નવલ પિયા જૂલતહે નંદલાલ. ટેક.
 બહુત બનાય હિંડોરો બાંધ્યો, નવલ કદમકી ડાળ. નં ૧
 સુંદર શ્યામ હિંડોરે જૂલે, જૂલાવત સખ ગ્વાલ. નં ૨
 જૂથ મળી નિરખત પ્રજનારી, ગાવત ગીત રસાળ. નં ૩
 પ્રદ્યાનંદ વસે ઉર માંઈ, ગુણ સાગર ગોપાળ. નં ૪

પદ ૪૮૯ મું.

નવલ પ્રીતમ ઘનશ્યામ, જૂલત પ્યારો નવલ પ્રીતમ ઘનશ્યામ. ટેક.
 મોહનલાલ હિંડોરે જૂલત, પ્રજ જનકો વિશ્રામ. જૂં ૧
 રાધા આદિ ખડી પ્રજનારી, જૂલાવત કરી હામ. જૂં ૨
 સુંદર નવલ હિંડોરો શોભે, બાંધે મોતીન દામ. જૂં ૩
 પ્રદ્યાનંદ રહે ઉર અતર, એહી છબી આકુ જામ. જૂં ૪

પદ ૪૯૦ મું.

રસિક શ્યામ નવરંગી, હિંડોરે જૂલે રસિક શ્યામ નવરંગી. ટેક.
 હરિવર નવલ હિંડોરે જુલે, નિરખન અખીયાં ઉમગી. હિં ૧
 કેસર તિલક સો અજબ બન્યો હે, અજબ બની તન અંગી. હિં ૨
 સુંદર પેચ પાગકે છૂટે, સુંદર લટક કલગી. હિં ૩
 પ્રદ્યાનંદ રસિક પીયા જુલત, શ્યામ ચતુર ફિલ સંગી. હિં ૪

પદ ૪૯૧ મું.

જૂલત રાધા ગોરી, પીયા સગ જૂલત રાધા ગોરી. ટેક.
 એક ઘોર ઠાડી ગ્વાલ મંડળી, એક ઘોર ગોપ કિશોરી. પીં ૧
 વારા ફેરી દોય જુલાવત, પકર હીરકી દોરી. પીં ૨
 પ્રીતમકો મુખ નિરખત પ્યારી, જેહી બિધિ ચંદ ચકોરી. પીં ૩
 પ્રદ્યાનંદ જાત બલિહારી, જુગ જુગ અવિચળ જોરી. પીં ૪

પદ ૪૯૨ મું-રાગ સોરઠ.

જૂલે નવલ પ્રીતમ બલવીર હો વીર, જૂલે નવલ પ્રીતમ બલવીર હો વીર. ટેક.
 જુથ મીલી મજનાર ઝુલાવે, નિરખી નિરખી મન અતિ સુખ પાવે,
 રતન જડિત હિંડોરા ઉપર, રાજત શ્યામ શરીર. જૂં ૧
 સુંદર નવલ હિંડોળો શોભે, છબી લખી મુનિવરકે મન લોભે;
 ગ્વાલ બાલ સખ ઘેર રહે હે, ઠાઠે જમુના તીર જૂં ૨
 અજબ કલગી લટકે રહી હે, નિરખત સખ ત્રિય મગન ભઈ હે;
 મહા મનોહર નટવર મૂરતિ, નીરખત રહત ન ધીર જૂં ૩
 જૂલત નૌતમ નાથ હિંડોરે, કરી લટકે સખકે ચિત્ત ચોરે,
 બ્રહ્માનંદ મદન મોહન લખી, મીટ ગઈ ભવકી પીર. જૂં ૪

પદ ૪૯૩ મું

હેલી જૂલત રસિક મજયદ હો ચદ, હેલી જૂલત રસિક મજયદ હો ચદ. ટેક.
 બાધ્યો આંબાડાર હિંડોરો, રાજત નવલ મનોહર તોરો,
 લટકત શિર પર નવલ કલગી, શ્યામ બને સુખકદ. હેં ૧
 ગોપી ગ્વાલ ખડે ચહુ ચોરા, બાજત તાલ મૃદગ ટકોરા,
 જૂલત રગ ભર પ્રીતમ મોરા, ગુન સાગર ગોવિંદ. હેં ૨
 ગરક કસુંબી પગિયાં ઘેરી, પુલ માલ સુંદર ગળ પેરી;
 પ્રેમી જન મન ભમરન કારન, રચ્યો પ્રેમકો ફદ હેં ૩
 કાને કુડળ જડિત ખીરાજે, દેખી દેખી કંદર્પ છબી લાજે;
 પ્રાણ પીયાકે વદન કમળ પર, વારી બ્રહ્માનંદ. હેં ૪

પદ ૪૯૪ મું.

ખ્યારો જૂલત નવલ મજરાજ હો રાજ, ખ્યારો જૂલત નવલ મજરાજ હો રાજ. ટેક.
 જૂલત પ્રાનપિયા ગિરિધારી, જૂલાવત હી મીલ બ્રજનારી;
 અરસ પરસ રગ વરસ રચો હે, અધિક સરસ દિન આજ. ખ્યાં ૧
 ગાવત ગીત મનોહર ગોરી, પકર રહી સખ રેશમ દોરી;
 શ્યામપીયાકે નવલ હિંડોરે, સખે રતનકો સાજ. ખ્યાં ૨
 કુલન હાર બિરાજત નીકે, ઝલકત સુંદર વસન જરીકે;
 નિરખ રૂપ નદલાલ પીયાકો, રહત મદન છબી લાજ. ખ્યાં ૩
 બાજ નૌતમ ભાંત બજાવે, કૌ નાચે કૌ મંગળ ગાવે;
 બ્રહ્માનંદ દરશકે કારણ, આચે દેવ સમાજ. ખ્યાં ૪

૫૬ ૪૯૫ મું.

આવો હિંડોરે જૂલાવું મેરે મીત હો મીત, આવો હિંડોરે જૂલાવું મેરે મીત હો મીત. ટેક.
 કહાન કહાન મુખ નિશ દિન કહુંગી, હાથ જોર નિત્ય હાજર રઉગી;
 પુલનકે બાબુબધ ગજરે, પેહેરાવું કરી પ્રીત. આ૦ ૧
 પ્રેમ અધિક કરી પાવ પરગી, હૈરેકે સખ તાપ હરગી;
 ભાંત ભાંતકે અન્ન ધરગી, ભોજન ભાવ સહિત. આ૦ ૨
 છબી તેરી અતરમેહી ધારુ, ઓર સમે જબાણ વિસારુ;
 મોતીનકી નીકી પહેરાવું, માળ ગળ શોભિત. આ૦ ૩
 નેનનકે તારે કરી રાખું, કઠીન વચન કબહુ નહીં ભાખુ;
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે ચરનુમે, અરપ દેઉગી ચિત્ત. આ૦ ૪

૫૬ ૪૯૬ મું-રાગ માલીગાડો.

નવલ હિંડોળે શ્રીનાથજી ઝુલે, ઝુલાવે રાધીકા ગોરી રે;
 કનક થંભનો બન્યો રે હિંડોળો, રેશમ કેરી દોરી રે. ન૦ ૧
 સર્વ સાહેલી લેળી રે થઈને, ચાલો જોવા જાયે રે;
 મનમોહન નટવરની રે મૂર્તિ, નિરખીને સુખીયાં થાયે રે. ન૦ ૨
 બહુ હેતે હિંડોળો રે બાંધ્યો, આંબલિયાની ડાળે રે;
 મોરલીમાં રાગ મલાર આલાપે, ગાવતા રગ ઢાળે રે. ન૦ ૩
 છોગાળો ધનશ્યામ છબીલો, હેત કરીને હેરે રે;
 પ્રદ્ધાનન્દના વહાલાને જોધને, મગન થઈ આ ફેરે રે. ન૦ ૪

૫૬ ૪૯૭ મું.

રતન જડીત હિંડોળા માંહી, બેઠા છે પ્રીતમ પ્યારો રે;
 હેત કરી વ્રજ જનને હેરે, નટવર નદ દુલારો રે. ૨૦ ૧
 કોઈક નાચે ને કોઈક ગાવે, કોઈક તાળ બજાવે રે;
 જહુવરના હિંડોળાને જોવા, ઇંદ્રાદિક સુર આવે રે. ૨૦ ૨
 હિંડોળાની શોભા જોધને, મોહી રહ્યાં નર નારી રે;
 રાધા સહિત રસિક વર ઝુલે, શુણુવતો ગિરિધારો રે. ૨૦ ૩
 કનક તણો હિંડોળો સુંદર, સજની જોવા ચાલો રે;
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે રગભર ઝુલે, લટકાળો નન્દલાલો રે. ૨૦ ૪

૫૬ ૪૯૮ મું.

હરિવરના હિંડોળાની શોભા, સજની ચાલો જોધયે રે;
 મનમોહન નટવરની મૂર્તિમાં, લઈ ચીત્તડાંને પ્રોધયે રે. હ૦ ૧

કનકતણા થલા ખેડ કાળુ, રેશમ કેરી હોરી રે;
 ઘેરે સૂર કરી ઝુલા ગાવે, શ્રી બ્રહ્મભાન કિશોરી રે. હં ૨
 માથે જરકસી પાઘ મનોહર, મોતીડાંની માળા રે;
 ખહુ નામી હિંડોળામાં ખેડા, લાગે છે રૂપાળા રે. હં ૩
 સુંદર વર છોગાળા કેરુ, મુખડું લાગે ખ્યારુ રે;
 બ્રહ્માનંદના વહાલાને ઉપર, સરવસ લધને વારુ રે. હં ૪

પદ ૪૯૮ મું.

સુંદર વર હિંડોળે શોભે, રગ લીનો રૂપાળો રે;
 લટકાળો ખાંતે કરી ઝુલે, મોહન મોરલીવાળો રે. સું ૧
 સોનાનો હિંડોળો સુંદર, રેશમ હોરી રુડી રે;
 રગ લીની રાધા ઝુલાવે, ખળકે છે ભુજ ચુડી રે. સું ૨
 પેચાળી પાઘડલી ખાંધી, લટકે નવલ કલંગી રે;
 રસીક પ્રીતમ લાગે છે રુડા, નાથ ઝુલે નવરંગી રે. સું ૩
 રતન જડીત ઝાંડી હિંડોળે, લાગે છે રૂપાળી રે;
 બ્રહ્માનંદનો વહાલો શોભે, વ્રજજીવન વનમાળી રે. સું ૪

પદ ૫૦૦ મું.

ચાલ સખી જોવાને જાધયે, ઝુલે છે મતવાલો રે;
 મનમોહન રગડાનો માતો, સુંદર વર છોગાળો રે. ચાં ૧
 મોરલીમાં રાગ મનોહર, ગાવે છે ગિરિધારી રે;
 મનમોહન નટવરની મૂર્તિની, છળી બની અતિ ભારી રે. ચાં ૨
 પેચાળી નૌતમ પાઘડલી, નવલ કલંગી લટકે રે;
 નવલ ખલે શેલું એક નાખ્યું, ચાળ કસુંખી ચટકે રે. ચાં ૩
 હરિવરનો હિંડોળો જોધને, લાલ નયનનો લધએ રે;
 બ્રહ્માનંદના વહાલાની ઉપર, સરવસ વારી દધએ રે. ચાં ૪

પદ ૫૦૧ મું.

હિંડોળો ધનશ્યામ હરિનો, અતિ રૂપાળો લાગે રે;
 સજની અતર વાધે મુખડું, લવનું દુઃખડું ભાંગે રે. હિં ૧
 છેલ ચતુરવર છોગાળા કેરી, મૂર્તિ મનોહર પ્યારી રે;
 અલખેલા મનમોહન ઉપર, તન ધન નાખું વારી રે. હિં ૨
 હિંડોળાની શોભા હેલી, વર્ણવ્યામાં નવ આવે રે;
 લટકાળા કેરુ છોગલીયું, ચીત્તડાને લલચાવે રે. હિં ૩

કનક થંભ હિંડોળો કાળુ, દોરી રેશમ કેરી રે;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો ઝુલે, લાલ મનોહર લેહેરી રે. હિં ૪

૫૬ ૫૦૨ મું.

રસિયાનો હિંડોળો રૂડો, હેતે ભેઠએ હેલી રે;
ચોપ કરી જલદીથી ચાલો, કામકાજ સર્વે મેલી રે. ૨૦ ૧
અંજે હેતે કરીને ઝુલાવે, ગિરિધરને ગોવાળા રે;
આસપાસ આવીને ઉભા, લાગે છે રૂપાળા રે. ૨૦ ૨
કેડીલા વર કહાનકુંવરની, મૂર્તિ સુંદર શોભે રે;
ભાલ તિલક સુંદર ભૂધરનું, ભેઠ ભેઠ મનદું લોભે રે. ૨૦ ૩
ડોલરિયા કેરો હિંડોળો, નિરખ્યો હેત કરીને રે;
બ્રહ્માનંદ તે લાભ કમાણી, સુંદર દેહ ધરીને રે. ૨૦ ૪

૫૬ ૫૦૩ મું.

મજાજીવન નટવર વહાલાનો, હિંડોળો રંગ ભરીયો રે;
સુંદર વર નટનાગર શોભે, કહાન કુવર કેસરીયો રે. ૨૦ ૧
રતન જડીત થભા રૂપાળા, ડાંડી પશુ રૂપાળી રે;
ચિત્ર વિચિત્ર બન્યો હિંડોળો, માતીડાની જાળી રે. ૨૦ ૨
મનમોહનની પાઘડલીમાં, ઇગલિયાં લઈ ધરીયે રે;
નટનાગર પ્રીતમને નીરખી, સુફળ જનમારો કરીયે રે. ૨૦ ૩
રાધા સહીત રસીકવર ઝુલે, જગપતિ અતર જામી રે;
બ્રહ્માનંદના નાથને ભેઠને, નયનતણું ફળ પામી રે. ૨૦ ૪

૫૬ ૫૦૪-રાગ હુમરો.

ધનશ્યામ મંદિર મોરે રસીક પીયા, ઝુલો હો નવલ હિંડોરે. ધ૦ ૧
હિંડોરે રતન જડાવું, કરી પ્રીતિ અધિક ઝુલાવું. ધ૦ ૨
શિરખાંધો અલોડીક પગીયાં, તુમસે ભે લગન મેરી લગીયાં. ધ૦ ૩
તુમસે બની મેરી ભેરી, ઝુલાવું રેશમ ગ્રહી દોરી. ધ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જીવન મેરા, ભવજલ તારનકા મેરા. ધ૦ ૫

૫૬ ૫૦૫ મું.

ધનશ્યામ શ્યામ હુમારે પ્રીતમ, તુમ ઝુલો હિંડોરે પ્યારે. ધ૦ ૧
તુમસે ભે રતિ મેરી બાઢી, ઝુલાવું મે એક પગ ઠાડી. ધ૦ ૨
હિંડોરા બન્યાહે નીકા, તુમ પેહિરો જ્યું વસન જરીકા. ધ૦ ૩

સનકાદિક શકર આવે, છબી દેખી પરમ સુખ પાવે. ધ૦ ૪
કમલાવર આનંદકારી, બ્રહ્માનંદ કહે નિધિ હમારી. ધ૦ ૫

પદ ૫૦૬ કું.

રંગરેલ કુજવિહારી નવલ પીયા, ઝૂલો હો ગિરિવરધારી. ૨૦ ૧
અતિ ખ્યારી રંગીલી અંખીયાં, લખી હૃદયકમલમે રખીયાં. ૨૦ ૨
ચિત્ત મોયો અજબ રંગ ચટકે, પચરંગી કલગી લટકે. ૨૦ ૩
બુકુટી અતિ સુંદર શોભે, દેખી દેખી ત્રિય મન લોભે. ૨૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ સુહાગી, તુમસે જ્યું લગન મેરી લાગી. ૨૦ ૫

પદ ૫૦૭ મું.

બલનીર કુજવીલાસી ચતુર પીયા, ઝૂલો નવલ અવિનાશી. બ૦ ૧
હિંડોરા ખુબ બનાયા, આય ઝૂલો રસીક વ્રજરાયા. બ૦ ૨
મૂર્તિ નવલ મન માની, અબ હાથ તેહારે બેકાની, બ૦ ૩
તુમસેજે મેરા મન માના, કરી લીજે અપની અબ કહાના. બ૦ ૪
હિંડોરે આય બીરાજે, બ્રહ્માનંદકું ખુબ નિવાજે. બ૦ ૫

પદ ૫૦૮ મું-રાગ ભૈરવી.

આવો ધનશ્યામ ઝુલાઉરી, હિંડોરનામે, આવો ધનશ્યામ
ઝુલાઉરી, હિંડોરનામે. ટેક.
આય બીરાજે પીયા નવલ હિંડોરેમે, કલીયાં કુલ બીછાઉરી. હિં ૧
મોતીનકે મેરાબ અલોકિક, ડાડી રતન જડાઉરી. હિં ૨
ચોકી નંગ જડાવકી સુંદર, રેશમ દોરી બનાઉરી. હિં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી મૂરતિ, નેનન બીચ છુપાવુરી. હિં ૪

પદ ૫૦૯ મું

ઝૂલો ધનશ્યામ હિંડોરમેરી, શ્યામગિયા, ઝૂલો ધનશ્યામ
હિંડોરમેરી, શ્યામગિયા. ટેક.
બહુત બનાય હિંડોરો બાંધ્યો, બેઠો મોઈહું ચંદન ખોરમેરી. શ્યા૦ ૧
ગ્વાલ બાલ સબ ઘેરકે ઠાડે, ઝુલા દોઝી નાખતહે ભેરમેરી. શ્યા૦ ૨
હીરા લાલ જડાવ હિંડોરે, મોયો મન કચન ખોરમેરી. શ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ ચતુરવર, રાખુ મેરે નેનનહુંકે કોરમેરી. શ્યા૦ ૪

પદ ૫૧૦ મું.

મેરે ઘરું બાલમ આવરે, ઝુલનકુ હો, મેરે ઘરું બાલમ
આવરે, ઝુલનકુ હો. ટેક.

તુમ ઝુલો મેરે મદિર આયકે, રસીક સલુના મજરાવ રે. ઝુ૦ ૧
હીરકી દોર હિંડોરે બાંધી, હીરા રતન જડાવ રે. ઝુ૦ ૨
સુંદર વિધિ વિધિ ફૂલ બીછાયે, અતરહુકા છટકાવ રે. ઝુ૦ ૩
અહ્માનન્દ ચરનકી દાસી, હસી હરિ કંઠ લગાવ રે. ઝુ૦ ૪

૫૬ ૫૧૧ મું.

ઝુલો મેરે પ્રાન આધાર રે, પાતળિયા હો, ઝુલો મેરે પ્રાન

આધાર રે, પાતળિયા હો. ટેક.

સુંદર સાજ હિંડોરો સુંદર, સુંદર અંબલેકી ડાર રે. પા૦ ૧
આય વિરાજો નવલ હિંડોરેમે, પેહેરો ગલે પુલહુકે હાર રે. પા૦ ૨
તુમસે રંગીલે પીયા નેહરા લગ્યા હે, સલુને નન્દકુમાર રે. પા૦ ૩
અજબ છબીલી તેરી મૂર્તિ ઉપર, અહ્માનન્દ બલિહાર રે. પા૦ ૪

શ્રાવણ સુદ ૧૧. પવિત્રાં એકાદશીના પદ.

પદ ૫૧૨-મું રાગ માલીગાડા.

શ્રાવણ સુદી એકાદશી સુંદર, નાથ પવિત્રાં પેહેરે રે;
આંગણમાં ઉભા રહીને, હેતે સામું હેરે રે. શ્રા૦ ૧
બહુ મૂલી મોલીડું બાંધે, શિર તોરા મરમાળા રે;
અલબેલાળ દરશન આપે, વહાલમ મોરલીવાળા રે. શ્રા૦ ૨
નટવરજી મૂરતિ નિરખ્યાની, આશ ઘણી છે અમને રે;
એક ઘડી આંખું આગેથી, મેલ્યા ન જાય તમને રે. શ્રા૦ ૩
રસીક પીયા તમને રીઝાવા, ગીત મનોહર ગાવું રે;
બ્રહ્માનંદના નાથજી તમને, પવિત્રાં પેહેરાવું રે. શ્રા૦ ૪

પદ ૫૧૩ મું.

પેહેર્યા નાથ પવિત્રાં સુંદર, પવિત્ર ત્રિયા પેહેરાવ્યાં રે,
નદતણે આગણ પ્રજવાસી, દરશન કરવા આવ્યાં રે. પે૦ ૧
મોહનજીને શોભે મસ્તક, પાઘડલી પેચાળી રે,
ગોપીજન શુભતાન થઈ ગયાં, ભૂધરનુ મુખ ભાળી રે. પે૦ ૨
લટકાળાનાં લટકાં જોઈને, મગન થઈ પ્રજ નારી રે,
આગણીયે આવીને ઉભા, વહાલો કુંજવિહારી રે. પે૦ ૩
નંદતણા નાનડીયાને ઉપર, સરવસ વારી નાખુ રે
બ્રહ્માનંદના વહાલાને જોઈને, આજ ઠરે મારીઆંખું રે. પે૦ ૪

પદ ૫૧૪ મું.

નટવર નાથ પવિત્રાં નૌતમ, પેહેર્યા પ્રીત કરીને રે;
સર્વે પેહેલાં જોઈને જોઈએ, હેતે સહિત હરિને રે. ન૦ ૧
એકાદશી અનોપમ આવી, શ્રાવણની અજવાળી રે,
પીતાંબર આભૂષણ પેહેરી, ઉભા છે વનમાળી રે. ન૦ ૨
ઘર ઘરથી ગોવાળા આવ્યા, હરિનું મુખડું જોવા રે,
વહાલેજી સુંદર વેશ બનાવ્યો, માતુનીનાં મન મોવા રે. ન૦ ૩
પાઘડલી નૌતમ પેચાળી, આંટાળી ઉપરણી રે.
બ્રહ્માનંદના વહાલાને નિરખ્યા, ધન્ય ધન્યતેની કરણી રે. ન૦ ૪

પદ ૫૧૫ મું.

એકાદશી અનૂપ આજની, કોડે ઝોછવ કરીયે રે;
સહિત પવિત્રાં સુંદર વરની, મૂરતિ અંતર ધરીયે રે. એ૦ ૧

પ્રાણજીવનના તોરા ઉપર, પ્રીતે ભમર ભમે છે રે;
લટકાળા મોહનનાં લટકા, મન મારે અધિક ગમે છે રે. એ૦ ૨
સુંદર વર શ્યામળીયા કેરું, રૂપ અલોકિક જોયું રે;
ભૂધરજીની મૂર્તિ બાળી, સરવે ગોકુળ મોયું રે. એ૦ ૩
છેલ ચતુરવર છોગાળાંની, લાવન ખ્યારી લાગે રે;
બ્રહ્માનંદના વહાલાને રાખું, આંખડલીની આગે રે. એ૦ ૪

પદ ૫૧૬ મું.

પેહેર્યાં નટવર નાથ પવિત્રાં, છપી વર્ણવ્યામાં નાવે રે;
વહાલમને જોવા મજવાસી, આનંદ ભરીયાં આવે રે. પે૦ ૧
બહુ મૂલી પાછડલી બાંધી, રૂપાળે મજરાજે રે;
ગુંથીને ગજરા લઈ આવે, કહાનકુંવરને કાજે રે. પે૦ ૨
આંખુની ટસર અણીયાળી, મુખની મીઠી વાણી રે;
છોગલીયાની શોભા જોઈને, દેવત્રિયા લોભાણી રે. પે૦ ૩
હીયડે હાર હબરી પેહેર્યો, કુણડળ લળકે કાને રે;
બ્રહ્માનંદ કહે ચિત્તડુ ચોર્યું, મોરલડીની તાને રે. પે૦ ૪

પદ ૫૧૭ મું.

નવલ પવિત્રાં નાથજી પેહેર્યાં, કહાન કુંવર કેસરીયે રે;
ચાલ સખી નન્દજીને મંદિર, કોડે દરશન કરીયે રે. ન૦ ૧
સુંદર વર છોગાળા કેરું, રૂપ અલોકિક જોઈયે રે;
મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, આંખડલીમાં પ્રોઈયે રે. ન૦ ૨
આજ પવિત્ર એકાદશી આવી, પેહેર્યાં પવિત્રાં વહાલે રે;
કોડીલા નંદલાલ કુંવરને, જોયા વિના નવ ચાલે રે. ન૦ ૩
માવો મજનારીનાં મનડાં, હેતે કરીને હરે છે રે;
બ્રહ્માનંદના નાથની મૂર્તિ, નિરખી નેણ ઠરે છે રે. ન૦ ૪

પદ ૫૧૮ મું.

શ્યામ પવિત્રાં પહેરીને સુંદર, ઉભા છે અલખેલો રે;
શ્યામળીયાનાં દર્શન સારું, કારજ ઘરનાં મેલો રે. શ્યા૦ ૧
અલખેલો ઉભા આવીને, નાથ પવિત્રાં પહેરી રે;
લટકાં અધિક ઠરે છે રૂઝા, લટકાળા રંગ લેહેરી રે. શ્યા૦ ૨
ઓચ્છવનો દિન આજ અનોપમ, ફરી ફરી નવ આવે રે;
મજજીવન રંગ લીનો વહાલો, હેત કરી જોલાવે રે. શ્યા૦ ૩

કહાનુડાનાં દર્શન કાળે, લોક લાજ તજી દીજે રે,
અક્ષાનન્દના નાથની મૂરતિ, નેણુમા ધરી દીજે રે સ્થાં ૪

પદ ૫૧૯ મું.

પુણ્ય પવિત્ર એકાદશી પૂરણુ, ગીત પવિત્ર તે ગાવે રે,
પ્રાણુ પ્રીતમને આવી પવિત્રાં, પવિત્ર ત્રિયા પહેરાવે રે. પું ૧
લટકાં પવિત્ર કરે લટકાળો, હેત પવિત્ર કરી હેરે રે,
પવિત્ર ગોવાળ ઉભા પાસે, કમળ પવિત્ર કર ફેરે રે; પું ૨
પાઘ પવિત્ર મનોહર માથે, પવિત્ર કલગી લટકે રે;
મહા પવિત્ર અલોકિક મૂરતિ, પવિત્ર હ્રીયામાં અટકે રે. પું ૩
પવિત્ર પવિત્ર પોતાના જનને, દરશન પવિત્ર દેવા રે,
અક્ષાનંદ પવિત્ર પ્રીતમને, પવિત્ર પડ્યો છે હેવા રે. પું ૪

શ્રાવણ સુદ ૧૫. રક્ષા બંધનના પદ.

પદ ૫૨૦ મું.-રાગ માલીગાડો.

મોહનવરને બાધે માતા, રાખડલી રૂપાળી રે,
ઝાઝે હેતે દીયે રે જશોદા, ભામણીયાં મુખ ભાળી રે. મોં ૧
ઘણી ખમા મારા લાડકાને, વિધન દુર સરવે થાજે રે,
શરણુગત તારાં થાજે સુખીયાં, વેરીડાં મરી જાજે રે. મોં ૨
રેશમનાં કુમકડાં રૂપાળાં, રેશમ કેરી દોરી રે;
મોતીડાં પ્રાધને માહી, નિરખે રાધા ગોરી રે. મોં ૩
મરમાળા નટવરની મૂર્તિ, ત્રિભુવનથી છે ન્યારી રે.
અલબેલા ધનશ્યામની ઉપર, અક્ષાનંદ બલિહારી રે. મોં ૪

પદ ૫૨૧ મું.

બહુ હેતે જશોદાજી બાધે, રસીક રાયને રાખી રે,
કહાનકુંવરને જોવાને કાળે, ગોપત્રિયા અભીલાખી રે. બં ૧
હૈડા ઉપર શોભે હરિને, મોતીડાની માળા રે;
ગોપીના મડળમાં ગિરિધર, લાગે છે રૂપાળા રે. બં ૨
રાખી માંહી ગુંથીને રાખ્યો, મોતીડાંને ઝુડો રે;
હેતાળા હરીવરને હાથે, લાગે છે અતિ રૂડો રે. બં ૩
બાંદા ગૃહી પ્રીતે બોલાવે, સુંદર છેલ છળીલો રે;
અક્ષાનંદને મનડે વસીયો, કહાનકુંવર કોડીલો રે. બં ૪

પદ ૫૨૨ મું.

રાખડલી વ્રજરાજ કુવરને, સુંદર કરમા શોભે રે,
મરમાળા નટવર મોહનનાં, લટકા ભેઈ મન લોભે રે. ૨૧૦ ૧
ભાવે જશોદા લીધે રે ભામણીયાં, નદજી ઉભા નિરખે રે;
ગોપી ગ્વાલ સખે મળી ગાવે, હરિને ભેઈને હરખે રે. ૨૧૦ ૨
પુમકડાં નૌતમ અતિ ફાવે, મોટાં મોટાં મોતી રે;
વ્રજનારી તનની સુધ ભૂલી, શોભા ભેતી ભેતી રે. ૨૧૦ ૩
એક ઘડી આંખું આગેથી, દૂર જાવા નવ દેવા રે,
બ્રહ્માનંદનો વહાલો સજની, ઉરમાં રાખ્યા જેવા રે. ૨૧૦ ૪

પદ ૫૨૩ મું.

રાખી અતિ લાગે રૂપાળી, હરિને જમણે હાથે રે;
પ્રીત કરી પીતાંબર પેહેર્યું, મુગટ જડાઉ માથે રે. ૨૧૦ ૧
ઘર ઘરથી ગોપી સર્વે આવી, શોભા ભેવા સારુ રે,
માતા કે દેખાડને માવા, રૂપ અલૌકિક તારુ રે. ૨૧૦ ૨
હું ઘોળી તારા મુખડા ઉપર, લાડકડા વનમાળી રે;
મોહ પામી સરવે વ્રજનારી, મૂરતિ તારી ભાળી રે. ૨૧૦ ૩
જે તારા વેરી હોય જગમાં, તે વેહેલેરાં ટળજે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે દાસ તમારાંને, મહાસુખ નિત નિત મળજે રે. ૨૧૦ ૪

પદ ૫૨૪ મું.

આજ બળેવ દિવસ એવધવનો, નંદ તણે ઘર બાંધ્યે રે;
નટવર છેલ છળીલાને નિરખી, અંતર સુખીયા થાઈયે રે. ૨૧૦ ૧
ગર્ગાચારજ રાખી બાંધી, પૂરણ બ્રહ્માને પુંચે રે;
અમર સદા રહેા અવિનાશી, એમ બોલ્યા મુર ઉચે રે, ૨૧૦ ૨
પ્રેમ કરી પાથરણાં નાખ્યાં, બહુ બહુ વાના કીધાં રે;
વસ્ત્ર આભૂષણ સહિત ગર્ગને, દાન ધેનુનાં દીધાં રે. ૨૧૦ ૩
રાજ અધિક થયાં નંદરાણી, ગોરાણી શણગાર્યા રે;
બ્રહ્માનંદ કહે કહાનકુવરનાં, સરવે વિદ્ય નિવાર્યા રે. ૨૧૦ ૪

પદ ૫૨૫ મું.

રસિક રાયને હાથે રાખડી, બાંધી તે બહુ મૂલી રે,
સરવે જૂથ મળી વ્રજનારી, નિરખી તન સુધી ભૂલી રે. ૨૦ ૧
મોતીડાંને હાર મનોહર, બાંધ્યા સુંદર બાજુ રે,
મુખડુ પૂરણ ચંદ સરીખુ, કાને કુંડળ કાજુ રે. ૨૦ ૨

રૂપાળો બાંધ્યો કટી રેટો, અંગરખા પુલ કેરી રે;
રાખડલીની શોભા રુડી, ત્રિભુવનથી છે અનેરી રે. ૨૦ ૩
આંખડલી હરિની અણિયાળી, કેસર તિલક કરેલું રે;
અહ્માનંદ કહે નટવરનું, છોગલિયું રંગ ભરેલું રે. ૨૦ ૪

પદ ૫૨૬ મું.

રેશમ કેરી અજબ રાખડી, બાંધી છે બે ભાધયે રે;
ચાલ સખી નન્દજીને ફળિયે, શોભા જોવા બાધયે રે. ૨૦ ૧
શ્યામ સલુણા શ્યામળિયાની, આંખડલી અણિયાળી રે;
બહુ અમૂલક મસ્તક બાધી, પાઘડલી પેચાળી રે. ૨૦ ૨
હોમ તણી પુંચી બેઠ હાથે, કુડળ જડાઈ કાને રે;
ગોપી સઉ ગુલતાન થઈ છે, વહાલાજીને વાને રે. ૨૦ ૩
નન્દતણા નટવરને સાથે, કોડે પ્રીતિ કરીયે રે;
અહ્માનંદના નાથને નિરખી, મતવાલા થઈ ફરીયે રે. ૨૦ ૪

પદ ૫૨૭ મું.

રાખડલી પ્રજરાજ કુવરને, શોભે સુંદર હાથે રે;
બહુ મૂલી હોતે કરી બાંધ્યું, મોળીડુ હરિ માથે રે. ૨૦ ૧
હીયડે લેહકે હાર હજારી, આઢ્યો નવલ દુશાલો રે;
આંગણીયે આવીને ઉભા, લટકાળો નંદલાલો રે. ૨૦ ૨
બળ કહે મારી સરસ રાખડી, તારી નરસ બતાવે રે,
પ્રજવાસી સરવે દેખતાં, ખેલ કરે ને ખીજવે રે. ૨૦ ૩
ધન્ય ધન્ય આજ બળેવનો દહાડો, ધન્ય જોણે બાંધી રાખી રે;
અહ્માનંદના નાથને દેખી, પ્રજ વિનતા અભિલાખી રે. ૨૦ ૪

આવણુ વદ ૮ ના પદો.

શ્રીકૃષ્ણ જન્મ વધાઇ.

પદ ૫૨૮ મું-રાગ ગરખી.

નહ તણે ઘેર નોખત વાજે, વદત વધાઈ વધાઈ રે;
જશોમતી જાયો પુત્ર સખી રે, હરખત લોક લુગાઈ રે.

શોભિતા શણુગાર સભે મળી, મંગળ વસ્તુ લાગે રે;
 મોતીડાંના થાળ ભરીને, ચાલો વધાવા જાયે રે. ૨
 નૌતમ ચોખા હળદર નાખી, કાઢવ દહીંના કરીયા રે,
 એક બીજના અંગપર સીંચે, ગોવાળા રંગ ભરીયા રે. ૩
 મોહનજનું મુખડું રે જોઈને, આનંદ અંગ ન માય રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિ મજમાં, પ્રગટ્યા તે ત્રિભુવન રાય રે. ૪

પદ ૫૨૯ મું.

ટોડલે ટોડલે તોરણ બાંધ્યાં, રત્ને તે મડપ છાયો રે;
 અભિલ ભુવનનો નાથ અલૌકિક, પુત્રજશોભતીજાયો રે. ૧
 સામવેદ ઉચે સ્વર સુંદર, બ્રહ્મા તે ઉભા વાંચે રે;
 તાંડવ નૃત્ય કરી ત્રિપુરારિ, નંદતણે ઘર નાચે રે. ૨
 ચિત્ર વિચિત્ર ધન પટ બાંધ્યાં, મોતીડે ચોઠ પૂરાવ્યા રે;
 નંદનવનનાં પુલ લેઈને, દેવ વધાવા આવ્યા રે. ૩
 જીવતી જીવ્ય કરીને જોવા, સૌ મળી આપણ ચાલો રે;
 આપણે કાળે પ્રગટ થયા છે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો રે. ૪

પદ ૫૩૦ મું.

આજ સખી જોને નંદતણે ઘેર, આનંદ ઉત્સવ ભારી રે;
 કનક તણી ગળે માળ નાખીને, ઘેનુને શણુગારી રે. ૧
 બ્રાહ્મણ જીવ્ય મળ્યા બ્રહ્મવેત્તા, વેદ જપે શુભ વાણીરે;
 કોટી કોટી બ્રહ્માંડનો કર્તા, લાલ જાયો નંદ રાણી રે. ૨
 નૌતમ વસ્ત્ર આભૂષણ પહેરી, ગોપી ગોવાળા ગાવે રે;
 અરસપરસ મુખ માંખણ લીપિ, દહીંના તે કીચ મચાવેરે. ૩
 નંદતણે આંગણ નર નારી, હરખ ભર્યાં સહુ ડોલે રે;
 બ્રહ્માનંદના નાથને જોઈને, જય જય વાણી જોલે રે. ૪

પદ ૫૩૧ મું.

નંદ જશોદાનાં ભાગ્યનો મહિમા, મુખ વર્ણવ્યો નવ જાવે રે;
 પુરુષોત્તમ જેના પુત્ર થયા નિત્ય, જોવામાં લઈને ખેલાવે રે. ૧
 ધનધન મજની ભોમ સખી, જેની રજ વંદે ત્રિપુરારિ રે;
 અનંત બ્રહ્માંડ પતિ ત્યાં આવી, પ્રગટ્યા તે દેવ મોરારિ રે. ૨
 બ્રહ્માદિક સિદ્ધરાજ મુનિજેનું, ધ્યાન કરી કરી હાર્યાં રે;
 તે વહાલો ગોવાળાના ઘરમાં, પ્રીત કરીને પધાર્યા રે. ૩

અક્ષરધામથી અધિક થયું, આજ નંદરાયનું ક્રિયું રે,
બ્રહ્માનંદના નાથને નિરખી, નેણતાણુ કળ મળીયું રે. ૪

પદ ૫૩૨ મું-રાગ સામેરી.

ખાવા નહતણે દરખાર, નોખત વાજે રે,
હરિ પ્રગટ્યા સરજણ હાર, નિજ જન કાજે રે. નો ૧
જનમ થયો જગદીશનો રે, હરખ વધ્યો ત્રિલોક;
કુણ્ડિક કસ સરીખડા, તેને અતર પેઠો શોક. નો ૨
દેવ ત્રિયા ટોળે મળી રે, સુર તેત્રીસે કોડ;
જશોમતી કેરે આંગણે ગાવે, જયજય ધુનિકર જોડ. નો ૩
તોરણ બાંધ્યા ટોડલે રે, ચંદન લીપ્યા ધામ
આનંદકારી ઉપન્યા વહાલો, બ્રહ્માનંદનો શ્યામ. નો ૪

પદ ૫૩૩ મું.

અતિ હરખ વધાર્ય આજ, વહે વ્રજવાસી રે,
થયા પ્રગટ રસિક વ્રજરાજ, અકળ અવિનાશી રે. ૧૦ ૧
ચોક પૂરાવ્યા મોતિયે રે, રોખ્યા થલ પ્રવાળ.
કાદવ દહીંના કીધલા રે, મળી ખેલત ગોપી ગ્વાલ. ૧૦ ૨
અખર આલૂષણ અગમાં રે, સર્વ સજી શણગાર.
કહાન વધાવા કારણે, આવી ગોકુળીયાની નાર ૧૦ ૩
લાલ અમર રહો નંદનો રે, આપે સહુ આશીષ,
અધમ ઓધારણ અવતર્યા, વહાલો બ્રહ્માનંદનો ઇશ. ૧૦ ૪

પદ ૫૩૪ મું.

સખી જશોમતી જાયો લાલ, વધાવા જાયે રે;
ભાળી સુંદર એનુ ભાલ કે, સુખીયાં થાયે રે. ૧૦ ૧
મોતી મુંઘાં મૂલનાં રે, લઈ ભરીયે ક્યન થાળ;
નંદ મહરને આંગણે ગાયે, મગળ ગીત વિશાળ. ૧૦ ૨
રસિક નક્ષત્ર ધન્ય રોહિણી રે, તીથિ આઠમ પરમ અનૂપ;
આહીર કુળમાં ઉપન્યા, વહાલો ચૌદ ભુવનનો ભુપ. ૧૦ ૩
વાજે અધિક વધામણાં રે, ચાલો સૌ મળી સાથ,
નેણાં ભરી ભરી નિરખીએ, હેલી બ્રહ્માનંદનો નાથ. ૧૦ ૪

પદ ૫૩૫ મું.

આજ નંદ મહરની પોળ, ઉત્સવ ભારી રે;
કરે મગળ ગીત કલોલ, સર્વ નર નારી રે. ૭૦ ૧

મુનિ નારદ નૃત્ય માંડીયાં રે, તુંબડૂ ગાવે તાન;
 ઈંદ્ર ઉતારે આરતી, ધરે શકર ઉભા ધ્યાન. ઉ૦ ૨
 પ્રેમે ઘડીયું પારણું રે, વિશ્વકર્મા શુભ સાજ;
 પ્રહ્મા લાવ્યા ઝુલડી કાળુ, કહાનકુવરને કાજ. ઉ૦ ૩
 રમવાનાં રમકડાં રે, લઈ આવ્યા શશિ સુર,
 પ્રહ્માનન્દના નાથનુ ભેઈ મુખ, થયા મુખ ભરપુર. ઉ૦ ૪

જન્મનાં પદ.

પદ ૫૩૬ મું-રાગ માલીગાડા.

શ્રાવણુ વદી આઠમ બુધવારી, નક્ષત્ર રેહિણી આયો રે;
 અર્ધ રાત જાતાં અવિનાશી, પુત્ર જશોદા જાયો રે. શ્રા૦ ૧
 જયજયકાર થયો ત્રિલોકમા, દેવ ત્રિયા મળી નાચે રે;
 આંગણીયે પ્રહ્માદિક આવીને, વેદ તણી ધૂની વાંચે રે. શ્રા૦ ૨
 નંદરાય ઘર ઉત્સવ ભારી, ઉલટયો ગોકુળ સારો રે;
 ગોપી આય કહે જશોદાને, જીવો લાલ તમારો રે. શ્રા૦ ૩
 જન્મ સુણી આવ્યા સિદ્ધ ચારણુ, ગધર્વ ઉભા ગાવે રે;
 પ્રહ્માનન્દના નાથને હેતે, વ્રજની નાર વધાવે રે. શ્રા૦ ૪

પદ ૫૩૭ મું.

ભાગ્ય બડાં વ્રજની ભોમીનાં, જન્મ્યા અંતરજમી રે,
 અખીલ ભુવનના કરતા હરતા, પ્રહ્માદિકના સ્વામી રે. ભા૦ ૧
 ગુણીજન મંગળ ગીત ઉચ્ચારે, નન્દરાયની હેલી રે,
 મન કુદ્યાં વ્રજની વિનતાનાં, કુદી છે વનની વેલી રે. ભા૦ ૨
 જાત્રતામાન થયા દ્રિજ અગ્નિ, હેત મંગળ થઈ હોલે રે;
 ચિરંજીવી રહો લાલ નંદનો, જય જય વાણી પાડે રે.

અધિક થઇ આનંદ કેરી હેલી, ગીત પરસપર ગાવે રે;
કોડીલા નટવરને કાળે, રમકડાં લઇ આવે રે. ૧૦ ૩
ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય નંદના સજની, ધન્ય જશોદા માતા રે;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો જન્મ્યા, અવિચળ સુખના દાતા રે. ૧૦ ૪

પદ ૫૩૯ મું.

ચાલ સખી જોવાને જાયે, મોહનજનું મુખડું રે;
ખોળામાં તેડીને ખોયે, અનત જનમનું દુઃખડું રે. ૧૦ ૧
આગણીયામા ઉભા રહીને, ઘેરે સાદે ગાયે રે;
શ્યામળીયા નટવરને સારુ, રમકડાં લઇ જાયે રે. ૧૦ ૨
આનંદ અધિક જાય ઉભરાણુ, વાળ નૌતમ વાળે રે;
ઇદ્રાદિક બ્રહ્માદિક આઁયા, મુખડું જોવા કાળે રે. ૧૦ ૩
મહા અલોકિક લીડ મચી હે, નંદરાયને દ્વારે રે;
બ્રહ્માનંદના વહાલાની ઉપર, તન મન ધન લઇ વારે રે. ૧૦ ૪

પદ ૫૪૦ મું.

ગોકુળની સરવે મળી ગોપી, નાથ વધાવા આવી રે;
ઝણઝણીયાં ખણખણીયાં ઝાઝાં, રમકડાં તે લાવી રે. ૧૦ ૧
એક કહે દેખોની ખેડેની, બાળક લાગે છે વહાલો રે;
એક કહે ઝાઝા દિન જીવે, નંદ જશોદાનો લાલો રે. ૧૦ ૨
દુધ દહીંના કીચ મચાઁયા, માંખણ દીલે લીંપે રે;
નંદરાયનું આંગણ નૌતમ, કોટી રવિ જેવું દીપે રે. ૧૦ ૩
એકાંતે જો હાથ આવે તો, લાભ અલોકિક લીજે રે;
બ્રહ્માનંદના નાથ સંગાથે, કોડે પ્રીતિ કીજે રે. ૧૦ ૪

પદ ૫૪૧ મું.

મજમાં ઘર ઘર હરખ વધાર્ધ, ગાવે નર ને નારી રે;
પ્રગટ થયા પુરુષોત્તમ પોતે, વહાલો કુંજવિહારી રે. ૧૦ ૧
ધેનુને મન હરખ થયો અતિ, આંચળ દુધ ન માવે રે;
વાછરડાં મન હરખ ભરાણાં, નંદ ઘર દોડી જાવે રે. ૧૦ ૨
દેવ ત્રિયા આંગણીયે આવી, કોઈ નાચે કોઈ ગાવે રે;
સુંદર વરને જોવા સારુ, ઈદ્રાદિક સુર આવે રે. ૧૦ ૩
હરખ થયો ગોવર્ધન ગિરિને, વનવેલી હરખાણી રે;
બ્રહ્માનંદ કહે જગજીવન, સુત જાયો નંદરાણી રે. ૧૦ ૪

પદ ૫૪૨ મું.

આજ સખી ઉત્સવનો દહાડો, અવતરિયા અવિનાશી રે.
જેનો વેદ વખાણુ છે મહિમા, તે આ કુંજવિલાસી રે. આ૦ ૧
ચાલો સખી સૌ મળી જઈએ, નન્દતણે આંગણીયે રે,
અંતરગત એકાંતિક વાતુ, ભૂધરજીને ભણીયે રે. આ૦ ૨
ચાલખાળ સહુ મંગળ ગાવે, વદન વધાઈ વધાઈ રે;
પ્રેમીજન કારણ હરિ પ્રગટ્યા, સુંદર વર સુખદાઈ રે. આ૦ ૩
પાલણિયે નટવરજી પોઢયા, ચાલો પાસે જઈએ રે;
પ્રદ્યાનન્દના વહાલા કેરાં, બાળ સગાથી થઈએ રે. આ૦ ૪

પદ ૫૪૩ મું

નહભુવન આવી મજનારી, વહાલાજીને વધાવા રે;
લાલતણું વારણિયાં લઈને, ગીત મનોહર ગાવા રે. ન૦ ૧
ટોડે ટોડે તોરણ બાંધ્યાં, શેરી કુલ વેરાવ્યાં રે;
હુધ હહીં ને માંખણ કેરાં, આંગણ કીચ મચાવ્યાં રે. નં૦ ૨
પૂરણ મોતી ચોક પૂરાવ્યા, ધેનુને સણગારી રે;
કહાનકુંવરને જોવા આવે, ગોકુળિયાની નારી રે. નં૦ ૩
ગોપી સરવે કહે જશોદાને, જીવો લાલ તમારો રે;
કંસ નિકંદન કરવા પ્રગટ્યા, પ્રદ્યાનન્દનો પ્યારો રે. ન૦ ૪

પદ ૫૪૪ મું—રાગ ગરબી.

ધન ધન આજ ઘડી ચાલી, વહાલો મારો આવ્યા મજ ચાલી. ટેક.
ધન ધન નંદતણી કરણી, જશોદા ધન જેની ધરણી;
ધન ધન ગોકુળની ધરણી, ધ૦ ૧
શ્રાવણ વદ આઠમ બુધવારી, રોહિણી નક્ષત્ર ઘડી સારી,
અર્ધ નિશિ પ્રગટ્યા મોરારી, ધ૦ ૨
અનૂપમ આચ્છવ દિન આવ્યો, ચોપે કરી મંડપ રંગ છાયો,
જશોમતી કહાનકુંવર બાયો, ધ૦ ૩
ચાલો સખી સહુ ભેળાં થઈને, બાલાવીશું કાનુડો ઠહીને;
પ્રદ્યાનન્દ કહે મીઠાં લઈને, ધ૦ ૪

પદ ૫૪૫ મું.

ધન ધન આજની રજની, જશોદાને પુત્ર થયો સજની.	ટેક
ટોડે ટોડે તોરણિયાં છાજે, ઘેરે સ્વર ત્રખાળુ ગાજે;	
સખી જોને નંદને દરવાજે,	ધન૦ ૧
કાદવ દહીં દુધતણા કરીઆ, ગોપીજન આનન્દથી ભરીઆં,	
વહાલો જોધ લોચનિયાં ઠરીઆં,	ધન૦ ૨
ભાવે મુખ ભૂધરનુ ભાળી, વધાવે સુંદર મહીવાળી,	
મોતી ભરી કાચનની થાળી,	ધન૦ ૩
કોઈની સુધ નહીં કોઈને, રહ્યાં છે મન સહુનાં મોહીને,	
અહ્માનન્દનો વહાલો જોધને,	ધન૦ ૪

પદ ૫૪૬ મું.

વધાવા જાયે વહાલાને, લાડકડા નંદના લાલાને.	ટેક.
સર્વે મળી સૈયરની ટોળી, ભરી ભરી મહીડાની ગોળી,	
દેશું જઈ ક્ષીઆમાં ઢાળી,	વધા૦ ૧
મોતીડાની લેટ ધરી આગી, જશોદાને ચરણ કમળ લાગી,	
મોહનજીને લઈ લેશું માર્ગે,	વધા૦ ૨
વહાલાજીને હેત ઘણે તેડી, ચડી જશું નંદતણી મેડી,	
હુલાવીને કરી લેશું હેડી,	વધા૦ ૩
અહ્માનન્દ કહે હરિ નિરખીશું, હૈયામાં ભીડીને હરખીશું.	
પારણિયામાંથી પરખીશું,	વધા૦ ૪

પદ ૫૪૭ મું.

ચાલો સખી નંદતણે ક્ષીએ, ભૂધરજીની સેવામાં ભળીએ.	ટેક.
નંદ ધર ઓચ્છવ છે ભારી, ઈદ્રાદિક આઠ્યા ત્રિપુરારી,	
સોને કરી વેતુ શણગારી,	ચા૦ ૧
જોડી કર હાજર સહુ રહેશું, કહાતુડો જીવો ઘણુ કહેશું,	
વારે વારે વારણિયા લેશું,	ચા૦ ૨
પીતાં દૂધ સાકર ભેળવશું, મોહનજીથી મનડું મેળવશું;	
હૈયાપર રમવા હેળવશું,	ચા૦ ૩
અહ્માનન્દ કહે સૈયર સેણી*, જમાડીશું માંખણીયું ફેણી;	
પેહેરાવીશું ઝુલડલી ઝેણી,†	ચા૦ ૪

* સ્થાણી-ઢાહી.

† કીણી.

પદ ૫૪૮ મું-રાગ ગરબી.

આવણુ વહની રે, આઠમ બુધવારી આવી,	
નક્ષત્ર અનોપમ રે, રોહિણીહરિને મન ભાવી.	૧
અર્ધી રાતે રે, નટવર જન્મ્યા અવિનાશી,	
તેને જોધને રે, સર્વે પુત્ર્યાં વ્રજવાસી.	૨
નૌતમ નારી રે, ઘેરે સ્વર મગળ ગાવે,	
નન્દને આગે રે, બહુ ભેટ ગોવાળા લાવે.	૩
બ્રહ્માનન્દના રે, વહાલાનુ જોધને મુખડુ.	
સર્વે પામ્યા રે, ગોકુળનાં વાસી મુખડુ.	૪

પદ ૫૪૯ મું.

અગર ચંદનથી રે, ચોરડીએ ભીંનો ચોપી,	
રતને છાયો રે, રગમડપ કેળ્યું રોપી.	૧
મહી માંબણનાં રે, આંગણીએ કીચ મચાવ્યા;	
નન્દનવનનાં રે, બહુ પુલડલાં વેરાવ્યાં	૨
વ્રજના વાસી રે, આભૂષણ અંખર પહેરે;	
મગળ ગાવે રે, ગોપી જન સાહે ઘેરે.	૩
દેવ મળ્યા છે રે, સહુ નન્દજીને દરવાજે,	
બ્રહ્માનન્દના રે, વહાલાનાં દર્શન કાજે.	૪

પદ ૫૫૦ મું.

સૈયર ચાલો રે, નન્દજીને મંદિર બાધયે;	
નૌતમ બાયો રે, હરિ પુત્ર જશોદા માધયે.	૧
રૂડા લેધને રે, રમકડાં આગે ધરશું;	
પ્રાણજીવનથી રે, પ્રીતડલી પહેલી ઠરશું.	૨
કહાનકુંવરને રે, હૈડામાં તેડી લેશું;	
કેવું ઘટશે રે, તે એકાંતે જઈ કેહેશું.	૩
બ્રહ્માનન્દના રે, વહાલાનું વહન વિલોકી;	
રાખી લેશું રે, આખ્યુંની પલમાં રોકી.	૪

પદ ૫૫૧ મું.

સજની જોને રે, આ કહાનકુંવરની કાંતિ;	
નિરખી થાય છે રે, અંતરમાં નૌતમ શાંતિ.	૧
ચરણકમળમાં રે, એને ચિહ્ન ખીરાજે સોળે;	
કોટી મહનની રે, બાણ શોભા થઇ છે ટોળે.	૨

ઉઠર અનોપમાં* રે, સુંદર છે પુખ્તી છાતી;
રુડું મુખડું રે, નેણમાં ટસરુ રાતી. ૩
અદ્વાનંદના રે, વહાલાનું વદન નિહાળી;
તરત વધાવો રે, ભરી મોતીડાંની થાળી. ૪

પદ ૫૫૨ મું-રાગ કાફી.

મેં ઢાઢી ઘનશ્યામ કુંવરકે, ઘરકો અસલ કહાયોરી; ટેક.
જન્મ સુન્યો મજરાજ નંદ ગ્રહ, તખમે જાચન આયોરી. મેં ૧
ભલો ભલો તું નંદ મહાબલ, તેરો ભાગ સવાયોરી,
મુનિવરકે જો ધ્યાનમે નાવે, સો તે ઘરમહી પાયોરી. મેં ૨
ઘન ઘન ભાગ્ય જશોમતિ તેરે, ભયો તેરો મન ભાયોરી;
અનત કોટી અદ્વાંડકો કર્તા, સો તેં ગોઢ ખેલાયોરી. મેં ૩
જાકુ રટત હે શેષ સહસ્રમુખ, નિગમ નેતિ કરી ગાયોરી;
અદ્વાનંદ કહત ઘન મજ જન, તાકુ લાડ લડાયોરી. મેં ૪

પદ ૫૫૩ મું.

શ્રી ઘનશ્યામ કુંવરકો ઢાઢી, એહી હુમારે દાતારી; ટેક.
યાકું છાંડકે ઓર ઠોર ઠઉ, જાચનકું નહીં જાતારી. શ્રીં ૧
નદરાય જયું ભાગ્ય તેહારેકી, કહી ન જાવત ખાતારી,
તેહારે લાલકી નવલ વધાઈ, ગાવનકુ મેં આતારી. શ્રીં ૨
જેહી દેખન ઇંદ્રાદિક આયે, શકર સહિત બિધાતારી;
સખ તેરે અગનમે હિ ઠાઢે, બોલત હે હરખાતારી. શ્રીં ૩
એહી માગત હું મોજ નિરંતર, સુનો જસોમતી માતારી;
અદ્વાનંદ કહે તેરે સુતકે, દરશનસે સુખસાતારી. શ્રીં ૪

પદ ૫૫૪ મું.

મેં ઢાઢી અસલ અનાદિ, શ્રીઘનશ્યામ કુંવરકોરી;
ઓરનકુ જાચત નહીં કખહું, ગાવત ગુણ એહી ઘરકોરી. મેં ૧
આજ હુમારો ભાગ્ય જગ્યો હે, ભયો નંદકે લરકોરી;
ગાય રિઝાય બજાયકે બાજા, દાનન લેહું હરકોરી. મેં ૨
જસોમતિ પાસ ઝગરકે લૈહું, હાર રુ કકન કરકોરી;
હય ગય દાન નંદતે લૈહું, કડાં કટાર કમરકોરી. મેં ૩
અખ મેરે કૌકો કામ નહિ હે, ઇંદ્રાદિક અમરકોરી;
અદ્વાનંદ મગન હોય ડોલત, ઢાઢી રાધા વરકોરી. મેં ૪

પદ ૫૫૫ મું.

સુંદર વર ધનશ્યામ કુવરકો, ઢાઢી નામ કહાવેરી;
નંદરાયકે લાલ ભયો હે, હરખ વધાઈ ગાવેરી. સું ૧
ભાત જસોમતિ તાત નંદકું, સુતકે ચરિત્ર સુનાવેરી;
ઈંદ્રાદિક પ્રદ્યાદિકકે ઘર, જાચન કબુ નવ ભાવેરી. સું ૨
જન્મ કર્મ કહીકે જગમાંધ, સંતનકુ રીઆવેરી;
પ્રાનપિયાકો દેખી પારનો, ચરણકમલ ચિત્ત લાવેરી. સું ૩
અનંત જન્મકો દરિદ્ર ગયો હે, હિયરેમે હુલસાવેરી;
પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમકે, મોજ દરશકી પાવેરી. સું ૪

પદ ૫૫૬ મું—રાગ સારંગ વધાઈ.

વાળે નન્દ ઘર અધિક વધામને,
નન્દ દુવાર પર લીર ભઈ હે, મગન જન આયે ધને. વા ૧
દુધ દહીં અરુ માંખણુકે, કીચ મચે રાય આંગને. વા ૨
ગોપી ગ્વાલ બાળ નવનીતકું, લીંપત તનપર આપને. વા ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહત હરિ પ્રગટે, સુંદર કૃષ્ણ સોહાવને. વા ૪

પદ ૫૫૭ મું.

ગોપી કહાન વધાવન આવહી, ગો ૦
જીયો જશોદા પુત્ર તિહારો, એસે કહી બોલાવહી. ગો ૧
રાય અગન ઠાઠે બંદીજન, સુંદર વચન સુનાવહી. ગો ૨
દેવ ત્રિયા લીને સખ મંડળ, ગીત મનોહર ગાવહી. ગો ૩
નિરખી નિરખી નટવરનાગરકું, પ્રદ્યાનન્દ સુખ પાવહી. ગો ૪

પદ ૫૫૮ મું.

દેખો કહાનકુંવરકી મૂર્તિ, દે ૦
જશોમતી ભયો પુત્ર પ્રતાપી, દુઃખ ભવત લખી દૂરતી. દે ૧
લાલનકી સુંદર લાવણ્યતા, ચંચળ દગ ચિત્ત ચોરતી. દે ૨
લખી વદન કોમળ લાલનકો, પ્રબળ હોત સુખ પૂરતી. દે ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે નાથકું સજની, એક પલ ન તણું ઉરતી. દે ૪

પદ ૫૫૯ મું.

સખી નન્દલુવન ચલ ભઈએ, સ ૦
જગજીવન સુત જશોમતી ભયો, ગીત સુમંગળ ગાઈએ. સ ૧
મનમોહન નટવરકી મુરતિ, અંતરમેં કહરાઈએ. સ ૨

ગિરિવરધરકુ ગોદ ખેલાયકે, હીયરેમે હરખાધએ. સ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ નન્દસુત લખીકે, પરમ નયન ક્ષણ પાધએ. સ૦ ૪
 પદ ૫૬૦ મું.

બયો માત જયોમતી લાલકુ, બી૦
 સાધુ દેવ અરુ ગૌ બ્રાહ્મણ, ધનહીકે પ્રતિપાલકું. બી૦ ૧
 ગોપી ગ્વાલ બાળ બ્રજવાસી, કીને પરમ નિહાલકું. બી૦ ૨
 દરસ પરસ કરીકે દાસનકે, કાટન ભવ દુઃખ બાલકું. બી૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ સકળ પ્રતિપાલક, કુંસ રાયકે કાલકું. બી૦ ૪
 પદ ૫૬૧ મું.

ચલો નિરખન નન્દકુમારકુ, ચ૦
 ઘેરે સાદ વધાર્ધ ગાધએ, નારી કહત મીલ નારકું. ચ૦ ૧
 કેસર અરગ ઝાર કરતુરી, લાધએ પુલન હારકું. ચ૦ ૨
 નટવરકું કરીહું હુમારે, નેનનકે શણગારકું. ચ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કસકું વધકે, કરહે જય જયકારકુ. ચ૦ ૪

પદ ૫૬૨ મું.

વદ શ્રાવન અષ્ટમી આજરી, વ૦
 અવિનાશી અવતાર લીયો હે, ગૌબ્રાહ્મણ કે કાજરી. વ૦ ૧
 ગોપી ગોપ અરુ ગ્વાલ મંડળી, સગ લે સખહી સાજરી. વ૦ ૨
 રોહિની નક્ષત્ર અરુ બુધવારે, રસિક થયા બ્રજરાજરી. વ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહત હરિ પ્રગટે, ગિરિધર ગરીબ નિવાજરી. વ૦ ૪

પદ ૫૬૩ મું.

નીકો કુવર ભયો નન્દરાયકે, ની૦
 ગોપી ગ્વાલ બાલ મીલ ગાવત, અંગનકે બીચ આયકે. ની૦ ૧
 અબ અશેક પત્રકે તોરણ, ઘર ઘર બધે આયકે. ની૦ ૨
 જખતે ભયે તખહીતે પ્રજમે, સંપત્તિ રહીહિ છાયકે. ની૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ નિરખી મન મોહન, પરમ નયન ક્ષણ પાયકે. ની૦ ૪

પદ ૫૬૪ મું-રાગ ગરબી.

નહજીને મહિરીએ રે મહિરીએ,
 ચાલો કહાનુડાનાં દર્શન કરીએ રે. નં૦
 નૌતમ છબી રૂપ નવીને, ભાવીલો વાને લીને;
 એવો પુત્ર થયો નંદજીને રે. નં૦ ૧

જશોદાને પાસે જાઇયે, ઘેરે સ્વર મંગળ ગાઇએ;
એનો સુત જોઈ સુખીઆં થાઇએ રે. નં ૦ ૨
ગજમોતીડે થાળ ભરાવો, વળી કુંમકુંમ ચોખા લાવો;
બ્રહ્માનંદનો નાથ વધાવો રે. નં ૦ ૩

પદ ૫૬૫ મું.

નંદજીને આંગણીએ રે આંગણીએ;
ગોપી ગ્વાલ રમે માખણીએ રે. નં ૦
આઠમ વદ શ્રાવણ કેરી, રોહિણી બુધવાર મીલેરી;
અર્ધ રાત થયા હરિ લેહરી રે. નં ૦ ૧
ત્યાં વેદ વિરિંચી વાચે, નારદ મુનિ રગ ભર નાચે;
રસયાજનું મુખ જોઈ રાચે રે. નં ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે નંદનું કળિયું, જેમાં મહી માંખણ ઘૂત ઢળિયું;
ગૌલોકની પકિતમાં ભળિયું રે. નં ૦ ૩

પદ ૫૬૬ મું.

નંદજીનો નાનડિયો રે નાનડિયો,
મજ વાસીને ચિતડે ચડિયો રે. નં ૦
કોઈ રમકડાં લેઈ આવે, કોઈ ગીત મધુરાં ગાવે;
કોઈ મોતીડાં લેઈને વધાવે રે. નં ૦ ૧
કોઈ માથે કેશ સમારે, કોઈ નેણે ઠાજળ સારે;
કોઈ આવીને હુંણ ઉતારે રે. નં ૦ ૨
કોઈ કહે પય સાકર પીવો, જગજીવન બહુ દિન જીવો;
બ્રહ્માનંદને દિલનો દીવો રે. નં ૦ ૩

પદ ૫૬૭ મું.

માડી તારો કહાનુડો રે કહાનુડો,
હૃદયમાં લાગે રુડો રે. મા ૦
ભવ કેરી ભાવટ ખોવા, પ્રીતે કરી ચિતડું પ્રોવા;
જશોદાજી ઘોને મુને જોવા રે. મા ૦ ૧
તારા સુતનું મુખડું પ્યારુ, લોભાણું મનડું મારુ;
જોઈ સરવસ એ પર વારુ રે. મા ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે થઈ મતવાલી, તન ધનની શંકા ટાળી;
ભાવે કહાન કુંવરને ભાળી રે. મા ૦ ૩

પદ ૫૬૮ મું-રાગ ગરબી.

મજનારી વધાવા જાયે રે, નાગર નંદના નંદાને;
 ઘેરે સ્વર મંગળ ગાયે રે, કહાનકુવર સુખકંદાને. ૧
 ચોખલિયા ચોડ્યા બાલે રે, નાગર નંદના નંદાને;
 જોઈ રૂપ થઈ નિહાલ રે, ગોકુલ કેરા ચંદાને. ૨
 જય જય બોલે નરનાર રે, નાગર નંદના નંદાને;
 જાય વારણીએ બહુ વાર રે, કોમલ બાલમુકુંદાને. ૩
 લઈ માત ઉતારે લૂણ રે, નાગર નંદના નંદાને;
 બ્રહ્માનંદ કહે જાણે કુણ રે, ગૂઢ ચરિત્ર ગોવિંદાને. ૪

પદ ૫૬૯ મું.

સખી જોને આ સુંદર બાલ રે, નૌતમ નંદજનો નાનકડો;
 છે જો કંસતણો એ કાળ રે, લાલ મનોહર લેહિરખડો. ૧
 રંગરેલ અલૌકિક રૂપ રે, નૌતમ નંદજનો નાનકડો;
 છે ભૂપનો પણુ ભૂપ રે, પ્રેમ કરીને એને પાય પડો. ૨
 ડોલરિયો દિલ દિવાન રે, નૌતમ નંદજનો નાનકડો;
 મજ નારીનો જીવન પ્રાણુ રે, મોહનમાં પ્રોયો મનડો. ૩
 એની પ્રીતિ પ્રેમી સાથે રે, નૌતમ નંદનજનો નાનકડો;
 બાળી બ્રહ્માનંદનો નાથ રે, જન્મતણો મટીયો ઝઘડો. ૪

પદ ૫૭૦ મું.

આજ નંદ મહુરને ધામ રે, પ્રગટ્યા પ્રીતમ પાતળિયો;
 મજ નારતણો વિશ્રામ રે, પોતાને વચને પળિયો. ૧
 સર્વે હુરખ્યાં ગોપી જ્વાલ રે, પ્રગટ્યા પ્રીતમ પાતળિયો;
 પ્યારો સંતતણો પ્રતિપાલ રે, આવીને અઢળક ઢળિયો. ૨
 વહાલો ગોવાલાને ઘેર રે, પ્રગટ્યા પ્રીતમ પાતળિયો;
 કરી નૌતમ લીલા લેહર રે, મજવાસીનો દિન વળિયો. ૩
 અવિનાશી રૂપ અપાર રે, પ્રગટ્યા પ્રીતમ પાતળિયો;
 બ્રહ્માનંદનો પ્રાણુ આધાર રે, સુંદર શોભે શ્યામળિયો. ૪

પદ ૫૭૧ મું.

પ્રગટ્યા છે પૂરણુ બ્રહ્મ રે, કહાન કુવર લીલા કરવા;
 કોઈક મુનિવર જાણે મર્મ રે, હરિજનનાં દુઃખડાં હરવા. ૧

વ્રજમાં જન્મ્યા વ્રજરાજ રે, કહાન કુંવર લીલા કરવા;
કોઈ પ્રેમીજનને કાજ રે, ગિરિધર અંતરમાં ગરવા. ૨
જાણી માન સરોવર હંસ રે, કહાન કુંવર લીલા કરવા;
કુબુદ્ધિ નિર્ભાંગી કંસરે, ત્યાર થયો છે એ મરવા. ૩
બ્રહ્માનંદને રહો નિત્ય ધ્યાન રે, કહાન કુંવર લીલા કરવા;
હરવા સુરપતિનું માન રે, કર પર ગોવર્ધન ધરવા. ૪

પારણાનાં પદ.

પદ ૫૭૨ મું-રાગ ગરબી.

બુલે શ્યામજો રે બુલે શ્યામજો રે, પારણીએ પૂરણ બ્રહ્મ; બું
રત્ન જડેલું પારણુ ને, રેશમ કેરી દોર; બું
મોતીડે જડીયાં કુમકા, માંહી સોનાં કેસાં યોર. બું ૧
વ્રજ નારી ટોળે મળી, આવે જોવા વારમવાર;
હુતે હીલો ગાવતી, બુલાવે નદકુમાર. બું ૨
ઘડીક પોઢાડે પારણુ ને, ઘડીએક જોળામાય;
માત જશોદા માવને, હાલરકાં હુતે આય. બું ૩
ઘણી ખમા મારા બાળને, એના શત્રુ પામે નાશ;
બ્રહ્માનંદ કહે લાલનું મુખ, જોધને કરે વિલાસ. બું ૪

પદ ૫૭૩ મું

નૌતમ નાથજી રે નૌતમ નાથજી રે, પોઢ્યા પારણીઆમાંય; નૌ
કાજળ સાર્યું આંખમાં, ટીબકડી કીધી ગાલ; નૌ
મુખ જોધને જસોદા કહે, મારે કહાનુડો ધન ને માલ. નૌ ૧
કરી ગલગલીયાં કહાનજીને, હસાવે અંજે હેત; નૌ
પ્રેમ કરીને પ્રીતમજીને, મુખડે ચુંબા દેત. નૌ ૨
હું ઘોળી તુજ ઉપરે, મારે તુજથી વહાલું કૃષ્ણ; નૌ
એમ કહીને ઉતાવળી, લઈ મા ઉતારે લૂણ. નૌ ૩
હાથે નાખે હીંચકો ને, મુખથી ગાવે ગીત; નૌ
બ્રહ્માનંદના નાથને જોધ, દિન દિન વાધે પ્રીત. નૌ ૪

પદ ૫૭૪ મું.

વ્રજની વિનતા રે વ્રજની વિનતા રે, હરિને બુલાવે કરી ખ્યાર; મ
પારણીઆને અડખે પડખે, નારી મળી દશ વીશ;

જીવે માતા લાલ તમારો, આપે સૌ આશીષ. ૧૦ ૧
 રોતા છાના રાખવા કરે, વાતે બાળ વિનોદ;
 કહાન કુંવર કોડામણા ને, ગોપી લીધા ગોદ. ૧૦ ૨
 ચાંદા ઘી ગળ માંડા દેને, ગિરિધર સારુ ગોઠ;
 હાથુક પોળી હાથ જોઈને, હરિવર ફાટે હોઠ. ૧૦ ૩
 આ મારી આ તારી ગિરિધર, ગોરી ધોળી ગાય;
 બ્રહ્માનંદના નાથનું જોઈ, મુખડું રાજ થાય. ૧૦ ૪

૫૬ ૫૭૫ મું.

સુંદર શ્યામને રે સુંદર શ્યામને રે, જૂલાવે જસોમતી માત; સું ૦
 વિશ્વકર્મા વેગે ઘડ્યું, પારણિયું રાખી ખાંત; સું ૦ ૧
 ઝીણી ટોપી ઝુલડી, બ્રહ્મા લાવ્યા એકાંત. સું ૦ ૧
 પલમાં મારી પુતના, તરણાવ્રત કીધો ઠીક;
 મનમાં રાખે માવજી બહુ, બાઘડ કેરી બીક. સું ૦ ૨
 ઘડી એક માગે ચદ્રમા ને, ઘડી એક માગે સૂર;
 આવ બાઘડ ઉતાવળી, થયો ગિરિધર ઘેલો તૂર. સું ૦ ૩
 બાઘડની બીકે કરી, દે કહાનુડો આડા હાથ;
 કરે ચરિત્ર કોડામણાં, એવા બ્રહ્માનંદને નાથ. સું ૦ ૪

૫૬ ૫૭૬ મું-રાગ ગરબી.

હેત કરી જોઈ નેણ ઠરી, હરિને ગાવે હીલો હેત કરી;
 હેતે નાંખે ગોપી હીંચકો રે, હાથ રેશમ કેરી દોરી ધરી. હરિ ૦ ૧
 ઘણીરે ખમા મારા લાડકડાતું ને, શત્રુ તારા સર્વે જાવો મરી. હરિ ૦ ૨
 દર્શન કાજ મળી મજ વિનતા, વારેવારે આવે ફરી રે ફરી. હરિ ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે કહાનકુવરને, નિરખે જશોદા હરખ ભરી. હરિ ૦ ૪

૫૬ ૫૭૭ મું.

મદિરીએ રંગને ભરીએ, ચાલો જશોદાને મદિરીએ;
 પ્રાણજીવન પોઢ્યા પારણીએ, કોડે કોડે દર્શન કરીએ. ચા ૦ ૧
 ગલગલીઆં કરી ગોદ લઈને, તેડીને ફળીઆમાં ફરીએ. ચા ૦ ૨
 રમકડાં લઈ આપશું રે હરિને, હસાવીને દુઃખ હરીએ. ચા ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના રે નાથને, બાળપણમાંહીથી વરીએ. ચા ૦ ૪

૫૬ ૫૭૮ મું.

હાલરડું અતિ વાલરડું, હરિને ગાવે ગોપી હાલરડું;
 પારણીએ પુરુષોત્તમ પોઢ્યા, લલકે છે સુંદર બાલરડું. હરિ ૦ ૧

વહાલે હસી પ્રજા વિનતાને, અંતરમાં સુખ આલરડું. હરિં ૨
ઘી ગળ માંડા કારણે રે, સુખડું ફાટે પ્યારો ઠાલરડુ. હરિં ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે ચાંદલિયો લેવા, કળ્યો કરી બોલે ઠાલરડું. હરિં ૪

પદ ૫૭૬ મું.

પારણીએ જગ તારણીએ, પોઠે વહાલો મારો પારણીએ,
પ્રજા જીવતી સર્વે જોવાને કાળે, ઉભી જશોદાને પારણીએ. પોં ૧
બહુ નામી બાળક થઈ ખેલે, કંસ પછાડયાને કારણીએ. પોં ૨
હેત ઘણે માતા હરિને ઝુલાવે, હૈડું રાખી એક ધારણીએ. પોં ૩
પ્રદ્યાનન્દના વહાલાને ઉપર, વારે વારે જાય વારણીએ. પોં ૪

પદ ૫૮૦ મું—રાગ ગરબી.

સોનાનાં બોર ઝુલે નઢકિશોર, પ્યારાને પારણે સોનાનાં બોર;
હીરા માણેક બહુ જડિયા પારણીએ, કાજી શોભે છે મોતીડાની કોર. પ્યાં ૧
કોટે ઝુલાવે પ્યારી કહાન કુંવરને, હાથે ચહીને રૂડી હીરડાની દોર. પ્યાં ૨
કોઠક કહાનાને નેણે સારે કાજળિયું, કોઠક બનાવે કસ્તુરીની બોર. પ્યાં ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે સુખ રસિયા વહાલમનું, ગોપી જીવે છે જેમ ચંદ ચકોર. પ્યાં ૪

પદ ૫૮૧ મું.

નન્દકુમાર મારા હૈડાનો હાર, ઝુલે પારણીએ નન્દકુમાર;
કંકુડા વરણા કહાન કુંવરનું સુખડું, જોઈને મોહી પ્રજડાંની નાર. ઝું ૧
કોટે કોટે રે ઝાઝું હેત કરીને, લુણ ઉતારે માતા વારમવાર. ઝું ૨
હીલો ગાવિને ગોપી હરિને ઝુલાવે, લીડ મચી છે નન્દજીને દાર. ઝું ૩
પ્રદ્યાનન્દનો વહાલો લટકાળો લાલો, અજબ રંગીલો છેલો પ્રાણ આધાર. ઝું ૪

પદ ૫૮૨ મું.

સતોનો શ્યામ દોયલી વેળાનું દામ, પોઠે પારણીએ સતોનો શ્યામ;
સુખડું જોવા માવાનું આવે સુનીશ્વર, અરજ કરે છે નંદજીને રે ધામ. પોં ૧
વારા ફેરી ઝુલાવે રસિયા બાલમને, ગોપી મેલીને ઘરડાનાં રામ. પોં ૨
કાલું બોલે છે વહાલો મનડાને મોહિતા, રોતા રહે છે છાનાં રાધાને નામ. પોં ૩
પ્રદ્યાનન્દનો વહાલો જન્મ સંગાથી, પ્રજના વાસીને ઠરવાનું છે ઠામ. પોં ૪

પદ ૫૮૩ મું.

બાહુડે વેશ માથે શોભે છે કેશ, વહાલો રમે છે મારો બાહુડે વેશ;
અખિલ પ્રદ્યાનન્દ કરતા અખંડિત, નાથ કરે છે લીલા નંદજીને નેસ. વહાં ૧

રસિયા પ્રીતમને ગોપી તેડી રખાડે, જેના મહિમાનો પાર પામે ન શેષ. વહાં ૨
 દેખી પખીને મારો શ્યામ ડરે છે, ધ્યાન ધરે છે જેનું શિવજી હમેશ. વહાં ૩
 બ્રહ્માનંદનો ખ્યારો જીવન મારો, લાલ આંખડલિમાં રાખીને લેશ. વહાં ૪

ભાહરવા શુદ્ધ ૪ ગણેશ ચતુર્થીનાં પદો.

પદ ૫૮૪ મું-રાગ ગરબી.

સદા સુંડાળો સુખરૂપ, ગણપતિ ગાઇએ દે,
 એને પૂજીને પરમ અનૂપ, સુખિયાં થાઇએ દે. ટેક૦
 સુખરૂપી ગજદત સુંડાળો, એ તો દુઃખલંજન હુંડાળો દે. ગ૦ ૧
 ગૌરી નદન સદા તન ગરવો, એને સર્વેથી પેહલો રમરવો દે. ગ૦ ૨
 વિદ્ય સર્વે એને ભજતાં દે લાગે, એને મોહક મીઠા લાગે દે. ગ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે સુખદાયી છે, જે કાર્તિકસ્વામીના ભાઈ દે. ગ૦ ૪

પદ ૫૮૫ મું.

ગાવો ગૌરી પુત્ર ગણેશ, સૌથી આગે દે;
 કેદી વિદ્ય ન વ્યાપે લેશ, સકટ ભાંગે દે. ટેક૦
 ભાવે છે મોહક સેવ સુંવાળી, લાગે કાંઈ અધિક રૂપાળી દે. સૌં ૧
 સુંદર બાળે વેશ સદાઈ, શોભા રહી છે જે તનપર છાઈ દે. સૌં ૨
 સુંડતણી છખી નૌતમ ભારી, ભેઈ મમ થયાં નરનારી દે. સૌં ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે શી રહી ખાંમી, જેને આપ શંભુ બહુ નામી દે. સૌં ૪

પદ ૫૮૬ મું.

તમે જશકારી જગમાંહે દે, ગણપતિ દેવા દે;
 ગુણ સર્વે તમારા ગાય, મહા સુખ લેવા દે. ટેક૦
 ગૌરી પુત્ર ગણેશ તમારી, પ્રેમી જનને લાગે છખી ખ્યારી દે. ગ૦ ૧
 ભાવે ભજે તેનાં વિદ્ય વિનાશે, સદા રિદ્ધિ સિદ્ધિ ઉભી છે પાસેરે. ગ૦ ૨
 ભાવ સહિત ગુણ જે નર ગાવે, તે તો પરમ મહા સુખ પાવે દે. ગ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે અતિ સુખ આપો, કરી કરુણા વિદ્ય સર્વે કાપો દે. ગ૦ ૪

પદ ૫૮૭ મું.

વળી સુંડાળા ગણુશ્યામ,* લાગો છો ખ્યારા દે;
 પ્રેમે ગાય છે આઠે જામ, ભક્ત તમારા દે. ટેક૦

* ગણેશના શ્યામ કહેતા સ્વામી

માત પિતાને છે લાડકવાયા, તમે ભક્ત તણે મન લાવ્યા રે. લા૦ ૧
દિલ દરિયાવ તમે એક દંતા, તમને સેવે તે પુણ્યવંતા રે. લા૦ ૨
પ્રેમેથી પૂજ્યે ચરણ તમારા, તમે વારને વિદ્ય અમારાં રે. લા૦ ૩
પ્રદ્ધાનદ કહે શિર નામી, તમે સિદ્ધિ બુદ્ધિના સ્વામી રે. લા૦ ૪

— ૦૦૦ —

ભાદરવા શુદ્ધ ૮. શ્રી રાધાદમીનાં પદ.

પદ ૫૮૮ મું-રાગ માલીગાડા.

ભાદરવા શુદ્ધ આઠમને દિન, પ્રગટી રાધા પ્યારી રે;
બ્રહ્મભાણુને ઘેર વધાઈ, ગાવે છે વ્રજનારી રે. લા૦ ૧
ઘર ઘરથી આવે સર્વ ગોપી, મુખથી મગણ ગાતી રે;
રાધાનું મુખડું ભાળીને, શીતળ થાય છે છાતી રે. લા૦ ૨
કીર્તિ માતાને સૌ કહે છે, પ્રગટયુ રતન તમારે રે;
એમ કહીને અતિ હેતે કરી, ઉભી લુણ ઉતારે રે. લા૦ ૩
પ્રદ્ધાનદ કહે બ્રહ્મભાણુનું, ભાગ્ય કહ્યામાં નાવે રે;
રસીક રાયની પ્યારી રાધા, તેને ગોદ ખેલાવે રે. લા૦ ૪

પદ ૫૮૯ મું.

શ્રી બ્રહ્મભાણુતણે ઘર પ્રગટી, રાધાકુંવરી રૂપાળી રે;
ભાદરવા મહિનાની સુંદર, આઠમ તે અજવાળી રે. શ્રી૦ ૧
કીર્તિને ઘર કુંવરી પ્રગટી, સર્વ વધાવા આવે રે;
માનનીયુનાં જૂથ મળીને, મુખથી મગણ ગાવે રે. શ્રી૦ ૨
રાધા પ્રગટ થયાં જાણીને, ગોકુળ આયું દોડી રે;
ખડાર આવી સર્વે ખેલ્યાં, નન્દ કુંવરની ભેટી રે. શ્રી૦ ૩
કુંવરીને દેખી સહુ કહે છે, રૂપ અલોકિક ભારી રે;
પ્રદ્ધાનદ કહે નિશ્ચે થાશે, કહાન કુંવરની પ્યારી રે. શ્રી૦ ૪

પદ ૫૯૦ મું.

રાધા કુંવરી પ્રગટ થઈ જાણીને, ઇંદ્રાદિક સુર આવ્યા રે;
દેવ ત્રિયા ગાવાને સારુ, સરવે સાથે લાવ્યા રે. રા૦ ૧
ધન્ય ભાગ્ય બ્રહ્મભાણુ તમારાં, કુંવરી રુડું કરશે રે;
હાવભાવ અતિ હેત કરીને, હરિનાં મનને હરશે રે. રા૦ ૨
કુંવરી કેરુ રૂપ અલોકીક, ભેધ ભેધ નેણુ ઠરે છે રે;
ગોપી જ્વાલ મળી આંગણામાં, ઉત્સવ અધિક કરે છે રે. રા૦ ૩

પ્રજનારી બ્રહ્માણુને આંગણુ, જૂથ મળીને આવી રે;
અદ્વાનંદ કહે લિયે વારણાં, કુંવરીને યોદાવી રે. રા૦ ૪

પદ ૫૮૧ મું.

આઠમ ભાદરવા સુદ આવી, તે દી રાધા જન્મ્યાં રે;
કીર્તિ ને બ્રહ્માણુ જગમાં, બડ ભાગી કહેવાયાં રે. આ૦ ૧
ગોપી મળીને મગળ ગાવે, વાળ નૌતમ વાળે રે;
પ્રગટ થઇ બરસાણે રાધા, કહાન કુંવરને કાળે રે. આ૦ ૨
આંખા ને આસુપાલવનાં, તોરણ બાંધ્યાં ટોડે રે;
વિશ્વકર્માયે અજબ પાલણું, કીધું કોડે કોડે રે. આ૦ ૩
ધન્ય બરસાણો ધન્ય વૃન્દાવન, ધન્ય જમુનાનાં પાણી રે,
અદ્વાનંદ કહે પ્રગટ્યાં રાધા, જીવન જન્મ્યા બાણી રે. આ૦ ૪

ભાદરવા સુદ ૧૧. જળજાત્રાનાં પદ.

પદ ૫૮૨ મું-રાગ વેલાવલ.

જલમે જૂલત શ્યામગો, પ્રજરાજ બિહારી,
નિરખે હેતે નાથને, મળી ગોપ કુમારી. જ૦ ૧
રવિમંડળ વિલસી રહ્યો, કલિ કમળ વિકાસી;
જીવન ભેવા કારણે, આવ્યાં પ્રજવાસી. જ૦ ૨
લહરી નિર્મળ નીરની, અતિ પ્યારી લાગે;
ભેધ વદન જહુરાયનું, ભવનું દુખ ભાગે. જ૦ ૩
સર્વ મળીને સુંદરી, ઘેરે સૂર ગાવે;
નટ નાગરને નિરખવા, ઇન્દ્રાદિક આવે. જ૦ ૪
જળ જાત્રા જગદીશની, ભાવે જેણે ભાળી;
અદ્વાનંદ અંતર વશ્યા, તેને વનમાળી. જ૦ ૫

પદ ૫૮૩-મું

જળ જાત્રા જહુરાયની, સખી ભેવા ચાલો;
જમુનાજીના નીરમાં, નહાય છે નંદલાલો. જ૦ ૧
સંગ સરવ ગોવાળીઆ, ગોપી સરવે સાથે;
નીર હીલોલે નાથજી, પોતાને હાથે. જ૦ ૨

ધન્દ્રાદિક સુર આવીઆ, જોવાને કાજે;		
રંગ ભર જળકીડા રચી, રસિયે પ્રજરાજે.	જ૦	૩
ગોપતણે ગળે બાંહડી, નટવરજી નાંખી;		
એ છબી જોઈ અતિશય ઠરે, અતર ને આંખી.	જ૦	૪
પ્રહ્લાનન્દના નાથની, જળ રમત જોઈને;		
રસિયાજીને રાખીએ, નેણુમે પ્રોધને.	જ૦	૫

પદ પટ્ટા મું.

નટવર જમુનાના નીરમાં, ન્હાય છે નવરંગી,		
મુખ જોઈ મોહનલાલનું, ત્રિય ગોપ ઉમંગી.	ન૦	૧
રમે રમાડે સાથને, કર નીર ઉછાળે;		
કાંઠે ઉભી કામની, ભાવે મુખ ભાળે.	ન૦	૨
દેવ વખડે હુંદુલી, જય શબ્દ ઉચ્ચારે;		
રસિક પિયાની મૂર્તિ, અંતરમાં ધારે.	ન૦	૩
હસે હસાવે શ્યામળો, દેવત કર તાળી;		
લાગે છે નન્દલાલની, સૂરત રૂપાળી.	ન૦	૪
આગે નાચે અપ્સરા, કર તાલ બજાવે;		
પ્રહ્લાનન્દના નાથને, મળી દેવ વધાવે.	ન૦	૫

પદ પટ્ટા મું.

સ્નાન કરીને શ્યામળા, આવો જળ બારા,		
અંગ લુધને કોરુ કરુ, પ્રીતમજી પ્યારા.	સ્ના૦	૧
આવીને ઉભા રહો, જળ કેરે તીરે;		
ઘસી ચંદન રાખ્યું ઘણું, કરુ લેપ શરીરે.	સ્ના૦	૨
સરવ સખાના સાથને, હોતે કરી હોરો,		
કાળુ જરકસી કોરનું, પીતાંબર પહેરો.	સ્ના૦	૩
બહુ વિધિ પાક બનાવિયા, રસડાની રીતે;		
આવી જમો અલબેલડા, પીરસું હું પ્રીતે.	સ્ના૦	૪
મુનિવર જોવા આવિયા, જળકીડા તારી;		
વહન કમળ છબી ઉપરે, પ્રહ્લાનન્દ બલિહારી.	સ્ના૦	૫

આશો શુદ્ધ ૧૦. વિજયાદશમીનાં પદ.

પદ ૫૮૬ મું-રાગ ગરબી.

સખી આજ વિજયા દશમી રે, શોભા જોને શ્યામની રે;
 કહાનુડાને ઘેરીને ઉભી રે, ગોકુળ કેરી કામની રે. ૧
 આઁયા વનમાંથી વહાલો રે, મોરલડી હાથમાં રે;
 સુંદર વર શોભે છે સારા રે, સખાના સાથમાં રે. ૨
 લોચનિયાં લાલ રંગીલાં રે, કંકેલેલ કહાનનાં રે;
 વારે વારે વારણું લે છે રે, વહાલાજીનાં વાનનાં રે. ૩
 આવી મનમોહન ઉભા રે, ડોલરીઆ ડોલડી રે;
 જવારાનાં છોગલાં જોઈને રે, થઈ સર્વે ઘેલડી રે. ૪
 મોહનજીને મળવાને કાજે રે, કરે સર્વે ધાંખડી રે;
 જોઈ બ્રહ્માનંદનો વહાલો રે, ઠરે મારી આંખડી રે. ૫

પદ ૫૮૭ મું.

આલી આજ છે દશરાવો રે, રુડો રળિયામણો રે;
 ચાલો જોઈએ નદનો લાલો રે, કહાનો કોડામણો રે. ૧
 કેસર કેરી આડ કરીને રે, ઉભો અલખેલડો રે;
 સખાના મડળ સાથે રે, માંજ્યો રંગ ખેલડો રે. ૨
 કરે છે સુંદર લટકાં રે, હરિવર હાથનાં રે;
 કંકેલેલ લોચન કાજુ રે, નટવર નાથનાં રે. ૩
 નંદજીના નદન સાથે રે, સનેડો જોડીએ રે;
 એથી જે અવળાં ચાલે રે, તેથી સુખે તોડીએ રે. ૪
 ખાંતીલાને સાથે જોહિની રે, જીની જોળખાણુ છે રે;
 વહાલો બ્રહ્માનંદનો મારે રે, પાતળિયો પ્રાણુ છે રે. ૫

પદ ૫૮૮ મું.

જેની દશરાવો આઁયો રે, વધાઈ વાંટીએ રે;
 કુમકુમ કેસર લઈને રે, આંગણીઆં છાંટીએ રે. ૧
 ટોડે ટોડે તોરણુ ખાંધો રે, કરો રંગરેલડી રે;
 ઘેરે સ્વર મંગલ ગાવો રે, સર્વ સાહેલડી રે. ૨
 આજ અલખેલો વહાલો રે, રંગીલો આવશે રે;
 નવો દિન જાણીને ખ્યારો રે, હસી યોલાવશે રે. ૩

જવારાનાં છોગલાં લધને રે, પાઘડલીમાં ઘાલશું રે,
સ્થામળિયાને સગે સજની રે, વુંદાવન ચાલશું રે. ૪
વારે વારે અધિક વારણિયાં રે, લાડીલાનાં લીજીએ રે;
સખી પ્રહ્માનંદનો પ્યારો રે, ન્યારો નવ કીજીએ રે. ૫

પદ ૫૮૮ મું.

વહાલા દશરાનો દહાડો રે, ચાલો ઘોડે ચડી રે;
મગાવો મંગલ વસ્તુ રે, પૂજે હરિ ખીજડી રે. ૧
છબિલા નવલ છોગિલયા રે, મનોહર મેલિયે રે;
સર્વે વ્રજવાસી કેરી રે, પ્રણામ ઝેલિયે રે. ૨
સોનેરી સાજ કરીને રે, બેબેનાં બેડલાં રે;
બેલાડો* ખાંઈ શહીને રે, દોડાવો ઘોડલાં રે. ૩
બુવો વ્રજ કેરી નારી રે, ઉભી છે આવીને રે;
વારણિયાં લધને વધાવે રે, ઘેરે સ્વર ગાવીને રે. ૪
હેતે સર્વે સામું હેરો રે, શેરીએ ચાલતાં રે;
વહાલા પ્રહ્માનંદના આવો રે, મારે ઘર મહાલતા રે. ૫

પદ ૬૦૦ મું-રાગ માલીગાડો.

વિજયાદશમી કુજવિહારી, આજ સપરમો દહાડો રે;
ત્રિલોવન મોહન રૂપ તમાર, તે અમને દેખાડો રે. વિં ૧
પાઘલડી ખાંધો પેચાળી, બામા જરકસી પહેરો રે;
છેલ ચતુર દોડાવા ચાલો, ધુમર ઘોડલાં કેરો રે. વિં ૨
વાબળા ઘોડા વ્રજજીવન, દોડાવંતા દેખુ રે;
ત્યારે નેણુ થાય મારાં ટાંઠાં, જન્મ સુફળ કરી લેખું રે. વિં ૩
હેમ કડાં પહેરો હરિ હાથે, ઓઢો સાલ દુસાલા રે;
પ્રીત કરી ખીજડલી પૂજે, પ્રહ્માનંદના વહાલા રે. વિં ૪

પદ ૬૦૨ મું.

વહાલા વિજયાદશમી આવી, આસુ પખ અબુવાળો રે;
ગોપીની સામું તમે ગિરિધર, ભાવ કરીને ભાળો રે. વં ૧
પુલતણાં છોગલીયાં ફરતાં, મોલિડામાં ધરીયે રે;
પ્રહ્લવેત્તા પ્રાહ્લણુ તેડાવીને, સમડી પૂજન કરીયે રે. વં ૨
મોતીડાંની પેહેરો માળા, કરો તિલક કેસરીયાં રે;
લટકાં અતિ પ્યારાં મુને લાગે, ભૂધર રંગનાં ભરિયાં રે. વં ૩

રૂપાળી નલવટ કેરી રેખું, અતિ સુંદર ઉપડતી રે;
બ્રહ્માનંદના નાથ તમારી, સદા કળા રહો ચડતી રે. ૧૦ ૪
૫૬ ૬૦૨ મું.

સમડી પૂજન કરો શ્યામળા, વિજયાદશમી આવી રે;
ગોઠ કરો સુંદર ગીરધારી, ગોઠીડા તેડાવી રે. સ૦ ૧
જવારાના જુડા કેરાં, સુંદર છોગાં મેલો રે;
ગોપીજનને સગે ગીરધર, ખાંત કરીને ખેલો રે. સ૦ ૨
બાર મહિને દિવસ સપરમો, આઠ્યો છે દસરાવો રે;
મજાજીવન મજની શેરીમાં, ઘોડલીયાં ખેલાવો રે. સ૦ ૩
મોરલીની પૂજા કરો મોહન, ધિર નિજ કરમે થાપો રે;
બ્રહ્માનંદના નાથજી અમને, અધરામૃત રસ આપો રે. સ૦ ૪
૫૬ ૬૦૩ મું.

દસરાવાનો દિવસ અનોપમ, રસીક મનોહર રૂડો રે;
મોલીડે શોભે મોહનને, જવારાનો જુડો રે. દસ૦ ૧
કુડળિયાં સુંદર કાનોમાં, મોતીડાંની માળા રે;
ગોપીજનને મધ્યે ગીરધર, લાગે છે રૂપાળા રે. દસ૦ ૨
ભાલ તિલક કેસરનું નૌતમ, શોભે છે અતિ સારુ રે;
જગજીવનનું છોગું જોધને, લોભાણું મન મારુ રે. દસ૦ ૩
સમડી પૂજન કરી શ્યામળો, ઉત્સવ કરતા આવે રે;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો અમને, હેત કરીને બોલાવે રે. દસ૦ ૪

આશો શુદ્ધ ૧૫. શરદ પૂર્ણિમાનાં તથા રાસલીલાનાં ૫૬.

૫૬ ૬૦૪ મું—રાગ ગરબી.

શરદ પુનમની રજની રે, અજવાળી લાળી;
રાસ રચાનું રે મનમાં ધાર્યું વનમાળી. ૧
કાળુ પ્રસરી રે કિરણું ચાંદલીઆ કેરી;
લલીત મનોહર રે જમુનાના જલની લહેરી. ૨
વિધવિધ પુલી રે વન કેરી સુંદર વેલી;
મહુકે ચંપા રે વળી જાય જીવ ચંખેલી. ૩
તાજા ફુલ્યાં રે બહુ કમળ નદીની તીરે;
વેણું વળડી રે ત્યાં આવીને બળવીરે. ૪

પ્રદ્યાનન્દના રે વહાલાની વંસી વાગી;
અજબ અલૌકિકરે ગઈ ચૌદ ભુવનથી આવી.

૫

પદ ૬૦૫ મું.

સ્થામ સલુણે રે, વાઈ સુંદર ઊંચે સાહે;
નાગ પીયાળે રે, મોહ્યા મોરલીને નાદે.
વેણુ વળડી રે અતિ નૌતમ ગીરિવરધારી;
વેહેતાં થંભ્યાં રે કાલિંદ્રી કેરાં વારી.
ખડું નામીની રે મોરલી તીજે સ્વરે યોલી;
ડુગર ડગીયા રે સુણતાં સર્વે મહી ડોલી.
મહાવન વાઈ રે મોહન વંસી મરમાલી;
તાન સુંણીને રે છુટી શંકરની તાલી.
પ્રદ્યાનન્દનો રે વહાલો ઉભા વનમાં આવી;
વેણુ વળડી રે પ્રજનારીને યોલાવી.

૧

૨

૩

૪

૫

પદ ૬૦૬ મું.

ખસી વાઈ રે, સુંદર વર કુજવિહારી;
શબ્દ સુણીને રે વ્યાકુળ થઈ પ્રજનીનારી.
ફરતી ડોલે રે અગો અગ સરવે ફૂલી;
ભુધર મળવા રે, ઘરડાનો ધધો ભૂલી.
એક એક આંખ રે કાજળ આતુર થઈ આંખ્યાં;
મેલ્યાં વાસણુ રે ઘરમાં જેમ તેમ અણુમાંખ્યાં.
ધેનુ દોતાં રે કોઈ દુણાં મેલ્યાં પડીયાં;
દુધ કંઠતાં રે રહ્યાં ચુલા ઉપર ચડીયાં.
માત પિતા સુત રે પતિની ન રહી કોઈ ગાલી;
પ્રદ્યાનન્દના રે, વહાલાની પાસે ચાલી.

૧

૨

૧

૪

૫

પદ ૬૦૭ મું.

નિ:શંક થઈને રે આવી વનમાં પ્રજનારી;
મનમાં રાજ રે મુખ યોલ્યા એમ મોરારી.
કોને અખળા રે તમે આ ટાંણે કેમ આવ્યાં;
સગાં કુટુંબી રે સાસરીયું પીયર લભ્યાં.
પરપતિ પાસે રે રાત્રિમાં આવ્યાં વનમાં;
લજ્યા લોપી રે કાંઈ તોલ કયોં નહી મનમાં.

૧

૨

૩

જેવો તેવો રે પોતાનો પતિ નવ તજવો;
 પતિવ્રતાને રે જોઈ સારો અવર નવ ભજવો. ૪
 અક્ષાનંદનો રે વહાલો કહો હેત તમારું;
 કોઈ નથી ભણ્યું રે હજી પાછાં જાઓ તો સારુ. ૫

પદ ૬૦૮ મું.

વ્રજનો જીવન રે, એમ જોડ્યા કુંજવિલાસી;
 અતિશય વાધી રે અખળાને મન ઉઠાસી. ૧
 જે પરવાહી રે જોયા વનમાં હરિને;
 લજ્યા પામીરે રહી હેઠાં વદન કરીને. ૨
 ગરજ વીનાનું રે બેઠા જોલે ગીરિધારો;
 તેને સુણિસુણિરે વહે લોચનયામાં વારો. ૩
 એ દુખડાનીરે કાંઈ વાત જાય નહીં વરણી,
 નીચું જોઈનેરે ખણે પગ અંચુઠે ધરણી. ૪
 અક્ષાનંદનારે વહાલાથી અંતર જોલી,
 ખીક તજીને રે અખલા ભેળી થઈ જોલી. ૫

પદ ૬૦૯ મું.

ન ઘટે તમને રે એવું જોડ્યું બહુ નાંમી;
 જીવન મનની રે જાણો છો અતર જામી. ૧
 સગાં કુટુંબી રે તમ સારુ સરવે ત્યાગ્યાં;
 એક તમારા રે ચરણમે મન અનુરાગ્યાં. ૨
 તીખાં તાને રે સુણી મોરલી શ્યામ તમારી;
 સનમુખ ચાલ્યાં રે અમે લાજ તજી સંસારી. ૩
 ખવાર કરીને રે હવે જોલો મા ખલતાઈએ;
 પાછાં ધરમાં રે અમે શું મુખ લઈને જાઈએ. ૪
 અક્ષાનંદના રે વહાલા મનમાહી વિચારો;
 નિઃશંક થઈને રે હૈડાનો તાપ નિવારો. ૫

પદ ૬૧૦ મું.

ભાવ અલૌકિક રે અખલાનો દીકો ભારી;
 મનમાં રીઝ્યા રે સુંદરવર દેવ મોરારી. ૧
 બીજ્યા પ્રેમે રે સરવેનાં અતર ભાળી;
 મરકી જોઈ રે સામું રસિયે વનમાળી. ૨

જાહવ વરનુંરે મુખ પ્રસન્ન મનોહર જોધને;	
પ્રેમ મમ્મ થઈનેરે મૂર્તિમાં મનકાં પ્રોધને.	૩
ખહુ વિધિ હાસેરે અંતરની દાઝ ખુઝાવી;	
લઈ હાથ તાળીરે વ્રજનારી કંઠ લગાવી.	૪
પ્રહ્માનંદનેરે વહાલે રસ પાયો પીધો;	
કોડે આદરે હરિ રાસ રમ્યાનો કીધો.	૫

પદ ૬૧૧ મું.

પ્રાણુજીવનનેરે વ્રજ ત્રિય ઉભી ચર્હુ પાસે;	
સોળ કળા લઈનેરે ચંદ્ર ઉઠ્યો આકાશે.	૧
વનવેલીનીરે શોભા વર્ણવ્યામાં નાવે;	
ગોપીસગેરે અલખેલો મોહન ગાવે.	૨
ગિરિધર વાઈરે મોરલી મધુરે સ્વર ઘેરી;	
સુણતાં ધીરજરે ન રહી ઈંદ્રાદિક કેરી.	૩
ગાંધર્વ ગાવેરે વિદ્યાધર વાળા છેડ્યાં;	
તુંબરુ સહીતારે નારદ આળ્યા વણુ તેડ્યા.	૪
ગજગતિ આલેરે વ્રજનારીને મન ગમવા;	
પ્રહ્માનંદનેરે વહાલો તત્પર થયા રમવા.	૫

પદ ૬૧૨ મું-રાગ ગરબી.

શોભે શરદ્દનિશા અતિ સારી, રમે ગોપી ને ગિરિધારી.	૧
વહાલે ખેલ રચ્યો વૃંદાવનમાં, જોઈ મગન થયા સુર મનમાં.	૨
તાતા થૈથૈ કે આલે ઠમકે, પાયે આંઝર તુપુર ઝમકે.	૩
વળી ધમ ધમ ધુધરુ ખેલે, સુંણી નાગ પીયાલે ડાલે.	૪
માવો કંઠ ખાંહડલિ મેલે, ખાંતિલો રંગભર ખેલે.	૫
ખહુ રૂપે થયા ખહુ નામી, છેલો પ્રહ્માનંદનો સ્વામી.	૬

પદ ૬૧૩ મું.

રમે રાસ મનોહર રસિયો, જરિયાન ફેટો કટિ કસિયો.	૧
વહાલે પલવટ નૌતમ વાળી, તોડે તાન લેવે હાથ તાલિ.	૨
ઝોક ઝોક ગોપી ઝોક ઝોક કહાનો, મહા ખેલ રચ્યો મસ્તાનો.	૩
પીય ખ્યારિ નૌતમ પ્રીતિ, રમે રાસ અલૌકિક રીતિ.	૪
હેતે મર્મ કરી ઠરે હાંસી, ખેલે નટવર કુંજવિલાસી.	૫
કોડે કોડે રમે કેસરિયો, પ્રહ્માનંદનો વહાલો રંગભરીયો.	૬

૫૬ ૬૧૪ મું.

વાળાં વિવિધ ભાંતિ તહાં વાળે, કેઈ સિદ્ધ મદ્યા ભેવા કાળે. ૧
 વહાલે મચ્છવિ છે રંગ ઝડીને, બાળે દેવ વિમાન ચડીને. ૨
 ગોપી મોહનનો કર આલી, કરે ચુંબન મદમતવાલી. ૩
 રૂડી શરદતણી ભેઈ રજની, વહાલા સંગ રમે ત્રિયા પ્રજની. ૪
 માંડ્યો રાસ મડળ મતવાલે, ઢાલા પ્રજના લાવી રંગ ઢાલે. ૫
 અક્ષાનંદનો વહાલો રંગ ભીનો, ખેલે નવલ કુંવર નંદજનો. ૬

૫૬ ૬૧૫ મું.

આલી બાંહી પરપર ઝુળે, લતા લખતણીપર લુળે. ૧
 કરે ગાન ઉમંગ કરીને, હાવે બાવે રીઆવે હરીને. ૨
 કર આલે બાબુબધ અલકે, જાણે વિજ ઘટા માંઈ સલકે. ૩
 શોભે રમતી ત્રિયા હરિ સાથે, માંડી દેવ સુમન ઝડી માથે. ૪
 ફરે ફરગટ નટવર ફેરી, બેઠે પાસ ત્રિયા રહી ઘેરી. ૫
 ગુણવંત રમે ગોવિંદો, અક્ષાનંદનો વહાલો પ્રજ ચદો. ૬

૫૬ ૬૧૬ મું.—રાગ ગરબી.

રસિયો રાસ રમેરે રાસ રમે, ગોપીને મનડે ગમે રે. ૨૦ ટેક.
 શોભે શરદ પુનમ નીશિ રૂડી, પુલી વન જાયુ જુડી;
 ભુજ ખલકે કાંકણ ચુડી રે. ૨૦ ૧
 અતિ ગાવે નવલ ઉમંગે, રમે રાસ મનોહર રંગે;
 ગિરિધર ગોપીને સંગ રે. ૨૦ ૨
 રાજેશ્વર રંગડો રેલે, કોઈના કર આલે મેલે;
 અક્ષાનંદનો વહાલો ખેલે રે. ૨૦ ૩

૫૬ ૬૧૭ મું.

ખેલે ખાંતિલોરે ખાંતિલો, નટનાગર છેલ છબિલો રે. ખે૦ ટેક.
 પ્રજનારી જૂથ મળીને, ગાવે હરિને સંગ મળીને;
 ત્યાં રયો છે રંગ ઢળીને રે. ખે૦ ૧
 કે થે થે થે મુખ ખોલે, ડોલરીયાને સગ ડોલે;
 આવ્યા સુર ભેવા ચોલે રે. ખે૦ ૨
 પગે ધુધુરુ નુપુર ધમકે, વલિ અણુવટ વિંછિયા છમકે;
 અક્ષાનંદ કહે ચાલે ઝિણે ઠમકે રે. ખે૦ ૩

પદ ૬૧૮ મું.

વહાલો મારો વનમાલિરે વનમાલી, રમે જોડખની રૂપાલિરે.	૧૦	ટેક.
રૂડી શરદની પૂરણ માસી, ચાંદલિયે કિરણ પ્રકાસી;		
ખેલે રસિયો રાસ વિલાસી રે.	૧૦	૧
વાય તાલ મૃદંગ ઉમંગી, સરણુધ ધૂન મોરલી ચગી;		
રમે ગોપીને સંગ નવરંગી રે.	૧૦	૨
રીઝ્યાં સૌ રંગડો ઢલિયો, લાગ્યો થાક પરસેવો વલિયો;		
પ્રદ્યાનંદનો વહાલો વેણે પલીયો રે.	૧૦	૩

પદ ૬૧૯ મું.

શોભે છે શ્યામલિયોરે શ્યામલિયો, મજનારીપર અઢલક ઢલિયોરે. શો.૦ ટેક.		
આજ શરદ પુનમ ભલી ઓપી, રમે લોક વેદ હૃદ લોપી;		
ગિરિધર સંગ રસબસ ગોપી રે.	શો.૦	૧
ધન ધન એ મજની નારી, થઈ પ્રાણજીવનને ખ્યારી;		
જેને સંગ રમે ગિરિધારી રે.	શો.૦	૨
મનમોહન ખેલ મચાચો, રસ નૌતમ પીધો પાચો;		
એ રસ પ્રદ્યાનંદે ગાયો રે.	શો.૦	૩

પદ ૬૨૦ મું.—રાગ ગરબી.

આજ શરદ પુનમનો ચઢોરે, અતિશે શોભે આકાશે;		
રમે ગોપી સંગે ગોવિંદોરે, રંગડો આગ્યો છે રાસે.		૧
બહુ નુપુર ઝાંઝર વાજેરે, રમઝમ રમઝમ રૂપાલાં;		
કરે મનડુ લેવા કાજેરે, મોહન લટકાં મરમાલાં.		૨
નાટારંભ માંડ્યો નાથેરે, મજજીવન વન્દાવનમાં;		
સુંદર વર ગોપી સાથેરે, મગન થયા રમતા મનમાં.		૩
આહુડલિ બલવંત કેરીરે, અલીને વિનતા જૂલે;		
પ્રદ્યાનંદનો વહાલો લેહરીરે, જોઈને મનમાં ફૂલે.		૪

પદ ૬૨૧ મું.

રાત્રિ શરદ પુનમનિ રાજેરે, અતિશે સુંદર અજવાલી;		
વાળં ત્યાં નૌતમ વાજેરે, વનમાં ખેલે વનમાલી.		૧
ગિરિધર ગોપીને સાથેરે, રસ બસ ખેલે રૂપાલો;		
ધર્યો મુગટ મનોહર માથેરે, નવલ અલૌકિક મરમાલો.		૨

ગોવાલણી હરિ સગ ગાવેરે, કંઠ ખાંહડલિ નાખીને;
 મુખ સાથે મુખ મેળાવેરે, આંખ્યું સાથે આંખીને. ૩
 નટવર નૌતમ ગતિ નાચેરે, રાસ મંડલમાં નવરંગી;
 રસિયો જોઈ કૌતક રાચેરે, અક્ષાનંદ કેરો સંગી. ૪

પદ ૬૨૨ મું.

પગ ઝાંઝર ઝાલ્યું ઝલકેરે, કાન અકોટા ગોખીને;
 કાનોમાં કુંડળ લળકેરે, અજબ રહ્યાં છે ચોખીને. ૧
 જોઈ દેવત્રિયા મન લોભેરે, આભૂષણ પહેર્યા ભારી;
 જાણે સ્થામ ઘટામાંહી શોભેરે, વીજ સરીખી વ્રજનારી. ૨
 એક ખ્યારી ને એક ખ્યારેરે, રૂપ અનેક ધર્યા રંગમાં,
 લટકાળો નંદ ફુલારેરે, અતી ખેલે આનંદ અંગમાં. ૩
 લેહેરખડા નંદ લાલાનેરે, વિંટાંણી વ્રજની નારી;
 અક્ષાનંદના વહાલાનેરે, જોઈ જોઈ જાયે બલિહારીરે. ૪

પદ ૬૨૩ મું.

ધન્ય શરદ પુનમની રજનીરે, રસિક સલુણો રાસ રમે,
 ધન્ય ધન્ય એ નારી વ્રજનીરે, ગિરિધરને મનમાંહી ગમે. ૧
 ધન્ય ધન્ય જમુનાંનો આરેરે, ધન્ય ધન્ય વન કેરી વેલી;
 ધન્ય ખેલે નંદ ફુલારેરે, લઈ સંગ રાધા અલખેલી. ૨
 ભૂધર સંગ સુખમાં ભીંજીરે, પૂરણ અતિ વર પામીને;
 રસખસ થઈ રંગમાં રીઝીરે, ચાલી ઘર શીર નામીને. ૩
 એ કહાન કુંવરની કીડારે, ગરવ તજી પ્રેમે ગાશે;
 અક્ષાનંદ કહે મટે ભવ પીડારે, અતર નિષ્કામી થાશે. ૪

— ૮૦૦ —

આશો વદ ૧૩. ધનતેરશનાં પદ.

પદ ૬૨૪ મું—રાગ ગરખી.

સખી ચોચ્છવનો દિન આજ, ધન્ય ધનતેરસને;
 મળ્યા રંગીલો વ્રજરાજ, ધન્ય ધનતેરસને. ૧
 મારે મોહન આવ્યા ઘેર, ધ૦ આજ થઈ છે લીલા લેહેર. ધ૦ ૨
 જેની નિત્ય જોતી હું તો વાટ, ધ૦ તે વહાલો મારો આવી બેઠા ખાટ. ધ૦ ૩
 મારાં પુણ્યતણો નહીં પાર, ધ૦ આવ્યા મંદિરીએ મોરાર. ધ૦ ૪
 અક્ષાનંદ કહે થઈ નિહાલ, ધ૦ લટકાળો પધાર્યા લાલ. ધ૦ ૫

પદ ૬૨૫ મું.

આવ્યા રસિયો જાદવરાય, તેરસ ધન્ય તુંને;
હું તો પ્રેમે લાગી પાય, તેરસ ધન્ય તુંને. ૧
મેં મોતીડે વધાવ્યા માવ, તેં થયો અંતર અધિક ઉછાવ. તેં ૨
કીધી મનની પૂરી હામ, તેં બોલાવી મુને સુંદર શ્યામ. તેં ૩
મેં તો ચંદન કીધી ગાર, તેં સજ્યા શોભિતા શણગાર. તેં ૪
લેવ્યા શ્યામ ચતુર મજચંદ, તેં બલિહારી પ્રદ્યાનદ. તેં ૫

પદ ૬૨૬ મું.

નેણે નિરખ્યા નટવર નાથ, દિન ધનતેરસનો;
શોભે મજવાસીને સાથ, દિન ધનતેરસનો. ૧
આજ ગાઠએ મંગળ ગીત, દિં હરિને મળિયે ભાવ સહીત. દિં ૨
હસી બોલ્યા શ્યામ સુબાણ, દિં થઈ અલૌકિક ઓળખાણ. દિં ૩
મારે હૈડે તે હરખ ન માય, દિં ભેઈ નેણાં શીતળ થાય. દિં ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે થઈ રંગરેલ, દિં કરીએ ખાંતિલાથી ખેલ. દિં ૫

પદ ૬૨૭ મું.

પેહરો અખર ઝીણાં અંગ, ધનતેરસ આવી;
વારી રસિયાળ નવરગ, ધનતેરસ આવી. ૧
તેડો ગોઠીડો ગોવાળ, ધં ગાઠએ મોરલીમાં ગીત રસાળ. ધં ૨
કરીએ ધેનુને શણગાર, ધં રંગિયે શીંગ અજખ રગ સાર. ધં ૩
કરો લટકાં ભીને વાન, ધં થાય મજનારી ગુલતાન. ધં ૪
માથે મુકુટ ધરો મહારાજ, ધં કરો પ્રદ્યાનન્દનું કાજ. ધં ૫

આરો વદ ૧૪. કાળીચૌદશનાં પદ.

પદ ૬૨૮ મું-રાગ સામેરી.

કાળુ આસો વદની કહાન, ચૌદશ સારી રે;
તમે નહાવોને મારા નાથ, જઈ બલિહારી રે. ચૌં ૧
જળ જમુનાનાં આણિયાં રે, ચોળો તેલ કુલેલ રે;
મેસો બાજઠ ઉપરે, તમે રસિયાળ રંગ રેલ રે. ચૌં ૨
હરિવર મુખડું હેરવા રે, મીલી આવી મજ નાર રે;
શ્યામ મનેહર શ્યામળા, સભે નવલ પીયા શણગાર રે. ચૌં ૩

ઈંદ્રાદિક સુર આવિયા રે, દર્શન કરવા કાજ રે;
અક્ષાનંદના વહાલમા રુડો, ઉત્સવનો દિન આજ રે. ચૌં ૪

૫૬ ૬૨૯ મું.

આજ ચૌદશ પરવ અનૂપ, સુંદર છેલા રે;
વાડે ગાયુને મજરાજ, ચાલો વેહેલા રે. સું ૧
હળદર તેલ ને હરમજી રે, ઘોળી કીધી તયાર રે;
ઘેનું કેરાં શિંગડાં કાબુ, રંગીએ નન્દકુમાર રે. સું ૨
હેતે સામું હેરતા રે, છોગા મેલો શ્યામ રે;
ઘોળી પીળી ધુમરી, ગાયુ બોલાવો લેઈ નામ રે. સું ૩
આજ નવો દિન આવિયો રે, અધિક કરો ઉત્સવ રે;
અક્ષાનંદના વહાલમા, મીઠી મોરલી વળડો માવ રે. સું ૪

૫૬ ૬૩૦ મું.

વાઓ મોરલી મજરાજ, ધીરા રહીને રે;
ચાલો ગાયુમાં ગુણવંત, સખા સંગ લઈને રે. ધીં ૧
ચૌદશનો દિન શામળા રે, આજે દુધએ સુંદર દાન રે;
ઘેનુને શણગારીયે વારી, કરીએ ઓઝીવ કહાન રે. ધીં ૨
સારા કાને ચંખલાં રે, ગળે ઘુઘરડાની માળ રે;
ચોપે રંગીએ શીંગડાં, વહાલા પ્રીત કરી ગોપાળ રે. ધીં ૩
કાલ દિવાળી કહાનજી છેલા રે, હરિવર થાઓ હુશિયાર રે;
અક્ષાનંદના વહાલમા, કરો મેરાઈયાં મોરાર રે. ધીં ૪

૫૬ ૬૩૧ મું.

રુડો ચૌદશનો દિન શ્યામ, કુંજવિહારી રે;
સળે શોભીતા શણગાર, ગિરિવર ધારી રે. કું ૧
પ્રીતમ બાંધો પાઘડી રે, આંટાદાર અનૂપ રે;
હરિવર દેખું હેતથી તારુ, રસીક મનોહર રૂપ રે. કું ૨
ફરતાં મેલો પુલનાં રે, છોગલીયાં ચહુકોર રે;
સભા કરીને શ્યામળા, બેસો નાગર નંદકીશીર રે. કું ૩
લટકાવો શીર લાલજી રે, સુલગ કલંગી સાર રે;
અક્ષાનંદના વહાલમા, બહિ બાનકને બલિહાર રે. કું ૪

ૐૐૐૐૐૐૐ

આરો વહ ૧૪ નાં તથા ચૈત્ર સુદ ૧૫ ના હનુમાન
જયંતિનાં પદ.

પદ ૬૩૨ મું-રાગ ગરબી.

સર્વે જય યોલો હનુમતની, દુઃખ લજન રે મોટા હરિદાસ. જય૦ ૧
શૂરવીર ને સંત શિરોમણી, પ્રીતે ઉભા રે પ્રભુજીને રે પાસ. જય૦ ૨
જેણે સૂરજ પકડ્યો જન્મતાં, મારી રાહુને રે મનવી જેણે હાર. જય૦ ૩
કપિ કેસરી કુંવર કોડમણી, એના નાવે રે પરાક્રમ કેરો પાર. જય૦ ૪
વનમાં આવી મળ્યા રઘુવીરને, કીધો ઉદ્ધમ રે સીતા લાવવા કાજ. જય૦ ૫
વાલી માયોં તે વાતની વાતમાં, દેવરાવ્યું રે સુગ્રીવને રાજ. જય૦ ૬
ધન્ય ધન્ય તે અંજની માતને, સુત જાયો રે સર્વે વિધિ સુભાણ. જય૦ ૭
પ્રદ્યાનંદ કહે એની વાર્તા, નિત્ય ગાવે રે કાંઈ વેદ પુરાણ. જય૦ ૮

પદ ૬૩૩ મું.

પ્રીતે હનુમંત દેવને પૂજ્યે, સારી પેઠે રે લેઈ તેલ સિંદૂર. હનુ૦ ૧
દુઃખદાયક દૈત્ય વિદારિયા, સાધુ જનના રે ગંધુ અતિ શૂર. હનુ૦ ૨
તપ કીધું બહુ દિન અંજની, ત્યારે આખું રે શિવજી વરદાન. હનુ૦ ૩
અવતરિયા તે રુદ્ર અગિયારમા, હાથાળા રે બળીઆ હનુમાન. હનુ૦ ૪
સુધ લેવા ગયા જ્યારે સતીની, ત્યારે વેઠ્યાં રે તન કષ્ટ અપાર. હનુ૦ ૫
સર્વે વલખા* થયા બીજા વાનરા, આખ્યો સહુને રે પોતે આધાર. હનુ૦ ૬
જ્યારે ઉદ્ધિની રે ઉપર ઉડીઆ, ત્યારે પૌરુષ્ય રે તનમાં નહિ માય. હનુ૦ ૭
પ્રદ્યાનંદ કહે કપિરાજનો, કાંઈ મહિમા વર્ણવ્યો નવ જાય. હનુ૦ ૮

પદ ૬૩૪ મું.

એની ધન્ય ધન્ય માતા અંજની, ધન્ય ધન્ય રે કાંઈ કેસરી તાત. ધન્ય૦ ૧
દૈત્ય મારવા કપિના વંશમાં, પોતે પ્રગટ્યા રે શંકર સાક્ષાત. ધન્ય૦ ૨
સખા થઈને કપિ સુગ્રીવનું, કાંઈ કીધું રે અતિ ઉત્તમ કામ. ધન્ય૦ ૩
જઈ સીતાની સુધ લાવિયા, રાજ કીધા રે સુંદર શ્રીરામ. ધન્ય૦ ૪
એક પલકમાં સમુદ્ર ઉલ્લંઘિયો, મહા ભેદામાં રે ભેદો હનુમંત. ધન્ય૦ ૫
ચાલ્યા સુધ લેવા સીતાતણી, જય યોલો રે સિદ્ધ ચારણ સંત. ધન્ય૦ ૬
સમુદ્ર કુદી પડ્યો પરં લંકમાં, જઈ કીધો રે કુળ દૈત્યનો નાશ. ધન્ય૦ ૭
પ્રદ્યાનંદ કહે મહાવીરનો, તન લાગ્યો રે હસરકંધને ત્રાસ. ધન્ય૦ ૮

* છટા થયા—વિલા થઈ ગયા,

† પેલી તરફ

પદ ૬૩૫ મું.

ગાઈએ સુંદર ગુણ કપિરાજના, વાયુનહન રે બળિયો મહાવીર. સુંદર૦ ૧
 નિજ ભક્ત અયોધ્યા નાથના, ઉર્ધ્વરેતા રે અંતર મહાધીર. સુંદર૦ ૨
 ક્ષણમાંહી પ્રભળી લંકને, કુળ દૈત્યતાણું રે કીધું હેરાન. સુંદર૦ ૩
 દીધી વધાર્થ શ્રીરામની, દીધું સીતાને રે જીવતર કેરું દાન. સુંદર૦ ૪
 સીતા આજ્ઞાથકી કુળ ખાધલાં, ઉખાડ્યો રે રાવણ કેરો ખાગ. સુંદર૦ ૫
 સુ અક્ષય કુંવર આદિ બહુ અસુરને, મારીને રે રણમાં કીધો યાગ. સુંદર૦ ૬
 મારી રાવણ લાવ્યા સીતાને, થયો જગમાં રે અતિ જય જયકાર. સુંદર૦ ૭
 અક્ષાનંદ કહે હનુમતને, રીઝી રઘુપતિ રે મળ્યા વારવાર. સુંદર૦ ૮

આશો વદ અમાસ. દીપાવળીનાં પદ.

પદ ૬૩૬ મું-રાગ સામેરી.

સખી હૈડે તે હરખ ન માય, આજ દિવાળી રે;
 હું તો મગન થઈ મનમાંય, ભુધર ભાળી રે. આ૦ ૧
 સુંદર શ્યામ સોહામણો રે, સુંદર ગજ ગતી ચાલ; સુંદર શોભા અંગની હું તો, નિરખીને થઈ છું નિહાલ. આ૦ ૨
 નેણ મનોહર નાથનાં રે, હૈડે મનોહર હાર; સુભગ મનોહર શ્યામજો વહાલો, નટવર નંદકુમાર. આ૦ ૩
 આજુ નૌતમ ઘેરખા રે, ઘેહદ નૌતમ ખાન; અક્ષાનંદના નાથનું થઈ, સ્વપ્ન જોઈ શુલતાન. આ૦ ૪

પદ ૬૩૭ મું.

મુને મળીઆ તે મોહનરાય, સપરમો દહાડો રે;
 કરીએ આનંદ ઓચ્છવ આજ, રંગ અખાડો રે. સ૦ ૧
 થાળ ભરે ગજ મોતીએ રે, સર્વ લીધો શુભ સાજ; વેલેરાં જાળને વધાવીએ, વહાલો રંગ ભીનો પ્રજરાજ. સ૦ ૨
 મંગળ ગાવો માનની રે, અધિક કરે ઉછાવ; આપણે કાળે આવીયા ચાલી, નટવર સુંદર નાવ. સ૦ ૩
 તોરણ ખાંધો ટોડલે રે, સુભગ સજો સણગાર; અક્ષાનંદના નાથને જાયે, વારણે વારમવાર. સ૦ ૪

પદ ૬૩૮ મું.

હું તો હરખ ભરી મનમાં, હરિને વધાવું રે;
સખી અહોનિશ ખારે માસ, રેને આવું આવું રે. હ૦ ૧
આગલ આવી ઉભલા રે, લટકાળો નન્દલાલ;
કુમકુમ કેરો ચાંદલો કીધો, ભુધરજીને લાલ. હ૦ ૨
પરવશ થઈ હું તો પ્રેમમાં રે, હૈંડે તે હરખ ન માય;
પૂરવ જનમના પુણ્યથી મને, મળ્યા તે મોહનરાય. હ૦ ૩
ધન્ય ધન્ય દહાડો આજનો રે, ધન્ય મુરત ધન્ય વાર;
અદ્વાનન્દને વહાલમે મારો, સફળ કર્યો અવતાર. હ૦ ૪

પદ ૬૩૯ મું.

રૂડો દિવાળીનો દિવસ કે, મગળ ગાયે રે;
ચાલો નંદજીને દરબાર, સૌ મળી બાયે રે. મ૦ ૧
કુંવર રંગીલો કહાનજી રે, વાયે છે સુંદર વેણ;
નિરખી નટવર નાથને, આજ પાવન કરશું નેણ. મ૦ ૨
સૌ મળી કેશું સુંદરી રે, લેખ્યાનો છે ભાવ;
માત જશોદા પાસલે, બેહેની માગી લેશું માવ. મ૦ ૩
લઈ મેરાધ્યાં લાલજી રે, આવશે આપણે ઘેર;
અદ્વાનન્દ કહે ધી ધણું માંહી, પૂરશું સારી પેર. મ૦ ૪

કારતકે શુદ્ધ ૧. શ્રી અન્નકુટોત્સવનાં પદ.

પદ ૬૪૦ મું-રાગ સારંગ.

ઉત્સવકો દિન આજ, અન્નકુટ ઉત્સવકો દિન આજ;
સખ જનકું સમજાય કયો અસ, સુંદર શ્રી મહારાજ. અ૦ ૧
વ્યંજન પાક બિબિધ અખ કીજે, લીજે શુભ સમાજ;
ગૌવન જીત ગિરિવરસો કરના, એહી હે ઉત્તમ કાજ. અ૦ ૨
વિવિધ ભાંત વાજિત્ર બળવહુ, સખ સજહુ તન સાજ;
અદ્વાનન્દ એહી ભાંત કહ્યો, હરિ કૃષ્ણ સખહી શિર તાજ. અ૦ ૩

પદ ૬૪૧ મું.

જ્યું બોલે ભગવાન, વચન મુખ બ્યું બોલે ભગવાન;
ત્યું સખહી જન કરત ભયે તખ, વ્યંજન અરૂ પકવાન. વ૦ ૧

મોતૈયા સેવૈયા જલેખી, દલ મરડી સુખદાન;
 ખરડી પેડા બિરંજ બહુ બિધ, સુંદર ઘોર રસાન. વ૦ ૨
 હરિ મંદિર આગે ઘોદનકે, પુંજ સખહી ખીચ કાન;
 અક્ષાનંદ કહે બહુત ભાંતકે, આનેહે લોજન આન. વ૦ ૩
 પદ ૬૪૨ મું.

વ્યંજન વિવિધ પ્રકાર, કીચે શુભ, વ્યંજન વિવિધ પ્રકાર;
 જીભાવન જગજીશ મહા પ્રભુ, કૃષ્ણ પ્રગટ કિરતાર. કી૦ ૧
 ભીડા દ્રૂધી ડોડી રતાણ, સુંદર સોહો સુધાર;
 તાહીકે શુભ શાક બનાયે, પ્રભુ કારન કર પ્યાર. કી૦ ૨
 ભાજી કણજ રુ પણજ સુવાકી, તાંદળબકી તૈયાર;
 અક્ષાનંદ કહે નાથ નવલ હિત, ભાજન ભરેહે ઉદાર. કી૦ ૩
 પદ ૬૪૩ મું.

પૂરન પ્રગટ પ્રમાન, જિમત પ્રભુ પૂરન પ્રગટ પ્રમાન;
 પૂરેહ પ્રભુ આગે અંન વ્યંજન, જન મીલ પરમ સુખાન. જિ૦ ૧
 અજકુટકી રચના અલૌકિક, અધસી ન લાખી કહુ આન;
 તેહી ખીચ ખેડે સોહત શ્રીહરિ, ધરત બાહી મુનિ ધ્યાન. જિ૦ ૨
 અવિનાશી જખ જીમકે અધારે, તખહી નિરાજન કાન;
 અક્ષાનંદકું દેત ભયે હરિ, શીત પ્રસાદી દાન. જિ૦ ૩

કારતક શુદ્ધ ૧૫. શ્રીધર્મદેવના જન્મ દિવસનાં પદ.
 ધર્મવંશના મહીમાનાં.

પદ ૬૪૪ મું-રાગ ગરબી.

બલિહારી ધનશ્યામ સુંદરની, અક્ષરધામના સ્વામી રે;
 ધર્મતણે ઘેર પ્રગટ થયા હરિ, જગપતિ અંતરબામી રે. ૧
 કરુણા રસ અતિ પ્રગટ કરીને, પાર કર્યો નર નારી રે,
 ભાગ્ય બડાં તેને મન ભાવ્યા, અકળ કળા અવતારી રે. ૨
 ધર્મવંશનો મહિમા છે ભારી, જગમાં રહ્યો અતિ છાંદ રે;
 હરિના સખંધી તે હરિનીજપેરે, પૂજવા યોગ્ય સદાઈ રે. ૩
 દેહધારી સરખાં દીકામાં, એની વાતુ અતિ આઘી રે;
 કેમળ સુંદર જેના રે કુળમાં, જન્મ્યા તે શ્યામ સુહાગી રે. ૪

પૂરવ ભવનાં પુણ્ય વિના કાંઈ, એવો તે લાભ ન આવે રે;
પ્રદ્યાનંદના નાથની ભાલિયું, લેયાજી કહીને બોલાવે રે.

૫

પદ ૬૪૫ મું.

કુણુ બાણે તે શાં તપ કીધાં, ધર્મતણે પરિવારે રે;
બહુ વિધિ હોતે કરીને બોલાવે, વહાલોજી વારમવારે રે. ૧
ધર્મદેવના વંશનો મહિમા, મુખથી કહ્યો નવ જાય રે;
મનમોહનજીના કુટુંબનાં માણસ, થોડે પુણ્યે ન થવાય રે. ૨
માયાના જીવ તે મર્મ ન સમજે, સૌ સરખાં એને બાણે રે;
હરિના સખંધી હોય તેને હરખે, વિધિ વિધિ વેદ વખાણે રે. ૩
પૂરણ પુણ્ય હોય તે પ્રાણી, રનેહ કરે એની સાથે રે;
સર્વથી અધિક કરીને રે ટેવ્યા, નિશ દિન દીનાનાથે રે. ૪
જગજીવન પોતાના રે બાણી, પ્રાણુથકી કીધાં ખ્યારાં રે;
પ્રદ્યાનંદ કહે જીવે હરિને, દાદાજીનાં કહેનારાં રે. ૫

પદ ૬૪૬ મું.

ધન્ય ભાગ્ય જે ધર્મવશમા, અવતરિયાં નરનારી રે;
સરજણુહારે સગાં જેને માન્યાં, મહિમા તે વાધ્યો ભારી રે. ૧
દર્શન એનાં અતિશય દુર્લભ, પરસે તે પાતક જાવે રે,
પૂરણ પુણ્ય હોય જે પ્રાણી, તે ઘરમાં પધરાવે રે. ૨
મહામંત્ર દ્વંધ મરમ બતાવે, મેહર કરે જેને માથે રે;
દેહ છોતે તે મુક્ત કેહેવાયે, સંબધ થાય હરિ સાથે રે. ૩
એનું શરણુ કિયે જે પ્રાણી, ભવ દુઃખથી તે છૂટે રે;
અક્ષરધામનો થાય નિવાસી, અવિનાશી સુખ લૂટે રે. ૪
રામપ્રતાપ ને ધન્યારામ બેઉ, સતસંગમાં સુખદાર્ધ રે;
પ્રદ્યાનંદ કહે શી રહી બાકી, ભૂધરજીના ભાધ રે. ૫

પદ ૬૪૭ મું.

કરુણાનિધિનાં થયાં રે કુટુંબી, તે મોટા પુણ્યવાળા રે;
સર્વે તે પૂજવા જોગ સદાઈ, જુઠાં તરુણાં બાળા રે. ૧
શ્યામળિયો જેના ઘરની રે ચિંતા, રાખે છે સાંજ સવારી રે;
ધર્મવંશનાં નર ત્રિય તેને, મુખિયા તે મોરારી રે. ૨
કોઈને રીસાવે ને કોઈને મનાવે, કોઈને કહે કાંઈ માંગો રે;
કોઈને કહે તમે છેટે રહીને, પ્રેમેથી પાયે લાગો રે. ૩

કોઇનાં ક્યારે કુવખાણુ કરે વળી, કોઇને કહે તમે સારા રે;
એમ કરીને આનંદ ઉપજાવે, ચરિત્ર મનોહર ખ્યારા રે. ૪
બહુનામી જેનાં બાળકડાંને, રાજી થઇને રમાડે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે ભાભિયું હરિને, દહીંવડાં જમાડે રે. ૫

માગશર શુદ્ધ ૧૧. એકાદશીનાં પદ.

પદ ૬૪૮ મું-રાગ સામેરી.

રુડી એકાદશી પુણ્યરૂપ, એકાદશી આવી રે;
જેના કૈશવદેવ અનૂપ, સુનિ મન ભાવી રે. એ૦ ૧
માગશર શુદ્ધ મહા પર્વણી રે, મળિયે સંત સમાજ રે;
પુલ મગાવો માલતિ, કાળુ કૈશવ પૂજા કાજ રે. એ૦ ૨
પ્રીતે કૈશવ પૂજાએ રે, શ્રીયા સહિત જગત્યામ રે;
સુતાં બેઠાં ચાલતાં લેયે, કૈશવ કૈશવ નામ રે. એ૦ ૩
નિયમ સહિત વ્રત ધારીએ રે, ગાઈએ કૈશવ ગાન રે;
બ્રહ્માનંદ કહે રાખીએ હિયે, કૈશવ કેરુ ધ્યાન રે. એ૦ ૪

પદ ૬૪૯ મું.

આવી માગસર શુદ્ધ પુણ્યધામ, એકાદશી સારી રે;
જેનું એકાદશી છે નામ, કૈશવને ખ્યારી રે. એ૦ ૧
કૈશવ આગળ મેલીએ રે, કાળુ નૌતમ કૃણ નારંગ રે;
માલતિ કેરાં કુલડાં લેઈ, ધરીએ તે અંગો અંગ રે. એ૦ ૨
શ્રી કૈશવ આગે ધરો રે, તળિયા મોહક ત્યાર રે;
હાન સાત અન્ન દીજીએ, સુખ કૈશવનામ ઉચ્ચાર રે. એ૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ ઇર્ષ્યા રે, તજી દીજે અહમેવ રે;
બ્રહ્માનંદ વ્રત રાખીએ, રીઝે સુંદર કૈશવદેવ રે. એ૦ ૪

પદ ૬૫૦ મું.

આજ ઉત્સવ હરખ અપાર, કૈશવ કહીએ રે;
કાળુ એકાદશી વ્રત સાર, એકાદશી રહીએ રે. કે૦ ૧
આવી પરમ એકાદશી રે, ગાઈએ કૈશવ ગીત રે;
કૈશવ ચરણે કીજીએ, નીત પૂરણ અવિચળ પ્રીત રે. કે૦ ૨

તાળ મૃદંગ વળીએ રે, સળએ ખુબ સમાજ રે;
કોડે કેશવ પૂજીએ અતિ, આનંદ મંગળ આજ રે. કે૦ ૩
કેશવ કેરી મૂરતિ રે, ધરીએ અંતર માંય રે;
બ્રહ્માનંદ વ્રત રાખીએ, સર્વે જન્મ મરણ હુઃખ જાય રે. કે૦ ૪

પદ ૬૫૧ મું.

નિત્ય રટીએ કેશવરાય, સખ જગ સ્વામી રે;
જેને નિગમ નેતિ કરી ગાય, અંતર જામી રે. સ૦ ૧
કેશવ મૂરતિ માધુરી રે, અતિ અદ્ભુત રૂપ અપાર રે;
નેણાં કમળ સરીખડાં, શોભે સુંદર શુભ ભુજ ચાર રે. સ૦ ૨
પદ્મ શંખ કર જમણે રે, ચક્ર ગદા બીજી કેર રે;
શ્રીયા સહિત અતિ શોભતા, કાળુ કેશવ નવલ કીશોર રે. સ૦ ૩
શ્રદ્ધા સહિત વ્રત રાખશે રે, મુખ કરી કેશવ ગાય રે;
બ્રહ્માનંદ બ્રહ્મ મોહલમાં, તે તો અમર અખંડિત થાય રે. સ૦ ૪

પદ ૬૫૨ મું.—રાગ આશાવરી.

હો અઘહન શુદ્ધ એકાદશી, આઈ મોક્ષદા મહા નીકી હો;
નિગમ કહત મહિમા અતિ ભારી, ખ્યારી કેશવજીકી હો. અઘ૦ ૧
માલતી હુંકે ફૂલ અલોકિક, સખ સામગ્રી લીજે હો;
શ્રીયા સહિત સુંદર સુખદાઈ, કેશવ અર્ચન કીજે હો. અઘ૦ ૨
કામ ક્રોધ મદ મચ્છર તજકે, કેશવ કેશવ કહીયે હો;
નારગીકે ફલ અતિ નૌતમ, પૂજ પરમ સુખ પૈયે હો. અઘ૦ ૩
લોજન મોહક લોગ ધરીજે, વ્યંજન શીતલ વારી હો;
બ્રહ્માનંદ નામ મુખ રટીયે, કેશવ મગલકારી હો. અઘ૦ ૪

પદ ૬૫૩ મું.

આજ એકાદશી પરમ અનૂપા, અઘહન સુદકી આઈ હો,
મંગલકી કરનાર મોક્ષદા, નીકે નામ ધરાઈ હો. આજ૦ ૧
કેશવદેવ સદા સુખકારક, શ્રીયા સહિત જગસ્વામી હો;
પુણ્ય માલતિ કરીકે પ્રીતે, ચળયે અંતર જામી હો. આજ૦ ૨
વાળ તાલ મૃદંગ બળયકે, કથા કીસ્તન ગાવે હો;
એકાદશી અપોશન કરીકે, પરમ અચલ પદ પાવે હો. આજ૦ ૩
કેસર ચંદન મૃગમદ કરીકે, કેશવ મૂર્તિ પૂજે હો;
બ્રહ્માનંદ કહે તેહી પદ તજી, મન જાવત ન દૂજે હો. આજ૦ ૪

પદ ૬૫૪ મું.

માધ શુકલ એકાદશીકે દિન, કેશવ કેશવ કહીયે હો;
 મનવાંછિત ફળ દેન મોક્ષદા, રાજી હોય મત રહીયે હો. માધ૦ ૧
 જ્યાશક્તિ કરી સાત ધાન લૈ, દાન વિપ્રકુ દીજે હો;
 કરુણાનિધિ કેશવકી મૂર્તિ, અંતરમેં ધરી લીજે હો. માધ૦ ૨
 વિષે વિકાર સકલ વિસારી, તૃષ્ણા આશા ટાળી હો;
 મહા પુણ્ય શુભ મત મોક્ષદા, પ્રભુ કેશવકી ખ્યારી હો. માધ૦ ૩
 આગે ફલ નારંગી ધરીકે, પુલ માલતી લાવે હો;
 અદ્વાનંદ કહે એહી મત કરીકે, પરમ અભયપદ પાવે હો. માધ૦ ૪

પદ ૬૫૫ મું.

સરસ મોક્ષદા અઘહન સુદકી, એકાદશી અતી ભારી હો;
 અધિક અધિકજેહી ઉત્સવ ઠાને, મુનિવર દદમત ધારી હો. સરસ૦ ૧
 કેશવહુકે ધ્યાન નિરતર, મુખ કરી કેશવ ખોલે હો;
 ઉમંગ સહિત અપોષણુ રાખે, અંતર કખૂ ન ડોલે હો. સરસ૦ ૨
 વિધિ સહિત નિશ્ચલ મત કરનો, વેધ દશમકે ટારો હો;
 ફલ નારંગ જાયકુલન કરી, પૂજીયે કેશવ ખ્યારો હો. સરસ૦ ૩
 પ્રગટ પ્રમાણુ મીલે પ્રભુ એહી, કરી અતિ સુખ પાવે હો;
 અદ્વાનંદ કહે એહી શુભ મત, ભાગ્ય ગટે તેહી લાવે હો. સરસ૦ ૪

મહાશુદ્ધ ૫ થી ફાગણ શુદ્ધ ૧. વસંત પંચમીથી
 દોલેત્સવ સુધીનાં પદો.

પદ ૬૫૬ મું-રાગ વસંત.

ઉઠ ઉઠ સખી રમવાને જાઈયે, શ્યામજિયાની સંગે;
 ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજ, માટ લય્યા છે રંગે. ઉઠ૦ ૧
 જમુનાને કાંઠે જગજીવન, ખેલ રચ્યો મતવાલે;
 ગોપીજનને સગે ગિરિધર, રંગની રેલું વાલે. ઉઠ૦ ૨
 ખાંતીલો મનમોહન ખેલે, હાથ લીયે પીચકારી;
 અંગ ઉમંગ ગુલાલ ઉડાવત, હુંખ ઝુંખ પીચુ ખ્યારી. ઉઠ૦ ૩
 ગોપી ગ્વાલ બાલ સખ ખેલત, ભીડ મચી મતવાલી;
 મતવાલો કરમાં લઈ મોરલી, ગાવત દે દે તાલી. ઉઠ૦ ૪

માન કહ્યું તું આજસ તણને, ચાલ ચાલ સહેલી;
બ્રહ્માનન્દના વહાલાને સંગે, ખેલશું લજ્યા મેલી. ઉઠો

પદ ૬૫૭ મું.

આજ સખી અલખેલો વહાલો, રંગભર ખેલત હોરી;
પ્રીતમ હાથ લઈ પીચકારી, મારત નેરાનરી. આજો ૧
તાલ મૃદંગ ભેર શરણાઈ, વાળ બહુ વિધ વાળે;
ખેલ રચ્યો રંગ રેલ અખાડો, રંગ લીને મજરાજે. આજો ૨
વંશીમાંહી વસંત આલાપે, ઘેરે સ્વર અતિ ગાવે;
મજનારી સાથે જગજીવન, રંગ રેલ મચાવે. આજો ૩
પ્રેમ સહિત મારત પીચકારી, ગાવત મુખસે ગારી;
અરસ પરસ લપટાય રહે છે, ગોપી ને ગિરિધારી. આજો ૪
પુરુષોત્તમને સંગે પ્યારી, નાચત અતિ ઉતાલી;
બ્રહ્માનન્દ કહે મજ વિનતાને, મગન કરી વનમાલી. આજો ૫

પદ ૬૫૮ મું.

પ્રાણજીવન ગોકુલમાં પધારો, કોડીલા વર કહાના;
મનમોહન મથુરામાં જાળને, શું ખેડા છે ધાનાં. પ્રાણો ૧
ફાગણ આંચો કેસુરે ફૂલ્યાં, વનસપતિ સરવે મોરી;
વિલંબ હવે મા કરો વાલમજી, હોસે રમીયે હોરી. પ્રાણો ૨
તમ સંગાથે ખેલ કર્યાની, અંતર આશા ભારી;
વસંત ઋતુ આવી છે વહાલા, વાટ જોયે મજનારી. પ્રાણો ૩
સામાસામી રંગ ભરીને, જીવ કરીયે કરી જોડી;
રમવાનો અવસર આંચો છે, અવધી રહી છે થોડી. પ્રાણો ૪
તમસામી ચલવ્યાને સારુ, સજ કીધી છે પીચકારી;
બ્રહ્માનન્દના વહાલા આવો, ગુણવંતા ગિરિધારી. પ્રાણો ૫

પદ ૬૫૯ મું.

આવો આવો અલખેલા વહાલા, રંગભર ફાગ રમાવો;
ઘેરેયાને સંગે ગિરિધર, તાલી દેઈને ગાવો. આવો ૧
પેચાળી બાંધો પાઘડલી, સુંદર પેહેરો જમા;
અખીર ગુલાલની ફાંટ ભરીને, આવી ઉભા રહો સામા. આવો ૨
લાલ તમારાં લટકાં સુંદર, થાઈયે નિહાલ નિહાળી;
શર થઈને ખેલો સામા, વહાલાજી પલવટવાળી. આવો ૩

વિવિધ ભાંત વાળ વજડાવો, રમત કરીયે ભારી;
 પ્રીતમજી અતિ રંગ ભરીને, ઝડ મચાવો પીચકારી. આવો ૦ ૪
 હાર્યાથી ખીજો માં હરિવર, જીતાડીશું બાણી;
 અક્ષાનન્દના નાથ પધારો, મુખનું રાખો પાણી. આવો ૦ ૫

પદ ૬૬૦ મું-રાગ વસંત.

વસંત વધાવા મજની નારી, નદરાય ઘેર આવી;
 કાળુ કહાન કુંવરને કાળે, વસન વસતી લાવી. વસત ૦ ૧
 ઝીણા કમર પટો પાય બમો, અંગરખી ફૂલકચારી;
 ચોલ કસુંખી રંગમાં સુંદર, પાઘડલી છટકારી. વસત ૦ ૨
 કોઈ લાવી ફૂલડાંની માલા, કોઈ સોનાનો દોરો;
 કોઈ લાવી સુંદર શુંથીને, ફૂલડાં કેરો તોરો. વસત ૦ ૩
 કેસર ચદન ત્યાર કરીને, કંચન ભરી કચોલી;
 ચતુર ત્રિયા ચાંદલિયા સારુ, લાવી કુમકુમ ઘોલી. વસત ૦ ૪
 કનક કલશમાં ધરીયાં કાળુ, આંખા મોર ને ઉખી;
 અક્ષાનન્દના વહાલાની પાસે, રહી સર્વે લુંખી ઝુંખી વસંત ૦ ૫

પદ ૬૬૧ મું.

આંચો વસંત પીયા અલબેલા, બાંધો પાઘ વસંતી,
 ચટકીદાર અજબ રંગ છાંટી, ઉપરણી ઝલકંતી. આંચો ૦ ૧
 મોટાં મોટાં માટ લઈને, કેસર ઘોલી ભરીયે;
 રસિયાજી રમવાને કાળે, પીચકારી સજ કરીયે. આંચો ૦ ૨
 મજજીવન પલવટવાળીને, અખીર શુલાલ ઉડાડો;
 આમાસામી મેળ કરીને, મચવો રંગ અખાડો. આંચો ૦ ૩
 એક કોર સરવે ગોવાળા, એક કોર મજનારી,
 ખેલ કરો નટવર ખાંતીલા, સખ જગ મંગલકારી. આંચો ૦ ૪
 મીઠી મીઠી મોરલી વળડી, ઘેરે સ્વર હરિ ગાવો;
 અક્ષાનન્દના નાથ વિહારી, વહાલા વસંત વધાવો. આંચો ૦ ૫

પદ ૬૬૨ મું.

વસત ઋતુ આવી મારા વહાલા, રંગભર ફાગ રમાડો;
 કહાનકુંવર કરુણાના સાગર, પૂરણ રસ દેખાડો. વસત ૦ ૧
 નૌતમ ઠાઠ રચ્યો નટનાગર, કેસર માટ ભરાવો;
 રગતણી પીચકારી લઈને, સનમુખ શ્યામ ચલાવો. વસંત ૦ ૨

અખીર ગુલાલની કાંટ ભરીને, ઉડાડો અલખેલા;	
મોહન રંગની ધુમ મચાવો, રૂપાળા રંગરેલા.	વસંત ૦ ૩
હોમ કડાં પેહરો ખેલ હાથે, પાઘ વસંતી ખાંધે;	
રાગ વસંત આલાપો રસિયા, વાલમ રહેનહીં વાંધો.	વસંત ૦ ૪
વસ્ત્ર તમારાં લઈ વનમાલી, રંગસું જોરાજોરી;	
બ્રહ્માનન્દના નાથ વિહારી, હરિવર ખેલો હોરી.	વસંત ૦ ૫

પદ ૬૬૩ મું.

ખાંતીલો જમુના તટ ખેલે, સુંદર સ્થામ સોહાગી;	
ચાલ સખી રસિયા સંગ રમીયે, કુલ મરજદા ત્યાગી.	ખાં ૦ ૧
રૂપાળો રંગરેલ રમે છે, સરવ ગોવાળા સાથે;	
નિરખ્યા જેવો વેશ કર્યો છે, નટવર સુંદર નાથે.	ખાં ૦ ૨
એક કોર સર્વે ગોવાળા, વ્રજનારી એક કોરે;	
પીચકારી રંગડાની પ્રીતમ, મારે છે જોરા જોરે.	ખાં ૦ ૩
અખીર ગુલાલની કાંટ ભરીને, નિશ્શક થઈ નાંખીશું;	
રમત્યમાં રસિયાની ગાળ્યું, રાજ થઈ સાંખીશું.	ખાં ૦ ૪
પ્રીત કરી પાતળીયા પાસે, કુશુવા માંગી લેશું;	
બ્રહ્માનન્દના નાથ સંગાથે, રસબસ થઈને રહેશું.	ખાં ૦ ૫

પદ ૬૬૪ મું-રાગ વસંત.

ચલોહૂ સખી ઘનસ્થામ પીયા સંગ, ખેલન જઈયે હોરી;	
જમુના તીર જહુપતિ ખેલે, લોકવેદ હલ તોરી.	ચં ૦ ૧
મોહન હાથ લઈ મોરલીયાં, મધુરે મધુરે સ્વર ગાવે;	
રંગબીનો વ્રજરાજ સાંવરો, અખીર ગુલાલ ઉડાવે.	ચં ૦ ૨
ગોપી ગ્વાલ બાલ સંગ લીને, ભરી પીચકારી ઢોરે;	
જોર પકર છેલો શિર ઉપર, રંગ ગગરીયાં ઢોરે.	ચં ૦ ૩
જેલ કરત પકરત અતિ જોરે, હોરી હોરી ખોલે;	
વ્રજનારી ગલ ખાંદ્ય ડારકે, મતવાલો હોય ડોલે.	ચં ૦ ૪
રસીક સ્થામસે રમકે આલી, પરમાનન્દ સુખ પૈયે;	
બ્રહ્માનન્દ નવલ પ્રીતમકી, મૂર્તિપર બલ જૈયે.	ચં ૦ ૫

પદ ૬૬૫ મું.

આજ સખી જમુનાકે તટમેં, ખેલત કુંજવિહારી;	
પીતામ્બરસે કમર કસી હે, હાથ લીયે પીચકારી.	આં ૦ ૧

અજળ અલોકિક રચ્યો અખારો, નટવર નંદહુલારે;
 ગોપીજનકી ખાંધ્યાં ગ્રહીકે, મુખ મિડત રંગ ડારે. આ૦ ૨
 શ્યામ નવલકે સન્મુખ આધ, સખ મીલકે વ્રજનારી,
 અખીર ગુલાલ ડાર અખીચનમે, ઘેર લીચે ગિરિધારી. આ૦ ૩
 ફેંટ પકરકે માગત કુશુવા, ખેલત જોર દેખાવે;
 અજળ રંગહુકી પીચકારી, કરકે જોર ચલાવે. આ૦ ૪
 શ્યામાશ્યામ રમત હૌ રંગમે, દેવ સખે મીલ દેખે;
 બ્રહ્માનંદ નિરખ એહી શોભા, લગ્યો જનમ અખ લેખે. આ૦ ૫

પદ ૬૬૬ મું.

શ્યામ સુંદર વ્રજવિનતન સંગે, રમત હે કાગ રસીલો;
 લાગત ખ્યારો નંદહુલારો, ગિરિધર છેલ છખીલો. શ્યા૦ ૧
 એક ઓર ઠાડે કહાન ચતુર વર, એક ઓર રાધા ગોરી;
 પ્રેમ મગન પ્રીતમ ખ્યારી હૌ, મુખ ખનીહિ જોરી. શ્યા૦ ૨
 અજળ રંગીલી ચુંનર ઓલી, ચતુર ત્રિયા શોભતી;
 નંદકુવર રંગ છેલ નવીને, પેહરે વસંત વસંતી. શ્યા૦ ૨
 પીચ ખ્યારી પીચકારી લીને, સુંદર રંગ ભરીહિ,
 શ્યામ ચતુર બ્રહ્માન નંદની, ખેલત હોડ પરીહિ. શ્યા૦ ૪
 અરસ પરસ લપટાય રહેહિ, હોનું રંગમે ભીજે;
 બ્રહ્માનંદ પ્રાન પ્રીતમકી, છખી લખી અતર લીજે. શ્યા૦ ૫

પદ ૬૬૭ મું.

લાલ પીયા ઘનશ્યામ રમત હે, કાગ અલોકિક રીતિ;
 ખેલ કરત પ્રીતમ ખ્યારીકે, પૂરન ખાલી પ્રીતિ. લા૦ ૧
 કાલિંદ્રી તટ છેલ છખીલો, લહરત કુંજવિલાસી;
 ગોપી સગ રમત ગીરધારી, નટનાગર અવિનાશી. લા૦ ૨
 રસખસ હોય રમત રાધા સગ, મન મોહન વનમાળી;
 નંદકુવર બ્રહ્માન નંદની, લાગી રહી રંગ તાળી. લા૦ ૩
 હોનુ હો હો કર કર દોરત, હોનુ રંગ શિર ડારે;
 વાજત તાલ મૃદંગ ટકોરી, હોરી રમત નહીં હારે. લા૦ ૪
 અખીર ગુલાલ સો ઉડ રહ્યો હે, ધુમ પરપર લાગી;
 બ્રહ્માનંદ શ્યામ સુંદર સંગ, ખેલે સો ખડ લાગી. લા૦ ૫

પદ ૬૬૮ મું-રાગ વસંત.

વસત વધાવા ચલોરી ભામની, નંદ મહુર ઘર જૈયે,
 નટવર નાથ નીરખી મનમોહન, પરમાનંદ મુખ પૈયે. વ૦ ૧

આછો નીકો જલ જમુનાકો, કનકકે કુભ ભરેયે;
 નયે નયે ફૂલર મોહર અંબકે, તાકે બિચ ધરેયે. વ૦ ૨
 મૃગમદ અંદન ઓર કુમકુમ, કેસર માટ ભરેયે;
 પ્રગટ લાલ પ્રીતમકે અંગપર, ભેર પકર ચરચેયે. વ૦ ૩
 જશોમતીકું કહેગે ફગવામેં, કહાન હમારે ચેયે;
 પ્રદ્યાનન્દ નિરખ છળી પ્રીતમ, જનમ સુફળ કરી લેયે. વ૦ ૪

પદ ૬૬૮ મું.

નવલ વસંત વધાવા જૈયે, સખ મીલકે પ્રજનારી;
 રસીક રાય સંગ જાયકે રમીયે, લોક લજ્યા સખ ટારી. ન૦ ૧
 લેહો સાજ ખેલનકો સજની, ચલોહુ જૂથ મીલ સારી;
 રગ ઘોર ભર અજખ ગગરીયાં, દેઉ રથામ પર ડારી. ન૦ ૨
 કહાન કુંવરસે ભેર પકરકે, લેવેગે ફગવા ભારી;
 જો અપને હારેગે તો યાકુ, દેવેગે રાધા ખ્યારી. ન૦ ૩
 લેલી હોયકે સરવ ભામનીયું, મનમાંહી વિચારી,
 પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમ સંગ, ચલવેગે પીચકારી. ન૦ ૪

પદ ૬૭૦ મું.

આજ વસંત અજખ જમુના તટ, ખેલ રચ્યો વનમાલી;
 પાવન નેન કરીસું સજની, નટવર નાથ નિહાલી. આ૦ ૧
 શ્યામ સુંદર પ્રજવિનતા સગે, ગાવે છે દેઈ દેઈ તાળી;
 માનનીયુનાં મન હરવાને, પાધ ધરી પેચાળી. આ૦ ૨
 ગોખીજન ગુલતાન કરી સરવે, રસીયે રગ ઉછાળી;
 પ્રાણુલવન પીચકારી લઈને, મારે છે ભાળી ભાળી. આ૦ ૩
 કહાન કુંવર રંગભીનો કાળુ, મોરલી વાયે છે મરમાળી;
 પ્રદ્યાનન્દના નાથ સઘાયે, રમીયે લજ્જા ટાળી. આ૦ ૪

પદ ૬૭૧ મું.

અજખ વસંત વધાવા ચાલો, સખ સખી સાજ કરીને;
 નિશંક થઈ નટવર સંગ રમીયે, અતર ધીર ધરીને. અ૦ ૧
 અખીર ગુલાલ લીયો ભર ઝોરી, કેસર માટ ભરીને;
 રુડી પેર રંગમાં રોળીશું, કહાન કુંવર પકરીને. અ૦ ૨
 પાતળીયા સન્મુખ પીચકારી, ચલવીશું ફરી ફરીને;
 નદતણા નાનડીયાને ઝાલી, લેશું તે ફગવા લરીને. અ૦ ૩

જો રમતાં આપણુ હારીશું તો, છૂટીશું પાય પરીને;
બ્રહ્માનંદના નાથને નિરખી, રહેશું તે નયણુ ઠરીને. અ૦ ૪

પદ ૬૭૨ મું-રાગ વસંત.

અલખેલો ખેલત નવલ ફાગ, અતિ નવલ રગ અરુ નવલ રાગ અ૦ ટેક.
ગાવત જ્યજ્ય નવલ ગીત, અતિ રસિક શિરોમણી નવલ રીત;
નવલ નાગરી નવલ નાવ, રે નવલ વસત ને નવલ ભાવ. અ૦ ૧
નવલ વૃદાવન નવલ વેલ, વળી નવલ ઘેરૈયા નવલ ખેલ,
નવલ ભાંતકે અખભોર, રે નવલ પીયો ખેલે નંદકિશોર. અ૦ ૨
નવલ અંઝ આલર મુદંગ, વાજે નવલ શરનાધ મોર ચંગ;
નવલ લીયે પીચકારી હાથ, રે નૌતમ ગતિ રમે નવલ નાથ. અ૦ ૩
નવલ સખી સર્વે લીન સગ, આભૂષણ સુંદર નવલ અંગ;
બ્રહ્માનંદ કહે અતિ નવલ ખ્યાલ, રે મુખ ગાવત ગારી નવલ લાલ. અ૦ ૪

પદ ૬૭૩ મું.

મતવાલો ઉભો જમુના તીર, હું તો કેમ કરી જાઉં ખેડેની ભરવા નીર. મ૦ ટેક.
ખાંખત લાગો કરે ખેલ, ફાડે નવલ ઓઢણી ફાડે હેલ,
સાથે લઈને સર્વે ગ્વાલ ખાલ, રે અતિ ગરવ ભર્યો મુખ ખોલે ગાળ. મ૦ ૧
કેસર રગ ઘોળી ભર્યા છે માટ, બિચમાંચ ખેઠો છે ખાંધી વાટ;
લેઈ પીચકારી ને દોડે કેડ, વે તો જોરજોરાયે કરે છે છેડ. મ૦ ૨
ખુબ અખીર ગુલાલની ભરી ફાંટ, આડો આવે છે મનમાં ધરી આટ;
ખળ ખીક દેખાડીને આલે ખાંદ્ય, મસ્તાનો રોળે રગમાંદ્ય મ૦ ૩
અગડે નિત્ય આવી કરે છે જેલ, ફાટે મુખ ખોલે એલફેલ;
બ્રહ્માનંદ કહે નવરો ગાવે તાન, કળ્યાણો ખેલે ફાગ કહાન. મ૦ ૪

પદ ૬૭૪ મું.

રગ હોરી ખેલત નવલ નાથ, નીજ જન લે ગોપી ગ્વાલ સાથ. રગ૦ ટેક.
વૃન્દાવન સો જહાં રહે શ્યામ, સોઈ રગ ભોમી સો પરમ ધામ;
પ્રેમ નેમ પીચકારી લીન, સનમુખ જન ખેલત અતિ પ્રવીન. રગ૦ ૧
જમુના સરિતા તહાં શ્રદ્ધા જાન, શુભ ધચ્છા કમલ તટ ઝુકે આન,
આશ્ચર્યમય વાળ વાજત અપાર, નાચત ગ્રહવાયક નરહી નાર. રગ૦ ૨
ભઈ ભેટ ગ્યાનકી ગલીમાંચ, હોય એકમેક લીન રહા નાંચ;
અદ્ભુત અનોપમ મન્યો ખ્યાલ, વિચ દુખઝુંખ હોય રહે લાલ. રંગ૦ ૩

ઋત વસંત એહી નર દેહ પાય, મનમોહન ખ્યારે મીલે આય;
પ્રદ્યાનંદ ક્ષુવા દીયે આપ, તન લેહ મીટાયે ત્રિવિધિ તાપ. રંગ ૦ ૪
પદ ૬૭૫ મું.

મનમોહન ખેલત અજબ ફાગ, તહાં ગ્વાલ બાલ સખ સંગ લાગ. મં ૦ ટેક.
સખી પકરે હે મિલ દોર દોર, ભઈ ભીર કતોહલ ઠોર ઠોર;
અદ્ભુત બન્યો રંગ અતિ અનૂપ, બિચ રાજત નટવર નવલરૂપ. મં ૧
જાકો સારદ શેષ ન લેત પાર, કહે નેતિ નેતિ રહે નિગમ હાર;
સો નર વપુ ધરકે કરત ખ્યાલ, નિરખત જન હોવત અતિ નિહાલ. મં ૨
સખ સખીયન મીલકે રહી ઘેર, ગ્રહીસું ક્ષુવા ભાગત ઘેર ફેર;
આશ્ચર્યમય શોભા અતિ અથાહ, ઉર અતર માવત નહીં ઉછાહ. મં ૩
વાજત જય વાજ અતિ પુનીત, ગાવત જન જય જય સુભગ ગીત;
સુંદર વર ખેલત પ્રગટ શ્યામ, રહો ધ્યાન પ્રદ્યાનંદ અષ્ટ જામ. મં ૪

પદ ૬૭૬ મું.

આવો રમીયે હોરી નવલ શ્યામ, ઘેગાણાં સુંદર ધુમ ધામ. આં ૦ ટેક
કેસર ઘોળાવી કરીયે રગ, અતિ અતરમાં ભરીયે ઉમગ,
આવીને મચાવો ખુબ ખેલ, રગ લીના ચલવો રંગ રેલ. આં ૧
ખાપરી કુલિત વનમાં પલાશ, આંચો ફાગણ પૂરી કરો આશ;
તમ સાથે રમવા ઘણા કોડ, હરિ હોરી રમીયે કરીયે હોડ. આં ૨
અમે જીતશું તો રાખશું તમને પાસ, તમે જીતો તો કરજો અમને દાસ,
વળી સામાસામી કરીયે મેલ, ભરી ઝોળીને થાઇયે સેળભેળ. આં ૩
અમે ઘેરી કરશું તમને હાથ, મનમાન્યા ક્ષુવા લેશું નાથ;
પ્રદ્યાનંદના વહાલા લીને વાન, કોડીલા પધારો રસીક કહાન. આં ૪

પદ ૬૭૭ મું.

વહાલા આવોને રમવા જોઉં છું વાટ, રગ કેશર ઘોળી ભર્યાં છે માટ. વં ૦ ટેક.
ફાગણ આંચો કુલે ફૂલ, આંખે કોચલ બોલે સુર અમૂલ;
થયાં વન હરિયાં ઝુક રહે છેલ, ખાંતીલા આવો કરીયે ખેલ. વં ૧
ભરો અખીર ગુલાલની ફાંટ નાથ, સુંદર વર ઠલવો એક સાથ,
ખુબ રંગ ઉડાવો કરો ખ્યાલ, લટકાળા નટવર નંદલાલ. વં ૨
વારી આવી છે રૂડી ઋતુ વસંત, સરવે રમવા તતપર થયા છે સત;
ચલવો પીચકારી વારમવાર, ઢોળો રંગ આવી એક ધાર. વં ૩
અમે જાણી તમારી કરશું જીત, બીહીશો માં પ્રદ્યાનંદના મીત;
દેશો તે ક્ષુવા લેશું શ્યામ, હૈડાંની પૂરી કરો હામ. વં ૪

૫૬ ફૅૅૅ મું-રાગ વસંત.

અદ્ભુત રસ ભરકે જે ઉડાવત, પ્રીતમ પ્રાણપીયા પીચકારી.	અ૦ ૧
ખેલત લાલ ગુલાલ લીચે કર, નિરખ નિહાલ ભઈ વજનારી.	અ૦ ૨
બલભદ્રવીર અખીર ઉડાવત, ભીર કતોહલ હોવત ભારી.	અ૦ ૩
મૂર્તિ શ્યામ મનોહરકે પર, બ્રહ્માનંદ જાવત બલિહારી.	અ૦ ૪

૫૬ ફૅૅૅ મું.

પ્રીતમ પ્રાણપ્રિયે પીચકારી, જ્યું ડાર સખે સખીઆ રંગ ડારી.	પ્રી૦ ૧
ગયાલ રચે ચરચે રગ કેસર, ધૂમ મચે વિલસે ગીરધારી.	પ્રી૦ ૨
પલટત રગ ઉમગ ભરે ઉર, પ્રીતમ રૂપ ભઈ સખ પ્યારી.	પ્રી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ હૃદે સખ જામ જ્યું, શ્યામ છખી સુખ ધામ સદારી.	પ્રી૦ ૪

૫૬ ફૅૅૅ મું.

પ્રીતમ હાથ લીચે પીચકારી, જ્યું સંગ સખા રગ ખેલત હોારી.	પ્રી૦ ૧
વરખત સુમન ગગન સુર ચક્રિત, રીત અનોપમ રાસ રચોારી.	પ્રી૦ ૨
સખીયન સાજ સમાસ સખે સખ, લાજ તજે ઝુમત ચહુ ઓારી.	પ્રી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ આનંદ પીયા સગ, રગ રમતાં મમતા તન તોારી.	પ્રી૦ ૪

૫૬ ફૅૅૅ મું.

ખેલત સગ સખીનકે મોહન, હાથ વસી સોઈ નાથ હમારે.	ખે૦ ૧
વસન સુરગ સચંગ આભૂષણ, લખ છખિ અંગ અનંગ લખારે.	ખે૦ ૨
ખેલ મચો રંગ રેલ પીયા સગ, લાજ તજે જન હો મતવારે.	ખે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વસો ઉર આયકે, પ્રીતમ શ્યામ સહજાનંદ પ્યારે.	ખે૦ ૪

૫૬ ફૅૅૅ મું-રાગ સારંગ. ધુમાર.

શ્રી ઘનશ્યામ સુજન ખેલત પ્રીતમ પ્યારો, શ્રી ઘનશ્યામ

સુજન, ખેલત પ્રીતમ પ્યારો;

ફામ રમત મિલ રાગ આલાપત, નાગર નન્દહુલારો. ખે૦ ટેક.

કાલિંદીકે તીર શ્યામખે, ખેલ સમાજ બનાયો,

ગ્વાલ બાલ સખહી સંગ લીને, છખી સુંદર રગ છાયો;

એક ઓર રાધે અપની સખીકો, સામો જૂથ મીલાયો,

ગાવત ગારી દોઉ પીય પ્યારી, આનંદ અધિક બઢાયો. ખે૦ ૧

બાજત બાજં વિવિધ ભાંતીકે, તાલ મૃદંગ રૂ વીણા,

નીરતરંગ* ઉપંગ ચંગકે, ઉકતહે સ્વર ઝીના;

- ૩૬ ત્રાંસા અરુ ઝાંઝ ખંજરી, મોર ચંગ સરુ કીના,
ઢોલ હદામા લેર વંસરી, સુની નાચત રંગલીના. ખે૦ ૨
- ઉડત ગુલાલ અખીર અરગળ, બિધ બિધકે રગ ઘોરે,
કુંકું ગુલાલ અરુ કેસરકે, માટ ભરી શીર ઢોરે;
અરસહી પરસ કરત મનસુખા, પકરન જોરાજોરે,
કંચનકી સુંદર પીચકારી, ભરી ભરી સનમુખ દોરે. ખે૦ ૩
- અપને જૂથકું કહત સાંવરો, હો હોશિયાર રહીજો,
ગર્વ ભરી હે સર્વ જ્વાલની, તુમ વિશ્વાસ ન કીજો;
સાવધાન હોકે સખ મડળ, શિખામન સુની લીજો,
વેગહી વે કરહી મન ભાચો, તો મોય દોષ ન દીજો. ખે૦ ૪
- તખ રાધે મનમાંય વિચારકે, એક સખીકુ બોલાઈ,
લેઈ એકાંત સખનતે છાંની, સખ વિધિસે સમભઈ;
પેહિરાયો તેહી વેશ મરહકો, પધડી શિશ બનાઈ,
મિલન તેને મિષ કુવર કહાનકું, પકર લે હો તુમ ભઈ. ખે૦ ૫
- સુંદર વેશ બનાય સખાકો, પઠવી ગોપકુમારી,
અપને સખા કોઈ નહીં જાને, મિલન ચલે જ્યું મોરારી;
મજનારી બતલાય અચાનક, ઘેર લીયે ગીરધારી,
તખ રાધે દુગ સેન કરી, અખ લીજે વસ્ત્ર ઉતારી. ખે૦ ૬
- એક સખીને પકર કટીસે, લીયો પીત પટ છોરી,
કોઈ સખી મુખ મિડત હરીકો, દેવત ગુલછા ગોરી;
કોઈ સખી પગીયાં શીર લીની, તોરેકી લર તોરી,
કોઈ સખી રંગમે ગહી રોરત, બોલત હોરિ હોરિ. ખે૦ ૭
- કોઈ બોલાવત શીશ ચુનરીયાં, કોઈ પગ નેપુર ધારે,
કોઈક લેઘો* આય બનાવે, કોઈક કાજલ સારે;
કોઈક નાક પેનાવત નથીયાં, કોઈક કેશ સમારે,
મજનારી મજરાજકુ, ખ્યારી કહીકે પોકારે. ખે૦ ૮
- કોઈક ઘુંઘટમેં મુખ દેખત, હસહે શ્યામ હસાતી,
કોઈક બુટ્ટાદાર બનાવે, સુંદર અંગીઆં રાતી;
હાથપરે હરિકું નહીં મેલત, ખેલત ગારી ગાતી,
રમત કછૂ નહીં રખત વડાઈ, ગોપ ત્રિયા મહમાતી. ખે૦ ૯

અખ ધૂટનકે નાંહી લાડીલે, કામ નહીં કછુ કાચો,
કહો જુ મુખસે જીત હમારી, હાર તુમારી વાંચો,
સખ વિધિ લેઉં દાવ હમારો, કહતહો સાચા સાચો,
ગોપી કહત સુનો ગીરધારી, હમ ગાવે તુમ નાચો. ખે૦ ૮૦

વસ્ત્ર હમારે લે કરી મોહન, કદંબ ચડે સો સભારો,
વિના વસ્ત્ર જલમે હમ ઠાડે, હો ગયો તન કંપારો;
જલસેં નમ્ર બહાર હમ નિકસે, માન્યો વચન તમારો,
અખ તુમરે સખ વસ્ત્ર હરંગે, આયો દાવ હમારો. ખે૦ ૧૧

ધૂટનકી તુમ ચાહ રખો તો, બોલાવો બલ ભૈયા,
નંદબાવાકું તુરત બોલાવો, અરુ જયોદ્ધા મૈયા;
યું કહીકે બળદેવકું પકરે, રંગસે વસ્ત્ર રંગૈયા,
વે સખ ખ્યાલ દેખાત લાલકું, નચવત હે કહી થૈયા. ખે૦ ૧૨

રાધે સાંન કરતહો સખકું, રંગ રોરો હૌ વીરા,
ભરી ભરી જોરી બદનપર ડારો, ઓર ગુલાલ અખીરા;
લુંટ લેહો સખ ગ્વાલ મંડળી, કરીહો કાહ અહીરા,
રાધે માધો ખેલ કરે એસે, કાલિંદ્રી જલ તીરા. ખે૦ ૧૩

ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ આદિ સુર, કૌતુક દેખન લાગે,
નવલ ચરિત્ર નવલ નાગરકે, અંતર લખી અનુરાગે;
મુનિવરકે જોઈધ્યાન ન આવત, જોહી કારન નિત્ય જાગે,
સોઈ દેખો ઠાડો કર જોરે, મજ વિનતનકે આગે. ખે૦ ૧૪

વિનતિ કરત કહત હૌ ખીરા, મજત્રિય વાત સુનૈયે,
મનમાંને અરુ મુખકે માગે, કુશુવા હમસે લૈયે;
પીતામ્બર મોરલી અરુ પગીયાં, સો અખ હમકુ દૈયે,
બહુત અખેર લઈહિ દેખો, કહો તો હમ ઘર જૈયે. ખે૦ ૧૫

કુશુવા બહુત દીયા મનમોહન, મગન કરી મજબાલા,
ખેલ મચાય સખે ઘર આયે, ગોપી અરુ ગોવાલા;
પ્રીતમ ખ્યારીકો રૂપ નિહારી, ધુમત જન મતવાલા,
બ્રહ્માનંદ અખંડ રહો જોરી, રાધે ગોરી નન્દ લાલા. ખે૦ ૧૬

૫૬ ૬૮૩ મું-રાગ ધૂમાર.

હેલ ઉપાડી એકલી હું તો ગઈતી, હું તો ગઈતી રે;
હું તો ગઈતી ભરવાને નીર, સર્વ સૈયરના સાથમાં. હું૦ ટેક૦

- કુંજ ગલીમાં કહાનજી હોરી ખેલે, હોરી ખેલે રે;
હોરી ખેલે વહાલો શ્યામ શરીર, લે પીચકારી હાથમાં. હું ૦ ૧
- લોક સર્વે ટોળે મળ્યાં રંગમાતો, રંગમાતો રે,
રંગમાતો ઉરાડે અખીર ગુલાલ;
સાથ સખાની મંડળી રંગભીનો, રંગભીનો રે,
રંગભીનો રસિયો નંદલાલ, ગોપનિયા જોવા મળી. હું ૦ ૨
- તોરા ગુલાબી ફૂલના શિર શોભે, શિર શોભે રે,
શિર શોભે પેચાળી પાધ;
ઘોષે છે સન્મુખ આવતો અલખેલો, અલખેલો રે,
અલખેલો રમે સુંદર ફાગ, ગીત મનોહર ગાવતો. હું ૦ ૩
- કેશર કેરી ગાગરી શિર ઢાળે, શિર ઢાળે રે,
શિર ઢાળે રસીયો રંગરેલ;
નાગર નટવર નંદનો બોલે ગારી, બોલે ગારી રે,
બોલે ગારી છોગાંવાળો છેલ, વહાલો પ્રદ્યાનંદનો. હું ૦ ૪

પદ ૬૮૪ મું.

- શ્યામ સલુણે શ્યામજો મતવાલો, મતવાલો રે;
મતવાલો રસિયો બલવીર, હુંસે રમે હરિ હોરિયાં. મત ૦ ટેક ૦
- નેહ જણાવે નાથજી નયણુમાં, નયણુમાં રે;
નયણુમાં ભરે શ્યામ અખીર, લે લે સુંદર ઝોરિયાં. મત ૦ ૧
- સર્વે મજની સુંદરી મુખ ગાવે, મુખ ગાવે રે,
મુખ ગાવે ગેરે સુંદર ગીત;
રસિયાને રીઝાવવા દેખી વાધે, દેખી વાધે રે,
દેખી વાધે કાંઈ પૂરણુ પ્રીત, ભુધરને મન ભાવવા. મત ૦ ૨
- ગોકુળની ગોવાલણી જોવા આવી, જોવા આવી રે,
જોવા આવી જમુનાજીને ઘાટ,
રૂપાળા મજરાજને હેતે હેરે, હેતે હેરે રે,
હેતે હેરે ઢાળે રંગ માટ, રંગ રંગે સર્વે સાજને. મત ૦ ૩
- મરમ વળડી મોરલી હરિ ગાવે, હરિ ગાવે રે,
હરિ ગાવે ઉભા રાગ વસત;
હોરિ હોરિ મુખ ઉચ્ચરે પ્રદ્યાનંદનો, પ્રદ્યાનંદનો રે,
પ્રદ્યાનંદનો વહાલો બળવંત, કહાન કુંવર લીલા કરે. મત ૦ ૪

પદ ૬૮૫ મું.

છેલ છખીલો નંદનો લટકાળો, લટકાળો રે,
 લટકાળો કરે નૌતમ ખ્યાલ, જલ જમુનાના તીરમાં. લટ૦ ટેક૦
 કોડે હેરે વ્રજકામની ચટકાળી, ચટકાળી રે;
 ચટકાળી સુંદર એની ચાલ, ગરક ગુલાલ અખીરમાં. લટ૦ ૧
 ભરી પીચકારી મારત હરિ શોભે, હરિ શોભે રે,
 હરિ શોભે ગોવાળાને સંગ;
 રગતણી છોળુ ઢળી દેખી લાજે, દેખી લાજે રે,
 દેખી લાજે છખી કોટિ અનંગ, દાંત ડોલરિયાની કળી. લટ૦ ૨
 લાલ કમળ કેરી પાંખડી અણીયાળાં, અણીયાળાં રે,
 અણીયાળાં નટવરણનાં નેણ;
 નાસા મનોહર નમણી રઠ લાગી, રઠ લાગી રે,
 રઠ લાગી રમવા દિન રેણુ, ઘેરી રહી ગજગામિની. લટ૦ ૩
 ગોખી ને ગોવાળિયા રંગ ઢોળે, રંગ ઢોળે રે,
 રંગ ઢોળે થયાં ઘેલાં તૂર;
 કોઈ ન ગાંઠે કોઈને અક્ષાનંદનો, અક્ષાનંદનો રે,
 અક્ષાનંદનો વહાલો જોખનપૂર, મગન થઈ ત્રિય જોઈને. લટ૦ ૪

પદ ૬૮૬ મું.

ચાલ સખી નંદલાલને જોવા જાયે, જોવા જાયે રે;
 જોવા જાયે ખેલે નંદકુમાર, ગિરિધર સાથે ગોપિયું. જો૦ ટેક૦
 ધૂમ અખીર ગુલાલની સામા સામી, સામા સામી રે;
 સામા સામી મારે વારમવાર, કર પીચકારી ચોપીયું. જોવા૦ ૧
 ઢોલ દહામા ગડગડે ડફ વાજે, ડફ વાજે રે,
 ડફ વાજે વાજે તાલ મૃદંગ;
 ઝડ લાગી મોર ચંગની મરમાળો, મરમાળો રે,
 મરમાળો રમે સહિત ઉમગ, અજબબની છખી અગની. જોવા૦ ૨
 એક કોર ગોરી રાધિકા ખીજી કોરે, ખીજી કોરે રે,
 ખીજી કોરે કોડીલો કહાન;
 સાથ સર્વ ગોવાળિયા હોડાહોડી, હોડાહોડી રે,
 હોડાહોડી ગાવે નૌતમ તાન, અરસ પરસ રંગ ઢાળીયા. જોવા૦ ૩
 કેસર ઢોળે માથડે બાંધ મોડે, બાંધ મોડે રે,
 બાંધ મોડે ફાડે નવરંગ ચીર;

ગીરધર થયો છે ઘેલડો અલવીલો, અલવીલો રે,
અલવીલો પ્રજરાજ અમીર, બ્રહ્માનન્દનો છેલડો. જોવા૦ ૪

પદ ૬૮૭ મું-રાગ ધુમાર.

કારિ ખેલિયે સુંદર શ્યામસે હો, હારિ સુંદર શ્યામસે રહી મરબદા મનકી મેલ હોરી૦
ખખતો આળસ તજદે સજની, ખૂબ ખન્યો હે ખ્યાલ; ખલ જાઉં.
પ્રગટ પ્રમાણ હજુર હયોહથ, આય મીલેહે નહલાલ. હો૦ ૧
આરત ખેલ કીચેકી આલી, મતવાલી હોય ખેલ. ખ૦
પ્રેમ નેમ ભર ભર પીચકારી, રંગકી માચી હે રેલ. હો૦ ૨
આય અચાનકે લેટ ભઈ હે, અરસ પરસ પીય આજ. ખ૦
ભાવ ગૂલાલકી ઝોળી ભરી લેરી, કરી લેતું અપના અખકાજ. હો૦ ૩
માન શુમાન નહીં રંગ રસમે, ઋત વસંતકી રીત. ખ૦
બ્રહ્માનન્દ દેત હરિ હસકે, ફગુવા તો ત્રિગુણીતીત. હો૦ ૪

પદ ૬૮૮ મું.

સહજાનન્દ મૂરતી માધુરી હો, હારિ માધુરી રે મેરે મનમે વસીહે આય. સ૦ ટેક.
સુંદર ભાલ નેન પુનિ સુંદર, કોમળ સુભ કપોળ; ખલ જાઉં
નાસા સુભગ હાસ મુખ સુંદરરી, સુંદર કરત કલોલ. સ૦ ૧
મોતીન માલ વિશાલ ઉરસ્થળ, દીપત અતિ ભુજદડ. ખ૦
કરત હે ખ્યાલ ગુલાલ ઉડાવત, માનુહી રાસ અખડ. સ૦ ૨
શોભા અજખ અનોપમ સુરત, મૂરતિ નવ રસ માંય. ખ૦
નટવર રૂપ અનૂપ નીરખકેરી, સંતનકે મન ભાય. સ૦ ૩
નિજજનકે સંગ હોરીરી ખેલત, ખ્યારે જીવન પ્રાન. ખ૦
બ્રહ્માનન્દ નવલ પ્રીતમપર, કર ડારુ તન કુરખાન. સ૦ ૪

પદ ૬૮૯ મું.

હોરી અંતર ખેલે સો સંત હેરીહો, હારિ સંતહે રઈ સમદર્શી બ્રહ્મસ્વરૂપ. હો૦ ટેક.
ભાવ ગુલાલ હાસ્યરસ કેસર, અહંતા રહીત અખીર; ખલ જાઉં.
પ્રેમતણી પીચકારી ભર ભર, ખેલતહે જન ધીર. હો૦ ૧
શ્રદ્ધા દયા ક્ષમા સખ સખીયન, તત્પર ભઈ હે તૈયાર. ખ૦
શીલ સંતોષ સખ મિલ ખેલત, શ્રીસદ્ગુરુકે દરખાર. હો૦ ૨
સાક્ષીરૂપ અનૂપ સાંવરો, પ્રીતમ પ્રગટ પ્રમાણ. ખ૦
તાસે હુંખહુંખ રહે નિશદિન, સમજી સો સંત સુખાણ. હો૦ ૩
જ્ઞાનકા ચોક ધ્યાનકી રચના, અનહદ વાળ વાજ. ખ૦
બ્રહ્માનન્દ કહત હોરિ હોરિરી, ફગુવા સો સંત સમાજ. હો૦ ૪

પદ ૬૬૦ મું.

ખેલ હોરિ સમજ વિચારકે, હારે વિચારકે રધ જ્યાતે ભવ ભટકણુ જાય. ખે૦ ટેક
 લોક સખ મીલ બહાર ખેલત, તપ તીરથ જપ જાગ; બલ જાઉં
 ત્રિશુલકી રજ પરીહિનેત્રનમેરી, દિલ હોત અહુતાકા ઢાગ. ખે૦ ૧
 દેહ બુદ્ધિ સોઈ ઢોલ રાત હીન, પંચ વિષે રંગપૂર. બ૦
 એસો ખેલ ખેલકે સખ જગ, જાતહે કાળ હજૂર. ખે૦ ૨
 અતર સમજ વિચારકે ખેલત, કોઈક વિરલા સંત. બ૦
 રસખસ હોય પ્રગટ પ્રીતમસે, અહોનિશ અખડ રમંત. ખે૦ ૩
 જ્ઞાન ગલી વીચ ભેટ ભઈ હે, અરસપરસ પીય પાસ. બ૦
 બ્રહ્માનંદ સંગ સદ્ગુરુકેરી, ખુબ બન્યો હે રાસ. ખે૦ ૪

પદ ૬૬૧ મું-રાગ ધુમાર.

ધનશ્યામ રમે પ્રજરંગમે હો, હારે રંગમે રધ ડારત અખીર ગુલાલ. ધ૦ ટેક.
 એક એર આય ખડી પ્રજબાલા, એક એર નંદકિશોર. બલ જાઉં.
 રંગ ઘોર ભર ભર પીચકારીરી, મારતહે જોરજોર. ધ૦ ૧
 જમુનાકે તટ ખેલ રચ્યો હે, નટવર નંદકુમાર. બ૦
 લે લે હસ્ત નવ રંગ ગગરીયારી, દોરતહે ગાવે ગાર. ધ૦ ૨
 હોરિ હોરિ હોય રધહે, મારત ઝોરી ગુલાલ. બ૦
 ગ્વાલની સંગ રમત ગીરધારીરી, રંગ ભીનો નંદકો લાલ. ધ૦ ૩
 શ્યામ કહતહે જીત હુમારી, ગોપી કહત હુમ જીત. બ૦
 બ્રહ્માનંદ નવલ પીય ખ્યારીરી, ખેલત બાઢોહે પ્રીત. ધ૦ ૪

પદ ૬૬૨ મું.

મત વારો ખેલત સાંવરો હો, હો સાંવરો રધ પ્રજ વિનતા કેરે સંગ. મ૦ ટેક.
 રંગ ભીનો પ્રજરાજ સખીરી, રંગ ભીને સખ ગ્વાલ. બલ જાઉં.
 રંગ ભીની બ્રખુભાન દુલારીરી, રંગભીનો નીકો હે ખ્યાલ. મ૦ ૧
 યુવા યુવા ચંદન એર અરગજા, કેસર લીને ઘોર. બ૦
 શ્યામ ચતુર પ્રજગોપ સુંદરીરી, ખેલત હે હોરાહોર. મ૦ ૨
 અરસપરસ પીચકારી લે લે, દોરત રોરત રંગ. બ૦
 કહી કહી મોસે કરત કતોહલ, અંતર હોત ઉમંગ. મ૦ ૩
 રૂપ નવલ અલખેલી રાધે, અલખેલો પ્રજચંદ. બ૦
 પીયા ખ્યારી છબી ઉપરેરી, બલિહારી બ્રહ્માનંદ. મ૦ ૪

પદ ૬૮૩ મું.

મજ હોરી ખેલત મોહના હો, હો મોહનારી રગ લીનો નદબુકો લાલ. મ૦ ટેક.
મસ્ત ભયો કછુ શંક ન માને, રોકત ટોકત વાટ. બલ બઉ.
અખીર ગુલાલકી ઝોરી ચલાવેરી, રંગહુકે ઘોરત માટ. મ૦ ૧
પાન ચાવત પીચકારી ચલાવત, મનમે ભાવત રાર. બ૦
ગ્વાલ બાલ સગ લીને ડોલેરી, મુખહુસે ગાવત ગાર; મ૦ ૨
મધુર મધુર સ્વર મોરલી બબવત, રસીક આલાપે રાગ. બ૦
લુંબ ગુંબ હોય નંદ દુલારોરી, મતવારો ખેલત ફાગ. મ૦ ૩
બે બવે તાકુ રંગમે રોરત, તોરત ચુરી ચીર. બ૦
બ્રહ્માનંદ કહત જમુનાકોરી, કથસે મે ભરી હું નીર. મ૦ ૪

પદ ૬૮૪ મું.

હોરી ખેલત રાધા કહાનસે હો, હો કહાનસેરી પીચકારી લીની હે હાથ. હો૦ ટેક.
હાર જીતકી હોડ કરી દોઉ, રચ્યો હે અલોકિક ખ્યાલ. બલ બઉ.
રંગ ભરી બ્રહ્માણ્ય કુમારીરી, અલખેલો નંદબુકો લાલ. હો૦ ૧
અખીર ગુલાલકી ઝોરી લે ભર, કૌંક ગગરીયાં રગ. બ૦
દોર દોરકે પકર પરસ્પર, ચરચત હે અગો અગ. હો૦ ૨
ગોપી કહે તુમ હારે ગીરધર, હરી કહે તુમરી હાર. બ૦
એસે કહી રંગકી પીચકારીરી, મારત વારમવાર. હો૦ ૩
ન્યારી રીત પરસ્પર ગારી, ગાવત શ્યામા શ્યામ. બ૦
બ્રહ્માનંદ એહી છબી નિરખત, લાજત કોટિક કામ. હો૦ ૪

પદ ૬૮૫ મું.

ખ્યારી ખેલત ખ્યારે લાલસે હો, હારે હો લાલસેરી પીચકારી લીની હે હાથ. ખ્યા૦ ટેક.
ગોપી ગ્વાલ બાલ મીલ ખેલત, લે હે અલોકીક ભીર. બલ બઉ.
રંગમાતી અલખેલી રાધેરી, રંગમાતો બલભદ્ર વીર. ખ્યા૦ ૧
લુંબગુંબ હોય રમત પરસ્પર, પીચકારી કર માંચ. બ૦
શ્યામા શ્યામ રંગ મીલ ચરચેરી, શોભા સો બરણી નબચ. ખ્યા૦ ૨
કહાન આય રાધેકું પકરત, રાધે પકરત કહાન. બ૦
ચકિત હોય રહે નરનારીરી, ભૂલે હો તનહુકો ભાન. ખ્યા૦ ૩
રંગ મટુકી લે લે કરમે, દેવત શિરપે દોર. બ૦
બ્રહ્માનંદ કહત મહમાતોરી, રગ છેલો નન્દકિશોર. ખ્યા૦ ૪

૫૬ ૬૮૬ મું.

દેખો નવલ છબી ધનશ્યામકી હો, હો શ્યામકીરી લાજત કૌટિક કામ. દે૦ ટેક.
 બકી શિરપર પાધ બની હે, હીયપર મોતીન હાર. બલ બઉ.
 કુંડળ નવલ જડાઉ કાનેરી, મોહી હે મજહુકી નાર. દે૦ ૧
 ખેલનકું તતપર ભયે મોહન, મજ વિનતનકે સાથ. બ
 નટવર રંગ અખાડે ઠાડેરી, મોરલીયા લીની હાથ. દેરે
 કેસર ઘોર ભરી રંગ મટુકી, ઉડત ગુલાલ અખીર. બ૦
 સુંદર શ્યામ સલુણો ખેલેરી, ખ્યારો કાલિંદ્રીકે તીર. દે૦ ૩
 શિરપર રાજત નવલ કલંગી, નવલ કમલ દૌ નેણ. બ૦
 અક્ષાનંદ વસો અંતરમેરી, એહી મૂરતિ દિન રેણ. દે૦ ૪

૫૬ ૬૮૭ મું.

સખી નટવર દેખન બધયે હો, હો બધયેરી લટકાળો નન્દકિશોર. સ૦ ટેક.
 જમુના તીર જહુપતિ ખ્યારો, ગાવત સુંદર રાગ. બલ બઉ.
 ગોપી સગ નવલ ગીરધારીરી, ખેલતહે નીકો કાગ. સ૦ ૧
 નટવરકી શોભા અતિ નૌતમ, મુખ બરની નહીં બથ. બ૦
 ભીર મચી ગોપી ગ્વાલનકીરી, ખેલતહે રંગ ઉડાય. સ૦ ૨
 છેલ ચતુર મજરાજ શ્યામરો, ઠાડો જમુના ઘાટ. બ૦
 અખીર ગુલાલકી ધુમ મચાવેરી, રંગહુકે ઢોરે માટ. સ૦ ૩
 પ્રાણુનાથ પીચકારી લેકે, મારત વારમવાર. બ૦
 અક્ષાનંદકો શ્યામ રંગીલોરી, ખેલતહે નન્દકુમાર. સ૦ ૪

૫૬ ૬૮૮ મું.

મજજીવન જમુના તીરમે હો, હો તીરમેરી ખેલત નન્દકો લાલ. મજ૦ ટેક.
 જમુનાકે તટ રમત જહુપતિ, મજ વિનતનકે સગ. બલ બઉ.
 લેરી ઢોલ બજત સરનાઈરી, બાજત તાલ મૃદંગ. મ૦ ૧
 કરી કીલકારી ગ્વાલન દોરી, પકરે નન્દકુમાર. બ૦
 પીચકારીન રસ બસ કરી દીનેરી, લીનેહે વસ ઉતાર. મ૦ ૨
 મોરલી છીન લઈ મોહનકી, મુખ મીઝ્યો રગ ઢોર. બ૦
 ગાવત ગારી કહત મજનારીરી, અબ કૈસેહે તુમારો ભોર. મ૦ ૩
 એસે રગ ભર હોરી ખેલે, ખ્યારી પ્રીતમ દોથ. બ૦
 અક્ષાનંદ મગન રહે મનમેરી, અલોકિક લીલા બેથ. મ૦ ૪

પદ ૬૯૮ મું—રાગ ધનાશ્રી હોરી.

રસીક સહુને મા, રંગમેં રોરી, રસીક સહુને મા, રંગમેં રોરી. ટેક.
નીર ભરનકું મે જ્યું ગૈરી, કહાન ખેલત તહાં હોરી હો. રંગ૦ ૧
મુરક ગઈ મેરી ચુરીયાંરી, ગ્રહી કરી બાઈયાં મરોરી હો. રંગ૦ ૨
મસ્ત લયોનહી માનહીરી, કુન સુને બતીયાં મોરી હો. રંગ૦ ૩
અદ્વાનન્દ કહે કહા કરેરી, પકરત જોરાજોરી હો. રંગ૦ ૪

પદ ૭૦૦ મું.

દેખોરી કનૈયો મેરી, ગેલ પયોં હે, દેખોરી કનૈયો મેરી, ગેલ પયોં હે. ટેક.
રંગગગરીયાં શિરદોરી યારી, અખીયાં અખીરલયોં હે હો. ગેલ૦ ૧
આડો આયો ધાયકેરી, આયકે કર પકચો હે હો. ગેલ૦ ૨
તુટ ગઈ મેરી ચુરીયાંરી, ચીર મેરો ટુક ક્યોં હે હો. ગેલ૦ ૩
અદ્વાનન્દ પ્રજ ગોપકોરી, સખકો ચિત્ત હયોં હે હો. ગેલ૦ ૪

પદ ૭૦૧ મું.

ચલોરી કનૈયા ખેલે, દેખન મૈયા, ચલોરી કનૈયા ખેલે, દેખન મૈયા. ટેક.
ગ્વાલ બાલ ઉમગી રહેરી, રંગ ભરેરો દોઢોભૈયા હો. દેખ૦ ૧
ઝોરી ચલાત ગુલાલકીરી, હો હો હોરી કહૈયા હો. દેખ૦ ૨
અરસપરસ ગલ બાઈયાંરી, હુંબજુંબ ઉરઝૈયા હો. દેખ૦ ૩
અદ્વાનન્દ પ્રજરાજકેરી, ચરિત્રન પર બળ જઈયા હો. દેખ૦ ૪

પદ ૭૦૨ મું.

પ્રજ વિનતાને હરિ, પકર લીયારી, પ્રજ વિનતાને હરિ, પકર લીયારી. ટેક.
શીશ ઓઢાઈ ચુનરીરી, કાજર નેન દીયારી હો. પકર૦ ૧
સુંદર લેહુંગા કચુ વારી, વિનતા વેશ કીયારી હો. પકર૦ ૨
નંદ તીહારે લાલકુવરી, દુલહની લઈહિ તિયારી હો. પકર૦ ૩
નિરખી શોભા ફાગરી, અદ્વાનન્દ જીયારી હો. પકર૦ ૪

પદ ૭૦૩ મું—રાગ ધનાશ્રી હોરી.

રગભર ખેલુંગી મેં હોરી, મતવાલા સંગે હેલી. રંગ૦ ૧
પ્રાનપીયા પ્રીતમ પકરૂંગી, જોરાવર કર જેલી. રંગ૦ ૨
ચતુર શ્યામ સનમુખ ચલવુંગી, પીચકારી મે પેહલી. રંગ૦ ૩
ફેટ પકર રંગમે રોરૂંગી, ગીરધરકું હોય થેલી. રંગ૦ ૪
અદ્વાનન્દ નવલ પ્રીતમ સંગ, લોક લાજ સખ મેલી. રંગ૦ ૫

પદ ૭૦૪ મું.

ચલો સખી નિરખન જઇયે, રંગ ભીનો ખેલે હોરી.	અ૦ ૧
જમુનાકે તીર જગજીવન, નૌતમ ખેલ કીયોરી.	અ૦ ૨
પિચકારી રગસે ભર પ્રીતમ, ભારત ભેરાભેરી.	અ૦ ૩
અંગ ઉમંગ ગુલાલ ઉડાવત, પકરત દોરી દોરી.	અ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ શ્યામ સુંદર સંગ, ખેલત ગ્વાલ કિશોરી.	અ૦ ૫

પદ ૭૦૫ મું.

અલખેલે શ્યામ મોકુ રગભર, મારીરી પિચકારી.	અ૦ ૧
રગસે ખુબ ભરે મનમોહન, દેખ મોહીપે ડારી.	અ૦ ૨
નવરગ ભીજ ગઈ મેરી અગીયાં, નૌતમ ભીજ મેરી સારી.	અ૦ ૩
અખીર ગુલાલ પયો અખીયનમે, મુખસે ગાવત ગારી.	અ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કીત જૈયે, ગેલ પયો ગીરધારી.	અ૦ ૫

પદ ૭૦૬ મું-રાગ હોરી. સોરઠા.

સખી નવલ પીયા ઘનશ્યામ, ખેલે એસે કહાન કુંવર રંગહોરી.	સ૦ ટેક.
ખેલત ફાગ રૂ રાગ આલાપત, શોભિત હે સુખધામ.	ખે૦ ૧
કૌતક દેખ મોહે સુર મુનિવર, મોહ્યોહે ગોકુલ ગામ.	ખે૦ ૨
મોહનલાલકો રૂપ વિલોકિકે, લાજત કોટીક કામ.	ખે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નિરખી છખી પ્રીતમ, અંતર હોત આરામ.	ખે૦ ૪

પદ ૭૦૭ મું.

ખેલે રાધે માધો ફાગ, ચલો સખી કૌતક દેખન જૈયે.	ખે૦ ટેક.
પીય પ્યારી પીચકારી ચલાવત, અરસ પરસ દોઉ લાગ.	અ૦ ૧
ગાવત ગારી સખે નરનારી, લોક લજ્યા દઈ લ્યાગ.	અ૦ ૨
શ્યામ રંગી રગ પ્યારીકી ચુનર, પ્યારી પીયાબુકી પાગ.	અ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ રહો નિત્ય મેરે, એહી છખીસે અનુરાગ.	અ૦ ૪

પદ ૭૦૮ મું.

ખની રાધે માધો ભેર, સખી આજ ધુમ મચી ગોકુળમે.	ખ૦ ટેક.
એક એર રમત રસીલી રાધે, શ્યામસુંદર દુજી કોર.	સ૦ ૧
પિચકારી ફર સાજ લઈહિ, કેસર ગાગર ઘોર.	સ૦ ૨
હોરી હોરી ધુન્ય હોય રહીહિ, નંદ મહરબુકી પોર.	સ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ રહો હેર અંતર, ધ્યાન સદા નિશિ ભોર.	સ૦ ૪

પદ ૭૦૯ મું.

દેખો પ્રીતમ પ્યારી હોય, રમે રસ હોરી નવલ કુંજનમે. દે૦ ટેક.
 લુખગુળ લપટાય રથેહિ, કૌકી સુનત નહીં કોય. ૨૦ ૧
 કેસરકી પીચકારીનસે કરી, દીને વસ ભીંભેય. ૨૦ ૨
 ચઢકે વિમાન ઇદ્રાદિક દેખત, થકિત રહે સખ મોય. ૨૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદ ભીંભે રંગ ઉનકું, આવાગમન ન હોય. ૨૦ ૪

પદ ૭૧૦-મું રાગ ગાડી. હોરી.

દેખોરી મજરાજ ખેલત, હો રંગ હોરી, લીને અખીરકી ઝોરી. દે૦ ટેક.
 ખેલત ચતુર સુખન શ્યામરો, નન્દ મહુરકી પોરી. હો ૨૦ ૧
 એક ઓર રાધે રંગભીની, નન્દનન્દન દુલ્હ ઓરી. હો ૨૦ ૨
 ગ્વાલ બાલ મિલિ કરત કતોહલ, પકરત ભોરાભેરી. હો ૨૦ ૩
 પ્રહ્લાનન્દ કહાલું ખરનું, લીલા અતિ મતિ થોરી. હો ૨૦ ૪

પદ ૭૧૧ મું

ચલોરી સખી દેખનકું, હો ખનવારી, હોરી ખેલત ભારી. ચ૦ ટેક.
 હોરી હોરી હોય રહીહિ, લોક લાજ સખ ટારી. હો ૫૦ ૧
 મારત અરસ પરસ પીચકારી, લુંખજુંખ પીચ પ્યારી. હો ૫૦ ૨
 અજબ કતોહલ હોય રહ્યોહિ, નન્દરાયકી દારી. હો ૫૦ ૩
 પ્રહ્લાનન્દ નિરખી ચહ શોભા, ખુલ ગઇ મોક્ષ કમારી. હો ૫૦ ૪

પદ ૭૧૨ મું.

સખીરી પીયા ખેલત, હો કુંજવિલાસી, દેખે સખ મજવાસી. સ૦ ટેક.
 દોર દોર રંગમે અહી રોરત, કરત પરસપર હાંસી. હો કું૦ ૧
 ખેલ દેખ રગરેલ પીયાકો, હો ગયે દેવ હુલાસી. હો કું૦ ૨
 ભર ભર ફેટ ગુલાલ ઉડાવત, રસિક શ્યામ સુખરાશી. હો કું૦ ૩
 પ્રહ્લાનન્દ વસે ઉર અંતર, નાથ નવલ અવિનાશી. હો કું૦ ૪

પદ ૭૧૩ મું.

આલિરી દેખો ખેલત, હો રંગભીનો પ્યારો, કુંવર નવીનો. આ૦ ટેક.
 પ્રાન પીયા પ્રીતમ પકડનકો, નારી મતો સખ કીનો. હો ૨૦ ૧
 રાધે સાન કરી સખીયનકું, સો કાહુ નહીં ચીનો. હો ૨૦ ૨
 ખેલત ખેલત આય અચાનક, નન્દકુંવર અહી લીનો. હો ૨૦ ૩
 પ્રહ્લાનન્દ પ્રેમવશ પ્રીતમ, હો ગયો તેહી અધીનો. હો ૨૦ ૪

પદ ૭૧૪ મું-રાગ ગાડી હોરી.

દેખોરી મેરે મુખપર, હો પીચકારી, કહાને રંગભર મારી. દે૦ ટેક.
 પિચકારી લીને કર ડોલત, ખોલત નૌતમ ગારી. હો પી૦ ૧
 અખીર ગુલાલ લીયે કર આવત, ધુમ મચાવત ભારી. હો પી૦ ૨
 ખેલત હે પ્રજરાજ સાંવરો, લોક લાજ સખ ટારી. હો પી૦ ૩
 અહ્માનંદ નવલ પ્રીતમકી, રમત જગતસેં ન્યારી. હો પી૦ ૪

પદ ૭૧૫ મું.

દેખોરી ધનશ્યામ મુંદર, હો હોરી ગાવે, નીકી મોરલી બળવે. દે૦ ટેક.
 ગાવત હોરી લીયે કર ઝોરી, અખીર ગુલાલ ઉડાવે. હો હો૦ ૧
 જલ તટ ખેલ કરત પ્રજજીવન, રગકી રેલ મચાવે. હો હો૦ ૨
 આયકે ઘેર લેત ચહુ ચોરા, છોરા લાર લગાવે.* હો હો૦ ૩
 અહ્માનંદ નવલ પ્રીતમકી, રમત મો મન ભાવે. હો હો૦ ૪

પદ ૭૧૬ મું.

સલુણો હોરી ખેલત, હો દિલબની, કહાનો છેલ ગુમાની. સ૦ ટેક.
 ઝોરી અખીર ગુલાલકી લીની, ચાલ ચલત મસ્તાની. હો દિ૦ ૧
 દેખતહી બાંધ્યાં અહી લેવત, ભરન ન દેવત પાની. હો દિ૦ ૨
 મગ મહી ઘેર કરત મન ભાયો, વાત છતી નહી છાની. હો દિ૦ ૩
 નવલ પીચકે કાગકે ઉપર, અહ્માનંદ કુરખાની. હો દિ૦ ૪

પદ ૭૧૭ મું.

ચલોરી સખી કૌતક, હો દેખનનીકો, હોરી ખેલ હરિકો. ચ૦ ટેક.
 કૌતક કરત હરત મન સજની, છેલ કુંવર નન્દજીકો. હો દે૦ ૧
 આડો આય વાટ મહી કાડો, રોકત ઘાત મહીકો.† હો દે૦ ૨
 હરિ પકરન જ્વાલન ઝકઝમી, એક મતો સખહીકો. હો દે૦ ૩
 અહ્માનંદ નિરખ ચહુ શોભા, લગત જગત સખ પ્રીકો. હો દે૦ ૪

પદ ૭૧૮ મું-રાગ હોરી દીપચંદી.

ગેલ પયોં ગીરિધારી રે, મે તો બરજત હારી. ગે૦ ટેક.
 જહાં જધયે તહાં કેર ન છોરત, હાથ લીયે પીચકારી રે. મે૦ ૧
 ઉમગ ભયોં અતિ રંગ ઉડાવત, ગાવત મુખસે ગારી રે. મે૦ ૨
 અહીકે જયું મેરી બાંદ્ધ મરોરી, નવરગ ચુનર કારી રે. મે૦ ૩
 અહ્માનંદ કહે રંગભીને, મોય પકર રંગડારી રે. મે૦ ૪

* લાર લગાવે-પછાડી લગાડે, પાછળ અથવા પુકે દોડાવે † મહીનો કાળ.

પદ ૭૧૯ મું.

ચાલ સખી ત્યાં જઇયે રે, મનમોહન ખેલે. ચા૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ લાલકે સંગે, સખ મીલ તાલ બજીયે. મ૦ ૧
અરસપરસ પીચકારી લેકર, રસબસ હોકર રૈયે. મ૦ ૨
પ્રાનપતિ પ્રજરાજ પકરકે, નૌતમ નાચ નચીયે. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમ છળી, નિરખ નિરખ સુખ પૈયે. મ૦ ૪

પદ ૭૨૦ મું.

ગીરધર છેલ ગુમાની રે, પ્રજ ખેલત હોરી. ગી૦ ટેક.
જમુના તીર કરત અતિ જેલી, ભરન ન દેવે પાનીરી. મ૦ ૧
આવત લાર ગાર મુખ ખોલત, કરત હે અકથ કહાંનીરી. મ૦ ૨
અહી અહી શિરપર રંગહી ઢોરત, નઈ નઈ રીત બુઠાનીરી. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કર પકરત, વાત છતી નહીં છાનીરી. મ૦ ૪

પદ ૭૨૧ મું.

ખેલત કુંજવિલાસીરી, જમુના તટ આલી ખેલત. ખે૦ ટેક.
મદ મંદ મુખ મોરલી બબલત, રસીક શ્યામ સુખરાશીરી. જ૦ ૧
ધુમત ધત ઉત ધૂમ મચીડે, હુંબહુંબ પ્રજવાસીરી. જ૦ ૨
ગોપી ગ્વાલ બાલ લાલન સગ, લટપટ રહે ચઉપાસીરી. જ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વસી ઉર અદર, હેત સહિત મુખ હાંસીરી. જ૦ ૪

પદ ૭૨૨ મું—રાગ દીપચંદી હોરી.

નિર ભરન કેસે જાઉં, કનૈયો ખેલત જમુના આરે માઈ. નિ૦ ટેક.
જો જાવે તાકું રગમે રોરત, ઘોર કછુ ન વિચારે; મસ્ત લયો મનમોહન પ્યારો, પકર ચુનરીયાં કારે. ક૦ ૧
હોય નિશંક રમત રંગ હોરી, ધરક ન મનમાં ધારે; ઉમંગ લયો નદલાલ સખી અતિ, ભરભર રંગ ઉછારે. ક૦ ૨
કુમકુમ કેસર અજબ ગગરીયાં, જોર પકર શીર ડારે; બ્રહ્માનંદ શ્યામ પીચકારી, તાકી તાકી ભર મારે. ક૦ ૩

પદ ૭૨૩ મું.

ખેલત જમુનાકે તીર, મોહન કર રંગ લીયે પીચકારી માઈ. ખે૦ ટેક.
જમુનાકે તીર ગ્વાલ ગોપીનકી, ભીર મચી અતિ ભારી; ચલોઉ સખી મીલ દેખન જઇયે, ખેલત પ્રીતમ પ્યારી. મો૦ ૧
ગ્વાલ બાલ સખહી એક ઘોરા, એક ઘોર સખ પ્રજનારી; ઉમંગ ભરે અતિ રંગ ઉડાવત, વિચ વિચ કુંજવિહારી. મો૦ ૨

અતિશય ઠાઠ નિરાટ રચ્યો હે, કેસર માટ ભારારી;
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજ વિનતા, જોર પકર રંગ હારી. મોં ૩

પદ ૭૨૪ મું.

હાથ લીયે પીચકારી, શ્યામરો ગેલ પરતહે મેરી માઈ. હાં ૦ ટેક.
જો દેખે વાકું રગમેં રોરત, ખેલત ચાહુ ઘનેરી,
મરત ભયો મનમોહન ડોલત, નાહી શંક નૃપ કેરી. શ્યાં ૧
જમુના તીર અહીર લીયે સંગ, ધ્રુમત રગભરેરી;
જો કોઈ યાકી નજર પરે વાકું, તરત લેતહે જ્યું ઘેરી. શ્યાં ૨
કમર કસી તત્પર ખેલનકુ, પીત વસન તન પેરી;
બ્રહ્માનંદ કહે જલ મટુકી, ફોરત સાંજ સવેરી. શ્યાં ૩

પદ ૭૨૫ મું.

પ્રીતમ ખ્યારી સુખન, દોઈ મીલ ખેલતહે રગ હોરી માઈ. પ્રીં ૦ ટેક.
એક ચોર ઠાઠે નવલ પીયા સજ, એક ચોર નવલ કીશોરી;
ભરભર રંગ અજખ પીચકારી, જ્યું મારત જોરાજોરી. દોં ૧
શ્યામ પકર રાધે શિરપર, રગ ગગરીયાં ઢોરી;
રાધે દોર શ્યામકી પઘરી, કેસરમે અહી ઝોરી. દોં ૨
સુર વિમાન ચઢ દેખન આચે, નૌતમ ખેલ રચ્યોરી;
બ્રહ્માનંદ પીયા મુખ નિરખત, જોસે ચંદ ચકોરી. દોં ૩

પદ ૭૨૬ મું-રાગ હોરી દીપચંદી.

ખેલત જમુનાકે તીર રે, મનમોહન ખ્યારે. ખેં ૦ ટેક.
એક ચોર આય ખડી વ્રજ વિનતા, એક ચોર સવેં અહીર રે. મં ૧
ગ્વાલ ખાલ મીલ કરત કતોહલ, રંગ ભરે દોઈ વીર રે. મં ૨
ખ્યાલ રચ્યો નંદલાલ અનોપમ, ઉડત શુલાલ અખીર રે. મં ૩
દેત દોવા નિલ દેખ તમાસા, બ્રહ્માનંદ ફૂકીર રે. મં ૪

પદ ૭૨૭ મું.

ખેલત સુંદર ફાગરે, નંદલાલ રંગીલો. ખેં ૦ ટેક.
કુંડલ કાન જડાવકે સુંદર, શોભિત સુંદર પાગ રે. નં ૧
સુંદર તાલ મૃદંગ ખળવત, ગાવત સુંદર રાગ રે. નં ૨
નિરખ નાર સખે મીલ સુંદર, સુંદર રૂપ અથાગ રે. નં ૩
બ્રહ્માનંદ મીલે પીયા સુંદર, ધન્ય મેરે સુંદર ભાગ રે. નં ૪

પદ ૭૨૮ મું.

ખેલત મજબન સંગ રે, નટ નાગર હોરી. ખેં ૦ ટેક.
અફભુત ખેલ રચ્યો મનમોહન, ઢોરત ભર ભર રગ રે. નં ૧
પ્રાણનાથ કર લે પીચકારી, અતિશય ચરચિત અગ રે; નં ૨
રૂપ અનૂપ અધિક છબી રાજત, લાજત દેખ અનંગ રે. નં ૩
પ્રદ્યાનન્દ નિરખી નહીં માવત, અંતર માંહી ઉછંગ રે. નં ૪

પદ ૭૨૯ મું.

કરત કતોહલ કહાન રે, જમુનાજ્યુંકે આરે; કરત કતોહલ
કહાન રે, જમનાજ્યુંકે આરે. ટેક.
રંગભર હાથ લીધે પીચકારી, ખેહુદ નૌતમ વાન રે. જં ૧
ગ્વાલ બાલ સખહી મીલ ખેલત, ભૂલ ગયે તન ભાન રે. જં ૨
ખીચ નંદલાલ ગુલાલ ઉડાવત, ગાવત સુંદર તાન રે. જં ૩
પ્રદ્યાનન્દ રહો નિશ વાસર, એહી છખીકો ઉર ધ્યાન રે. જં ૪

પદ ૭૩૦ મું-રાગ હોરી દીપચંદી.

શ્યામળીયા ચિત્ત ચોર રે, મેરે અંગન ખેલો; શ્યામળીયા
ચિત્ત ચોર રે, મેરે અંગન ખેલો. ટેક.
રસિક શ્યામ સુંદરવર રગકી, દેહો મટુકી ઢોર રે. મેં ૧
ચતુર પીયા મેરે ગડ ગઈ ચિત્તમે, નૌતમ ચંદન ખોર રે. મેં ૨
અખીર ગુલાલકી ધૂમ મચાઉ, ગ્રહી બઈયાં ઝકઝોર રે. મેં ૩
પ્રદ્યાનન્દ રહો દ્રગ આગે, નટવર નહકિશોર રે. મેં ૪

પદ ૭૩૧ મું.

લટકાળા નંદલાલ રે, રંગ ફાગ રમાવો; લટકાળા નંદલાલ રે,
રંગ ફાગ રમાવો. ટેક.
અંગ ઉમગ સહિત ઉડાવહુ, ગીરધર અખીર ગુલાલ રે. રં ૧
રસિક શ્યામ તમ સંગ રમવેકો, અજબ બન્યો હે તાલ રે. રં ૨
જો પીચકારી જોર લગે તો, ધરીહું આડી ઢાલ રે. રં ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે શ્યામ ચતુર વર, ખુબ રચ્યો અખ ખ્યાલ રે. રં ૪

પદ ૭૩૨ મું.

ગિરિધર દોરત ગેલ રે, રંગ લે પીચકારી; ગિરિધર દોરત
ગેલ રે, રંગ લે પીચકારી. ટેક.
મસ્ત લયો ગજ જ્યું વન ડાલત, મુખ કરી બોલત ફેલ રે. રં ૧
મારત પકર પકર પીચકારી, જોર કરતોડે જેલ રે. રં ૨

ના ના કહુતહી મો શિર ઢોરી, રંગ મટુકી પેલ રે. રં૦ ૩
બ્રહ્માનંદકો નાથ રમત હે, સ્થામ ચતુર વર છેલ રે. રં૦ ૪

૫૬ ૭૩૩ મું.

ખેલત નંદકુમાર રે, વ્રજમે રંગ હોરી; ખેલત નંદકુમાર રે,
વ્રજમે રંગ હોરી. ટેક.

અંગ ઉમંગ ભરે પીય ખ્યારી, ઉડત રંગ અપાર રે. ૫૦ ૧
અરસપરસ લપટાય પરતહે, પિચકારીકી માર રે. ૫૦ ૨
ગોપીનકુ ગુલતાન કરી હરિ, રંગ મટુકી ડાર રે. ૫૦ ૩
અજબ રંગીલે કહાનકુંવરપર, બ્રહ્માનંદ બલિહાર રે. ૫૦ ૪

૫૬ ૭૩૪ મું-રાગ હોરી દીપચંદી.

મોકુ મસ્ત કનૈયે બની, પાની ભરન ગધતી મે આજ,
સખી મોકુ મસ્ત કનૈયે બની. ટેક.
મારગ રોક ડરત નહી મનમે, કરત વાત મસ્તાની. ૫૦ ૧
હોરી હોરી કહી ઝોરી ચલાવત, અખીયાં ગુલાલ ભરાની. ૫૦ ૨
રંગ ભરી પીચકારી લગાય કે, આયકે ચુનર તાની. ૫૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે યાકી બતીયાં, કીસ વિધ રાખુ હું છાની. ૫૦ ૪

૫૬ ૭૩૫ મું.

મેરી લાલ ચુનરિયાં ફારી, ગિરિધારી ગારી મુખ બોલકે,
મેરી લાલ ચુનરીયાં ફારી. ટેક.
કાલ લઈ મે નવલ ચુનરીયાં, આજ ટુક કરી ડારી. ગિ૦ ૧
કીસ વિધ ઉત્તર જાય કરુગી, પુછેગી સાસ હમારી. ગિ૦ ૨
રંગ મટુકી મેરે શિરપર ડારી, મુખ ઉપર પીચકારી. ગિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મનમોહન, લોક વેદ હદ ટારી. ગિ૦ ૪

૫૬ ૭૩૬ મું.

મેરી નવલ ચુનર રંગ ઘોરી, હોરી ખેલતહી નંદલાલ પીયે,
મેરી નવલ ચુનર રંગ ઘોરી. ટેક.
મે જમુનાજલ ભરન ગધતી, લે શિર ગાગર કોરી. હો૦ ૧
મે ગ્વાલન કછુવે નહીં બનુ, યાકે મનમે ચોરી. હો૦ ૨
આય અચાનક મોયપર ડારી, અખીર ગુલાલકી ઝોરી. હો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નટનાગર, કર પકયો જોરાજોરી. હો૦ ૪

પદ ૭૩૭ મું.

મત મોરો કહાના મોરી ખાંધ્યાં, તેરે પાંધ્યાં પરુ ઘનશ્યામ પીયા,
 મત મોરો કહાના મોરી ખાંધ્યાં; ટેક.
 વાટે દેખત લોક નગરકે, કાહેકું કરત મસ્તાધ્યાં. તેં ૧
 જોલ કરોજી ન હેતહું મે, તુમકુ નંદખાવાકી દુવાધ્યાં. તેં ૨
 રંગભરી પિચકારી જ્યું લેકર, મુખપર આય લગાધ્યાં. તેં ૩
 આનંદ કદ પીયા તેરે ઉપર, બ્રહ્માનંદ બલજાધ્યાં. તેં ૪

પદ ૭૩૮ મું—રાગ હોરી દીપચંદી.

શ્યામરેકે લોચનમે લલચ્યાની, શ્યામરેકે લોચનમે લલચ્યાની,
 રગ ડારી કરી મસ્તાની; શ્યાં ટેક.
 ભરી પીચકારી મેરેપર ડારી, અંગીયાં ખુબ રંગાની. શ્યાં ૧
 કાલિંદ્રી તટ રમત સાંવરો, કેસે ભરુ અખ પાની. શ્યાં ૨
 નેન ચપલ ત્રજરાજકુંવરકે, તરત લેત ચિત્ત તાની. શ્યાં ૩
 બ્રહ્માનંદ મગન કરી ડારી, છેલ નવલ સુખદાની. શ્યાં ૪

પદ ૭૩૯ મું.

શ્યામરેકી વંશી હોરી ખેલે, શ્યામરેકી વંશી હોરી ખેલે,
 ઝડકનસે ચિત્ત ઝેલે, શ્યાં ટેક.
 ગોપીનકું ગુલતાન કરીહિ, નજર ચડે નહીં મેલે. શ્યાં ૧
 દેખ સખી યહુ ખેલ અલોકીક, લાભ નયનકો લે લે. શ્યાં ૨
 છીંદ્રનકી પીચકારી મનોહર, સ્વર સુંદર રગ રેલે. શ્યાં ૩
 બ્રહ્માનંદ ભરી રસ પૂરન, અધર ધરી અલખેલે. શ્યાં ૪

પદ ૭૪૦ મું.

શ્યામરો ખેલત ધૂમ મચાવે, શ્યામરો ખેલત ધૂમ મચાવે,
 અતિ અખીર ગુલાલ ઉડાવે; શ્યાં ટેક.
 કેસર ઘોર અજખ પીચકારી, ભર ભર જોર ચલાવે. શ્યાં ૧
 પકર પકર અંગીયાં રંગ ડારે, નજર ચડે નહીં જાવે. શ્યાં ૨
 રંગભરી બ્રહ્માનંદ કિશોરી, હોરી હોરી મુખ ગાવે. શ્યાં ૩
 બ્રહ્માનંદ નિરખી યહુ શોભા, લોચન અતિ સુખ પાવે. શ્યાં ૪

પદ ૭૪૧ મું.

શ્યામરેકી લગિયાં રંગ પીચકારી, શ્યામરેકી લગિયાં રંગ પીચકારી,
 મોય ગરદ કરી ડારી; શ્યાં ટેક.

લાગત સમ ચક્રચુર ભઈ હું, આય અચાનક મારી.	શ્યા૦ ૧
આય પરી મેં રંગ અખારેમેં, પહેલ કધુ ન વિચારી.	શ્યા૦ ૨
લોટ પોટ ખેલત કરી દીની, દીની મટુકી ઉતારી.	શ્યા૦ ૩
અહ્માનંદ નંદનંદનકી, રમતપર બલિહારી.	શ્યા૦ ૪

પદ ૭૪૨ મું-રાગ હોરી દીપચંદી.

દેખો નંદકે લાલ મેરી, બાઈયાં પકર મરોરીરી.	દે૦ ૧
ચાકે મનમે કપટ સખીરી, મે ગ્વાલન અતિ ભોરીરી.	દે૦ ૨
રંગ ઠારી ફારી ચુનરિયાં, કચુકીકી કસ તોરીરી.	દે૦ ૩
મનમોહન આલી શિર મેરે, દુધ ગગરીયાં ઢોરીરી.	દે૦ ૪
અહ્માનંદ રસીક પ્રીતમસે, કીસ વિધ ખેલું મે હોરીરી.	દે૦ ૫

પદ ૭૪૩ મું.

દેખો નંદકો લાલ, મેરે ગેલ પયોં સંગ ઠોલેરી.	દે૦ ૧
આય અચાનક મગ વિચ રોકે, અહી ઘુઘટપર ખોલેરી.	દે૦ ૨
નિત ઉઠ છેડ કરતહે મેરી, બાઈયાં પકર ઝક ઝોલેરી.	દે૦ ૩
નજર અટારી લીચે પીચકારી, ખેલત ગારી ખોલેરી.	દે૦ ૪
અહ્માનંદ મોકુ મનમોહન, પકર રંગમે રોલેરી.	દે૦ ૫

પદ ૭૪૪ મું.

દેખો નંદકો લાલ આલી, મજમે હોરી ખેલેરી.	દે૦ ૧
પકર પકર અહી લેત સખનકું, નજર ચડે નહીં મેલેરી.	દે૦ ૨
ગ્વાલ બાલ સખ સંગ લીચે હે, ઉમગ ભયોં રંગ રોલેરી.	દે૦ ૩
હરત ફીરત અરુ ખ્યાલ કરતહે, આય બધ્યો મેરી ખેલેરી.	દે૦ ૪
અહ્માનંદ નિરખ પ્રીતમ, જન્મ સુકળ કરી લે લે રી.	દે૦ ૫

પદ ૭૪૫ મું.

ખ્યારો નંદકો લાલ, હોરી ખેલત દેખો માઈરી.	ખ્યા૦ ૧
નંદકે આગન આજ સખી, દહી દુધ કીચ મચાઈરી.	ખ્યા૦ ૨
નિરખન જૂથ મીલે મજબાલા, તાકું બોત હસાઈરી.	ખ્યા૦ ૩
નોતમ ખેલ રચ્યો મનમોહન, સુરપતિ દેખ લખાઈરી.	ખ્યા૦ ૪
અહ્માનંદ નિરખી છખી પ્રીતમ, વાર વાર બલ બાઈરી.	ખ્યા૦ ૫

પદ ૭૪૬ મું-રાગ હોરી કાફી.

ગેલ પયોં નંદલાલ મેરી, મેરી ગેલ પયોં નંદલાલ.	ટેક.
ગાવત ગારી લીચે પીચકારી, અંખીન ભરત શુલાલ.	મે૦ ૧

આજ સખી મેરી બાંધ્યાં મરોરી, મટુકી ફોરી કાલ;
જ્યું ત્યું બોલત ઈત ઉત ડોલત, સાથ લીયે સખ ગ્વાલ. મેં ૨
છેલછખીલો આલી ગેલ ન છાંડત, રોકત બનમેં રીસાલ;
બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમસે, ખુબ રચ્યોહિ ખ્યાલ. મેં ૩

પદ ૭૪૭ મું.

અંખીયન ખીચ અખીર ડાયોં, ડાયોં અંખીયન ખીચ અખીર. ટેક.
આય અચાનક પકર લઈ, મોય કાલિન્દ્રીકી તીર. ડાં ૧
રંગ ડાયોં મેરે શિર આલી, ફાયોં નવરંગ ચીર;
વાટ ઘાટ મોય રોકત ડોલત, લીને સગ અહીર. ડાં ૨
કરન ન દેવે કાજ જ્યું ઘરકો, ભરન ન દેવે નીર;
બ્રહ્માનંદ કહે કીત જૈયે, કેર પયોં બલવીર. ડાં ૩

પદ ૭૪૮ મું.

મોસે કરત હે રાર કનૈયો, કનૈયો મોસે કરત હે રાર. ટેક.
ગ્વાલ બાલ સખ સંગ લીયે, જ્યું લગ્યો રહે નીત લાર. કં ૧
ચુવા ચુવા ચંદન ઝોર અરગલ, ચરચત વારમવાર;
સુભગ સુરંગ લીયે પીચકારી, ખેલત નન્દકુમાર. કં ૨
અલવ કરત નિત્ય કેરે આવત, મુખસે ગાવત ગાર;
બ્રહ્માનંદ નવલ પ્રીતમસે, હું માની અખ હાર. કં ૩

પદ ૭૪૯ મું.

ખેલત નન્દ કીશોર આલી, આલી ખેલત નન્દ કીશોર. ટેક.
ધૂમ મચી સખ ધૂમ રહે હે, જૂમત જોરાજોર. આં ૧
બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડક, હીર મચી ચહું ઝોર;
નવલ લાલ પ્રીતમ ખ્યારેકું, ગ્વાલની પકરત હોર. આં ૨
માત જશોમતી વદન વિલોકત, જેસે ચદ ચકોર;
બ્રહ્માનંદ કહે ખેલ મચ્યો હે, નંદ મહુરકી પોર. આં ૩

પદ ૭૫૦ મું-રાગ હોરી કાફી.

એ સખી નીરખ છખી નંદલાલકી, એ સખી નીરખ છખી નંદલાલકી. ટેક.
ચાવત પાન જ્યું તાન આલાપત, મચવત ધૂમ ગુલાલકી. એં ૧
જમુનાકે તીર અખીર ઉડાવત, હીર મચી ગોપી ગ્વાલકી. એં. ૨
બ્રહ્માનંદ મગન લઈ દેખત, શોભા અજબ મજ બાલકી. એં ૩

૫૬ ૭૫૧ મું.

એ છબી અજબ બની ઘનશ્યામકી, એ છબી અજબ બની ઘનશ્યામકી. ટેક.
 ખેલત હોરી છુકી ચઉ ચોરી, સખ ત્રિય ગોકુલ ગામકી. એ ૦ ૧
 રંગભર હાથ લીધે પીચકારી, ચલવતહો દિશ વામકી. એ ૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ નિરખ મનમોહન, ભૂલી સૂરત ગૃહ કામકી. એ ૦ ૩

૫૬ ૭૫૨ મું.

એ મોય રોરીરી મોહન ભર રંગમે, એ મોય રોરીરી મોહન ભર રંગમે. ટેક.
 અગીયાં તોરી મરોરી બાંધ્યાં, નખ જું લગ્યો મેરે અગમે. એ ૦ ૧
 મે જલ જમુના ભરન ગઇતી, સરવ સખીયનકે સગમે એ ૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ કહત તહાં નટવર, ખેલ કરત ઉમગમે. એ ૦ ૩

૫૬ ૭૫૩ મું.

એ રગ ડારીરી મોહન મેરી ચુનરી, એ રગ ડારીરી મોહન મેરી ચુનરી. ટેક
 સાચી કહું મનમસ્ત કનૈયા, હોરી રમત તોસે કુનરી. એ ૦ ૧
 કાલ લઈ મે તો નવલ ચુનરિયાં, આજ કાર જૂની કરી. એ ૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ કહત તેરે કારન, સાસ નણુંદ મોસે લરી. એ ૦ ૩

૫૬ ૭૫૪ મું-રાગ હોરી કાફી.

નટનાગર ખેલ મચાચોરી, નટ નાગર ખેલ મચાચોરી,
 હારે હો રમત ભર રંગસે. ન ૦ ટેક.
 જમુનાકે તીર વીર દોઢા મિલકે, રંગ અખાડો રચાચોરી. ન ૦ ૧
 સુરનર મુનિવર દેખન આયે, સૂરજ રથ ઠેરાચોરી ન ૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ નિરખ યહ શોભા, નેન અજબ ફલ પાચારા ન ૦ ૩

૫૬ ૭૫૫ મું.

રંગ ખેલ રચ્યો ગિરિધારીરે, રંગ ખેલ રચ્યો ગિરિધારીરે,
 હારે હો ચલો તહાં બાંધયેરે. ૨૦ ટેક.
 અખીર શુલાલકી ધૂમ મચીહિ, મારત ભર પીચકારીરે. ૨૦ ૧
 કોઉક ગાવત કોઉક બજાવત, ઘેર રહી વ્રજનારીરે. ૨૦ ૨
 બ્રહ્માનંદ નીરખ નટનાગર, મિલચોરી નયન ફલ ભારીરે. ૨૦ ૩

૫૬ ૭૫૬ મું.

હોરી ખેલત નંદ દુલારો રે, હોરી ખેલત નંદ દુલારો રે,
 હારે હો નવલ વ્રજનારસે. હો ૦ ટેક.
 કચનકી પીચકારી લીધે કર, મારત ભર મતવારો રે. હો ૦ ૧

કર કર જોર પકર રંગ રોરત, માનત નહીં અટારો રે. હો ૦ ૨
પ્રદ્યાનંદ કહે કીત જૈયે, રોડત હે જલ આરો રે. હો ૦ ૩

પદ ૭૫૭ મું.

ઇન લરકે ધૂમ મચાઈ રે, ઇન લરકે ધૂમ મચાઈ રે,
હારે હો નીહુર* નંદકે. ઇ ૦ ટેક.
બાંધ્યાં મરોરત ચુરીયાં જ્યું તોરત, લોકન લાજ મીટાઈ રે. ઇ ૦ ૧
ડારત ગુલાલ બેહાલ કરી મોય, બાત સુનો મોરી માઈ રે. ઇ ૦ ૨
પ્રદ્યાનંદ ફટી મેરી અગીયાં, કહારી કહુંગી ઘર બાઈ રે. ઇ ૦ ૩

પદ ૭૫૮ મું-રાગ હોરી કાફી.

લેટ ભઈરી આલિ લેટ ભઈરી, નવલ પ્રીતમસે લેટ ભઈરી. ટેક.
આય અચાનક મીલ ગયે મોહન, ખ્યાલ બન્યો આનંદ ભઈરી ન ૦ ૧
મે ડારી પીયકુ પીયકારી, મે પીયકે રંગ લીજ રહીરી ન ૦ ૨
પ્રીતમ કર પકયોં અબ મેરો, મેં પ્રીતન ગલ બાંહી દઈરી. ન ૦ ૩
ભઈ હું નિહાલ લાલ સંગ ખેલત, પ્રદ્યાનંદ ઉર શંક ગઈરી. ન ૦ ૪

પદ ૭૫૯ મું.

નવલ પ્રીતમસે જોરી બની હો, નવલ પ્રીતમસે જોરી બની હો. ટેક.
ઉડત ગુલાલ અખીર અલોકીક, અતિ શોભા નહીં જાત બની હો. ન ૦ ૧
અરસ પરસ પીયસે ભઈ રસ બસ, કયા જાને ખ્યાલદની હો. ન ૦ ૨
પીયકે સંગ રંગ ભર રમતાં, સુધ ન રહી કછુપર અપની હો. ન ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ લાલ સંગ ખેલન, નહીં થોરી યા બાત ઘની હો. ન ૦ ૪

પદ ૭૬૦ મું.

નવલ પ્રીતમસે પ્રીત લગીરો, નવલ પ્રીતમસે પ્રીત લગીરી. ટેક.
ખેલ બન્યો રંગરેલ પીયાસે, કાજ સયોં જગ લાજ તગીરી. ન ૦ ૧
હસકર બાંધ્યાં ગ્રહી હરિ મેરી, નિડર ભઈ ઉર શંક ભગીરી, ન ૦ ૨
આયો લાગ ખ્યાલકો આલી, યારગ કાગસે ભાગ જગીરી. ન ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ શ્યામ સુંદરસે, ફગવા લેઉગી મગી મગીરી. ન ૦ ૪

પદ ૭૬૧ મું.

નવલ પ્રીતમ મેરી બાંધ્યાં પકરીરી, નવલ પ્રીતમ મેરી બાંધ્યાં પકરીરી. ટેક.
મે ચલી જાત હુતી સખીયન સંગ, વિચ લેટે મોય પ્રગટ હરિરી. ન ૦ ૧
મહી મેરો ખાય બહાય દીયો સખ, કછુ શ્રદ્ધા કછુ જોરાવરીરી. ન ૦ ૨

* ૧ લી આવૃત્તિમાં “ન ડયા” પાઠ છે પણ બીજી પ્રતોમાં “નીહુર” જે વધારે સારો લાગવાથી અત્રે તે દાખલ કર્યો છે.

અખ તા છૂટ શકત નહીં આલી, અખલ સખલકે હાથ પરીરી. ન૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ લાલ પ્રીતમ સગ, ખેલત રંગ ઉમગ ભરીરી. ન૦ ૪

પદ ૭૬૨ મું-રાગ હોરી કાશી.

લાગી અરી રંગ લાગી અરી હે, પ્રીતમકે સગ લાગી અરી હે,
 હા હોરે રંગ લાગી અરી હે. ટેક.
 ખેલત લાલ ગુલાલ ઉડાવત, સામા સામી જોર કરી હે. હાં૦ ૧
 ચદન ચુવા અરગમ છરકત, કેસર ગાગર ઘોર ધરી રે. હાં૦ ૨
 સખીયનકુ ઉમગ ન માવત, પ્રીતમકે સગ રંગ ભરી હે. હાં૦ ૩
 સખ સખીયન મીલ લાલન પકરે, ફગવા માગત ફરી ફરી હે. હાં૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ શ્યામ છળી નીરખત, નેન સફલ ધન્ય આજ ધરી હે. હાં૦ ૫

પદ ૭૬૩ મું.

લગન લાગી મેરી લગન લગીહિ, નવલ પીયાસે લગન લગીહિ.
 હા હોરે મેરી લગન લગીહિ; ટેક.
 નવલ પીયા પ્રીતમ સંગ રમતાં, મરમ કરમ મરજદ લગીહિ. હાં૦ ૧
 તાન અનોપમ સુધડ કહાનકી, બસી અચાનક અજબ વગીહિ; હાં૦ ૨
 સુનત અગ સખ ભયે સચેતન, જાતે મેરી ખુદ્દિ જગીહિ હાં૦ ૩
 વિમળ છળી મજરાજ વિલોકત, તન મમતા જગ લાજ તજ હે; હાં૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ આનંદ ભયો ઉર યા, તન ધન મન લાલ અગીહિ. હાં૦ ૫

પદ ૭૬૪ મું-રાગ હોરી કોશી.

સખી શ્યામરેકુ ગાવત ગારી, શ્યામરેકુ ગાવત ગારી. ટેક.
 મિલ વન ઘેરલીયે મનમોહન, પૂછત ઇસ વિધ પ્યારી;
 નંદ જશોદા ગૌર વર્ણ હે, શ્યામ છળી કહાં ધારી,
 હુસે મુખ લેકર તારી, શ્યા૦ ૧
 કૌ કહતહો દેવકી જાયો, કૌ કહો નંદકી નારી;
 જાદવ હોકે અહીં રહો પ્યારે, કેસી જાત તુમારી,
 છૂટોગે નહીં વનમારી, શ્યા૦ ૨
 કૌસે કળા કળી નહી જાવત, લોક વેદસે ન્યારી;
 હમ જાનત કૌ નહી તુમારે, નાત જાત મહુતારી,
 તમે એસે લક્ષ્મી ભારી, શ્યા૦ ૩
 નીત નીત ઉઠે કેડે પરતહો, કરતહો છેડ હમારી;
 બ્રહ્માનંદ હોવે તુમ જેસે, તે લેવે વસ્ત્ર ઉતારી,
 રંગે અતિ અજબ રંગારી, શ્યા૦ ૪

પદ ૭૬૫ મું.

એરી સાંવરો ડારત પીચકારી, સાંવરો ડારત પીચકારી.	ટેક.
ફાગણુ જાણુ સખી સખ ફૂલી, ભૂલી ગતિ સસારી;	
વિચ વિચ લાલ ગુલાલ ઉરાવત, ખ્યાલ રચ્યો સુખકારી,	
નિઃશક ભધ વજનારી,	સાં૦ ૧
સખ સખી સગ ઉમંગ ભરે અતિ, અગો અગ રંગારી;	
ખજત મૃદંગ ઉપંગ ચગ ડફ, રંગ મચ્યો અતિ ભારો,	
વિચે વિલસે ગિરિધારી,	સાં૦ ૨
સુંદર શ્યામ મનોહર શોભિત, પૂરત હામ સખારી;	
ધામ છબી મુખ શ્યામ વિલોકકે, કેટિક કામ લભારી,	
સખે ઉપમા જેહી હારી,	સાં૦ ૩
નટવર રૂપ બને નંદનંદન, આનંદ કંદ અપારી;	
મહમંદ મુખ હાસ સોહાવત, પ્રદ્યાનંદ બલિહારી,	
પીયા સગ ખેલત પ્યારી,	સાં૦ ૪

પદ ૭૬૬ મું-રાગ હોરી કાફી.

રી હોરી ખેલુંગી શ્યામ સંગાથે, રી હોરી ખેલુંગી શ્યામ સંગાથે.	ટેક.
કેસર ઘેર મટુકી ભરુગી, ઢોરુગી જાય પ્રીતમજીકે માથે.	રી૦ ૧
સખ સખીયનકુ સગ લેઉગી, હિમતસુ પીચકારી લે હાથે.	રી૦ ૨
ચુઆ ચુઆ ચઢન ઘોર અરગજા, અરસ પરસ ચરચુગી મેયાથે.	રી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ લેઉંગી ફરુવા, બલ કરમે પકરુ ભર ખાથે.	રી૦ ૪

પદ ૭૬૭ મું.

રી હોરી ખેલત શ્યામ સુહાગી, રી હોરી ખેલત શ્યામ સુહાગી.	ટેક.
અગ ઉમંગ ભરી વજખાલા, રંગ ઝડી પીચકારીકી લાગી.	રી૦ ૧
વાજત તાલ મૃદંગ વિનોદિત, અરસ પરસ ચરચે અનુરાગી.	રી૦ ૨
કાહુને ફેંટ ગ્રહે મનમોહન, કૌ ફરુવા લેવત હસ માગી.	રી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ પીયા સંગ ખેલત, ભરમ કરમ મરજાલા લાગી.	રી૦ ૪

પદ ૭૬૮ મું.

રી હોરી ખેલત નંદકે નંદા, રી હોરી ખેલત નંદકે નંદા.	ટેક.
એક ઘોર જૂથ ત્રીલે સખ ગ્વાલન, એક ઘોર શોભિત ખાલગોવિંદા.	રી૦ ૧
વજ જન ભીર મચી ચહુઘોર, અતિહી ગુલાલ અખીર ઉછંદા.	રી૦ ૨

હોરી હોરી કહી સખ મીલ દોરત, કૌતકે નૌતમ ભાંતિ કરંદા. રી૦ ૩
 અક્ષાનંદ દેખ છળી પ્રીતમ, ચકિત હોય રહે રવિ ચંદા. રી૦ ૪

પદ ૭૬૮ મું.

રી હોરી ખેલત શ્યામ સલુને, રી હોરી ખેલત શ્યામ સલુને ટેક
 ખેલ રચ્યો નંદકે ગૃહ આગે, ખાલ રુ વૃદ્ધ મીલે સખ જુને રી૦ ૧
 દહિયન કીચ મચાય દધહિ, ડારત શિર ભર દુધકે દુને. રી૦ ૨
 ગ્વાલન પકર રહે મનમોહન, ખેલત ખાત ખલાત ખલુને. રી૦ ૩
 અક્ષાનંદ નવલ પ્રીતમકે, વેનમે સેનમે નેનમે દુને. રી૦ ૪

પદ ૭૭૦ મું-રાગ હોરી કાશી.

હોરી ખેલે પીયા ચલ દેખ સખી, મચી ધૂમ રાજન અતી નીકે. હો૦ ૧
 ખેલત લાલ ગુલાલ ઉડાવત, જૂથ મીલે પ્રજ જન જુવતીકે. હો૦ ૨
 પ્રીતમ હાથ લિયે પીચકારી, છરકત રંગ ભરી કે હો૦ ૩
 દોર દોર ગ્વાલન કર પઠરે, રંગતહે જ્યું વસ્ત્ર હરીકે. હો૦ ૪
 સખીયન સગ ઉમંગ ભરે જ્યું, ઝલકત વસન જરીકે. હો૦ ૫
 અક્ષાનંદ ચરિત્ર પ્રીતમકે, નૌતમ શોભિત ઘરી ઘરીકે. હો૦ ૬

પદ ૭૭૧ મું.

ધન ભાગ એરી પ્રજકે સજની, જહાં ખેલે હોરી શ્યામ પીયા. ધ૦ ૧
 ગોપી ગ્વાલ ખાલ પ્રજ જનકે, જનમ સખનકા સદૃલ કીયા. ધ૦ ૨
 નર તન ધારક કહાન કરુણામય, દરસ પરસ જેહી દાન દીયા. ધ૦ ૩
 પ્રીતમ નિરખ નેન કીયે પાવન, ધન્ય જુવતિ લાહ અજબ લીયા. ધ૦ ૪
 બકો ધ્યાન ધરત સુરનર મુનિ, શેષ રટતહે સહસ્ર જીયા. ધ૦ ૫
 અક્ષાનંદ નવલ છળી પ્રીતમ, ઉલસાવત પ્રદકે નાથ હીયા. ધ૦ ૬

પદ ૭૭૨ મું.

ધનશ્યામ વસત રમે પ્રજમે, ઝંમચી અખીર ગુલાલનકી. ધ૦ ૧
 સખ સખીયન મિલ મગલ ગાવત, ઝુક ઝુમત મંડલી ગ્વાલનકી. ધ૦ ૨
 વાજત તાલ મૃદગ ચગ દદ્ર, તાન ઉડત અતિ તાલનકી. ધ૦ ૩
 માન ગુમાન ખેલમે કેસો, એક રીત હે રંક લુપાલનકી. ધ૦ ૪
 બાદો રંગ ઉમંગ નભાવત, પિચકારી અજબ ઉછાહનકી. ધ૦ ૫
 અક્ષાનંદ મગન રહે નિશ દિન, લખ શોભા સુંદર લાલનકી. ધ૦ ૬

પદ ૭૭૩ મું.

એરી લાલ રમે સંગ ગ્વાલનકે, મિલ ગાવત પ્યારે રંગ હોરી; લા૦ ૧
 અરસપરસ મીલ ધૂમ મચી હે, અખીર ગુલાલ લિયે ભર ઝોરી. લા૦ ૨

આયે શ્યામ રંગીલે ઈતસે, ઉત જ્વાલન મીલ દોરી.	લા૦ ૩
ચુઆ ચદન ચોર અરગમ, ચરચત હે સખહી ચહુ ચોરી.	લા૦ ૪
મહા અનોપમ ખેલ રચ્યો હે, શ્યામા શ્યામા બની હદ જોરી.	લા૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહાન છબી નિરખત, અખીયાં ત્રપત નહી મોરી.	લા૦ ૬

પદ ૭૭૪ મું-રાગ હોરી કાફી.

વ્રજરાજ રમે રગ ફાગ સખી, ચલ દોર દોર દેખન જૈયે.	વ્ર૦ ૧
ચુવા ચુવા ચદન ચોર અરગમ, કેસર રગ કે શુભ માટ ભરૈયે.	વ્ર૦ ૨
ભીર મચી ચઉ ચોર સખીનકી, લાલ ગુલાલ અખીર ઉડૈયે.	વ્ર૦ ૩
બસી બજત ગાત હે મગલ, અરસપરસ મીલ રંગ રમેયે.	વ્ર૦ ૪
ખેલત લાલ બાલ અતિ આનંદ, બ્રહ્માનંદ દેખ બલ જૈયે	વ્ર૦ ૫

પદ ૭૭૫ મું.

નંદલાલ બને બદલા વ્રજપે, અતિ રગ ગુલાલ ઝડી વરસે.	ન૦ ૧
એકનકું ચરચત પીચકારી, એકનકું પકરે કરસે.	ન૦ ૨
બાજત તાલ લાલ બિચ શોભિત, સજ જ્વાલન આયે ચહુ ભરસે	ન૦ ૩
કોઉ અખીર ગુલાલ ઉરાવત, કોઉ ભુજ ભીડ પીયા પરસે.	ન૦ ૪
બ્રહ્માનંદ અલોકિક લીલા, દેખ દેખ અંતર તરસે.	ન૦ ૫

પદ ૭૭૬ મું.

ગોપી જ્વાલનમે હોરી ખેલે પીયા, મીલ ઝુમ ઝુમ સખધુમરીયે.	ગો૦ ૧
કૌંકર સુભગ લીયે પીચકારી, કૌંક ફેટ ગુલાલ લીયે.	ગો૦ ૨
કૌંક લાલ મરોરે બાંધ્યાં, કૌંક મીલકે ઢીંગ લાલ ગયે.	ગો૦ ૩
કૌંકર તાલ મૃદગ બજાવત, કૌં ગાવત મીલ રાગ નયે.	ગો૦ ૪
વ્રગટ વિનોદ દેખ પ્રીતમકો, બ્રહ્માનંદ આનંદ પયે.	ગો૦ ૫

પદ ૭૭૭ મું.

મોરલી જ્યું બજ મધુરી પીચકી, સુન દેહ ગેહ સુધ મેખિસરી.	મો૦ ૧
નૌતમ રાગ અનોપમરી, ચિત્ત ચોર લીયો તેહી સાન કરી.	મો૦ ૨
નવલ બસંત બને મનમોહન, ચરચત હે પીચકારી ભરી.	મો૦ ૨
એક ચોરલાલ જ્વાલ ભયે આલી, એક ચોર હોય સખી સઘરી.	મો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ આનંદ પીયા સગ, લાગ્ય જગ્યો ધન આજ ઘરી.	મો૦ ૪

પદ ૭૭૮ મું-રાગ હોરી કાફી.

હારે હો ભરન કેસે જાઉં પાની, હારે હો ભરન કેસે જાઉં પાનીરી.	ટેક.
જમુનાકે તીર ભીર કરી ખેલત, મોહન છેલ ગુમાનીરી.	હાં૦ ૧

નજર દેખી કૌંકુ નહીં છોડે, નંદકુંવર ફીલ જાનીરી. હાં ૨
 છોરનકું લે લાર લગાવત, ગાવત ગાર તોફાનીરી. હાં ૩
 અક્ષાનંદકે નાથકી મૂરતિ, અંતરમે લખી આનીરી. હાં ૪

પદ ૭૭૬ મું.

હારે હો રમત મન મોહન પ્યારો, હારે રમત મન મોહન પ્યારોરી. ટેક.
 એક ઓર બ્રહ્મભાન નંદની, એક ઓર નંદદુલારોરી. પ્યાં ૧
 રાધા કહત જોર હે મેરો, હારિ કહે જોર હમારોરી. પ્યાં ૨
 અપની સખીનકું કહત રાધીકા, કાન પકર રગડારોરી. પ્યાં ૩
 અક્ષાનંદ રસિક નટવરકું, ન કરા દ્રગનસે ન્યારોરી. પ્યાં ૪

પદ ૭૮૦ મું.

હારે હો રમત મન મોહન નીકે, હારે હો રમત મન મોહન નીકેરી. ટેક.
 શ્યામ શરીર અહીરનકે સગ, નીરમે જમુનાજીકેરી. નીં ૧
 અખીર ગુલાલ લીધે કર દોરત, ફોરત માટ મહીકેરી. નીં ૨
 રગહુકી પીચકારીન લે કરી, બળવત રગ ભરીકેરી. નીં ૩
 અક્ષાનંદ નવલ મનમોહન, રોરત રગ અહીકેરી. નીં ૪

પદ ૭૮૧ મું.

હારે હો રમત રગ પ્રીતમ પ્યારી, હારે હો રમત રગ પ્રીતમ પ્યારીરી. ટેક.
 અખીર ગુલાલ હુકી ભર જોરી, ચલવત વારમ વારીરી. પ્યાં ૧
 રાધે લે રગહુકી ગાગર, શ્યામ સુંદર પર ડારીરી. પ્યાં ૨
 પીચકારી લીને કર ડોલત, બોલત જય નરનારીરી. પ્યાં ૩
 ક્રાગ નવલ પ્રીતમ પ્યારીપર, અક્ષાનંદ જાવત બલિહારીરી. પ્યાં ૪

પદ ૭૮૨ મું-રાગ અડાણા હોરી.

હોરી રમત મજરાજ પીયા સગ, સુંદર શ્રીબ્રહ્મભાનદુલારીરી. હોં ૧
 ચલરી સખી દેખનકું જૈયે, કૌંતક હોય રહો અતિ ભારોરી. હોં ૨
 પ્યારીકું ચરચત રગ શ્યામરો, શ્યામકું ચરચત રગ પ્યારીરી. હોં ૩
 જોરી જુગલ શ્યામ શ્યામાપર, અક્ષાનંદ જાત બલિહારોરી. હોં ૪

પદ ૭૮૩ મું.

શ્રીબ્રહ્મભાનદુલારીકે સંગ, નહલાલ ખેલત રંગ હોરીરી. શ્રીં ૧
 કેસર ઘોરકે રગ મટુકિયાં, મજપતિ લે રાધે શિર દોરીરી. શ્રીં ૨
 અરસ પરસ બોલત મુખગારી, લોક વેદહુકી હહ તોરીરી. શ્રીં ૩
 અક્ષાનંદ જાત બલિહારી, જુગ જુગ અચળ રહો યહ જોરીરી. શ્રીં ૪

પદ ૭૮૪ મું.

ભીર ભઈ નહ દ્વાર અલૌકિક, રાધે માધવ ખેલ રચ્યો હેરી. ભી૦ ૧
અખીર ગુલાલકી ધૂમ મચી હે, કેસરકો રંગ કીચ મચ્યો હેરી. ભી૦ ૨
સખહી નરનારી રંગ ડારે, નજર ચડે એસો કૌન બચ્યો હેરી. ભી૦ ૩
અક્ષાનંદ કાગ ખેલનકુ, મન મોહન વર કાછ કચ્યો હેરી. ભી૦ ૪

પદ ૭૮૫ મું.

કાગ રમત નહલાલ અલૌકિક, દેખનકુ જૈએ ચલ આલીરી. કા૦ ૧
કચનકી પીચકારી મારત હે, ભરકે વનમાલીરી. કા૦ ૨
તકી તકી ફેટ ગુલાલ ચલાવત, એકો ચોટ ન જાવત ખાલીરી. કા૦ ૩
અક્ષાનંદ નવલ પ્રીતમકી, લજત દેત મુખકી અતિ લાલીરી. કા૦ ૪

પદ ૭૮૬ મું—રાગ ખ્યાલ હોરી.

હારે હારે બંસીકે બજૈયા, હોરી ખેલત કુંવર કનૈયા;
બંસીકે બજૈયા, હોરી ખેલત કુંવર કનૈયા. ટેક.
સખીયન સાથ હાથ પીચકારી, નટવર રૂપ બનૈયા. હો૦ ૧
ગ્વાલ ખાલ સખ સગ ઉમગે, રંગ ભરે દૌ લૈયા. હો૦ ૨
ચુઆ ચુઆ ચંદન ચોર અરગભ, કેસર માટ ભરૈયા. હો૦ ૩
નોતમ ખ્યાલ લાલકે ઉપર, અક્ષાનંદ બલ જૈયા. હો૦ ૪

પદ ૭૮૭ મું.

હારે હારે ન છોડું મે કહાના, રહો અખ હોય કે છાના;
ન છોડું મે કહાના, રહો અખ હોય કે છાના. ટેક.
બહુ દીન દુર રહે મનમોહન, જખહમ કછુ ન જાના ૨૦ ૧
આરત ખેલ કીચેકી પ્રીતમ, રત વસત ફહરાના ૨૦ ૨
* * * * * ૩
અક્ષાનંદ શ્રેષ્ઠ નન્દનન્દન, છોડું તો કુન ઠેકાના. ૨૦ ૪

પદ ૭૮૮ મું.

હારે હારે મેં જાને ન દુગી, હો બસી અખ ખોચકે લઉગી;
મેં જાને ન દુગી, હો બસી અખ ખોચકે લઉગી. ટેક.
બહુત દીવસસે ભેટ ભઈ હે, અખ લપટાય રહુગી. હો૦ ૧
ખ્યાલ બન્યો હે લાલ હથો હથ, કછુ દિલ ખાત કહુગી. હો૦ ૨
ધાર વિવેક ટેક તણ અપની, એક મેં કહ્યો પજયુંગી. હો૦ ૩
અક્ષાનંદ આનંદ ભયો હે, લાલ સંગ હુલસુંગી. હો૦ ૪

* આ ચોરસના બાજીના ત્રણ પદોમાં ચાર ચાર કડી છે ને આ પદની એક ઘટે છે.
ખીજે ઠેકાણે તપાસતા આ પદ છપાયેલું હોય એમ જણાવુ નથી તેથી એક લાઇન બાજી રહી છે
૧૫

૫૬ ૭૮૯ મું.

હારે હારે ગહે ગિરિધારી, નહી મેં છોડન વારી;		
ગહે ગિરિધારી, નહિ મેં છોડન વારી.	ટેક.	
આય પરસ્પર ખેલ મચ્યો હે, પ્રેમ નેમ પીચકારી.	ન૦	૧
ઉડત ગુલાલસે લાલ રંગે અંગ, રંગ બન્યો હે ભારી.	ન૦	૨
મે ગહી છેડ પીયાકી કીની, પીય મોકું રગ ડારી.	ન૦	૩
બ્રહ્માનંદ આજ યા રગમે, લોક લાજ સખ ટારી.	ન૦	૪

૫૬ ૭૯૦ મું.—રાગ કુમરી હોરી.

ખેલત હો કાગરી, ખેલત હો કાગરી, ગાવત નીકે રાગરી.	ખે૦	૧
રાધે કૃષ્ણ રમત મીલ રગ, ભર ધૂમ રેહે લાગરી.	ખે૦	૨
મંદાવન મહી રચ્યો અખાડો, નિરખત જન બડ ભાગરી.	ખે૦	૩
અરસ પરસ નરનાર ઉડાવત, અખીર ગુલાલ અધાગરી.	ખે૦	૪
બ્રહ્માનંદ કહત હરિ ખેલત, લોક વેદ હ્રદ ત્યાગરી.	ખે૦	૫

૫૬ ૭૯૧ મું.

ખેલત ઘનશ્યામરી, ખેલત ઘનશ્યામરી, બાવાનંદજીકે ધામરી.	ખે૦	૧
ધુમ ધુમ મીલ ધૂમ મચાઈ, પલ ન લહત વિશ્રામરી.	ખે૦	૨
છબી નિરખ મજરાજકુંવરકી, લાજત કોટિક કામરી.	ખે૦	૩
ગોપી ગ્વાલ ગુલાલ ઉડાવત, છાયો ગોકુલ ગામરી.	ખે૦	૪
બ્રહ્માનંદ રમત પીય પ્યારી, ગનત ન છાયા ધામરી.	ખે૦	૫

૫૬ ૭૯૨ મું.

ખેલત બ્રજરાજરી, ખેલત બ્રજરાજરી, તણ દીની જગલાજરી.	ખે૦	૧
આદર કહાન રમનકો કીનો, લીનો સગ સમાજરી.	ખે૦	૨
તાલ મૃદંગ ઉપગ ચગકી, ગહરી હોત અવાજરી.	ખે૦	૩
કહી કહી હોરી કરત કતોહલ, ઉઠ્યો હે ગોકુલ ગાજરી.	ખે૦	૪
બ્રહ્માનંદ નિરખ નટવર છબી, જન્મ સુદ્ધ ભયો આજરી.	ખે૦	૫

૫૬ ૭૯૩ મું.

શ્યામજિયો ચિત્ત ચોરવે, શ્યામજિયો ચિત્ત ચોરવે,		
ખેલત જોરાજોરવે.	શ્યા૦	૧
મેરે શિરપર રગ મટુકી, મોહન દીની ઢોરવે.	શ્યા૦	૨
ગાવત ગારી લીયે પીચકારી, મારત હોરા હોરવે.	શ્યા૦	૩
ગોપી ગ્વાલ બાલ સખ ખેલત, નંદ મહુરકી પોરવે.	શ્યા૦	૪
બ્રહ્માનંદ કહત યા છબીપર, વારુ ચદ કરોરવે.	શ્યા૦	૫

પદ ૭૯૪ મું-રાગ જંગલો હોરી.

સખી આજ ખેલત નંદકિશોર, સખી આજ ખેલત નંદકિશોર;
એરી ચલ દોર, સખી આજ ખેલત નંદકિશોર. ટેક.
સુંદર સંગ લીધે મજનારી, રાજત હે ગિરિધારી;
રંગ ભીનો રંગ ભીનો નવલવનમારી, પીચકારી પીચકારી ચલાવત ભેર. સં ૧
રાધે નૌતમરૂપ નવીની, રંગમેહી રસખસ કીની;
અલખેલે અલખેલે ખાંહી ગહી લીની, શિર દીની (૨) ગગરીયા દોર. સં ૨
અખીર ગુલાલકી ધૂમ મચાવે, નટવર રંગ ઉડાવે;
પ્રહ્માનંદકો પ્રહ્માનંદકો પીયા, હોરી ગાવે (૨) સગ આવે મેરે નિશ ભોર. સં ૩
પદ ૭૯૫ મું.

પ્યારો રંગ ફાગ રમે નંદલાલ, પ્યારો રંગ ફાગ રમે નંદલાલ;
અનોપમ ચાલ, પ્યારો રંગ ફાગ રમે નંદલાલ. ટેક.
રંગ મટુકીમે કેસર ઘોરી, ડારત નેરોઝેરી;
મતવારો મતવારો ગાવે, હોરી હોરી ભરી ઝોરી અખીર ગુલાલ. પ્યાં ૧
ખેલત કાઢીકી શંક ન માને, ગહી કરી ચુનરી તાને;
મરજાદા મરજાદા કંછુ નહી જાને, મસ્તાને (૨) રચ્યો ચહુખ્યાલ. પ્યાં ૨
ઠર પીચકારી ગહી અલખેલે, નજર ચડે નહી મેલે;
પ્રહ્માનંદકો પ્રહ્માનંદકો પીયા, એસે ખેલે (૨) રંગ રેલે કરી હે નિહાલ. પ્યાં ૩
પદ ૭૯૬ મું.

છેલો રંગ ખેલત હોરી કહાન, છેલો રંગ ખેલત હોરી કહાન;
ખબલત તાન, છેલો રંગ ખેલત હોરી કહાન. ટેક.
દેખતહી મટુકી ગહી દોરે, પઠરત રંગમે રોરે;
નંદલાલો નંદલાલો વહાલો, ચિત્તચોરે (૨) પુલ તોરે કરી ગુલતાન. છેં ૧
ઝગર ઝગર ખાંધ્યાં ઝકઝોરી, લે ગહી કર ઘુઘટ ખોલે;
ગિરિધારી ગિરિધારી ગારી મુખ ખોલે, વન ડોલે (૨) ભયો મસ્તાન. છેં ૨
શિરપર રાજત નવલ કલગી, ચલત હે ચાલ ત્રિભંગી;
પ્રહ્માનંદકે પ્રહ્માનંદકે પ્યારે, નવરંગી (૨) ફારી અગી કરી હેરાન. છેં ૩
પદ ૭૯૭ મું.

દેખો હોરી ખેલત હે બલવીર, દેખો હોરી ખેલત હે બલવીર;
કાલિંદીકે તીર, દેખો હોરી ખેલત હે બલવીર. ટેક.
ધૂમ મચાવે ધરક નહીં ધારે, સાથીનકું લલકારે;
પીચકારી પીચકારી સો મુખપર મારે, અતિ ડારે (૨) ગુલાલ અખીર. દેં ૧

સુંદર વસન પહુર તન ઝીના, ખેલ મનોહર કીના;
 મજનારી મજનારી પરમ સુખ દીના, રંગ ભીના (૨) ગાર શરીર. દે૦ ૨
 વાજત ભેર તાલ દફ ખાજે, ધંદ્રહુકી છખી લાજે;
 અક્ષાનન્દકુ અક્ષાનન્દકુ સુખ નિવાજે, સગ રાજે (૨) સર્વ અહીર. દે૦ ૩

પદ ૭૯૮ મું-રાગ જંગલો હોરી.

હોરી ખેલત કુવર કનૈયા હો મતવારો મજમે,
 હોરી ખેલત કુવર કનૈયા. ટેક.
 મજ ખેલત મજરાજ વિહારી, રગ મટુકી હો ભરકારી,
 જો જાવે તાકી જોરસે પ્યારો, પકરત ખૈયાંરે. હો મ૦ ૧
 અખીર ગુલાલ લીએ કરઝોરી, કહત હે સુખસે હોરી હોરી,
 લે પીચકારી 'હાથમે, ખેલે હોનુ લૈયારે. હો મ૦ ૨
 દેખત હો રગમે ગહી રોરી, ગહી કે ખાંધયાં હો મરોરી,
 અક્ષાનન્દ કે નાથને, મેરા મન હર લૈયારે. હો મ૦ ૩

પદ ૭૯૯ મું.

અજ ખેલત કુજવિહારી, હો ખસી વારો રગમે,
 અજ ખેલત કુજવિહારી. ટેક.
 કાઠકી મન શંક ન લાવે, મધુરે મોરલી હો ખળવે,
 છેલ છખીલો સાવરો, સુખ ગાવત ગારીરે. હો૦ ૧
 અખીર ગુલાલકી ફાટ ધરીયા, રગકી ગાગર હો ભરીયા,
 ધમ રહી સખ ઘેરકે, દેખે મજકી નારીરે. હો૦ ૨
 હોરી હોરી હોય રહી હે, ભીર અલૌકિક હો ભઈ હે;
 અક્ષાનન્દકે નાથપર મે તો, જાઉ ખલિહારીરે. હો૦ ૩

પદ ૮૦૦ મું.

ચલરી સખી દેખન જૈયે, હો હોરી ખેલે માવ;
 ચલરી સખી દેખન જૈયે. ટેક.
 હોરી ખેલત કુજવિલાસી, ઠાડે દેખત હો મજવાસી,
 નિરખી સલુને લાલકુ, અતિ આનન્દ પૈયે રે. હો૦ ૧
 અખીર ગુલાલસો ઉડ રહ્યો હે, આનન્દ ઉછવ હો ભયો હે;
 કુવર રંગીલે કહાનસે, રગ ખેલ કરૈયે રે, હો૦ ૨
 ગહિરે સૂર સુંદર સુખ ગાવે, પીચકારીનકું હો ચલાવે;
 અક્ષાનન્દ કે નાથકુ, અતર ધરી લૈયે રે. હો૦ ૩

પદ ૮૦૧ મું.

ગિરિધર રંગ ખેલત હોરી, હો ગહી મોરી બાધ્યાં;
ગિરિધર રંગ ખેલત હોરી. ટેક
હોરી ખેલત શ્યામ સુહાગી, પીચકારીન હો ઝર લાગી;
શ્યામ ચતુર મેરી ચુનરી, રંગમે લે ધોરી રે. હોં ૧
નજર ચડે સો તો જાન ન પાવે, મુખસે ગારી હો ગાવે;
જમુનાકે તટ જાનકે, જલ મટુકી ફેરી રે. હોં ૨
ખેલ રચ્યો કાલિદી તીરે, રસિયે નટવર હો બલવીરે;
બ્રહ્માનન્દકે નાથકી, રહો અખિલ જોરી રે. હોં ૩

પદ ૮૦૨ મું—રાગ જંગલો હોરી.

હારે રંગ લીને ઘનશ્યામ, હારે રંગ લીને ઘનશ્યામ;
મોરલીકી તાનસે ખેલત વસત. હોં ટેક.
સખીનકી મચી ભીર ઉડત અખીર, આનન્દ ન માવે ઉર રંગસે હસંત;
હસ હસ^૧ ગારી નીકે લેલે નામ. હોં ૧
હોરી હોરી કહે મુખ જોરી બની ખુબ, ખ્યારી પીચકારી ભર પીચ છરકત;
છરક છરક ગોપી પૂરી મન હામ. હોં ૨
આસ પાસ ખાલ ખાલ બિચ શોભે લાલ, કેસરકો તિલક શિર સેહરો લસત;
લસત હસંત એસે જાવે સખ જામ. હોં ૩
મજમે હુદા^૧ મચી ધૂમ આછો બન્યો ખ્યાલ, તમ નહોત નેન શોભા નિરખત;
નિરખત બ્રહ્માનન્દ ગાવે શુભ આમ. હોં ૪

પદ ૮૦૩ મું.

હારે રસ હોરિ ખેલે કહાન, હારે રસ હોરિ ખેલે કહાન;
રંગ લીનો સખીયનકે સંગ. હોં ટેક.
શ્યામરે સલુણે સાથે ખુબ બન્યો ખ્યાલ, ખ્યારી પીચકારી લીયે અતીશે ઉમગ;
અરસ પરસ લપટ રહે સુજત ન આન. હોં ૧
ખાંજત સલુણી બશી કૌ કર આંઝ, કૌ કર લીયે તાલ કોકે મૃદંગ;
બજત લેત આછી નીકી તાન. હોં ૨
પ્રીતમકુ પકરકે ફુવા કૌ લેત, કેસરકી ગાગર ભર ડારત સુરંગ;
ફૂલે સખ રમે ફાગ ભૂલે તન ભાન. હોં ૩
ગાવત મુખ હોરી હોરી ઉડત અખીર, પ્રીતમકી છથી નિરખી લાજત અનગ;
બ્રહ્માનન્દ રાસ દેખ કરે રસપાન. હોં ૪

* એક પ્રતમા "દેવ દેવ" પાઠ છે.

† પાં "મજ ખેલદ."

પદ ૮૦૪ મું-રાગ સોહિની હોરી.

ધનશ્યામ ખેલત હોરી, હો ધનશ્યામ ખેલત હોરી;
લે અખીર ગુલાલકી ઝોરી. હોં ટેક.
હોરી ખેલત હે મતવારો, વ્રજરાજ નંદદુલારો. લેં ૧
સખ લોક વેઢ હુઢ ટારી, ગુલતાન કરી વ્રજનારી. લેં ૨
બિચ ખેલત છેલ ગુમાની, કીસ રીત ભરુ અખ પાની. લેં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત રંગ લીનો, મેરો ભેર પકર મન લીનો. લેં ૪

પદ ૮૦૫ મું.

હો હોરી ખેલત પ્રીતમ ખ્યારી, હો હોરી ખેલત પ્રીતમ ખ્યારી,
ભર રગહુકી પીચકારી. હોં ટેક.
નટનાગર રાધા ગોરી, રંગ રોરત ભેરાભેરી. ભં ૧
કરી ભેર અધિક વ્રજબાલા, મીલ પકર લીચે નંદલાલા. ભં ૨
સખ વચ્ચ ખેચ કરી લીને, રંગ માંહી ગરક કરી લીને. ભં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત વ્રજવાસી, દેખો પકરે કુજવિલાસી. ભં ૪

પદ ૮૦૬ મું.

હો વ્રજરાજ હોરી ખેલે, હો વ્રજરાજ હોરી ખેલે,
સખી લાભ નયનકો લેલેરી. હોં ટેક.
કર કંચનકી પીચકારી, ભર ભારત વારમ વારી. સં ૧
મુખ મધુરે મધુરે સૂર ગાવે, વ્રજનારીનકુ લલચાવે. સં ૨
સખ ગ્વાલ બાલ લે સગે, અતિ ઉમંગ દેખાવત અંગે. સં ૩
બ્રહ્માનંદકે શ્યામ સુહાગી, વ્રજવાસી કરે ખડ ભાગી. સં ૪

પદ ૮૦૭ મું.

હો ધનશ્યામ ખેલ મચાચો, હો ધનશ્યામ ખેલ મચાચો;
વ્રજવાસીનકે મન ભાચો. હોં ટેક.
એક એર સખે વ્રજનારી, દુજ એર પીય ગિરિધારી. વં ૧
સખ હરખ ભરે બ્રજવાસી, બિચ ખેલત કુંજવિલાસી. વં ૨
અતિ રંગ ઉડાવત કહાના, ચડી આચે દેવ વિમાના. વં ૩
બ્રહ્માનંદકો નાથ રંગીલો, હોરી ખેલત છેલ છખીલો. વં ૪

પદ ૮૦૮ મું-રાગ સોહિની હોરી.

બ્રજમે ખેલત હોરી બ્રજરાજરો, બ્રજમે ખેલત હોરી બ્રજરાજરી,
ખેલે બ્રજરાજ લીચે સખ સાજરી. બ્રં ટેક.

નજર ચડે સોતો બન ન પાવે, અખીર ગુલાલ ઉડાવેરી. પ્રાં ૧
ગાવત જોર પરસપર ગારી, મારત હે પીચકારીરી. પ્રાં ૨
કેસર માટ ભરે રંગ ગોરી, ઢોરત જોરાજોરીરી. પ્રાં ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે હરિ ખેલે, લાભ નયનકો લેલેરી. પ્રાં ૪

પદ ૮૦૯ મું.

રસિયો હોરી ખેલે ઘનશ્યામરી, રસિયો હોરી ખેલે ઘનશ્યામરી,
ખેલે ઘનશ્યામ લાજે લખી કામરી; ૨૦ ટેક.
વાળં તાલ મૃદંગ બબલે, ગીત મનોહર ગાવેરી. ૨૦ ૧
અરસહી પરસ અહીરી અહીરા, જૂમત જમુનાકે તીરેરી. ૨૦ ૨
નૌતમ પાધ બની નવરંગી, લટકત લાલ કલંગીરી. ૨૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દકે નાથ વિહારી, મગન કરી વ્રજનારીરી. ૨૦ ૪

પદ ૮૧૦ મું.

સજની કહાન રમે રંગ ફાગરી, સજની કહાન રમે રંગ ફાગરી,
રમે રંગ ફાગ અલાપત રાગરી. સજાં ૧૦ ટેક.
હોરી હોરી કહી કે સખ દોરે, રંગ ગગરીયા દોરેરી. સજાં ૧
ખેમરબદ્ધ ભયો ગારી ખેલે, ગોપીનકે સંગ ડોલેરી. સજાં ૨
પીચકારી રંગકી શિર ડારે, અહી અહી ચુનર ફારેરી. સજાં ૩
પ્રદ્યાનન્દકે નાથ નવીના, ખેલત હે રંગ ભીનારી. સજાં ૪

પદ ૮૧૧ મું.

રંગમે રોરત હે રંગરેલરી, રંગમે રોરત હે રંગરેલરી,
રોરે રંગરેલ દોરે મોરી ગેલરી. રંગાં ૧૦ ટેક.
રંગ ગગરીયાં કરમેહી લીની, મોહીકું રસબસ કીનીરી. રંગાં ૧
બહુ વિધ સુંદર ખેલ બનાયો, કરત મોહન મન ભાયોરી. રંગાં ૨
કેસે ભર જમુનાજીકો પાની, ખેલત કહાન ગુમાનીરી. રંગાં ૩
પ્રદ્યાનન્દ રમે હરિ હોરી, દેખત ગોપ કિશોરીરી. રંગાં ૪

પદ ૮૧૨ મું-રાગ રાયચો.

વ્રજમેહી સુંદર વર ઘનશ્યામ, ખેલત જમુના તીરરી,
વ્રજરાજ વિહારી; ટેક.
નિરખત લાજત કૌટિક કામ, શોભિત હે દોઢ વીરરી. વ્રજાં ૧
સુખાનિધિ ખેલત વ્રજ જન સાથ, અજબ અલોકિક અંગરી. વ્રજાં ૨

હરિવર પીયકારી લઈ હાથ, મારત ભરી ભરી રંગરી.	પ્રજ૦	૩
ઐયાં પકરતહે કરી જોર, રોરત જોરત રંગમેરી.	પ્રજ૦	૪
નટવર નાગર નવલ કીશોર, પ્રજજનકે સગમેરી.	પ્રજ૦	૫
મીલકે ખુબ મચાચો ખેલ, નિરખે મગન પ્રજનારીયાં.	પ્રજ૦	૬
ખેલત અલખેલી અલખેલ, મારતહે પીયકારીયાં.	પ્રજ૦	૭
પીયાજીકે શોભિત સુંદર પાગ, રંગ અજબ કરી રંગીયાં.	પ્રજ૦	૮
ફરી ફરી ગાવત ખેલત ફાગ, અતિ રંગ ભીની અગીયાં.	પ્રજ૦	૯
ઝગરત અરસપરસ રંગ જાન, પીય પ્યારી દૌ પ્રીતસે.	પ્રજ૦	૧૦
મનહર બાજત મોરલીકી તાન, રસીક અલોકિક રીતસે.	પ્રજ૦	૧૧
ધુમત કૌંકી સુનત નહીં કોય, પરતહે ધુમ શુલાલકી.	પ્રજ૦	૧૨
હરખત દેવ કતોહલ હોય, નિરખ છબી નદલાલકી.	પ્રજ૦	૧૩
ઉડતહે કેસર રંગ અખીર, ખખર નહી નીજ પારકી.	પ્રજ૦	૧૪
મદ કરી મારત નવલ અહીર, અગીયાં રંગત પ્રજનારકી.	પ્રજ૦	૧૫
મોહન કુલ તોરા શિશ, નવલ કલગી શોભતી.	પ્રજ૦	૧૬
હેત કરી ગાવત રાગ હલીસ, ગોપ ત્રિયા મન લોભતી.	પ્રજ૦	૧૭
વિધિ વિધિ વાજત તાલ મૃદગ, વશી મધુરે સ્વર બાજહીરી.	પ્રજ૦	૧૮
ઘેરી શરણાઈ મોર ચગ, રીત અલોકીક રાજહી.	પ્રજ૦	૧૯
ખુમત રાધે માધો દોહિ, ગાવત આનન્દ ગારીયા.	પ્રજ૦	૨૦
સુનિવર દેખ કતોહલ જોય, હરખ મગન લે તારીયાં.	પ્રજ૦	૨૧
કરતહે પ્રીતમ પ્યારી ખ્યાલ, ભરત શુલાલકી ઝોરીયા.	પ્રજ૦	૨૨
દોહિ મીલ ગાવત ગીત રસાલ, ખેલત હો હો હોરીયાં.	પ્રજ૦	૨૩
ગીરધર દોડત ગોપી ગેલ, જોર પકર રંગ રોરહી.	પ્રજ૦	૨૪
શોભિત છોગાળો રંગ છેલ, બાંધ્યાં રસીક મરોરહી.	પ્રજ૦	૨૫
કુવરી રાધા અરુ નન્દનન્દન, રમત કોહુ નહીં હારીયા.	પ્રજ૦	૨૬
ખલખલ જાવત અક્ષાનન્દ, અખંડ રહો પીય પ્યારીયાં.	પ્રજ૦	૨૭

પદ ૮૧૩ મું-રાગ પૂર્વ ચોતાલ.

કહું સાચી ખાત, કહું સાચી ખાતજી, ન ડારો મોપર અખીર શુલાલ. ક૦
 રંગ પીયકારી મારી, સુનકી ભીંભઈ ડારી;
 લોક લખ્યા દૂર તારી, આજ મોકુ કરી જીં બેહાલ. ક૦ ૧
 નઈ નઈ રીત ઠાની, કરત હો મન માની;
 નવલ શુમાની તુમ, નીકે નન્દલાલ. ક૦ ૨

પ્રદ્યાનન્દ હુકે પ્યારે, તુમ જીતે હમ હારે;
તુમસે ખેલત હોરી, લઈ મેં તો નિપટ નિહાલ. કં ૩

પદ ૮૧૪ મું.

ખેલત વસંત, ખેલત વસંત પ્યારો લાલ, પ્યારી સંગ જમુનાકે તીર. ખે ૦
બને જયું રસાળ લાલ, જૂળ રહે ગ્વાલ બાલ;
રંગહુકી માંચી ઝરી, ઉડત જયું નવલ અખીલ. ખે ૦ ૧
બાજત મૃદંગ ચગ, અતિ હિ ભરે ઉમંગ;
રાજત વૃન્દાવન, સંગ બલ વીર. ખે ૦ ૨
પ્રદ્યાનન્દહુકે નાથ, રમત ગોપીન સાથ;
નિરખ મીટત મેરે, સખ બિધ દિલહુકી પીર. ખે ૦ ૩

પદ ૮૧૫ મું.

સુંદર શ્યામ, સુંદર શ્યામ શ્યામરો સુખન, પ્યારો મોરલી બબલત. સું ૦
ગોધનહુકે લાર, ગલે શોભે શુભ હાર;
સજ્યાકે સમયે પ્રજ, વનહુકે નીકે ચલ આવત. સું ૦ ૧
કરુણા નિધાન કહાન, ગાતે મુખ ઘેરી તાન;
પ્રજ જીવતીકે પ્રાણ, સમ મન ભાવત. સું ૦ ૨
પ્રદ્યાનન્દ પિયા જીકી, માધુરી મૂરતી દેખી;
મન કેમ વચન છળી પર, બલ બલ બલત. સું ૦ ૩

પદ ૮૧૬ મું.

પ્યારે નહલાલ, પ્યારે નહલાલ મેરે ઘર આવો, કહાન કીજે રસ ખાત. પ્યા ૦
તુમ સંગ જોરી મેં તો, તોરી સખ જગહુસે;
ઝાહી દઢ ટેક મેરે, તુમ બીન કષ્ટ ન સોહાત. પ્યા ૦ ૧
તુમ ચઢ મેં ચકોર, સુઝે નહીં ચોર ઠોર;
દેખે બિના દિન સો તો, જીગતુદય જાત. પ્યા ૦ ૨
પ્રદ્યાનન્દહુકે પ્રાણ, દરસહુકો દીજે દાન;
મીલે બિન મન મેરો, અહોનિશ અતિ અકુલાત. પ્યા ૦ ૩

પદ ૮૧૭ મું-રાગ ખમાચ.

ગિરિધર જમુના કે ઘાટ, ખેલત હોરી, ગિરિધર જમુના કે ઘાટ, ખેલત હોરી.
વેતાં રોકે છે વાટ, ખેલત હોરી.
ફાલ્યો ચીર બવા કાંઈ દેસાં, અણુરો હોય છે ઉચ્ચાટ. ખે ૦ ૧
રસિકે શ્યામ સુંદર ભર, રાખ્યા કેસરરા રંગ માટ. ખે ૦ ૨

મોહન છેલ અલૌકિક માંડ્યો, નટવર ખેલ નિરાટ. ખે० ૩
અક્ષાનન્દ રે શ્યામ સોહાગી, ખુળ રચ્યો નીકો કાઠ. ખે० ૪

પદ ૮૧૮ મું.

ખેલત નંદકિશોર, સલુથો હોરી; ખેલત નંદકિશોર, સલુથો હોરી;
શ્યામ ચતુર ચિત્ત ચોર, સલુથો હોરી.
નન્દકુંવર કાંધે બરજો ન માને, પકડત જોરાજોર. સં ૧
ના ના કરત ફાડ કર નાખી, સાલુકારી કોર. સં ૨
શ્યામવર નયન શ્યામ લાડીલો, રાધા શુભ તન ગોર. સં ૩
અક્ષાનન્દરા નાથરી રમત છે, મારે જીવન દોર. સં ૪

પદ ૮૧૯ મું.

લટકાળો નન્દલાલ, રમે છે હોરી; લટકાળો નન્દલાલ, રમે છે હોરી;
અજબ બન્યો છે તાલ, રમે છે હોરી.
રંગ કતોહળ હોય રહ્યો હે, ઉડે છે અખીર ગુલાલ. રમે० ૧
છેલ ચતુર અજરાજરે શોભે, તિલક મનોહર લાલ. રમે० ૨
સખહિ કામ તણને સજની, રમત જોવા હાલ. રમે० ૩
અક્ષાનન્દરો નાથજી કરસી, ફગવા માંહિ નિહાલ. રમે० ૪

પદ ૮૨૦ મું.

વ્રજમે ખેલે છે ફાગ, રસિલો જો; વ્રજમે ખેલે છે ફાગ, રસિલો જો;
ગાવે છે સુંદર રાગ, રસિલો જો.
ગોપી ગ્વાલ લીડ અતિ માતી, મારગ ન જડે માગ. રસિ० ૧
અખીર ગુલાલકી આમા સામી, ધૂમ રહી છે લાગ. રસિ० ૨
કેસરસું કરી કહાન કુંવરરી, પળલ ગઈ હે પાધ. રસિ० ૩
અક્ષાનન્દરા નાથરી રમત, દીડી જણુરા ભાગ. રસિ० ૪

માહ વદી ૧૪. શિવરાત્રીનાં પદો.

પદ ૮૨૧ મું-રાગ ગરબી.

સિદ્ધેશ્વર શ્યામ સુંદર શોભે રે, જોઈ ભક્તતણાં મન લોભે રે. ટેક૦
માથે મુકુટ જટા કેરો ભારી રે, તમે* ગંગાને લઈધારી રે;
તેણે† લાગો રુડા ત્રિપુરારી રે. સિં ૧
કાળુ ચાંદલો ચંદ્ર કપાળે રે, ભાવે સહિત એને જો ભાળે રે;
તેનાં તુરત મહા દુઃખ ટાળે રે. સિં ૨

* પાં “તમા.” † તથા.

એને ભાંગ ધંતુરો તે ભાવે રે, નિત્ય મોટા મુનિવર ગાવે રે;
એના મહિમાનો પાર ન આવે રે.
છખી અજબ નવલ રંગી છાઈ રે, બ્રહ્માનંદ કહે સદા સુખદાયીરે;
નયણે કેંક તાણી કરડાઈ રે.

સિં ૩

સિં ૪

પદ ૮૨૨ મું.

સિદ્ધેશ્વર દેવ સુંદર સારારે, પ્રેમી જનને લાગે અતિ ખ્યારા રે
ઉભા નંદી ભૂંગી જેવા આગે રે, મોટા દેવ આવી વર માગે રે;
એને ભજતાં તે સકટ ભાંગે રે.
છે એ ભાંગ ધંતુરાના ભોગી રે, એના નાણે છે મહિમા ભોગી રે;
એને ભજતાં થવાય અરોગી રે.
ફાવે સુંદર હાર ફણાળા રે, જગજીવન દેવ જટાળા રે;
રુડા લાગે છે રૂપાળા રે.
એને ભજતાં મીઠે સર્વ ખામી રે, બ્રહ્માનંદ કહે શિર નામી રે;
નર રૂપ શબ્દ બહુનામી રે.

ટૅક૦

સિં ૧

સિં ૨

સિં ૩

સિં ૪

પદ ૮૨૩ મું.

સિદ્ધેશ્વર દેવની બલિહારી રે, એની મૂર્તિ મનોહર ખ્યારી રે.
કાબુ કુંડળ કાને લળકે રે, વળી ચંદ્ર કપાળે ઝળકે રે;
એને ગગ જટામાંહી ખળકે રે.
એના ગાયા છે ગુણ શેષે રે, કંઈક અમર થયા ઉપદેશે રે;
શોભે નીલકંઠ નર વેશે રે.
શોભે મસ્તક કૂલના તોરા રે, ચિદ્ધ્યાયી અધિક ચિત્ત ચોરા રે.
ગુણનાથ શંભુ તન ગોરા રે.
એ તો દેવના દેવ કહાવે રે, એને પૂજે તે મહા સુખ પાવે રે;
બ્રહ્માનંદ હોતે ગુણ ગાવે રે.

ટૅક૦

સિં ૧

સિં ૨

સિં ૩

સિં ૪

પદ ૮૨૪ મું.

સિદ્ધેશ્વર દેવ પ્રગટ વિરાજે રે, નિજ જનને તે ખુબ નિવાજે રે.
જગ થાય ભય ધ્રુકટી વિલાસે રે, એને ઇદ્રાદિક દેવ ઉપાસે રે;
ભાવે ભજતાં તે જગત નવ ભાસે રે.
રાજે અચળ સદા એક રંગે રે, શોભે પાર્વતી નિત્ય સંગે રે;

ટૅક.

સિં ૧

અતિ ગૌર મનોહર અંગે રે.	સિં ૨
એની મૂર્તિ જે ઉરમાં આણે રે, તે તો મુક્ત મહા સુખ માણેરે;	
વળી મહિમા તે વેદ વખાણે રે.	સિં ૩
હર સેવકના દુઃખ હારી રે, કરુણાનિધિ મગળ કારી રે;	
અદ્વાનંદ જાય બલિહારી રે.	સિં ૪

પદ ૮૨૫ મું-રાગ સોરઠં.

દેવ સિદ્ધેશ્વરકી બલિહારી	દે ૦
ગૌર અગ નવરંગ મનોહર, ગિરિજા સંગ સદા અતિ ખ્યારી.	દે ૦ ૧
નીલકંઠ નરરૂપ નિરંજન, જન રંજન શંકર સુખકારી	દે ૦ ૨
લોચન લાલ લાલ શશિ સુંદર, લાગી રહત નિત્ય ધ્યાન ખુમારી	દે ૦ ૩
અદ્વાનંદ સિદ્ધેશ્વરકી છળી, નિરખત મગન રહત નર નારી	દે ૦ ૪

પદ ૮૨૬ મું.

ચાલ સિદ્ધેશ્વરકી મસ્તાની.	ચા ૦
ચાલ મસ્ત શશિ લાલ મનોહર, શિશ જટા નહિ જાત બખાની.	ચા ૦ ૧
સદા ઉમગ લારે શિવશંકર, વામ અંગ નવરંગ ભવાની	ચા ૦ ૨
વૃષભારૂઢ ગૂઢ અતિ પ્રાકૃમ, નહીં જાનત નર મૂઢ અજ્ઞાની	ચા ૦ ૩
આનંદ કંઠ મનોહર મૂર્તિ, અદ્વાનંદ સદા સુખદાની	ચા ૦ ૪

પદ ૮૨૭ મું-રાગ પ્રભાતિ આરતી.

જય શિવશંકર જય શિવશંકર, પાપ ખયકર ખ્યારે (૨);	
ત્રિભુવનસે ગતિ રહિત નરતર (૨), અગનિત ચરિત્ર તુમારે.	જ ૦ ૧
અકળ અપાર પાર કોઈ ન લહે, નેતિ નિગમ પોકારે (૨);	
સખ જગસાર ઉદ્ધારણુ સખકે (૨), શીરત મનુજ તનુ ધારે.	જ ૦ ૨
ગૌર વર્ણુ તનુ તરુણુ હરણુ અઘ, આયે શરણુ ઉગારે (૨);	
અભરાભરણુ કરણુ જગ મંગલ (૨), જનજ મરણુ નિવારે.	જ ૦ ૩
ગૌરી સગ અંગ અતિ ઉમંગ, મુગટ ગંગ મતવારે (૨);	
અપને રગ ઉમંગ અનોપમ (૨), ભવ ભય ભજન હારે.	જ ૦ ૪
મેટન કૂદ મદ જન કેરે, આનંદ કંઠ અપારે (૨);	
સખ જગવિંદ* છંદ જસ ગાવન (૨), અદ્વાનંદ બલિહારે.	જ ૦ ૫

શૃંગાર વિલાસ.

સ્વરૂપ વર્ણન.

૫૬ ૮૨૮ મું-રાગ ગરબી.

મારા મીઠકા બેલા માવ હો, નહના લાલ જઈ તારે વારણે;
અલબેલા મંદીર મારે આવ હો, નં ૧
ચંપા કળીચે બીછાવું હું તો સેજડી, કરુ લોજનીયાં તમ કાજ હો. નં ૨
વાલા આવી બીરાબે મારે ઓરડે, રંગડાના બીના પ્રજરાજ હો. નં ૩
રસીયાજી બંદી છું હું તો રાજની, તક રાખી કરીશ સરવે ટેલ હો. નં ૪
મારાં નેણાં સુકળ કરો નાથજી, છોગાવાળા મનોહર છેલ હો. નં ૫
તમ સાથે બધાણી મારી પ્રીતડી, વારી સુંદર શ્યામ સુબલ હો. નં ૬
હવે જાણો પોતાની મુને જાહવા, બ્રહ્મમુનિના જીવણ પ્રાણ હો. નં ૭

૫૬ ૮૨૯ મું.

લટકાળા કુંવર નંદલાલ હો, રસીઆ મુને લાગી છે તારી મોહની;
તમે ભુધર લખ્યા છે મારે ભાળ હો, ૨૦ ૧
છોગાવાળા છબીલા તારે છોગલે, મારુ ચિત્ત જોઈ જોઈ લલચાય હો. ૨૦ ૨
પ્રજનારીના જીવન વાલમા, તારી મુરતિ વસિ છે ઉરમાંથ હો. ૨૦ ૩
હું તો રીઝી સલુણ તારા રૂપમાં, મારા હૈડાંના નૌતમ હાર હો. ૨૦ ૪
વારી રહેા માં રસિક ક્ષણ વેગળા, છેલા ડોલરીઆ સરદાર હો. ૨૦ ૫
સુખરાશી મનોહર શ્યામલા, આવી તમથી બંધાણા મારા પ્રાણ હો. ૨૦ ૬
અલબેલા પ્રીતમ તારે ઉપરે, બ્રહ્મ મુની જાય કુરખાણ હો. ૨૦ ૭

૫૬ ૮૩૦ મું.

રંગડાના બીના રંગરેલ હો, પ્રજના જીવન રીઝી તારા રૂપમાં;
તારાં નેણાં અજબ અલબેલ હો, ૨૦ ૧
જોઈ ત્રપત ન થાય મારી આખડી, મારે હાથ ન લાગે ઘરકાજ હો. ૨૦ ૨
કહાના ચટક રંગીલી તારી ચાલમાં, માહાર મનડું મોહું છે મહારાજ હો. ૨૦ ૩
રુડી આડ કેસર કેરી શોભતી, કાને કુંડળ નવલ ચિત્ત ચોર હો. ૨૦ ૪
ખ્યારા લાલ કમુંબી ઝીણી પાઘમે, ફૂલ તોરા બીરાબે બેઠ કેર હો. ૨૦ ૫
મરમાળી રૂપાળી તારી મૂરતી, જોઈ જીવે ગોકુળીયાની નારી હો. ૨૦ ૬
અલબેલા કુંવર તમ ઉપરે, બ્રહ્મમુનિ જાયે બલિહારી હો. ૨૦ ૭

૫૬ ૮૩૧ મું.

નટનાગર બિહારી લાગો નેડો, હો શુમાનીડા બહુ કર્યા છે કાંઈ બદવા;
હરિ તમથી બંધાણો મારો નેહડો, હો ૧
મુને ભુરફી નાખીરે કોઈ ભાતની, ચિત્ત લીધું નયનમાં ચોરી. હો ૨
જોયા વિના ન થાય સુખ જીવમાં, ગલે ડારી પ્રીતમ રસ દોરી. હો ૩
છેલા નવલ રંગીલું તારુ છોગલું, જોયું ઘુઘટ કેરી ચોટ. હો ૪
વાલા તેરે દહાડાથી તન માહરે, લાગી અતર અલોકિક ચોટ હો ૫
મરમાળી રસીલી તારી મોરલી, તેણે લીધું મોહન મન તાણી હો ૬
રસ રૂપી સલુણા તારા રાગમે, અદ્વા મુનિ કહે હું વેધાણી હો ૭

૫૬ ૮૩૨ મું-રાગ ગરબી.

તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠીરે, મોહન વનમાળી;
એવી ત્રિભુવનમાંઈ નવ દીઠી રે, મુરતિ મરમાળી. તા ૦ ટેક.
ચટક રંગીલા તારા મોલીડાને છેડે, મનડું ડોલે છે કેડે કેડે રે મો ૦ ૧
રંગડા બામ્યો છે પુલડાંનેરોતોરે, લમર લમે છે ચહુ કોરે રે. મો ૦ ૨
ભાલ તિલક કેસર કેરુ રાજે, મુખ જોઈ શશિયર લાજે રે. મો ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે સરવસ વારુ, રૂપ જોઈને વહાલા તારુ રે. મો ૦ ૪

૫૬ ૮૩૩ મું.

તારાં લટકાં ખ્યારાં મુને લાગેરે, લેહિરી લટકાળા;
હું તો રીઝી સલુણા ઘેરે રાગેરે, છેલા છોગાળા. તા ૦ ટેક.
સુંદર નેણુ કમળ દળ જેવી, જુકુટી બ્રમર રહ્યા સેવીરે. લ ૦ ૧
ગૌર કપોલ સુભગ તીલ ત્રાણુ, કોમળ નાસા કાબુરે. લ ૦ ૨
અધર ઉપર બાણે કુંકુ ઢળીયું, દાંત દાડમ કેરી કળીયુંરે. લ ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે સામું જોઈને, મનડું લીધું છે મારુ પ્રોઈનેરે. લ ૦ ૪

૫૬ ૮૩૪ મું.

વહાલી લાગે છે મુખડાની વાણીરે, પ્રીતમજી ખ્યારા;
મીઠિ મરકલડે લોભાણી રે, સુંદર વર સારા. વ ૦ ટેક.
નટવર આડી નજરે નિહાળી, રંગડાની રેલું વાળીરે. પ્રી ૦ ૧
મધુર મધુર મુખ હાસ કરીને, લીધા છે પ્રાણુ હરીનેરે. પ્રી ૦ ૨
મનમોહન તારી નૌતમ મૂરતિ, નીમખ ન મેલું મારા ઉરથીરે. પ્રી ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે રીજી તારે રાગે, અહોનીશ રહેજો મારે આગેરે. પ્રી ૦ ૪

૫૬ ૮૩૫ મું.

તારાં છોગલીયાંની છબી ભારી રે, કુંવર કાનુડા;
 છેલા ગુણવંતા ગિરિધારી રે, લાગેા છો રુડા. તા૦ ટેક.
 પ્રાણુવન શીર કેશ રૂપાળા, કાળા ખીંતલીઆળા રે. કું૦ ૧
 લાલ કચુંબી તારા મોલીડાને ચટકે, જોઈને મોહી છું કર લટકેરે. કું૦ ૨
 કુંડલની છબી નથીરે કહેવાતી, નીરખી ઠરેછે મારી છાતી રે. કું૦ ૩
 પ્રહ્માનન્દ કહે રહોને રંગોલા, આંખડલીમાં અલબેલા રે. કું૦ ૪

૫૬ ૮૩૬ મું-રાગ ગરબી.

છેલા તારુ છોગલું અતી સારુંરે, જોઈ મોહી રહું મન મારુ રે. છે૦ ટેક૦
 રુડા લટકાં કરો છો લેહરીરે, બાંધી પાઘ ગુલાબી ઘેરી રે;
 મારી નિરખી આંખડલી ઠેરી. છે૦ ૧
 જોઈને મોહી છું ચંદન ખોરેરે, તારી મૂરતિ વસી દીલ મોરે રે;
 કીધી ધાયલ કૂલાંકેરે તોરે. છે૦ ૨
 કાજુ શોભે છે લમર કાનસીયાંરે, બહુ અત્તરમે રસખસિયા રે;
 પ્રહ્માનન્દને આવી દીલ વસીયા. છે૦ ૩

૫૬ ૮૩૭ મું.

આવો આવો લાલજી લટકાળારે, મોતીડાની પેરાવું હું માળારે. આ૦ ટેક.
 કાજુ પુલડે તે સેજ બીછાવુંરે, આગે પગભર ઉભી ગાવુંરે;
 આવો મંદિરમાં પધરાવું. આ૦ ૧
 દુધ પાઈશ ગાવડલી દોઈનેરે, માંઈ નાખીશ શાકર ઘોઈનેરે;
 રાખું આંખડલીમાં પ્રોઈને. આ૦ ૨
 ભાવે આવોને રંગડાના ભરીયારે, હેતે પ્રાણુ મારા તમે હરીયારે;
 પ્રહ્માનન્દના વાલા ડોલરીયા. આ૦ ૩

૫૬ ૮૩૮ મું.

રસીલા લાલજી રંગબીનારે, આવો છેલ કુંવર નંદજીના. ૨૦ ટેક.
 તમને મળવાને મન મારું ધાંખ્યુંરે, લોકે જેમ કહ્યું તેમ સાંખ્યુંરે;
 જોવા કાજે આતુર થાય છે આંખ્યું. ૨૦ ૧
 નિરખ્યા કાજ ઉભી ચઢી મેડેરે, મારુ મનડું ડાલે તમ કેડેરે,
 હું તો મોહી છું પાઘડલીને છેડે. ૨૦ ૨
 નટનાગર છેલ નાનુડારે, માથે નવલ મોતીડાના જુડારે;
 પ્રહ્માનન્દના વાલા લાગેા રુડા. ૨૦ ૩

પદ ૮૩૯ મું.

કહાના તારા રૂપની બલિહારીરે, મનવૃત્તિ લોભાણી છે મારી. ૩૦ ટેક.
 કાને કુંડળ નૌતમ રાજેરે, છોગાં નવલ કલંગી છાજેરે;
 આવે દેવ ત્રીયા જોવા કાજે. ૩૦ ૧
 પુલ ગજરા બાળુબંધ ફાવેરે, છબી ચિત્તડાંને લલચાવે રે;
 જોતાં નેણુ ત્રપત ન થાવે. ૩૦ ૨
 રંગે ખેલો છો પલવટ વાલીરે, વાઓ છો મોરલી રૂપાળી રે;
 બ્રહ્માનંદના વહાલા વનમાળી. ૩૦ ૩

પદ ૮૪૦ મું-રાગ ગરબી.

રાતી રૂપાળી તારી આંખડી મેહિરમજી,
 શરદ કમળ કેરાં કુલરે રંગીલા વહાલા,
 આવી ખીરાજો મારે ઓરડે હો રસીઆ. ટેક
 શોભે રંગીલું તારે છોગલું મેહિરમજી;
 સોનેરી પાઘ અમુલ રે રંગીલા વહાલા, આ૦ ૧
 બહુગારી છે તારી મૂરતિ મેહિરમજી;
 જોઈને લોભાણું મારુ ચિત્તરે રંગીલા વહાલા, આ૦ ૨
 રૂપ તમારુ રંગીઆમણું મેહિરમજી;
 પ્રાણુ સનેહી વાઘે પ્રીતરે રંગીલા વહાલા, આ૦ ૩
 મુને લાગી છે તારી મોહની મેહિરમજી;
 મુખડુ જોઈને સુખ થાય રે રંગીલા વહાલા, આ૦ ૪
 વ્રજના જીવન તારે ઉપરે મેહિરમજી;
 વારી બ્રહ્માનંદ જાય રે રંગીલા વહાલા, આ૦ ૫

પદ ૮૪૧ મું.

કુલડાંના હાર પેહિરી પુટડા હો કહાનજી;
 લટકાં કરો છો નહલાલરે રસીલા વહાલા,
 મુજને લાગે છે ખ્યારી શ્યામ તારી મૂર્તી. ટેક.
 અતીશે શોભે છે મારુ આંગણું હો કહાનજી;
 ચાલો છો ગજગતિ ચાલરે રસીલા વહાલા, મુ૦ ૧
 જગથી ન્યારી છે તારી યોલની હો કહાનજી;
 રસિયા ન્યારી છે તારી રીતરે રસીલા વહાલા, મુ૦ ૨

આવી વસ્યા છે મારે અતરે હો કહાનજી;
 ગુણીઅલ લોભાણી તારે ગીતરે રસીલા વહાલા, મુ० ૩
 મનડુ ઘુમે છે તારા કેફમાં હો કહાનજી;
 તનડું થયું છે ગુલતાન રે રસીલા વહાલા, મુ० ૪
 બેઘને બથ છે તારા રૂપને હો કહાનજી;
 બ્રહ્માનંદ તે કુરબાન રે રસીલા વહાલા, મુ० ૫

૫૬ ૮૪૨ મું.

મોહી છું રગીલા તારા રંગમાં હો માવજી;
 વાલા લાગો છે મજરાજરે કોડીલા કાના,
 નેકો બધાણો મારા નાથ તારા નેણમાં. ટેક.
 કહાન કુંવર તારે કારણે હો માવજી;
 મેલી મે લોક કેરી લાજ રે કોડીલા કાના, ને० ૧
 રંગડો ચડ્યો તમારા રૂપનો હો માવજી;
 બારી કાઢી છે જગ બીક રે કોડીલા કાના, ને० ૨
 મુને લાગી છે તારી આંખડી હો માવજી;
 થઈ છું દીવાની ઠીકોઠીક રે કોડીલા કાના, ને० ૩
 વેધી લીધી છે મને વાતમાં હો માવજી;
 હૈડું રહ્યું નહીં મારુ હાથ રે કોડીલા કાના, ને० ૪
 ચટકી લાગી છે મારા ચિત્તમાં હો માવજી;
 નીરખી બ્રહ્માનંદના નાથ રે કોડીલા કાના, ને० ૫

૫૬ ૮૪૩ મું.

હળવે હીંડો છે હેતે હેરતા હો નાથજી;
 નીરખી ઠરે છે મારાં નેણ રે મરમાળા માવા,
 વહાલી લાગે છે મુને છેલા તારી વાતડી. ટેક.
 રટના લાગી તમારા રૂપની હો નાથજી;
 કેઈનું ન માનું હવે કહેણ રે મરમાળા માવા, વ૦ ૧
 થેલી ફરું તમારા ગીતમાં હો નાથજી;
 ભૂલી શરીર કેરું ભાન રે મરમાળા માવા, વ૦ ૨
 આઠો પહોર રહે છે અંતરે હો નાથજી;
 રસિયા વાલમ તારુધ્યાન રે મરમાળા માવા, વ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના વાલમા હો નાથજી;
 સારા લાગો છે ખ્યારા શ્યામ રે મરમાળા માવા, વ૦ ૪

નંદ નંદન તમ ઉપરે હો નાથજી;
વારી નાખ્યું છે ધન ધામ રે મરમાળા માવા, વ૦ ૫

પદ ૮૪૪ મું-રાગ ગરબી.

ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી, કીધો તમ સારું મેં જગ વેરી. ઓ૦ ટેક.
કાળુ નૌતમ જામા જરકશીયા, શોભે પાઘડલિ શિર સોનેરી. ઓ૦ ૧
નંગ જડીએલ ખાળુ ખેરખડા, કર પોચી હેમ ઠડાં પેરી. ઓ૦ ૨
તમે રસીયા રગડાના ભરીયા, મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી. ઓ૦ ૩
અક્ષાનંદના છેલો છોગાલા, ચાલો ચાલ મલપતા ગજકેરી. ઓ૦ ૪

પદ ૮૪૫ મું.

મરમાળા મન માન્યા માવા, રોને આંખડલી આગે આવા. મ૦ ટેક.
તારા મનમોહન મીઠાં વેણું, આવો શ્યામ તમે મુને સંભળાવા. મ૦ ૧
નિત્ય વાલમ આવો મારે મંદીરીયે, રુડી ચાલ ચતુરાઈ શીખાવા. મ૦ ૨
તમે નાવો તો હું નંદજીને કૃણીએ, બહુ હેત કરીને આવું બોલાવા. મ૦ ૩
અક્ષાનંદના બાલ સનેહીડા, રાખું ભરે કરીને નહીં દેવું જાવા. મ૦ ૪

પદ ૮૪૬ મું.

વાલું લાગે મુને મોહન મુખ તારુ, છે જો પુરણ ચદ્રથકી સારું. વા૦ ટેક.
તારા મુખડાની મીઠી લાવણ્યતા, જોઈ કોટી કોટી કદર્પ વારું. વા૦ ૧
શુભ ગૌર કપોલે તીલ ત્રાળુ, તેમાં લોભાણું મનડું મારું. વા૦ ૨
તારા મુખની શોભા મરમાલા, નિત્ય નિરખી અંતરમાં ધારું. વા૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે વશ કીધી મુજને, છે જો કોડીલું કામણુ ગારુ. વા૦ ૪

પદ ૮૪૭ મું.

તારી મુરતી મન માની મારે, હવે શકા જગની કોણુ ધારે. તા૦ ટેક.
લટકાળા તમને લાડકડા, મે તો દીઠેલ જમુનાને આરે. તા૦ ૧
મનમોહન સુંદર મોલીડે, તોરા કુલતણા ઝુકીયા તારે. તા૦ ૨
શુભ નાસા દીપ સમાન બણી, ઠગ્ગુ નેણુ કમલ કેરે અનુસારે. તા૦ ૩
અક્ષાનંદના હાર હજારીડા, હું તો જીવું છું તુંને દેખું જ્યારે. તા૦ ૪

પદ ૮૪૮ મું-રાગ ગરબી.

છેલ છખીલા તારે છોગલે રે, મારું ચતુર લોભાણું ચિત્ત, છેલ છોગાળા;
ચટકે રંગીલી રુડી ચાલને રે, જોઈ પ્રીતમ વાધે પ્રીત, લાલ લટકાળા. ૧
કામણુગારી તારી મૂર્તિ રે, મારે અટકી અંતરમાંય, કહાન કેસરીયા;
નટવર તુજને નિરખતાં રે, મારાં નેણાં ત્રપત ન થાય, દીલડાના દરિયા. ૨

આવો છે નીત પ્રત્યે ઓરડે રે, મારા પ્રાણતણા આધાર, દર્શન દેવાને;
હાથ કડાં રે બેઠે હેમનાં રે, પેર્યાં મોતીડાના હાર, મનડાં લેવાને. ૩
રુડા લાગો છે વારી રાજવી રે, પ્યારા સુંદર શ્યામ સુભણ, ગુણીયલ ગિરિધારી;
નીમખન મેલું મારા નાથજી રે, બ્રહ્માનંદના જીવન પ્રાણ, તમપર બલિહારી. ૪

પદ ૮૪૯ મું.

અલવિલારે તારી આંખડીરે, છે જો કમલ તણે આકાર, મોહન મરમાળા;
લાવનતામાં તારી લાલજીરે, મારે લગન લગી એક તાર, હરીવંર હેતાળા. ૧
ખોત રસીલી રુડી બોલણી રે, સુણી મોયું ગોકુળ ગામ, લટકાળાલેરી,
મજજીવન વરણાગીઆરે, રુડા લાગો છે સુંદર શ્યામ, પિતાંબર પેરી. ૨
બાંધ્યા નૌતમ બેરખા રે, કાળુ કુંડળ પેરી કાન, શ્યામ શોભો છે;
વસ કીધી રે મજવિનતા રે, તમે વાલમ બીને વાન, મનડાં લોભો છે. ૩
ફેટાં ઉપર ફુટડાં રે, વારી ફરતાં છાયા પુલ, પ્રીતમ પાતલીયા;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, તારી આ છબી અજબ અમુલ, છેલ શામળીયા.* ૪

પદ ૮૫૦ મું.

દાંત દાડમકેરા બીજડા રે, શોભે નાસા દીપ સમાન, મજના અબુવાલા;
મોહન ગૌર કપોળમાં રે, થઈ મજનારી ગુલતાન, મેરમ મતવાલા. ૧
કામણુગારા કાનજી રે, તારુ રસીક મનોહર રૂપ, ઉભી જોવાને;
ભુધર કીધું બાળમાં રે, તમે કેશર તિલક અનુપ, મનડાં મોવાને. ૨
અધર પ્રવાળાં સરખાં રે, તારું મુખડું પુરણ ચંદ, નટવર નાગરજી;
બહુ નામી રૂડી બની રે, તારી બાનક બાલમુકુદ, સુખના સાગરજી. ૩
કાળુ પેરી તમે કોટમાં રે, વારી મોતીડાંની માળ, સુંદર વર છેલા;
બ્રહ્માનંદનું મન બાલવા રે, માંડી પ્રેમ તણી એ જાળ, રંગડાના રેલા. ૪

પદ ૮૫૧ મું.

શ્વેત પેર્યાં રે તમે શોભતાં રે, વાલા અખર ઝીણા અંગ, શ્વેતદ્રીપ વાસી;
શ્વેત કુસુમ માળા બણી રે, તાર રસીક છેલ નવરંગ, સુંદર સુખરાશી. ૧
શ્યામ નયણની સાનમાં રે, મુને વશ કીધી બલવીર, કુંજવિહારીજી,
તનની સુધ બુલી ગઈ રે, હું તો બુલી ભરવું નીર, જોઈ છબી તારીજી. ૨
અજબ નવલ શોભા બની રે, તારી અખીલ ભુવનના ઈશ, નંદજીના નંદા;
ચાલ ચતુર તારી શીખવા રે, ઉભા ગજ ડારે રજ શીશ, વાલમ મજચંદા. ૩
મન મારુ મોઢને રહું રે, તારા ગજરામાં ગોવિન્દ, મોહન મદમાતા;
નવલ રંગીલી છબી ઉપરે રે, જાયે વારી બ્રહ્માનંદ, અવીચળ સુખદાતા. ૪

* “બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, તારી છબી અજબ અમુલ, છેલ વર શામળીયા ” પાઠાન્તર છે.

પદ ૮૫૨ મું.—રાગ ગરબી.

ઘોળી જાઉં ગિરિધારી, લાગી મુને લેરખડા આવી આંખડલી તારી રે. ઘોં ૦ ટેક
 વ્રજના જીવન વાલમા, તારી અજબ આંખડી;
 જોતાં પેલી જાદવા, હું તો ધાયલ થઈ પડી રે. ઘોં ૧
 અંખર ભૂલી ઓઢવાં, ભૂલી કાંખી ને કડલાં;
 હરીવર રહ્યાં છે હાથમાં, મારે ધરનાં કામડલાં રે. ઘોં ૨
 રસિયા તારા રૂપમાં, રહ્યું છે મન મારું મોઢને;
 અદ્વાનંદના વાલમા, લીધી નેણમાં પ્રોઢને રે. ઘોં ૩

પદ ૮૫૩ મું.

સલુણા છોગાળા, શોભે તારે છેલ વર મોતીની માળા રે. સં ૦ ટેક
 રીઝી તારા રૂપમાં, હું તો રૂપાળા રસીયા;
 છેલ છખીલા શ્યામળા, મારા અતરમાં વસીયા રે. સં ૧
 મીઠા બોલા મુરતી તારી, ભાવ કરી બાળી;
 આવી વસી અતરમાં, મારે મોહન વનમાળી રે. સં ૨
 નાસા તારી નમણી, કાળુ નેણાં કંકોળી,
 અદ્વાનંદના વાલમા, જાઉં મુખ ઉપર ઘોલી રે. સં ૩

પદ ૮૫૪ મું.

વારી જાઉં વનમાળી, મનડું મોહ્યું મારું તારી બુકુટી બાળી રે. વાં ૦ ટેક.
 લોચનીયાં અલબેલડા, તારાં ભવ તણાં ભરીયાં;
 હેતે સામું હેરતાં, મારાં દુખડલાં હરીયાં રે. વાં ૧
 વાલમ રહો મા વેગળા, ઘડી રગડાના રેલા;
 ઠેરી અંતર ઠાવકી, આવી છખી તારી છેલા રે. વાં ૨
 હરીવર હૈડામાં કર્યાં, તમે આવી ઉતારા,
 અદ્વાનંદના વાલમા, વારી છો જીવન મારા રે. વાં ૩

પદ ૮૫૫ મું.

રસિયા નવરંગી, બાળી તુને ભુધરા મારી આંખ્યું ઉમગી રે. રં ૦ ટેક
 શરદ પુનમ શરી સારખું, છેજો મુખ તારું માવા-
 નટવર રાખ્યા નેણમાં, મે તો આવા ને આવા રે. રં ૧
 મોહ બંધાણો માહરે, આવી છોગલીયે તારે;
 જોઈ મગન થઈ જાદવા, જાણે ચિત્રી ચિતારે રે. રં ૨
 માણસ ઘોડ્યાં મુજને, આવી કેહેતા મર કોટી;
 અદ્વાનંદના વાલમા, છખી ચિત્તડામાં ચોટી રે. રં ૩

પદ ૮૫૬ મું-રાગ ગરબી.

મુને વાલી લાગે રંગીલા તારી મૂર્તિ રે, રંગના લિના રસિક વ્રજ રાજ રે; કોડીલા છેલા કાનુડા તારે કારણે રે, મેલી મેં તો સગા કુટુંબની લાજ રે.	મુ૦	૧
પ્રોવાણી મનમાં આવીને તારી પાઘડી રે, છે જો કાંઈ ચટકં કસુંબી રંગચોળ રે; બહુ રુડી લાગે અલોકીક બાંધણી રે, આવ્યો છે અજબ અલોકીક ડોળ રે.	મુ૦	૨
બની છે નવલ કલંગી વાંકડી રે, જડીયલ હીરા લાલ ઝવેર રે, રુડા છુટા પેચ દીસે છે રળીઆમણા રે, લટકે ગજ મોતીડાંની લેર રે.	મુ૦	૩
ભાવે મે તો તીલક કેસર કેરુ ભાળીયું રે, તે દીથી ચિત્તડું થયું છે ચકચર રે; બ્રહ્માનંદ કહે રસીલા મારા વાલમાં રે, ન કર લોચનીયાંથી ઘડી ફર રે.	મુ૦	૪

પદ ૮૫૭ મું.

છોશું તારુ ખુલ્યું આવીને મારા ચિત્તમાં રે, રટના લાગી છે દીન રાત રે; થઈ મતવાળી ડોલું છુ આનંદમાં રે, ભાળી તારાં નવલ મોલીડાંની ભાત રે.	છો૦	૧
ભારી અતી શોભા અલોકીક ભાલની રે, જદવ મુખથી કહી નવ જય રે; બુકુટી વંકી રંગીલી ભરી ભાવની રે, જેઈ જેઈ દેવ ત્રિયા લોભાય રે.	છો૦	૨
અતી અણીઆળી શુલાળી ઘેરી આંખડી રે, હુંડે નવલ શુલાળી હાર રે; કાબુ ગજ મોતી ખીરાજે બેઠ કાનમાં રે, ખ્યારા મારે જોઈને વાઘે છે ઘણો ખ્યાર રે.	છો૦	૩
નમણી ઉંચી અલોકીક નાસીકા રે, ગીરધર શોભે ગૌર કપોલ રે;		

છેલ છળીલા તારા રૂપ સમુદ્રમાં રે,
કરે છે બ્રહ્માનંદ કલ્લોલ રે. છા૦ ૪

૫૬ ૮૫૮ મું.

પાતળીયા સંગાથે બંધાણી મારે પ્રીતડી રે,
એ વિના ઘડી રહ્યું નવ જાય રે;
બેની વણુ દીઠે વધે છે ઉર વેદના રે,
દીઠાથી તનડું ટાઢું થાય રે. પા૦ ૧

છોગાંવાળા રૂપાળા રંગ છેલની રે,
ચિત્તમાં ખુંતી અલોડીક ચાલ રે;
કામણુગારો ખ્યારો છે મારા પ્રાણુથી રે,
નટવર લટકાળો નંદલાલ રે. પા૦ ૨

ફાવે છે ગજરા મનોહર કુલના રે,
પેર્યા છે હેમ કડાં બેઉ હાથ રે;
મરમાળી બેઘને રૂપાળી એની મૂરતી રે,
મન મારુ મોયું સલુણુ સાથ રે. પા૦ ૩

કેસરીયો જામો નવલ કોડામણો રે,
પેર્યો છે મનડાં લેવા કાજ રે;
માવે વ્રજનારીને લગાડી મોહની રે,
બ્રહ્માનંદને વાલે વ્રજરાજ રે. પા૦ ૪

૫૬ ૮૫૯ મું.

આવીને અચાનક લાગી મુને આંખ રે,
જોને બેની કહાનકુંવરની જોર રે;
સાંજને ટાંણે આવતા વાલો સેરીયે રે,
સામો મળીએલ નંદકીશોર રે. આ૦ ૧

હસીને છેલ છળીલે સામું હેરીયું રે,
તેનો કોઈ લેહુ જાણે લેહ રે;
ચિત્તડું મોયું લખાણુ જાણું ચિત્રમાં રે,
થયાં છે કાંઈ છાતલડીમાં છેદ રે. આ૦ ૨

લાગતાં પેહિલી પડી હું તો પ્રેમમાં રે,
મુજે તન ધરણી ટકે નહીં પાવ રે;
બારલાં માણસ ન જાણે એ વેદના રે,
થયો છે મારે અંતર અલોડીક ધાવરે. આ૦ ૩

હવે મારે ઓસડ ન આવે બીજા અરથમાંરે,
લોળાં તમે માણસ મેલો બીડ રે,
જ્યારે બ્રહ્માનંદનો વાલો વૈધ ભેટશે રે,
ત્યારે સરવે તનની જશે પીડ રે. આં ૪

પદ ૮૬૦ મું-રાગ ગરબી.

પાઘડલી તારી પ્યારી રે, નંદલાલ રંગીલા;
છબીદાર સોનેરી સારી રે, નંદલાલ રંગીલા.

હુંબાલી અજબ કલગી રે. નં રુડી ઉપરણી નવરંગી રે. નં ૧
મોતિડાંની લેરુ મેલી રે. નં શોભા જોઈ થઈ હું ઘેલી રે. નં ૨
પેચુમાં પુલકાં ધરીયાં રે. નં તેણે ગોપિનાં મનહરિયાં રે. નં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તોરો લટકે રે. નં જોઈ ઘર ખોયું નવ ખટકે રે. નં ૪

પદ ૮૬૧ મું.

કાજુ બાલ તીલક કેશરનું રે, મજરાજ વિહારી;
જોઈ કારજ ભૂલી ઘરનું રે, મજરાજ વિહારી.
જુકુટી અતિ રંગ ભરી છે રે, મં નિરખી મારી નજર ઠરી છે રે. મં ૧
કાઈ આંખડલી કંકેલી રે, મં જોઈ સરવસ નાખુ ઘોળી રે. મં ૨
નાસાની શોભા નોખી રે, મં નિરખે શિવ જેવા શોખી રે. મં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વદન રૂપાળું રે, મં જોઈ અંતર થાય અજવાળું રે. મં ૪

પદ ૮૬૨ મું.

કાને કુંડળીયાં નંગ જડીયાં રે, છેલા શ્યામ સુહાગી;
જોઈ જીવું હું એ વડીયાં રે, છેલા શ્યામ સુહાગી.
તીલ શ્યામ કપોલે તારે રે, છેં મનડામાં ખુતલ મારે રે. છેં ૧
રુડાં અધર પ્રવાલાં તોલે રે, છેં જોઈ મજ ત્રીય ઘેલી ડોલે રે. છેં ૨
ઢાંતુની શોભા ભાળી રે, છેં મુખ લાવનતા મરમાળી રે. છેં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રીઝી રેખામાં રે, છેં આંચોજન્મ હવેલેખામાં રે. છેં ૪

પદ ૮૬૩ મું.

ભુજબધ જડાઉ ભારી રે, રગરેલ રસીયા;
ખાંધ્યા મન હરવા મોરારી રે, રગરેલ રસીયા.
ગલે મોતી માળ અમૂલી રે, રં જોઈ મજ વીનતા તન ભૂલી રે. રં ૧
સુંદર ઉપડતી છાતી રે, રં તેની શોભા નથી કેવાતી રે. રં ૨
રુડું પેટ પોયણનું પાનું રે, રં દેખી ગોકુળ થયું દીવાનું રે. રં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કમર કસી છે રે, રં મારા અંતર માંહી વસી છે રે. રં ૪

પદ ૮૬૪ મું-રાગ ગરબી.

તારે ચટક રંગીલો છેડલો, અલબેલા રે;
કાંઈ નવલ કસુબી પાઘ, રંગના રેલા રે.

શીર અજબ કલંગી શોભતી, અં હૈડામાં રાખ્યા લાગ. રં ૧
મોલીડું છાયું મોતીયે, અં પુલડાંની સુંદર ફેર. રં ૨
ગેરે રંગે ગુચ્છ ગુલાબના, અં જોઈ બમર બમે તે ઠોર. રં ૩
તારી પાઘડલીના પેચમાં, અં મારુંચિત્તડું થયું ચકચૂર. રં ૪
અક્ષાનંદ કહે તારી મૂરતિ, અં વણ દીઠે ઘેલડી તૂર. રં ૫

પદ ૮૬૫ મું.

કેસરનું તીલક સોહામણું, ગિરિધારી રે;
ઝળકે છે સુંદર ભાલ, બહિ બલિહારી રે.

રસ રેખડલી વીલસી રહી, ગિં નીરખીને થઈ છું નીહાલ. બાં ૧
વારી બેહદ બ્રહ્મટી વાંકડી, ગિં બાણે કરડી શ્યામ કબાણ, બાં ૨
રૂપાળી તસર રાતડી, ગિં લોચનીયાં તીખાં બાણ. બાં ૩
નાસા અણીઆળી નમણી, ગિં જોઈ લાજે દીપક કીર. બાં ૪
અક્ષાનંદ કહે જોઈ રહેતી નથી, ગિં ઉર દેવ ત્રિયાને ધીર. બાં ૫

પદ ૮૬૬ મું.

કુંડળ બેઠે રાજે કાનમાં, વ્રજ ચઢા રે;
સુંદર માહીં બિંદુ શ્યામ, નદના નંદા રે.

રગ ભીના તારા રૂપને, વ્રં જોઈ લાજે કોટીક કામ. નં ૧
તિલનુ એક નૌતમ ત્રાજવું, વ્રં કંકોલેલ ગૌર કપોળ. નં ૨
તારા અધર પ્રવાલા સારખા, વ્રં છબી વદન કમળની ગોળ. નં ૩
તારા દાંત ડોલરિયાની કળી, વ્રં વળી દાડમકેસાં બીજ. નં ૪
અક્ષાનંદ કહે હાસ્યવિલાસમાં, વ્રં રહી વ્રજનારી રગ ભીંજ. નં ૫

પદ ૮૬૭ મું.

બાંચે બાબુ કાબુ બેરખા, મને ખ્યારા રે;
બહુ મૂલી લટકે બોર, કામણગારા રે.

હાથમાં પોચી હેમની, મં ખાસી તન ચંદન બોર. કાં ૧
બણી શોભા વીંટી વેઠની, મં હિયે નવલ ગુલાબી હાર. કાં ૨
તારુ રૂપ જોઈ ઘેલી ફેરે, મં ગોકુળીયા કેરી નાર. કાં ૩

જોઇ તેજ અલૌકિક અંગનું, મં થયા ઝાંખા સુરજ ચંદ્ર. કાં ૪
તારી નવલ છબીને ઉપરે, મં ખલિહારી પ્રદ્યાનન્દ. કાં ૫

૫૬ ૮૬૮ મું.

છોગાળા તારે છોગલે, મન લીધું રે;

વળી પાઘડલીને તાર, કામણ કીધું રે.

નલવટની રેખું જોઈને, મં લુલી છું ઘર ને ખાર. કાં ૧
રંગીલે નેણે રાતડે, મં કાળુ અણીઆળી ફેર. કાં ૨
હેતાલે લટકે હાથને, મં બાબુડા ફેરે બેર. કાં ૩
મનમોહન તારી મોરલી, મં સાંભળતાં થઈ શુલતાન. કાં ૪
લાવનતા મુખની જોઈને, મં પ્રદ્યાનન્દ કહે બીને વાન. કાં ૫

૫૬ ૮૬૯ મું.

રંગીલા તારા રૂપને, મે જોયું રે;

લટકાળા નંદના લાલ, મનડું મોયું રે.

ફેરાલું છોશ પુલનું, મેં ચટકાળી તારી ચાલ. મં ૧
વળી આડી નજરે દેખવું, મેં વશ કીધી વ્રજની નાર. મં ૨
બાબુડા ફેરાં બેરને, મેં હિયે મોતીડાનો હાર. મં ૩
કરમાં એક પુલ શુલાખનું, મેં હેરે છે હેત સહીત. મં ૪
કાળુ તિલ ચિહ્ન કપોલમાં, મેં પ્રદ્યાનન્દ કહે ગેરે ગીત. મં ૫

૫૬ ૮૭૦ મું.

આજ દીડી મુજને એકલી, ધૂતારે રે;

આવીને રોકી વાટ, જમુનાને આરે રે.

મારી નવરંગ ફાડી ચુનડી, ધૂં મૈડાનું ફેણું માટ. જાં ૧
કાંઈ લાજ ન રાખી લોકની, ધૂં બોલે મુખમાંથી ગાળ. જાં ૨
સંગ લઈ છોકરાની મડળી, ધૂં તોડી મોતીની માળ. જાં ૩
બેની કાયર અમને કીધલાં, ધૂં રોકે છે સાંજ સવાર. જાં ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે છોટે છોકરે, ધૂં અમને મનવી છે હાર. જાં ૫

૫૬ ૮૭૧ મું.

કહોને આ ગોકુળ ગામમાં, કેમ રહીએ રે;

કરે વઢવા જેવી વાટ, કેને કહીએ રે.

કટાંબુ છોડે વાછરુ કેં રંજડે દી ને રાત. કેં ૧
નાનકડો છોરો નંદનો, કેં આવીને આપે આણુ. કેં ૨

રોકે છે મારગ ચાલતા, કેં માગે મૈડાનાં દાણુ. કેં ૩
 છોરાની લઈ સંગ મડળી, કેં તાણુ છે નવરંગ ચીર. કેં ૪
 અદ્વાનંદ કહે કાયર કીધલાં, કેં નથી ભરવા દેતો નીર. કેં ૫

૫૬ ૮૭૨ મું-રાગ ગરબી.

નહલાલો રે નહલાલો, છે જો પ્રાણ થકી મુને વહાલો રે. નં ૧
 એના ચરણકમલની રેખુ, જોઈ જન્મ સફળ મારો લેખું રે. નં ૨
 નખ મંડળ અધિક તેજાળું, અંતરમાં કરે છે અજવાળું રે. નં ૩
 પગ ઘૂંટી અજબ ગોળ પ્યારી, એનું ધ્યાન ધરે છે ત્રિપુરારી રે. નં ૪
 ગિરિધરની નવલ પીંડી ગોરી, અદ્વાનંદની છે જીવનદોરી રે. નં ૫

૫૬ ૮૭૩ મું.

રંગભીનો રે રંગભીનો, એનો નિત્ય નિત્ય ભાવ નવીનો રે. રં ૧
 જાનું જીગલ જોઈને સુખી થાયે, નિત્ય કમલા આંખે છે ચતુરાયે રે. રં ૨
 દીલ હરખાવા છે ઉર દીઠે, તે તો શોભે ગરુડ કેરી પીઠે રે. રં ૩
 કટી નવલ પીતાંબર ભારી, કંદોરો જડીત સુખધારી રે. રં ૪
 નાભી અજને થયાનું ઠેકાણું, અદ્વાનંદનું ત્યાં મન લોભાણું રે. રં ૫

૫૬ ૮૭૪ મું.

અલખેલો રે અલખેલો, છોગાવાલો તે છેલ છખીલો રે અં ૧
 તુંડ ત્રિવલી અધિક રૂપાળી, જોઈ મગન રહે છે મહીવાળી રે. અં ૨
 પેટ નરમ પોચણુ કેરું પાનું, માંહી રહે છે અદ્વાંડ જીથ છાનું રે. અં ૩
 છખીદાર ઉપડતી પહેાળી છાતી, રહે લક્ષ્મી અખડ રંગ રાતી રે. અં ૪
 કંઠ શંખ સરીખો કાળુ શોભે, અદ્વાનંદનું તે મનડું લોભે રે. અં ૫

૫૬ ૮૭૫ મું.

ગીરધારી રે ગીરધારી, એની મૂર્તિ લાગે છે મુને પ્યારી રે. ગીં ૧
 જીજ દંડ પ્રચંડ શોભે ભારી, કંઠ નાખી ડાલે છે વ્રજ નારી રે. ગીં ૨
 રુડાં કુડળ જડાઉ કાને રાજે, મુખ જોઈ કમલ શશિ લાજે રે. ગીં ૩
 તિલ ત્રાજું છે ગૌર કપોલે, મુખ અનત રદ્યાં છે એને ઓળે રે. ગીં ૪
 નાસા નેણુ તિલક છખી જોઈને, અદ્વાનંદ કહે રાણુ ધ્રુવિત્ત પ્રોધને રે. ગીં ૫

૫૬ ૮૭૬ મું-રાગ ગરબી.

વાલા મારી સુધધુધ તે હરીલીધી રે, તારે લટકે વેરાગણુ કીધી. વાં ૧
 તારી નવલ કલગી દીઠી રે, મનડામાં લાગે અતી મીઠી રે;
 જાણે જખર જાહુડાની ચીઠી, વાં ૧

જોયું મોલીડુ આંટે ફરતું રે, પલ એક નથી વીસરતું રે;
 મારુ હું ધીરજ નથી ધરતું, વા૦ ૨
 બાળે આડ કેસર કેરી બાળી રે, રેખું ત્રણ ઉપડતી રૂપાળી રે;
 બાણે મન પકડ્યાની છે બાળી, વા૦ ૩
 બકી ભુક્ટી ઘણી મન ભાવીરે, બ્રહ્માનંદને વસી ઉર આવી રે;
 બાણે શ્યામ કબાણુ ચડાવી, વા૦ ૪

પદ ૮૭૭ મું.

ખ્યારા તારી ખ્યારી લાગે પાંપણીયાં રે, જોઈ લેખ લીધા મે જોગણીયાં. ખ્યા૦ ટેક.
 તારાં લોચન બાણુ તીખડીયાં રે, ઘણાં બહુ હથોડીનાં ઘડીયાં રે,
 આવી ઓર્ચીતાં મુજ પર પડીયાં, ખ્યા૦ ૧
 તારી નાસીકા સુંદર નમણી રે, છે જો દીપક કીર લજમણી રે.
 એ તો જીવન દોરી છે અમણી, ખ્યા૦ ૨
 કાને કુંડળ નૌતમ ધરીયાં રે, ભારી નગ વળી રગ ભરીયાં રે;
 આવી અંતરમાં ઉડાં ગરીયાં, ખ્યા૦ ૩
 દીકું મુખડું ચંદા કેરે ડાળે રે, તિલ દક્ષિણ ગૌર કપોલે રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે તેને મુની જોળે, ખ્યા૦ ૪

પદ ૮૭૮ મું.

રૂડી તારી મુંઝની રેખ ઉપડતી રે, ચિત્ત ચોરું ચાલ્ય લડથડતી. ર૦ ટેક.
 હૈડામાં વસી મારે હાંસી રે, એને સમરે છે જોગ અધ્યાસી રે;
 બાણુ પ્રેમ તણી માંડી ફાંસી, ર૦ ૧
 હોતે દાંત બત્રીસી હેરી રે, ઠીક થૈને વૃત્તિ મારી કેરી રે,
 કાજુ કળીયું તે દાડમ કેરી, ર૦ ૨
 વાલા મોરલી ધીરે સ્વર વાળે રે, પ્રીતે અધર અમૃત રસ પાળે રે;
 જ્યાં બાંચો ત્યાં સાથે તેડી બાંચે, ર૦ ૩
 જ્યારે આવો છો પાન સોપારી રે, છોલ આવે તજોલની બારી રે,
 તેનો બ્રહ્માનંદ અધિકારી, ર૦ ૪

પદ ૮૭૯ મું.

કહાના તારો કંઠ કહ્યામાં ન આવે રે, એ તો કૌસ્તુભમણીને શોભાવે. ક૦ ટેક.
 હિયે પેચોં છે હાર હબારી રે, ભુજ હંડ પ્રચંડ છે ભારી રે;
 નાખી કંઠ જીવે મજનારી, ક૦ ૧

શોભે કમરે રેટો સુધો સારો રે, જ્ઞાની ધ્યાનીનો દીવસ ગુભરો રે;
 ચાલ જોઈ લાજે હસ ખીચારો, કં ૦ ૨
 રૂડી લાગે છે પગની આંગળીયું રે, નખ તેજ જાય નહીં કળીયું રે;
 જાણે ચંદ તણી મંડળીયું, કં ૦ ૩
 રાજે ચરણ લાંબી ઉર્ધ્વ રેખુ રે, હું તો ધ્યાન વિના એને દેખું રે;
 અહ્માનંદ કહે જન્મ ધન્ય લેખું, કં ૦ ૪

પદ ૮૮૦ મું-રાગ ગરબી.

રંગભીના તારુ રૂપ જોઈ, રૂપાળાણ;

ચતુર લોભાણુ મારું ચિત્ત, રૂપાળાણ.

તમે આજું શું કહેવરાવો છો, રૂં જાણો છો સર્વે રસડાની રીત. રૂં ૧
 મોહનજી આવો મદીરીએ, રૂં વાલપનાં આવી સભળાવો વેણુ. રૂં ૨
 છોગાળા તારુ છોગલિયું, રૂં નિરખીને હરખ્યાં મારાં નેણુ. રૂં ૩
 મજજીવન કરીએ વાતડલી, રૂં આવોને એરા મળીએ એકાંત. રૂં ૪
 લાવો મળવાનો લીજીએ, રૂં હવે ખાંતીલાજી કરીએ પુરી ખાંત. રૂં ૫
 હૈડામાં મારે હરખ ઘણો, રૂં સુખડાથી કરી કહ્યો નવ જાય. રૂં ૬
 અહ્માનંદ કહે હેરો હેત કરી, રૂં તનડામાં મારે અતિ ટાકું થાય. રૂં ૭

પદ ૮૮૧ મું.

ચિત્તડામાં તારો રંગ ચડ્યો, રંગભીનાણ;

હૈડામાં વાધું પ્રીતડલીનું પૂર, રંગભીનાણ.

મરમાળા તારી મૂર્તિને, રં જોઈને ફરુ છું ઘેલી તૂર. રં ૧
 આજ કાલની પ્રીત નહિ, રં છે આશુની અમારે એાળખાણુ. રં ૨
 છેટે તમે રહો મા શ્યામળિયા, રં પાતલીયા મારા જીવન પ્રાણુ. રં ૩
 તમ સારુ મે સંસાર તજ્યો, રં તજ્યો છે સર્વે નાતીલાનો નોર. રં ૪
 બીજું કોઈ મુને શું કરશે, રં કર્યા તમને વાલા નદકિશોર. રં ૫
 દેખીને તમને ડોલરીઆ, રં અંતરમાં અતિ થાય છે આનંદ. રં ૬
 અલવીલા રંગીલા તારે ઉપરે, રં વારી ફેરી જાય છે અહ્માનંદ. રં ૭

પદ ૮૮૨ મું.

કેશરના ભીના કહાન, કુંવર કેસરીયાણ;

રૂપાળા છોગાળા રંગરેલ, કેસરીયાણ.

લટકાં જોઈ તારા નંદલાલા, કેં ભૂલી હું તો પાણીડાંની હેલ. કેં ૧
 મરમાળી તારી મોરલડી, કેં સુણીને લોભાણુ મારું ચિત્ત. કેં ૨

ઘરડામાં રહેતાં નથી ગમતું, કે૦ ઘેલી થઇ ફરું તારે ગીત કે૦ ૩
 મનમોહન તારી મુરતીમાં, કે૦ મનડું થયું છે શુભતાન. કે૦ ૪
 વણુ દીઠે તમને વાલમજી, કે૦ પણ એક કલપ સમાન. કે૦ ૫
 પાતળીયા મુજને ટેવ પડી, કે૦ જોયા વિના જપ ન થાય. કે૦ ૬
 જગજીવન તારું રૂપ જોઈ, કે૦ વારણીએ તારે પ્રદ્ધાનંદ જાય. કે૦ ૭

પદ ૮૮૩ મું.

તમે દીલડાંને ડાલાવો છો, ડાલરીયાજી;
 મોહન મોરલીની તીખી તાન, ડાલરીયાજી.

લટકાળા રંગડો લાગ્યો છે, ડા૦ કોડીલા છેલા તમ સંગ કહાન. ડા૦ ૧
 તારી પાઘડલીના પેચ જોઈ, ડા૦ મારું હૈડું તો રહેતું નથી હાથ. ડા૦ ૨
 તારી ઉપરણીમાં અટકાણી, ડા૦ મારું ચિત્તડું ડાલે છે તારી સાથ. ડા૦ ૩
 તારી જુકુટી સુંદર રંગ ભરી, ડા૦ લોચનીયાં અણીઆળાં તીખાં બાણ. ડા૦ ૪
 આવીને ખુત્યાં અતરે, ડા૦ થયા પરવશ હવે મારા પ્રાણ. ડા૦ ૫
 હેતાળાં લટકાં હાથતણાં, ડા૦ ઠેરાણા આવી આંખડલીમાં ઠીક. ડા૦ ૬
 પ્રદ્ધાનંદ કહે તમને રાખીને, ડા૦ ખારી સરવે કહાડી મેલી ખીક. ડા૦ ૭

પદ ૮૮૪ મું-રાગ ગરબી.

શ્રી ઘનશ્યામને દક્ષિણ પદમાં, ઉર્ધ્વરેખ અતિ છાજે રે;
 પાનીની બેઠ કોરે પ્રસરી, રૂપાળી બહુ રાજે રે. ૧
 અંગુઠા પાસે અંગુલી નૌત્તમ, તેની બેઠ કોરે શોભે રે;
 અંગુઠા ઉર્ધ્વરેખની વચમાં, તિલ ચિહ્ન જોઈ મન લોભે રે. ૨
 એ આદિક નવ ચિહ્ન અનોપમ, જમણા પગ તળે જોઈએ રે;
 અંગુઠે નખ ચિહ્ન મનોહર, નિરખીને સુખીયાં હાધએ રે. ૩
 એ જ અંગુઠાની બારલી કોરે, તિલ એક સુંદર લેખો રે;
 અંગુલીમાંહી અંગુઠાને અડતો, દીલરજન તિલ દેખો રે. ૪
 એ જ ચરણની છેલી આંગળીયે, પ્રીત કરી પીછાણો રે;
 તેની તે બારલી કોરે અલોચીક, નખ પાસે તિલ જાણો રે. ૫
 ડાખે પગે ઉર્ધ્વરેખાની પાસે, બે ચિહ્ન દેખી લેભે રે;
 પ્રદ્ધાનંદ કહે એ પદ પંકજ, અતરમાં મારે રહેજે રે. ૬

પદ ૮૮૫ મું.

રેખાને મળતું ફણાના થડમાં, વ્યોમ ચિહ્ન દુઃખહારી રે;
 એ આદી દેઈ ડાખા પગમાં, સાત ચિહ્ન સુખહારી રે. ૧

એ પગની ઘુટીથી રે ઉચ્ચા, પાંચ તસુ પરમાણુ રે;
 એક અનુપ નલીને રે ઉપર, તિલ મોટો ઉર આણુ રે. ૨
 તેને તે ઉપર લે રે પાસે, તિલ નાનો દેખાય રે;
 એ પગના ઢેચણથી રે બાહર, ચિહ્ન લખી દુઃખ જાય રે. ૩
 જમણા પગની ઘુટીથી ઉચ્ચા, પાંચ તસુ તિલ નાનો રે;
 એ જ સાથળની બારલી કોરે, ચિહ્ન મોટો નહિ છાનો રે. ૪
 નાભી તે ઉડી ને ગોળ અનોપમ, તેને તે તિલ બેઉ પાસે રે;
 ડાબી ને જમણી કોરે તિલ બે, દેખતાં દુઃખ નાસે રે. ૫
 જમણી કુંખમાં બે તિલ સુંદર, એક નાનો બીજો મોટો રે;
 બ્રહ્માનંદ કહે એને રે નિરખી, લાગે છે જગ ખોટો રે. ૬

પદ ૮૮૬ મું.

નાભીની ઉપર બે તસુ ઉચ્ચા, ત્રણ તિલ છે સુખદાર્ઢ રે;
 બે તિલ ઉપર એક એક સુંદર, એક વીચમાં છબી છાઈ રે. ૧
 વિચલા તિલથી રે બે તસુ ઉચ્ચા, એક તિલ શોભે છે સારે રે;
 ઉદર તણી છબી અધિક અલોકિક, બેઢને લાગે જગ ખારે રે. ૨
 વામે કોરે કુંખ બગલની વચમાં, ચાર તિલની હાર રે;
 તેની પાસે બાહારલી કોરે, છે નાના તિલ ચાર રે. ૩
 હૃદય કમળની વચમાં રોમનું, શ્રીવત્સ ચિહ્ન અનુપ રે;
 પ્રેમી જન બેઈ સુખ પામે, રસીક પીયાનું રૂપ રે. ૪
 છાતીને વીચ અર્ધ ચંદ્ર આકારે, પોહું તે તસુ પંચ રે,
 થોડુંક લાલ મોટું ચિહ્ન બેતાં, કષ્ટ રહે નહીં રચ રે. ૫
 જમણી તે કોરે કાઢક ચઢીયાતું, એ ચિહ્ન છે અતિ સારુ રે;
 લલીત મનોહર મનમાં રે લાગે, બ્રહ્માનંદને ખ્યાલું રે. ૬

પદ ૮૮૭ મું.

એક ચિહ્ન વચમાં ડાબીરે કોરે, તિલ શોભે અતિ ભારી રે;
 તેથી ડાબો વળી બે તસુ છેટે, તિલ એક આનંદકારી રે. ૧
 તેથી ડાબો વળી બે તસુ છેટે, વામ સ્તને તિલ એક રે;
 બે સ્તન ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે, ધારે છે ભક્ત અનેક રે. ૨
 જમણી ભુજ પાસે મોહેલી કોરે, ઉભી ચોળે તિલ ચાર રે;
 તે ભુજ મૂળમાં ત્રણ તસુ હેઠું, છાપ ચિહ્ન અતી સાર રે. ૩
 તે છાપ પાસે બાહારલી રે કોરે, ચાર નાના તિલ શોભે રે;
 તે ભુજ કુંભી કાંડાને રે વિચમાં, બે તિલ બેઈ મન લોભે રે. ૪

તે ભુજની છેલી આંગળી ઉપર, અર્ધ તસુ અનુમાને રે;
ત્યાં શોભે તિલ સુંદર નાનો, આવે મુની ફેરે ધ્યાને રે. ૫
ડાખા ભુજના મુળથી ત્રણ તસુ, હેતું ચિહ્ન એક છાપ રે;
અદ્વાનન્દ કહે તેને ભેતાં નય, અનંત જન્મનાં પાપ રે.

૫૬ ૮૮૮ મું-રાગ ગરબી.

ડાખી કુંભી હેઠો બે તસુ, ભુજ ઉપલે ભાગે;
ત્યાંથી તિલ સુંદર શોભતો, ખ્યારો અતી લાગે. ૧
એ ભુજની જ અનામીકા, મધ્યમાં વીચમાંય;
તિલ રુઠો રળીઆમણો, ભેતાં દુઃખ નય. ૨
અનામીકા નખ પાછલે, વળી માંહેલી કોરે;
તિલ નાનો છળીદાર છે, જનનાં ચિત્ત ચોરે. ૩
તે ભુજ પુંચા ઉપરી, તિલ નૌતમ રાજે,
ઠઠ ખાડા વીચ એક તિલ, ભેધ સંકટ ભાજે. ૪
થોડેક છેટે તે થકી, તિલ એક રૂપાલો;
ડાઢીથિ હેઠો એક તિલ, અદ્વાનન્દ કહે ભાલો. ૫

૫૬ ૮૮૯ મું.

ડાખા ખભા થકી બે તસુ, હેઠો વાંસા માંય;
તિલ એક સુંદર શોભતો, દેખી જન લલચાય. ૧
તેથી હેઠો તિલ એક છે, તે તળે તિલ બીજો;
મહા મનોહર મૂર્તિ, ભેધ ભેધ મન રીજો. ૨
ડાકથી નીચે બે તસુ, કરોડથી જમણી પાસે;
ત્યાં એક તિલ સોહામણો, દેખે ભક્ત હુલાસે. ૩
ડાખી ખરપડી ઉપરે, દિસે છે તિલ નાનો;
પ્રેમી રાખે પ્રેમથી, નયણમાં છાંનો. ૪
એ જ કોરે વાંસા વીચે, તિલ ચારની ચોલી;
એ છબી દેખી નય છે, અદ્વાનન્દ ઘોલી. ૫

૫૬ ૮૯૦ મું.

નાકની જમણી કોરમાં, તીલ મોટો અલોકી;
ચિહ્ન ઝીણું નાક ઉપરે, જન મગન વીલોકી. ૧
શ્યામ ખીંદુ વામ કાનમાં, હરીજન ઉર ધારે;
બાલ વીશાલમાં રેખ છે, કાળુ તિલક આકારે. ૨

જમણી કોરે લાલમાં, ચિહ્ન કેશથી હેઠું;
તિલ ચિહ્ન જમણી કોર પર, જન ઉર ધિર બેઠું. ૩
તિલ એક તાલુ ઉપરી, બીજે શિખાની સમીપે;
શિખા પાસે જમણી દીશા, તિલ ત્રણ અતી દીપે. ૪
એ વીના પણ ઝીણા બહુ, તિલ શ્યામ શરીરે;
પ્રદ્યાનંદ ઉર આણીએ, બેસી ધીરે ધીરે. ૫

૫૬ ૮૯૧ મું.

એવી રીતે સરવે ચિહ્ન છે, શ્રીજીને અંગે;
સ્મૃતિને અનુસારે લખ્યાં, ભણ્યે ઉમંગે. ૧
મૂર્તિ શ્રીમહારાજ તેના, અવયવ છે એવા;
સામુદ્રીક શાસ્ત્રે ઠઠ્ઠા, કર ૫૬ તે જેવા. ૨
ચિહ્ન સર્વ ધનશ્યામનાં, મનમાં સંભારે;
કાલ કર્મ પીડે નહીં, માયા ઝખ મારે. ૩
મહાપ્રભુની મૂર્તિ, સદા અખંડ સુહાવે;
જેનાં મોટાં ભાગ્ય છે, તેને મન ભાવે. ૪
સુંદર શ્રીધનશ્યામનાં, ચિહ્ન છે સુખકારી;
એ છબી ઉપર બાય છે, પ્રદ્યાનંદ બલીહારી. ૫

૫૬ ૮૯૨ મું-રાગ ગરબી.

સખી રે જોને રે આજ અમારાં ભાગ્ય, પ્રીતમ ઘર પાઉણાં રે લોલ;
સખી રે એના વારમવાર વિચારી, લેઉ હું તો ભામણાં રે લોલ. ૧
સખી રે મારા અંતરમાં ન સમાય કે, આનંદ આજનો રે લોલ,
સખી રે મે તો નિરખ્યો અતીશે અનુપ, વદન વજરાજનો રે લોલ. ૨
સખી રે જોને સાદૃશ શરદ સરોજ કે, શોભા નેણુની રે લોલ;
સખી રે હરીને શોભીતા શણુગાર, મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૩
સખી રે જોને કોમળ નન્દકીશોર, મનોહર મૂરતી રે લોલ,
સખી રે હું તો અધ ઘડી અલબેલ, ન મેલું ઉરથી રે લોલ. ૪
સખી રે જોને આબ્રણુ શોભા અગ, સચગી ચાંખડી રે લોલ,
સખી રે જોને હરખ લરી હુલસાય, ઠરી છે મારી આંખડી રે લોલ. ૫
સખી રે જોને ધન્ય મુરત ધન્ય વાર, ઘડી ધન્ય આજની રે લોલ;
સખી રે હું તો લેટી ભુધર રાય, કે મેટી હૃદ લાજની રે લોલ. ૬
સખી રે જોને શોભા અધીક સોહાય કે, મારા ધામની રે લોલ;
સખી રે મારાં લોચન ત્રપત ન થાય, નિરખી છબી શ્યામની રે લોલ. ૭

સખી રે વાલો વાય મધુરી વેણુ કે, મન મારુ હરે રે લોલ;
સખી રે જને વારી પ્રહ્લાનન્દ, છળીલાળને ઉપરે રે લોલ. ૮

૫૬ ૮૯૩ મું.

હલ્લી રે આપણુ જૈએ વૃન્દાવન, મળી સરવ મુંહરી રે લોલ;
હલ્લી રે વાલો ગોવાળાને સંગ, રમે ત્યાં શ્રીહરી રે લોલ. ૧
હલ્લી રે જને રચ્યો અલોકીક ખ્યાલ, મનોહર ગાય છે રે લોલ;
હલ્લી રે એને મોરલડીને નાદ કે, મન લોભાય છે રે લોલ. ૨
હલ્લી રે જને અરસ પરસ એક તાર કે, ખેલે સહ મળી રે લોલ;
હલ્લી રે વાલે વૃન્દાવન મોજર, માંડી છે મંડળી રે લોલ. ૩
હલ્લી રે જને આબ્રણુ પેર્યા અંગ કે, રગભર ખેલીએ રે લોલ;
હલ્લી રે આપણુ શ્યામળીઆને સંગ કે, લખ્યા મેલીએ રે લોલ. ૪
હલ્લી રે એની લાલ કસુંબી પાઘ કે, ચોરે ચિત્તને રે લોલ;
હલ્લી રે જને ઉપર છોગલું સાર, વધારે પ્રીતને રે લોલ. ૫
હલ્લી રે વાલે પેર્યા પીતાંબર સાર કે, ચોઢી પામરી રે લોલ;
હલ્લી રે વાલો હરે વારમવાર, પુરણુ પ્રેમે કરી રે લોલ. ૬
હલ્લી રે જને રંગનો લીનો કહાન, કરે રગ રેલડી રે લોલ;
હલ્લી રે એને આનંદ ઉમંગ્યો અંગ કે, સંગ સાહેલડી રે લોલ. ૭
હલ્લી રે જને નેણું કેરી ચોટ કે, નાખે શ્યામળો રે લોલ;
હલ્લી રે જને પ્રહ્લાનન્દનો શ્યામ, રમે ઉતાવળો રે લોલ. ૮

૫૬ ૮૯૪ મું.

ખેની રે જને લાલ કસુંબી પાઘ કે, જામો જરકસી રે લોલ;
ખેની રે જને કસુંબી ફેટો કહાન, કમર લીધો ઠસી રે લોલ. ૧
ખેની રે જને મોતીડાંની માળ કે, કુડળ કાનમાં રે લોલ;
ખેની રે જને વશ કીધી વ્રજનાર, વંશીની તાનમાં રે લોલ. ૨
ખેની રે જને પુહરી ફરેરે અનુપ કે, સખીઓના સંગમાં રે લોલ;
ખેની રે હમણું છોગાવળો છેલ કે, આંચો રંગમાં રે લોલ. ૩
ખેની રે એનું મુખડું પુનમના ચંદ્ર, સરીખું શોભીયું રે લોલ,
ખેની રે મારું ચિત્તડું થયુ રે ચકોર કે, એમાં લોભીયું રે લોલ. ૪
ખેની રે એની દાડમ બીજ સમાન કે, શોભા દાંતની રે લોલ;
ખેની રે એને નયણે રાતી રેખ કે, નૌતમ ભાતની રે લોલ. ૫
ખેની રે એની નાશા દીપ સમાન, અધીક સોયામણી રે લોલ;
ખેની રે એને દેખી થઈ શુભતાન કે, વ્રજની કામની રે લોલ. ૬

બેની રે જો ઝાંઝરનો ઝણકાર કે, ધમકે ધુધરી રે લોલ; ૭
 બેની રે માંહી સુંદર શ્યામ સુબાણ, રમે લટકાં કરી રે લોલ.
 બેની રે વાલે રચ્યો અલોકીક રાસ, ગોપીજન કારણે રે લોલ;
 બેની રે જોને દેખી બ્રહ્માનંદ, કહે જાયે વારણે રે લોલ. ૮

૫૬ ૮૯૫ મું.

સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય વૃન્દાવન કે, ધન્ય વૃક્ષ વેલડી રે લોલ;
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય મજની નાર, વળગ્યા હરી બેલડી રે લોલ. ૧
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય જમુનાંનો તિર કે, ધન્ય એનાં નીરનેરે લોલ;
 સજની રે જોણે નવરાવ્યા નીત નેમ કે, બળભદ્ર વીરને રે લોલ. ૨
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય ગોપી ગ્વાલ કે, ધન્ય તે ગાયને રે લોલ,
 સજની રે જોણે પ્રેમે પાયા દૂધ કે, બદવરાયને રે લોલ ૩
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય ગોકુળ ગામ કે, ધન્ય હરીની વાંસળીરે લોલ,
 સજની રે ધન્ય વાતા નંદકિશોર, સુરત દે સાંભળી રે લોલ. ૪
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય મજનો વાસ કે, ધન્ય મજનારને રે લોલ;
 સજની રે જોણે નીરખ્યા ભરી ભરી નેણુ કે, નંદકુમારને રે લોલ. ૫
 સજની રે દેખો ધન્ય ધન્ય મજની ભોમ ત્યાં, વાલમ વીચર્યારે લોલ;
 સજની રે દેખો પુરુષોત્તમ પરીબ્રજ, તે ઉપર પગ ધર્યાં રે લોલ ૬
 સજની રે જોને નેતી ગાવે વેદ, ન પામે પારને રે લોલ;
 સજની રે જોને તે વહાલો કરી વાલ, બોલાવે મજનારને રે લોલ. ૭
 સજની રે જોગી મુની જોને કાજ, વસે જૈ વનમા રે લોલ,
 સજની રે દેખો બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ, તે નંદભૂવનમાં રે લોલ. ૮

૫૬ ૮૯૬ મું—રાગ ગરબી.

ચાલો ચાલો સૈયરનો સાથ, વૃન્દાવન જઈએ રે;
 સખી છેલ છબીલાને સગ, હળી મળી ગાર્ધએ ર.* ૧
 વહાલો જાયે છે આપણી વાટ, ઉભા છે વનમા રે,
 સખી આપણે સાથે એકાત, મળ્યાનું છે મનમા રે. ૨
 વહાલે મોરલી લીધી છે હાથ, વળકે છે ઘેરી રે;
 આવી ઉભા છે જમુનાને તીર, પીતાંબર પેરી રે. ૩
 વહાલે પેર્યાં છે પુલકાના હાર, બાંધ્યા છે બાજુ રે;
 એને લલકે છે કાનો માંહી, કુડળીયાં કાજુ રે. ૪
 વહાલે મૃગલાં પમાડ્યાં મોહ, વશીને નાદે રે;
 હરી ગાવે છે સુંદર ગીત, મધુરે સાદે રે ૫

* “રમ્યે રે” એવો પણ પાઠ બીજો પ્રતમા છે

હરીને હેત કરીને હાથ, ઝાઢ્યાનો છે હેવા રે;
સખી પ્રદ્ધાનંદનો નાથ, કહે રમવા જેવા રે. ૬

૫૬ ૮૯૭ મું.

જોને જોને સખી એનું રૂપ, મનોહર રાજે રે;
મુખ લાવનતા જોઈ કામ કે, કોટીક લાજે રે. ૧
જોને પુલકાંનો તોરો શીશ, સુંદર શોભે રે;
જોઈ લાલ સુરગી પાઘ, મનડુ લોભે રે. ૨
વહાલો નેણે જણાવે છે નેહ, હેતે હેરે રે;
મુને ન્યાલ કરી નંદલાલ, આબુને ફેરે રે. ૩
પેરી શોભીતા શબ્દગાર, રૂડા લાગે રમતા રે;
વહાલો વ્રજનારીને ચિત્ત, ગિરિધર ગમતા રે. ૪
મારાં લોચનીયાં લોભાય, નટવર નિરખી રે;
હું તો મગન થઈ મનમાંય, દીવાની સરખી રે. ૫
ઉભા ગીત મધુરાં ગાય, ગોપીજન સગે રે;
વહાલો પ્રદ્ધાનંદનો નાથ, રમે રસ રગે રે. ૬

૫૬ ૮૯૮ મું.

આવો આવોને નહજીના લાલ, આપણ રમીએ રે;
રૂડાં લોચનીયાં બહુ ભાત, જમાડુ તે જમીએ રે. ૧
વારી શ્યામળીયા તમ સાથ, લાગી પ્રીતિ રે;
હવે શું કરશે સસાર, કોઈથી નથી બીતી રે. ૨
મારા હેતુ છે હૈડાના હાર, તમપર વારી રે;
તમ કાજ કોડીલા કહાન, સેજ સમારી રે. ૩
મારે તમથી જગમાં કોઈ, બીજું નથી વહાલું રે,
જે જોઈએ તે જાહવરાય, આણી આણી આવું રે. ૪
લેઈ સરવસ સુંદર શ્યામ, તુજપર વારુ રે;
તારા ઊગલીયામાં શ્યામ, મોહું મન મારુ રે. ૫
પ્રદ્ધાનંદના વહાલા ગુણવાન, પધારોને પ્યારા રે;
તમને એક ઘડી અલખેલ, ન મેલું ન્યારા રે. ૬

૫૬ ૮૯૯ મું.

તારી આંખડલી અલખેલ, અતિ અણીઆળી રે;
હું તો ગરક થઈ ગુલતાન કે, ભુધર ભાળી રે. ૧

માથે લાલ કસુંબી પાઘ, તોરે લટકે રે;
 છબી જોઈને સુંદર શ્યામ, મન મારુ મટકે રે. ૨
 રૂડી કેશર કેરી આડ કે, લાલ ખીરાજે રે;
 જોઈ મુખની શોભા માવ, પુરણ શરી લાજે રે. ૩
 શોભે ધુધરડીના ઘેર, કેડે કુંદોરે રે;
 ગળે મોતીડાંની માળ, ચિત્તડું ચોરે રે. ૪
 શોભે સુંથણલી સોરંગ, રૂપાળો રેટો રે;
 વહાલા પેરીને પ્રાણુ આધાર, લાવેસું લેટો રે. ૫
 વહાલા બ્રહ્માનંદના નાથ, આવી મુખ આપો રે;
 મુને મેહર કરી મોરાર, પોતાની થાપો રે. ૬

૫૬ ૯૦૦ મું.

સખી નંદતણે દરબાર, મહા રંગ રેલે રે;
 વાલો ગોવાળાની સાથ, ખાંતીલો ખેલે રે. ૧
 મુને કહાનુડાનાં કોડ, ગઈતી જોવા રે;
 વાલે કીધો અલોકીક ખ્યાલ, મારુ મન મોવા રે. ૨
 કહાને ગોપી ગોવાલાને ઘેર કે, ગોપ જમાડ્યાં રે;
 રૂડાં લટકાં કરી નહલાલ કે, ખુબ રમાડ્યાં રે. ૩
 હસી હેત કરી હરીરાય, જાલી મુને હાથે રે;
 વાલે દુધતણી લે હેલ, ઢોળી મારે માથે રે. ૪
 મુને કીધી રસખસ કહાન, ભીંજી મારી સાડી રે;
 મુને ચસકો લાગ્યો એ સાથ, જઈશ હું તો દાડી રે. ૫
 વાલો ડોલે ગોવાળીડા સંગ, બોલે સારુ સારુ રે;
 હેલી બ્રહ્માનંદને નાથ, મોયું મન મારુ રે. ૬

૫૬ ૯૦૧ મું.

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ, એકાંતે મળીએ રે;
 વાલા દીન જાણીને દયાળ, અઢળક ઢળીએ રે. ૧
 વારી મુરતી તમારી માવ, વસી દીલ મોરે રે;
 હું તો જોઈને થઈ ગુલતાન, પુલાં કેરે તોરે રે. ૨
 કહાના તમને મળ્યાનાં છે કોડ, કરીએ વાતું રે;
 વહાલા તમ વીના પલ એક, નથી રેવાતું રે. ૩
 તમે દીલડાના દરીયાવ કે, છેલ છેગાળા રે;
 મારા મન માન્યા મોરાર, છો મરમાળા રે. ૪

આવી તમ સાથે અલબેલ, પ્રીત બંધાણી રે;
મુખ લાવનતા ભેઈ માવ, હું લોભાણી રે. ૫
તમે મોટા થઈ મહારાજ, શું લલચાવો રે;
વાલા પ્રદ્યાનન્દના નાથ, હસી બોલાવો રે. ૬

૫૬ ૯૦૨ મું.

તારાં મુખડાંની મોરાર, માયા લાગી રે;
મે તો લોકડીયાંની લાજ, સરવે ત્યાગી રે. ૧
હવે છેડો નાંખ્યો શીશ, થઈ દીવાની રે;
તારી છબી અલોકીક છેલ, મનડે માની રે. ૨
મેં તો તમથી બાંધી પ્રીત, બીજેથી તોડી રે;
હવે શ્યામળીય તમ સાથ, બની છે ભેડી રે. ૩
વાલા ગાવો છો સુંદર ગીત, અલોકીક લટકે રે;
તારાં છોગલીયામાં છેલ, મન મારું અટકે રે. ૪
છબી ભેઈને સુંદર શ્યામ, ઠરે છે નેણાં રે;
રૂડાં લાગે છે રંગરેલ, વાલા તારાં વેણાં રે. ૫
અલબેલા પ્રાણુ આધાર, પધારોને પ્રીતે રે;
વાલા પ્રદ્યાનન્દના નાથ, રમો રસ રીતે રે. ૬

૫૬ ૯૦૩ મું.

મારું મનડું પમાણુ મોહ, વંશીને તાને રે;
મુને ગરક કરી ગુલતાન, કોડીલે કાને રે. ૧
મુને સરવે સૈયરમાં શ્યામ, સુહાગણુ કીધી રે;
વાલે હસી ફેખાડી હેત, બાંહી ગ્રહી લીધી રે. ૨
સરવે પૂરી પ્રાણુ આધાર, હિયાની હામું રે;
આજ મેહર કરી મહારાજ, ભેયું મુજ સામું રે. ૩
વાલે હેતે ગાદ્યો હાથ, લીધી હાથ તાળી રે;
મારે જગપતિ સાથે ભેડ, બની રૂપાળી રે. ૪
અતી હરખ ભરી ન સમાય, આનંદ અંગે રે;
મારે રમતાં બાંધ્યો રંગ, શ્યામળીયા સંગે રે. ૫
હું તો મગન થઈ મસ્તાન કે, ખાંતે બેલું રે;
બાંધ્યું પ્રદ્યાનન્દના નાથ, સગાથે બેલું રે. ૬

૫૬ ૯૦૪ મું-રાગ ગરબી.

ધન્ય ધન્ય મારી બાંખડી, નીરખ્યા વ્રજપતી વાલો;
માથે સુંદર મોળીયું, ઓઢ્યો નવલ દુશાલો. ૬૦ ૧

લાલ તીલક સોયામણી, બુકુટી રૂપાળી;
 લોચન તીખાં લાગણાં, નાસા મરમાળી. ધ૦ ૨
 કુંડળ જડાઉ કાનમાં, મકરાકૃત ભારી,
 તે જોધને ક્લેષી ફેરે, સરવે પ્રજનારી. ધ૦ ૩
 કાળુ ગૌર કપોલમાં, તીલ ત્રાણુ શોભે;
 ગોકુળવાસી ગોપનાં, જોધ જોધ મન લોભે ધ૦ ૪
 અધર લાલ શુભ દાંત છે, દાડમ કલ્પી જેવા;
 બ્રહ્માનંદના નાથને, હુસી યોધ્યાનો હેવા. ધ૦ ૫

પદ ૯૦૫ મું.

આજ મારે આનંદ અતરે, જગજીવન જોધને;
 મનમોહનની મૂરતી, રાખુ નેણમાં પ્રોધને. આ૦ ૧
 ઘોડલાંની વાસે ધુમરુ, હાથીડાની હારુ;
 અસવારી અલખેલની, જોધ તન ધન વારુ. આ૦ ૨
 ગિરિધર ગજ અખાડીએ, ચાલ્યા મથુરાની શેરી;
 વિનતા લેવે વારણાં, કુલડલાં વેરી. આ૦ ૩
 વાળ અહુત પ્રકારનાં, નીશાણુ પટાળાં;
 અમર ઢળે શીર શ્યામને, લાગે રૂપાળાં. આ૦ ૪
 ચોખદારે ઉચે સ્વરે, જય વાણુ ઉચ્ચારી;
 બ્રહ્માનંદ છળી જોધને, જાય બલીહારી. આ૦ ૫

પદ ૯૦૬ મું.

હરિવર બેશી હાથીએ, માણીગર માલે;
 અમર ઢળંતે શ્યામળો, છોગાળો ચાલે. હ૦ ૧
 મથુરા નગરની માનની, હેતે અતી હેરે;
 ગોખ ચડે ગજગામની, કુલડલાં વેરે. હ૦ ૨
 ડમરી અખીલ શુલાલની, ઉડે અતી ભારી;
 તે જોવાને આવીયા, બ્રહ્મા ત્રિપુરારી. હ૦ ૩
 ઢોલ દહામાં ગડગડે, ત્રાંખાણુ વાજે;
 કુબુદ્ધિ મન્ત્રી કંસના, દેખીને દાઝે. હ૦ ૪
 બ્રહ્માનંદના નાથની, ચોપે અસવારી;
 કેટીક જન પાવન થયાં, નિરખી નરનારી. હ૦ ૫

પદ ૯૦૭ મું.

શી કહું શોભા આજની, વર્ણવ્યામાં નાવે;
 ગીરધર ગજ અખાડીએ, મલપંતા આવે. શી૦ ૧

પાઘ ઉપર શીર પેચની, શોભા અતી સારી;
અજળ દુશાલો ઓઢીઓ, મજરાજ વીહારી. શીં ૨
હૈડા ઉપર હીંડલે, મોતીડાની માળા;
મથુરા કેરી શેરીએ, લાગે રૂપાળા. શીં ૩
કર્ચું નિકંદન કસનું, નીજ જન સુખ આપ્યું;
દેવકી વસુદેવનું, ભવ બધન કાપ્યું. શીં ૪
જોગી જતી જલે બલે, સનકાદીક ચાલે;
બ્રહ્માનન્દ પાવન કર્યા, લોચન નન્દલાલે. શીં ૫

પદ ૯૦૮ મું-રાગ રામકલી.

વાલા મુને લાગે વાલો વાસુદેવ. ટેક.
જગજીવનને દેખું જ્યારે, નાચે છે મારા નેવ. વાં ૧
પ્રાત ઉઠી મારા પ્રાણજીવનનું, મુખદું જોયાની મારે ટેવ. વાં ૨
રુક્મિણી કંથસત પ્રતિપાલન, કોઈન જાણે એનો લેવ. વાં ૩
બ્રહ્માનન્દ સદા ઉર ચાહે, ચરણ કમલ કેરી સેવ. વાં ૪

પદ ૯૦૯ મું.

રુડા અતી લાગે છે જો રુક્મિણી કત. ટેક.
શોભિત વદન શરદ શશી સરખુ, દાડમ કળી જેવા દત. રં ૧
કાનુમાં કુડળ અતી નૌતમ, નૌતમ માળ ગળે વૈજંત. રં ૨
સાંજ સવારે દરશન સારુ, આવે સુકત અનંત. રં ૩
વાસુદેવ છબી નવલ મનોહર, બ્રહ્માનંદ નિરખંત. રં ૪

પદ ૯૧૦ મું.

રસીયોજી વાસુદેવ રાજધીરાજ. ટેક.
સારદ નારદ શેશ મહેશ્વર, આવે દરશન કાજ. રં ૧
રુક્મિણી નાથ હાથ શુભ આયુધ, સુંદર નૌતમ સાજ. રં ૨
શ્યામ સુંદરનાં દરશન સારુ, તજી મે તો લોકની લાજ. રં ૩
બ્રહ્માનન્દનો નાથ ખીરાજે, નટવર ગરીબનિવાજ. રં ૪

પદ ૯૧૧ મું.

રુક્મિણી વાસુદેવ જોડી બની જોર. ટેક.
પ્યારી કે શીર નૌતમ ચુંનડ, પીયા શીર પાઘ કીશોર. રં ૧
પ્યારી તન કરતુરી લેપન, પીયા તન ચંદન ખોર. રં ૨

અરસ પરસ બેઉ બદન બીલોકત, શોભિત બેઉ તન ગોર. ૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કોટી કદ્રપની, શોભા લીની ચોર. ૨૦ ૪

પદ ૯૧૨ મું.-રાગ ભૈરવ.

વાસુદેવના વદન કમલ પર, વારવાર બલિહારી રે. ૧૦ ૧
શંખ ચક્ર કર કમલ ખીરાજે, ગદા મનોહર ધારી રે. ૧૦ ૨
સોલે સહસ્ર અષ્ટ ત્રીય સુંદર, રુક્મિણી આદીક ખ્યારી રે. ૧૦ ૩
પ્રદ્યુમ્ન જેવા પુત્ર પ્રતાપી, કીરતી જગ વિસ્તારી રે. ૧૦ ૪
સેનાપતી સાત્યકી સરખા, શત્રુને ભય ભારી રે. ૧૦ ૫
ઉદ્ભવ જેવા આગળ ઉભા, સેવક આસાકારી રે. ૧૦ ૬
જેનાં દરશન કરવા આવે, બ્રહ્માદિક ત્રિપુરારી રે. ૧૦ ૭
બ્રહ્માનંદના નાથને ભજતાં, તાપ મટે સંસારી રે. ૧૦ ૮

પદ ૯૧૩ મું.

વાસુદેવ જગ પ્રગટ ખીરાજે, હરીજનનાં દુઃખ હરવાને. ૧૦ ૧
રુક્મિણી નાથ હાથ શુભ આયુધ, દુષ્ટ નીકંદન કરવાને. ૧૦ ૨
સોળ હજાર ત્રીયા એક સાથે, ત્યાર થૈ જેને વરવાને. ૧૦ ૩
કન્યા કન્યા પ્રતિ રૂપ કરીને, એક કાલ અનુસરવાને. ૧૦ ૪
શોભીતા શણગાર સજે નિત, નિરખી લોચન ઠરવાને. ૧૦ ૫
પ્રેમી જનના અંતરમાંહી, મૂરતી મનોહર ધરવાને. ૧૦ ૬
ભરતખંડ અગણીત નર નારી, આવે શરણ ઉગરવાને. ૧૦ ૭
બ્રહ્માનંદના શ્યામને લેટે, ફરી ન આવે ફરવાને. ૧૦ ૮

પદ ૯૧૪ મું.

વાસુદેવ રંગ રેલ રસીક વર, રૂપ મનોહર રાજે રે. ૧૦ ૧
શરણાંગત વત્સલ સુખસાગર, ભક્તતાણાં દુઃખ ભાજે રે. ૧૦ ૨
રુક્મિણી સત્યભામા પટરાણી, છત્ર ચમર શીર છાજે રે. ૧૦ ૩
અકાદિક આયુધ કર ધાર્યી, અસુર વિનાશન કાજે રે. ૧૦ ૪
ગાન તાન ગુણીજન નીત ગાવે, વાળ અહોનીશ વાજે રે. ૧૦ ૫
દીન દીન અધીક પ્રતાપ અલોકીક, દેખી દુષ્ટ મન દાજે રે. ૧૦ ૬
ભુષણ વસન અમુલ્ય ભારી, શોભે સહીત સમાજે રે. ૧૦ ૭
બ્રહ્માનંદનો નાથ વિહારી, નિશ દિન દીન નીવાજે રે. ૧૦ ૮

પદ ૯૧૫ મું.

વાસુદેવ વાલાળ દીસો, રુક્મિણી વર રૂપાળા રે. ૧૦ ૧
અસુર વીનાશન આયુધ કરમાં, સાધુના રખવાળા રે. ૧૦ ૨

મકરાકૃત કુંડળ કાનુમાં, મોતીની ગળે માળા રે.	વા૦ ૩
ઢોલરીયા તમને જોઈ ડોળે, પ્રેમી જન મતવાલા રે.	વા૦ ૪
કરુણાસીંધુ મનોહર કાંતી, શરણાગત પ્રતીપાળા રે.	વા૦ ૫
રંગીલી પાગડલીમાં તોરા, મેઢ્યા છે મરમાળા રે.	વા૦ ૬
વેશ અમુલક ઠમર કશી બાંધ્યા, રેટા શુભ તસાળા રે.	વા૦ ૭
બ્રહ્માનંદ કહે અખંડ બીરાજે, કોડીલા લટકાળા રે.	વા૦ ૮

પદ ૯૧૬ મું-રાગ વિલાસ.

મોરે મન ભાચે રે, આલી મોરે મન ભાચે;	
નન્દકો દુલારો ખ્યારો, મોરે મન ભાચે.	ટેક.
રાતે મહમાતે નેન, બોલત મધુરે બેન;	
શીરપે અમુલ નીકી, પગીઆં બનાચે.	નં૦ ૧
હેમ પુંચી સોહિ હાથ, ગ્વાલ બાલ લીચે સાથ;	
નિરખી સલુણો નાથ, અતિ સુખ પાચે.	નં૦ ૨
કેશર તીલક ભાળ, ગલ મોતીહુકી માળ;	
રસકો રસીલો લાલ, સુંદર સોહાચે.	નં૦ ૩
પેહેરી વસન પીત, રાજત અજબ રીત;	
બ્રહ્માનંદ હુકે મીત, ચિત્ત લલચાચે.	નં૦ ૪

પદ ૯૧૭ મું.

સાંવરો શુમાની, ફેખો, સાંવરો શુમાની;	
રસકો રસીલો છેલો, સાંવરો શુમાની.	ટેક.
ચલત અનોખી ચાલ, ઓઢકે લીચે દુશાલ;	
શીરપે કલંગી લાલ, મોરે મન માની.	રસ૦ ૧
સુંદર શ્રવન વામ, તીલ બીંદુ સોહિ શ્યામ;	
નિરખી લજ્જત કામ, છબી સુખદાની.	રસ૦ ૨
ગોરેહી સલુને ગાત, છબી બરની ન જાત;	
ચિત્તકું હરાત યાકી, સુખહુકી બાની.	રસ૦ ૩
નીરખી નંદકો નદ, પયોં ગલે પ્રેમ ફંદ;	
બ્રહ્માનંદ તન ધન, કીચે કુરબાની.	રસ૦ ૪

પદ ૯૧૮ મું.

નંદકો દુલારો ખ્યારો, નંદકો દુલારો;	
સાંવરો સુખન ખ્યારો, નંદકો દુલારો.	ટેક.

અજબ રંગીલી અખી, પ્રકુદલ સરોજ પખી;	
છેલો ગિરિધારી, વન માળી મતવારો.	સાં૦ ૧
કેશર તીલક કીયે, મોતીહુકી માલ હીયે;	
મેનકો હટાવે માન, નેનકો નબરો.	સાં૦ ૨
ખેલે ગોપી ગ્વાલ સંગ, રાજે પીયા નવ રગ;	
ભુષન વસન અગ, અતિસે ઉદારો.	સાં૦ ૩
ખશીકી ખબલે તાન, કુવર છબીલો કાન;	
અક્ષાનંદહુકો, પ્રાણુભવન હમારો	સાં૦ ૪

પદ ૯૧૯ મું.

કુજકો વિહારી કહાનો, કુજકો વિહારી;	
મોરે મન માન્યો કહાનો, કુજકો વિહારી.	ટેક.
ચદનકી કીયે ખોર, અરુન દગન કોર;	
ચલત ગચદ ચાલ, લાલ ગિરિધારી.	મો૦ ૧
છબી રગ છાંઈ જ્યું, કલગી શિર લટકાઈ;	
શિરપે બનાવ પાઘ, અતિ સુખકારી.	મો૦ ૨
લાલકી વિશાલ રેખે, પ્રેમી પ્રેમહુંસે દેખે;	
જનમ સુકળ લેખે, મજહુકી નારી.	મો૦ ૩
અતિસે ઉદાર સુખસાર, યાહી સંગ લગ્યો ખ્યાર;	
અક્ષાનંદ વાર વાર, જાત બલિહારી.	મો૦ ૪

પદ ૯૨૦ મું-રાગ વિલાસ.

લાલચ લાગી રે, બેની મુને લાલચ લાગી રે;	
બેધને બદવરાય, મુને લાલચ લાગી રે.	ટેક.
સુંદર મુખ સોયામણો, શોભે સુંદર વાણી રે;	
સુંદર વરની ચાલમાં, બેની હું લોભાણી રે.	બો૦ ૧
ગુણવતાના ગીતમાં, મારુ ચિત્ત ચોરાણું રે	
એ વીના હું ખીબુ, બેની કાંઈ ન બાણું રે.	બો૦ ૨
સાન કરી મુને શ્યામબે, આવીને ઓરે રે;	
દીલડું મારુ ડોલવું, એને પુલને તોરે રે.	બો૦ ૩
જમુના પાણી હું ગઈ, મળ્યા વીચમાં માવો રે;	
અક્ષાનંદના નાથથી, થયો નેણ મેલાવો રે.	બો૦ ૪

પદ ૯૨૧ મું.

પ્રાણથી ખ્યારો દે, વાલો મુને પ્રાણથી ખ્યારો દે;
 છેગાવાળો છેલ, મુને પ્રાણથી ખ્યારો દે. ટેક.
 સેજ સોહાગી શ્યામળો, જાણે રસની રીતી દે;
 લટકાળા નહલાલથી, લાગી પૂરણ પ્રીતી દે. છાં ૧
 છેગલું એનું ચિત્તમાં, મારે અટક્યું આવી દે;
 હાથ ગ્રહીને હેતમાં, મુજને બોલાવી દે. છાં ૨
 સુખ ના આવે ધામમાં, ઘર કામ ભૂલી દે,
 જગનો જીવન જોઈને, ફરુ છું હું ફૂલી દે. છાં ૩
 શું કરે સંસારીયો, લજ્યા લોકની ટાળી દે;
 પ્રદ્યાનદના નાથથી, લાગી છે તાળી દે. છાં ૪

પદ ૯૨૨ મું.

મન લોભાણુ દે, હેલી મારુ મન લોભાણુ દે;
 ચતુર વરની ચાલમાં મારુ મન લોભાણુ દે. ટેક.
 ચગી રગી ચાખડી, ચાલે ગજની ચાલ દે;
 છેલ છળીલા શ્યામને, જોતા થઈ નિહાલ દે. ચં ૧
 આંખડીયું અણીઆળીયું, વાલો ભીને વાને દે;
 ચોરી લીધું ચિત્તડું, મોરલીની તાને દે. ચં ૨
 ફાવે ગજરા પુલના, શીર પુલની ટોપી દે;
 ઠાવકી જોતાં થઈ ગઈ, શુલતાન ગોપી દે. ચં ૩
 મોહનજીની મૂરતી, પલ એક ન મેલું દે;
 પ્રદ્યાનદના સ્વામીયે, કીધી રંગની રેલું દે. ચં ૪

પદ ૯૨૩ મું.

પ્રીત બધાણી દે, હેલી મારે પ્રીત બધાણી દે;
 શ્યામ સહુણુ સાથ, મારે પ્રીત બધાણી દે. ટેક.
 આવીને ઉલો આગળે, પીતાંબર પેરી દે,
 માલ ગળા વીચ માવને, શોભે પુલકાં કેરી દે. સ્થાં ૧
 રસ ભર્યા લળકી રહ્યાં, કાને કુંડળ કાળુ દે;
 બે ભુજમાં બાંધીયા, કુલોના બાળુ દે. સ્થાં ૨
 મીઠી વાયે મોરલી, વાલો તીખે તાને દે;
 રસ બસ કીધી રંગમાં, કોડીલે કાને દે. સ્થાં ૩

મદીરીયામાં મુજને, મળ્યા શ્યામ સોહાગી રે;
બ્રહ્માનંદનો નાથ જોઈ, ભવ ભાવઈ ભાગી રે. શ્યા૦ ૪

પદ ૯૨૪ મું-રાગ કવિત ટોડી.

તેરીસું કનૈયા તેરે, નીકે જાહુગારે નેન;
જાહુસે સખ બ્રજ, વશ કરી ડાયોં હે. તેરી૦ ૧
જાહુ તેરે જોર જાન, પૂતનાકે હેરે પ્રાન;
બક અઘ આલી યાકો, કુલહી સંઘાયોં હે. તેરી૦ ૨
જાહુકી ચોટ ભારી, નથ્યો જલ પેઠ કારી,
એહી જાહુ કરી ગિરિ-રાજ કર ધાયોં હે. તેરી૦ ૩
જાહુસે બખઈ બેન, કીની ખટ માસ રેન;
બ્રહ્માનંદજીકે શ્યામ, કામ મદ ટાયોં હે. તેરી૦ ૪

પદ ૯૨૫ મું.

ખ્યારે રગભીને કહાન, મોહી મેં તો ભીને વાન;
શ્યામરે સુખન તેરી, છબી મોય ખ્યારી હે. ખ્યારે૦ ૧
પાઘકો બન્યો મરોર, છોગે ઝુકે ચઢું ઓર;
બ્રમર બ્રમત જોર, ફૂલકી ખુમારી હે. ખ્યારે૦ ૨
કલંકી ધરી ઢ્યાળ, જરે હીરા મોતી લાલ;
કેશર તીલક ભાલ, શોભા જગ ન્યારી હે. ખ્યારે૦ ૩
બુકુટી વીનોદ એન, લાજત હે દેખી મેન;
બ્રહ્માનંદ કહે નેન, પ્રેમકી કટારી હે. ખ્યારે૦ ૪

પદ ૯૨૬ મું.

નીકે કરી દેખ આલી, નીકે બને વનમાલી;
નીકી પાઘડુંમે તોરા, નીકે લટકાયે હે. નીકે૦ ૧
નીકે એઠે હે દુસાલ, મોતીનકી નીકી માલ;
કેસરકો નીકો ભાલ, તીલક બનાયે હે. નીકે૦ ૨
નીકે હે કપોલ ગાત, મુખ નીકે મુસકાત,
દારમકે બીજ નીકે, દંત છબી છાયે હે. નીકે૦ ૩
નીકી લે બસી હાથ, નીકે સખ સખા સાથ;
નીકે મજનાથ બ્રહ્મા-નંદ મન ભાયે હે. નીકે૦ ૪

પદ ૯૨૭ મું.

સુંદર રસીલે નેન, સુંદરહી સુખ દેન;
સુંદર બની હે છબી, સુંદર જાનકી. સુંદર૦ ૧

સુંદર બસન સાર, સુંદર હી મોતી હાર;
 સુંદર દેખાત શોભા, ભીને તન વાનકી. સુંદર૦ ૨
 સુંદર અનુપ રીત, સુંદર બઢાત પ્રીત;
 સુંદર બની હે છબી, બ્રુહન કબાનકી. સુંદર૦ ૩
 સુંદર મરોર સારી, બ્રહ્માનન્દ બલિહારી;
 સુંદરતા મોય ખ્યારી, રગભીને કહાનકી. સુંદર૦ ૪

પદ ૯૨૮ મું-રાગ ટોડી.

પ્રાણનાથ ઘનશ્યામ પીયાકે, વદન કમલપર જાઉં બલીહારી. પ્રાં ૦ ટેક.
 મકરાકૃત કુંડળ કાનનમે, કુલ માલ સુંદર ગલ ડારી. પ્રાં ૧
 ચલની અતી ગજકી ચાતુરતા, હંસહુકી ઉપમા લખી હારી. પ્રાં ૨
 રૂપ અલોકીક દેખી પીયાકે, મગન લઈ બ્રુભાન કુમારી. પ્રાં ૩
 બ્રહ્માનન્દ મુકુંદકી મૂરતી, નેનનકે પટમે લે ધારી. પ્રાં ૪

પદ ૯૨૯ મું.

લાલ લાખે મગ જાત સખીરી, કહા જાનું મોકું કહા કીના. લાં ૦ ટેક.
 મેરી ઘોર દેખી મનમોહન, લટકહુસે મનકું હર લીના. લાં ૧
 એક હસ્ત કરી કમલ ફેરાવત, દુબો હસ્ત સખા ગલ દીના. લાં ૨
 નેન બાન બ્રજરાજ કુંવરકે, લાગ ગયે ઉરમે નહીં ચીના. લાં ૩
 બ્રહ્માનન્દ લઈ મે રસબસ, ચાકે રગ મેરા મન લીના. લાં ૪

પદ ૯૩૦ મું.

લાગી લગન ઘનશ્યામ ચરનકી, ટરત નહીં અંતરસે આલી. લાં ૦ ટેક.
 સુંદર વદન મનોહર શોભિત, લલીત અલોકીક નેનકી લાલી. લાં ૧
 રૂપ મીલ્યો ઘનશ્યામ છબી મેહી, ચૌદ ભુવન અબહો ગયે ખાલી. લાં ૨
 શોભા ધામ દેખી સુખસાગર, નિશક લઈ મે તો નીપટ નિહાળી. લાં ૩
 બ્રહ્માનન્દ વસો અખીયનમે, મનમોહન છેલો વનમાળી. લાં ૪

પદ ૯૩૧ મું.

નંદ કુંવર ઘનશ્યામ સાંવરો, મોહન આય બસ્યો દગમાંઈ. નં ૦ ટેક.
 નિરખત વદન મદન છબી લાજત, મેં એહી ચરન કમલ લપટાઈ. નં ૧
 રેન દીવસ રહે નેનકી આગી, એક પલક તણુ દુર ન જાઈ. નં ૨
 પ્રાણ પીયા ઘનશ્યામ વદનપર, શોભા અખીલ ભુવનકી છાઈ. નં ૩
 બ્રહ્માનન્દ કમલ લોચનપર, વારમવાર સદા બલ જાઈ. નં ૪

૫૬ ૯૩૨ મું-રાગ વેલાવલ.

છબી સુભગ સલુણે શ્યામકી, મેરે આય વસી ઉર વીચરી,
રૂપ અલોકીક દેખ કેરી, કોટી લજત તનુ કામકી. છ૦ ટેક૦
અજબ લગત ઉરપરે અતી, શોભા મુક્તા દામકી;
નીરખ મમ્મ લઇ પ્રેમમેરી, સખ ત્રીય ગોકુળ ગામકી. છ૦ ૧
બહુત રસીક મુખ ખોલની, પીય સંતનકે અલીરામકી;
મોહન વદન વીલોકકે, મેં સુરત ખીસર ગઇ ધામકી. છ૦ ૨
લાવનતા શુભ લાલકી હીય, પુરણ સખ વીધી હામકી;
બ્રહ્માનંદ ઉર અંતરે લગી, રટના નટવર નામકી. છ૦ ૩

૫૬ ૯૩૩ મું.

બની મુરતી અજબ મજરાજકી, એરી થકીત લઇ મે દેખકે;
મોર મુગટ કર મોરલી અતી, શોભા સખ તન સાજકી. બ૦ ટેક૦
મંદ મધુર મુખ હાસ હે, દોહ નેન કમલ રીપુ રાજકી;
અધુર સુધારસ પાનસે કરી, પ્રકુલિત કાંતિ સમાજકી. બ૦ ૧
નિરખત પરવસ હો ગઈરી, સુધ જ્યું ભૂલી ગૃહ કાજકી;
ગેલ ચલી ગોવિંદકે વે, અટક તજ જગ લાજકી. બ૦ ૨
લાલ ચમનમે લગ રહી આલી, સુંદર ગુનકે ઝાંઝકી;
બ્રહ્માનંદ બરને કહા છબી, અકલ અલોકીક આજકી બ૦ ૩

૫૬ ૯૩૪ મું.

આજ સુંદર શોભીત શ્રીહરી, સખી દેખત મન લલચાયરી;
બનકે બેઠે આય કે એરી, અજબ સિંહાસન ઉપરી. આ૦ ટેક.
બદન કમળ વિકસી રહ્યો, દોહ અખીઆં સલુની રગ ભરી;
રસીક મનોહર રૂપસે એરી, કોટી મદન છબી તુચ્છ કરી. આ૦ ૧
રુચિર તિલક શુભ ભાલમે, શુભ પાઘ સુરંગી શિર ધરી;
લલિત કલંગી ઝુક રહી, મુક્તાકુળ માનકસે જરી. આ૦ ૨
નૌતમ નટવર નાથકી છબી, નિરખત સમ નેનું ઠરી;
બ્રહ્માનંદ યા રૂપકે જન, આશક ભવ નાવે ફરી. આ૦ ૩

૫૬ ૯૩૫ મું.

માઈ દેખોરી સુંદર વર આયે કે, કર લેયોરી સુફલતા નેનકી;
તખત ખીરાજત શ્યામરો, અંગ બહુ વીધી રૂપ બનાયકે. મા૦ ટેક.
વનમાલા નૌતમ બની, ઝુક ભમર રહે લલચાયકે;
લાલ કસુંબી પાઘપે, શુભ તોરા શીર લટકાયકે. મા૦ ૧

અરુણ કમલવત નેન હે, અતી વિમલ રહે વીકસાયકે,
રસીક સહુને રૂપમે રહી, મજ જીવતી લોભાયકે. માં ૨
નીરખત મૂરતી નાથકી, નહીં રહત જ્યું નેન અઘાયકે;
અદ્વાનન્દ રસખસ ભધરી, પ્રેમ મગન સુખ પાયકે. માં ૩

પદ ૯૩૬ મું-રાગ બીલાવલ.

આલીરી આઈ વશ્યો દગ નદ દુલારો; આં ૮૬.
બેઠત ચલત જગત સુપનમે, નેક ન હોવત ન્યારો. આં ૧
મંદ મદ મુખ હાસ મનોહર, નેન કમળ મતવારો. આં ૨
અદ્વાનન્દકો નાથ રંગીલો, દીલકી જાનનહારો. આં ૩

પદ ૯૩૭ મું.

દેખોરી નવલ બને છબી લાલ કનૈયા, દેં ૮૬.
મુગટ જરાવ માળ ગળે મોતીન, કુડળ કાન ધરૈયા. દેં ૧
નેન સકોમળ દેન સદા રસ, મધુર મધુર સુર મોરલી બજૈયાં. દેં ૨
અદ્વાનન્દ જાવત બલિહારી, મજ જીવતીન સુખ હૈયાં. દેં ૩

પદ ૯૩૮ મું.

માધરી મન હર લીનો મેરો કુજવિહારી, માં ૮૬.
ટેડી ચાલ પાઘ શીર ટેડી, ટેડી નજર નીહારી. માં ૧
મસ્તલાલ કર ગેદ ઉછારત, લાલ તિલક છબી ભારી. માં ૨
અદ્વાનન્દ મદ મુખ હસકે, વશ કીની મજ નારી. માં ૩

પદ ૯૩૯ મું.

મોકુરી કહાન કુંવર આલી, કહો કહા કીનો, મોં ૮૬.
મજ જીવન બન બેન બજાય કે, તુરત પ્રાણ હર લીનો. મોં ૧
મે યાકી ગતી કહુવે ન જાની, ડગર ચલત ચિત્ત દીનો. મોં ૨
અદ્વાનન્દ વસે નેનનમે, નન્દનન્દન રંગબીનો. મોં ૩

પદ ૯૪૦ મું-રાગ વેળાવળ.

હારે, તારી માધુરી મૂર્તિપર બલિહારી,
છેલ ચતુર પીયા શ્યામ સનેહી;
તારી માધુરી મૂર્તિપર બલિહારી,
છેલ ચતુર પીયા શ્યામ સનેહી. ટેક.

છખી તો તેહારી મારા શ્યામ સોહાગી;	
હારેહુ તો નિરખીને થઇછું જગથી ન્યારી.	છે૦ ૧
મોતીડાંની ઉર માળ મનોહર,	
હારે કાબુખાબુની ખની છે શોભા સુખકારી.	છે૦ ૨
આંખડલી નૌતમ અણીયાળી,	
હારે તેણે વેધીને લીધી છે પ્રજની નારી.	છે૦ ૩
અક્ષાનંદને અંતર વસીયા,	
હારે ગુણસાગર નટવર ગિરિધારી.	છે૦ ૪

૫૬ ૯૪૨ મું.

હારે, વહાલા છેલછખીલા પ્યારા પ્રજવાસી,	
નાથ નયનથી નિમખ ન મેલું;	
વહાલા છેલ છખીલા પ્યારા પ્રજવાસી,	
નાથ નયનથી નિમખ ન મેલું.	ટેક.
અંતરમાંહી વસી છે આવી,	
હારે રૂડી હેત સહીત મુખની હાંસી.	ના૦ ૧
ચાલ મનોહર ચિત્તડાંને ચોરે,	
હારે કહાના રસીક સુંદર વર સુખરાશી.	ના૦ ૨
ગજમોતી પુલડાં કેરા ગજરા,	
હારે જાણું પ્રેમ તણી ખાંધેલ કાંસી.	ના૦ ૩
અક્ષાનંદને નેણ વસીહો,	
હારે તારી આ છખી સુંદર અવીનાશી.	ના૦ ૪

૫૬ ૯૪૨ મું.

હારે, મારા શ્યામ મનોહર છોગાળા,	
લાલ નવલ લોચનિયામાં રાખુ;	
મારા શ્યામ મનોહર છોગાળા,	
લાલ નવલ લોચનિયામાં રાખું.	ટેક.
આંગણીએ રે મારે નીત નીત આવો,	
હારે તમે રમઝમ કરતા રહીઆળા.	લા૦ ૧
તમ રે વીના મારે પળ નવ ચાલે,	
હારે મારા મંદીરીયાના તમે રખવાળા.	લા૦ ૨
ચાલ અજખ ચાલો ગજ કેરી,	
હારે વારી મોહન રગઝર મચરાળા.	લા૦ ૩

બ્રહ્માનંદને અટકી આવી,
હારે મનડામાં ગજ મોતીની માળા. લાં ૪

૫૬ ૯૪૩ મું.

હારે સુખસાગર નાગર શ્યામળિયા,
પ્રાણુજીવન મારે મંદિર પધારો;
સુખસાગર નાગર શ્યામળિયા,
પ્રાણુજીવન મારે મંદિર પધારો. ટેક.
પ્રીતડી કરીને મારા નાથ પેરાવું,
હારે હાથે સુવર્ણ જડાવું સાંકળીયાં. પ્રાં ૧
મન ગમેતા જમળો હરિ મેવા,
હારે મહીં માંખણ ઘૃત સાકર મળીયાં. પ્રાં ૨
સોનેરી શીર પાધ બનાવું,
હારે પેહરો પરમ સ્નેહી પીયા પાતળીયા. પ્રાં ૩
બ્રહ્માનંદના શ્યામ વિસામા,
હારે ઘણે હેતે લેઈ હું તારાં ઘાંઘળીયાં. પ્રાં ૪

૫૬ ૯૪૪ મું-રાગ વેરાવળ.

રાધારમણ રસીક વ્રજરાજ, રાધારમણ રસીક વ્રજરાજ;
મોર મુગટ શીરપર કર મુરલી, પ્રગટ ભયે નીજ જનકે કાજ. રાધાં ૧
અંગ ઉમંગ રહત રગ અપને, સગ સખા સુંદર સખ સાજ;
ઉર બનમાળ વિશાળ અલોકિકે, નીરખત જાત કષ્ટ સખ ભાજ. રાધાં ૨
પ્રૌઢ પ્રતાપ અધિક પ્રભુતાર્થ, દેખી હોત દુષ્ટન મન દાઝ;
મુખકી શોભા નવલ મનોહર, કોટી કોટી કંદ્રપ છબી લાજ. રાધાં ૩
નેન કમલ જહુકુળકે નાયક, તીન ભુવન પતિ દીન નીવાજ;
બ્રહ્માનંદ મીલે મનમોહન, ભાગ્ય બડે મેરે ધન્ય આજ. રાધાં ૪

૫૬ ૯૪૫ મું.

રાધારમણ વસે દગ આય, રાધારમણ વસે દગ આય;
લાલ કમલ દગ ભાલ મનોહર, વદન દેખી છબી ચંદ્ર લભાય. રાધાં ૧
મન રંજન મુખ મોરલી બળવત, રસિક શ્યામ સુંદર જહુરાય;
નટવર તાન સુનાયકે નીકી, ગોપીનકુ કરી સાન રીઝાય. રાધાં ૨
પેચ અનૂપ અજબ શીર પગીયાં, સો લીની પુલન કરી છાય;
લટક રહી શુભ નવલ કલંગી, તેહી છબી મુખ કરી નાહીં કહાય. રાધાં ૩
૧૮

શોભિતગજ ગતિ ચલત શ્યામરો, સુર વનિતા દેખત સખ ધાય;
બ્રહ્માનંદ નિરખી રાધાવર, થકિત રહે લોચન લલચાય. રાધા૦ ૪
પદ ૯૪૬ મું.

રાધારમણ નયન શનગાર, રાધારમણ નયન શનગાર;
નવલ છળી સુંદર નટનાગર, કરુણા સાગર નન્હકુમાર. રાધા૦ ૧
કુલનકરી ઢકે શીર પગીયા, જરકસી લસત મનોહર તાર;
મહ મંદ ગતિ ચલત શ્યામરો, નિરખત મગન રહત મજનાર. રાધા૦ ૨
કબહુક કુલન ગેદ ઉછારત, કબહુ કરત ગોપીનસે રાર;
કબહુક મધુરી બેન બબવત, એસે નૌતમ ચરિત્ર ઉદાર. રાધા૦ ૩
પ્રાણનાથ ધનશ્યામ પીયાપર, કોટી મહન છળી ડાર વાર;
રાધારમણ રસિકકે ઉપર, બ્રહ્માનંદ જાવન બલિહાર. રાધા૦ ૪
પદ ૯૪૭ મું.

રાધારમણ રસિક મજચદ, રાધારમણ રસિક મજચદ,
મહ હસત મુખ બેન મનોહર, કમલ નયન કેવળ સુખકદ. રાધા૦ ૧
કીનો બાલ તિલક કેસરકો, ઢાલ બને ઉર ચાલ ગયદ;
જાકે ગુન શેષાદિક ગાત, નિરખત વદન મીટત ભવ દ્વદ. રાધા૦ ૨
મજ પ્રગટે મજરાજ વિહારી, કસાદિક અધ અસુર નિકંદ,
કરી કરી હરખ દરશકે કારણ, અમર સહિત આવત ચલી ઇદ. રાધા૦ ૩
ગો ગોપી ગુલતાન ભયે સુની, ગહરે સ્વર ગાવત ગોવિન્દ,
વારમવાર રાધા વરકે પર, બલ બલ જાવત બ્રહ્માનંદ રાધા૦ ૪
પદ ૯૪૮ મું-રાગ ધન્યાશ્રી.

મારા કેશરીયાવર કહાન, જાઉ તારે વારણીયે,
મોહી છું મોરલડીને તાન, આવી ઉભી બારણીયે. ટેક
આવી વસ્તું છે મારે અતરે રે, વાલા રૂપ અલોકિક તાર,
છેલ છળીલું તાર છોગલુ રે, મુને પ્રીતમ લાગે પ્યાર. જા૦ ૧
સુભગ સોના કેરા સાકળા રે, માંહે યુની રતન જડાઉ,
નવલ રંગીલા મારા નાથજી રે, હું પ્રેમ કરીને પેરાવુ જા૦ ૨
પુલ તણી રે માળા પુટડી રે, વારી પ્રાણજીવન તમે પેરી,
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, મારા લાડકડા રગ લેરી. જા૦ ૩

પદ ૯૪૯ મું.

મોહી છું વાલમ ભીને વાન, મોહન મરમાળા રે,
યર્થ રૂપ જોધને ગુલતાન, રસિયા રૂપાળા રે. ટેક.

રસીક સલુણા રડા રૂપમા રે, વારી મનડું આવી મોહું;
 છેલ છબીલા મારુ ચિત્તડુ રે, તારી પાઘડલીમાં પ્રેયું. મો ૦ ૧
 બાલ તીલક સોયામણું રે, મીઠી મુખડા કેરી વાણી;
 કુંડળીએ રે તારે કાનજી રે, મારુ મનડું લીધું તાણી. મો ૦ ૨
 અંબર આલુષણ અગમાં રે, નીત પહેરીને ઢરશન દેવું;
 પ્રદ્ધાનદના વહાલમા રે, વહાલા બીજું નહીં તમ જેવું. મો ૦ ૩

પદ ૮૫૦ મું.

મારા શ્યામળીયા સુખ ધામ, મોહી છુ મરકલડે રે;
 તમને જોઈને સુંદર શ્યામ, ચિત્તડે રંગ ચડે રે. ટેક.
 તમ કારણ મારા નાથજી રે, મે તો જગની લજ્જા લાગી;
 રસીયા તારા રૂપમાં રે, મારી લગની અહોનિશ લાગી. મો ૦ ૧
 હાથ કડાં બેહુ હેમનાં રે, તમે પેર્થા પ્રીતમ પ્યારા;
 નટવર રાખુ નયનમાં રે, નીત મોહન જીવન મારા. મો ૦ ૨
 છબી જોઈને તારી છેલવર, મારી મન વૃત્તિ લોલાણી;
 પ્રદ્ધાનદના વાલમા રે, આવી તમ સંગ પ્રીત બંધાણી. મો ૦ ૩

પદ ૮૫૧ મું.

મારા લેરખડા નહલાલ, વાલી તારી વાતડલી રે,
 જોઈને ચટકરગીલી રડી ચાલ, ઠરે છે મારી છાતડલી રે. ટેક.
 વ્રજજીવન તારી વાતડી રે, મારે પ્રીતમ અતર પેડી;
 નિમખ ન મેલું મારા નાથજી રે, હું તો સમર સૂતી બેડી. વા ૦ ૧
 રાજેશ્વર તારા રૂપમાં રે, મે તો મનવૃત્તિ ઠેરાવી;
 મોહન તારી મૂરતી રે, રહી આંખડલીમાં આવી. વા ૦ ૨
 અજખ સોનેરી પેહેરી ઉતરી રે, મહીં માણેક જડીયેલ મોતી;
 પ્રદ્ધાનદના વાલમા રે, હું તો જીવુ છુ નીશ દીન જોતી. વા ૦ ૩

પદ ૮૫૨ મું-રાગ ધન્યાશ્રી.

છેલા ચાલતા ગજ ચાલ, આવે મારે આંગણે;
 હું તો મોહી છું મોહનલાલ, તોરે પુલકાંતણે. ટેક.
 પ્રીતમ પેર્થો પ્રેમથી તમે, સોનેરી સુરવાળ;
 જરકસીયા જામાતણી, મારા ચિત્તડામાં ખુતી ચાળ. આ ૦ ૧
 રૂપાળો રતને જહ્યો, કાળુ શેલે કમર કટાર,
 શુણીયલ ગજ મોતી તણે, રાજે હૈડા ઉપર હાર. આ ૦ ૨

સુંદર મુખ સોયામણું, જોઈ લાજે શશીયર કોડ;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, તારા મોલીડાનો અજબ મરોડ. આ૦ ૩
૫૬ ૯૫૩ મું.

ઘોરા આવોને પ્રાણ આધાર, વાલા મારે ઘોરડે.
હું તો મોહી છું નન્દકુમાર, બાબુ કેરે ઘોરડે. ટેક.
સોના કેરાં સાંકળાં, પેર્યા રસીયા જાલ રાય;
હરીવર લટકાં હાથનાં, મારે અટક્યાં અંતર માંય. વા૦ ૧
અજબ અલોકિક આંગળી, રાજે નખ મણી લાલ સમાન;
શોભા વીંટી વેઢની, કાબુ રાજે છે રસીયા કાન. વા૦ ૨
અગ અંગ પ્રતી ઘોષતા, શોભે સુંદર વર શણગાર;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, તારી બાનકની બલિહાર. વા૦ ૩
૫૬ ૯૫૪ મું.

વાલી લાગે છે વ્રજચંદ, ખ્યારા તારી પાઘડી;
મરમાળા બાલમુકુંદ, જીવડલામાં જડી. ટેક.
કુલ કડો ઉછાળતા, જ્યારે સામા આવો છો છેલ;
જાલ સામું જોધને, મારા નાથ ઠરે છે નેણ. ખ્યારા૦ ૧
અતી મરમાળી આખડી, કાંધક સુંદર રાતી કોર;
આડી નજરે હેરતા, કાબુ લાગો છો નન્દકીશોર. ખ્યારા૦ ૨
આંટો ઉપરણી તણો, ભાળી વાધે છે મનમાં ભાવ;
બ્રહ્માનંદ જાયે વારણે, તારાં મુખડાં ઉપર માવ. ખ્યારા૦ ૩
૫૬ ૯૫૫ મું.

રુડી લાગે છે વ્રજરાજ, છળી તારી શ્યામળા,
કહાના મનડુ લેવા કાજ, ચાલો છો ઉતાવળા. ટેક.
આવીશ હું અલબેલડા, વારી ગિરિધર તારી ગેલ;
કુણુદિડાં નિંદા કરી, છોને મૂરખ ધોતાં મેલ. છ૦ ૧
રસીયા તારા રગની, લાગી ચટકી ચિત્તડાં માંય;
શંક તજ સગ ડોલશું, હવે જગથી ડરે રે બલાય. છ૦ ૨
અચળ તમારો આશરો, મારે નહીં બીજાની આશ;
બ્રહ્માનંદ કહે રાજના, અમે દામ વીનાના દાસ. છ૦ ૩

૫૬ ૯૫૬ મું-રાગ ધન્યાઝી.

મારા લેરખડા ગિરિધારી રે, હું બલિહારી;
વહાલા મૂરતી મનોહર તારી રે, હું બલિહારી. ટેક૦

ફેટા બાંધ્યો પુટડો રે, શીરે લાલ કસુંબી લેરી;
આંખડીયું અણીઆળીયું રે, જોઈ તન ધન નાપુ ફેરી. હું ૧
ગરક ગુલાબી કુલના રે, તમે તોરા સુંદર ધરીયા;
નટવર રાપુ નેણમાં રે, મારા કહ્નનડ વર કેસરીયા. હું ૨
ગુણીઅલ ધીરે ગાવતા રે, તમે નાંખો છો રગ ઢાળી;
પ્રહ્લાનંદના વહાલમા રે, તારી લાલ છળી લટકાળી. હું ૩

૫૬ ૮૫૭ મું.

છેલા કાનડ કામણુ ગારા રે, પ્રીતમ ખ્યારા;
તમે નટવર નંદુલારા રે, પ્રીતમ ખ્યારા. ટેક૦
મોતીડે છાયું મોળીયું રે, વારી અંતર ભીજેલ અંગી;
શોભા તારી શી કહું રે, મારા લાલ ખીયા નવરંગી. પ્રી૦ ૧
કુડળ કાળુ કાનમાં રે, બાંયે બાળુ નગ જડેલાં;
ગજરા કુલ ગુલાબના રે, મારા ચિત્તડામાંહી ચડેલાં. પ્રી૦ ૨
હાથ કડા બેઉ હેમનાં રે, વારી અજબ નવલ આંટાળાં;
પ્રહ્લાનંદના વહાલમા રે, તારાં લોચનીયાં મરમાળાં. પ્રી૦ ૩

૫૬ ૮૫૮ મું.

છેલા નટવર સાચા સંગી રે, હો નવરંગી;
મારી જોઈને નજર ઉમગી રે, હો નવરંગી. ટેક૦
શ્યામ સનેહી શ્યામળારે, તારે છોગલીયે ચિત્ત લાગ્યું;
નાથ અલોકિક નેણનું રે, મારે બાણુ હૈયામાં વાગ્યું. હો ૧
સાવ સોનેરી સેહરો રે, રૂડી ઉપરણી આંટાળી;
થકીત થઈ રેહું તો ઠાવકી રે, તારા ભાલ તીલકને ભાળી. હો ૨
કાળુ ગૌર કપોલમાં રે, વહાલા તીબકડી સુખકારી;
પ્રહ્લાનંદના વહાલમા રે,હું તો આઘ અલ્ય મધ્ય તારી, હો ૩

૫૬ ૮૫૯ મું.

રૂડી મુરતી તારી રૂપાળી રે, હો વનમાળી;
મીઠી મુખવાણી મરમાળી રે, હો વનમાળી. ટેક૦
લોચનીયામાં લાલજી રે, વારી રસીક ચતુર વર રાપુ;
એક પગભર ઉભી રહું રે, કેઠી કંઠણ વચન નવ ઢાપું. હો ૧
મોહન મીઠી બોલની રે, મારાં ચિત્તડાંને નીત ચોરે;
હરીવર જોતાં હું થઈ રે, ખ્યારા ગરક ગુલાબી તોરે. હો ૨

ગોપી ગોકુળ ગામની રે, તમે મગન કરી મતવાલી;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, તારી આંખડલી અણીયાલી. હોં ૩

પદ ૯૬૦ મું- રાગ ધન્યાશ્રી.

મુગટહુકી શોભા સરસ બની, મુગટહુકી શોભા સરસ બની;
વીવીધ ભાત નંગ જડે અલોકીક, હીરા લાલ મની. મું ૧
રતન સિંહાસન શ્યામ બીરાજત, મુનીયન ભીર ધની;
સુંદર સ્વર કરકે ઋષિ મડળ, બોલત વેદ ધુની. મું ૨
કૌ ગાવત કૌ તાલ બળવત, ઠાડે વીવીધ ગુની.
શ્યામ રીઝાવન સખ હી દેખાવત, ચતુરાઈ અપની. મું ૩
ભાકી શોભા કહત નિરતર, શેષ હજાર ફની;
બ્રહ્માનંદ મુગટ છળી નિરખત, ભઈ અખી સુખની. મું ૪

પદ ૯૬૧ મું.

મુગટ શિર ધારે ગિરિધારી, મુગટ શિર ધારે ગિરિધારી;
કોટી કોટી કદ્રપકી શોભા, જેહી દેખત હારી. મું ૧
કચનહુંકો મુગટ અલોકીક, સુંદર સુખકારી;
ભાતભાતકે રંગ ભરે મહીં, નંગ જડીત ભારી. મું ૨
સુર નર મુનિવર દેખન આયે, આઈ સુરનારી;
નિરખત છળી મગન ભયે મનમે, બ્રહ્મા ત્રિપુરારી. મું ૩
ભૂષન વસન પહેર કનકાસન, બેઠે વનમારી;
બ્રહ્માનંદ ધનશ્યામ મુગટપર, જાવત બલિહારી. મું ૪

પદ ૯૬૨ મું.

મુગટ છળી દેખોરી માઈ, મુગટ છળી દેખોરી માઈ;
નીકે આજ બને નટનાગર, શોભા અગ છાઈ. મું ૧
અખર નવલ નવલ આભૂષણ, કમલ લીયે કરમાંઈ;
કાનનમે કુડલકી કાન્તિ, બરની ન ભાઈ. મું ૨
બેશ બનાય નવલ પિયા બેઠે, કનક સિંહાસન આઈ;
મોતીનકી ગલમાલ મનોહર, સુંદર સુખદાઈ. મું ૩
બાન સુભાગજન માન બઢાવત, પ્રપુલ્લ વદન સદાઈ;
બ્રહ્માનંદ શ્યામ ધન મૂરતી, નેનનમે ઠેહરાઈ. મું ૪

પદ ૯૬૩ મું.

મુગટહુકી શોભા કહી ન પરે, મુગટહુકી શોભા કહી ન પરે;
અજબ અલોકીક મસ્તક ઉપર, સુંદર શ્યામ ધરે. મું ૧

ચારહી એર રતનકી ચોકી, બીચ બીચ લાલ જરે;
પ્રીત સહીત સનકાલીક નારહ, દરશન આય કરે. મું ૨
એહી મુગટકે કેરે કેરે, વ્રજત્રીય ભુથ ફરે;
શ્યામ છબી નિરખનકે કારન, આપસમે ઝગરે. મું ૩
ભાકે ધ્યાન ધરત શિવ ભોગી, અતર હરખ ભરે;
પ્રદ્યાનંદ કહત એહી કરીકે, અગણીત જીવ તરે. મું ૪

*પદ ૯૬૪ મું.—(એરી એરી માયા જ રંગ, એ ઠાળ.)

મુગટકી શોભા વ્રજજનકે સુખકારી, એરી લાગત પ્યારી. ટેક.
મનમોહન શીર મુગટ મનોહર, ધારે ગિરિવર ધારી. એરી૦ ૧
નંગ જડીત માહી રંગ રંગકે, ભઈ શોભા અતી ભારી. એરી૦ ૨
ઉમગ ભરી સખહી ચલી આવત, નિરખન કુજવિહારી. એરી૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ મુગટ છબી ઉપર, સરવસ નાપુ વારી વારી. એરી૦ ૪

પદ ૯૬૫ મું—રાગ નાયકી.

ચતુર પીયારી, મેરા ચતુર પીયારી, મેરા ચતુર પીયા;
અખીયનકે બીચ રાખી લીયારી. મેં ટેક.
શોભિત ભાલ વિશાલ મનોહરરી, કેશરકો શુભ તિલક કીયારી. મેરા૦ ૧
શરહ કમલસે હુય દુગ સુંદર, સુંદર હાર લીયારી. મેરા૦ ૨
નટવર નાથ સુભન નિહારતરી, પ્રદ્યાનંદ ગરીબ જીયારી. મેરા૦ ૩

પદ ૯૬૬ મું.

રીઝ રંધરી, મે તો રીઝ રંધરી, મે તો રીઝ રંધ;
રસકે રસીલેસે ભેટ ભધરી. મેં ટેક.
જમુના તીર સંગ સખીયન કેરી, નીર ભરન કેરી કાજ ગધરી. મેં ૧
મોહનલાલ મીલે મોય મગ વિચ, શિરપર પાધ નધરી. મેં ૨
પ્રદ્યાનંદ મગન ભઈ દેખતરી, સુધ બુધ મેરીયાને ચોર લધરી. મેં ૩

પદ ૯૬૭ મું.

ચિત્ત અટકીરી, મેરે ચિત્ત અટકીરી, મેરે ચિત્ત અટકી;
નવલ છબીરી નાગર નટકીરી. મેં ટેક.
મોતીનકો સેહરો મન મોહતરી, લર સુંદર નૌતમ લટકીરી. મેં ૧
જરકસી પાધ લસત શિર ઉપરરી, રંગહુકી અટકીરી. મેં ૨
પ્રદ્યાનંદ લીયો ચિત્ત પ્રીતમરી, લોક લખ્યા સગરી પટકીરી. મેં ૩

પદ ૯૬૮ મું.

હરખ ભરીરી, અંખિયાં હરખ ભરીરી, અંખિયાં હરખ ભરી;
 રયામરી સુરત દેખ્યા પ્રગટ હરિરી. અં ૦ ટેક.
 કુલન ગેન્દ લીયે કર સુંદરરી, શિરપર ટેડી જ્યું પાઘ ધરીરી. અં ૦ ૧
 રસિક પીયા મેરે ઘરુ આયે, ધન ધન આજ ધરીરી. અં ૦ ૨
 અહ્માનંદ કહત મનમોહનરી, પલકનમે રાખું જતન કરીરી. અં ૦ ૩

પદ ૯૬૯ મું-રાગ પૂરવ.

છખી સુંદર નૌતમ જહુવરકી. છખી ૦ ટેક.
 છુટે પેચ અજબ રંગ છાયે, બુહનપર આયે ઢરકી. છખી ૦ ૧
 લાલ મનોહર નવલ કલગી, લટકી રહી મોતી લરકી છખી ૦ ૨
 નિરખત થકીત લઈ મેં સજની, શુદ્ધ ન રહી કછુ નીજ પરકી. છખી ૦ ૩
 અહ્માનંદ કોટી કદ્રપ છખી, એહી કરી હોય રહી હરકી. છખી ૦ ૪

પદ ૯૭૦ મું.

મન મોહન મોહની ડાર હઈ. મન ૦ ટેક.
 અથમત અરક ખરક ખીચ ઠાડી, આય અચાનક લેટ લઈ. મન ૦ ૧
 નીરખત નીકો છેલ ગુમાની, મન મસ્તાની હોય રહી. મન ૦ ૨
 લાયે મન મેરે મન લાવન, ધેનુ હોહાવન ભૂલ ગઈ. મન ૦ ૩
 અહ્માનંદ મુકુદકી મૂર્તિ, અખીયનકે ખીચ ધાર લઈ. મન ૦ ૪

પદ ૯૭૧ મું.

વસી મોહન મૂર્તિ અખીયનમે. વસી ૦ ટેક.
 નવલ કીશોર મોરે મન લાયે, ચોરી રખું દોય પખીયનમે. વસી ૦ ૧
 રસ ખસ પ્રીતમ સંગ રહીહું, સરસ લઈ સખ સખીયનમે. વસી ૦ ૨
 કોમળ નેન બેન તન કાતિ, માનહું જરે નગ નખીયન મે. વસી ૦ ૩
 અહ્માનંદ મુકુદકી અખ નિરખત, ચિત્ત ન ટીકત કબુ વિષયનમે. વસી ૦ ૪

પદ ૯૭૨ મું.

મજબૂવન આવત વનહુંસે. મં ૦ ટેક.
 સાંજકી વેર ટેર મૃદુ મોરલી, શોભતહે ગૌધનહુંસે. મં ૦ ૧
 કમલ નેન અતિ નીલ કલેવર, નીકે લાગત ધનહુંસે. મં ૦ ૨
 ધેનુ બોલાત ગાત મધુરે સ્વર, પ્રસંન રહત મજબૂનહુંસે. મં ૦ ૩
 અહ્માનંદ નંદનદન છખી, વિસરત નહીં પલ મનહુંસે. મં ૦ ૪

પદ ૯૭૩ મું-રાગ ગાડી ગરબી.

શ્યામની છબી રે સખી શ્યામની છબી;
 જોને કુલડાંથી છાંઇ સખી. શ્યા૦ ટેક.
 કુલોના તોરાની ફેરે, ભમર ઠરે શુંજાર,
 અંગો અંગ હરીને ઓપે, કુલડાંના શણગાર. શ્યા૦ ૧
 કાનુમે કુલડાંનાં કુડળ, કુલોના ભુજ બન્ધ;
 કુલતણા ગજરા ફાવે છે, સુંદર માંહી સુગધ. શ્યા૦ ૨
 કુલતણો શીર મુગટ જોધને, મગન ફીરે વ્રજનાર;
 પુલતણી શોભાપર જાયે, પ્રદ્યાનન્દ બલિહાર. શ્યા૦ ૩

પદ ૯૭૪ મું.

કુલની માળા રે શોભે કુલની માળા;
 બેની સુંદર વરને શોભે ગળે કું૦ ટેક.
 નવલ કલગી પટકા ઉપર, તોરે હૃદ વાળી;
 પુલની પછેડી ઓઢી, ઉભા વનમાળી. પુ૦ ૧
 કુલડાંની વૈજયંતી માળા, હરિવરને ફાવે;
 એ માળાને જોવા સારુ, ઈન્દ્રાદિક આવે. કું૦ ૨
 કુલ કલગી માથે લટકે, છબી નૌતમ સારી;
 પ્રદ્યાનન્દ કહે નટવર મૂરતી, નેણુમે ધારી. કું૦ ૩

પદ ૯૭૫ મું.

પુલની બની રે પોંચી ફૂલની બની;
 હેલી નટવરજીને હાથે પોંચી પુલની બની. કું૦ ટેક.
 કુલતણાં છોગલીયાં ફરતાં, મેલ્યાં મરમાળાં;
 કાનુ ઉપર પુલડાં ખોશ્યાં, લાગે રૂપાળાં. કું૦ ૧
 કુલ દડો ઉછાળે વહાલો, લટકે મન લેવા;
 એ લટકાને જોવા આવે, ભવ પ્રદ્યા જોવા. પુ૦ ૨
 પુલડાંની ટોપી ગુંથીને, પ્રેમે પેરાવી;
 પ્રદ્યાનન્દ કહે એ છબી મેં તો, અંતર ઠેરાવી. કું૦ ૩

પદ ૯૭૬ મું.

મન મારું મોહું રે આલી મન મારું મોહું;
 એની કુલડાંની શોભા જોધને મન મારું મોહું. મ૦ ટેક.
 કુલડાં કેરા ગજરા ધાર્યા, સુંદર વર છેલે;
 તે ગજરાની ફેરે ભમરા, કેડો ન મેલે. મ૦ ૧

પુલકાં કેરા તોડા પેર્યા, પ્રજાજીવન વાલે;
 ભુધરજી કુલાને ભારે, લટકતા ચાલે. મં ૨
 અલખેલાને સર્વે અગે, કુલી કુલવાડી;
 બ્રહ્માનંદ કહે એ છબી જોવા, આવીશ હું દાડી. મં ૩

પદ ૯૭૭ મું.—રાગ ગાડી.

સખી ઉઠ ઉઠ ચલ દેખરી, છબી સુન્દર નંદકુમારકી;
 ઉરકે ઉપર વિલસ રહે, શોભા કુલન હારકી. છં ૧
 કોમળ દેખ ધરે કાનનમે, કલીયું કર્ણીકારકી;
 જીહ્વ કરકે કછુ કહી ન જાવે, છબી નૌતમ શણગારકી. છં ૨
 નન્દરાયકુ આય દેખાવત, ગૌવાં અપની પારકી;
 બ્રહ્માનંદ જાત બલિહારી, ગોકુળકે સરહારકી. છં ૩

પદ ૯૭૮ મું.

સખી નિરખ નિરખ રહી લલચાધરી, મેરી અખીયાં નહકીશોરમે;
 આજ અચાનક મે જો ગઈથી, નન્દમહારકી પોરમે. મેં ૧
 અજબ નવીન અગરખી જેની, પહરી તન ચિત્ત ચોરમે;
 વસી કરી ગૌવનકુ ટેરત, હેરત દુગભર જોરમે. મેં ૨
 કુલન ગેદ ઉછારત કરસે, છકે જોવાની તોરમે;
 બ્રહ્માનંદ મગન ભઈ દેખત, વકી પાગ મરોરમે. મેં ૩

પદ ૯૭૯ મું.

એરી અબહી ગયો નદલાલરી, સખી ચિત્ત મેરો લલચાયકે;
 સાંજકી બેરીયાં મધુર મધુર સુર, વસીકે ટેર સુનાયકે. સં ૧
 મદ મદ ગતિ ચલત મનોહર, અગન નીકસે આયકે;
 અરુણ કમળ સમ નેન અલોકિક, બંકી પાઘ બનાયકે. સં ૨
 કહાન કુવરકે દર્શન કારણ, મે દોરી ઉઠ ધાય કે;
 બ્રહ્માનંદ ચલે મનમોહન, બેઠે કૌ ધર જાય કે. સં ૩

પદ ૯૮૦ મું.

મે તો મગન ભઈ મનમાંધરી, મેરી લગન લગી પ્રજાચદમે;
 પલ છન મોહી ધરી નહિ વિસરત, પરી પ્રેમકે કદમે. મેં ૧
 નવલ તરુન મનમોહન નિરખત, ચિત્ત ચોર્યો સુખકદમે;
 રસ લોભી અખીયાં પરવશ હો રહી, ગરક ભઈ આનંદમે. મેં ૨

ચકિત હોય ગઇ મે સજની, મધુર ચલત ગતિ મદમે;
બ્રહ્માનંદ ભૃગ મન મેરો, લુપ્થ નયન અરવિદમે. મેં ૩

પદ ૯૮૧ મું-રાગ ગાડી.

સખી ધનશ્યામ સલુની છબી ખ્યારી, હો બકે નવલ વિહારી. સં ૦ ટેક.
વદન કમળ સુખ સદન મનોહર, નિરખી મે ભઈ મતવારી. હોં ૧
લાલ શુલાખી પકજલોચન, મોચન ભવ દુઃખ ભારી. હોં ૨
સુંદર ગાવત બસી બળવત, આવત ગૌવન ચારી. હોં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રાણપ્રિયાકી, એહી છબી ઉરમે ઉતારી. હોં ૪

પદ ૯૮૨ મું.

આવે ધનશ્યામ વિહારી વનમારી, હો ખ્યારો ગિરિધારી. આં ૦ ટેક.
રૂપ વિલોકી રસિક રાયકો, મગન ભઈ મજનારી. હોં ૧
શોભા ધામ કામ સખ પૂરન, અંગો અંગકી છબી ન્યારી. હોં ૨
નટવર નાગર રૂપ ઉભગર, મુખપર મોરલી જ્યું ધારી. હોં ૩
બ્રહ્માનંદ આનંદ અલોકિક, રસબસ રૂપ નિહારી. હોં ૪

પદ ૯૮૩ મું.

આવે સુખસાગર ખ્યારો, હો નટવર મારો પીયા મત વારો. આં ૦ ટેક.
ચટકત ચાલ એ લાલ મનોહર, સુખકર પ્રાણ પીયારો. હોં ૧
પીતાંબર કટીપર ધરકે, ઉરપર હાર હજારો. હોં ૨
મોરલી અધર ધર હરત મેરો મન, વાલમ મજ ઉછાચારો. હોં ૩
બ્રહ્માનંદ વસો ઉર અંતર, નૌતમ નહદુલારો. હોં ૪

પદ ૯૮૪ મું.

સખી ધનશ્યામ મેરે મન ભાવે, હો બંસી અજબ બળવે. મં ૦ ટેક.
ગૌવનકે સગ શુણનિધિ ગિરિધર, બન ઠન બનતે જ્યું આવે. હોં ૧
ભૂષન બસન સુભગ તન પહીરે, ગહેરે સ્વરસે જ્યું ગાવે. હોં ૨
કારી કાબરી ધુમરી પીયરી, કહી કહી ધેન બોલાવે. હોં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રીતમ ખ્યારો, મોરો મન લલચાવે. હોં ૪

પદ ૯૮૫ મું-રાગ કલ્યાણ.

કેશર તીલક કરે, આવત હરી કેશર તીલક કરે; આવત હરી. ટેક.
ધરત રવેત ઝીને તન અંબર, ઝરત અમૃત નજરે. આં ૧
હોનું ભુજ સખા ગળે નંખીયા, અખીયાં પ્રેમ ભરે. આં ૨

પુલનકે ભુજખંધ મનોહર, કુલનકે ગજરે. આ૦ ૩
 અક્ષાનંદ ધનશ્યામકી મૂર્તિ, નિરખી નજર ઠરે; આ૦ ૪

૫૬ ૯૮૬ મું.

ચંદન ખોર કીચે, આવત હરી ચંદન ખોર કીચે; આવત હરી. ટેક.
 સાથ સખા મંડળ અતિ શોભિત, મોરલી હાથ લીચે. આ૦ ૧
 વામ શ્રવન તીલ શ્યામ મનોહર, નેનનસે લખીચે. આ૦ ૨
 સુંદર વંકી ભુલ અલોકીક, સુંદર હાર હીચે. આ૦ ૩
 નિરખી છખી ધનશ્યામ પીયાકી, અક્ષાનંદ જીચે. આ૦ ૪

૫૬ ૯૮૭ મું.

ગોવન સંગ હરિ, આવત માધ ગોવનસંગ હરી; આવત માધ. ટેક.
 ગૌ રજસે લપટાય રયો મુખ, ઉર વન માલ કરી. આ૦ ૧
 અતિ સુંદર નૌતમ તન અંગીયાં, પગીયાં રંગ ભરી. આ૦ ૨
 નિજ જન નિરખ હોત સુખ અતર, ઉઠત દુષ્ટ બરી. આ૦ ૩
 અક્ષાનંદ છખી પ્રીતમકી, નેનન વીચ ધરી. આ૦ ૪

૫૬ ૯૮૮ મું.

લાલનકી લગિયાં, રસીક દ્રગ લાલનકી લગીયાં; રસીક દ્રગ. ટેક.
 લાગત નેન પરી ધરનીપર, ચલત નહિ ડગીયાં. ૨૦ ૧
 મેરી ઓર નજર પીચે કીની, ઉર પ્રીતિ જગીયાં. ૨૦ ૨
 સુંદર હાર ગલે ખીચ શોભીત, સુંદર શિર પગીયાં. ૨૦ ૩
 અક્ષાનંદ અહોનિશ એહી છખી, રહો નેનન અગીયાં. ૨૦ ૪

૫૬ ૯૮૯ મું—રાગ કંઠ્યાણ.

પુલ મડળી સારી, શોભે છે આજ કુલ મડળી સારી. શો૦ ૧
 નરનારાયણ મધ્ય ખીરાજત, સખ જનકે સુખકારી. શો૦ ૨
 જીવ જાય ગુલાબ ચમેલી, ચંપા કલી લે સમારી. શો૦ ૩
 પુલતણી ચોકી ચોખંડી, ગુંથેલ જાલી ભારી. શો૦ ૪
 પ્રગટ પ્રમાણ નવલ પ્રીતમ પર, અક્ષાનંદ બલિહારી. શો૦ ૫

૫૬ ૯૯૦ મું.

કુલ મડળી રાજે, છખીલાજીની કુલ મડળી રાજે. છ૦ ૧
 અજખ માલતી નવલ ડોલરની, કલીરે લાવ્યાં હરી કાજે. છ૦ ૨
 પુલતણો મડપ અતિ નૌતમ, શીખર કેતકી છાજે. છ૦ ૩

વિધ વિધ પુષ્પના ગોખ ખનાવ્યા, ઈંદ્રભુવન છળી લાજે. છ૦ ૪
પ્રહ્લાનંદનો નાથ ખીરાજત, સુંદર સહિત સમાજે. છ૦ ૫

૫૬ ૯૮૧ મું.

પુલ મંડળી જોવા, ચાલો રે સખી પુલ મંડળી જોવા. ચા૦ ૧
પુલ મંડળ ખીચ નટવર ખેડા, માનનીયુંનાં મન મોવા. ચા૦ ૨
પુલ તણા ગજરા ફેરાળા, કોમળ કળિયું પ્રોવા. ચા૦ ૩
નંદકુવર પ્રીતે નિરખીશું, અતરનાં અઘ ધોવા. ચા૦ ૪
પ્રહ્લાનંદના નાથને લજીયે, જગમાં જાહર હોવા. ચા૦ ૫

૫૬ ૯૮૨ મું.

મોહન પુલની માળા, પેરી છે પ્રીતે મોહન પુલની માળા. પે૦ ૧
પુલતણી શિર ટોપી ધારી, તોરા અધિક રૂપાળા. પે૦ ૨
પુલતણા ખાળુ અતિ ફાવે, સુંદર સુગંધ સુંવાળા. પે૦ ૩
કુલતણા કર ગેહ ઉછાળે, ચપળ નયણુના ચાળા. પે૦ ૪
પ્રહ્લાનંદનો નાથ વંશીમાં, લાવે છે નૌતમ ઢાળા. પે૦ ૫

૫૬ ૯૮૩ મું-રાગ કલ્યાણ.

સલુણી છળી સુંદર સહજાનંદ, સલુણી છળી સુંદર સહજાનંદ. ટેક.
જન અંતરકી જાનત સમે વિધિ, કરુણાનિધિ સુખકંદ. સ૦ ૧
ભાલ વિશાલ ચાલ પગ ઠવની, માનું હું મત ગયદ. સ૦ ૨
જાકે ધ્યાન અજ્ઞાન વિનાસત, ત્રાસત હે ભવ ફંદ. સ૦ ૩
એ છળી આય વસો ઉર અંતર, નિશ દિન પ્રહ્લાનંદ. સ૦ ૪

૫૬ ૯૮૪ મું.

વસે ઉર સહજાનંદ સુખન, વસે ઉર સહજાનંદ સુખન. ટેક.
નવલ કીશોર ચોર હે મનકે, જનકે જીવને પ્રાન. વ૦ ૧
હયાનિધાન સમે સુખદાયિક, માયિક તમકે જાન. વ૦ ૨
ચરિત્ર અનૂપ ભૂપ ભૂપનકે, અદ્ભુત રૂપ ખખાન. વ૦ ૩
પ્રહ્લાનંદ રહો ઉર અંતર, નિશ દિન ચાકો ધ્યાન. વ૦ ૪

૫૬ ૯૮૫ મું.

સહજાનંદ સ્વરૂપ, વસો દગ સહજાનંદ સ્વરૂપ. વસો દગ. ટેક.
નૌતમ લાલ પાલ સંતનકે, અદ્ભુત ખ્યાલ અનૂપ. વ૦ ૧
સખ વિધિ જાણુ સદા સ્વે સાઅથ, ભૂપનકે મહા ભૂપ. વ૦ ૨

ભાકો રૂપ ધરે ઉર ભે નર, પરત નહીં ભવ કૂપ. વ૦ ૩
અદ્વાનંદ રહો દીલમે નીત, છબી સહુની ખૂંપ. વ૦ ૪

૫૬ ૯૯૬ મું.

સહજાનંદ જગ શ્યામ, મનોહર સજાનંદ જગ શ્યામ. મનોહર. ટેક.
સકલ સુહાવન ભાવન મનકે, સંતનકે વિસરામ. મ૦ ૧
નર નાયક લાયક હરિસુખનિધિ, સખ વિધિ પૂરન કામ. મ૦ ૨
શરણાગત વત્સલ જન સૌહૃદ, નિગમ રટત તેહી નામ. મ૦ ૩
અદ્વાનંદ હૃદે ઘેહી મૂર્તિ, આય વસો સખ જામ. મ૦ ૪

૫૬ ૯૯૭ મું-રાગ કલ્યાણ ચૌતાલ.

નીકે તેરે નેન સુખકારી. ટેક.
નેન સુખકારી સુંદર સહુને, શોભે મન લોભે નૌતમ અનીયારે. ની૦ ૧
ચતુર સુજાન શ્યામ દેખી લાજે કોટી કામ, પ્રેમીજનહુકે અતી પ્રાન પ્યારે. ની૦ ૨
કુવર રંગિલે કહાન ગાવત રસીલી તાન, દરસ પરસ વ્રજજન મન ભારે. ની૦ ૩
અદ્વાનંદ બલિહારી આચો પીયા ગિરિધારી, રસીક ગોકુલચન્દ વશીવારે. ની૦ ૪

૫૬ ૯૯૮ મું.

પીયા ધનશ્યામ છબી ટેક.
સુખધામ છબી સુખ ગોકુળ આનંદકારી વનમારી, શ્યામરે સુજાન કહાન. પી૦ ૧
ગલે પુલ માર ધારી પગીયાંકી શોભાન્યારી, દેખી મોહી વ્રજનારી નેન સાંન. પી૦ ૨
લટકે કલંગી શીશ અખીલ ભુવન ઇશ, સંગ સખા દસ વીશ કરે રસ પાન. પી૦ ૩
નવલ રંગિલે નાથ, મેરા દીલ તેરે હાથ, અદ્વાનંદ કીને કુરબાન પ્રાન. પી૦ ૪

૫૬ ૯૯૯ મું.

પ્યારી તેરી પાગ ગાવે. ટેક૦
સુખ રાગ ગાવે સુખ હસની ચલની નીકી, ગોપીનાથ આનંદ અગ અંગ. પ્યા૦ ૧
બાંહી બાબુબધ બાધે નેનહુકે બાન સાંધે, નવલ રંગીલી છબી લીની રંગ. પ્યા૦ ૨
અલકુંકી શોભા એસી માનુ બાલ અહી જેસી, વદન કમળ દેખી

લાજત અનંગ. પ્યા૦ ૩

અદ્વાનંદહુકે મીત અનોખી તીહારી રીત, શોભિત સહુને ગ્વાલ બાલ સંગ. પ્યા૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૦ મું.

આલી દેખો નહલાલ આલે. ટેક.
ગજહુકી આલે ચાલ ગજ ચટક ધરત પાવ, ગોપી સંગ ગિરિધર રંગભીનો. આ૦ ૧
શ્યામરે સહુને ગાત છબી બરની ન જાત, મૃગમદહુકો અગરાગ કીનો. આ૦ ૨

કુલકે બુકેહો તોરે બુકુટી બંકી મરેરે, કેશર તીલક બાલ નટવર કીનો. આ૦ ૩
અદ્વાનન્દ બલિહાર નંદકે કુમારપર, રાધિકાકો ઉરહાર હે પ્રવીનો. આ૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૧ મું-રાગ કાફી.

આવીને ખીરાબે મારે ઘોરડે રે, રંગીલા રાજેંદ્ર હો. આવીને. ટેક.
લટકાળા તારાં લટકાં રે જોધને રે, મનડું મોયું છે ખાબુ ઘોરડે રે. રં૦ ૧
જે જોધએ તે હું આણી આણી આહું રે, વચને બધાણી કાચે દોરડે રે. રં૦ ૨
વાલી લાગો છે તારા મુખડાની વાણી રે, વાલમ લોભાણી કુલડાં કેરે તોરડે રે. રં૦ ૩
અદ્વાનન્દના શ્યામ સોહાગી રે, જાવા નહિ દેઉં હું રાખીશ જોરડે રે. રં૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૨ મું.

કીધો મે તો જગ વેરી તુજ કારણે રે, ઊગાળા છેલા હો. કીધો. ટેક.
દુરીજન લોકડાં ટેંકે થાક્યાં રે, ધીરજ ધરીને રૈએ એક ધારણે રે. છા૦ ૧
અતર કેદ અલૌકિક મારે રે, માવા તારી મૂર્તિને સંભારણે રે. છા૦ ૨
રગ લાગો છે તારો શ્યામ સલુણા રે, બીક સર્વે કાઠી મેલી છે ખારણે રે. છા૦ ૩
પ્રીત સહિત મારે મંદિર પધારે રે, વહાલા અદ્વાનન્દ જાય છે વારણે રે. છા૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૩ મું.

માવા તારી મોરલીની તાનમાં રે, વેધાણી વાલમ હો. માવા. ટેક.
બાલ વિશાલ મનોહર શોભે રે, કુડળ શોભે છે સુંદર કાનમાં રે. વે૦ ૧
ગરક થૈ છું છેલા પુલડાંને ગજરે રે, ચિત્ત ચોર્યું આંખડલીની સાંનમાં રે. વે૦ ૨
નવલ રંગીલી તારી મોરલીને નાદે રે, પ્રેમ મગન થઈ રસ પાનમાં રે. વે૦ ૩
અદ્વાનન્દના શ્યામ સનેહી રે, વારી જઈ રગ લાગો ભીંના વાનમાં રે. વે૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૪ મું.

ઘેલી મુને કીધી ગોવિંદે ગારડી રે, વંશીમાં વહાલે હો. ઘેલી. ટેક.
વંશીનો નાદ સુણીને હું તો વનમાં રે, વશ થૈ ગઈ ન લાગી વારડી રે. વં૦ ૧
ગજગતિ આલ અલૌકિક જોધને રે, પાણી ભરવું વિસરી છે પાણીઆરડી રે. વં૦ ૨
નટવર નાથ અજબ છબી નિરખી રે, વેચવું મહી ભુલી મૈઆરડી રે. વં૦ ૩
અદ્વાનન્દના વહાલાની મનમાં રે, ખુબ ચડી ઉતરે નહીં ખુમારડી રે. વં૦ ૪

૫૬ ૧૦૦૫ મું-રાગ કાફી.

રાજ મારે મદીરંચે રહો રહો રે, મોહન. રાજ૦ ટેક.
હરસ પરશ કેરે દાન કરીને, દુર્મતિ દુખધા દહો દહો રે. મો૦ ૧
કહાન કુંવર અતિ હેત કરી, ગુણીયલ બાદ્યડી અહો અહો રે. મો૦ ૨

જગજીવન પોતાનાં રે જાણીને, કેવું હોય તે કહો કહો રે. મોં ૩
અક્ષાનંદના નાથ રંગીલા, અવગુણ અમારા સહો સહો રે. મોં ૪

૫૬ ૧૦૦૬ મું.

વહાલા મારે મંદીરિયે વસો વસો રે, આવી. વ૦ ટેક.
નવલ પાઘ શીર અજબ કલંગી, ફેટો કમર કસો કસો રે. આં ૧
ખાંદા ગ્રહી મુજને ખોલાવીને, હેતે સહિત હસો હસો રે. આં ૨
પ્રાણજીવન રંગરેલ પધારો, અવસર નહીં મળે અસો અસો રે. આં ૩
અક્ષાનંદના નાથ હઠીલા, જોરે હું તો રાખીશ કયાં જશે જશે રે. આં ૪

૫૬ ૧૦૦૭ મું.

માવા તારી મૂર્તિમાં મોહી મોહી રે, ખ્યારા. મા. ટેક.
તમ વિના નાથ ત્રિલોકમાંહી, વાલું ખીજું નથી રે કોઇ કોઈ રે. ખ્યારાં ૧
કમર કટારો લાગત ખ્યારો, જીવું છું હું છોગલીયું જોઈ જોઈ રે. ખ્યારાં ૨
મનમોહન તારી નવલ છળીમાં, રહી છું ચિત્તડું પ્રોઈ પ્રોઈ રે. ખ્યાં ૩
અક્ષાનંદ કહે તમ સારુ, કુલ મરજદા ખોઈ ખોઈ રે. ખ્યાં ૪

૫૬ ૧૦૦૮ મું.

આજ હું તો મોહનને મળી રે, યેની. આં ટેક૦
મનડાંની હામ પુરી મારે વાલે રે, તનડાની દાઝ ટળી ટળી રે. યેં ૧
લાવ સહિત ભૂધરજીને ભેટીને, લાગી હું તો ચરણે લળી લળી રે. યેં ૨
રસ ખસ થૈ રસીયાજીને સંગે રે, જાણે દુધ મિસરી ભળી ભળી રે. યેં ૩
અક્ષાનંદના નાથ સંગાથે, રંગની રેલ વળી વળી રે. યેં ૪

૫૬ ૧૦૦૯ મું-રાગ કાફી.

આંખડલી જાડુગારી શ્યામની રે, આં ટેક૦
નવલલાલ નિરખી દગ વંકે, ઘેલી કરી નારી ગોકુળ હોજી ગામની રે. આં ૧
નંદદુલારે ખ્યારે નજરની જ્યારે, ભુરકી નાખી કીધી વશ હોજી ભામની રે. આં ૨
પ્રેમ કટારી મારી ઘાયલ થૈ ગઈ, સુધ ભુલી મહીડા કેરાં હોજી ઠામની રે. આં ૩
અક્ષાનંદ કહે દીન રાતી, રટના લાગી છે એનાં હોજી નામની રે. આં ૪

૫૬ ૧૦૧૦ મું.

મૂર્તિમાં મોહી છુ ખ્યારા લાલની રે. મૂં ટેક.
મોર મુગટ શિરવદન મનોહર, ભાળી છળી નોતમ એના હોજી લાલની રે. મૂં ૧
લાલ કસુંખી ફેટો કમર ખીરાજે, ચિત્તડામાં ખુંતી શોભા હોજી ચાલની રે. મૂં ૨

મોતીડાંની ગળે માલ અલોકિક, ગરક થઇ જોધને હોજી ગ્વાલની રે. મૂં ૩
પ્રહ્લાનન્દના નાથને લેટી, શંકા મેટી છે કરમ હોજી કાળની રે. મૂં ૪
પદ ૧૦૧૧ મું.

નટવરજી રહોને મારાં નેણુમાં રે. નં ૦ ટેકં
નાથ નિમખ એક દૂર ન મેલું, હાજર ઉભી છું રાવળા હોજી કેણુમાં રે. નં ૧
જગત સોવત પિયા સુપનેમે, રટના લાગી છે દીન હોજી રેણુમાં રે. નં ૨
તમ વિના ખીજું ઝેર થયું છે, મનડું ન ગોઠે સગાં હોજી સેણુમાં રે. નં ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે નટનાગર, વાલપ લાગી છે હોજી તારા વેણુમાં રે. નં ૪
પદ ૧૦૧૨ મું.

પાતળિયા લાગી તમથી પ્રીતડી રે. પાં ૦ ટેકં
શ્યામ સહુણા મુજને સમજાવી, નવલ રંગીલી રૂડી હોજી નીતડી રે. પાં ૧
ગુણુઆહુક તમે છેલ ગુમાની, જાણો સર્વે રસ કેરી હોજી રીતડી રે. પાં ૨
રસિક સુહાગી છેલા તમ સગ રમતાં, રંગભર રજની હોજી વીતડી રે. પાં ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે તમ સંગે, જગમાં થઇ છે મારી હોજી જીતડી રે. પાં ૪
પદ ૧૦૧૩ મું-રાગ હુસેનિ કાફી.

આવોને રે નન્દકુમાર, મારા સમ આવોને ચોરા. ટેક.
રઠ મેલોને રહીઆળા રે રાજેદ્ર, વિનતિ કરુ છું વારમવાર. માં ૧
અબલાની અરજી અલબેલા, મનમાં ધરીએ મોરાર. માં ૨
પ્રીતડી લગાડી મારા રસિયા રે પ્રીતમ, છેટે નવ રહીએ રે લગાર. માં ૩
પ્રહ્લાનન્દના નાથ પધારો, છેલા મારા છોગાળા સરદાર. માં ૪
પદ ૧૦૧૪ મું.

છેટે નવ રહીએ મારા શ્યામ, સ્નેહટો કરીને છેટે. ટેક.
તમ વિના અલબેલા રે વહાલા, જંપ નથી થાતો આકુ જામ. સં ૧
મૂરખ લોક ફાઝી છોને મરતાં, દુર્મતી માયાનાં ગુલામ. સં ૨
પ્રાણુજીવન લટકાળા તારે ઉપર, તન ધન વારી નાખું ધામ. સં ૩
પ્રહ્લાનન્દના નાથ વિહારી, આવો વ્રજનારીના વિશ્રામ. સં ૪
પદ ૧૦૧૫ મું.

વહાલા તારો નટવર વેશ, વહાલો મુંને લાગે છે વહાલા. ટેક.
મનડાના રે માનેલ મરમાળા, કાળા શિર ખીતલીઆળા કેશ. વં ૧
મોહન વર તારુ રૂપ મનોહર, નટવર વ્રજના નરેશ. વં ૨
અજબ શોભે છેતારાં મોલીડાનો આંટો, ખની છળી છોગલીયાંની બેશ. વં ૩
પ્રહ્લાનન્દના પીયા તારી મૂર્તિ, હૈડામાં રહી છે હંમેશ. વં ૪
૧૯

૫૬ ૧૦૧૬ મું.

ખ્યારા મારા જીવન પ્રાણ, પ્રીતડી બંધાણી રે ખ્યારા. ટેક.
 મીઠું મીઠું બોલી મારા મીઠા રે માવા, ખાંતીલા કરી બોળખાણ. પ્રીં ૧
 શ્યામ સહુણા રંગભીના તમ સાથે, ચિત્તડાને થાયે છે સુવાણ. પ્રીં ૨
 મોહન વર ક્ષણ દૂર ન મેલું, છેલા મારા ચતુર સુબાણ. પ્રીં ૩
 બ્રહ્માનંદના પ્રીતમ તમ ઉપર, કીધું મે તો તન મારુ કુરખાણ. પ્રીં ૪

૫૬ ૧૦૧૭ મું-રાગ કાશી.

હારે, રંગ ભીના નંદકુમાર, તમપર વારી, વારી વારીરે જાઉં વારીરે. રં ૦ ટેક.
 હારે વહાલારે મુખડું જોઈને તારુ દુઃખડું ગયું છે મારુ, સ્વપ્ન થયો રે સંસાર. તં ૧
 હારે વહાલારે રસીક રસીલા, તારાં નેણાં રંગીલાં જોઈ, મોહી મજા કેરી નાર. તં ૨
 હારે વહાલા રે કુંડળ કાને મનોહર, કાજુ હેડે શોભે મોતીડાંનો હાર. તં ૩
 હારે વહાલા રે બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા, તમે મારા પ્રાણ આધાર. તં ૪

૫૬ ૧૦૧૮ મું.

હારે મતવાલા મોહનરાય, છબી તારી ખ્યારી; ખ્યારી, ખ્યારી રે લાગે
 ખ્યારી. મં ૦ ટેક.
 હારે, વહાલારે નટવર રૂપ અલોકિક, નિરખતાં નેણાં મારાં ત્રપત ન થાય. છં ૧
 હારે વહાલારે મોહનલાલ છબીલા, તારી મૂર્તિ આવીને વસી છે ઉરમાં. છં ૨
 હારે વહાલા રે જોવાને કાજે, નવલ જગજીવન લોચનીયાં રે અકળાય. છં ૩
 હારે વહાલા રે બ્રહ્માનંદના શ્યામસનેહી, બળવંત અહીં મોરી બાંધ. છં ૪

૫૬ ૧૦૧૯ મું.

હારે, મીઠાં બોલા મનોહર માવ, રૂપે તારે રીઝી, રીઝી રીઝી રે
 જોઈ રીઝી. મીં ૦ ટેક.
 હારે વહાલા રે લોચનીયાં રંગચોળ, રંગીલા બુકુટીનો અજબ બણાવ. રૂં ૧
 હારે વહાલા રે શોભે છે ફેટો અજબ, ગુલાબી કેશરના છટકાવ. રૂં ૨
 હારે વહાલા રે ગોળ કપોલ અલોકીક, નાસા મુખ તારુ સહિત ઉછાવ. રૂં ૩
 હારે વહાલા રે નેણુ થકી ક્ષણ, દૂર ન મેલું બ્રહ્માનંદના રે નાવ. રૂં ૪

૫૬ ૧૦૨૦ મું.

હારે વંશીવાળા નહકીશોર, ગુણીયલ ગેરી, ગેરી ગેરી રે વાળે ગેરી. વં ૦ ટેક.
 હારે વહાલા રે સુર સુણતાં ચકચૂર થઈ છું, વંશી તારી જાદુગારી જોર. ગું ૧
 હારે વહાલા રે હૃદીયા રે ભીંતર ધાવ ન રુઝે, નહીં જો સૂઝેરે નિશ લોર. ગું ૨

હારે વહાલા રે મોરલી સુણીને, જગ શકા મે તો મેલી, મેલ્યો સર્વે

કુલ કેરો નોર. શુ૦ ૩

હારે વહાલા રે પ્રદ્ધાનંદ કહે કાંઈ કીધું, ચિત્તડું લીધું છે મારું ચોર. શુ૦ ૪

પદ ૧૦૨૧ મું-રાગ કાફી.

વાલીડા કુંજવિહારી, વહન કમલપર વારી રે. વા૦ ટેક.

અજબ અલોકિકે મસ્તકે ઉપર, સુંદર પાઘ સમારીરે. વા૦ ૧

કુલ તણાં છોગલીયાં ફરતાં, ધાર્યાં ગિરિવરધારીરે. વા૦ ૨

અંતરમાંહી વસી છે આવી, મૂર્તિ મનોહર તારીરે. વા૦ ૩

પ્રદ્ધાનંદ કહે મજાવન, મોહન છે નિધિ મારીરે. વા૦ ૪

પદ ૧૦૨૨ મું.

છેલા તારુ છોગું ભાળી, મોહી છું હું વનમાળી રે. છે૦ ટેક.

મજવાસી નંદલાલ વિહારી, ચાલ જારી લટકાળી રે. છે૦ ૧

રસિક પીયા તારે ચટક રંગીલે, મોલીડે હૃદ વાળી રે. છે૦ ૨

લેરખડા જોઈ લગની લાગી, કોઈની રહું ન હવે ખાળી રે. છે૦ ૩

પ્રદ્ધાનંદ કહે પરવશ થઈ છું, પગ ભર ડોલું કેડે પાળી રે. છે૦ ૪

પદ ૧૦૨૩ મું.

કહાને મુને કીધી ઘેલી, હાથ રહું ન મન હેલી રે. ક૦ ટેક.

શેરડિયે મળિયો મુને સાંભો, મોહન છોગલાં મેલી રે. ક૦ ૧

નિરખતાં મન વશ કરી નાખ્યું, આંખ્યું મરમ ભરેલી રે. ક૦ ૨

ભૂલી ચીર શરીર તણી સુધ, હૈડાંની ધીર હરેલી રે. ક૦ ૩

પ્રદ્ધાનંદ કહે એની છળીમાં, પ્રેવાણી જોયા પહેલી રે. ક૦ ૪

પદ ૧૦૨૪ મું.

શ્યાને હવે રાખુ છાની, મૂર્તિ તમારી મન માની રે. શ્યા૦ ટેક.

દુરીજનિયાં પાડોશી દેખીને, છોને બળીને થાતાં વાંની રે. શ્યા૦ ૧

નટવર તમથી નેહ કરીને, પાછી ધરું નહીં પગ પાંની રે. શ્યા૦ ૨

રસિક સલુણા પીયા તમ સંગ રમવું, નથી વાતડલી એ નાની રે. શ્યા૦ ૩

પ્રદ્ધાનંદના નાથ તમારો, મહિમા જાણુ છે મોટા જ્ઞાની રે. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૦૨૫ મું-રાગ કાફી.

આલી મેરે દીલકી જાનન વાત, મેરે ચાર કનૈયા રંગભીનારી. આ૦ ટેક.

ચાર કનૈયૈકી વે બડી બડી અંખીયાં, દેખત દગ લલચાત. આ૦ ૧

પ્રાણુજીવન મનમોહન ખ્યારો, મધુરે મધુરે સ્વર ગાત. આ૦ ૨

વંકી વે બ્રુકુટી જ્યું કલગી, શિર વકી પાઘ બનાત. આં ૩
છેલ છબીલે જ્યુંકી નવલ છબીપર, બ્રહ્માનંદ બલભત. આં ૪
પદ ૧૦૨૬ મું.

પ્યારેતેરી અખીઆં મોહન, ભેર લગીયાં નિરખત સુધ હુરી લીનીરી. પ્યાં ૦ ટેક.
આય અચાનક લગી તેરી અંખીયાં, શ્યામલીયા હો ચિત્ત ચોર. પ્યારે ૦ ૧
કહા જાનું વે મોય કહા કરી ડાયોં, કલ ન પરન નિશ ભોર. પ્યારે ૦ ૨
નિરખી સલુની છબી લઈ હું દીવાની, મન અટક્યો એહી દોર. પ્યારે ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પીયા શ્યામ ચતુર વર, તુમ લગ મેરી દોર. પ્યારે ૦ ૪
પદ ૧૦૨૭ મું.

નીકી તેરી મૂર્તિ મોહનલાલ, પ્યારે આય બસી દીલ મેરેરી. નીં ૦ ટેક.
શ્યામ સલુને તેરો વદન વિલોકિત, મેરા દીલ ખુશીઆલ. નીં ૦ ૧
છેલ રંગીલે તેરી પાઘ છબીલી, ચટક રંગીલી તેરી ચાલ. નીં ૦ ૨
કહાનકુંવર રંગ ભીને તેરે કારન, છોડ્યો જગ જંબાલ. નીં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્યારે મનમોહન, લીભે મોય સબાલ. નીં ૦ ૪
પદ ૧૦૨૮ મું.

વાગી તેરી મોરલી પ્યારે કહાન, વનમે ટેર સુનત મન લીધુ તરી. વાં ૦ ટેક.
નવલ કનૈયા તેરી મોરલીમે જાહુડા, પરવશ કીના મેરા પ્રાન. વાં ૦ ૧
ઓર સકલ વિસરાય દીયા હે, મેરે દર્શનસે ગુજરાન. વાં ૦ ૨
જખ દેખુરી તખ સુખ મેરે દીલમે, વિન દેખે હેરાન. વાં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વૃત્તિ મનકી, અટકીરી ભીને વાન. વાં ૦ ૪
પદ ૧૦૨૯ મું-રાગ કાફી.

શ્યામ ચતુર છોગાવાળા કેરી, આંખડલી અણીઆળી રે. શ્યાં ૦ ૧
આંખડલી અણીઆળીરે એની, વેધી લીધી છે મહીવાળી રે. શ્યાં ૦ ૨
સુંદર વરને મસ્તક શોભે, પાઘડલી પેચાળી રે. શ્યાં ૦ ૩
જમુના તીર જહુપતિ વાચે, મોરલડી મરમાળી રે. શ્યાં ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે વશ કરી લીધી, મોહન વર વનમાળી રે. શ્યાં ૦ ૫

પદ ૧૦૩૦ મું.

કહાનકુંવર રંગભીના કેરી, મૂર્તિ નવલ અતિ પ્યારી રે. કં ૦ ૧
રંગ ભીના ઘનશ્યામ સુંદરની, આંખ્યુ કામણુગારી રે. કં ૦ ૨
મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, નહી વિસરે વિસારી રે. કં ૦ ૩
એ મૂર્તિને અંતર ધારીને, મમ્મ ફરે વ્રજનારી રે. કં ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે નટવર નિરખી, ખૂબ ચઢી છે ખુમારી રે. કં ૦ ૫

પદ ૧૦૩૧ મું.

છેલ છબિલો અલખેલો, સખી મોહન મોરલી ખળવે રે. છે૦ ૧
મરમ ભરી મોહન કેરી મોરલી, દીલડાની સુરત ડગાવે રે. છે૦ ૨
વાંસલડી વેરણ થઈ લાગી, આઠ પહોર અકળાવે રે. છે૦ ૩
સાંભળતાંરે મુંને શુયે થઈ બાય છે, નેણે નિદ્રા ન આવે રે. છે૦ ૪
અદ્વાનંદનો નાથ ભેયા વિના, લોજન પણ નવ લાવે રે. છે૦ ૫

પદ ૧૦૩૨ મું.

લાલ નવલ લટકાળા કેરુ, છોગલિયું ચિત્ત ચોરે રે. લા૦ ૧
મરમાળું મોહન કેરુ મોલીડું, કસબ સોનેરી ચહુ કોરે રે. લા૦ ૨
જેતાં નૌતમ રંગડો જામ્યો છે, સુંદર કુલડાને તોરે રે. લા૦ ૩
ખોર કરી ચઢન કેરી ખાસી, ગિરિધારી ચિત્ત ચોરે રે. લા૦ ૪
અદ્વાનંદના નાથની કેડે, મનડુ દોડે છે જોરે જોરે રે. લા૦ ૫

પદ ૧૦૩૩ મું-રાગ કાફી.

સહજનંદ છપી શ્યામ મનોહર, નિરખત નૌતમ ગતિ લલચ્યાની. સ૦ ટેક.
નૌતમ રૂપ અનુપ નિરખ સખી, હરખ ભયો અંતર હુલસાની;
તીખે નેન બેન મુખ ઉત્તમ, મિત મિત હાસ મનોહર ખાની. સ૦ ૧
સુંદર શ્યામ ધામ છબિ શોભિત, પૂરન કામ સદા સુખદાની;
નટવર લેષ શેષ શ્રુતિ ગાવત, પાર ન આવત અતિ અપ્રમાની. સ૦ ૨
વિદ્યાધાર ધાર તન વિચરત, પાર કરત અધમન જગ પ્રાની;
ચરિત્ર અપાર ઉદાર કથા તેહિ, ધન્ય નરનાર જેનું સત્ય માની. સ૦ ૩
વિકસિત અમલ કમલદલ સાદશ, કોમલ મુખ કાંતિ દિલજની;
એસી છપી અનૂપ અલોકિક, અદ્વાનંદ હૃદે ઠેરાની. સ૦ ૪

પદ ૧૦૩૪ મું.

સહજનંદ શ્યામ સુંદર પર, વાર વાર મે જાઉં બલિહારી. સ૦ ટેક
મન ભાવન પાવન અધમોચન, લોચન છપી અંખૂજ અનુસારી;
શોભિત ગાત જાત નહીં વરની, નાથ નવલ છપી લાગત પ્યારી. સ૦ ૧
લાલ વિશાલ રસાલ વચન મુખ, સદા દયાલ સંતન સુખકારી;
મોતીન માલ તમાલ સરસ તન, કાલ વ્યાલ મેટન ભય ભારી. સ૦ ૨
જરકસ લસત સુપાધ શિર શોભિત, જામા જરકસ અધિક ખનારી;
નિરખ નિરખ મન મગન ભધહું, વિદ્વ નિવારન શ્યામ વિહારી. સ૦ ૩
કંચન જટિત અજબ આભૂષન, વસન અનોપમ અંગ સુહારી;
અદ્વાનંદ નવલ મોહનકી, અતોલિત છબિ ઉપમા સખ હારી. સ૦ ૪

પદ ૧૦૩૫ મું-રાગ કાનડો.

દેખો રે માઈ સ્યામ, દેખો રે માઈ સ્યામ. ટેક.
ચતુર વર વ્રજત્રીય મન ભાવે, નટવર મોરલી બળવે. દે૦ ૧
મોરલી બળવે ખ્યારો નંદકોદુલારો, ચિત્ત મેરો લલચાવે. દે૦ ૨
છેલ ચતુર વર વ્રજરાજ સાંવરો, દિન દિન પ્રીત બઢાવે. દે૦ ૩
મોહન લાલ મોરલી અધર ધર, ગીત મધુરાં ગાવે. દે૦ ૪
અજબ રંગીલા સાંવરીયાકે ઉપર, અક્ષાનન્દ બલિ બાવે. દે૦ ૫

પદ ૧૦૩૬ મું.

કુંવર નીકો કહાન, કુંવર નીકો કહાન. ટેક.
રંગીલો ગિરિવરધારી, વ્રજપતિ કુંજવિહારી. કું૦ ૧
નીકે નેન બેન મુખ નીકે, નીકી છબી જગ ન્યારી. કું૦ ૨
લાલ વિશાલ તીલક છબી સુંદર, પાઘડલી લાગે અતિ ખ્યારી. કું૦ ૩
બ્રુહ કબાન વકે દગ કરકે, વેધ લઈ વ્રજનારી. કું૦ ૪
છેલ ચતુર વ્રજરાજ શ્યામવર, અક્ષાનન્દ બલિહારી. કું૦ ૫

પદ ૧૦૩૭ મું.

ચતુર વર છેલ, ચતુર વર છેલ. ટેક.
છબીલો લાગત ખ્યારો, નાગર નંદકુલારો. ચ૦ ૧
મોતીન માલ વિશાલ મનોહર, નીકો કમર કટારો. ચ૦ ૨
કુલનકે ભુજબંધ અલોકિક, વ્રજપતી મોતીન વારો. ચ૦ ૩
કુડળ આય ઝુકે દોઉ કાનન, તોરો શીશ અટારો. ચ૦ ૪
અક્ષાનન્દકો નાથ સાંવરો, ન કરુ દગહુસે ન્યારો. ચ૦ ૫

પદ ૧૦૩૮ મું.

વાલમ મોરો કુંજવિહારી, છબી મનમાની ગિરિધર છેલ શુભાની. વા૦ ૧
અખીયાસો રંગી લાલ કેશર તીલક લાલ, રેખ અધીક સુખદાની. વા૦ ૨
નવલ કલંગી નીકી ચિત્તકું હરાવે, પાઘ ન જાય બખાની. વા૦ ૩
રૂપ અલોકિક ચતુર પીયાકો, લખી મોરી અંખીયાં લોભાની. વા૦ ૪
અક્ષાનન્દ કહે નાથકી મૂર્તિ, અંતરમાંય ઠેરાની. વા૦ ૫

પદ ૧૦૩૯ મું-રાગ અડાણો.

મો મન ભમર નિરંતર આહુત, વહન કમલ ધનશ્યામ પીયાકોરી. મો૦ ૧
મધુર મનોહર વચન સુધારસ, અધીક જતન કરી રાખીલીયાકોરી. મો૦ ૨
ભરતબડકે માંહી નિરંતર, તન ધરીકે એહી કામ કીયાકોરી. મો૦ ૩
અક્ષાનન્દ કન્દ સુખ મૂર્તિ જીવન, હે શિવ આદિ શ્રીયાકોરી. મો૦ ૪

પદ ૧૦૪૦ મું.

સુંદર શ્યામ વદનકી શોભા, નિરખ ઠસ્ત લોચન અરુ છતીયાંરી. સું ૧
શરદ સરોજ પ્રપુલ્લિત દગ દોડ, તામેહી રેખ અલોકિક રતીયાંરી. સું ૨
અધર અરુન ફળ બિંબ મનોહર, બીજ દંત પગતીયાંરી. સું ૩
બ્રહ્માનંદ કહત ભઈ રસબસ, શ્રીધનશ્યામ સુનત મુખ બતીયાંરી. સું ૪

પદ ૧૦૪૧ મું.

શ્રીધનશ્યામ ચરન શોભાપર, યા તન વાર ફેરી ડારરી. શ્રી ૧
અકુશ કુલીશ અર્ધશશી અંબુજ, ઉર્ધ્વરેખ અંતર નીત ધારરી. શ્રી ૨
પદ પદલવ અંગુલિકા નખ મની, તેહી ચિંતત ઉરકો તમ ટારરી. શ્રી ૩
બ્રહ્માનંદ મુકુંદ ચરન છળી, નેન નિકટ રખી અખંડ નિહારરી. શ્રી ૪

પદ ૧૦૪૨ મું.

વાત કહો ધનશ્યામ પીયા તુમ, રાત રસિક કુનકે સંગ ભાગેરી. વા ૧
શીથળ હોય રહી પદ ગતીયાં, કાજળ રેખ કપોલન લાગેરી. વા ૨
કેસો ધામ નામ કહો વાકો, જ્યાકે સંગ એસે અનુરાગેરી. વા ૩
બ્રહ્માનંદ કહત રસ મૂર્તિ, આજ દરિદ્ર કુનકે તુમ ભાગેરી. વા ૪

પદ ૧૦૪૩ મું-રાગ બીહાગ.

શોભિત શ્રીધનશ્યામ, મહાપ્રભુ સંત મડળમે.	શો ૦	ટેક.
મહામનોહર મૂર્તિ લખીકે, લાજત કોટિક કામ.	મ ૦	૧
શિશ કલંગી શોભતી અતિશે, ઉપર મુક્તા દામ.	મ ૦	૨
પુંચી નંગ જડાવકી કરમે, છબિ સુંદર સુખધામ.	મ ૦	૩
બ્રહ્માનંદ કહે નાથકો અંગમે (?),* રૂપ રહો સખજામ.	મ ૦	૪

પદ ૧૦૪૪ મું.

દગમેં શ્યામ સુબન, વસો મેરે કુંજવિહારી.	દ ૦	ટેક.
લોચન મેરે લાલચુ ભયેહે, ગજરામે શુલતાન.	વ ૦	૧
શોભા ધામ સુબનકી મૂર્તિ, સુંદર નવ ધનવાન.	વ ૦	૨
બહુત રસીલી બોલની મુખહે, પૂરન ચંદ્ર સમાન.	વ ૦	૩
બ્રહ્માનંદ કહે નાથકી છબિકો, નેન કરત રસ પાન.	વ ૦	૪

પદ ૧૦૪૫ મું.

પાર નિભાઇયો પ્રીત, પીયા ધનશ્યામ સનેહિ.	પા ૦	ટેક.
અવશુભ મેરે નાથજી કબહુ, શ્યામ ન ધરિયો ચિત.	પી ૦	૧

તોડી સખ સંસારસે અબતો, તમસંગ મોહબત કીત.	પી૦ ૨
જેસે નાર કુનારને શરનો, સાઅથ નરકો લીત.	પી૦ ૩
મોહન મોય ન બુલીઓ મનસે, બ્રહ્માનંદકે મીત.	પી૦ ૪

પદ ૧૦૪૬ મું.

લાવન તેરી લાલ, વસી મેરે અંતર માંહિ.	લા૦ ટેક.
રસિક રસિલી બોલની હસની, ચટક રંગીલી ચાલ.	વ૦ ૧
પાઘ રંગીલી શિશપે બનીહિ, તિલક મનોહર લાલ.	વ૦ ૨
દક્ષિણ ભાગ કપોલમે તીલકી, શોભા અધિક વિશાલ.	વ૦ ૩
વામ શ્રવણ તીલ દેખકે ભઈ હું, બ્રહ્માનંદ નિહાલ.	વ૦ ૪

પદ ૧૦૪૭ મું-રાગ ખશાચ.

મોલીડામાં મન મોયું રે, હેલી મારા વિસામાના.	મો૦ ટેક.
અંતરમાં વસિયું મારે આવી, જે દહાડાથી મે તો જોયું રે.	હે૦ ૧
કુળ લજ્જા સગપણ જગ કેરુ, એ સારુ મે સર્વે જોયું રે.	હે૦ ૨
વણ દીઠે તન તાપ વધે છે, જેમ મીન નિર વિછોયું રે.	હે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એના મોલિડામાં, પ્રિત સહિત ચિત્ત પ્રોયું રે.	હે૦ ૪

પદ ૧૦૪૮ મું.

મોલીડું રંગ ભરિયું રે, હેલિ રંગલિના કેરુ.	મો૦ ટેક.
ચોલ કસુબિ ચટક રંગિલું, શ્યામ પીયે શિર ધરીયું રે.	હે૦ ૧
જગના જીવન કેરુ મોલિડું જોધને, બીજું મુંને સર્વ વિસરિયું રે.	હે૦ ૨
અલવિલે નૌતમ આંટામાં, હરિવર મન મારુ હરિયું રે.	હે૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથનું મોલિડું, અંતરમાં આવી ગરિયું રે.	હે૦ ૪

પદ ૧૦૪૯ મું.

છોગલિયું મરમાળું રે, સખિ જોને શામળિયાનું.	છો૦ ટેક.
ડોલરિયાને રંગભર દેખતાં, અતર થયું છે અજવાળું રે.	સ૦ ૧
અતિ આનંદ વધે મારે અંતર, ભાવ સહિત નિત્ય ભાળું રે.	સ૦ ૨
પ્રેમ ભરી હરિની પાઘડલીમાં, રુડું દીસે છે રૂપાળું રે.	સ૦ ૩
બ્રહ્માનંદને ચિત્તડે ચોટયું, કામણુગારું લટકાળું રે.	સ૦ ૪

પદ ૧૦૫૦ મું.

છોગલિયું મન ભાવ્યું રે, સખિ મારા શ્યામળાનું.	છો૦ ટેક.
ચતુર પીયાને નવલ છોગલિયે, ચિત્ત મારું લલચાવ્યું રે.	સ૦ ૧
વજનારીનાં મન વશ કરવા, લાલ પીયે લટકાવ્યું રે.	સ૦ ૨

નંદકુંવર કેરું છેાશું નિરખી, જગનું મેં સુખ વિસાર્યું રે. સં ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે જતન કરીને, અંતરમાં ઠેરાવ્યું રે. સં ૪

પદ ૧૦૫૧ મું-રાગ ખમાચ.

નિરખે નંદકુંમાર, નેતુ નિરખે નંદકુંમાર;
 લાલ સુરંગી પાધ મનોહર, ગોકુલકે શિરદાર. નેં ૧
 શ્યામ સુંદરવર છેલ પિયાકી, શોભા બની હે અપાર;
 મનરંજન કાને ગજમોતિ, હિયકે મોતિન હાર. નેં ૨
 મનમોહનકી મૂર્તિ ઉપર, વારુ મે મદન હજાર;
 પ્રદ્યાનંદ કહે મન મોહ્યો, ઉપરણીકે તાર. નેં ૩

પદ ૧૦૫૨ મું.

રસિયોજી વ્રજરાવ, પ્યારો રસિયોજી વ્રજરાવ;
 પુલનકી ગલે માલ ખીરાજે, ઘેહડ પાધ બનાવ. ખ્યાં ૧
 કેશર તિલક અનોપમ કરકે, મન હર લીનો માવ;
 અધિક અધિક નીત બાદત અંતર, ભૂધરજીકો ભાવ. ખ્યાં ૨
 ગોપિજન વલ્લભ ગિરિધારી, નટવર સુંદર નાવ;
 પ્રદ્યાનંદ નિરખ છબિ પ્રીતમ, ચિત્ત મેરે હોત ઉછાવ. ખ્યાં ૩

પદ ૧૦૫૩ મું.

છબી તેરી સુંદર શ્યામ, નીકી છબી તેરી સુંદર શ્યામ;
 વ્રજજીવન મેરે આય વસી હે, અંતર આહુ જામ. નીં ૧
 ગુણસાગર વ્રજરાજ ગલે બિચ, પેરીજયું મુક્તા દામ;
 નાથ મનોહર મૂરતિ નિરખત, હોત ન પૂરણ હામ. નીં ૨
 પ્રાણનાથ પુરુષોત્તમ પ્યારે, નિજ જનકે વિસરામ;
 પ્રદ્યાનંદ કહે તેરી ઉપર, વારુ મે કોટિક કામ. નીં ૩

પદ ૧૦૫૪ મું.

રસિક મનોહર રૂપ, તેરો રસિક મનોહર રૂપ;
 આય બરયો અંતરમેં મેરે, આહું જામ અનૂપ. તેં ૧
 ચરણ કમલ નખ મંડળ શોભા, ખૂબ રહિ ચિત્ત ખૂપ;
 જો યહ છબિ ધરે હૃદયમેં, સો ન પડે ભવ કૂપ. તેં ૨
 નંદકુંવર તુમ છેલ નવિને, ભૂપનકે મહા ભૂપ;
 પ્રદ્યાનંદ વદન અનુરાગત, નહિ વ્યાપત જગધૂપ. તેં ૩

પદ ૧૦૫૫ મું.—રાગ ખમાચ.

છબિ સુભગ સહુને શ્યામકી, બંકી કલંગી હરી લીયોવે ચિત્ત. છ૦ ટેક.
વંકે નેન બુકુટી પુનિ બંકી, નિરખત મન લોભિતવે. છ૦ ૧
જામા જરિદા પાઘ પુનિ જરકસી, શોભિત તુરરા સહિતવે. છ૦ ૨
મોતિન માળ વિશાલ વિનોદિત, જરકસી કટિ કસી લિતવે. છ૦ ૩
સહજનંદ મનોહર મૂરતિ, અદ્વાનંદકે ચિત્તવે. છ૦ ૪

પદ ૧૦૫૬ મું.

રંગભીને રસીલે લાલકી, અજબ રૂપ છબિ બની હે આજ. ૨૦ ટેક.
વસન સુરંગ અગ પ્રતિ ભૂષણ, દેખ લજિત સુરરાજવે. ૨૦ ૧
સુંદર નેન વેણુ પુનિ સુંદર, સુંદર સખ તન સાજવે. ૨૦ ૨
જરકસ લસિત સુભગ શિર સેહુરો, અજબ બને હે મહારાજવે. ૨૦ ૩
સહજનંદ પ્રગટ ભયે સમૃથ, અદ્વાનંદકે કાજવે. ૨૦ ૪

પદ ૧૦૫૭ મું.

હોરી નવલ રંગીલે કહાનસે, ખેલનકી રત બની હે આય. હો૦ ટેક.
લાલ છબિ નિરખત ચિત્ત લોભા, શોભા વરણી ન જાયવે. હો૦ ૧
પ્રેમયુક્ત છુટત પીચકારી, ઉમગ રંગ ન સમાયવે. હો૦ ૨
સતન ભીર અલિ તહાં સતત, રત વસંત જદુરાયવે. હો૦ ૩
અદ્વાનંદ લાલ છબી નિરખત, પ્રેમ મગન સુખ પાયવે. હો૦ ૪

પદ ૧૦૫૮ મું.

કહી જાત ન શોભા આજકી, છબી અજબ બની મહારાજકી. ક૦ ટેક.
ઉડત ગુલાલ અબીલ અનોપમ, સખિયન ભીર સમાજકીવે. ક૦ ૧
બાજત તાલ મૃદંગ ડક, ઝીણી તાંત રવાજકીવે. ક૦ ૨
શ્યામ મનોહર હોરી ખેલત, લજિત છબી સુરરાજકીવે. ક૦ ૩
અદ્વાનંદ શ્યામ સગ ખેલત, મીટ ગઈ આંટી લાજકીવે. ક૦ ૪

પદ ૧૦૫૯ મું.—રાગ ખમાચ.

ચિત્તડા હમારા ચોર, સુંદર શ્યામને લીયા હે;
ગુલતાન ભઈ મેં આલી, ખ્યાલા અજબ પીયા હે. ટેક.
જરકસકા સુંદર જામા, મોતીયનસે જર લીયા હે,
પટકા અજબ રંગીલા, શિર મુગટ ઝુક રીયા હે. ચિ૦ ૧
પેહુરે કડા ચોર પહુચી, અતિ જટિત નંગ કીયા હે,
બાંધ્યાં બંધે હૌ બાબુ, મોતીયનકી લર લીયા હે. ચિ૦ ૨

ઝરકું મનોહર લટકે, કરનન કુંડલ દીયા હે;
બલ બલ પ્રદ્ધાનન્દ, છબી દેખકે જીયા હે. ચિં ૩

૫૬ ૧૦૬૦ મું.

શ્યામરેકી સૂરત દેખ, મે તો બાવરી ભઈરી;
માધુરી અનોપમ મૂર્તિ, સખ રીત જયુ નઈરી. ટેક.
સખ સખીયનકે સંગમે, જલ ભરનકું ગઈરી;
મગ વિચ મોહન અટકી, બાઈયાં પકર લઈરી. સ્થાં ૧
નટવરકી શોભા લખકે, મે થકિત હો રઈરી;
મે કયા કરરિ આલિ ગૃહકી, જી સુધ ન રઈરી. સ્થાં ૨
કહે પ્રદ્ધાનન્દ વનમે, વશી કહાનકે અઈરી;
મિલકે લગાઈ છતિયાં, બતિયાં અજબ કઈરી. સ્થાં ૩

૫૬ ૧૦૬૧ મું.

વંશોકી તાન સુનકે, મન કહાનસે લગા હે,
અખ આય ખડા હે આલી, મેરે નેનકે અગા હે. ટેક.
મે ભુલ ગઈ નિજ ઘરકું, વિસયાં કુટુંબ સગા હે;
નિઃશંક ભઈ મે ડોલું, ડર લોકકા ભગા હે. વં ૧
અતિ સુંદર સુખ અંગમે, રંગ અજબસે રંગા હે;
મોતિયનકી માલા ગલેમે, નિત્ય પ્રેમમે પગા હે. વં ૨
મેહેરમ મળ્યા મોય મનકા, તનકા મમત તગા હે;
મીલ પ્રદ્ધાનન્દ પીયસે, ધન્ય ભાગ જી જગા હે. વં ૩

૫૬ ૧૦૬૨ મું.

વંશરી મનોહર વાય, મેરે ચિત્તકું હયાં હે;
છબી દેખકે રંગીલી, વર એહિ મે વયાં હે. ટેક.
પેહરી સુરંગી કચ્છનિ, વિછમે ભરથ ભયાં હે;
અંગીયાં બની અદરસહુકી, શિર મુગટ જયુ ધયાં હે. વં ૧
કુંડલ લસત કાનનમે, ઝલપુસે જાય લયાં હે;
અરવિંદ બને દોહ અંખીયાં, ભૂહ ભમર ધૂન કર્યા હે. વં ૨
આભુષણ સુંદર અંગમે, ઝોહર કનક જયાં હે;
છબી પ્રદ્ધાનન્દ લખકે, આય ચરનમે પયાં હે. વં ૩

૫૬ ૧૦૬૩ મું-રાગ પરજ ખમાય.

આંગણિયે ઝાઝું શું લાણિયે, આવો કહાના મારે આંગણિયે. ટેક.
ભાવ કરી નટ નાગર ભેટો, હૈડાના તાપ પીયા હણિયે. આં ૧

હાથ કડાં મોતીડાં કેરી માલા, સુંદર છેલ બણીકણીયે. આ૦ ૨
 નૌતમ સુન્દર પાઘડલીના, પેચ ઝુક્યા આવી પાંપણીયે. આ૦ ૩
 અદ્વાનંદ કહે પ્રેમ કરીને, તપત કર મહી માંબણીયે. આ૦ ૪

પદ ૧૦૬૪ મું.

ઓસરિયે મનડાં હરિયે, આવો પ્યારા મારી ઓસરિયે. ટેક.
 મારુ મંદીરીયું તે શ્યામ તમારુ, છેટે છેલા શીદને ફરિયે. આ૦ ૧
 પ્રીતમ નૌતમ પાઘડલીમાં, સુંદર છોગલીયાં ધરીયે. આ૦ ૨
 કુલડાંના હાર અનોપમ પેરી, કોડે કોડે લટકાં કરીયે. આ૦ ૩
 અદ્વાનંદના નાથ છખી તારી, જોઈ જોઈ અંતરમાં ઠરીયે. આ૦ ૪

પદ ૧૦૬૫ મું.

ડોલરિયા રંગના ભરિયા, હસીને જોલો હરિ ડોલરિયા. ટેક.
 નટવર સુંદર નાથજી રે, તમને મેં અંતરમાં ધરિયા. હ૦ ૧
 મિથ્યા જગની લાલચ મેલી, પ્રાણ થકી પ્યારા કરીયા. હ૦ ૨
 જગજીવન તારાં રૂપને જોઈને, સર્વે વિષય રસ વિસરિયા. હ૦ ૩
 અદ્વાનંદના છેલ છબિલા, કહાન ચતુર વર કેશરીયા. હ૦ ૪

પદ ૧૦૬૬ મું.

વાતડલી રોને રાતડલી, વાલા પૂછું એક વાતડલી. ટેક.
 પિતાંબર સાટે મારા પ્રીતમ, સાડી લાવ્યા નવી ભાતડલી. વા૦ ૧
 મોરલડી લઈને મનમોહન, દીધું વેલણ કોણે દાતડલી. વા૦ ૨
 જેને ઘેર રજની તમે જાગ્યા, કોણ હતી તેની જાતડલી. વા૦ ૩
 અદ્વાનંદ કહે સંશે થયો નહીં, ધન્ય છે તમારી છાતડલી. વા૦ ૪

પદ ૧૦૬૭ મું-રાગ ખમાચ ગરબી.

શ્યામ સલુણા, રંગ છેલા રે, આવોને મદીર મારે;
 મદીર મારે છેલા, મંદીર મારે રે, આવોને મદીર મારે. ટેક.
 હેતુ છોરે પ્યારા હાર હરિવર, મોહી છું મોલિડેહું તો તારે. રંગ૦ ૧
 મુજને લાગે છે વાલાં વેણુ મનોહર, નેણુ કમલ છબિ ધારે. રંગ૦ ૨
 તમ વિના રે મારા રસિયા વાલમ, લોચનિયાં કુણુ ઠારે. રંગ૦ ૩
 અદ્વાનંદ કહે મન મારુ મોયું, કાળુ કમર કટારે. રંગ૦ ૪

પદ ૧૦૬૮ મું.

શ્યામ સનેહી, છખી તારી રે, અટકી અંતર આવી;
 અંતર આવી છખી, અંતર આવી રે, અટકી અંતર આવી. ટેક.
 મરમાલી રે રૂડી ચાલ મનોહર, ભુધર મનડે મારે ભાવી રે. છખી૦ ૧

મજજીવન મુને વશ કરી લીધી, સુંદર વચન સુણાવી રે. છબી૦ ૨
અજબ અલોકિક મોલિડા ઉપર, નવલ કલગી લટકાવી રે. છબી૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે નટવર મૂરતિ, લોચનીયાંમાં ઠેરાવી રે. છબી૦ ૪

પદ ૧૦૬૬ મું.

મૂર્તિ તારી, મરમાલી રે, વાલિડા લાગે છે વાલિ;
લાગે છે વાલિ તારી, લાગે છે વાલિરે, વાલિડા લાગે છે વાલિ. ટેક.
શોભિતારે શણગાર સજીને, શ્યામ મંદીરીયે આવે ચાલી. મ૦ ૧
તમ વિનારે મારે પલ નવ ચાલે, તાણુ કરાવે શિદ ઠાલી. મ૦ ૨
મનડું લીધુંરે માક મોહન ખ્યારા, પાઘડલીમાં તોરા ઘાલી. મ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે તમને વર્યાની, ટેક અચલ એક ઝાલી. મ૦ ૪

પદ ૧૦૭૦ મું.

નાથ રંગીલા, નેણાં તારાં રે, કાનુડા કામણુગારાં;
કામણુગારાં નેણાં, કામણુગારાં રે, કાનુડા કામણુગારાં. ટેક.
લોચનિયાંરે રંગ ચોલ ગુલાબિ, પ્રીતમ લાગે મુને ખ્યારાં. ને૦ ૧
કમલ તણુરે કાળુ ફલ સરીખાં, સુંદર શોભે અતિ સારાં. ને૦ ૨
આંખડલીમાં ખ્યારા જાડુડાં ભરીયાં, તિન ભુવન થકી ન્યારાં. ને૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે ઘાયલ થઈ છું, અજબ અનુપ અટારાં. ને૦ ૪

પદ ૧૦૭૧ મું-રાગ મલાર ચોતાલ.

હે આલી દેખરી છબી ખ્યારે શ્યામકી;

અતી નીકી નવ ઘન બને નંદજીકો લાલ.

હે૦ ટેક.

શ્યામ ઘટા બની શ્યામકી સુરત, ખરસત વચન રસાલ પાલ. હે૦ ૧
પૌઠ પ્રતાપ ગરજ ધૂન ગેહરી, મોર બપૈયા ગોપી અરુ ગ્વાલ. હે૦ ૨
અદ્વાનંદ પ્રીતમ મેઘહુકી શોભા, લખ નિરખ વહન જન હોત ન્યાલ. હે૦ ૩

પદ ૧૦૭૨ મું.

હે સખિયાં રત આઈ મેરે આનંદ ભયો;

એરી સાવન આયો આયે ખ્યારે શ્યામ.

હે૦ ટેક.

મેઘહુકી ગજા લાગત હે મોયે ખ્યારી, બપૈયા પોઠારત પીયુકો નામ. હે૦ ૧
ઝીની ઝીની વહન મેહારી ખરસત, બોલત પીક મોર ઉછેરી ગ્રામ. હે૦ ૨
અદ્વાનંદ ઉમળ ઉર નહીં માવત, ભુજભર લેટે પીયા સુખ કેધામ. હે૦ ૩

પદ ૧૦૭૩ મું.

હે આલી ભિજત આયે આજ શ્યામ ખ્યારે.

અટપટી પાઘડુકે છુટે પેચ.

હે૦ ટેક.

નીગલ કસુંબી રંગ અંગ છાય રહે, શીરપે ખીરાજત નીકે કેશ. હેં ૧
લાલ સખ અને લાલ મોતીન માલ ગળે, લપટે વસન કછુ શીત આવેશ. હેં ૨
અક્ષાનંદ નવલ પ્રીતમ પીયા છબી, વસો મેરે ઉર આયકે હમેશ. હેં ૩

૫૬ ૧૦૭૪ મું.

દેખોરી આયકે સખી સખ મજહુકી અટા.

ગોખ બેઠે પીયા નંદનંદ. હેં ૧

ઘટા ચહુ ચોર લુંબી દામની ચમકત, વરસત આય મેઘ મદ મંદ. હેં ૧
હરીત વસન પેરી અતીરી શોભત શોભા દેખ, લજ્યાબુત હોત હે સુરિંદ. હેં ૨
અક્ષાનંદ બલિહારી મૂરતિ માધુરીપર, અતુલીત છબી આનંદ કદ. હેં ૩

૫૬ ૧૦૭૫ મું-રાગ બાર મલાર.

પાવને પાહુને જીને, સખીરી મેરે આજ પ્રીતમ ધરુ પાવને. સં ૧
શ્યામ મનોહર સાગર સુખકે, ભવ દુઃખ કે વીસરાવને. સં ૨
નોતમ પ્રીતી રીતી સજની, રજની દીન રણીઆવને. સં ૩
મોર મુગટ શીર છત્ર ખીરાજે, બોલત વચન સોહાવને. સં ૪
અક્ષાનંદ આનંદ છબી નિરખત, હરખ લઈગી ભાવને. સં ૫

૫૬ ૧૦૭૬ મું-રાગ સોરઠ.

કાંઈ હઠ રાખો છો જી માંકા રાજ. કાંં ૧
ચુન ચુન કલીયાં પીયા અજબ રંગીલી, સેજડી ખીછાઈ થારે કાજ. કાંં ૨
હું છુ દાસી રાવલી, હકમ હજુરો થે માંકે શીરતાજ. કાંં ૩
હું છુ નારી અતી અવચુનગારી, થે છો વારી ચુન કેરા ઝાઝ. કાંં ૪
અક્ષાનંદરા શ્યામ સોહાગી, આજો પીયા માંકે ધર રાજ. કાંં ૫

૫૬ ૧૦૭૭ મું.

કાંઈ લલચાવો છો જી માંકો ચીત. કાંં ૧
હાસ વિલાસ મનોહર કરકે, પેલી થે લગાઈ પીયા પ્રીત. કાંં ૨
દૂર રહો તખ પુર હીયે દુખ, જાણો છોજી રસકારી રીત. કાંં ૩
દીલ દરીઆવ પીયા દેખાડો, સુંદર વદન શોખીત. કાંં ૪
અક્ષાનંદરા નાથ રંગીલા, મીલીયે જયુ મોહન મીત કાંં ૫

૫૬ ૧૦૭૮ મું.

માંકે મોલે આજોજી હો સુંદર શ્યામ. માંં ૧
હાથ બેઠ રહું હાજર ઉભી, તન ધન વારું થાકે નામ. માંં ૨
પ્રાણજીવન રગરેલ પધારો, મારે છે થાસું ઢોલા કામ. માંં ૩

થાંકો મુખ દેખ્યાસું માંકે, અંતર હોવે છે આરામ. માં ૩
બ્રહ્માનંદરા પ્રીતમ પ્યારા, પૂરો મારા મનડારી હામ. માં ૪

પદ ૧૦૭૮ મું.

થારાં માંને લાગ્યાં છે જીગાઠા મારુનેણ. થાં ૧ ટેક.
કામકાજ ફૂળે કાંઈ નવ સુજે, રટના લાગી છે દીન રેણ. થાં ૧
સુભગ સલુણી રાવલી મોરલી બુ સુંનકે, મન મારો હોય ગયો છે મેણ. થાં ૨
હાસ વિલાસ સહિત નહિ વિસરે, વાલાજી રંગીલા વાંકાં વેણ. થાં ૩
આથે એકાંત મીલો અવિનાશી, બ્રહ્માનંદરા જે સેણ. થાં ૪

પદ ૧૦૮૦ મું-રાગ સોરઠ ગરબી.

રહ્યું છે મારા હૃદયમાં રૂપ તમારુ. ૨૦ ટેક.
રૂપ તમારુ એક હૃદયમાં રાખ્યું, મે તો બીજું સર્વે કાઢ્યું છે બાર, ૨૦ ૧
જગના જીવન વાલા તમને જોઈને, વારી મનડુ લોભાણું છે જો મારુ. ૨૦ ૨
તમ વિના શ્યામળીયા રે વાલા, મુને બીજું નથી લાગતું સારુ; ૨૦ ૩
હરીજન લોક ઘોળ્યાં દાઝી મરે છે, તેની ધડક હૈયામાં શીઠ ધારુ. ૨૦ ૪
માથું જતાં મન માન્યારે માવા, કેદી હેત માંધથી નવ હારુ; ૨૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે મારા પ્રાણ સંગાથી, ઘડી તમને તે કેમ વીસારુ. ૨૦ ૬
પદ ૧૦૮૧ મું

હૈયામાં મુને વહાલા લાગો છો વનમાળી. હૈં ૦ ટેક.
વહાલા લાગો છો લટકાળારે લાલા, મારાં નેણાં ઠરે છે ભાળી ભાળી;
આઠો પોહાર આવી વસી અંતરમાં, વહાલા મૂર્તિ તમારો મરમાળી. હૈં ૧
ખાંધ્યા છે બાબુ કાબુ કુલડાંની માળા, ગળે લાગે છે અતિ રૂપાળી;
મનડાં હરો છો તમે મોરલી વજડતાં, વળી ગાતાં નાંખો છો રગ ઢાળી. હૈં ૨
શુરે કરે સસારીયો કુડો, મે તો લોકની તે લજ્યા સર્વે ટાળી;
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમ સંગ રમતાં, મારે દહાડી દહાડી તે દીવાળી. હૈં ૩
પદ ૧૦૮૨ મું.

ભુધરજી આવી મનડે અમારે તમે ભાવ્યા. ભુ ૦ ટેક.
અક્ષરતીત અલબેલા રે વહાલા, તમે અમ કારજ વ્રજ આવ્યા;
ચિત્તડાં અમારાં તમે લેવાને કાજે, માથે પુલડાંના તોરા લટકાવ્યા. ભુ ૧
એક ઘડી શ્યામળીયા સનેહી, વારી વીસરો નૈ વીસરાવ્યા;
સર્વે તે લોકમેં સૌ જાણે છે કહાના, કંથ અમારા તમે કાવ્યા. ભુ ૨
માયાના જીવ તે તો મરમ ન જાણે, તેણે સૌ સરખા ઠેરાવ્યા;
બ્રહ્માનંદના વહાલા શ્યામ સુંદર વર, જેવા છો તેવા અમને કાવ્યા. ભુ ૩

પદ ૧૦૮૩ મું.

પ્રીતમજી ખ્યારા જીવું છું તમને જોઈને, પ્રી૦ ટેક૦
 મૂર્તિ તમારી મન માની રે માવા, તેમાં હોતે રહી છું ચિત્ત પ્રોધને;
 તમ સગાથે મારે નેડો બંધાણો, તેની ખખર નહીં બીજા કોઈને. પ્રી૦ ૧
 નિઃશંક થઈ માથે છેડો રે નાંખ્યો, છોને કેહતાં તે લોક વગોઈને;
 માથાને સાટે તમને વર્યાં મોરારી, વારી કુલની મરજદા સર્વે ખોઈને. પ્રી૦ ૨
 સમજી વિચારી મેં તો પગલાં ભર્યા છે, ચાલી મન મતવાલી હોઈને;
 અક્ષાનંદના વહાલા તમને દેખીને, મારું મનડું રહ્યું છે જો મોઈને. પ્રી૦ ૩

પદ ૧૦૮૪ મું-રાગ સોરઠ.

આવો હરિ મદિરિયે મારે,	આ૦ ટેક.
કુંવર રંગીલા કહાનજી, મોહી છોગલીયે તારે.	આ૦ ૧
આંગણે મારે આવજો, તમે સજ્યા સવારે.	આ૦ ૨
સુખ થાય છે શ્યામળા, તમને જોઈ છું જ્યારે.	આ૦ ૩
સાસુ સસરો સૌ મળીને, મુજને નીત વારે.	આ૦ ૪
જીવન તમને જોઈને, એની શકા તે કુણુ ધારે.	આ૦ ૫
તોડી સૌ સસારથી રે, જોડી તમ હારે.	આ૦ ૬
અક્ષાનંદના વાલમા, હવે જાણ્યું જગ સારે.	આ૦ ૭

પદ ૧૦૮૫ મું.

રેહોજો મારી આંખડલી આગે.	રે૦ ટેક.
નિરખી તમને નાથજી, મારી ભુખડલી ભાંગે.	રે૦ ૧
ચમકા કરતી આંખડી રે, કેસરીએ વાગે.	રે૦ ૨
શિશ કલંગી શોભતી વાલા, જરકસીયે પાગે.	રે૦ ૩
રસીક સલુણા રાજને, હું તો રીઝી છું રાગે.	રે૦ ૪
જોઈ જોઈ તમને જાહેવા, નીત પ્રીતડલી જાગે.	રે૦ ૫
કમર કટારો વંકડોરે, અતી ખ્યારો લાગે.	રે૦ ૬
અધ ક્ષણું રહો મા વેગળા, એમ અક્ષાનંદ માગે.	રે૦ ૭

પદ ૧૦૮૬ મું.

વાલાજીનાં લટકામાં લોભાણી.	વા૦ ટેક.
લાગે છે વાલી લાલની, રૂડી મુખડાની વાણી.	વા૦ ૧
સર્વે સૈયરના સાથમાં, ગઈતી તટ જમુના પાણી.	વા૦ ૨
સાન કરી મુને શ્યામળે, મારું લીધું ચિત્ત તાણી.	વા૦ ૩

છેલ છળીલો નંદનો રે, મહીડાનો દાણી.	વા૦ ૪
મીઠી વાઈ મોરલી, સુણી પ્રીતે પ્રોવાણી.	વા૦ ૫
લટકાળા નદલાલની હું, ઠાવી ઠેરાણી.	વા૦ ૬
અદ્વાનન્દના વાલમા મુને, પોતાની જાણી.	વા૦ ૭

૫૬ ૧૦૮૭ મું.

પધારોને મોહન મરમાલા.	૫૦ ટેક.
મનમાં ચોટ્યા મારે રાવળા, નેણુના ચાળા.	૫૦ ૧
સેજ ખીછાઈ પુલડે, અતી દિપક અબુવાળા.	૫૦ ૨
નટવર તારા નામની, ઉભી ફેરુ છું માળા.	૫૦ ૩
જમા પેરો જરકસી, આંધો રેટા રૂપાળા.	૫૦ ૪
મીઠી વાળે મોરલી, લાવી પરજતણા ઢાળા.	૫૦ ૫
તમ વીના ખુલતા નથી, મારા અંતરનાં તાળાં	૫૦ ૬
અદ્વાનન્દના નાથજી, આવો સુંદર છોગાળા.	૫૦ ૭

૫૬ ૧૦૮૮ મું-રાગ સોરઠ.

મોહન મનડું મોહ્યુ મારુ, તારુ રૂપ જોઈ ત્રજરાજ;	
સુધ ભુલી સસારની રે, ખીજું કાંઈ નવ સુજે કાજ.	મો૦ ૧
અલવીલા તારી આંખડી, છે જો કામણુગારી કોય;	
ચિતવણીમાં ચિત્તડુ રે મારુ, પ્રીતમ લીધું પ્રોય.	મો૦ ૨
કેસર આડ કરી કોડામણી, તેણે શોભે છે સુંદર ભાલ,	
હોતે સામું હેરતાં રે, લીધુ ચિત્તડુ મારુ લાલ.	મો૦ ૩
માથે લાલ ઠસુંખી મોળીયું, વળી જોડ ઠલંગી જોર;	
અદ્વાનન્દના નાથજી વહાલા, લાગો છો નદકિશોર.	મો૦ ૪

૫૬ ૧૦૮૯ મું.

સુંદર છેલ રંગીલા સ્થામળા, છોજી પ્રીતમ જીવન પ્રાણ;	
વાલમ રંહો માં વેગળા, મારી આંખડીના ભાણ.	સું૦ ૧
તારા મુખની લાગી મોહિની, અધ ક્ષણ મેલ્યું નવ જાય;	
ચિત્તમાં ખુત્યું છોગલું, તારુ રસીયા જાદવરાય.	સું૦ ૨
જીવન રૂપ તમારુ જોઈને, હું તો ભૂલી લોજન પાન;	
પાઘડલીના પેચમાં, મારું મન થયું ગુલતાન.	સું૦ ૩
મારે તમથી લાગી પ્રીતડી, હવે ઝેર થયો સંસાર;	
અદ્વાનન્દના વાલમા, મારા હૈડાના નૌતમ હાર.	સું૦ ૪

૫૬ ૧૦૯૦ મું.

મીઠી વાચોને આવી મોરલી, મારે આંગણીએ અલખેલ;
 ઢાળા લાવો પરજના, વારી રસીયાજી રંગ રેલ. મી૦ ૧
 રૂડી ગાવો નૌતમ રાગણી, માંઈ તાનતણા ઠેરાવ;
 છુટાં મેલો છેગલાં મારા, મુંઘા મુલા માવ. મી૦ ૨
 નાખો જોર(?) નજરા નેણુના, મુજ સામું જોધને સ્થામ;
 આંખડલીને આગળે રહો, જાદવ આઠો જામ. મી૦ ૩
 જામા પેરો સુંદર જરકસી, માથે પાઘ બાંધો જરીયાન;
 બ્રહ્માનંદના વાલમા, હું તો મોહી છું લીને વાન. મી૦ ૪

૫૬ ૧૦૯૧ મું.

કાળુ છેલ મનોહર કહાનજી, વહાલા રહો મારે ઘેર રાત;
 મનડુ તમથી માનીયું, છેને નીંદા કરતી નાત. કા૦ ૧
 સુંદર શ્યામ આવી મુને, શીખવો રૂડા ચતુરાધના ચોજ;
 મારા સમ જો માવજી, મારે આવજો મંદીર રોજ. કા૦ ૨
 ગુથી પેરાવું હું તો ગોઠતા, હરી પુલકાં કેરા હાર;
 પાઈશ મૈકું પ્રેમથી, વારી કરી કરી મનુવાર. કા૦ ૩
 વહાલા હેતે સામું હેરતા, કરો ગેરે નાદે ગાન;
 બ્રહ્માનંદના વાલમા, મોઈ મોરલડીને તાન. કા૦ ૪

૫૬ ૧૦૯૨ મું-રાગ સોરઠ.

આવે લાલ બનો* ગીરધારી, આં ઘોડલાકી ઘુંમરભારી. આ૦ ટેક.
 કંચનહુકે સાજ મનોહર, હિંસત અરવ હજારી;
 છડીદાર શુભ બાંન ઉચારે, અજબ બની અસ્વારી. આ૦ ૧
 શ્યામ સલુને સુંદર વરકું, નિરખત હે નર નારી;
 વિમલ કરત પુલનકી વૃષ્ટી, ચડી ચડી ગોખ અટારી. આ૦ ૨
 ગાન તાન મુખ ગાત શુનીજન, છત્ર ચમર સુખકારી;
 બ્રહ્માનંદ મદનમોહનકી, મૂર્તિ લાગત ખ્યારી. આ૦ ૩

૫૬ ૧૦૯૩ મું.

વ્રજરાજબનોજી મેરે આયે, વ્ર૦ બડ ભાગ બરાતી લાયે. વ્ર૦ ટેક.
 જરકસી લસત મનોહર જામો, લલીત સુગંધ લગાયે;
 અગ અંગ પ્રતી લુપજી નૌતમ, સુંદર સાજ બનાયે. વ્ર૦ ૧

* “બનો”=વરરાજ.

ગાવત મંગલ લોક લુગાઈ, વાળં વિવિધ બળાયે;
બંદીજન ગુનવાન બહુ મીલ, સુંદર રાગ સુનાયે. ૫૦ ૨
પુલનકી વર માળ ગળે ખીચ, મસ્તક મોર સુહાયે;
મોતીન થાળ ભરે મોહનકુ, પ્રદ્યાનન્દ વધાયે. ૫૦ ૩

પદ ૧૦૯૪ મું.

નંદલાલ બનો દીલ જાની, નં જાકી મહીમા વેદ બખાની. નં ટેક.
સુધો અત્તર પુલેલ લગાયે, વાટ સુગધ ફહરાની;
જરકસી પાધ મનોહર ટેડી, નવલ કલગી ઠાની. નં ૧
અજબ અલૌકિક સાજ બનાયો, પુર ત્રિય હરખ ભરાની;
ખેહદ નૌત્તમ રૂપ બનાકો, લખી ફલહન લોભાની. નં ૨
હસી હસી લેત સખા સગ તાળી, ગાઠો છેલ ગુમાની;
પ્રદ્યાનન્દ છખી નટવરકી, નિરખત દગ અટકાની. નં ૩

પદ ૧૦૯૫ મું.

ફલહકું દેખોરી માંઈ, ફું છખી નૌત્તમ નવલ બનાઈ. ફું ટેક.
કુલનકે ગજરે શુભ તાપર, ભમર રહે લપટાઈ;
પુચી કનક જડીત હસ્તનમે પ્રેમીજન પેહરાઈ. ફું ૧
અંગ અંગ પ્રતી વસન આભુષણ, સુંદર નવલ સુહાઈ;
લલીત ગતિ મુનિવર મન લોભા, શોભા સખ તન છાઈ. ફું ૨
લાલ મનોહર નિરખી લાડીલો, ઘર ઘર હોત વધાઈ;
પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમકી, મૂરતી મો મન લાઈ. ફું ૩

પદ ૧૦૯૬ મું-રાગ સામેરી.

નન્દલાલા રે તારી ખાનકની બલિહારી,
નન્દલાલા રે મારા ગુણવતા ગિરિધારી, ટેક.
કાબુ શોભે છે પુલકાંના હાર હિયે,
નન્દલાલા રે કાને કુંડલ મકરાકારી. નં ૧
રગ રેલ વહાલા તારુ રૂપ બેઈ,
નન્દલાલા રે હું તો થઈ છું જગતથી ન્યારી. નં ૨
લેહેરી છેલ અનૂપમ લાડકડા,
નન્દલાલા રે વહાલા લાગો છો કુંજવિહારી. નં ૩
આવો પ્રદ્યાનન્દના વાલમજી,
નન્દલાલા રે નાખું સરવસ તમપર વારી. નં ૪

૫૬ ૧૦૯૭ મું.

રંગભીના રે મારા મનગમતા વનમાળી,	
રંગભીના રે મારાં નેણાં ઠરે ભાળો ભાળી.	ટેક.
વારી શોભીતા શણુગાર સજી,	
રંગ ભીના રે હું તો ઉભી છુ પથ નિહાળી.	૨૦ ૧
કર ચટક રંગીલી લાલ છડી,	
રંગભીના રે માથે પાઘડલી પેચાળી.	૨૦ ૨
છબી સુંદર નૌત્તમ અજબ બની,	
રંગભીના રે તારી આંખડલી મરમાળી.	૨૦ ૩
હું તો બ્રહ્માનંદ કહે તમને વરી,	
રંગભીના રે હવે તનડાની લાલચ ટાળી.	૨૦ ૪

૫૬ ૧૦૯૮ મું.

લટકાળા રે તારાં લટકામાં લલચાણી,	
લટકાળા રે લીધુ છેગલીયે મન તાણી.	ટેક.
નન્દલાલ મનોહર નાનકડા,	
લટકાળા રે તારુ રૂપ જોઈ અટકાણી.	૯૦ ૧
છેલા નવલ કલગી શીશ ધરી,	
લટકાળા રે મુખ જોલો છો અમૃત વાણી.	૯૦ ૨
તારી લેરખડા રંગરેલ છબી,	
લટકાળા રે આવી અંતરમાં ઠેરાણી.	૯૦ ૩
વારી બ્રહ્માનંદના નાથ રાખ્યું,	
લટકાળા રે મારા મુખડા કેરુ પાણી.	૯૦ ૪

૫૬ ૧૦૯૯ મું.

મરમાળા રે મારા મનડાના મેરમ માવા,	
મરમાળા રે આવો પ્રેમ અધર રસ પાવા.	ટેક.
તમ કાજ સજું હું તો સેજલડી,	
મરમાળા રે લાવું કોમળ પુલ બીછાવા.	મ૦ ૧
ગજ મોતીડાંનો થાળ ભરી,	
મરમાળા રે આવું સનમુખ તર્ત વધાવા.	મ૦ ૨
મેવા માંખણુ સાકર દુધ મહી,	
મરમાળા રે ખાંતે ખાતે હું આપું ખાવા.	મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સુંદર શ્યામ પીયા,	
મરમાળા રે રહેજો રાખીશ નહીં દઉ જાવા.	મ૦ ૪

પદ ૧૧૦૦ મું-રાગ વેરાડી.

સનેહી શ્યામજો સનેહી શ્યામજો, મારા નેણુનો શણુગાર;
સુંદર શ્યામ રંગીલો શ્યામજો. ટેક.
ખાંધેલ ખાજુ ખેરખા કાજુ, કુંડળ લળકે કાન;
જોધને જાદવરાયને માર, મન થયું ગુલતાન. સું ૧
આંખડલી અણીઆળીયું, રુડી શોભીત ભાલ વિશાળ;
હૃદય ઉપર હીડલે, ગજ મોતીડાંની માળ. સું ૨
માધુરતા અતી મુખની, વાલાં લાગે છે સુંદર વેણુ;
અદ્વાનદના નાથને, મારાં નિરખીને હરખે નેણુ. સું ૩

પદ ૧૧૦૧ મું.

નટવર નદનો નટવર નદનો, મારા દીલડાનો દીવાન;
નાગર છેલ છપીલો નદનો. ટેક.
હાથ કડાં ખેઉ હેમના, સુંદર પુંચી નગ જડાવ;
આગળ આવી ઉભલો, મારે મીઠડાં બોલો માવ. નાં ૧
શીશ કલગી વકડી શોભે, નેણુ વરસે નૂર;
મોહન આડી મીટમાં, મારુ ચિત્ત કર્યું ચકચર. નાં ૨
જે મુખને નીત જોધને, અખો થાય છે પુરણ ચંદ;
તે મુખડાંને ઉપરે, વારી જાય છે અદ્વાનદ. નાં ૩

પદ ૧૧૦૨ મું.

કંકોલેલ કહાનસે કંકોલેલ કહાનસે, મારી પુરણ લાગી પ્રીત,
સાચા સેણુ કોડીલા કહાનસે. ટેક.
હેલ ઉપાડીને એકલી, બેની ભરવા ગઈતી નીર;
નાગર દીઠો નદનો, મે તો કાલિંદીને તીર. સાં ૧
મોતીડાનાં મુખમાં માથે, વેણુ મનોહર હાથ;
ગેરે સાદે ગાવતાં જોયા, નટવર સુંદર નાથ. સાં ૨
અગી ચંગી આપતી શોભે, લાલ કસુંબી પાથ;
અદ્વાનદ કહે વશ થઈ હું તો, રસીયા કેરે રાગ. સાં ૩

પદ ૧૧૦૩ મું.

માણીગર માવની માણીગર માવની, લાગી આંખડલીની ચોટ;
મીઠડા બોલા દેલા માવની. ટેક.
ઘાયલ થૈ ઘરમાં પડી, મારા પરવશ થઈ ગયા પ્રાણુ;
કુંવર રંગીલા કહાનનાં, લાગ્યાં નેણાં કેરાં આંણુ. મીં ૧

ઠાવકી ઘેલી હું થઈ, મેલ્યો નાત તણો સર્વ નોર;
 લોચનીયાં નહલાલનાં, કાંઈ જાદુગારાં જોર. મી૦ ૨
 લજ્યા ભૂલી લોકની, ભૂલી પાંણીડાંની હેલ;
 અહ્માનંદના નાથની, કાંઈ મીટમા મોહન વેલ. મી૦ ૩

૫૬ ૧૧૦૪ મું-રાગ મેવાડી.

સ્થામળા સોહાગી રે, તારી રે માયા મુને લાગી જી;
 જીયો રે વારી ખ્યારી ખ્યારી રે, તારી૦ ટેક.
 મોરલી વજાળે રે રૂડી વાંસલડી રે, ગેરી વાળે જી. જી૦ ૧
 નહજના નંદા રે છોજી રે, ગોકુળ ચંદા જી. જી૦ ૨
 મીઠી મીઠી વેણે રે કહાના રે, નેડો લાગ્યો નેણે જી. જી૦ ૩
 બીને બીને વાને રે વહાલા રે, ગાળે ગેરે ગાંને જી. જી૦ ૪
 અહ્માનંદના વહાલા રે, તમે રે લટકાળા લાલા જી. જી૦ ૫

૫૬ ૧૧૦૫ મું.

ખાંચે રૂડા બાબુ રે, કાને રે કુડળ કાબુ જી;
 જીયો રે હેલી જોને જોને રે, કાને૦ ટેક.
 વર શોભે વહાલો રે રગડાનો બીનો રે, નીકો શોભે જી. જી૦ ૧
 કસુંબલીયે વાઘે રે ઝીણી રે, જરકસી પાઘે જી. જી૦ ૨
 સુંથણી સુરંગી રે પહેરી રે, અનોપમ અગી જી. જી૦ ૩
 પુલડાંને તોરે રે મારાં રે, ચિત્તડાંને ચોરે જી. જી૦ ૪
 અહ્માનંદ કહે લહેરી રે વાંચે રે, વંશી મુખ ગેરી જી. જી૦ ૫

૫૬ ૧૧૦૬ મું.

મુખ તાર જોઈને રે, કહાના રે રહી છું હું મોહીને જી;
 જીયો રે ખ્યારા લાગી લાગી રે, કહા૦ ટેક.
 મુખડાની માયા તારા વદનની લાગી રે, મુને માયા જી. જી૦ ૧
 મધુરીસી વાણી રે વારી રે, સુંણી હું લોભાણી જી. જી૦ ૨
 મોતીડાંની માળા રે પેરી રે, લાગો છો રૂપાળા જી. જી૦ ૩
 કાને ગજ મોતી રે રહું છું રે, નિશ દિન જોતી જી. જી૦ ૪
 અહ્માનંદ વારી રે વંકા રે, નવલ વિહારી જી. જી૦ ૫

૫૬ ૧૧૦૭ મું.

અમ પાસે તારે તારે રે, આવીને શું કહેતા જી;
 જીયો રે ઉધા કેજે કેજે રે, આ૦ ટેક.
 કહાનાને છાનું એમ રે વહાલાને કેહેજે રે, અંધ છાનું જી. જી૦ ૧

મહીડાં પીને ફાળ્યા રે કામે રે, કુળને આળ્યા છ.	૭૦	૨
મથુરામાં જઈને રે બેઠા રે, કુળને લઈને છ.	૭૦	૩
દાસી દેખી લોભ્યા રે તમે રે, સુંદર શોભ્યા છ.	૭૦	૪
બ્રહ્માનંદના ખ્યારા રે તમે રે, સાચા બોલા સારા છ.	૭૦	૫

પદ ૧૧૦૮ મું-રાગ કરાધડા.

મોહન તારી મૂરતિ રે, મારા મનમાં વસી;	ટેક.
નવલ કલગી શીર વંકડી રે, મનમાં વસી,	
ખ્યારી ને રંગીલી ઝીણી પાઘ, મારા મનમાં વસી;	૧
મરમની તો ભરેલી તારી મોરલી રે, મનમાં વસી,	
રુડોને આલાપે ગેરો રાગ, મારા મનમાં વસી;	૨
અતી અણીઆળી તીખી આંખડી રે, મનમાં વસી,	
બ્રુકુટીના અધિક બનાવ, મારા મનમાં વસી;	૩
નમણીને મરમાળી શોભે નાસિકા રે, મનમાં વસી,	
ભાળી ભાળી વાધે છે ને ભાવ, મારા મનમાં વસી;	૪
મુખડાંની શોભા બહુ મૂલની રે, મનમાં વસી,	
નેધ નેધ થઈ ગુલતાન, મારા મનમાં વસી;	૫
બ્રહ્માનંદના વહાલા તારી બોલાણી રે, મનમાં વસી,	
ધરે એનું મહા મુનિવર ધ્યાન, મારા મનમાં વસી,	૬

પદ ૧૧૦૯ મું.

વાલીડો મુને વાટમાં રે, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	ટેક.
જમુના ગઈ હું તો ઝીલવા રે, કહાન મળ્યો,	
સર્વે સાહેલી લઈને સાથ, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૧
સોનેરી ખીરાજે એને સાંકળાં રે, કહાન મળ્યો,	
હિમની જડાઉ પોંચી હાથ, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૨
કુંડળ જડાઉ શોભે કાનમાં રે, કહાન મળ્યો,	
હૈંડે મોતીડા કેરો હાર, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૩
બાંયેને ગુલાબી બાંધ્યા બેરખારે, કહાન મળ્યો,	
નેધને ભુલી છું ઘરખાર, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૪
ગેરેને મધુરે સ્વર ગાવતા રે, કહાન મળ્યો,	
અલવ કરતો અલબેલ, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૫
સલુણો વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે, કહાન મળ્યો,	
રૂપાળો ડોલરીઓ રંગરેલ, ખ્યારો કહાન મળ્યો;	૬

પદ ૧૧૧૦ મું.

રૂપાળા કેરા રૂપને રે, હું તો જોઈને રહી;	ટેક.
સામોને મળ્યો કહાનો શેરીયે રે, જોઈને રહી,	
ચટક રંગીલી એની ચાલ, હું તો જોઈને રહી;	૧
પુલ કેરી માળા પેરી પુટડી રે, જોઈને રહી,	
લટકાળો ખ્યારો નહલાલ, હું તો જોઈને રહી;	૨
હસીને જોલાવી મુને હેતમા રે, જોઈને રહી,	
વાલાં વાલાં લાગેછે જો વેણ, હું તો જોઈને રહી;	૩
મોઘાંને મુલું રે એનું મોળીયું રે, જોઈને રહી,	
નિરખી લોભાણાં મારાંનેણ, હું તો જોઈને રહી;	૪
નવલ રંગીલો છેલો નંદનો રે, જોઈને રહી,	
ગેરે ને મધુરે સ્વર ગાય, હું તો જોઈને રહી;	૫
બ્રહ્માનંદના વહાલાની મૂરતી રે, જોઈને રહી,	
આવીને વસી છે ઉરમાય, હું તો જોઈને રહી,	૬

પદ ૧૧૧૧ મું.

મોહન મારા મોલમારે, આવો શ્યામ પીયા;	ટેક.
જોઈને ઉભી છું હું તો વાટડી રે શ્યામ પીયા,	
સેજડી ખીછાવી તમ કાજ, આવો શ્યામ પીયા;	૧
રસીક લોભાણી તારા રૂપમાં રે, શ્યામ પીયા,	
રગડાના લીના વ્રજરાજ, આવો શ્યામ પીયા;	૨
લોજન જમાડું તમને લાવતાં રે, શ્યામ પીયા,	
કેડીલાળુ નન્દકુમાર, આવો શ્યામ પીયા;	૩
નેડોને બધાણો તારા નેણમાં રે, શ્યામ પીયા,	
સણુણા ડોલરીઆ સરહાર, આવો શ્યામ પીયા;	૪
તન ધન વારુ તારા ઉપરે રે, શ્યામ પીયા,	
પ્રેમેને પખાળું રાવલા પાવ, આવો શ્યામ પીયા;	૫
બ્રહ્માનંદ લેછે હેતે વારણાં રે, શ્યામ પીયા,	
રસીલા રંગીલા વ્રજરાજ, આવો શ્યામ પીયા,	૬

પદ ૧૧૧૨ મું-રાગ કરામડો.

તારુ છોશુ મારે આવીને ચિત્તમાં રયું.	તા૦ ૧
જગના જીવન રુડુ છોશું જોઈને, અતરમાં અજવાળું થયું.	તા૦ ૨
સુંદર શ્યામ સોહાગી તારુ, મુખ નિરખીને દુઃખ દૂર ગયું.	તા૦ ૩

આનન્દ સહીત થયું સુખ અતર, એકે જીલે નવ જાત કહ્યું.	તા૦	૪
અદ્વાનન્દ કહે એ છોગા સારુ, લોકડીયાનું અમે મેણું સહ્યું.	તા૦	૫

૫૬ ૧૧૧૩ મું.

કાના નેણે તારે કીધાં મુને કામણીયાં.	કા૦	૧
નેણાં તારાં નાગર નંદના, આણ સરીખાં તીખાં બણીયાં.	કા૦	૨
જાદવ રંગભર સામું જોઈને, હેત કરીને મનડાં હણીયાં.	કા૦	૩
ઘાયલ થઈને હુંતો ઘેલી ફરુ છું, શું જાણું જે મંત્ર શું બાણીયાં.	કા૦	૪
અદ્વાનન્દના નાથ રંગીલા, ભાવે હું લેઉ તારાં ભામણીયાં.	કા૦	૫

૫૬ ૧૧૧૪ મું.

તારુ મોલીડું જોઈને, હું તો ઘેલી થઈ.	તા૦	૧
મોંઘા મુલનું નૌતમ મોલીડુ, નવલ કલંગી શીર ઝૂકી રઈ.	તા૦	૨
ભુધર તારુ મોલીડું ભાળી, ઘાયલ થઈને સુધ ભુલી ગઈ.	તા૦	૩
ઔષધ મૂળી અંગ ન લાગે, કુટી કુટીને થાડ્યા વૈદ કઈ.	તા૦	૪
અદ્વાનન્દના નાથ ન મેલું, શિરને સાટે રે મે તો કીધું સઈ.	તા૦	૫

૫૬ ૧૧૧૫ મું.

માવે મોરલી વળડીને મનડાં હર્યાં.	મા૦	૧
મેહડ નૌતમ વેણુ વળડી, શબ્દ સુણાવી જાડુડાં રે કર્યાં.	મા૦	૨
પાઘ બાંધીરે રંગચોળ કસુંબી, મનગમતારે છોગાં શીશ ધર્યાં.	મા૦	૩
અલવીલા નટનાગર કેરાં, લોચનીયારે જાડુડે જો ભર્યાં.	મા૦	૪
રૂપ અલોકીક જોઈને સજની, અદ્વાનન્દના વાલાને વર્યાં.	મા૦	૫

૫૬ ૧૧૧૬ મું-રાગ રાયચૌ.

શુભ શુભ સાગર સંત પ્રિય, સુખદાયક ઘનશ્યામ;		
પ્રગટ ભયે હરિ ભોમીપર, ધર્મનંદ છળી ધામ.	શુ૦	૧
પ્રથમ પરાજય કામકો, કીનો કૃપાનિધાન;		
પ્રેમી જન પ્રકુલિત ભયે, કરી વચનામૃત પાન.	શુ૦	૨
મહા મનોહર મૂર્તિ, કીને ચરિત્ર ઉદાર;		
નૌતમ લીલા દેખકે, પતિત ભયે ભવ પાર.	શુ૦	૩
મદ મંદ હસી મહાપ્રભુ, બોલત સુંદર વેણુ;		
નાસા માનું કીરકી, શરદ કમલ દલ નેન.	શુ૦	૪
અધર પ્રવાલા તુલ્ય હે, દાડમ કળીયાં દંત;		
નીકી શોભા વદનકી, નિરખી મગન રહે સંત.	શુ૦	૫

કુડળ કુલન કાનમે, હીયેપર પુલન હાર;
અતિ શોભા લખી અંગકી, મગન રહત નર નાર. શુ ૦ ૬
પુલનકે બાબુ બને, સુંદર ભુજ પ્રચડ;
મુનિવર કનક કડાનકો, ધરત હે ધ્યાન અખંડ. શુ ૦ ૭
ઉદર પોચનકે પાન સમ, નાભી ગોળ ગંભીર;
ત્રિવિધ તાપ વિસારવા, ધરત હે મનમે ધીર. શુ ૦ ૮
જીન (યહ) મૂર્તિ અંતર ધરી, સો ઉધરે તતખેવ;
બ્રહ્માનંદ કહે ઉર વસે, દીનબંધુ જગદેવ. શુ ૦ ૯

પદ ૧૧૧૭ મું.

ભક્તિ ધર્મ સુત ભોમિપર, પ્રગટ ભયે જ્યું સુર;
પાખડી મત પંથકો, તિમિર ભગ્યો સખ દૂર. ભ ૦ ૧
પ્રગટ પ્રતાપ જનાયકે, તારે જત અનત;
વચન સુધારસ પાનસે, તૃપ્ત કરે સખ સત. ભ ૦ ૨
મગન કરે નર નારકુ, દે દે દરશન દાન;
નોતમ મૂર્તિ નાથજી, પ્રેમી જનકે પ્રાન. ભ ૦ ૩
બેશ અલૌકિક બોલની, સુંદર ભાલ અનૂપ;
શોભા નિધિ ધનશ્યામકી, મૂર્તિ મનોહર રૂપ. ભ ૦ ૪
નર તનુ ધરીકે વિચરે, સંતનકે પ્રતિપાલ,
દિન દિન પ્રતિ સુખ દેત હે, લલિત ધર્મકે લાલ. ભ ૦ ૫
પૃથ્વી સખ પાવન કરી, ચરન કમલ ધરી શ્યામ;
ચિત્ત લીનો નિજ મૂર્તિમે, કીને જન નિષ્કામ. ભ ૦ ૬
પ્રગટ કર્યો હરિ આપનો, પુરન તેજ પ્રતાપ;
આશ્રિત જનકે અંતરે, નિજ મૂર્તિ દર્ધ સ્થાપ. ભ ૦ ૭
સુંદર બેન સુનાયકે, નિજ જનકુ સુખ દેત;
પ્રેમ સહિત દૃગ હેરકે, સખકે મન હરી લેત. ભ ૦ ૮
હુલસાવત જન વૃદ્ધકું, કરુનાસિધુ કૃપાલ;
બ્રહ્માનંદ પ્રગટ દેવકુ, ભેટત ભયે નિહાલ. ભ ૦ ૯

પદ ૧૧૧૮ મું.

જગપતિ જીવન પ્રાન હે, અખીલ ભુવન આધાર;
ચરન કમલ નીજ નાવ કરી, જન ભયે ભવ જલ પાર. જ ૦ ૧
અગનીત નર ત્રિયે દેખીકે, મગન રહત મનમાંય;
રાખત અપને દાસકું, હસ્ત કમલકી છાંય. જ ૦ ૨

ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્યકો, ક્રીનો અતિ વિસ્તાર	
જાકે શરને આયતે, સ્વપ્ન હોત સંસાર	૪૦ ૩
કુલનકે ભુજ બધકી, શોભા ચોરત ચિત્ત;	
છળી લખીકે અતિ બઢત હે, પ્રેમીજનકુ પ્રીત.	૪૦ ૪
નંગ જડીત શીર પેચ હે, સુંદર જરકસી પાધ;	
સિંહાસન સન્મુખ રહી, જન દેખત બડ ભાગ્ય.	૪૦ ૫
મીઠી બાની વદનકી, સુનત હોત ગુલતાન;	
નીજ જન છળીકુ દેખીકે, ભૂલત તનકો ભાન.	૪૦ ૬
લાલી તીખે નેનમે, લગત રસાલી જોર;	
સંતનકે ઉરમાં વસે, વિસરત નહીં નિશી લોર.	૪૦ ૭
શોભાનિધિ ધનશ્યામકે, અગપર રૂપ અથાગ;	
નિરખી નિરખી ભૂલે ફીરે, જન ભૂલે જગ રાહ.	૪૦ ૮
ભાવ સહિત નીજ ભક્તકુ, હેરત વારમવાર;	
બ્રહ્માનન્દ પ્રગટ દેવકી, મૂરતીપર બલિહાર.	૪૦ ૯

પદ ૧૧૧૮ મું.

જય જય નાથ દયાનિધિ, રૂપ નવલ મહારાજ,	
અતુલીત શોભા અગકી, નિરખત સત સમાજ	૪૦ ૧
ખ્યારી કુલ ક્યારીનકી, અગરખી છળીદાર;	
કમર લાલ ફેટો કચ્ચો, શોભા બની અપાર.	૪૦ ૨
બાતાં કરત વિનોદકી, કરી કરી લટકાં હાથ;	
મગન રહત રસ પાનસે, સખ નર ત્રિયજન સાથ.	૪૦ ૩
ગજરે નવલ ગુલાબકે, છોગે પુલન શીશ;	
રૂપ અલૌકિક રાજહી, અખીલ ભુવનકે ધશ.	૪૦ ૪
જ્યાકુ નીશદીન ખોજહી, ધરી ધરી મુનિવર ધ્યાન;	
એહી દુગ કરી દેખાત હે, સો હરી પ્રગટ પ્રમાન.	૪૦ ૫
કોઉક પ્રેમી ભક્તકુ, દેખાવત નિજ ધામ;	
મહા નૌતમ મૂર્તિ તહાં, શોભાનિધિ ધનશ્યામ.	૪૦ ૬
લલિત છળી ગોલોકમેં, અગનિત તેજ અંબાર;	
રત્ન સિંહાસન રાજહી, કૃષ્ણ નવલ સુકુમાર.	૪૦ ૭
મોર મુગટ કર મોરલી, શોભિત શ્યામ સુબાન;	
એસે દરસ સમાધીમેં, દેખાવત સુખ દાન.	૪૦ ૮

આશ્રિત અચરજ દેખાહી, કરત હે રગ વિલાસ;
બ્રહ્માનંદ જગ દેવકું, દેખી મીટે ભવપાશ. જા૦ ૯

પદ ૧૧૨૦ મું-રાગ કેરવા.

બનકે આવત આવત હો જી બન આવત હો. બા૦ ૧૦
બન આવત રગ સ્થામરો, લીને સગ સખા દસ વીશ;
માલ રહી જૂક કુલકી, અજબ કલંગી શીશ. બા૦ ૧
અંતરમે અટકી રહી, ઝીણી ઉપરનીકી કેર;
બેહદ બ્રુકુટી વકડી, નીકે ચપળ નેન ચિત્ત ચૌર. બા૦ ૨
લટક મનોહર લાલકી, શુભ ભાલ તિલક છબી એન;
ડોલત વંસી હાથ લે, મુખ બોલત સુંદર વેન. બા૦ ૩
નાશા નૌતમ કીરસી, અરુ મુખ માનુ પુરન અદ,
એહી નવલ છબી ઉપરે, બલિહારી બ્રહ્માનંદ. બા૦ ૪

પદ ૧૧૨૧ મું.

નટવર નાગર નાગર હો જી નટનાગર હો. ના૦ ૧૦
નટવર નાગર સ્થામરો, આય ઠાડો જમુના ગેલ,
નવલ પીતાંબર કસી લીયો, કટી છબી સુંદર રગ છેલ. ના૦ ૧
તોરે પુલન જૂક રહે, શીર ચોલ કસુંબી પાઘ;
ગેરે સુર કરી ગાતહે, મુખ રસીક મનોહર રાગ. ના૦ ૨
પેરી માલા કુલકી, દોઉ પુલનકે ભુજ બધ,
છકે સુગંધી પાચકે, ભમે ભમર ભઈ મદ અધ. ના૦ ૩
નવલ રંગીલે નેનસે, પીયા હેરત વારમવાર;
પ્રગટ પ્રીતમકી મૂરતીપર, બ્રહ્માનંદ બલિહાર. ના૦ ૪

પદ ૧૧૨૨ મું.

હરી દગ વકે વકે હો જી દગ વંકે હો. હા૦ ૧૦
વકી બાનક બન રહી, યાકી સુંદર વકી ચાલ;
કમર કટારો વંકડો, કર્યો વકે વિહારીલાલ. હા૦ ૧
વકી બોલી વદનકી, નીકે કુંડળ વંકે કાન;
વકી પ્રજા ત્રીયા વશ ભઈ, સુણી વંકી વંશી તાન. હા૦ ૨
આડ કેશર વકી રહે, શુભ વકી બ્રુકુટી બેશ;
ચતુર પીયા ધનસ્થામકે, શીર કોમલ વકે કેશ. હા૦ ૩
કનક કલંગી વકડી, પ્યારી વકી પાગ બનાય;
બ્રહ્માનંદ વંકી છબી, મેરે અટકી અતરમાંચ. હા૦ ૪

પદ ૧૧૨૩ મું.

દગ મોય લાગે લાગે હો છ દગ લાગે હો.	૬૦	ટેક.
નવલ ગગરીયાં શીશ લે, મે ગધતી ભરને નીર;		
ટેડી નેન નિહારકે, મોય મારી રસીક બલવીર.	૬૦	૧
લોચન તીખે લાલકે, મેરે લગે કલેજે માંય;		
ધાંસી જેસી ગડગધ, આલી અબ નીકસનકી નાંય.	૬૦	૨
લાગત સમ લટકી ગધ, મેરો ધરની ટીકત નહીં પાવ;		
નંદકુંવરકે નેનકો, સખી લગો અલોકીક ધાવ.	૬૦	૩
પડદા ઠછુવે ના રહ્યા, અબ અંતર દીના લેદ;		
અદ્વાનંદ રતીયા દગન, કરી હો ગયે છતીયાં છેદ.	૬૦	૪

પદ ૧૧૨૪ મું-રાગ કેરવા.

આલી કાનકુંવર મોરે મન લાયે.	આ૦	ટેક.
પ્યારી લગત રંગીલી પગીયાં, સુંદર કુલનસે છાયે.	આ૦	૧
ધુમત ભમર છકે મતવારે, કરત શબ્દ માનુ ગુણ ગાયે.	આ૦	૨
મુખ કરી છબી જાત નહીં બરની, નવલ કલગી શીર લટકાયે.	આ૦	૩
અદ્વાનંદ નન્દનનંદનકી, અખીયનમે છબી ઠહરાયે.	આ૦	૪

પદ ૧૧૨૫ મું.

ધનશ્યામ સુંદર મોરે હીયરે વસે.	ધ૦	ટેક.
બુકુટી કુટીલ શ્યામ મુખકારી, માનું હું કમળપર ભમર ધસે.	ધ૦	૧
અતી તીખી અખીયા અણીઆલી, કુંડલ કાનનમે વિલસે.	ધ૦	૨
દાડમ બીજ દાંતકી પકતી, હેત સહીત મુખ મદ હસે.	ધ૦	૩
અદ્વાનંદ નવલ છબી પ્રીતમ, પીતાંબર ઠટી લીન કસે.	ધ૦	૪

પદ ૧૧૨૬ મું.

ધનશ્યામ સૂરત મોરે મન માની.	ધ૦	ટેક.
નવલ ગગરીયાં શીરપર લેકર, ભરન ગધ જમુના પાની.	ધ૦	૧
છેલ ચતુર વ્રજરાજ શ્યામકું, નિરખત અંખીયાં લલચાની.	ધ૦	૨
તહાં ઠાઠો નન્દલાલ બજવત, મોરલી મનોહર મસ્તાની.	ધ૦	૩
અદ્વાનંદ કહે નાથ નવલ પીયા, દીલમે વસ્યો મેરે દીલ જાની.	ધ૦	૪

પદ ૧૧૨૭ મું.

ધનશ્યામ સૂરત પર બલિહારી.	ધ૦	ટેક.
લલીત મનોહર લાલ કલંગી, શીરપર લાગતડે પ્યારી.	ધ૦	૧
નીકે નેનખાન નટવરકે, ચૂર ચૂર ભઈ વ્રજનારી.	ધ૦	૨

જમુના તીર રસીક વ્રજજીવન, મોરલી બળવત વનમારી. ઘ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ મનોહર મૂર્તિ, ન કરુ મેં નેનનસેં ન્યારી. ઘ૦ ૪

પદ ૧૧૨૮ મું-રાગ ટુંમરી.

દેખોરી મોહનકી નીકી બની પગીયા. દે૦ ટેક.
પગીયાં બની નીકી જીવન જીયકી, રંગ કસુંબી અલોકીક રંગીયાં. દે૦ ૧
જરકસી તારી છબી અતી લારી, અતરખીચ ખ્યારી મોય લગીયાં. દે૦ ૨
ગઇતી મે પાની ઠાડી રહીજાની, નિરખી કલગી ધીરજ મેરી ડગીયાં. દે૦ ૩
ટેડીસી આંધી રહે દગ સાંધી, બ્રહ્માનંદ રહો દગ અગીયાં. દે૦ ૪

પદ ૧૧૨૯ મું.

સખી ઘનશ્યામ છબી દગ અટકી. સ૦ ટેક.
નિરખી ગુમાંની મે ભઈ હું દીવાની, શિશુદુતે ગીર ગૈ જલ મટકી. સ૦ ૧
કમર કટારો લગત અતિ ખ્યારો, સુંદર પાઘ કસુંબેકી ચટકી. સ૦ ૨
જીકુટી લખી વંકી ભઈ હું નીશકી, નવલ કલંગી રહી શીર લટકી. સ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વારી છબી ખ્યારી, નિરખત લોક લાજ દીની પટકી. સ૦ ૪

પદ ૧૧૩૦ મું.

સખી ઘનશ્યામ છબી મોય ખ્યારી. સ૦ ટેક.
નવલ કલગી પાઘ પચરગી, કુલન માલ ગલે ખીચ ડારી. સ૦ ૧
ચલત મરોરે અજબ દૃગ જોરે, સુંદર વદન શશી અનુસારી. સ૦ ૨
દેખરી આલી બને વનમાલી, નિરખત કોટીક કામ લમરી. સ૦ ૩
ચોડીસી છતીયાં અખી દોઈ રતીયાં, બ્રહ્માનંદ જાત બલિહારી. સ૦ ૪

પદ ૧૧૩૧ મું.

સાંવરેકી સૂરત વસી મેરે દગમે. શ્યા૦ ટેક.
મધુરીસીખાંની અતી સુખ દાંની, એસી છબી કોઉ નહિ યા જગમે. શ્યા૦ ૧
નેનકી રેખી અરુણ શુભ દેખી, રીઝકે લીંજ રહી રગરગમે. શ્યા૦ ૨
પાઘ સમારી અગી કુલ ક્યારી, મોહનલાલ ઠાડો આય મગમે. શ્યા૦ ૩
બ્રહ્મમુનિ લખી મૂર્તિ સલુની, ઉર્ધ્વરેખ સુંદર દોઉ પગમે. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૧૩૨ મું-રાગ પરજ.

મોલીડામાં મોહી રે, છેલાજના મોલીડામાં મોહી. ટેક.
રસીક સલુણાનું મોલીડું રંગીલું, નિરખતાં તૃપ્ત ન હોઈ રે. છે૦ ૧
નૌતમ રગ ચઢ્યો મારા મનમાં, જગના જીવનને જોઈ રે. છે૦ ૨
શ્યામખીયા સંગ જાતાં રે સજની, કુણુ રે રાખે મુને ઠોઈ રે. છે૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વાલાની મૂર્તિ, રાખુ આંખડલીમાં પ્રોઈ રે. છે૦ ૪

૫૬ ૧૧૩૩ મું.

છોગલીયે ચિત્ત ચોરું, શ્યામળીયાને છોગલીયે ચિત્ત ચોરું. ટેક.
છેલ છખીલાનું નવલ છોગલિયું, મોતિડેથી મોરું રે. શ્યા૦ ૧
પાઘ બાંધી શિર અજબ અલોકિક, કાબુ સોનેરી કોરું રે. શ્યા૦ ૨
અધીક અધીક માંઈ નૌતમ ઉઠે, પુલડાંના હારની ફોરું રે. શ્યા૦ ૩
અક્ષાનન્દના નાથની કેડે, દીલડું રહે છે હારું દોરું રે. શ્યા૦ ૪

૫૬ ૧૧૩૪ મું.

લાગી નેણ કટારી રે, કાનુડાની લાગી નેણ કટારી. ટેક.
જમુનાને મારગ પાણીડે રે બતાં, ધાયલ કરી ગીરધારી રે. કા૦ ૧
જેર નજર લર સનમુખ જોઈને, મનમાં અચાનક મારી રે. કા૦ ૨
કોટીક વૈદ મથી મથી હાર્યા, કોઈની ન લાગે કારી રે. કા૦ ૩
અક્ષાનન્દ કહે પરવશ થૈ છું, તનડાંની સુરત વીસારી રે. કા૦ ૪

૫૬ ૧૧૩૫ મું.

આંખડલીની અણીયે, વેધ્યા વાલે આંખડલીની અણીયે. ટેક.
નટવર લાલ રંગીલાનાં નેણાં, બાણ સરીખાં ગણીયે. વે૦ ૧
ભીંતર ધાવ લાગો અતી ભારી, રાત દીવસ કણકણીયે. વે૦ ૨
દરદીની વાતુ તે દરદીડાં જાણે, બેદરદીને શું ભણીયે. વે૦ ૩
અક્ષાનન્દ કહે એણીપેરે વેધ્યાં, મણિને લેહે જેમ મણીયે. વે૦ ૪

૫૬ ૧૧૩૬ મું-રાગ પરજ.

મુજને વાલી તારી મૂરતી રે, શ્યામલિયા સરદાર;
નેડો લાગ્યો તારા નેણમાં રે. ટેક.
વાલા ન મેલું ધડી વેગળા રે, પ્રાણતણા આધાર. ને૦ ૧
રસીયા મોઈ તારા રૂપમાં રે, રૂપાળા રાજન્દ. ને૦ ૨
છેલા શોભો ધીરે ચાલતા રે, નાગર નન્દના નન્દ. ને૦ ૩
રૂડા લાગો રંગ રેલતારે, મનડાના માનેલ માવ. ને૦ ૪
અક્ષાનન્દના વાલમા રે, પ્રીતે પૂજું પાવ. ને૦ ૫

૫૬ ૧૧૩૭ મું.

છેલ છખીલા ખ્યારા શ્યામળા રે, રસીક પીયા રંગરેલ;
મનડું મોરું તારે મોલિયે રે. ટેક.
કાનકુંવર કોડામણારે, બાંધલ તમ સગ બેલ. મ૦ ૧

શરદ કમલ સરીખડારે, લોચનીયાં નવરંગ. મ૦ ૨
 રૂપ જોધને રળીઆમણુરે, લાજે કોટી અનંગ. મ૦ ૩
 જાતન કરીને રાખુ જદવારે, લોચનીયાંને માંય. મ૦ ૪
 અદ્વાનંદના વાલમારે, રસીયા મોહન રાય. મ૦ ૫

૫૬ ૧૧૩૮ મું.

શ્યામ સલુણા સોયામણા રે, મતવાલા મગરુર,
 ચતુર લોભાણી તારી ચાલમાં રે. ટેક.
 નેહ લગાડીને નાથજી રે, પલ એક રહો મા દૂર. ચ૦ ૧
 પ્રેવાણી તારા પ્રેમમાં રે, જોધ મુખ હાસ વિલાસ. ચ૦ ૨
 મુજપર નાજેલ માવજી રે, પ્રીતલડીનો પાસ. ચ૦ ૩
 ગિરિધર છેલ ગુમાનીડા રે, મનડાંના મેરાણુ. ચ૦ ૪
 અદ્વાનંદના વાલમા રે, તમસંગ બાંધેલ પ્રાણુ. ચ૦ ૫

૫૬ ૧૧૩૯ મું.

સૌથી મે તોડીને સાયબા રે, તમસંગ જોડી પ્રીત;
 નવલ વિહારી મારા નાથજી રે. ટેક.
 વાલમજી જે તમને વરે રે, તેની જગમાં જીત. ન૦ ૧
 લટકાં જોધને તારાં લાલજી રે, ચિત્તડામાં લાગલ ધાવ. ન૦ ૨
 છેલ થયો આ સંસારનો રે, અતર માંહી અભાવ. ન૦ ૩
 થઈ મતવાલી હું તો ઠાવકી રે, મસ્તક લીધલ હાથ. ન૦ ૪
 અદ્વાનંદ કહે વિકુલા રે, સગપણ છે તમ સાથ. ન૦ ૫

૫૬ ૧૧૪૦ મું-રાગ પરજ.

છોગલીયે તારે છેલ રે, મોહી છુ હું તો છોગલીયે તારે છેલ રે. ટેક.
 માથે ઝુકીને રહું નૌતમ મોલીડુ, રંગડામાં અજબ રંગેલ રે. મો૦ ૧
 ભાલ વિશાલ મનોહર ભારી, કેશર તીલક કીધેલ રે. મો૦ ૨
 પુલડાંના હાર વિહાર અલોકીક, હાથ કમલ લીધેલ રે. મો૦ ૩
 લટકાળારે તારે સુંદર લટકે, અદ્વાનંદ રીઝેલ રે. મો૦ ૪

૫૬ ૧૧૪૧ મું.

રાજેશ્વર નવરગરે, છોગાંવાળો રાજેશ્વર નવરગ રે. ટેક.
 કાનકુવરની મૂરતી જોધને, લાજે કોટી અનંગ રે. છો૦ ૧
 રૂપાળીરે આંખડલી રાતી, છાતી ગૌર ઉતગ રે. છો૦ ૨
 પ્રીત કરીને પાતળીયે પેચી, અખર ઝીણાં વાલે અગ રે. છો૦ ૩
 અદ્વાનંદ કહે મનડું મોયું, શ્યામળીયાને સંગ રે. છો૦ ૪

પદ ૧૧૪૨ સું.

ઢાલરીયો દીલહાર રે, કાનો મારો ઢાલરીયો દીલહાર રે. ટેક.
આ બેને બેની અજબ બની છે, છોગલીયાની છળી સાર રે. કાં ૧
આંટાહાર અલોકિક એની, પાઘડલીમાં મારે પ્યાર રે. કાં ૨
મરમાળો રે માવો મોઘા મૂલો, હરિવર મોતીડાંનો હાર રે. કાં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એને સારુ, સમજીને મેલ્યો સંસાર રે. કાં ૪

પદ ૧૧૪૩ સું.

નાગર નંદકીશોર રે, વાલો લાગે નાગર નંદ કીશોર રે. ટેક.
મરમાળી રે એની આંખડલીમાં, બહુ ભરીયેલ ભોર રે. વાં ૧
મન હરવા રે આવે મંદિર મારે, સાંજ સવાર બપોર રે. વાં ૨
ધુમે ભમર થયા મતવાલા, પુલડાંના તોરા કેરી ફેર રે. વાં ૩
બ્રહ્માનંદને ચિત્તડે ચોટી, ઉપરણીની જોણી કોર રે. વાં ૪

પદ ૧૧૪૪ સું-રાગ પરજ.

અલબેલારે રંગબીના પીયા, હારે રંગ બીના પીયારે રંગબીના પીયા. અં ૧
ગિરિધર શોભે રૂડી પાઘ ગુલાબી, હારે તોરા પુલતણારે શીરપર છુટીયા. અં ૨
પુલતણારે ગજરાની ફેરે, હારે માથે ભમર ભમેરે મહના છકીયા. અં ૩
અજબ નવલ સિંહાસન ઉપર, હારે આવી બેસોને નાખી ગાદી તકીયા. અં ૪
બહુનામીરે મુને હેતે બોલાવો, હારે બ્રહ્માનંદનારે વાલા રસીયા. અં ૫

પદ ૧૧૪૫ સું.

વાલો બેધનેરે રંગ રેલું વળી, હારે રંગ રેલું વળી રે રંગ રેલું વળી. વાં ૧
નેણુ કમલ મુખ ચદ્ર સરીખું, હારે કાળુ દાંત ઢાલરીયા કેરી કળી. વાં ૨
ગોર નવલ બેઠે હાથ મનોહર, હારે આંગળીયું રે બાણે ચોળાની ફળી. વાં ૩
હરિજનને મન હરખ વધે છે, હારે કુણુદિહારે ફેળી રહે છે બળી. વાં ૪
બ્રહ્માનંદ કહે ન્યાલ થઈ છું, હારે નિર્ધનને રે જોમ મણિ પારસ મળી. વાં ૫

પદ ૧૧૪૬ સું.

તારી મૂર્તિ રે હુદીયામાં ધરું, હારે હુદીયામાં ધરું રે હુદીયામાં ધરું. તાં ૧
મરમાળીરે નટવર તારી મૂર્તિ, હારે હું તો નિરખીને નેણાં હરખ ભરું. તાં ૨
મેહેણું તારું માગી લીધું, હારે સઘં કીધું રે માથાથી પકું. તાં ૩
મન કર્મ વચને હું નાથ તમારી, હારે તેમાં ખોટું નહીં રે કર્મ અદલ ખરું. તાં ૪
બ્રહ્માનંદ કહે તમને મળતાં, હારે મતવાલી થઇને જગમાંહી ફરું. તાં ૫

પદ ૧૧૪૭ મું.

હોતે રાખીએ રે હૈડામાં હરિ, હારે હૈડામાં હરિ રે હૈડામાં હરિ. હે० ૧
 મજજીવન લટકાણાને વરતાં, હારે દુરિજનિયાંથી રે શીદ રહીએ ડરી. હે० ૨
 રસીક સહુણે મારે રાજી જોયે, હારે શું કરશે રે કોઈ નિંદા કરી. હે० ૩
 કોડીલા રે વર કહાનકુંવરનું, હારે મે તો લીધું રે શિર મેણું ધરી. હે० ૪
 બ્રહ્માનન્દના નાથને ભજીએ, હારે આવો અવસર રે નહીં આવે ફરી. હે० ૫

પદ ૧૧૪૮ મું—રાગ પરજ.

આજ ગઇતી હું તો જમુનાનાં પાણી, માથે હેલ ઉપાડી રે;
 ઓચિંતે આવીને મારે વાલીડે, મોહન વેણુ વળાડી રે. ૧
 સાભળતામાં મારી સુધ બુધ વિસરી, દીલમાં થઈછું દીવાની રે;
 અંતર લાગી મારે પ્રેમની કટારી, કેમ કરી રાખું છાની રે. ૨
 ધાયલ થઇને હું ઢળી ધરણીપર, ઉઠું તોય ન ઉઠાય રે;
 કહાનકુંવરને મળવાને કાજે, મન મારુ અકળાય રે. ૩
 પરવશ થઇને પડ્યું છે મારુ તનડું, મનડું ડગ નવ ચાલે રે;
 મંત્ર ભણીને નાખી મને મોહની, બ્રહ્માનન્દને વહાલે રે. ૪

પદ ૧૧૪૯ મું.

જમુના તીરે જહુપતિ ઉભો, સુંદર છેલ છોગાળો રે;
 મજનારીના મનડા લેવા, લટકાં કરે લટકાળો રે. ૧
 આખડલી નૌતમ અણીયાળી, ભાલ તીલક છખી ભારી રે;
 મજજીવનનું મુખડું જોતાં, સરવસ નાંખું વારી રે. ૨
 પાઘડલી પેચાળી રે ખાંધી, રસીક પીયે નવ રંગી રે;
 રતન જડેલી લટકી રહી છે, કાળુ નવલ કલગી રે. ૩
 સામો મળ્યો મુને શ્યામ સહુણે, સુંદર મજની શેરી રે,
 બ્રહ્માનન્દના નાથની મૂર્તિ, આવીને અતર ઠેરી રે. ૪

પદ ૧૧૫૦ મું.

વનમાંહી રે મોરલડી વાગી, લણક પડી મારે કાને રે;
 લટકાળે રે મુને વશ કરી લીધી, તીખી તીખી તાને રે. ૧
 વાંસલડી રે પડી મારે વાંસે, વેરણુને કોઈ વારો રે;
 મોડી રે વેલી મોરલડી આ, લેશે પ્રાણુ અમારો રે. ૨
 નાદ ભેળી રે નટવરની મૂર્તિ, હૈડામાં દેખાય રે;
 તે જોઇને ધરડાનો રે ધંધો, ઝેર સરીખો મુને થાય રે. ૩

કામણીયું રે મોરલીમાં કાંઈ કીધું, ચિત્તડુ લીધું મારુ ચોરી રે;
અક્ષાનન્દના નાથની રે વંશી, નાખ્યું કાળજ મારું કોરી રે. ૪

પદ ૧૧૫૧ મું.

શેરડીયે રે મુને સામો રે મળીયો, વાલીડો કુંજવિહારી રે;
અજબ દુસાલો ઓલી રે લીધો, અંગરખી પુલકારી રે. ૧
એશ અલોકીક લીધું રે બાંધી, મોલીડું મરમાળે રે;
લટકાળે મનડુ લલચાવ્યું, આંખડીને ચાળે રે. ૨
ગેરાં લોચન રગ શુલાળી, હેતાળાં બાણે હસતાં રે;
તે જોઈને મારાં પણ નેણાં, છેટે પણ નથી ખસતાં રે. ૩
લીને વાન રંગીલે બુધરે, આડી નજરે હેરી રે;
અક્ષાનન્દ વસી ઉર અંતર, મૂરતિ નટવર કેરી રે. ૪

પદ ૧૧૫૨ મું-રાગ પરજ.

મોરલીવાળા રે, મીઠી મોરલી બબલ;
મોરલી બબલ ઢાળા, પરજ કેરા લાવ. મોં ૦ ટેક.
મોરલી સુણવા હું આવી, મેલી ઘરડા કેરુ કામ;
વાલમ રાજ થઈ વળડો, છોગાળા ઘનશ્યામ. મોં ૧
સુણ્યા વિના ચિત્તડામાં, નહીં આવે નિરાંત;
તે માટે હું સૌથી છાની, આવી છું એકાંત. મોં ૨
મોરલી સુણીને મેલ્યો મેં તો, સૈયરુ કેરો સાથ;
પ્રેમ સુધારસ પાવોને વહાલા, અક્ષાનન્દના નાથ. મોં ૩

પદ ૧૧૫૩ મું.

તારી મૂરતિ રે, છે જો નેણુંના શણગાર;
નેણુંના શણગાર, મારા હૈડાકેરો હાર તાં ૦ ટેક૦
મોહન તારી મૂર્તિ જોઈને, બુલી છું તન ભાન;
નિરખતાં નજરામાં થઈ છું, ગજરામાં શુલતાન. તાં ૧
માથે જીણી પાઘ મનોહર, સુંદર શ્યામ શરીર,
નથી રહેતી તારુરૂપ નિહાળી, યજનારીને ધીર. તાં ૨
બાંધ જડવું બાંધેલ બાબુ, કાબુ નંદકિશોર;
અક્ષાનન્દ કહે મોહી છું વેણે, નેણે જાહુ જોર. તાં ૩

પદ ૧૧૫૪ મું.

નાગર નંદનારે, મારે તમથી લાગી પ્રીત;
તમથી લાગી પ્રીત, મારું ચોરી લીધું ચિત્ત. નાં ૦ ટેક.

પુલ્કને તોરે સુન્દર કાંચે, પાગને આંચે તાલ; નાં ૧
 પાતળિયા અતિ લાગે છે પ્યારાં, લટકાં તારા લાલ. નાં ૨
 મોતીકાંના હારની શોભા, વર્ણવી નવ જાય; નાં ૩
 ખાંતીલા તારી આવીને ખુતી, મૂરતિ અંતરમાં. નાં ૪
 અધર ઉપર જાણે ઠંકુડું ઢળીકું, દાડમ કળીચુ કાંત; નાં ૫
 બ્રહ્માનંદના વાલમા, તમથી ખેલ કર્યાની ખાંત. નાં ૬

પદ ૧૧૫૫ મું.

સુંદર શ્યામળા રે, આવો છોગાવાળા છેલ; સું ૦
 છોગાવાળા છેલ, વાલા આવીશ તારી ગેલ. સું ૦ ૧
 છેલ છળીલા રંગના રેલા, કેસર ભીંના કહાન; સું ૦ ૨
 સંભળાવો મુને શ્યામ સલુણા, મોરલડીની તાન. સું ૦ ૩
 મોહન તારી મૂરતિ મારા, નેણાંમાં રાખીશ; સું ૦ ૪
 ભુધર તારી ચાલ ત્રિલગી, લાલ કલંગી શીશ. સું ૦ ૫
 તમ વિનારે મારે ઘડી ન ચાલે, પડી પટોલે ભાત; સું ૦ ૬
 બ્રહ્માનંદના વાલમા, આવી રહો મારે ઘેર રાત. સું ૦ ૭

પદ ૧૧૫૬ મું-રાગ પરજ.

લાગી શ્યામળિયા વહાલા છેલની હો, આ જોને યેની નૌતમ આંખડી. લાં ૦ ટેક.
 હેત કરી મુને પરવશ કીધી, જાણી વાતડલી એના જેલની હો. આં ૦ ૧
 ગ્રાણુ સહિત મન લીધું માર પ્રોધને, ખખર રહી ન એના ખેલની હો. આં ૦ ૨
 ચોટ લગાડી ચકચૂર કરી મુને, સુરત ભુલી છું ઘર ટેલની હો. આં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે ખુંતી છળી અતરે, રૂપાળા રંગરેલની હો. આં ૦ ૪

પદ ૧૧૫૭ મું.

લાલ સુરંગી આંખુ લાગણી રે, કેસરીઆ છેલા નંદકુંવરની. લાં ૦ ટેક.
 હરિવર વંશી હાથ લધને, રુડી આલાપે વાલો રાગણી રે. કેં ૦ ૧
 જુથ મળી મૈયારી જોવા, સુંદર રૂપ સોહાગણી રે. કેં ૦ ૨
 વંશી સુણીને પ્રજનારી સરવે, શીશ ડોલાવે જેમ નાગણી રે. કેં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે હેરી મારે વાલીડે, અધિક થઈ છું ખડલાગણી રે. કેં ૦ ૪

પદ ૧૧૫૮ મું.

લાગી રસીલા નદલાલની રે, આવીને આંખુ તીખી મારે અંતરે. લાં ૦ ટેક.
 શ્યામ ચતુરવર છેલ ભમરની, દીઠલ ભાન દુશાલની રે. (૧) આં ૦ ૧
 અહોનિશ નીત ચિત્તડે ચડી આવે, રેશમ કોર રુમાલની રે. આં ૦ ૨

હેત કરીને હરિવર મુને હેરી, હિંમત રાખી મારા હાલની રે. આ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે જનમ સનેહી સંગ, નથી પ્રીતકલી આજ કાલની રે. આ૦ ૪

૫૬ ૧૧૫૮ મું.

લાગ્યાં કાળજડા ફેરી કોરમાં રે, અણીયાળાં લોચનીયાનાં બાણ કહાનનાં. લા૦ ટેક.
જમુના તીરે મુજ સામું જોધને, બહવ માર્યા આવી જોરમાં રે. અ૦ ૧
મનડું ઘાયલ કરી નાખ્યું મારે વાલીડે, તનડું ધ્રુમે છે એના તોરમાં રે. અ૦ ૨
ડોલરીયે મુને કીધી દીવાની, ન રહી સંસારીડાના તોરમાં રે. અ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે મારુ ચિત્તડું, ચોંટયું નંદકિશોરમાં રે. અ૦ ૪

૫૬ ૧૧૬૦ મું-રાગ પરજ.

વાલી લાગે મુને મુરતિ તારી રે, છેલા સુંદર છોગાળા.
મારા ગુણવતા ગિરિધારી રે, છેલા મોહન મરમાળા. ટેક.
તારી વાલપમાં વેંધાણી રે. છે૦ સું ૧
જગ મેલ્યો મે તુચ્છ બાણી રે. છે૦ મો ૨
તારા મોલીડામાં મોહન વેલી રે. છે૦ સું ૩
જોધ છોગલિયું થઈ ઘેલી રે. છે૦ મો ૪
તારા રંગની ચટકી લાગી રે. છે૦ સું ૫
અંતરમાં ઉડી વાગી રે. છે૦ મો ૬
રસિયા તારી બાંનક રુડી રે. છે૦ સું ૭
પ્રદ્યાનંદને જીવન મુડી રે. છે૦ મો ૮

૫૬ ૧૧૬૧ મું.

મજજીવન કુજવિલાસી રે, કહાના મોહી તારે મરકલડે;
હેતાળી તારા મુખની હાંસી રે, કહાના જોધને રંગ ચડે. ટેક.
કાળુ કેશર તિલક કરેલું રે. કહા૦ મો ૧
ભારે મોલીડું અતર ભરેલું રે, કહા૦ જો ૨
છેડાળું નૌતમ સારું રે. કહા૦ મો ૩
બાંધ્યું તીન જીવનથકી ન્યારુ રે. કહા૦ જો ૪
ઓપે ઉપરણી આંટાળી રે. કહા૦ મો ૫
રુડી સોનેરી રૂપાળી રે. કહા૦ જો ૬
પ્રદ્યાનંદ કહે છોગુ છાજે રે. કહા૦ મો ૭
ધર્યું મનડું લેવા કાજે રે. કહા૦ જો ૮

પદ ૧૧૬૨ મું.

ઓરા આવોને સહુણા મારે છેલા રે, ખ્યારા રીઝી તારા લટકામાં;
 ખહુ રસખસ થઈ અલબેલા રે, ખ્યારા રંગના ચટકામાં. ટેક.
 વંકી જુકુટીમાં મન વળચું રે. ખ્યા૦ રી૦ ૧
 એક નિમખ રહે ન હુવે અળગુ રે. ખ્યા૦ રં૦ ૨
 તારી દીપ સરીખી નાસા રે. ખ્યા૦ રી૦ ૩
 તેની અક્ષાદિકને આશા રે. ખ્યા૦ રં૦ ૪
 રુડા ગૌર કપોલ રંગીલા રે. ખ્યા૦ રી૦ ૫
 બુવે શંકર થઈને હઠીલા રે. ખ્યા૦ રં૦ ૬
 તારા અધર પ્રવાળા જેવા રે. ખ્યા૦ રી૦ ૭
 અક્ષાનંદને નિરખ્યાનો નીત હેવા રે. ખ્યા૦ રં૦ ૮

પદ ૧૧૬૩ મું.

પુલડાંના મેલ્યા છોગલા ફરતાં રે, વાલા છળી રગ છાઈને રહી;
 હાથે હેમ કડાં મન હરતાં રે, વાલા નિરખીને ન્યાલ થઈ. ટેક.
 મોંઘા મૂલા કાનુમાં ગજ મોતી રે. વા૦ છ૦ ૧
 પ્રીતે રહું છું માંચ ચિત્તડંને પ્રોતી રે. વા૦ નિ૦ ૨
 કુલડાંની રુડી માળા ગળે ફાવે રે. વા૦ છ૦ ૩
 તેની શોભા વર્ણવ્યામાં નાવે રે. વા૦ નિ૦ ૪
 કાંધક ઉચી અતિ પુખતી છાતી રે. વા૦ છ૦ ૫
 નિરખીને નથી ત્રપતિ થાતી રે. વા૦ નિ૦ ૬
 તારું ઉદર પોયણુ દળ ઢાળે રે. વા૦ છ૦ ૭
 ભાવે અક્ષાનંદ નિત્ય ભાળે રે. વા૦ નિ૦ ૮

પદ ૧૧૬૪ મું—રાગ પરજ.

મનડુ લીધુ છે મારુ નન્દને રે લાલે;
 મારે એ રે વિના નવ ચાલે રે. સૈયો મ૦ ટેક.
 નદના લાલામાં મારી આંખ્યુ લોભાણી;
 મારા વહાલાને હાથે વેચાણી રે. સૈયો મ૦ ૧
 જગનુ માયિક સુખ લાગે મુને ખોટું;
 એનુ છોગું મારા ચિત્તમાં ચોટયું રે. સૈયો મ૦ ૨
 રાત દિવસ હિંડુ કહાન કેડે ફરતી;
 હું તો લોક થકી નથી ડરતી રે. સૈયો મ૦ ૩

વશ કરી છે પ્રદ્ધાનન્દને નાથે;
વણુ તેડી ડાલું એને સાથે રે. સૈયો મં ૪

પદ ૧૧૬૫ મું.

દીલમાં વશ્યો છે મારે નન્દદુલારો;
છેલો કાનુડો કામણુગારો રે. બેની દી૦ ટેક.
રગમાં ભરી છે અતિ આંખ્યુ એની રાતી;
નીત નિરખી ઠરે છે મારી છાતી રે. બેની દી૦ ૧
નવલ રગીલું શીર મોલીડુ ધરીયું;
શોભે છેગલિયું રંગ ભરીયું રે. બેની દી૦ ૨
નવલ ઠલંગી મારે વહાલે લટકાવી;
મારા અંતરમાં ઠેરાવી રે. બેની દી૦ ૩
પ્રદ્ધાનન્દના વહાલાની છખી બાળી;
હું તો ડાલું થઇને મતવાળી રે. બેની દી૦ ૪

પદ ૧૧૬૬ મું.

નન્દના નન્દન સાથે પ્રીત બધાણી;
એની લાવણ્યમાં લોભાણી રે. હેલી નં ૦ ટેક.
તીલક કેસર કેરું ભાલ બનાવ્યું;
મારા અંતરમાં ઠેરાવ્યું રે. હેલી નં ૦ ૧
કોટે શોભે છે રુડી પુલકાની માળા;
ધુમે ભમર થૈને મતવાળા રે. હેલી નં ૦ ૨
ખોર ચંદનની કરી છે તન ખાસી;
એને ભોધને મગન વ્રજવાસી રે. હેલી નં ૦ ૩
પ્રદ્ધાનન્દના વહાલાની છખી ખ્યારી;
મારાં લોચનીયામાં ધારી રે. હેલી નં ૦ ૪

પદ ૧૧૬૭ મું.

નંદના નંદન કેરી આંખ્યું અટારી;
મુને આવી અચાનક મારી રે. આલી નં ૦ ટેક.
અતીશે રુપાળી મરમાળી એની આંખી;
જોતાં મુજને ઘાયલ કરી નાંખી રે. આલી નં ૦ ૧
હૃત કરીને મારે વહાલે મુને હેરી;
તેણે સુરત ભુલી છું તન કેરી રે. આલી નં ૦ ૨

ચોટ લગાડી મુંને છેલ શુભાની;
તેને દરદે ડાલું છું હીવાની રે. આલી નં ૩
બ્રહ્માનંદના વહાલાલું રૂપ જોઈને;
રાખું લોચનિયામાં પ્રોઈને રે. આલી નં ૪

૫૬ ૧૧૬૮ મું-રાગ સોલા.

રંગભીના હો પ્રજના રાવ, રાવ તારા મોલીડાપર વારી રે;
શુભીયલ ગીરધારીજી હો, નટવર નાથ. ટેક.
રંગભીના હો પ્રજના રાવ, રાવ તારો નૌતમ કટારો રે;
લાગે મુને અતી ખ્યારોજી હો, નં ૧
રંગભીના હો પ્રજના રાવ, રાવ તારી આંખડલી અણીયાળી રે;
રંગ ભર રૂપાળીજી હો, નં ૨
રંગભીના હો પ્રજના રાવ, રાવ તારે છોગલીયે ચિત્ત લીધું રે;
કાંઈ મુને કામણ કીધુંજી હો, નં ૩
રંગભીના હો પ્રજના રાવ, રાવ છોજી બ્રહ્માનંદને ખ્યારા રે;
નાગર નંદદુલારાજી હો, નં ૪

૫૬ ૧૧૬૯ મું.

છોગાવાળા હો સુંદર છેલ, છેલ તારી નવલ કલગી સારી રે;
જોઈ મોહી પ્રજનારીજી હો, પીયા રંગ રેલ. ટેક.
છોગાવાળા હો સુંદર છેલ, છેલ તમે લાડકડા ડાલરીયા રે;
દેખી મે તો ઉર ધરીયાજી હો, પીં ૧
છોગાવાળા હો સુંદર છેલ, છેલ તારા લોચનીયા તેજળાં રે,
મોહન મરમાળા જી હો, પીં ૨
છોગાવાળા હો સુંદર છેલ, છેલ તારી જુકુટીમાં જાડુડા ભરીયા રે;
હેરી મનડા હરીયાં જી હો, પીં ૩
છોગાવાળા હો સુંદર છેલ, છેલ બ્રહ્માનંદના શ્યામ સુહાગી રે;
તારી મુને રઢ લાગી જી હો, પીં ૪

૫૬ ૧૧૭૦ મું.

મરમાળાહો માણીગર માવ, માવ તારે શીરપર મોતીડાનો ઝુડોરે;
લાગે છે અતી રૂડો જી હો, કંઠ લગાવ. ટેક.
મરમાળાહો માણીગર માવ, માવ તારે લટકે છે પુલડાનો તોરો રે;
જણવે છે બહુ જોરો જી હો, કંઠ. ૧

મરમાળા હો માણીગર માવ, માવ તમે રૂપાળા રંગ ભરિયા રે,
કહાન વર કેશરિયા જી હો, ટં ૦ ૨
મરમાળા હો માણીગર માવ, માવ તારે કાળુ અજબ કલંગી રે;
રસીયા નવરંગી જી હો, ૬૦ ૩
મરમાળા હો માણીગર માવ, માવ તારે ઉરપર હાર હબરી રે;
અદ્વાનન્દ બંધે વારી જી હો, ૬૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૧ મું.

કેશરિયા હો નટવર કહાન, કહાન તારી નૌતમ મૂર્તિ ભાળી રે;
થઈ છું મતવાળી જી હો, વહાલા ગુણવાન. ટેક.
કેશરિયા હો નટવર કહાન, કહાન તારે નેણે રેખા રાતી રે;
નિરખી ઠરે છે છાતી જી હો, ૧૦ ૧
કેશરિયા હો નટવર કહાન, કહાન તારાં વેણાં ઉપર વારી રે;
સુંદર સુખકારી જી હો, ૧૦ ૨
કેશરિયા હો નટવર કહાન, કહાન તારા અધર પ્રવાલા તોલે રે;
બેઈ દીલ ડોલે જી હો, ૧૦ ૩
કેશરિયા હો નટવર કહાન, કહાન અદ્વાનન્દના પ્રીતમ છેલા રે;
રસિયા રંગ રેલા જી હો. ૧૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૨ મું-રાગ સોલા.

પ્યારા તારા રૂપમાં લોભાણી હો લાલ, વારીરે સુંદર બેઠને ચાલ. પ્યા ૦ ટેક.
રાજેસર રંગીલા છેલ હો કહાન, મોઈ છું વાલમ બીને વાન. પ્યા ૦ ૧
તું તો મારો હૈડનો પીયા હો હાર, છે જી રે ડોલરીયા સરહાર. પ્યા ૦ ૨
છોગાવાળા ગિરિવરધારી હો છેલ, ઘોળીરે આવીશ હું તારી ગેલ. પ્યા ૦ ૩
અદ્વાનન્દના લટકાળા લેહેરી હો મીત, તમથી પૂરણ લાગી પ્રીત. પ્યા ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૩ મું.

માણીગર મીઠાં બોલા પ્યારા હો માવ, ગેરીરે મોરલડી બબવ. મા ૦ ટેક.
વાલા તારાં વાલા મુને લાગે હો વેણ, નૌતમ શોભે છે સુંદર નેણ. મા ૦ ૧
નાસા તારી દીપક સરીખી હો નાથ, રાજે રે હેમ કડાં બેઈ હાથ. મા ૦ ૨
તમે મારા નવલ સનેહી હો સ્યામ, ઉરપર રાખું હું આઠો જામ. મા ૦ ૩
અદ્વાનન્દ કહે તમ સંગ લાગે હો નેહ, પરવશ ડોલે છે મારો દેહ. મા ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૪ મું.

વાલા તારી ખ્યારી મુને લાગે હો વાત, રતના લાગી છે દીન રાત. વાં ૦ ટેક.
 રીઝી હું તો રાજેશ્વર તારે હો રૂપ, ભાળી રે મોહન વ્રજના ભુપ. વાં ૦ ૧
 છેલા તારા નેણુનો નળરો હો જોર, ખ્યારા કોડીલા નંદકિશોર. વાં ૦ ૨
 મોઘા મૂલાં મોતીડાંની શોભે હો માળ, તારીરે આંખડલી વિશાળ. વાં ૦ ૩
 પ્રીતે મારા લટકાળા લીધા હો પ્રાણ, અદ્વાનંદના શ્યામ સુખાણ. વાં ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૫ મું.

રાધેવર ઓરા આવો મારા હો રાજ, સજીરે સેજલડી તમ કાજ. રાં ૦ ટેક.
 સામું જોધને કીધી નેણું કેરી હો સાન, મોહી છું મોરલડીને તાન. રાં ૦ ૧
 કાજી તારા રેટાની સોનેરી હો કોર, તારુ રે છોગલીયું ચિત્ત ચોર. રાં ૦ ૨
 રસિયાજી કરો રગડાની હો રેલ, આવીને આંગણીયે અલગેલ. રાં ૦ ૩
 દીનખંધુ તમે સુખડાંના હો દેણુ, અદ્વાનંદના સાચા સેણુ. રાં ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૬ મું-રાગ સોલા.

મરમાળા રે મારા શ્યામ સોહાગી, માણીગર માયા લાગી; હો રાજં ૦ ટેક.
 લેરખડા રે નદલાલ રંગીલા, છોગાળા છેલ છપીલા; હો રાજં ૦ ૧
 આંખડલી રે તારી કામણુગારી, હરિવર લાલ વિહારી; હો રાજં ૦ ૨
 મરમાળી રે તારી મુખડાંની હાંસી, પાતળીઆ પ્રેમની કાંસી; હો રાજં ૦ ૩
 અદ્વાનંદના રે દીલદાર ડોલરીયા, હું વારી જઉં કહાન કેશરીયા; હો રાજં ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૭ મું.

શોભે નાસા રે દીવલા કેરી જોતી, કાનુમાં મુંધાં મોતી; હો રાજં ૦ ટેક.
 નેણુમાં રે રાતી ટસરુ રુપાળી, ભુધરજી ભાવે ભાળી; હો રાજં ૦ ૧
 તારી જુકુટી રે રગડાની લરી છે, જોધને નેણું ઠરી છે; હો રાજં ૦ ૨
 છોગલીયે રે તારે ગરક થઇ છું, ગુમાની રીઝી રહી છું; હો રાજં ૦ ૩
 મોલીડે રે સોના કેરી કોર, અદ્વાનંદનું મન ચોર્યું; હો રાજં ૦ ૪

૫૬ ૧૧૭૮ મું.

લટકાળા રે મનડુ મારુ લીધું, કોડોલા કામણુ કીધું; હો રાજં ૦ ટેક.
 મોહોલે આવોરે પુરષોત્તમ ખ્યારા, મીઠા બોલા જીવન મારા; હો રાજં ૦ ૧
 પીયા રાજે રે તારા અધર પ્રવાળા, વેણુ મુખ અતિ મરમાળા; હો રાજં ૦ ૨
 લાવનતારે જોઈ હું લોભાણી, વહાલી લાગે સુંદર વાણી; હો રાજં ૦ ૩
 અદ્વાનંદના રે રગરેલ બનાજી, દેખી હું રહું છું રાજી; હો રાજં ૦ ૪

પદ ૧૧૭૮ મું.

તારા મુખમાં રે હરી મોહન વેલી, મોહી છે મજની સાહેલી; હો રાજ૦ ટેક.
મોલીડું રે મોતીડે ઢંકાણું, જોધને ચિત્ત લોભાણું; હો રાજ૦ ૧
ઉપરણી રે રંગ ચોળ ખીરાજે, ધરી મન લેવા કાજે; હો રાજ૦ ૨
કુલડાંનારે હૈયે હાર હીંડળતા, લમર લમે ટોળે વળતા; હો રાજ૦ ૩
અદ્વાનંદના રે રસીયા રગ ભીના, જામા શોભે નવલ જરીના; હો રાજ૦ ૪

પદ ૧૧૮૦ મું-રાગ સોલા.

મારે મોહોલે આવો હસીને બોલાવોરે, રંગભીના છેલા નહજના; છોજ રાજ૦ ૧
પાઘડલી પેચાળી આંધી છે રુપાળી રે, લટકાળા મોતીડાવાલા; છોજ રાજ૦ ૨
કહાના ગીરધારી મૂર્તિ તારી રે, મન માની છેલ ગુમાની; છોજ રાજ૦ ૩
અદ્વાનંદના પ્યારા શોભો છો સારા રે, કેશરીઆ રંગના ભરીઆ; છોજ રાજ૦ ૪

પદ ૧૧૮૧ મું.

નંદજના લાલા લાગો છો વાલા રે, નવરંગી લેહર તુરંગી; છોજ રાજ૦ ૧
નેહુને નજરો મુને અતિ પ્યારો રે, અલવીલા છેલ છપીલા; છોજ રાજ૦ ૨
કુજના વિહારી મૂર્તિ તારી રે, હરિ મોરી જીવન દોરી; છોજ રાજ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે છે મન મારુ રહે છે રે, વેણુમાં મારા નેણુમાં; છોજ રાજ૦ ૪

પદ ૧૧૮૨ મું.

આંખું અણીઆળી માવા મરમાળી રે, કાંઈ કીધું મન મારુલીધું; છોજ રાજ૦ ૧
મંદિર પધારો જનમ સુધારો રે, છોગા મેલી બળવત બેલી; છોજ રાજ૦ ૨
સુંદર સોહાગી લગની લાગી રે, તમ સંગે ભીના રંગે; છોજ રાજ૦ ૩
અદ્વાનંદ ગાવે મૂર્તિ સોહાવે રે, રહો તાજ મજના રાજ; છોજ રાજ૦ ૪

પદ ૧૧૮૩ મું.

શોભે માથે તોરા આવોને ઓરા રે, ધીરે ગાતા રંગના રાતા; છોજ રાજ૦ ૧
કોટે પરવાળા લાગે છે રુપાળા રે, નેહુ ગેરી લાલજ લેહરી; છોજ રાજ૦ ૨
શ્યામ સહુણા નેહુમાં ટુંણા રે, મજના દાણી હું લોભાણી; છોજ રાજ૦ ૩
અદ્વાનંદ વારુ તન મન મારુ રે, તમ માથે સદા મારે સાથે; છોજ રાજ૦ ૪

પદ ૧૧૮૪ મું-રાગ જંગલો.

શ્યામરી સહુની છબી, દુગન વસી હે હો. શ્યા૦ ટેક.
નેહુકો નજરો જોર, ચિતવની ચિત્ત ચોર;
પીર પટહુસે નીકી, કમર કસી હે હો. શ્યા૦ ૧

સુંદર વિશાલ છાતી, ગલે મોતી માલ રાતી;
 હાંતકી બતીસી મુખ, મધુર હસી હે હો. શ્યા૦ ૨
 શ્યામરે સલુને ગાત, ચિત્ત મિલનેકું ચહાત;
 નિરખ છબીલો મેરી, પીર નસીહુ હો. શ્યા૦ ૩
 કુડલકી છબી ન્યારી, બ્રહ્માનંદ બલિહારી;
 મુખકી બની જયું શોભા, પુરન શશી હે હો. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૧૮૫ મું.

કુંવર કનૈયા જુકી, નજર અટારીવે હો. કું૦ ટેક.
 ભરન ગઈતી નીર, ઠાકો જમુનાકે તીર;
 આડી મીટે હેરી મોય, છેલ ગિરિધારીવે હો. કું૦ ૧
 જલ મે તો ભૂલ ગઈ, દેખીકે થકીત ભઈ;
 નિરખી સલુને મોપે, મોહનીસી ડારી વે હો. કું૦ ૨
 રસકે રસીલે તોરે, મોહ લગો ચિત્ત મોરે;
 નવલ સોનેકી શીર, પગીયાં સમારી વે હો. કું૦ ૩
 શ્યામકી રંગીલી છબી, ઉરમે વસી હે અખી;
 બ્રહ્માનંદ કબી પલ, ન કરુ મે ન્યારી વે હો. કું૦ ૪

પદ ૧૧૮૬ મું.

તેરીસુ કનૈયા તે તો, મોહની લગાઈ વે હો. તે૦ ટેક.
 અગીયાં સુરંગી પેરી, અખીયાં લોભાની મેરી;
 મધુરે મધુરે સૂર, મોરલો બજાઈ વે હો. તે૦ ૧
 પાઘકો બન્યો મરોડ, લસત સોનેકી કોર;
 લલિત કલગી શીર, પર લટકાઈ વે હો. તે૦ ૨
 કુલ ગેંદ લીચે હાથ, સોહત સખાકે સાથ;
 બન માળા નીકી ઉર, શુથકે બનાઈ વે હો. તે૦ ૩
 નીકે અનિયારે નેન, દેખે વીન નાંહી ચેન;
 બ્રહ્માનંદહુકે પ્રાણ, છબી રંગ છાઈવે હો. તે૦ ૪

પદ ૧૧૮૭ મું.

શ્યામ રે તિહારી છબી, દગન મે ધરુગી વે હો. શ્યા૦ ટેક.
 શ્યામ રે સનેહી પ્યારે, નેનતે નહોના ન્યારે;
 ચરન ઉભરે દીલ, તિમિર હરુગી વે હો. શ્યા૦ ૧

ધરે દુગ ગિરિધારી, ભઈ મેં તો મતવારી;
લોકનકે ડરહુસે, અખ ન ડરગી વે હો. શ્યા૦ ૨
દરસ તિહારે જાની, ભઈ સખ દુઃખ હાની;
પીયરા ગુમાની તેરે, પાયમે પરંગી વે હો. શ્યા૦ ૩
પ્રહ્લાનંદહુકે મીત, શરણુ તિહારો લીત;
જગમે ભઈ હે જીત, મગન ફીંગી વે હો. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૧૮૮ મું-રાગ જંગલો.

મેરે નવલ પીયા ગિરિધારી, મેરે નવલ પીયા ગિરિધારી;
રંગ લીને શ્યામ રે. મે૦ ટેક૦
નવલ પીયા નવ ઘન નવ રંગી, શીરપે રાજત હો ઠલંગી;
અરુન ઠમલ દુગ રેખકી, મોય ખુબ ખુમારી રે. ર૦ ૧
શ્યામ ચતુર છેલ છબીલે, મન મેરો મોહ્યો હો રંગી લે;
મરમ ભરી તેરી મોરલીયાં, મોય વશ કરી ડારી રે. ર૦ ૨
પેચાળી નૌતમ તેરી પગીયાં, બુહનકે પર હો લગીયાં;
પ્રહ્લાનંદ કહે શ્યામ છબી, તેરી લાગત ખ્યારી રે. ર૦ ૩

પદ ૧૧૮૯ મું.

રંગલીના વાલમ મેરો, રંગ લીના વાલમ મેરો;
ગુણવંતા પીયરા. ર૦ ટેક.
ચંદનકી તન ખોર કરાધ્યાં, બાબુન બધે હો બાંધ્યાં;
ગજરા ગિરિધર પેરાધ્યાં, ગલે પુલન કેરા રે. ગુ૦ ૧
નટવર નાગર નંદુલારો, મોહન લાગત હે ખ્યારો;
મજાજીવન ઘનશ્યામકું, રખું નેનન નેરા રે. ગુ૦ ૨
મજા જનકે સંગ પ્રીત બઢાવે, ગહીરે સ્વરસે હો ગાવે;
પ્રહ્લાનંદકા નવલ પીયા ખ્યારો, ભવજલ ખેરા રે. ગુ૦ ૩

પદ ૧૧૯૦ મું.

શ્યામરેને જાહુ કીના, શ્યામરેને જાહુ કીના;
વંશીવારે સજની. શ્યા૦ ટેક.
જખતે હેરી છેલ ગુમાની, મેં હોય ગધરીહો દીવાની;
મેન બજાઈ કહાનને, મેરો મન હરી લીના રે. વં૦ ૧
લાલન લોચન બાંન લગાધ્યાં, સાલત ઉરકે હો માધ્યાં;
દેખી દીવાની હો રહી, મારું ચિતલ ચિતારે. વં૦ ૨

અક્ષાનંદ કહે નૌતમ પીયરા, મોહન જાડુ હો કીયરા;
નટવર સુંદરશ્યામને, અબ તન ધન દીતા રે. વ૦ ૩

૫૬ ૧૧૯૧ મું.

પ્રાનનસે પ્રીતમ ખ્યારા, પ્રાનનસે પ્રીતમ ખ્યારા;
કરી રખુ ઉરમે. પ્રા૦ ટેક.
પ્રીતમ વદન કમલની બતીયાં, સુનત ઠરત હે હો છતીયાં;
શ્યામસુંદરકી મૂર્તિ, મેરે નેન ગુબારા રે. ક૦ ૧
પરમ ચતુર નટવરકી પગીયાં, રહત હે દગકે હો અગીયાં;
લોચનીયાં નન્દલાલકાં, અતિશય અનીયારાં રે. ક૦ ૨
જ્યું ધનકુ ચાહત અતિ મોરા, શશીકું ચાહત હે ચકોરા;
અક્ષાનંદ કહે નાથસે, લગ્યા ચિત્ત હુમારા રે. ક૦ ૩

૫૬ ૧૧૯૨ મું-રાગ જંગલો.

મૂર્તિ લગત ખ્યારી રે, રસીકે તેરી. મૂ૦ ટેક.
મૂર્તિ સલુની તેરી નવલ વિહારી પીયા, ત્રિભુવનહુંસે ન્યારો રે. ૨૦ ૧
આબુકી બની હે શોભાજીયસે ન જાત કહી, ગલ મોતી માલ ઠારી રે. ૨૦ ૨
જુહકી બની હે છખી દેખી કે મગન ભઈ, અખીયાં સો અનીયારી રે. ૨૦ ૩
અક્ષાનંદહુંકે રંગરેલ છખીલે છેલા, મુખપર ખલિહારી રે. ૨૦ ૪

૫૬ ૧૧૯૩ મું.

નિરખી નિહાલ ભઈ રે, મોહન મુખ. નિ૦ ટેક.
જમુનાકે તીર સુજાન ચતુર લખી, દીલહુંકી પીર ગઈ રે. મો૦ ૧
અજબ લગત શિર પાગ કલંગી નીકી, મોરલીસું હાથ લઈ રે. મો૦ ૨
અધિક શોભિત નદલાલ મનોહર, ઓઠત દુસાલ નઈ રે. મો૦ ૩
અક્ષાનંદહુંકે ધનશ્યામકી મૂર્તિ, ઉરમે અટકી રહી રે. મો૦ ૪

૫૬ ૧૧૯૪ મું.

લગન લગી હે મોરી રે, મોહન તોસે. લ૦ ટેક.
લગન લગી હે મેરી શ્યામરે સલુને ખ્યારે, ઓર સખઈસે તોરી રે. મો૦ ૧
પરમ સનેહી પીયા નિરખી મગન ભઈ, મૂર્તિ તિહારી જીય દોરીરે. મો૦ ૨
મદનમોહન નીકો વદન વિલોકી તેરો, ચિત્ત મેરો લીયો ચોરી રે. મો૦ ૩
અક્ષાનંદહુંકે રંગરેલ રસીલા છેલા, તુમ સંગ પ્રીતિ જોરી રે. મો૦ ૪

૫૬ ૧૧૮૫ મું.

આજ મે ગઇતી આલી રે, કાલિંદી તટ.	આં ૦	ટેક.
આજ મે ગઇતી પાની સૈયર સયાની સગ, ખીચ ઠાડો વનમાળી રે.	કાં ૦	૧
મોરલી બળદ નીકી શ્યામરે સુજન છેલે, કરી મોય મતવાળી રે.	કાં ૦	૨
કુંવર રંગીલે કાન બંસરીમે કીની સાન, હસી લીની હાથ તાલી રે.	કાં ૦	૩
બ્રહ્માનન્દહુકે ઘનશ્યામ ચતુર પીયા, નિરખી બધ નીહાલ રે.*	કાં ૦	૪

૫૬ ૧૧૮૬ મું-રાગ ધૌળ.

હેલી ચાલોરે કાલિંદીને કાંઠડે, છેલો જોવાને જાહવરાય રે;		ટેક.
કહાનડવર કોડામણો.		
રુડી લાલરે કસુખી એની પાઘડી, ગજ મોતીડાં કલગી માય રે.	કાં ૦	૧
સુંદર શોભેરે ગોઠીડાના સાથમાં, વાલો નાગર નટવર વેશ રે.	કાં ૦	૨
અતી કામણુગારીરે રુડી આંખડી, કાળા ખીતળીયાળા કેશ રે.	કાં ૦	૩
વાલે પેર્યારે આભુષણ ઓપતાં, સભ્યા શોભીતા શણુગાર રે.	કાં ૦	૪
લેરી લાલરે અલોકીક લાડડો, બ્રહ્માનન્દ કહે નદ કુમાર રે.	કાં ૦	૫

૫૬ ૧૧૮૭ મું.

રાજે ભાલ તીલક સોદ્યામણું, કાને કુંડળ મકરાકાર રે,		ટેક.
કુંવર શોભે કાનજી.		
બાંધ્યા બાબુ કાબુ બેઠ બાંધમાં, હુંડે મોતિડાનો હાર રે.	કું ૦	૧
જોને જામા પેર્યા છે જરકસી, સારી અજબ કલંગી શીર રે.	કું ૦	૨
ચાલો ચોંપ કરીને વધાવીયે, વાલો અખીલ ભુવનનો ઈશ રે.	કું ૦	૩
છેલે ફૂલ દડોરે લીધો હાથમાં, ઉછાળે છે વારમ વાર રે.	કું ૦	૪
ઉભા બ્રહ્માનન્દનો વાલમો, જોઇ મગન થઈ વ્રજનાર રે.	કું ૦	૫

૫૬ ૧૧૮૮ મું.

એની નિરખ્યા જેવોરે કુંવર નંદનો, એના પ્રપુલ્લિત નયણુ વિશાલ રે;		ટેક.
સુંદર વર શ્યામલો.		
ચાલો મોતીડાથી જાંઘને વધાવીયે, પ્યારો ડોલરીયો ભુપાળ રે.	સું ૦	૧
કાબુ કુંડળ ખીરાજે બેઠ કાનમાં, પેર્યા સોનેરી શીરપાવ રે.	સું ૦	૨
વાલો પ્રીતડી કરીનેરે પધારીયા, મીઠા બોલા મનોહર માવ રે.	સું ૦	૩
માથે મોલીડું શોભેરે મોઘા મૂલનું, ઓઢી નવલ દુસાલાની જોડ રે.	સું ૦	૪
બ્રહ્માનંદના વાલાના મુખ ઉપરે, વારી નાખું હું ચંદ કરોડ રે.	સું ૦	૫

* “મુદિત બઈ નિહાળી રે” પાડાન્તર છે, પણ તે હસ્તલિખિત પ્રતોમાં નહોવાથી ઉપર ફેરવ્યા નથી.

પદ ૧૧૮૮ મું.

હાથે સોનાનાં શોભેરે એને સાંકલાં, પેરી મોતીડાંની માળ અનુપ રે;
નાગર નટવર નંદનો.

ટેક.

જોધને જન્મ સુદ્ધ કરી લીજીયે, રસીયાજીનું નૌતમ રૂપ રે.	ના૦	૧
ધરી નવલ કલંગી પાઘમેં, લજ્જા પામે છે કોટીક કામ રે.	ના૦	૨
મહા અજબ અલોકીક મૂરતી, દેખી મોયું છે ગોકુળ ગામ રે.	ના૦	૩
ઝાઝા મૂલનાં મોતીડાંનો જૂમખો, રૂડાં કમલ સરીખાં નેણુ રે.	ના૦	૪
બ્રહ્માનંદના વાલાનું છોગલું, રહ્યું અંતરમાં દાન રેણુ રે.	ના૦	૫

પદ ૧૨૦૦ મું-રાગ ધોળ.

હેલી જોને આ નન્દ કુમાર, સહુણો શોભતા;	
આલે મદઝર ગજની આલ, રસીક ચિત્ત લોભતા.	૧
પ્યારી લાલ સુરંગી પાઘ, અનોખી બાંધણી;	
છુટા પેચ ઝૂક્યા ચહુ કોર, અધીક શોભા બણી.	૨
રૂડી રાજે છે નલવટ રેખ, મનોહર માવને;	
જોતાં કેશર તીલક અનુપ, વધારે ભાવને.	૩
ઉભા અલવ કરે અલબેલ, સખાના સંગમેં;	
ખેલે બ્રહ્માનંદને નાથ, રાજેશ્વર રગમે.	૪

પદ ૧૨૦૧ મું.

શોભે નટવરજીને શીશ, કલંગી વાંકડી,	
પુખરાજ પિરોજ લાલ, મોતીડેથી જડી.	૧
તોરે કૂલ તણો નવરંગ, મોલીડા ઉપરે;	
જોધને કહાનકુવરનું રૂપ, મારાં નેણાં ઠરે.	૨
સખી આંટાદાર અનૂપ, પીયાજીની પાઘડી;	
તે તો વિસરે નહીં પલ બેક, જીવડલામાં જડી.	૩
લળકે કુંડળ કાનું માંય, મોઘાં મુલનાં;	
બાંધ્યાં બ્રહ્માનંદને નાથ કે, બાળુ કૂલનાં.	૪

પદ ૧૨૦૨ મું.

આંખડલી શરહ સરોજ, રસીલા લાલની;	
દેખી મનડું પામે મોહ, તિલક છખી લાલની.	૧
નાસા સુંદર દીપ સમાન, અધીક શોભી રહી;	
મુખ નિરખીને શશીયર, જ્યોત ગગન બાંખી થઈ.	૨

લીધી લટકાળે નહલાલ કે, હાથ કખાંણને,
એની ચટક રંગીલી ચાલ, હરે મન પ્રાણને. ૩
કાળુ મોતીડે જડીત કટાર, કમર ઠસી લીધલો;
નિરખી પ્રહ્લાનહ કહે, જન્મ સુદલ મારો કીધલો. ૪

પદ ૧૨૦૩ મું.

સખી કેશરભીનો કહાન, ઠરે જોઈ છાતડી;
રૂડી આંખડલીમાં રેખ, મનોહર રાતડી. સં ૧
ખેની સાંભળતાં ગુલતાન, થઈ એના ગીતમાં;
રસીયા વર કેરો રંગ, ચણ્યો મારા ચિત્તમાં. સં ૨
સમજવી મુજને શ્યામ, નેહુ કેરી સાનમાં;
મુને મગન કરી મસ્તાન, અમૃત રસ પાનમાં. સં ૩
કાળુ રાજે છે ગૌર કપોલ, સુભગ તીલ ત્રાજવી;
શોભે પ્રહ્લાનંદનો નાથ, રસીલો રાજવી. સં ૪

પદ ૧૨૦૪ મું.

ખ્યારી લાગે છેલાજની પાધડી રે, ચોટી છે ચિત્તડા માંચ;
છખી ઘનશ્યામની રે. ટેક.
નિરખીને નટવર નાથને રે, લોચનીયાં લોભાય. છં ૧
માથે નવલ કલંગી વકડી રે, ફૂલે થયા લટ ખેર. છં ૨
જોઈ જોઈ મજની ભામની રે, ધૂમે ભમર કેરી પેર. છં ૩
કેશર તીલક સોદ્યામણુ રે, લોચનીયા રંગચોળ. છં ૪
રેખ અલોકિક ભાલમાં રે, સુંદર ગૌર કપોલ. છં ૫
ગોપ ત્રિયા ટોળે મળી રે, નિરખવા નંદકુમાર. છં ૬
જહુવર ઉપર જાય છે રે, પ્રહ્લાનંદ ખલિહાર. છં ૭

પદ ૧૨૦૫ મું.

જોને સખી છખી આજની રે, વેશ ખનાયો નાથ;
મનોહર મૂર્તિ રે. ટેક.
કુંડલ જડાઈ કાનમાં રે, મોરલી લીધી છે હાથ. મં ૧
મુગટ જડાઈ માંચડે રે, તીલક અલોકિક ભાલ. મં ૨
ભુકુટી ભમર કેરી પાંખડી રે, નેહુ ગુલાબી લાલ. મં ૩
નમણી અલોકિક નાસીકારે, દાંત દાડમ કેરાં ખીજ. મં ૪
અધર પ્રવાલાં જોઈને રે, રાધા રહી મન રીજ. મં ૫

હૈંડે ફૂલાં કેરો હારડોરે, પેહ્યોં છે પ્રાણુઆધાર. મં ૬
અક્ષાનંદનો વાલમો રે, નેણ તણો શણગાર. મં ૭

પદ ૧૨૦૬ મું.

આજ સખી અલબેલડો રે, ઉભા છે જમુનાને તીર;
નટવર નાથજી રે. ટેક.

નેણ કમલ કેરી પાંખડી રે, સુંદર સ્યામ શરીર. નં ૧
શોભા બની શીર પેચની રે, પ્યારી અલોકીક પાધ. નં ૨
મોરલી મનોહર સાંભળી રે, ડાલે પીયાલે નાગ. નં ૩
મુખની શોભા સોહ્યામણી રે, કુંડળ કાન જડાવ. નં ૪
બેઉ ભુજ માંહી બાંધીયા રે, બાજુ તે ખુબ બનાવ. નં ૫
જડુવર મૂર્તિ બેધને રે, લાજે છે કોટીક કામ. નં ૬
અક્ષાનંદનો વાલમો રે, છેલ ચતુર ધનશ્યામ. નં ૭

પદ ૧૨૦૭ મું.

વેહુતાં રોકો માં વાટમાં રે, બહુ છે ભરવા નીર;
કોડીલા કહાનજી રે. ટેક.

બણો માં મુજને એકલીરે, તણો માં નવરગ ચીર. કોં ૧
બે બે અબણે ત્રોડતારે, બાજુડાનું બોર. કોં ૨
વહાલા જણાવો છો વાતમાં રે, હુઝાણાનું ભોર. કોં ૩
નાર પરાધ બેધનેરે, હૈંડુ રેતું નથી હાથ. કોં ૪
જાવા થાઓ માં આકળારે, નાના હજી તમે નાથ. કોં ૫
છેલ થયા તમે કારમા રે, રસીયાજી મજરાજ. કોં ૬
અક્ષાનંદના વાલમારે, લોકની રાખો લાજ. કોં ૭

પદ ૧૨૦૮ મું-રાગ ધોળ.

ચાલ ચાલ સખી વૃન્દાવન બાયે, ત્યાં વાલો વળડે વેણ;
સલુણો સ્યામળીયો. ટેક.
એની મહા રે મનોહર મૂર્તિ, એનાં કમલ સરીખાં નેણ. સં ૧
માથે ફૂલડાનો તોરો ઝૂકી રહ્યો, વળી કુંડળ લળકે કાન. સં ૨
ગળે માળ બિરાજે ફૂલની, વહાલો સુંદર બીને વાન. સં ૩
શોભે અજબ સુરંગી સુંથણી, અંગરખી અંગ અનૂપ. સં ૪
નખ શીખ ફૂલડે છાંધ રહ્યો, એનું બેચા સરખું રૂપ. સં ૫
અતી મધુરી લાવનતા મુખની, લટકામાં મન લોભાય. સં ૬
એનાં ચરીત્ર સુણી સુખ ઉપજે, દીકાથી દુઃખડું બાય. સં ૭

મુને ઘરમાં રહેતા ગમતું નથી, વેધાણી હું મોરલીની તાન.	સ૦ ૮
વહાલે લલિત ત્રિભંગી ચાલમાં, વ્રજનાર કરી શુલતાન.	સ૦ ૯
સખી જમુનાને તીરે જાહે, માંડ્યો છે પ્રેમનો ફંદ.	સ૦ ૧૦
વહાલે ઘેલી કરી સર્વે ગ્વાલણી, બલિહારી બ્રહ્માનન્દ.	સ૦ ૧૧

પદ ૧૨૦૮ મું.

એના મુખની લાગી મુને મોહની, અધક્ષણ મેલ્યો નવ જાય;	ટેક.
છબીલો છોગાળો.	
વાલો મીઠી વળડે મોરલી, માંહી મધુરે મધુરે સૂર ગાય.	છ૦ ૧
મુને ભુરકી નાખી કંઈ ભાતની, ઘર કામ ન લાગે હાથ.	છ૦ ૨
ચિત્ત લીધું નયણની ચોટમાં, નિશદીન ડાલે એની સાથ.	છ૦ ૩
રાતો માતો ગોવાળાના સંગમાં, કરે વનમાં નવલ વિહાર.	છ૦ ૪
મુને લાલચ લાગી લાલની, મારા નયનતણે શણગાર.	છ૦ ૫
એની કામણગારીરે આંખડી, વળી કામણગારી ચાલ.	છ૦ ૬
મુને ઘેલી કીધી રે ગોવાલીડે, હેલી જોને તું મારા હાલ.	છ૦ ૭
વહાલે વનમાં વળડીરે વાંસળી, કાંઈ મંત્ર ભણ્યા તે માંચ.	છ૦ ૮
મારી સાંભળતાં સુધ વિસરી, મુને એ વીના ક્ષણ ન રહેવાય.	છ૦ ૯
એને દીઠા થકી સુખ ઉપજે, વણુ દીઠે સુખ નવ હોય.	છ૦ ૧૦
બ્રહ્માનન્દ કહે મુને વીઠૂલે, એવાં કામણ કાંધાં કોય.	છ૦ ૧૧

પદ ૧૨૧૦ મું.

વાઘ વેણુ* અલોકીક વીઠૂલે, મારે ભણુક પડી છે કાન;	ટેક.
મોહનની મોરલી.	
સુણી સુધ હું બૂલીરે શરીરની, હેલી વિસરી લોજન પાન.	મો૦ ૧
હું તો ઘેલી થઈ સૂર સાંભળી, મારા ઘરમાં રહું નવ જાય.	મો૦ ૨
વહાલે ચટકી લગાડી ચિત્તને, મારે અંગ ઉતાપો થાય.	મો૦ ૩
માંહ્ય મંત્ર ભણ્યા કોય મરમના, તેણે મોહી રહું છે મન.	મો૦ ૪
સખી સુતાં બેઠાં સુખ ન રહે, વળી તપીરે આવ્યું છે તન.	મો૦ ૫
એને ચિત્ત દેધને જે કોઈ સાંભળે, તેનું હૈડું ન રહે હાથ.	મો૦ ૬
તેની દશારે ફરી જાય દેહની, ચિત્ત ડાલે કહાનુડાને સાથ.	મો૦ ૭
સખી મુનીવરનાં મન ડાલવે, વળી ડાલે સાંખ્ય વિચાર.	મો૦ ૮
એની મોરલડીના નાદમાં, વશ થઈને રહી વ્રજનાર.	મો૦ ૯

* પ્ર. આ. માં “વેણુ” પાઠ છે પણ બીજી પ્રતનો આ પાઠ વધારે સારો લાગવાથી અહીંયાં દાખલ કર્યો છે

એવી પ્રદ્યાનંદ કહે વાંસળી, આવી અજબ વળડી કહાન. મોઁ ૧૦
સરવે શખ સુણીને સુંદરી, મોહી ગરક થઈ ગુલતાન. મોઁ ૧૧

પદ ૧૨૧૧ મું.

મે તો અગરે લીંપાવ્યા ઓરડા, વળી ખાતે ઢાળી ખાટ;
પધારો પાતળિયા. ટેક.
મે તો ફૂલડાં વેરાવ્યાં શેરીએ, હું તો જોઈને રહી છું વાટ. ૫૦ ૧
વહાલા લોજન નવલી ભાતનાં, હું તો રાખી રહી તમ કાજ. ૫૦ ૨
મુને પોતાની જાણી પધારીયે, મારે મંદિરીયે મહારાજ. ૫૦ ૩
અંગ આજણ પેહેર્યાં ઓપતાં, વળી સરવ સજ્યા શણગાર. ૫૦ ૪
વારી શું લલચાવો ર્યામળા, આવો પ્રાણુતણા આધાર. ૫૦ ૫
મારા નયણા હરખે નિરખવા, આલિંગન લેવાને અંગ. ૫૦ ૬
મારી વામે સરવે વેદના, વળી રમતા જામે રંગ. ૫૦ ૭
આવી જનમ સૂધારો માહરો, વાલા હસીને વધારો વાલ. ૫૦ ૮
વારી મેહર કરો મુજ ઉપરે, મારા લેર તુરંગી લાલ. ૫૦ ૯
મે તો સેજ ખીછાઈ ફૂલડે, આવી આનંદ આપો આજ. ૫૦ ૧૦
વારી પ્રદ્યાનંદના વહાલમા,* રસમાં ચતુરા છે રાજ. ૫૦ ૧૧

* પ્ર આ મા “વાલાજી” પાઠ છે પણ આ ખીજી તરફ છપાયેલો પાઠ વધારે બધ
બેસ્તો હોવાથી અમે દાખલ કરેલો છે.

લીલા વર્ણન.

પદ ૧૨૧૨ મું-રાગ ગરબી.

ગઈતી હું પાણીડુ ભરવા રે, ઉપાડી હેલડી રે,
સરખી સમાણી લેઈને રે, સાથે સાહેલડી રે. ૧
જમુનાને આરે ઉભા રે, ડાલરીયો દીઠડા રે;
લજ્જા મેં તો મેલીને લીધા રે, મોહનજીનાં મીઠડાં રે. ૨
તખોલની રેખ અધરે રે, અલોકિક ભાતની રે;
કળી જાણે દાડમ કેરી રે, શોભા છે દાંતની રે. ૩
શોભે મુખહાસ મધુર રે, નાસા છે નામણી રે;
આંખડલીમાં અમૃત વરસે રે, રુડી રળીઆમણી રે. ૪
કલંગી સુંદર લટકે રે, પેચાળી પાઘમાં રે;
વહાલો પ્રદ્યાનન્દનો ગાવે રે, અલોકિક રાગમાં રે. ૫

પદ ૧૨૧૩ મું.

જાણી મુજ સામું જોયું રે, પાતળીયે પ્રીતમાં રે,
ખાંતીલાનું આવીને ખુતું રે, છોગું મારા ચિત્તમાં રે. ૧
બાંધ્યા બાંધે સુંદર બાજી રે, કુંડળિયા કાનમાં રે;
સુણી ગુલતાન થઈ છું રે, વંશી કેરી તાંનમાં રે. ૨
બોલે મુખ સુંદર વાણી રે, વળી વળી વહાલમાં રે;
જોઈ હું તો મોહીને રહી છું રે, છેલાજીની આલમાં રે. ૩
ઉભા અલખેલો વહાલો રે, સખામાં શોભતા રે;
નેણું કેરી સાન કરીને રે, મન મારુ લોભતા રે. ૪
જોયું ચંદ પુરણ જેવું રે, મોહનજીનું મુખડું રે;
વહાલો પ્રદ્યાનન્દનો જોઈ રે, ગયું ભવ દુઃખડુ રે. ૫

પદ ૧૨૧૪ મું.

બેની બેની લાલચ્ય લાગી રે, વેંધાણી વાતમાં રે;
જેથા વીના જપ ન થાયે રે, મુને દીન રાતમાં રે. ૧
હેલી નંદજીનો લાલો રે, વહાલો વ્રજનારનો રે;
રહું છું નિશ્ચિન જોતી રે, મોતી મારા હારનો રે. ૨
હેતે હું તો પરવશ થઈ છું રે, વિસામાના વેણમાં રે;
છૂપાવીને રાખીશ છાનો રે, નટવર નેણમાં રે. ૩

નહજીના નહન સાથે રે, લાગી છે પ્રીતડી રે;
છખીલો છેલ છોગાળો રે, જાણે રસ રીતડી રે. ૪
કરી કરી હાસ અલોકિક રે, રસ બસ કીધલી રે;
વહાલો બ્રહ્માનંદને બેની રે, સુધ બુધ લીધલી રે. ૫

પદ ૧૨૧૫ મું.

ઠહાનુડે પ્રેમ કટારી રે, મારી મારે અંતરે રે,
કોટી કોટી બોસડ કરીએ રે, તોય નવ નિસરે રે. ૧
છખી મારા ચિત્તમાં ચોંટી રે, કુલા કેરા હારની રે;
તે દહાડાની ધાયલ થઇ છું રે, ટળી સંસારની રે. ૨
લાગી મુને ચોટ અચાનક રે, નેણું કેરા બાણની રે;
વિચારીને લાલચ મેલી રે, તન મન પ્રાણની રે. ૩
અચાનક આજ અસૂરી રે, પાણીડે નિસરી રે;
કહાને મુને કામણ કીધા રે, બીજું સર્વે વિસરી રે. ૪
ધરડાનો ધંધો ભૂલી રે, ભૂલી જલ હેલડી રે,
વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે, બેઘને થઇ છું ઘેલડી રે. ૫

પદ ૧૨૧૬ મું.

જશોદાનો જીવન બેલે રે, જમુનાના તીરમાં રે;
છોટા છોટા છોરા શોભે રે, બુધરજીની બીરમાં રે. ૧
રમે રઢિયાળો વહાલો રે, આજસ નહિ અંગમાં રે;
છખીલો લાગે છે સારો રે, ગોવાળાના સગમાં રે. ૨
દડાને વાંસે દોડે રે, ગેડી લીધી હાથમાં રે;
રગીલો લાગે છે રુડા રે, ગોઠીડાના સાથમાં રે. ૩
ધીંગાણાની ધૂમ મચાવી રે, થઈ બહુ વારડી રે;
પાણીડું ભરવું ભૂલી રે, બેઘ પાણીઆરડી રે. ૪
વહાલો બ્રહ્માનંદને લીધો રે, દડો બુબ દોટમાં રે;
ગોપી કંઈ ધાયલ કીધી રે, નેણું કેરી ચોટમાં રે. ૫

પદ ૧૨૧૭ મું.

બહુ હેત કરીને બોલાવે, જશોદા માવડી રે;
કહાના શી ટેવ પડી તુંને રે, રમ્યાની આવડી રે. ૧
ઘોળી જાઉં વાર ઘણી થઈ રે, લાગી હશે ભુખડી રે;
તારે સારુ કીધલ તાજ રે, શાકર કેરી સુખડી રે. ૨

કાજી મેં તો દુધ કઢીને રે, રાખ્યું ફહી જામણી રે;
આવી કરો શ્યામ સોહાગી રે, થોડી શીરામણી રે. ૩
ચતુરાધ્યે ચોખા રાંધ્યા રે, કે આંખાસાલના રે;
વડાં મેં તો ખુબ ખનાવ્યા રે, ઘોઘ મગદાળનાં રે. ૪
માંખણમાં મીસરી ભેળી રે, કહાના તારે કારણે રે;
આવો બ્રહ્માનંદના વહાલા રે, જઈ તારે વારણે રે. ૫

પદ ૧૨૧૮ મું.

જશોમતી જોરે બોલાવે રે, નટવર નાથને રે;
વહાલો રમવાને દોડે રે, મૂકાવી હાથને રે. ૧
જોને તારા સરવે સગાતીરે, જમી જમી આવીયારે;
એમની માતાએ સુંદર રે, નીરે નવરાવીયા રે. ૨
તમે પણ ચાલો જીવન રે, જમો રસ રોટલી રે;
અદન કેરી કાંગસી લેને રે, ઓળ તારી ચોટલી રે. ૩
મહી ઝાંઝું મોંણુ નાંખી રે, કીધી હાથ ખાટડી રે;
તમારો તાત બુખાળુ રે, જીવે છે વાટડી રે. ૪
આરોગો નાથ અલોકિક રે, સારાં સારાં સુખડા રે;
આવો બ્રહ્માનંદના વહાલા રે, લેઈ તારાં દુઃખડા રે. ૫

પદ ૧૨૧૯ મું.

આવોને નવરાવુ કહાના રે, જમુનાને પાણીયે રે;
જમો મહી માખણ ઝાંઝું રે, બોલો મીઠી વાણીયેરે. ૧
કાજી તારે રેશમ કેરી રે, શીવાડું ચોરણી રે;
અંગરખી અજબ ખનાવું રે, કરીદાની કોરણી રે. ૨
દડુલો ગુંથીને આપીશ રે, ખાસો તારે ખેલવા રે;
જમાડીને આવીશ જીવન રે, અહીયાં તુને ખેલવા રે. ૩
રુડી તારે રમવા સારુ રે, ઘડાવીશ ગાડલી રે;
પરણવીશ પ્રાણજીવનને રે, રૂપાળી લાડલી રે. ૪
પરણ્યાને નામે પ્રીતમ રે, રાજી થયા ચિત્તમાં રે;
વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે, જમવા પધાર્યા પ્રીતમાં રે. ૫

પદ ૧૨૨૦ મું—રાગ ગરબી.

ગઢતી ગઢતી ભરવાને નીર, સૈયરના સંગમાં રે લોલ;
રમતા દીઠા શ્યામ સુખણ, રંગીલો રંગમાં રે લોલ. ૧

જેયું રસિયાજીનું રૂપ, અલૌકિક આજનું રે લોલ;
 જાણે શરદ પુનમનો ચંદ્ર, વદન વ્રજરાજનું રે લોલ. ૨
 સનમુખ આવે ગજગતિ ચાલ, કે અંગ મરોડતા રે લોલ;
 રસિયો નેણું સાથે નેણું કે, જોરે જોડતા રે લોલ. ૩
 નાખી બ્રહ્માનંદને નાથ, અચાનક આંખડી રે લોલ;
 મારા ચિત્તમાં લાગી ચોટ કે, ઘાયલ થઈ પડી રે લોલ. ૪

પદ ૧૨૨૧ મું.

રુડી કેસર કેરી આડ, મનોહર ભાલમાં રે લોલ;
 ચોર્યા વ્રજનારીનાં ચિત્ત, લટકતી ચાલમાં રે લોલ. ૧
 શોભે નટવરજીને સંગ, મનોહર મંડળી રે લોલ;
 ડરે છે જમુના તીરે ખેલ, સખા સરવે મળી રે લોલ. ૨
 હેલી મારાં લોચન પામ્યાં લોલ કે, નિર્ખી નાથને રે લોલ;
 કીધાં સુખડામાં ગુલતાન, ગોપીજન સાથને રે લોલ. ૩
 જોતા આડી નજરે જોર કે, કાંઈક કો(?) રાખતાં રે લોલ;
 શોભે બ્રહ્માનંદ કે ચોટ, નયનની નાખતાં રે લોલ. ૪

પદ ૧૨૨૨ મું.

હેલી મારે મદીરીએ મોરાર, પધાર્યા પ્રીત ધરી રે લોલ;
 રસિયે બોલાવી ગ્રહી બાંદ્ય કે, રસની રીતથી રે લોલ. ૧
 સુંદર છોગા મેલ્યા શીશ, કલંગી શોભણી રે લોલ;
 પેહિયાં કુલડા કેરા હાર, અલૌકિક છળી બની રે લોલ. ૨
 અતીશે આનંદ વાધ્યો અંગ, થઈ રંગ રેલડી રે લોલ;
 આવી અલખેલાને સાથ, બંધાણી ખેલડી રે લોલ. ૩
 સજની આમા સામા આજ, અધર રસ પીધલા રે લોલ,
 નિરખી બ્રહ્માનંદનો નાથ કે, ઉર પર લીધલા રે લોલ. ૪

પદ ૧૨૨૩ મું.

હેલી હું તો સંધ્યા ટાણે આજ, ઉભીતી ઘરખારણે રે લોલ;
 રસિયો છેલ છળીલો શ્યામ કે, જોવા કારણે રે લોલ. ૧
 આવે ગાયું કેડે નાથ, અલૌકિક ગાવતા રે લોલ;
 ઘેરી મોરલડીને સાદ કે, ધેન બોલાવતા રે લોલ. ૨
 પેહેરી વનમાળા વ્રજરાજ, કુડલિયા ઠાનમાં રે લોલ;
 જોઈ મારુ મનડું પામ્યું મોહ, સલુણાના વાનમાં લોલ. ૩

બાણી મુજને આડી મીટ કે, હેતે હેરતા રે લોલ;
આલ્યા બ્રહ્માનંદનો નાથ, કમલ કર ફેરતા રે લોલ. ૪

પદ ૧૨૨૪ મું-રાગ ગરબી.

માનો હઠીલા કુંવર નહના રે, મારે માથે છે જલડાની હેલ રે.	મા૦ ૧
વાલા હુરીજન દેખે છે લોકડાં રે, ઘોળ્યાં ઠાલી ચડાવશે આળ રે.	મા૦ ૨
આ વાટે રોકો માં મને વિકુલા રે, દેશે દેશે સાસુડી મુને ગાળ રે.	મા૦ ૩
ભાર લાગે છે માથે ભૂધરા રે, ખોટી થઇએ છે ઘરડાનું કામ રે.	મા૦ ૪
બેર જણાવો શીઠ બહવા રે, નથી લીધી વેચાતી નાખી દામ રે.	મા૦ ૫
હલકાં વેણુ ન કાઢીએ રે, રહીએ સમજી પોતા કેરી રીત રે.	મા૦ ૬
વનમાં રોકો છો પર વિનતા રે, તમે થાશે એમાંથી ફળત રે.	મા૦ ૭
મારગ મેલીને રહોને વેગળા રે, શીઠ અમને કરો છો હેરાન રે.	મા૦ ૮
બ્રહ્માનંદના સ્વામી શ્યામળા રે, કેડો મેલોને આલીંગારા કહાન રે.	મા૦ ૯

પદ ૧૨૨૫ મું.

મેલોને મારગ માવજી રે, મારે લાગે છે મહીડાનો ભાર રે.	મે૦ ૧
વહાલા કેડે કેડે આવો શીઠ કહાનજી રે, શું સમજીને રોકો છો વાટ રે.	મે૦ ૨
નવરા નિશદિન નાથજી રે, આવી ઘેરો છો જમુનાનો ઘાટ રે.	મે૦ ૩
અમે મહીયારા રાવલા રે, વળી રહીએ રાજા કેરે વાસ રે.	મે૦ ૪
રીસ જણાવો છો આંખમાં રે, શાનું દાણુ માગો અમ પાસ રે.	મે૦ ૫
આવી બાજો માં તમે ઓઢણે રે, બંધે રજા દરબારમાં વાત રે.	મે૦ ૬
મોટાં મોટાં વેણુ ન બોલીયે રે, અમે બાણી તમારી બાત રે.	મે૦ ૭
દાણુને નામે નાપું દોકડો રે, નહી પાઉ મહીડું નવટાંક રે.	મે૦ ૮
બ્રહ્માનંદના સ્વામી વાટમાં રે, અમને રોકી ઉભા છો શે વાંક રે.	મે૦ ૯

પદ ૧૨૨૬ મું.

આવોને સુંદર શ્યામળા રે, વહાલા કેહેવી છે કાંઈએક વાત રે.	આ૦ ૧
વહાલા વારે વારે બેઠું વાટડી રે, વારી સેજ બીછાઈ તમ કાજ રે.	આ૦ ૨
તમથી બાંધી છે પ્રીતડી રે, મેં તો મેલી સંસારીડાની લાજ રે.	આ૦ ૩
ઘરના સૌ કહે છે ઘેલડી રે, મારે તમ સંગાથે લાગી તાન રે.	આ૦ ૪
મળવા તમને માવજી રે, મુને કેડ કાણુ છે કહાન રે.	આ૦ ૫
નેણુ હરખે છે નિત્ય નિરખવા રે, હરખે આલિંગન કાજે અંગ રે.	આ૦ ૬
મદિર પધારોને મલપતા રે, વારી છેલ છળીલા નવરંગ રે.	આ૦ ૭
તાપ નિવારો મારા તનના રે, વહાલા મનડાની પૂરો આવી આશ રે.	આ૦ ૮
બ્રહ્માનંદની એ છે વિનતિ રે, પીયા પ્રીત કરીને રાખો પાસ રે.	આ૦ ૯

પદ ૧૨૨૭ મું.

કોડીલા કુવર કહાનજી રે, મારે તમ સગ લાગી પ્રીત રે.	કો૦	૧
વહાલા જોઈને તમને જાહેવા રે, મારા શીતળ થાય છે નેણુ રે.	કો૦	૨
નટવર સુંદર નાથજી રે, તુજથી રટના લાગી છે દીન રેણુ રે.	કો૦	૩
કૂલી ફરુ છું તારા કેફમાં રે, હું તો ભૂલી છું તનડાનું ભાન રે.	કો૦	૪
ઘેરી મુખ વાઓ છો મોરલી રે, તેણે સુણતાં થઈ છું શુલતાન રે.	કો૦	૫
વારે વારે હેરા છો હેતમાં રે, ભીને વાને ચોરા છો મારુ ચિત્ત રે.	કો૦	૬
મનમાં વસી તારી મૂર્તિ રે, મારે પૂરણુ લાગી છે પ્રીત રે.	કો૦	૭
શોભો છો ગોપીજન સાથમાં રે, હાથે લટકાં કરતા નંદલાલ રે.	કો૦	૮
બ્રહ્માનંદ જાયે નિત્ય વારણુ રે, તારુ નિરખી વદન થઈ ન્યાલ રે.	કો૦	૯

પદ ૧૨૨૮ મું-રાગ ગરબી.

મન લીધું મોરલડીની તાનમાં રે;		
હું તો મોહી છું છેલાજીની વાનમાં રે.	મ૦	ટેક.
સખી આજ ગઈતી હું તો પાણીએ રે;		
વહાલે મુજને બોલાવી મીઠી વાણીએ રે.	મ૦	૧
વહાલો ઉભાતા ગોવાલીડાના સાથમાં રે;		
લીધી વશી મનોહર હાથમાં રે.	મ૦	૨
રુડા છોગા મેલ્યા રળીઆમણા રે;		
ભાલી લીધા ભુધરજીના ભામણાં રે.	મ૦	૩
મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે;		
બ્રહ્માનંદને વહાલેજી જોયું વહાલમાં રે.	મ૦	૪

પદ ૧૨૨૯ મું.

ચોરા આવોને નાગર નંદના રે;		
આવી વાળોને ચોધ આનંદના રે.	ચો૦	ટેક.
વહાલા હુંસ ઘણી છે મારા મનમાં રે;		
તમ આવે ટાકું થાય તનમાં રે.	ચો૦	૧
વહાલા એકલાં તે કેમ કરી રીજીએ રે;		
કહાના આવોને ગોઠડી કીજીએ રે.	ચો૦	૨
તમ સાથે બધાણી પ્રીત ઘાટડી રે;		
મારે ઉઘડી હૈડા કેરી હાટડી રે.	ચો૦	૩
બ્રહ્માનંદના તે શ્યામ સુબણુ છો રે;		
પ્યારા પરમ રનેહી મારા પ્રાણુ છો રે.	ચો૦	૪

પદ ૧૨૩૦ મું.

મન માની મોહન તારી મૂરતિ રે;
એક નિમિષ ન મેલું ઉરતી રે. મ૦ ટેક.
મુને નેહડો જણાણો તારા નેણમાં રે;
રઠ લાગી ન બૂલું દીન રેણમાં રે. મ૦ ૧
જ્યે રૂપ તારુ રળીઆમણું રે;
ળીળું સરવે થયું અળખામણું રે. મ૦ ૨
હું તો ગરક થઈ તારા ગીતમાં રે;
અડચો કેફ અલોકીક ચિત્તમાં રે. મ૦ ૩
પીયા પ્રેમેથી સેજી પધારજો રે;
પ્રહ્લાનદને ઘડી મા વિસારજો રે. મ૦ ૪

પદ ૧૨૩૧ મું.

વહાલી લાગે વહાલા તારી વાતડી રે;
છેલા મળીયે ઠરે મારી છાતડી રે. વા૦ ટેક.
રંગભીના રંગાણી તારા રંગમાં રે;
અતી આનંદ થયો છે મારા અગમાં રે. વા૦ ૧
હું તો જીવું મોહન તૂને જોઈને રે;
વળી રાખું આંખડલીમાં પ્રોઈને રે. વા૦ ૨
કહાના નેણુંમાં કામણ કીધલાં રે;
રૂડા લટકાં કરી મન લીધલાં રે. વા૦ ૩
વારી એકાંતે રંગભર આવજો રે;
પ્રહ્લાનદને હસીને યોલાવજો રે. વા૦ ૪

પદ ૧૨૩૨ મું.

ઘેલી કીધી ગોવિંદે ગારડી રે;
મન લેતાં ન લાગી વારડી રે. ઘે૦ ટેક.
બેની આજ અસૂરી પાણીડે ગઈ રે;
રંગ ભીના દેખી મોહીને રઈ રે. ઘે૦ ૧
લાગી ચોટ નયન કેરા બાણની રે;
હરી લીધી હિંમત મારા પ્રાણની રે. ઘે૦ ૨
છેલે લટકાં કરીને ચિત્ત ચોરીયું રે;
લાગો ઘાવ કાળજ મારુ કોરીયું રે. ઘે૦ ૩

અક્ષાનન્દ કે સુધ યુધ લીધલી રે;
મુને કહાનુડે રસખસ કીધલી રે. ઘે૦ ૪

પદ ૧૨૩૩ મું.

જશોદા મારે મહિર મેલો કહાનને રે;
જાણે દીધું જીવત કેરા હાનને રે. જ૦ ટેક.
મારે મહીડું વલોવું દોવી ગાવડી રે;
મોહન મેલો જશોદા માવડી રે. જ૦ ૧
સામા સામું તે નેતર તાણું રે,
સરવે પાડ તમારો જાણું રે. જ૦ ૨
ઝાંઝું મહી ને માંખણીયું જમાડું રે;
રૂડી રીતે વાલમને રમાડું રે. જ૦ ૩
રાજી થાશે તો રાખું રાતડી રે;
અક્ષાનન્દના વહાલાથી કરું વાતડી રે. જ૦ ૪

પદ ૧૨૩૪ મું.

વારી વેહેતા રોકો માં આવી વાટમાં રે;
મારે મહીડું ભર્યું છે જો જો માટમાં રે. વા૦ ટેક.
કહાના આવા તે ફેલ ન કીજીએ રે;
પ્રીતે રીતે માંગી મહી પીજીએ રે. વા૦ ૧
અમે જોર તમારુ જાણીએ રે;
શીઘ્ર જોલો છો વઢવાની વાણીએ રે. વા૦ ૨
હેડો વનમાં પગેરાં જોલતા રે;
જો જો મસ્ત થઈને મહી ઢોળતા રે. વા૦ ૩
કહાના લોક લજ્યા ઉર ધારીએ રે;
અક્ષાનન્દના વહાલા તમને વારીએ રે. વા૦ ૪

પદ ૧૨૩૫ મું.

કહાના જાવા દ્યો મારે ઘર કામ છે રે;
મારે માથે તે મહીડાનું કામ છે રે. ક૦ ટેક.
દીને રાત આ વાટે અમે આલીએ રે;
હહાડી હહાડી તે હાણુ કયાંથી આલીએ રે. ક૦ ૧
વહાલા જુડું તે મુખથી નવ ભાંખીએ રે;
કાંઈક રીત માણસ કેરી રાખીએ રે. ક૦ ૨

કોઇક દેખી ભરમ મન ધારશે રે;
મુને સાસુડી મેહિણાં મારશે રે. ૬૦ ૩
તમે જવાનીના તોરમાં રે;
પ્રહ્માનન્દના વહાલા બોલો ભેરમાં રે. ૬૦ ૪

૫૬ ૧૨૩૬ મું-રાગ ગરબી.

મેલો મેલો મારગડો રે માવા, જેલ કરો માં દીયો મુને જાવા. ૧
માથે લાગે છે મહીડાનો ભાર, કર જોડી કહું છું નંદકુમાર. ૨
કહું માનો નન્દજીના રે લાલા, ઠામડું ભાંગશે બાજો માં ઠાલા. ૩
લેવા દેવા વિના મ કરો લડાઈ, ખુંચી મારું મહી નહિ શકો ખાઈ. ૪
કેડો મેલી તમે રહોને રે કોરે, મોહનજી મહી નહિ જડે ભેરે. ૫
પ્રહ્માનન્દ કહે નહિ શકો ઢોળી, મુંઘી છે મારી મહીડાની ગોળી. ૬

૫૬ ૧૨૩૭ મું.

મોહનજી શું જાણો છો મનમાં, પર નારીને રોકો છો વનમાં. ૧
વાત એ તો ફરખારમાં ચડશે, એમાંથી તમને બોલવો જડશે. ૨
જો જો વિચારીને મોરથી કહું છું, રાજના હું રાજમાં રહું છું. ૩
વાટમાં આવીને બાજો માં વહાલા, કોઇક દેખશે થાઓ માં કાલા. ૪
ગરવ ભર્યા ગાયડનાં રે ગાંડા, અલવ કરતા આવો છો આડા. ૫
પ્રહ્માનન્દના નાથ હું વારુ, ચાલું થાશે આ ચરિત્ર તમારુ. ૬

૫૬ ૧૨૩૮ મું.

રો રો હું તમને બોળજી કહાના, છપી રો છો તમે કંસ થકી બના. ૧
જાણું તમારી નાત ને જાત, મોટી મોટી નવ કીજીએ વાત. ૨
ગોકુળ આવીને ચારો છો ગાયું, શું જાણી બોલો છો લાડકવાયું. ૩
જેતા નથી કાંઈ ટાણુ કટાણુ, ધોળે હહાડે આવી કરો છો ધેંગાણુ. ૪
રીઝે ખૂંડે સરવે કારજ થાશે, ભેર કર્યામાં વાત ચોવટે જાશે. ૫
પ્રહ્માનન્દ કહે મેલો પાલવ મારો, છાના માના જઈ ગાવડી ચારો. ૬

૫૬ ૧૨૩૯ મું.

મથુરામાં મહી વેચવા જાયે, હહાડી હહાડી ખોટી કેમ કરી થાયે. ૧
નવરા તમે એજ કામ તમારે, મહીયારી રોકવી સાંજ સવારે. ૨
એમ કર્યા* તો ટાંક નવ આલું, શ્યાને કાજે એવું બોલો છો કાલું. ૩
વાટમાં આવીને રોકો માં વેહેતાં, વાર ઘણી થાય છે મુને સેહેતાં. ૪

* “એમ કરે તો” પાઠાન્તર છે.

બુઢા જાઓ તમે પાધરા વાટે, મોહન બાજો માં મહીનેરે માટે ૫
 અક્ષાનંદ કહે સમજવુ છું વાતે, મહીડું પાશું ઘરે આવજો રાતે. ૬

૫૬ ૧૨૪૦ મું-રાગ ગરબી.

માથે લાગે છે મહીડાનો ભાર રે, કાના જવા ઘો મારે ઘેરે કામ છે રે. ટેક.
 ઘરના માણસ કોઈ ઘર નથી, મુને થઈ છે તે ઝાઝી વાર રે. કાં ૧
 મનમાં તમે શું સમજીને મોહન, વનમાં રોકો છો પરનાર રે. કાં ૨
 ફેલ કરતા જો જો ખેડલું રે ફેડતા, તોડતા તે નવસર હાર રે. કાં ૩
 અક્ષાનંદના વહાલા છેલ છળીલા, કહ્યું માનો નંદકુમાર રે. કાં ૪

૫૬ ૧૨૪૧ મું.

આવી બાજોમાં જમુનાને તીર રે, શ્યામ મારગ મેલીને રોને વેગળારે. ટેક.
 ઘરના તે કામ તમે કરવા દેતા નથી, ભરવા દેતા નથી નીર રે. શ્યાં ૧
 મહીડુ વલોતાં આવી માટ ફેડો છો, વળી દોતાં ઢોળો છો આવી ખીર રે. શ્યાં ૨
 વેતાં રોકો છો તમે છેલાજી વાટમાં, ફાડો છો નવરંગ ચીર રે. શ્યાં ૩
 અક્ષાનંદના વાલા મ કરો ખડાઈ, અમે જાણું તમે જાતના આહીર રે. શ્યાં ૪

૫૬ ૧૨૪૨ મું.

બુઢો જાય છે સૈયરનો સંગ રે લાલ, કહ્યું માનોને તમે કહાનજી રે. ટેક.
 નારી પરાઈ તમે સેહિલી જાણો માં, આવી ચુંદડી તાણો માં નવરંગ રે. લાં ૧
 આડા આવો છો તમે ગાંડા ગાયડના, પેહિરી આભુષણ અંગ રે. લાં ૨
 નેણુ વેણુમાં રીતી ખીજી દેખાય છે, નથી જણાતો એકો ઢગ રે. લાં ૩
 અક્ષાનંદના વહાલા જો જો વિચારી, જોર કયે થાશે રંગ ભગ રે. લાં ૪

૫૬ ૧૨૪૩ મું.

તમને કહું છું માણસ કેરી રીત રે આજ, વહાલા રોકો માં મુને વાટમાં રે. ટેક.
 હયા* જોરે તે આવી હાથ નાખો માં તમે, થાશે તે લોકમાં ફજેત રે. આં ૧
 લજ્યા મેલીને કોઈનું નામ ન લીજીએ, આવી નવ કીજીએ અનીત રે. આં ૨
 મુને એકલી જોઈ વનમાં મોહનજી, ચાળા કરે તમારુ ચિત્ત રે. આં ૩
 અક્ષાનંદ કહે કેમ થાશે જોરાયે, પર નારી સગાતે પ્રીત રે. આં ૪

૫૬ ૧૨૪૪ મું-રાગ ગરબી.

આવોને ચોરા છેલ છળીલા મારી શેરોએ.

આવોને ચોરા હેત કરીને સામું હેરીએ. ૧

આવોને ચોરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજીએ,

આવોને ચોરા કહાના એકાંતે વાતુ કીજીએ ૨

આવોને ઓરા ખાંત કરીને આપણુ ખેલીએ;	
આવોને ઓરા માથે કલંગી સુંદર ખેલીએ.	૩
આવોને ઓરા પુલે ખીછાવી મે તો સેજડી;	
આવોને ઓરા હાથ જોડીને આગે છું ખડી.	૪
આવોને ઓરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છૂટતાં;	
આવોને ઓરા ફરિજન દેખીને છોને ફૂટતાં.	૫
આવોને ઓરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે;	
આવોને ઓરા બ્રહ્માનન્દ જાયે તમારે વારણે.	૬

પદ ૧૨૪૫ મું.

પધારો નાથ વાટ જોઈને ઉભી કયારની,	
પધારો નાથ શંકા તણ મે સંસારની.	૧
પધારો નાથ મંદિરે અમારે રંગ માણીએ;	
પધારો નાથ અવશુષ્ણ અમારા ચિત્ત નાણીએ.	૨
પધારો નાથ તમને વધાવું મોતીડે કરી;	
પધારો નાથ પ્યારા રાખીશ હૈયા ઉપરી.	૩
પધારો નાથ માથા સાટે વરી છું રાજને;	
પધારો નાથ ખેલી લોકડીઆંની લાજને.	૪
પધારો નાથ ચિત્તડુ મોહ્યુ તમારી ચાલમાં;	
પધારો નાથ ભુધર લખ્યા છો મારા ભાલમાં.	૫
પધારો નાથ છેલ છળીલા કુંવર નહના;	
પધારો નાથ વહાલા રસીલા બ્રહ્માનંદના.	૬

પદ ૧૨૪૬ મું.

છળીલા છેલ ફર ફરો છો શીઠ ડોલતા;	
છળીલા છેલ અમથી શા માટે નથી ખોલતા.	૧
છળીલા છેલ અમને તમારો એક આસરો;	
છળીલા છેલ મનમાં ન ગોઠે પીયર સાસરો.	૨
છળીલા છેલ વાલપ લાગી તમારા વેણમાં;	
છળીલા છેલ આવોને રાખશું જ નેણમાં.	૩
છળીલા છેલ મુજને લાગી તમારી આંખડી;	
છળીલા છેલ પ્યારા પધારો પેરી આંખડી.	૪
છળીલા છેલ ભાવ કરીને આવો ભેટવા;	
છળીલા છેલ મનડાની દાઝ સરવે મેટવા.	૫

છખીલા છેલ આળસ મેલી હવે આવીએ;
છખીલા છેલ બ્રહ્માનંદને હસી બોલાવીએ. ૬

પદ ૧૨૪૭ મું.

રંગીલા કહાન અરણ અમારી એક જેલીએ;
રંગીલા કહાન મનની આંટી તે હવે મેલીએ. ૧
રંગીલા કહાન રહોને આવીને અહીં રાતડી;
રંગીલા કહાન વાલપની કરીએ જો વાતડી. ૨
રંગીલા કહાન ઝાંઝું તમને શું કહી દાખીએ;
રંગીલા કહાન રાંકુથી રીસ નવ રાખીએ. ૩
રંગીલા કહાન છેટે રહેવું તે વારી નવ ઘટે;
રંગીલા કહાન મળ્યા વીના તે પીડા નવ મટે. ૪
રંગીલા કહાન પ્રીત કરીને અમને પરહુર્યા;
રંગીલા કહાન કુળનાં ઘર તે પોતાના કર્યા. ૫
રંગીલા કહાન બ્રહ્માનંદની તે અરણ સાંભળો;
રંગીલા કહાન આવીને એકાંતે મુજને મળો. ૬

પદ ૧૨૪૮ મું-રાગ ગરબી.

પ્રીતમજી વેલા પધારો રે, વાટ જીએ છે મજનારી;
તનડાના તાપ નીવારો રે, વાટ જીએ છે મજનારી. ટેક.
તમ વીના મજ સુનું લાગે રે, વાટં બુધર દેખી દુઃખ લાગે રે. વાટં ૧
આવો સુંદર સ્થામ સોહાગી રે, વાટં શું બેઠા થઈ ત્યાગી રે. વાટં ૨
આળસ મેલીને આવો રે, વાટં શું છેટે રઈ લલચાવો રે. વાટં ૩
જીવન તમે મથુરા જઈને રે, વાટં રયા નાથ નમેરા થઈને રે. વાટં ૪
આવો અરણ અંતર ધારી રે, વાટં જાયે બ્રહ્માનંદ બલિહારી રે. વાટં ૫

પદ ૧૨૪૯ મું.

મોહન મથુરાના વાસી રે, મજમાં આવો વહાલમજ;
હવે મેલો કુળ દાસી રે, મજમાં આવો વહાલમજ. ટેક.
તમે પેલી પ્રીતિ કીધી રે, મં વાલા વળતી ખબર ન લીધી રે. મં ૧
તન પરસી ચિંતા ટાળો રે, મં બુધરજી સામું ભાળો રે. મં ૨
વહાલા છેંચે દાસ તમારા રે, મં આવી પૂરો કોડ અમારા રે. મં ૩
વારી ગુણવતા ગીરધારી રે, મં આવો અવગુણીયા વિસારી રે. મં ૪
બ્રહ્માનંદની અરણ સુણીને રે, મં કાંઈ કુળ પાસ ભણીને રે. મં ૫

પદ ૧૨૫૦ મું.

મથુરાના વાસી માવા રે, પ્રીતમ આવો પાતળીયા;
અમે નોતા બાણ્યા આવા રે, પ્રીતમ આવો પાતળીયા. ટેક.
મળવંત કુખ્જના મેલી રે. પ્રીં મોહનજી આળસ મેલી રે. પ્રીં ૧
તમ સાથે પ્રીતી બાંધી રે. પ્રીં વ્રહ્માંસી વેલી વાધી રે. પ્રીં ૨
એકલકાં કેમ કરી રહીએ રે. પ્રીં દુઃખ કેને આગે કહીએ રે. પ્રીં ૩
અંતરગતની બાણો છો રે. પ્રીં છોટે રહી ચિત્ત તાણો છો રે. પ્રીં ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જીગલ થઈને રે. પ્રીં કુખ્જને સંગ લેને રે. પ્રીં ૫

પદ ૧૨૫૧ મું.

નિરમોહિડા શ્યામ હમારા રે, ભુધર કેણે ભરમાવ્યા,
ડોલરીયા નંદકુલારા રે, ભુધર કેણે ભરમાવ્યા. ટેક.
કેના તમે કારજ સાર્યા રે. ભું વ્રજવાસીને વીસાર્યા રે. ભું ૧
કુખ્જમાં મન લોભાણું રે. ભું હવે ઠીક જડયું ઠેકાણું રે. ભું ૨
વહાલા સરખે સરખું મળીયું રે. ભું શીદ ચિત્ત ચડે ગોકળીયું રે. ભું ૩
નટવરજી ભૂરકી નાખી રે. ભું મંદિરમાં લીધા રાખી રે. ભું ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો રે. ભું બાણીશું પાડ તમારો રે. ભું ૫

પદ ૧૨૫૨ મું-રાગ ગરબી.

પ્રીતમ પધારો રે, ઘેર મારે ગિરિધારી. પ્રીં ટેક.
પ્રાણ થકી ખ્યારા કરી રાખું, નિમખ રહું નહિ ન્યારી. પ્રીં ૧
તમ કારણ શ્યામળીયા રે વહાલા, કુલડે સેજ સમારી. પ્રીં ૨
મન કર્મ વચને હું તમને વરી છું, સગુ કુટુંબ વિસારી. પ્રીં ૩
મળવાની નિત્ય મને મોહન, અન્તર આશા ભારી. પ્રીં ૪
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમ ઉપર, સરવસ નાખું વારી. પ્રીં ૫

પદ ૧૨૫૩ મું.

મારે ઘેર આવો રે, મોહન મુગટ ધરીને. માં ટેક.
જે જોઈએ તે આણી આણી આણું, રાખુ જતન કરીને. માં ૧
નંદકુંવર તમને નિત્ય નિરખી, રહે છે નયણ ઠરીને. માં ૨
મંદિરમાં રાખું મનમોહન, જાવા ન દેઉં ફરીને. માં ૩
અવર પુરુષની આશ તણને, રહી છું તમને વરીને. માં ૪
બ્રહ્માનંદના વહાલા વધાણું, મોતીડે થાલ ભરીને. માં ૫

૫૬ ૧૨૫૪ મું.

મારે ઘેર આવો રે, મોહન મોરલી વાતા.	મા૦ ટેક.
કુલસાંના ગજરા પેહિરીને, ગીત મધુરાં આતા.	મા૦ ૧
પ્રાણજીવન નટવર પાતળીઆ, રસીયા રંગના રાતા.	મા૦ ૨
હેત સહિત મુખ મંદ હસીને, પ્રેમ અમૃત રસ પાતા.	મા૦ ૩
પ્રહવંતી પ્રજની નારીને, જોઈ સામું જીવાતા.	મા૦ ૪
અહ્માનંદના વહાલાજી જો જો, વીચમાં ક્યાંઈક લોભાતા.	મા૦ ૫

૫૬ ૧૨૫૫ મું.

મારે ઘરે આવો રે, મનમોહન વનમાળી.	મા૦ ટેક.
સજ કીધી તમ સારુ વહાલા, સેજડલી રૂપાળી.	મા૦ ૧
મનમાં હરખ થાય અતિ મારે, ભુધર લટકાં ભાળી.	મા૦ ૨
ઘરડાનો ધધો મેલીને, ગેઠી છું પંથ નિહાળી.	મા૦ ૩
જગ કેરી શંકા જગજીવન, તમ સારુ મે ટાળી.	મા૦ ૪
અહ્માનંદના વહાલા હસાવો, વાત કરો મરમાળી.	મા૦ ૫

૫૬ ૧૨૫૬ મું-રાગ ગરબી.

મારે સગપણ નટવરજી સંગે, હું તો રિજુ નહિ જો બીજે રંગે રે.	મા૦ ૧
હવે જગથી મન મારુ હટકયું, આવી શ્યામ સુંદર સાથે અટક્યું રે.	મા૦ ૨
મે તો નિરખ્યા નટવર નાનડીયો, મુને તે દહાડાથી રંગડો ચડીયો રે.	મા૦ ૩
ખોટા જગની શંકા શીદ આણું, મારુ ચિત્તડું પ્રીતમજીમાં પ્રોવાણું રે.	મા૦ ૪
અહ્માનંદ કહે વરીયા મોરારી, મેં તો જગ લજ્યા જગમાં ડારી રે.	મા૦ ૫

૫૬ ૧૨૫૭ મું.

વહાલા આવોને કરીએ વાતડલી, તમને જોઈને ઠરે છે મારી છાતડલી રે.	વા૦ ૧
અણીઆળી રે તારી આંખડલી, જાણે લાલ કમલ કેરી પાંખડલી રે.	વા૦ ૨
રુડાં લાગે છે કાનોમાં મોતી, તારી નાસા દીપતણી જ્યોતી રે.	વા૦ ૩
મુખ જોઈને હુઃખ મારુ ટળીયું, તારા દાંત દાડમ કેરી કળીયું રે.	વા૦ ૪
અહ્માનંદ કહે રીઝી છું જોઈને, હવે દેખું નહીં જો બીજા કોઈને રે.	વા૦ ૫

૫૬ ૧૨૫૮ મું.

મોહનને જોવા દે માડી, મુને લાગલ રંગડાની રાડી રે.	મા૦ ૧
મારી એમારે લોભાણી આંખી, મુને ભુરકી તે કોઈ પેરની નાખી રે.	મા૦ ૨
મોહનમાં વેધાણું મનડું, મારું પરવશ થઈ ગયું છે તનડું રે.	મા૦ ૩
મુને જાવા દે કહાનુડા સાથે, મારું હૈડું છે જો એને હાથે રે.	મા૦ ૪
અહ્માનંદ કહે નથી રહેવાતું, છોને એ સારુ તે માથુ જાતું રે.	મા૦ ૫

પદ ૧૨૫૯ મું.

માડી જાવા દે કાનુડાને કેડે, એના મોહી છું મોલીડાને છેડે રે. માં ૧
જે હહાડેથી થઈ મુને ઝાંખડલી, લીધી અવર પુરુષની આખડલી રે. માં ૨
નથી ગમતું ધન ને ધામડલું, મારે હાથ ન લાગે ઘર કામડલું રે. માં ૩
સંસારથી મન મારુ ફરીયું, એનું રૂપડલું તે હૃદયમાં ધરીયું રે. માં ૪
અદ્વાનંદ કહે કોઇથી નથી ડરતી, એને વાંસે વાંસે તે હીંડું ફરતી રે. માં ૫

પદ ૧૨૬૦ મું.

એારા આવોને ગુણીયલ ગિરિધારી, તારા મુખડા ઉપર જાઉં વારી રે. એાં ૧
વાલી લાગે છે મુખડાની વાણી, તારા છોગલીયામાં હું તો લોભાણી રે. એાં ૨
તમ સાથે રે મારે પ્રીત જડી, વણ દીઠે થાય છે જુગતુલ્ય ઘડી રે. એાં ૩
હું તો બેઠી છું જગ લજ્યા ખોધને, બીજું જોવું નથી તમને જોધને રે. એાં ૪
અદ્વાનંદના વહાલાજી લેરી, તમ સારુ તે જગ કીધો વેરી રે. એાં ૫

પદ ૧૨૬૧ મું—રાગ ગરબી.

અલબેલાજી પ્રાણ આધાર રે, તમપર વારી રે;
તારે નેણે તે નંદકુમાર રે, મોહી મજનારી રે. ૧
છોગાવાલા મનોહર છેલ રે, નંદજીના લાલા રે;
ગુણવંતા આવીશ તારી ગેલ રે, મજપતી વહાલા રે. ૨
મીઠાં બોલા રંગીલા માવ રે, લાગ્યો છે નેડો રે;
નહી મેલું હું નટવર નાવ રે, કહાન તારો કેડો રે. ૩
છબી જોધને અલોકીક શ્યામ રે, મોહું મન મારુ રે;
અદ્વમુનિ કહે ધન તન ધામ, તારા નામપર વારુ રે. ૪

પદ ૧૨૬૨ મું.

મારા જનમ સંગાથી જહુરાય રે, ગિરિવરધારી રે;
તારી મૂર્તિ વસી છે મનમાંય રે, ન મેલું ઘડી ન્યારી રે. ૧
તમ સાથે રંગીલા નાથ રે, આંધી છે બેલી રે;
મારો હેતે આલ્યો છે તમે હાથ રે, મ દેશો મેલી રે. ૨
મારા પ્રીતમ જીવન પ્રાણ રે, જીવું છું જોધને રે;
તમસંગે કરી છે એાળખાણ રે, લોકલજ્યા ખોધને રે. ૩
રસીયાજી મારે ઘેર રાત રે, આવીને રાને રે;
અદ્વમુનિ કહે દીલડાંની વાત રે, એકાંત આવી કોને રે. ૪

૫૬ ૧૨૬૩ મું.

આજ ગર્ભતી કાલિદીને તીર રે, ભરવાને પાણી રે;
 મે તો જોયા ત્યાં બળભદ્ર વીર રે, મોહન દાણી રે. ૧
 શોભે કુલડાનો તોરો એને શીશ રે, કમુંબલ ફેંટો રે;
 ઉભો ડોલરીઓ જુગદીશ રે, રંગીલો ચોઢી રેટો રે. ૨
 કર્યું તીલક કેશર કેરુ ભાલ રે, પુલડાની માળા રે;
 વહાલો ચાલે છેહુંસ કેરી ચાલ રે, લાગે છે રૂપાળા રે. ૩
 ખેલે સરવે ગોવાળાને સાથ રે, આનંદી અલખેલો રે;
 જોયા બ્રહ્મમુનિનો નાથ રે, રંગડાનો રેલો રે. ૪

૫૬ ૧૨૬૪ મું.

તારી નવલ છબી નંદલાલ રે, પ્રીતમ પ્યારા રે;
 હું તો નિરખીને થઈ છું નિહાલ રે, જીવન મારા રે. ૧
 મુખ જોલો મનોહર વેણુ રે, અતિ સુખકારી રે;
 મારી લગની લાગી છે દીન રેણુ રે, કુજવિહારી રે. ૨
 શોભે સોનેરી શીરપાવ રે, કાનમાં મોતી રે;
 મારા રસીયા માણીગર માવ રે, હું નીત જોતી રે. ૩
 મારા હૈડામાં નાથ હરમોશ રે, દરશન દેજો રે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે નટવર વેશ રે, આંખડલીમાં રેજો રે. ૪

૫૬ ૧૨૬૫ મું-રાગ મેવાડી.

શોભે નવલ બંને ઘનશ્યામ, ગૌર અલખેલડી;
 જાણે તરુરે તમાલની જોડ, કનક કેરી વેલડી. ૧
 એપે પીયાજીને સુંદર પાઘ, બનીને ચોઢણી;
 વર કન્યાની નૌતમ જોડ, અધીક શોભા બણી. ૨
 રાજે કૃષ્ણ વદન રવી તેજ, કમલ મુખ સુંદરી;
 ઉભા અરસપરસ લોભાય, નયન પ્રેમે ભરી. ૩
 જોવા આવ્યા સુર નર નાગ, મગલ ધુનિ ઉચ્ચરે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે કોટીક કામ, વારુ ખેઉ ઉપરે. ૪

૫૬ ૧૨૬૬ મું.

માથે મોતીડાંનો મોડ, કલંગી કેવડા;
 બાંધ્યા નૌતમ બાજુબંધ, કનક કેરાં કડાં. ૧
 કર રાજત વીંટી વેઢ, અંગુઠી ઉછીઆ;
 નંગ હીરા લાલ જડાવ, પ્રીતમજીને પુછીઆ. ૨

મહા રતન તણી વરમાલ, સુંદર ગણે શોભતી;
નિરખે રાધા નંદકુમાર, રસીક ચિત્ત લોભતી. ૩
પેહિયોં પ્રેમે પ્રાણઆધાર કે, જામે જરકસી;
એ છબી બ્રહ્મમુનિને ઉર વીચ, અખંડ આવી વસી. ૪

પદ ૧૨૬૭ મું.

થયા અરધ માંડવે દેવ, અરધ થયા જાનૈયા;
ગાવે અરસપરસ અતી પ્રીત, ગીત મન માનૈયાં. ૧
ઉડે અંતર અખીર ગુલાલ, રમે આનંદમાં;
શોભે જ્યું તારા ખીચ ચંદ, શ્યામ સુરવૃન્દમાં. ૨
આવી રંભા આદીક અનંત, અપસરા ગાવવા;
લાવે સુંદર નૌતમ તાન, કહાન રીઝાવવા. ૩
વાજે વાળાં બહુત પ્રકાર, અધિક ઉત્સાહમાં;
બ્રહ્મમુનિ કહે જાગ્યો રંગ, નવલ વિવાહમાં. ૪

પદ ૧૨૬૮ મું.

સૂત ગાંધર્વ ચારણ સિદ્ધ, ઉમંગ કરી આવીયા;
દીધા માણક મોતી મોજ, પરમ સુખ પાવીયા. ૧
બ્રહ્મભાણ સુતા નંદલાલ, પરણીયાં પ્રીતમાં;
થયો વનમાંહી વિવાહ, અલોકીક રીતમાં. ૨
આવ્યા વ્રજમાંહી વ્રજરાજ, સર્વ મન લાવતા;
માથે ઓમ ઘટા વિમાન, અનંત સુર ગાવતા. ૩
ગયા દેવ કરી પરણામ, અજબ રસ જોઈને;
એની બ્રહ્મમુનિને ખબર, ખીજા નહીં કોઈને. ૪

પદ ૧૨૬૯ મું—રાગ ગરબી.

તારા નેણાં કામણુગારાં રે, કામણુગારાણ;

તેણે હુરીઆં મનડા અમારા રે, પ્રીતમ આરાણ;

જાદુગારી રે અલવીલા તારી આંખી, તમે નટવર મુજપર નાંખી રે. કાં ૧

સામું જોતાં રે સુધ ભૂલી ગઈ છું, વહાલા અંતર ઘાયલ થઈ છું રે. કાં ૨

નાથ રંગીલા તારે નવલ નજરે, વહાલા મોહ બંધાણો દીલમાં રે. કાં ૩

બ્રહ્માનંદ કહે મોહી છું હું વહાલા, તારા લોચનીયામાં નંદલાલા રે. કાં ૪

પદ ૧૨૭૦ મું.

તારા ઇગદીયામાં લલચાણી રે, છેલા ઇગાળા;

હું તો ભરવું ભૂલી ગઈ પાણી રે, કાનુડા કાળા.

આજ આવીતી હું તો જમુનાને આરે, કીધી ઘાયલ ઊગલીયે તારેરે. છે૦ ૧
 છેલછળીલા તારુ ઊગલુંરે ભાળી, મે તો શકા જગની ટાળીરે. છે૦ ૨
 ઊગલીયું રે તારુ રંગડાનું ભરીયું, વહાલા ભેતાં તનડુ વીસરીયું રે. છે૦ ૩
 ઊગલીયાંની છળી નૌતમ સારી, બયે પ્રહ્લાનંદ બલિહારી રે. છે૦ ૪

૫૬ ૧૨૭૧ મું.

મારા નવલ સનેહિડા નાવરે, ઓરા આવોને;

મારે લેખ્યાનો છે અતિ ભાવરે, કંઠ લગાવોને.

સુંદર બાંધે શીર પાઘ સોનેરી, આવી લટકાં કરોને રંગ લેરી રે. ઓ૦ ૧
 પુલતણુ રે ઊગા મેલોને ફરતાં, દેખી દુર્જન છેને દાઝી મરતાં રે. ઓ૦ ૨
 મનમાં વસી મારે મૂર્તિ તારી, વારી બંકા નવલ વિહારી રે. ઓ૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદના શ્યામ સોહાગી, વહાલા રૂપ તારે અનુરાગી રે. ઓ૦ ૪

૫૬ ૧૨૭૨ મું.

તારુ રૂપ જોધને હું તો રીઝી રે, રૂપાળા રસીયા;

મુને વાત ગમે નહીં બીજી રે, અતરમાં વસીયા.

ચાલ રંગીલી મન પ્રાણુ હરે છે, મારા નિરખીને નેણાં ઠરે છે રે. રૂ૦ ૧
 ભાલ તીલક મુખની છળી ભારી, તારા મોલીડાપર વારી રે. રૂ૦ ૨
 કાળુ બાળુ રે શોભા કુંડલ કેરી, મીઠી મોરલી વળડો છો ગેરી રે. રૂ૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે શું કહી દાખું, મારી આંખડલીમાં નિત રાખું રે. રૂ૦ ૪

૫૬ ૧૨૭૩ મું.

હું તો ગધતી જમુના પાણી રે, દીઠો ડોલરીયો;

ખેલે જળમાં મોહન દાણી રે, રંગડાનો ભરીયો.

ગરવ ભરી વહે જમુના ગેરી, માંઈ ઉઠે છે સુંદર લેરી રે. દી૦ ૧
 અલવ કરંતો વહાલો નીર ઉછાળે, હેતે ભાવ કરીને સામું ભાળે રે. દી૦ ૨
 ગોવાલાને મનડેરે ગમતા, વહાલો રંગડો ઢાળે છે જલ રમતા રે. દી૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદનો વહાલો શોભે, એના લટકાંમાં મન મારું લોભે રે. દી૦ ૪

૫૬ ૧૨૭૪ મું.

ખેલે જમુનામાં નંદદુલારો રે, મોહન વનમાળી;

આ જન્મ સુફલ થયો મારો રે, ભુધરને ભાળી.

મેઘ ઝરે શીર ધીરે ધીરે, રૂડા લાગે છે ગૌર શરીરે રે. મો૦ ૧
 રાગ આલાપે પ્યારો અતિ ઉછરંગે, ગાવે કહાન ગોવાલીડા સંગે રે. મો૦ ૨
 બળવત વહે જળ જમુનાનું બોહોળું, છેલો ઉડાડે છે અતિ છોળું રે. મો૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદનો નાથ વિહારી, જોધને ગરક થઈ મજનારી રે. મો૦ ૪

પદ ૧૨૭૫ મું.

રૂડા લાગો છો નટવર નાતા રે, પ્રીતમજી ખ્યારા;

ગેરે રાગે મધુર સુર ગાતા રે, શોભો છો સારા.

અલકે છે સુંદર જલમાંહી છાતી, જોતાં આંખડલી નથી ઢાતી રે. પ્રી૦ ૧
કોડે કોડે રે કર લટકાં કરો છો, તેણે હૈડાની ધીરજ હરો છો રે. પ્રી૦ ૨
જલ ક્રીડા મોહન તારી જોધને, રેહે છે ઇંદ્રાદિક સુર મોહીને રે. પ્રી૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દના નાથ વિહારી, તારી આ છબી અંતર ધારી રે. પ્રી૦ ૪

પદ ૧૨૭૬ મું.

સખી ધન ધન જમુનાનાં વારી રે, ખેલે ખાંતીલો;

વહુલો નૌતમ લીલા ધારી રે, રસીયો રંગીલો.

જમુનાનો જશ મોટા મુનિવર ગાવે, એના મહિમાનો પાર ન આવે રે. ખે૦ ૧
ડોલરીયો રે એમાં રંગભર ડોલે, બીજું તીરથ નાવે એને તોલે રે. ખે૦ ૨
પામર નર મહાતમ શું પ્રીછે, એને ઇન્દ્રાદિક સુર ઇચ્છે રે. ખે૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે જમુનાનો આરો, છે જો ત્રીન લોક થકી ન્યારો રે. ખે૦ ૪

પદ ૧૨૭૭ મું-રાગ ગરબી.

મા જમુનાને આરે ઉલો છેલ છબીલો, મુને જાવા હે ભરવા પાણી રે. મા૦ ૧
મધુરે મધુરે સૂર મોરલી વળડે, તેણે લીધું છે મનડું માર તાણી રે. મા૦ ૨
નંદનો કુંવર રંગીલો નિરખ્યા જેવો, એને હ્રમ કડા બેઠ હાથે રે. મા૦ ૩
કોડે કોડે રે છેલો ખેલ કરે છે, સરવે ગોવાળા સાથે રે. મા૦ ૪
મનમાં આવે તેમ કહેજો મુજને, મારી લગની એ સાથે લાગી રે. મા૦ ૫
કામ નથી મારે બીજા કોઇનું, લોક લજ્યા મે તે લ્યાગી રે. મા૦ ૬
માથા સાટાની જોને વાત થઇ, મારા જીવ સંગાથે આવી જડીયો રે. મા૦ ૭
પ્રદ્યાનન્દ કહે મારા દીલમાં અલોકીક, અટકી સહિત રંગ ચઢીયો રે. મા૦ ૮

પદ ૧૨૭૮ મું.

બેની પાણીડે ગઇતી હું જમુનાને તીરે, ડોલરીયો વર દીકો રે. ખે૦ ૧
લટકાં જોધને માર મનડું લોભાણું, મુખનો મરકલડો મીકો રે. ખે૦ ૨
કમર કટારો શોભે સાવ સોનેરી, કાને કુંડળ મકરાકારી રે. ખે૦ ૩
રાજે છે સુંદર પાઘ રંગીલી, નવલ કલંગી ભારી રે. ખે૦ ૪
માનનીયુંના મનડા રે મોવા, રૂપ અલોકીક ધાર્યું રે. ખે૦ ૫
છેલ છબીલાનું છોડું જોઈ મેં તો, બીજું તે સર્વ વિસાર્યું રે. ખે૦ ૬
ભાલ તીલક અતિ શોભી રહ્યું છે, ચાલ મનોહર ચાલે રે. ખે૦ ૭
પ્રેમ સહિત માળા પુલકાંની પેરી, પ્રદ્યાનન્દને વાલે રે. ખે૦ ૮

પદ ૧૨૭૯ મું.

હેલી નંદના નંદન સાથે નેહડો બંધાણો, બીજું તે કાંઈ નવ બાણું રે.	હેં ૧
છેલ છબીલાનું છોશું રંગીલું, અંતરમાંહી પ્રોવાણું રે.	હેં ૨
એરે વીના મુને બીજું કાંઈ નવ સૂઝે, ઘરમાં રૈતાં નથી ગમતું રે.	હેં ૩
રાત દીવસ કહાનુકાની કેડે, રે છે મારુ મન બમતું રે.	હેં ૪
જગના જીવન કેરા લટકાં જોઈ હું તો, દીલમાં થઈ છું દીવાની રે.	હેં ૫
રગના લીના મનોહર શ્યામ સલુણાની, મૂર્તિ નવલ મન માની રે.	હેં ૬
વ્રજના જીવન કેરી વંશી સુણી મુને, થયો છે સંસારીયો ખારો રે.	હેં ૭
અદ્વાનંદનો વાલો રસીક સુંદર વર, ન કરુ પલ એક ન્યારો રે.	હેં ૮

પદ ૧૨૮૦ મું.

સખી મનડું હર્યું મારું નંદને નાનડીયે, ચતુર નયન કેરી સાને રે.	સં ૧
શ્રવણે સુણીને ગુલતાન થઈ, એની મોરલડીની તાને રે.	સં ૨
રાત દિવસ આવી રટના લાગી, એનું મુખડું મેલ્યું નવ જાયે રે.	સં ૩
જગના જીવન અલખેલાને જોતાં, મારાં લોચન ત્રપત ન થાયે રે.	સં ૪
ગેરો શોભે છે માથે ફેટો ગુલાબી, માંઈ ચોલ રસીલી રંગ ચટકી રે.	સં ૫
લટકાં કરે છે કાજી નવલ કલગી ખેની, અંતરમાં આવી મારે અટકી રે.	સં ૬
મધુરે મધુરે મુખ હાસ કરીને, પ્રીત લગાડી ખ્યારે રે.	સં ૭
અદ્વાનંદ કહે મુજને વશ કીધી, કાનુડે કામજીગારે રે.	સં ૮

પદ ૧૨૮૧ મું-રાગ ગરબી.

લટકાળા તારે લટકે રે, લેરખડા હું લોભાણી;	
વાંસલડી કેરે કટકે રે, ચિત્તાંને લીધું તાણી.	૧
છોગલિયું તારુ છેલા રે, આવી અટક્યું અંતરમાં;	
વણુ દીઠે રંગના રેલા રે, ખેડી અકળાઉ ઘરમાં.	૨
રાતી આંખડલીની રેખું રે, મનડામાં ખુંતી મારે;	
ડોલરીઆ હું નવ દેખું રે, જંપ નથી થાતો ત્યારે.	૩
મરમાળી મૂરતિ તારી રે, વાલમ મારે ચિત્ત ચડી;	
અદ્વાનંદના હાર હજારી રે, કેમ કરી મેલું એક ઘડી.	૪

પદ ૧૨૮૨ મું.

રુડું ભાલ તીલક રૂપાળું રે, કોડે કીધું કેશરું;	
ભાવે હું સુંદર ભાળું રે, કામડલું મેલી ઘરનું.	૧
વાંકી જુકુટી જોઈ વનમાળી રે, મારુ લોભાણું મનડું;	
મોહન નાસા મરમાળી રે, દોઈલી વેળાનું ધનડું.	૨

તારાં લોચનીયાં નંદલાલા રે, રંગભીનાં રંગના ભરીયાં;
 વ્રજજીવન નટવર વહાલા રે, ગુણીયલ અંતરમાં ગરીયાં. ૩
 લટકાળા મોહની લાગી રે, ભાવે મુખડું ભાળીને;
 અક્ષાનંદના શ્યામ સુહાગી રે, બેઠી જગ લય ટાળીને. ૪

૫૬ ૧૨૮૩ મું.

માણીગર મોલીડુ તારુ રે, સુંદર પુલકેથી છાયું;
 મોહન તેમાં મન મારુ રે, ઠીક કરીને ઠેરાયું. ૧
 રૂપાળું રંગનું ભરીયું રે, શોભે કોયું સોનેરી;
 છોગલીયું નૌતમ ધરીયું રે, લાડકડા વાલમ લેરી. ૨
 કાન્તુ નવલ કલંગી નિરખી રે, ચિત્તડામાં લાગી ચટકી;
 થઈ ગઈ દીવાની સરખી રે, લોકલજ્યા સરવે પટકી. ૩
 બહુ અંતરમાં રસબસીયું રે, ગરક કસુંબે બોળીડું;
 અક્ષાનંદના મનમાં વસીયું રે, મોહન તારુ મોલીડું. ૪

૫૬ ૧૨૮૪ મું.

વ્રજજીવન શ્યામ વિહારી રે, લાવણ્યમાં હું લેવાણી;
 મેં તો મેલ્યો જગ વિસારી રે, કહાનડ તારી કેવાણી. ૧
 સુંદર વર રંગડો ચડીયો રે, મરમાળા મોહન તારો;
 જગ તૃષ્ણ સરખો ત્રેવડીયો રે, કુંજ માને ઝેનો ડારો. ૨
 મારે તમથી પ્રીતિ બાંધી રે, કોઈની શંકા કેમ ધરુ;
 ચિન્તામણી સુંદર લાધી રે, રાંક થઈને શીઠ ફરુ. ૩
 તમ સાથે રંગના ભીના રે, દીલડું માન્યું ડોલરીયા;
 અક્ષાનંદના નાથ નવીના રે, વહાલમ મેં તમને વરીયા. ૪

૫૬ ૧૨૮૫ મું—રાગ ગરબી.

કોડીલા નન્દકુમાર, વહાલા મનમાં વસી તારી મૂરતિ;
 મારા હૈડાના નૌતમ હાર, વહાલા ક્ષણું ન મેલું ઉરથી. ટેક.
 ફેટો અજબ રંગીલો પુટરો, કાન્તુ નવલ સોનેરી કોર. ૧૦ ૧
 કોઈક પ્રેમી તે જનની કીધલી, રૂડી શોભે છે ચંદન ખોર. ૧૦ ૨
 છોગાવાળા છેલા તારું છોગલું, આવી ખુતું અંતરમાં ખૂખ. ૧૦ ૩
 જોઈ ગરક થઈ હું તો જાહવા, મારા મન માન્યા મેહિખૂખ. ૧૦ ૪
 કામણગારી ખ્યારા તારી આંખડી, થેલું કીધું છે ગોકુળ ગામ. ૧૦ ૫
 અક્ષાનંદના ખ્યારા તારે ઉપરે, વારી નાખું હું કોટીક કામ. ૧૦ ૬

૫૬ ૧૨૮૬ મું.

મારા સ્થામળીયા સરદાર, કહાના મનડું મોહું તારા અંગમાં;
 જઈ વારણે વારમવાર, કહાના રસખસ થઈ હું તો રંગમાં. ટેક.
 ખાંચે ખાણુ જડાઉ ખાંધીયા, તેમાં લટકે સોનેરી ખોર. ૪૦ ૧
 વાલા આવીને ખુલાં અંતરે, તારાં કુંડલ નન્દ કીશોર. ૪૦ ૨
 બહુ મૂલા સોના કેરા સાંકળા, કાણુ શોભે છેલા તારી કોટ. ૪૦ ૩
 જાદુગારી પ્યારી તારી મૂરતિ, જોતાં ચિત્તડાંને લાગલ ચોટ. ૪૦ ૪
 રૂડી હુંસ સરીખી ચાલને, બાળી વ્યાકુળ થઈ વ્રજનાર. ૪૦ ૫
 અદ્વાનંદનું લોભાણું ચિત્તડું, તારી પાઘડીને તાર. ૪૦ ૬

૫૬ ૧૨૮૭ મું.

મારા લેરખડા નન્દલાલ, છેલા રટના લાગી તારા રૂપની;
 ભાળી તીલક મનોહર ભાલ, છેલા અંતર પ્રીતિ ઉપની. ટેક.
 ફાવે હૈડાને ઉપર કુટડી, મુંઘા મૂલા મોતીડાંની માળ. છેં ૧
 રંગભીના રસીલા રાજવી, મારા ભમર પીયા ભુપાળ. છેં ૨
 છુલ્લ પેચ પાઘડીના સાયબા, તેની શોભા કહી નવ જાય. છેં ૩
 મોતીડાંના જૂડો રૂડો માવજી, મારે આવી વશ્યો મનમાંય. છેં ૪
 ખલવંત નેહું કેરા ખાણુથી, મારુ તનડું વેધું તે કીક. છેં ૫
 અદ્વાનંદના વહાલા તારી મૂરતિ, આવી ઠેરી આંખડીમાં ઠીક. છેં ૬

૫૬ ૧૨૮૮ મું.

છેલા ડોલરીઆ દીવાન, પ્યારા નેડો લાગ્યો તારા નેણમાં;
 મારા પ્રીતમ જીવન પ્રાણ, પ્યારા રસીક વેધાણી વેણમાં. ટેક.
 રૂડી શોભે અતી રળીઆમણી, રાતી આંખડીમાં રેખ. ખ્યાં ૧
 તારી એ રેખડીને કારણે, ફરે શંકર પહેરી લેખ. ખ્યાં ૨
 મોંઘા મૂલે છેલા તારે મોલીયે, ભાળી નવલ સોનેરી મે ભાત. ખ્યાં ૩
 તારા એ રે મોલીડાનું અંતરે, ધરે ધ્યાન મુનિ દીન રાત. ખ્યાં ૪
 ગેરા પુલડાંની હારની ફેરમાં, ઘૂમે ભમર થયા ગુલતાન. ખ્યાં ૫
 અદ્વાનંદના રગીલા વહાલમા, કેશરના બીના કહાન. ખ્યાં ૬

૫૬ ૧૨૮૯ મું-રાગ ગરબી.

વેણુ વળડો રે હરી લટકે, મોહી છું લાલ કમુંખી પટકે. ૧
 મોલીડું તારુ રે વનમાળી, ભૂધર ગરક થઈ છું ભાળી. ૨
 શોભે કોરું રે સોનેરી, નવલ કલંગી મોતીડાં કેરી. ૩

માથે છોડું રે મરમાળું, રુડું લાગે છે રૂપાળું. ૪
અદ્વાનંદના પ્રીતમ ખ્યારા, છેલા લાગો છો અતિ સારા. ૫

પદ ૧૨૯૦ મું.

માયા લાગી રે તારા મુખની, નૌતમ મૂર્તિ કારણ સુખની. ૧
નેધ મારા લોચન રે સુખ પામે, મોહી છું લાલ સુરંગી જામે. ૨
આંખ્યુ તારી રે અણીઆળી, જોતાં રંગ નાંખો છો ઢાળી. ૩
નાસા શેષે રે અતી તીખી, સુંદર દીપક જ્યોત સરીખી. ૪
અદ્વાનંદના રે વહાલાજી, વાતુ કહોને તાજી તાજી. ૫

પદ ૧૨૯૧ મું.

મોહન મૂરતિ રે મુને તારી, વહાલી લાગે કુજવિહારી. ૧
લાવણ્ય નેધને રે લોભાણી, પ્રીતે પરવશ થઈ પ્રોલાણી. ૨
લટકાં તારાં રે લટકાળા, કાણુ લાગે કહાનક કાળા. ૩
તમને નિરખીને ડોલરીઆ, જતન કરી અંતરમાં ધરીયા. ૪
અદ્વાનંદના રે હરી બેલી, તમને રાખ્યા સહુને મેલી. ૫

પદ ૧૨૯૨ મું.

મીઠા બોલા રે મોરારી, છખી તારી લાગે છે અતી ખ્યારી. ૧
તમપર વારી રે અલબેલા, સાચા પ્રાણ સનેહી છેલા. ૨
જેથું મે તો છોડુ રે હરી તારુ, લાગે મુને ખીજું સરવ નકારુ. ૩
માથે મોલીડું રે હરી ધર્યું, ભુધર નૌતમ પુલકે બર્યું. ૪
અદ્વાનંદના રે રંગ લેરી, ગીરધર વેણ વજાડો ગેરી. ૫

પદ ૧૨૯૩ મું-રાગ ગરબી.

આવો અલવિલા અલબેલ, મંદિરિયે મારે;

વારી રૂપાલા રંગ રેલ, મોહી લટકે તારે.

ટેક.

વહાલી લાગે ખ્યારા નૌતમ વાતુ, તારુ મુખડું મેલ્યું નથી જાતું રે. મં० ૧
હૈંમ કડામાં જડીયલ હીરા, પેહરી ચાલો છેલા ધીરા ધીરા રે. મં० ૨
મોલીડાની શોભા જાણે નહીં વરણી, આપે સાવ સોનેરી ઉપરણી રે. મં० ૩
અદ્વાનંદ કહે રંગભર રમવા, ઝાડું મહી માંખણુ ધૃત જમવા રે. મં० ૪

પદ ૧૨૯૪ મું.

આવો રસીઆજી વ્રજરાજ, કહાના કેસરીયા;

મારા મન ગમતા મહારાજ, રંગડાના ભરીયા.

ટેક.

બહુ મૂલી શીર પાઘ બનાવો મારા, દીલડાને ડોલાવો રે. કં० ૧
ચિત્તમાં ખુતો તારાં મોલીડાને છેડો, મારે લાગલ નટવર નેડો રે. કં० ૨

પ્રાણપીયા જામા જરકસી પેહરો, હસી સામું આવી મુને હેરો રે. ૩૦ ૩
ઐરખડા બાંધે સુંદર બાંધો, બ્રહ્માનંદ કહે તો રહે નહીં વાંધો રે. ૩૦ ૪

પદ ૧૨૮૫ મું.

આવો ડાલરીયા દિવાન, મેરમજી મારા;
માવા માણીગર મેરાણ, પ્રાણથકી ખ્યારા. ટેક.
પ્રાણથકી મૂર્તિ તારી ખ્યારી, મનમોહન છે નિધિ મારી રે. મેં ૧
લાલ મનોહર નવલ કલંગી, શોભે શ્યામળીયા નવ રંગી રે. મેં ૨
અરુણ વિશાલ અનોપમ આંખ્યું, જોતા તનડું વારી મારું નાંખ્યું રે. મેં ૩
બ્રહ્માનંદના બલવંત બેલી, આવી મહાલો છોગા શીર મેલી રે. મેં ૪

પદ ૧૨૮૬ મું.

આવો રંગ લીના જહુરાય, મહોલે મરમાળા;
જોઈ તમને મારું દુઃખ જાય, રાજેન્દ્ર રહીઆળા. ટેક.
હાથ તણે લટકે મન હરતા, મારા હૈડામાં મૂરતિને ધરતા રે. મેં ૧
કેસરની શુભ આડ કરીને, હેરો લોચન પ્રેમ ભરીને રે. મેં ૨
પ્રાણ પીયા રંગ રેલ પધારો, મારી વીનતડી ઉર ધારો રે. મેં ૩
બ્રહ્માનંદના સુંદર છેલા, આવો વહાલમ વેહેલા વેહેલા રે. મેં ૪

પદ ૧૨૮૭ મું-રાગ ગરબી.

ઘેર આવોને ગીરધારી, વાલીડા કુંજવિહારી. ૧
રૂડા લાગો છો રૂપાળા, માણીગરજી મરમાળા. ૨
તારું છોગલીયું મેં જોયું, જોધને મન મારું મોહ્યું. ૩
તારી મૂર્તિ મારે મન માની, છોગાળા છેલ શુભાની. ૪
તારું મોલીડું ચિત્ત ચડીયું, બ્રહ્માનંદને જીવડલે જડીયું. ૫

પદ ૧૨૮૮ મું.

આવો નાથ પ્રસન્ન મન થધને, લલચાવો શું છેટે રહીને. ૧
વહાલી લાગે છે નટવર વારી, રૂડી લટકતી ચાલ તમારી. ૨
તારી લગની અલોકીક લાગી, રસીયા વર શ્યામ સોહાગી. ૩
તમે રંગલીના રંગરેલા, અતી શોભો છો અલબેલા. ૪
બ્રહ્માનંદના વહાલા બહુ રંગી, છો છેલ જન્મના સંગી. ૫

પદ ૧૨૮૯ મું.

મરમાળા આવો છોગા મેલી, બહુ નામી અલોકિક બેલી. ૧
લટકાળા ચાલો ધીરે લટકે, પ્રોયું મનડું શુલાળી પટકે. ૨

પેહરી નવલ મોતીડાની માળા, લાવો પ્રજના મોરલડીમાં ઢાળા. ૩
પુલડાંના તોરા શીર ફાવે, ગુંજે ભમર માથે ગુણુ ગાવે. ૪
અક્ષાનંદના વહાલા રંગ ભરીયા, મેં તો પ્રાણુ થકી પ્યારા કરીયા. ૫

૫૬ ૧૩૦૦ મું.

અલવીલા મંદિરીએ આવો, તોરા પુલ તણા લટકાવો. ૧
તારું રૂપ સદા રસ ભરીયું, નિરખી અંતરમાં ધરીયું. ૨
પ્રેમે વસન આભૂષણુ પેરો, ફેટો બાંધો ગુલાબી ગેરો. ૩
તારાં લોચનીઆં કરુણાથી ભરીયાં, જાણે કનકતણાં ડાબરીયાં. ૪
અક્ષાનંદના વહાલા સુખકારી, તારા વદન કમલપર વારી. ૫

૫૬ ૧૩૦૧ મું-રાગ ગરબી.

ચાલો સૈયો જાએ જમુના કાંઠે રે, ખાંતીલેને માંડ્યો સુંદર ખેલ રે; ૧
મોહનને જોવાને જાએ મલપતાં રે, પાણીડાંની માથે લૈને હેલ રે. ૧
બાબુને કાબુ રે બાંહે બાંધીયા રે, હીડલતોને પેચાં હેડે હાર રે; ૨
હસીને કરે છે લટકાં હાથનાં રે, લટકાળો નંદનો કુમાર રે. ૨
છેલાનાં મોતીડાં કેરા છોગલાં રે, પ્યારી તે રંગીલી રુડી પાગ રે; ૩
મીઠીને વળડે કાનો મોરલી રે, સુણીને પીયાલે ડાલે નાગ રે. ૩
રસની જાણે રે સર્વે રીતડી રે, વહાલો મારો ચતુર સુજાણુ રે, ૪
અક્ષાનંદ જાએ રે એને વારણે રે, મજની નારીનો જીવન પ્રાણુ રે. ૪

૫૬ ૧૩૦૨ મું.

મરમાળાજી આવો મારા મોલમાં રે, પાતળીયા રંગીલા મારા પ્રાણુ રે; ૧
આવીને શોભાવો મારો ઓરડો રે, છેલ છળીલા ચતુર સુજાણુ રે. ૧
ચિત્તડામાં ખૂલ્યું છે તારું છોગલું રે, રુડીને કલંગી ખૂબીદાર રે; ૨
સોનેરી કોથું રે મોથું મોતીયે રે, મોલીડું દેખીને વાધે પ્યાર રે. ૨
મનડામાં પ્રોવાણી તારી મૂર્તિ રે, હાથ ન લાગે ઘરડા કેરું કામ રે; ૩
હસીને જોલાવો મુને હેતમાં રે, શ્યામળિયા રંગીલા મારા શ્યામ રે. ૩
કહાનકુંવર રંગભીના તારે કારણે રે, લોક તણી મેલી મે સર્વે લાજ રે; ૪
અક્ષાનંદના નાથ પધારો સેજડી રે, રસિક સલુણા છોગાળા મજરાજ રે. ૪

૫૬ ૧૩૦૩ મું.

જમુનામાં બીલે રે સુંદર શ્યામળો રે, સર્વે ગોવાલીડાને સાથ રે; ૧
છેળ્યુંને ઉછાળે વાલો નીરની રે, હીલો લાવે જળમાં બેઠે હાથ રે. ૧
આસપાસ સખા કેરી મંડળી રે, ગેરેને મધુરે સ્વરે ગાય રે; ૨
હેલડલી ઉપાડી ચાલો પાણીયે રે, રસીયો જોવાને જાદવરાય રે. ૨

દેખતાં દેખતાં મારે દુખડી રે, સખા સરવે ઝીલે ચારે કોર રે;
 ઝીણી ઝીણી ખુંદ પડે છે મેઘની રે, મોહનને જોઈનાચે યોલે મોર રે. ૧૦ ૩
 જલની લીલા રે છેલા કહાનની રે, જેણે દીઠી તેનાં મોટાં ભાગ્ય રે;
 શોભા રૂડી બ્રહ્માનંદના શ્યામની રે, રાત દીવસ હૈડામાં રાખ્યા લાગ રે. ૧૦ ૪

૫૬ ૧૩૦૪ મું.

કોડીલો ઝીલે રે છેલો કહાનજી રે, નિર્મળ રૂઝાં જમુના કેરા નીર રે;
 નિર્મળ ખેલે પાસ સખાની મંડળી રે, નિર્મળ નેણે હેરે છે બળવીર રે. કો ૧
 કઠિને ઉભી રે મજની કામની રે, ગાવે છે મધુરે સાદે ગીત રે;
 હાથેને ઉછાળે પાણી હેતમાં રે, પ્રેમી જનને વાધે જોઈ જોઈ પ્રીત રે. કો ૨
 ઇંદ્રાદિક જોવાને કાળે આવીયા રે, છાઈ રહ્યાં આકાશે વિમાન રે;
 ઉત્સાહ કરીને ગાવે અપછરા રે, શકર જોવા આઠ્યા મેલીને ધ્યાન રે. કો ૩
 શોભે છે ગોઠીડા કેરા સાથમાં રે, તારાના મંડળમાં બાણું ચઢ રે;
 જળની લીલા જોઈને જાદવરાયની રે, બલિહારી જાય છે બ્રહ્માનંદ રે. કો ૪

૫૬ ૧૩૦૫ મું-રાગ ગરબી.

રંગીલા રંગડાને ચટકે રે, કે મારું મન લીધું છે લટકે રે. ૧
 ખીરાજે કુલડાનો તોરો રે, મનોહર કેડે કહોરો રે. ૨
 બની છે કુલડાની ટોપી રે, અનોપમ અંગરખી ઓપી રે. ૩
 સુરંગી સુથણુલી સારી રે, લોભાણી જોઈને મજનારી રે. ૪
 ખાંધ્યા છે કુલડાના બાજુ રે, કાનોમાં કુંડળીયાં કાજુ રે. ૫
 સોનેરી ફેંટો કટિ કસીયો રે, કહે બ્રહ્માનંદને મન વસીયો રે. ૬

૫૬ ૧૩૦૬ મું

મારે ઘેર અલખેલો આઠ્યા રે, કે પ્રેમ કરી મે પધરાઠ્યા રે. ૧
 પલંગ મે તો પુલડાથી કસીયો રે, તે ઉપર બેઠા છે રસીયો રે. ૨
 હસી જોયું છે મુજ સામું રે, કે પૂરી મારા હૈડાંની હામું રે. ૩
 અગોઅંગ આલિંગન લીધું રે, કે કરવાનું સરવે કીધું રે. ૪
 રંગડાની લાગી છે તાળી રે, કે જોડ બની છે રૂપાળી રે. ૫
 બ્રહ્માનંદનો સ્વામી નિરખી રે, ઘણું મારા હૈડામાં હરખી રે. ૬

૫૬ ૧૩૦૭ મું.

વારી જઈ સાચું કહે વહાલા રે, કે આજ ક્યાં ગયાતા નંદલાલા રે. ૧
 રમીયા કે સંગે રાતે રે, કે અમ ઘેર આઠ્યા પરભાતે રે. ૨
 બોલો છો ખીતા મુખ વેણાં રે, નિદ્રામાં ઘેરાણાં નેણાં રે. ૩
 હિયે ઉઠી મોતીડાની માળા રે, કે તેણે લાગો છો રૂપાળા રે. ૪

કપોલે કાજલની રેખા રે, દીસો છે ચોળાણા સરખા રે. ૫
પ્રદ્યાનંદ કહે સમ છે તમને રે, થયું તેમ કહો સર્વે અમને રે. ૬

૫૬ ૧૩૦૮ મું.

તમે નહીં કહો પશુ હું જાણું રે, તમારુ મન ત્યાં લોભાણું રે. ૧
પજ્યું આવી તે સાથે પાનું રે, છપાડ્યું કેમ કરી રહે છાનું રે. ૨
તમારે તે સાથે સાણું રે, જણાય છે નયનોમાં ગાનું રે. ૩
તે સારુ વેણી વન ફલ લેઈ આવો રે, ગુથી ગુંથી ગજરા પેહરાવો રે. ૪
કુડું કુડું અમ આગે કહો છો રે, રાતલડી તે પાસે રહો છો રે. ૫
પ્રદ્યાનંદ કહે સાચું વહાલા રે, ચતુરાઈ મ કરો નંદલાલા રે. ૬

૫૬ ૧૩૦૯ મું.

અદ્યા કેમ વાર્યુ નથી કરતો રે, કે કોઈની લાજ નથી ધરતો રે. ૧
ધાર્યું છે શું તારા મનમાં રે, રોકીને ઉલો વનમાં રે. ૨
એકલડી જાણી તે મુજને રે, શીખામણ આપીશ હું તુજને રે. ૩
મુજમાં નહીં તારુ ફાવે રે, જશોદાને કહે જઈ પરણાવે રે. ૪
પરણી એક પોતાની કરીએ રે, બીજી કેડે નવ ફરીએ રે. ૫
પ્રદ્યાનંદ સાચુ બતાવે રે, પરણ્યા વિના પાર નહીં આવે રે. ૬

૫૬ ૧૩૧૦ મું.

રહો રહો નંદતણા લાલા રે, આવા તમે શું થાઓ છો કાલા રે. ૧
સૌને દેખતાં છળીઆ રે, કે આવી બાઝો મા બળીઆ રે. ૨
કહાવો છો બાલપ્રદ્યાચારી રે, દિસો છો લખણના ભારી રે. ૩
લખણ તમારા છે આવા રે, કે કરશે અમને જગ ચાવા રે. ૪
હજી તો દીકામાં નાના રે, વિચારી બોલો મુખ કહાના રે. ૫
પ્રદ્યાનંદ કહે જાઉં હું વારી રે, ન રોકો વનમાં પરનારી રે. ૬

૫૬ ૧૩૧૧ મું.

વળડી વાંસલડી વનમાં રે, કે ચટપટી લાગી છે તનમાં રે. ૧
સુણી સુણી આતુર અતી થાઉં રે, કે જાણી હું તો સર્વે મેલી જાઉં રે. ૨
ચાલી હું તો ઘર ધંધો મેલી રે, ઘરને ઠેરાવી ઘેલી રે. ૩
જોયા મેં વહાલાને જ્યારે રે, કે તનડું ટાડું થયું ત્યારે રે. ૪
માવાની મોરલીમાં મોહી રે, કે કુલની મરજા પોઈ રે. ૫
પ્રદ્યાનંદ થો છે રંગ રેલું રે, હવે કેમ મોહનને મેલું રે. ૬

પદ ૧૩૧૨ મું.

થેને લીલતણા લાડા રે, કે આવી ઉભા છો કેમ આડા રે. ૧
 દેખાડો છો એવડો ભેરો રે, કે માથે ઘાલી કુલડાનો તોરો રે. ૨
 કસુંખી પાઘડલી ખાંધી રે, ડરાવો છો લોચનીયાં સાંધી રે. ૩
 બાણો છો મહી એનું ખાશું રે, ખાધને ખેમ કુશલ બાશું રે. ૪
 એમાં તો વાર ઘણી વહાલા રે, ખોશો માં લાજડલી ઠાલા રે. ૫
 બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રમીયો રે, ગોપીનાં વચન સુણી હસીયો રે. ૬

પદ ૧૩૧૩ મું-રાગ ગરબી.

રંગભીના રંગની રેલ છે, રંગીલાણ;

મારા અલવીલા અલબેલ છે, રંગીલાણ.

ટેક.

રસની બાણો છો રીતડી, રં પાતળીયા તમથી પ્રીતડી. રં ૧
 તારું છોશું ચિત્ત ખુંચી રહું, રં મુખ દેખી દુઃખ મારું ગયું. રં ૨
 તારી મોરલીને નાદે કરી, રં સરવે મોહ પમાડી સુંઠરી. રં ૩
 તારી મોરલીમાં બહુ ઘણાં, રં તેણે તાણ્યાં મન અબળા તણાં. રં ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે વહાલ વધારિયે, રં પ્રીતમણ સેજ પધારિયે. રં ૫

પદ ૧૩૧૪ મું.

રૂપ તમારું બેધને, રૂપાળાણ;

મારું મનડું રહું છે મોહીને, રૂપાળાણ.

ટેક.

હું વારી બઈ તુજ ઉપરે, રૂં મારા દેખીને નેણાં ઠરે. રૂં ૧
 તારી આંખડલી પ્રેમે ભરી, રૂં હરી હેરા છે હેતે કરી. રૂં ૨
 મુને શું બાણું જે શું કર્યું, રૂં હેરીને ચિત્ત મારું હર્યું. રૂં ૩
 તારાં મુખડાની માયા ચડી, રૂં મેલ્યું નવ જાયે અધ ઘડી. રૂં ૪
 રસની વાતુના બાણુ છે, રૂં બ્રહ્માનંદના જીવન પ્રાણુ છે. રૂં ૫

પદ ૧૩૧૫ મું.

મનની તે આંટી મેલીયે, મરમાળાણ;

ખાંતે એકાંતે ખેલીયે, મરમાળાણ.

ટેક.

મે સેજ ખીછાઈ સજ કરી, મં આવો તો આરત છે ખરી. મં ૧
 શણગાર સજ્યા તમ કારણે, મં વહાલમ આવો બઈ વારણે. મં ૨
 રમીયે તે રંગ ભર રાતડી, મં વળી રસની કરીએ વાતડી. મં ૩
 આલિંગન ચુંબન લીજીએ, મં કરી પ્રેમ અધર રસ પીજીએ. મં ૪
 બ્રહ્માનંદની અરજ સાંભળો, મં આવીને એકાંતે મળો. મં ૫

૫૬ ૧૩૧૬ મું.

દહી દેખી તારી દાઢ ચળી, કહાનુડા રે;	
મુને દેખી વનમાં એકલી, કહાનુડા રે.	ટેક.
કેમ બાએ છે મહીને ઘડે, કં એમ દુંગાધયે દહી નહિ જડે.	કં ૧
આવી ઉભા છે ક્યાં થકી, કં મહી નહિ જડે એ માંદાથી.	કાં ૨
આજ હું તારુ નહિ સહું, કં જઈ નન્દ જશેદાને કહું.	કં ૩
શું કહાડીશ એમાંથી મથી, કં કાંઈ હું તુજથી ડરતી નથી.	કં ૪
કહે પ્રદ્ધાનંદ હું કહું ખરુ, કં બોલીશ નહિ મુજને અરુપર.	કં ૫

૫૬ ૧૩૧૭ મું-રાગ ગરબી.

હો નટવરજી હજી તમે નાનકડા, કાંધ લોકની રાખો લાજ.	હો ૧
અમે કહું નથી ક્યાંઈ કાલનું, વળી આવી ઉભા છે આજ.	હો ૨
વહાલા વેહેતાં રોકો માં વાટમાં, સરવે દેખે સૈયરનો સાથ.	હો ૩
મુને સાસુ દેશે મેણલાં, તમને ભેડી કહું છું હાથ.	હો ૪
એમાં જડશે તે તમને ઓલંભો, તમે જીવો વિચારીને જાણ.	હો ૫
તમે આજથી ખોશો આખરુ, પછે કન્યા તે દેશે કુણ.	હો ૬
આડા આવો છો જાણીને એકલી, વહાલા તાણો માંનવરંગ ચીર.	હો ૭
તમે છેલ થયા તે જાણીયે, આવી બાએ માં જમુનાને તીર.	હો ૮
એવા લખણુ તમારા લાલજી, કરશે ઉજડ ગોકુળ ગામ.	હો ૯
કોઈનું ઘર ભંગવી શું કાઢશે, માનો પ્રદ્ધાનનંદના સ્થામ.	હો ૧૦

૫૬ ૧૩૧૮ મું.

હો નટવરજી હું તમને વારુ છું, આવી આજુ કરો માં ભેર.	હો ૧
વાલા મહિડાં અમારાં મુંઘાં છે, કેડો મેલીને રેહેજી કેર.	હો ૨
કહાના કહું છું હું તમને કરગરી, મારી વાલાજી માનોને વાત.	હો ૩
શ્યાને કાજ ધિગાણું આદરો, હું જાણું તમારી જાત.	હો ૪
અહીં રાત દિવસ અમે ચાલીયે, વળી મહીનાં લઈ લઈ માટ.	હો ૫
અમે હાંણુ કેદિ નવ દીધલાં, વૃન્દાવન મથુરાની વાટ.	હો ૬
તમે દાણી થયા છો કારમા, દાણુ લીધાનો અજો હોડ.	હો ૭
કોઈ મળશે તમારા માથાની, તો કરશે પૂરાં કોડ.	હો ૮
વહાલા વનમાં આવી નવ રોકીયે, ભેઈ સમજીને કહીયે વેણુ.	હો ૯
કહાના બાંધી તે મુઠી લાખની, માનો પ્રદ્ધાનનંદના સેણુ.	હો ૧૦

પદ ૧૩૧૮ મું.

હો નટવરજી જોર ન કીજીએ, આવા બોલો માં મોટા બોલ.	હો ૦	૧
વાલા હાંસી તે તેની કીજીએ, જે હોય પોતાની તોલ.	હો ૦	૨
અમે રહિયે રાજની વાડમાં, કરીયે ગાયુ ચારી ગુજરાન.	હો ૦	૩
હહાડી મથુરા જાઈએ મહી વેચવા, નિત્ય કેમ કરી દધયે દાણ.	હો ૦	૪
તમે શું સમજીને શ્યામળા, આવી બોલો છો એવા ફેલ.	હો ૦	૫
અમે જાણી નથી કાંઈ બોલતાં, હમણાં સુધા થયા છો છેલ.	હો ૦	૬
તમે દીકામા છો નાનકડા, મુખ બોલો છો મોટી વાત.	હો ૦	૭
અમે જોર તમારુ જાણીએ, આવ્યા નાશીને અધરાત.	હો ૦	૮
વળી બીક દેખાડીને બાજો છો, કરી ઉભા છો લોચન ચોળ.	હો ૦	૯
અદ્વાનંદ કહે કરશે કહાનજી, તમે નન્દને માથે રોળ.	હો ૦	૧૦

પદ ૧૩૨૦ મું.

હો નટવરજી રહેને પાધરા, તમે મ કરો એચા તાણ.	હો ૦	૧
કરશે લાખુ વાતુ લાલજી, નહી આપું મહીનું દાણ.	હો ૦	૨
અમે છેયે મૈયારા કસનાં, માથે લાગે છે મહીડાનો ભાર.	હો ૦	૩
તમે જાણો છો મહીડુ લૂટશું, એમાં વહાલાજી લાગશે વાર.	હો ૦	૪
પરનારીનું નામ ન પૂછીએ, નવ કીજીએ ઝાઝી છેડ.	હો ૦	૫
આજ સાચી કહું છું આપને, થાશે વાલમજી વઢવેડ.	હો ૦	૬
પરનારીને મોહ પમાડવો, તેનો શીખવું એક ઉપાય.	હો ૦	૭
જઈ મુખ ઘોઈ આવો મોહનજી, જમુનાનાં પાણી માંદ.	હો ૦	૮
પૂછી આવો જશોદા નન્દને, પછે મહીનાં ફેડો માટ.	હો ૦	૯
અદ્વાનંદ કહે લીધો નથી વેચાતો, તમે જમુનાજીનો ઘાટ.	હો ૦	૧૦

પદ ૧૩૨૧ મું.

હો પ્રીતમજી સેજ પધારીએ, વાલા જોઈને રહી છું વાટ.	હો ૦	૧
હું તો આવીને ઉભી છું આંગણે, તમે આવો નહિ શા માટ.	હો ૦	૨
મે તો કુસુમે બીછાવી સેજડી, સજ્યા શોભિતા શણગાર.	હો ૦	૩
મારે આશ ઘણી છે અંતરે, આવો હેતુ હૈયાના હાર.	હો ૦	૪
મે તો તોડી સખ સંસારથી, એક તમથી જોડી પ્રીત.	હો ૦	૫
તમને શું કહી દાખું શ્યામળા, સર્વે જાણો છો રસની રીત.	હો ૦	૬
મુને બોલાવો અહી બાંહલડી, રસીયા આવો રંગરેલ.	હો ૦	૭
હું તો જોઉં છું તમારી વાટડી, અતિ આતુર છું અલબેલ.	હો ૦	૮

મારે કામ ખીજા નથી કોઇનું, એક સગપણ છે તમ સાથ. હો૦ ૯
આવી એકાંતે સુખ આપીએ, નિત્ય પ્રદ્ધાનન્દના નાથ. હો૦ ૧૦

૫૬ ૧૩૨૨ મું.

હો વાલમજી તમે મુને વહાલા, છો મારા મન માન્યા મોરાર. હો૦ ૧
કહાના તમને મળ્યાનાં કોડ છે, કોડીલા નન્દકુમાર. હો૦ ૨
તમ સાથે બંધાણી પ્રીતડલી, મારા પ્રીતમ જીવન પ્રાણ. હો૦ ૩
વારી અલખેલા તમ ઉપરે, કરી નાખું તન કુરખાન. હો૦ ૪
જોઈ શ્યામ મનોહર મૂર્તિ, વળી સુંદર ગજગતિ ચાલ. હો૦ ૫
અતિ વાલપણની વાતમાં, મુને લાલચ્ય લાગી લાલ. હો૦ ૬
તમને જોઈને ઠરે મારી આંખડી, આલિંગન લઈને અગ. હો૦ ૭
વાલમજી તમારા વેણથી, ચડે ચિત્તને ગેરો રંગ. હો૦ ૮
મારે ભાંગી અંતરની ભીતડી, એક તમથી લાગી તાન. હો૦ ૯
આવી નિતનિત દરશન આપીએ, પ્રદ્ધાનન્દના વહાલા શુભવાન. હો૦ ૧૦

૫૬ ૧૩૨૩ મું.

હો પ્રીતમજી મુને તમે ખ્યારા, છો મારા હૃદય કમલના સુર. હો૦ ૧
જગજીવન તમને જોઈને, મારે વાધે છે નિત નિત નુર. હો૦ ૨
મુને શું કરશે સસારીયો, તમે હોતે આલ્યો હાથ. હો૦ ૩
હવે નહીં ચોશીઆળી કોઈ તણી, મારે જોડ બધાણી તમ સાથ. હો૦ ૪
સર્વે વારી નાખું તમ ઉપરે, સર્વે સગુ કુટુંબ સસાર. હો૦ ૫
વારી ભુધર તમને ભેટીને, મારો સફળ થયો અવતાર. હો૦ ૬
હું તો પામી છું પુરણ પુણ્યસું, કહાના તમ સરીખો કંથ. હો૦ ૭
હવે થઈ છું અખંડ સોહાગણી, સરવે આલ્યો છે દુઃખનો અંત. હો૦ ૮
વહાલા અધક્ષણ રહો માં વેગળા, મારા દીલડાના દીવાન. હો૦ ૯
પ્રદ્ધાનન્દના સનેહી વિકુલા, મારા તમથી બાંધ્યા પ્રાણ. હો૦ ૧૦

૫૬ ૧૩૨૪ મું.

હો સુંદર વર સુંદર શોભો છો, પેહરી કુલડા કેરા હાર. હો૦ ૧
વહાલા રૂપ તમારુ જોઈને, સર્વે મગન થઈ મજનાર. હો૦ ૨
રૂડી લાલ કસુંબી પાઘમાં, શોભે પુલકાનો તોરો શીશ. હો૦ ૩
ચિત્ત ચોરો છો રંગ ભર ચાલમાં, મારા ડોલરીઆ જુગદીશ. હો૦ ૪
પેહર્યા હેમ કડા ખેડ હાથમાં, હીરા માણુક લાલ જડાવ. હો૦ ૫
જોઈ નવલ મનોહર મૂર્તિ, મારુ મન લોભાણું માવ. હો૦ ૬

ઓપે અજબ જડાઉ ઉતરી, ગલે મોતીડાની માળ. હોં ૭
ચિત્ત ચોરે છે જલદી ચાલતાં, રૂડી અગરખીની ચાળ. હોં ૮
તમે માનનીયુનાં મન હુધાં, અંગે પેહિરીને વસ્ત્ર અનૂપ. હોં ૯
બ્રહ્માનંદ જાયે નિત્ય વારણે, જોઈ રસીક મનોહર રૂપ. હોં ૧૦

પદ ૧૩૨૫ મું-રાગ ગરખી.

કહાનુડે મેલ્યું એમ કહાવી, સૈયર મુને કહાનુડે મેલ્યું એમ કહાવી;
જ્વાલણી મારે મન લાવી, સૈયર મુને કહાનુડે મેલ્યું એમ કહાવી. ટેક.
સર્વે કરીશ તારા મનનુ ગમતું રે, જે માગીશ તે આપીશ લાવી. સૈં ૧
સારી પેઠે હું તુજને રાખીશ રે, ઘરેણાં વસ્ત્ર પેહેરાવી. સૈં ૨
તું તો મારે મનડે માંની રે, છાની નથી વાત આવી. સૈં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે માઆપને કેજે રે, ખોટી થશો ખીજે પરણાવી. સૈં ૪

પદ ૧૩૨૬ મું.

કહાનુડો આવી એમ કહે છે, સૈયર મુને કહાનુડો આવી એમ કહે છે;
કેની છોડી કયાં રહે છે, સૈયર મુને કહાનુડો આવી એમ કહે છે. ટેક.
કઈ શેરીમાં ઘર છે તારુ રે, પૂછી ખબર સર્વે લે છે. સૈં ૧
મોટી દેખાય છે રે મહીની મટુકડી રે, તારે દૂધ ગાય કેટલુંક દે છે. સૈં ૨
ઉભી રહે ગોવાલણી અલખેલી રે, શીઠ બીહિ છે આંધ કેનો લે છે. સૈં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હસી હેત દેખાડી રે, પુછે બેન તારે એક કે બે છે. સૈં ૪

પદ ૧૩૨૭ મું.

કહાનુડાને શું કરીએ, સૈયર હવે કહાનુડાને શું કરીએ;
દેખી દેખી મનમાં ડરીએ, સૈયર હવે કહાનુડાને શું કરીએ ટેક.
આવી રોકે જમુનાનો આરો રે, કેમ કરી પાણીડાં ભરીએ. સૈં ૧
કાંઈ ન કેહેવાયે એવું આવી બોલે રે, બે કહીએ તો લાજ મરીએ. સૈં ૨
જ્યાં જાઈએ ત્યાં કેડ ન મેલે રે, અમે રાત દીન ભાગતાં ફરીએ. સૈં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ તો વરવા ઉભો રે, કોને વર્યા તે કેમ કરી વરીએ. સૈં ૪

પદ ૧૩૨૮ મું.

કહાનુડે ઘેલડી કીધી, સૈયર મુને કહાનુડે ઘેલડી કીધી;
સુધ પુધ સર્વે હરી લીધી, સૈયર મુને કહાનુડે ઘેલડી કીધી. ટેક.
ના ના કરતાં મહીની મટુકી રે, પરાણે લેઈને પીધી. સૈં ૧
નહતણે છેરે નાનડીએ રે, સઉ દેખતાં ગાળ દીધી. સૈં ૨
જેમ કહીએ તેમ અવળો ચાલે રે, સમજે નહી વાત સીધી. સૈં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અણુ તેડચો આવે રે, કાચું નહી કોઈ વીધી. સૈં ૪

૫૬ ૧૩૨૯ મું.

કહાનુડાને શું કહીએ, સૈયર હવે કહાનુડાને શું કહીએ;
 જો કહીએ તો નિર્લજ્જ થઈએ, સૈયર હવે કહાનુડાને શું કહીએ. ટેક.
 બળ દેખાડી વાટજ બાંધે રે, નાખે છે હાથ માટ મહીએ. સૈં ૧
 આવી બોલે નિત વાત ઉઘાડી રે, દહાડીનું કેટલું સહીએ. સૈં ૨
 જમુનાજીને આરે ઉભો રે, જળ ભરવા નિત જઈએ. સૈં ૩
 અદ્વાનન્દ કહે કાંઈ કહું ન માને રે, કેમ કરી ગોકુળ રહીએ. સૈં ૪

૫૬ ૧૩૩૦ મું.

કહાનુડે ચુંદડી તાણી, સૈયર મારી કહાનુડે ચુંદડી તાણી;
 કેઈની લાજ નવ આણી, સૈયર મારી કહાનુડે ચુંદડી તાણી. ટેક.
 સર્વે સાહેલી સાથે લઈને રે, ગઈતી જમુના પાણી. સૈં ૧
 મન મસ્તાન થઈને ડોલે રે, જેમ તેમ બોલે મુખ વાણી. સૈં ૨
 નવ જોખનવતી હું નારી રે, દેખી એની આંખ લોભાણી. સૈં ૩
 અદ્વાનન્દ કહે એની મુજ માથે રે, ઠાવકી વાત ઠેરાણી. સૈં ૪

૫૬ ૧૩૩૧ મું.

કહાનજીને કુખળ પ્યારી, સૈયર લાગી કહાનજીને કુખળ પ્યારી;
 સર્વે મજ વિનતા વિસારી, સૈયર લાગી કહાનજી કુખળ પ્યારી. ટેક
 ત્રણ વાંકે એનું તનડું વળ્યું છે રે, કુલ પણ એનું બહુ ભારી. સૈં ૧
 મથુરામાં જઈને મોહનજી રે, લોક લાજ લેઈ દૂર ટારી. સૈં ૨
 પતિવ્રતા સર્વે વાતે પુરી રે, શીલ લક્ષણ ગુણ સારી. સૈં ૩
 અદ્વાનન્દ કહે કુખળ સંગે રહીને રે, ઠાવકા થયા ઘરખારી. સૈં ૪

૫૬ ૧૩૩૨ મું.

કહાનજીને કુખળ વહાલી, સૈયર લાગી કહાનજીને કુખળ વહાલી;
 જઈ બેઠા એનું ઘર ઝાલી, સૈયર લાગી કહાનજીને કુખળ વહાલી. ટેક.
 આપણ સાથે પ્રીત કરીને રે, દઈ ગયા દાઝ હીયે ઠાલી. સૈં ૧
 દામોદર દાસીમાં મોહ્યા રે, વાતડી લોકમાં હાલી. સૈં ૨
 કુણ જાણે એણે શાં તપ કીધા રે, છળીલો ગયા ત્યાં ચાલી. સૈં ૩
 અદ્વાનન્દ કહે હરિ હાથ ઠરીને રે, ફરે છે નિત પુલી ફાલી. સૈં ૪

૫૬ ૧૩૩૩ મું-રાગ ગરબી.

મુને રોકા માં મહારાજ, માણીગર માવજી રે;
 મારે ઘેર છે ઝાઝું કાજ, નટવર નાવજી રે. ટેક.
 તમે દ્યો માં મારુ નામ, માં મારે કૂટશે મહીનું ઠામ. નં ૧

મારે માથડે લાગે છે ભાર, માં મુને થઈ છે ઝાઝી વાર.	નં	૨
કોક નાંખશે ઠાલી આળ્ય, માં મુને સાસુ દેશે ગાળ્ય.	નં	૩
લોક દેખીને ધરશે ભરમ, માં એમાં આપણા જશે ધરમ.	નં	૪
તમને જોડીને કહું છું હાથ, માં માનો બ્રહ્માનંદના નાથ.	નં	૫

પદ ૧૩૩૪ મું.

તમે મ કરો ઝાઝા ફેલ, વારી જાઉં વહાલજી રે.		
વળી થાઓ માં સુધા છેલ, લાડીલા લાલજી રે.	ટેક.	
તમે કેમ પડ્યા છો કેડ, વાં ઝાઝી મ કરો મારી છેડ.	લાં	૧
કેમ ઉભા છો રોકી વાટ, વાં જો જો મહીનું ફેડતા માટ.	લાં	૨
તમે મ કરો એવી વાત, વાં થાશે એમાંથી ઉતપાત.	લાં	૩
કેડો મેલીને રહેજો કોર, વાં તમે મ કરો ઝાઝુ જોર.	લાં	૪
સૌ જાણે તમારાં કામ, વાં માનો બ્રહ્માનંદના સ્થામ.	લાં	૫

પદ ૧૩૩૫ મું.

આવા છેલ ન થૈયે સ્થામ, કેડીલા કહાનજી રે;		
નવ લઈએ કોઈનું નામ, વહાલા ગુણવાનજી રે.	ટેક.	
તમે મોટા છો મહારાજ, કોં કાંઈ લોકની રાખો લાજ.	વં	૧
તમે મ થાઓ મેવાર, કોં સૌ દેખે છે સંસાર.	વં	૨
હજી નાના છો તમે નાથ, કોં આવી બાજો માં અમ સાથ.	વં	૩
આવી શીઘ્ર કરો છો તાણ, કોં નહીં આપુ મહીનું દાણ.	વં	૪
કહો છો વઢવા જેવાં વેણ, કોં તમે બ્રહ્માનંદના સેણ.	વં	૫

પદ ૧૩૩૬ મું.

અમે ઓળખ્યા તમને આજ, તમે ધૂતારડા રે;		
આવી બાજો છો શા કાજ કે, પ્રીતમ ખ્યારડા રે.	ટેક.	
સૌ જાણે છે સસાર, તમેં સરવ વશ કીધી વ્રજનાર.	પ્રીં	૧
શીખ્યા ધૂતપણાનાં કામ, તમેં વહાલા ધૂત્યું ગોકુલ ગામ.	પ્રીં	૨
વારી કહું માનેને કહાન, તમેં શીઘ્ર અમને કરો હેરાન.	પ્રીં	૩
શાને રોકી ઉભા વનમાંદ્ય, તમેં જાવા દો જાહવરાય.	પ્રીં	૪
આવી શાને કરો છો રીસ, તમેં વહાલા બ્રહ્માનંદના ધસ.	પ્રીં	૫

પદ ૧૩૩૭ મું.

વનમાંદ્ય વળડે વેણ, ગોવિંદો ગારડી રે;		
સુણી મનડું થઈ ગયું મેણ, મોહી મૈયારડી રે.	ટેક.	
ગાવે માંહી મધુરા ગીત, ગોં ચાલમાંહી ચોરાણું ચિત.	મોં	૧

કરી નેણાં કેરી ચોટ, ગોં સુધ ભુલી થઇ લોટપોટ.	મોં ૨
કરી સામું જોધને સાન, ગોં થઇ ગીત સુણી શુલતાન.	મોં ૩
આવી ઉભલો જમુના તીર, ગોં જોધ ભરવું બૂલી નીર.	મોં ૪
અતિ કરે છે ખ્યાલ અનૂપ, ગોં બ્રહ્માનન્દ કહે સુંદર રૂપ.	મોં ૫

પદ ૧૩૩૮ મું.

હેલી હેમ ઠડા બે હાથ, સલુણો શ્યામગો રે;	
રમે જ્વાલિડાને સાથ, એનો જોને આમગો રે.	ટેક.
વળી છોગલા મેલે શીશ, સં ચડે રમતાં જમતાં રીસ.	એં ૧
કરે વાંક વિના વઢવેડ, સં જાઇએ બહાર તો દોડે કેડ.	એં ૨
કરવા દે નહીં ધરના કામ, સં હેરે હેરણાં આઠો જામ.	એં ૩
ન્હાયે જમુના ખેલે ખેલ, સં જળ પૂરમાં ઠેલાઠેલ.	એં ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે જો એની રીત, સં કરે જોર જોરાયે પ્રીત.	એં ૫

પદ ૧૩૩૯ મું.

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ, પૂછુ એક વાતડી રે;	
હૈંડાંની પુરો હામ, કરે મારી છાતડી રે.	ટેક.
સરવે જાણીને થાઓ અજાણ, પૂં છે આગુની ઓળખાણ.	ઠં ૧
આવી કરો અલોકીક ખ્યાલ, પૂં રૂડાં લટકાં દેખું લાલ.	ઠં ૨
તમે જાઓ માં ખીજે ઘેર, પૂં કરો આવીને લીલા લેહર.	ઠં ૩
આજ રાતાં થયાં છે નેણ, પૂં વહાલા બોલોને સુંદર વેણ.	ઠં ૪
પેહેરો કેશરીયા શીરપાવ, પૂં નિત બ્રહ્માનન્દના નાવ.	ઠં ૫

પદ ૧૩૪૦ મું.

મારે તમથી લાગી પ્રીત, નટવર નદના રે;	
શુલતાન થઈ તારે ગીત, મેટાવણુ ફદના રે.	ટેક.
ઠરુ તન મારુ કુરબાન, નં તમ ઉપર જીવન પ્રાણ.	મેં ૧
કીધો જગ વેરી તમ કાજ, નં મે તો લોકની મેલી લાજ.	મેં ૨
તમ કાજ સજ્યા શણગાર, નં આવો મહિરીયે મોરાર.	મેં ૩
લાગ્યો રસીયા તારો રંગ, નં મારે આનન્દ વાધ્યો અંગ.	મેં ૪
તમથી જોડ બની જગદીશ, નં છો બ્રહ્માનન્દના ઈશ.	મેં ૫

પદ ૧૩૪૧ મું-રાગ ગરબી.

નાનકડા રે નાનકડા તમે નદકુમાર, આવો તે ફેલ ન કીજીએ.	નાં ૧
માં રોકો રે માં રોકો વનમાં પરનાર, પાઇએ તે ગોરસ પીજીએ.	નાં ૨

તમે થયા છે રે તમે થયા છે મોહન મેવાર, અમે તમથી બહુ ખીજીએ.	નાં ૩
માથે લાગે રે માથે લાગે મૈડાનો બાર, કેમ કરી ઉભાં રીજીએ.	નાં ૪
અધ્યાનંદના રે અધ્યાનંદના વહાલા લાગે છે વાર, રીત માગો તે લીજીએ.	નાં ૫

૫૬ ૧૩૪૨ મું.

સહુ જાણે રે સહુ જાણે વહાલા તારી વાત, ચોરી છે તારા ચિત્તમાં.	સં ૧
દીસે છે રે દીસે છે દીલડામાં ઘાત, બહાર બોલાવો છો પ્રીતમાં.	સં ૨
નવ કરીએ રે નવ કરીએ આવડી ઉતપાત, મળે નહીં લાલ ફજીતમાં.	સં ૩
હું જાણુ રે હું જાણુ જાહવ તારી જાત, રહેજે પોતાની રીતમાં.	સં ૪
અધ્યાનંદના રે અધ્યાનંદના વહાલા દી ને રાત, ઘેલી કરુ તારા ગીતમાં.	સં ૫

૫૬ ૧૩૪૩ મું.

નહીં આપુ રે નહીં આપું મહીડાનું દાણુ, સમજીને વેણુ ઉચારીએ.	નં ૧
નવ કરીએ રે નવ કરીએ હૈયા જોર હલાંણુ, વિનતડી ઉર ધારીએ.	નં ૨
નથી લીધી રે નથી લીધી મુજને વેચાણુ, મેહેણાં દેઈ નવ મારીએ.	નં ૩
તમે આવડી રે તમે આવડી શીદ રાખો છો તાણુ, જાઈ ગોકુલ ગાયુ ચારીએ.	નં ૪
અધ્યાનંદના રે અધ્યાનંદના વહાલા ચતુર સુભણુ, વાત હુંદે વિચારીએ.	નં ૫

૫૬ ૧૩૪૪ મું.

છેટે રહેજે રે છેટે રહેજે મહીડાના ચોર, દાણુ જોરાએ નહીં જડે.	છેં ૧
જાણુ છુ રે જાણુ છુ જાહવ તારુ જોર, તું મોટો તે અમ વડે.	છેં ૨
નવ ચડીએ રે નવ ચડીએ પરનારીને નોર, શું જાણે શુ નિવડે.	છેં ૩
ફાટે છે રે ફાટે છે સાલુડાની કોર, એમાં તારુ નહીં ઉઘડે.	છેં ૪
અધ્યાનંદના રે અધ્યાનંદના વહાલા નફ્ટ નડોર, બાઝીશ માં મહીને ઘડે.	છેં ૫

૫૬ ૧૩૪૫ મું.

તારે શું છે રે તારે શું છે મોહન મનમાય, બાઝ માં મહીની ગોળીએ.	તાં ૧
એ વાતે રે એ વાતે કોઈનુ ઘર જાય, વનમા પગેશં ન ખોળીએ.	તાં ૨
તું તો નવરો રે તું તો નવરો વનમા મોરલી વાય, ચઢાવ્યાં તે ચકડોળીએ.	તાં ૩
શાને ઓલે રે શાને ઓલે અહીંયા ખોટી થાય, નહની ગાયુ ટોળીએ.	તાં ૪
અધ્યાનંદના રે અધ્યાનંદના વહાલા આ શી બલાય, દહાડી દહાડી નવ રોળીએ.	તાં ૫

૫૬ ૧૩૪૬ મું.

તારો પિતા રે તારો પિતા છે નદ આહીર, તું તે રાજ કયાયનો.	તાં ૧
શાને ઓલે રે શાને ઓલે ફાટે છે ચીર, મર્મ હું સમજી માંયનો.	તાં ૨
ખાધી ઝાઝી રે ખાધી ઝાઝી ગોકુલમાં ખીર, એ પરતાપ તો આંયનો.	તાં ૩

થઈ બેઠો રે થઈ બેઠો કારમો અમીર, વાતે મોટો દીસે નાંચનો. તા૦ ૪
 પ્રહ્લાનંદના રે પ્રહ્લાનંદના વહાલા જમુનાને તીર, છલ કેમ રહેશે છાંચનો. તા૦ ૫

૫૬ ૧૩૪૭ મું.

છોરા નંદના રે છોરા નંદના તારે નહી લાજ, વણુ સમજે તું બાઝ માં. છો૦ ૧
 નથી આવ્યું રે નથી આવ્યું તારે ઘેર રાજ, મહીની મટુકી ભાંજ માં. છો૦ ૨
 સર્વે તારે રે સર્વે તારે વઢવાનો સાજ, તતપર છે એ કાજમાં. છો૦ ૩
 જાણે બોલે રે જાણે બોલે મહારાજધીરાજ, ગાયુ ચારીને ગાજ માં. છો૦ ૪
 પ્રહ્લાનંદના રે પ્રહ્લાનંદના વહાલા વઢવા કાજ, આવી છું ઝાઝી દાઝમા છો૦ ૫

૫૬ ૧૩૪૮ મું.

તુંને કહું છું રે તુંને કહું છું કુડા બોલા કહાન, આડો ઉલો શીદ વાટમાં. તું૦ ૧
 અમને કીધાં રે અમને કીધાં વનમાં હેરાન, જળ જમુનાના ઘાટમાં. તું૦ ૨
 દીસે છે રે દીસે છે મનમાં સેતાન, દષ્ટિ છે મહિના માટમાં. તું૦ ૩
 કોણુ કેહેશે રે કોણુ કેહેશે તુજને લગવાન, નવરો ફરતો લાટમાં. તું૦ ૪
 પ્રહ્લાનંદના રે પ્રહ્લાનંદના વહાલા મોરલીના તાન, થકીત ભઈ તારા ઘાટમાં. તું૦ ૫

૫૬ ૧૩૪૯ મું.

વાલા લાગો રે વાલા લાગો છોગાળા છેલ, પ્રીતમ જીવન પ્રાણુ છો. વા૦ ૧
 આવી વળગો રે આવી વળગો બળીયા મારી બેલ, આવન સુખની ખાણુ છો. વા૦ ૨
 રૂપાળા રે રૂપાળા રસીયા રંગરેલ, આખલડીના ભાણુ છો. વા૦ ૩
 હું તો આવીશ રે હું તો આવીશ ગીરધર તારી ગેલ, મારી સેજડીની સુવાણુ છો. વા૦ ૪
 પ્રહ્લાનંદના રે પ્રહ્લાનંદના વહાલા અલબેલ, જગપતિ અતર જાણુ છો. વા૦ ૫

૧૩૫૦ મું-રાગ ગરબી.

જાણ્યાં જાણ્યાં રે અમે જાણ્યાં, મારા વાલીડાનાં જાહુડાં સરવે
 અમે જાણ્યાં. ટેક.
 જમુનાને તીરે વહાલે રાસ રચીને, વશી વળડી ચિત્ત તાણ્યાં. મા૦ ૧
 મધ રાતે અમને વનમાં તેડાવ્યાં, તરછોડીને પત વાણ્યાં. મા૦ ૨
 હવે જાઈ મથુરામાં બેઠા, અમને ચિત્તમાં નવ આણ્યાં. મા૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે કુબળ સંગાથે, મનગમતા સુખ માણ્યા. મા૦ ૪

૫૬ ૧૩૫૧ મું.

જેયું જેયું રે અમે જેયું, મારા વાલીડાનું હેતડડું અમે જેયું. ટેક.
 અમે એથી કાંઈ પાછું નવ રાખતાં, હેતાં સર્વે દોયું ને વલોયું. મા૦ ૧

લોક લાજ ધર કાજ વિસારીને, અમે એમાં ચિત્ત પ્રોથું. માં ૨
અમે એ સારુ રોઈ રોઈને, બાળું જાળન ખોથું. માં ૩
અક્ષાનંદ કહે મથુરાં જાઈને, મન કુબળ સંગ મોથું. માં ૪

૫૬ ૧૩૫૨ મું.

ભાળી ભાળી રે અમે ભાળી, મારા વાલીડાની માયા બેની અમે ભાળી. ટેક.
એક થઈ અમ સાથે વહાલો, રમતા લેઈ હાથ તાળી. માં ૧
જોગીની પેઠે પછી ઉઠી ચાલ્યા, પાછું જોયું નહી વાળી. માં ૨
કુટો સાચો સદેશો ન કહાવ્યો, મથુરા જાઈ વનમાળી. માં ૩
અક્ષાનંદ કહે હવે શાને આવે, કુબળ મળી રૂપાળી. માં ૪

૫૬ ૧૩૫૩ મું.

દીડી દીડી રે અમે દીડી, મારા વાલીડાની માયા બેની અમે દીડી. ટેક.
મથુરા જાઈને લખી ન મેલી, કાગળીયાની અમને ચીડી. માં ૧
પ્રીત કરી પરજલી ગયા વહાલો, અંતરમાં અંગીડી. માં ૨
કાળા હતા તે ગોરા થયા હવે, કુબળએ કીધી જ્યારે પીડી. માં ૩
અક્ષાનંદ કહે એને આજે જાઈ, વાતુ કરે છે મીડી મીડી. માં ૪

૫૬ ૧૩૫૪ મું-રાગ ગરબી.

સખી મારુ ચિત્ત ચોર્યું રે, મોહન મોરલીવાળે. સં ૧
મીડી મીડી મુખ મોરલી વાઈને, રગભીને રૂપાળે. સં ૨
ભોળી દેખી મુજને ભરમાવી, આંખડલીને ચાળે. સં ૩
ગાયાં રે ગીત અનોપમ સજની, લટકાં કરીને લટકાળે. સં ૪
અક્ષાનંદ કહે મુજને વશ કીધી, છળી એ છેલ છોગાળે. સં ૫

૫૬ ૧૩૫૫ મું.

કાનુડો કેડે પજ્યો રે, શું કરીએ હવે હેલી. કાં ૧
સૌ દેખતાં આવે મારે મહિરીએ, બળવત બારણું ઠેલી. કાં ૨
એક ધડી જપવા નવદેવે, જગવે આવી વેલી વેલી. કાં ૩
પ્રથમ તો એ મરજદમાં રહેતો, હવે થયો બહુ ફેલી. કાં ૪
અક્ષાનંદ કહે એનાં દુઃખથી, અમે જાઈશું ગોકુલ મેલી. કાં ૫

૫૬ ૧૩૫૬ મું.

સખી મુને ઘેલી કરી રે, કામણુગારે કહાને. સં ૧
મન હર્યું મારુ મોરલી વાઈ, માંઈ મત્ર ભણ્યો છાંને છાંને. સં ૨

સરવે ગોકુલીયાને ચાક ચડાવ્યું, એણે નહને છોકરે નાને.	સ૦	૩
સૌ દેખતાં છેડ કરે મારી, કહું પણ કહું ન માને.	સ૦	૪
પ્રદ્યાનંદ કહે શું કરીએ બાધ, આવી પડ્યાં એને પાને.	સ૦	૫

પદ ૧૩૫૭ મું.

જશોદા પુત્ર તારો રે, કેડો નથી મેલતો મારો.	જ૦	૧
જ્યારે ભેઉં ત્યારે આંગણે આવીને, ઉભો રહે સાંજ સવારો.	જ૦	૨
કેદીક બેસે ઘરમાંહી ગરીને, કેદી બોલે ગાળ્યુ રહી બારો.	જ૦	૩
ઢોળે ફેડે વળી ઘર ઢોળે, આળ્યું કરે આલીગારો.	જ૦	૪
પ્રદ્યાનંદ કહે અમને ગોકુલમાં, વસવા દીયો તો એને વારો.	જ૦	૫

પદ ૧૩૫૮ મું.

આ નંદનો નાનડિયો રે, અલવ કરે છે આવી આવી.	આ૦	૧
સજની મારુ ચિત્ત એણે ચોર્યું, ગિત મધુરાં ગાવી ગાવી.	આ૦	૨
ડાઘો થઈને ડોક હલાવે, બોલે છે વેણ ચાવી ચાવી.	આ૦	૩
એકલી ભેળને છાનો ઘેર આવે, એમ એને લવ ફાવી.	આ૦	૪
પ્રદ્યાનંદ કહે મુજને કાનુડે, ભૂરકી નાંખીને ભરમાવી.	આ૦	૫

પદ ૧૩૫૯ મું.

બેની એને શું કહીએ રે, પેસે છે ઘર રેઢુ ભોઈ.	બે૦	૧
હુકમ સહીત પોતાને હાથે, હુધ પીયે છે ગાવડી દોઈ.	બે૦	૨
નિર્લજ સરખે નન્દને છોરે, મુજને લોકમાં વગોઈ.	બે૦	૩
શું જાણીયે એણે શું કરીને, વ્રજ વિનતા એને મોઈ.	બે૦	૪
પ્રદ્યાનંદના સ્વામીની સંગે, લોક લાજ સવે બોઈ.	બે૦	૫

પદ ૧૩૬૦ મું.

આવો ચોરા અલબેલા રે, ગીરધર ગોઠડી કીજે.	આ૦	૧
છેલ છખીલા મારી સેજ પધારો, પ્રેમ અધર રસ પીજે.	આ૦	૨
કરુણાના ભડાર તમે છો, દયા કરીને સુખ દીજે.	આ૦	૩
રંગ વધે તમ સગેજ રમતાં, અંગ આલિંગન લીજે.	આ૦	૪
પ્રદ્યાનંદ કહે તમને ભેટંતાં, સરવે કારજ સીજે.	આ૦	૫

પદ ૧૩૬૧ મું.

પધારો પાતળીયા રે, સુંદરશ્યામ સોહાગી.	પ૦	૧
તમ કારણ શ્યામળીયા રે વહાલા, સેજડી બીછાઈ રેણુ જગી.	પ૦	૨

હસી રમી પેહિલી પ્રીત કરીને, હવે થયા કેમ ત્યાગી. ૫૦ ૩
 બીજે તે મારું મન નવ માને, તમ સાથે રહ લાગી. ૫૦ ૪
 અદ્વાનંદ કહે તમ સંગે રમતાં, હવે હું થઈ બડ ભાગી. ૫૦ ૫

૫૬ ૧૩૬૨ મું.

છબીલા છબી તારી રે, જોઈને લાગે છે મુને ખ્યારી. છ૦ ૧
 ફેટેા કસુંબી ફૂલડે છાયો, વળી મુંથણીની શોભા ન્યારી. છ૦ ૨
 અંગોઅંગ આભૂષણ શોભે, કાને કુંડલ મકરાકારી. છ૦ ૩
 નખ શીખ શોભા બની રે અલોકિક, દેખી મોહી છે વ્રજનારી. છ૦ ૪
 છેલછબીલા તારી છબીના ઉપરે, જાય અદ્વાનંદ બલિહારી. છ૦ ૫

૫૬ ૧૩૬૩ મું.

મોહીલા મન મોહ્યું રે, મન મોહ્યું છે કાંઈ મારુ. મો૦ ૧
 સગુ કુટુંબ પિયર સાસરીયું, સર્વે લાગે છે મુને ખારુ. મો૦ ૨
 શું જાણું મુજને શું કીધું, મુખ મેલ્યું ન જાય હવે તારુ. મો૦ ૩
 આઠે પોહોર સ્થામળીયા રે વહાલા, તારુ ચરણ કમલ હૈયે ધારુ. મો૦ ૪
 અદ્વાનંદના વહાલા તમ ઉપર, તન મન ધન લઈ વારુ. મો૦ ૫

૫૬ ૧૩૬૪ મું.

હઠીલા હઠ મેલો રે, હઠ મેલીને આવો ઓરા. હ૦ ૧
 આવો મોંઘા શું થાયો અલબેલા, તમે છો નદજીના ઓરા. હ૦ ૨
 ફૂલડાની માળા પેરી ફૂલો માં, વળી ફૂલોમાં માથે ઘાલી તોરા. હ૦ ૩
 ઉભી હું ક્યારની અરજ કરુ છુ, નિર્દય નફ્ટ નિઠોરા. હ૦ ૪
 અદ્વાનંદના વહાલા વિચારો, હું જાઈશ તો રહેશો તમે કોરા. હ૦ ૫

૫૬ ૧૩૬૫ મું.

કહાનુડા સત્ય કહેજો રે, કુણુ છે તમને વહાલી. ક૦ ૧
 તેડા વિના તેને મદિરીયે, છાંના જાઓ છો ત્યાં ચાલી. ક૦ ૨
 બની ઠની રડી પાઘ બાધીને, વળી જાઓ છો છોગલા ઘાલી. ક૦ ૩
 તેની આગળ ઓશીયાળા થઈને, વાતુ ઠરો છો કાલી કાલી. ક૦ ૪
 અદ્વાનંદના સ્વામી વહાલીડા, તમને લીધા શું ચાલી. ક૦ ૫

૫૬ ૧૩૬૬ મું-રાગ ગરબી.

એકલડાં કેમ રહેવાય, તમ વીના વહાલાણ;
 મદિરીયું ખાવા ધાય, તમ વીના વહાલાણ. ટેક.
 હૈયાંની પુરે કુણુ હામ. તો મારે હાથ ન લાગે કામ. ત૦ ૧

કુણુ જાણે દીલની વાત, તં સુખ નાવે દી ને રાત. તં ૨
મારે જુગ તુલ રજની જાય, તં મહા દુઃખ છે હૈડામાં. તં ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામી જાણુ, તં હું કેમ કરી રાખું પ્રાણુ. તં ૪

પદ ૧૩૬૭ મું.

મરમાળા મારે મોહિલ, આવો અલખેલા;

છોગાળા સુંદર છેલ, આવો અલખેલા. ટેક.

હું સજી રહી શણગાર, આં મારા પ્રાણુતણા આધાર. આં ૧
હું જોધને રહી છું વાટ, આં મે ખાંતે ઢાળી ખાટ. આં ૨
જાણો છો રસની રીત, આં પાતળીઆ તમથી પ્રીત. આં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મયે ખેલ, આં રંગડાની કરવા રેલ. આં ૪

પદ ૧૩૬૮ મું.

નયણાને આળે નાથ, પ્રીતમ પાતળીયા,

મન ફરે તમારે સાથ, પ્રીતમ પાતળીયા. ટેક.

કામણીયાં કીધાં કોય, પ્રીં વણુ દીઠે સુખ નવ હોય. પ્રીં ૧
મારે હાથ ન લાગે કામ, પ્રીં શું કીધું સુંદર સ્થામ. પ્રીં ૨
કારણુ છે મોરલી માંય, પ્રીં સાંભળતાં સુધ વિસરાય. પ્રીં ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામી છેલ, પ્રીં હું આવીશ તારી ગેલ. પ્રીં ૪

પદ ૧૩૬૯ મું.

આવોને રમીએ આજ, જગના જીવનજી;

રસમાં ચતુરા છો રાજ, જગના જીવનજી. ટેક.

સેજડી બની છે સાર, જં માણોને નન્દકુમાર. જં ૧
મુજ દાસી ઉપર મેહર, જં આવીને કરોને લીલા લેહર. જં ૨
મારુ તનડુ ટાકું થાય, જં હૈડામાં હરખ ન માય. જં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વારમવાર, જં તમ સાથે લાગ્યો પ્યાર. જં ૪

પદ ૧૩૭૦ મું.

મે જાણી છે તારી વાત, કપટી કાનુડા;

છે દીલમાં તારે ઘાત, કપટી કાનુડા. ટેક.

વન તેજ્યાં વળડી વેણુ, કં રઝળાંયા સારી રેણુ. કં ૧
તું સાથે કરતા પ્રીત, કં જગમાંહી થયા ફેણત. કં ૨
તારા પ્રાક્રમનો નહી પાર, કં તું હુમર કરે હુનર. કં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ન કરીશ છેડ, કં નહી તો થાશે વઢવેડ. કં ૪

પદ ૧૩૭૧ મું.

મુને એકલડી નવ જાણુ, નંદના નાનડીયા;

નહી આપું મહીનું દાણુ, નંદના નાનડીયા. ટેક.

જાણું છું તારો તોલ, નંં મુખ વિચારીને જોલ. નંં ૧

આવડી કેમ માંડી આળ, નંં તું ગાયુંનેા ગોવાળ. નંં ૨

સૌ જાણે તારી વાત, નંં ન્હાસી આંચે અધરાત. નંં ૩

અક્ષાનંદ કહે વઢવા કાજ, નંં જાણીને આવી છું આજ. નંં ૪

પદ ૧૩૭૨ મું.

કેમ માંડી બેઠો ફેલ, છોટા છોકરડા;

દોડે છે પરનારી ગેલ, છોટા છોકરડા. ટેક.

તુંને કોય નથી કેનાર, છોં માટે થયો છે મેવાર. છોં ૧

તે મેટી જગ મરજાદ, છોં આવડલી શી ઉદમાદ. છોં ૨

ગાયુના ચારણહાર, છોં રોકે છે કેમ પરનાર. છોં ૩

અક્ષાનંદ કહે મહીના ચોર, છોં જાણું છુ તારુ જોર. છોં ૪

પદ ૧૩૭૩ મું.

નવ ડરશો મુજથી નાથ, સુંદર સ્યામળીયા;

હુ હવે તમારે હાથ, સુંદર સ્યામળીયા. ટેક.

કરજો મન ગમતું કાન, સું પ્રીતમ અધરામૃત પાન સું ૧

કે આગે નહી કહું વાત, સું જેમ પડો પટોળે ભાત. સું ૨

બોલ્યાની ઉપર રીત, સું તમથી લોભાણું ચીત. સું ૩

અક્ષાનંદના સ્વામી સેણ, સું નિરખી હરખે છે નેણ. સું ૪

પદ ૧૩૭૪ મું--રાગ ગરબી.

સાચું બોલો સ્યામ સલુણા, કુણુ તમને વહાલી વારી;

વણુ તેજ્યા તેને મદિરીયે, જાઓ છો ચાલી વારી. ૧

સમ છે તમને કેજો સાચું, અમથી મ ડરજો વારી;

પછે તમારા મનમા આવે, તેમ જાઈને કરજો વારી. ૨

અમે તમારી અટકળ કીધી, મન ખીજે માન્યું વારી;

હીયે હોય તે હોઠે આવે, કેમ કરી રહે છાનું વારી. ૩

અમે તમારે કેડે ફરીયે, તે મનમાં નાણો વારી;

તેને ઘેર જઈ મહી વલોતાં, નેતરડુ તાણો વારી. ૪

તેને તમે તમારે એથી, પ્રીતહલી બાંધી વારી;

કોઈ પેરની આવી એણે, કામ કળા સાધી વારી. ૫

કુણ જાણે જે શાં તપ કીધાં, જે એ તમને ભાવી વારી;
એને સાથે જોર બંધાણી, પ્રીતડલી આવી વારી. ૬
સૌ સૈયરમાં હજતા મળતા, રસીયાજી રહો છો વારી;
ઉડી વાતુ અંતરગતની, જાંધ તેને કહો છો વારી. ૭
હરતા કરતા તેના ધરની, રાખો છો રખવાળી વારી;
અદ્વાનન્દ કહે જોડ બની છે, રુડી રૂપાળી વારી. ૮

પદ ૧૩૭૫ મું.

આવ સખી એકાંતે કર્હું, તુંને વહાલાની વાતું બેની,
પાડોશણસું પ્રીત કરી, તે નથી ખમાતું બેની. ૧
દહાડી એના મંદિરીઆમાં, અણુતેજ્યો આવે બેની;
એનું મુખડું ભાળી ભાળી, તાળી દેઈ ગાવે બેની. ૨
જેવે તેવે મન નવ માને, રંગ નવલે રાચે બેની;
એને આગે આંટી મેલી, નચવે તો નાચે બેની. ૩
બીજના તો મેવા મીસરી, મીઠાં નવ લાગે બેની;
એને આગે બોશીયાળા થઈ, મહી માંખણ માગે બેની. ૪
કંઈ પેરના કહાનકુંવરને, કામણીયા કીધાં બેની;
એ આગે તો એમ વરતે, જાણે વેચાતા લીધા બેની. ૫
એના ધરની સરવે ચિન્તા, ઉપાડી માથે બેની;
બીજ શું તો અવળા વરતે, સુધા એ સાથે બેની. ૬
એને આગે ડરતા ડરતા, છોગાળો ચાલે બેની;
એને ઘેર એકાંતે જાંધને, મન ગમતું માલે બેની. ૭
વાલોજી એને મન વસીયા, એને એ ખ્યારી બેની;
અદ્વાનન્દનો વાલો વશ કીધા, ધન્ય તે પ્રજનારી બેની. ૮

પદ ૧૩૭૬ મું.

ચાલ સખી સાંભળવા જાંધએ, વશી વાલાની હેલી;
મધુરે સુર મન પ્રાણ હરે છે, નન્દલાલાની હેલી. ૧
ચાલ અનોપમ એની મારુ, ચીત્તડુ ચોરે છે હેલી;
લટકાળાના લટકાં માંહીથી, કાળજ કોરે છે હેલી. ૨
ગોવાળા સંગ રાતો માતો, રંગડાનો બીનો હેલી;
હું જોધને ગુલતાન થઈ મુખ, મરકલડો એનો હેલી. ૩
મુખડાને મરકલડો મારુ, મનડું લોભાણું હેલી;
બેઠા સુતા એ વીના બીજું, કાંઈ નવ જાણું હેલી. ૪

આંખ્યુંને ઉલાળે મજવિનતાને, વશ કીધી હેલી;
 પ્રેમ અધર રસ પાધને જાણે, વેચાતી લીધી હેલી. ૫
 ચાલ ચાલ શું બેશી રહી, જલદીથી જઇએ હેલી;
 મોહનજીની મૂર્તિ નિરખી, અતિ સુખીયા થઇએ હેલી. ૬
 શુ કહું શોભા સુંથણલીની, કેડે કંઠોરો હેલી;
 લાલ કસુંખી ફેટા ઉપર, પુલકાનો તોરો હેલી. ૭
 ચસકો લાગ્યો શ્યામળીયાથી, સુંદર સવાદે હેલી;
 બ્રહ્માનંદ કહે મન વેધાણુ, મોરલીને નાદે હેલી. ૮

પદ ૧૩૭૭ મું.

આજ સખી અલગેલો મુજને, મારગમાં મળીયા સજની;
 મેહુર કરી મુજ ઉપર વહાલો, અઢળક ઢળીયા સજની. ૧
 હેત ઘણે હેડામાં લીડી, આલીંગન લીધું સજની;
 જે જે મારા મનનુ ગમતું, તે સરવે કીધું સજની. ૨
 અચરજ સરખો આનંદ મારા, ઉરમાં ન માયો સજની;
 આમા સામો પ્રેમ મધુર* રસ, પીધો ને પાયો સજની. ૩
 પ્રેમ સહીત નિરખીને વહાલો, લીધી હાથ તાળી સજની;
 તેણે મારા મનમાં હું તો, થઈ છું મતવાળી સજની. ૪
 હું તો વહાલાને કહે વળગી, મરજાદા મેલી સજની;
 શ્યામળીયાને સંગે થઈ છે, આનંદની એલી સજની. ૫
 સર્વ મળીને જાતી હતી, સૈયરની ટોળી સજની,
 તેમાંથી મુજને કર જાણી, રગડામાં રોળી સજની. ૬
 વહાલાના મુખડાની વાતુ, વર્ણવી નવ જાયે સજની;
 જેવું છે તેવું સમજીને, જાણી રેહવાયે સજની. ૭
 મોહનજીને મળતાં આનંદ, વાધ્યો છે અગે સજની;
 બ્રહ્માનંદ મહાસુખ પામી, શ્યામળીઆ સગે સજની. ૮

પદ ૧૩૭૮ મું-રાગ ગરબી.

ઓરા ઓરા આવો રે, મોહન મતવાળા;
 રગના રંગીલા રે, કે સુંદર છેગાળા. ૧
 તમને નિરખીને રે, ઠરે મારાં લોચનીયાં;
 સર્વે લટકાં તમારાં રે, કે મન મારે રોચનીયાં. ૨

* “પ્રેમે અચર રસ” પાઠાન્તર છે

બેઠ મુખડું તમારું રે, કે મન મારું મોહીને રહું;	
અંતર સુખ ઉપન્યું રે, કે હુઃખ મારું ફર ગયું.	૩
રસીયા સરવ જાણો રે, કે રસની રીતલડી;	
તમ સાથે બાંધી રે, કે પુરણ પ્રીતલડી.	૪
બહુ કામકળામાં રે, કે જીવન જાણો છો;	
નેહુને ચાળે રે, કે મન મારું તાણો છો.	૫
સહુને દેખતાં રે, કે ઠાલા નવ વળ ચડીએ;	
બ્રહ્માનંદના સ્વામી રે, કે પધારોને સેજડીએ.	૬

પદ ૧૩૭૮ મું.

અલખેલા આવો રે, કે મળીએ એકાંતે;	
સુંદર સેજડીએ રે, કે ખેલાડું ખાતે.	૧
જીગતીથી જીવન રે, કે તમને જમાડું;	
મારા હૃદીયા ઉપર રે, કે ત્વડે* રમાડું.	૨
નોતમ સુખ આપો રે, કે નટવર નાવલીયા;	
પલંગે પોઢાડી રે, કે ચાપું હું પાવલીયા.	૩
જે જે કાંઈ બેઠએ રે, કે આપું તે આણી;	
હું તો હાથ તમારે રે, કે વાલમ વેચાણી.	૪
છું દાસી તમારી રે, કે પોતાની જાણો;	
મારે મંદિર આવી રે, કે મનગમતું માણો.	૫
મારું તે તમારું રે, કે હીલમાં શાને ડરો;	
બ્રહ્માનંદના સ્વામી રે, કે લીલા લેહર કરો.	૬

પદ ૧૩૮૦ મું.

એકલડી જાણી રે, કે પાલવ તાણો છો;	
તમે મનમાં તમારા રે, કે વહાલા શું જાણો છો.	૧
એમાંથી મોટી રે, કે ફજેતી બહુ થાશે;	
સરવે ખબર તમારી રે, કે કંસ કને જાશે.	૨
કંસને એાળખીને રે, કે ચડજો એ વાતે;	
એની ખીકે ભાગી રે, કે આવ્યા અધ રાતે.	૩
આ લખણે તમારે રે, કે નંદનું ઘર જાશે;	
વાત્ર કોઈ હશે રે, કે તે તમને જોશે.	૪

* “હો” એવો યાદાન્તર છે.

વનમાં માંડી છે રે, કે અનીતિ આવડલી;
તમને રાખ્યા છે રે, કે ચારવા ગાવડલી. ૫
ગાવડલી ચારીને રે, કે પાધરા પેટ ભરો;
અક્ષાનંદના સ્વામી રે, કે વિચારીને ભેર કરો. ૬

૫૬ ૧૩૮૧ મું.

કે દહાડાનો દાણી રે, કે હું તુંને બાણું છું;
નંદનો બાણીને રે, કે મલાળે આણું છું. ૧
જેને તેને કેડે રે, કે દહાડી દોડે છે;
મહીની મટુકી રે, કે ભોરાધણે ફેડે છે. ૨
મારગડે વેહેતાં રે, કે લૂટે છે મહીઆરી;
કસ પાસે જધને રે, કે કરાવું વલે તારી. ૩
દોલતને દેખી રે, કે રખે મન પુલાતો;
તું તો લીધો રે, કે જશોદાએ વેચાતો. ૪
એક હું બાણું રે, કે બીજાને તો છાનો છું;
આવો થા માંઉતાવળો રે, કે હજી તો નાનો છું. ૫
અક્ષાનંદ કહે વારુ રે, કે મેલો પરધરુણીને;
એવા થાઓ હુંસીલા રે, કે તો બેસોને પરણીને. ૬

૫૬ ૧૩૮૨ મું.

નાનકડો બાણી રે, કે ઝાઝું કેહેતી નથી;
કહે તો લક્ષણ તારા રે, કે દેખાડું સર્વ કથી. ૧
નાનોશો દીસે રે, કે જરા નવ લાજતો;
ગોવાળાના સંગે રે, કે આવે ગાજતો. ૨
નંદ ને જશોદા રે, કે ગોરાં ગાત્ર વડે;
તું કાળો કેમ છો રે, કે સૌને ભરમ પડે. ૩
તારા માતપિતા તો રે, કે ભોળા બેઉ જણા;
તુજમાં દીસે છે રે, કે ઘાતલડી ને ફેલ ઘણાં. ૪
માબાપમાંયે કોઇના રે, કે સ્વભાવ નથી એવો;
આવો અલવીલો રે, કે થયો તું કો જેવો. ૫
અક્ષાનંદના વહાલા રે, કે પાલવ મેલ મારો;
લખણનો પુરો રે, કે ત્યારે હજી કુંવારો. ૬

૫૬ ૧૩૮૩ મું.

આણે આચારે રે, કે ગોકુલ કેમ રહેવાશે;
નીત નીત ઉઠી રે, કે કેટલુંક સહેવાશે. ૧

તારે દાડી આવી રે, કે એસવું એ ઘાટે;	
અમારે દાડી રે, કે ચાલવું એ વાટે.	૨
રોકી રાખ્યાની રે, કે તુજને ટેવ પડી;	
રોક્યાં કેમ રહીએ રે, કે અમે ત્યાં એક ધડી.	૩
તું તો નિર્લજ સરખો રે, કે અમારે તો લાજ ખરી;	
તુજ સરખી હશે રે, કે તે રહેશે તુજને વરી.	૪
હેવા તુજને પડીઓ રે, કે પગેરાં નેવાનો;	
આદર માંડ્યો છે રે, કે લજ્યા ખોવાનો.	૫
મુજને જે કહ્યું રે, કે ખીજીને મા કહેજો;	
બ્રહ્માનન્દના વહાલા રે, કે પાધરા થઈ રહેજો.	૬

૫૬ ૧૩૮૪ મું.

ઉપરથી બોલું રે, કે માંહી તો હેત ધણું;	
શું ભાર છે વહાલા રે, કે દહી ને દુધ તણું.	૧
મારા વચન સુણીને રે, કે રખે તમે ખી જાતા;	
મનગમતું કરજો રે, કે રંગડાના રાતા.	૨
ઉપરથી આમે રે, કે બોલું છું બળમાં;	
તમ સારુ આવી રે, કે વસી છું ગોકુલમાં.	૩
કંઈ ઘેલી નથી રે, કે સુધી સાજી છું;	
રોકીને રહ્યા છો રે, કે એમાં હું રાજી છું.	૪
ડારો દેખીને રે, કે ન ડરશો કાનુડા;	
વહાલા લાગો છો રે, કે નટવર નાનુડા.	૫
કો આગળ જાઈને રે, કે આ નહીં વાત કરુ;	
બ્રહ્માનન્દના વહાલા રે, કે ખોડું નહિ કહું છું ખરુ.	૬

૫૬ ૧૩૮૫ મું.

તમારે ને મારે રે, કે બધાણી પ્રીતડલી;	
તે દેખીને દાઝે રે, કે ચોલી સોકલડી.	૧
મારા ઘરના સરવે રે, કે કળો મુને રોજ કરે;	
નણ્ણી ધૂતારી રે, કે સૌના કાન ભરે.	૨
સર્વે કહે છે ઘરના રે, કે મન તારું ખીજે છે;	
લેતા નામ તમારું રે, કે મુજને ખીજે છે.	૩
જમુના જલ ભરવા રે, કે આવીશ અલખેલા;	
તક રાખીને ટાંણે રે, કે આવજો ત્યાં વેહેલા.	૪

વનમાં એકાંતે રે, કે કરશું વાતડલી;
 રસખસ થઈ રંગમાં રે, કે કરશે છાતડલી. ૫
 કાંઈ મીઠા લઈ કેહેજો રે, કે આંગણીએ આવી;
 મારા મનમાં હું સમજીશ રે, કે વહાલે બોલાવી. ૬
 દુષ્ટી લઈ આવીશ રે, કે ગાવડલી દોવાને;
 બ્રહ્માનંદના વહાલાનું રે, કે મુખડું જોવાને. ૭

૫૬ ૧૩૮૬ મું-રાગ ગરબી.

ઝોરા ઝોરા ઝોરા આવો, રસના રંગીલા વારી;
 મોરલી વજાડો મીઠી, છોગાળા છેલા વારી. ૧
 મોહની લાગી છે મુને, તારું મુખ જોઈ વારી;
 નંદના નાનડીઆ તારુ, છોશુ દેખી મોહી વારી. ૨
 નેહમાં ભર્યા છે નેણ્યાં, લાગે વહાલા વહાલા વારી;
 લટકાં કરીને તે તો, અમને કીધાં કાલાં વારી. ૩
 આંખુને ઉચાળે ચાળે, ચિત્તડું ચોરાણું વારી;
 એકાંતે આવી મુજ સાથે, કરોને ધીંગાણું વારી. ૪
 આજ મે તો તારે કાજે, સેજડી સમારી વારી;
 આબ્રણ અંગ પેહેરી જોઉં, વાટડી હું તારી વારી. ૫
 બ્રહ્માનંદના સ્વામી વહાલા, સર્વે મનની જાણો વારી;
 તમે છો દયાના સિંધુ, દયા દીલમાં આણો વારી. ૬

૫૬ ૧૩૮૭ મું.

પધારો પધારો ઝોરા, સેજડી પધારો કહાના;
 મુજને પોતાની જાણી, જનમ સુધારો કહાના. ૧
 તમ કાજે સદ્યાં મેં તો, લોકડીયાના મેહેણ્યાં કહાના;
 છેટે રહીને શું બોલો છો, વહવા જેવાં વેણ્યાં કહાના. ૨
 તમ કાજે મેલું સરવે, કુટુંબ વીસારી કહાના;
 પાતળીયા આવોને પાસ, આશ છે તમારી કહાના. ૩
 હું છું તારી તું છો મારે, હૈકાનો હાર કહાના;
 આવીને બોલાવો મુને, વહાલા વારમવાર કહાના. ૪
 નીર ઉને નવરાવી, જુગતે જમાડું કહાના;
 વળી હું તમારુ માનીશ, સ્થામળીયા સપાડું કહાના. ૫
 આવો તો આલિંગન દેઈ, તનડું ટાડું કરીયે કહાના;
 બ્રહ્માનંદના સ્વામી વહાલા, અરજી કાને ધરીયે કહાના. ૬

પદ ૧૩૮૮ મું.

કંઠોને આજ કેને સંગે, રંગમાં રોળાણા ખ્યાર;	
ખીતા મુખ યોલો બલો, સેજડીએ ચોળાણા ખ્યાર.	૧
લડથડતા માંડો છો પગલાં, નિદ્રામાં ઘેરાણા ખ્યાર;	
કુચને કુમકુમે કરી, છાતીમાં રંગાણા ખ્યાર.	૨
પાઘડલીના પેચ છુટા, હાર ઉઝ હૈયે ખ્યાર;	
હવે તો લભતા હશે, દેખાય તે કહીએ ખ્યાર.	૩
વેલણ સાટે મેલી આવ્યા, મોરલી મરમાળી ખ્યાર;	
પીતાંબર વીસારી લાવ્યા, ચુંદડી રૂપાળી ખ્યાર.	૪
તમે ચતુરાર્ધ કરો, તે હું કેમ માનું ખ્યાર;	
ગાહુ ઉપર કાજળ લાવ્યું, તે કેમ રહેશે છાતું ખ્યાર.	૫
આજ નથી રાખી આવ્યા, કોઈ વાતે કાચું ખ્યાર;	
બ્રહ્માનંદના સ્વામી વહાલા, હસી કંઠોને સાચું ખ્યાર.	૬

પદ ૧૩૮૯ મું.

શું લલચાવે છેલ છખીલા, દેને મુજને જોવા મીઠા;	
છોગલું ધર્યું છે માથે, મનડું મારું મોવા મીઠા.	૧
આવી આગે ઉભો રહેતાં, શું જાણ છે તાર મીઠા;	
જીવન તુંને જોઈને હું તો, જનમ સુધાર મીઠા.	૨
ઉપર વાડે ઉભો રહીને, મોરલી વળડે મીઠા;	
ઘોર્યોતાનો આવી મુજને, સુતીને જગાડે મીઠા.	૩
મેં તો માથે છેડા નાંખ્યો, લજ્યા તો સંકેલી મીઠા;	
હવે કોઈથી ડરતી નથી, આવો છોગા મેલી મીઠા.	૪
તુંને જોયા વીના મારે, સુખ નથી થાતું મીઠા;	
મંદિરીયામાં મુંઝાઈ છું, નથીને રે રેહવાતું મીઠા.	૫
બ્રહ્માનંદના વહાલા કહું છું, જે દીસે તે તાર મીઠા;	
તન મન ધન સર્વે, તુજ માથે વારું મીઠા.	૬

પદ ૧૩૯૦ મું-રાગ ગરબી.

વનમાળી વનમાંથો આવે, વેણ મધુરી વાતો રે.	૧૦	૧
કુલડાની વનમાળ ખીરાજે, ગોવાળા સંગ ગાતો રે.	૧૦	૨
ગોરજનો ભીનો ગિરિધારી, રૂપાળો રંગ રાતો રે.	૧૦	૩
વાલપણે વ્રજનારને વાસે, ધાંખ કરી કરી ધાતો રે.	૧૦	૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી વાલીડો, હૈડામાં હુલસાતો રે.	૧૦	૫

પદ ૧૩૯૧ મું.

મોહ્યુ રે મન મારું સજની, શ્યામળીયાની સાથે રે. મોં ૧
 એ વીના ક્ષણ ન રહેવાયે સજની, હું વેચાણી એના હાથે રે. મોં ૨
 બાંધ્યા છે કુલડાના બાબુ, મેલ્યાં છે છોગલા માથે રે. મોં ૩
 આંગણીએ મારે નિત્ય આવીને, ગાવી તે પ્રેમની ગાથે રે. મોં ૪
 શું બાણું મુને શું કરી નાખ્યું, બ્રહ્માનંદને નાથે રે. મોં ૫

પદ ૧૩૯૨ મું.

આવે રે અલબેલો વહાલો, સુંદર છેલ છોગાળો રે. આં ૧
 લાલ કસુંબી ફેંટા ઉપર, તોરો છે મરમાળો રે. આં ૨
 સુંદર ચાલ અલોકીક સજની, સુંદર નેણુનો ચાળો રે. આં ૩
 ગોવાળાને સગે ગાતો, મનમોહન મતવાળો રે. આં ૪
 બ્રહ્માનંદનો સ્વામી વાલીડો, લાગે છે રુડો રૂપાળો રે. આં ૫

પદ ૧૩૯૩ મું.

વાલાની વાટડલી જ્ઞેધને, બેડી છું સેજ જીછાઈ રે. વાં ૧
 મુજને કહે કોઈ ઓહરી આવ્યા, તો આપુ હું પ્રાણુ વધાઈ રે. વાં ૨
 મળવાને કાજે તનડુ તપે છે, જુગતુલ્ય પળ એક બાઈ રે. વાં ૩
 છળ કીધો શ્યામળીયે મુજને, વાયદો કરી ગયા વાઈ રે. વાં ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે કેદી હું દેખીશ, હલધરજીનો ભાઈ રે. વાં ૫

પદ ૧૩૯૪ મું-રાગ ગરબી.

મારે મઢિર આવો માવજી, હું વારી જાઉં;

મારે ભેટ્યાનો છે ભાવજી, હું વારી જાઉં.

ટેક.

પ્રીતમજી સેજ પધારીયે. હું કંઈ ઘડક ન મનમાં ધારીયે. હું ૧
 આ તન મન ધન છે તમતણુ. હું શું કહી દાખુ મુખથી ઘણું. હું ૨
 કંઈ લોક થકી નથી લાજતી. હું મારું મનડું મોયું રાજથી. હું ૩
 મારે તમથી લાગી પ્રીતડી. હું તમવીનાન ચાલે અધ ઘડી. હું ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે તમે સાચા ધણી. હું હું આદે અંતે તમતણી. હું ૫

પદ ૧૩૯૫ મું.

આવોને ઓરા અમ લણી, લેઉ વારણીયાં;

મનુવાર કરાવો શું ઘણી, લેઉ વારણીયાં.

ટેક.

મારા દીલડાના દીવાન છો. લેં વળી સેજતણી સુવાણુ છો. લેં ૧
 બીજુ તમથી વહાલું નહિ કશું. લેં મારુ ચિત્તડું તમ ચરણે વચું. લેં ૨

હું મોહી તમારી આલમાં. લેં વાલમ બોલાવો વાલમાં. લેં ૩
તમે કહાન કુંવર કોડામણા. લેં સુખ સાગર અતિ સોયામણા. લેં ૪
ધુરંધર સુખના ધામ છે. લેં વહાલા પ્રદ્ધાનંદના શ્યામ છે. લેં ૫

૫૬ ૧૩૮૬ મું.

અલબેલા વર તમ ઉપરે, હું ઘોળી રે;
તમને જોધને નેણાં ઠરે, હું ઘોળી રે. ટેક.
જાણો છો રસની રીતમાં. હું હું મોહી તમારા ગીતમાં. હું ૧
થીરકરી પોતાની થાપીએ. હું વહાલા એકાંતે સુખ આપીએ. હું ૨
અવિચળ સુખના દાતાર છે. હું મારા પ્રાણુતણા આધાર છે. હું ૩
ભુધર છે મનમાં ભાવતા. હું આવો ગીત મધુરા ગાવતા. હું ૪
આપો છો અતી આનંદને. હું વહાલા છો પ્રદ્ધાનંદને. હું ૫

૫૬ ૧૩૮૭ મું.

વાલમજી ભીના વાનને, બઝીહારી રે;
ગુણવત મધુરા ગાનને, બઝીહારી રે. ટેક.
વ્રજરાજ તમારા વેણુને. બં વળી નિરમળ સુંદર નેણુને. બં ૧
રંગરેલ તમારા રાગને. બં પેચાળી સુંદર પાઘને. બં ૨
હિંડલતા સુંદર હારને. બં વળી શોભીતા શણુગારને. બં ૩
પોતે પીરસવાના પ્રેમને. બં નીત નીત વઢવાના નેમને. બં ૪
અતી હહાપણુના ઉપદેશને. બં પ્રદ્ધાનંદ કહે નટવર વેશને. બં ૫

૫૬ ૧૩૮૮ મું.

અલબેલા મંદિર આવીએ, લેઉ ભામણલાં;
બહુ હેત કરી બોલાવીએ, લેઉ ભાંમણલાં. ટેક.
મારા નેણુતણા શણુગાર છે. લેં કોડીલા નંદકુમાર છે. લેં ૧
સુંદર વર આવો સેજડી. લેં રહું એક પગે આગે ખડી. લેં ૨
લલચાવો શું લાલજી. લેં વેગેથી આવો વાલજી. લેં ૩
મનગમતી મોજું માણીએ. લેં અવગુણ મનમાં નવ આણીએ. લેં ૪
પ્રદ્ધાનંદની અરજી સાંભળો. લેં હેતેથી આવી હળો મળો. લેં ૫

૫૬ ૧૩૮૯ મું.

મારી સેજલડી શોભાવતા, ઓરા આવોને;
વહાલા લોચનીયા લોભાવતા, ઓરા આવોને. ટેક.
નેણુંની ચોટું નાખતા. ઓ આલિંગન કરવા ધાંખતા. ઓ ૧

બહુ હેત કરી બોલાવતા. ઓં મારા દીલડાંને ડોલાવતા. ઓં ૨
ભાવેસું સામું બાળતા. ઓં રંગડાની રેલુ વાળતા. ઓં ૩
વળી માથે છોગા મેલતા. ઓં ખાતેસું વાલમ ખેલતા. ઓં ૪
બ્રહ્માનંદ ઠહે વહાલ વધારતા. ઓં સુંદર વર જનમ સુધારતા. ઓં ૫

પદ ૧૪૦૦ મું.

પ્રીતમજી મુજને પ્રાણથી, વહાલા છે જી;

મારી નેણનાં બાણથી, વહાલા છે જી. ટેક.

મારા મનગમતા મોરાર છે. વાં હેતુ હૈડાના હાર છે. વાં ૧
તમે ભુપુના પણ ભુપ છે. વાં રાધા વર સુંદર રૂપ છે. વાં ૨
તમે દીલડાના ઢરીયાવ છે. વાં નટવર છોગાળા નાવ છે. વાં ૩
દામોદર દીન દયાળ છે. વાં તમે ગુણવંતા ગોપાળ છે. વાં ૪
તમે નિર્મળ કમળદળ નેણ છે. વાં વારી બ્રહ્માનંદના શેણ છે. વાં ૫

પદ ૧૪૦૧ મું.

કજીયા ઝાઝા નવ કીજીએ, કજીઆળાજી;

ત્રેમેસું ગોરસ પીજીએ, કજીઆળાજી. ટેક.

કજીઆના મનમાં કોડ છે. કં ડાપણનો ઝાઝો કોડ છે. કં ૧
કજીઓ કરવાની ટેવ પડી. કં કજીઆ વિના ચાલે નહીં ધડી. કં ૨
કજીઓ હવે મેલો કહાનજી. કં શીઠ લઈ બેઠા તુકાનજી. કં ૩
કજીઆમાં કરવા કામ કે. કં નવરાં બેઠા દીન બાપે નૈ. કં ૪
કજીઓ કરવો શા કારણે. કં ભેઈ બ્રહ્માનંદ બાપ વારણે. કં ૫

પદ ૧૪૦૨ મું.

ગિરિધારી બેઠા ગોખમાં, શોભો છે જી;

સુંદર પોતાની શોખમાં, શોભો છે જી. ટેક.

પેહરીને માળા ફુલની. શોં વળી વાત કરતાં ફુલની. શોં ૧
ઢોલરીઆ સરખા દીસતા. શોં રંગભર ગોપીસું રીસતા. શોં ૨
હરી હેત કરીને હેરતા. શોં ફળીઆમાં ઘોડી ફેરતા. શોં ૩
અંગ ગુઢો રેંટો ઓઢતા. શોં પ્રીતમ સુખ સેજે પોઢતા. શોં ૪
બ્રહ્માનંદને સામું દેખતા. શોં મુજને પોતાની લેખતા. શોં ૫

પદ ૧૪૦૩ મું.

હુંસે તમે વ્રજમાં આવીયા, હુંસીલાજી;

વ્રજનારીને મન બાવીયા, હુંસીલાજી. ટેક.

હુંસે માસીને જીવ હયો. હું હુંસે ગોવરધન કર ધયો. હું ૧
 હુંસે બાળક થઈને રમ્યા. હું હુંસે ગોપીને મન ગમ્યા. હું ૨
 હુંસે તે ચારી ગાયને. હું હુંસે માયો કંસ રાયને. હું ૩
 હુંસે ગોપીનાં ચીર હયો. હું કે કૌતક નૌતમ ભાત કયા. હું ૪
 હુંસે ગોવાળા સંગ હસ્યા. હું હુંસે બ્રહ્માનંદને મન વસ્યા. હું ૫

પદ ૧૪૦૪ મું.

બાણી ધુતાઈ રાવલી, ધુતારાજ;
 વચમાં કેઈ ધુતી નાર મળી, ધુતારાજ. ટેક.

આવા ધુતા તમે કેમ થયા. ધુ અમને કહીને બીજે ગયા. ધુ ૧
 કે પાસે શીખ્યા ધુતપણું. ધુ ધુતી લીધું મન અમતણું. ધુ ૨
 તમે ધુતા છો તે સૌ બાણે. ધુ અતબારતમારે કુણુ આણે. ધુ ૩
 ધુતી કેયે તેને ખરી. ધુ જેણે તમને રાખ્યા છેતરી. ધુ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે ધુતા ધરના. ધુ હવે આંઠ બાણો તે મેહેરના. ધુ ૫

પદ ૧૪૦૫ મું.

મારે મંદિર મોજું માણવી, માણીગરજ;
 મુજને પોતાની બાણવી, માણીગરજ. ટેક.

અણુતેડા ચાલી આવવું. મા વળી વઢવાનું વીસરાવવું. મા ૧
 તમે બહુ ચતુરા અલબેલ છો. મા રૂપાળા રંગની રેલ છો. મા ૨
 એક અરજ અંતર ધારવી. મા મુને છેટે રહી નવ મારવી. મા ૩
 આવી લોજન જમો ભાવતાં. મા બહુ હેત કરો બોલાવતાં. મા ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે હું છું રાજતણી. મા ઠાકરીયા આવો બાણી ઠણી. મા ૫

પદ ૧૪૦૬ મું-રાગ ગરબી.

અમને ગયા છો વાઘને રે, વહાલા અમને ગયા છો વાઘને;
 તમે ખોટા ખોટા સમ બાઘને રે, વહાલા અમને ગયા છો વાઘને. ટેક.
 એક પગ ભર અમે ઉભલાં રે, ત્યાં કેતા તે કરતાં ધાઘને રે. વ ૧
 આળુ ગાળુ સર્વે તમારી સાંખી રે, મોટા કીધા દુધ પાઘને રે. વ ૨
 મથુરાથી લઈ આવજો માવા રે, કુહું ગાહું કમાઘને રે. વ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે તમને ભરમાવ્યા રે, ધન્ય ધન્ય છે તે બાઘને રે. વ ૪

પદ ૧૪૦૭ મું.

લાજતા નથી એવું બોલતા રે, વહાલા લાજતા નથી એવું બોલતા;
 અમથી તે દૂર દૂર ડોલતા રે, વહાલા લાજતા નથી એવું બોલતા. ટેક.

રાત દિવસ મુજ પાસે રહેવું રે, ક્યાંઈ ન જાવું એવા કોલતા રે. ૧૦ ૧
જાવાનું નામ હવે લ્યો છો વહાલા રે, છરીએથી કાળજી છોલતા રે. ૧૦ ૨
નિર વીના મીન કેઈ પેરે જીવે રે, તે તો હુદે નથી તોલતા રે. ૧૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અમ સગે પ્રીતમજી રે, અતરની વાત નથી ખોલતા રે. ૧૦ ૪

૫૬ ૧૪૦૮ મું.

મથુરા ગયા તે અમે જાણીયું રે, તમે મથુરા ગયા તે અમે જાણીયું;
વહાલા મજને તે ચિત્તમાં નાણીયું રે, તમે મથુરા ગયા તે અમે જાણીયું. ટેક.
મનકું તે આહી કેમ ગોઠે માવા રે, ત્યાંથી તે કુખજાએ તાણીયું રે. ૧૦ ૧
કુખજાને કાળે કહાનજી પ્યારા રે, અતર તમારુ ઉઠાણીયુ રે. ૧૦ ૨
ઓઢવું કે પેરવું અંગ આભુષણ રે, અમારુ તો કાંઈ ન વખાણીયું રે. ૧૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કુખજાને સગ રહીને રે, મનગમતું સુખ માણીયું રે. ૧૦ ૪

૫૬ ૧૪૦૯ મું.

શ્યાને લીધા છે અમથી અખોલડા રે, વહાલા શ્યાને લીધા છે અમથી અખોલડા,
મારા અલવીલા સ્થામ અખોલડા રે, વહાલા શ્યાને લીધા છે અમથી અખોલડા. ટેક.
તમ સારુ અમ ઉપરે વાગ્યા રે, નિદા તણા બહુ ઢોલડા રે. શ્યાં ૧
હેતે કરીને તમથી હસ્યા રમ્યા વિના રે, દીલ હુ ખાય છે મારુ ઢોલડા રે. શ્યાં ૨
જેમ ગમે તેમ ઠરો જગજીવન રે, તમને સુખ્યાં અમારા ખોલડાં રે. શ્યાં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હવે સામું જીવો વાલા રે, મોલ વિનાનાં છીએ ગોલડાં રે. શ્યાં ૪

૫૬ ૧૪૧૦ મું.

ઓરા આવો તમારા લેઉ ભાંમણાં રે, ઓરા આવો તમારા લેઉ ભાંમણાં;
રુડા લટકાં કરો રળીઆમણાં રે, ઓરા આવો તમારા લેઉ ભાંમણાં. ટેક.
સગાં કુટુબ વળી પીયર ને સાસરાં રે, સરવે થયાં અળખામણાં રે. ઓં ૧
ઠહું માનો મારુ છેલવર કહાના રે, મેલી રીસ કીજીએ મનામણાં રે. ઓં ૨
પ્રાણજીવન મારી સેજડી પધારો રે, ખોલો મુખ વેણ સોહામણાં રે. ઓં ૩
બ્રહ્માનંદના રંગ લીનડા વહાલા રે, તમ આવે થાય આનંદ વધામણાં રે. ઓં ૪

૫૬ ૧૪૧૧ મું.

ઓરા આવોને આપણ ખેલીએ રે, ઓરા આવોને આપણ ખેલીએ;
રંગલીના વાલા રંગ રેલીએ રે, ઓરા આવોને આપણ ખેલીએ રે. ટેક.
તમ વીના શુભવંતા સુંદર વર રે, કેમ જાએ રાતડી અકેલીએ રે. ઓં ૧
તન મન ધન મારુ સરવે તમારું રે, કોઈના કમાડ શીદ ઠેલીએ રે. ઓં ૨
અમે તમારું શું લીધું ઓરુ રે, શું લીધું ઓલી અલખેલી રે. ઓં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કાંઈ શંકા ન કરવી રે, માથે તે છોગલા મેલીએ રે. ઓં ૪

૫૬ ૧૪૧૨ મું.

તમથી લાગી છે મારી પ્રીતડી રે, વાલા તમથી લાગી છે મારી પ્રીતડી;
તેણે કરી થઈ છું નર્થીતડી રે, વાલા તમથી લાગી છે મારી પ્રીતડી. ટેક.
પ્રીતડી લાગી છે તમ સાથે મારા ખ્યાર રે, ભાંગી ભરમ કેરી ભીંતડી રે. વા૦ ૧
લટકાં તમારાં જોધને લોભાણી રે, રૂપ મનોહર રીતડી રે. વા૦ ૨
આનંદ અતી નહીં માય મારા અંગમાં રે, રંગમાં તે રજની વીતડી રે. વા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે તમ સાથે રમતાં રે, જગમાં થઈ છે મારી જીતડી રે. વા૦ ૪

૫૬ ૧૪૧૩ મું.

પિયા પ્રેમેથી સેજડી પધારીએ રે, પિયા પ્રેમેથી સેજડી પધારીએ;
મારા વહાલાજી વાલ વધારીએ રે, પિયા પ્રેમેથી સેજડી પધારીએ. ટેક.
ગુણુતણા લડાર ગીરધારી રે, અવગુણુ મારા વિસારીએ રે. ૧
* * * * * ૨
અંગ સંગ આલિંગન લૈને રે, તનડાનો તાપ નીવારીએ રે. ૩
પ્રદ્યાનંદના સ્વામી અલખેલા રે, પેહિલાની પ્રીત સંભારીએ રે. ૪

૫૬ ૧૪૧૪ મું-રાગ ગરબી.

વાલા તમારી જોધને રહી છું વાટ રે, હો શ્યામળીયા;
મદિરિએ મારે નાળ્યા શા માટ, પ્રીતમ પાતળીયા. ૧
સજી રહી શણગાર તમારે કાજ રે, હો શ્યામળીયા;
લોક તણી મે મેલી સર્વ લાજ, પ્રીતમ પાતળીયા. ૨
લાજ તજી હું ચરણ તમારે લાગી રે, હો શ્યામળીયા;
બ્રાંતી મારા મનની સર્વે ભાંગી, પ્રીતમ પાતળીયા. ૩
મળવા કાજે આતુર થયું છે મન રે, હો શ્યામળીયા;
તમ વીના તે દાઝે મારું તન, પ્રીતમ પાતળીયા. ૪
અંતરમાં છે મોટી તમારી આશ રે, હો શ્યામળીયા;
પ્રાણુજીવન તમે રહોને મારે પાસ, પ્રીતમ પાતળીયા. ૫
પાસ રહો તો દીન દીન વાધે પ્રીત રે, હો શ્યામળીયા;
રસીયાજી જાણો છો રસની રીત, પ્રીતમ પાતળીયા. ૬
તમ વીના તે કેમ કરી રજની જાય રે, હો શ્યામળીયા;
મળવાની અભીલાખા અંતરમાંય, પ્રીતમ પાતળીયા. ૭
રીત સખે જાણો છો રસની રસીયા રે, હો શ્યામળીયા;
પ્રદ્યાનંદના હૃદય કમલમાં વસીયા, પ્રીતમ પાતળીયા. ૮

પદ ૧૪૧૫ મું.

મોહન પધારે મનની આંટી મેલી રે, હો મન ગમતા; ૧
 સુખ પામે મુખ જોધને સર્વ સાહેલી, રસીયા રસ રમતા.
 તમ વીના તે મંદિર ખાવા ધાય રે, હો મન ગમતા,
 રજની તે એકલડાં કેમ રહેવાય, રસીયા રસ રમતા. ૨
 આલિંગન લીધા વીના દાઝે અંગ રે, હો મન ગમતા;
 રસીઆજી આવો તો વાઘે રંગ, રસીયા રસ રમતા. ૩
 આવો તો આલિંગન આપણુ લીજે રે, હો મન ગમતા;
 કહાન કુંવર મારા મનનું ગમતું કીજે, રસીયા રસ રમતા. ૪
 એકાંતે દિલડાની વાતુ કરીએ રે, હો મન ગમતા;
 રસ બસ થૈને લેલાં આપણુ રહીએ, રસીયા રસ રમતા. ૫
 લેલા રહ્યા વીના ભુખડલી નવ ભાગે રે, હો મન ગમતા,
 તમ વીના તો ગોકુલ સુનું લાગે, રસીયા રસ રમતા. ૬
 ગોકુલીયાની નાર તણા આધાર રે, હો મન ગમતા;
 વાલમજી આવોને આણી વાર, રસીયા રસ રમતા. ૭
 કરુણાસિંધુ ઠરે કૃપા તમે કહાન રે, હો મન ગમતા;
 બ્રહ્માનંદને દીજે દરશન દાન, રસીયા રસ રમતા. ૮

પદ ૧૪૧૬ મું.

વાલો વળડે વન રલીઆળી વેણુ રે, હો સાહેલી;
 તેણે મારુ મન થયું છે મેણુ, સાંભળ સાહેલી. ૧
 મેણુ થયું મન મારુ મોહન મળતાં રે, હો સાહેલી;
 ભવની વ્યાધી ભાગી તનડું ભળતાં, સાંભળ સાહેલી. ૨
 લટકાળાનાં નેણાંમાં લોભાણી રે, હો સાહેલી;
 જગજીવન પોતાની મુજને જાણી, સાંભળ સાહેલી. ૩
 નટવરજીની ચાલ અનોખી નિરખી રે, હો સાહેલી;
 સુધ ખુધ ભુલી થૈ હું ઘેલી સરખી, સાંભળ સાહેલી. ૪
 મે મરજા લોકતણી સરવે મેલી રે, હો સાહેલી;
 અલખેલાને સંગ થઇ અલખેલી, સાંભળ સાહેલી. ૫
 અલખેલોજી મારે મંદીર આવે રે, હો સાહેલી;
 વાલપ દૈને મુને નીત યોલાવે, સાંભળ સાહેલી. ૬
 વાલપણીની શી કહું તુજને વાત રે, હો સાહેલી;
 રસીયોજી મારે મંદિર રહે દીન રાત, સાંભળ સાહેલી. ૭

મુખડું જાણે શરદ પુનમનો ચંદ્ર રે, હો સાહેલી;
તે મુખ ઉપર વારી પ્રદ્ધાનન્દ, સાંભળ સાહેલી. ૮

પદ ૧૪૧૭ સું.

અલખેલોજી મારે મંદિર આવ્યા રે, હો સુષુ આલી;
પાતળીયોજી પ્રેમે શું પધરાવ્યા, મોહન વનમાળી. ૧
લાજ તજી અલિંગન મેં તો લીધું રે, હો સુષુ આલી;
કરી કૃપા મારા મનનું ગમતું કીધું, મોહન વનમાળી. ૨
ન્યાલ થઈ છેગાળાને હું નિરખી રે, હો સુષુ આલી;
છેલછખીલે કીધી પોતા સરખી, મોહન વનમાળી. ૩
મનગમતું કીધું મરજદા મેટી રે, હો સુષુ આલી;
ભાવ કરી ભુધરસું હું તો લેટી, મોહન વનમાળી. ૪
નિશ્ચંક થઈહું ગળે ખાંહડલી નાખી રે, હો સુષુ આલી;
અલખેલાને જોઈ ઠરી મારી આંખી, મોહન વનમાળી. ૫
આજ સખી મુને રસીયે મહાસુખ આપ્યુંરે, હો સુષુ આલી;
કલ્પીત દુઃખ મારા મનનું સર્વે કાપ્યું, મોહન વનમાળી. ૬
વેધાણી હું વહાલાજીને વેણે રે, હો સુષુ આલી;
નેહ લગાડ્યો મુજને કેમળ નેણે, મોહન વનમાળી. ૭
પાતળીયાની ચાલ અનોપમ પ્યારી રે, હો સુષુ આલી;
હરખ સહીત જય પ્રદ્ધાનન્દ અલિહારી, મોહન વનમાળી. ૮

પદ ૧૪૧૮ સું.

તમ સંગાથે રમવાની છે ખાંત રે, ખાંતીલા;
આવી મુજને મુખ આપો એકાંક, સુંદર ખાંતીલા. ૧
ખાંત મુજને તમ સંગ કસ્વા ખેલ રે, ખાંતીલા;
રંગભીન જી વાળો રંગની રેલ, સુંદર ખાંતીલા. ૨
તમ સંગાતે લાગી મારે પ્રીત રે, ખાંતીલા;
છેગલાયું ખુતું છે મારે ચીત, સુંદર ખાંતીલા. ૩
લાલ તમારા લટકામાં લોભાણી રે, ખાંતીલા;
પ્રીતમ આવી રાખો મુખનું પાણી, સુંદર ખાંતીલા. ૪
નાથ તમારા પ્યારા લાગે નેણ રે, ખાંતીલા;
વાલપ દે જોલોને સુંદર વેણ, સુંદર ખાંતીલા. ૫
પ્રદ્ધાનન્દના સ્વામી સુણો એક વાત રે, ખાંતીલા;
રસીય તમ વીના કેમ કરી કાઢું રાત, સુંદર ખાંતીલા. ૬

૫૬ ૧૪૧૯ મું.

જાતીતી હું જમુના ભરવા પાણી રે, કહાનુડા; ૧
 તારી વશીનો હું નાદ સુંણી, વેધાણી નટવર નાનુડા.
 વશી વાઈ અજબ અલોકીક રીત રે, કહાનુડા;
 ઘેલી થઈ હું ગીરધર તારે ગીતે, નટવર નાનુડા. ૨
 કામણુ કીધાં વશીમાં મુંને કોય રે, કહાનુડા,
 તારુમુખ દીઠાવીના સુખ મુંને નવ હોય, નટવર નાનુડા. ૩
 ઘેલી થઈ ધર કામ ન લાગે હાથ રે, કહાનુડા;
 દીલડુ ડોલે નીશ દીન તારે સાથ, નટવર નાનુડા. ૪
 વંશી તારી કામણુગારી શ્યામ રે, કહાનુડા;
 જપ ન થાયે સુણતાં આઠો જામ, નટવર નાનુડા. ૫
 તન મન ધન તુજપર કીધાં કુરખાન રે, કહાનુડા;
 વહાલા બ્રહ્માનંદના પ્રીતમ જીવન પ્રાણ, નટવર નાનુડા. ૬

૫૬ ૧૪૨૦ મું.

વાલપણાની કેને મુજને વાત, ગુણીયલ ગીરધારી; ૧
 રઠ લાગી તમ સાથે દીન ને રાત, વાલમ જાઉં વારી.
 નટવર મારો તમશું લાગો નેહ, ગુણીયલ ગીરધારી;
 દીઠાવીન દાઝે છે દીલ ને દેહ, વાલમ જાઉં વારી. ૨
 આવો તો આલિંગન લીજે અંગ, ગુણીયલ ગીરધારી;
 રંગલીનાજી વાધે રમતાં રંગ, વાલમ જાઉં વારી. ૩
 અલખેલાજી આવો મદીર આજ, ગુણીયલ ગીરધારી;
 સરવે સજી ખેડી રમવાનો સાજ, વાલમ જાઉં વારી. ૪
 તમ સંગાથે આવી લાગો ખ્યાર, ગુણીયલ ગીરધારી;
 કોડીલા આવોને નંદકુમાર, વાલમ જાઉં વારી. ૫
 સરવે જાણો બ્રહ્માનંદના સેણ, ગુણીયલ ગીરધારી;
 નાથ તમને નિરખી હરખે નેણ, વાલમ જાઉં વારી. ૬

૫૬ ૧૪૨૧ મું.

રસીયાજી વાળોને રંગની રેલ રે, રંગીલા; ૧
 ખાંહડલી જાલીને વળગો ખેલ, શ્યામ ઉમંગીલા.
 રંગડો વાધે તમ સંગ પ્રીતમ રમતાં રે, રંગીલા;
 લાલ તમારા લટકા મુજને ગમતા, શ્યામ ઉમંગીલા. ૨

લોચન જોઇને લાલચ અમને લાગી રે, રંગીલા;
 સુંદર વર આવોને સેજ સોહાગી, શ્યામ ઉમંગીલા. ૩
 અલબેલા આપણુ મળીએ એકોતે રે, રંગીલા;
 ખાંતીલા રગ રાસ રમાડો ખાંતે, શ્યામ ઉમંગીલા. ૪
 તમ સારુ મે સેજડલી સમારી રે, રંગીલા;
 ભુધરજી મળવાની આશા ભારી, શ્યામ ઉમંગીલા. ૫
 પ્રદ્યાનંદના વહાલા વિલંબ ન કીજે રે, રંગીલા;
 પ્રેમ અધર રસ સુંદર પાઈ પીજે, શ્યામ ઉમંગીલા. ૬
 ૫૬ ૧૪૨૨ મું-રાગ ગરબી.

ઓરા આવો નટવર નાનડીઆ;
 તમે મારા જીવ સાથે જડીઆ. ઓ૦ ટેક.
 શોભો છો સોનેરી પટકે, છબી રંગ ચોળતણે ચટકે;
 લીધુ મન હાથ તણે લટકે. ઓ૦ ૧
 કરી મેં તમ અર્થે કાયા, લાગી છે મુખડાની માયા;
 જીવો ધણુ જશોદાના જાયા. ઓ૦ ૨
 સુંદર વર લાગો છો સારા, ન મેલું એક ઘડી ન્યારા;
 છોજી મારે પ્રાણ થકી ખ્યારા. ઓ૦ ૩
 વાતુ થકી દુઃખડાં વીસરીયે, જોઈ જોઈ અંતરમાં ઠરીયે;
 ઠહાના આવો ગોઠડલી કરીયે. ઓ૦ ૪
 કટીપર પીતાંબર કસીયા, હોતે નીત જોલો છો હસીયા;
 પ્રદ્યાનંદના વાલા રસીયા. ઓ૦ ૫

૫૬ ૧૪૨૩ મું.
 વાઓ હરી વાંસલડો વાલા;
 લાડોલા નંદતણા લાલા. વા૦ ટેક.
 મોહું મન વંશીના સ્વરમાં, ભરી છું આનંદના ભરમાં;
 નથી હવે રેહેવાતું ઘરમાં. વા૦ ૧
 બુઝી સરવે અંતરની બલગુ (?),* વંશીમાં ચિત્ત આવી વલગ્યું;
 અધ ક્ષણુ નવ થાયે અલગું. વા૦ ૨
 વેધાણી વંશીને નાદે, સુણું છું સુંદર સ્વાદે;
 ગાવો હરી ઉંચે રે સાદે. વા૦ ૩
 આવી છું સાંભળવા ઓળે, વંશી અતી મરમાળી જોલે;
 સુણી દીલ વસીયર જ્યું ડોલે. વા૦ ૪

વંશી મુને લાગે છે ખ્યારી, ગેરી ગેરી વાળે ગીરધારી;
અદ્વાનંદ જાયે બલિહારી.

વા૦ ૫

૫૬ ૧૪૨૪ મું.

આવો આવો સુંદર વર ઓરા;

જેઉ માથે પુલોના તોરા.

આ૦ ટેક.

મારુ સરવે આવ્યું છે મજરે, દેખો છો અમૃતની નજરે;
ગોઠ્યું મન કુલાંને ગજરે.

આ૦ ૧

શોભે મુખ ઉપર તીલ ત્રાણુ, કપોલે ટીબકડી કાણુ;
બહુ રૂઝ લાગે છે બાણુ.

આ૦ ૨

મનોહર મૂર્તિ મનમાની, છપાડી કેમ કરી રહે છાની;
દેખી હું તો થઈ છું દીવાની.

આ૦ ૩

કેશરની આડ કરી ભાલે, વળી વળી બોલો છો વહાલે;
ચાલો છો હસતણી ચાલે.

આ૦ ૪

સુરંગી સુથણલી ચંગી, અનોપમ પેહરી છે અંગી;
અદ્વાનંદના વહાલા રંગી.

આ૦ ૫

૫૬ ૧૪૨૫ મું.

છો જી તમે નંદતણા નંદા;

ચતુર વર ગોકુલના ચદા.

છો૦ ટેક.

કેડેલા કુંવર કહાનુડા, નટવર સુંદર નાનુડા;
રાજેસર દીસો છો રૂડા.

છો૦ ૧

આંખ્યું તારી અતીથે અણીઆળી, મનોહર સુંદર મરમાળી;
રંગીલી મૂર્તિ રૂપાળી.

છો૦ ૨

આવો ઘરે આવા ને આવા, ખાંતે મહી માંખણીયું ખાવા;
મીઠું મીઠું બોલોને માવા.

છો૦ ૩

પેહરી તન જરકસીયા જમા, ચાલી આવો વાલમજી સામા;
વાઘો રૂડી વંશી વીસામા.

છો૦ ૪

કોઈ વીધ જાઓ નહીં કળીયા, હેતે તમે કુંણતણે હળીયા;
વત્રી અદ્વાનંદના વહાલા છળીયા.

છો૦ ૫

૫૬ ૧૪૨૬ મું.

વાલા તમપર જઈ વારી;

લાગી મુને લાલચડી તારી.

વા૦ ૧ ટેક.

છળીલા સુંદર છોગાળા, મનોહર દીસો મરમાળા;	
ચોરે ચિત્ત નેણતણા ચાળા.	વા૦ ૧
જોઈ જોઈ ત્રપત નથી થાતી, રહું છું ગુણ નીશદીન ગાતી;	
મળો તો ખુબ ઠરે છાતી.	વા૦ ૨
કેહવાતી વાત નથી કોઈને, રહી છું ચિત્ત તમમાં પ્રોઈને;	
ધરનાં સરવે રાખે છે કોઈને.	વા૦ ૩
લોભાણી હું પાઘતણે છેડે, તાકુ હું મળવા વણુ તેડે;	
દીવાની થઈ ડોહું કેડે.	વા૦ ૪
વેરો કરી પાછા નવ વળીએ, મુજપર અઢળક ઢળીએ;	
વહાલા પ્રદ્ધાનંદના આવો મળીએ.	વા૦ ૫

પદ ૧૪૨૭ મું.

પધારોને સેજલડી પ્યારા;	
મનોહર જીવન છે મારા.	૫૦ ટેક.
જ્યારે તમે જાઓ છો વનમાં, ત્યારે અતી તાપ થાયે તનમાં;	
મળ્યાની હુંસ ઘણી મનમાં.	૫૦ ૧
પરવારી છું ગાવડલી દોહીને, નેણામાં કાજળીયું ટોઈને;	
ખેડી છું વાટલડી જોઈને.	૫૦ ૨
સજી છે સેજલડી સારી, સુગંધી પુલે સમારી;	
આવીને ઉભી છું ખારી.	૫૦ ૩
શોભીતા શણગાર સજીઆ, તમે મારા અંતરમાં રજીયા;	
કહાના આવો મેલોને કજીયા.	૫૦ ૪
વહાલાજી દુઃખડું વીસમીયે, જમાડું ભાવ કરી જમીયે;	
વારી પ્રદ્ધાનંદ કહે આપણુ રમીયે.	૫૦ ૫

પદ ૧૪૨૮ મું.

વહાલા આવો પૂછું વાતડલી;	
રહોને આંહી રંગભર રાતડલી.	૫૦ ટેક.
કસુંખી ફેંટા કેસરીયા, તોરા શીર પુલતણા ધરીયા;	
કેનાં આજ કારજ કરીયાં.	૫૦ ૧
જામા પેરી સુંદર જળહળતા, રો છો ચોલી સૈયરને મળતા;	
અમથી કેમ ચાલો છો ટળતા.	૫૦ ૨
અમ સાથે રાખો છો છેટો, રૂપાળો પેરીને રેંટો;	
ભાવે કરી ખીજીને લેટો.	૫૦ ૩

બીજે ઘરે બારણીયાં બાંધે, જરે કરે પ્રીતતણે સાંધે;
 વારી જાઉં અમથી શો વાંધો. ૧૦ ૪
 ચોલી તો પુરણુ વર પામી, ખરુ કહોને અમમાં શી ખામી;
 બોલો અહ્માનંદતણા સ્વામી. ૧૦ ૫

પદ ૧૪૨૯ મું.

ચારી આવો ગાવડલી મારી;
 ટકો દેશું રીત તણો તારી. ૧૦ ટેક.
 મલાબે રાખું છું કેહેતી, અમારે હાથ નથી રહેતી;
 તમ વિના દોવા નથી દેતી. ૧૦ ૧
 સાચું બોલું બાધને સમને, આવે છે મારવાને અમને;
 ટાલી થાય દેખીને તમને. ૧૦ ૨
 હેતે તમે પેલી હેલાવી, છાની નથી વાત કહું છું આવી;
 હવે નહીં પૂરવે અટકાવી. ૧૦ ૩
 બે અતિ જીવાળા (૧) થાશે, પહારે બાઈ દોઈ કોઈને પાશે;
 તો ગિરિધરજી ગાળ્યું ખાશે. ૧૦ ૪
 જાણું ખડ નીલું ત્યાં જાઈને, ચારી આવો પાણીડું પાઈને;
 વહાલા અહ્માનંદના સીધા થાઈને. ૧૦ ૫

પદ ૧૪૩૦ મું-રાગ ગરબી.

તમે મીઠું બોલીને મન લીધું રે, મીઠડા બોલાજી;
 કાંઈ કામણુ મુજને કીધું રે, મીઠડા બોલાજી.
 સુણી મુખની મીઠી વાણી રે. મીં કરું તન મન ધન કુરબાણી રે. મીં ૧
 તારું રૂપ અલોકીક જોયું રે. મીં જોઈ મનડું મારું મોહ્યું રે. મીં ૨
 મેતો સેજડી બીજાઈ તમ સારુ રે. મીં આવો કોઈ નથી કેહેનારું રે. મીં ૩
 શીદ ડરતા ડરતા ચાલો રે. મીં મારા મંદિરીઆમાં મહાલો રે. મીં ૪
 સર્વે વશ કીધી વ્રજનારી રે. મીં જાય અહ્માનંદ અલિહારિ રે. મીં ૫

પદ ૧૪૩૧ મું.

મુને રસ બસ કીધી રસ રંગે રે, રસીયા રંગીલા;
 મારુ ચિત્તડું ઠાલે તમ સંગે રે, રસીયા રંગીલા. ટેક.
 હું તો ધરનો ધંધો ભૂલી રે. ૨૦ જોઈ ફરું છું નીશહીન ફૂલી રે. ૨૦ ૧
 બેઠું મારે તમારું આવી પહાનું રે. ૨૦ હવે કેમ કરી રાખું છાનું રે. ૨૦ ૨
 મે તો મેહોણું તમારુ લીધું માથે રે. ૨૦ એક સગપણુ કીધું તમ સાથે રે. ૨૦ ૩

મારે તમથી જોઈએ સાજું રે. ૨૦ શાને લોકડીયાંથી લાજું રે. ૨૦ ૪
વળી હસી હસી વહાલ વધારો રે. ૨૦ પ્રદ્ધાનન્દનો જનમ સુધારો રે. ૨૦ ૫
૫૬ ૧૪૩૨ મું.

તમે કોડે કોડે પ્રીતડી કીધી રે, કહાનવર કોડીલા;

મારી બુડતાં ખાંદ્ય ગ્રહી લીધી રે, કહાનવર કોડીલા. ટેક.

આવી કોડે કોડે જીવો મુજ સામું રે. ૪૦ સર્વે પુરો મારા હૈડાની હામું રે. ૪૦ ૧
કોડે કોડે આવીને કાંઈ કેહેજો રે. ૪૦ વહાલા દરશન નીત નીત દેજો રે. ૪૦ ૨
કોડે કોડે કરો આવી આજી રે. ૪૦ તારાં ભુધર લટકાં ભાળું રે. ૪૦ ૩
કોડે કોડે પેહેરાને હાર કોટે રે. ૪૦ ચિત્ત ચોરો નયનની ચોટે રે. ૪૦ ૪
કોડે કોડે બોલોને કાલું કાલું રે. ૪૦ લાગે પ્રદ્ધાનન્દને વહાલું રે. ૪૦ ૫

૫૬ ૧૪૩૩ મું.

હુંસે હુંસે આવી હેરણા હેરો રે, હરીવર હુંસીલા;

માથે તોરો ઘાલી પુલડાં કેરો રે, હરીવર હુંસીલા. ટેક.

હુંસે હુંસે લેઈ મોરલી હાથે રે. ૬૦ રૂડા શોભો છો ગોપીજન સાથે રે. ૬૦ ૧
હુંસે હુંસે મધુરે સૂરે ગાતા રે. ૬૦ આવો વાલમ મોરલી વાતા રે. ૬૦ ૨
હુંસે હુંસે કરો છો આવી હાંસી રે. ૬૦ તેણે વશ કીધા મજવાસી રે. ૬૦ ૩
હુંસે હુંસે ફેડો છો આવી હેલું રે. ૬૦ કીધું ગોકુલ સરવે થેલું રે. ૬૦ ૪
હુંસે હુંસે ચાલો છો તમે જોતા રે. ૬૦ પ્રદ્ધાનન્દનું મનડું મોહતા રે. ૬૦ ૫

૫૬ ૧૪૩૪ મું.

તારી મોરલડીને તાને રે, લાલચ લાગી છે;

વળી સુંદર ભીંને વાને રે, લાલચ લાગી છે. ટેક.

અતી છળી અલૌકિક ભાળિ રે. ૬૦ રસ રીત ઘણી રૂપાળી રે. ૬૦ ૧
ખાસી અવલ પછેડી ખેસે રે. ૬૦ વળી નટવર સુંદર વેસે રે. ૬૦ ૨
જોઈ રૂપ અલૌકિક તારું રે. ૬૦ લેઈ તન ધન સર્વે વારું રે. ૬૦ ૩
કર્ચું તીલક મનોહર લાલે રે. ૬૦ સુંદર વર તારી ચાલે રે. ૬૦ ૪
નોતમ અણીયાળે નેણે રે. ૬૦ પ્રદ્ધાનન્દ કહે રસને વેણે રે. ૬૦ ૫

૫૬ ૧૪૩૫ મું.

તમે અલવ કરો છો આવી રે, નાગર નટવરજી;

છાની નહીં રહે વાત થારો આવી રે, નાગર નટવરજી. ટેક.

વન એકલડી મુને બાણી રે. નાં કેમ બોલો છો નિર્લજ વાણી રે. નાં ૧
તમે છેલ થયા તે સહુ બાણી રે. નાં કાંઈ ગણો નહીં ટાણું કે કુટાણું રે. નાં ૨
રીતે કહું છું જે વેગળા રહેજો રે. નાં કાંઈ એલફેલ મુખથી ન કેહેજો રે. નાં ૩

શાને વેહિતા રોકો છો તમે વાટે રે. નાં આવી બાજો માં મહીને માટે રે. નાં ૪
અહ્માનંદ કહે તમને હું વારુ રે. નાં નહી લેઈ શકો નામ તમે મારું રે. નાં ૫

૫૬ ૧૪૩૬ મું

સખી ચાલો જાઈ જશોદાને કહીએ રે, વાતું વહાલાની;
દહાડી કેટલીક આજ્યું સહીએ રે, વાતું વહાલાની. ટેક.
એ વાટે નીત આપણે જાવુ રે. વાં એ આદરી બેઠો છે કામ આવું રે. વાં ૧
હેયે લોકની લાજ નથી ધરતો રે. વાં રહે છે કેડે મૈયારાને ફરતો રે. વાં ૨
સરવે છોકરાંને ઘેર લેઈ સાથે રે. વાં આવી મટુકી ઉતારી લીધે હાથે રે. વાં ૩
એ પેહલો એવો કાંઈ નો'તો રે. વાં હવે નાના મોટા નહી જોતો રે. વાં ૪
ક્યાંઈ લૂટ્યા કુટ્યા ને ક્યાંઈ પીધાં રે. વાં અહ્માનંદ કહે કાયર કીધાં રે. વાં ૫

૫૬ ૧૪૩૭ મું

જાઓ જાઓ તમે પાધરા વાટે રે, જાહુગારાણ;
આહીં ખોટી થાઓ છો શા માટે રે, જાહુગારાણ. ટેક.
જાણ્યુ જાણ્યું અમે તમારું હેત રે. જાં અમને કીધેલાં તમે ફરજેત રે. જાં ૧
જે હોય તમને બહુ ખ્યારી રે. જાં તેને ઘેર જાઈ રહો ગીરધારી રે. જાં ૨
તેના ઘરનું કામ સર્વે કરજે રે જાં નવરા રહો તો તેને કેડે કેડે ફરજે રે. જાં ૩
તે બેસે ત્યારે ઉભા ઉભા ગાજે રે. જાં તેના ઘરના ગરાસીયા થાજે રે. જાં ૪
તેને ઘેર જઈ પુલકાં પેહરો રે. જાં અહ્માનંદ કહે અમથી કીધો વેરો રે. જાં ૫

૫૬ ૧૪૩૮ મું-રાગ ગરબી.

ચાલ સખી જોવાને રે જાઈએ, ખાંતીલો વનમાં ખેલે રે;
લટકાં કરી નદજીનો રે લાલો, રગલીનો રગ રેલે રે ૧
મોરલીને તાને મનોહર વાને, ચિત્તડાંને લલચાવે રે;
વજનારીનો જીવન વહાલો, ગીત મધુરા ગાવે રે. ૨
જોરે જોરે ગણે ખાંડડલી રે નાખે, હેત કરી ઝાલે હાથે રે;
પુલકાના હાર પેહર્યા છે રે કોટે, મેલ્યા છે છોગલા માથે રે. ૩
ગોવાળાને મનડે રે ગમતાં, ચરિત્ર કરે વનમાળી રે;
જલહીથી જાઈએ તો સુખીઆં રે થાઈએ, બુધરજીને ભાળી રે. ૪
ઉઠ મારી હેલી જાઈએ વેહલી વેહલી, ધીરજ નથી ખમાતી રે;
અહ્માનંદના સ્વામીને ભેટી, શીતળ કરશું છાતી રે. ૫

૫૬ ૧૪૩૯ મું.

આજ સખી અલખેલો રે વહાલો, ઉભા છે જમુનાને તીરે રે;
સુંદર મોરલી હાથ લેધને, વહાઈ તે બળભદ્રવીરે રે. ૧

સાંભળતાં ગુલતાન થઈ હું, શું જાણું શું કીધું રે;
 ઘરડાનેા ધધેા હાથ ન લાગે, લટકાળે મન લીધું રે. ૨
 મોરલીને નાદે મૃગલાં રે મોહ્યાં, ઉભાં છે તૃણ જળ મેલી રે;
 વેહેતાં થલ્યાં જમુનાજનાં પાણી, થકીત થયાં વનવેલી રે. ૩
 વહાલાની વંશી સુણીને વનમાં, મગન થયાં છે પંખી રે;
 શબ્દ સુણીને રે શ્રવણ લોભાણાં, રૂપે લોભાણી આંખી રે. ૪
 અદ્વાનન્દના વહાલાની વંશી, જે સુણશે નરનારી રે;
 કેડે કેડે કહાનુડાને ફરશે, ઘરના તે કાજ વીસારી રે. ૫

૫૬ ૧૪૪૦ મું.

સુંદર વર મારા પ્રાણના જીવન, અલબેલા ઘરે આવો રે;
 હું છું દાસી ચરણ કમલની, ખાંદા ગ્રહી બોલાવો રે. ૧
 લટકાળા તારા લટકા રે લેધને, મોહી રહું મન મારુ રે;
 તન મન ધન હું તો સર્વે લેધને, વાલમ તુજપર વારુ રે. ૨
 મારુ તે સર્વે તમારું છે મોહન, અતર રંચ મ આણો રે;
 સુંદર નેણે સકોમળ વેણે, મુજને પોતાની જાણો રે. ૩
 તમ કારણ સ્થામળીયા રે વહાલા, લોકની લજ્યા ત્યાગી રે;
 રાત દીવસ સુતા સુપનામાં, રટના તમારી લાગી રે. ૪
 સગાં કુટુંબ પીયર સાસરીયાં, સર્વે મેલ્યાં વીસારી રે;
 અદ્વાનન્દ કહે સ્થામ મનોહર, મન વસીયા મોરારી રે. ૫

૫૬ ૧૪૪૧ મું.

મનમોહન મારે મંદિરીએ, ખાંતે આવીને ખેલો રે;
 ખાંધા બાબુ કાબુ ગજરા રે પેહરો, માથે તે છોગલા મેલો રે. ૧
 વીધવીધના હું તો પાક કરાવી, જુગતીથી તમને જમાડુ રે;
 હૈડા ઉપર લેધને હરીવર, રૂઢી તે રીતે રમાડું રે. ૨
 મૂર્તિ તમારી શ્યામ મનોહર, નિરખી ઠરે મારાં નેણાં રે;
 મનમોહન લાગે અતિ મીઠાં, વહાલા તમારાં વેણાં રે. ૩
 મુજ ઉપર અલબેલા રે વહાલા, જેહું તમારું ખા'નું રે;
 સરવે લોકમાં સહુ કોઈ જાણે, કેમ કરી રાખું છાનું રે. ૪
 અંતર આશ ઘણી છે રે વહાલા, આવીને સુખ આપો રે;
 અદ્વાનન્દના શ્યામ સોહાગી, પોતાની કરી થાપો રે. ૫

૫૬ ૧૪૪૨ મું—રાગ ગરબી.

કેહેજો કહાનાને, કુખજાને વશ થઈને કેમ જેશી રહ્યા;
 કેમ ભૂલી ગયા, મહી માંખણ ખાઈને ગોકુલ મોટા થયા. ટેક.

જે દી નાથ તમે હુતા નાના, છુપી રહેતા કંસ થકી છાના;	
તે દી અમે ક્યાં ઝાઝાં વાનાં.	કે૦ ૧
પ્રીતમ છળી અંતરમાં પ્રેતા, દુધ પાતાં ગાવડલી દોતાં;	
અમે કુલતણી મીટે ભેતા.	કે૦ ૨
અમે બાણ્યું તમે અમારા છે, વળી પાડોશણના ખ્યારા છે;	
તમે સાચા બોલા પણ સારા છે.	કે૦ ૩
કહે બ્રહ્માનંદ મનડે ભાવ્યા, બહુ રુડી રીતે બોલાવ્યા;	
જઈ કામે કુખજને આવ્યા.	કે૦ ૪

પદ ૧૪૪૩ મું.

કેહેજે કુખજને, કામણિયાં કહાનાને એવાં શાં ક્યાં;	
તારે વશ થઈને, વ્રજવાસી સરવે રે એને વીસર્યાં.	ટેક.
આંખ્યુ અતિ સુંદર અણીઆળી, મુખ મોરલી વાય છે મરમાળી;	
તે ભોળવીયો નાનો ભાળી.	કે૦ ૧
ભૂરકી તે નાખી મત્ર ભાંખ્યો, વળી ચસકો લાખ્યો રસ ચાખ્યો;	
તે રૂપાળો ભેધને રાખ્યો.	કે૦ ૨
એ વાત ઘણી નવ ચોળવી, તે થાપણ અમારી ચોળવી;	
ભુધરને રાખ્યા ભોળવી.	કે૦ ૩
તારે કરવાનું હોય તે કેહેજે, વળી ભેએ તો નાણુ લેજે;	
કહે બ્રહ્માનંદ પાછો દેજે.	કે૦ ૪

પદ ૧૪૪૪ મું.

કેહેજે કુખજને, કામણિયાં શીખાવે ભે મારા નાથને;	
શીખી તુજ પાસે, આવીને શીખવશે વ્રજના સાથને.	ટેક.
અલવીલા નટવર આવાને, ચિત્ત ગોપીના ચોરાવાને,	
એવા મંત્ર ભણાવે માવાને.	કે૦ ૧
તું કપટ તણ સરવે કેજે, વળી ન ભણે તો ડારો દેજે;	
થઈ પંખ્યાણી પાસે રેજે.	કે૦ ૨
માંજી* દેજે પાટી મોટી, ભે પાઠ ભણે મુખથી ખોટી;	
તો સખકાવે લેને સોટી.	કે૦ ૩
કહે બ્રહ્માનંદ આળસ મેલી, વિદ્યા શીખાવે વેહેલી વેહેલી;	
એને તું જેવો કરજે હેલી.	કે૦ ૪

પદ ૧૪૪૫ મું.

કેહેજે કુખજાને, કહાનાની કરજે જો ચોંપે ચાકરી;
 નાનો જાણી, આંખ ચડાવી બેની મ બોલે આકરી. ટેક.
 જે જોઈએ તે લેજે આણે, એને પ્રાણ યકી પ્યારો જાણે;
 વળી મનગમતી મોજું માણે. કે૦ ૧
 જે બોલે તે રેહેજે સાંખે, એને જોજે પુલતણી આંખે;
 નીત જમતા ઉભી વા નાખે. કે૦ ૨
 એને પરલાતે જોઈએ પોળી, બહુ ઝાઝા ઘૂતમાંહી બોળી;
 ગોરસ પાજે સાકર ઘોળી. કે૦ ૩
 પુરણ સુખ સેજે પામીને, નીત ચરણે માથું નામીને;
 સેવે બ્રહ્માનંદના સ્વામીને. કે૦ ૪

પદ ૧૪૪૬ મું-રાગ ગરબી.

કહાનુડો રે કહાનુડો રે, જમુનાજીને આરે;
 પાણીડાં વાળે રે, બેની કહાનુડો. ટેક.
 કહાનુડો રે કહાનુડો રે, એચીતાનો આવે આવી બોલાવે રે. બે૦ ૧
 કહાનુડો રે કહાનુડો રે, ફેડે જળની હેલ્યું બોલે ઘેલું ઘેલું રે. બે૦ ૨
 કહાનુડો રે કહાનુડો રે, વૃન્દાવનની વાટે બાઝે મહીને માટે રે. બે૦ ૩
 કહાનુડો રે કહાનુડો રે, ડાલરીયો થઇડોલે જેમ તેમ બોલે રે. બે૦ ૪
 કહાનુડો રે કહાનુડો રે, બ્રહ્માનંદ કહે હેલી કીધી મુને ઘેલી રે. બે૦ ૫

પદ ૧૪૪૭ મું.

છોગાળો રે છોગાળો રે, મોરલી લીધી હાથે;
 છોગા મેલે માથે રે, છેલ છોગાળો. ટેક.
 છોગાળો રે છોગાળો રે, ગોપીજનને સગે આનંદ અંગે રે. છ૦ ૧
 છોગાળો રે છોગાળો રે, ખાંતે ખાંતે ખેલે રંગડો રેલે રે. છ૦ ૨
 છોગાળો રે છોગાળો રે, કસુંબલિયે ફેટે રાતે રેટે રે. છ૦ ૩
 છોગાળો રે છોગાળો રે, રંગભીનો રૂપાળો અતી મરમાળો રે. છ૦ ૪
 છોગાળો રે છોગાળો રે, બ્રહ્માનંદનો પ્યારો ઠમર કટારો રે. છ૦ ૫

પદ ૧૪૪૮ મું.

વહાલાજી રે વહાલાજી રે, મારે મહિર આવો;
 હસીને બોલાવો રે, મારા વહાલાજી. ટેક.
 વહાલાજી રે વહાલાજી રે, રૂપ તમારુ જોઈને રહીશું મોહીને રે. મા૦ ૧
 વહાલાજી રે વહાલાજી રે, લેઈને સરવસ મારુ તમપર વારુ રે. મા૦ ૨

વહાલાજી રે વહાલાજી રે, આવો મોરલી વાતા મધુરે ગાતા રે. માં ૩
 વહાલાજી રે વહાલાજી રે, તમથી પ્રીતી લાગી બ્રમણા લાંગી રે. માં ૪
 વહાલાજી રે વહાલાજી રે, બ્રહ્માનંદના બેલી આવો છોગા મેલી રે. માં ૫

પદ ૧૪૪૯ મું.

રંગીલો રે રંગીલો રે, રંગડાનો છે રેલો;
 અતી અલબેલો રે, રંગ રંગીલો. ટેક.
 રંગીલો રે રંગીલો રે, નેહ જણાવે નેણે વાલપ વેણે રે. રં ૧
 રંગીલો રે રંગીલો રે, અલવ કરતો આવે ચિત્ત લલચાવે રે. રં ૨
 રંગીલો રે રંગીલો રે, બોલે સુંદર વાણી હું લોભાણી રે. રં ૩
 રંગીલો રે રંગીલો રે, ધુન્ય સુણાવે ઘેરી મોરલી કેરી રે. રં ૪
 રંગીલો રે રંગીલો રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો નંદજનો લાલો રે. રં ૫

પદ ૧૪૫૦ મું.

કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે આજ્યું કરતો;
 આવે મન હરતો રે, કહાન કોડીલો. ટેક.
 કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે સામું ભાળે રગડો ઢાળે રે. કં ૧
 કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે છાનું કહાવે મુને બોલાવે રે. કં ૨
 કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે ચાલે કાલો લાગે મુને વહાલો રે. કં ૩
 કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે રગનો ભરીયો મારો ઠાકરીયો રે. કં ૪
 કોડીલો રે કોડીલો રે, બ્રહ્માનંદનો સ્વામી અતરબમી રે. કં ૫

પદ ૧૪૫૧ મું.

લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકે મનડું લેતો;
 આવે મુખ દેતો રે, લાલ લટકાળો. ટેક.
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકા સુંદર લાવે મનડે ભાવે રે. લાં ૧
 લટકાળો રે લટકાળો રે, વેણ વળડે લટકે સુણી મન અટકે રે. લાં ૨
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકા પ્યારાં લાગે આવી બેસે આગે રે. લાં ૩
 લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકામાં મન લોલે સુંદર શોલે રે. લાં ૪
 લટકાળો રે લટકાળો રે, બ્રહ્માનંદ કહે બેની આશા મુને બેની રે. લાં ૫

પદ ૧૪૫૨ મું.

મરમાળો રે મરમાળો રે, મરમ કરતો બોલે;
 આવે મુજ બોળે રે, માવ મરમાળો. ટેક.
 મરમાળો રે મરમાળો રે, મર્મની વાતુ જાણે આવે સંજ્યા ટાણે રે. માં ૧
 મરમાળો રે મરમાળો રે, મર્મ કરી કરી હેરે ઘાટે આવી ઘેરે રે. માં ૨

મરમાળો રે મરમાળો રે, શોભે જળમાં રમતો મનડે ગમતો રે. માં ૩
મરમાળો રે મરમાળો રે, પેહરે જરકસી જામે આવે મુજ સામે રે. માં ૪
મરમાળો રે મરમાળો રે, બ્રહ્માનંદ કહે રંગી સાચો મારો સંગી રે. માં ૫

૫૬ ૧૪૫૩ મું.

શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, વહાલી લાગે વાતું;
નથી રહેવાતું રે, સેષુ શ્યામળિયા. ટેક.
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, આવો આવો ઘોરા માથે ઘાલી તોરા રે. સેં ૧
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમથી લાગો નેહડો ડાલે મારો દેહડો રે. સેં ૨
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમ વીના કેમ કરી રહીયે દુઃખ કેને કહીયે રે. સેં ૩
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમથી સગપણ કીધું સરવસ દીધું રે. સેં ૪
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, બ્રહ્માનંદના ખ્યારા રહો માં ન્યારા રે. સેં ૫

૫૬ ૧૪૫૪ મું—રાગ ગરબી.

આવો હરી મહી વલોવા, મીષે મંદિરીયું જોવા. ટેક.
મહી વલોવા મંદિરીયું જોવા, ગાવડલી દોહવા કાજ;
ઘરનાં માણસ ઘેર નથી કોઈ, આપણુ યેનુ રાજ. આં ૧
ભાવથી ઝાઝા ભોજન આપીશ, તાજ તર્ત તયાર;
પીશે તેટલું ગોરસ પાશું, કરી કરી મનવાર. આં ૨
પલંગ ઉપર પોઢજો ખ્યારા, પ્રેમે આંપીશ પાય;
એક પગ ભર ઉભી ઉભી, વીંજણે ઢોળીશ વાય. આં ૩
કેહશે તે વીચાર કરી કરશું, રેહશે તો રાખશું રાત;
બ્રહ્માનંદ કહે આપણુ કરશું, બાળપણાંની વાત. આં ૪

૫૬ ૧૪૫૫ મું.

મારે ઘેર આવજો કહાના, છપાડીને રાખશું છાના. ટેક.
આવજો કહાના રાખીશું છાના, કરશું વાનાં કોડ;
એકલા બેઠા અકળાઓ તો, આવીને બેશીશ જોડ. માં ૧
ખડકીએ બેશીને ખખર રાખીશ, થાવા નહી દઉં ભીડ;
કોઈ ન જાણે એવું કરશું, પંડની હરશું પીડ. માં ૨
મનમાં આવે તો જમજો મેવા, દુધની રેડારેડ;
નવરા બેઠા નાથજી કરજો, વાંક વિના વઢવેડ. માં ૩
મંદિરમાં પધરાવીશ આઘા, કરીશ ઝંઘ કમાડ;
બ્રહ્માનંદ કહે માનશું અમે, તોય તમારો પાડ. માં ૪

પદ ૧૪૫૬ મું.

મારે ઘરે આવજો માવા, મીઠી મીઠી મોરલી વાવા. ટેક.
 આવજો માવા મોરલી વાવા, ચાવા આવા સેણુ;
 હેત કરી કરી મનડું હરવા, પાવન કરવા નેણુ. માં ૧
 આગળ મારે ઉભા રહીને, કરજો લટકા કહાન;
 વાલમ આપણુ તાળી વજડી, તોડશું લેળી તાન. માં ૨
 મારા સમ જો આવજો મોહન, પ્રીતમ મારે પાસ;
 જોડાજોડે ખાંદડી ઝાલી, રમશું આપણુ રાસ. માં ૩
 આજાસ મેલીને આવજો, જો જો મનમાં ધરતા ખીક;
 બ્રહ્માનંદ કહે રજની સારી, રમશું ઠીકઠીક. માં ૪

પદ ૧૪૫૭ મું.

વાલા એક કામ છે મારે, કેહેશું ઘેર આવશો ત્યારે. ટેક.
 કામ છે મારે આવશો ત્યારે, કેહેવું છે એકાંત;
 સુણતાં તમને શ્યામળા, થાશે અંતરમાં નીરાંત. વાં ૧
 હરતા ફરતા હેરણાં હેરો, રસીયા હી ને રાત;
 તેણે કાંઈક કહી મેલ્યું છે, તે કેહેવી છે વાત. વાં ૨
 વાલમ તમને જે છે વહાલું, તેની તમથી પ્રીત,
 લેળાં થયાંની ભુધરા તમને, બતાવી દેશું રીત. વાં ૩
 જેને કારણુ તમને રહે છે, અંતરમાં ઉતાપ;
 બ્રહ્માનંદ કહે તે સંગાથે, કરી દેશું મેળાપ. વાં ૪

પદ ૧૪૫૮ મું.

વારે વારે કહું છું વહાલા, મહી જોઈ થાશે મા કાલા. ટેક.
 કહું છું વહાલા થાઓ માં કાલા, દ્યો મા મારુ નામ;
 એમાંથી તો એવું થાશે, જાણુશે બાધું ગામ. વાં ૧
 જારે જોયે ત્યારે વાટમાં આડા, ઉભા છે સાંજ સવાર;
 માવજી તમને હું સરીખી, નથી મળી કોઈ નાર. વાં ૨
 મારગ વેહેતાં લૂટશે અમને, નથી તમારુ રાજ;
 મહીને માટે ખોઈને જાશે, લુગડાં સોતી લાજ. વાં ૩
 મુખ સંભાળી બોલીયે, રહીએ માણસ કેરી રીત;
 બ્રહ્માનંદ કહે વનમાં માંડી, આવડી કેમ અનીત. વાં ૪

પદ ૧૪૫૯ મું.

જશોદા કહાન તમારો, રોકે છે સાંજ સવારો. ટેક.
કહાન તમારો સાંજ સવારો, આવીને રોકે વાટ;
બળ દેખાડીને આવીને બાજે, મહીડા કેરે માટ. જ૦ ૧
વાછરું છોડે ઠામડાં ફેડે, રોળે છે દી ને રાત;
અમે તમારે આગળે આવી, કેટલીક કહીએ વાત. જ૦ ૨
આવીને દહાડે ખાતર પાડે, દુધ દહીને કાજ;
ભેર જણાવે થયો છે જેલી, લોકની મેલી લાજ. જ૦ ૩
ભરવા દે નહિ જમુના પાણી, કરવા દે નહી કામ;
બ્રહ્માનંદ કહે લાલ તમારો, કરશે ઉજડ ગામ. જ૦ ૪

પદ ૧૪૬૦ મું.

કહાના મારો મેલને કેડો, સહાયો શીઠ ચીરનો છેડો. ટેક.
મેલને કેડો ઝાલ માં છેડો, ખોટી થયે કામ;
ઘર રેઢું મારે સૌ ગયા છે, ઘરના માણસ ગામ. ક૦ ૧
આડો આવી શીઠ ઉભો છું, મારગ મારો મેલ;
ફેલ કરંતો ફેડતો, ભેજે મહીડા કેરી હેલ. ક૦ ૨
કહું છું તુને કર માં કહાના, સૌ દેખંતાં છેલ;
નિર્લજ છોરા નંદના મારી, કેમ પડ્યો છો ગેલ. ક૦ ૩
જમુના આરે રાત દી ઉભો, નવરો આઠો ભમ;
બ્રહ્માનંદ કહે રીતથી ખા'રું, લે માં મારુ નામ. ક૦ ૪

પદ ૧૪૬૧ મું.

હેલી ભને નંદનો છોરો, જણાવે છે કેટલો ભેરો. ટેક.
નંદનો છોરો જણાવે છે ભેરો, તોરો ઘાલે શીશ;
દીલમાં રાલ બહાર દેખાડે, આંખડલીમાં રીશ. હ૦ ૧
ટાંણે કટાંણે આવીને ટોકે, વેહેતાં રોકે વાટ;
જળ ભરંતાં જેલ કરે છે, જમુનાજીને ઘાટ. હ૦ ૨
કામણગારી મોરલી એની, કામણગારાં નેણ;
બહુ પ્રકારે વનમાં બોલે, વાંકાં વાંકાં વેણ. હ૦ ૩
કેડે કેડે રાત દી ડાલે, મુખથી બોલે ગાળ;
બ્રહ્માનંદ કહે ઉપરે નાખે, ઠાલી ઠાલી આળ. હ૦ ૪

પદ ૧૪૬૨ મું-રાગ ગરબી.

સખ્યા શણગાર શોભતા રે, આજ સખી વ્રજરાજ;
થયા પ્રગટ મનડું લોભતા રે, વ્રજનારીને કાજ. સ૦ ૧

હરીએ રૂડી પેહેરી હીરની રે, સુથણુલી સોરંગ;
 આણી રીત અમીરની રે, ગોવાળાને સંગ સં ૨
 કાળુ કૈરેલ કેવડા રે, અંગરખી અનૂપ;
 સખા નિરખે તેવતેવડા રે, રસીયાજીનું રૂપ. સં ૩
 પ્રીતમ પ્રીતસું પેહેરીયાં રે, હેમ કડા બેઉ હાથ;
 પુંચી સુવર્ણ કેરીયાં રે, વેઠ વીંટી કર નાથ. સં ૪
 હીરા લાલ જડાવના રે, બાંધ્યા બાબુબંધ;
 બુધર ભાવીક ભાવના રે, સુંદર અંગ સુગંધ. સં ૫
 આંટો લીધો ઉતાવળો રે, અસમાની શીર પાધ;
 ભોયા સુંદર શ્યામળો રે, અદ્વાનંદનાં ભાગ્ય. સં ૬

પદ ૧૪૬૩ મું.

પ્રીતમજીને પેહેરાવીઆ રે, કુલડા કેરા હાર;
 બુધરજી મન ભાવીયા રે, ન્યાલ થઈ વ્રજનાર. પ્રીં ૧
 શોભે સુંદર શ્યામને રે, સોનેરી શીરપાવ;
 સરવે ગોકુલ ગામને રે, મોહ પમાડો માવ. પ્રીં ૨
 રૂઝાં રૂપાળાં રળીઆમણાં રે, છોગલા મેઢ્યાં શીશ;
 કરે અરિત કોડામણા રે, દીન બંધુ જગદીશ. પ્રીં ૩
 વહાલો ચિત્તડાંને લલચાવતા રે, ચાલે સુંદર ચાલ,
 શોભે ગીરધર ગાવતા રે, લટકાળો નંદલાલ. પ્રીં ૪
 આંચા બેવાને કારણે રે, સર્વે ગોપી ગ્વાલ;
 આવી ઉલલા બારણે રે, ચોરડાની પરસાળ. પ્રીં ૫
 રૂડી વાચે છે રંગમાં રે, મોરલી લીધી હાથ;
 રમે ગોવાળાના સંગમાં રે, અદ્વાનંદનો નાથ. પ્રીં ૬

પદ ૧૪૬૪ મું.

આનંદ આચ્છવ થાય છે રે, નંદતણે દરબાર;
 મળી મંગળ ગાય છે રે, હરખ ભર્યા નરનાર. આં ૧
 ટોડે તોરણ બાંધીયાં રે, આઠમ આચ્છવ પ્રીત;*
 રૂઝાં ખાતેસું રાંધીઆં રે, લોજનીયાં બહુ રીત. આં ૨

* જન્માષ્ટમીના પહેલો ઉત્સવ “શ્રીજી મહારાજો” ગઢડામાં કરેલો તે વિષે આ પદ છે. આ ઉત્સવ “જીવંબાએ ને લાડુબાએ” આગ્રહપૂર્વક કરાવેલો ને શ્રીજી મહારાજો સર્વે પરમહંસની પંચતિ બેસાડીને સ્વહસ્તે અત્યાગ્રહપૂર્વક સર્વે સતને જમાડેલા તથા સંતોપર અતિશય રાજ રાજ થઈ કષ્ટ કરી તેમના છાતીમાં અને મસ્તક ઉપર પોતાના ચરણ આપેલા તથા બીજા અનેક લીલા કરેલી, તેનું આમા સ્વામીએ વર્ણન કરેલું છે

સરવે તેડાવ્યા જમાડવા રે, ગોડીડા ગોવિંદ;
 રૂડી ભાત રમાડવા રે, સુખ દેવા મજયંદ. આં ૩
 લઈ મોતૈયા સુંદર હાથડે રે, પીરસે પ્રીતમ આપ;
 મેલી ગોવાળાને માથડે રે, ચરણકમલની છાપ. આં ૪
 મારે જમતાં જમતાં લાડવા રે, અંગ ઘણા ઉછાવ;
 લઈ દુધ દહીના ઘાડવા રે, માથે ઢોળે માવ. આં ૫
 ઘેલા થઇને ગોવાળીયા રે, ખુબ જમ્યા કરી ખેલ;
 અદ્વાનંદ થયા મતવાલિયા રે, ભેઈ વહાલો રંગરેલ. આં ૬

પદ ૧૪૬૫ મું.

નહાવા જમનાજીના નીરમાં રે, કેડ કયાં મોરાર;
 પેયાં વસ્ર કસુંખી હીરનાં રે, અન્ધે થયા અસ્વાર. નહાં ૧
 ચાલ્યા ધવલ મંગલ ગાવતા રે, સરવ ગોવાળા સંગ;
 ભેઈ ઘોડલીયા ખેલાવતા રે, છોગાળો નવરંગ. નહાં ૨
 શોભા ગોકુલ ગામની રે, વર્ણવી નવ જથ;
 ભાળી મગન થઈ ભામની રે, રસીયો નદવરાય. નહાં ૩
 અખર આલુષણ ઉતારીયાં રે, બંધને જમુના તીર;
 નહાવા કાજ પધારીયા રે, જળમાંહી બળવીર. નહાં ૪
 શોભે ખાંતીલો ખેલતા રે, ઉપરવાહ હજુર;
 સખા એક બીજને ઠેલતા રે, પાણી મધ્યે પુર. નહાં ૫
 નહાયીને રમવા લાગ્યા રાસમાંરે, સરવ ગોવાળા સાથ;
 કરે ખ્યાલ અલોકીક દાસમાં રે, અદ્વાનંદનો નાથ. નહાં ૬

પદ ૧૪૬૬ મું—રાગ ગરબી.

મારાં નેણતણા શણગાર રે, મદિર પધારે તમે માવજી રે. ટેક.
 હારે વહાલા તમ રે વીના ગમતું નથી રે;
 મારા હરીવર હૈડાના હાર રે. મં ૧
 હારે વહાલા ચટક રંગીલી પેહેરી આંખડી રે;
 ઓરા આવોને પ્રાણ આધાર રે. મં ૨
 હારે વહાલા ખ્યારી રંગીલી આંધી પાઘડી રે;
 રૂડા ગળકે સોનેરી મહી તાર રે. મં ૩
 હારે વહાલા અદ્વાનંદ કહે હવે તમ વીના રે;
 મુને ઝેર થયો સંસાર રે. મં ૪

પદ ૧૪૬૭ મું.

મારા મનડાના માનેલ માવ રે, સેજ પધારો તમે શ્યામળા રે. ટેક.
 હારે વહાલા માથે અલોડીક મોળીયું રે;
 માર્હી કુલડાંને અધીક ભરાવ રે. સેં ૧
 હારે વહાલા ઓરા આવોને હવે અમ ભણી રે;
 પ્રેમે ધરતા ધીરે ધીરે પાવ રે. સેં ૨
 હારે વહાલા હેતે કરોને લટકા હાથના રે;
 મારા નવલ રંગીલા નાવ રે. સેં ૩
 હારે વહાલા બ્રહ્માનન્દના નાથજી રે;
 તમે દીલડાંના દરીઆવ રે. સેં ૪

પદ ૧૪૬૮ મું.

મારા છોગાવાળા ઘનશ્યામ રે, કરુણાના સાગર કહાનજી રે. ટેક.
 હારે વહાલા છોગું તમારુ ચિત્તડે વસ્યું રે;
 માટે રટના લાગી છે આહુ જામ રે. કં ૧
 હારે વહાલા તમથી લાગી છે મારે પ્રીતડી રે;
 કાંઈ નથી બીજા કેરુ કામ રે. કં ૨
 હારે વહાલા રૂડાં લટકાં કરોને રળીઆમણાં રે;
 તે જોઈને થાય છે આરામ રે. કં ૩
 હારે વહાલા બ્રહ્માનન્દના રંગ છેલડા રે;
 તમે દોહ્યલી વેળાનું મારુ દામ રે. કં ૪

પદ ૧૪૬૯ મું.

વંશીવાળા રૂપાળા બલવીર રે, આવી ખીરાજો મારે ઓરડે રે. ટેક.
 હારે વહાલા મનમાં વસી તમારી મૂર્તિ રે,
 છેલા સુંદર શ્યામ શરીર રે. આં ૧
 હારે વહાલા ઘોડલાં ખેલાવો આવી ચોકમાં રે;
 અલખેલાજી વ્રજના અમીર રે. આં ૨
 હારે વહાલા અવગુણ અમારા વીસરાવીએ રે;
 તમે ગુણના સાગર ગંભીર રે. આં ૩
 હારે વહાલા બ્રહ્માનન્દ કહે નિરખ્યા વીના રે;
 નથી રેહતી હૈડે મારે ધીર રે. આં ૪

૫૬ ૧૪૭૦ મું-રાગ ગરબી.

ઘોરા આવો આવોને સુંદર શ્યામ, કે રંગભર સેજડીયે રે;
 કે રમીયે રે પુરો મારાં હૈડાં કેરી હામ, કે જમાડું ભાવ કરી જમીયે રે. ૧
 કે છબીલા આવોને ચાલી, કે પગલાં પ્રેમતણાં ભરતા રે;
 કે માથે છોગલીયાં ઘાલી, કે હૈડે ભાવ ઘણો ધરતા રે. ૨
 કે તમને દેખીને ખ્યારા, કે ટાડું અંતરમાં થાય છે રે;
 કે મોહનજી જીવન છે મારા, કે મળ્યાથી દુઃખ મારું જાય છે રે. ૩
 કે મળવા હીસે છે મનડું, કે આપોને નૌતમ સુખ આવી રે;
 કે તાપે દાઝે છે તનડું, કે ઠારો ખાંહી ગ્રહી બોલાવી રે. ૪
 કે સમારી છે સેજડલી સારી, કે આવીને અલબેલા માંણો રે;
 કે અંતરમાં આશા છે ભારી, કે જીવન પોતાની બાણો રે. ૫
 કે કરુણાના સાગર કહાવો રે, કે ભાવે મુજ સામું બાણો રે;
 કે પ્રદ્ધાનંદ કહે વેહેલા આવો રે, કે રેલું રંગડાની વાણો રે. ૬

૫૬ ૧૪૭૧ મું.

રમજમ કરતા રંગ રસિયા, કે પધારો પ્રીતમજી પ્રીતે રે;
 કે જામા અત્તર રસબસીયા, કે રમાડો રજની રસ રીતે રે. ૧
 કે સગપણ કીધું રે તમ સગે, કે ખીજે મનડું નવ માને રે;
 કે રસબસ થઈ છું રસ રગે, કે મોહી છું મોરલીને તાને રે. ૨
 કે સલુણા નટવર તમ સાથે, કે મોહું છે મનડું મારુ રે;
 કે મનોહર મૂર્તિને માથે, કે સર્વે તન મન ધન વારુ રે. ૩
 કે સુરંગી પાઘડલી શોભે, કે પીતાંબર સોનેરી પટકે રે;
 કે જોઈ જોઈ મન મારુ લોભે રે, કે સુંદર હાથ તણે લટકે રે. ૪
 કે આવો તો રંગ જામે રમતાં રે, કે રાખું ઉર ઉપર ધરીને રે;
 કે જમાડું લોજન મન ગમતાં રે, કે મોહનજી મનુવારુ કરીને રે. ૫
 કે તમારી વાતડલી ખ્યારી રે, કે છબીલા છોગાળા છળીયા રે;
 કે પ્રદ્ધાનંદ જાયે બલિહારી રે, કે પધારો પ્રીતમજી પાતળીયા રે. ૬

૫૬ ૧૪૭૨ મું.

સાચું બોલોને શ્યામ સુધીર, રજની ક્યાં રમી આવ્યા રે;
 કે પામરલી મેલી સુંદીર, કે ચીર કહોને ક્યાંથી લઈ આવ્યા રે. ૧
 કે વાસે જીઓ છો વારંવાર, કે ખરો કાંઈક અંતરમાં ખટકો રે;
 કે મોરલી વીસારી મોરાર, કે લાંબા વેલણુનો કટકો રે. ૨

કે મોજડીયું બદલાવી મહારાજ, કે બીકે થડકે છાતડલી રે;
 કે આવા આતુર છે કેમ આજ, કે વહાલા કહોને વાતડલી રે. ૩
 કે ચોરી છતી થઈ છળીયા રે, કે કાંટા કપડામાં લાગ્યા રે;
 કે બોલો છો બીકેથી બળિયા રે, કે જણાવો છો રાતડલી ભગ્યા રે. ૪
 કે કરો માં વાતડલી કુડી રે, કે બીયો માં વહાલા સત્ય બોલો રે;
 કે રૂપાળી એવી કોણુ રુડી રે, કે તેના ઘર પછવાડે ડોલો રે. ૫
 કે અમ ઘર આવંતા પેહિલાં રે, કે ત્યારે તમે થાતા બહુ મુંઘા રે;
 કે અદ્વાનંદના સ્વામી છેલા રે, કે તેને તો થયા છે અતી મુંઘા રે. ૬

પદ ૧૪૭૩ મું.

ધન્ય ધન્ય ગોકુલની નારી, કે હોતે વહાલો વશ કીધા રે;
 કે ગુણીયલ સુંદર ગીરધારી, કે તેડી ઊર ઉપર લીધા રે. ૧
 કે લાભ્યા લોકતણી લોપી રે, કે રસીયાને રંગે રાતી રે;
 કે ગીરધરને સંગે ગોપીરે, કે પ્રેમરસ પીતી ને પાતી રે. ૨
 કે ધન્ય ધન્ય ગોકુલની ગાયું, કે ચુપે છોગાળે ચારી રે;
 કે પ્રેમે દુધ ઘણું પાયું, કે પુરણ કીધા મોરારી રે. ૩
 કે ધન્ય ધન્ય ગોકુલ ગોવાળા, કે સંગે રસીયાને રમતા રે;
 કે કરી કરી ચિત્ત ગમતા ચાળા, કે ગીરધરને સુધા ગમતા રે. ૪
 કે ધન્ય ધન્ય વહાલાની વેણું, કે અધર રસ પીધો એકાંતે રે;
 કે લટકાળા પાસે લેહિણું ખરુ, કે સુખ ભોગવીયું ખાતે રે. ૫
 કે ધન્ય ધન્ય ગોકુલના વાસી, કે સભાગી નરનારી સોતાં રે;
 કે અદ્વાનંદ થયા તે અવિનાશી, કે પરમ પદને સેજે પોતાં રે. ૬

પદ ૧૪૭૪ મું-રાગ ગરબી.

વેણુ વળડી રે વનમાં, ચટપટી લાગી મારા મનમાં;
 સુંણી સુંણી તનડું રે દાઝે, આતુર મોહન મળવા કાજે. ૧
 ગીત મધુરાં રે ગાવે, રસીયો ચિત્તડાંને લલચાવે;
 સર્વે મેલી રે ચાલી, હવે હું ન રહું કેની આલી. ૨
 એનો કેમ મેલું રે કેડો, સાહ્યો મેં તો પાતળીયાનો છેડો;
 અદ્વાનંદને રે નાથે, હેત કરી આલી મુજને હાથે. ૩

પદ ૧૪૭૫ મું.

ઓરા આવો રે અલવીલા, વારી જાઉં સુંદર છેલ છળીલા;
 નેણુ ઠરે છે રે નિરખી, હૈડું રહું છે મળવા હરખી. ૧

મનોહર મૂર્તિ રે તારી, દેખી મોહ પામી વ્રજનારી;
મોરલી મધુરી રે વજાડો, લટકાં કરી કરી પ્રીત લગાડો. ૨
તમ વીના કેમ કરી રે રહીયે, દીલની વાતુ કેને કહીયે;
અદ્વાનન્દના રે સ્વામી, આવો મળીએ અંતરજામી. ૩

પદ ૧૪૭૬ મું.

મારે ઘર આવતા રે રસીયા, કહોને કેમ વચમાં આળસીયા;
કહોને કેઇ સખીએ રે વાર્યા, પ્રીતમ શા માટે ન પધાર્યા. ૧
કુણુ મળી તારે રે ખ્યારી, જાદુગારી ને ધૂતારી;
ધૂતી પાસે રે ધૂતાણા, આજથી મુજને પણુ ઓળખાણા. ૨
હેત તમારુ રે દીકું, મુંઢે આવી બોલો મીકું;
કેટલુંક સાંખી રે રહીયે, કહે અદ્વાનન્દ સાચું કહીયે. ૩

પદ ૧૪૭૭ મું.

જમુના ભરવા રે પાણી, જતાં વહાલે મુજને જાણી;
ઓઠો બાંધ્યો રે આવી, વાંકાં વેણુ કાંઈ બતલાવી. ૧
કુંણુ છે જાતે રે તું કહેની, સગપણુ કરતાં લજ્યા શેની;
ફરને મુજને રે તું ફેરા, અમે છીંચે ગોકુલના ગરદેરા. ૨
ગાય ઘણી છે રે ઘેરે, તુંને હું રાખીશ રૂડી પેરે;
અદ્વાનન્દ ભાંગ્યો રે વાંધો, વચમાં કયો સગાઈના સાંધો. ૩

પદ ૧૪૭૮ મું—રાગ પંચમ.

મંદિરીયે મારે રે પીયુજ પધારીયા રે, આજ મારે નવલા વાધ્યા રે નેહ;
હરખ ન માયે રે બેની મારે હૈડે રે, જોઈ મારી નવ પદ્મવ થઈ દેહ. મં૦ ૧
સેજડી બીછાઈ રે બેની મેં તો સજ કરી રે, સજ કાંઈ બેઠીતી શણુગાર;
વાટડલીને જોતાં રે અલબેલો આવીયા રે, વહાલો મારો અવિચલ સુખનો દાતાર. મં૦ ૨
અલબેલાને મળવું રે બેની એકાંતમાં રે, હુતી મારા હૈડામાં હામ;
મનના મનોરથ રે સર્વે સિદ્ધ થયા રે, વહાલે મારે કીધાં પુરણુ કામ. મં૦ ૩
સોહાગણુ કીધી રે બેની મુને શ્યામળે રે, હસી મારો હેતે સહાયો હાથ;
રંગેને વિચાણી રે રજની આજની રે, સેજે સુખ પામી પીયુજને સાથ. મં૦ ૪
છેલ છળીલે રે બેની એણે શ્યામળે રે, વાલપ વધાર્યો દેઈ દેઈ વહાલ;
હવે હું ઓશીયાળી રે નહી બેની કોઈ તણી રે, અદ્વાનન્દને સ્વામીએ કીધી નિહાલ. મં૦ ૫

પદ ૧૪૭૯ મું.

આજુની રજની રે શી કહું વારતા રે, રમીયા મારી સેજલડી રે મોરાર;
રસ બસ કીધી રે બેની મુને રંગમાં રે, વહાલે મારે કીધો નવલો વિહાર. આ૦ ૧

હું સુતીતી રે બેની ધર માહરે રે, ઓર્ચીતાના આઠ્યા પ્રાણજીવન;
 આંગણીયેને વાગી રે હરજીની ચાંખડી રે, સુણી મારુ આતુર થયું રે મન. આં ૨
 પંથકોને ભેતાં રે પીયુષ પધારીયા રે, રંગ વાધ્યો મહાજમ ગલતી રે રાત;
 સેજે સુખ આપ્યું રે બેની મુને શ્યામજે રે, વાલપ દધને કીધી મુજને રે વાત. આં ૩
 નેણ લોભાણા રે બાઈ એના રૂપમાં રે, શ્રવણ લોભાણાં સુણતાં રે વેણ;
 મીઠીને લાવનતા રે બાઈ એના મુખતણીરે, તેણે મારુ મન થયું છે રે મેંણ. આં ૪
 મરજાદાને મેલી રે વહાલાજીને હું મળી રે, આલીંગન લીધું લેળી રે અંગ;
 મહા સુખ પામી રે વામી સર્વે વેદનારે, બ્રહ્માનંદના સ્વામીને રે રંગ. આં ૫

પદ ૧૪૮૦ મું.

વહાલોજી વળડે દેવનમાં વાંસળી રે, સુણતાં બેની અંતર ન રહી રે ધીર;
 થિરતા તણને રે મન વ્યાકુળ થયું રે, સુધ ભૂલી શીતલ થયું રે શરીર. વં ૧
 ચટકીને રે લાગી રે બેની મારા ચિત્તમાં રે, આતુર થઈ છું મોહન મળવા રે કાજ;
 નિશ્ચંક થઈને રે માથે છેડો નાંખીયો રે, મેલી મે તો લોકડીયાંની રે લાજ. વં ૨
 દીવાની થઈને રે બેની હું તો નિસરી રે, કોઈનું મેં નવ માન્યું રે કે'ણ;
 મગન થઈને રે વહાલાજીને હું મળી રે, નિરખી મારાં પાવન કીધાં રે નેણ. વં ૩
 અતીને મરમાણુ રે બાઈ એનું બોલવું રે, મરમાણી મોરલી વહાલાજીને હાથ;
 મહાને મનોહર રે મરમાણી એની મૂર્તિ રે, શોભે વહાલો ગોવાળાને સાથ. વં ૪
 ક્યારેક ખેલાવે રે બેની વાલો ઘોડલાં રે, ક્યારેક તાણે કરદી કબાણ;
 બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે અતિ સોયામણો રે, પ્રેમીજનનો છેજો જીવનપ્રાણ. વં ૫

પદ ૧૪૮૧ મું.

નંદને નાનડીય રે બાઈ ઘેલાં કર્યાં રે, કરી કરી નેણાંની રે સાન;
 મીઠું મીઠું બોલી રે બાઈ મનડુ હયું રે, તનડું વેધાણું મોરલીની તાન. નં ૧
 સર્વેને સંધરના રે બેની હું તો સાથમાં રે, જાતી હુતી જમુના ભરવારે નીર;
 આડોને આવીને રે ઉભો બેની એકલો રે, બાંહડી મરોડી ફાડયો રે ચીર. નં ૨
 ગમતુંને કીધું રે બાઈ એના મનતણું રે, કરવા ન દીધું ધરડાનું કાજ;
 છોટેને છોકરડે રે બાઈ મુને જે કહ્યું રે, તે તો મુને કેતાં આવે રે લાજ. નં ૩
 કેળીપેરે રહીયે રે ગોકુલ ગામમાં રે, નીત નીત કરે આવી રે છેડ;
 હરતો ને ફરતો રે કરે બેની હરણાં રે, કહાનુડો ન મેલે મારી કેડ, નં ૪
 આવીને કુટાંણે રે છોડે બેની વાછરું રે, મહીડાંના ફાડે આવી રે માટ;
 બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે અતી ઉછાંછળો રે, વૃંદાવનની રોકે આવી રે વાટ. નં ૫

પદ ૧૪૮૨ મું-રાગ રામઝો.

રાધા રીસાણી કહાનથી, લલીતા સમજાવે;	
ઉઠ સખી તુને તેડવા, મેલી મુને માવે.	૨૦ ૧
માન ન કીજે માનની, ભેળનિયું દેખી;	
વાંકાં કેહેવા વેણુડાં, કે પાસે તું શીખી.	૨૦ ૨
ઉઠ ઉઠ અલખેલડી, માની લે કહ્યું મહારુ;	
રસિયાથી રંગ રુસણું, થોડું તેમ સારું.	૨૦ ૩
તુજ કારણે તલકે ઘણું, સેજે મુખ નાવે;	
તારા સમ તારે કારણે, હરિ હાર બનાવે.	૨૦ ૪
રાધા રાધા મુખ રટે, બેઠા પંથ નિહાળી;	
અદ્વાનન્દ કહે તુજ વિના, વ્યાકુલ વનમાળી.	૨૦ ૫

પદ ૧૪૮૩ મું.

રાધા ભરાણી રોસમાં, લલીતા સંગ બોલે;	
તુંજ રે ધૂતીને હું બોળખું, આવી ધૂતવાને બોલે.	૨૦ ૧
તુમાં ને તારા શ્યામમાં. કાંઈ ન મળે કાચું;	
બેઠ જણાં બોલો નહી, સુપનામાં સાચું.	૨૦ ૨
હું તારે વચને કરી, લોળી ભરમાણી;	
મેં તુને કપટણ મોરથી, આવી નવ ભણી.	૨૦ ૩
એ કપટીને હું બોળખું, પાડોસણનો ખ્યારો;	
આંટી ન મેલે અંતરે, શીખાવેલ ત્હારો.	૨૦ ૪
ધૂત વિદ્યા મુને નાવડે, એ ધૂતાની પેરે;	
અદ્વાનન્દ વહાલી હોયે, તું જ તેને ઘેરે.	૨૦ ૫

પદ ૧૪૮૪ મું.

માનીતીને મનાવવા, પોતે હરિ આઁયા;	
રાધા કાજે કૂલના, ગજરા ગુથી લાઁયા.	મા૦ ૧
સૂર* ઉગા લગે સુંદરી, ભેધ વાટ મેં તારી;	
રાત થઈ ભુગ જેવડી, તુજ વિના ખ્યારી.	મા૦ ૨
માન કહ્યું તું માહરુ, ભેધએ તે આલું;	
તારા સમ તુજ સરીખું, ખીજું નહિ વાલું.	મા૦ ૩
કુડું નાહ એ કામની, બાણે સરવ સાચું;	
કહે તો રાધા તારે આગળે, એક પગભર નાચું.	મા૦ ૪

રાધા અતિ રાજી થઈ, મન આંતી ભાંગી;
 અદ્વાનંદના વહાલાતણે, ચરણે બંધ લાગી. માં ૫

૫૬ ૧૪૮૫ મું.

રાધાનું રંગ રુસણું, ત્રિકમજીયે ટાળ્યું;
 સુંદરી સાથે શ્યામજે, યોડ્યા તે પાળ્યું. ૨૦ ૧

વહાલ વધાર્યું વાલમે, રંગડાની રીતે;
 આપ્યું સુખ એકાંતનું, પાતળીયે પ્રીતે. ૨૦ ૨

રમતા સગ રાધાતણે, લાગે રૂપાળા;
 હેત કરી આપી હરિ, મોતીડાની માળા. ૨૦ ૩

રંગભીની રાધા રમે, શ્યામળીયા સંગે;
 હેત ન માયે હુંડે, આનંદ અતિ અંગે. ૨૦ ૪

પીય ખ્યારીને ઉપરે, વારુ ચંદ કરોડી;
 અદ્વાનંદજીયે વારણે, રહેા અવિચળ આ જોડી. ૨૦ ૫

૫૬ ૧૪૮૬ મું—રાગ રામકલી.

મળિયો મારગમાહ્ય, મોહન રે મુને મળિયો. ટેક.
 નિરખતાં તૃપત થયાં અતિ નેણાં, ચિત્તડું મારુ લલચાય. મોં ૧

જગના જીવનનું મુખડું રે જોતાં, અધીક અધીક સુખ થાય. મોં ૨

સોનેરી પાઘ કલંગીની શોભા, કહોને હવે કેમ રે કહેવાય. મોં ૩

અદ્વાનંદના નાથનું સજની, મુખ મેલ્યું નવ બંધ. મોં ૪

૫૬ ૧૪૮૭ મું.

જમુનાજીને રે ઘાટ, ગઈતી હું તો જમુનાજીને ઘાટ. ટેક.
 અલવીલે નટવર આવીને, વહાલે મારે રોડી રે વાટ. ગં ૧

જોર કરીને ફેડયું જહનંદન, મહીડા કેરુ રે માટ. ગં ૨

શ્યોરે જવાબ દેધશ સાસુડીને, એનો મુને થાય છે ઉચાટ. ગં ૩

અદ્વાનંદના વહાલાની વાતું, ગવાશે હાટો હાટ. ગં ૪

૫૬ ૧૪૮૮ મું.

નટવર નિરખવા કાજ, આવી છું હું તો નટવર નિરખવા કાજ. ટેક.
 નટનાગરને નિરખ્યા રે વિના, દિલડામાં થાય છે રે દાઝ. આં ૧

જગજીવનને ઉડ્યા રે બાણી, ઉઠી હું તો વેહેલેરી આજ. આં ૨

ચિત્તડું મારુ ચોરીને લીધું, રૂપાળે પ્રજરાજ. આં ૩

અદ્વાનંદના નાથને સારુ, તજી મે તો લોકની લાજ. આં ૪

પદ ૧૪૮૮ મું.

મોહન મુખડાની ખ્યાસ, હેલી રે મારે મોહન. ટેક.
મનમોહન લટકાણાની મૂર્તિ, સમરુ હું સાસઉસાસ.* હેં ૧
કહાનકુંવરનું મૂખડું રે જોતાં, હૈડામાં થાય છે હુલાસ. હેં ૨
ખીજું મારે કાંઈ નવ જોયે, એકજ એની રે આશ. હેં ૩
પ્રદ્યાનંદના વહાલાને સારુ, વશ્યાં અમે વ્રજમાં રે વાસ. હેં ૪

પદ ૧૪૮૯ મું-રાગ રામકલી.

આજ હું આવી છું મુખ માવાનું જોવા, ઘરનાં બાણે છે ગઈ છે ગાવડલી દો'વા. આં
મુખની લાવનતા મીડીરે વાણી, સાંભળતામાં બેની હું તો મનમાં લોભાણી રે. આં
ભાલ તીલક કેશરનું રે કીધું, નયણુંને આગે મારુ મન હરી લીધું રે. આં
માયા લાગી છે મુને એના રે મુખની, શું કહું વાત અલોકીક મુખની રે. આં
પ્રદ્યાનંદના સ્વામીને નિરખી, હેત ઘણે રે મારા હૈડામાં હરખી રે. આં

પદ ૧૪૯૧ મું.

આજ મારો જનમ સુકલ થયો આલી, છેલછખીલો આંચા મારે મંદિરે આલીરે. આં
માથે મુગટ ગળે મોતીડાંની માળા, ચિત્તડાંને ચોરે એના નયણાંના આળા રે. આં
જરકસી પાઘ કેસરીયે રે વાગે, અલખેલો આવી ઉભા નયણુંને આગે રે. આં
હેત કરી હસીને તાળી રે લીધી, કરુણા કરીને મુને સોહાગણ કીધી રે. આં
પ્રદ્યાનંદના સ્વામી શ્યામળીયો, આજ મારો વહાલો આવી અઢળક ઢળીયો રે. આં

પદ ૧૪૯૨ મું.

આજ અલખેલો રગ રમીયા રે રજની, મુખની વાત કહું મારી સજની રે. આં
મોલીડાને ઉપર છોગલા રે મેલી, વહાલોજી પધાર્યા મારે મંદિર હેલી રે. આં
નૌતમ રૂપ અનૂપમ જોઈને, મનડું રહ્યું છે મારુ વહાલાજીશું મોહીને રે. આં
લોઠની લાજ મરજા રે મેલી, ખાંત કરીને મારા પીયુજીશું ખેલી રે. આં
પ્રદ્યાનંદના સ્વામીને સંગે, આનંદ વાધ્યો અલોકીક અંગે રે. આં

પદ ૧૪૯૩ મું.

ધન્ય વ્રજનારી જેણે વહાલો વશ કીધા, પ્રાણજીવનજી અધર રસ પીધા રે. ધં
જેનું રે ધ્યાન ધરે ત્રિપુરારી, તે આંગણ નયવે વ્રજનારી રે. ધં
જે કારણ મુને મુખ નવ જોલે, તે ગોપી જન સંગે ડોલે રે. ધં
જેનો પાર વેદ નહી પાવે, તે ગ્વાલ સંગ રંગભર ગાવે રે. ધં
પ્રદ્યાનંદ કહે ધન્ય નારી, જેને હેતે હજ્યા ગિરિધારી રે. ધં

* “શ્રીસોશ્રીસ” પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૪૯૪ મું-રાગ પ્રભાતી.

આજ સખી મુને સુપનું લીધું, અવિનાશી ઘેર આવ્યા રે;
 બુધરજીને ભાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે. આ૦ ૧
 જરકસી પાથે જરકસી વાગે, અત્તરમાં રસબસતા રે;
 આવીને ઉભા મારી આગે, હરીવર સુંદર હસતા રે. આ૦ ૨
 રમઝમ કરતા મનડું હરતા, સુંદર મોરલી હાથે રે;
 લલિત નવીન કલગી લટકે, મેલ્યા છોગા માથે રે. આ૦ ૩
 મૂર્તિ નવલ મનોહર મીઠી, મીઠી મુખની વાણી રે;
 સુંદર વરની સુંદર શોભા, જોઈને હું લોભાણી રે. આ૦ ૪
 મોહનજીને મળતા હું તો, અતિશય આનંદ પામી રે;
 આવી વહાલો અઠળક ઢળીયા, બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે. આ૦ ૫

પદ ૧૪૯૫ મું.

આજ સખી આનંદ મારા અંગમાં, રસીયો રંગભર રમીયા રે;
 અલવીલો અલખેલો વહાલો, ગિરિધર મનડે ગમીયા રે. આ૦ ૧
 કુણુ જાણે જે શાં તપ કીધાં, બુધરને મન ભાવી રે;
 જગજીવન પોતાની જાણી, ઝાંઘ્રી ગ્રહી ઝોલાવી રે. આ૦ ૨
 માન દેઈ સુંદર વર મુજને, કહાન સોહાગણુ કીધી રે;
 ભાવ કરી હૃદયમાં ભીડી, બીડી મુખમાં દીધી રે. આ૦ ૩
 ગુણવંતે સુંદર ગિરિધારી, અવગુણીયા વીસાર્યા રે;
 મતવાલો મારે મંદિરીએ, પ્રીત સહિત પધાર્યા રે. આ૦ ૪
 રંગભીનો મનમોહન રમીયો, સેજલડી મુજ સાથે રે;
 સજની મારો જનમ સુધાર્યો, બ્રહ્માનંદને નાથે રે. આ૦ ૫

પદ ૧૪૯૬ મું.

આવોને અલખેલા વહાલા, રંગભર ભેળા રહીએ રે;
 મળ્યાનો નટવર મોહનજી, લાલ અમોલક લઈએ રે. આ૦ ૧
 મનમાં કો'ડ ઘણા છે મુને, મળવા તમને માવા રે;
 મેર કરી મારે મંદિર આવો, પ્રેમ અધર રસ પાવા રે. આ૦ ૨
 છળી તમારી છેલ છળીલા, લાગે મુજને ખ્યારી રે;
 ઝોરા આવો રમીએ આપણ, ગુણવંતા ગિરિધારી રે. આ૦ ૩
 તમ સારુ સહીયાં* ત્રિકમજી, લોકકીયાનાં મેહિણાં રે;
 સેજડીયે આવી સુંદર વર, તૃપ્ત કરો મારા નેણાં રે. આ૦ ૪

* “સહીલા” પાઠાન્તર છે.

ઝાઝું શું કહી દાખું જીવન, પ્રાણ થકી છે ખ્યારા રે;
પ્રહ્લાનન્દના શ્યામ સનેહી, નટવર રહો માં ન્યારા રે. આ૦ ૫
પદ ૧૪૮૭ મું.

આવોને અલખેલા આપણ, વાલમ કરીએ વાતુ રે;
જેયા વિના તમને જગજીવન, અંતર સુખ નથી થાતું રે. આ૦ ૧
મનમાં હુંસ ઘણી છે મારે, મળવાને મોરારી રે;
આવોને હવે આલસ મેલી, વાલમ જઈ હું વારી રે. આ૦ ૨
ખીજે મારુ મન નવ માને, તમ સાથે એક સાજું રે;
અંતરની જાણો અવિનાશી, શું કહીએ સુખ ઝાઝું રે. આ૦ ૩
નટવર આવો કંઠ લગાવો, ભાવે સામું ભાળો રે;
રંગભીના મોહન રંગીલા, રંગની રેલું વાળો રે. આ૦ ૪
અવગુણ મારા ચિત્તમાં ધરજો, જો જો બિરહ તમારુ રે,
પ્રહ્લાનન્દ કહે વદન દેખાડી, મેટો દુઃખડું મારુ રે. આ૦ ૫

પદ ૧૪૮૮ મું—રાગ પ્રભાતી.

આજ ઉભગરો નેણ દીસે હરિ, પ્રાત સુધી કેની સાથે જગ્યા;
પાધના પેચ ચઉ દીશ ધૂટી રહ્યા, વદન કાજલ તણુ દાઘ લાગ્યા. આ૦ ૧
આલસ અંગમાં થાક લાગ્યો અતિ, અધર તંબોલની રેખ રાતી;
કૂલ ગળે માળ તે અતિ ચોળાઈ ગઈ, માળ મોતી તણું ચિહ્ન છાતી. આ૦ ૨
કપટ મેલો હવે નાથ સાચું કહો, આજ કેને તમે હાથ આવ્યા;
પાલટી મોજડી પડી રહી પાંખડી,* લાલજી ચીર ક્યાં થકી લાવ્યા. આ૦ ૩
કામરૂ દેશની મળી કોઈ કામિની, મંત્રે બાંધ્યા તેની કેડ ડોલો;
પ્રહ્લાનન્દ કહે હરિ વાત પૂછું ખરી, ખીઓ માં અમ થકી સાચું બોલો. આ૦ ૪

પદ ૧૪૮૯ મું.

આજ પરભાતના અસુરા આવીયા, લાલ ક્યાં એવડી વાર લાગી;
કુસુમની સેજ મેં સજી તમ કારણે, જોઈ જોઈ વાટડી રેણુ જાગી. આ૦ ૧
અમ ઘરે આવતા દુઃખ શું દીઠલું, ત્યાં જઈ અધિક શું સુખ માણ્યું;
કોલ મુજને દેઈ ગયા ઘેર કોઈને,† જાહવા તમારું સાચ જાણ્યું. આ૦ ૨
વીશ ગાળ્યું દહએ તોય નવ વદાડો, રીશ મેલી કરી ધશ રહો છો;
સાચ તેને ઘરે રળો‡ છે શ્યામળા, કપટની વાત અમ પાસે કહો છો. આ૦ ૩
જડી ખુટી દેઈ કાંઈક જાહુ કરી, તમારુ દીધલું ચિત્ત તાણી;
પ્રહ્લાનન્દ કહે તેનું વદન જોયા વિના, નાથ લેતા નથી અજ પાણી. આ૦ ૪

* પામરી. † “કોલ મુજને દેઈ ઘેર ગયા કોઈ”—પાઠાન્તર છે ‡ “વદો” પાઠાન્તર છે

પદ ૧૫૦૦ મું.

પધારો પધારો નાથ કરુણા કરી, શ્યામળા એકલા સુખ નાવે;
મળી એકાંત ગળ બાંહી નાખ્યા વિના, ઘોર તમ રાત તે કેમ જાવે. પ૦ ૧
દીનબંધુ તમે સમુદ્ર છે દયાના, લાલ મુજ ઉપરે દયા લાવો;
પ્રીત રીતે કરી સેજ મે પાથરી, આપવા સુખ રંગરેલ આવો. પ૦ ૨
વાટડી જોઈને રહી છું વાલમા, લેટવા તણી મન આશ ભારી;
સુખ તણા ધામ આરામ છે સંતના, શ્યામ પુરી કરો હામ ભારી. પ૦ ૩
હેતની વાત કરી બાંહી ઝાલો હશી, ભુધરા ભાવની દષ્ટિ ભાળો;
અક્ષાનંદ કેરડા નાથ રંગે રમીને, વાલમા રંગની રેલ વાળો. પ૦ ૪

પદ ૧૫૦૧ મું.

કુણુ તપ કીધલાં પ્રજાતણી વિનતા, રંગભીનો જેને સંગ રાતા;
ઝળકે તે વદન નિત્ય રંગ મચવે ઝડી, ઘડી મેલી નથી દૂર જતા. કુ૦ ૧
કોટી કદાંત લગ નીમ વ્રત કરતાં, જેનો લક્ષ ઉરમાંહી નાવે;
તે પ્રજા વિનતાતણે વાંસે ફરે, કહાનુડો કહાનુડો કઈ યોલાવે. કુ૦ ૨
કાળના કાળ ભુપાલ ભુપુ તણા, બિવાર્યા અદ્ય ભય થકી બીવે;
મહાજયુતણા અન્નની રુચી નહી, પ્રેમદા તણી લે છાસ પીવે. કુ૦ ૩
પરાપર પાર તે પરા પરમાત્મા, વેદની ન પહોંચે તહાં વાણી;
અક્ષાનંદ કહે પ્રજનારને વાટમાં, દાણુ રોકી લીચે થઈ દાણી. કુ૦ ૪

પદ ૧૫૦૨ મું—રાગ ભૈરવ ચોતાલો.

મોહન પૂછત હમ તુમ કયું નહિ યોલત, કહો સાચી પીયા કહાં જાગે રેન. મો૦
કાજળ કપોલ લાગે નિકસત વેહા ભાંગે, વાહી સંગ લાલ અનુરાગે નેન. મો૦
રહે રાત કોઉ ઠોર ઇત આયે ભયે ભોર, ઉરપે દેખાત મોતી માળઉંકે ચેન. મો૦
અક્ષાનંદહુંકે શ્યામ જાચો અખ વાહી ધામ, જાહી સંગ કીનો નીકે લેન દેન. મો૦

પદ ૧૫૦૩ મું.

પ્રીતમ પ્રાત ભયો વન પંછી યોલત, જાન દીજે ગઈ રેન વીત. પ્રી૦
બિકસી કમલ પંખી* દીપજ્યોતિ ભઈ ઝંખી, હારઉંકે મોતી દેખો ભયે સીત. પ્રી૦
ગાવત ભૈરવ રાગી દેવલ ઝાલરી વાગી, ચકવી કરન લાગી ચકવેસે પ્રીત. પ્રી૦
નિરખો લોકકી ઓર કહત હું હાથ જોર, ભઈ ભોર પ્યારે અક્ષાનંદ કે પ્રીત. પ્રી૦

પદ ૧૫૦૪ મું.

ચાતુર નાયક અતી સુખદાયક, રીઝણુઝીંકી કહો લાલ વાત. ચા૦
કેસો પીયા પાયે ચેન કેસે મુખ યોલે વેણુ, કેસો ભયો લેન દેન આજ રાત. ચા૦

કેસો વાકો રંગ રૂપ ભુવન છળી અનુપ, કેસોહી સહુનો નીકો ગાત. આ૦
બ્રહ્માનંદહુકે મીત જાવો જહાં નહી પ્રીત, ધતઆયે સોતોઅખ બયો પ્રાત. આ૦

૫૬ ૧૫૦૫ મું.

વાલમજી વન પ્રજહુકે નાયક, નહી મેલું દગનસે નિખમ દૂર. વા૦
તુમ સંગ મેરી પ્રીત તુમહુસે જગજીત, તુમહુસે જીયમેં સુખ પૂર. વા૦
મોરહુકું મેઘ જેસે આત્રકું સ્વાંત જેસે, ચકોરકું ચંદ અરુ કમલકું સૂર. વા૦
બ્રહ્માનંદહુકે નાથ જીયરા તુમારે હાથ, ખીન દેખે હોવે ચિત્ત ચૂરચૂર. વા૦

૧૫૦૬ મું—રાગ ગરબી.

સૌ મળી સુંદરી રે, વાટે જાતાતાં પ્રજરાજ;
ઘેરી લીધા વિચમાં રે, રમી આવ્યા કેને સંગઆજ. સૌ૦ ૧
કહ્યા વિના કહાનજી રે, નહી અમે જાવા દેશું નાથ;
કેમ કરી જાશે રે, હવે હરિ આવ્યા અમારે હાથ. સૌ૦ ૨
અમથી શ્યાને ઓઝંપો રે, કોઈને નહી કહીએ અમે વાત;
સાર્યું બોલો શ્યામળા રે, રહી આવ્યા કેને સંગ રાત. સૌ૦ ૩
પેહલું અમે પૂછતાં રે, ત્યારે સમ ખાતા તમે શ્યામ;
હવે અમે ઓળખ્યા રે, કુડા બોલા તમારા કામ. સૌ૦ ૪
એવી કુણ કામિની રે, તેને કેડે ડોલો કહાન;
વહાલા બ્રહ્માનંદના રે, તમારે તેશું લાગી તાન. સૌ૦ ૫

૫૬ ૧૫૦૭ મું.

કહોને આજ ક્યાં હતા રે, કાજલ રંગાણા કપોલ;
જણાય છે ઉજગરો રે, લોચનથયાં છે રાતાં ચોળ. ક૦ ૧
આલસ અંગમાં રે, કીધો રજની રસ સંગ્રામ;
બોલો છો તમે ખીકમાં રે, લ્યોને ગયાતા તેનું નામ. ક૦ ૨
અમથી ઓઝંપી રે, મુખથી બોલો આળપંપાળ;
ઘેરાઈ રહ્યા નિદ્રામાં રે, હીયે ઉઠી મોતીડાની માળ. ક૦ ૩
અધર રંગ રાતડા રે, રાતા કપડે કુંકું દાઢ;
ચોળાણા તમે સેજમાં રે, શિથલ થઈ છે શીરંગી પાઢ. ક૦ ૪
ખુમારી લાગી છે ખેલની રે, અત્તરમાં પહુકે છે કાંઈ અંગ;
વહાલા બ્રહ્માનંદના રે, તમને ચડ્યો છે તેનો રંગ. ક૦ ૫

૫૬ ૧૫૦૮ મું.

અંગમાં દેખાય છે રે, વહાલા પ્રકટ તમારે ચેન;
આલતે કહાના લડથડો રે, આંખડલીમાં નિદ્રાનું ઘેન. અં૦ ૧

જાણે તેને આગળે રે, ઝાઝાં નવ કરીયે કાંઈ ફેલ;
 વાંસળી વીસારીને રે, વેલણ ક્યાંથી લાવ્યા છેલ. અં ૦ ૨
 ખોટા સમ ખાવતા રે, વહાલા લાગે નહીં લગાર;
 પડી મેલી પાંભડી રે, પટોળી લાવ્યા નંદકુમાર. અં ૦ ૩
 મનમાં માવજી રે, જાણી સરવે તમારી વાત;
 બોલોને હવે પાધરું રે, રમી આવ્યા કેને સંગ રાત. અં ૦ ૪
 થયું તેમ ઠાવકું રે, કહોને કુડા બોલા કહાન;
 વહાલા બ્રહ્માનંદના રે, તમને લાગ્યું તેનું ધ્યાન. અં ૦ ૫

પદ ૧૫૦૯ મું.

મધુરે બોલ્યા માવજી રે, સુણો તમે સુંદરી સાચી વાત;
 આંખમાં ઉજાગરો રે, રમાડ્યા ભવૈયા મે રાત. મ ૦ ૧
 રમતમાં રીઝીયો રે, તેણે સુંદર ગાવી તાન;
 મોરલી ને પાંભરી રે, દીધાં તેમને રાતે દાન. મ ૦ ૨
 કોઈને આંગણે રે, મારી જાય છે બલાય;
 પટોલી ને વેલણું રે, મુને જડીયા મારગ માંય. મ ૦ ૩
 તમે એવી માનની રે, મનમાં તમને એવો ઘાટ;
 ત્યારે મુજ ઉપરે રે, તમે એવો બાંધ્યો ઠાઠ. મ ૦ ૪
 ભાળી ભાળી ભામની રે, હુશી તાલી લે લે હાથ;
 વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે, નહિ બોલ્યા ખોટું કાંઈ નાથ. મ ૦ ૫

પદ ૧૫૧૦ મું.

બાજો માં ચોઢણે રે, સૌ દેખે સહીયેરુંનો સાથ;
 કહ્યું નથી માનતા રે, આવા નિર્લજ થયા શું નાથ. બા ૦ ૧
 સાસરીયામાં સાલ છે રે, મારે સાસુનું નહીં ઠીક;
 નણ્દી ધૂતારડી રે, તેની મનમાં મારે ખીક. બા ૦ ૨
 હેરે છે હેરણાં રે, વનમાં આવી વારમવાર;
 સૌને સુણાવશે રે, વઢશે કહી કહી નિર્લજ નાર. બા ૦ ૩
 જાવા દિયો જાહવા રે, મારે ઘેર છે ઝાઝું કામ;
 નણ્દી દેશે મેહિણલાં રે, વહાલા લઈ તમારુ નામ. બા ૦ ૪
 એકાંતે તમે આવળે રે, કરશું વાલપણાની વાત;
 વહાલા બ્રહ્માનંદના રે, રગભર રમશું બાધી રાત. બા ૦ ૫

પદ ૧૫૧૧ મું.

સુંદરી સૌ મળી રે, આપણુ બંધએ ભરવા નીર;
વાયે છે વાંસળી રે, વહાલો ઉભા જમુના તીર. સું ૧
ખાંતે ખેલીયે રે, બેની શ્યામળીયાને સંગ;
નન્દના લાલથી રે, રુડો રમતાં બમે રંગ. સું ૨
હસીને હેરશે રે, હેતે લેશે અલી હાથ;
રમથું રીઝમાં રે, હેલી છેલ છળીલા સાથ. સું ૩
ચાલો ચોંપથી રે, બંધયે વેહેલાં વહાલા પાસ;
સંગે શ્યામને રે, રમીયે રંગભર ખાંતે રાસ. સું ૪
હુંખી અલથું રે, ખુબ કરીશું મોટો ખેલ;
વહાલો પ્રદ્ધાનન્દનો રે, વાળી દેશે રંગની રેલ. સું ૫

પદ ૧૫૧૨ મું.

મારગ ચાલતાં રે, આવી ખાજો માં અલખેલ;
જે જે ફેડતા રે, મારે માથે મહીની હેલ. માં ૧
જ્યોદ્ધાને આગળે રે, અમે જઈ કરશું ફરીયાદ;
કરજે કહાનજી રે, અમથી એવું જાણી વાદ. માં ૨
થાશે ઠાવકી રે, વહાલા એમાંથી વઢવેડ;
ગાળ્યું ખાશે રે, જે તમે કરશે મારી છેડ. માં ૩
એ મહી નહિ ઉઘટે રે, આમેં ખોશે ઠાલા લાજ;
રહેજે વેગળા રે, નથી પોપાંખાઈનું રાજ. માં ૪
શ્યાને રોકીયે રે, આવી જમુનાજનો ઘાટ,
વહાલા પ્રદ્ધાનન્દના રે, ચાલ્યા જાએ પોતાની વાટ. માં ૫

પદ ૧૫૧૩ મું.

ન થઈયે આકળા રે, હજી તો નાના નન્દકુમાર;
ઠહું છું કહાનજી રે, વનમાં મ રોકો પરનાર. નં ૧
માંડયો માવજી રે, તમે આવો કેમ ઉતપાત,
હાંસી ખેલવી રે, એ તો ઘર જવાની વાત. નં ૨
નાથ ન ખેલીયે રે, આવાં ફાટે મુંઢ ફેલ;
તમને જાણીયે રે, થયા છે છોગા મેલી છેલ. નં ૩
જોઈ મુને એકલી રે, તમારે હુંસ થઈ મનમાંય;
વાંસે વાર છે રે, મારે રહીયાલો કંસરાય. નં ૪

થયા છે ઠાવકા રે, હમણાં મોહનજી મગરુર;
વહાલા બ્રહ્માનંદના રે, એમાં જશે લાજ જરુર. ગો ૫

પદ ૧૫૧૪ મું.

ગોકુલ ગામમાં રે, કહોને કેમ કરી રહીયે બેન;
કેટલીક સાંખીયે રે, ઉઠી નીત નીત આજ્યુંફેન. ગો ૧
કેટલીક એકલો રે, છાનો ઘરમાં પેસે આય;
દોષી દૂધની રે, સૌ દેખતાં લઈને જાય. ગો ૨
મારગ ચાલતાં રે, વનમાં બેસે પગલાં હેર;
છોરા સાથે લઈ રે, ઘાટ જમુનાને લે ઘેર. ગો ૩
આવી વાતડી રે, કહોને કેને કહીયે હાલ;
કાયર કીધલાં રે, અમને નન્દજીને લાલ. ગો ૪
ખીતાં ચાલીયે રે, આવે વનમાં કેડે દોડ,
વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે, નાખે માટ મહીનાં ફેડ. ગો ૫

પદ ૧૫૧૫ મું.

આજ હું એકલી રે, બેની ગઈતી વૃન્દાવન;
દેખી મુજને રે, એને લાલચ્ય લાગી મન. આ ૧
મારગ રોકીયો રે, આવી ઉભો બાંધીને આડ;
બળમા બોલતો રે, માંહીં જોર જણાવે લાડ. આ ૨
ઘેરીને મુજને રે, સાથે લઈ સરવે ગોવાળ;
જોઈને જાહે રે, કીધા આંખડલીના ખ્યાલ. આ ૩
વળગ્યો મુજને રે, આવી જમુનાજીને તીર;
હું તો એકલી રે, સરવે છોરાં એની ભીર. આ ૪
મહીડું માહેરું રે, પરાણે લઈ કીધી હેસન;
વહાલે બ્રહ્માનંદને રે, ન કર્યાનું તે કીધું કહાન. આ ૫

પદ ૧૫૧૬ મું.

આવોને ચોરડા રે, વહાલા કામણગારા કહાન;
મોટા થાઈને રે, એવડું શું રાખો છો માન. આ ૧
પધારો પ્રેમથી રે, મારા અલવિલા અલબેલ;
નંદના લાલજી રે, મારે તમથી બાંધી બેલ. આ ૨
તમ સંગે ખેલવા રે, મારે હુંસ ઘણી મનમાંદા;
અતર પ્રીતડી રે, સર્વે જાણો છો જહુરાય. આ ૩

સુંદર શ્યામળા રે, આવી તમથી બાંધી પ્રીત;
તમારી ચાલમાં રે, મારુ લોભાણું છે ચિત્ત. આં ૪
હીવાની હું થઈ રે, મેં તો છેડા નાંખ્યો શીશ;
વહાલા પ્રદ્યાનન્દના રે, તમશું ભેડ બની જગદીશ. આં ૫

પદ ૧૫૧૭ મું.

સુષુ સાહેલડી રે, ગઈતી વૃન્દાવન હું કાલ;
ત્યાં મેં દીકડા રે, નાગર નન્દજનો લાલ. સું ૧
કીધી કહાનજી રે, મુને નેણાં કેરી સાન;
લટકાં લાલના રે, ભેંધને હું થઈ ગઈ ગુલતાન. સું ૨
રુડા રાગમાં રે, વહાલે વાઇ સુંદર વેન;
શ્રવણે સાંભળી રે, મારુ મનડું થઈ ગયું મેણ. સું ૩
ખુતું છે ખરુ રે, એનું છોયુ ચિત્તડા માંદ્ય;
હવે તો મુજને રે, બેની એ વિના રહું ન બાય. સું ૪
ફૂલી હું ફરુ રે, ભૂલી ભેંધને લોજન પાન;
વહાલે પ્રદ્યાનન્દને રે, મુજને કીધી ઘેલી કહાન. સું ૫

પદ ૧૫૧૮ મું-રાગ ધનાશ્રી.

રંગડાનો ભીનો રે, નંદનો દુલારો. રં ૦ ટેક.
હાથ કડાં બેઠ હેમનાં રે, કાણુ શોભે કમર કટારો રે. રં ૦ ૧.
નવલ કલગી શોભતી રે, ફૂલ તોરો કામણુગારો રે. રં ૦ ૨
બદવ સામું ભેંધને રે, હરી લીધો પ્રાણુ હમારો રે. રં ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દનો વાલમો રે, નિમખ ન મેલું હવે ન્યારો રે. રં ૦ ૪

પદ ૧૫૧૯ મું.

વેશ બનાયો રે, કુંવર કનેયે. વેં ૦ ટેક.
બદવ ભેવા કારણે રે, ચાલ સખી તહાં જઈયે રે. વેં ૦ ૧
ભમો પેચોં જરકસી રે, હાર મનોહર હૃદયે રે. વેં ૦ ૨
અજખ રંગીલું એનું છોગલું રે, નિરખી મગન થઈ રહીયે રે. વેં ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ લખી નાથને રે, જનમ સુફલ કરી લઈયે રે. વેં ૦ ૪

પદ ૧૫૨૦ મું.

છેલ કનેયો રે, રંગડાનો રેલો. છેં ૦ ટેક.
વૃન્દાવનની વાટમાં રે, આવી મળ્યો મુજને અડેલો રે. છેં ૦ ૧
મોરલી મનોહર હાથમાં રે, મનોહર મુગટ ધરેલો રે. છેં ૦ ૨

ખાળુ કાળુ ફૂલના રે, રેટો રંગ અજબ ભરેલો રે. છં ૩
અક્ષાનંદ કહે રાત હી રે, આંખડલીમાં રાખું અલખેલો રે. છં ૪

પદ ૧૫૨૧ મું.

છાગાવાળે છેલે મારુ, ચિત્ત ચોરી લીધું. છં ૧૬૬.
ભૂરકી નાંખી બુધરે રે, કાંધ મુને કામળ કીધું રે. છં ૧
કાલિન્દ્રીને કાંઠે રે, પ્રીતડી કરીને મહી પીધું રે. છં ૨
વંશીવાલે વાલમે રે, હરશન નૌતમ હીધું રે. છં ૩
અક્ષાનંદ સંગ નાથને રે, સખ વિધિ કારજ સીધું રે. છં ૪

પદ ૧૫૨૨ મું-રાગ ધનાઝી.

જમુના ભરન ગઈતી, મે આજ અકેલી પાની. જં ૦ ૧૬૬.
તહાં ઠાડો મજરાજ, કુવર જું ગુમાની. જં ૦ ૧
નેનનસે લખી સેન, કરી મોય છાની. જં ૦ ૨
દેખત હી ચુંનર, અહીકે મોરી તાની. જં ૦ ૩
અક્ષાનંદ ધનશ્યામ, નવલ દીલજાની. જં ૦ ૪

પદ ૧૫૨૩ મું.

નિમખ ન દૂર રહો, મોરે પ્રાનજીવન પીય ખ્યારે. નિં ૦ ૧૬૬.
છેલ ચતુર ધનશ્યામ, પીયા વંશી વારે. નિં ૦ ૧
લોચન લાલ ચતુર વર, શ્યામ તીહારે. નિં ૦ ૨
નાથ નવલ અખ તુમકું, ન છોડું ન્યારે. નિં ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે નાથ, તુમ દગ તારે. નિં ૦ ૪

પદ ૧૫૨૪ મું.

ચલ સખી દેખનકું આજ, કહાનકુંવર રંગ છાયે. ચં ૦ ૧૬૬.
તોરે ફૂલ છખી, શીશ નવલ લટકાયે. ચં ૦ ૧
એરી દેખ માઈ, યહુ વેશ નવીન બનાયે. ચં ૦ ૨
શ્યામ મુંદર મેરે અતરમેં, અતિ બાયે. ચં ૦ ૩
અક્ષાનંદ મેરે નેન, પરમ ફૂલ પાયે. ચં ૦ ૪

પદ ૧૫૨૫ મું.

સખી હું જતન કરી, મેરો નાથ નવલ દગ માઈ. સં ૦ ૧૬૬.
દૂર ન છંડું સખી, ભૂજંગમનીકી નાઈ. સં ૦ ૧
મન ભમરા મેરો, લાલ કમલ લપટાઈ. સં ૦ ૨
શ્યામજિયા પીયા, શ્યામ ચતુર સુખદાઈ. સં ૦ ૩
અક્ષાનંદ એહી લાલ, છખી મન ભાઈ. સં ૦ ૪

પદ ૧૫૨૬ મું-રાગ ધનાશ્રી ગરબી.

આજ આઠ્યા તે કેમ ઉતાવળા, સાચું બોલોને;
વહાલા ચંચળ લાગે છે ચિત્ત, નંદના લાલાણ સાચું બોલોને. ટેક.
ઝંડોને કેઈ સખીએ તમને ભોળવ્યા, સાં કેશું પુરણ લાગી પ્રીત. નંદ૦ ૧
વારી ધરણી તે પગ ટકતો નથી, સાં વળી હૈડે તે હરખ ન માય. નંદ૦ ૨
તમે કેઈ સખીને મહેલે જશો, સાં રંગલીના મોહનરાય. નંદ૦ ૩
વહાલા તમ પાસે દેખાય છે, સાં કાંઈ સેજલડીનો સાજ. નંદ૦ ૪
વહાલા અત્તર શીશીને અગરબ, સાં વીણ્યાં કુલકંતે કેને કાજ. નંદ૦ ૫
બુઝોને કેદ જણાય છે નેત્રમાં, સાં વારી ચિત્તનો તે બીજો રંગ. નંદ૦ ૬
વારી વહાલા તે પ્રદ્યાનનંદના, સાં રહેશે રજની તે કે સંગ. નંદ૦ ૭

પદ ૧૫૨૭ મું.

ઉભા રહોને શું થાઓ છો આકળા, કહું વાતડલી;
સાચું બોલોને મુંદર શ્યામ નટવર, નાવણ કહું વાતડલી. ટેક.
આતુરતા અતિ અંગમાં, કં કહેશે એવો આતુર કામ. નં ૧
કામણગારી એ છે કામની, કં હેતે કીધા તમને હાથ. નં ૨
દશા ફરી ગઈ દેહની, કં તમને નાખી ભૂરકી નાથ. નં ૩
ગજરા કે સારુ તમે ગુથીઆ, કં બેરખડા ને બાબુગંધ. નં ૪
વહાલા કે સારુ લેખ જાઓ છો, કં વળી સુધા સાર સુગંધ. નં ૫
આજ ચચળતા તે ચિત્તમાં, કં વહાલા રાતા થયાં છે નેણ. નં ૬
તમે સાચુ બોલોને શ્યામળા, કં વારી પ્રદ્યાનનંદના સેણ. નં ૭

પદ ૧૫૨૮ મું.

સખી સર્વ મળીને તમે સાંભળો, સત્ય બાણું છું;
મારી આતુરતાની વાત ત્રજની સુંદરી, સત્ય બાણું છું. ટેક.
એક ગાય ખોઈતી મેતો ગોરડી, સં તેને ખોળી સારી રાત. પ્ર૦ ૧
તેને ગોતી તે બાહર ગામમાં, સં તેની ક્યાંય ન લાધી લાજ. પ્ર૦ ૨
જ્યારે માની મેં શિવને માનતા, સં ત્યારે તરત જડી તત્કાળ. પ્ર૦ ૩
મેં તો અગડ લીધી છે આકરી, સં પૂજા કેડે ભોજન પાન. પ્ર૦ ૪
ગજરા બાબુ ને અરગબ, સં શિવ પૂજનો સામાન. પ્ર૦ ૫
હજી નંદ જશેદા પણ નથી જમ્યાં, સં રાંધી ઢાંકી ધર્યું છે અનાજ. પ્ર૦ ૬
કહે પ્રદ્યાનનંદનો વાલમો, સં મારે આતુરતા તે કાજ. પ્ર૦ ૭

પદ ૧૫૨૯ મું.

સાચું બોલ્યા તમે સ્થામળા, નંદલાલાજી;
 અમને આવી ગઈ પરતીત, વારી બઉ વિઠલા, નંદલાલાજી. ટેક.
 એવી ઉપજી તે લક્ષ્મિ આકરી, નં ગઈ પુજી ઉપર પ્રીત. વાં ૧
 પણ શિવને તો આ સંસારમાં, નં નથી મૂર્તિનો આકાર. વાં ૨
 કહેને ક્યાં પેરાવશે, નં ગજરા બાબુબંધ ને હાર. વાં ૩
 શિવજી તમારે સ્થામળા, નં આજ કરશે પૂરણ કામ. વાં ૪
 જઈને કહેજે અમારો કહાનજી, નં એક પારવતીને પ્રણામ. વાં ૫
 તમે પૂજા કરીને પગે લાગજો, નં કરજો બાગળ સારી રાત. વાં ૬
 જ્યારે વર લેઈને પાછા વળો, નં કહેજો બ્રહ્માનંદને વાત. વાં ૭

પદ ૧૫૩૦ મું.

એક શીખામણ તુજને કહું, સુણ સાહેલી;
 તું તો ધારી લેજે ચિત્ત, ભાવિક ભામની, સુણ સાહેલી. ટેક.
 તારે એમ કીધાં થાશે અતી, સું રુડી પુરુષોત્તમશું પ્રીત. ભાં ૧
 એને મન કર્મ વચને માનજે, સું કહું છું તારા હિતને કાજ. ભાં ૨
 જોને ઉપરલા શણગારથી, સું કેદી રીઝે નહીં મહારાજ. ભાં ૩
 માહીં મમતારૂપ મલીનતા, સું વળી દેહ બુદ્ધિ હરગંધ. ભાં ૪
 ખેડેની એ બેને તું ત્યાગ કર, સું થાયે હરિવર સાથ સબંધ. ભાં ૫
 તું તો અવિચળ થઈ રહે એકની, સું સર્વે બીજા સાથે તોડ. ભાં ૬
 બ્રહ્માનંદ કહે અતિ શોભશે, સું તારે હરિવર સાથે જોડ. ભાં ૭

પદ ૧૫૩૧ મું.

એ છે પતિવ્રતાનું પારણ, સુણ ચિત્ત દેઈને;
 જેનું ચંચળ ન હોય મન, ખ્યારી પ્રેમદા, સુણ ચિત્ત દેઈને. ટેક.
 તે તો પોતાના પતિ ઉપરે, સું વારી નાખે તન ને ધન. ખ્યાં ૧
 કેદી ઉચે સ્વર નવ બોચરે, સું તેને અતીશે લજ્જા અંગ. ખ્યાં ૨
 તે તો સખ જગથી રૂઠી રહે, સું નહીં સોખત કોઈને સંગ. ખ્યાં ૩
 વળી પોતાના ઘર બાહરે, સું એકાએકી ન ધરે પાવ. ખ્યાં ૪
 તે તો બીજા સામું દેખે નહીં, સું એક ભાર્તા ઉપર ભાવ. ખ્યાં ૫
 સદા મનમાં પર પોતાતણી, સું સદા મિથ્યા દેખે દેહ. ખ્યાં ૬
 બ્રહ્માનંદ કહે નારી સતી, સું સાચો સ્વામી સાથ સનેહ. ખ્યાં ૭

પદ ૧૫૩૨ મું.

મહા વિચારની કટીમેખલા, ધન્ય તે નારી;
એઠે લજ્યારૂપી ચીર, આ સંસારમાં ધન્ય તે નારી. ટેક.
શોભે કેમલતાનો કંચવો, ધ૦ રહે વિષય થકી દીલગીર. આ૦ ૧
પગે ઝાંઝર પેરે પ્રેમનાં, ધ૦ ચાલે દેવહુતીની ચાલ. આ૦ ૨
વૈરાગ્યના અણ્ણવટ વીંછીયા, ધ૦ વાધે પ્રીતમશું નીત્ય વહાલ. આ૦ ૩
હાથે શીલ સંતોષની ગુજરી, ધ૦ હુંચે નિશ્ચય રૂપી હાર. આ૦ ૪
શોભે અચળ સિદ્ધાંતનો ચુડલો, ધ૦ સર્વે અલોકીક શણગાર. આ૦ ૫
નાકે નથ શોભે હરી નામની, ધ૦ ત્રોટી અકોટા તે ત્યાગ. આ૦ ૬
અહ્માનન્દ કહે તે સુંદરી, ધ૦ સદા હરીવર વરવા લાગ. આ૦ ૭

પદ ૧૫૩૩ મું.

કોઇ જગમાં એવી કામની, પીયુની ખ્યારી;
જેને પુરુષોત્તમ પીયુ પ્રાણ, સાચી સુંદરી પીયુની ખ્યારી. ટેક.
નીજ પ્રીતમજીને ઉપરે, પી૦ કરી નાખે તન કુરખાન. સા૦ ૧
નિરખે વદન કમલ નીત નાવનું, પી૦ જેવી રીતે ચંદ ચકોર. સા૦ ૨
એક અંતર દૃઢ તે ઉપાસના, પી૦ કેદી જોયે ન બીજી કોર. સા૦ ૩
જેમ ગમે તે સુંદરશ્યામને, પી૦ નીત તેમ કરે ઉપાય. સા૦ ૪
સર્વે જપ તપ સાધન સપત્તિ, પી૦ માને સ્વામી સેવામાંદ્ય. સા૦ ૫
જે બળ મેલીને અબલા થઈ, પી૦ અતિ અંતરમાં અનુરાગ. સા૦ ૬
અહ્માનન્દ કહે જે હરિને વરી, પી૦ સદા અચળ તેનો સોહાગ. સા૦ ૭

પદ ૧૫૩૪ મું-રાગ સારંગ.

રંગલીનો ખ્યારો નવલ કહાન. રં૦ ટેક.
સુગટ ધરત શીર હરત મેરો મન, મધુર મધુર સુર કરત ગાન. રં૦ ૧
સનમુખ આત બળવત મોરલી, અજબ કરત નેનનસે સાન. રં૦ ૨
અહ્માનન્દ નવલ પ્રીતમકે, લાગ ગયે ઉર પ્રેમ બાન. રં૦ ૩

પદ ૧૫૩૫ મું.

અલખેલો ખેલત જમુના તીર. અ૦ ટેક.
મરત લાલ ગલ માલ મનોહર, નિરખ વીસર ગઈ ભરન નીર. અ૦ ૧
ગજગતી ચલત રસીક મનમોહન, વિમલ રૂપ રાજત બલવીર. અ૦ ૨
અહ્માનન્દ શ્યામસુંદર લખી, વસ્ત ટરી મેરે દીલકી પીર. અ૦ ૩
૨૮

પદ ૧૫૩૬ મું.

નટનાગર છેલો નન્દલાલ. નં ૦ ટેક.
 ગૌર કપોલ લોલ ફોઉ કુંડલ, ચિત્ત ચોરત ચલ નવલ ચાલ. નં ૧
 ગાવત ગીત ચિત્ત લલચાવત, ઉરપર ધરત અજબ વનમાલ. નં ૨
 બ્રહ્માનન્દ નવલ મોહનકું, નિરખ પરી ગલ પ્રેમ બલ. નં ૩

પદ ૧૫૩૭ મું.

મનમોહન લીનો ચિત્ત ચોર. મં ૦ ટેક.
 શ્યામ કેશવ લેઈ વેશ અલોકીક, ઘર આવત મેરે દોર દોર. મં ૧
 જન મુખ દેન બેન મુખ સુંદર, કમલ નેન પીયા નંદકિશોર. મં ૨
 બ્રહ્માનન્દ નદનંદન લખી, મન ન બ્રમત મેરો ચોર ઠોર. મં ૩

પદ ૧૫૩૮ મું-રાગ સારંગ.

પ્રીતમ ખ્યારે હો નેનનહુકે તારે. પ્રીં ૦ ટેક.
 નેન તારે નવ ધન નવ રંગી, નટવર નંદદુલારે. પ્રીં ૧
 સુંદર વદન કમલકી શોભા, અરુણ લોચન અનિયારે. પ્રીં ૨
 આકુ બામ રહુ દગ આગી, નિમખ રખું નહી ન્યારે. પ્રીં ૩
 બ્રહ્માનન્દકે નવલ વિહારી, હો તુમ પ્રાન હમારે. પ્રીં ૪

પદ ૧૫૩૯ મું.

ચલોરી મૈયા હો દેખનકું કનૈયા. ચં ૦ ટેક.
 જલમેહી પેઠી નથો અહી કારી, ફનપર નરત કરૈયા. ચં ૧
 તોરત તાન કહાન શીર અહિકે, મુખ બોલત થૈ થૈયા. ચં ૨
 ઠાડે સખ દેખત વ્રજવાસી, અરુ દેખત બલસૈયા. ચં ૩
 નવલ પીયા ધનશ્યામકી છળીપર, બ્રહ્માનન્દ બલ જૈયા. ચં ૪

પદ ૧૫૪૦ મું.

મે ગધતી પાની હો સુન સૈયર સયાની. મેં ૦ ટેક.
 જમુનાકે તટ બેલત જહુવર, તેહી લખી અંખીયાં ભુરાંની. મેં ૧
 ચક્રીત હોય રહ્યો મન મેરો, જલ મટકી ન ભરાંની. મેં ૨
 શીથલ ગાત ભયે લખી વ્રજપતી, નહી મુખ બાત કહાની. મેં ૩
 બ્રહ્માનન્દ વસ્યો ઉર અતર, ગીરધર છેલ ગુમાની. મેં ૪

પદ ૧૫૪૧ મું.

વંસરીયાં તેરી હો વેરન ભઈ મેરી. વં ૦ ટેક.
 આઠ હી બામ અચાનકે બાજત, કામ કરન નહી દેરી. વં ૧

સુનતે ધીર ધરાત ન મોસે, કરત હે પીર ધનેરી. વં૦ ૨
વંશી સુનકે જસુનાકે તટ, આતહું સાંજ સવેરી. વં૦ ૩
અદ્ધાનનદ કરી મોય પરવશ, સુધ વીસરી તનકેરી. વં૦ ૪

પદ ૧૫૪૨ મું-રાગ સારંગ.

રંગ લીના બાલમ ખ્યારા, રંગલીના બાલમ ખ્યારા;
નટનાગર નંદુલારા. રગ૦ ટેક.
રંગલીના રાજંદ રંગ રસીયા, મજવાસીનકે મન વસીયા;
ભુજ હોય નવલ વંસીવારા. રંગ૦ ૧
કમલ નયન મજરાજ કનૈયા, મોરલી ધુની અજબ બજૈયા;
મનમસ્ત સદા મતવારા. રંગ૦ ૨
સુંદર વદન મનોહર શોભે, લખી મુનીવરકે મન લોભે;
બંધે બાબુબંધ ઉદારા. રંગ૦ ૩
અદ્ધાનનદકે છેલ ગુમાની, તેરી મૂર્તિ અતિ સુખદાની;
મનમોહન પ્રાન હુમારા. રગ૦ ૪

પદ ૧૫૪૩ મું.

તેરી વંશી કુંજવિહારી, તેરી વંશી કુંજવિહારી;
હરિ* જીવન દોર હુમારી. તે૦ ટેક.
બાજત બેન મનોહર વનમે, સુની શીતલ હોવત તનમે;
પ્રેમીજનકું લાગત ખ્યારી. તે૦ ૧
મેહીજનકે† અંતર લલચાવે, અંતરકી પીર મીટાવે;
નીત મગન રહત મજનારી. તે૦ ૨
નાથ નવલ મોરલી તેરી નીકી, હે જીવન મેરે જીયકી;
લઈ કરુણા રસ સુખકારી. તે૦ ૩
અધર સુધારસ પાનસે રાતી, મોરલીયાં મહકી માતી;‡
અદ્ધાનનદ કહે જગસે ન્યારી. તે૦ ૪

પદ ૧૫૪૪ મું.

ગુણવંતા છેલ ગુમાની, ગુણવંતા છેલ ગુમાની;
તેરી મોરલીયાં સુખદાની. ગુ૦ ટેક.
સુંદર પાધ નવલ શીર ખ્યારી, લખી મુનીવર ઉરમેં ધારી;
તેરી ચાલ અજબ મસ્તાની. ગુ૦ ૧

* “એરી” પાઠાન્તર છે † વિરહીજનના. ‡ “મોરલી યાકી મહકી માતી”
બેવી રીતે પણ મંદિરમા આ પદ ગવાતા સાંભળેયુ છે.

કેશર તીલક મનોહર રાજે, છળી દેખી સ્તીપતિ લાજે;	
પ્રિય લાગત મુખકી બાની.	શુ૦ ૨
બુહનકી શોભા અતિ બારી, દોષ અંખીયાં કામણગારી;	
બોધ ઉપમા કમલ લબની.	શુ૦ ૩
અદ્વાનંદકે સ્થામસનેહી, મેરે જીવન મૂર્તિ એહી;	
નીત નેનનમેં ઠહરાની.	શુ૦ ૪

પદ ૧૫૪૫ મું.

પ્યારો કેસા બહુ બને, પ્યારો કેસા બહુ બને;	
મન મોરલીયાંસે તાને.	પ્યા૦ ટેક.
વચનસે કરી પ્રીત બઢાવે, સ્વર સુંદર તાન સુનાવે;	
સુની સૂર નર નાગ વખાને.	પ્યા૦ ૧
યા બહુકી અજબ ખુમારી, મદ છાકી વ્રજકી નારી;	
ઉર જગકી શંક ન આને.	પ્યા૦ ૨
પગીયામેહી તોરા લટકાવે, સૂરવિનતનકું લલચાવે;	
મહીજન* ઉર મૂર્તિ ઠાને.	પ્યા૦ ૩
અદ્વાનંદકે નવલ વિહારી, મનમોહન મોહની ડારી;	
મોય મસ્ત કરી મસ્તાને.	પ્યા૦ ૪

પદ ૧૫૪૬ મું-રાગ જકડી.

મે તો પ્રીતમ મુખકી પ્યાસી રે, સાંધયાં હસ મુખ કબ બોલાસી રે.	ટેક.
હાં હાં હુંઢ્યાં મેં જગ સારા રે, મોકું પીયા બિન હુઃખ અપારા રે;	
કબ મીલેગા મેરા પ્યારા રે.	મે૦ ૧
હાં હાં યાકી નેનુમેં કછુ દુના રે, વીન દેખેહુ હુઃખ દુનારે;	
કબ લેટું શ્યામ સલુના રે.	મે૦ ૨
હાં હાં મે તો કરતહું તરક ધનાસા રે, અંતર મીટત ન દરશકી પ્યાસા રે;	
સમર મે સ્વાસઉરવાસા રે.	મે૦ ૩
હાં હાં જબ મેહુરમ મેરા આવે રે, મોકું હસ કરી કંઠ લગાવે રે;	
તબ અદ્વાનંદ મુખ પાવે રે.	મે૦ ૪

પદ ૧૫૪૭ મું.

પ્રીતમ મારી પ્રેમ કટારી રે, મોકું ધાવ લગા હે બારી રે.	ટેક.
હાં હાં પ્રેમ કટારી એસી રે, જગ બંકે દીલમે પેસી રે;	

તાકું જીવન આશા કેસી રે. પ્રીં ૧
 હાં હાં અંતરબેદી આગી રે, જાતે ભરમ જાળ સખ ભાગી રે;
 જાય કલેજે લાગી રે. પ્રીં ૨
 હાં હાં અનંત વૈધ ચલ આવે રે, મીલ કોટીક જતન કરાવે રે;
 મેરા દરદ કોહસેં ન જાવે રે. પ્રીં ૩
 હાં હાં જનની એસી કીવે રે, સોઈ વૈધ ધાવ આ શીવે રે;
 પીયા દેખ પ્રદ્ધાનંદ જીવે રે. પ્રીં ૪

પદ ૧૫૪૮ મું.

ધન્ય નાર પીયા રંગ રાતી રે, પીયસે અધક્ષણ દૂર ન જાતી રે. ટેક.
 હાં હાં નીશદીન સંગ પીયા કે કોલે રે, જખ પીયા બોલાવે તખ બોલે રે;
 જગસેં ઘુંઘટ કળુએ ન બોલે રે. ધં ૧
 હાં હાં કહાવે સોઈ નિરભાગી નારી રે, જીને પીયકી રુખ ન વિચારી રે;
 સો તો જનમ જોખનસે હારી રે. ધં ૨
 હાં હાં જગમેં સોઈ નારી ખડભાગી રે, જાકી લગન પીયાસે લાગી રે;
 સખ સખીયનમાંદ્ય સોહાગી રે. ધં ૩
 હાં હાં યાકા ધન્ય અવતારા રે, જીને વસ કીયા પીયા ખ્યારા રે;
 તાપર પ્રદ્ધાનંદ બલિહારા રે. ધં ૪

પદ ૧૫૪૯ મું.

સાચી નાર સોઈ અલબેલી રે, આ પામેલ પીયા સગ ખેલી રે. ટેક.
 હાં હાં પાવે* પ્રેમ અંજરી પેહીરી રે, કાજલ રેખ કરી મન કેરી રે;
 જાકી સુરત પીયાસે ઠેરી રે. સાં ૧
 હાં હાં સાડી પ્રહ વૈરાગ્યે રંગી રે, ઓપત અંગીયાં ત્યાગકી અગી રે;
 કોલત અહંતા રહીત ઉમંગી રે. સાં ૨
 હાં હાં નિર્મલ જ્ઞાન નીર નહી નાવે રે, જાકે વાસ દેહકી આવે રે;
 સો તો પીયુંકું કળુએ ન જાવે રે. સાં ૩
 હાં હાં જીન તનકી મલીનતા ટારી રે, સોઈ નાર પ્રીતમકું ખ્યારી રે;
 કહે પ્રદ્ધાનંદ વિચારી રે. સાં ૪

પદ ૧૫૫૦ મું-રાગ ગાડી.

આલીરી ધનશ્યામ સુંદર, હો મોય હેરી નીકી પ્રજહુકી શેરી. આં ૧
 શ્યામ મીલ્યો સુબન શ્યામરો, ગૌ આવનકી બેરી. હોં ૧
 તીખે નેન મદનમોહનકે, ઉરકે ખીચ લગેરી. હોં ૨

પ્રીત લગી ઘનશ્યામ પીયાસે, હો ગઈ રીત અનેરી. હો ૦ ૩
અક્ષાનંદ નિરખી વશ કીની, સુધ હરી લીની મેરી. હો ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું.

આલીરી ઘનશ્યામ સુંદર, હો દગ મારે ભયે ઉરહુકે ખ્યારે. આ ૦ ટેક.
સાંજકી વેરે* ગઈ મેં પનીયાં, નટવર મોયે નિહારે. હો ૦ ૧
અજબ નેન પ્રજરાજકુંવરકે, અતિ સુંદર અનીયારે. હો ૦ ૨
ચોટ લગી ઉરમાંહી અચાનક, લોટ પોટ કરી ડારે. હો ૦ ૩
અક્ષાનંદ નવલ છબી પ્રીતમ, મીલ કરી મોય જીવારે. હો ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું.

આલીરી ઘનશ્યામ છબી, હો મન માની એરી અખ નહી છાની. આ ૦ ટેક.
સાંજકી વેરીયાં આજ અખેરી, ભરન ગઈતી મે પાની. હો ૦ ૧
થકિત ભઈ પ્રજરાજ નિરખકે, માનહું ચિત્ર લખાની. હો ૦ ૨
કમલનેનહુકી તન શોભા, મુખ નહી જાત બખાની. હો ૦ ૩
અક્ષાનંદ મનોહર મૂર્તિ, અંતરમે ઠહરાની. હો ૦ ૪

પદ ૧૫૫૩ મું.

આલીરી ઘનશ્યામ સુંદર, હો મોય ખ્યારે છેલો મન મતવારો. આ ૦ ટેક.
વંકી ચાલ મદનમોહનકી, વકો નેન નજરો. હો ૦ ૧
એહી ખીન પલ એક રહ્યો ન જાવે, જીવન પ્રાણ હમારો. હો ૦ ૨
રાખું જાતન કૃપન ઘન જેસે, નેક ન કરીહું ન્યારો. હો ૦ ૩
અક્ષાનંદ નવલ છબી નિરખત, એહી મેરે નેન ગુજારો. હો ૦ ૪

પદ ૧૫૫૪ મું-રાગ ગરખી.

રંગની ઝડી રે લાગી રંગની ઝડી, મારાવહાલાજી સંગાથે લાગી રંગની ઝડી. ટેક.
સેજડીએ વહાલાજી સાથે, કામ કલો કીધો;
અધરતણો રસ આમોસામો, પાયો ને પીધો. રં ૦ ૧
વહાલોજી મુને વહાલા, વહાલાને મુજથી વહાલ;
રસીયા સંગે રમતાં, થઈ છું નીપટ નીહાલ. રં ૦ ૨
હું વહાલાને કંઠે વળગી, વહાલે પણ લીડી;
મુખો મુખે લીધી મુને, પાનની ખીડી. રં ૦ ૩
એક જીલે થાયે કેમ, રસનાએ વખાણ;
અક્ષાનંદનો સ્વામી વહાલો, ચતુર સુખણ. રં ૦ ૪

પદ ૧૫૫૫ મું.

ચિત્ત ચોરુ રે મારું ચિત્ત ચોરુ, એને કુલડાંને છેગે મારું ચિત્ત ચોરુ. ટેક.

લાલ કમુખી ફેટા ઉપર, કુલડાંને તોરે;
કુલડાંની માળા પેરી, આવે છે ચોરો. ચિં ૧

આબ્રણ પેરે અંગે, કરે નેણનો ચાળો;
કાને કુંડળ લળકે તેણે, લાગે રૂપાળો. ચિં ૨

અંગ સંગ અંગરખી, ચોપીને રહી;
મુંથણ્ણીની શોભા ફેળી, મગન થઈ. ચિં ૩

જોઈ જોઈ મોહી રહી, લટકો એનો;
પ્રદ્યાનંદનો સ્વામી વહાલો, રગનો ભીનો. ચિં ૪

પદ ૧૫૫૬ મું.

જોડ બની રે મારે જોડ બની, હેલી છેગાળા સગાથે મારે જોડ બની. ટેક.

હું વહાલાને વહાલો, મારે હૈડાનો હાર;
છેગાળા સંગાથે નીત, નવલો વિહાર. જોં ૧

હું વહાલાને કાળે ગુથું, છેગલા કાળુ;
વહાલો મારે ગુંથી ખાંધે, કુલના ખાળુ. જોં ૨

ગોવાળાને સગે રાતો, ઉમંગ લયો.
ઉછંગે લેધને ઉર, ઉપર ધર્યો. જોં ૩

પ્રીત કરે તેથી ક્ષણ, ન રહે પરો;
પ્રદ્યાનંદનો સ્વામી વહાલો, ચતુર ખરો. જોં ૪

પદ ૧૫૫૭ મું.

રંગ રાતો રે ખેલે રંગ રાતો, પોતે પરિપ્રદ્ય ગોવાળાને રંગ રાતો. ટેક.

જગી મુનિ ખેડા, જેનું ધ્યાન ધરે;
તે ગોપીને આગે, ઉભો નરત કરે. રં ૧

શિવ પ્રદ્યા સરખા જેનો, પામે નહી પાર;
તે ગોકુલમાં ડોલે, થઈ નંદનો કુમાર. રં ૨

વેદ ને પુરાણ જેને, નેતિ નેતિ ગાય;
તે ગોપીના ઘરમાં પેસી, મહી માંખણ ખાય. રં ૩

ધન્ય ધન્ય વૃન્દાવન, ધન્ય ગોપી જ્વાલ;
પ્રદ્યાનંદ જેને થયા, ગોઠીડા ગોપાલ. રં ૪

પદ ૧૫૫૮ મું-રાગ ઈમન કલ્યાણ.

રસીક દુગનકે બાન, લગે મોય, રસીક દુગનકે બાન. ટેક.

બીન દેખે વીરહા તન તાવત, ભાવત નહી કહું આન. લં ૧

આય અચાનક મગ ખીચ લેટે, સુંદર શ્યામ સુખન.	લ૦	૨
આડી નજર વિલોકી મોઢું, કર ડારી શુભતાન.	લ૦	૩
દેખત થકીત ભાઈરી આલી, બૂલ ગઈ તન ભાન.	લ૦	૪
બ્રહ્માનંદ નવલ છબી પ્રીતમ, હર લીને મન પ્રાણ.	લ૦	૫

પદ ૧૫૫૮ મું.

નિરખે નંદકિશોર, નજર ભર નિરખે નંદકિશોર.	ટેક.	
મંદ મંદ મુખ મોરલી બળવત, શોભીત તન ચિત્ત ચોર.	ન૦	૧
છુટે પેચ પાઘ શીર સુંદર, આવત મેરી ઓર.	ન૦	૨
ગ્વાલ બાલ સખહી સંગ લીને, કીને ચંદન ખોર.	ન૦	૩
ગજગતી ચાલ અરુન દોહ લોચન, ચિત્ત ચોટચો તેહ કોર.	ન૦	૪
બ્રહ્માનંદ મગન ભઈ નિરખત, જેસે ચંદ ચકોર.	ન૦	૫

પદ ૧૫૬૦ મું.

ચપલ નયનસે ચિત્ત, લીચો મેરો ચપલ નયનસે ચિત્ત.	ટેક.	
મીલે અચાનક આય ડગર ખીચ, મોહન સખ જગ મીત.	લી૦	૧
મંદ મંદ મુખ હાસ અલોકીક, પહેરે સુભગ પટ પીત.	લી૦	૨
સન્મુખ આત બળવત મોરલી, ગાત મનોહર ગીત.	લી૦	૩
અંગીયા લાલ લાલ શીર પગીયાં, સુંદર તન શોભીત.	લી૦	૪
બ્રહ્માનંદ પીયા મુખ નિરખત, હો ગઈ ત્રિશુભાતીત.	લી૦	૫

પદ ૧૫૬૧ મું.

નિરખે નંદકુમાર, સખીરી નિરખે નંદકુમાર;	ટેક.	
પ્રપુલ્લિત બદન અધિક તન શોભા, રાજીત પુલન હાર.	સ૦	૧
ખીકસે નેન શ્યામ સુંદરકે, અરુન કમલ અનુસાર.	સ૦	૨
મેરી ઓર અજબ કરુણા કરી, હેરત વારમવાર.	સ૦	૩
કુંડલ કરન બંધ ભુજ બાબુ, સુભગ લલિત શણગાર.	સ૦	૪
બ્રહ્માનંદ પીયા સંગ મેરી, લગન લગી એક તાર.	સ૦	૫

પદ ૧૫૬૨ મું-રાગ કલ્યાણ.

ચતુર ધનશ્યામરી ચતુર ધનશ્યામ,		
રસીક પીયા મંદિર મોરે આવ.	ચ૦	ટેક.
મંદિર મોરે આવો શ્યામ ચતુર પીયા, નટવર સુંદર નાવ.	ચ૦	૧
દરસ પરસ કરી નાથ તીહારે, અતર હોત ઉછાવ.	ચ૦	૨
આય કહો રંગ રસકી બતીયાં, છતીયાંમે હોત હે ભાવ.	ચ૦	૩
બ્રહ્માનંદ કરત એહી વિનતિ, પલ એક દૂર ન જાવ.	ચ૦	૪

પદ ૧૫૬૩ મું.

રસીક પ્રજરાજરી રસીક પ્રજરાજ,	
કહો જ્યું તુમ બાલમ રસહુકી વાત.	૨૦ ટેક.
રસકી બાત કહો મનરંજન, ચીત મેરે અધીક સુહાત.	૨૦ ૧
અરુન કમલહલ નેન તીહારે, શ્યામ મનોહર ગાત.	૨૦ ૨
તેરો રૂપ દેખી પીયા મેરે, દગ ઘુંઘટ ન સમાત.	૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત તેરી છબી, લખી કોટીક મહન લખાત.	૨૦ ૪

પદ ૧૫૬૪ મું.

આવો જ્યું પ્રજચંદ આવો જ્યું પ્રજચંદ,	
મંદિર મોરે પ્રીતમ જીવન પ્રાણુ.	આ૦ ટેક.
પ્રાણુજીવન મોરે મંદિર પધારો, જગપતિ અપની જાન.	આ૦ ૧
તુમ વીન જ્યોર નહી પીય મોરે, નટવર દગકે બાન.	આ૦ ૨
અતરકી બતીયાં તુમ જાનત, સુંદર શ્યામ સુજાન.	આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ રહત ઉર અંતર, નિશ દીન તેરો ધ્યાન.	આ૦ ૪

પદ ૧૫૬૫ મું.

નયન શર મારે નયન શર મારે,	
મોહન મોય બુહુ કખાન ચઢાય.	ન૦ ટેક.
બુહુ કખાન બાન નટવરકે, ઉર વીચ લગ ગયે આય.	ન૦ ૧
લગત બાન કંછુ બીગત રહી નહી, પર ગઈ મૂરછા પાય.	ન૦ ૨
શુનસાગર છેલ ગીરધારી, મારી દગ ઠહરાય.	ન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ શ્યામકે લોચન, લગી ન ટકે ઘટમાંદ.	ન૦ ૪

પદ ૧૫૬૬ મું-રાગ હુમીર કલ્યાણુ.

મોહન મન બાયેરી, રસીક નંદનંદન દગ લલચાયેરી.	મો૦ ટેક.
ગજગતી ચલત પીયા ગીરધારી, સાંજકી વેરીયાં આયેરી.	મો૦ ૧
જરકસી પાલ લસત શીર ઉપર, બાનક ખૂબ બનાયેરી.	મો૦ ૨
કુંડલ કાન તાન શુભ ગાવત, કંદ્રપ માન હટાયેરી.	મો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ મહનમોહન લખી, પરમ નયન કૃણ પાયેરી.	મો૦ ૪

પદ ૧૫૬૭ મું.

મોહન મન માને, નવલ પ્રજલુપન જીવન જાનેરી.	મો૦ ટેક.
પુલનકી ગલ માલ બીરાજત, છબી નૌતમ રંગ ઠાનેરી.	મો૦ ૧
ઐહી મૂર્તિ નિરખત નીશવાસર, ગ્વાલ ફીરત મસ્તાનેરી.	મો૦ ૨

કુલનકરી છાઇ શીર પગીયાં, લમર ગંધ પટાનેરી. મોં ૩
 અદ્વાનંદ નાથ મન ભાથે, હુમ એહી હાથ ખીકાનેરી. મોં ૪

પદ ૧૫૬૮ મું.

મોહન છબી તેરીરી, રખુ નીશવાસર નેનન નેરીરી. મોં ટેક.
 સુંદર સ્થામ લલિત તન શોભા, ઘનહુસે લગત ઘનેરીરી. મોં ૧.
 છબી દેખનકું નદ ભુવનમે, આતહું સાંજ સવેરીરી. મોં ૨
 લાલ નયનહુંસે હરી લીની, શોભા કમલન કેરીરી. મોં ૩
 અદ્વાનંદ નવલ મૂર્તિમે, લગન લગી હે મેરીરી. મોં ૪

પદ ૧૫૬૯ મું.

મોહન નવરંગીરી, વાલમ વસી અતર નવલ કલંગીરી. મોં ટેક.
 પ્રીતી કરી પેહેરી તુમ પ્રીતમ, અજબ સુંદર તન અગીરી. મોં ૧
 મન ભાવન ગલ માલ ખીરાજત, ચલત હો ચાલ ત્રિભગીરી. મોં ૨
 બ્રુકુટી કુટીલ લલીત દોઉ લગીયાં, શીરપર પગીયાં ચંગીરી. મોં ૩
 અદ્વાનંદ નવલ નટનાગર, નવલ નેહુકે સંગીરી. મોં ૪

પદ ૧૫૭૦ મું-રાગ હુમીર કંટયાણુ.

એરી બનહુતે આવેરી કુજવિહારી, મોહન મો મન ભાવેરી. એં ટેક.
 પુલનકી ગલમાલ ખીરાજત, મધુરીસી બેન બજવેરી. એં ૧
 નેનનકી કરી સેન અલોકીક, પ્રેમીનકું લલચાવેરી. એં ૨
 આસપાસ મંડળ વ્યાલનકો, લખી વ્રજત્રિય સુખ પાવેરી. એં ૩
 મન રજન ઘનસ્થામ છબીપર, અદ્વાનંદ બલબવેરી. એં ૪

પદ ૧૫૭૧ મું.

મોહન મન લીનો બેન બજાય કે, નૌતમ બહુ કીનો. મોં ટેક.
 ચદન ખોર સહીત મોહિ ભેટયો, નન્દકિશોર પ્રવીનો. મોં ૧
 પગીયાં લાલ ચાલ ગજ ચાલત, ભાલ તીલક રંગ લીનો. મોં ૨
 કરુણા કરી ભીંજે દગ દોઉ, પ્રેમીજનકો બજનો. મોં ૩
 અદ્વાનંદ દેખી છબી ચઢત હે, દીન દીન રંગ નવીનો. મોં ૪

પદ ૧૫૭૨ મું.

એરી કુંવર કનૈયા મો મન લીનો, મધુરીસી બેન બજૈયા. એં ટેક.
 નન્દકિશોર સદન ગોપીનકે, માંખન ચોર ખવૈયા. એં ૧
 નિરખી નિરખી મન હરખી જશોમતી, થેઇ થેઇ નીરત કરૈયા. એં ૨

સુંદર નૌતમ તાન સુનાયકે, જાન પ્રાનહર દેયા. એ૦ ૩
અદ્વાનન્દ મહનમોહન સંગ, ખેલત ગોપ હુલેયા. એ૦ ૪

૫૬ ૧૫૭૩ મું.

મેં જાઉં બલીહારી શ્રીધનશ્યામકી, મૂર્તિ મનોહર પ્યારી. મે૦ ટેક.
સુખકે યન રેન દીન સમરુ, એન નેન સુખકારી. મે૦ ૧
ચન્દન ખોર સુધારી શ્યામરો, પહીરે હાર હજારી. મે૦ ૨
રૂપ અથાહુ નિરખી નટવરકું, ચાહુ જગતકી ટારી. મે૦ ૩
અદ્વાનન્દ મુકુંદ બહન છખી, દેખત ચન્દ લખારી. મે૦ ૪

૫૬ ૧૫૭૪ મું-રાગ હુમીર કટયાણુ.

એરી લાગત પ્યારી મુગટકી શોભા, વ્રજજનકું સુખકારી. એ૦ ટેક.
મનમોહન શીર મુગટ મનોહર, ધારે ગીરવરધારી. એ૦ ૧
ઉમંગ ભરી સખહી ચલી આવત, નિરખનકું વ્રજનારી. એ૦ ૨
નંગ જડે માંહી રંગરગ કે, ભધ અજબ છખી ભારી. એ૦ ૩
અદ્વાનન્દ મુગટ છખીપર, સરવસ ડાર વારી. એ૦ ૪

૫૬ ૧૫૭૫ મું.

શીર મુગટ ખીરાજે શ્યામ સુંદરકે, લખી છખી કદ્રપ લાજે. શી૦ ટેક.
સુંદર વરકી મુગટકી શોભા, નિરખત ભવદુઃખ ભાજે. શી૦ ૧
નર નારીનકી ભીર ભધ હે, નન્દહુંકે દરવાજે. શી૦ ૨
દેખત છખી બ્રજુભાન હુલારી, સુંદર સહિત સમાજે. શી૦ ૩
અદ્વાનન્દ મુગટ શીર ધાયો, રસીક પીયે વ્રજરાજે. શી૦ ૪

૫૬ ૧૫૭૬ મું.

એરી મે મુગટકું જોયો પ્રીતમકે શીર, તાતે મો મન મોહ્યો. એ૦ ટેક.
દેખી છખી દીલ ભધહું દીવાની, મહી અજહુ ન વિલોયો. એ૦ ૧
ભૂલ ગઈ ધર કાજ સખીરી, હુધહુંકું નહી દોહ્યો. એ૦ ૨
સુખ સાગર પીયકી લખી શોભા, હીયરેમેહી સુખ હોયો. એ૦ ૩
અદ્વાનન્દ મુગટ છખી લખીકે, મે તામે ચિત્ત પ્રોયો. એ૦ ૪

૫૬ ૧૫૭૭ મું.

એરી મેં બલબલ ગઈહું નવલ મુગટપર, દેખી મગનહોય રહીહું. એ૦ ટેક.
રત્નજડિત શીર મુગટ અલૌકીક, નિરખિ નિશંકિત ભધહું. એ૦ ૧
મૂર્તિ લખી નટવર મોહનકી, પરમ અજબ સુખ પઈહું. એ૦ ૨

રૂપ અલૌકિક રસીક પીયાકો, નીત નીત નિરખન જઈહું. એ૦ ૩
અક્ષાનંદ મુગટ અરુ મૂર્તિ, નેનનમે ધરી લઈ હું. એ૦ ૪

પદ ૧૫૭૮ મું-રાગ ભોપાળો કટયાણુ.

મારીવે મોય મોહન નજર કટારી. મા૦ ટેક.
એકાએક મીલે મોયે મગ ખીચ, છેલ છગન ગિરિધારી. મા૦ ૧.
કાસું કહુંરી કહો કુંન યુગે, પીર જગતસે ન્યારી. મા૦ ૨
અક્ષાનંદ ચૂર લઈ નિરખત, જીવન આશા ટારી. મા૦ ૩

પદ ૧૫૭૯ મું.

મંદિર પધારો પીયા શ્યામ સોહાગી. મં૦ ટેક.
કમલ નયન મોહન તમ કારન, લોક લજ્યા સખ ત્યાગી. મં૦ ૧
તન મનઘન અરુ પ્રાન સહીત, સખ ભેટ ધરુ તુમ આગી. મં૦ ૨
અક્ષાનંદ વદન નિરખનકું, રટન અહોનીશ લાગી. મં૦ ૩

પદ ૧૫૮૦ મું.

કહોજું સહુને પીયા રસહુકી બતીયાં. ક૦ ટેક.
મુખ યોલત હોજું તોતરી ખાંની, નેન લગત અતિ રતીયાં. ક૦ ૧
કુનકે સંગ જગે પીયા રજની, ડગત ચરનહુકી ગતીયાં. ક૦ ૨
અક્ષાનંદ કહે અતિ શોભીત, વીનચુન માળ જ્યું છતીયાં. ક૦ ૩

પદ ૧૫૮૧ મું.

શ્યામરે સહુને તેરે મુખકી મે પ્યાસી. શ્યા૦ ટેક.
શ્યામ સુંદર તવ વદન કમલ ખીન, અહોનીશ રહું મે ઉઢાસી. શ્યા૦ ૧
લલીત નવીન સુંદર લાવનતા, હેત નવલ જીત હાસી. શ્યા૦ ૨
અક્ષાનંદ રંગો ચરનન ઢીંગ, વગર મૂલકી દાસી. શ્યા૦ ૩

પદ ૧૫૮૨ મું-રાગ કાશી.

ઓરા આવો વારી રે રંગરેલ પુછું છું એક વાતડી રે, રસીયાજી તમને. ઓરા૦ ટેક.
કોલ દેધને તમે કહોને ક્યાં ગયાતા, ઘણીરે કીધી છે મુંથી ઘાતલડી રે. ૨૦ ૧
લોચનીયાં રે રંગચોળ થયાં છે, કેને સંગે રમી આવ્યા રાતલડી રે. ૨૦ ૨
નવસર હારની નોખી રે નોખી, લલી જો ઉઠી છે હીચે ભાતલડી રે. ૨૦ ૩
અક્ષાનંદના નાથ મનોહર, શીતળ કરી આવ્યા છાતલડી રે. ૨૦ ૪

પદ ૧૫૮૩ મું.

રંગભર વાઈ રે રુડી વેણુ સુંણીને થઈ ઘેલડી રે, રંગભીને વહાલે. રંગ૦ ટેક.
આજ હું ગઈતી બેની જમુનાને આરે, માથે હુતી પાણીડાંની હેલડી રે. ૨૦ ૧

મોરલીને નાદે મુને મૂરછા રે આવી, પડી ગઈ સુણતાં પેહેલડી રે. રં૦ ૨
અલખેલે મુજને ઉઠાડી, ખાંઘડી ગ્રહીને ખાંધી બેલડી રે. રં૦ ૩
અહ્માનંદના શ્યામ સંગાથે, થઈ છે આનંદ કેરી હેલડી રે. રં૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૪ મું.

પુલડે ખીછાવી છે મેં તો સેજ કોડીલા તારે કારણે રે, અલખેલા આવો. પુલડે૦ ટેક.
વાટડી બેઠને હું તો રસીયા રે વહાલા, આવીને ઉભી છું ઘર ખારણે રે. અ૦ ૧
મળવાની અભિલાષા રે મનમાં, હૈયું રહેતું બે નથી ધારણે રે. અ૦ ૨
વાલમ તુજ વીના થઈ છું બે વ્યાકુળ, સાસઉસાસ સંભારણે રે. અ૦ ૩
દરસ પરસ ઠરી દુઃખડું રે ટાળો, અહ્માનંદ બથે નીત વારણે રે. અ૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૫ મું.

ચિત્તમાં લાગી છે મારે ચોટ કહાનુડા કેરા નેણુની રે, સાહેલી બેને. ચિત્તમાં૦ ટેક.
લટકાં કરીને મારી* લગની લગાડી, લાવનતા બે મન લેણુની રે. સાહેલી૦ ૧
ચતુર સુબાણુ અલોકીક ચલણી, દીઠી છે છળી બે સુખ દેણુની રે. સાહેલી૦ ૨
મરમ ભરી અતિ સુંદર મૂર્તિ, વહાલપ લાગી છે એનાં વેણુની રે. સાહેલી૦ ૩
અજબ ઠળા અતિ દૃષ્ટિ અનોપમ, અહ્માનંદના સેણુની રે. સાહેલી૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૬ મું-સાગ હુસેની કાફી.

લાગી મુને આંખડલીની ચોટ રે, અલખેલા વહાલા. લાગી૦ ટેક.
જળજમુનાનાં હું તો ભરવાને ગઈતી રે, દેખી મુજસામી કહાડેલ દોટ રે. અ૦ ૧
અંતર પીડ અલોકિક ન ટળે રે, કરો કેઈ આવીને ઓસડ કોટ રે. અ૦ ૨
નટવરનાગર રંગીલાને નેણે રે, બેની હું તો થઈ ગઈ લોટપોટ રે. અ૦ ૩
અહ્માનંદના શ્યામ સલુણુની લીધી, મેં તો ચરણકમલની ઓટ રે. અ૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૭ મું.

લાગ્યાં મુને લોચનીયાંના બાણુ રે, રંગલીના વહાલાનાં. લાગ્યાં૦ ટેક.
જમુના નીર તીરે રંગભર રમતો રે, દીઠો મેં તો સુંદર શ્યામ સુબાણુ રે. રંગ૦ ૧
મોરલી વબડી માવે ધાયલ કીધાં રે, ચોરી વહાલે લીધાં છે મન પ્રાણુ રે. રંગ૦ ૨
જગપતિ છેલ મનોહર બેઠને રે, ભાગ્યાં મારાં ચિત્તડાંના ઉઠાણુ રે. રંગ૦ ૩
અહ્માનંદના નાથ સંગાથે રે, છે બે મારે આગુની ઓળખાણુ રે. રંગ૦ ૪

૫૬ ૧૫૮૮ મું.

હેલી મુને મારી મોહનરાય રે, રંગડાની કટારી. હેલી૦ ટેક૦
તનડાની આશા મેંતો સમજીને ત્યાગીરે, આવી મારે લાગી છે મનમાંદ્ય રે. રંગ૦ ૧

વીન દીઠે ઉર દરદ વધે છે રે, યેની પળ એક રહ્યું નવ જાય રે. રંગ ૦ ૨
 દરસ પરસ વીના નહી ટળે દુઃખડુ રે, તેનો હવે શો કરીયે ઉપાય રે. રંગ ૦ ૩
 અહ્માનંદના વહાલાને કાળે રે, મળવા મન મારુ અકળાય રે. રંગ ૦ ૪

પદ ૧૫૮૯ મું.

હેલી મુને કામણુગારે કહાન રે, કૌય કીધાં કામણીયાં. હેલીં ટેક ૦
 વનમાં વળડી રુડી મોરલી રંગીલી રે, વહાલે મારે સુંદર બીને વાન રે. કો ૦ ૧
 મનડું વીંધાણું મારુ ઘાયલ થઇ છું રે, તીખી એની વાંસલડીની તાન રે. કો ૦ ૨
 ઘેલી થઇને હું તો ઘરમાં ફરુ છું રે, સર્વે ભૂલી ભોજન પાન રે. કો ૦ ૩
 અહ્માનંદ કહે મુને જોઇને રે, કીધી વહાલે નેણાં કેરી સાન રે. કો ૦ ૪

પદ ૧૫૯૦ મું—રાગ કાશી સામેરી.

નયડીરો મોતી મારે રે, માણીગાર માવ છે જી. ન ૦ ટેક.
 શીશ જાતાં રે એરા ચરણ ન છંડું, એસો મારા ગનડો ઠેરાવ છે જી. ન ૦ ૧
 પ્રાણુઆધાર અતી ઘણો પ્યારો, રસીક સલુણો મજરાવ છે જી. ન ૦ ૨
 મોહન મીલણુતણો નીત મારે, અતિ ઘણો મનમાં ઉછાવ છે જી. ન ૦ ૩
 અહ્માનંદ કહે મજ જીવન, નવલ રંગીલો મારો નાવ છે જી ન ૦ ૪

પદ ૧૫૯૧ મું.

દીલડારો દીવો મારે હો, કેશર બીનો કહાન છે જી. દી ૦ ટેક.
 ગીત મધુરાં ગાવે મોરલી બબલે આછી, મુખમે ચાવે બીડાં પાન છે જી. દી ૦ ૧
 ઉપરણી સોનેરી રે ઝીણી પાઘડી અલોકીક, વહાલોજી રંગીલો બીને વાન છે જી. દી ૦ ૨
 જમનાની તીરે ઉભો શ્યામજો ગુમાની, ચિત્તડું લેવાની મન તાન છે જી. દી ૦ ૩
 અહ્માનંદ કહે એહી મૂર્તિરો, રાત દીવસ મારે ધ્યાન છે જી. દી ૦ ૪

પદ ૧૫૯૨ મું.

આંખડલીરો તારો પ્યારો રે, લટકાળો લાલ છે જી. આં ૦ ટેક.
 આંખડલીરો તારો પ્યારો નંદરોદુલારો, ચિત્તડાંમે રાખ્યા જેસી ચાલ છે જી. આં ૦ ૧
 નવલ રંગીલા નેણાં કુડળ જડાઉ કાને, પ્રેમીજન કેરો ધનમાલ છે જી. આં ૦ ૨
 ચંદન વિરાજે ખોર શ્યામરો ગુમાની, ઓઠી લીધી નવલદુસાલ છે જી. આં ૦ ૩
 અહ્માનંદ કેરો શ્યામ દોયલી વેળાતણો દામ, જગત જીત્યાની મારે ઢાલ છે જી. આં ૦ ૪

પદ ૧૫૯૩ મું.

શ્યામજો ગુમાની મારે રે, હૈડારો હાર છે જી. શ્યા ૦ ટેક.
 કમર કટારો અતી કામણુગારો, પાઘડીમાં સોના કેરા તાર છે જી. શ્યા ૦ ૧
 શરણાગતવચ્છલ ખીરદ સાચો, તેમું મારે અંતર કરાર છે જી. શ્યા ૦ ૨

મનમોહન તારી મૂર્તિ રે સાથે, પ્રાણથી અધીક મારે ખ્યાર છે જી. શ્યાં ૩
અદ્વાનંદરો જનમ સંગાથી, કેશર લીનો નંદકુમાર છે જી. શ્યાં ૪

પદ ૧૫૯૪ મું-રાગ કાફી.

પ્રીતઠી કરીને રાખું ખ્યારાને, આંખડલીમાં. પ્રીં ૮૬.
એક ઘડી અળગો નહીં મેલું, કહાનુડા કામણુગારાને. આં ૧
પ્રાણ સંગાતે એને પ્રોધને રાખું, મોહન જીવન મારાને. આં ૨
જતન કરીનેહું તો નહિ દઉં જાવા, વાલમ રંગીલા વંસીવારાને. આં ૩
અદ્વાનંદ કહે પલન વિસાર, પ્રીતમ લોચનીયાંના તારાને. આં ૪

પદ ૧૫૯૫ મું.

વહાલે મારે મોરલી વળડીને, ઘાયલ કીધી. વાં ૮૬.
મંત્ર લાણીને મારું મનડું લીધું, અંતરમાં ચટકી લગાડીને. ઘાં ૧
આડી નજરે જોઈ અલગેલે, રંગી મારી ખ્યારે રાડીને. ઘાં ૨
કહાનકુંવર ગુલતાન કરી છે, જગ કેરાં મૂળ ઉખાડીને. ઘાં ૩
અદ્વાનંદ કહે પીડ અલોકીક, વૈદ ન જાણે મારી નાડીને. ઘાં ૪

પદ ૧૫૯૬ મું.

તીખાં તીખાં લોચનીયાંને તાંણીને, મારેલ જાણે. તીં ૮૬.
લટકાળારે નંદજીનેરે લાલે, જોયું મુજ સામું એણે જાણીને. માં ૧
મજજીવન મારું મનડું વેધ્યું, ખબર નહીં સૈયર સમાણીને. માં ૨
કરવું ભૂલી કામ મંદિરીઆનું, ભરવું ભૂલી ગઈ પાણીને. માં ૩
અદ્વાનંદ કહે જગ વિસરાયો, દેખું એક મહીડા કેરાં દાણીને. માં ૪

પદ ૧૫૯૭ મું.

વારોને જશોદા ગીરધારીને, કહું છું માડી. વાં ૮૬.
હેત કરીને એણે સામું ભાળ્યું, મોહની લગાડી મજનારીને. કં ૧
પાતળીયે અમને પરવશ કીધાં, પ્રેમ કાંસ ગળે ડારીને. કં ૨
શું કરીયે રે કાંઈ જોર ન ચાલે, હવે અમે એથી બેઠાં હારીને. કં ૩
અદ્વાનંદ કહે દીલડામાં મારીને, આંચો છે પ્રેમ કટારીને. કં ૪

પદ ૧૫૯૮ મું-રાગ કાફી.

નટવર નેણની રે થઈ, અંતર આરમખાર, કટારી. નં ૮૬.
હાં રે હો જમુના પાણી હું ગઈ, લઈ સંગ સખી દશ ખાર, કટારી;
મુજ સામું જોઈ આંખડી મારી, કોડીલે નંદકુમાર, કટારી. નં ૧

હાં રે હો નેણુ કટારી નન્દલાલાની, ખુબ સજેલી ધાર, કટારી;
કરમનાં બંધન કાપીને ભીંતર, મરમનો લાગેલ માર, કટારી. ન૦ ૨
હાં રે હો લાગતા લોટપોટ થઈ, બેની રહી ન તન સંભાર, કટારી;
બ્રહ્માનંદ કહે મનડું વેધું, ડોલરીયે દીલદાર, કટારી. ન૦ ૩

પદ ૧૫૮૮ મું.

સલુણા શ્યામનાં રે, લાગ્યાં લોચનીયાનાં બાણ, આવીને. સ૦ ટેક.
હાંરે હો સરવે સૈયરના સાથમાં જતાં, માથે મહીની માણ, આવીને;
મારગમાં મુને સામો રે મળીયો, સુંદર શ્યામ મુજાણ, આવીને. સ૦ ૧
હાં રે હો વાટમાં વેહેતા વિકુલે મુને, આવીને દીધેલ આંણ, આવીને;
કરડી મેટે જોધને કહાને, મહીનું માચું દાંણ, આવીને. સ૦ ૨
હાંરે હો ચોટ લાગી મારાચિત્તમાં, તેણે પરવશ થઈ ગયા પ્રાણ, આવીને;
બ્રહ્માનંદને વાલમે વેધું, નેણુ કરી નીશાણ, આવીને. સ૦ ૩

પદ ૧૬૦૦ મું.

પાતળીયાના પ્રેમની રે લાગી, છાતડલીમાં સાંગ, અટારી. પા૦ ટેક.
હાં રે હો કરવું ભુલી કામડલું, ધરનું ભરવી ભૂલી માંગ, અટારી;
ઘાવ લાગ્યો મારુ તનડું ઘૂમે, જાણે પીધી લીલી ભાંગ, અટારી. પા૦ ૧
હાંરે હો પ્રાણજીવન કેરા પ્રેમની ખરછી, ખુબ તીખી ખરવાંગ, અટારી;
લાગતાં પેહેલી નિકલી વુઠી, સુંસરી સાંગોપાંગ, અટારી. પા૦ ૨
હાંરે હો ઘાવ ન રૂઝે કાંઈ ન સુઝે, લાગેલ જોર લોહાંગ, અટારી;
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર ભેદું, વેદના આંગોઆંગ, અટારી. પા૦ ૩

પદ ૧૬૦૧ મું.

કોડીલા કહાનનાં રે લાગ્યાં, આંખડલીના તીર, હિયામાં. કો૦ ટેક.
હાંરે હો ગાયને વાડે ગુણીયો લઈને, દોહવા હું ગઈતી ખીર, હિયામાં;
સામું જોઈ ચકચૂર કરી, મુને મજવાસી બળવીર, હિયામાં. કો૦ ૧
હાંરે હો ભાળતાં પેહેલું મનડું ભેદું, રહી નહી અંતર ધીર, હિયામાં;
ખહારલાં માણસ કોઈ ન ખુઝે, ઉંડો ઘાવ ગંભીર, હિયામાં. કો૦ ૨
હાંરે હો બાણ નટવર નાથનાં લાગ્યાં, રહું ન હાથ શરીર, હિયામાં;
બ્રહ્માનંદ કહે પીડ ઘણી જેમ, માછલું થોડે નીર, હિયામાં. કો૦ ૩

પદ ૧૬૦૨ મું-રાગ કાફી.

મુને કીધલ કહાનુડે રે, દીલ લઈને દીવાની રે. મુ૦ ટેક.
રૂપાળી રે ઉપડતી રેખું જોઈ એની, સુંદર ખુબ જીવાની રે. મુ૦ ૧

નટવર વેશ અલૌકિક નેણાં, માણીગર ડોલરીઓ ગુમાની રે. મું ૨
પાઘડલી રે છળીદાર પેચાળી, ગજગતી ચાલ એની મસ્તાની રે. મું ૩
અદ્વાનંદનો નાથ વિહારી, છેલે મુને નિશાની કરી આવી છાની રે. મું ૪

પદ ૧૬૦૩ મું.

ક્યાં ગયો કહાનુડો રે, સાનમાં ચિત્ત લઇને રે. ક્યાં ૦ ટેક.
તનડાની હું તો સુધયુધ ભૂલી, મોરલી વળડી ધીરે રહીને રે. ક્યાં ૦ ૧
વ્યાકુળ થઇને વન વન હુંહું, દિલાસા ખોટા અમને દઇને રે. ક્યાં ૦ ૨
હું ઉભી રે એનો માર્ગ હેરું, કોઇને સંગ ન મેલું કહીને રે. ક્યાં ૦ ૩
અદ્વાનંદના નાથને સારું, ડોલું છું દીલ દીવાની થઇને રે. ક્યાં ૦ ૪

પદ ૧૬૦૪ મું.

સામું જોઇને શ્યામળીએ રે, નેણુંની ચોટ લગાડી રે. સાં ૦ ટેક.
સર્વે સૈયરને સાથ લેઇને, નિરખવા ગઇતી હું કુલવાડી રે. સાં ૦ ૧
અલખેલે રંગરેલ અચાનક, વહાલે મારે મોરલી વળડી રે. સાં ૦ ૨
મરમાળે મારા અંતરમાંહી, ગુણીયલ પ્રીતકલી જગાડી રે. સાં ૦ ૩
અદ્વાનંદના વહાલાની મૂર્તિ, દેખવા ભાઇશ હું દા'ડી દા'ડી રે. સાં ૦ ૪

પદ ૧૬૦૫ મું.

શું બાણું શું થયું રે, પાણીડે હું ગઇતી રે. શું ૦ ટેક.
મનમોહન ખ્યારો સાંભો મળીયો, નજરું નજર થઇતી રે. શું ૦ ૧
શ્યામ ચતુરવર શ્યામળીયાને, ઘડી એક જોવાને રહીતી રે. શું ૦ ૨
વ્રજજીવન કાંઇક વાતડલી, કાનમાં આવીને કહીતી રે. શું ૦ ૩
અદ્વાનંદ વસી અંતરમાં છળી, એની છોગલીયાં સહીતી રે. શું ૦ ૪

પદ ૧૬૦૬ મું-રાગ કાફી.

સમજાવો કંઈ વાત, માડી તારા* કહાન કુંવરને. સં ૦ ટેક.
મંદિર આવીને મહીડાં અમારાં, જોર જોરાયે ખાત. માં ૦ ૧
ખાતાં ખાતાં જો નવ ખૂટે, દે છે માંકડલાંને દાત. માં ૦ ૨
નાના ગામમાં નહીરે ખંટાય, આવડો તે શ્યો ઉતપાત. માં ૦ ૩
અદ્વાનંદના વહાલાને વારો, કેડે પડ્યો છે દી ને રાત. માં ૦ ૪

પદ ૧૬૦૭ મું.

મેલોને ઘડીક મોરાર, માડી મારા મંદિરયામાં. મેં ૦ ટેક.
સાસુડી મારી ગામ સધાવી, નણ્ણલ ગઈ છે બહાર. માં ૦ ૧
જગજીવન વહાલો વૈદું રે બાણે, તેણે મને થાય છે કરાર. માં ૦ ૨

* “તમારા” પાઠાન્તર છે.

એકાંતે મળી મૂકવા આવીશ, નહિ રે લગાડું ઝાઝીવાર. મા૦ ૩
અક્ષાનંદના વહાલાને સાટે, આપું મારો નવસર હાર. મા૦ ૪

૫૬ ૧૬૦૮ મું.

માગ્યો દેને મુને માવ, માડી તારે પાપ પડું છું. મા૦ ટેક.
એકલડાં કાંઈ નથી રે ઉકલતું, ગોળીમાં મહીનો લરાવ. મા૦ ૧
આજ આપો તો બાધી ઉમરમાં, કાચ દીન ન કરું રાવ. મા૦ ૨
મોહનને મારે મંદિરીયે આવ્યાનો, છે મનમાં ભાવ. મા૦ ૩
અક્ષાનંદના નાથ સંગાથે, છે જો મારે ધરનો બનાવ. મા૦ ૪

૫૬ ૧૬૦૯ મું.

લૈ બવા દે તારો લાલ, માડી મારા મંદિર સુધી. લૈ૦ ટેક.
સામાસામું નેતરું સહાતાં, અજબ બને છે મારે તાલ. મા૦ ૧
જતન કરીશ હું તો જીવની પેરે, આવવા નહિ હઉં આળ. મા૦ ૨
નટવર ઉપર વારીને નાખું, ધરડાનો ધન માલ. મા૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે રાખીમ રજની, મુકી બાઈશ આવી કાલ. મા૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૦ મું—રાગ કાફી.

કામણ કહાનુડો કાંઈ બાણે રે, કામણ કહાનુડો કાંઈ બાણે રે;
એણે મંત્ર સાધ્યા છે કોઈ ટાણે રે. કા૦ ટેક.
નજરો નજર થયાં ન ચલાય, પડી જવાય છે પરાણે રે. કા૦ ૧
ચિત્તડામાં ચકચૂર થઈને, ઠોર રહેવાય તે ઠેકાણે રે. કા૦ ૨
મોરલડી વાતો મરમાળો, સામું બોધને ચિત્ત તાણે રે. કા૦ ૩
અક્ષાનંદના નાથના બહુ, ન મળે દીધે કાંઈ નાણે રે. કા૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૧ મું.

જમુના હું ગઈતી આજ પાણી રે, જમુના હું ગઈતી આજ પાણી રે;
મુને મળીયલ મોહન દાણી રે. જ૦ ટેક.
આડો આવ્યો છેલ અચાનક, એકલડી મુને બાણી રે. જ૦ ૧
મનમોહન હૈડા વીચ માર્યો, તીર નયનનો તાણી રે. જ૦ ૨
ઘાવ લાગ્યો રે ઘર દૂર થઈ ગયું, મારગમાં અટકાણી રે. જ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે તોજ જીવાય, વૈદ દેખાડો કહાનો આણી રે. જ૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૨ મું.

મોહન આંખડલી મુને મારી રે, મોહન આંખડલી મુને મારી રે;
તેણે તનડાંની સુરત વિસારી રે. મો૦ ટેક.
આરોપાર થઈ મારા અંગમાં, બાણે સાંગ અટારી રે. મો૦ ૧

મન લેદી તનડામાં ન ટકી, આવી દેખાણી અણી બહારી રે. મોં ૨
લાગી ચોટ ધરણીપર લોહું, મીન વછોયું જેમ વારી રે. મોં ૩
અદ્વાનન્દ કહે એજ બાણુ છે, વેદું કુંજવિહારી રે. મોં ૪

૫૬ ૧૬૧૩ મું.

મારેલ નેણુને મુને બાલે રે, મારેલ નેણુને મુને બાલે રે;
છેલે લાગ બેધને નન્દલાલે રે. માં ૧૬૧૩
મરમ તણી બરછી મને મારી રે, રાત દીવસ તે સાલે રે. માં ૧
લાગ્યો ધાવ ઢળી ધરણીપર, જતન કરીને કુંણુ ઝાલે રે. માં ૨
ઉડું તો ઉઠાય નહી મારુ, મનડું ત્યાંથી નવ ચાલે રે. માં ૩
અદ્વાનન્દ કહે કેમ જીવાય, એની મોરલડી ધર ધાલે રે. માં ૪

૫૬ ૧૬૧૪ મું.

પ્રીતમ પ્રાણુતે મોય ખ્યારોરી, પ્રીતમ પ્રાણુતે* મોય ખ્યારોરી;
છેલો નટવર નન્દદુલારોરી. પ્રીં ૧૬૧૪
મનમોહન ધર આતહે મેરે, સુખનિધિ સાંજ સવારોરી. પ્રીં ૧
નવલ છબિ સુંદર નટનાગર, અંતરકો ઉજ્યારોરી. પ્રીં ૨
પુરણ ચન્દ્ર વદન છબિ ખ્યારી, કારી નાથનહારોરી. પ્રીં ૩
અદ્વાનન્દ કરું નહી કબહું, નેનનસેં પલ ન્યારોરી. પ્રીં ૪

૫૬ ૧૬૧૫ મું.

સુંદર શ્યામસે હિત કીજેવે, સુંદર શ્યામસે હિત કીજેવે;
જીઠી લોક લાજ તણ દીજેવે. સુંં ૧૬૧૫
મનમોહન ખ્યારેકે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજેવે. સુંં ૧
મજાજીવન નંદલાલકી બંમી, સુનત સુનત નિત જીજેવે. સુંં ૨
આઠહી બામ કામ સોધ કીજે, શ્યામ ચતુર જ્યાતે રીજેવે. સુંં ૩
અદ્વાનન્દ નવલ છબિ પ્રીતમ, અંતરમે ધરી લીજેવે. સુંં ૪

૫૬ ૧૬૧૬ મું.

મોહન મોહની મોય ડારીવે, મોહન મોહની મોય ડારીવે;
તાતે કરી દીની જગ ન્યારીવે. મોં ૧૬૧૬
જહુવર જોર તિહારો બહુ, કોઊ નહિ સકત ઉતારીવે. મોં ૧
બહુકી મારી નંદહુંકે ધર, આતહું સાંજ સવારીવે. મોં ૨
લગી લગન મજરાજ તિહારી, લોક લાજ વિસારીવે. મોં ૩
અદ્વાનન્દ પીયા તેરો મૂર્તિ, પ્રાણુહુંસે મોય ખ્યારીવે. મોં ૪

૫૬ ૧૬૧૭ મું.

બંસી કુન તપ તે કીનોરી, બંસી કુન તપ તે કીનોરી;	
હરિકે અધર સુધારસ પીનોરી.	બં૦ ટેક.
બ્રાહ્મણવનકું લગત અતિ ખ્યારી, સુર તેરો સુંદર જીનોરી.	બં૦ ૧
તારે કરી આલાપત નટવર, નિત નિત રાગ નવિનોરી.	બં૦ ૨
છિંન એક મુખતે દૂર ન છંડે, ભાવ સહિત રંગ લીનોરી.	બં૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે ધન્ય બંસી, લૂટ સમે રસ લીનોરી.	બં૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૮ મું-રાગ કાફી.

મરમ કરીને મન લીધાંની હો, મરમાળા મારુનવલ મિજાણડા.	મ૦ ટેક.
મરમાળી મોરલીને રે નાદે, વ્રજવાસીને વશ કીધાંની હો.	મ૦ ૧
ગોકુલ કેરી ગોવાલની કેરાં, પ્રીત કરીને મહી પીધાંની હો.	મ૦ ૨
રંગભર રાસ રમાડીને અમને, મનગમતાં સુખ દીધાંની હો.	મ૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દના નાથ વિહારી, તમ સંગ કારજ સીધાંની હો.	મ૦ ૪

૫૬ ૧૬૧૯ મું.

નેણાં તારાં કામણુગારાંની હો, રંગભિના વહાલા લાલ વિહારીડા.	ને૦ ટેક.
કામણુગારા કહાન અલૌકિક, તીન ભુવન થકી ન્યારાની હો.	રંગ૦ ૧
લોચન કેરી ચોટ લગાડીને, પ્રોધને લીધલ પરખારાંની હો.	રંગ૦ ૨
નેણુ બાણુ તીખાં નટનાગર, અજબ અનૂપ અટારાંની હો.	રંગ૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે બાલમ તમે, હરી લીધાં મનડાં હમારાની હો.	રંગ૦ ૪

૫૬ ૧૬૨૦ મું.

મહીડાંના દાણુ આવી માગેની હો, અલવિલો છોરો નંદમહરનો.	મ૦ ટેક.
ઘાટ વાટ વેહેતાં નિત ઘેરે, માટ ગોરસ કેરાં લાંગેની હો.	અ૦ ૧
છેડ કરે છોરા લેઈ સાથે, કેડ અમારે નિત લાગેની હો.	અ૦ ૨
પુલની માલ કેશરીયે ફેટે, નવલ કસુંબલ પાગેની હો.	અ૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે સાંજ સવારો, આવીને ગિભો રહે આગેની હો.	અ૦ ૪

૫૬ ૧૬૨૧ મું.

મહીડાં લૂટે છે આવી માડીની હો, લટકાળો તારો લાલ જશોદા.	મ૦ ટેક
મોરલી હાથ છોગલીયાં માથે, સાથે છોકરડાં કેરી ધાડીની હો.	લ૦ ૧
લૂટી લૂટી મહી લેવાની આવડી, તે ટેવ શીદ પાડીની હો.	લ૦ ૨
ગોકુલીયામાં કેમ રે રહેવાશે, ગીરધર રા'ડ લગાડીની હો.	લ૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે નૃપ આગે કેહેશું, અમે વાત ઉઘાડીની હો.	લ૦ ૪

પદ ૧૬૨૨ મું-રાગ કાફી.

ખંસીકો બજેયો મેરી ગેલ પયોરી, મેરો ખંસી બજાયકે મન હુર લીનો. ખં ૦ ટેક.
મે મહી બેચન જાત સખી મગ, વિચ મીલ્યો મોય કુંવર પ્રવિનો;
મટકી ફેરી તોરી તન અંગીઆં, જોરેવારી કરકે મહિ પીનો. ખં ૦ ૧
એકાએક લેટ લઈ વનમેહી, ચરિત અનુપ જાત નહી ચીનો;
કહા કર કછું વશ નહીં મેરો વે, બલવંત મેરે બલ ખીનો. ખં ૦ ૨
નહી કછુ ડરત કરત મન લાયો, લાડકવાયો કુંવર નવીનો;
કહા કરીયે અબ આ ગોકુલમે, રહન ન દેવત કહાન રંગભીનો. ખં ૦ ૩
કહાં જાયે ઠઉ ઠોર ન સૂજે, તાતે હમકું સખ દીનો,
પ્રદ્યાનન્દ રહ્યો નહી જાવત, કહા જાનું અનને કહા કીનો. ખં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૩ મું.

ખંસીકે બજેયે ખંસી નીપટ બજાઈ, ધૂન નેક સુનત સમ સુધ ખીસરાઈ. ખં ૦ ટેક.
સખિયન સાથ માથ મટુકી લેઈ, ચક્કી જાત હતિ મગ માંહી;
આય અચાનક કહાન મીલે મોય, સાન કરી નેનન સમજાઈ. ખં ૦ ૧
અતિ કામણુ યાકી ખંસી મહિ, જો સુનહે સો કુશલ ન જાઈ;
કછુ કરી દેત રહત તહાં થિર હોય, લેતે હેર મન લગન લગાઈ. ખં ૦ ૨
દરસ પરસ ખીન રહ્યો નરી જાવત, વ્રહ તાવત અંતર અકુલાઈ;
પાસ ન રખે દેત નહિ દેખન, વિન દેખે વન હું નહી જાઈ. ખં ૦ ૩
નોતમ રીત ચિત્ત નહીં આવત, ચરિત્ર અનંત અપાર સદાઈ,
પ્રદ્યાનન્દ લાયે વશ યાકે, કછુ સરધા કછુયેક જોરાઈ. ખં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૪ મું-રાગ કાફી.

કહાનુડે ધૂતારે ઘેલી મુને કીધી રે, અલખેલે વહાલે. કં ૦ ટેક.
કાંઈ કાંઈ કામણુ મોરલીમાં કીધાં, સુધ યુધ સર્વે હરી લીધી રે. અં ૦ ૧
ભોલી મુજને દેખી ભરમાવી, વચન સુણાવી મનડે વીધી રે. અં ૦ ૨
ઘેલી થઈ ગૃહ કાજ ન સુજે, લોક લખ્યા તણ દીધી રે. અં ૦ ૩
શ્રીરંગના સ્વામી સંગ રમતાં, ટળિયા તાપ ત્રિવિધિ રે. અં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૫ મું.

પીયુઠા સંગાથે પ્રીત ખંધાણી રે, નવ છુટે આલી. પીં ૦ ટેક.
કીધા કોટી ઉપાય ન ધૂટે, પુરવને લેખે હું અરપાણી રે. નં ૦ ૧
આ સુખ ક્યાંઈન કેહેવાયે એવું, જેવું છે તેવું રહેવું મન જાણી રે. નં ૦ ૨
નવલ પીયાસે નેહ કીયા હે, પંથ લીયા હે નીરવાણી રે. નં ૦ ૩
શ્રીરંગ લગન કીન શ્યામસે, હો ગઈ હુંપહ હાણી રે. નં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૬ મું.

ખંસીકે બળેયે મોહી ભરમાવી રે, સાહેલી જોને. ખં ૦ ટેક.
 કાંઈક મંત્ર એની મોરલીમાં, શ્રવણ સુણતાં શુદ્ધ હરાવી રે. સાં ૦ ૧
 કાંઈ બાણું કામણ કાંઈ કીધું, લીધું મન લગન લગાવી રે. સાં ૦ ૨
 સુંદર વદન સલુણી મૂરત, નિરખતહી મન ભાવી રે. સાં ૦ ૩
 શ્રીરંગના સ્વામીને ચરણે, પ્રીતડી બધાણી અતિ આવી રે. સાં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૭ મું.

સાંવરી સુરત લાગે મોયે ખ્યારી રે, નવ મેલું આલી. સાં ૦ ટેક.
 બાલ વિશાલ લલિત છબિ લોચન, વદન કમલ પર વારી રે. નં ૦ ૧
 અંગ અંગ છબિ નિરખી પીયા મોયે, લોચન લોભ લગારી રે. નં ૦ ૨
 અખ તો રહ્યો ન જાય યાહી બીનુ, કીધા કોટ વિચારી રે. નં ૦ ૩
 શ્રીરંગ લાગો રંગ પીયા સંગ, અંગ દીયા અરપારી રે. નં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૮ મું-રાગ કારી.

નેનુડા જોર નજરાવે, પીયા તેરે નેનુડા જોર નજરાવે. પીં ૦ ટેક.
 નેન બાનસે પ્રાન લીયા હે, મોય કસી ભર મારાવે. પીં ૦ ૧
 બેનુ મન વેધાય ગયો હે, નેનુ નેક નિહારાવે. પીં ૦ ૨
 અખ પીયા વશ હોઈ રહી હું, ભૂલ ગઈ સંસારાવે; પીં ૦ ૩
 શ્રીરંગકે અતરકી જાનન, પ્રીતમ પ્રાન પીયારાવે. પીં ૦ ૪

પદ ૧૬૨૯ મું.

નેનુમે કહ્યું ટુનાવે, પીયા તેરે નેનુમે કહ્યું ટુનાવે. પીં ૦ ટેક.
 નેક નજર ભરી મોય નિહારી, ભૂરકી ડારી કહ્યું કિનાવે. પીં ૦ ૧
 પિય નેન આસક્ત લઈ જળ, લાગત જગત અલુનાવે. પીં ૦ ૨
 કહા કહું વે બનત ન કહુતે, મે મુખ ગ્રહી રહી ચુનાવે. પીં ૦ ૩
 શ્રીરંગકી અરજ સુની લીજે, નેનુસે ફર ન હુનાવે. પીં ૦ ૪

પદ ૧૬૩૦ મું.

નેનુસે લગા નેડાવે, પીયા તેરે નેનુસે લગા નેહડાવે. પીં ૦ ટેક.
 નેડા લગા વારી શુદ્ધ વિસરાઈ, પરવશ હો ગયા મેરા દેહડાવે. પીં ૦ ૧
 તન મન ધન લીન સખ મેરા, પલ નહી છોડું તેરા કેડાવે. પીં ૦ ૨
 નેન લગત સમ વિગત રહી નહી, હો ગયા જગત નીભેડાવે. પીં ૦ ૩
 શ્રીરંગ કાજ સુધાર લીયા હે, પાર કીયા ભવ બેડાવે. પીં ૦ ૪

૫૬ ૧૬૩૧ મું.

સાંવરે કછુ કિતાવે, આલી મોહિ સાંવરે કછુ કિતાવે. આ૦ ટેક.
 બંસી બબથ સુનાય સખીરી, લાલન મન હર લિતાવે. આ૦ ૧
 હાલખિહાલ કીચે સાંવરેને, ના કછુ ખબર રહીતાવે. આ૦ ૨
 લોક લાજ અહ કાજ વીસારી, શોકને હરખ રહીતાવે. આ૦ ૩
 શ્રીરંગ ચરન કમલ ચિત્ત લાયકે, જન્મ સુફલ કરી લીતાવે. આ૦ ૪

૫૬ ૧૬૩૨ મું-રાગ કાફી.

કહાનુડે પ્રેમકટારી રે, મનડામાં મારી; ૬૦ ટેક.
 બા દીનતે લાગી તા દીનતે, જીવન આશા ટારી રે. ૬૦ ૧
 તીજે વાટ ઘાટ ધન આલી, અતિ ઓપત અણીઆરી;
 મોય અચાનક મારી મોહન, નિકસ ગંધહિ પારી રે. ૬૦ ૨
 યા પીડાકી ખાત અલૌકિક, કયા જાણે સંસારી;
 બાકું ધાવ લગા સોઈ જાણે, પ્રેહીજન કોઈક વિચારી રે. ૬૦ ૩
 અનંત ઉપાય કરો ઔષધ, કોઈ કોઈસે લગે નહી કારી;
 પ્રદ્ધાનનંદ વૈધ ઓહી આવે, તે હોયે તરત કરારી રે. ૬૦ ૪

૫૬ ૧૬૩૩ મું.

ડસી ગયો કહાનડ કાળો રે, નટવર નનંદુલારો રે. ૬૦ ટેક.
 જખતે ડંખ લાગ્યો હે તનમે, હોત હે દરદ અપારો રે. ૬૦ ૧
 મેં સુતી ભરનિદ્રામે, ખબર ન સાર અસારો;
 આય અચાનક ડંખ લગાયો, હો ગયો જગ નિસ્તારો રે. ૬૦ ૨
 રોમ રોમ તન વ્યાપ રહ્યો હે, યાકો જહુર અટારો;
 બાકું લગે હોતહે તાકો, જીવ લીચે છુટકારો રે. ૬૦ ૩
 ઔષધ જડી મંત્ર નહી લાગે, કોઈસે ન હોત કરારો;
 પ્રદ્ધાનનંદ દરદ સખ જાવે, વૈધ આવે જે બંસીવારો રે. ૬૦ ૪

૫૬ ૧૬૩૪ મું.

વહાલીડે વેણુ વળડી રે, ચિત્તડામાં ચટકી લગાડી રે. ૫૦ ટેક.
 સાંભળતાં સુધયુધ વિસરાવી, અંતર પીડ ઉઠાડી રે. ૫૦ ૧
 આ વંશીમાં બાહુ અતિશે, જે કોઈ સુને ચિત્ત આડી;
 વરણાશ્રમ કુલ લોકવેદક, અંતર મીટ જાચે આડી રે. ૫૦ ૨
 મેં સુતીતી નીજ ઘર માંડી, ત્યાં કરી સાન જગાડી;
 સુષુતાં તુરત અંતર ભઈ સમતા, મમતા બલ ઉખાડી રે. ૫૦ ૩

શ્યામ સુભાષુ નવલ પીયા સાથે, રંગની મચવી છેહો રાડી રે;
બ્રહ્માનંદની એજ વિનંતિ, દરશણ ચહીયે દા'ડી દા'ડી રે. વ૦ ૪

પદ ૧૬૩૫ મું.

મોહન મહીને દાણી રે, મનડાને લીધું તાણી રે. મો૦ ટેક.
આય અચાનક વંશી વાજી, સુણતાં સમ ભરમાણી રે. મો૦ ૧
પેહલ્લી પ્રીત પછે પરહરવું, આવડી મોર ન જાણી;
હાવભાવ નીરખન મન ભાવન, લાવનમેં લોભાણી રે. મો૦ ૨
તીખે નેન યેન મુખ સુંદર, બાનક શુભ શુભ વાણી;
કછુ વિચાર કીયો નહીં મે તો, દેખત સમ ભરમાણી રે. મો૦ ૩
અખ તો મગન ભધ મે એહી સંગ, લોક લજ્યા મન નાણી;
બ્રહ્માનંદ પ્રગટ પ્રીતમકી, છાપ અચલ ઠેરાણી રે. મો૦ ૪

પદ ૧૬૩૬ મું-રાગ કારી.

મારે કહાનુડાથી ખ્યાર, મહી વલોવા મેલજો, જશોદા. મા૦ ટેક.
મહી ઝાઝુ અને માટ છે મોટું, વલોણે બહુ ભાર;
ઘરનાં સરવે ગામ ગયાં છે, હું નાનકડી નાર. જ૦ ૧
વલોણાંની વિધમાં વહાલો, જાણે નંદકુમાર;
સામાસામું નેતર સાધને, તાણસું વારમવાર. જ૦ ૨
ઝાઝું માખણ જમવા આપીશ, શાકર મેવા સાર;
બ્રહ્માનંદના વહાલા ઉપરે, જામશ હું બલિહાર. જ૦ ૩

પદ ૧૬૩૭ મું.

મોહનજીને મેલજો મારી, ગાવડી દોવા કાજ, જશોદા. મો૦ ટેક.
ખીજ કોઇને ધીરતી નથી, દેખીને કાઢે વાજ;
દૂધનું ટીપું ત્યાં મળે જો, મેહર કરે મહારાજ. જ૦ ૧
કાનજી પાસે કામ કરાવતાં, આવે છે મુને લાજ;
શું કર સાસુ ગામ સધાવ્યાં, એકલી છું ઘરે આજ. જ૦ ૨
જીજિત કરીને હું જમાડીશ, દુધ દહીની ઝાઝ;
બ્રહ્માનંદના વહાલાને જોઈને, દીલની જાશે દાઝ. જ૦ ૩

પદ ૧૬૩૮ મું.

મંદિરીયું રખવાળવા તારા, માવને ઘડી એક મેલ, જશોદા. મં૦ ટેક.
ઘર રેહુ માંહીં માલ ઘણો, હું જાઉં છું ભરવા હેલ;
મંદિર માર તો સચવાય જો, આવી યેસે અલમેલ. જ૦ ૧

આંગણીયું રળીયામણું, ત્યાં કરશે સુંદર ખેલ;
અણુઝી તે સણુઝાવસે મારે,* સુતરધંની ફેલ. જ૦ ૨
દૂધ ઢહીનાં માટલાં મારે, લયીં છે છેલાછેલ;
પ્રદ્ધાનંદના વહાલા સંગ વધશે, આનન્દ કેરી વેલ. જ૦ ૩

પદ ૧૬૩૯ મું.

મંદિર મારે મેલમે, છે કહાનુઝાથી કામ, જશેઠા. મં૦ ટેક.
કેહવું છે એકાંતમાં, આંહીં નથી લેવાતું નામ;
અંતરગતની વાતડી મારી, જાણે છે સુંદર શ્યામ. જ૦ ૧
વાલમજીને ઉપરે વારું, લેઈ મારું ધન ધામ;
લાગી છે નન્દલાલની મુને, જંખના આહુ જામ. જ૦ ૨
એ જોયા વિના થાયે નહીં મારે, અંતરમાં આરામ;
પ્રદ્ધાનંદના વહાલાને મળવા, હૈડે મારે હામ. જ૦ ૩

પદ ૧૬૪૦ મું-રાગ કનડો.

ખ્યારે તેરી વંકી પગીયાં, બસી ગઈ મોરી છતીયાં હો. ખ્યા૦ ટેક.
વસ ગઈ છતીયાં મે વીસરત નાંહી, રંગીત કસુખી રંગની કીરતીયાં હો. ખ્યા૦ ૧
કુલન ગેઠ લીયે કર ડોલત, ગડ ગઈ અંખીયાંમે ગજ ગતીયાં હો. ખ્યા૦ ૨
મોહનલાલ રસીક તેરી મૂર્તિ, લખીકે પ્રસંન ભઈ મેરી મતીયાં હો. ખ્યા૦ ૩
ખ્યારી લગત વનમારી સંભારી, પ્રદ્ધાનંદહુકે પીયા તેરી બતીયાં હો. ખ્યા૦ ૪

પદ ૧૬૪૧ મું.

શ્યામરે છખી જાહુગારી, દેખત દીવાની ભઈ હું હો. શ્યા૦ ટેક.
પગીયાં લાલ લાલકી શોભા, નિરખીકે દેહ ગેહ ભૂલ ગઈ હું હો. શ્યા૦ ૧
માનહું ભમર કમલ તટ ઝગરત, જુકુટી કુટીલ ઉર ધરી રહી હું હો. શ્યા૦ ૨
અંખીયાં અરુન અધીક અણીયાળી, તેહી કરી ચકચૂર હો ગઈ હું હો. શ્યા૦ ૩
પ્રદ્ધાનંદ ધનશ્યામ તીહારી, મૂર્તિ નવલ દગ રખી લઈ હું હો. શ્યા૦ ૪

પદ ૧૬૪૨ મું.

કહાના તેરી અંસરીને, બાવરીસી કરી ડારી હો. ક૦ ટેક.
બાવરી ભઈ મેં નિશ દીન ડોલું, શ્રવન સુનત સુધ બુધ ટારી હો. ક૦ ૧
પરવશ હોય ફીરત હું નિશ દીન, સાસુ નણ્ણદીયાં બોલત ગારી હો. ક૦ ૨
જમુનાકે તટ બજત મોરલીયાં, પ્રાનનહુસે લગત ખ્યારી હો. ક૦ ૩
નવલ પીયા ધનશ્યામ તીહારી, અંસરીપેં પ્રદ્ધાનન્દ બલિહારી હો. ક૦ ૪

* જે સુતરની આટી ધુચવાયી ગયેલી છે, તે ઢકેલી આપશે.

પદ ૧૬૪૩ મું.

ગૈયાં મેં તો કેસે ચારું, ખીજવત બલભધઆ હો. ગૈં ૦ ટેક.
 ખીજવત મોય કરત ઠંગ બાજી, ગ્વાલ હસત કર તારી હધ્યાં હો. ગૈં ૦ ૧
 મોકુ ઝોર ખતાવત જનની, બલ કહે જસોમતી મેરી મૈયા હો. ગૈં ૦ ૨
 આપ કહત સખ ગૈયાં મેરી, મોય કહત હે બેકાતા લૈયા હો. ગૈં ૦ ૩
 અહ્માનંદ સુનત, નંદ રાની, મુખપર જસોમતી બલ જધયા હો. ગૈં ૦ ૪

પદ ૧૬૪૪ મું-રાગ કનરો માઠ ત્રેતાળો.

મોય શ્યામ સહુનો પ્યારોરી, એહી ચરને મેરો ચિત્ત લોભાનો. મોં ૦ ટેક.
 તેહી છબી નિરખત થકીત ભધર્હુ, વાંકે નેન વારો. મોં ૦ ૧
 ચાકો રૂપ અનુપમ આલી, વનમાલી શોભીત મતવારો;
 જનમ હરત કરત મન ભાયો, દેખ્યો નંદહુલારો. મોં ૦ ૨
 સુંદર શ્યામ સુબન શ્યામરો હે, પીય જીવન પ્રાન હમારો;
 અહ્માનંદ ઠમલ દગ પ્રીતમ, નેક ન કરહુ ન્યારો. મોં ૦ ૩

પદ ૧૬૪૫ મું.

મન શ્યામ સહુને લીનારી વંશી, વળય સુનાયકે આલી. મનં ૦ ટેક.
 કહા કરહુ કછુ બનત ન કહતે, કહા જનું કહા કીનો. મનં ૦ ૧
 હોત ન ચેન રેન દીન આલી, બીન દેખે પ્રીતમ પરવીનો;
 મહુ તન વ્યથા અધિક ઉપજવત, ભેટું કબ રંગભીનો. મનં ૦ ૨
 મોકુ ઝોર કછુ ન સુહાવે, પ્રેમ સુધા પ્રીતમ મુખ પીનો;
 અહ્માનંદ શ્યામ સુંદરકું, તન મન ધન સખ દીનો. મનં ૦ ૩

પદ ૧૬૪૬ મું.

વર શ્યામ સહુનો નીકોરી, લલિત છબી સુંદર અતિ રાજત. વરં ૦ ટેક.
 બાલ વિશાલ લાલ કરુણામય, જીવન પ્રાણુહે જીકો. વરં ૦ ૧
 નટવર લેખ દેખ ભધચકીત, ત્રિભુવનનાથ સખનકો ટીકો;
 પ્રીતમ વદન નિરખકે પાયો, ફલમે દેહુ ધરીકો. વરં ૦ ૨
 જરકસી પાધ અનોપમ સેહુરો, જામો શોભિત અંગ જરીકો;
 અહ્માનંદ નવલ પ્રીતમ બીન, સખ જગ લાગત પ્રીકો. વરં ૦ ૩

પદ ૧૬૪૭ મું.

મન શ્યામ સહુનો ભાવેરી, નૌતમ રૂપ નવલ છબી પ્રીતમ. મનં ૦ ટેક.
 નવલ છબી પ્રીય પ્રીતમ નિરખત, હરખત ચિત્ત હરાવે. મનં ૦ ૧

નૌતમ તાન કહાન છબી કૌમલ, ગાન અજબ મધુરે સુર ગાવે;
પ્રેમ ભુક્ત વંશી પ્રીતમકી, સુનતાં ચિત્ત લલચાવે. મન૦ ૨
સુંદર શ્યામ સુબન સાંવરે, ઠરુનાનિધિ દીલજાન કહાવે;
અદ્વાનંદ શ્યામ સુંદર બીન, ઉર કછુ ન સોહાવે. મન૦ ૩

૫૬ ૧૬૪૮ મું-રાગ બિહાગ.

પીયા મેરા જીવન પ્રાનરી, નેનનમેં રાખું. પી૦ ટેક.
મનમોહન બિન મોઢું આલિ, અંતર રુચે નહિ આનરી. ને૦ ૧
સુંદર શ્યામ સુબન સાંવરે, તેરી સંગ મેરી તાનરી;
આહું પોહોર નિરંતર મેરે, રહતહો યાકો ધ્યાનરી. ને૦ ૨
પુરણ ચંદ્ર વદનકી શોભા, નાસા દીપ સમાનરી;
અદ્વાનંદ વસી ઉર અંતર, કમલ નેન છબી કહાનરી. ને૦ ૩

૫૬ ૧૬૪૯ મું.

સુન સખી નૌતમ વાતરી, મેં કહતહું તોસે. સુ૦ ટેક.
આજ પીયા મેરે મંદિર આચે, રસિક મનોહર રાતરી. મે૦ ૧
ચિત્તકે ચોર જોર દ્રગ વંકે, ગૌર અલૌકિક ગાતરી;
ભૂજ ભિરી બિરી મુખ દિની, પુનિ પુનિ કંઠ લગાતરી. મે૦ ૨
સુંદર વદન કમલકી શોભા, દેખ ભમર લોભાતરી;
અદ્વાનંદ નવલ પ્રીતમકી, છબી વરણી નહી જાતરી. મે૦ ૩

૫૬ ૧૬૫૦ મું.

રંગ મહલ નંદલાલ, આચેરી મેરે. રંગ૦ ટેક.
ટેહી પાઘ અજબ શિર ધરકે, શોભિત બાલ વિશાલરી. આ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ ભૂષણ રાજત પૂરણ, હિત પ્રતિપાલરી;
શોભા ધામ શ્યામ સુંદર તનુ, માનુંહુ તરુન તમાલરી. આ૦ ૨
તિખે નેન મેન મદ ગંજન, બોલત વેન રસાલરી;
અદ્વાનંદ નવલ છબી પ્રીતમ, નિરખત ભઈ નિહાલરી. આ૦ ૩

૫૬ ૧૬૫૧ મું.

રસિક પીયા પ્રજરાજરી, કહો બુ સાચી. ર૦ ટેક.
કાલ કહાં રજની તમ ખેલે, આગે હમ ઘર આજરી. કહો૦ ૧
તાન માલ શુલતાન હોય કે, કેહી સંગ કીયો સમાજરી;
બિન શુષ્ક ઉર મોતિનકી માળા, નેન બેનમેં લાજરી. કહો૦ ૨
અતિહી પ્રવિણ નવીન શ્યામરે, હો તુમ દિન નવાજરી;
અદ્વાનંદ બઈ સંગ જાગે, કીને તાકે કાજરી. કહો૦ ૩

પદ ૧૬૫૨ મું-રાગ બિહાગ ચૈતાલ.

હો ખ્યારે કોણ કાજ આયે આજ, જાઓજી જાઓ જહાં લાગી પ્રીત. હોં ૧
વાહીકો સહન નીકો રૂપ રંગ તાન માન, વાહિ સંજ રીજ ભીજ શ્યામ ચિત્ત. હોં ૨
હમસું કહત ઔર રીજ ખુજ ઔર ઠોર, વિન શુન માલા ઉર અધિક શોભીત. હોં ૩
અક્ષાનંદ હુકે પ્રાન કુંવર રંગિલે કહાન, રસિક તીહારી હમ જાની રીત. હોં ૪

પદ ૧૬૫૩ મું.

મોહનલાલ મેરે ઘર આયે, ધરજત ચંદા નહિ કીજે ભોર. મોં ૧
આજકી ઉભરી રેન મીલે પિયા સુખ દેન, શ્યામરો સલુણે છેલો ચિત્ત ચોર. મોં ૨
દેખી કે મગન ભઈ ભવ હુકી ભુખ ગઈ, કમલ નયન આયે નંદકિશોર. મોં ૩
અક્ષાનંદ હસ હસ કરી મોય રસબસ, નિરખત પલપલ મોરી ઔર. મોં ૪

પદ ૧૬૫૪ મું.

સુંદર શ્યામ ખ્યારે મતવારે, રહો જું રસિક મોરે ભુવન રાત. સું ૧
સુની જે નંદકિશોર કહત હું કર ભેર, માનો જું નવલ પિય એહી ખાત. સું ૨
મિલન તિહારો ભયો મન મોરો રીઝ રહ્યો, શ્યામજે સલુણે તેરે ગાત. સું ૩
હસની તિહારી નિકિ જીવનહુ મેરે જીકી, અક્ષાનંદ દેખે કુરબાન જાત. સું ૪

પદ ૧૬૫૫ મું.

પ્રીતમ જાવા દીજે દાન લીજે, કાહેકું કરત રાર ફેર ફેર. પ્રીં ૧
કાલ તો મટુકી મોરી જાનખુજ તુમ ફોરી, આજહુ લગે હી એસો કહા અંધેર. પ્રીં ૨
એહી નગરીકે માંહિ શાહકો નિભાવ નાહી, ઠાકરકો ઠીક નાહી ઘાટ લેત ઘેર. પ્રીં ૩
અક્ષાનંદ હુકે શ્યામ રાખીએ તિહારો ગામ, દીજે નહુ મારો નામ ભઈ અવેર. પ્રીં ૪

પદ ૧૬૫૬ -રાગ બિહાગ.

આવોજી મેરે મોહોલમે ઝજરાજ, વારિ નવલ પ્રીતમ નંદલાલરી. આં ૧
મનમોહન મોરે મોહોલ પધારો, ઓઢીકે નવલ દુસાલરી. આં ૨
શ્યામ રસિક શિર પાઘ સુરંગી, તિલક મનોહર ભાલરી. આં ૩
અક્ષાનંદ કહે ગિરધારી, કીજીયે મોય નિહાલરી. આં ૪

પદ ૧૬૫૭ મું.

મોહન તેરી મોરલી લાગે ખ્યારી, છેલ ચતુર ઘનશ્યામરી. મોં ૧
ખેહદ રાગ આલાપત વંશી, સમહિ સુર તીન આમરી. મોં ૨
અંસી ટેર સુનત અક્ષાદિક, ભૂલ ગયે નિજ ધામરી. મોં ૩
અક્ષાનંદ કહત તેરી છબિપર, વારુ મે કોટિક કામરી. મોં ૪

પદ ૧૬૫૮ મું.

સુંદર વર શ્યામરે છબી તેરી, આય વસી ઉર માંયરી. સું ૦ ટેક.
સુંદર હાર પહર શોભિત હો, બંકી પાષ બનાયરી. સું ૦ ૧
રૂપ અલૌકિક દેખી તિહારો, મજબનિતા લલચાયરી. સું ૦ ૨
પ્રાણ પ્રિયા તેરી છબી ઉપર, પ્રદ્યાનન્દ બલ બાયરી. સું ૦ ૩

પદ ૧૬૫૯ મું.

રસિક મજલાલજી રંગબિના, આય વસોજી મેરે નેનરી. ૨૦ ટેક.
નેનનમેં વસીએ નટનાગર, અહોનિશ સુખકે એનરી. ૨૦ ૧
નટનાગર મજકી નારીકું, દિન દિન પ્રતિ રસ દેનરી. ૨૦ ૨
પ્રદ્યાનન્દ કહે નાથ છબીપર, વારુ મેં કોટિક મેનરી. ૨૦ ૩

પદ ૧૬૬૦ મું—રાગ સોહાણી.

ગોકુલ પધારો રંગના રંગીલા, છેલાજી છબીલા;
વહાલા રે મથુરાના વાસી કહાના રે. ગો ૦ ટેક.
કુબળને સંગે પ્રીતડી બંધાણી, જરો છે એનાં પાણી. વા ૦ ૧
પગ ભર ઉભા એને આગે નાચો, વળી પોથી વાંચો. વા ૦ ૨
ઠાવકી મળી છે કુબળ ઠગારી, કીધા ધરખારી. વા ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે છે કુબળને સંગે, રાચ્યા એને રંગે. વા ૦ ૪

પદ ૧૬૬૧ મું.

કુબળને સાથે આવા શું બંધાણા, ભૂધર ભરમાણા;
વારી રે શ્યામળા રનેહિ ખ્યારા રે. કુ ૦ ટેક.
કામણીયાં કરીને વશ કરી લીધા, ચાલો છો સીધા. વા ૦ ૧
એનું મુખ જોયા વિના ભોજનિયાં ન ભાવે, નિદ્રા પણુ ન આવે. વા ૦ ૨
રહ્યા ધિર કરી રંગ એને રાતા, લીધા વેચાતા. વા ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે છે એને પગે લાગો, હવે રજા માગો. વા ૦ ૪

પદ ૧૬૬૨ મું.

ઉધાજી એકાંતે કહાનજીને કેહેવું, નહોતું કરવું એવું;
માવા રે સેણીનાં સંદેશો જધને રે. ઉ ૦ ટેક.
મથુરામાં બર્ધ તમે ભલી મોજ માણી, રૂડી મળી રાણી. મા ૦ ૧
દાસીવશ થઈ તમે મજને વિસાર્યું, એનું કાજ સાર્યું. મા ૦ ૨
અમે તો તમારા બોલમાં બંધાણાં, ભોળાં ભરમાણાં. મા ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે છે ભોળી તેડી લાવો, જેમ તેમ આવો. મા ૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૩ મું.

વાતડી કહેવી છે યોરા આવો વહાલા, નંદજના લાલા;
 છેલા રે કહોને ક્યાં ગયા હતા છાના રે. ૧૦ ટેક.
 આજ કોણ એવી મળી હતી ધૂતારી, ધૂત્યા ગીરધારી. છે ૧
 દિલમાં ખુમારી ભારી લાગી હુલા, શુધ ખુધ ભૂલા. છે ૨
 કાજળના ડાગ કપોલે કેમ લાગ્યા, કેને સંગે જાગ્યા. છે ૩
 અક્ષાનંદ કહે છે કરી આવ્યા રુડું, શીઠ યોલો કુડું. છે ૪

૫૬ ૧૬૬૪ મું-રાગ સોહાણી.

હો મોહન મોરલીવાલા, છેલા શ્યામરા ગુમાની. હો ૦ ટેક.
 હો શ્યામરા ગુમાની, તારી મૂર્તિ સલુણી;
 પ્યારા દેખતરી દેખત, હું તો થઈ છું દીવાની. હો ૦ ૧
 હો મીઠડી વાઓ છો, વારી મોરલી રસાળી;
 વહાલા સુનતરી સુનત પ્યારી, મોરે મન માની. હો ૦ ૨
 હો મોતિડાંની પેરી માળા, લાગો છો રૂપાળા;
 છેલા ચાલોજ ચાલો તમે, ચાલ મસ્તાની. હો ૦ ૩
 હો અક્ષાનંદ જાયે વારી, પીયા ગિરિધારી;
 કહાના આવોજ આવોજ, મારે ઘરે સુખદાની. હો ૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૫ મું.

હો નંદના છબીલા છેલા, મારે ઘેર આવો. હો ૦ ટેક.
 મારે ઘેર આવો, વારી રસના રસિલા;
 મારી બાંધ્યાં રે બાંધ્યાં, અહીંને યોલાવો. હો ૦ ૧
 નવલ રંગીલા કહાના, શ્યામરા સનેહી રંગ;
 આવી રંગડાની રંગડાની, રેલ મચાવો. હો ૦ ૨
 લટકાંને કરતા મારાં, મનડાંને હરતા;
 કહાના મોરલીમાં મોરલીમાં, ઘેરે સુર ગાવો. હો ૦ ૩
 હો અક્ષાનંદકેરા નાથ, રસિયા ગુમાની;
 વહાલા આંખડીમાં આંખડીમાં, પ્રીતડી જણાવો. હો ૦ ૪

૫૬ ૧૬૬૬ મું.

હો કહાનજ કોડીલા વારી, કુંજના વિલાસી. હો ૦ ટેક.
 કુંજના વિલાસી તમે, જન સગાથી;
 વારી હૈડામાં હૈડામાં, જોયું મે તપાસી. હો ૦ ૧

- હો લટકાં ભેધને મારી, આંખડી લોભાણી;
• મારા મનડામાં મનડામાં, વસી તારી હાંસી. હો૦ ૨
અંતર બિરાજે મારે, રંગના રંગિલા;
વારી અહોનિશ અહોનિશ, પીયા અવિનાશી. હો૦ ૩
હો પ્રદ્યાનન્દકેરા ખ્યારા, નન્દના ફુલારા;
તારા ચરણની ચરણની, હું છું શ્યામ દાસી. હો૦ ૪

પદ ૧૬૬૭ મું.

- હો રંગના રસિલા વારી, શ્યામળા સુહાગી. હો૦ ટેક.
શ્યામળા સુહાગી, મારે મંદિર પધારો;
આવી ઉભા રહો ઉભા રહો, મારી આંખડીને આગી. હો૦ ૧
હો ચોંપ કરીને મેં તો, સેજડી બિછાધ;
શ્યામ તમ સારુ તમ સારુ, રાતડી હું બાગી. હો૦ ૨
હો નાથજી નિહાળ્યા વિના, સુખ નથી થાતું;
મારી તમ સંગ તમ સંગ, લગાનિ જો લાગી. હો૦ ૩
હો પ્રદ્યાનન્દ કેરા શ્યામ, પલક ન રહેવું છેટે;
નિત્ય તમ પાસે તમ પાસે, લેઉ છું હું માગી. હો૦ ૪

પદ ૧૬૬૮ મું-રાગ સોહાણી.

- મજરાજ કુજવિહારી, વાઈ ઇંસી મનોહર ખ્યારી રે. વા૦ ટેક.
મસ્તાન યેન બબઈ, ઉર વિચ લગાનિ લગાઈ. વા૦ ૧
ગુલતાન ભઈ મેં સુનતે, મડુમેં બબઈ વનતે. વા૦ ૨
મેં ગઈતી જમુના આરે, વસ કિની નન્દફુલારે. વા૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે મેરો ખ્યારો, ન કરુ નેનસેં ન્યારો. વા૦ ૪

પદ ૧૬૬૯ મું.

- દીલદાર વહાલમ મેરા, મોયે વદન દેખાયદે તેરા રે. હી૦ ટેક.
તેરે વદનકમલડી ખ્યાસી, કહા કરે બાય અબ કાશી. મો૦ ૧
તેરે મુખડી સુંદર બાણી, મેરે હૃદેકમલ ઠેરાણી. મો૦ ૨
મેં ધ્યાન વદનકા ધરીહું, લે હાલ મસ્ત હોય ફરી હું. મો૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહુત કરે મેરા, રહો નેન નીકટ છપી તોરી. મો૦ ૪

પદ ૧૬૭૦ મું.

- રંગરેલ પીયા ગિરિધારી, તેરે વદન કમલપર વારી રે. રં૦ ટેક.
તેરે ચરણ સરોજકી રેખે, દિલરેમેં અહોનિશ દેખે. તે૦ ૧

કહી બનત નહી નખ શોભા, છળી દેખકે મેરા મન લોભા. તે૦ ૨
તેરી ચાલ નવલ મસ્તાની, કરું કોટી મહન કુરબાની. તે૦ ૩
કટિ લીધો પિતાંબર કસકે, અધ્યાનંદ બોલાવે બહુ હસકે. તે૦ ૪

પદ ૧૬૭૧ મું.

બલવીર સજની અવિનાશી, મેં તો ચરણ કમલકી ઢાસીરે. બ૦ ટેક.
ગળે મોતિન માળ બિરાળે, છળી કોટી મહનકી લાળે. મે૦ ૧
ચિત્ત રંજ વહન માનું ચંદા, તેહિ દેખી મીટત ભવ કુંદા. મે૦ ૨
કાનુમેં કુંડલ નીકે, વ્રજ નારી જીવન જીકે. મે૦ ૩
તેરે નેન ચપલ ચિત્ત ચોરે, અધ્યાનંદ કરી વશ તોરે. મે૦ ૪

પદ ૧૬૭૨ મું-રાગ સોહાણી.

નંદલાલનસે મેરી આલી, આય અચાનક લેટ ભઈરી. ન૦ ટેક
જમુનાકે તટ આજ અકેલી, પનીયાં ભરનકું મેં જયું ગઈરી. ન૦ ૧
ઉતસે આયે શ્યામ ચતુર વર, નિરખી સલુણો મેં તો રીઝ રઈરી. ન૦ ૨
દેખત મગન ભઈ મેરી અખીઆં, ઉરઝ રે નિકસાત નઈરો. ન૦ ૩
અધ્યાનંદ કહે મનમોહન મનકી, ગતિ મેરી ચોર લઈરી. ન૦ ૪

પદ ૧૬૭૩ મું.

મનમોહનકી મૂરતિકી લખી, શોભા અંખીયાં અટકિરી. મ૦ ટેક.
કુંડલ કાન તાન મુખ ગાવત, નૌતમ છબિ નાગર નટકિરી. મ૦ ૧
રસ બસ હોય રહી રસિયા સંગ, ભૂલ ગઈ સુધ પુધ ઘટકિરી. મ૦ ૨
જરકસી પાઘ બની નવરંગી, નવલ કલંગી શિરપર લટકિરી. મ૦ ૩
અધ્યાનંદ આનંદ પ્રીતમ સંગ, લોક લાજ દીની પટકિરી. મ૦ ૪

પદ ૧૬૭૪ મું.

છળી સુંદરરી મનરંજન, નિરખત મગન ભઈ દગરી. છળી૦ ટેક.
મેં જી ગઈ જમુના જલ ભરને, લેકર સંગ સખી સગરી. છળી૦ ૧
મગ વિચ આય મિલે મનમોહન, પેચ અલોકિક શિર પગરી. છળી૦ ૨
ચકિત હોય રહી લખી મોહન, ભૂલ ગઈ ભરની ગગરી. છળી૦ ૩
અધ્યાનંદ મગન મૂરતિમેંહિ, દુરિજન લોક કહે બગરી. છળી૦ ૪

પદ ૧૬૭૫ મું.

વ્રજજીવનકી મોય પ્યારી, મનરંજન માધુરી મૂર્તિરી. વ૦ ટેક.
મંદ મંદ મુખ હાસ મનોહર, દેખત દુઃખ જાવત ફરતીરી. વ૦ ૧
શ્યામ સુંદરકે ચરણ કમલમે, અહોનિશ લગી રહી સુરતીરી. વ૦ ૨

નટનાગર નૌતમ છબિ નિરખત, પુરણ સુખ હોવત પુરતીરી. મ્મ ૩
પ્રદ્યાનન્દ ધ્યાન નટવરકો, એક પલક ન ટરે ઉરતીરી. મ્મ ૪

પદ ૧૬૭૬ મું-રાગ મારુ.

મોરલીમાં મોહીને રહી, વિસામા તારી મોરલીમાં મોહીને રહી. ટેક.
મનમોહન તારી મોરલીને નાદે, ધરણીયે પડી રે ગઈ. વિં ૧
વંશી સુણીને હું તો વ્યાકુલ ડોહું, સુધ યુધ વીસરી ગઈ. વિં ૨
હોહતાં ભૂલી રે યેની હુધ કેરી ફણી, ભૂલી હું તો મથવું મહી. વિં ૩
પ્રદ્યાનન્દના વાલમ તારો, ચડચો રંગ ઉતરે નહીં. વિં ૪

પદ ૧૬૭૭ મું

નંદજીને નાનકડે, વળડી વશી નંદજીને નાનકડે. ટેક.
રાત દીવસ એની રટના રે લાગી, કાંઈ બીજી કળ ન પડે. વં ૧
લોજન પાન યેની મુને નવ ભાવે, જીવું છું હું મોરલીવડે. વં ૨
એ સારુરે મુને નિત્ય નિત્ય ઉઠી, સાસુ નણું લડે. વં ૩
પ્રદ્યાનન્દના નાથને જોધને, ચિતડામાં કેફ ચડે. વં ૪

પદ ૧૬૭૮ મું.

માવા તારી મોરલડી, ભાલે છે રૂડી માવા તારી મોરલડી. ટેક.
હું રે યેડીતિ મારા મંદિરીયામાં, શ્રવણે ભણુક પડી રે. બો ૧
ઠીકાઠીક થઈ ગઈ સુણતાં, ઘાયલ તેજ ધડી રે. બો ૨
કેફ તણી પેર મોરલી અલૌકિક, ચિત્તડા માંહી ચડી રે. બો ૩
પ્રદ્યાનન્દના પીયા તારી વશી, જીવડલામાં જડી રે. બો ૪

પદ ૧૬૭૯ મું.

વહાલાજીની વાંસળીએ રે, પ્રોવાણા અમે વહાલાજીની વાંસળીએ. ટેક.
ધરડાને ધંધો સર્વે મેલીને, બાણી ઉભાં સાંભળીએ* રે. પ્રો ૧
જમુનાના તટથી ધર સામાં, કેમ કરીને વળીએ રે. પ્રો ૨
મોરલીને નાદે ઘાયલ થઈને, ધરણીપર ઢળીએ રે. પ્રો ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે દરદ ટળે નહિ, વેધિ મુને પાંસળીએ† રે. પ્રો ૪

પદ ૧૬૮૦ મું-રાગ મારુ.

ગોકુલનો રે સરહાર, વહાલો મારો નટવર
પ્રદ્યાનન્દકુમાર ગીરધર. ગો ૦ ટેક.

* “વાંસળીએ રે” એવો મૂળમાં તથા પહેલી આવૃત્તિમાં પાઠ છે પણ બીજી તરફ છપા-
યેલ આ પાઠ વધારે સારો લાગવાથી તે દાખલ કર્યો છે † “વાંસળીએ રે” એવો પાઠાન્તર છે.

ચટક રંગીલી રુડી ચાલને રે, જોઈ જોઈ વાધે ખ્યાર;
 ઘર ધધો ભૂલી ગઈ રે, ગોકુલીઆંની રે નાર. ૧૦ ૧
 મીઠી સુણીને એની મોરલી રે, ન રહી તન સંભાર;
 જમુનાને તટ જાઈએ રે, મેલીને ઘરખાર. ૧૦ ૨
 હસી બોલાવે મુને હૃતમાં રે, વહાલો વારમવાર;
 મન મોહનને માથડે રે, બ્રહ્માનંદ બલિહાર. ૧૦ ૩

૫૬ ૧૬૮૧ મું.

પાતળીઆથી રે પ્રીત, વહાલાજીનું સુંદર મુખ
 શોભિત લાગી મારે. ૫૦ ટેક.
 છેલ છપીલો નન્દનો રે, જાણે છે રસની રીત;
 મુખ જોઈ મોહન લાલનું રે, થઈ છુ પરમ પુનીત. ૧૦ ૧
 આવીને અટકીયું રે, છોગું એનું ચિત્ત;
 તનની શુદ્ધિ ભૂલી ગઈ રે, જાણું ચિત્ર લખીત. ૧૦ ૨
 મન મારુ મોહીને રહું રે, ગુણવંતાને ગીત;
 બ્રહ્માનંદ સંગ શ્યામને રે, થઈ છે જગમાં જીત. ૧૦ ૩

૫૬ ૧૬૮૨ મું.

લટકાળો રે નન્દલાલ, એની રુડી ચટક રંગીલી
 ચાલ સખી જોને. ૬૦ ટેક.
 પ્રાણજીવન કેરી પાધનો રે, અજબ બન્યો છે તાલ;
 મજનારી સંગ વિકૃલો રે, ખૂબ કરે છે રે ખ્યાલ. એ૦ ૧
 બાબુ કાબુ બાંધીયા રે, વાધે છે જોઈ જોઈ વહાલ;
 મનમોહનની મૂર્તિ રે, નિરખીને થઈ છું નિહાલ. એ૦ ૨
 હાથે પુંચિ હેમની રે, ચોઢી નવલ હુસાલ;
 બ્રહ્માનંદનો વહાલમો રે, મનમોહન ધન માલ. એ૦ ૩

૫૬ ૧૬૮૩ મું.

નાગર નંદકિશોર, છે જો મારે ચિત્તડા કેરો
 ચોર નટવર. ના૦ ટેક.
 વશ કીધી મજ વિનતા રે, મોરલીને ઘોર;
 જળ ભરવું ભૂલી ગઈને, થકીત થઈ તે ઠોર. છે૦ ૧
 શોભે સુંદર શ્યામને રે, ખાસી ચંદન ખોર;
 રૂપાળાં લટકી રહ્યાં રે, બાબુકેરાં રે ઘોર. છે૦ ૨

છપવી રાખું સ્થામને રે, આંખડલીની ડોર;
અદ્વાનંદનો વહાલમો રે, છે મારે જીવન દોર. છે૦ ૩

પદ ૧૬૮૪ મું-રાગ મારુ.

મીટડલી મારી, માવે મુંને મીટડલી મારી. ટેક.
સેહેજે હું ધરમાંથી આંગણીએ, ઉભી હતી બારી. મા૦ ૧
સામું જોતાં હું તો સુધ બુધ બૂલી, ઘાવ લાગ્યો બારી. મા૦ ૨
મન વેધું મારા તનમાંહી, પેઠી કાળજ કટારી. મા૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે શુંય કરી નાંખું, ગુણીઅલ ગિરિધારી. મા૦ ૪

પદ ૧૬૮૫ મું.

નેણતણે બાણે, મારી મુને નેણતણે બાણે. ટેક.
આડો આયો જમુનાજીને આરે, એકલડી બાણી. મા૦ ૧
કાંઈક મુજપર બહુરે કીધું, લીધું ચિત્ત તાણી. મા૦ ૨
ઘાયલ થઈને ધર સુધી હું, પોંતી પરાંણી. મા૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે એ વિના અહાવે, અંતર ઉદ્ધાંણી. મા૦ ૪

પદ ૧૬૮૬ મું.

નેણને ચાળે, ચોર્યું ચિત્ત નેણને ચાળે. ટેક.
સામે આવીને સાન કરી મુને, કહાનુડે કાળે. ચો૦ ૧
ભૂરકી નાંખી મુજને ભરમાવી, ગિરિધર ગોવાળે. ચો૦ ૨
વંશી અજબ અલોકિક વાઈ, પરજતણે ઢાળે. ચો૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે મુજ સામું, ભાવ કરી લાળે. ચો૦ ૪

પદ ૧૬૮૭ મું.

મોરલીમાં માવે, હર્યું મન મોરલીમાં માવે. ટેક.
મન હરવા મારે મંદિરીએ, અણુ તેડયો આવે. હ૦ ૧
લટકાં કરી નન્દજીનો લાલો, ગેરે સુર ગાવે. હ૦ ૨
કુલની માલ બાબુબન્ધ ગજરા, તોરા લટકાવે. હ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે ચાલ વહાલાની, ચિત્તડું લલચાવે. હ૦ ૪

પદ ૧૬૮૮ મું.

વંશીમાં વહાલે, લીધું મન વંશીમાં વહાલે. ટેક.
શિથળ અંગ થયાં સાંભલતાં, બાણે મારી લાલે. લી૦ ૧
બેહુલ નૌતમ ભાત વભડી, નન્દતણે લાલે. લી૦ ૨
ઘાયલ તન થયું મારી બેની, ચિત્તડું નવ ચાલે. લી૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે એની વંશી, સુણતાં ધર ધાલે. લી૦ ૪

૫૬ ૧૬૮૯ મું.

નેણતણી સાને, લોભાણી હું નેણતણી સાને.	ટેક.
ઘેલી થઈ ઘરઘઘો રે ભૂલી, ગિરિધરને ગાને.	લો૦ ૧
લટકાં કરી મારુ મનડું રે લીધું, કોડીલે કહાને.	લો૦ ૨
રૂપ જોઈ ગુલતાન થઈ છું, વહાલાને વાને.	લો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મન વિધ્યું, મોરલીને તાને.	લો૦ ૪

૫૬ ૧૬૯૦ મું.

મથુરામાં જઈને, મુંઘા થયા મથુરામાં જઈને.	ટેક.
લાલ તમે અમને લલચાવ્યાં, દીલાસા દઈને.	મું૦ ૧
ભુધરજી કેમ ભૂલી ગયા તમે, શું ગયા હતા કહીને.	મું૦ ૨
કહાન કુંવર તમે હાંસી કરાવી, દાસીવશ થઈને.	મું૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ખેસી રહ્યા શું, કુખળને લઈને.	મું૦ ૪

૫૬ ૧૬૯૧ મું.

કુખળને કીધી, માનીતી કુખળને કીધી.	ટેક.
મહિની મટુકી અમારી મોહનજી, પરાણે પીધી.	મા૦ ૧
પ્રીત કરી અમને તમે પ્રીતમ, દાઝ હૈયે દીધી.	મા૦ ૨
કુખળના ઘરની સર્વે ચિન્તા, ઉપાડી લીધી.	મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે દુભાશે પણ, વાત કહીશું સીધી.	મા૦ ૪

૫૬ ૧૬૯૨ મું.

કહાનાને કેળે, ઉધાજી એમ કહાનાને કેળે.	ટેક.
કંઠે વચન કાંઈ કુખળ કહે તે, સાધુ થઈ રહેળે.	ઉ૦ ૧
દોહણું વેલોણું ને ખાંડવું દળવું, કામ કરી દેળે.	ઉ૦ ૨
કર જોડી કુળવંતીને આગે, ઉભા થઈ રહેળે.	ઉ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ સગે લાવો, સારી પેઠે લેળે.	ઉ૦ ૪

૫૬ ૧૬૯૩ મું.

કહાનાને છાનું, કહેળે ઉધાજી કહાનાને છાનું.	ટેક.
જગજીવન મથુરામાં જઈને, કામ કર્યું નહાનું.	ક૦ ૧
અલખેલા તમ ઉપર આવ્યું, દાસીનું પહાનું.	ક૦ ૨
કહેને તમારે ક્યાથી પડ્યું આવી, એ સાથે પાનું.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મેલો ભલા થઈ, ઘર તમે કુખળનું.	ક૦ ૪

પદ ૧૬૮૪ મું.

એટલું એકાંતે, કહેજે ઉધા એટલું એકાંતે.	ટેક.
વલવલતી વ્રજનારને મેલી, કરતી કલપાંતે.	ક૦ ૧
મનમોહન મથુરામાં જઈને, બેઠા નિરાંતે.	ક૦ ૨
ક્યાં વરશે છોરું કુબળનાં, બેસશે કેની પાંતે.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે લાજ પોતાની, જોઈ તમે ખાંતે.	ક૦ ૪

પદ ૧૬૮૫ મું.

મથુરાં જઈ માવા, બેસી રહ્યા મથુરા જઈ માવા.	ટેક.
કુબળને સંગ રહીને વહાલા, કેમ કઠણ થયા આવા.	બે૦ ૧
સમરથ થઈને શું બાંધ્યા તમે, અબલાઓથી દાવા.	બે૦ ૨
પ્રાણુજીવન ગોકુલમાં પધારો, વંશી વળવા.	બે૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે રાખશુ છાના, નહિ કરીએ આવા.	બે૦ ૪

પદ ૧૬૮૬ મું—રાગ ખમાચ.

મારે મોલે આવજો હોજી રે, નહરા લાલજીરાજ. મારે૦ ટેક.
વાટડી દેખું છું આછી સેજડી બીછાઈ, પ્રેમ અધર રસ પાજો હોજી રે. મા૦ ૧
જરકસી વાઘો વારી સેહરો જડાઉ, કુલડારા તોરા લટકાજો હોજી રે. મા૦ ૨
રસિક સલુણા વારી રસરા લોભી, બાહુડી ગ્રહીને બોલાજો હોજી રે. મા૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે છે પીયા વિલંબ ન કીજે, સુતી મુને આય જગાજો હોજી રે. મા૦ ૪

પદ ૧૬૮૭ મું.

નટવર નાવજી થારી છબી લાગે મુને પ્યારી હોજી રે. ન૦ ટેક.
લાલ વિશાલ વારી અનોપમ, બ્રુકુટી નેણ કમલ અનુહારી હોજી રે. ન૦ ૧
સોનેરી શિર પાઘ વિરાજે, શોભે છે કલંગી અતિ સારી હોજી રે. ન૦ ૨
મોતીડારી માલા પેરી લાગોછો રૂપાલા, મન વસીઆ છો મોરારીહોજી રે. ન૦ ૩
બ્રહ્માનન્દરા શ્યામ મનોહર, ભામો લહે લગાયો મુને ભારી હોજી રે. ન૦ ૪

પદ ૧૬૮૮ મું.

જહુપતિ રાજરી મેં તો પ્રીતિ નીકી બાણી હોજી રે. જ૦ ટેક.
વ્રજનારીરી પીડા પ્રીતમ, અંતરમાંહીં ન આણી હોજી રે. જ૦ ૧
કુબળ બેશ મળી કુલવંતી, રૂપ અલૌકિક રાણીહોજી રે. જ૦ ૨
વણુ બોલાવ્યા કેડે કેડે ડોલો, બોલો છો સોહાતિ એને વાણી હોજી રે. જ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે રીત રાજરી, આજ થકી ઓળખાણી હોજી રે. જ૦ ૪

૫૬ ૧૬૯૯ મું.

સુંદર શ્યામખાળ થારો બલપણ બાળ્યો હોળ રે. સું ૦ ટેક.
 નાનાથા સો મોટા રે કીધા, સો નાતો થે ટાળ્યો હોળ રે. સું ૦ ૧
 સાચા બોલા શ્યામ સલુણા, કોલ ભલો થે પાળ્યો હોળ રે. સું ૦ ૨
 મજ સુનો છોડ્યો વાલમાળ, ઘર કુખબરો રખવાળ્યો હોળ રે. સું ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે દાસી વશ હોયને, બદલ કુલ અભુવાળ્યો હોળ રે. સું ૦ ૪

૫૬ ૧૭૦૦ મું-રાગ ખમાચ.

ખ્યારી લાગે છેલાળ થારી ખાંસલીળ. ખ્યા ૦ ટેક.
 વંશી થારી શ્યામ સલુણા, ખડોત રસાલી બોલે;
 સુણતાં ધીર રહી નહિ મારે, દિલ વસીઅર જયું ડોલે. ખ્યા ૦ ૧
 એક ઠોર અવિચલ મન અટક્યો, ચોર કાંઈ નવ સુએ;
 ઉલટી રીત બઈ મેરે તનકી, અંતર ઘાવ ન રુએ. ખ્યા ૦ ૨
 સુંદર વંશી થારી સુણકે, લગની માંકી લાગી;
 બ્રહ્માનંદ કહે ફેર બળ્યો,* સુંદર શ્યામ સોહાગી. ખ્યા ૦ ૩

૫૬ ૧૭૦૧ મું.

વેગા આબે વાલમળ, માંકા મોહોલમાંરી. વે ૦ ટેક.
 ચુન ચુન ઠલીયાં અજબ સુગંધી, પુલે સેજ સમારી;
 પ્રીત સહીત રંગરેલ પધારો, ગુણવંતા ગિરિધારી. વે ૦ ૧
 મળવા કારણ મન હરખે છે, વિરહ અગ્નિ તન તાવે;
 પ્રાણુજીવન પુરુષોત્તમ થાકી, ઓળું માને આવે. વે ૦ ૨
 રસીક સલુણા કહાન રાજરી, મૂર્તિ મો મનમાની;
 બ્રહ્માનંદ કહે કાંઈ લલચાવો, ગાઢા છેલ ગુમાની. વે ૦ ૩

૫૬ ૧૭૦૨ મું.

માંકેા મનડો મોહ્યો છે, થાકી ચાલમેળ. માં ૦ ટેક.
 અજબ રંગીલી પાઘ અલૌકિક, સુંદર પેચ છુટેલા;
 લટકા નિરખી લગની લાગી, શ્યામ સોહાગી છેલા. માં ૦ ૧
 નટવર છબી બોલની નીકી, નીકે તીખે નેણ;
 વાલમ થે અંતરમે બસીયા, છોળ સાચા સેણ. માં ૦ ૨
 એક ઘડી અલબેલા માંસું, નટવર રહો માં ન્યારા;
 બ્રહ્માનંદ છબીપર વારી, પ્રાણુ સંગાથી ખ્યારા. માં ૦ ૩

* “બળબે”-ધતિ પાઠાન્તર.

પદ ૧૭૦૩ મું.

નીકી લાગે ખ્યારાજી, થારી મૂર્તિ હો. નીં ૦ ટેક.
 સુંદર ચાલ અલૌકિક શોભા, સુંદર મુખકી વાણી;
 સુંદર શ્યામ મનોહર થારાં, લટકાંમાં લોભાણી. નીં ૦ ૧
 જરકસી પાધ જડાઉ સેહિરો, અજબ કલંગી લટકે;
 લલિત નવિન મુભગ લાવનતાં, નિરખંતાં મન અટકે. નીં ૦ ૨
 શોભિત નાસા દીપ સરીખી, ભાલ તિલક છબી ભારી;
 પ્રાણ સનેહી પ્રીતમ થાપર, બ્રહ્માનંદ બલિહારી. નીં ૦ ૩

પદ ૧૭૦૪ મું-રાગ ખમાચ.

ખ્યારા તેરી મોરલી બાજત અતિ ખ્યારી, મોહન રે;
 સુની શુદ્ધિ દેહકી વીસારી, મોહન રે. ખ્યા. ટેક.
 શખ્દ સુનત સમ બધંદું દીવાની, લખ્યા સખ લોકહુકિ ટારી. મોં ૧
 ધાયલ હોય પડી ધરણિપર, લાગી ઉરે પ્રેમકી કટારી. મોં ૨
 બેહુદ પ્રજાજીવન તેરી બંસી, સુર નર શકત ન વિચારી. મોં ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે તેરે મુખપર, વારી જાઉં કુંજ કે બિહારી. મોં ૪

પદ ૧૭૦૫ મું.

કહાન આજ મોરલિ જું વનમે બજાઈ, આલિરી;
 ચિત્તમે રે અટકી લગાઈ, આલિરી. કં ૦ ટેક.
 રેન દિવસ મોય કલ ન પરત હે, શુદ્ધ યુદ્ધ શ્યામરે ભુલાઈ. આં ૧
 ઉલટી રીત પ્રીત તન મનકી, બાનક બરણી ન જાઈ. આં ૨
 જા દીન ટેર સુનિ તા દીનતે, ચોર કધુ ન સોહાઈ. આં ૩
 બ્રહ્માનંદ બઈ બસ મેં તો, અબ એસે બની આઈ. આં ૪

પદ ૧૭૦૬ મું

નીકી તેરી મોરલિ અચાનક વાગી, બાલમ રે;
 સુતી ભર નિંદ્રહુંસે જાગી, બાલમ રે. નીં ૦ ટેક.
 વ્યાકુલ બઈ શખ્દ બંસીકે, ચિટકી મેરે ચિત્તડેમે લાગી. બાં ૧
 કામકાજ મોય ચોર ન સુઝત, અહોનિશ યાહીસેં મેં અનુરાગી. બાં ૨
 પરવશ પ્રાણ ભયા અબ મેરા, તનકી લાલચ મેં તો લ્યાગી. બાં ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે ફેર બજાવહું, સલુના શ્યામ સોહાગી. બાં ૪

પદ ૧૭૦૭ મું.

મનોહર મોરલિ લીનાહે ચિત્ત ચોર, મેરારી;
 અનહુદ બાજત જોર, મેરારી. મં ૦ ટેક.

ખંસી ખબ્બત ગાવત મધુરે સ્વર, નીકસે મેરી પોર. મેં ૧
 ફેટા લાલ સુરગી પગીયાં, કિને ચંદન ખોર. મેં ૨
 મેરી ગલિરી નવલ મનમોહન, આવત હે નિશ લોર. મેં ૩
 અક્ષાનંદ કહે મન લીના, નટવર નંદકિશોર. મેં ૪

પદ ૧૭૦૮ મું-રાગ ખમાચ.

નેણે બાદુ તારે ભારી રે, રંગભિના રે વાલમ. નેં ટેક.
 બાદુ વે કીધાં મન હુરી લીધાં, પરવશ થઈ છે વ્રજનારી રે ૨૦ ૧
 કામ ને કાજ ખીજું કાંઈ નવ સુઝે, પ્રેમ ફાંસ ગલે ડારી રે. ૨૦ ૨
 બાદુડાં તારાં અજબ અટારાં, ઉતરત નાહીં ખુમારી રે. ૨૦ ૩
 પ્રાણુવન તારાં બાદુડાં ઉપર, અક્ષમુનિ અલિહારી રે. ૨૦ ૪

પદ ૧૭૦૯ મું.

કીધી છે મુજને દીવાની રે, કામણુગારા રે કહાને. કીં ટેક.
 કામણુગારો ખ્યારો મોહન જોધને, મગન થઈ છું મસ્તાની રે. કાં ૧
 મોરલીમાં મંત્ર ભણીને, ભૂરકી નાંખી છે કાંઈ છાની રે. કાં ૨
 નટવર લાલ મનોહર નિરખી, આંખડલી લોભાણી રે. કાં ૩
 અક્ષમુનિને અતર વસીયો, ગિરિધર છેલ ગુમાની રે. કાં ૪

પદ ૧૭૧૦ મું.

મૂર્તિ તારી મરમાળી રે, મરમાળા રે માવા. મૂં ટેક.
 માનનિયુંના મન હુરી લીધાં, આડી નજરે નિહાળી રે. મં ૧
 રૂપ અજબ જોધને વ્રજનારી, મગન થઈ મતવાળી રે. મં ૨
 ભાલ તિલક ગજ ચાલ મનોહર, આંખડલી અણીઆળી રે. મં ૩
 અક્ષમુનિના સ્થામ સુહાગી, તમ સંગ લાગી તાળી રે. મં ૪

પદ ૧૭૧૧ મું.

મોરલીમાં મોહ નવેલી રે, અલવિલા રે તારી. મોં ટેક.
 ગઈહતી હું ભરવા જમુના પાણી, સગ લઈ સર્વ સાહેલી રે. અં ૧
 નટવર મુજને કાંઈ ઠરી નાંખ્યું, શબ્દ મુંણીને થઈ થેલી રે. અં ૨
 વંશી વે તારી કામણુગારી, પ્રોઈ લીધી છે મુને પેહલી રે. અં ૩
 અક્ષમુનિ કહે વેણુ વબડી, રસિયાણુ વાળી રંગ રેલી રે. અં ૪

પદ ૧૭૧૨ મું-રાગ ખમાચ.

રંગભીના રસીયાણુ રહોને તમે રાત. રંગં ટેક.
 પ્રાણુવન આવી પલંગ ખિરાજે, કોડે કોડે પુછું કુંડલાત. રંગં ૧
 મહિર આવી તમે છેલ ગુમાનિ, સ્થામ મનોહર ગાત. રંગં ૨

ડોલરીયા રંગ રેલ દીયોને, હરસન કેરી વાળી હાત.* રંગ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદના નાથજી કરીએ, વાલમ રુડી રુડી વાત. રંગ૦ ૪

પદ ૧૭૧૩ મું.

છોજી તમે ખ્યારા મારા જીવનપ્રાણ. છો૦ ટેક.
 તમ વિના રે મારે પળ નવ ચાલે, શીદને કરો ઠાલી તાણ. છો૦ ૧
 છોગાલા નટવર તારે છોગે, મુજને કરી છે વેચાણ. છો૦ ૨
 આવીને આપો અલબેલા, લટકાળા સુખની લ્હાણ. છો૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે મારે મોહોલે, આવો તમે શ્યામ સુખાણ. છો૦ ૪

પદ ૧૭૧૪ મું.

મન મોહું તીખી તારી મોરલીની તાન. મન૦ ટેક.
 મન મોહું મોરલીકેરે નાદે, થઈ છું હું અતિ ગુલતાન. મન૦ ૧
 લટકાળા મારી લગની લાગી, વાલમ લીને વાન. મન૦ ૨
 કોડીલા રંગરેલ કરાવો, પ્રાણજીવન રસ પાન. મન૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે હસીને બોલાવો, કુંવર રંગીલા છેલા કહાન. મન૦ ૪

પદ ૧૭૧૫ મું.

આવો ઓરો લટકાળા છેલા નંદલાલ. આવો૦ ટેક.
 પ્રાણજીવન લાગે અતિ ખ્યારી, ચટક રગિલી રુડી ચાલ. આ૦ ૧
 આંખડલી અતિશે અણિયાલી, તિલક મનોહર ભાલ. આ૦ ૨
 ફૂલતણાં છોગાં શિર ફરતાં, વાધે છે જો જોઈ જોઈ વહાલ. આ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે તારી મૂર્તિ, આંખલડીનો ધનમાલ. આ૦ ૪

પદ ૧૭૧૬ મું-રાગ ખમાચ.

મોહોલ પધારો છેલ, ગુમાનીજી મોહોલ પધારો છેલ;
 કરશંજી થારી ટેલ. ગુ૦ ટેક.
 વહાલાં લાગે સાયબા થારાં વેણાં, નેણાં પ્રેમ ભરેલાં. ગુ૦ ૧
 મારે મન દુર્લભ થારો મલણો, સો થારે મન સેહિલ. ગુ૦ ૨
 આય કરો રંગ રસરી બાતાં, રસીયાજી રંગરેલ. ગુ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદરા નાથ પધારો, નહીં તો આશયાં થારી ગેલ. ગુ૦ ૪

* આ પાઠનો અર્થ=હે રંગરેલી રહેલા ને (મદથી) ડોલી રહેલા છેલા' તમે આવીને દર્શન દેધને હાટ વાળી છો એટલે કે દર્શન આપી સર્વને ભાન બૂલાવી તમારામાં દહેલીન કરી નાંખી જગત લાજ વીસરી નય તેવા બનાવી છો

બીજો પાઠ “વારી હાત”-એવો છે એટલે કે “હે વારી' દર્શનસ્ખી હાન દઈ છો” એમ સૂચવે છે.

પદ ૧૭૧૭ મું.

રાખો કાંઈ થે ગુમાન, લાડીલા રાખો કાંઈ થે ગુમાન;	
કહાવો છો ભગવાન.	લા૦ ટેક.
રાત દીવસ દીલ ભીતર રહે છે, થારે તો ઉણરોઈ ધ્યાન.	લા૦ ૧
ઉઠે કાંઈ નફો થાંને આવે, કાંઈ અઠે નુકસાન.	લા૦ ૨
જો મારે સાયબા થે નાવો, તો મે કણુરા બાન.*	લા૦ ૩
બ્રહ્માનંદરા નાથ પધારો, કુવર રંગીલા કહાન.	લા૦ ૪

પદ ૧૭૧૮ મું.

હઠ છોડો મજરાવ, હડીલા હઠ છોડો મજરાવ;	
હસ હૈયે કંઠ લગાવો.	હ૦ ટેક.
ફળે ઘર જાઓ છો દોડતા, માંપર કાંઈ છે દાઓ.	હ૦ ૧
સાયબા દોષ રાખો કુણુ સારુ, મારો દોષ બતાઓ.	હ૦ ૨
મન ક્રમ વચન પીયા હું થારી, થે મારો નટવર નાઓ.	હ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સેજ પધારો, પ્રેમે પખાલું પાઓ.	હ૦ ૪

પદ ૧૭૧૯ મું.

કાંઈ કરો માંસુ રહાડ, રસીલા કાંઈ કરો માંસુ રહાડ;	
મારગ દેખી ઉભાડ.	૨૦ ટેક.
નીર ભરણુ બલવીર ન દીનો, ચીર દીયો મારો ફાડ.	૨૦ ૧
જો થાંને માને કોઈ જોસી, હોસી વાત બિગાડ.	૨૦ ૨
આજ મોર કણુહી નહીં કીની, પાણી આડી વાડ.	૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદરા નાથજી માંડ્યો, એવડો કાંઈ થે ઉપાડ.	૨૦ ૪

પદ ૧૭૨૦ મું-રાગ ખમાચ.

એરીરી, સાંવરે નેનસે કરી કટાક્ષ પ્રેમ બાણ	
મારેરી આલિરી.	સાં૦ ટેક.
સુંદર અતિ સુભગ ગાત, શોભા વરણી ન જાત;	
સુંદર ગતિ ચિત્ત હરાત, પ્રાનનાથ ખ્યારેરી.	સાં૦ ૧
અંબુજ અનુસાર નેન, જન અલી મુકરંદ દેન;	
અચન સુખ છબિ વિલોકિ, મેનહું લભ્યારેરી.	સાં૦ ૨

* “તો હુ કાના આધારે-આશ્રયે રહું” અથવા “તો હુ કાની પ્રિયતા-દાસી બનું.”

† કોઈએ પણ આજ પહેલા આવી રીતે જમુનાજીનાં પાણી ભરવામા આડ-હરકત કરી નથી.

શોભિત અતિ સુભગ ચાલ, માને ગજ ગતિ મરાલ;
 ઉર વિશાલ મુક્ત, માળ ધારેરી. સાં ૩
 મેટન દુઃખ દ્રઢ ફંદ, સોધ પ્રભુ સહજનંદ;
 જગતવંદ છબિ વિલોકિ, બ્રહ્માનંદ વારેરિ. સાં ૪

પદ ૧૭૨૧ મું.

એરીરી, સાંવરે કછુ કીન હરત ફિરત ચિત્ત હરાત
 રહ્યો ન જાત મોસેરી. સાં ૦ ટેક.

બુહન કર દોઢ કમાન, મારે બુહ* જાન તાન;
 કહાન કહાન રટન લગી, અંતરગત એસેરી. સાં ૧
 કપટી અંતર કઠોર, બેની ચિત્ત લીન ચોર;
 નંદ કિશોર અતિ નીઠોર, ફીરત હે અહોસેરી.† સાં ૨
 સહજનંદ જામું નામ, તાકે એ સખહી કામ;
 અઘટ જામ ધામમે, વિરામહું ન હોસેરી. સાં ૩
 બિહુરે બલભદ્રવીર, ધરીયે કહો કેસે ધીર;
 બ્રહ્માનંદ હોત પિર, મિન ક્ષિન તોયસેરી.‡ સાં ૪

પદ ૧૭૨૨ મું.

એરીરી, સાંવરીડું મુરતિ નટવર છબિ નિરખત મોય
 દગનમે વસી હેરી. સાં ૦ ટેક.

સ્વર અનુપ બેન સંગ, રાજત અતિ નવલ રંગ;
 અંગ વસન પીત અજબ, કમર જ્યો કસી હેરી. સાં ૧
 વિકસીત લોચન વિશાલ, શોભિત અતિ તિલક બાલ;
 ગ્વાલ બાલ સંગ લાલ, જ્યાલમે ખુશી હેરી. સાં ૨
 અદભૂત શોભા અનૂપ, મોહિત સખ દેખી બુપ;
 સહજનંદ રૂપ નિરખી, લજતહું શશિ હેરી. સાં ૩
 અવિચલ આનંદકંદ, મરકત મુખ હાસ મંદ;
 બ્રહ્માનંદ એસી છબી, અંતરે ધસી હેરી. સાં ૪

પદ ૧૭૨૩ મું.

એરીરી, કહાનસે જાય કે કહીયો કછુ મરજી દેખી
 અરજી એક મેરીરી. કં ૦ ટેક.

* “નેન” ઇતિ પાઠાન્તર. † “અહોસેરી” ઇતિ પાઠાન્તર. “અહોસેરી”-નિર્દોષપણે
 અને “અહોસેરી”-શરીમાં અહો એટલે લટકાવો પ્રીતમ ફરે છે. ‡ પાણી વિખૂટા મત્સ્ય
 પ્રમાણે ડું “શામલી” ઇતિ પાઠાન્તર

સનમુખ દોઉ જોડી હાથ, ચરનનપર નાંઈ માથ;*
 નાથ તુમ નાવત સો, કહા ચૂક હરીરી. ૬૦ ૧
 છોરિ હમ લોક લાજ, સો તો તુમ દરસ કાજ;
 તુમ તો મહારાજ, આજકાલહુ કહેરીરી. ૬૦ ૨
 હમરે તુમ શ્યામ એક, તુમ તો ધારે અનેક;
 ટેક કહો કેસે નીલે, નેક દરસ હરીરી. ૬૦ ૩
 હરખીત મુખ મંદ હાસ, સુમરત અતિહુ ઉદ્ધાસ;
 અક્ષાનંદ આશ દરદ, ખ્યાસ એક તેરીરી. ૬૦ ૪

૧૭૨૪ મું-રાગ ખંભાતિ.

હરખ ભયાં રે નેણાં હરખ ભયાં, મારે નાથનિહાળી નેણાં હરખ ભયાં. ટેક.
 પ્રાણુજીવન ઝીણી પાઘડલીમાં, છોગલીયાં રે છળીદાર ધર્યાં રે. માં ૧
 છોગાલે નટવર રંગ છેલે, હરિવર જોધને સામું મનડાં હર્યાં રે. માં ૨
 લટકાળા મોહન કેરાં લટકાં, આવીને અંતરમાંહી ગર્યાં રે. માં ૩
 અક્ષાનંદને નટવર વહાલે, કહી પોતાના અમને ન્યાલ કર્યાં રે. માં ૪

૫૬ ૧૭૨૫ મું.

રીઝી રહ્યા રે નેણાં રીઝી રહ્યાં, મારા જીવન જોધને નેણા રીઝી રહ્યાં. ટેક.
 પ્રાણુજીવન કાનુમાં પેહર્યાં, કુંડલિયાં રે નવ જાથ કહ્યાં રે. માં ૧
 મનમોહન મોલિડામાંહી. ગજ મોતિડાં રુડાં વિલસી રહ્યાં રે. માં ૨
 પ્રેમ સહિત નિરખી મોહન મુખ, અતરથી દુઃખ સરવે ગયાં રે. માં ૩
 અક્ષાનંદના નાથને સંગે, ચૌદ જીવનમાં અમે પ્રસિદ્ધ થયાં રે. માં ૪

૫૬ ૧૭૨૬ મું.

ન કરીએ રે આજીયું ન કરીએ, કહાના મારગ જાતાં આજીયું ન કરીએ. ટેક.
 માણસની શકા મનમોહન, કાંઈક અંતરમાં ધરીએ રે. ૬૦ ૧
 રાત દિવસ આવી મારગ રોકો, કેમ કરી અમે પાણીડાં ભરીએ રે. ૬૦ ૨
 લોક લાજ મરજાદ અમારે, દેખીને તમને મનમાં ડરીએ રે. ૬૦ ૩
 અક્ષાનંદના નાથ વિહારી, મન મસ્તાન થઈ ન ફરીએ રે. ૬૦ ૪

૫૬ ૧૭૨૭ મું.

શ્યોઝઘડો રે વહાલા શ્યોઝઘડો, આવો મારગ જાતાં માંજ્યો વહાલા શ્યોઝઘડો ટેક.
 હાથડલે રે મારે નાજીક ચુડિ, માથડલે રે છે જો મહીનો ઘડો રે. આં ૧
 આંખડલી રે ચાળાદાર અટારી, નથી તમારે ખોદ્યાનો ઘડો રે. આં ૨

કોઈકતણું કહ્યું માનીને કહાના, શ્યામ ચતુર ચાળે શિદ્ધ ચડો રે. આ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે આળ ન કરીએ, નટવર છો તું હજી નાનકડો રે. આ૦ ૪

પદ ૧૭૨૮ મું-રાગ પરજ ખમાચ.

હારે નહિ મેલું રે, માવા મારાં નેણી આગેથી
નહિ મેલું રે. મા૦ ટેક.
જગજીવન તારી મૂર્તિ રે જોધને;
હારે મારુ મનડું થયું છે અતિ ઘેલું રે. મા૦ ૧
લોઠ લાજ મરબદા ન રાખું;
હારે હું તો નિશ્ચય થધને હવે ખેલું રે. મા૦ ૨
હુઃખ દારિદ્ર્ય હવે હું નહી વેઠું;
હારે મે તો આંધેલ તમ સંગ ખેલું રે. મા૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દને અંતર ખુંતું;
હારે આવી છોડું તારુ રંગનું ભરેલું રે. મા૦ ૪

પદ ૧૭૨૯ મું.

હારે નવ જાવું રે, માવા મારુ મંદીરીયું મેલીને
નવ જાવું રે. મા૦ ટેક.
તમ સારુ રે મારા શ્યામ સનેહી;
હારે કાળુ કુલડેથી સેજ બિછાવું રે. મા૦ ૧
છેલ ચતુર મારા જન્મ સંગાથી;
હારે કેની વાતે વહાલ, નહિ જો ભરમાવું રે. મા૦ ૨
લાલ કસુંબી પ્યારી પાઘડલીમાં;
હારે મુંઘાં મોતિડાંનાં છોગલાં ધરાવું રે. મા૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દના નાથ વિહારી;
હારે તમે રીઝો તેવાં જતન કરાવું રે. મા૦ ૪

પદ ૧૭૩૦ મું.

હારે થઈ રાજ રે, માવા મારા મંદિરીયામાં
રહોને થઈ રાજ. મા૦ ટેક.
હુકમ પ્રમાણે વારી રહીશ હું હાજર;
હારે હાથ જોડીને કહીશ હાજી હાજી રે. મા૦ ૧
જગના જીવન હું તો નહી દેઉં જાવા;
હારે શિદ્ધ તાણુ કરાવો તમે ઝાઝી રે. મા૦ ૨

મનમોહન કરજો મનગમતું;
હાંરે હવે હાથ તમારે છે જો બાજુ રે. માં ૩
અક્ષાનંદ કહે તમપર વારુ;
હાંરે લઈ સરવસ ચતુર પિયાજી રે. માં ૪

૫૬ ૧૭૩૧ મું.

છાઈ મોહન વેલી રે, છેલા તારા છોગલીયામાં,
છાઈ મોહન વેલી.* છે ૦ ટેક.
નટવર તારી મૂર્તિ રે નિરખી;
હાંરે હું તો ઘરડુ ભૂલીને થઈ ઘેલી રે. છે ૦ ૧
મગન થઈ રે હું તો મારગ માંડી;
હાંરે મહી મટુકી ઉપાડીને ઉભેલી રે. છે ૦ ૨
સુધ વિસરી રે મને કાંઈ નવ સુએ;
હાંરે બાણું ચિત્રામણમાંડી લખેલી રે. છે ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે તમને રે મળતાં;
હાંરે અલખેલા થઈ છું અલખેલી રે. છે ૦ ૪

૫૬ ૧૭૩૨ મું-રાગ ખમાચ ચોતાલ.

એરી ચલ દેખ લાલ મતવાળો, મોરલી બળવે;
ગાવે નિકિ તાન. એરી ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ શરીર ઠાઠો જમુનાકે તીર;
બ્રૂહનકે કબાન કીને નેન બાન. એ ૦ ૧
નન્દકે કિશોર જોર ચઢનકી કીને ખોર;
સાંજ હોર દાની હોય માંગત દાન એ ૦ ૨
બલિહારી અક્ષાનંદ છબી ખ્યારી પ્રજયંદ;
કુંવર રંગીલે રંગલીને કહાન. એ ૦ ૩

૫૬ ૧૭૩૩ મું.

શ્યામ તેરે બંકે નેન, બંકી પાઘ નવલ કલગી
બંકી સોહો શીશ. શ્યા ૦ ટેક.
બંકી મુખડુંકી બાની, ચિતવની બંકી બાની;
કુલનકે બંકે તોરે અજબ શીશ. શ્યા ૦ ૧

* “છાઈ મોહન વેલી રે, છેલા તારા છોગલીયામાં છાઈ મોહ નવેલી” કવિ પાઠાનુસાર.

બંકેહી કુંડલ કાન બંકી બંકી ગાવે તાન;
બંકે બંકે સખા સંગ લીને દશ વીશ. સ્થા૦ ૨
બ્રહ્માનંદ બંકી પ્રીત બંકો સુધો હોત ચિત્ત;
બંકે બંકે કંસાદિક ડારે પીશ. સ્થા૦ ૩

પદ ૧૭૩૪ મું.

માઈ તેરો કહાન કારો, મોરી રાધા નવલ
કિશોરી ગોરી રૂપ ગાત. મા૦ ટેક.
તેરો કહાન બન જાવે, ગૈયાં ચરાય લાવે;
મોરી રાધા સકુમારી કર્હુ ન જાત. મા૦ ૧
તેરો કહાન કરે ચોરી, શીલબંતી રાધા મોરી;
જયોમતિ સંગ કહે કલાવતી ખાત. મા૦ ૨
એસી એસી સુની બાની પ્રીતમકે મનમાની;
બ્રહ્માનંદ એહી છબી કહી ન જાત. મા૦ ૩

પદ ૧૭૩૫ મું.

દેખો માઈ કહાન તેરો, આજ મોય જમુનાકે
તટ આય હેત ગારી. દેખો૦ ટેક.
ભરન ગઈ મેં નીર, તહાં કાડો બલવીર;
ઝગરત મેરો ચીર ડાયોં ફારી. દે૦ ૧
બોલત હે જેસે તેસે ગોકુલમેં વસે કેસે;
બરજ બરજ અબ રહી મેં તો હારી. દે૦ ૨
બ્રહ્માનંદહુકે છેલ ડોલત હે મેરી ગેલ;
આયકે પોકારે એસે વ્રજનારી. દે૦ ૩

પદ ૧૭૩૬ મું-રાગ મલાર ચોતાલ.

આલીરી સાવન આયો મો મન લાયો, મોહન આએ સુખદાની. આ૦ ૧
ઘટા ઝુકી ચહુ ચોર કરત દાહર જોર, મોર નવલ નૃત કાંની. આ૦ ૨
ઝીની ઝીની ખુંદન બાહર બરસત બન, પુલે દ્રુમવેલી અતી લપટાની. આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદહુકે નાથ હોતે ગ્રહો મેરો હાથ, બોલત અમૃત બાની. આ૦ ૪

પદ ૧૭૩૭ મું.

હેલીરી બાહર બરસત બીજરી ચમકત, ગરજત ઘન મતવારો. હે૦ ૧
એહી રુતુ મેરે ઘર આયે જયું રસીક વર, મોહન પ્રીતમ ખ્યારો. હે૦ ૨
નવલ કંસુબી પાઘ શિરપર રાજત, નીપટ શોભીત નીકો નયન નજારો. હે૦ ૩
બ્રહ્માનંદહુકે મીત અધીક બહાવત પ્રીત, નાગર નંદદુલારો. હે૦ ૪

પદ ૧૭૩૮ મું.

માંયરી બાદર ધુમ આયે દાદુર બોલત, પ્રીતમ ખીન ન સુહાવે. માં ૧
અટામે અકીલી હેલી કહો અબ કેસે કરું, કેકીલ અતીસે ડરાવે. માં ૨
આજકી અંધારી રેન નાય પીયા સુખ દેન, મોરકે મધુરે બેન તન કુંસતાવે. માં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ખ્યારી મેઘ ઘટા દેખી કારી, શ્યામકુ કહા મન ભાવે. માં ૪

પદ ૧૭૩૯ મું.

મોહન દામની દમકત સાંવન બરસત, એહી ઋત ગમન ન કીજે. મો ૧
અલીયે ન ગીરધારી કુક આઈ ઘટા કારી, પગીઆં કસુખી રંગ ભીંજે. મો ૨
સાંવન ન કીજે ગુન* પંખીહુ ન ચડે ભુન, નદીઆં ઉમંગી લખી લીજે. મો ૩
બ્રહ્માનંદકહે છેલ અલીહુ તીહારી ગેલ, જીએકું(?) જીવતદાન દીજે. મો ૪

પદ ૧૭૪૦ મું-રાગ મલાર.

આએા વ્રજરાજ પીયારી, મહલ રંગ.	આ ૦ ટેક.
ઝીણી ઝીણી ખુંદન મેહુલારી, બરસે ભયે ડુંગર હરીયારી.	મ ૦ ૧
આજ અંધીરી રેન, બપૈયા પીયુ પીયુ નામ લીયારી.	મ ૦ ૨
ખાંહુ અહી રંગરેલ બોલાવો, સુંદર કેસરીયારી.	મ ૦ ૩
બ્રહ્માનંદકે શ્યામ સોહાગી, અઈયે ન વીલંબ કીયારી.	મ ૦ ૪

પદ ૧૭૪૧ મું.

નવ ધન શ્યામ લયેરી, રસીક વર.	નવ ૦ ટેક.
વીજ સમાન ઝલક પીતાંબર, અંગપર વિલસ રયેરી.	૨૦ ૧
દાદુર મોર બપૈયા વહીજન, બોલત શબ્દ નયેરી.	૨૦ ૨
વચન ખુંદ ઝર વરસ અખંડીત, જન સંતાપ ગયેરી.	૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદ શ્યામ સુંદર સંગ, પરમાનંદ લયેરી.	૨૦ ૪

પદ ૧૭૪૨ મું.

શોભીત જોર ભલીરી, પ્રીતમ ખ્યારી.	શોભી ૦ ટેક.
શ્યામા શ્યામ મહલરંગ રાજે, ગુજત શીશ અલીરી.	પ્રી ૦ ૧
મેઘ છખી વ્રજરાજકી મૂર્તિ, રાધે જહી વીજલીરી.	પ્રી ૦ ૨
મરકત મની ગીરીકેમાહી, કેશર ધાર અલીરી.	પ્રી ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ જીગલ છખી નિરખત, તન મન પીર ટલીરી.	પ્રી ૦ ૪

* “શ્રાવણમા ગવન (ગમન) ન કરીએ, (એ ઋતુમા) પંખી પણ બવન (આકાશ) પર નહડતા નથી

પદ ૧૭૪૩ મું.

ધન્ય ધન્ય આજ ધરીરી, મોહન આયે.	ધન્ય૦	ટેક.
પ્રાણ પીયા રંગમહલ પધારે, ખાંધી અજળ પધરીરી.	મો૦	૧
ગહરી ગરજ કરત હે મેહા, ચમક રહી બીજરીરી.	મો૦	૨
ઝીની ઝીની ખુંદ પરત રાય આંગન, ભીજત હે ચુનરીરી.	મો૦	૩
પ્રદ્યાનંદ આનંદ ભયો હે, પીય ખાંહીયાં પકરીરી.	મો૦	૪

પદ ૧૭૪૪ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

લાગી ખુબ ઝરીરી, સો પ્રજપર લાગી ખુબ ઝરી.	ટેક.
કારી કારી ઘટા નિરખત હે ખ્યારી, પીય ગલ ખાંહા ધરીરી.	સો૦ ૧
ઉમંડ ધુમંડ ધનહુંકે બદરાં, ચહુદીશ આયે ઢરીરી.	સો૦ ૨
રસીક શ્યામ સંગ રાધે રસીલી, અતિ ઉમંગ ભરીરી.	સો૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ નવલ પ્રીતમ છબી, દેખત નજર ઠરીરી.	સો૦ ૪

પદ ૧૭૪૫ મું.

ધન ઝર જોર લગીરી, સો પ્રજપર ધન ઝર જોર લગી.	ટેક.
મેઘ ગરજ સુનકે અતી ગહરી, મોર નચાહ* જગીરી.	સો૦ ૧
રંગ મહલ પ્રીતમસે ખ્યારી, હોત ન પળ અલગીરી.	સો૦ ૨
ઝારનપર વેલી ઝુકે આઈ, વાલપસે વળગીરી.	સો૦ ૩
છબી લખી પ્રદ્યાનંદ પીયાકી, શ્યામ ઘટા ઉમંગીરી.	સો૦ ૪

પદ ૧૭૪૬ મું.

ઝર ઝર મેઘ ઝરેરી, સોપ્રજપર ઝર ઝર મેઘ ઝરે.	ટેક.
નીજ આંગન રજનિમેં શ્યામા, બીજરી દેખી ડરેરી.	સો૦ ૧
બોલત દાદુર મોર બપૈયા, ઝીની ઝીની ખુંદ પરેરી.	સો૦ ૨
રસીક શ્યામ મુખ નિરખત રાધે, પ્રહ તન તાપ હરેરી.	સો૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ નન્દનન્દન સંગ, અતિ આનંદ કરેરી.	સો૦ ૪

પદ ૧૭૪૭ મું.

બીજરી ચમક રધરી, સો પ્રજપર બીજરી ચમક રધ.	ટેક.
બહુત રંગ બદરનકી શોભા, દેખત નર્ધ† જ્યું નર્ધરી.	સો૦ ૧
શ્યામ ઘટા કરી અંબર છાયો, જલ કરી લોભી છધરી.	સો૦ ૨
પ્રબલ વેગ જલહુકી ધારા, ગિરિવર રહત સધરી.	સો૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ પીયા ખ્યારીકે, નૌતમ રીઝ ભધરી.	સો૦ ૪

* મોર ભજત થઈ નૃત્ય કરવા લાગ્યા. † નવી ને નવી જ.

પદ ૧૭૪૮ મું-રાગ મલાર.

તું ખરસ બદરિયાં હો નવરંગી, મેહા ઝીની ઝીની ખુંદ સોહાધરી. તું ૧
શ્યામ પીયા રંગ મહલ ખીરાજે, ગરજ સુનત હરખાધરી. તું ૨
હરિ દીની મોકું મુખ ખીરિ, મેં હરી ઉર લપટાધરી. તું ૩
કારી ઘટામેં હી વીજરી જી ચમકે, દેખીત પીય હુલસાધરી. તું ૪
અદ્વાનંદ આજીકે દીનકી, છળી ખરની નહીં જાયરી. તું ૫

પદ ૧૭૪૯ મું.

છળી દેખ સખીરી શ્યામ ઘટાકી, નીર ઝરત ચહુ ચોરારી. છં ૧
ખીજ કરત ચમકાર દીશોદીશ, ગરજત ઘન અતી જોરારી. છં ૨
ખપૈયા પીયુ પીયુ મુખ યોલત, કોકીલ કરત કલોરારી. છં ૩
રાગ મલાર આલાપત નીકે, મધુરે મધુરે સ્વર મોરારી. છં ૪
અદ્વાનંદ આયે મેરે મંદિર, નવ ઘન નંદકિશોરારી. છં ૫

પદ ૧૭૫૦ મું.

રંગરેલ પીયાકી પાઘ કસુંખી, જલ ખરસત કહુ લીનીરી. રં ૧
ખીજરી જી ચમકત રેન અધારી, મેઘ ઘટા સજ કીનીરી. રં ૨
યોલત મોર ઝેગોરત દાદુર, કોકીલ ટેર નવીનીરી. રં ૩
ચહુદીશ બાદર લુંખ રહે હે, ખુંદ ઝરત અતિ ઝીનીરી. રં ૪
અદ્વાનંદ કહે એહી ઋતુમે, શ્યામ સુરત મોરી લીનીરી. રં ૫

પદ ૧૭૫૧ મું.

ઝર લાગી સખી આજ રંગ મહલમે, નવ ઘન આયે વનમાલીરી. ઝં ૧
શબ્દ ગલીર નીર ચહુ પાસા, નદી વહત હદ ટાગીરી. ઝં ૨
ઉમંડ ધુમંડ ધર બાદર આયે, ઘટા ઝૂકી મતવાલીરી. ઝં ૩
મોર કોકિલા શબ્દ ઉચારત, ચમકત ખીજ ઉતાલીરી. ઝં ૪
અદ્વાનંદ મીલે મનમોહન, નિરલે ભઈ મે નિહાલીરી. ઝં ૫

પદ ૧૭૫૨ મું-રાગ મલાર.

તું ખરસ ખરસ મેહુલા, મેરે ઘર આયે પીયા પ્રીતમ ખનમારીરી. તું ૦ ટેક.
ગરજ જોર સુની મોર આલાપત, કોકીલા યોલ યેન અતિ સુખકારીરી. તું ૧
ખીજકો પ્રકાશ મોકું કરત ઉદ્વાસ ઉર, કારી કારી ઘટા તેરી લાગત અતિ
ખ્યારીરી. તું ૨
મીલે પીયા નવરંગ પુલી મેં તો અંગોઅંગ, શ્યામ સુંદર સંગ ભયો સુખ
ભારીરી. તું ૩
અદ્વાનંદહુકે શ્યામ ચલ આયે મેરે ધામ, આજકે દીવસકી જાવત
ખલિહારીરી. તું ૪

પદ ૧૭૫૩ મું.

માઈ નવલ પ્રોતમ મેરા, બરસત બદરા મેહેલ મેરે આયેરી. માં ૦ ટેક.
નવલ બરસ મેહુ નવલ પીયાકો નેહુ, નવલ અટારીમેં નવલ રંગ છાયેરી. માં ૧
નવલ કસુખી પાઘ નવલ આલાપે રાગ, નવલ કલંગીતોરા શીશ લટકાયેરી. માં ૨
નવલ ચમકે વીજ નવલ હોવત રીઝ, નવલ વિહારી પ્રહ્લાનંદ મન ભાયેરી. માં ૩

પદ ૧૭૫૪ મું.

આલી નિરખ નિરખ છખી, અજબ મેઘ બને પ્રીતમ ખ્યારારી. આં ૦ ટેક.
શ્યામ ઘટા તન શ્યામ અનોપમ, પીત બસન સૌદામિની અનુસારારી. આં ૧
તરસીત જન અવનીકે ઉપર, વચનામૃત વરસત જલ ધારારી. આં ૨
સુકત માલ ઉરવીચ પ્રલંબીત, બગ મંડળ માતુ પક્તી પ્રસારારી. આં ૩
પ્રહ્લાનંદહુકે મીત રાજે નવ ઘન રીત, વિરહી બપૈયાકે જિવાવન હારારી. આં ૪

પદ ૧૭૫૫ મું.

જલ બરસ બદરીયાં તું, રંગમોહોલ આયે નવલ શ્યામરી. જાં ૦ ટેક.
ચમક ચમક બીજ પીયા મનહોત રીઝ, ગરજ ગરજ ઘન મ કર બીરાંમરી.* જાં ૧
બોલ બોલ ગુણવંત બપૈયા, લે મેરા પીયા બુકો અખંડ નામરી. જાં ૨
ભર સાવન આયે હરિ મન ભાવન, સુદૃઢ ભઈ મેરે મનકી હામરી. જાં ૩
પ્રહ્લાનંદ મદનમોહન છખી, દેખી લજત ભયે કોટી કામરી. જાં ૪

પદ ૧૭૫૬ મું-રાગ સૌરઠ.

બાવા નૈ દેસાંજી નંદકુમાર, બાવા નૈ દેસાંજી નંદકુમાર;
માને થારાં દરસનરો છે અતિ ખ્યાર. જાં ૦ ટેક.
થારેવીના મેં કીણવીધ જીવાં, ચતુર પીયાહો મારા પ્રાણ આધાર. જાં ૧
હાલુ હાલુ કાંઈ કરો છો વારી, શ્યામલીયાજી સરદાર;
રસીયા થાને રોકસાં ઠાલી, કાંઈ કરાવો છોજી થે મનુવાર. જાં ૨
સાથીડાને જીભાડસાંજી, ધૂત સાકર મેવા સાર;
ઘોડલાંને ઘી દેવાડસાંજી, રૂડી રાતબ નીલી નીલી સુંદર ચાર. જાં ૩
જો મારો બરજ્યો નહિ કરો, પીયા તો મારો ચોર વીચાર.
પ્રહ્લાનંદરા નાથજી વારી, આસાંમે થાકી સાયબા ધુમર લાર. જાં ૪

પદ ૧૭૫૭ મું.

મારે મોહોલે આબેજી નંદકિશોર, મારે મોહોલે આબેજી નંદકિશોર;
હાંજી મારો મનડો દોડે છે થાંકો ચોર. માં ૦ ટેક.
મનમોહન મનડે વસીજી, થારો ઉપરણીરી જેણી જરકસી કોં માં ૧

* વિલખ મા કર.

ડુંગરીયા હરીયા હુવા વારી, મધુરા બોલે છે મોર;
 રંગભીનાળ રજની માંઈ થારી, ચોલુ આવે છે રસીયા વર જોર. માં ૨
 મનડો મારો મોહીને રયો છે, ઢોલા જોઈ તારો તનડો ગોર;
 સુખરાસાગર સ્થામલાળ વારી, લગ્ની લાગી છે મારી થાશું નીશ ભોર. માં ૩
 નટવરળ થાને નિરખસાં વારી, જણ વીધી ચંદ ચકોર;
 અદ્વાનંદરા નાથળ હો છેલા, છોળ લાડીલા મારી જીવન દોર. માં ૪

પદ ૧૭૫૮ મું.

મારે મોહોલે આજોળ વજરાવ, મારે મોહોલે આજોળ વજરાવ;
 મારે થાંસું મલણ તણો છે અતી ભાવ. માં ૧
 હાજર રેસાં મે હજુરમેળ પીયા, પ્રેમે પખાલાં રાવલા સુંદર પાવ. માં ૧
 જામા જરકસી પેહેરીજે સાયબા, કીજે અજબ બણાવ;
 પ્યારી સોનેરી બાંધો પાધડીળ, વારી કેશરીયાળ રંગમે ગરકાવ. માં ૨
 સેજ ખીછાઈ મે કુલડાંસું, અતરરાળ છડકાવ;
 મોહન થાશું મીલણરોળ, મારે અતરસું છે અતિ નવલ ઉછાવ માં ૩
 ચરણ કમલ નહિ છાંડસાં, કેદી હુમારો ઠહરાવ;
 પાર નીલાજે પ્રીતડીળ વારી, અદ્વાનંદરા છેલા નટવર નાવ. માં ૪

પદ ૧૭૫૯ મું.

લાગી હો વિહારીળ થાસું પ્રીત, લાગી હો વિહારીળ થાસું પ્રીત;
 હાંજ કાંઈ કમલ ભમરરી રીત. લાં ૧
 જો થે દૂર રહો મન પ્યારા, તો તલજે છે નટવર મારો ચિત્ત. લાં ૧
 જણ વેળા થે જાદવા છેલા, ગાયો છો મધુરાં ગીત;
 તણ વેળા સુર તોય સુણીને, ંહેછે કેશરીયા મારુ ચિત્ત લિખીત. લાં ૨
 નમણી સુંદર નાસિકા પીયા, સુંદર મુખ શોભીત;
 નવલ પ્રીતમ રાખું નેણુમેંજ, થાને મનમોહન મારા નટવર મીત. લાં ૩
 એક ઘડી અલગા રહો તો, સાયબા સો ઘડી જીગ સમ વીત;
 અદ્વાનંદ વસી ઉર અંતર, મૂર્તિ સલુણી ઝીણી પાધ સહીત. લાં ૪

પદ ૧૭૬૦ મું-રાગ સોરઠ.

નટવર નાગર નંદના, મારી તમસું લાગી પ્રીત,
 વેણુ અલોડીક વાધને રે, ચોરી ગયા છો ચીત. નં ૧
 સુતાં બેઠાં જાત સ્વપનમાં, મારે બાંધેલ તમશું બેલ;
 એક ઘડી અજગા મ થાશે, રૂપનિધિ રંગ રેલ. નં ૨

મીઠી લાવણ્યતા અતિ મુખની, વળી વહાલાં લાગે વેણુ;
મહા મનોહર મૂર્તિ તારી, નિરખી હરખે નેણુ. ન૦ ૩
ચંગી પેહેર રંગીલી આંખડી, વળી ગજ કેરી ગતી ચાલ;
લટકે તારે મન લોભાણું, લટકાળા નંદલાલ. ન૦ ૪
ખાનુબંધ અમુલખ ખેરખા, ને હેમ કડા નંગ હાથ;
એ છખી નેણુનાં અગ્રથી, હું તો નહિ જાવા દઉં નાથ. ન૦ ૫
મોહન જોતાં તારુ મુખડું, મારુ દુઃખડું જાયે છે દૂર;
અલખેલા દીન રેણુ અમારે, રેજે નેણુ હજુર. ન૦ ૬
ખેહદ શીશ કલંગી વંકડી, વળી પાધ જરી શીર પેચ;
એ છખી બ્રહ્માનન્દને અતરે, રહેજે ધ્યાન હમેશ. ન૦ ૭

પદ ૧૭૬૧ મું.

કામણુગારા ખ્યારા કહાનજી, એવાં કામણુ કીધાં કોય;
દીઠાથી સુખ ઉપજે દીલમાં, વીન દીઠે દુઃખ હોય. કા૦ ૧
ઘરનો ધંધો દીઠો ન ગમે, મારે હાથ ન લાગે કામ;
ભાંમો લગાડયો ભુધરા મુને, જોયાનો સર્વ જામ. કા૦ ૨
મે તો લાજ તજી આ લોકની, હવે છેડો નાખ્યો શીશ;
શ્યામ મનોહર તમ સંગાથે, જોડ બની જગદીશ. કા૦ ૩
પેહેલી પ્રીત કરી રસ પાધને, મુને કીધી ઘેલી કહાન;
કામ શું છે મારે કોઇનું, એક તમસું લાગી તાન. કા૦ ૪
જાદવ લટકાં તારાં જોઇને, મારુ મોહી રહું છે મન;
એક ઘડી અલગા થાઓ નો, તાપે દાઝે તન. કા૦ ૫
વાધ વેણુ અચાનક વિકુલા, તેણુ ચોરી લીધું ચિત્ત;
શ્યામ સનેહી શામળા રે, પાર નીભાવો પ્રીત. કા૦ ૬
એવાં કામણુ તારાં કહાનજી, મન વાણી રહીત વીચાર;
બ્રહ્માનંદ કહે શીવ વિરંચી, કોઇ લહે નહીં પાર. કા૦ ૭

પદ ૧૭૬૨ મું-રાગ સામેરી.

કામણીયાં રે કાંઈ કુખજા જાણે, કહાનકુંવર વશ કીધા, રાજ ક૦ ૧
કહાનકુંવર વશ કીધા મારી બેની, વેચાતા કરી લીધા, રાજ ક૦ ૨
વેચાતા કરી લીધા મારી બેની, ખાંધ્યા ધાગે કાચે, રાજ ક૦ ૩
ખાંધ્યા ધાગે કાચે મારી બેની, જ્યમ નચવે તેમ નાચે, રાજ ક૦ ૪
જ્યમ નચવે તેમ નાચે મારી બેની, બોલાવે તેમ બોલે, રાજ ક૦ ૫

ખોલાવે તેમ ખોલે મારી બેની, થેઇ થેઇ કરતા ડોલે, રાજ ૪૦ ૬
 થેઇ થેઇ કરતા ડોલે મારી બેની, હાંજી હાંજી કહીને, રાજ ૪૦ ૭
 હાંજી હાંજી કહીને મારી બેની, વરતે સુધા થઇને, રાજ ૪૦ ૮
 વરતે સુધા થઇને મારી બેની, મનમાં ડરતા ડરતા, રાજ ૪૦ ૯
 મનમાં ડરતા ડરતા મારી બેની, કેડે કેડે ફરતા, રાજ ૪૦ ૧૦
 કેડે કેડે ફરતા મારી બેની, આઠ પોર ઓશીયાળા, રાજ ૪૦ ૧૧
 આઠ પોર ઓશીયાળા મારી બેની, એની જ ફેરે માળા, રાજ ૪૦ ૧૨
 એની જ ફેરે માળા મારી બેની, તોયે એ હુકમ ચલાવે, રાજ ૪૦ ૧૩
 તોયે એ હુકમ ચલાવે મારી બેની, સર્વે કામ કરાવે, રાજ ૪૦ ૧૪
 સર્વે કામ કરાવે મારી બેની, નીમખ ન મેલે ન્યારો, રાજ ૪૦ ૧૫
 નીમખ ન મેલે ન્યારો મારી બેની, અદ્વાનંદનો પ્યારો, રાજ ૪૦ ૧૬

૫૬ ૧૭૬૩ મું-રાગ સામેરી.

હોલી મારે વાલીડે રે કહાન, વળડી રે રંગભરજી વાંસળી રે; માણા રે રાજ;
 પ્યારી ખોલે રે વાંસળી. ટેક.

માવે વળડી હોજી મોરલી રે, રંગ ભીને પ્રજરાજ,
 શખ્દ સુણીને હોજી સુંદરી રે, ભૂલી સર્વે ઘરડાનું કાજ રે. હોં ૧
 બેહુદ વાગી હોજી વાંસલી રે, તીખી જો નૌતમ તાન;
 ચૌદ ભુવન ધુન હોજી સાંભળીરે, છુટયુ જો શકર કેરુધ્યાન રે. હોં ૨
 મન માંહે હરખી હોજી માનની રે, રંગભર ગળતી રે રેણુ;
 અદ્વાનંદને હોજી વાલમે રે, વાઇ રે અલોકીક વેણુ રે. હોં ૩

૫૬ ૧૭૬૪ મું.

ઓરા આવો કોડીલા રે કહાન, રંગીલારે નટવર હોજી નાવજી રે, વારી રે નાથ
 વહાલી લાગે રે વાતડી. ટેક.

વાલમ કરીયે હોજી વાતડી રે, અલખેલા રે એકાંત,
 લોજન આપું હોજી ભાવથી રે, પૂરું મારા મનડાંની ખાંત રે. ઓં
 વારે વારે જોઉં છું હોજી વાટડી રે, અતિ હરખે કરી આજ;
 પુલે તો ખીછાઈ હોજી સેજડી રે, કહાનકુંવર તમ કાજ રે. ઓં
 મન રે લોભાણું હોજી માહરુ રે, શ્યામસોહાગી તમ સંગ;
 અદ્વાનંદના હોજી વાલમા રે, રસિક સહુણા નવરંગ રે. ઓં

૫૬ ૧૭૬૫ મું.

વારી જાઉં રસીયારે, શ્યામ સોહાગીરે મનોહર હોજી માવજીરે, પ્યારા રે લાલ
 ઓળું આવે રે રાજના. ટેક.

નવલ રસીલી હોજ મૂર્તિ રે, વહાલા વહાલાં મુખડાનાં વેણુ;
શ્યામ સનેહી હોજ શ્યામળા રે, નિરખીને હરખે છે નેણુ રે. વા૦ ૧
બાહે રે બાબુબંધ હોજ બેરખા રે, ગળે પેહરી પુલડાંના હાર;
લટકાં રે કરતા હોજ લાલજ રે, છેજ મારા પ્રાણ આધાર રે. વા૦ ૨
જનમ સંઘાતી હોજ જાહવા રે, જાણો સર્વે રસકેરી રીત;
પ્રદ્યાનંદ જય નીત હોજ વારણેરે, છેલાજ લોભાણું માર ચિત્તરે. વા૦ ૩

૫૬ ૧૭૬૬ મું.

લાગી મુંને આંખડલીની ચોટ, અટારીરે ધાયલ હોજ કીધલી રે, માંણુ રે રાજ;
ચિત્ત ચોર્થુ રે શ્યામળે. ટેક૦

સર્વે સૈયરના હોજ સંગમાં રે, ગર્ધતી હું ભરવાને નીર;
ઠાલરીયે રે મુને હોજ દીઠડી રે, જમુનાજીને રે તીર રે. લા૦ ૧
અજબ અલોકીક હોજ આંખડી રે, જાહવ મારી જોર;
મન રે વેધાણું હોજ માહેરુ રે, કાળજ નાંખ્યું છે કોર રે. લા૦ ૨
હરી રે મુને હોજ હેતમાં રે, વાલીડે બીને વાને;
પ્રદ્યાનંદ કહે વશ હોજ કીધલીરે, કાબુ કાબુ નેણુંવાળે કહાનરે. લા૦ ૩

૫૬ ૧૭૬૭ મું-રાગ સામેરી.

વાચો વાચોરે મીઠડી મોરલડી કહાનુડા, તીખી તાનમેરે રાજ. તી૦ ૧
જમુનાને તટ જાહવા, તમે વાઈ શ્યામ સુજાણુ;
મોહન તારી મોરલી રે, મારાં હરીયેલ મન ને પ્રાણ. તી૦ ૨
દીલડું ધાયલ થઈ ગયું રે, મુને કાંઈ ન સુઝે કામ;
અતી અણીઆળી તારી આંખડલીરે, મુંને ચોટ લગાડેલ શ્યામ. તી૦ ૩
સાંભળતાં સુધ વીસરી રે, મારુ હૈડું ન રહ્યું હાથ;
હું વારી તુજ ઉપરે રે, વહાલા પ્રદ્યાનંદના નાથ. તી૦ ૪

૫૬ ૧૭૬૮ મું.

મોહી મોહીરે માણીગર મોલીડે લટકાળા, ખ્યારા લાલજ રાજ. ખ્યા૦ ૧
માણીગર તારે મોલીયે રે, મુને ખુબ લગાડેલ ખાંત;
નટનાગર નિરખ્યા વીના રે, મારે નાવે મન નીરાંત. ખ્યા૦ ૨
બાબુ કાબુ બાંધીયા રે, તેના શા કરુરે વખાણુ;
ગરક થઈ તારા ગીતમે રે, મારા ઠાલરીયા દીવાન. ખ્યા૦ ૩
તાણો છે ચિત્ત તાનમાં રે, તમે જાણો રસની રીત;
પ્રદ્યાનંદના વાલમા રે, મારે તમથી લાગેલ પ્રીત. ખ્યા૦ ૪

પદ ૧૭૬૯ મું.

થઈથઈરે ઘાયલ મારગડામાં મોહનની, લાગી આંખડી રાજ. લા० ૧
ચીત્રામણ સરખી થઈ રે હું તો, જાદવ મૂર્તિ જોઈ; લા० ૨
માવા આડી મીટમેં રે, મુને પ્રીતમ લીધી પ્રોઈ. લા० ૨
લાગતા પગ લડથજ્યો રે, તો ધરણી પડી અઠલાઈ; લા० ૩
મોહન તારી મૂર્તિ રે, મારે ચોંટી ચીત્તડા માંહી. લા० ૩
જલ ભરવું ભૂલી ગઈ રે, ભૂલી સૈયરુ કેરો નોર; લા० ૪
અક્ષાનંદના વાલમા, તારાં લોચન તીખાં જોર. લા० ૪

પદ ૧૭૭૦ મું.

રહો રહોરે રસીયાજી રાતડલી રંગ લીના, મારા મોહોલમાં રાજ. મા० ૧
હુશી જોલાવો હેતમાં રે, તમે છોગાળા વ્રજચંદ; મા० ૨
ખ્યારા સેજ પધારીએ રે, વારી રૂપાળા રાજંદ. મા० ૨
સેજ ખીછાઈ કુલડે રે, કીધી દીપક કેરી જોત; મા० ૩
રંગની વાળો રેલડી મારા, ડોલરીઆ દેશોત. મા० ૩
લોજન નવલી ભાતનાં રે, કીધાં કહાનકુંવર તમ કાજ; મા० ૪
અક્ષાનંદના વાલમા રે, આવી મેહર કરોને મહારાજ. મા० ૪

પદ ૧૭૭૧ મું-રાગ સામેરી.

મોહનરે મોહી તારે લટકે, મોહી તારે લટકે મોલીડાને ચટકે. મો०
લટકે તારે મારુ મનડું લોભાણું, લટકેથી વેણુ વળવ. મો० ૧
લટકાં તારાં અતી ખ્યારાં રે લાગે, મીઠડા જોલા માવ. મો० ૨
વણુ રે દીઠે ઉર દુઃખડુ વધે છે, દીઠાથી સુખડું થાય. મો० ૩
લટકાળા મન મોહન તારુ, મુખ મેલ્યું નવ જાય. મો० ૪
રસીક સલુણા તારુ રૂપ અલોકીક, નિરખીને થઈ છું નિહાલ. મો० ૫
અક્ષાનંદના નાથ રંગીલા, લટકાળા નંદલાલ. મો० ૬

પદ ૧૭૭૨ મું.

વેંધાણી રે વહાલાની વાંસળીયે, વહાલાની વાંસળીયે મોહનજીને મળીયે. વે०
રાસ રમ્યા સારુ વનમાં તેડાવ્યાં, શરદ પુનમની રેણુ. વ૦ ૧
નોતમ રાગ આલાપીને નટવર, બેહુક વળડી વેણુ. વ૦ ૨
મોરલી સુંણી મારુ મનડું લોભાણું, સુરત લાગી એક તાન. વ૦ ૩
આતુર થઈ હું તો અખડીને ઉઠી, ભૂલી રે લોજન પાન. વ૦ ૪
મોહન કાજ લીધો મારે માથે, લોકતણો અપવાદ. વ૦ ૫
અક્ષાનંદ કહે ઘાયલ થઈ છું, મોરલીને નાક. વ૦ ૬

પદ ૧૭૭૩ મું.

ચાલો રે પ્રીતમજીની પાસે, પ્રીતમજીની પાસે જો રમવાને રાસે. ચાં ૦
જમુનાને તીર જહુપતી વહાલો, મોરલી મનોહર વાય. પ્રીં ૦ ૧
અંતર ધીર રહી નહીં મારે, મનડું સુંછી લલચાય. પ્રીં ૦ ૨
ઘરડાનો ધધો હાથ ન લાગે, રટના લાગી એક તાર. પ્રીં ૦ ૩
પાવન નેણુ કરીશું રે સજની, નિરખીને નંદકુમાર. પ્રીં ૦ ૪
ગજગતી ચાલ અલોકીક બેની, જોઈને ચોરાણું ચિત્ત. પ્રીં ૦ ૫
બ્રહ્માનન્દના નાથ સંગાથે, પૂરણુ લાગી પ્રીત. પ્રીં ૦ ૬

પદ ૧૭૭૪ મું.

બાઈશ રે શ્યામળીયાની સાથે, શ્યામળીયાની સાથે છેડો નાખ્યો માથે. બાં ૦
નંદના નંદનથી નેડો રે બંધાણો, એ વીના મન અકુલાય. શ્યાં ૦ ૧
જગના જીવનને ન દેખું રે જ્યારે, જીગતુલ્ય રજની જાય. શ્યાં ૦ ૨
ઠંડાનકુંવર સાથે પ્રીત કરીને, અરપી દીધું મેં તો અંગ. શ્યાં ૦ ૩
મસ્તક જાતાં પડે નહીં ઓળો, રસીક સલુણાનો રંગ. શ્યાં ૦ ૪
લોકતણી મરજદ તજી મેં તો, શું કરશે સંસાર. શ્યાં ૦ ૫
બ્રહ્માનન્દનો નાથ રંગીલો, નયનતણો શણુગાર. શ્યાં ૦ ૬

પદ ૧૭૭૫ મું—રાગ સામેરી.

સખી નાવલીયો નવરંગ, અમથી રીસાણું રે;
ઓલી સોઠડલીને સંગ, ભુધર ભરમાણા રે. ટેક.
અમ સાથે નવ રાખતા રે, અંતર એક લગાર;
ભુધરને ભરમાવીયા કોઈક, કામણુગારી નાર. અં ૦ ૧
હસતા રમતા હેતમાં રે, મળતાં દેતા માન;
લેઈ એકાંતે લાલના કોઈ, કામણે ભરીયા કાન. અં ૦ ૨
બહુ હેતે બોલાવતા રે, રંગલીનો રસ રીત;
બ્રહ્માનન્દને વાલમે હવે, પર ઘર બોડી છે પ્રીત. અં ૦ ૩

પદ ૧૭૭૬ મું.

બેની રસીયો ભરાણો રે રોષ, જઈને મનાવો રે;
કાંઈ નથી રે અમારો દોષ, કંઈ સમજાવો રે. ટેક.
પીચુડે અમને પરહ્યાં રે, કુંણુ જાણે શા કાજ;
વાલમના વીજોગથી મારે, દીલડામાં થાય છે દાઝ. જઈં ૦ ૧
જે માગે તે આપશું રે, કેહશે તે કરશું ટેલ;
જેમ તેમ કરીને મેળવો, મુને છેગા તે વાળો છેલ. જઈં ૦ ૨

સુખ ન આવે સેજડી રે, જુગતુલ્ય રજની જાય;
અક્ષાનંદના વહાલા વીના મુને, મંદિર ખાવા ધાય. જઈ ૦ ૩

પદ ૧૭૭૭ મું.

સખી શ્યામળીયે અમ સાથ, અખોલા લીધા રે;
વહાલો નિરમોહીડો મારો નાથ, કુણે વશ કીધા રે. ટેક.
માયા લગાડી મોરથી રે, છળીએ દીધો છેડ;
અમને મેલ્યાં ઉલલાં, જાંઈ નવલા તે કીધા નેહ. અં ૧
આંટી રાખે છે અંતરે રે, શ્યામળીયો અમ સગ;
જુનાં જાણી પરહર્યાં, વહાલો રાગ્યા તે નવલે રંગ. અં ૨
વહાલે વીસારી મેલીયાં રે, શું રે જીવ્યાનુ સુખ;
અક્ષાનંદ અક્ષાંડમાં ખીજું, નહીં રે એ જેવું દુઃખ. અં ૩

પદ ૧૭૭૮ મું.

તમે મોટા છોજી મહારાજ, હસી સુખ ખોલો રે;
હવે રોષ તમે વ્રજરાજ, અંતર ખોલો રે. ટેક.
અક્ષરના છો આત્મા રે, અનંત ભુવનના ધણ;
ન ઘટે તમને નાથજી એવી, સંકુને ઉપર રીશ. હં ૧
જેવાં તેવાં રાજનાં રે, અમને તમારી આશ;
રસીયાજી નવ રીજીયે* વારી, અમ સાથે ઉદાસ. હં ૨
રમો હસો રંગ રીતમાં રે, ચિત્ત ધરો ઉછાવ;
અક્ષાનંદના વાલમા તમે, દીલડાના દરીયાવ. હં ૩

પદ ૧૭૭૯ મું-રાગ વેરાડી.

વહાલી મુંને લાગે વહાલા તારી વાતડી રે, ઠરે છે છાતડી રે. ટેક.
ખાંઢે ખાજી વળી, તીલ ને ત્રાજી ગાલમાં રે;
મારુ મનડું પામ્યું મોહ, તારી ચાલમાં રે. વં ૧
સુખની જ્યોતિ લલકે, મોતી કાનમાં રે;
જેઈ થઈ શુલતાન, તારા વાનમાં રે. વં ૨
વાઓ છો હેરી મોરલી, ગેરી રાગમાં રે;
ચિત્ત ચોરાણું છેલ, પેચાળી પાધમાં રે. વં ૩
અતી ખ્યારી વસી મૂર્તિ, તારી ચિત્તમાં રે;
અક્ષાનંદના નાથ મોહી, તારા ગીતમાં રે. વં ૪

પદ ૧૭૮૦ મું.

મોરલી વળાડી વહાલે મન લીધલાંરે, કામણ કોધલાં રે.	ટેક.	
ઐર્ચીતી અધરાત, વાગી વાંસળી રે;		
સુણતાં ભૂલી શુદ્ધ, ધાયલ થઈ ઢળી રે.	મોં	૧
કુણ જાણે જે શુંયે કર્યું, ખીજું કંઈ ન સુઝે રે;		
મહનો લાગે ધાવ, તે તો કેમ રુઝે રે.	મોં	૨
મોરલી માંડી મંત્ર બણ્યા, ભાવથી રે;		
ચિત્તમાં લાગી ચોટ, મોહું ભાવથી રે.	મોં	૩
દોહવી ભૂલી ગાય, દુધની દોહની રે;		
પ્રદ્યાનંદને નાથ, નાખી મોહની રે.	મોં	૪

પદ ૧૭૮૧ મું.

મન મારુ મોહું વહાલા તારા વાનમાં રે, મોરલીની તાનમાં રે.	ટેક.	
લટકાં તારાં લાલ, સુંદર હાથનાં રે;		
ચિત્ત થયાં ચકચૂર, ગોપીજન સાથનાં રે.	મં	૧
શું કહું હું શ્યામ, શોભા નેણની રે;		
મીઠી લાગે માવ, વાલપ વેણની રે.	મં	૨
પુલકાં કેરા હાર, હિયે હીંડળે રે;		
છોગલાં ભેઈ છેલ, મન મુનિવરનાં ચળે રે.	મં	૩
દીલકાં દરીયાવ, સુંદર શ્યામળા રે;		
પ્રદ્યાનંદના નાથ, આવો ઉતાવળા રે.	મં	૪

પદ ૧૭૮૨ મું.

ઉધાળ કંઢેજે સંદેશે શ્યામને રે, પુરો આવી હામને રે.	ટેક.	
કંઠણ થયા કેમ કહાન, મથુરા જાઈને રે;		
મોટા કીધા માવ, ગોરસ પાઈને રે.	ઉં	૧
વહાલપણની વાત, વાલમ વીસર્યા રે;		
મથુરામાં મોરાર, નવા નેહ કર્યા રે.	ઉં	૨
સુધ ભુલ્યા તમે શ્યામ, ગોકુલ ગામની રે;		
ભલી મળી ભાવીક, કુબળ કામની રે.	ઉં	૩
મજવાસીને નાથ, ચિત્ત ન આણીયાં રે;		
પ્રદ્યાનંદના નાથ, તમને જાણીયા રે.	ઉં	૪

પદ ૧૭૮૩ મું-રાગ વેરાડી.

કહોને આજ તમે ક્યાં હતા રે, દીસે નેણે નીદ્ર ખુંભારી રે,
 મરમાળાજી રે;
 સાચું કહોને મારા શ્યામ કહાનુડા, વંશીવાળાજી રે. ટેક.
 બુધર તમને લોળાવ્યા રે, એવી કુણ મળી ધૂતારી રે. મ૦ ૧
 લડથડતાં પગલાં ભરો, વહાલા આળસ ઝાઝું અંગે રે. મ૦ ૨
 લોભાણા રે તમે લાલજી રે, વારી શ્યામળીયા કે સંગે રે. મ૦ ૩
 કુંજે એવા તમને વશ કર્યા રે, તેણે ખીતા ખીતા ખોલો રે. મ૦ ૪
 અદ્વાનંદના વાલમા રે, ખ્યારા અમશું અતર ખોલો રે. મ૦ ૫

પદ ૧૭૮૪ મું.

ક્યાંથી આવ્યા તમે કહાનજી રે, મારા ગુણવતા ગીરધારી રે,
 પ્રીતમ ખ્યારાજી રે;
 એકલડા રે અલબેલ ડાલરીયા, નંદદલારાજી રે. ટેક.
 છેલ તમારી ચાલમાં રે, અમને ભરમ પડે છે ભારી રે. પ્રી૦ ૧
 જેમ થયું તેમ જાહેવા રે, સાચુ કોને શ્યામ સુહાગી રે. પ્રી૦ ૨
 અમને તે એમ જણાય છે રે, તમે રજની ક્યાંધક જાગી રે. પ્રી૦ ૩
 કાજળ રેખ કપોલમાં રે, રૂડી લાગે છે રૂપાળી રે. પ્રી૦ ૪
 અદ્વાનંદના વાલમા રે, આજ આવ્યા છો રંગ ઢાળી રે. પ્રી૦ ૫

પદ ૧૭૮૫ મું.

માવ પડી રહી મોજડી રે વહાલા, આવા ક્યાં અકળાણા રે,
 કુંજવિહારીજી રે;
 ખીક સહીત મારા નાથ, શ્યામળીયા ચાલ તમારીજી રે. ટેક.
 વાંસે ફરીને જોતા વાલમા રે, તમે આવો છો ઉભણા રે. કું૦ ૧
 કેને ધર જાઈ કહાનજી રે, આવ્યા પીતાંબર વિસારી રે. કું૦ ૨
 નવલ રંગીલી મારા નાથજી રે, અંગ સાડી ક્યાંથી ધારી રે. કું૦ ૩
 શૂર થઈને તમે છેલવર, આવા ખીલ્યો શું બહુ નામી રે. કું૦ ૪
 અદ્વાનંદના વાલમા રે, સમા રહીયે અંતર જામી રે. કું૦ ૫

પદ ૧૭૮૬ મું.

ગિરિધર ગોકુલ ગામમાં, સરવે રેહે છે લોક કગારાં રે,
 ક્યાંધ ન જાયેજી રે;
 લેરખડા રે નંદલાલ અતિશે, છેલ ન થાયેજી રે. ટેક.
 અતરમાં રે ઉડાં ઘણાં રે, બહારે ખોલો મુખથી સારાં રે. ક્યાં૦ ૧

કાંઇક કામરુ દેશની રે વહાલા, વિદ્યા વ્રજમાં આવી રે. ક્યાં ૨
જે જો તમને રાખશે રે, કોઇક ભુધર ભરમાવી રે. ક્યાં ૩
અમ જેવાંને ઘરે આવતાં રે, મનમાં ખીક ન ધરશે બળીયા રે. ક્યાં ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે માનજે રે, વારી શીખામણુ સ્થામળીયા રે. ક્યાં ૫

પદ ૧૭૮૭ મું-રાગ મેવાડો.

મોરલીમાં મોહી છું વારી, ધીરી ધીરી વાળે હો, માણીગર માવા;
મીઠીને બોલે છે હો તારી રે, મોરલીજી હો, માણીગર માવા. ટેક.
ભણક પડી છે મારે કહાનજી હો, નટવર તારી. મો ૧
મનડુ ઘાયલ હો થયું રે, માહેરુ જી હો. મા ૨
તનડું વેધાણું ગેરી તાનજી હો, કુંજવિહારી. મો ૩
દીલમાં દીવાની હો જેવી રે, હું થઈ જી હો. મા ૪
ઝંખના લાગી છે આઠો જામ જી હો, પ્રીતમ ખ્યારા. મો ૫
ચિત્તડું ચોરાણું હો તારી રે, ચાલમાં જી હો. મા ૬
હાથ ન લાગે ધરનું કામ જી હો, રહો માં ન્યારા. મો ૭
મનોહર દીઠી હો તારી રે, મૂર્તિ જી હો. મા ૮
આવીને વસી છે મનમાંજી હો, અતિ અલબેલા. મો ૯
પ્રદ્યાનન્દ કહે મુને રે, તુજ વિના જી હો. મા ૧૦
અધ ક્ષણુ રહ્યો રે નવ બય જી હો, રગના રેલા. મો ૧૧

પદ ૧૭૮૮ મું.

જોઈહું લોભાણી હો કહાના રુડે રુડે રૂપે રહી જી હો, નટવર ખ્યારા;
કુલડે છાઈ છે હો તારી રે પાઘડી જી હો, નટવર ખ્યારા. ટેક.
કુંડળ લળકે બેઠે કાનજી હો, શ્યામ સોહાગી. જો ૧
સાવ રે સોનેરી હો, શોભે રે સેહરો જી હો. ન ૨
વાલપ વાધે છે ભીંનેવાન જી હો, લગની લાગી. જો ૩
કપોલે શોભે છે હો, તીલ રે ત્રાજુડે જી હો. ન ૪
અણીઆળાં શોભે છે રૂઝાં નેણુ જી હો, નન્દના નન્દા. જો ૫
આડ ખીરાજે હો, નીકી રે ભાલમાં જી હો. ન ૬
વહાલા વહાલા બોલો છો મુખ વેણુ જી હો, બાલગોવિંદા. જો ૭
દાડમ કળીની હો, શોભા રે દાંતની જી હો. ન ૮
મુખડુ ખીરાજે પુરણ ચંદ જી હો, સુંદર સારા. જો ૯
છખી હો અલોકીક તારી રે, શ્યામળા જી હો. ન ૧૦
બલિહારી બય છે પ્રદ્યાનન્દ જી હો, જીવન મારા. જો ૧૧

૫૬ ૧૭૮૯ મું-રાગ મેવાડી.

યેજી મુંકે માયા લગીલોરે (૧) લેણું, મુંજે વાલેડે કે નીહલણુ ન દેદી, (૧)
ઝલી રેદી રેદી અની; (૧)

મુંજે નેહડો લગો કહાનસેં.

હિન ધારુ આઉં ઘેલડીરે, મુંજે નેહડોની લગો, નિયારેતે નિરાંતડે; (૧)

મુંજે નેહડો લગો કહાનસેં, યેજીં ટેક.

સેજી ખીછાઇયાં કુલડેડે, મુંં કોઠીંદિ એકાંતડે. મુંં ૧

મીઠડી વાઈ મોરલીડે, મુંં મોહન ગીડો મનડે. મુંં ૨

જા ન ડસાં હિન કેડે, મુંં તપી અચેતો તનડે. મુંં ૩

ભુરકી વ્યધી ભુદરડે, મુંં થઈ વધ ગુલતાનડે. મુંં ૪

બ્રહ્માનંદચે વસ કરી, મુંં વિઠલે ભીંને વાનડે. મુંં ૫

૫૬ ૧૭૯૦ મું.

તુંજી આઉ બંદી અચીયાલોરે વલા, મુંજે વિસામેકે અખીયેમે રખંદી,
જતન કંદી કંદી અની;

મુંજે મનડો બધો તોસે,

શ્યામ સોહાગી શ્યામલાડે, મુંજે મનડો બધો, તું ધારુરે હાલડે;

મુંજે મનડો બધો તોસે, તુંં ટેક.

રીઝી ઐયા તોજે રૂપમેડે, મુંં ચગી તુંજી ચાલડે. મુંં ૧

અણુદીઠેઠ નીગરોડે, મુંં દીઠેસે દુઃખ દુરડે. મુંં ૨

આઉં મગાથી એતરોડે, મુંં રોજા નીત હજુરડે. મુંં ૩

નહડો કુવર નહજોડે, મુંં તોસે મુંજી તાનડે. મુંં ૪

બ્રહ્માનંદચે તો મથા, મુંં કરીયાં તન કુરખાનડે. મુંં ૫

૫૬ ૧૭૯૧ મું.

દરદે હું તો ઘેલડી ડોલું, જોરે બેનિ હારે મુને કહાનુડાને નેણુંને ખાંણુરે,
ઘાયલ કીધી કીધી હલો જોને;

કામણિયાં કર્યાં શ્યામજો, દરં

જમુના તીરે જાહવેરે, મુને કામણ કીધાં, બેહદ વાઈ વેણુરે મુને;

કામણિયાં કર્યાં શ્યામજો. દરં ટેક.

સાંભળતાં સુધ વીસરીરે, કાં મન થઈ ગયું વેરાણુરે. કાં ૧

આડો આવી ઉભલો રે, કાં સુંદર શ્યામ સુખાણુરે. કાં ૨

નેણું કેરી સાનમાં રે, કાં પ્રીતમ હરીયા પ્રાણુરે. કાં ૩

આજ ગઈતી એકલી રે, કાં જમુના ભરવા નીરરે. કાં ૪

બ્રહ્માનંદને વાલમે રે, કાં છાનો તાણુયો ચીરરે. કાં ૫

૫૬ ૧૭૯૨ મું.

નટવર નંદને લાલેભેરે હેલી હારે, એની કામણગારી બેહુલ વળડી,
વંશી ખ્યારી ખ્યારી હારે;

મારું ચિત્તડું હેયું તાનમાં,
મેરલી કેરા નાહ બેનીરે, મારું ચિત્તડું હેયું, છેલ લગાડી ચોટરે;
મારું ચિત્તડું હેયું તાનમાં, નટ૦ ટેક.
શુદ્ધ ભૂલી શરીરની રે, માં થઈ ગઈ લોટપોટ રે. માં ૧
મનમાં લાગી માવનીરે, માં ઝંખના આહુ ભામ રે. માં ૨
કુણુ બાણે જે શું કર્યુંરે, માં કાંઈ ન સુઝે કામ રે. માં ૩
પરવશ થઈ ગઈ પ્રેમમાંરે, માં હૈડું ન રહ્યું હાથ રે. માં ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કારમીરે, માં નાંખી ભૂરકી નાથ રે. માં ૫

૫૬ ૧૭૯૩ મું-રાગ કટાકડો.

લાલન અસા વટ ઈળ, મુંળ પરીયનડે;
અસાં વટ ઈળ ડે હેલિ દરશન દીળ, મુંળ પરીયનડે. લાં ૦ ટેક.
મન કમ વચને તું જી ઐયાંડે વહાલા;
અચીંદ્રે ને વેધે કોદી, મનમેં મ ખીળ. મું ૧
ચોંપ ઠરીડે મું તો, સેજ ખીછાઇડે વારી;
પ્રેમ સહીત રસ, અધુરજો પાયળ. મું ૨
મેરલી બળાળ ચંગી, અતી નવરંગીડે વહાલા;
રસીઆ સનેહીડે, મુંજે નજર આગી રહેળ. મું ૩
બ્રહ્માનંદજીડે ખ્યારા, રોળ માં ન્યારાડે વારી;
કહાનુડા અચીને, મુકે રસબસ કીળ. મું ૪

૫૬ ૧૭૯૪ મું.

ચરનકમલજી ઐયાં બંદી, મુંળ મેરમડે;
ચરનકમલજી બંદી પરીયન સદી, મુંળ મેરમડે. ચં ૦ ટેક.
આઉં તુજી બંદીડે વહાલા, જનમ જનમજી વારી;
હુથતાં બેડીને, ઉલી હાજર રદી. મું ૧
સેજડી અચીને મુંજે, જનમ સુધારોડે વારી;
પ્રાણુ સનેહી તોજે, પગે આઉ પોંદી. મું ૨
લગન લગીડે મુંજી, રથામરા સનેહીડે;
તોજી મૂર્તિ માધુરીડે, મુંજે હૈડે ધરંદી. મું ૩

બ્રહ્માનંદચેડે મુજ, નવલ વિહારીડે વારી;
ન્યારી ન્યારીડે, મુજ નજર ઠરદી. મું ૪
પદ ૧૭૮૫ મું.

મોહન મોહોલે પધારો, રંગભીના રે;
મોહોલે પધારોરે, મારો જન્મ સુધારોરે રંગભીનારે. મો ૦ ટેક.
ગજગતી ચાલે, ગુલતાન થઈ છું હું તો;
ચિત્તને ચોરે છે, રાવલો કમર કટારો. ૨૦ ૧
આડી આડી મીટે ભેતાં, મનડાંને મોહતા વારી;
નીપટ લાગે છે, વહાલો નેણુંનો નભરો. ૨૦ ૨
નવલ કલંગી ચગી,* રસીક રસીલી લાગે રે;
મોલીડું શોભે છે, બળે કુલડાંનો ભારો. ૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદના રે વહાલા, છેલ છબીલા વારી;
આવી મારા મનડા કેરા, તાપ નિવારો. ૨૦ ૪
પદ ૧૭૮૬ મું.

મોહન મનડું હરો છો, મરમાળા રે;
મનડું હરો છો, છેલા રગમા ફરો છો મરમાળા રે. મો ૦ ટેક.
મોરલી વળતા ગેરી, લાલ તો રંગીલા લેહેરી;
રસના રંગીલા મારા, ઉરમાં ગરો છો. મ ૦ ૧
જરકસી પેરી રેભમા, આવો છો સામા વારી;
ભાવ સહીતાં પ્રેમે, પગલાં ભરો છો. મ ૦ ૨
પાઘડલી પેચાળી ઝાંધી, રો છો દગ સાંધી વહાલા;
રંગના રંગીલા છોગાં, શીશ ધરો છો. મ ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના રે વહાલા, છેલ શુમાની રે લાલા;
લોચન અમારાં, †સુકળ કરો છો. મ ૦ ૪

પદ ૧૭૮૭ મું—રાગ કરાઇડો.

નંદન નિગરડા આડો અચી, મોકે કુરો ચેથો કહાન વહાલા;
એ પ્રજ્જળ પ્રજ્જળ નીવાસી. નં ૦ ટેક.
વાટ હલદે કેસે, વેડ ન કળજે વહાલા;
હુંડેમે ડસળ તપાસી. મો ૦ ૧
મગમે અચેદે મુંજે છેડો, ઝલેથો કહાના;
ચેડી કેડી તોકે આસી. મો ૦ ૨

હાથ જોડી આંથી તોડે, હલણ ન દે મુકે વહાલા;
લોક ઉસંદા કંદા હાંસી.

મોં ૩

બ્રહ્માનંદજી વહાલા, મથાને ઉસેથો અલા;
ભલા તુજી અધ્યાં આઉં દાસી.

મોં ૪

૫૬ ૧૭૯૮ મું.

છડીદે ધુતારા મુંજે છેડો, તું તો કેડો અધ્યે કહાન ભલા;

એ નંદજી નંદજી અનાડી.

છં ટેક.

કેડી હાથે મનમો, તુંજે વાંસે અચેથો મુંજે;

ચાવી આઉ કંદિ તોજી ચાડી.

તું ૧

મોં તાં અસાંજ સુંધા, તું નિભાધયેથો સુંધા;

ઘોડી અચેથો ગેની ધાડી.

તું ૨

હુંધડે અસાંકે ભલા, વાટ હલંદે વહાલાડે;

ગજીયે કો તું દાડી દાડી.

તું ૩

બ્રહ્માનંદજી પ્યારા, કો તું કરીયે થોરારા;

સાવ સોનેરી ફાડી સાડી.

તું ૪

૫૬ ૧૭૯૯ મું.

શ્યામલીયા સનેહી વંસીવારા, તો કે ખમા મુંજે સેજી સચા;

એ આઉં તોજી આઉં તોજી ખંદી.

શ્યાં ટેક.

હાથ જોડી અગીયાં તુંજે, હાજર ઐયાં વહાલા;

સેવાની કરીયાં પેરુ સંદી.

તોં ૧

રસિક સલુણા તોડે, અખીયામે રખીયાં વહાલા;

જિયડેજે જતન કરંદી.

તોં ૨

મૂતિની તોજી મુંજે, હૈડેમોં ધરીયાં વહાલા;

મુખસેનિ નામ જખંદી.

તોં ૩

બ્રહ્માનંદજી વહાલા, મડેકે આઉં કંદી ઢલા;

તુંજેની સાથ હલંદી.

તોં ૪

૫૬ ૧૮૦૦ મું.

કુંજળ વિલાસી વજવાસી, ચોરા અચો મુંજી શ્યામ ચંગા;

એ પ્રીતમ પ્રીતમ પ્યારા.

કું ટેક.

આંગણિયે અચીને મુંજે, મોરલી વળળ વહાલા;

ગેનળ કરાધડે સંદા ઠારા.

ચોં ૧

મંદિરિયેનિ ધન્ય મુંજે, ઘોરી મથા વંભ તુંજે;	
કોડિલાની કાનર કારા.	ઓ૦ ૨
પાધનિ સોનેરી મથે, પુંચી જડાઉ હથે;	
શ્યામલિયા ડસોથા સુધા સારા.	ઓ૦ ૩
અક્ષાનંદ ચેડે મુંભ, પ્રાણ સનેહી સચા;	
મોહન અંખિયેભ તારા.	ઓ૦ ૪

૫૬ ૧૮૦૧ મું-રાગ કાલીડો.

રંગભીનો ખેલે રે, કંકોલેલ નેણુવાળો કહાન રે.	૨૦	ટેક.
જળ જમુનાનાં હું તો, ભરવા ગધતી રે;		
સામું ભેઈ કીધેલ મુને સાન રે.	૨૦	૧
ગીત મધુરાં ગાવે, સનમુખ આવે રે;		
વાલીડો સુંદર ભીને વાન રે.	૨૦	૨
રસની રીતી બાણે, ન મળે નાણે રે;		
તાણે ચિત્ત મોરલડીની તાન રે.	૨૦	૩
અક્ષાનંદનો રે વહાલો, નંદજીનો લાલો રે;		
ધરે એનું મહામુનિવર ધ્યાન રે.	૨૦	૪

૫૬ ૧૮૦૨ મું.

મરમાળે માવે રે વળડી, બેહદ રુડી વેણુ રે.	મ૦	ટેક.
ચિત્તડું લેવા ઓલે, રંગભર ડોલે રે;		
બોલે મુખ વેણુ મીઠાં સુખ દેણુ રે.	મ૦	૧
વહાલાની વશી વાગી, અબકી ભાગી રે;		
રટના લાગી છે દીન રેણુ રે.	મ૦	૨
માથે મોતીનો ઝૂડો, લાગે છે રુડો રે;		
નિરખવા જેવાં સુંદર નેણુ રે.	મ૦	૩
લાવે છે પ્રજનો ઢાળો, અતિ રૂપાળો રે;		
છોગાળો અક્ષાનંદનો સૈણુ રે.	મ૦	૪

૫૬ ૧૮૦૩ મું.

અલવીલો ઉલો રે ભેરાવર, જમુના કેરે તીર રે.	અ૦	ટેક.
ઓર્ચીતો આવે, બેની ભેરે બોલાવે રે;		
છોટા બહુ ઊરા લાવે ભીર રે.	અ૦	૧
સનમુખ આવે ગાતો, વંશીને વાતો રે;		
રંગનો રાતો છેલ અહીર રે.	અ૦	૨

ચોરે ચિત્ત નેણુને ચાળે, ભાવથી ભાળે રે;
આળે આળે આવીને તાણે ચીર રે. અં ૩
પ્રદ્યાનન્દનો રે પ્યારો, એને કોઈવારો રે;
નથી મુને ભરવા દેતો નીર રે. અં ૪

પદ ૧૮૦૪ મું.

નંદજીનો નાનડિયો, આડો આવી માગે મહીનાં દાણુ રે. નં ૦ ટેક.
બાલે મુખ ઘેલું ઘેલું, ફેડે છે હેલું રે;
બાણે કોઈ દેશતણે દીવાન રે. નં ૦ ૧
બાણે છે આવી વાટે, દાણુને માટે રે;
વાટે વહેતા દેહે આવી આણુ રે. નં ૦ ૨
જલ ભરતાં રે વારે, ઉલો છે આરે રે;
મારે છે આંખડલીનાં બાણુ રે. નં ૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દનો રે સંગી, છે બેબહુ રંગી રે;
બાણે રસ રંગની રીત સુબાણુ રે. નં ૦ ૪

પદ ૧૮૦૫ મું-રાગ હુમરો.

મોહન જાન દેરી, ચલ્યો જાત સૈયરકો સંગ. મોં ૦ ટેક.
નવલ ગગરીયાં નીરકી, મેરે શીરપર લાગત ભાર;
રોકત હો કથું સાંવરે તુમ, માનો હો નન્દકુમાર. મોં ૦ ૧
નટનાગર નહી કીજીએ વારી, જમુનાકે તટ જેલ;
કાહેકું ગારી દેત હો કહાના, હમ જાને તુમ છેલ. મોં ૦ ૨
મહી માખનકું ખાય કે પ્યારે, ખુબ ભયે મસ્તાન;
મગ ખીચ આડે આયકે, અખ માગન લાગે દાન. મોં ૦ ૩
છેડ કરો નહીં સાંવરે, હમ જોરી કહત હે હાથ;
ચોરે બહુત કરી જાનિયો, છેલા પ્રદ્યાનન્દકે નાથ. મોં ૦ ૪

પદ ૧૮૦૬ મું.

સુંદર શ્યામકીરી, મોકું લગીરિ દગનકી ચોટ. સું ૦ ટેક.
સખ સખીયનકું સંગ લઈ મે તો, ગધતી જમુના ઘાટ;
છેલ છખીલો સાંવરો આલી, વાલમ ઠાડો વાટ. સું ૦ ૧
ખેલત ગોપકુમારમે તહાં, કુવર રંગીલો કહાન;
મારે મોકું દેખકે તીખે, લોચનહુંકે બાન. સું ૦ ૨
લાગત ખેશુદ્ધ હો ગઈ, મેરા હાથ ન રદ્યા શરીર;
ધરણિકે પર મે પરિ, મોકું બઈરી અલોકિક પીર. સું ૦ ૩

ઘાવ લગ્યા રુએ નહી આલિ, સુએ નહિ નીશ લોર;
બ્રહ્માનંદકે નાથકી દેખો, અખિયાં કરડિ જોર. મું ૪

પદ ૧૮૦૭ મું.

મોહનલાલકીરી, મેં તો મૂર્તિમેં ભઈ શુલતાન. મો ૦ ટેક.
મનમોહનકિ મૂર્તિ, મેરે હિયકે નૌતમ હાર;
નિમખ ન મેલું નેનસે પ્યારો, પ્રાનહુંકે આધાર. મો ૦ ૧
ચલનિ હસનિ ખોલનિ વાકી, આય વસી ઉરમાંહી;
જીવહુંકે સંગ જડ ગધ, કહો કીસ વિધિ વીસરી જાહી. મો ૦ ૨
સુંદર ગજરે કુલકે નીકી, શીર પગીયાં શોભંત;
મુખ માનું પુરન ચંદસો યાકે, દારમ કલીયાં દંત. મો ૦ ૩
રુચીર કલંગી બન રહી, અરુ તોરે કુલ અનૂપ;
બ્રહ્માનંદકે શ્યામકે આલી, રસીક મનોહર રૂપ. મો ૦ ૪

પદ ૧૮૦૮ મું.

નંદકુમારકીરી, સખી અખીયાં રંગ શુલાબ. નં ૦ ટેક.
શોભા નૌતમ જુહડી બની, મુખ કરી કહિ ન જાય;
માનું કમલપર ભૂગ હોય, આલિ ખેઠે રોષ ભરાય. નં ૦ ૧
રાજત ગૌર કપોલપર નીકે, કુંડળ ચપળ નવિન;
માનું આવત ચંદકે ઢીંગ, મીલન કાજ હોઉ મીન. નં ૦ ૨
શોભિત સુંદર શ્યામકે ઉર, મોતીનહુંકે હાર;
માનું ધટિ આભતે શુભ, ગંગ ભઈ હોય ધાર. નં ૦ ૩
ઉદર કુમોદનિ પત્રસો, અરુ નાભિ ગોળ ગંભિર;
બ્રહ્માનંદકે નાથકું સખી, નિરખ મિટિ ભવ પીર. નં ૦ ૪

પદ ૧૮૦૯ મું-રાગ દુમરી.

મસ્તાન કાનર કારે, રસીકે મોય મારીવે નેન નજારે. મં ૦ ટેક.
જમુના ગર્ધતિ પાનિ, તટ કાઠો હે છેલ શુમાનિ. મં ૦ ૧
જાદુરા હે યાકે દુગમેં, આય મિલ્યો મોહન મોય મગમે. મં ૦ ૨
મોય ટેડી નેન નિહારી, વસ કીનીવે કુંજવિહારિ. મં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદકે ઘાયલ ભઈહું, અખ કેસે સૈયર ઘર જઈહું. મં ૦ ૪

પદ ૧૮૧૦ મું.

પ્રજરાજ કુંજવિહારી, દુગન મોય મારીવે પ્રેમ કટારી. મં ૦ ટેક.
શીર વંકિ પાધ બનાવે, દુગહુંકિ વે ચોટ ચલાવે. મં ૦ ૧

કર પુલન ગેઢ ઉછારે, આય ઠાઠો રહત જલ આરે. ૫૦ ૨
કટિ નવલ પીતાંબર કસકે, હિયરામેં મારત દગ હસકે. ૫૦ ૩
અદ્વાનન્દ કહે પરવસ કીની, સાંવરેને સુરત મેરી લીની. ૫૦ ૪

૫૬ ૧૮૧૧ મું.

દિલદાર વહાલમ મેરા, મોહન તોય રખું દગનકે નેરા. ૬૦ ૧
તુંમસે જો લગા મેરા જીયરા, બીન દેખે દુખિત હે હિયરા. ૬૦ ૨
મત જાવો રસીક તુમ ફરે, બીન દેખે નયન મેરે જૂરે. ૬૦ ૩
તુંમસે જો લગી મેરી પ્રીતિ, જેસે મીન સાયરકી રીતિ. ૬૦ ૪
અદ્વાનન્દ કહે સ્થામ સલુના, અખ નેતુસે ફર ન હુના. ૬૦ ૫

૫૬ ૧૮૧૨ મું.

ધનસ્થામ ફર ન જાધયાં, વાલમ તોય રખું નેનનકે માધયાં. ૬૦ ૧
મોય મીલે રસીક જા દીનસે, છબિ પલક ટરત નહિ મનસે. ૬૦ ૨
મૂર્તિ તિહારી દેખી, મેરે જીયકો જીવન લેખી. ૬૦ ૩
લોલીકે ધન જીયું રાખું, હિયરામેં ખજાના નાખું. ૬૦ ૪
અદ્વાનન્દ કહે બલમા મેરા, આય કરો નયનમે ડેરા. ૬૦ ૫

૫૬ ૧૮૧૩ મું-રાગ ભૈરવી.

ચિત્ત મેરા ચોર ગઇ રે, મોરલીયાં. ૭૦ ૧
અંસી ટેર અવન સુની જાખતે, પરવશ તખતે બાધરે. ૭૦ ૨
મોરલી નીકી બાજકે મોહન, મોય બીકાતી લાધરે. ૭૦ ૩
વીસરી ખાન પાન સખ સજની, વીસરી મથવો મહીરે. ૭૦ ૪
અદ્વાનન્દ નંદનંદનસે, રટના લાગ રહીરે. ૭૦ ૫

૫૬ ૧૮૧૪ મું.

છતીયાં છેદ કરે રે, મોરલીયાં. ૮૦ ૧
મજાજીવન મોરે ખ્યારેને બાધ, ગીરધર અધર ધરે રે. ૮૦ ૨
ચીત્રીત હોય રહી સુની અંસી, કીસ વીધિજાહું ધરે રે. ૮૦ ૩
ઉલટી રીત બાધ મેરે મનકી, તનકી સુરત ટરે રે. ૮૦ ૪
અદ્વાનન્દ કહે યાકી વંશી, લે ગઇ પ્રાન હરે રે. ૮૦ ૫

૫૬ ૧૮૧૫ મું.

તે તો મોય આહુરી કરીરે, કનૈયા. ૯૦ ૧
અંખીઆં લાલ બાલકી રેખે, બીસરત નાહી ધરી રે. ૯૦ ૨
જખ તેરી સ્થામ સમરુ ખતીયાં, છતીયાં આત બરી રે. ૯૦ ૩

બસી ટેર મેં જબહી સુનતહું, પરતહું ધરની ઢરી રે. કં ૩
અક્ષાનંદ કહે તેરી મૂર્તિ, નેનન ખીચ ધરી રે. કં ૪

પદ ૧૮૧૬ મું.

તેરે ખીન બાહુરી પ્રીરુ રે, કનૈયા. તેં ૦ ટેક.
ખીન દેખે અતી હોત દરદ દીલ, મહુકે તાપ જરુ રે. કં ૧
તેરે કારન શ્યામસુંદર વર, ભેગન લેખ ધરુ રે. કં ૨
અલખ જગાવન સાંજ સવેરી, આતહું નંદ ધરુ રે. કં ૩
અક્ષાનંદ કહે તેરે મીલનકુ, જંગલ વાસ કરુ રે. કં ૪

પદ ૧૮૧૭ મું-રાગ ભૈરવી.

મોહની લગાધરી મોકુ, નટવર નાગરીયાને. ટેક.
મોહની લગાધમેરી સુધ વીસરાધ, ભૂલ ગધ જલ ગાગરીયાને. નં ૧
પુલન ગેદ લીયે દોઉ હાથન, બાંધ લઈ ઝીની પાધરીયાને. નં ૨
કહા બાનું મોહિ કહા કરી દીના, મોહન રેન ઉભગરીયાને. નં ૩
અક્ષાનંદ મગન કર ડારી, શ્યામ સુંદર સુખ સાગરીયાને. નં ૪

પદ ૧૮૧૮ મું.

મન હર લીનો મેરો, મોહનકી મોરલીયાને. ટેક.
મન હર લીનો મેરો પરવશ કીનો, સુનત કલેજ મેરા કોર લીયાને. મોં ૧
જમુનાકે તટ આય ડગરમે, ઝગર ઝગર મહી ભેર લીયાને. મોં ૨
મુગમદ ચદનકી રાધેને, ખુબ કરી તન ખોર લીયાને. મોં ૩
અક્ષાનંદ મગન લઈ નિરખત, ચચલ દગ ચીત ચોર લીયાને. મોં ૪

પદ ૧૮૧૯ મું.

દગન વસીરી છબી, કુંવર કનૈયા જ્યુંકી. ટેક.
ગ્વાલ બાલ સુંદર સંગ લીને, ગોવન બુધ ગનૈયાબુકી. કું ૧
કુલનકી ઉર માલા ખીરાજત, મધુરીસી બાની ભનૈયાબુકી. કું ૨
કારે નૌતમ કેશ અલોકીક, નટવર લેખ બનૈયાબુકી. કું ૩
અક્ષાનંદ જાત બલિહારી, હથ કરી કંસ હનૈયાબુકી. કું ૪

પદ ૧૮૨૦ મું.

અંખીયાં લગીરી મોય, નવલ શુમાનીરેકી. ટેક.
આરમપાર લઈ મેરે અંતર, જહુવર છેલ બુવાનીરેકી. નં ૧
જમુનાકે તટ થકિત લઈહું, સુરત વીસર ગધ પાંનીરેકી. નં ૨

સંજ્યા લોર કછુ નહી સુઝત, જોર નજર દીલ જાનીરેકી. ન૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ અલોકીક મૂર્તિ, મનમાં વસી મહી દાનીરેકી. ન૦ ૪

૫૬ ૧૮૨૧ મું-રાગ પરજ.

એની વનમે રે વંશી બોલે રે, મારુ દીલડું ધાયલ ડોલે રે. એ૦ ૧
વંસી વાગી વૃન્દાવનમાં, વ્યાકુળ થઇ છું મનમાં. એ૦ ૨
મધરાતે કાંઈ મોરલી વાગી, ચિત્તમાં ચટકી લાગી. એ૦ ૩
વેંણુ વજડી કાનડ કાળે, પ્રજને રુડે ઢાળે. એ૦ ૪
પ્રદ્યાનંદને નટવર વહાલે, પ્રહને મારી બાલે. એ૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૨ મું.

એણે આવીને રે મુને મારી રે, બેની કહાનુડે નેણુ કટારી. એ૦ ૧
આંખડલી અતીશે અણીઆળી, નાંખી જો ખુબ નિહાળી. એ૦ ૨
પેહેલી ચોટે લીધી પ્રોધને, આડી રે મીટે જોધને. એ૦ ૩
ચોટે નયનની ચિતડુ ચોરી, કાળજ નાખ્યું ફોરી. એ૦ ૪
પ્રદ્યાનંદ કહે શુદ્ધ ખુદ્ધ લીધી, વાલીડે ધાયલ કીધી. એ૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૩ મું.

તારી મૂર્તિ રે મન માની રે, હું તો દેખીને થઇ દીવાની રે. તા૦ ૧
પીતાંબર તન સુંદર પેહેરી, હેતે જો મુને હેરી. તા૦ ૨
ભાલ તીલકની શોભા જોધને, મનડું રહ્યું છે મોહીને. તા૦ ૩
વશ કીધી મુને સુંદર વેણે, નેહડો જો લાગ્યો નેણે. તા૦ ૪
પ્રદ્યાનંદ કહે હું લોભાણી, તુજથી પ્રીત બધાણી. તા૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૪ મું.

તારા મુખનીરે માયા લાગીરે, મારા રસીક સ્થામ સોહાગી. તા૦ ૧
માયા લાગી મુજને તારી, તન મન નાખું વારી. તા૦ ૨
મુખની સુંદર શોભા ભાળી, મોહી છું હું વનમાળી. તા૦ ૩
ઘરનો ધંધો હું વીસરાવી, મુખડું જોવા આવી. તા૦ ૪
પ્રદ્યાનંદ કહે સરવસ વારુ, મુખડું જોધને તારુ. તા૦ ૫

૫૬ ૧૮૨૫ મું-રાગ પરજ.

જળ ભરવા રે ચાલો જળ ભરવા, જમુનાજનાં જાંઘએ જળ ભરવા. ટેક.
પાણીડાંનું બેની રે મિષ લધને, જળના જીવનનાં દર્શન કરવા. જ૦ ૧
લટકાં કરે છે નંદજનો રે લાલો, હેત કરીને મનડું હરવા. જ૦ ૨
મરમ ભરી રે બેની સુંદર મૂર્તિ, જોધ જોધને અંતરમાં કરવા. જ૦ ૩
શોભીતા રે શણગાર સજીને, પ્રદ્યાનંદના વહાલાને વરવા. જ૦ ૪

પદ ૧૮૨૬ મું.

જોવાને રે યેની જોવાને, નટવરને જાંઘણે જોવાને.	ટેક.
વહાલો રસીલી યેની વેણુ વજાડે, માનનીયોનાં મન મ્હોવાને.	ન૦ ૧
સાસુને નણુદી યેઉ ગામ સધાવ્યાં, ધીભું નથી રે કોઈ ઠોવાને.	ન૦ ૨
જે કોઈ પૂછે તેને એમ કરી કેહેશું, ગયાતાં ગાવડલી અમે દોહવાને.	ન૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને સગે, લોક લજ્યા તે સરવે જોવાને.	ન૦ ૪

પદ ૧૮૨૭ મું.

માવાને રે યેની માવાને, મન મળવા હરખે માવાને.	ટેક.
લટકાળાને કોઈ તેડી રે લાવે, પ્રેમ અધર રસ પાવાને.	મ૦ ૧
મનમોહન મારે મદિર આવે તો, સ્હામી જાઉં તરત વધાવાને.	મ૦ ૨
મહી માંખણુ ઘૂત સાકર મેવા, ખાંતે હું તો આપીશ ખાવાને.	મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામીશું રમીએ, જગમાં જાહેર થાવાને.	મ૦ ૪

પદ ૧૮૨૮ મું.

લોભાણી રે યેની લોભાણી, મરમાળાને જોઇને લોભાણી.	ટેક.
સરવે સાહેલી યેની રેભેળી થઇને, ભરવા ગઇતી જમુના પાણી.	મ૦ ૧
આરે આવીને મારે આડો રે ઉલો, ડોલરીયો નટવર દાણી.	મ૦ ૨
સાંભળતા રેહું તો સુધ બુધ ભૂલી, મીઠી એના મુખમાંની વાણી.	મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદને વહાલે કહાને, તાને મારુ મન લીધું તાણી.	મ૦ ૪

પદ ૧૮૨૯ મું-રાગ પરજ.

માણીગર મોરલીવાળો, છળીલો છેલ છોગાળો.	મા૦ ટેક.
ખાંતે ખાંતે નીત રંગભર ખેલે રે;	
સનમુખ આવી કરે છે નેણુનો ચાળો.	મા૦ ૧
ગોપીજનને રે સદા મનડે ગમતો રે;	
રમતો લાગે છે સુંદર અતી રૂપાળો.	મા૦ ૨
મજનારીને એણે વશ કરી લીધી રે;	
કામણીયાં જાણે છે કાંધક કાનડ કાળો.	મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રે મારે મનડે વસીયો રે;	
ગીરધર સુંદર ગાતો કહાન ગોવાળો.	મા૦ ૪

પદ ૧૮૩૦ મું.

વાલીડે વેણુ વજાડી, સૂતી મુને તરત જગાડી.	વા૦ ટેક.
સુણતાં વંશી હું તો શુદ્ધ બુદ્ધ ભૂલી રે;	
રસ બસ થઈ છું લાગી રંગડાની રાડી.	વા૦ ૧

એને જોયા રે વીના સુખ નવ આવે રે;
એવી મારે ટેવ અલોકીક અંતરે પાડી. ૧૦ ૨
વહાલાને નાદે હું તો પરવશ થઈ છું રે;
નથી હવે કેદમાં રહેતી તનની નાડી. ૧૦ ૩
બ્રહ્માનન્દને રે સ્વામી અંતર જામી રે;
જોયાની લાલચ મુજને ખુબ લગાડી. ૧૦ ૪

૫૬ ૧૮૩૧ મું.

ચોરું ચીત નંદને છેયે, દીકા વીના બ્યાકુલ થઈએ. ચો. ૧૬.
જમુનાની તીરે વહાલો ધેન ચરાવે રે;
જાણીને વારે વારે જળ ભરવા જઈએ. ચો. ૧
કામ ને કાજ બીજું કંઈ નવ સુઝે રે;
જાણી એને ઉભાં ઉભાં જોઈને રહીએ. ચો. ૨
શું જાણું રે મુંને શું કરી નાંખ્યું રે;
વાલીડે બેહુલ મોરલી તાન બજાઈએ રે. ચો. ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે મારું મનડું વેધ્યું રે;
ભૂરકી મુને નાંખી જો બળભદ્રને ભઈએ. ચો. ૪

૫૬ ૧૮૩૨ મું.

મનોહર મૂર્તિ તારી, છે જો મને પ્રાણથી પ્યારી. મ. ૧૬.
વશીને તાને વહાલા ભીને ભીને વાને રે;
જોઈ જોઈ મોહી રહી સરવે મજની નારી. મ. ૧
કોટીક કામ વદન જોઈ લાજે રે;
નેણુની શોભા છે જો ત્રિલોકીથી ન્યારી. મ. ૨
રૂડી રૂડી ચાલે વારી બોલો છો વહાલે રે;
ગમતાં છેગલીયાં ધરતા ગીરધારી. મ. ૩
નટવર નાગર રૂપ ઉભાગર;
વારે વારે બ્રહ્માનન્દ જાયે બલિહારી. મ. ૪

૫૬ ૧૮૩૩ મું-રાગ પરજ.

જમુનાને તીરે વહાલે રે મોરલી વળાડી;
હેલી મારા ચિત્તડામાં ચટકી લગાડી. જ. ૧૬.
સાંભળતાં રે હુંતો સુધ સુધ ભૂલી;
મહાંની વેલી મારા દીલડામાં ફૂલી. જ. ૧

એને રે જોધને મારું મન અકળાયે;
 અધક્ષણ એથી હવે છેટે નવ રહેવાયે. ૪૦ ૨
 ઘાયલ થઈ રે હું તો નીશ દીન ડોલું;
 કાનુડા વીના રે બીજું મુખથી ન બોલું. ૪૦ ૩
 અક્ષાન્દ કહે રે મુને સુતી જગાડી;
 દરશન જોધએ મારે એનાં દાડી દાડી. ૪૦ ૪

પદ ૧૮૩૪ મું.

મારે ઘેર આવો વહાલા રે સ્થામ સોહાગી;
 લગની તો મારી આવી તમ સંગ લાગી. માં ૮૬.
 તમને જોધને મારા રે ઠરે છે જો નેણું;
 વહાલાં લાગે વહાલા તારાં મીઠાં મીઠાં વેણું. માં ૧
 સુંદર ચાલે મારુ ચિત્તડું લોભાણું;
 જીવન તમ વીના બીજું નવ જાણું. માં ૨
 વાટડી જોધને હું તો રે બેઠી છું વહાલા;
 મંદિર પધારો વારી નન્દજીના લાલા. માં ૩
 અક્ષાન્દના રે સ્વામી હો સેજડી પધારો;
 આવી મારાં તનડાના તાપ નીવારો. માં ૪

પદ ૧૮૩૫ મું.

કેમ કરી ભરીએ બેની રે જમુનાનાં પાણી;
 વીચમાં ઉભો છે માવો માણીગર દાણી. કેં ૮૬.
 આવીને રોકે છે નીત રે પાણીડાંનો આરો;
 અલવ કરે છે જોને સાંજ સવારો. કેં ૧
 કાલ હું ગઈતી બેની રે હેલ ઉપાડી;
 જોરે જોરે ફાડી મારી નવરગ સાડી. કેં ૨
 ફેલ મુખ બોલી આવી રે ગાગર ફાડી;
 નિર્લજ્જ કંઈયે મારી બાંધ્યાં જો મરોડી. કેં ૩
 અક્ષાન્દ કહે રે નીત કેડે કેડે આવે;
 આડો આવી જોરે જોરે મુજને બોલાવે. કેં ૪

પદ ૧૮૩૬ મું.

કોરે રહેને કહાન મારો રે મારગ મેલી;
 અસુરી દીડી રે મુને આજ તે અકેલી. કેં ૮૬.
 મહીડું લીધાંની તુંને રે હોંશ થઈ મનમાં;
 વાટડી રોકીને શીઠ આડો ઉભો વનમાં. કેં ૧

નંદના નાનડીઆ મુને રે એકલી મ જાણે;
પરાયું મેંડું નહી પીવાયે પરાણે. કાં ૦ ૨
ગરવ ભયોં રે આવી તું બોલે મુખ ગાળ્યું;
આમે આમે માથે શાને નાખે છે તું આળ્યું. કાં ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે રે મોટો તું તે તારે ઘેરે;
શીખામણ આપુ તુને જોજે સારી પેરે. કાં ૦ ૪

પદ ૧૮૩૭ મું-રાગ પરજ.

પાતળીયે હયાં પ્રાણુ રે, બેની મારા. પાં ૦ ટેક.
મુજ સામું વહાલે જોઈને માર્યાં, આંખડલીનાં બાણુ રે. બેં ૦ ૧
લટકાળે રે મુને ચટકી લગાડી, છેલે ચતુરસુબાણુ રે. બેં ૦ ૨
શ્યામળીઆને જોવા સારુ, તનડામાં થાયે છે તાણુ રે. બેં ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે અતર વિધ્યું, ડોલરીયે દીવાન રે. બેં ૦ ૪

પદ ૧૮૩૮ મું.

દીલડાના દરીયાવ રે, ગીરધર. દીં ૦ ટેક.
જગજીવન રુડી શોભા જોઈને, અંતર થાયે છે ઉછાવ રે. ગીં ૦ ૧
રૂપ રહ્યું છે મારે હૃદીયે તારુ, રૂપાળા પ્રજરાવ રે. ગીં ૦ ૨
પ્રાણુ જતાં રે પાતળીયા પ્યારા, મેલું નહી કેદી માવ રે. ગીં ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે શીરને સાટે, ઠીક કીધેલ ઠેરાવ રે. ગીં ૦ ૪

પદ ૧૮૩૯ મું.

રૂપાળો રંગરેલ રે, વહાલો લાગે. રૂં ૦ ટેક.
આવી વશ્યો છે અંતરમાં રે, ખાંતીલાનો ખેલ રે. વં ૦ ૧
સોનેરી શીર ફેટો ખાંધી, ઉભો છે અલખેલ રે. વં ૦ ૨
વિઠ્ઠલને પ્રજનારીયે ઘેર્યો, જેમ કળાયેલ ઢેલ રે.* વં ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે સુણતાં વશી, અધર ડોલે છે મારી હેલ રે. વં ૦ ૪

પદ ૧૮૪૦ મું.

શ્યામળીયો સરદાર રે, છે જો મારે. શ્યાં ૦ ટેક.
શ્યામળીયાસું મેંતો સગપણુ કીધું, ખીબનો શો હવે ભાર રે. છેં ૦ ૧
મરમાળો રે મારે મનડે માન્યો, કહાનો નન્દકુમાર રે. છેં ૦ ૨
પ્રાણુજીવન પાતળીયો પ્યારો, ન્યારો ન કરુ લગાર રે. છેં ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે વારી નાખું, એ માથે ઘરખાર રે. છેં ૦ ૪

* જેમ કળા કરેલા મોરને ઢેલા ઘેરીને રહે છે તેમ

પદ ૧૮૪૧ મું-રાગ પરજ.

કુંજવિહારી રે, કુંજવિહારી રે;
 માયા મુને લાગેલ છે, જો વહાલા કુંજવિહારી. ટેક.
 માવા રંગીલા છેલા, મનડામાં મારે.
 હારે ખુંતી નવલ કલંગી, આવી તારી રે. મા૦ ૧
 કહાનકુંવર તારે કેડે ફરુ છું;
 હારે મારા ઘરડા કેરાં કામ વીસારી રે. મા૦ ૨
 શેરડીએ રે તારો સાદ સુણીને;
 હારે હું તો દોડીને આવું છું ઘર બહારી રે. મા૦ ૩
 બ્રહ્માનન્દના સ્થામ રંગીલા;
 હારે તારા મુખડા ઉપર જઈ બલિહારી રે. મા૦ ૪

પદ ૧૮૪૨ મું.

કીધેલ ઘેલી રે કીધેલ ઘેલી રે;
 માવે મુને મંત્ર ભણીને રે કીધેલ ઘેલી. ટેક.
 આજ અસુરીહુંતો પાણીડે રેગધતી;
 હારે ખીજ સંગ નહી કોઈ સાહેલી રે. મા૦ ૧
 મારગડામાં મુને નટવર મળીયો;
 હારે શિર નવલ કલંગી રૂડી મેલી રે. મા૦ ૨
 ઘેલી થધને બેની ઘરડુ રે ભૂલી;
 હારે હવે નહી મેલું નદજની ડેલી રે. મા૦ ૩
 બ્રહ્માનન્દના વહાલાની મૂર્તિ;
 હારે મારાં નેણુંને માંદા ધરેલી રે. મા૦ ૪

પદ ૧૮૪૩ મું.

કહાનડ કાળે રે કહાનડ કાળે રે;
 મારી મુને નેણુ કટારી રે કહાનડ કાળે. ટેક.
 વાટે જતાં રે મારુ મન હરી લીધું;
 હારે રૂડી મોરલી વળડી મરમાળે રે. મા૦ ૧
 હીયડે હાર અમૂલખ પેહિયાં;
 હારે રૂઠાં છોગલાં મેલ્યાં છે રૂપાળે રે. મા૦ ૨
 દો'લું વલોલું મારે હાથ ન લાગે;
 હારે ચિત્ત ચોરું એણે આંખડલીને ચાળે રે. મા૦ ૩

અદ્વાનન્દના વહાલાની પાસે;
હારે હવે જાતાં મુને કોણ બીજું ખાળે રે. માં ૪
પદ ૧૮૪૪ મું.

કામણગારે રે કામણગારે રે;
કીધાં મુને કામણીયારે કાંઈ કામણગારે. ટેક.
મોરલી મનોહર હાથજ લધને;
હારે આવી ઉભો રહે જમુનાને આરે રે. કીં ૧
કામણીયાં કરવાને રે કાળે;
હારે ઘેરે આવે છે સાંજ સવારે રે. કીં ૨
કામણીયાં કોઈ પેરનાં કીધાં;
હારે એ હવે બીજો કોણ વૈધ ઉતારે રે. કીં ૩
અદ્વાનન્દના નાથ વિના રે બેની;
હારે હવે ઘડીએ નવ ચાલે કાંઈ મારે રે. કીં ૪

પદ ૧૮૪૫ મું—રાગ પરજ.

લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે, લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે;
પ્રીતડલી તો લગાડી. ટેક.
પ્રીતમ માર્યાં પ્રેમનાં, તમે તીખાં રે તીખાં બાણ;
જોતાં તમને જાહેવા રે, થિયા પરવશ મારા પ્રાણ રે. પ્રીં ૧
વહાલી જુકુટી વાંકડી, વહાલાં લાગે છે સુંદર વેણ;
નટવર તમને નિરખવા, મારાં નાંખે છે ઝડપું નેણ રે. પ્રીં ૨
હાર હજારો પેહેરીયો, નેણનો નજારો જોર;
અદ્વાનન્દ હુંડે વશ્યા, કોડીલા નંદકિશોર રે. પ્રીં ૩

પદ ૧૮૪૬ મું.

વળાડી ત વંશી કહાન રે, વળાડી તેં વંશી કહાન રે;
વાંસલડી તો વળાડી. ટેક.
વેણ વળાડી વિકુલા, તમે રૂપાળા રંગરેલ;
ઘર ધધે ભૂલી ગઈ, હું તો ભરવી ભૂલી હેલ રે. વાંં ૧
માવા તમારી મોરલી, મારે ખુબ પડી છે ખેલ;
કીધાં એણે કારમાં, છાતડલી માંધ છેલ રે.* વાંં ૨
મ્હમાં વાગી વાંસળી, આવી સુંદર ઝીણે સાહ;
અદ્વાનન્દ કહે વશ થઈ, મોરલડી કેરે નાહ રે. વાંં ૩

પદ ૧૮૪૭ મું.

પેચાળી તે બાંધી પાઘ રે, પેચાળી તે બાંધી પાઘ રે;
પાઘડલી તો પેચાળી. ટેક.

પાઘડલીના પેચમાં, થયું મન મારુ ગુલતાન;
વાલમ મુને વશ કરી, કોડીલા છેલા કહાન રે. પાં ૧
કુલતોરાની ફેરમાં, જોઈ ભમર થયા ચકચૂર;
મતવાલા થઈને ફેરે, મેલી ન જાય ફેર રે. પાં ૨
માવ તમારુ મોળીયું, મે દીકું આંટાદાર;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, વીસાયોં મે સંસાર રે. પાં ૩

પદ ૧૮૪૮ મું.

મરમાળી છે આંખ્યુ માવ રે, મરમાળી છે આંખ્યુ માવ રે,
આંખડલી મરમાળી. ટેક.

આંખડલી અણીયાળીયું, વારી જાણું રે તીખાં બાણ;
ચિત્તડામાં ચોટી ગઈ, મુને કરી દીધી વેચાણ રે. આં ૧
નેણુ તમારાં નાથણુ, છે છેલા રે રાતાં ચોળ;
અંતરમાં ઉડાં ભયોં, થયું હેડુ હાલકલોલ રે. આં ૨
અતીશે દીઠાં આકરાં, આડી દીધી રે ધીરજ દાલ;
બ્રહ્માનંદ કહે મારકાં, લોચનીયાં તારાં લાલ રે. આં ૩

પદ ૧૮૪૯ મું-રાગ પરજ.

ઓરા આવો છેલ છબીલા, છેલ છબીલા રંગના રેલા;
લટકાળા નન્દલાલ હો. વાલમ. ઓં ટેક.
કુંડળીયાં કાનમાં પેરાવું, હૈડે પેરાવું હાર;
જુગતે મારા નાથ જમાડું, કરી કરી મનુવાર રે. વાલમ. ઓં ૧
જાદવ તારી મૂર્તિ જોઈને, લોચનીયાં લોભાય;
મરમાલા મનમોહન તારુ, મુખ મેલ્યું નવ જાય રે. વાલમ. ઓં ૨
ખાંત કરીને ખાટડી ઢાળું, પ્રેમે પખાળું પાવ;
બ્રહ્માનંદના વાલમા મારા, ઓરડીયાંમાં આવ રે. વાલમ. ઓં ૩

પદ ૧૮૫૦ મું.

કોડીલા છેલ કહાનુડા, છેલ કહાનુડા લાગો છો રડા;
મીઠડા બોલા માવ હો. મેરમ. કોં ટેક.
લાલ ગુલાબી આંખડી તારી, છેલ રંગીલી ચાલ;
મરમાળા તું મોહન મારી, આંખ્યુને ધનમાલ રે. મેરમ. કોં ૧

ભુધર તારં મુખડું ભાળી, થાય અધીક સુવાણુ;
 છેલ છળીલા રહો માં છેટે, પાતળીયા મારા પ્રાણુ રે. મેરમ. કો ૦ ૨
 મનડું મારુ મોહીને રહું, તમથી લાગેલ ખ્યાર;
 અદ્ધાનન્દના નાથ પધારો, સેજતણા સણુગાર રે. મેરમ. કો ૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૧ મું.

રંગીલા છેલ રૂપાળા, છેલ રૂપાળા મોરલીવાળા;
 ડાલરીઆ દેસોત રે. મોહન. ૨૦ ટેક.
 પાઘમાં તોરો જુકી રહ્યો, જાણે મોતીડાંનો મોર;
 ઘેલડા થૈને ભમર ભમે છે, પુલડાં કેરી ફેાર રે. મોહન. ૨૦ ૧
 ડાલરીયા તારી મુરતી દેખી, બારો મે કાઢી બીક;
 લટકાળા તારી આંખડી લાગી, કાવકી ઠીકઠીક રે. મોહન. ૨૦ ૨
 લાગંતા પગ લડથડયો, કુટી પાંણીડાંની હેલ;
 અદ્ધાનન્દના નાથજી આવી, ઉઠાડો અલખેલ રે. મોહન. ૨૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૨ મું.

માણીગર મીટડી તારી, મીટડી તારી પ્રેમ કટારી;
 કામણુગારા કહાન. હો છેલા. મા ૦ ટેક.
 મીટડી તારી પ્રેમ કટારી, થઈ છે આરમપાર;
 ઘાયલ થઈને ઘુમતી ડોલું, ભૂલી છું ઘરખાર. હો છેલા. મા ૦ ૧
 પાણીડું ભરતું વીચમાં રયું, ઘર થઈ ગયું ફર;
 મરમાળા તારાં નેણુને મારે, ચીત થયું ચકચૂર. હો છેલા. મા ૦ ૨
 ચોટ અચાનક લાગતાં થયું, દીલડું ડાલાડેલ;
 અદ્ધાનન્દ કહે લોચન તારાં, પ્રેમતાણી પીસતોલ. હો છેલા. મા ૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૩ મું-રાગ પરજ.

વહાલે વળાડી છે વાંસળી રે, માવે વળાડી છે મોરલી રે, કાલદ્રીને તીર;
 નાગ પીયાલે ડોલિયો રે, એવો શખ્દ ગભીર. હો બેની. ૧૦ ટેક.
 ધેનું તૃણુ ભૂલી ગઈ રે, વછાં ભૂલ્યાં ખીર;
 ભેને સખી જમુનાતણું રે, વેતું થંભું નીર. હો બેની. ૧૦ ૧
 ઘેલી થઈ સરવે ગોપીકા રે, ભૂલી ગઈ રે શરીર;
 કામ રહ્યાં છે હાથમાં રે, ચોદણુ ભૂલી ચીર, હો બેની. ૧૦ ૨
 વેણુ અલોકીક વઠુલે રે, વાઈ બળભદ્ર વીર;
 અદ્ધાનન્દ સુર સાંભળી રે, અંતર ન રહી ધીર. હો બેની. ૧૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૪ મું.

વંશીમાં મુને વિકૂલે રે, મોરલીમાં મુને માવે રે, કીધાં કામણુ કહાન; કીધાં કામણુ કહાન;
 મન કલ્પિત સરવે ટળ્યું રે, બૂલી હું તનનું ભાન. હો હેલી. વં ૦ ટેક.
 ઘર ધધો ગમતો નથી રે, ન ગમે લોજન પાન; હો હેલી વં ૧
 મન ભરમાણું માહરુ રે, મોરલીને તાન. હો હેલી વં ૧
 એને દેખી સુખ ઉપજે રે, વીન દીઠે હેરાન; હો હેલી. વં ૦ ૨
 એક પલક નવ વીસરે રે, વહાલો લીને વાન. હો હેલી. વં ૦ ૨
 થઈ છું હું તો કાવકી રે, છોગામાં ગુલતાન; હો હેલી. વં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ નવ વીસરે રે, રાત દીવસ એનું ધ્યાન. હો હેલી. વં ૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૫ મું.

વિસામાની વાંસળી રે, મરમાળાની મોરલી રે, વાગી મહા વનમાંય; વાગી મહા વનમાંય;
 છેલ છપીલો શ્યામળો રે, ઘેરે નાદે ગાય. હો બેની. વિં ૦ ટેક.
 બ્રહ્માને વીસમે થયો રે, શીવને ન સમભય; હો બેની. વિં ૧
 મોહ પામ્યા સરવે દેવતા રે, સંશે થયો સુરરાય. હો બેની. વિં ૧
 ચોરાસી સિદ્ધ સાંભળે રે, થીર નવ અંતર થાય; હો બેની. વિં ૦ ૨
 નૃત્ય ડગી નવ નાથની રે, ચિત્ત મળવા લલચાય. હો બેની. વિં ૦ ૨
 જમુનાને તીરે જદુપતિ રે, વેણુ અલોકીક વાય; હો બેની. વિં ૦ ૩
 વશ કીધી મજા વિનતા રે, બ્રહ્માનંદ બલ ભય. હો બેની. વિં ૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૬ મું.

અલબેલે અધરાતની રે, મનમોહન મધરાતની રે, વહાલે વળડી વેણુ; વહાલે વળડી વેણુ;
 ભણુક પડી મારા કાનમાં રે, મનડું થયું મારુ મેણુ. હો બેની. અં ૦ ટેક
 ચટકી લાગી મારા ચિત્તમાં રે, મહ લાગ્યો દુઃખ દેણુ; હો બેની. અં ૧
 મોહન વળડી મોરલી રે, માજમ ગળતી રેણુ. હો બેની. અં ૦ ૧
 સુષુતાં મનડું થીર થયું રે, તનડું થઈ ગયું બેણુ; હો બેની. અં ૦ ૨
 ભેવાને જાદવરાયને રે, આતુર થયાં છે નેણુ. હો બેની. અં ૦ ૨
 હું દીવાની હોઈ ગઈ રે, કોઈનું ન માન્યું કેણુ; હો બેની. અં ૦ ૩
 શું જાણું મુને શું કર્યું રે, બ્રહ્માનંદને સેણુ. હો બેની. અં ૦ ૩

૫૬ ૧૮૫૭ મું-રાગ પરજ.

મથુરાની વાટે મથુરાની રે વાટે, વાલા ન જાવું મથુરાની રે વાટે. ટેક.
 મથુરા જાવાનું બ્યાદે મુખથી બોલો છો, અંનડું ન ભાવે એ ઉચાટે. મં ૦ ૧
 અવસ્થ હોય તો અકરુરને આપી, પ્રાણ અમારા તમ સાટે. મં ૦ ૨

કામરુ દેશની રે વિદ્યા વેચાય છે, મથુરા નગરમાં હાટે હાટે. મં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજ વીસરાવશે, જ્યારે તમે ખેસશે પાટે. મં ૪

૫૬ ૧૮૫૮ મું.

મથુરામાં મળશે મથુરામાં મળશે, મોહન રે હો મથુરામાં મળશે. ટેક.
મથુરા નગરની રે નારી ધૂતારી, વાલમ તેને વશ થાશે. મં ૧
ગોપીનાથ મટીને રે ગીરધર, કુખળના નાથ કેહેવાશે. મં ૨
દાસીના રે ઘરમાં ડોલરીયા, મેહિરમળ કેમ માશે. મં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઈને, તેના તે મુખની ગાળ્યું ખાશે. મં ૪

૫૬ ૧૮૫૯ મું.

મથુરામાં નળવું મથુરામાં ન બાવું, કહાના રે હો મથુરામાં ન બાવું. ટેક.
અકુરને રે એ શી બુદ્ધિ આવી, એણે કર્યું છે કામ આવું મં ૧
જન્મ સમે રે કુખળની રે જનની, ભૂલી ગઈ વીખ પાવું. મં ૨
લક્ષણ એનાં સર્વે લખ્યામાં નાવે, કેટલાંક કહીને બતાવું. મં ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ ન માનો તો, નંદજીના મુખથી કેહેવરાવું. મં ૪

૫૬ ૧૮૬૦ મું.

મથુરામાં માવા મથુરામાં માવા, નાથ હો ન બાધએ મથુરામાં માવા. ટેક.
મામા કંસ સરીખા માણસ, એ નગરીમાં સર્વે આવા. મં ૧
માસી પુતના પ્રેમની મૂર્તિ, પ્રથમ આવીતી ધવરાવા. મં ૨
અકુરજી પણ ત્યાંના વાસી, રથ લઈ આવ્યા છે બોલાવા. મં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કુખળને વરશે, સુંદર થાશે જગ આવા. મં ૪

૫૬ ૧૮૬૧ મું-રાગ કાફી.

વાલિઝાનિ વાતુ વાલિઝાનિ રે વાતુ, ઉદ્ધવ કહોને વાલિઝાનિ રે વાતુ. ટેક
કહે છે કહાનાને કુખળના ધરથી, ખાસ્ય નથિ નીસરાતું. વાં ૧
એ રે ગોલિ છે એને કોઈ નવ ઓળખે, કપટનું હૈડામાં છે કાતું. વાં ૨
અમને મેલ્યાં તેમ એને પણ મેલશે, માંડી મેલ્યું છે અમે ખાતું. વાં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજમાં આવશે, તે અમને નથિ મનાતું. વાં ૪

૫૬ ૧૮૬૨ મું.

રસીયાજીની રીતિ રસીયાજીની રે રીતિ, ઉદ્ધવ કહોને રસીયાજીની રે રીતિ. ટેક.
કંસ મામાનું સમું કરીને, કેવી પાળે છે રાજનીતિ. રં ૧
રાજ પામીને ઘેર દાસીને રાખી, તેની તો થઈ છે રજીતિ. રં ૨

માંજ્યુ હોય તે કેમ મિથ્યા થાયે, કુખ્જ કરમે લખીતિ. ૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ સંગે એને, પૂર્વ જનમની પ્રીતિ. ૨૦ ૪

૫૬ ૧૮૬૩ મું.

મન મથુરામાં મોહું મન મથુરામાં રે મોહું, ઉદ્ધવ એનું મન
એથી અમે અતર નવ રાખતાં, દીધલ દોહું ને વલોયું. મ૦ ૧
પ્રીત કરીને ત્યાં તો પરવશ થયા છે, નરતું સારુ નવ જોયું. મ૦ ૨
એ સારુ રે અમે આંસું નાખીને, બાળુ જોખન જોયું. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે જાદવકુલને, પલવટ વાળીને વગોયું. મ૦ ૪

૫૬ ૧૮૬૪ મું.

મથુરામાં મેલિ વહાલે મથુરામાં મેલિ રે વહાલે, ઉદ્ધવ રે હો લજ્યા મથુરામાં
મેલિ રે વહાલે. ટેક.
કુલવંતી રે પતિવ્રતા કુખ્જ, આવિ મળી છે સૌ પેહલી. મ૦ ૧
વ્રજવાસીને વિસારી રે વહાલો, બલવંત થયા છે એના બેલી. મ૦ ૨
એને આગે રે વહાલો માન તણને, વાતુ કરે છે કાલીધેલી. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોડ બની છે, જેમ કલાયલ ઢેલિ. મ૦ ૪

૫૬ ૧૮૬૫ મું-રાગ પરજ.

પ્રીતડી બધીલો, મુંજ પ્રીતડી બંધીલો, કહાનેસે. પ્રી૦ ટેક.
વનમે ચગી મોરલી વાયથો, ગાયથો ચંગાં ગીત;
ચંગી ચંગી ગાલિયું ચર્ધ, ચોરી ગીડો મુંજે ચીત. કહાનેસે. પ્રી૦ ૧
મીડે સહીયરું સાથ મુજે, મથે મૈજે માટ;
અડો અચી ઓડડો ઉલો, વૃંદાવનજી વાટ. કહાનેસે. પ્રી૦ ૨
નઢડો જેડો નીગરો લોણુ, જાદવજેજી જાત;
બ્રહ્માનંદજે હીનધાર આઉં, રહી ન શકુ રાત. કહાનેસે. પ્રી૦ ૩

૫૬ ૧૮૬૬ મું.

કહાન ધૂતારેલો લોણુ, કહાન ધૂતારેલો ધૂતી મૂકે. ક૦ ટેક.
ધૂતારેસે આઉ બ્રજથી, પ્રાક્રમ જો નહી પાર;
જેડી આવુંજ્યું તેડી આં અચે, લાજ મીડેન લગાર. ધૂતી મૂકે. ક૦ ૧
કુરો કરીયાં આઉં કેતરી સાંખુ, રાત દીયેજી રાડ;
મોર મીડે દો પ્રીત કરેથો, પોચે ન પુછે પાડ. ધૂતી મૂકે. ક૦ ૨
આંખડીયું અણીઆળીયું એજી, તેજી મોસે તાન;
બ્રહ્માનંદજે સ્વામી વહાલેડો, કેડો છડે નહિ કહાન. ધૂતી મૂકે. ક૦ ૩

૫૬ ૧૮૬૭ મું.

કામણુગારો લો લેણું, કામણુગારો લો કહાનુડા કાં ટેક
રાત સુંમંદે નીંદ અચે નહીં, દીયે રુચે નહીં ધાન;
કેડો કામણુ વદા કરે, કામણુગારો કહાન. કહાનુડા કાં ૧
નીયારેમં નંદડો લગે, હુન્નર કરે હુન્નર;
વંશી બબઈ વશ કરી મુકે, ગાયનજે ગોવાળ. કહાનુડા કાં ૨
કામણુગારી મોરલી ચેંલ, કામણુગારે નેણ;
બ્રહ્માનંદજે સ્વામી વહાલૈડો, સગો મુંજે સેણ. કહાનુડા કાં ૩

૫૬ ૧૮૬૮ મું.

મનડો મોહ્યો લો મુંજે, મનડો મોહ્યો લો કહાનસે મં ટેક
માડુ મુંકે ચેધથા તુજે, ફીરી વીયોચે ચીત;
છેલ છખીલે કહાનકે છડી, આઉસે વજ્યાં કીત. કહાનસે મં ૧
ખીલંદે વરી માંખણ ખીંદે, મુંજે ગિડો મન;
હાંણે તો હીન ધાર મુંજે, તખી વંજેથો તન. કહાનસે મં ૨
આંગણ મુંજે આડો, અચી ગુંજણ ચેથો ગાલ;
બ્રહ્માનંદજે વહાલૈડેકે, ન્યારો થેયસ ન્યાલ. કહાનસે મં ૩

૫૬ ૧૮૬૯ મું-રાગ સોલા.

ચાલો ચાલો સૈયરુનો સાથ, શ્યામળીયો સ્નેહી જાંધને વધાવીયેલ. હો સખી. ૧
નવલો નવલો નટવર નાથ પ્રીતમજીને, જોધને આનંદ પામીયેલ. હો સખી. ૨
લીજે લીજે સર્વ સમાજ, વાજાંને વજડાવો હરખ વધામણાંલ. હો સખી. ૩
આનંદ આનંદ મંગળ આજ, પ્રાણપતિ પુરુષોત્તમ વાલમ પ્રામણાંલ. હો સખી. ૪
ભરીયે ભરીયે મોતીડાંના થાળ, શેરીને વળાવી કુલડાં વેરીયેલ. હો સખી. ૫
આવ્યા આવ્યા ગુણવંત ગોપાળ, પાટાંબર આભુષણ લેધને પેહિરીયેલ. હો સખી. ૬
રમશુ રમશુ રસીયાંલથું રેણ, મનગમતા છોગલીયાં શીશ ધરાવશુંલ. હો સખી. ૭
નિરખી નિરખી પાવન કરશું નેણ, પ્રીતમજીને મંદિરમાં પધરાવશુંલ. હો સખી. ૮
અલખેલાને તેડીશું એકાંત, ભોજનીયાં તે દેશું રડાં ભાવથીલ. હો સખી. ૯
ખાંતીલાથી કરશું પૂરી ખાંત, મળશું જાંધઆલીંગન લેધને માવથીલ. હો સખી. ૧૦
કોડે કોડે પુછીશું કુશલાત, સેજલડી પોઢાડશું સુંદર શ્યામનેલ. હો સખી. ૧૧
બ્રહ્માનંદ કહે સુણશું રડી વાત, હેડાંની કરશુંલ પૂરી હાંમનેલ. હો સખી. ૧૨

૫૬ ૧૮૭૦ મું.

ગઈતી ગઈતી ભરવાને નીર, કેશરીયે વાઘે રે નટવર દીઠડાંલ. મારા રાજ. ૧
ઉભા ઉભા જમુનાને તીર, લાજડલી મેલીને લીધાં મેં તો મીઠડાંલ. મારા રાજ. ૨

લાગી લાગી આંખડલીની ચોટ, ડોલરીયો દેખીને ધાયલ હું થઈજી. મારા રાજ. ૩
 દોડી દોડી કાઢી મે તો દોટ, દીલડામાં દીવાની સરખી હોઈ રહીજી. મારા રાજ. ૪
 અલખેલાનાં નેણું કેરાં બાણ, અચાનક લાગ્યાં રે હેઢી હું શું કરજી. મારા રાજ. ૫
 હરીયાં હરીયાં મનડું ને પ્રાણ, કહાનુડા કેડે રે સૈયર હું ફરજી. મારા રાજ. ૬
 રુડું રુડું સુંદર વરનું રૂપ, આંખડલી અણીઆળી બળભદ્ર વીરનીજી. મારા રાજ. ૮
 આંગી પેરી અજબ અનુપ, નિરખો શોભા રે નવલ અહીરનીજી. મારા રાજ. ૧૦
 લીધી લીધી વંશી વહાલે હાથ, ઉભાને આલાપે રસીયો રાગમાંજી. મારા રાજ. ૧૧
 શોભે શોભે બ્રહ્માનંદનો નાથ, ઊગલીયાં ખીરાજે સુંદર પાઘમાંજી. મારા રાજ. ૧૨*

પદ ૧૮૭૧ મું-રાગ જંગલો.

ખંશી બળઈ નહલાલ, આલી તાન સુનત ભઈ બાવરી હો. બં ૦ ટેક.
 દરદ દીવાની નીશ દીન ડોલું, ધરની ટીકત નહી પાવરી હો. બં ૦ ૧
 અંતર પીર ભઈ અતી આતુર, લગ્યા કલેજે ધાવરી હો. બં ૦ ૨
 લગી ખુમારી પ્રાન પીયાકી, અબ તો ભઈ હું ઉતાવરી હો. બં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ દરશ ખીન વ્યાકુલ, લાલનકું ધત લાવરી હો. બં ૦ ૪

પદ ૧૮૭૨ મું.

કહે હમસે કહા કામ વાલમ, કયું તમ ડોલત ગેલરી હો. કં ૦ ટેક.
 મનમસ્તાન ભયે હો મોહન, છેલ કરત હો પેહેલરી હો. કં ૦ ૧
 જમુનાજીકે આરે રોકત, જોર જનાવત જેલરી હો. કં ૦ ૨
 ખેચત ચીર ચોર ઘુઘટ ખોલત, મુખસે ખોલત ફેલરી હો. કં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે જાઓ સુધે, હમ જાને તુમ છેલરી હો. કં ૦ ૪

પદ ૧૮૭૩ મું.

હમ તુમ હોયગી રાર, પ્રીતમ કહત હું સાચી વાતરી હો. હં ૦ ટેક.
 કયું તુમ ગેલ પરે મનમોહન, સુધે કયું નહી જાતરી હો. હં ૦ ૧
 લોચન લાલ કરત હો લાલન, તાતે નાહી ડરાતરી હો. હં ૦ ૨
 કહા કરત હો કહવાયકે નીકી, જાનત તુમેરી જાતરી હો. હં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહત હમ દેખે, તુમકું ધેન ચરાવતરી હો. હં ૦ ૪

પદ ૧૮૭૪ મું.

કયું તુમ ફાયો ચીર મોહન, કહી ઘુંગી ઘર જાયકે હો. કયું ૦ ટેક.
 મેં ચલી જાત હતી મહી ખેચન, બાંધ્ય અહી ખોલાયકે હો. કયું ૦ ૧
 મેરી એંચ લઈ તુમ મટુકિ, અટકી મગ વીચ આયકે હો. કયું ૦ ૨

* આ પદમા બે લાઇન ઘટે છે. ૭ મી તથા ૮ મી નથી

મોચે બેહાલ કરી મહી મેરો, દીનો ખાય બહાયકે હો. ક્યું ૩
 બ્રહ્માનન્દ ઠગી બતીયાંમે, નખ છતીયામે લગાયકે હો. ક્યું ૪
 ૫૬ ૧૮૭૫ મું-રાગ જંગલો.

હો સુંદર શ્યામ સલુને, નેતુમે નૌતમ દુને. હો ૦ ટેક.
 હો વાલમ કુંજવિહારી, નિરખી મગન વ્રજનારી. હો ૦ ૧
 હો નેતુમે બહુ જ્યું કીને, ચીતવની ચિત્ત હરી લીને. હો ૦ ૨
 હો મોહન મોરલી બબઈ, સુનતેહી સુધ વીસરાઈ. હો ૦ ૩
 હો નટવર નંદદુલારે, બ્રહ્માનન્દહુકે મન ખ્યારે. હો ૦ ૪

૫૬ ૧૮૭૬ મું.

હો ગીરધર છેલ ગુમાની, ભરને દે જમુનાકો પાની. હો ૦ ટેક.
 હો તુમસે જ્યું કહત હું ખ્યારે, મ પરો જી ગેલ હમારે. હો ૦ ૧
 હો હુમસે જ્યું ન કરો લડાઈ, દેઉગી મે નૃપકી દુવાઈ. હો ૦ ૨
 હો તુમ તો કરન લગે એસે, કહો જ્યું બનેગી વાત કેસે. હો ૦ ૩
 હો બ્રહ્માનન્દ કહે કર જોડી, મ કરો છેલાજી છેડ મોરો. હો ૦ ૪

૫૬ ૧૮૭૭ મું.

હો મોહન અગરો ન મોસે, સાચી મે કહત વાત તોસે. હો મો ૦ ટેક.
 હો કાહેકું જ્યું કરત હો જોરો, કહાના મેરી બાંહીયાં ન મોરો. હો મો ૦ ૧
 હો ડોલત ગેલ હમારે, મારત હો નજર નજારે. હો મો ૦ ૨
 હો અગરત કરત હો જોલી, તુમ તો ભયે હો અતિ ફેલી. હો મો ૦ ૩
 હો બ્રહ્માનન્દ કહત હે કહાના, હુમકુ ન કરો હો હેરાના. હો મો ૦ ૪

૫૬ ૧૮૭૮ મું.

હો છેલાજી કુંજવિહારી, એસી કહા રીતી અટારી. હો છે ૦ ટેક.
 હો નાબુક બાંહીયાં મરોરી, જલકી ગગરીયાં મોરી ફેરી. હો છે ૦ ૧
 હો તુમ જ્યું ભયે હો અબ દાની, બોલત હો જોસી તેસી બાની. હો છે ૦ ૨
 હો રોકત મગ આતે જાતે, હુમસે કહત એસી ખાતે. હો છે ૦ ૩
 હો બાંધત પાઘ બનાયે, બ્રહ્માનન્દહુકે મન ભાયે. હો છે ૦ ૪

૫૬ ૧૮૭૯ મું-રાગ જંગલો.

ચલોજી તુમ સુધે, નંદકિશોર. ચ ૦ ટેક.
 મસ્ત ભયે કરકમલ, ફેરાવત મેરી ઓર. ચ ૦ ૧
 મે ચલી જાત ભરન જલ જમુના, અગરત હો કર જોર. ચ ૦ ૨
 જખ દેખું તખ મગ ખીચ મોહન, કાડે હો નીશ લોર. ચ ૦ ૩
 બ્રહ્માનન્દ કહે તુમ ફારી, ચુનરીયાંકી ફોર. ચ ૦ ૪

૫૬ ૧૮૮૦ મું.

કરોજી જી ન મોસે ખ્યારે રાર.	૪૦	ટેક.
જોખનકો મહ જોર જનાવત, રોકત સાંજ સવાર.	૪૦	૧
ખહુત વીલંબ બયે મનમોહન, સાસુરી દેગી મોયે ગાર.	૪૦	૨
ન્યારે હોય રહો મગ તજકે, શીરપર લાગત ભાર.	૪૦	૩
અક્ષાનંદ કહે કર જોરી, માનો નંદકુમાર.	૪૦	૪

૫૬ ૧૮૮૧ મું.

કહોજી તમ સાચી મોસે કહાન.	૪૦	ટેક.
સાચ કહો પીયા શ્યામ સોહાગી, કુનસં લાગી તાન.	૪૦	૧
વાકો ઘર અપનો કરી લીનો, તજ દીનો સખ માન.	૪૦	૨
જાડુ જોર લગે જગજીવન, બૂલે હો તન બાન.	૪૦	૩
અક્ષાનંદ કહે રહે તુમકું, નીશ દીન વાકો ધ્યાન.	૪૦	૪

૫૬ ૧૮૮૨ મું.

લગીજી મોયે નેણું કેરી ચોટ.	૬૦	ટેક.
આય લગી મેરે કઠીન કલેજે, હોય પરી લોટ પોટ.	૬૦	૧
અતર પીર મીટત નહી આલી, કીને ઔષધ કોટ.	૬૦	૨
આજ સખી મનમોહન દેખે, ઘુંઘટ કેરી ચોટ.	૬૦	૩
અક્ષાનંદ કહે સખ મીટ ગઈ, અનંત જનમકી ખોટ.	૬૦	૪

૫૬ ૧૮૮૩ મું-રાગ જંગલો.

લગન લગી ઘનશ્યામ તીહારી.	૬૦	ટેક.
તેહારે દરશવીના પ્રીરુ રે દીવાની, નાગર નટવર કુંજવિહારી.	૬૦	૧
તેરોહી રાહ નીરંતર હેરુ, દરસકી ચાહુ બઈ ઉર ભારી.	૬૦	૨
પુલન સેજ ખીછાયકે પ્રીતમ, બેઠ રહી મેં તો રજની સારી.	૬૦	૩
અક્ષાનંદ કહે મોય મીલીયે, મનમોહન રસીયા બનવારી.	૬૦	૪

૫૬ ૧૮૮૪ મું.

દગન વસે મેરે કુંજવિલાસી	૬૦	ટેક.
ગજ ગતી ચાલ નવલ ગીરધારી, હરખત નેન મનોહર હાસી.	૬૦	૧
સુખદાયક મજરાજ સાંવરીયો, દેખત મજત્રીય રહત હુલાસી.	૬૦	૨
લાલ નરલ ગળ માલ લાડીલો, નૌતમ રૂપ રસીક અવિનાશી.	૬૦	૩
અક્ષાનંદ આનંદ મૂર્તિ, એહી નિરખત ઉર મીટત ઉદાસી.	૬૦	૪

પદ ૧૮૮૫ મું.

મોહન પધારો મેરે છેલ છપીલે.	મોં	ટેક.
અંતરમાંહી અટક રહે મેરે, બેન સુખદ તેરે નેન રગીલે.	મોં	૧
ખ્યારી નવલ મનોહર પગીયાં, સુંદર છેગે શીશ રહીલે.	મોં	૨
નટવર રૂપ તીહારો નિરખુ, હાથન કુલન ગેંઠ ગહીલે.	મોં	૩
બ્રહ્માનંદ તબ મન માને, આય મીલો પીય રેન અકીલે.	મોં	૪

પદ ૧૮૮૬ મું.

જમુના તીર મીલે દીલભની.	જો	ટેક.
શીરપર લેકર નવલ ગગરીયાં, સખીયન સંગ ગર્ધ મેં પાની.	જો	૧
તહાં ઠાડો નંદલાલ સાંવરો, ગાવત રાગ પાઘ સુલતાની.	જો	૨
બોલત તાન સુબન સલુનો, માગત દાન હોઈ મગ દાની.	જો	૩
બ્રહ્માનંદ વદન છપી નિરખત, કેાટિક ચન્દ્રકી કાંતિ લભની.	જો	૪

પદ ૧૮૮૭ મું-રાગ જંગલો.

લાગી રે કનૈયા, તેરી અંખીઆં સલુની હો.	લાં	ટેક.
અંખીઆંવે લાગી વારી તન સુધ ત્યાગી, થીર હો રહી મગ થુની.(?) તેં	તેં	૧
જખહી ન દેખું મેં તો બાલકી રેખું, હોત વ્યથા ઉર દૂની.	તેં	૨
મજમે વે ફીરતા વારી ઘાયલ કરતા, હાથ મોરલીયા ખૂની.	તેં	૩
લોચન નીકે મેરે જીવન જીયકે, બલ જાવત બ્રહ્મ મુની.	તેં	૪

પદ ૧૮૮૮ મું.

મેરીસું કનૈયા, મેરે મંદિર આનાં હો.	મેં	ટેક.
ગાદી વે તકીયા વારી લાયકે ધરીહું, કરીહું મેં નવલ ખીછાનાં.	મેં	૧
વાલમ કીજે રંગરસકી વે બતીયાં, છતીયાં કંઠ લગાનાં.	મેં	૨
મજજીવન ગુણવાન વિહારી, સુંદર તાન સુનાનાં.	મેં	૩
બ્રહ્માનંદ કહે નવલ સનેહી, ખાનક ખુબ ખનાનાં.	મેં	૪

પદ ૧૮૮૯ મું

તેરી તો કનૈયા, વસી બહુગારી હો.	તેં	ટેક.
બહુકી મારી મેં તો ફીરત દીવાની, કખહું નહોત કરારી.	વં	૧
કલ ન પરત મેરે દરદકી કોઢિહું, વૈધ ગયે પન હારી.	વં	૨
નંદજીવન તેરે દરસન કારન, આતહું સાંજ સવારી.	વં	૩
બ્રહ્માનંદ કહે લગ ગર્ધ ઉર ખીચ, બહુકી ચોટ અટારી.	વં	૪

પદ ૧૮૯૦ મું.

અખ તો કનૈયા, રખું નેનન નેરે હો.	અ૦	ટેક.
પ્રાનજીવન ગુંથી પેહેરાવું, ગજરે પુલનકે રે.	૨૦	૧
સખ તન મન ધન જીવ સહીતા, વારી ડારુ ઉરપર તેરે.	૨૦	૨
નેનનકી પલમે નટનાગર, આય કરો તુમ ડેરે.	૨૦	૩
અક્ષાનન્દ કહે રહે રસીયા, મોહન જીવન મેરે.	૨૦	૪

પદ ૧૮૯૧ મું-રાગ જંગલૌ.

દુગન ચિત્ત ચોર હો, નવલ કનૈયા.	૬૦	ટેક.
જેલ કરત જમુના તટ આલી, જલ ખીચ ખેલ ખેલૈયા હો.	૧૦	૧
કર દુગ સેન કરત લખી મોકુ, મધુરીસી ખેન ખજૈયા હો.	૧૦	૨
નાગ નથન શીર પાધ મનોહર, નૌતમ રાગ ગવૈયા હો.	૧૦	૩
અક્ષાનન્દ નવલ છખી પ્રીતમ, અતર આય ખસૈયા હો.	૧૦	૪

પદ ૧૮૯૨ મું.

વાલમ વ્રજવાસી હો, જીવન મેરા.	વા૦	ટેક.
પ્રાનહુંસે અતીશે મોય ખ્યારા, તારા નેનન કેરા હો.	જી૦	૧
રેન દીવસ સુખ દેન મનોહર, નાથ રાખુ દુગનેરા હો.	જી૦	૨
જગસે તોર દીયા હીત* ધાગા, શરન લીયા અખ તેરા હો.	જી૦	૩
અક્ષાનન્દ ઉર વીધન નીવારન, લવજલ તારન ખેરા હો.	જી૦	૪

પદ ૧૮૯૩ મું.

કનૈયા છખી તેરી હો, લાગત ખ્યારી.	૪૦	ટેક.
અખીયાં લાલ કમલ ફલ જેસી, લાલ તીલક સુખકારી હો.	લા૦	૧
પ્રેમીજન કોહિ ગુથ કે નૌતમ, કુલમાલ ગલે ડારી હો.	લા૦	૨
નીશદીન મગન રહત મનમાંહી, લખી બ્રહ્માન દુલારી હો.	લા૦	૩
અક્ષાનન્દ વિલાસ પીયા સંગ, આશ જગતકી ટારી હો.	લા૦	૪

પદ ૧૮૯૪ મું.

કનૈયા તેરે કાજ હો, જોગન હોઉગી.	ક૦	ટેક.
જોગન હોય ફીરગી વનમાંહી, તનપર આખ લગાઉગીહો.	જો૦	૧
સંજ્યા ભોર દરસકે કારન, નંદ ઘેર અલખ જગાઉગી હો.	જો૦	૨
જમુનાકે તટ તકીયા ખનાથી, જલ ખેલત પીયા જોઉગી હો.	જો૦	૩
અક્ષાનન્દ મુકુંદ તીહારી, મૂર્તિમે અંતર પ્રોઉગી હો.	જો૦	૪

* “મોહી” એમ પણ એક બ્રજ શૈલિ ગાય છે

૫૬ ૧૮૯૫ મું-રાગ જંગલો.

આવના બાલમ મોરારે, સહુના રે મંદિર પીયા રે.	આ૦	ટેક.
મંદિર આવ મોય હસકે બોલાવના વનમારી;		
ગાત દેખાવના ચિત્ત ચોરા રે.	સ૦	૧
ખ્યારી લગત શિર પાધ નવીની રગભીની;		
ફૂલન ખીરાજે શીર તોરા રે.	સ૦	૨
છેલ ચતુર વ્રજરાજ વિહારી ગિરિધારી;		
નાગર નંદકિશોરા રે.	સ૦	૩
બ્રહ્માનન્દકે નાથ દેખત છબી તેરી;		
જેહી વિધી ચદ ચકોરા રે.	સ૦	૪

૫૬ ૧૮૯૬ મું.

તુમસે લગી મેરી પ્રીતી રે, ગુમાની રે ચતુર ખ્યારા રે.	તુ૦	ટેક.
છેલ ચતુર ધનશ્યામ તિહારી છબી ખ્યારી;		
અખીયનમે ધરી હીતી રે.	ગુ૦	૧
કાજ તિહારે વ્રજરાજ નવિના રગભીના;		
લોકન ડર તજી હીતી રે.	ગુ૦	૨
અતી લાગત પ્રીય છેલ પીયા ઉર માંહી;		
નાથ નવલ તેરી નીતિ રે.	ગુ૦	૩
બ્રહ્માનન્દ સનેહ કીયા અબ તોસે,		
ભૃગ કમલહુકી રીતિ રે.	ગુ૦	૪

૫૬ ૧૮૯૭ મું.

પીયરા પરમ પ્રવીના રે, કનૈયા રે દીલભની રે,	પી૦	ટેક.
યાર કનૈયા વ્રજ ખ્યાલ કરૈયા બલ લૈયા,		
નીશ દીન પ્રેમ આધીના રે.	ક૦	૧
વ્રજ વીનતન સંગ મોહ બઢાવે મુખ ગાવે,		
મોરલી બળવે સ્વર ગીના રે.	ક૦	૨
શ્યામ ચતુર રગરેલ અકેલી લખી મોકું;		
ડગર ચલત કછુ કીના રે.	ક૦	૩
બ્રહ્માનન્દ વસે ઉરમે ગીરધારી;		
છેલ ચતુર રંગભીના રે.	ક૦	૪

૫૬ ૧૮૯૮ મું.

શ્યામ રે મૂર્તિ સહુની રે, દેખાવના રે વ્રજવાસી રે.	શ્યા૦	ટેક.
પાધ નવલ શીરપેચ મનોહર રાજે;		
કુંડળ જડે હે નગ ચુની રે.	દે૦	૧
મૂર્તિ તીહારી બીન નાથ નવલ વ્રજચંદા;		
લાગત સખ ઘર સૂની રે.	દે૦	૨
એહી મૂર્તિકુ દેખી સરવ વ્રજનારી;		
થીર હોવત જેહી ચુની રે	દે૦	૩
બ્રહ્માનન્દકે નાથ રસીક છબી તેરી;		
દીન પ્રતી અતિ સુખહુની રે.	દે૦	૪

૫૬ ૧૮૯૯ મું-રાગ જંગલો.

નીકી મોરલી બબવો, નીકી મોરલી બબવો; ગીરધારીજી. ની૦	ટેક.
મોરલી બબવો નીકી, આણુ થાને નહજીકી;	
માને તો લાગે છે અતિ ખ્યારીજી.	ની૦ ૧
વાંસલડીરી ટેર સુણી, આતુર હુઈ છું ઘણી;	
નવલ રંગીલી જગ ન્યારીજી.	ની૦ ૨
નેણુરો નબરો થારો, મનડો ચોરે છે મારો;	
મોલીડે મગન કરી ડારીજી.	ની૦ ૩
શ્યામળા સનેહી ખ્યારા, ચોર મારા ચિતડારા;	
બ્રહ્માનંદ જાય બલિહારીજી.	ની૦ ૪

૫૬ ૧૯૦૦ મું.

માને જાનેહો નીકુરા, માને જાનેહો નીકુરા; વનમાળીજી. મા૦	ટેક.
સૈયર સમાણી મારી, વાતડી જાણે છે થારી;	
ભરમ ધરે છે થાને લાળીજી.	મા૦ ૧
માનો નંદજીરા લાલ, સાસુડીરો મારે સાલ;	
નણુદી દેવે છે માને ગાળીજી.	મા૦ ૨
રસીયાજી રગ રેલ, ભરન દીયોને હેલ;	
કાંઈ પાણીડારી રખવાળીજી.	મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ જાય વારી, સુણો પીયા ગીરધારી;	
લોક કેરી લાજ થે તો ટાળીજી.	મા૦ ૪

પદ ૧૯૦૧ મું.

થારી મૂર્તિ સલુણી, થારી મૂર્તિ સલુણી; પીયા ખ્યારીજી. થા૦ ટેક.
મુર્તિ સલુણી લાગે, રેહેજે મારા નેણાં આગે;
નાગર નન્દદુલારાજી. થા૦ ૧
છોગાળા ગોકુલ ચંદા, છોજી નંદજીરા નંદા;
ગિરિવરધર ગુણ સારાજી. થા૦ ૨
નીકાં થારાં તીખાં નેણા, દીન દીન સુખ દેણા;
નિમખ ન મેલાં થાને ન્યારાજી. થા૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કેરા નાથ, વેચાણી હું થારે હાથ;
મારુજી રંગીલા છેલા મારાજી. થા૦ ૪

પદ ૧૯૦૨ મું.

મારે મોહોલ પધારો, માહારે મોહોલ પધારો; લટકાળાજી. મા૦ ટેક.
શ્યામળા સલુણા છોજી, રાતડીમાં પાસે રોજી;
માનોજી રંગીલા મરમાળાજી. મા૦ ૧
ખિછાઈ રાખી છે મારુ, સેજડી મેં થારે સારુ;
વહાલાજી પધારો વંશીવાળાજી. મા૦ ૨
થારે ખીના નીંદ નાવે, લોજન સો નહિ ભાવે;
આવોજી આવોજી થઈ ઉતાળાજી. મા૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કેરા મીત, થાસું મારી લાગી પ્રીત;
રસીક નવલ રઢીયાળાજી. મા૦ ૪

પદ ૧૯૦૩ મું--રાગ જંગલૈા.

ખંસુરી અજખ બખઈ કહાન, બાજી બાજીવે અલોકીક તાન. બં૦ ટેક.
થારે વંસીકો શબ્દ સુનત સમ, ભૂલે શંકર ધ્યાન. બં૦ ૧
દેવ સહીત ઇંદ્રાદીક ભૂલે, ભૂલે શશી અરુ ભાન. બં૦ ૨
ભૂલે સિદ્ધ ચારણ વિદ્યાધર, ગાંધર્વ ભૂલે ગાન. બં૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમપર, તન મન ધન કુરખાન. બં૦ ૪

પદ ૧૯૦૪ મું.

ખંસુરી તું બડભાગન જોર, ખ્યારી ખ્યારી વે રંગીલી તેરી ઠોર. બં૦ ટેક.
તોસે શ્યામ સલુનો ખેલત, નહી મેલત નિશ લોર. બં૦ ૧
પ્રાનપીયા પ્રીતમ ખ્યારે કેા, લેત અધર રસ ચોર. બં૦ ૨
તેરો સુર મહા અજખ અલૌકિક, મોહિ મૃગ વનમોર. બં૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દ કહે ધન્ય બંસી, તોયે વાઈ નંદકિશોર. બં૦ ૪

૫૬ ૧૯૦૫ મું.

વાલમા દુર રહે દુઃખ હોય, હાંજી રહેનાં રહેનાંવે સમીપે મોય.	વા૦	ટેક.
તુમ વિન મોકું દેત મહા દુઃખ, વિરહા શૂળી પ્રોય.	વા૦	૧
ચિતવનીમે ચિત્ત હરી લીના, કીના બદ્ધ કોય.	વા૦	૨
ચાહ કરી મન સેજ ખીછાઈ, બેઠી મારગ જોય.	વા૦	૩
અદ્વાનંદ કહે અતરબામી, કહા સમબલું તોય.	વા૦	૪

૫૬ ૧૯૦૬ મું.

વાલમા નેક ન રહીયે દૂર, હાંજી વારી વારી રહો નેન હજૂર.	વા૦	ટેક.
જો તુમ મોસે દૂર રહોગે, તો મે મરગી ગૂર	વા૦	૧
મે હું ચેરી પ્રીતમ તેરી, યામે નહીં તીલ કુર.	વા૦	૨
જળ દેખું તોય શ્યામ નજર ભર, તખ આનંદ ભરપૂર.	વા૦	૩
અદ્વાનંદ તિહારે નેનસે, હો ગઈ ચકનાચૂર.	વા૦	૪

૫૬ ૧૯૦૭ મું-રાગ જંગલો.

ભલા શ્યામરે મે બદી, મેરમ તેરિયાં જીવે.	ભ૦	ટેક.
મેરે દગકે આગે વાલમ, બસી બળયો મુખ ગેરીયાં જીવે.	ભ૦	૧
નિરખ સલુણી છબી અધીક સોહાવત, નેન તૃપત નહીં મેરીયાં જીવે.	ભ૦	૨
કયા જાનત આ જીવ જગતકે, આશ કરત અનેરીયાં જીવે.	ભ૦	૩
અદ્વાનંદ નવલ છબી પ્રીતમ, ચરન કમલ દગ ઠેરીયાં જીવે.	ભ૦	૪

૫૬ ૧૯૦૮ મું.

ભલા શ્યામરે અખ, વિલંબ ન કીજીયે જીવે.	ભ૦	ટેક.
બહુ દીન દૂર રહે મનમોહન, અખ હસી દરશણ દીજીયે જીવે.	ભ૦	૧
તુમ વીણુ મોકુ કલન પરત રહે, નિરખ સલુણી છબી જીજીયે જીવે.	ભ૦	૨
મનુવા ધીર ધરત નહીં મેરો, વિન દીઠે ન પતિજીયે જીવે.	ભ૦	૩
અદ્વાનંદ જાન જન અપનો, બાહુ પકર ગ્રહી લીજીયે જીવે.	ભ૦	૪

૫૬ ૧૯૦૯ મું.

ભલા શ્યામરે તેરી, નજર અટારીયાં જીવે.	ભ૦	ટેક.
મોકુ લાગી કઠીન કલેજે, કર ગઈ ધાવ કટારીયાં જીવે.	ભ૦	૧
આય અચાનક મોય લગી હે, ટરત નહીં અખ ટારીયાં જીવે.	ભ૦	૨
મારી નજર કસી ભર મોહન, નિકસ ગઈ ઉન પારોયાં જીવે.	ભ૦	૩
અદ્વાનંદ નવલ પીય ઉપર, તન મન ધન સખ વારીયાં જીવે.	ભ૦	૪

૫૬ ૧૯૧૦ મું.

ભલા શ્યામરે નીકી, મોરલી બળય જો જીવે. ભ૦ ટેક.
મે ખ્યાસી વસીકે સુરકી, સુંદર તાન સુનાયજો જીવે. ભ૦ ૧
મોર મુગટ ધરકે મનમોહન, આજ મેરે ધર આયજો જીવે. ભ૦ ૨
નોતમ ગાન કહાન વસીમે, સાનનમે સમબળજો જીવે. ભ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દકે શ્યામ સહુને, પ્રેમ સુધારસ પાયજો જીવે. ભ૦ ૪

૫૬ ૧૯૧૧ મું—રાગ ધોળ આશાવરી.

વારી વારી રે નન્દજીના લાલ, કુજવિહારી રે; ટેક.
તારી ચટક રંગીલી ચાલ, લાગે મુને ખ્યારી રે.
વૃન્દાવનના ચોકમાં રે, તમે મોહન વેણુ વળડી રે;
ભણુક પડી મારા કાનમાં રે, મુને સુતી જગાડી રે. કું ૧
કામડહું ભૂલી ગઈ રે, મુને નીંદ્રા પણુ નવ આવે રે;
ધીરજ રહેતી નથી અતરેરે, વહાલા ભોજન નવ ભાવે રે. કું ૨
પરવશ થઈ ગઈ પ્રેમમાં રે, હવે જગમાં સરવે બાણી રે;
ગીરધર તારા ગીતમાં રે, હું તો ભૂધર ભરમાણી રે. કું ૩
શ્રવણુ સુણીને મગ્ન થઈ રે, મે તો શક જગતની ટાળી રે;
બ્રહ્માનન્દના વાલમા રે, તારી મોરલી મરમાળી રે. કું ૪

૫૬ ૧૯૧૨ મું.

આવો આવોને સુંદર શ્યામ, મદિર મારે રે;
ઘેલું કીધું ગોકુલ ગામ, લટકે તારે રે. ટેક.
સેજ બિછાઈ ફૂલડે રે, બેઠી દીપકને અબુવાળી રે;
હસી બોલાવો હેતમાં રે, મારા મોહન વનમાળી રે. મં ૧
મુને લાગી મોહની રે, વહાલા રૂપત મારુ જોધને રે;
છેલા તારી ચાલમાં રે, મારુ મન રહું મોહીને રે. મં ૨
શોભે છે સુંદર શ્યામલા રે, માથે પાઘડલી સોનેરી રે;
હૃદ વાળો છો હેરતા રે, તમે પીતાંબર પહેરી રે. મં ૩
ભાલ તિલક સોયામણુ રે, તમે કેશર કેરુ કીધું રે;
બ્રહ્માનન્દના વાલમા રે, મારુ ચિત્ત ચોરી લીધું રે. મં ૪

૫૬ ૧૯૧૩ મું.

રુડો રુડો તારો રાગ, નન્દહુલારા રે;
ખ્યારી સુંદર લાગે પાઘ, પ્રીતમ ખ્યારા રે. ટેક.

રૂપાળાં રતને જઝ્યાં, બેઠ કુંડળ પેઢિયાં કાને રે;
 મન લોભાણું માહેરું રે, તારી મોરલીને* તાને રે. નંદ૦ ૧
 તમ વિના મારા નાથજી રે, હું તો બીજું કંઈ નવ જાણું રે;
 રસીયા તારા રૂપમાં રે, મન બૂધર ભરમાણું રે. નંદ૦ ૨
 શોભે સુંદર શ્યામળા રે, ખ્યારા ડોલરીયા વર દાણી રે;
 લાગે છે મુને લાલજી રે, વહાલી મુખડાંની વાણી રે. નંદ૦ ૩
 છેલ છબીલા શ્યામળા રે, હું તો જીવું તમને જોતી રે;
 અદ્વાનંદના વાલમા રે, મારા નથડીના મોતી રે. નંદ૦ ૪

૫૬ ૧૯૧૪ મું.

લાગી લાગી રે તમથી પ્રીત, ગિરિવરધારી રે;
 હું તો ગરક થઈ રે તારે ગીત, મંગળકારી રે. ટેક.
 છેલ છબીલા તારું છોગલું રે, મેં તો જે દહાડાથી જોયું રે;
 તે દહાડાથી મારા વહાલમા રે, મેં તો ચિત્તડામાં પ્રોયું રે. ગિ૦ ૧
 લાગો છો રુડા લાલજી રે, તમે ગોવાળા સંગ ગાતા રે;
 લટકામાં મન લીધું રે, તમે રંગડાના રાતા રે. ગિ૦ ૨
 કુંડળ પેઢિયાં કાનમાં રે, તમે બાંધી પાઘ અમૂલ રે;
 નવલ કલંગી વંકડી રે, વળી ફરતાં છાયાં ફૂલ રે. ગિ૦ ૩
 ચટક રંગીલી આખલડી રે, મોરલી મનોહર હાથ રે;
 ચિત્ત ચોરો છે ચાલતા રે, વહાલા અદ્વાનંદના નાથ રે. ગિ૦ ૪

૫૬ ૧૯૧૫ મું-રાગ આશાવરી.

માયા લાગી મુને મોહન તારી, મુખ મેલ્યું નવ જાય રે;
 ઘરનો રે ધધો હાથ ન લાગે તો, જીગતુલ્ય રજની થાય રે. મા૦ ટેક.
 એ વહાલાજી રે મીઠી મીઠી મોરલીરે વાતા, જ્યારે તમે જાવો છો વનમાં રે;
 મુખરે જોયા વિના મન મુઝાય તો, તાપ થાય છે મારા તનમાં રે. મા૦ ૧
 એ વહાલાજી રે સુંદર ચાલ મનોહર જોઈને, મોહી રહ્યું છે મન મારુ રે;
 જોતાં લોચન તૃપ્ત ન થાયે, એવું રૂપ અલોકિક તારુ રે. મા૦ ૨
 એ વહાલાજી રે વશી રસીક મનોહર વાઈને, ચિત્તને તે લીધું તાણી રે,
 અદ્વાનંદના રે શ્યામ સોહાગી, તારા લટકામાં લોભાણી રે. મા૦ ૩

૫૬ ૧૯૧૬ મું.

તમ સાથે શ્યામળીયા રે વહાલા, પ્રીત બંધાણી ખ્યારા રે;
 એક ઘડી અલખેલા મુજથી, નટવર રહો માં ન્યારા રે. ત૦ ટેક.

* “મોરલીને” ઇતિ પાઠાન્તર

એ વહાલાણુ રે મૂર્તિ નવલ મનોહર મીઠી, મીઠી સુખની વાણી રે;
જેતાં ને સુણતાં તૃપત ન થાઉં, એવી અચલ વૃત્તિ ઠેરાણી રે. તા ૧
એ વહાલાણુ રે નિરમલ નયણે મનોહર વેણે, નટવર લાગ્યો છે ને કોરે;
કોડીલા વર કહાનડ તારો, કેમ કરી મેલું કેડો રે. તા ૨
એ વહાલાણુ રે વાલમ ખીજું નહિ કોઈ વહાલું, જગમાંહી તમ જોવું રે;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સોહાગી, અધક્ષણ દૂર ન રહેવું રે. તા ૩

પદ ૧૯૧૭ મું.

આવેને અલખેલા મારે, મદિરીયે મોરારી રે;
સુંદર વર પ્રીતમ તમ સારુ, ફૂલડે સેજ સમારી રે. આ ૦ ટેક.
એ વહાલાણુ રે સુંદર મોરલી રે હાથ લધને, ગીત મધુરાં ગાવો રે;
નટવર ગલ બાંહડલી રે નાંખીને, હસી હસી કંઠ લગાવો રે. આ ૦ ૧
એ વહાલાણુ રે લટકાં કરીને મારુ મનડું રે લીધું, બાણે છે રસની રીતી રે;
પ્રાણુજીવન નટવર પાતલીયા, તમ સંગ લાગી છે પ્રીતી રે. આ ૦ ૨
એ વહાલાણુ રે અધુર અમૃત રસ પાન કરાવીને, તનડાંના તાપ નીવારે રે;
બ્રહ્માનંદના રે શ્યામ સોહાગી, પ્રીતમ સેજ પધારે રે. આ ૦ ૩

પદ ૧૯૧૮ મું.

નટવર આવો નંદજીના લાલા, તમ વીના તનડું ઢાઝે રે;
સર્વે સંગાથે મેં તો સગપણુ તોડ્યું, કહાન કુંવર તમ કાળે રે. ના ૦ ટેક.
એ વહાલાણુ રે તમ વીના શ્યામ મનોહર સુખને, અંતર સુખ નથી થાતું રે;
કહોને કેને રે આગે કરીયે, બાલપણાંની વાતુ રે. ના ૦ ૧
એ વહાલાણુ રે દૂર રહ્યાં દુઃખ થાય છે દીલમાં, પાસે તે વાઘે પ્રીતી રે;
નાથ પધારો નિરશંક થઈને, હું કોઈથી નથી ખીતી રે. ના ૦ ૨
એ વહાલાણુ રે લટકાં તારાં રે પ્યારાં લાગે, લટકાળા નંદલાલારે;
એકાંતે આવી સુખ આપો, બ્રહ્માનંદના વહાલા રે. ના ૦ ૩

પદ ૧૯૧૯ મું-રાગ ગરબો.

નાગર નહદુલારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદદુલારો;
ઝગરત સાંજસવારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદદુલારો. ટેક.
આડો આવીને ઉભો રહે આગે, મહીડાં કેરાં ઢાણુ માગે રે. મ ૦ ૧
લોકલબ્યા મનમાં નવ આણે, નવરંગ ચુનડી તાણે રે. મ ૦ ૨
માને નહી ઝાલી બાંધ મરોડે, જલની ગાગરીયાં ફેડે રે. મ ૦ ૩
ચોરી નાખે માથે આળ ચડાવે, જોરે જોરે વાસે આવે રે. મ ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે એની રીતી, કેતી નથી હું તો ખીતી રે. મ ૦ ૫

૫૬ ૧૯૨૦ મું.

નટવર મોહન દાણી રે, નન્દલાલ હઠીલો મોહન દાણી;
 રોકત જમુનાનાં પાણી રે, નન્દલાલ હઠીલો મોહન દાણી. ટેક.
 આડો આવે છે ભે દાણુને ઓળે, મનમાં આવે તેમ યોલે રે. નં ૧
 વેહેતાં રોકે વૃન્દાવનની રે વાટે, બાજે છે મહીડાંને માટે રે. નં ૨
 દહાડી ઉઠી મહી વેચવા ભઉં, ખુચી એને ભેરે ખાવું રે. નં ૩
 કાયર કીધલાં નન્દને છેયે, કહો વ્રજમાં કેમ રહીયે રે. નં ૪
 અદ્વાનંદ કહે એની વાણી, કેતી નથી હું તો જાણી રે. નં ૫

૫૬ ૧૯૨૧ મું.

લૂટે છે લાલ તમારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો,
 માત જશોદા વારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો. ટેક.
 આવી કટાંણે ને વાછરુ છોડે, ઘરનાં કાંમલડાં ફોડે રે. થં ૧
 જેરે દેખે તે ભેરે લઈ જાવે, બાલકને રાવરાવે રે. થં ૨
 દુણી ઝડે સાંજે દુધની દોહતાં, બચ છે નારી ભેતાં ભેતાં રે. થં ૩
 ગોકુલ ગામ કહી કહી હાથું, મનમાં કરે એનું ધાયું રે. થં ૪
 અદ્વાનંદ કહે એની વાત, કહ્યા વીના સુખ નથી થાતું રે. થં ૫

૫૬ ૧૯૨૨ મું.

લાડકડા નન્દલાલા રે, વારી સાચું કહો નન્દજીના રે લાલા;
 પુછીયે તમને વહાલા રે, વારી સાચું કહો નન્દજીના રે લાલા. ટેક.
 નન્દજશોદા ગૌર રૂપાળાં, કયાંથી થયા તમે કાળા રે. વાં ૧
 આવીને કોઈક કહી ગયું અમને, લીધા વેચાતા તમને રે. વાં ૨
 માત જશોમતી તમને રે માવા, રાખ્યા છે ગાયુ ચરાવા રે. વાં ૩
 માનો અમે તમને કહીયે સાચું, કન્યાની કોરતુ કાચું રે. વાં ૪
 કહાના તમારુ ઠોર ઠેકાણું, અદ્વાનંદ કહે હું જાણું રે. વાં ૫

૫૬ ૧૯૨૩ મું.

સુંદર શ્યામ છેગાળા રે, એરા આવોને સુંદર શ્યામ છેગાળા;
 મીઠા બોલા મરમાળા રે, એરા આવોને સુંદર શ્યામ છેગાળા. ટેક.
 ચુપ કરી મે તો સેજ સમારી, તમ કાજે ગીરધારી રે. ઓં ૧
 તમ સજ મનડું રહું માર મોહીને, જીવું છું જીવન ભેધને રે. ઓં ૨
 પ્રાણુથકી કરી રાખું હું ખ્યારા, આંખડલીના તારા રે. ઓં ૩
 તમ વીના વાત ગમે નહીં બીજી, રૂપે તમારે હું રીજી રે. ઓં ૪
 અદ્વાનંદના શ્યામ સુહાગી, લાલચડી તારી લાગી રે. ઓં ૫

૫૬ ૧૯૨૪ મું.

શ્યાને રહો છો તમે છેટે રે, અલવિલાછ શ્યાને રહો છો તમે છેટે;
મોહી છું રંગીલે રેટે રે, અલવિલાછ શ્યાને રહો છો તમે છેટે. ટેક.
લોકતાણી મરબદા મેં મેલી, બાધી છે તમ સંગે બેલી રે. અં ૧
હરજનિયાં છોને બેધને દુખાતાં, મેલું નહીં માથું બતાં રે. અં ૨
જગ કેરી બીક હૈયે નવ આણું, તમ સંગ મનડું લોલાણું રે. અં ૩
મેહિણું તમારુ મેં મસ્તક લીધું, સમજીને સગપણ કીધું રે. અં ૪
રહો માં નાથ પલક એક ન્યારા, બ્રહ્માનંદના ખ્યારા રે. અં ૫

૫૬ ૧૯૨૫ મું.

મનગમતા વનમાળી રે, મુને વહાલા લાગો છો રસિયા વનમાળી;
આંખ તારી અણીઆળી રે, મુને વહાલા લાગો છો રસિયા વનમાળી. ટેક.
આલ તારી મારા ચિત્તડાને ચોરે, મોહી છું કુલડાને તોરે રે. મું ૧
નિરખીને રૂપ અલૌકીક તારુ, બીજું તે સરવ વીસારુ રે. મું ૨
કુલના હાર અલૌકીક પેહરી, લટકાં કરો છો લેહરી રે. મું ૩
મૂર્તિ તારી વહાલા છેલ ગુમાની, બેધને થઈ મસ્તાની રે. મું ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા, આવો ચોરા અલવીલા રે. મું ૫

૫૬ ૧૯૨૬ મું.

મોહન છેલ ગુમાની રે, નંદલાલ રંગીલા મોહન છેલ ગુમાની;
મૂર્તિ તારી મનમાની રે, નંદલાલ રંગીલા મોહન છેલ ગુમાની. ટેક.
નિશ દીન મનડુ કરે તમ કેડે, મોહી છું મોલીડાને છેડે રે. નં ૧
બાહે બાજુ કાજુ કુલડાંની માળા, લાગો છો અધિક રૂપાળા રે. નં ૨
મસ્તક નવલ કલગી લટકે, બેધને તેમાં ચિત્ત અટકે રે. નં ૩
નટવર રૂપ અલૌકીક નિરખી, થાઉં છું દીવાની સરખી રે. નં ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો, જનમ સૂધારો મારો રે. નં ૫

૫૬ ૧૯૨૭ મું-રાગ ગરબી.

વ્રજમાં એક સમે રે વ્રજરાજ કે, આડો લીધલો રે લોલ;
રોષે રાતાં થયાં છે રે નેણ, ક્રોધ બહુ કીધલો રે લોલ. ૧
જશોદા હેતે બોલ્યાં રે વેણ, બર્હિ તારે વારણે રે લોલ;
આવડી રીસ કરી રે નંદલાલ, કહોને શા કારણે રે લોલ. ૨
કહાનુકા કહે તો તારે કાજ, શીવાડું બુલડી રે લોલ;
કાજુ રેશમ કેરી રે કેર, કોરાડું કુલડી રે લોલ. ૩

નાડી હીરતણી રે નવરગ, વણાતું સુંથણી રે લોલ;
આપું હું ખાતે રે જમવા ખીર, ઘૂત શાકર ઘણી રે લોલ. ૪
જશોદા માતા રે જાણુ પ્રવીણુ કે, મનમાં આણીયું રે લોલ;
રીસાણા બ્રહ્મ મુનિનો રે નાથ કે, કારણ જાણીયું રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૮ મું.

પરણ્યા કાજ કર્યો રે પરપંચ, મીષ લેઈ રીસતુ રે લોલ;
લાળ્યું રે સુંદર પરમ અનુપ, ચરીત જગદીશતુ રે લોલ. ૧
જશોદા સમજ્યાં રે પરમ સિદ્ધાંત, લખણુ લાલાતણું રે લોલ;
ખોલ્યાં જાણું રે જગદાધાર, રસીક તારુ રીસણું રે લોલ. ૨
રસીયા રમે જમે રે સુખરૂપ, કરો રગ રેલડી રે લોલ;
કાળુ કન્યાર લાલુ તુજ કાજ, અતી અલખેલડી રે લોલ. ૩
વહાલેજી કાંઈક ધરીયા રે કાન, મન શીતળ કર્યુ રે લોલ;
માતાનું વેણુ મનોહર રે માવ કે, અતરમાં ધર્યું રે લોલ. ૪
સગપણુ કરવાનુ રે મન સાથ, ઠાવકુ ઠેરીયું રે લોલ;
ત્યારે બ્રહ્મ મુનીને રે નાથ, હસીને સામું હેરીયું રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૨૯ મું.

જશોદા સરવ કહ્યું રે વૃત્તાંત કે, આગે નહને રે લોલ;
ઘડીઆં લગન લીયો રે તત્કાળ કે, બાલમુકુદને રે લોલ. ૧
થયો છે લાડકવાયો રે લાલ કે, પરણ્યા જેવડો રે લોલ;
જોઈને રે કન્યા કુળ આચાર, સગાઈ ત્રેવડો રે લોલ. ૨
હમણાં બાળ અવસ્થા રે માંદા, કન્યા કાળુ જડે રે લોલ;
પછે તો મોટા થઈ રે મહારાજ, કેવાયે નીવડે રે લોલ. ૩
માટે બાઝું બીજુ રે કાંઈ ડહાપણુ, આપણુ નવ ડોળીએ રે લોલ;
છોટી કહાન કુવરને રે કાજ કે, કુવરી ખોળીએ રે લોલ. ૪
વહાલો બ્રહ્મ મુનીનો રે નાથ, પરણવા લાગ્ય છે રે લોલ;
જે કોઈ એનો ગ્રહશે રે હાથ, તેનાં બડલાગ્ય છે રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૯૩૦ મું.

જશોદા નંદ મળીને રે એકાંત, એમ વિચારીયું રે લોલ;
બ્રમુભાન ગ્રહે રે વીવાહ, કર્યાનું ધારીયું રે લોલ. ૧
નામાજોડું રે મુહુરત વરગ, લગન જોવરાવીયું રે લોલ,
વર કન્યાને પુરણ પ્રીત, સરવ શુભ આવીયું રે લોલ. ૨

બ્રહ્મભાષ્યતણે રે હરબાર, જશોદાજી ગયાં રે લોલ,*
 દીધાં સુંદર બીડાં રે પાન, આસન આપીયાં રે લોલ. ૩
 બોલ્યાં રે કલાવંતીને બ્રહ્મજ્ઞાન, પધાર્યાં ભલે ભામની રે લોલ;
 કીધી રે તમે મેહર અલૌકિક આજ, અમારા ઘર ભણી રે લોલ. ૪
 જશોદા સુંદર બોલ્યાં રે વેણુ, બોડી હાથને રે લોલ;
 આપોને રાધા રે કુંવરી બ્રહ્મ, -મુનીના નાથને રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૮૩૧ મું.

મનમાં રાજી થયા રે બ્રહ્મભાષ્ય, કલાવંતી કોપીયાં રે લોલ;
 જશોદા સાથે રે કરવા વઢવેડ કે, નેભા રોપીઆ રે લોલ. ૧
 નંદની નારી એવી રે વાત, સંકેલી મેલો હાટમાં રે લોલ;
 મારી કુંવરી રે મોતીડાં ભાર, પડી નથી વાટમાં રે લોલ. ૨
 તું તો મોટી તારે રે ઘેર, દેખાડે શું માનને રે લોલ;
 રાધા ગોરી રે સુંદર રૂપ, ન દેઉં કાળા કહાનને રે લોલ. ૩
 મારી રે પુત્રી અતી સકુમાર, કમલ કેરી પાંખડી રે લોલ;
 તારો પુત્ર ભમે રે વનમાંય, પળે નહીં ચાંખડી રે લોલ. ૪
 વાતું કરતામાં રે વે'વાણુ, બેઉ વાદે ચડ્યાં રે લોલ;
 બાણી રે બ્રહ્મમુનીના વહાલાને કાજ, જશોદાજી લડ્યાં રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૮૩૨ મું.

જશોદા લોચન કીધાં રે લાલ, કલાવંતી ઉપરે રે લોલ;
 રીશે રોમાંચીત થયાં રે ગાત્ર, અધર મુખ ફરફરે રે લોલ. ૧
 એલી તારી છોડી ચાળા રે દાર, છાશ પીને ઉછરી રે લોલ;
 કળો તોયે કહાનો રાજકુમાર, ગોરી તોયે શુભરી રે લોલ. ૨
 એવી કોણુ ત્રણુ રે ભુવનમાં નાર, જે એને નહીં વરે રે લોલ;
 વારુ રાધા જેવી રે લાખ, કહાનાની ઉપરે રે લોલ. ૩
 કલાવંતી ટાટે થાય નહિ રે ચીત્ર, ચીત્ર થાય ભીંતમાં રે લોલ;
 તમે શું બાણો આડાં રે લોક, રાજાઓની રીતમાં રે લોલ. ૪
 તારી કુંવરી જેવી રે કોડ, એને વાંસે ફરે રે લોલ;
 રસીયો બ્રહ્મ મુનીનો રે નાથ, મનમાં નવ ધરે રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૮૩૩ મું.

બોલી રોષ કરીને રે બળસોત, નારી બ્રહ્મજ્ઞાનની રે લોલ;
 વૃષ્ટી માંડી રે જસોમતી શીશ, વચન કેરાં બાણીની રે લોલ. ૧

* “જશોદાજી આવીયા રે લોલ” છતિ પાઠાન્તર

જો હોય લાડકવાયો રે લાલ, તો બાંધ ગળે ધુધરો રે લોલ; ૨
 એવા તારા પુત્ર તણા રે આચાર, રહેશે ઉધરો રે લોલ.
 કહોને એનું પ્રીને રે પુંખીને કોણ, નાક મરોડશે રે લોલ; ૩
 હશે જે નવરી લજ્જા રે હીન, તે ચોખા ચોડશે રે લોલ.
 જશોદા બોલ્યાં ક્રોધ રે સોત, કરી તિરસ્કારને રે લોલ; ૪
 લજ્જા અશ્લેષ તણો રે નહીં લેશ, ગુર્જરની નારને રે લોલ.
 કરો કરી બ્રહ્મ મુની કહે રે વીખવાદ, સઉ આપીયાં રે લોલ;
 વીવાહની પડતી મેલી રે વાત, જશોદા ઘરે ગયાં રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૮૩૪ મું.

વહાલે મારે ધાર્યો અચળ સિદ્ધાંત, પોતે પરણ્યા તણો રે લોલ;
 આપણ હાથે કરીએ રે આજ, વીવાહ આપણો રે લોલ. ૧
 માવે વૃન્દાવનની રે માંચ, વગાડી વાંસળી રે લોલ,
 રાધા વેધાણી ઝીણી રે તાન, આવીને એકાંતે મળી રે લોલ. ૨
 અગો અગ નૌતમ બાણી રે અનુપ, શોભા કહાનની રે લોલ;
 જોધને રસીયાણું રે રૂપ, મગન થઇ માનની રે લોલ. ૩
 વનમાં તે રે અવસર તતકાળ, બ્રહ્મા આવીયા રે લોલ;
 ભાળ્યો વરકન્યાનો રે ભાવ, તરત પરણાવીયાં રે લોલ. ૪
 કલાવતી નંદ રે જશોદા બ્રહ્માણ્ય, કટુંબ સર્વે રહ્યું ધર્યું રે લોલ;
 છાનુ બ્રહ્મ મુનીને રે નાથ, કારજ પોતાનું કર્યું રે લોલ. ૫

૫૬ ૧૮૩૫ મું-રાગ ગરબી.

પાણી ભરવા હું ગઇતી આજ રે, જમુનાને તીરે રે;
 હેલી નાતા દીકા પ્રજરાજ રે, નિરમલ નીરે રે. ૧
 ગેરે રાગે મનોહર ગાય રે, પ્રજજન સગે રે;
 રગભીનો નવલ જહુરાય રે, અતી ઉછરગે રે. ૨
 ખુબ જોધને અલોકીક ખેલ રે, સખા રગ રાતા રે;
 રસીઓણ વાળે છે રંગરેલ રે, નટવર વહાતા રે. ૩
 બ્રહ્માનંદનો રનેહી શ્યામ રે, કરે જલ કીડા રે;
 ભાળી અંતર થયો આરામ રે, ગઇ ભવ પીડા રે. ૪

૫૬ ૧૮૩૬ મું.

લટકાળો નવલ નંદલાલ રે, જમુનામાં ઝીલે રે;
 વહાલે રચ્યો છે અલોકીક ખ્યાલ રે, અતી અલવિલે રે. ૧

ખેલે સરવે સખા ચહુ કોર રે, પ્રસન મુખ જોતાં રે;
ખીચ ઝીલે છે નંદકિશોર રે, મનડાંને મ્હોતાં રે. ૨
મળ્યાં વિનતાનાં નૌતમ વૃંદ રે, જોવાને કાજે રે;
છેલો ભાળીને ગોકુલ ચંદ રે, રતીપતિ લાજે રે. ૩
ઉભા નિશંક ઉછાળે નીર રે, રંગ રઢીઆળો રે;
પ્રદ્યાનન્દ કહે બળભદ્ર વીર રે, રમે મતવાળો રે. ૪

૫૬ ૧૮૩૭ મું.

ખેની જમુનાને તીર જરૂર રે, ચાલો જાયે જોવા રે;
વહાલો ખેલે છે રહામે પૂર રે, મનડાંને મ્હોવા રે. ૧
વહાલો તરતા વિમળ જળમાંદ્ય રે, ટકીને દીયે ટુપી રે;
જોતાં વિનતા થકીત મન થાય રે, અલૌકીક ખુબી રે. ૨
ક્યારેક લાંબા પસારીને હાથ રે, નીર હીલોલે રે,
નહાતા જોવાને નટવર નાથ રે, ત્રીયા મળી ઠોળે રે. ૩
પ્રદ્યાનન્દનો વહાલો ગુણવાન રે, રમે બહુ રીતે રે;
કરે લીલા મનોહર કહાન રે, પૂરણ પ્રીતે રે. ૪

૫૬ ૧૮૩૮ મું.

જોને જોને સખી અલખેલ રે, લટકાં કરતાં રે;
રચે જલમાં અલૌકીક ખેલ રે, મનડાંને હરતાં રે. ૧
મુખ શોભે મનોહર હાસ રે, ગીરધર ગાવે રે;
કરી ઇંદ્ર પ્રદ્યાદીક આશ રે, જોવાને આવે રે. ૨
જલ ધારાને સનમુખ જોર રે, ઉભા છે વહાલો આવી રે;
ગુણવંતો રમે તન ગોર રે, અધીક છબી લાવી રે. ૩
પ્રદ્યાનન્દનો સનેહી નાવ રે, આવે છે જમુના આરે રે;
રસીયોજી નવલ પ્રજરાવ રે, પ્રીત વધારે રે. ૪

૫૬ ૧૮૩૯ મું-રાગ ગરબી.

એ હેલી રે નાગર નટવર દીઠડો, જહુપતિ જમુનાને તીર. ટેક૦
રૂપ જોઈને થઈ ઘેલડી, ભરવું ભૂલી હું તો નીર. એ૦ ૧
કુંડલ બિરાજે એને કાનમાં, હૈડે મોતીડાંનો હાર. એ૦ ૨
ચિત્ત ચોરાણું એની ચાલમાં, વીસરી ગઈ ઘરખાર. એ૦ ૩
પેચાળી માથે એને પાઘડી, ગેરે રંગ સોનેરી ગરકાવ. એ૦ ૪
રંગનો લીનો છેલો રાજવી, માણીગર મીઠડા ખોલો માવ. એ૦ ૫

અલવ કરે છે અલબેલડો, મદનો છાકયો મગજર. એ૦ ૬
બ્રહ્માનન્દકેરે વાલમે, કીધી મુને નેણુંમાં ચકચૂર. એ૦ ૭

૫૬ ૧૯૪૦ મું.

એ સખી રે નવલ વિહારી છેલો નંદનો, કસુંબલ ફેંટાવાળો કહાન. ટેક૦
આવીને ઉભો છે મારે આંગણે, માણીગર ડોલરીયો મસ્તાન. એ૦ ૧
ફરતાં છોગા મેલ્યાં કુલનાં, ખાંધ્યા છે પુલુંના ભુજ બધ. એ૦ ૨
હાર કુલાંના હૂંડે હિંડેલે, ગુલાખી ખૂબીદાર સુગધ. એ૦ ૩
દાંત દાડમકેરાં બિજડાં, અધર પ્રવાલા જેવા લાલ. એ૦ ૪
અતી રૂપાલી એની આંખડી, નિરખી થઈ છું નિહાલ. એ૦ ૫
કુલડે છાંયું એનું મોળિયું, દડા બેઉ પુલા કેરા હાથ. એ૦ ૬
પુલડે ઢાંકયો દીસે કૂટડો, બ્રહ્માનન્દકેરો નાથ. એ૦ ૭

૫૬ ૧૯૪૧ મું.

એ બેની રે લાગ્યાં લટકાળા નંદલાલનાં, અચાનક આંખડીનાં બાણ. ટેક૦
તેજાળાં અણીઆળાં તીખડાં, સજેલાં સુંદર પ્રેમ સરાણ. એ૦ ૧
માવે મારેલ મુને મર્મનાં, તાકી તાકી લોચનીયાંનાં તીર. એ૦ ૨
પડી ઘાયલ થઈને પ્રેમમાં, રહી નહીં અતરમાં રે ધીર. એ૦ ૩
નટવર છેલા કેરા નેણુંને, ભલકે નાંખ્યું અતર લેદ. એ૦ ૪
સનમુખ જોઈ ખ્યારે શ્યામજો, કીધાં મારી છાતલડીમાં છેદ. એ૦ ૫
ઘરનાં કહે છે થઈ ઘેલડી, ભૂલી મારા તનડાં કેરુ ભાન. એ૦ ૬
બ્રહ્માનન્દકેરે વાલમે, કીધી મુને જગથી ન્યારી કહાન. એ૦ ૭

૫૬ ૧૯૪૨ મું.

એ આલી રે રંગનો ભીનો રળીઆમણો, માણીગર દીલડાનો મેરાણ. ટેક૦
ખ્યારા અલવિલાજીને ઉપરે, કીધું છે શીર મારુ કુરખાણ. એ૦ ૧
મુને લાગી છે એની મોહની, રડું જોઈ રસીયા કેરુ રૂપ. એ૦ ૨
ચિત્તમાં ખુતું આવી છોગલું, આપે છે સુંદર પાઘ અનૂપ. એ૦ ૩
સોનેરી ફેંટો ખાંધ્યો શોભતો, પેહિયા વહાલે અખર ઝીણું પોત. એ૦ ૪
મોતીડાંવાળો આવે મલપતો, સલુણો ડોલરીઓ દેસોત. એ૦ ૫
નિરખી વહાલા નંદલાલને, ભૂલી હું તો ધંધો ને ધન ધામ. એ૦ ૬
આવી વચ્ચે છે મારે આંખમાં, છોગાળો બ્રહ્માનન્દનો શ્યામ. એ૦ ૭

૫૬ ૧૯૪૩ મું—રાગ ગરબી.

વાલીડા મોહન ચાલતા વાટમાં, ભુધર ગાળ્યું નવ ભાંખીએ રે. વા૦ ૧
શ્યામ ચતુરવર સૌને સાંભળતાં, દીલડાંની વાતુ નવ દાખીએ રે. વા૦ ૨

નાનકડા નટનાગર આજથી, નેણાં નભરાં નવ નાખીએ રે. ૧૦ ૩
કોઈને એકલાં જોઈને કહાનજી, હૈડે હુંશ નવ રાખીએ રે. ૧૦ ૪
અદ્વાનદના વહાલા મગને લરોસે, છેલ મરી નવ ચાખીએ રે. ૧૦ ૫

૫૬ ૧૯૪૪ મું.

કહાનુડા મારગ ચાલતાં કોઈની, અલવ ન કરીએ વહાલા આવડી રે. ૪૦ ૧
પાયે પડીને કહીએ રહોને તમે પાધરા, રાજમાં કરશું નહીં તો રાવડી રે ૪૦ ૨
મોટા થયા તોયે હજી પણ માવજી, રીત માણસકેરી નાવડી રે. ૪૦ ૩
પરનારીને કેડે પડયાની, વાત કુંજે એવી વાવડી રે. ૪૦ ૪
અદ્વાનદ કહે મસ્ત થયા છે તમે, હમણાં વીયાંણી બેઠ ગાવડી રે. ૪૦ ૫

૫૬ ૧૯૪૫ મું.

રંગના લીના નટવર રાજવી, અમને રોકો માં જાતાં પાણીએ રે. ૨૦ ૧
નંદતણા મુખ સામું જોઈને, અમે મલાજો વહાલા આણીએ રે. ૨૦ ૨
ગોકુલ ગામને ચાઠ ચડાવ્યું છે, લખણ તમારાં સરવે જાણીએ રે. ૨૦ ૩
રાત દીવસ મારે કેડે કેડે ડોલો છો, બોલો છો લઠવા જેવી વાણીએ રે. ૨૦ ૪
અદ્વાનદ કહે મહીડુ પાઈને, તમને મસ્ત કર્યા છે નન્દરાણીએ રે. ૨૦ ૫

૫૬ ૧૯૪૬ મું.

કોડીલા કુવર જોઈ મુને એકલી, આડા ઉભા છે શીઠ આવીને રે. ૩૦ ૧
નાનો જાણીને અમે તુને નવ બોલતાં, ફેરા બે ચાર ગયો છે ફાવીને રે. ૩૦ ૨
અમે મહીયારાં રાજકસ કેરાં કહાવીએ, લૂટી લે વારુ ફેજ લાવીને રે. ૩૦ ૩
વસુદેવ દેવકીને બધન કરાવ્યું, હવે શું કરીશ નંદને બંધાવીને રે. ૩૦ ૪
અદ્વાનદ કહે ચાલજશોમતી આગળે, લખણ દેખાડુ તારાં ગાવીને રે. ૩૦ ૫

૫૬ ૧૯૪૭ મું-રાગ ગરબી.

વહાલો મારો વૃન્દાવનની વાટે, ઉભા મહીડાં લેવા માટે. ૧
લીધી મોરલી મનોહર હાથે, મોલીડું નૌતમ ધરીયું માથે. ૨
સાથે સરખા સરખા છોરા, લટકે નવલ ઠલંગી તોરા. ૩
આધા પાછા વનમાં ડોલે, રસીયો મહીઆરીને ઝાળે. ૪
અદ્વાનદને નાથ હઠીલે, રોક્યો મારગ કહાન રંગીલે. ૫

૫૬ ૧૯૪૮ મું.

મહીડાં લઈ ચાલી મહીઆરી, તેમાં મોટી રાધા પ્યારી. ૧
મીઠા બોલી ને મરમાળી, બેપરવાહી વાદીગાળી.* ૨
ઝોદી નવરંગ ચુનડ ઝેણી, નૌતમ જોબન છળી મૃગ નેણી. ૩

ગોપી સરવે લેળી થઇને, માથે માટ મહીના લઇને. ૪
વહાલો ઉભાતા ત્યાં આવી, બ્રહ્માનન્દને નાથે ઓલાવી. ૫

૫૬ ૧૯૪૯ મું.

ઉભી રહેને રે મહીવાળી, ચાલી જાય છે કયાં ચરીતાળી. ૧
વાટે લાગે દાણુ અમારુ, તેમાં લેશું મહીડું તારુ. ૨
પ્રીતે રીતે મહીડું પાને, મટુકી મેલી વુઢી જાને. ૩
ગુજરી ગર્વ ભરી તું થેલી, ચોરી દાણુતણી નહીં સેહિલી. ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે મટુકી લઇને, મેલીશ ઘેર શીખામણુ દેઇને. ૫

૫૬ ૧૯૫૦ મું.

રહો રહો કુવર હરીલા કહાના, વુઢા જાઓને છાનામાના. ૧
મુખથી વાત કરો માં ભોળી, ગીરધર મુંઘી મહીની ગોળી ૨
જાણ્યું જાણ્યું જોર તમારુ, મહીડુ નહિ લૂટાશે મારુ. ૩
કહો તમે કે દહાડાના દાણી, ફેલ કરો છો જાણી જાણી. ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે જોર કરીને, ખાશો ગાળ્યું પેટ ભરીને. ૫

૫૬ ૧૯૫૧ મું.

રહે રહે નખરાં કરતી નારી, કહેને તું પરણી કે કુંવારી. ૧
દીસે છે હલકાં ઘરની છોડી, ચચળ અંગમાં લજ્યા થોડી. ૨
જીભે જણવે છે બહુ જોરો, નથી તારી વાતતણા કાંઈ થોરો. ૩
ભલપણુ તનમાં સુધું ભારી, તે કહી દે છે આંખ્યું તારી. ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ધન્ય તારી છાતી, મનમાં કાંઈપણુ નથી લજાતી. ૫

૫૬ ૧૯૫૨ મું.

લજ્યા શાને માટે કરીએ, તારા ડરાવ્યાં અમે નવ ડરીએ. ૧
કોણુ છો છોરા જાને કેનો, ઝાલે છે પાલવ જેનો તેનો. ૨
મોઢે ન મળે ડાહી મુંછ્યું, પરણી કુંવારી કેમ પૂછ્યું. ૩
તું પણુ સારા કુળનો જાઓ, સુધો હુંગાર્ધમાં ડાહ્યો. ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ધન્ય તારી માઇને, તુંને જાઓતો શું ખાઇને. ૫

૫૬ ૧૯૫૩ મું.

એલી તું વાસ અમારે રહીને, જોલે છે સમોવડી થઇને. ૧
મારી રાખી વ્રજમાં રહે છે, આવાં વાંકાં વેણાં કહે છે. ૨
છણકે જોલે કરે ચટકા, થાશે તારે મહી મટુકીના કટકા. ૩
મેલી દેને ધૂતપણું ધૂતારી, દેને હોય તે રીત અમારી. ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે સમજી જાને, પાધરી થઇને મહીડું પાને. ૫

૫૬ ૧૮૫૪ મું.

રહે છે તું જેવા બહુ ગોકુલમાં, શું જાણીને જોલે બળમાં.	૧
હમણાં ગાયુ થઈ ઘેર તારે, ત્યારે તું અમને રોકે આરે.	૨
નહોતી નન્દતણે ઘેર છાલી, કરતો ઘેર મારે ગોવાળી.	૩
તેના પુત્ર થયો તું આવો, બાંધ્યો રાજ સામે દાવો.	૪
પ્રદ્યાનન્દ સારુ થારો, ગાયું રાજને ઘેર જાશે.	૫

૫૬ ૧૮૫૫ મું.

છોડી છાશતણી પીનારી, તું શું જાણે રીત અમારી.	૧
તારો બાપ અમારો આકર, અમે તો ગોકુલકેરા ઠાકર.	૨
તારા રાજથી નથી ડરતા, કોઈની શકા મને નથી ધરતા.	૩
આપને રીત અમારી હેલી, જા તું લશ્કર લાવે વેહેલી.*	૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે માલમ પડશે, તુને શીક્ષા સારી જડશે.	૫

૫૬ ૧૮૫૬ મું.

જા રે કર માં ઠાલી લવરી, નથી હું તારી પેઠે નવરી	૧
તુને તો ઠાલો પડીઆ ભામે, જોલે જેને તેને સામે.	૨
હોય બળ તો મહી મારુ લીજે, લાંબા હાઠ કરીને પીજે.	૩
તુને પાઘશ સૌથી પેહેલું, મોઢું ધોને વેહેલું વેહેલું.	૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે જોને તપાશી, અર્ધો રાતે આવ્યો નાશી.	૫

૫૬ ૧૮૫૭ મું.

એલી તું છાશ પીને છાકી, નથી તારી જોલીમાં કાંઈ બાકી.	૧
એક તુમાં બલપણ દીકું ભારી, ચોરી કરતાં આવડી સારી.	૨
બીજું લક્ષણ આવ્યું રુડું, કાણુ જોલવા શીખી કૂડું.	૩
એલીતારી મા દીઠામાં ભોળી, તે ક્યાંથી ડહાપણ લીધું જોળી.	૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે આવું કર માં, તું તે સમાધશ કેના ઘરમાં.	૫

૫૬ ૧૮૫૮ મું.

બડબડ છોરા શીઠને જોલે, જુલે ઠાલા કાં તલ છેલે.	૧
બહુ જોલીને શું મારુ લીધું, પોતે મૂલ પોતા કેરુ કીધું.	૨
ભાર ઝલાય નહીં માણસ હલકે, આજું પાત્ર હોય તે ઝલકે.	૩
તારી મા કેદીની રાણી, તેના પુત્ર થયો તું દાણી.	૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે આદ્યો જાને, ગાળો શીઠ ખવાડે છે માને.	૫

* “લાવને વેહેલી” ઇતિ પાઠાન્તર.

૫૬ ૧૮૫૯ મું.

ગીરધર ગોપીની સુણી વાણી, મનમાં રીઝ્યા સારંગપાણી.	૧
અતર હેત અતિ ઘણું દીકું, જે બોલી તે લાચું મીકું.	૨
પ્રેમે મટુકી લીધી પ્યારી, ગોરસ પીધું કુંજવિહારી.	૩
ભુધર ભાવ અલૌકીક ભાળી, મળીયા રાધા ને વનમાળી.	૪
રસબસ થઇને મહીકું લીધું, બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધું.	૫

૫૬ ૧૮૬૦ મું-રાગ ગરબી,

તમે નાના દીવાના કુંવર નંદના, વહાલા રોકો માં વાટ.	ત૦	ટેક.
તમને મહીકું પાઈ અમે મોટા કર્યા, આવી બાઝો શા માટ.	ત૦	૧
વહાલા રાજા તે કસકેરા રાજમાં, આવો માંડ્યો શો ઠાઠ.	ત૦	૨
તમે રાજ થયા તે અમે નવ જાણીયું, કેદી બેઠા છો પાટ.	ત૦	૩
બ્રહ્માનંદ કહે નંદના ધન ધામનો, અમને થાયે છે ઉચાટ	ત૦	૪

૫૬ ૧૮૬૧ મું.

સુધા ઘેલા ન થાઇએ છેલા શ્યામળા, રહીયે માણસની રીત.	સુ૦	ટેક.
અમે જાણ્યું તમારુ અલબેલડા, ચાળાગારુ છે ચિત્ત.	સુ૦	૧
તમે લજ્યા મેલી રંગીલા લોકની, અમે લજ્યા સહીત.	સુ૦	૨
વાટે ઘાટે એકીલા જોઇને વાલમાં, કુંજુ કરશે પરતીત.	સુ૦	૩
બ્રહ્માનંદના વહાલા કરો માં વિઠલા, આવી વનમાં અનીત.	સુ૦	૪

૫૬ ૧૮૬૨ મું.

અલવીલા હઠીલા ન કીજીયે, રહેજો સમજીને ફર.	અ૦	ટેક.
છે જો લખણ તમારાં એવાં લાલજી, જાશે લજ્જા જરૂર.	અ૦	૧
જાવું પડશે તમારે રાજા આગળે, હાથ જોડીને હજૂર.	અ૦	૨
પેટ સારુ ચારો છો ગાયો નંદની, માવા થઇને મજૂર.	અ૦	૩
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમારા અગમાં, આવ્યું જીવાનીનું પૂર.	અ૦	૪

૫૬ ૧૮૬૩ મું.

કલ્પઆળા ચાળા ન કરીએ કહાનજી, રહેજો પોતાને માપ.	ક૦	ટેક.
આવી વનમાં રોકો છો પરવિનતા, કોણે દીધી છે છાપ.	ક૦	૧
વહાલા માતપીતા મથુરા મેલીને, આવ્યા નાશીને આપ.	ક૦	૨
પરનારીને મોહ પમાડવા, એવો શીખ્યા કયાં જાપ.	ક૦	૩
બ્રહ્માનંદ કહે જાઓને વુઢા પાધરા, ઝાઝુ ડોળો માં ડાપ.	ક૦	૪

પદ ૧૮૬૪ મું-રાગ ગરબી.

જાવા દેને રે જાવા દેને, કહાના ગાળ્યું બોલે છે આવી કેને રે.	જા૦ ૧
અમે કસતાણું મહીઆરાં, તે માટે ન રહીયે રોઝ્યાં તારાં રે.	જા૦ ૨
વાટે દૂધ દહીનું દાણ કેતું, જો જો થાશે એમાંથી જોયા જેવું રે.	જા૦ ૩
તારે લૂટી લીધાને પડ્યો હેવા, સારી પેઠે કરીશ તારી સેવા રે.	જા૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે ઘણા દી અમે સાંખ્યું, નથી બીતી જોઈને તારી આંખ્યું રે.	જા૦ ૫

પદ ૧૮૬૫ મું.

દાણ દેને રે દાણ દેને, તારો રાજા હોય તો લાવ તેને રે.	દા૦ ૧
આ વાટે અમારું દાણ લાગે, જીની રીત હશે તે નહી ભાંગે રે.	દા૦ ૨
દહાડી ચોરી ચોરીને દાણ જાતી, આજ શીતળ કરીશ તારી છાતી રે.	દા૦ ૩
હવે આજે દહાડે તે હાથ આવી, એલી ચોરી થઈ છે તારી આવી રે.	દા૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે મહી દઈ જાને પુઢી, સીદ ચુદડી ફડાવીશ ગુઢી રે.	દા૦ ૫

પદ ૧૮૬૬ મું.

તુને જાણું રે તુને જાણું, શાને કાજે કરે છે ધેગાણું રે.	તું૦ ૧
તું તો નન્દ મહરનેા છેરો, કાલો રાજા થયાનો હીંશોરો રે.	તું૦ ૨
આપણ વાંસે રાજાને સર્વે રહીએ, તેમાં નાનું મોટું કેને કહીયે રે.	તું૦ ૩
કેણે રાજગાદીનું ટીલું કીધું, તારે આપે કે દહાડે દાણ લીધું રે.	તું૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે લક્ષણ તારાં આવાં, થાશે જશોદા નંદ જગ આવાં રે.	તું૦ ૫

પદ ૧૮૬૭ મું.

મહીવાળી રે મહીવાળી, મુખે બોલ તું વેણ સભાળી રે.	મ૦ ૧
તારી બોલી જણાય છે અહુતીખી, તું તો રીત રાજાઓની કેદી શીખી રે.	મ૦ ૨
અમે ગોકુલ ગામના રાજા, તારા આપ જેવા તે લોક આઝા રે.	મ૦ ૩
અમે આઘ જગતના દાણી, આવું હલકુ બોલે છે તે શું જાણી રે.	મ૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે તું થઈ મદમાતી, ત્યારે મુંઘી થાય છે મરડાતી રે.	મ૦ ૫

પદ ૧૮૬૮ મું.

ફર રહીયે રે ફર રહીયે, એવી વાતે ફજત કહાના થઈએ રે.	ફ૦ ૧
અમે રાજાપણું તમારું બાળ્યું, ગાયું વાંસે ફરે છે ખાચે છે ગાળ્યું રે.	ફ૦ ૨
કે દી આપે તમારે લોક ધાર્યા, આજ સુધી પરાયાં ઢોર ચાર્યા રે.	ફ૦ ૩
હમણે થયું છે હુઆણું ઘેર ભારી, તે જોઈને ફાટી છે આંખ તારી. રે.	ફ૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે આમે તે ખોટી થાશે, ખુબ દાણ સાટે તે ગાળ્યું ખાશે રે.	ફ૦ ૫

૫૬ ૧૮૬૮ મું.

કજીઆળી રે કજીઆળી, કેવાં વેણુ લાવે છે ટાળી ટાળી રે.	ક૦	૧
વઢવેડ કર્યાની વાત લાવે, એવે વેણુ તે રીસ કેને નાવે રે.	ક૦	૨
અમે રાજ આહીરની તું છોડી, સામું યોલે નાખીશ માટ ફેડી રે.	ક૦	૩
મસ્તાની થઈ છે છાશ પીને, ત્યારે દે છે ટુંકારા નન્દજીને રે.	ક૦	૪
અદ્વાનંદ કહે ધીરી રે સારું થાશે, તું સોતી મટુકી તારી જાશે રે.	ક૦	૫

૫૬ ૧૮૭૦ મું.

ખોટી થા માં રે ખોટી થા માં, કહાના મગને ભરોંસે મરી ખા માં રે.	ખો.	૧
મુને છાશ પીતાં તે કયારે ભાળી, તારે કે દી આવે સોનાની થાળી રે.	ખો.	૨
તારા ડારા થકી હું નથી ડરતી, નથી જાત અમારી તુંથી નરતી રે.	ખો.	૩
પરનારીને કેડે ન પડીયે, એમાંથી તો ચાવટે ચડીયે રે.	ખો.	૪
અદ્વાનંદ કહે ન કરીએ ઠાલી વાતું, હોય રીત જીની તો કાલ્ય ખાતું રે.	ખો.	૫

૫૬ ૧૮૭૧ મું.

હરિ રીઝયા રે હરિ રીઝયા, ભાળી ભાવ ગોપીનો પ્રેમે ભીંજ્યા રે.	હ૦	૧
હસી બોલ્યા સહુણો ગોપી સાથે, હેતે મટકી ઉતારી લીધી હાથે રે.	હ૦	૨
જેને જશનુ હોમ્યું નવ ભાવે, તેને ગોપી પુરણ મહી પાવે રે.	હ૦	૩
પોતે પીધું બીજને પાચું પ્રીતે, રાજ કીધી ગોપીને રૂડી રીતે રે.	હ૦	૪
અદ્વાનંદના વહાલાની લીલા એવી, હરિજનને અમૃત રસ જેવી રે.	હ૦	૫

૫૬ ૧૮૭૨ મું-રાગ ગરમી.*

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે, ખાંતે માંડીયો રસીલે ખેલ;		
રમે રાસ રંગીલો રગમાં રે.		ટેક.
ચહુ કોરે સખાનો મંડળી રે, ઉભા વચમાં છેલો અલખેલ.	૨૦	૧
સખી ચાલોને જઈએ દેખવા રે, વહાલે પેહિયાં છે વસ્ત્ર શોભીત.	૨૦	૨
તાળી પાડે રૂપાળી તાનમાં રે, મુખ ગાવે મનોહર ગીત.	૨૦	૩
શોભા બાણી સહુણા શ્યામની રે, ઉભી વ્રજની નારો ભેવા કાજ.	૨૦	૪
હસી હેરે છબીલો હેતમાં રે, અદ્વાનંદનો વહાલો વ્રજરાજ	૨૦	૫

૫૬ ૧૮૭૩ મું.

સખી નંદ મહરને આંગણે રે, ગોપી આનંદ મગલ ગાય;		
છબી ભેને રનેહી શ્યામની રે.		ટેક

* એકવાર શ્રીજી મહારાજે પચાગામા ઝીણાભાઈને ત્યા રાત્રે સાધુઓ પાસે રાસ કરાવ્યો હતો તેમા પોતે પણ ગાતા ને ફરતા હતા. તે રાસમા એટલો રસ ગાયો કે છેક ખેડો ફાટવાનો વખત થયો તો પણ કોઈ થાક્યું નહિ કે રાસ બધ કર્યો નહિ. તે પછી સ્વામિએ 'ચાર ચોરની' ખૂમ પાડીને બગાણુ પાડીને રાસ અટકાવ્યો હતો તથા શ્રીજીને સહેજ નિદ્રા લેવા સુવાચ્યા હતા તે લીલા આ પદોમા વર્ણવેલી છે

મરમાળે અખાડો માંડીયો રે, કાળુ આસો પાલવની છાંય ૭૦ ૧
વહાલે પ્રીત કરીને પેહરીયો રે, રુડો સોનેરી સુરવાલ. ૭૦ ૨
સખી ફરતા લાગે છે ફૂટડો રે, ઝીણી અગરખીની ચાળ. ૭૦ ૩
બહુ મૂલી મોલીડું બાંધીયું રે, કાળુ ચળકે સોનેરી કોર. ૭૦ ૪
રુડાં લટકાં કરે છે હાથનાં રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો ચિત્ત ચોર. ૭૦ ૫

૫૬ ૧૮૭૪ મું.

સખી જોને ગોવાળાના સાથમાં રે, વહાલો ફરે અલૌકીક ફેર;
કહી શોભા ન જાય ખ્યારા કહાનની રે. ટેક.
છેલો ઠમકે માંડે પાવ ઠાવકા રે, વાજે ધુધરડીનો ઘેર. ૭૦ ૧
છાયું નવલ મોલીડું કુલ છોગલે રે, રાજે નવલ કલંગી છખીદાર. ૭૦ ૨
રુડો જામો પેહિયોં છે જરકસી રે, શોભે અગો અંગે શણગાર. ૭૦ ૩
રંગભીના કહાના કેરી રાસની રે, છખી જોવા આવ્યા સુરવૃન્દ. ૭૦ ૪
સખી નવલ રંગીલી છખી ઉપરે રે, વારી જાય છે બ્રહ્માનંદ. ૭૦ ૫

૫૬ ૧૮૭૫ મું.

સખી આજ ગઈતી હું તો પાણીએ રે, ઉલ્લો છોગાવાળો રંગ છેલ;
મુને વહાલો લાગે કુંવર નંદનો રે. ટેક.
સખી જમુનાને આરે ઝીલતો રે, જાંઘ ભરવી ભૂલી જલહેલ. મું ૧
સખી મત્ર ભણીને નાખી મોહની રે, થઈ થકીત ન ચાલે મારા પાવ. મું ૨
સખી શું રે જાણુ મુને શું ઠર્યું રે, મરમાળે રંગીલે માવ. મું ૩
સખી એની અલૌકીક આંખડી રે, મારે ચોટી છે ચિત્તડા માંચ. મું ૪
બ્રહ્માનંદના વહાલાની મૂર્તિ રે, ઘડી છેટે મેલી કેમ જાય. મું ૫

૫૬ ૧૮૭૬ મું-રાગ ગરબી.

એક સમે દ્વારીકાં, નારદ મુની આવ્યા;
પારીજાતીક વૃક્ષનાં, ફૂલડાં લાવ્યા. ૧
તે આખ્યાં શ્રીકૃષ્ણને, અતિ પ્રેમ ઠરીને;
નિરખ્યા દીનાનાથને, રહ્યાં છે નેણુ ઠરીને. ૨
વહાલેણુ ફૂલડાં વેચીયાં, કરી પૂરણ પ્રીતી;
જ્યાં ત્યાં ઝગડો નાંખવો, નારદની રીતી. ૩
રુક્મણીને એક આપીયું, બાંધુવતી દીનો;
ભાગ રાખ્યો હરિ પાઘમાં, સત્યભામાણનો. ૪
સત્યભામાને સૂચવ્યું, નારદ મુની જાંઘને;
બ્રહ્માનંદ કહે વાતડી, કીધી સમ ખાંધને. ૫

૫૬ ૧૮૭૭ મું.

સત્યભામા ઋષિરાજને, પ્રીતે કરી પૂછે;
 આજ સુગંધી એવડી, તમ પાસે શું છે. ૧
 ત્યારે નારદ મુની બોલીયા, જોઇ શિશ હલાવી;
 છાની રાખી તુજથી, ચીજ નૌતમ આવી. ૨
 સત્યભામા સુર લોકથી, ફૂલ લાવ્યો હું સારાં;
 આણીને હરિને આપીયાં, વેચીયાં પરબારાં. ૩
 એક ફૂલની પાંખડી, પણ તુને ન આલી;
 તું જાણે છે કૃષ્ણને, સૌથી હું વહાલી. ૪
 વહાલપણું વહાલાતણું, અમને ઓળખાણું;
 બ્રહ્માનંદ કહે વિનતા, તુને લોળી હું જાણું. ૫

૫૬ ૧૮૭૮ મું.

કથન માત્ર તુને કરી, સૌમાં માનીતી;
 અંતરગત શ્રીકૃષ્ણને, બીજી સંગ પ્રીતી. ૧
 સૌને ફૂલડાં આપીયાં, મનુવાર કરીને;
 તું સાથે દેખાય છે, કાંઇક મરડ હરિને. ૨
 પુષ્પ ઘરોઘર આપીયાં, સૌને સભારી;
 ભરી સભામાં ભામની, તુને વિસારી. ૩
 શોભા શી કહું પુલની, ગધ નૌતમ ઘેરો;
 ધારા સર* તુંથી ક્યોં, વહાલેજી વેરો. ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે આલીયા, એમ કહી મુનો રાયા;
 માયાપતિના ભુવનમાં, પ્રેરી હૃદમાયા. ૫

૫૬ ૧૮૭૯ મું.

સત્યભામાએ સાંભળી, નારદની વાણી;
 શ્યામ સગાથે સુંદરી, અતી રોષે ભરાણી. ૧
 હોઠ ડશી લીધા હાંતથી, થઇ આંખડી રાતી;
 થર થર કંપે રીસમાં, ભરી આવી છે છાતી. ૨
 નાસાના પુટ ઉપડયા, ભુકુટી ચડો આવી;
 કરવો ઝગડો કૃષ્ણથી, બેડી ઠેરાવી. ૩
 રોમ સર્વે ઉભાં થયાં, નિસાસા નાંખે;
 વાત ન થાય વદનથી, આંસુડાં આંખે. ૪

* “ધરાધરી”—એમ પણ કેટલાકો ગાય છે

કૃપાં અવયવ શરીરના, નવ જાય બોલાવી;
પ્રદ્યાનન્દ કહે વાતમાં, નારદે ભરમાવી ૫

૫૬ ૧૯૮૦ મું.

રાતે અન ન રાધીયું, શણગાર ન કીધા;
કૃષ્ણ સગાથે કામની અણબોલા લીધા. ૧

દીપક નવ અજવાળીયા, નવ સેજ સમારી;
અતીશય વાધી ઇર્ષ્યા, અતરમાં ભારી. ૨

ત્રુટકુટ લઈ ખાટલો, સુતી અધારે;
વાલમજી વેરો કર્યો, મનમાં સંભારે. ૩

બોલાવી બોલે નહો, ભરી રોષના ભરમાં;
નારદે ઝગડો નાંખીયો, બહુ નામીના ઘરમાં. ૪

પ્રદ્યાનન્દ કહે વિનતા અતિ રોષે ભરાણી;
એટલામાં તો આવીયા, શ્રીસારંગપાણી. ૫

૫૬ ૧૯૮૧ મું.

હેત કરીને શ્રીહરિ, બહુ વિધી બોલાવી;
કહોને શામાટે કરી, રીસલડી આવી. ૧

જવો પુઢા જાહવા, લખણના પૂરા;
કુડ કપટ છળ લેહમાં, સરવે વિધી* શૂરા. ૨

હેત તમારુ જાણીયું, બહુ સારી પેરે;
જેને કૂલડાં આપીયાં, જાઓ તેને ઘેરે. ૩

આજ તમારા યોગજ્યા, મનડાના ચાળા;
જેવા બાહર જણાવ છો, તેવા માંહી કાળા. ૪

પ્રદ્યાનન્દના વાલમા, કેઈ વિધી હું રીજું;
એક કૂલડું ન આપીયું, શું દેશેા ખીજું. ૫

૫૬ ૧૯૮૨ મું.

પારિભટીક કૂલનાં, ખીજા અધીકારી;
મુને અસમજી જાણીને, મેલી વીસારી. ૧

રાજકુલમાં રીંછડી, કુંજો† નવ પરણી;
તેને તો કીધી તમે, માનીતી ઘરણી. ૨

રાણી તમારે રુક્મિણી, મનમાં બહુ ભાવી;
ભદ્ર કરાવી ભાઈનું, જોરાયે આવી. ૩

* “સર્વ વીધે” ઇતિ પાઠાન્તર.

† દાહ્યે પણ

સ્વરગ લોકના કૂલનું, તેમણે સુખ માણ્યું;
 નિષ્કપટી કહ્યું નારદે, ત્યારે મેં જાણ્યું. ૪
 હરીવર હસીને હેરીયું, થઈ પરવશ કાયા;
 અહ્માનંદ કહે ઓળખી, મુનિવરની માયા. ૫

૫૬ ૧૯૮૩ મું.

માનીતીને મનાવવા, હરિ થયા નિરમાની;
 તિલભર વસ્તુ તુજથી, નવ રાખું હું છાની. ૧
 સત્ય માનો સુંદરી, નારદનું ભાખ્યું;
 પુખ્તું સારુ પેહેલેથી, રુડું જોઈ રાખ્યું. ૨
 તું જેવું ત્રિલોકમાં, ખીજું નહીં વહાલું;
 કૂલ સહીતા વૃક્ષને, કહે તો આણીને આલું. ૩
 સાચા સમ ખાઈ શ્યામળે, માંડ માંડ મનાવી;
 પારિજાતક વૃક્ષને, રોપ્યું આંગણુ લાવી; ૪
 અહ્માનંદ કહે નારદે, હીત સારુ કીધું,
 શોકયું સોલ હજારનું, ખીજ વાવી દીધું. ૫

૫૬ ૧૯૮૪ મું-રાગ ગરખી.

સ્વામી પ્રગટ થયા તે કહ્યું સાંભળો રે, સાધુજનને અલોકીક સ્વાદ;
 ગુણ ગાયે પવીત્ર ધર્મે વંશના રે. ટેક.
 જેની માતા ભક્તિ નામે મહાસતી રે, પિતા પાંડે હરિપરસાદ. ગુ. ૧
 ગુણવન્ત છપૈયા એક ગામ છે રે, પાસે અવધ્ય નગર મોટું ધામ. ગુ. ૨
 એત્ર શુકલ નૌમીએ પ્રભુ જન્મીયારે, હરિકૃષ્ણ ધર્યું છે શુભનામ. ગુ. ૩
 બાળલીલા કરે છે બહુ ભાતની રે, માતાપિતાને હરખ ન માય. ગુ. ૪
 વહાલો ચદ્રકલાની પેરે વર્ધતા રે, નરનારી જોઈને સુખી થાય. ગુ. ૫
 એક વરસે પામ્યા તે ઉપવીતને રે, તજ્યું ભુવન આણીને વૈરાગ્ય. ગુ. ૬
 ગુણ ચરિત્ર મનોહર ગાવવા રે, મળ્યો અહ્માનંદને ભાગ. ગુ. ૭

૫૬ ૧૯૮૫ મું.

આલ્યા ઉત્તર દેશમાં પોતે એકલા રે, વન પર્વત ઓળધ્યા દસવીશ;
 ખલીહારી નવલ ધનશ્યામની રે. ટેક.
 મુક્તનાથ જઈને તપ કીધલુ રે, સાધી જોગકળા તે જગદીશ. બ. ૧
 ત્યાંથી તીરથ કરતા આલીયા રે, કરતા બહુ જનને ઉપદેશ. બ. ૨
 જગન્નાથ બાઈ દક્ષીણ પધારીયા રે, પછે આવ્યા તે પશ્ચીમ દેશ. બ. ૩

ગેહરી છાયા અજબ ગીરનારની રે, લેઝ્યા રામાનંદ સુખકંદ. ૫૦ ૪
 દેઇ દીક્ષા પોતાનું પદ થાપીયું રે, ધર્યું નામ તે સહજાનન્દ. ૫૦ ૫
 કચ્છ શુર્જર ધરાને પાવન કરી રે, આવી વર્યા દુરગપુર આપ. ૫૦ ૬
 બ્રહ્માનંદ કહે જગ ઉપરે રે, વધ્યો દીન દીન અધીક પ્રતાપ. ૫૦ ૭

પદ ૧૯૮૬ મું.

ત્યાંથી નીજ કુટુંબીને તેડાવીયાં રે, એ ભાઇ બાઇનો પરીવાર;
 વધી શોભા અધિક ધર્મવંશની રે. ટેક.
 મોટા ભાઈ તે રામપ્રતાપજી રે, છોટા ઇચ્છારામ ઉદાર. ૧૦ ૧
 મોટા બંધુના અવધપ્રસાદજી રે, બંધુ છોટાના રઘુવીર. ૧૦ ૨
 બેને આચારજી કયાં સતસંગના રે, બાણી ધર્મ ધુરંધર ધીર. ૧૦ ૩
 ધર્મવંશી હોય તે રહે ધર્મમાં રે, પરત્રીયા સુતા માત સમાન. ૧૦ ૪
 પરપુરુષ બાઇને પીતા સરખો રે, હોય છોટો તો પુત્ર નીહાન. ૧૦ ૫
 કરે પુરુષ પ્રબોધ રૂઝા પુરુષને રે, કરે ત્રીયા ત્રીયાને ઉપદેશ. ૧૦ ૬
 એવી રીતે ઉદ્ધવ સંપ્રદાયની રે, કહે બ્રહ્માનંદ પાપ નહીં લેશ. ૧૦ ૭

પદ ૧૯૮૭ મું.

સાવણી ગોત્ર શાખા કૌંથમી રે, સરવરીયા બ્રાહ્મણ વેદ સામ;
 રૂડી ઉદ્ધવ મતની કહું રીતડી રે. ટેક.
 તેનાં રૂઝાં પ્રવર વલી ત્રણ છે રે, સવેં લ્યાગી નમે નિષ્કામ. ૨૦ ૧
 ન્હાયે ધોયે પૂજા લેઇ હાથમાં રે, પ્રેમે નમવું અહીંને ગુરુ પાય. ૨૦ ૨
 ઉપદેશ ફીચે તે ઉર ધારયો રે, જેથી જન્મ મરણ દુઃખ જાય. ૨૦ ૩
 માટી દારુ ચોરો અવેરી મૂકવા રે, એવા નિયમ ધરાવે સાક્ષાત. ૨૦ ૪
 નહીં હીસા વટલાવે વટલે નહીં રે, નહીં કરે પોતે પોતાની ધાત. ૨૦ ૫
 જેવો હોય અધિકારી તેવો બેઠનરે, પછે સંભળાવે મંત્રરાજ. ૨૦ ૬
 કહે બ્રહ્માનંદ એ મત અનુસરે રે, તેનાં સરે અલૌકીક કાજ. ૨૦ ૭

પદ ૧૯૮૮ મું-રાગ ગરબી.

સખી વાગે છે મહા વનમાંદ્ય રે, વાલીડાની વાંસલડી;
 સખી બેને રહ્યું નવ જાય રે, વાલીડાની વાંસલડી. ટેક.
 એને સુણીને હુઇ ધીરજ રેતી નથી;
 હરિ મારા હરીયલ મનડું ને પ્રાણ રે. ૧૦ ૧
 રાત ફીવસ હું તો ડાહ્યું થઈ ઘેલડી;
 હારે હું તો અર્ધ છું વંશીની વેચાણ રે. ૧૦ ૨

કહાન કુંવર છેલો જમુનાને કાંઠડે;		
હારે ઉભો રસીયો આલાપે ગેરે રાગ રે.	વા૦	૩
વંશી રંગીલી સુણી ડાલે સર્વે દેવતા;		
હારે સુણી ડાલે પીયાલે નાગ રે.	વા૦	૪
મનડું મ્હોવાને વહાલો વાયઝીણી મોરલી;		
હારે કાંઈ તીખી અલૌકીક તાન રે.	વા૦	૫
અદ્વાનંદને વહાલે છેલ છબીલડે;		
હારે સર્વે ગોપી કીધી શુલતાન રે.	વા૦	૬

૫૬ ૧૮૮૮ મું.

જેઈ રસીલો રૂપાલો રગરેલ રે, ઘરે જાતાં નથી ગમતું.		
મારે માથે છે જલડાની હેલ રે, ઘરે જાતાં નથી ગમતું.		ટેક.
દોહા વીના રે ઘેરે ઉભી મારે ગાવડી;		
હારે મારે વીચમાં પડ્યાં છે મહીનાં ઠામ રે.	ઘ૦	૧
આંધ્રણ મેલીને આવી તરત ચૂલા ઉપરે;		
હારે એવાં બગડે છે ઘરડાનાં કામ રે.	ઘ૦	૨
મનડું મોહું રે મારા પગ નવ ઉપડે;		
હારે કાંઈ માથે લાગે છે બહુ ભાર રે.	ઘ૦	૩
સાસુ ને નણ્ણી મુને મેણલાં રે મારશે;		
હારે કેહશે એવડી લગાડી ક્યાં તે વાર રે.	ઘ૦	૪
અજબ રંગીલી અલવીલાની આંખડી;		
હારે કાંઈ ભુકુટીનો ખુબ બણાવ રે.	ઘ૦	૫
અદ્વાનંદના વાહાલા છેલાની મૂર્તિ;		
હારે જેઈ મનડામાં લાગેલ ધાવ રે.	ઘ૦	૬

૫૬ ૧૮૯૦ મું.

એની ઉભો છે જમુનાને ઘાટ રે, નંદજનો નાનડીયો;		
વળી વેહિતાં રોકે છે આવી વાટ રે, નંદજનો નાનડીયો.		ટેક.
મોરલી વળડે ઢાળા લાવે છે પરજના;		
હારે કાંઈ ખાંતે ખાતે કરે છે ખેલ રે.	નંદ૦	૧
કેરે ઉભો રહીને મારે છે કાંકરી;		
હારે હુંસે ફાડે છે જલડાની હેલ રે.	નંદ૦	૨
વઢવા જેવી રે મુખ બોલે છે વાતડી;		
હારે વળી આડો આવીને દે છે આણ રે.	નંદ૦	૩

કેડે કેડે લાગે છે કોઇનું કહ્યું નથી માનતો;
હારે આવી માગે છે મહીડાનું દાણુ રે. નંદ૦ ૪
જેરો જણાવે તોરો પેહરીને પુલનો;
હારે આલે ચટક રંગીલી હંસ આલ રે. નંદ૦ ૫
અદ્વાનનદના રંગછેલાની મૂર્તિ;
હારે મારે આંખડલીનો ધન માલ રે. નંદ૦ ૬

૫૬ ૧૮૮૧ મું.

તમે જોવોને જશોદા માત રે, કહાનુડાનાં કમડલાં;
મારે કેડે પડ્યો છે દીન રાત રે, કહાનુડાનાં કમડલાં. ટેક.
આવી કટાણે છોડી મેલે છે વાછરુ;
હારે લાગે ચોરીનું મહી અતી સ્વાદ રે. ક૦ ૧
સરખા સરખા રે લાવે બેઠ છોકરા;
હારે કરે ઘરમાં પેસીને ઉઠમાત રે. ક૦ ૨
વાંસે ફરે છે એને માંકડાંની મડળી;
હારે ખાય ખવરાવે ને ફેડે ઠામ રે. ક૦ ૩
ક્રોધ કરીયે તો હસે ઉલો રહીને આંગણે;
હારે એણે ચાક ચડાવ્યું બધું ગામ રે. ક૦ ૪
પોતે થાય છે ઘણી ચોર કરે અમને;
હારે બોલે મનમાં આવે તેમ ગાળ રે. ક૦ ૫
અદ્વાનનદના વહાલાની શી કહું વાતડી;
હારે લઈ ચુંટી રોવારે નાનાં બાળ રે. ક૦ ૬

૫૬ ૧૮૮૨ મું-રાગ ગરબી.

આજ મેતો દીઠા વહાલાને વાટે વેહિતાં;
નેણાં રોક્યાં નથી રેહિતાં રે બેની. આ૦ ટેક.
પાઘડી બાંધી છે ત્રિલોકથી ન્યારી.
ધીરજ રેહિતી નથી મારી રે બેની. આ૦ ૧
ચોળ રંગીલો રુડો મોલીડાંનો છેડો;
ભૂલી ભાળીને જળ બેડો રે બેની. આ૦ ૨
ટુણાં ભર્યા છે એને કુલડાંને તોરે;
મનને તાણે છે જોરે જોરે રે બેની. આ૦ ૩
અદ્વાનનદનો વહાલો કુંજનો વિલાસી;
હાંડે વસી છે એની હાંસી રે બેની. આ૦ ૪

૫૬ ૧૯૯૩ મું.

આજ વહાલો ઉભા છે જમુનાને આરે;	
મૂર્તિ વસી છે મન મારે રે હેલી.	આ૦ ટેક.
કેશરની આડ રૂડી નલવટ કીધી;	
આંખું વેચાતી કરી લીધી રે હેલી.	આ૦ ૧
વાંકડી ભુકુટી મુને લાગે અતી વહાલી;	
સર્વે મેલીને જાય આલી રે હેલી.	આ૦ ૨
લોચન રંગીલાં તીખાં બાણુ જેમ લાગાં;	
ઉડાં ગરી ગયાં આઘાં રે હેલી.	આ૦ ૩
અદ્વાનન્દનો વહાલો કુંજનો વિહારી;	
છબીપર જાઉં બલિહારી રે હેલી.	આ૦ ૪

૫૬ ૧૯૯૪ મું.

આજ મુને સામે મળ્યો છે અલખેલો;	
છોગાવાળો રંગ છેલો રે આલી.	આ૦ ટેક.
મુંઘા મૂલી રે પેહરી મોતીડાંની માળા;	
ભાલ કપોલ કેસરાલા રે આલી.	આ૦ ૧
ગજરા પેહેર્યા છે દોરા રગના ગુલાબી;	
શોભા ત્રિલોક કેરી દાખી રે આલી.	આ૦ ૨
બાણુ કાણુ રે લીધા કુલડાંનાં બાંધી;	
ભમર ભમે છે તાર સાધી રે આલી.	આ૦ ૩
અદ્વાનન્દનો વહાલો રંગડાનો ભરીયો;	
લધને હૈયામાંહી ધરીયો રે આલી.	આ૦ ૪

૫૬ ૧૯૯૫ મું.

આજ મારે નન્દનો નન્દન ઘેર આળ્યા;	
મુંઘે મુંઘે મોતીડે વધાવ્યા રે સૈયો.	આ૦ ટેક.
હસીને બોલાવી મુને હેતમાંહી હેરી;	
રેટો બાંધેલ સોનેરી રે સૈયો.	આ૦ ૧
સોનેરી કેરનું નાખેલ ખલે શેલું;	
રસીયે કીધેલ રંગ રેલું રે સૈયો.	આ૦ ૨
કુલડાંનાં મેલ્યાં માથે છોગલાં રે ફરતાં;	
મુને નથી વિસરતાં રે સૈયો.	આ૦ ૩

બ્રહ્માનન્દના વહાલાથી પ્રીતડી બંધાણી;
મેહેણુ લીધું મેં માથે તાણી રે સૈયો. આ૦ ૪

૫૬ ૧૯૮૬ મું.

જેર નવ કરીયે હો મજવાસી;
મેલને મટુકી અવિનાશી રે વહાલા. જો૦ ટેક.
જઈને કેહેશું રે અમે નંદજીને આગે;
જોને કહાનો માટ ભાંગે રે વહાલા. જો૦ ૧
આવી રોકો છો શીઠ જમુનાનો આરો;
શ્યો છે વાંક અમારો રે વહાલા. જો૦ ૨
ડરતા નથી ને શીઠ કેડે કેડે ડાલો;
મુખથી વિચારીને બોલો રે વહાલા. જો૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમને હું વારુ;
થોડું કહ્યામાં ઘણું સારુ રે વહાલા. જો૦ ૪

૫૬ ૧૯૮૭ મું.

કોને હવે શું છે તમારે કામ કહાના;
સમજી વિચારી રહોને છાના રે ખ્યારા. કો૦ ટેક.
નવરા ડાલો છો વહાલા કામ નહિ તમારે;
મહીડું વલોવું ઘેર મારે રે ખ્યારા. કો૦ ૧
હમણાં થયા છો તમે કારમા કંઈઠાણી;
વાતુ અમે નવ બાણી રે ખ્યારા. કો૦ ૨
તમે રાજ તમારી રીતમાં રે રહીયે;
છાશનું તે ઢાણુ શું દેયે રે ખ્યારા. કો૦ ૩
વહાલા બ્રહ્માનંદના મનમાં વિચારો;
મારગ સૌને સૈયારો રે ખ્યારા. કો૦ ૪

૫૬ ૧૯૮૮ મું.

અલવ ન કરીયે રે અલવીલા;
રસીયા છેલ રંગીલા રે કહાના. અ૦ ટેક.
વાટે ચાલતાં વઢવેડ નવ કરીયે;
લોક લજ્યા ઉર ધરીયે રે કહાના. અ૦ ૧
હમણાં તમારે બેક ગાવડી વીયાંણી;
ત્યારે બોલો છો વેણુ તાણી રે કહાના. અ૦ ૨

કહું છું સાચું રે તેમાં વાત નહી કુડી;
બાંધી મુઠી તે રૂડો રે કહાના. અ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહે લેભે મનમાં વિચારી;
થોડી હાંસી તેમ પ્યારી રે કહાના. અ૦ ૪

પદ ૧૮૯૯ મું.

ઘેલા નવ થાયે રે ગીરધારી;
મેલને મટુકી મારી રે છેલા. ઘે૦ ટેક.
હળવે બોલું છું મુખ વાત મીઠી મીઠી;
રીસ ચડી નથી ડીઠી રે છેલા. ઘે૦ ૧
આરે મારગ અમે દાડી દાડી જાયે;
દાણુ દીધાના સમ ખાયે રે છેલા. ઘે૦ ૨
હમણાં સુધી રે તમે ગાવડી રે ચારી;
નથી થયા ઘરખારી રે છેલા. ઘે૦ ૩
અક્ષાનંદના વહાલા ભેર નવ કીજે;
પાયે તેવું મહી પીજે રે છેલા. ઘે૦ ૪

પદ ૨૦૦૦ મું-રાગ ગરબી.

રાસ રમે નંદલાલ સખી, જમુનાજીને તીરે. રા૦ ટેક.
લટકાળો નંદલાલ સખી જોને, ચાલ ચાલે ધીરે ધીરે;
મજાજીવન રંગરેલ વજડી, બશી અજબ બલવીરે રે. જ૦ ૧
શરદ પુનમની રાત રાધાને, ભાત અલોકીક ચીરે;
ચંદન ખોર કરી શ્યામજિયે, સુંદર શ્યામ શરીરે રે. જ૦ ૨
રાસ રમ્યાની લોભી સખી જોને, છાઈ ગુલાબ અખીરે;
અક્ષાનંદ અખાડો માંડ્યો, અખીલ અક્ષાંડ અમીરે રે. જ૦ ૩

પદ ૨૦૦૧ મું.

રાસ રમે નંદલાલ જોને, જમુનાજીને આરે. રા૦ ટેક.
નોતમ નાચ નાચે મજનારી, ઘુઘરને ઘમકારે;
રસીક સુંદરવર રમવા સારુ, પલવટ વાળી છે પ્યારેરે. જ૦ ૧
અમર સર્વે મળી દેખવા આઠ્યા, નોતમ ખેલ નીહારે;
કૃષ્ણ સંગાયે કામની થૈને, રમીયે એવું અક્ષા વીચારે રે. જ૦ ૨
બાંહુ અહી અતી હેતે બોલાવે, મજપતિ વારમ વારે;
અક્ષાનંદ મમ કરી દીધી, નટવર નેન નજારે રે. જ૦ ૩

૫૬ ૨૦૦૨ મું.

શરદ પુનમ કેરી રાત, રમે રસીયો ગીરધારી; ૨૦ ટેક.
શરદ પુનમની રાત ચાંદની, અતી સુંદર સુખકારી;
લુંબજુંબ ગલે બાંદી નાંખી, ખેલે છે પ્રીતમ ખ્યારીરે. ૨૦ ૧
શોભીતા શણગાર સજીને, નરત કરે વ્રજનારી;
તેને સંગે રમે છોગાળો, કામ દેવ પડકારીરે. ૨૦ ૨
નટનાગર કેરી લીલાને નીરખે, બ્રહ્માદિક ત્રીપુરારી;
અલખેલાની રમત ઉપર, બ્રહ્માનન્દ બલિહારીરે. ૨૦ ૩

૫૬ ૨૦૦૩ મું.

રચેા અલોકીક રાસ છેલે, વનમાં વનમાલી. ૨૦ ટેક.
હીર ચીર અંગ હેમનાં ભુષણ, વિછીયા અણુવટ વાલી;
વેઠ કડાં ભુજ બંધ વાલાને, પાઘ અજબ પેચાલી રે. ૧૦ ૧
તાલ મૃદંગ અનોપમ વાળે, ચાલ ચાલે ઠમકાલી;
ધુધરુને ધમકાર કરીને, છુટી શંકર કેરી તાલી રે. ૧૦ ૨
રાસ વીલાસ અજબ રસીયાનો, થકીત થયા સુર ભાલી;
બ્રહ્માનન્દ પીયા ખ્યારીની, ભેડ બની રૂપાલી રે. ૧૦ ૩

૫૬ ૨૦૦૪ મું-રાગ ગરબી.

એક દિન શ્યામ ચતુરની રે, અસવારી નીકળી રે;
મથુરાંની માનની સરવે રે, ભેવા ટોળે મળી રે. ૧
આવે અલવીલો વહાલો રે, છોગાવાળો શ્યામળો રે;
ઘોડા કેરી ધુમર વાંસે રે, ભાલાં કેરો આમલો રે. ૨
જદુવર લાગે છે રુડા રે, હાથીડાંની હારમાં રે;
ભેઠ ભેઠ આનંદ પામે રે, કે લોક બજારમાં રે. ૩
બહુ જન જય જય બોલે રે, ચમર શીર ઢાળતાં રે;
વહાલો બ્રહ્માનંદનો આવે રે, ભાવે કરી ભાળતાં રે. ૪

૫૬ ૨૦૦૫ મું.

હરીવર હાથીડા ઉપર રે, બેઠા અલખેલડો રે;
રાજેશ્વર દીસે છે રુડા રે, છોગાળો છેલડો રે. ૧
અંબાડી કંચન કેરી રે, જડયાં નંગ ભળીયે રે;
હુતે કરી કામની હુરે રે, ચડી ચડી, માળીયે રે. ૨
નેભ નીશાન જરીના રે, અલોકીક રંગમાં રે;
શરણાઈ ઢેલ નગારાં રે, વાળે ઉમંગમાં રે. ૩

મથુરાંની શેરીએ મોહન રે, ચાલે અસવારીયે રે;
અક્ષાનંદ કેરો વહાલો રે, આંખલડીમાં ધારીયે રે. ૪

પદ ૨૦૦૬ મું.

છખીલો છેલ છોગાળો રે, શોભે ધીરા ચાલતાં રે;
મથુરાંની માનની કેરાં રે, મનડાંને આલતાં રે. ૧
કરે શીર કુલની વૃષ્ટિ રે, ભાવે સુર ભામની રે;
હિયામાં રાખ્યા જેવી રે, છખી ધનશ્યામની રે. ૨
આવી માથે ચમર ઢલંતે રે, હયા ઉર ધારતા રે;
છડીદાર ઉંચે સાહે રે, શોભે લલકારતા રે. ૩
ત્રીયા સરવે મંગળ ગાવે રે, ચડી ચડી મેડીએ રે;
અક્ષાનંદ કેરા વહાલાને રે, બાણે ઘરે તેડીએ રે. ૪

પદ ૨૦૦૭ મું.

રસીલો શ્યામ ખીરાજ્યા રે, હરીવર હાથીએ રે;
રાજેશ્વર લાગે છે રુડા રે, સલુણો સાથીએ રે. ૧
ગળે મોતીડાંની માળા રે, કુંડળીઆં કાનમાં રે;
મોટા મોટા મુનીવર લાવે રે, છખી એવી ધ્યાનમાં રે. ૨
શોભા શીર પેચની સારી રે, મોલીડાં ઉપરે રે;
કુણુદિ કંસના સગી રે, દેખી દાઝે અંતરે રે. ૩
નારી નર જુથ મળીને રે, જોતાં નથી હારતાં રે;
અક્ષાનંદ આનંદ વાધે રે, એને સંભારતાં રે. ૪

પદ ૨૦૦૮ મું—રાગ ગરબી.

છેલ છખીલા શ્યામળા રે, આવી રોકો માં વાટ;
હુરીજન લોકડાં દેખશે, માવા શીદ બાઝો છો માટ. છે૦ ૧
સમજીને રેજો વેગળા રે, નથી લીધાં વેચાણુ;
દીડાં નથી ને નથી સાંભળ્યાં, ક્યાંઈ ખાટી છાશનાં દાણુ. છે૦ ૨
મારગ જાતાં માવજી રે, કોઈની પડીએ ન કેડ;
એમાંથી બશે આખરુ રે, હરી જોજો થાશે વઢવેડ. છે૦ ૩
અમે મહીઆરાં કંસના રે, રેજો સમજીને કોર;
અક્ષાનંદના વાલમા રે, ઝાઝુ કાંઈ કરીયે ન જોર. છે૦ ૪

પદ ૨૦૦૯ મું.

કુંવર રંગીલા કાનજી રે, કહું છું જોડીને હાથ;
કામ ઘણું છે ઘરમાંહી રે, વુઠો જાય સંધ્યરેનો સાથ. કું૦ ૧

મેલોને મારગ માવજી રે, માથે લાગે છે ભાર; કું ૨
સૈયર ધરે જઈ સાથની રે, મુને થઈ ઝાઝી રે વાર.
ટેવ પડી શી તમને રે, આવી ફેડો છો કામ; કું ૩
બાંધને રેહિયું વેગળાં રે, હારે મેલી ગોકુળ ગામ.
સાચું કહું છું શ્યામળા રે, રાખો માણસની રીત; કું ૪
પ્રદ્યાનન્દના વાલમા રે, આવી આવી મ કરો અનીત.

૫૬ ૨૦૧૦ મું.

નાના હજી તમે નાથજી રે, મોટા શીખ્યા છે ફેલ; ના ૧
સમજ્યા વીના નવ દોડીએ રે, વહાલા પરનારીની ગેલ.
હમણાં વીચાણી બેઠ ગાવડી રે, ભેર વાધ્યું છે અંગ; ના ૨
મહીડાં હુઆનો માવજી રે, રૂડો તમને ચડીયો છે રંગ.
આવા ન થાયે આડળા રે, રાખો લોકની લાજ; ના ૩
કાને નથી તમે સાંભળ્યું રે, હારે રાબ કંસનું રાજ.
છોટી ઉમરમાં શ્યામળા રે, મોટી કરીયે ન વાત; ના ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે વ્રજમાં રે, આવો શીઠ માંડ્યો ઉતપાત.

૫૬ ૨૦૧૧ મું.

મેલોને મારગ માવજી રે, ખોટી થઈએ છેયે કામ; મે ૧
આવાં લક્ષણ ક્યાંથી આવીયાં રે, હારે સાચું બોલોને શ્યામ.
આરે મારગ નીત ચાલીએ રે, કેલી દીધું ન દાણ; મે ૨
શુરે વીચારીને શ્યામળા રે, આડા આવી આપો છો આણ.
મહીની મટુકી માહરી રે, અતી મુંઘી છે માવ; મે ૩
લાગશે નહીં કાંઈ લાલજી રે, એમાં આજ તમારો દાવ.
જમુનાની તીરે બહવા રે, આવા કરીએ ન ફેલ; મે ૪
પ્રદ્યાનન્દના વાલમા રે, હારે ઝાઝા થાઈયે ન છેલ.

૫૬ ૨૦૧૨ મું.

હેલ ઉપાડીને એકલી રે, ગઈતી ભરવાને નીર; હે ૧
છેલ કુંવર ઘનશ્યામનેરે, દીઠા મેં તો જમુનાને તીર.
નવલ કલંગી વાંકડી રે, ખ્યારી રૂપાળી પાધ; હે ૨
મોરલી મનોહર હાથમાં રે, ઉભા રૂડો ગાવે છે રાગ.
નેણાં લોભાણાં બેઠને રે, છોગાંવાળો તે છેલ; હે ૩
બૂલી હું ધરનું કામડુંરે, હારે બૂલી પાણીની હેલ.

હેત કરીને હેતમાં રે, હેરે વારમવાર;
અક્ષાનંદના નાથને રે, હિયે શોભે કુલોના હાર. હે૦ ૪

૫૬ ૨૦૧૩ મું.

અતી અણીઆલી આંખડી રે, ઓપે અજબ અનુપ;
આવીને ખુતું અંતરે રે, રડું રંગ ભીનાનું રૂપ. અ૦ ૧
કુંડળ ખીરાજે કાનમાં રે, ગળે મોતીની માળ;
શોભે છે સુંદર શ્યામને રે, કાબુ અંગરખીની ચાળ. અ૦ ૨
મોહન વળડે મોરલી રે, ઉભા જમુનાને તીર;
સાંભળતાં શુદ્ધ વીસરી રે, હારે ભુલી ભરખું તે નીર. અ૦ ૩
કમળ ફેરાવે હાથમાં રે, ગાવે સુંદર ગીત.
અક્ષાનંદના નાથને રે, જોઈ અતિ વાધે છે પ્રીત. અ૦ ૪

૫૬ ૨૦૧૪ મું.

શોભા સલુણા શ્યામની રે, મુખ કહી ન જાય;
ગાયુ ચારીને આવે ગાવતા રે, ભાળી ભાળી નેણું લોભાય. શો૦ ૧
મોર મુગટ ધર્યો માથડે રે, કીધી ચંદન ખોર;
અજબ ભુકુટી ઓપતી રે, કાબુ રાતી નેણાંની કોર. શો૦ ૨
ગિરિધર સાથે ગોવાળીયા રે, સરવે શોભે છે સાથ;
એક સખાના ખભા ઉપરે રે, હેતે હરીએ નાખ્યો છે હાથ. શો૦ ૩
સુંદર મજની શેરીએ રે, ચાલ્યા આવે છે છેલ;
અક્ષાનંદના નાથનાં રે, સખી નેણાં પ્રેમે ભરેલ. શો૦ ૪

૫૬ ૨૦૧૫ મું.

પ્રેમે ભરેલી આંખડી રે, શોભે કુંડળ કાન;
ઘેલી થઈ સર્વે ગોખીકા રે, હારે સુણી વંશીની તાન. પ્રે૦ ૧
કેશર તીલક શોયામણું રે, રડું શોભે છે ભાલ;
લટકાળા નન્દલાલની રે, હારે ચટક રંગીલી ચાલ. પ્રે૦ ૨
હેમની પુંચી હાથમાં રે, કડાં રત્ન જડાવ;
ખાબુ અલોકીક ખાંધીયા રે, મોતી કાને પેર્યા છે માવ. પ્રે૦ ૩
મુરતી મનોહર માવની રે, ચોટી ચિત્તડાને માંથ;
અક્ષાનંદના નાથનું રે, હારે મુખ મેલ્યું ન જાય. પ્રે૦ ૪

૫૬ ૨૦૧૬ મું-રાગ ગરબી.

હૉં એવા શખ્તલણી આદી રે, કે ન જાણે સ્વાંગી ને વાદી રે. ૧
અગમ અગોચર જે રે છે રે, કે જેને વેદ નેતી કરી કહે છે રે. ૨

જે હરી કાવે નહીં કેવા રે, કે ડાલે થઇને બાળક જેવા રે. ૩
જેને નીત શેષાદિક ગાવે રે, કે તે નંદ ઘર ગાયુ ચરાવે રે. ૪
કાળના કાળ જન્મ કરતા રે, કે રહે તે કંસ થકી ડરતા રે. ૫
બ્રહ્માનન્દ અકેળ ચરીત્ર એવું રે, કે સુરત દર્ધ સાંભળવા જેવું રે. ૬

પદ ૨૦૧૭ મું.

નટવર ચાલવા શીખે રે, કે શુંકણ ભર ભોંમીપર રીખે રે. ૧
નન્દ ઘર થઈ બાળક નાના રે, કે છપે જઈ કોઠી તળે છાના રે. ૨
ભેદએ ભે કાંઈ રમવા જેવું રે, કે રોઈ જગડીને તે લેવું રે. ૩
છપે ભઈ ઘર થંભા ઝોળે રે, કે જસોમતી થઈ વ્યાકુળ ખોળે રે. ૪
ક્યારે કણ ચાંદલીયો માગે રે, કે મળે નહીં તો ગોળી ભાંગે રે. ૫
કરે નીત જમવાનો કળઓ રે, કે બ્રહ્માનન્દને મનડે રળયો રે. ૬

પદ ૨૦૧૮ મું.

મનોહર પાયે આંઝર પેહિરી રે, કે શુંભરવ થાયે ચાલતાં ગેરી રે. ૧
સુણી ધુની અતી આનન્દ હોવે રે, કે જીવન ફરી ફરીને ભેવે રે. ૨
ભયે કેદી ઘર રમવા ખીજે રે, કે કોઈ ડાલે તો અતી ખીજે રે. ૩
દેવચુભર પગ બે ઘસતા રે, કે હેડી ભય કોઈ કેડે હસતા રે. ૪
ભેયે પાછું આઘરા ભઈ રે, કે ભાગે પાછા બે ભાઈ રે. ૫
બ્રહ્માનન્દનો સ્વામી છેલો રે, કે થાય છે ભણીને ઘેલો રે. ૬

પદ ૨૦૧૯ મું.

શીખામણ આપે મેતારી રે, કે બાગડ બેડી છે બારી રે. ૧
જે કોઈ ઘર મેલી ભય છે રે, કે તેના કાન બેઠ બાય છે રે. ૨
માટે તમને કહું ખ્યારા રે, કે ન જાણે ઘર મેલી બારા રે. ૩
પોતાને ઘર બેઠા રમીયે રે, કે અજી મહી માંખણ જમીયે રે. ૪
માંખણ મહી ખાઈ મોટા થઈએ રે, કે મોટા થઈ ગાયુમાં જઈએ રે. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે બહુ દીન રીખ્યા રે, કે હવે તો પગે ચાલવા શીખ્યા રે. ૬

પદ ૨૦૨૦ મું.

અંખના લાગી છે મનમાં રે, કે રમવા ભવાની વનમાં રે. ૧
બહુ બણે રમવાની બાણ રે, કે રહે નીત કૌતકમાં રાણ રે. ૨
ચડી ચડી લાકડીને ઘોડે રે, કે ગોપીજન દેખતાં હોડે રે. ૩
કેવું એક બેલ તણી પેરે રે, કે વઢે બે અરસપરસ વેરે રે. ૪
કે બોલી પંખીની બોલે રે, કે ડાલરીયો થઈને ડાલે રે. ૫
રહે નીત અલબેલો રમતો રે, કે બ્રહ્માનન્દને મનડે ગમતો રે. ૬

પદ ૨૦૨૧ મું.

કે દી કણુ વનમાંંધ જાવે રે, કે પકડી માંકડલાં લાવે રે. ૧
 કે દી કણુ સાવજ જ્યું ધરકે રે, કે મનોહર ધરકીને મરકે રે. ૨
 કે દી કણુ વાંસલડી વાયે રે, કે ઘેરે સ્વરે ઉભો ગાયે રે. ૩
 કે દી કણુ વૃક્ષતાણી ડાળે રે, કે લુંગે અતિ સલખી ભાળે રે. ૪
 કે દી કણુ મોર કળા માંડે રે, કે ભઠે તો ગાળો પણુ ભાંડે રે. ૫
 અક્ષાનંદનો સ્વામી જેલી રે, કે કીધી મજનારી ઘેલી રે. ૬

પદ ૨૦૨૨ મું.

કે દી કણુ ગોપીને ધર જાધને રે, કે નાચે હઈ તાળી ગાધને રે. ૧
 કહે તે કામ સરવ ઠરવું રે, કે કરીને મન એનું હરવું રે. ૨
 કે દી કણુ જસોમતીને આગે રે, કે જાધને મહી માંખણુ માગે રે. ૩
 કેતાં જો વાર ક્ષણુ હોવે રે, તો રોશ કરીને અતિ રોવે રે. ૪
 કે દી કણુ વનમાંંધ જાધને રે, કે જોસે પંડે રાજ થાધને રે. ૫
 અક્ષાનંદનો સ્વામી જોલે રે, કે નિરખી ઉર કુંપલ મેલે રે. ૬

પદ ૨૦૨૩ મું.

છબીલો જ્વાલીકા સંગે રે, કે રંગ ભીના જોલે રંગે રે. ૧
 મનોહર ખાળતાણી લીલા રે, કે કરે વહાલો ગોકુળમાં કીલા રે. ૨
 સરખા જ્વાલીકા સાથે રે, કે મોરનાં પેછ ધર્યા માથે રે. ૩
 ગોપી ગઈ પાણીડું ભરવા રે, કે કીધું મન ચોરી કરવા રે. ૪
 ભોળા થયા મંડલી વાલી રે, કે ચાલ્યા ધર રેહું ભાળી રે. ૫
 અક્ષાનંદ કહે હરી તસ્કરીઆ રે, કે ગોપીના ધરમાંંધ ગરીયા રે. ૬

પદ ૨૦૨૪ મું—રાગ ગરબી.

ધરમાં જાધને રે કે વાલમ વિચાર્યા;
 જે જ્વાલીયા ખારે રે કે જોવા જોસાર્યા. ૧
 હુશીઆર થાધને રે અલ્યા ઉભા રેહેજો;
 કેઈ આવતું કેજો રે કે તો અમને કેહેજો. ૨
 ગોપી છે ભુંડી રે કે દીકા નહીં છોડે;
 કળયો નહીં થાયે રે આપણથી એ જોડે. ૩
 હાથે જો આળ્યા રે તો કરશે વાંકડલાં;
 થાપોડું હાધને રે કે તાણશે કાનડલાં. ૪
 માટે તમને કહું છું રે મેહ તત્પર થાજો;
 એને આવતી કેજો રે તો કંઈ લાગી જાજો. ૫

બ્રહ્માનંદ કહે મહીડું રે કે સૌ વેચી ખાશું;
આવી ખાન ઝલાણા રે તો સૌ દુઃખી થાશું. ૬

૫૬ ૨૦૨૫ મું.

એમ કહીને વહાલો રે કે પાછા ઘરમાંજ ગયા;
ચોરી કરવાને રે કે હરી હુંશીઆર થયા. ૧
કોઠો ઉઘાડી રે કે સઘળે નિહાળ્યું;
ત્યાં તો ગોરસડું રે કે ક્યાંઈ ન ભાળ્યું. ૨
ખુંણા સર્વે જોયા રે કે વહાલો ઘરમાં ફરી;
ત્યાં પશુ નવ દીડું રે કે ત્યારે ઉંચી નજર કરી. ૩
સિકામાં દીડું રે કે મહીનું કામડલું;
તો લેવા કારણ રે કે માંડ્યું કામડલું. ૪
પોતા ને સિકે રે કે ફેડી હાંડીને;
પીવા હરી લાગ્યા રે કે મુખડું માંડીને. ૫
ગોપીના ડરથી રે કે છાતી થડકે છે;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો રે કે જોઇ જોઇ ભડકે છે. ૬

૫૬ ૨૦૨૬ મું.

હરી પીને ધ્રાયા રે કે બીજે મુખ ધર્યું;
કે સર્વે સખા મળીને રે કે એનું કામ પુરુ કર્યું. ૧
એમ સર્વે મળીને રે કે ગોરસ પીધું છે;
કે કોડીલો કહાને રે કે ગમતું કીધું છે. ૨
ખાહેરના બેઠ રે કે આવ્યા ઘરમાં ગરી;
હાથ ખુબ મારીને રે કે રાજ થયા છે હરી. ૩
ઓચિતાની બોલી રે કે ગોપી આવીને;
ઘરમાંહી રોક્યા રે કે કમાડ ભરાવીને. ૪
રેડું ઘર ભાળી રે કે ઘણું તમે ફાળ્યા છો;
આજ ઝાઝે દહાડે રે કે હાથે આવ્યા છો. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે બીજા રે કે ગોવાળા ભાગી ગયા;
સાંકડમાં આવી રે કે હરી તો હાથ રહ્યા. ૬

૫૬ ૨૦૨૭ મું.

હરી હાથ કરીને રે કે બોલી હાકોટી;
સમજવા સારુ રે કે લીધી છે સોટી. ૧

સૌ આવો સૈયો રે કે આપણો ચોર જહ્યો;
 બહુ દાડા જોતાં રે કે મારે હાથ પહ્યો. ૨
 મેં જાણ્યું મારુ રે કે મહી કયાં જાયે છે;
 છાનો ઘર ફાડી રે કે એ કુણુ ખાયે છે. ૩
 લેખું હું લેખશ રે કે સવે લાડકડા;
 ઘણા દહાડા ખાધાં રે કે મારાં ગોરસડાં. ૪
 સાટું હું વાળીશ રે કે ગોરસ પીધાનું;
 ફળ જહ્યે તુંને રે કે ચોરી કીધાનું. ૫
 અક્ષાનંદ કહે ગઈતી રે કે હું જમુના પાણીને;
 મારા ઘરમાં પેઠો રે કે અલ્યા શું જાણીને. ૬

પદ ૨૦૨૮ મું.

નન્દનો થઈ છોરો રે કે એવો કેમ થયો;
 આજથી હવે તારો રે કે અલ્યા ઇતખાર ગયો. ૧
 જસોદાએ જાણ્યું રે કે હવે હું ન્યાલ થઈ;
 તુંને જનમીને રે કે લોકમા લાજ ગઈ. ૨
 સંસારમાં ભુંડું રે કે મેણું ચોરીનું;
 કામ આદરીયું રે કે 'તે તો ભીલ ચોરીનું. ૩
 છાનો ઘરમાં પેઠો રે, કે ટાણું સાંધીને;
 સમજાવીશ તુંને રે કે ઉચો બાંધીને. ૪
 આજા દીવસ રમ્યો છે રે કે છોરા તું છલમાં;
 નાખ્યો જોઈએ છીએ રે કે તુંને સાંકળમાં. ૫
 પ્રદક્ષનનંદ કહે વેહેલું રે કે કેમ ન વિચાર્યું;
 હવે કામ ન આવે રે કે અલ્યા તારુ ધાર્યું. ૬

પદ ૨૦૨૯ મું.

ઘર માંહે દીઠી રે કે મહીની રેલ વળી;
 ભંજવાડ લાળીને રે કે મનમાં યોત બળી. ૧
 મુખ હોઠ ડસીને રે કે ત્રસુલી છાંડીને;
 બાંધવાને કાજે રે કે ગોતે નાડીને. ૨
 કરી લોચન રાતાં રે કે ઉભી આલીને;
 જાણે શું કરી નાખું રે કે ઉસો ઘર ઘાલીને. ૩
 કળ્યો કરવાને રે કે સુધી કોપી રે;
 ગિરિધરને આલી રે કે ઉભી ગોપી રે. ૪

બહુ પેઢ્યો ઘરમાં રે કે સુંઘી બીજી આવી રે;
છબીલો લીધા રે કે તેણે છોડાવી રે. ૫
લંજવાડની વાતુ રે કે ગોપી ભાંજે છે;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો રે કે આંસુડાં નાંજે છે. ૬

૫૬ ૨૦૩૦ મું.

મારી બેની જોને રે કે એનાં કામડલાં;
મહી પીધું પાયું રે કે ભાંજ્યાં કામડલાં. ૧
છોરા લઈ સાથે રે કે પેઠો રેહું બાળીને;
આ ઉલો સામે રે કે જોએ ડાટ વાળીને. ૨
આજ સારુ નથી રે કે થયું કામ દાડીનું;
દરબાર જાયે તો રે કે કેવાયે ચાડીનું. ૩
માર્યા વિના બગડ્યો રે કે ચંચળ આ છોરો;
કર જોડીને કહું છું રે કે બેની આપ ચોરો. ૪
ગોરસની વાતે રે કે અમને લીધાં ગળે;
કુટ્યા વિના એને રે કે શીખામણ નહીં જ વળે. ૫
દાડી કેમ પુરવે રે કે અમારે એમ કર્યું;
બ્રહ્માનંદ કહે મેલશું રે કે એનું ગામ ધયું. ૬

૫૬ ૨૦૩૧ મું.

બીજી કેહે એનો રે કે બાઈ દોષ નઈ;
મથુરાંથી આંચો રે કે બહુ હેરાન થઈ. ૧
પારકો જાણીને રે કે જસોદાએ ન દીધું;
તેણે દુઃખને મારે રે કે તારુ મહી પીધું. ૨
એનાં માતપિતાને તો રે કે બહુ સંકટ પડીયું;
નંદને ઘેર એને રે કે મૈડુ નવ જડીયું. ૩
ભુખે ભોળાણો રે, કે ક્ષયું ઘર તારુ;
કર જોડીને કહું છું રે કે માન કહ્યું મારુ. ૪
અબજો આવી રે કે હાંડી ભાંગી છે;
આજથી હવે એને રે કે શીખામણ લાગી છે. ૫
આંખડલી રાતી રે કે થઈ જોને રોધને;
બ્રહ્માનંદનો વહાલો રે કે ઉભા નીચું જોધને. ૬

૫૬ ૨૦૩૨ મું-રાગ ગરબી.

એટલાકમાં તો દશ વીસ આવી રે;
ચોરી થૈ વહાલાની ઘણી ચાવી રે. ૧

એક કહે કાલ મારે ઘેર આવ્યો રે;
 હું હતી તૈયાર ત્યાં ન ફાવ્યો રે. ૨
 ખાર પડીતી મટુકી તે ફેડી રે,
 ચુંટી લઈ રોવરાવી ગયો છોડો રે. ૩
 જડ્યું નહીં ત્યારે મનમાં દુઃખાણો રે;
 ઉભો રહી નાખ્યો ઘર માંથે પાણો રે. ૪
 રીસ કરીને મેં આંખ દેખાડી રે;
 ત્યારે નાશી ગયો વાડ ફાડી રે. ૫
 અક્ષાનંદના સ્વામી સાથે ગોપી રે;
 કહે મર્મનાં વેણુ કોપી કોપી રે. ૬

૫૬ ૨૦૩૩ મું.

એક કહે કાલ મારે ઘેર પેઠો રે;
 પેઠાંમાં મેં તો વેલો વેલો દીઠો રે. ૧
 એટલાકમાં તો હું દોડી આવી રે;
 મુને એકલી જોઈને ઘરકાવી રે. ૨
 અતિ રીસનો ચડાવ્યો છે ઉધામો રે;
 મુંને લાકડી લઈને થયો સાંમો રે. ૩
 ત્યારે ખીજીને હું જાઈને બકોરી રે;
 એટલાકમાંહી ફાવી એને ચોરી રે. ૪
 નાઠો હાડલી દહીની હાથ સાધ રે,
 વાંસે દોડતાં દોડતાં ગયો વાધ રે. ૫
 સુધી રીસ ભરી બોલે ઉચે સાદે રે;
 અક્ષાનંદના સ્વામી સામી વાદે રે. ૬

૫૬ ૨૦૩૪ મું.

એક કહે મારે ઘેર પેઠો રાતે રે;
 ચોચોં સાડલો તે નવલી ભાતે રે. ૧
 અંધારામાં ખીજું હાથ કાંઈ નાવ્યું રે;
 દળવાનું ધાન ઉભે ઉભે આવ્યું રે. ૨
 દૂધ દહીં કાજ કાઢી બહુ હડીયું રે;
 મેં કાવકું સંતાડ્યું નવ જડીયું રે. ૩
 ગાંઝી મેહનત કરીને માથું ઝીંકે રે;
 સુંધું ઉંચું તે ન પોતો હાથ સીંકે રે. ૪

એટલાકમાં હું ઝળકીને જાગી રે;
પછે વેલણું લઈને ગયો ભાગી રે. ૫
એવાં એવાં છે બાઈ કામ એનાં રે;
કહે પ્રદ્ધાનન્દ નહીં ઠારે કેનાં રે. ૬

૫૬ ૨૦૩૫ મું.

એક કહે મધ્યાન્હે કાલ આળ્યો રે;
સાથ માંકડાંની મડળી લાળ્યો રે. ૧
હું ગઈ જલ જમુનાં ભરવા રે;
વાંસે ઘરમાં પેઠા સેહેલું કરવા રે. ૨
જે મળ્યું તે સરવે લીધું રે;
ત્યાં બેશીને કામ પુરુ કીધું રે. ૩
ઢોલું વલોયું ન રેહેવા દીધું કાંઈ રે;
પછે માંકડાં ચાલ્યાં ઘરમાંઈ રે. ૪
ઘર માંકડાં પાસે બગડાવ્યું રે;
ઉધું વાળી ગયો જે હાથ આળ્યું રે. ૫
કહે પ્રદ્ધાનન્દ આવી રહી ભાળી રે;
આ છોરો કાલ આળ્યો ડાટ વાળી રે. ૬

૫૬ ૨૦૩૬ મું.

બોલી એક તમે સાંભળો બેની રે;
એક વાતડી અલોંકીક એની રે. ૧
એક દહાડે મારે ઘર આળ્યો ચાલી રે;
આવી આચીંતાની મુજને ઝાલી રે. ૨
કેમ અલી મારા ઘરમાં તું પેઠી રે;
બહુ સાવકાર થઈ હવે બેઠી રે. ૩
કહે કુણુ છો કયાંની નારી રે;
મુને ચોરટી ચોરટી કહી મારી રે. ૪
મુને ચોર કરી પોતે થયો ધણી રે;
એની વાત શી કહું હું ધણી રે. ૫
પ્રદ્ધાનન્દ કહે બુવો એની વાત રે;
નખ શીખ વીચે ભરી છે ઘાત રે. ૬

૫૬ ૨૦૩૭ મું.

એક કહે તમે સુણો વાત હેલી રે;
એ જેવો મેં ન દીઠો કેયે ફેલી રે. ૧

ઉપરથી દીઠામાં લાગે રૂઝે રે;	
છે કપટી અંતર કૂઝે રે,	૨
એક દહાડે આંચો વલોવા ટાંચે રે.	
સામે રહીને નેતરું તાંચે રે.	૩
ચારે માંખણ રહી હું તારી રે;	
છલ ઠરી નજર ચોરી મારી રે.	૪
પછે તાવણી ઉપાડી ધીરે રહીને રે;	
મુજ દેખતાં માંખણ ગયો લઈને રે.	૫
અહ્માનંદ કહે એક બોલી ગોપી રે;	
આ છેરે લોક લાજ સરવે લોખી રે.	૬

૫૬ ૨૦૩૮ મું.

કેદી આર્ચીતાનો છાંતો આવે રે;	
ખે ધુણની મુંઠડી ભરી લાવે રે.	૧
તે આંખું માંહી ભરે આવી આગે રે;	
પછે હાથમાંથી ભાંણું લઈ લાગે રે.	૨
કેદી ઘરમાં પેરી ઠાંમડાં ફેડે રે;	
કેદી કટાંચે વાછડાં છોડે રે.	૩
કેની ખીક મનમાં નવ ધારે રે;	
દહાડી દહાડી આવી છોકરાને મારે રે.	૪
એને ઠાવકો ઝાલીને રહેજો ઠાંધ રે;	
જાશે હાથમાંથી ભાગી રહેશે જાંધ રે.	૫
અહ્માનંદના સ્વામીને વારે વારે રે;	
ખુબ ગોપીયું વઢે છે ઝાંઝે ખારે રે.	૬

૫૬ ૨૦૩૯ મું.

એક કહે એને રીતે ભાતે પુછો રે;	
એક કહે એને ઝાલી બાંધો ઉંચો રે.	૧
એક કહે એને ચુંટીઆ ભરીયે રે;	
કાન તાણી ટાઢા હાથ બેક કરીયે રે.	૨
એક કહે છે જોવાને આંખ એની રે;	
જુવો ચંચળ પગડાંની પેની રે.	૩
બાઈ એણે કંઈકનાં ઉંધાં વાળ્યાં રે;	
મુંને ભડકા થાય છે એને ભાળ્યાં રે.	૪

આલો જશોદાને પાસે લઈ જાયે રે;
એના ગુણ એની માને આગે ગાધયે રે. ૫
પ્રદ્યાનન્દ કહે ચોરની પેરે રે;
આલી ગઈ સરવે જશોદાને ઘેરે રે. ૬

૫૬ ૨૦૪૦ મું-રાગ ગરબી.

જશોદા કહીને સમજવો, લાલ તમારો છે;
અમ સાથે બાંધ્યો દાવો, લાલ તમારો છે.

કેમ કીધો લાડકવાયો. લા૦ અમારે મોહોલે આંચો. લા૦ ૧
એ માટે આલી આવ્યાં. લા૦ એને છોરે ચાક ચડાવ્યાં. લા૦ ૨
શું કહીએ આજું માંડી. લા૦ રાગે છે દહાડી દહાડી. લા૦ ૩
હવે કરવા શીખ્યો ચોરી. લા૦ આલ્યો છે જોરાજોરી. લા૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે સમ ખાધને. લા૦ તમે જાયો તો શું ખાધને. લા૦ ૫

૫૬ ૨૦૪૧ મું.

રેઠાં જોઈને ઘર ફાડ, ધૂમ મચાવે છે;
વળી બાળકને રેવાડે, ધૂમ મચાવે છે.

કાંઈ આજું નથી કેહેવાતું. ધૂ૦ કીધા વીના નથી રેહેવાતું. ધૂ૦ ૧
દુધ દહીંનાં દુણાં લઈને. ધૂ૦ જાય છે ગાળ્યું દઈને. ધૂ૦ ૨
તમ સારું સાંખી રહીયે. ધૂ૦ નહિ તો રાજાને કહીયે. ધૂ૦ ૩
લઈ માંકડલાંની ટોળી. ધૂ૦ નાખે છે ફેડી ઢાળી. ધૂ૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે રાજો વારી. ધૂ૦ એમાં જશે લાજ તમારી. ધૂ૦ ૫

૫૬ ૨૦૪૨ મું.

રુડો તો લાલ તમારે, લાડ ચઢાવ્યો છે;
એમાં શું નફો અમારે, લાડ ચઢાવ્યો છે.

જો હોય સુધો વહાલો. લા૦ તો જે માગે તે આલો. લા૦ ૧
પણ અમ પાસે શું માગે. લા૦ નિત દુણાં દહીંનાં ભાંગે. લા૦ ૨
તું જાણીશ માં જે તારો. લા૦ એ તો છે પુત્ર પ્યારો. લા૦ ૩
એ કાગ કોયલને પેરે. લા૦ એમ આંચો છે તારે ઘેરે. લા૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે એને વારો. લા૦ ધર જોશે સાંજ સવારો. લા૦ ૫

૫૬ ૨૦૪૩ મું.

શું કહું તમારે આગે, એનાં કામડલાં;
મુને કેહેતાં લજ્યા લાગે, એનાં કામડલાં.

ગઈ બેની હું એક દીનમાં. એં કાંઈ કામે વૃંદાવનમાં. એં ૧
 મુજને એકલડી ભાળી. એં આંચો ત્યાં પલવટવાળી. એં ૨
 વારંતાં આવી વળચો. એં કીધો નવ થાયે અળગો. એં ૩
 એને મનને ગમતે મેલી. એં શું કહીયે આજું હેલી. એં ૪
 અદ્વાનંદ કહે આ છોકરડો. એં એ દોગાયે હાલે ઠરડો. એં ૫

૫૬ ૨૦૪૪ મું.

એક બીજી ગોપી બોલી, સાંભળ નંદરાણી;

હું કહું છું અંતર બોલી, સાંભળ નંદરાણી.

એ દીકામાં છે છોટો. સાં માંહી તો મુઘો છે મોટો. સાં ૧
 મારું કહું બે માનો. સાં વતયું તમને એક વાનો. સાં ૨
 લાડકડી કન્યા લાવો. સાં એને પ્રીતેશું પરણાવો. સાં ૩
 એમ કીધે લળ્યા રહેશે. સાં નહીં નો એ લછન દેશે. સાં ૪
 કહે અદ્વાનંદ કરજોડી. સાં ક્યાંધક જીવો કુંવારી છોડી. સાં ૫

૫૬ ૨૦૪૫ મું.

એક ત્રીજી બોલી ત્યારે, એને બાણું છું;

એને લવ ફાવી છે બહારે, એને બાણું છું.

પરણાવી બોટી થાશે. એં વેવાઈની ગાળ્યું ખાશે. એં ૧
 એને નહીં ગોઠે જેવી તેવી. એં એને જોઈએ એ જેવી. એં ૨
 પરણી ઉભી વા ખાશે. એં ઘેર બીજીને એ જાશે. એં ૩
 એના મનનું ગમતું કરશે. એં કહેશે તો પાણી ભરશે. એં ૪
 જોઈનીચુ લળ્યા પામી. એં ઉભા અદ્વાનંદનો સ્વામી. એં ૫

૫૬ ૨૦૪૬ મું.

હીબકતા બોલ્યા બળીયો, ગ્વાલણી જૂઠી છે;

એણે મુજને નિર્ભળ કળીયો, ગ્વાલણી જૂઠી છે.

હું ચોરીમાં શું બાણું. ગ્વાં હા મે કીધું ઘેગાણું. ગ્વાં ૧
 હું નાનો ને એ મોટી. ગ્વાં એક મારી મુજને સોટી. ગ્વાં ૨
 મુને આજી ગાળી દીધી. ગ્વાં મારી મોરલી પુંચી લીધી. ગ્વાં ૩
 મા એ સાચું નવ બોલે. ગ્વાં મસ્તાની થઇને ડોલે. ગ્વાં ૪
 અદ્વાનંદ કહે એમની વાણી. ગ્વાં ઘર જાવાની નીશાની. ગ્વાં ૫

૫૬ ૨૦૪૭ મું.

હુશી જશોમતી લીધા ચોરો, કુંવર કહાનાને;

કેડે પેહેરાંચો કંદોરો, કુંવર કહાનાને.

ગોપી જોઈને મુસકાની. કુંઠ વળી આવજોએવું જાણી.	કુંઠ ૧
પછે મોરલી દીધી પાછી. કુંઠ કંઈ વાત ન રાખી ફાચી.	કુંઠ ૨
એમ ખેલ કરે છે દહાડી. કુંઠ નીત લુંણ ઉતારે માડી.	કુંઠ ૩
છે એવાં ચરીત અપારે. કુંઠ શેષાદિક અતર ધારે.	કુંઠ ૪
જોઈ અક્ષાનંદનો સ્વામી. કુંઠ ગોપીઅતીઆનંદ ગામી.	કુંઠ ૫

૫૬ ૨૦૪૮ મું-રાગ ગરબી.

હો અલવીલા અલવ ન કીજે, કોઇનું મહીડું ઝૂંટી નવ લીજે.	હો ૦ ટેક.
અમે ચાલ્યા જમ્યે છેએ વાટે, આડો ઉલો છે જમનાને ઘાટે;	
આવી ખાજ્ય માં મહીને માટે.	હો ૦ ૧
હું છું કંસતણી મહીઆરી, મારે વાંસે છે બળ ભારી;	
મુખ ખોલજે વેણુ વિચારી.	હો ૦ ૨
તારા રોક્યા અમે નવ રહીએ, જેમ હોય તેમ મુખપર કહીએ;	
દાણુ જોરાધએ નવ દુધએ.	હો ૦ ૩
કેમ નિર્લજ સરખું ખોલે, તેને કેજે હોય તુજ તોલે;	
મુજ કેડે તું શાને ડોલે.	હો ૦ ૪
તારું નામ જાણું છું જે કહાનો, છે સૌને ચાવો નથી છાનો;	
અક્ષાનંદના વહાલા કહું માનો.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૦૪૯ મું.

હો કહાનુડા મેલને કેડો, શું સમજીને ઝાલે છે છેડો.	હો ૦ ટેક.
વુદી જાય છે સૈયરની ટોળી, મારે માથે છે મહીની ગોળી;	
નહિ આપું હું નાખીશ ઢોળી.	હો ૦ ૧
ખોલે વઢવા જેવી તું વાણી, આડો આવે છે થઇને તું દાણી;	
આવી ખાજે છે અમને શું જાણી.	હો ૦ ૨
થઇને નન્દતણો તું છોરો, માથે ઘાલી કુલાંકેરો તોરો;	
તેનો અમને શું જણાવે છે જોરો.	હો ૦ ૩
તું તો આવો નહોતો આજ પેહલો, હમણાં મુઘો થયો છે તું છેલો;	
મહી દેખીને મા થા તું ઘેલો.	હો ૦ ૪
લે માં વનમાં તું નામ અમારુ, થારો ચાવું તે સાંજ સવારું;	
અક્ષાનંદ કહે તુજને હું વારુ.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૦૫૦ મું.

હો ધૂતારા તુજને હું જાણું, શાને કાજે કરે છે ધીંગાણું.	હો ૦ ટેક.
તારી મોરલીમાં જાડુ છે ભારી, સુણી વશ થઈ વ્રજનારી;	
તારી આંખ્યુ છે કામણુગારી.	હો ૦ ૧

અમે લેતાં નથી તારું નામ, બાવા દેને ખોટી થાયે કામ;	
માથે મહીનું કુટશે કામ.	હો૦ ૨
અમે બાણી નથી કાંઈ કેહેતાં, લોક લાજથી ખીતા રહેતાં;	
હવે ઝાઝું થયું છે સેહેતાં.	હો૦ ૩
એવી વાત ન કરીયે ઘેલી, કરશું રાવ નંદણની ડેલી;	
આવો પુત્ર કયોં કેમ ફેલી.	હો૦ ૪
આવી બાઝ માં મહીને માટે, જણ્યો ઝાઝી ગાળ્યું મહી સાટે;	
અક્ષાનંદ કહે વુઠો બને વાટે.	હો૦ ૫

પદ ૨૦૫૧ મું.

હો દીવાના બોલ માં ઘેલું, મહી મારુ લેવું નથી સેહેલું.	હો૦ ૧૬
આ વાટે દહાડી અમે ચાલું, કેદી દાણુ તુંને અમે આલ્યું;	
આમે તુત જગાડે છે કાલું.	હો૦ ૧
જેમ હોય તેમ કહીયે સીધું, કે દી દાણુ મોરે અમે દીધું;	
પુછ બાપ તારે કે દી લીધું.	હો૦ ૨
આડો આવે છે દોડી દોડી, શાને બાંદા મારી તે મરોડી;	
એ વાત ઘણી નહી થોડી.	હો૦ ૩
મુખ બોલજે વેણુ સંભાળી, નહી સાંખું તારી હવે ગાળી;	
કાંઈ નથી એવી ઓશીઆળી.	હો૦ ૪
અક્ષાનંદ કહે બોલે છે વેરે, આડો આવી રાબાની પેરે;	
ગાયું ચારી વુઠા બને ઘેરે.	હો૦ ૫

પદ ૨૦૫૨ મું.

હો રંગબીના છેલ છળીલા, રસીયા વર કહાન રંગીલા.	હો૦ ૧૬
તુજ કળે સહ્યાં અમે મેહેણ્યાં, વહાલા વાગે વહાલા તારાં વેણ્યાં;	
મારા નીરખીને હરખે છે નેણ્યાં.	હો૦ ૧
તારી વંશી તે વનમાં વાગી, સુણી ઓર્ચીતાં હું બગી;	
મારી લાલચ તુજથી લાગી.	હો૦ ૨
મે તો લોક લાજ સરવે ખોઈ, મારુ મનડું રહ્યું છે મોહી;	
હું તો જીવું છું તુજને જાઈ.	હો૦ ૩
શુલતાન થઈ કંદોરે, તારુ છોગલીયું ચિત્ત ચોરે;	
હું તો રીઝી છું કુલકાને તોરે.	હો૦ ૪
કાંઈ કામણુ મુજને તે કીધું, તે તો લટકાં કરીને મન લીધું;	
અક્ષાનંદનું કારજ સીધું.	હો૦ ૫

૫૬ ૨૦૫૩ મું.

હો મનમોહન તુજપર વારી, તારી રીત અલૌકિક ન્યારી.	હો૦ ટેક.
તારી મોરલડી મરમાળી, રંગરેલ અતિ રૂપાળી;	
મારા મનમતા વનમાળી.	હો૦ ૧
તુને જોધને અતિ સુખ થાય, વણુ દીઠે તે ક્ષણું ન રહેવાય;	
તારું સુખ મેલ્યું નવ જાય.	હો૦ ૨
રંભ ચોળ કસુંખી વાંધે, તું રહેજે આંખડીયુને આગે;	
તારાં લટકાં તે ખ્યારાં લાગે.	હો૦ ૩
તારી વંશીમાં વેંધાણી, વહાલી લાગે છે સુખસંની વાણી;	
તારી લાલચમાં હું લોભાણી.	હો૦ ૪
ખાંતે નીરશંક થઈ હવે ખેલું, તુંજ સાથે બંધાણું છે ખેલું;	
બ્રહ્માનન્દ કહે પલક નવ મેલું.	હો૦ ૫

૫૬ ૨૦૫૪ મું.

હો મનમાન્યા લાલ ગુમાની, તારાં કરશન વિના હું દીવાની.	હો૦ ટેક.
તારી છબી અલૌકિક સારી, મુને જોધને લાગે છે ખ્યારી;	
તારી બાનકની બલિહારી.	હો૦ ૧
મારા દીલડાના દીવાન, તમે પ્રીતમ જીવન પ્રાણ;	
સુખસાગર શ્યામ સુખાણ.	હો૦ ૨
ઓરા આવો આલીંગન દીજે, ખ્યારા પ્રેમ અધર રસ પીજે;	
મારું મનડું ન માને પીજે.	હો૦ ૩
ગળે પેહેરી પુલાં કેરી માળા, તેણે લાગો છો રૂપાળા;	
મારા મનમોહન મરમાળા.	હો૦ ૪
અતિ આપો છો આનન્દ, મારા શુણ્વંતા ગોવિંદ;	
*બલિહારી બ્રહ્માનન્દ.	હો૦ ૫

૫૬ ૨૦૫૫ મું.

હો છોગાળા શ્યામ સોહાગી, મારી લગની તે તુજથી લાગી.	હો૦ ટેક.
શોભે પુલસંના શણુગાર, નીરખી મગન થઈ મજનાર;	
વારી કોડીલા નન્દકુમાર.	હો૦ ૧
કહાના રૂપ અલૌકિક તારુ, જોઈ મનડું લોભાણું છે મારું;	
લેઈ સરવસ તુજપર વારુ.	હો૦ ૨
તારી નૌતમ સુંદર ચાલ, મુને વાધે છે જોધને વહાલ;	
મારા લટકાળા નન્દલાલ.	હો૦ ૩

આવો પ્રેમ અધર રસ પાવા, મારા ચિતકંને લલચાવા;	
તારી મૂર્તિ મનોહર માવા.	હો ૦ ૪
મારા પ્રીતમ સેજ પધારો, વહાલા ભેઈ ભેઈ વહાલ વધારો;	
બ્રહ્માનંદનો જન્મ સુધારો.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૦૫૬ મું-રાગ ગરબી.

સખી જોને આ બાળક નાનો રે, એનું નામ કોડીલો છે કહાનો.	સ ૦ ૧
જોને વેદ નિરંતર ગાવે રે, તેને જશોમતિ ગોઠ ખેલાવે.	સ ૦ ૨
સુખ બોલે છે કાલું કાલું રે, તે માતાને લાગે અતી વહાલું.	સ ૦ ૩
મીઠું તોતલું બોલે માવો રે, કહે કાજી કન્યા પરણાવો.	સ ૦ ૪
કેદી આવી જશોદાને આગે રે, કાંઈ ચાંદલીયાને માગે.	સ ૦ ૫
એક દી લીધો એણે આડો રે, કહે રાધાને આણી દેખાડો.	સ ૦ ૬
કહે બ્રહ્માનંદ કહાનુડો રે, લાગે રાધિકા સગે રુડો.	સ ૦ ૭

૫૬ ૨૦૫૭ મું.

રમે ગોકુલમાં ગિરિધારી રે, મળી ખ્યાલ કરે વ્રજ નારી.	૨૦ ૧
સરવે સુંદરી ભોળી થઈને રે, કરે હાસ્ય ખોટું ખોટું કહીને.	૨૦ ૨
વહાલા ગામમાં ચાલી છેવાણી રે, કહે છે કન્યા તમારે છે કાણી.	૨૦ ૩
તમે નાના ને એ છે મોટી રે, કહોને વાત સાચી કે ખોટી.	૨૦ ૪
તમે પાતળા તે મસ્તાની રે, લેશે ચુંટીઆ ઘરમાં છાની.	૨૦ ૫
કહે છે પરણીને ઘરમાં જેદી આવું રે, તેદી કહાનાને નાચ નચાવું.	૨૦ ૬
પ્રુખ ગાળ્યું દેશે ખીલ ખીલ રે, બ્રહ્માનંદના વહાલા જીઓ ખીલ.	૨૦ ૭

૫૬ ૨૦૫૮ મું.

કહો તો જઈને જશોદાને કહીએ રે, અમે હેતુ તમારાં છેએ.	ક ૦ ૧
કરીએ ખીલ જશોદાને કહીને રે, વહાલા નામ તમારુ લઈને.	ક ૦ ૨
કહેશું વાત સુણો નંદરાણી રે, કહાનો કહે છે કન્યા એ તો કાણી.	ક ૦ ૩
કાણી બળભદ્રને પરણાવો રે, કાજી કન્યા કહાનાને લાવો.	ક ૦ ૪
કહેશું કહાનો આવી એમ કહે છે રે, બોલે ગામ કન્યા એક રહે છે.	ક ૦ ૫
રંગ પ્રુખ નાની રૂપાળી રે, મીઠા બોલી અતિ મરમાળી.	ક ૦ ૬
તમને કહીએ જશોદા માણ રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો પરણે રાણ.	ક ૦ ૭

૫૬ ૨૦૫૯ મું.

શેલે ગોપીમાં ગોવિંદો રે, બંણે તારા મડળ વીચ ચંદો.	શે ૦ ૧
એક કહે તમે આવો ઓરા રે, તમે કાળા ને બળભદ્ર ગોરા.	શે ૦ ૨

કહો તો કહીએ સાચું અમે કહાના રે, મોટા બળભદ્ર છે તમે નાના.	શો ૦	૩
પેહિલા બળભદ્ર પરણીને વળશે રે, તે કેડે કન્યા તમને મળશે.	શો ૦	૪
એમ કહે છે જશોદા માતા રે, તમને લીધા છે વેચાતા.	શો ૦	૫
અમે જાણી તમારી ચોરી રે, તમે દેખો છો મુંઝર ગોરી.	શો ૦	૬
બ્રહ્માનંદ કહે વુઠા ઘરે જાઓ રે, આમે શ્યાને ખોટી તમે થાઓ.	શો ૦	૭

૫૬ ૨૦૬૦ મું.

કહાનાને માતા તમે વારો રે, આવી રોકે છે જમુનાનો આરો.	ક ૦	૧
દહાડી જળ ભરવા અમે જમ્યે રે, એની કેટલીક આજ્યું સહીએ.	ક ૦	૨
ભાંજે ઠામ ને ગાળ્યો ભાંજે રે, અમને રોકીને ઉભા રાખે.	ક ૦	૩
એનાં લખણુ તમે નથી લેતાં રે, અમને લાજ આવે છે કેહેતાં.	ક ૦	૪
આવે ઘરમાં સવાર અસૂરો રે, પુત્ર સરવે લક્ષણે છે પૂરો.	ક ૦	૫
લોક લાજ હૈયે નથી ધરતો રે, હેરે હેરણાં હરતો ને ફરતો.	ક ૦	૬
બ્રહ્માનંદ કહે એમાં નહીં ઠરશો રે, કાંઈનું ઘર લંગાવી શું કરશો.	ક ૦	૭

૫૬ ૨૦૬૧ મું.

વારો તમે જશોદા એને રે, સુખે રહેવા દેતો નથી કેને.	વા ૦	૧
અમને વેહેતાં ઘેરે છે વાટે રે, આવી બાંહે છે મહીને માટે.	વા ૦	૨
નથી ગણતો નાના કે મોટા રે, માથે આળ ચડાવે છે ખોટાં.	વા ૦	૩
આવે ઘરમાં બાળક લઈ સાથે રે, મહીડુ લે છે પોતાને હાથે.	વા ૦	૪
હમણાં ઘરમાં ઉલો લાગે સારો રે, નથી જોયો એને તમે બહારો.	વા ૦	૫
સુખ વેણુ બોલે મરમાળા રે, કરે આંખડલીના ચાળા.	વા ૦	૬
બ્રહ્માનંદ કહે તમારો લાલો રે, શીઠ આળ કરે છે ઠાલો.	વા ૦	૭

૫૬ ૨૦૬૨ મું.

તારો પુત્ર જશોદા માડી રે, આવી વાત બોલે છે ઉઘાડી.	તા ૦	૧
એલી ઉભી રે મહીઆરી રે, પૂછે તું પરણી કે કુંવારી.	તા ૦	૨
દાણુ લેવા આડો આવે દોડી રે, કહે છે તું કેની અલી છોડી.	તા ૦	૩
અમ સાથે બાંધ્યો એણે દાવો રે, દહાડી કહે છે મુને પરણાવો.	તા ૦	૪
અમે પરણ્યા તે કેમ કરી પરણું રે, પરણ્યા કાળે ઘાલે ઘરે ઘરણું.	તા ૦	૫
ગળે લીધાં તમારે છેંયે રે, કહોને કેમ કરી ગોકુલ રહીયે.	તા ૦	૬
બ્રહ્માનંદ કહે ન જાયે છેજ્યો રે, આવી ઘરમાં બેસે અણુતેજ્યો.	તા ૦	૭

૫૬ ૨૦૬૩ મું.

વુઠો જાને તું પાધરો વાટે રે, અમે સાંખું છું નંદજીને માટે.	વુ ૦	૧
કહેને તારે મારે અલ્યા શું છે રે, શાને પરણી કુંવારી તું પુછે.	વુ ૦	૨

એક જાત નથી તારે મારે રે, શીઠ હુંથ હૈયામાં તું ધારે.	૧૦	૩
અમે શુર્જર તું છે. આહીર રે, કહેને તારે મારે ક્યાંતું શીર.	૧૦	૪
આવો કેમ થયો તું ફેલી રે, નથી નાર પરાઈ સેહલી.	૧૦	૫
ધાર્યું કાંઈ નથી થવાનું રે, માંડ્યું કામ તે ઘર જાવાનું.	૧૦	૬
અક્ષાનંદ કહે લજ્યા તારે થોડી રે, જાવા દેને કહું છું હાથ જોડી.	૧૦	૭

૫૬ ૨૦૬૪ મું-રાગ ગરખી.

ગોરસ લઇને ગોપીકા, ચાલી વેચવા કાળે;	
ઝોડો બાંધ્યો આવીને, વીચમાં વ્રજરાજે.	૧
મટુકી લીધી માથડે, ચાલી મહીવાળી;	
ઝોર્યાંતાના આવીયા, વનમાં વનમાળી.	૨
મારગ રોક્યો માવજી, આડા ઉભા છે આવી;	
આવ ઝોરી મહીઆરડી, ઝેમ કહીને યોલાવી.	૩
મહીડું તારુઅમે લૂટશું, ઉભી રહેને મહીઆરી;	
સાચું જાણુ તું સુંદરી, લેશું રીત અમારી.	૪
જાવા દીઝોને જાઢવા, વાટે રોકો માં વેહેતાં;	
અમે મલાજો રાખીએ, તમ સામું કહેતાં.	૫
સમજ્યા વિના નવ જાલીએ, પરનારીનો છેડો;	
અક્ષાનંદ કહે રહોને વેગળા, મેલીને કેડો.	૬

૫૬ ૨૦૬૫ મું.

કેડો અમે કેમ મેલીએ, રીત લાગે તે લેશું;	
દાણુ લીધા વિના સુંદરી, જાવા નવ દેશું.	૧
જોખન ધનના જોરથી, થઈ છે મસ્તાની;	
દહાડી ચોરી મારુ દાણુલું, જાતીતી છાની.	૨
આજ મળી છું એકલી, મહીડું નહી મેલું;	
દાણુ અમારું ચોરતાં, શું જાણ્યુંતું પેહેલું.	૩
કોરે રહેજો કહાનજી, જોયા જેવું થાશે;	
રહીએ રાજના રાજમાં, લૂટી નહી લેવાશે.	૪
મુખડું સંભાળીને યોલીએ, મ કરો જોરાજોરી;	
દીઠા વિના નવ નાખીએ, કોઈ ઉપર ચોરી.	૫
દુરિજન લોકડાં દેખશે, થાશે નામ ચુકાલું;	
અક્ષાનંદ કહે વાલમજી, મહી ટાંક ન આલું.	૬

૫૬ ૨૦૬૬ મું.

- ટાંક લેવું નથી માહરે, મટુકી લેવી બાધી;
હલી રહે અલબેલડી, આજ ખોળતાં લાધી. ૧
- તું તો કેને નથી માનતી, મછરાળી મનમાં;
ઉપર પ્રગટ દેખાય છે, હલકાઈ તારા તનમાં. ૨
- બીક દેખાડે છે કંસની, તું ભરાણી છો બળમાં;
ફૂડાં બોલી કામની, બોલે છે છળમાં. ૩
- રહો રહો હું તમને ઓળખું, હમણાં થયા દાણી;
એવું બોલો છો આકર, કહાના શું બાણી. ૪
- અમને તે હલકાં દીઠાં, તમે લક્ષણના ભારી;
રસિયાળુ નવ રોકીયે, વનમાં પરનારી. ૫
- ફૂડાં બોલી હું કામની, તમે સાચનું ગાડું;
પ્રહ્માનન્દ કહે વઢવા જેવું, શીઠ બોલો છો આડું. ૬

૫૬ ૨૦૬૭ મું.

- આડું કાંઈ નથી બોલતો, દેને દાણુ તું મારુ;
નહી તો વીંખાશે વાટમાં, આ મહી તારુ. ૧
- ગર્વ ભરી તું ગુર્જરી, જોખનની માતી;
દહાડી દહાડી સૌ દેખતાં, દાણુ ચોરીને જાતી. ૨
- કહેજે તું જધને કંસને, દાણુ લાગે તે દધને;
મોવડ આવે માનની, વહેલી દળ લેને. ૩
- કરીએ નહીં ઝાઝી કાનજી, પરનારીની હાંસી;
બળ તમારુ બાણીએ, આવ્યા છો નાશી. ૪
- દાડી અમે અહીં ચાલીએ, દાણુ કે દી ન દીધું;
ખોશો માં ઠાલા આખરુ, કહીએ છીએ સીધું. ૫
- લાડકવાયા લાલજી, એલ ફેલ મ બોલો;
પ્રહ્માનન્દ કહે જોરાવરી, શીઠ બાઝંતા ડોલો. ૬

૫૬ ૨૦૬૮ મું.

- મુજને અચંખો થાય છે, તું દીઠામાં ઇટી;
સાચું બોલ કેણે શીખવી, આવી વાતું મોટી. ૧
- મહીની મટુકી ઉતારીને, આહી આવને ચોરી;
નાનીજ વયમાં નાર તું, શીખી દાણુની ચોરી. ૨

આવાં રૂડાં આજથી, તુંમાં લક્ષણ ભારી;
 માન ઉતારીશ માનની, ધીરી રહે ધૂતારી. ૩
 નારી રૂપાળી જોઈને, ઘેલા થાઓ માંહું ઘોળી;
 મોઘી છે જો માવજી, મહીડાંની ગોળી. ૪
 ધૂતી કહીને મુજને, તમે મેહેણલું દીધું;
 કહોને તમારુ કહાનજી, અમે ધૂતી શું લીધું. ૫
 લાજ ખોશો તમે લાલજી, માણસમાં મારી;
 બ્રહ્માનંદ કહે અમે જાણતાં, તમને બ્રહ્મચારી. ૬

૫૬ ૨૦૬૮ મું.

મન મસ્તાની માનની, ડહાપણમાં ડોલે;
 મુજને તે મોહ પમાડવા, મીઠું મીઠું બોલે. ૧
 ડહાપણનું શું કામ છે, દેને દાણ અમારુ;
 નહીં તો આ ઘડીએ કૂટશે, મહી માટલું તારુ. ૨
 એકલી વનમાં આથડે, છો કેની છોડી;
 રૂપ ઘણું તારા અંગમાં, લજ્જા તો થોડી. ૩
 કુણુ છો છોરા કુડીયા, એવું બોલજી આવી;
 એવી તે વાતુ તુજને, કેણે શીખાવી. ૪
 રહી છું રાજાના રાજમાં, મુજને કુણુ લૂટે;
 સમજી રહેજે વેગળો, મટુકી નહીં કૂટે. ૫
 તું તો દાણી આ વાટનો, અમે સાંભળ્યું નોતું;
 બ્રહ્માનંદ કહે ઘર નંદનું, જાશે ચોસરી સોતું. ૬

૫૬ ૨૦૭૦ મું.

બહુ એલી થા માં બોલકી, હું તુજને કહું છું;
 માનની તારાં મેહેણલાં, કંઈ વારનો સહું છું. ૧
 ડોડ ઘણો દરબારનો, મનમાં મહીઆરી;
 ઠગ વિદ્યા તુજમાં ઘણી, તારી આંખ ઠગારી. ૨
 બાર વરસની બાળકી, ચોરીમાં શૂરી;
 કાચું નથી કોઈ વાતનું, લક્ષણની પૂરી. ૩
 નાના સરખા નંદના, છેટે રહેજે છોરા;
 છેલ થયો તુંને જાણીએ, ઘાલી કુલના તોરા. ૪
 કુડા બોલા કહાનુડા, મુંથી વેગળો રહેજે;
 તુજ સરખી હોય નિર્લજી, તેને જઈ કહેજે. ૫

ઉભો રહે અલખેલક, કરશું તુંને રાજ;
બ્રહ્માનંદ કહે મહી નહી જડે, જડશે ગાળ્યું ઝાઝી. ૬

૫૬ ૨૦૭૧ મું.

છેલ છબીલે સાંભળી, વિનતાની વાણી;
રીસ ચડી પ્રજરાજને, મસ્તાની બાણી. ૧
જેર કરીને જાહે, મહી મટુકી ઉતારી;
મોહનજી મહી લૂટીયું, જોઈ રહી મહીઆરી. ૨
કોડીલે વર કહાનજી, મનગમતું કીધું;
મહી મટુકી માંહીથી, પોતે પૂરણ પીધું. ૩
પાયું પછે સરવે સાથને, મનુવાર કરીને;
ઘેલે થઈ ગોવાળીએ, પીધું પેટ ભરીને. ૪
ખીજું તે ઢોળી નાંખીયું, મહી મટુકી ફેડી;
ફાડી તે નવરંગ ચુંનડી, વળી બાંદ્ય મરોડી. ૫
મનમાં રીસાણી માનની, કાંઈ દાવ ન લાગે;
બ્રહ્માનંદ કહે રાવે ગઈ, જશોદાને આગે. ૬

૫૬ ૨૦૭૨ મું.

સાંભળ જશોદા ચિત્ત દઈ, તારા પુત્રની વાત;
મહીઆરીને લૂટવા, બાંધી બેઠો છે ભાતું. ૧
આજ સવારે એકલી, માથે હેલ ઉપાડી;
મથુરામાં મહી વેચવા, જાતીતી હું માડી. ૨
વૃન્દાવનની વાટમાં, જાતાં મુને ભાળી;
આવીને મારગ રોકીયો, મુખ યોલી ગાળી. ૩
દાણુ અમારુ ચોરીયું, ઉભી રહે મહીઆરી;
એમ કહીને જોરાવરી, મહી મટુકી ઉતારી. ૪
સર્વે લજ્યા લોકની, તારે દીકરે ત્યાગી;
પાલવ મારો ફાડીયો, મહી માટલી ભાંગી. ૫
નખ લગાડ્યો છાતીએ, ઝાઝું શું કહીએ;
બ્રહ્માનંદ કહે એનાં દુઃખથી, કહોને ક્યાં જાઈ રહીએ. ૬

૫૬ ૨૦૭૩ મું.

વેહતાં રોકે છે વાટમાં, આવી જેમ તેમ બોલે;
વનમાં પગેરાં ખોળતો, નીત કેડે ડાલે. ૧

લજ્જા ખોધ મારી લોકમાં, કીધી મુને અવી;
 છોટો સરખો છોકરો, આજ્યું નાખે છે આવી. ૨
 કાયર અમને કીધલાં, જશોદા તારે છેયે;
 કેમ કરી ગોકુલ ગામમાં, ઘર માંડીને રહીયે. ૩
 વનમાં દીડી મુને એકલી, આડો આળ્યો દોડી;
 ફાડી નવરંગ ચુંદડી, કસ કંચુકીની તોડી. ૪
 મુજ પાસે ભેરાવરી, દાણુ દહીંનું માચ્યું;
 ના ના કહેતાં નિર્લજે, મહી માટલું ભાંચ્યું. ૫
 લાડકવાયો લાલને, એવો કેમ કીધો,
 બ્રહ્માનંદ કહે એને આજથી, તમે રાખજો સીધો. ૬

૫૬ ૨૦૭૪ મું.

સાંજે આળ્યા ઘરે શ્યામળો, મુખ મોરલી વાતા;
 ખોળે બેસાડીને ખાંતથી, એમ પૂછે માતા. ૧
 કહાના તુને શી પડી, એવી ટેવ અટારી;
 વનમાં મારગ ચાલતાં, લૂટે પરનારી. ૨
 આજથી રુડુ આદર્યું, આ કામ તે આવું;
 દહાડી લાવછ દીકરા, લોકુંની રાવું. ૩
 ગાયુ ચારીને જીવીયે, આપણુ નહી રાજ;
 લાડકડા નવ લાવીયે, ઘેરે ઓળંગા ઝાઝા. ૪
 આજથી તારી આખરુ, થારો લોકમાં થોડી;
 કહેને તુને કુણુ આલશે, પરણવાને છોડી. ૫
 બ્રહ્માનંદના વાલમા, રુડા કામ છે તારા;
 મહીયારીનાં માટલાં, ફોડે સાંજ સવારા. ૬

૫૬ ૨૦૭૫ મું.

મુખથી બોલ્યા માવજી, અતિ સુંદર વાણી;
 ગાજ્યું દે છે ગ્વાલણી, નાનો મુને જાણી. ૧
 ફૂડું કાંધ નથી બોલતો, માનો સાચું માડી;
 વનમાં આવી વીનતા, મુને ખીજવે દાડી. ૨
 મરમ કરી કરમાંદથી, લે મોરલી ગૂંટી;
 મીઠું બોલે મુખથી, ભરે આવીને ચૂંટી. ૩
 મછર ભરી મહીયારડી, મસ્તાની ડોલે;
 વનમાં દેખી એકલો, મને ગાજ્યું બોલે. ૪

સરવે મળીને સુંદરી, કરે ઠેકડી મારી;
ગુર્જરી ગોકુલ ગામની, છે નિર્લજ નારી. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે લીલાં વારણા, જ્યોત્સનાએ ઊઠી;
સાચા ઠર્યાં સ્થામળા, થઈ ગ્વાલણી જૂઠી. ૬

પદ ૨૦૭૬ મું-રાગ ગરબી.

સુષુ વાત કહું સાહેલી રે, કહાનો મારી કેડ પડ્યો;
જળ ભરવા ગઈ હું અકેલી રે, કહાનો મારી કેડ પડ્યો. ટેક.
ઉભો તો જમુના તીરે રે. કાં આવી વળગ્યો મારે ચીરે રે. કાં ૧
કોઈની મરજા ન આણી રે. કાં બોલે નિર્લજ સરખી વાણી રે. કાં ૨
મુને જમુના આરે રોકી રે. કાં એને મનને ગમને મુકી રે. કાં ૩
હવે કેમ કરી ગોકુલ રહીયે રે. કાં એ કેને આગળ કહીયે રે. કાં ૪
શીઠ છેડ કરે છે ઠાલો રે. કાં બ્રહ્માનંદ કહે કોઈ ખાળો રે. કાં ૫

પદ ૨૦૭૭ મું.

નન્દજીના છેરે નાને રે, કાયર અમને કીધાં છે;
છળ કીધો છાને છાને રે, કાયર અમને કીધાં છે. ટેક.
નીત નવરો ફરતો ડોલે રે. કાં મનમાં આવે તેમ બોલે રે. કાં ૧
વનમાં પગે પોગે રે. કાં જાલે છે દહાડે ધોળે રે. કાં ૨
ગોકુલીયું ઉજડ ઠરશે રે. કાં ત્યારે થીર થઈને ઠરશે રે. કાં ૩
આર્ચીતો ઘરમાં આવે રે. કાં આવી જોરાઈએ બોલાવે રે. કાં ૪
નીત એથી ડરતાં ફરીએ રે. કાં કહે બ્રહ્માનંદ શું કરીએ રે. કાં ૫

પદ ૨૦૭૮ મું.

એ વાત કહું વહાલાની રે, ચિત્ત દઈ સાંભળ સાહેલી;
લટકાળા નન્દલાલાની રે, ચિત્ત દઈ સાંભળ સાહેલી. ટેક.
એ છે સાંભળવા જેવી રે. ચિં સુણી અતર ધારી લેવી રે. ચિં ૧
એક વાત અલૌકિક રૂડી રે. ચિં એમાં રંચ મ જાણો ફૂડી રે. ચિં ૨
એવું ચરીત કયું વનમાળી રે. ચિં હું કહું છું નયણે ભાળી રે. ચિં ૩
મે નૌતમ કૌતક જ્યું રે. ચિં જોતામાં ચિત્ત માર મોયું રે. ચિં ૪
બ્રહ્માનંદ કહે ગોપી સાથે રે. ચિં કીધો ખ્યાલ અલૌકિક નાથે રે. ચિં ૫

પદ ૨૦૭૯ મું.

એક દીન જમુના તટ આવી રે, કૌતક કીધું કહાનુકે;
સરવે ગોપીને બોલાવી રે, કૌતક કીધું કહાનુકે. ટેક.

બે જ્વાલ તે સાથે હુતા રે. કૌં ત્યાં ખખર લેધને પોતા રે. કૌં ૧
 કહે સખીયું કયાંથી આવ્યા રે. કૌં કાંઈ વહાલાની સુધ લાવ્યા રે. કૌં ૨
 તેણે વાત કહી વિસ્તારી રે. કૌં સુણી ન્યાલ થઈ વ્રજનારી રે. કૌં ૩
 કહું એક સખીને છાનું રે. કૌં લેઈ જાઓ તમારુ ખાનું રે. કૌં ૪
 સુણી ગોપી આનંદ પામી રે. કૌં તેઝ્યા બ્રહ્માનંદના સ્વામી રે. કૌં ૫

પદ ૨૦૮૦ મું.

આપણુ સૌ લેલાં થઈને રે, ચાલો સખીઓ ચોપેશું;
 એક સાજ સખીનો લઈને રે, ચાલો સખીઓ ચોપેશું. ટેક.
 આજ કૌતક નૌતમ કરશે રે. ચાં વહાલો વેશ સખીનો ધરશે રે. ચાં ૧
 સર્વે લેળી થઈ પરીઆણી રે. ચાં માંહી મરમ સુણી મુસકાણી રે. ચાં ૨
 શણગાર લઈ એક સારો રે. ચાં આજ ખ્યારી બનશે ખ્યારો રે. ચાં ૩
 આજ રમશું લેળાં થઈને રે. ચાં બોલાવીશું બાઈ કહીને રે. ચાં ૪
 એનું નામ રાધીકા ધરશું રે. ચાં બ્રહ્માનંદ આનંદ કરશું રે. ચાં ૫

પદ ૨૦૮૧ મું.

ચાલી ભુવતી ભુથ મળીને રે, મળવા કાળે મોહનને;
 રહ્યો મુખપર રંગ ઢળીને રે, મળવા કાળે મોહનને. ટેક.
 લઈ મીષ પાણી ભરવાનું રે. મં માંહી કામ ખીજું કરવાનું રે. મં ૧
 મેલી કુલ અનોપમ માંથે રે. મં ચાલી તાળી દેતી હાથે રે. મં ૨
 મનમોહનને રંગમાતી રે. મં ગઈ મગળ ગાતી ગાતી રે. મં ૩
 જ્યાં બેઠાતા મોરારી રે. મં ત્યાં પોંતી સરવે નારી રે. મં ૪
 રહી ચરણે માથાં નામી રે. મં લેઝ્યા બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે. મં ૫

પદ ૨૦૮૨ મું.

ત્યારે શ્વેત વસ્ત્ર ઉતાર્યા રે, ગોપી બનીયા ગીરધારી;
 વહાલે લાલ વસ્ત્ર તન ધાર્યા રે, ગોપી બનીયા ગીરધારી. ટેક.
 પહેયોં ઘાઘરડો ઘેરાળો રે. ગોં શોભે ઈંચુવો કામણગારો રે. ગોં ૧
 શીર ગુંથ્યું પટીઆં પાડી રે. ગોં નવરંગ ઓઢાડી સાડી રે. ગોં ૨
 શુભ કુલડે ગુથી વેણી રે. ગોં થયા મોહન મૃગાનેણી રે. ગોં ૩
 પહેયોં સરવ સખીનાં ઘરેણાં રે. ગોં શુભ કાજળ સાર્યાં નેણાં રે. ગોં ૪
 કહે બ્રહ્માનંદ અતી શોભે રે. ગોં જોઈ સખીયુનાં મન લોભે રે. ગોં ૫

પદ ૨૦૮૩ મું.

હૃદ વેશ બનાવી રુડો રે, શ્યામ સલુણો શોભે છે;
 બળકે બાંહ્યો વીચ ચુડો રે, શ્યામ સલુણો શોભે છે. ટેક.

વળી ઝાંઝર પગમાં ઝમકે રે. શ્યાં ચાલે ચાલ મધુરે ઠમકે રે. શ્યાં ૧
મુખ ખોલે ઝીણી વાણી રે. શ્યાં ઠેરાવ્યાં રાધા રાણી રે. શ્યાં ૨
ચાલ્યાં સૌ જુથ કરીને રે. શ્યાં લીધા જળ કુંભ ભરીને રે. શ્યાં ૩
ભય ચાલ્યાં મંડળ વાળી રે. શ્યાં સખીયોશું લેતા તાળી રે. શ્યાં ૪
પ્રહ્લાનંદ કહે મનડું રહોતા રે. શ્યાં વળી આડી નજરે જોતા રે. શ્યાં ૫

૫૬ ૨૦૮૪ મું.

એ રીતે ઘર લઈ આવ્યાં રે, નટવર સુંદર નારી છે;
ત્યાં જશોદાને તેડાવ્યાં રે, નટવર સુંદર નારી છે. ટેક.
ઐયો રાખી ઉભી આડી રે. નં લઈ આવ્યાં નૌત્તમ લાડી રે. નં ૧
આજ સૌ ગયાંતાં વનમાં રે. નં અમે રમતાં વૃન્દાવનમાં રે. નં ૨
પછે ત્યાં અમે એને દીડી રે. નં મુખ લાવણ્યતા અતી મીડી રે. નં ૩
કુણુ બણે ક્યાંથી આવી રે. નં અમને તો મનમાં ભાવી રે. નં ૪
પ્રહ્લાનંદ કહે મીઠું ખોલે રે. નં લાવ્યા કહાનાને ઐયો રે. નં ૫

૫૬ ૨૦૮૫ મું.

એ છે પણુ હજી કુંવારી રે, નવલ મનોહર નાભુકડી;
માંહીં રૂપ લખણુ ગુણુ ભારી રે, નવલ મનોહર નાભુકડી. ટેક.
એના દત્ત દાડમની કળીયું રે. નં બણે તનપર કુંકુ ઢળીયું રે. નં ૧
એની નાસા દીપ સરીખી રે. નં તેભળી આંખ્યુ તીખી રે. નં ૨
એની વેણી નાગ ખીરાજે રે. નં મુખ જોધને ચઢો લાજે રે. નં ૩
છે કૃત્ય ઉપડતી સારી રે.* નં વળી કટી કેશરી અનુસારી રે.† નં ૪
પ્રહ્લાનંદ કહે લાવ્યાં પરખી રે. નં એ કન્યા કહાના સરખી રે. નં ૫

૫૬ ૨૦૮૬ મું.

વાંટો ગોળ કરો વધાઈ રે, ન્યાલ થયાં તમે નંદરાણી;
સેહિજે આ મળી સગાઈ રે, ન્યાલ થયાં તમે નંદરાણી. ટેક.
એ કન્યા મોટા ઘરની રે. ન્યાં કરો ઘરુણી કહાનકુંવરની રે. ન્યાં ૧
ઘર જઈ મંગળ ગવરાવો રે. ન્યાં જઈ નંદજીને સંભળાવો રે. ન્યાં ૨
કરો ખાંતે વિવાહ ખાસો રે. ન્યાં અમે કરશું સાસરવાસો રે. ન્યાં ૩
આપણુ વેવાઈ થાશું રે. ન્યાં અમે તમને ગાળ્યું ગાશું રે. ન્યાં ૪
કહે પ્રહ્લાનંદ શું ઝાંઝું રે. ન્યાં એ કન્યા છે ગહુ કાળુ રે. ન્યાં ૫

* “છે કુહ ચોપડની સારી રે” એમ પ્રથમ આવૃત્તિનો પાઠ છે. પણ તે અર્થ સ્પષ્ટિત હોવાથી આ પાઠ મૂક્યો છે. † “અનુહારી રે” ઇતિ પાઠાંતર.

૫૬ ૨૦૮૭ મું.

જશોદા કહે કહો સમ ખાધને રે, સાચુ ખોલો વ્રજનારી;

ક્યાંથી લાવ્યાં આ ખાધને રે, સાચું ખોલો વ્રજનારી. ટેક.

મારા મનમાં પેઠી બ્રાંતી રે. સાં વગડામાં કન્યા ક્યાંથી રે. સાં ૧

હોય સૌને છોરુ ખ્યારાં રે. સાં કુણ કાઠી મેલે બહારાં રે. સાં ૨

પછે ઘુઘટ ખોલી જોયું રે. સાં જોઈ મન માતાનું મોહું રે. સાં ૩

કાંઈ છળ નવ રહ્યો છાનો રે. સાં થયા કન્યામાંથી કહાનો રે. સાં ૪

એવો ખ્યાલ ક્યો મોરારી રે. સાં જાયે અક્ષાનન્દ બલિહારી રે. સાં ૫

૫૬ ૨૦૮૮ મું-રાગ ગરબી,

મધ્ય રાતે વહાલાની વેણ વાગી રે, હું તો આર્ચીતાંની ઝબકીને જાગી રે. ૧

મારો વહાલો મધુરી વેણ વાયે રે, સુણી મંદિરીયામાં કેમ રહેવાયે રે. ૨

હું તો મોરલીને નાદે થઈ ઘેલી રે, જાણું વહાલા પાસે જઈ વેહેલી રે. ૩

મુને ઘરનાં તે સરવે મળી વારે રે, હું તો જીવું વહાલાને દેખુ ત્યારે રે. ૪

અક્ષાનન્દના સ્વામી પાસે આવી રે, આવી ફાવી વહાલાને મન લાવી રે. ૫

૫૬ ૨૦૮૯ મું.

મારા વહાલાજીને હું ઘણું વહાલી રે, દહાડી મંદિરીયે આવે મારે ચાલી રે. ૧

મુને વારે વારે જોઈને ખોલાવે રે, હું જો ગાઉં તો સંગાતે મારે ગાવે રે. ૨

વળી હશીને લીધી છે મુસું તાળી રે, તેણે કરીને થઈછું મતવાળી રે. ૩

મારે પાતળીયા સંગાતે લાગી પ્રીતી રે, મુને વહાલે કીધી છે માનીતી રે. ૪

મારુ વહાલાજી સંગાતે મન વળગ્યું રે, કહે અક્ષાનન્દ નવ રહે અળગું રે. ૫

૫૬ ૨૦૯૦ મું.

મુને હેતે કરીને હરિ મળીયા રે, ખગ ખોયલા દીવસના વળીયા રે. ૧

મુને ખોલાવીને દીધી પાન ખીડી રે, ભાવ કરીને હૈડામાં ભીડી રે. ૨

ત્યારે ટાકું થયું મારા તનમાં રે, મહા આનંદ પામી છું મારા મનમાં રે. ૩

હવે કોઈની નહીં આશીયાળી રે, મારે વહાલે કીધી મતવાલી રે. ૪

અક્ષાનન્દના સ્વામીને જોઈ, મન રહું સહુણા સગ મોહી રે. ૫

૫૬ ૨૦૯૧ મું.

શું જાણું તે શું મુને કીધું રે, મારુ મનડુ હરીને લીધું રે. ૧

આવી લટકાં કરે લટકાળો રે, રંગભીનો અતિ રૂપાળો રે. ૨

વણ દીઠે તે ક્ષણ ન રહેવાય રે, મારા વહાલાને જોઈને સુખ થાય રે. ૩

મને પ્રેમને ખાણે કરી મારી રે, મેલ્યાં ઘરનાં તે કાજ વીસારી રે. ૪

અક્ષાનન્દના સ્વામીને નિરખી રે, શુધ ભૂલી થઈ ઘેલી સરખી રે. ૫

પદ ૨૦૯૨ મું.

અલ્યા કહું છું જે પાધરો રેહેજે રે, તું જેવી હાય તેને એમ કહેજે રે. ૧
હું છું પતિવ્રતા નારી રે, મુખ બોલજે વેણુ વિચારી રે. ૨
કરભેડીને કહું છું મેલ કેડો રે, શાને ઝાલીને રહ્યો છે મારો છેડો રે. ૩
કોક દેખી ભરમ મન ધરશે રે, વળી ગામમાં બાધને વાત કરશે રે. ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે માન કહું મારુ રે, તું જેવીમાંથી સરસે કામ તારુ રે. ૫

પદ ૨૦૯૩ મું.

તારો ભેરો વધ્યો છે તે હું બાણુ રે, હમણાં તારે થયું છે દુઝાણુ રે. ૧
મહી માંખણુ બાધને થયો બડો રે, ત્યારે દોડી દોડી આવે અમ આડો રે. ૨
બહુ મોટાં મોટાં વેણુ મુખ બોલે રે, ત્યારે હજી કુવારો કેમ ડોલે રે. ૩
મથુરાથી આવ્યો છે છાનો નાશી રે, આહીં થઈને બેઠો છે મેવાસી રે. ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે નહી લાજ તારે રે, પેટ સાટે પરાઈ ગાય ચારે રે. ૫

પદ ૨૦૯૪ મું.

કારમો થઈ બેઠો તું દાણી રે, નથી બોલતી હું નંદનો બાણી રે. ૧
એવું બોલે છે શું બાણીને બળમાં રે, ગાયુ ચારવા રાખ્યો ગોકુલમાં રે. ૨
તુને કન્યા કુણે નવ આલીરે, આમે ઠગાઈ કરે છે ઠાલી ઠાલી રે. ૩
ક્યાંધક ધર જમાઈ રહી ગાય દો'શો રે, ત્યારે કેદીક કન્યાનું મુખ ભેજો રે. ૪
કહે પ્રદ્યાનન્દ બાણીને હું આવી રે, શું કહાડીશ ઘણેરુ કે'વરાવી રે. ૫

પદ ૨૦૯૫ મું.

હજી થયું નથી રાજ તારુ રે, કેમ લૂટીશ તું મહી મારુ રે. ૧
આ વાટે તારુ કેદી દાણુ લાગે રે, આમે શાને ભેરાઈએ માટ ભાંગે રે. ૨
મુને એકલી બાણીને વાટ પાડે રે, આવી દુગાઈ ન થાયે ધોળે દહાડે રે. ૩
શાને કાળે એવું બોલે કાલું કાલું રે, ઢાળી નાપુ પણુ તુજને ન આલું રે.* ૪
પ્રદ્યાનન્દ કહે મટુકી ખુચી લીધી રે, વહાલે પ્રેમથી પરાણે લઈ પીધી રે. ૫

પદ ૨૦૯૬ મું-રાગ ગરબી.

ભેરલી મહાવન માંદ્ય,† વાધ વહાલે ભેરલી મહાવન માંદ્ય. ટેક.

ઓચીંતાંની હું તો ઝબકીને બાગી, ઘરમાં રહ્યું નવ બાજ. વા૦ ૧.

* આ પદ તેમ જ બીજા આવા પદો સ્વામીએ લખેલા ને શ્રીજીની એક લીલાના સ્મરણાર્થે લખેલા. એક વખતે શ્રી મહારાજ અક્ષર ભેરડીમાંથી નીકળતા હતા ત્યારે સ્થાનિકો “જીવંત” હાથમાં હાલી લઈને આવ્યા, તે શ્રીજીએ માગ્યું તો કહે એ તો સંત માટે લઈ જવું છે ત્યારે શ્રીજી કહે અમને આપો નહિતર ભેરડીએ લેશું તો કહે “ઢાળી નાપુ પણુ આપુ નહિ”

† “માહી” ઇતિ પાકાન્તર

સુતાં બેઠાં સુખ નહીં સજની, ચિત્ત મળવા લલચાય. વાં ૨
 ક્ષણું એક લીતર ક્ષણું એક ખાડેર, અતી અતર અકળાય. વાં ૩
 અક્ષાનંદનો સ્વામી વાલીડો, મધુરે મધુરે સૂર ગાય. વાં ૪

૫૬ ૨૦૯૭ મું.

છોગાવાળો છેલ, જોને બેની છોગાવાળો છેલ. ટેક.
 હરતો ને ફરતો છેડ કરે છે, નિત્ય ફરે છે મારી ગેલ. જો ૧
 જળ જમુનાનો આરો રોકે છે, ઝાઝી કરે છે વનમાં જેલ. જો ૨
 આરે ગોકુલમાં કેમ રહેવાશે, એના એવડા ફેલ. જો ૩
 અક્ષાનંદનો વહાલો અધરાતે, છાનો આવે છે મારે મેહેલ. જો ૪

૫૬ ૨૦૯૮ મું.

પાતળીયાથી પ્રીત, લાગી બેની પાતળીઆથી પ્રીત. ટેક.
 રંગને ચટકે કસુંબી પટકે, લટકે લોભાણુ માર ચીત. લાં ૧
 હસતો રે આવે તાલ બબલે, ગાવે છે મધુરાં ગીત. લાં ૨
 આવે છે ટાંણુ સેજે માંણુ, રસની બાણુ સરવે રીત. લાં ૩
 છેલ છોગાળો અતી રૂપાળો, અક્ષાનંદનો મીત. લાં ૪

૫૬ ૨૦૯૯ મું.

કહાનુડાનાં કામ, જો જો બેની કહાનુડાનાં કામ. ટેક.
 આડો ચડ્યો આવી આળ કરે છે, નથી હું લેતી એનું નામ. જો ૧
 ઢોળે ફેડે વાછરુ રે છોડે, જપવા ન દેવે આઠો જામ. જો ૨
 અધ ઘડી મારો કેડ ન મેલે, નથી લીધી નાખી દામ. જો ૩
 અક્ષાનંદ કહે મુને એકલો જો મળશે તો, હૈડાંની પુરીશ હામ. જો ૪

૫૬ ૨૧૦૦ મું.

કામણુગારા કહાન, ઝોરા આવો કામણુગારા કહાન. ટેક.
 કામણીયાં મુને ઠાવકાં રે કીધાં, મોરલડીની તાન. ઓ ૧
 મોટા થઈ મહારાજધીરાજ, આવડું રાખો છો માન. ઓ ૨
 પેહલવી પ્રીત કરી પાતળીયા, શાને હવે કરો છો હેરાન. ઓ ૩
 અક્ષાનંદ કહે ફર ન રહીયે, દઈએ દરશન દાન. ઓ ૪

૫૬ ૨૧૦૧ મું.

લટકાળો નન્દલાલ, જોયા જેવો લટકાળો નન્દલાલ. ટેક.
 લટકાં કરે છે મનડું હરે છે, તીલક ધરે છે બાલ. જો ૧
 સુખ આલે માંથે છોગલાં રે ધાલે, આલે મનોહર આલ. જો ૨

નટવર નાથ સકોમળ નેણે, વેણે વધારે વહાલ. જો ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીનો સજની, નીરખી વહન થયે ન્યા'લ. જો ૪

૫૬ ૨૧૦૨ મું.

શ્યામળીયાને સંગ, જર્ઘશ હું તો શ્યામળીયાને સંગ. ટેક.
મુને મ વાર માડી હું નહીં માનું, મુને લાગે છે એનો રંગ. જો ૧
એ વીના મુને ઘડી ન રહેવાયે, એથી ઝંઘાણું મારું અંગ. જો ૨
શ્યામળીયાને સંગે મુજને, આવે છે હૈડે ઉમંગ. જો ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામી સંગ જાતાં, વીચમાં મ પાડીશ લંગ. જો ૪

૫૬ ૨૧૦૩ મું.

કહાનુડાની કેડ, જર્ઘશ હું તો કહાનુડાની કેડ. ટેક.
ઘેલી થઈ મારે ઠા નહીં ચિત્તનો, મ કરીશ માડી છેડ. જો ૧
એ સંગ જાતાં જે કોઈ વારે, તેથી કરીશ વઢવેડ. જો ૨
રસીયા સંગે જમવું ને રમવું, ખુબ પાકી છે મારે ખેડ. જો ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને પ્રગે, રંગની તે રેડારેડ. જો ૪

૫૬ ૨૧૦૪ મું-રાગ ગરખી.

વાંસલડી વાગી, વહાલાણી વાંસલડી વાગી. ટેક.
સુણતાં સુધ ભૂલી મારી સજની, ઓર્ચીતી જાગી. વ૦ ૧
લોકની લાજ મરજદા પટકી, ચિત્ત ચટકી લાગી. વ૦ ૨
તનુ એક ભણુક પડી મારે કાને, ભવ ભટકણુ ભાગી. વ૦ ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીની વેણું, સુણી થઈ અનુરાગી. વ૦ ૪

૫૬ ૨૧૦૫ મું.

કામણીયાં કીધાં, કહાનુડે કામણીયાં કીધાં. ટેક.
કાંઈક મત્ર ભણ્યા મોરલીમાં, ચિત્ત ચોરી લીધાં. ક૦ ૧
ઘરનો ધંધો કાંઈ હાથ ન લાગે, ઘેલાં કરી દીધાં. ક૦ ૨
મારગ વેહેતાં મહીડાં અમારાં, ભરમાવી પીધાં. ક૦ ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને સંગે, સરવ કારજ સિધ્યાં. ક૦ ૪

૫૬ ૨૧૦૬ મું.

આજ મારે દીવાળી રે, હેલી આજ મારે દીવાળી. ટેક.
પ્રેમ કરી મારે મંદિર પધાર્યા, મોહન વનમાળી રે. હે૦ ૧
પ્રાણુજીવન મે તો માંહી પધરાવ્યા, ઢોલીડો ઢાળી રે. હે૦ ૨
આનંદ અંગ ન માયે સજની, ભુધરને ભાળી રે. હે૦ ૩
પ્રહ્લાનંદના સ્વામીશું લાગી, રંગડાની તાલી રે. હે૦ ૪

૫૬ ૨૧૦૭ મું.

ધન્ય ધન્ય આજ ઘડી, બેની મારે ધન્ય ધન્ય આજ ઘડી. ટેક.
 રંગની રે રેલ વાળી મારે વહાલે, મુખ વિલાસ્યાં સેજડી. બે૦ ૧
 મેહર કરીને ઉઘાડી રે મેલી, હેત તણી હાટડી. બે૦ ૨
 પ્રાણુજીવન પાતળીયાને નિરખી, આજ ઠરી આખડી. બે૦ ૩
 અક્ષાનંદના સ્વામી સંગાથે, લાગી છે પ્રેમ ઝડી. બે૦ ૪

૫૬ ૨૧૦૮ મું-રાગ ટોડી.

કિ ભરિયાં કે કિ ભરિયાં કે, કિ ભરિયાં કે કિ ભરિયાં કે;
 હોડે લેણલ પાણી કિ ભરિયાં. ટેક.
 આડો અચેથો જમુના આરે કે, ચેજે ડારેસેં ડરિયાં કે;
 કહાનો ફોડે ગાગરિયાં. હોડે ભે૦ ૧
 ગાળ્યુંની કદી ગોઠમે કે વંજી, નીલી નિગરિયાં કે;
 કહાનો ફોડે ગાગરિયાં. હોડે ભે૦ ૨
 વાસે અચેથો મુજે વીઠલો કે, આવું વનમેં જેત ફરિયાં કે;
 કહાનો ફોડે ગાગરિયાં. હોડે ભે૦ ૩
 અક્ષાનંદ ચેની હીન કેડે હાણે, આજી કોરો કરિયાં કે;
 કહાનો ફોડે ગાગરિયાં. હોડે ભે૦ ૪

૫૬ ૨૧૦૯ મું.

નીગરડે કે નીગરડે કે, નીગરડે કે નીગરડે કે;
 હોડે ગારી દીની નીગરડે. ટેક.
 કોરો કરિયાં આઉં કહાનકે કે, મુજે વિડગેની મહીજે ઘડે કે;
 માડું દસીવો દય કે. હોડે ગા૦ ૧
 જેલ કરે અચી જાહવો કે, લેણું મોકે જેત મડે કે;
 માડું દસીવો દય કે. હોડે ગા૦ ૨
 ઘેરે અચેદો ઘાટમે કે વેદે, વાટે નિહુધ રથો વડે કે;
 માડું દસીવો દય કે. હોડે ગા૦ ૩
 અક્ષાનંદ ચેની કિ વસિયાં કે, અસે વાસેની મજ એકડે કે;
 માડું દસીવો દય કે. હોડે ગા૦ ૪

૫૬ ૨૧૧૦ મું.

મુંધર આડે મુંધર આડે, મુંધર આડે મુંધર આડે;
 હોડે નીગર નંદજા મુંધર આ. ટેક

તોજિયું વાટુ આઉં ન્યારિયાં ડે, મુજે મનડેની સંદારા ડે; પ્રાન સનેહી પાતરિયા.	હોડે ની૦ ૧
આઉં તાં મંગાનિ વલા હેતરો ડે, તુજે પ્રેમ અધુર રસ પાડે; પ્રાન સનેહી પાતરિયા.	હોડે ની૦ ૨
ચયે સે કરિયાં આઉ ચાકરી ડે, મુંજ મેરમ વીસામા ડે; પ્રાન સનેહી પાતરિયા.	હોડે ની૦ ૩
બ્રહ્માનંદજી વલ હોડે, આઉંતાં સેજડી બીછાઈયાં તોલા ડે. પ્રાન સનેહી પાતરિયા.	હોડે ની૦ ૪

૫૬ ૨૧૧૧ મું.

મોરલડી રે મોરલડી રે, મોરલડી રે મોરલડી રે; હોડે મનડે ગીડા મોરલડી.	ટેક.
જાઠવ જમનાંજે તીરતે ડે, અચી ગેરે સુરમે ગડી ડે; કામણુગારી કહાનડણ.	હોડે મ૦ ૧
સુણતાં સુધ જૂલી વધ ડે, મુજે ચિત્તડે ઘેન ચડી ડે; કામણુગારી કહાનડણ.	હોડે મ૦ ૨
વાલોડેજીની વાંસરી ડે, મુજે જીયજે સાથ જડી ડે; કામણુગારી કહાનડણ.	હોડે મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ ચેની વીઠલે ડે, ગાય તાન મુજા હેકડી ડે; કામણુગારી કહાનડણ.	હોડે મ૦ ૪

૫૬ ૨૧૧૨ મું-રાગ વેળાવલ ચૌતાલ.

માધરી ગઈથી ભરન નીર, તહાં ઠાડે બજવીર; મોરલી બજતે રાધા રમન ખ્યારે.	મા૦ ટેક.
ગ્વાલ બાલ લીયે સાથ, હેમ પોચી સોહિ હાથ; નવલ કલંગી વંકી શીશ ધારે.	મા૦ ૧
છખી નહી જાત કહી, દેખ રીઝ ભીજ રહી; સુંદર સલુણી નીકી પગીઆં સમારે.	મા૦ ૨
બ્રહ્માનંદહુંકે પ્રાણુ, શ્યામરો પીયા સુજાન; રસીક રસીલે કહાન તાન વારે.	મા૦ ૩

૫૬ ૨૧૧૩ મું.

આલીરી નીર તીરમાં નીહારો, શ્યામ ગાત વંસીવારો; જનકો ઉજારો ખ્યારો નંદલાલ.	આ૦ ટેક.
---	---------

ઉરમે લીયે ઉમંગ, રાજે પીયા નવરગ;	
સુંદર સહુને સંગ ગ્વાલ ખાલ.	આ૦ ૧
રૂપ શોભા ધામ રાજે, દેખી કોટી કામ લાજે;	
તીલક ખીરાજે નીકો કેશરકો ભાલ.	આ૦ ૨
અક્ષાનંદહુકો નાવ, રાધાપતિ પ્રજરાવ;	
નિરખત ભઈ આજ મેં નીહાલ.	આ૦ ૩

પદ ૨૧૧૪ મું.

ખ્યારેકી મોરલી રસાલ વાગી, શ્રવણ સુનત જાગી;	
હીયરેમે હોન લાગી અધીક પીર.	ખ્યા૦ ટેક.
સુનત ચક્રીત ભઈ, સુધ બુધ ભૂલ ગઈ;	
ઓહન વીસર ગઈ નવલ ચીર.	ખ્યા૦ ૧
કહા જાનું કહા ભયો, મન મેરો મોહી રહ્યો;	
અંગકો આશ ગયો ભૂલી અંન નીર.	ખ્યા૦ ૨
છખી નીકી રૂપ ધામ, કોટી કોટી લાજે કામ;	
અક્ષાનંદહુકો શ્યામ બલવીર.	ખ્યા૦ ૩

પદ ૨૧૧૫ મું.

સાચી તુમ ખોલો વાત, કુન સંગ જાગે રાત;	
ભયે પ્રાત આયે અખ કુન કાજ.	સા૦ ટેક.
રંગભીને નંદલાલ, કુન ઠોર ભૂલે શાલ;	
કુનહુકી સારી લાયે પ્રજરાજ.	સા૦ ૧
હેર હાર રહી અંખી, દીપ જ્યોતિ ભઈ જંખી;	
કુલનકી ખીછાઈસેજ રહી ખાલી આજ.	સા૦ ૨
અક્ષાનંદહુકો શ્યામ, લીજીએ તાહીકો નામ;	
ગિરિધર ત્યાગી તુમ લોક લાજ.	સા૦ ૩

પદ ૨૧૧૬ મું—રાગ ધનાશ્રી.

મેરો મન લીનો, મા કાનડ કારે.	ટેક.
રસીક રસીલી ખાલની રે, મોર મુગટ વંસીવારે.	મા૦ ૧
ગીત મધુરાં ગાવતો રે, ઉલો એરી જમુનાને આરે.	મા૦ ૨
નૌતમ હુંના નેનમાં રે, કુલન ગેઠ ઉછારે.	મા૦ ૩
અક્ષાનંદ મોયે વશ કરી રે, નટવર નંદ હુલારે.	મા૦ ૪

૫૬ ૨૧૧૭ મું.

આજ હું ગઈતીરી, રી જમુના પાણી.
 છેલ છળીલે નંદકે રે, જાત અકેલી મોય જાની. રી જ૦ ૧
 આડો ઠાડો આયકે રે, મોહન હોકર દાની. રી જ૦ ૨
 મગ વીચ રોકી મોઢકુંરે, ગિરિધર છેલ ગુમાની. રી જ૦ ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે વાલમે રે, નવરંગ સુનર તાની. રી જ૦ ૪

૫૬ ૨૧૧૮ મું.

મોકું મોહની, વે મોહન ડારી. ટેક.
 જલ જમુના કે ઘાટપે રે, આડી જ્યું નજર નીહારી. વે મો. ૧
 દીનમે ભોજન ના રુચે રે, નેનન નીંદ નીવારી. વે મો. ૨
 ઘાયલ કીની સાંવરે રે, શીરતહું દરદકી મારી. વે મો. ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે સ્થામકી રે, ઉતરત નાંહી ખુમારી. વે મો. ૪

૫૬ ૨૧૧૯ મું.

કુંવર કનૈયે, હો બેન બબઢ. ટેક.
 બનકે પરી મેરે કાનમે રે, ઓર કછુ ન સોહાઈ. હો બે. ૧
 ટેર સુનત બઈ ખાવરી રે, સખ સુધ તન વીસરાઈ. હો બે. ૨
 ચટકી લાગી ચિત્તમેં રે, ભુવનમે રયોરી ન બઢ. હો બે. ૩
 પ્રદ્યાનંદ કહે વંસરી રે, મીલનકી આહ જગાઈ. હો બે. ૪

૫૬ ૨૧૨૦ મું-રાગ ધનાશ્રી.

સહજનંદ સહુની સુરત, મૂર્તિ મોમન ભાવે;
 સુંદર શ્યામ સખે સુખદાયક, સુખ નીરખત દુઃખ જાવે. સ૦ ૧
 ભવ વિરંચી તેહી ભેદ નહિ પાવત, વેદ નેતિ કરી ગાવે;
 સો ચહ લાલ ગ્વાલ બાલન સંગ, ખ્યાલ કરત હલસાવે. સ૦ ૨
 સુંદર શ્યામ સુબન સાંવરો, બાનકે બહોત બનાવે;
 લાલ છળી નીરખત ચિત્ત લોભા, શોભા અધીક સોહાવે. સ૦ ૩
 જ્ઞાન કીયા અનુમાન હોત નહી, મુનિકે ધ્યાન ન આવે;
 પ્રદ્યાનંદ પ્રગટ પ્રીતમકું, નીરખ નીરખ સુખ પાવે. સ૦ ૪

૫૬ ૨૧૨૧ મું.

હો સહજનંદ શ્યામ સુરતસેં, રટન લગીહિ મેરી;
 સો નહી છુટત અખ સજની, કોટ ઉપાય કીયેરી. હો. ૧
 ખીન દેખે બલભદ્રકે વીરા, પીરા હોત ધનેરી;
 ધામમહી શ્રદ્ધ કામ ન સુઝત, શ્યામ પીયે મોય હેરી. હો. ૨

મગ વીચ આઈ મીલે મનમોહન, અધવીચ લેટ ભયેરી;
વંસી હાથ નાથ અતી ખાનક, આય અચાનક ઘેરી. હો૦ ૩
તાતે હોઈ રહી મેં એહી વશ, લોકન લાજ તજેરી;
અક્ષાનંદ પ્રગટ પ્રીતમકું, તન મન ધન અરપેરી. હો૦ ૪

૫૬ ૨૧૨૨ મું.

હો પ્રાનપીયા પ્રીતમ પ્યારેપર, વાર વાર બલજૈહું;
હો ભયે અતી હરખ ગયે, દુઃખ ફરી મુખ નીરખત મુખ પૈહું. હો૦ ૧
જાકો ધ્યાન મહેશ ધરતહે, શેષપાર નહી પૈહું;
સોં પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણ હથોહથ, લખી છખી અતર લૈહું. હો૦ ૨
જુગ જુગ પ્રતિ હરિ વેદ વચનકું, પ્રતિપાલન પ્રગટૈહું;
જાનત નાહી મંદમતી મુરખ, હાર જનમતેહી ગયૈહું. હો૦ ૩
અખ તો હોય રહું મેં એહીવશ, અવસર જાન ન દૈહું;
અક્ષાનંદ જુગલ ચરનકો, ચીત ધરી નીત ચીતવૈહું. હો૦ ૪

૫૬ ૨૧૨૩ મું.

હો પ્રાનપીયા પ્રીતમ પ્યારેકી, દૃષ્ટિ કામજુગારી,
જેનનમેં ચાનક દે વીકૂલ, મોય અચાનક મારી. હો૦ ૧
મે ચલી જાત હતી મગ અપને, ત્યાં કછુ જાહુ કરારી,
કરકર કપટ મોય લીની ઝપટ, નીપટ લપટ કરી ડારી. હો૦ ૨
અખ તો રહ્યો ન જાત એહી ખીન, ભઘહે વીથા તન ભારી;
લટ ભમરીકી રીત ભઈ હે, વહાં મેરા ચિત્ત લગારી. હો૦ ૩
અશરણુ શરણુ જાણુ મેં અખ તો, લેહું ચરણુ ઉર ધારી;
અક્ષાનંદ સુભગ જેનનસેં, મારી મોય વનમારી. હો૦ ૪

૫૬ ૨૧૨૪ મું-રાગ સારંગ. ચૈતાળો.

રાધે સંગ યેઠે લાલ, કરત નવિન ખ્યાલ;
સારંગ આલાપે મુખ, કુંજકો વિહારી રી. રા૦ ૧
ગાયે જુ મધ્યાહ્ન ધ્યાન, છુટયો સુની શંકરકો;
શ્રવન સુનત ધાઈ, વ્રજહુકી નારીરી. રા૦ ૨
સુંદર સુજાન શ્યામ, નીકે સાધે તીન આમ;
સમ સ્વર મુર્છના, સહિત હિચારીરી. રા૦ ૩
રસીક નવલ રાગ, સુની શીષ ડોલે નાગ;
અક્ષાનંદ રીઝ રંગ, ભીંજત પ્યારીરી. રા૦ ૪

પદ ૨૧૨૫ મું.

કુંજકો વિલાસી કહાન, ગાવત નવીન તાન;
 મોરલીકી ટેર, ફેરકે સુનાવેરી. કું ૧
 નવલ પ્રવીણ નાથ, શોભીત રાધીકા સાથ;
 રાગની રસાલ ગ્વાલ, બાલકુ રીઝાવેરી. કું ૨
 અરુન કમલ નેન, બોલત અમૃત બેન;
 વ્રજજન સુખ દેન, હરખ બઢાવેરી. કું ૩
 સુનીકે આલાપ ચારી, ધ્યાન બૂલે ત્રિપુરારી;
 ખ્યારો વ્રજચંદ, બ્રહ્માનન્દ મન ભાવેરી. કું ૪

પદ ૨૧૨૬ મું.

પીય ખ્યારી બન્યો રગ, ગાવત રાગ સારંગ;
 નન્દકો કિશોર, બ્રખુભાનકી કિશોરીરી. પીં ૧
 ગાવત પ્રવીણ નાથ, છળ કીનો ખ્યારી સાથ;
 ચતુર સુજન કહાન, તાન એક ચોરીરી. પીં ૨
 પરમ ચતુર રાધે, વાહી તાન આપ સાધે;
 કર લે તખુર સુર, સ્વર તાલ ભેરીરી. પીં ૩
 બ્રહ્માનન્દહુકે શ્યામ, મોજ દીની મોતિ દામ;
 અધિક ચાતુરી રાધે, સુંદર તોરીરી. પીં ૪

પદ ૨૧૨૭ મું

શ્યામરો સુજન ખ્યારો, નવ ઘન વંસીવારો;
 નવલ અટારી બેઠે, રાધીકાકે સગરી. શ્યાં ૧
 ખ્યારી લે સમારી પાધ, પીયે ખ્યારી હુકી માગ.
 દોઉ મીલ ગાવે રાગ, સુંદર સારંગરી. શ્યાં ૨
 કરત વિનોદ આજ, સામા સામ વ્રજરાજ;
 અધિક પરસપર, વઢત ઉમગરી. શ્યાં ૩
 કહતહે બ્રહ્માનંદ, શોભિત હે વ્રજચંદ;
 મંદ મંદ સુખ હાસ, લાજત અનંગરી. શ્યાં ૪

પદ ૨૧૨૮ મું-રાગ સારંગ.

રંગભીને રસિક વ્રજરાવરે. રં ૦ ટેક.
 રંગભીના નટવર નવરંગી, મધુરીશી મોરલી બળવ રે. રં ૦ ૧
 કુલન ગેઢ ઉછારત મોહન, અંગન મોરે આવ રે. રં ૦ ૨

સુંદર શ્યામ સુખન સાંવરે, મીઠીસી તાન સુનાવ રે. રં૦ ૩
અદ્વાનંદ કહત પ્રજાજન, મિલકે છતીયાં લગાવ રે. રં૦ ૪

પદ ૨૧૨૮ મું.

મતવારા મોહન મેરા મીત રે. મ૦ ટેક.
લાગત નીકી નવલ કલંગી, સુંદર પાઘ સહીત રે. મ૦ ૧
મન ભાવન ધનશ્યામકી મૂર્તિ, નીરખીત ભઈહું થકીત રે. મ૦ ૨
શ્યામ છળી અંતરમે ધરીકે, અસત જગત તજી દીત રે. મ૦ ૩
અદ્વાનંદ નવલ પ્રીતમકે, ચરન કમલ ગ્રહી લીત રે. મ૦ ૪

પદ ૨૧૩૦ મું.

પ્રજવાસી રંગીલા પ્યારા કહાન રે. પ્ર૦ ટેક.
પ્રજવાસી પીયા કુંજવિલાસી, પ્રીતમ જીવન પ્રાન રે. પ્ર૦ ૧
મનમોહનકી મૂર્તિ અલોકીક, દેખત ભઈ ગુલતાન રે. પ્ર૦ ૨
લાલ નવલ પ્યારો મોઘ લાગત, માગત મહીકો દાન રે. પ્ર૦ ૩
અદ્વાનંદ નીરખી નટનાગર, અતર રુચે નહી આન રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૨૧૩૧ મું.

ગિરિધારી રમત બલવીર રે. ગિ૦ ટેક.
ગોપીન સંગ રમત ગિરિધારી, જહુવર જમુના તીર રે. ગિ૦ ૧
મોર મુકુટ લીને કર મુરલી, સુંદર શ્યામ શરીર રે. ગિ૦ ૨
નીરખ છળી ધનશ્યામ કુવરકી, ભરન વીસર ગઈ નીર રે. ગિ૦ ૩
અદ્વાનંદ વદન પ્રજાપતિકો, નીરખી ટરત ભવપીર રે. ગિ૦ ૪

પદ ૨૧૩૨ મું-રાગ પુરવ.

ચિત્ત ચોર્યોરી બેન બળય કે. ચિ૦ ટેક.
વંકે મોહન લાલ વિહારી, આંગન મોરે આયકે. ચિ૦ ૧
મે ઠાડીથી અપને ભુવનમેં, નેન કજર લગાયકે;
ઉતતે આચે શ્યામ મનોહર, બંકી પાઘ બનાયકે. ચિ૦ ૨
કેશનકી અલકા કુડલમેં, લપટ રહે ઉરઆયકે;
અદ્વાનંદ પ્રીતમકી મૂર્તિ, ઉર લીની ઠહુરાયકે. ચિ૦ ૩

પદ ૨૧૩૩ મું.

મોય મારીરી નેનન બાંજુસે. મો૦ ટેક.
નેનબાંજુ મારે નટનાગર, બંકી બ્રહ્મ કબાંનસે. મો૦ ૧
લેટ ભઈ જમુના તટ આલી, જહુપતિ ચતુરસુખનસે;
વસી બળય મગન કરી ડારી, તીખી નૌતમ તાનસે. મો૦ ૨

શીરપર ટેલી પાઘ બિરાજત, ગજગતિ ચલત ગુમાનસે;
 પ્રહ્લાનંદ નીરખી મન અટક્યો, કુંવર રંગીલે કહાનસે. મો ૦ ૩
 ૫૬ ૨૧૩૪ મું.

વસ કીનીરી વંસીકી ટેરમે. ૧૦ ટેક.
 મોહનલાલ આત ઘર મેરે, સજની સાંજ સવેરમે. ૧૦ ૧
 લુંબજુંબ ખેલત લરકન સગ, ફીરત અલોકિક ફેરમે;
 ચક્રીત હોય રહ્યો મન મેરો, અંગરખીકે ઘેરમે. ૧૦ ૨
 શીણી પાઘ અલોકીક શીરપે, કંચન લગેરી કનેરમે;
 પ્રહ્લાનંદ રહી ઝુકી સુનીકે, તાતે આઈ અવેરમે. ૧૦ ૩
 ૫૬ ૨૧૩૫ મું.

મન લીનોરી મોહન મોહ્યકે. મ ૦ ટેક.
 આવતથી મે આજ અકેલી, ખરકહુસે ગઈ દો'યકે. મ ૦ ૧
 નટવર તીખે નેન નીહારી, અંતર ડારો પ્રોયકે;
 કહા જાનુ કહા કીન સખીરી, જગસે લીન ખીછોયકે. મ ૦ ૨
 કુલ લજજા મરજાદ ન માનું, હારે લોક કહત વીગોયકે;
 પ્રહ્લાનંદ ફીર પ્રીતમ સગ, મન મતવારો હોયકે. મ ૦ ૩
 ૫૬ ૨૧૩૬ મું-રાગ પુરિયો કંદ્યાણુ.

ભરનેકું ઘો મોકું નીર, ભરનેકું ઘો મોકું નીરવે. ભ ૦ ટેક.
 કહાન કુવર ખ્યારે રાર ન કીજેવે, બાદવ જમુનાકી તીર. ભ ૦ ૧
 ઠાડેરી દેખત લોક નગરકે વે, છોડી ઘો રંગીલા મોરો ચીર. ભ ૦ ૨
 ગ્વાલ બાલ સખ પાસ ખડેકે વે, સખ સખીયનકીરી બીર. ભ ૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે ચ્ઘેહી મેરી વીનતી વે, સુન લીજે બલભદ્ર વીર. ભ ૦ ૪
 ૫૬ ૨૧૩૭ મું.

માનો જ્યું હઠીલે મોરી વાત, માનો જ્યું હઠીલે મોરી વાતવે. મા ૦ ટેક.
 ખોત અવેર ભઈ હે મોકું રી, સાસુ મેરી નણુંદ ખીજત. મા ૦ ૧
 તુમ મતવાલે ખ્યારે શંકન માનતરી, દીલ મેરો અતી સકુચાત. મા ૦ ૨
 તુમ નવરે જમુનાકી તીરેરી, ઠાડે હો દીન રાત. મા ૦ ૩
 પ્રહ્લાનંદ કહે તુમ જગજીવનવે, કાહેકું લોક હસાત. મા ૦ ૪
 ૫૬ ૨૧૩૮ મું.

કાહેકું કરત મોસે રાર, કાહેકું કરત મોસે રારવે. કા ૦ ટેક.
 અપનીરી ગેલ જાત ચલી મેં તોરી, શિરપર મહીકો ભાર. કા ૦ ૧
 તુમ બનમેં રોકત પરનારીવે, કછુ નહી કરત વિચાર. કા ૦ ૨

ગારીરી દેત કરત મન ભાયેવે, લેત હો મટુકી ઉતાર. કાં ૩
 અહ્માનંદ કહત મેં તુંમકુંવે, અરજત વારમવાર. કાં ૪
 ૫૬ ૨૧૩૯ મું.

રહો જું સમઝ જહુરાય, રહો જું સમઝ જહુરાયવે. ૨૦ ટેક.
 વનમહીં મોકુ દેખી અકેલીવે, કાડે હો મગ ખીચ આય. ૨૦ ૧
 માત જસોમતીકુ મનમોહનવે, કહુંગી મે સખ વિધી જાય. ૨૦ ૨
 પરનારી લૂટનકો કાગદવે, જો કછુ હોય તો બતાય. ૨૦ ૩
 અહ્માનંદ કહે મેરી મટુકીવે, નહી તેરે ઘરમેં સમાય. ૨૦ ૪

૫૬ ૨૧૪૦ મું-રાગ ભુપાલી.

ગોખી ઘેર લિયે અવિનાશી, ગોખી ઘેર લિયે અવિનાશી;
 અવિનાશીકી કરત હે હાંસી. ગોં ૦ ટેક.
 ગોરે તાત રુ માત તીહારે, તુમ કહાંસે લયે એસે કારે. ગોં ૧
 કુન જાને કહાંસે તે આયો, તોકુ ઉઘત જસોમતી જાયો. ગોં ૨
 તેરો જન્મ લયો જગ છાંનો, તેરે આપકો નહી ઠીકાનો. ગોં ૩
 અહ્માનંદ કહે ગ્વાલન મદમાતી, હુલસાત હે શ્યામ હસાતી. ગોં ૪

૫૬ ૨૧૪૧ મું.

મીલ પૂછત હે મજનારી, મીલ પૂછત હે મજનારી;
 મજનારી ગ્રહે ગિરિધારી. મીં ૦ ટેક.
 તેરી માત જસોમતી ભોરી, તુમ શીખે કહાં પ્યારે ચોરી. મીં ૧
 તેરે નંદ અહીર હે બાવા, ફીર જાદવ કેસે કહાવા. મીં ૨
 તેરી જાતકી નાહી ન યાદી, કહો કીસ વીધી હોવ હી સાદી. મીં ૩
 અહ્માનંદ કહે પીયા કહો સાચી, તેરે કુલકી બાત હી કાચી. મીં ૪

૫૬ ૨૧૪૨ મું.

જાહું જસોમતિકુ તુમ પૂછો, જાહું જસોમતિકુ તુમ પૂછો;
 પૂછો કુલ મેરો કેસો હે ઉછો. જાં ૦ ટેક.
 તેરે મામાકી કેસી હે જાતી, તેરે આપકે કુંષુ બરાતી. જાં ૧
 તુમ દુર્બર બખસદ્ર માતા, હમ જાનત લીય હે બેકાતા. જાં ૨
 તેરે ઓઢન કાંબર તૂટી, બલદાઉકે પગીયામે ખૂટી. જાં ૩
 અહ્માનંદ કહે નાથ પધારો, વન જાય કે ગૈયન ચારો. જાં ૪

૫૬ ૨૧૪૩ મું.

હમ પૂછત હું બલ વીરા, હમ પૂછત હે બલ વીરા;
 તુમ જાદવ હો કે અહીરા. હં ૦ ટેક.

હોવો જાહેવ તો ખેસો પાટે, કાહેકું ગોવાં ચારત અજ સાટે.	હ૦ ૧
દેખી દેખી દોલત હમ તોરી, છાશ પીત હો કરી કરી ચોરી.	હ૦ ૨
લુંન દેકે જસોમતી લીનો, મહી પાય બડો હમ કીનો.	હ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે હમ સખ જાની, તોકુ કન્યા બી નહિ મીલે કાંની.	હ૦ ૪

પદ ૨૧૪૪ મું-રાગ કાફી.

મોહન મારો મેલને રે કેડો કેડો રે.	મો૦ ટેક.
સહીયર સમાણી બીજી નહી કોય સાથે, માથે મારે પાણીકાંનો ખેડો રે.	મો૦ ૧
વેઢ વીંટીને પોચી કડાં તારાં દીકાં, દીકો તારો પાઘડીનો છેડો રે.	મો૦ ૨
મારગ જાતાં રે માણસ દેખે રે, ભૂલ્યાં અમે કીધલ સનેડો રે.	મો૦ ૩
અદ્વાનંદના નાથ વિચારીને, નટવર ઠરી ઘો નિવેડો રે.*	મો૦ ૪

પદ ૨૧૪૫ મું.

કહાનુડા કહ્યું માનને મારુ મારુ રે.	ક૦ ટેક.
આ મારગ અમે નીત નીત આવું રે, નથી કાંઈ લેતાં નામ તારુ રે.	ક૦ ૧
હજી સુધી તો તારે રાજ નથી આવ્યું, આવું શીદ ખોલે છે અટારુ રે.	ક૦ ૨
આમાંથી તો કાંઈ એવું રે થાયે, માણસની રીતે તુંને વારુ રે.	ક૦ ૩
અદ્વાનંદના નાથ વિહારી, હજી સમજો તો ઘણું સારુ રે.	ક૦ ૪

પદ ૨૧૪૬ મું.

રસીલા નંદલાલ ઘોરા આવો આવો રે.	૨૦ ટેક.
રાય આંગણ બીચ ઉભા રે રહીને, ગેરે સૂર મોરલડી બજાવો રે.	૨૦ ૧
પ્રીત સહીત મારા નાથ પધારો, દરશન દેખને જીવાવો રે.	૨૦ ૨
મરમાળા રે માવા મૂર્તિ તમારી, આવી મારા નેણમાં ઠેરાવો રે.	૨૦ ૩
અદ્વાનંદના રે નટવર વહાલા, મોહલ્યુંમાં કરોને મેળાવો રે.	૨૦ ૪

પદ ૨૧૪૭ મું.

છોગાળા રંગ છેલ જાઉ વારી વારી રે.	છો૦ ટેક.
તમ સારુ રે મારા રસીયા રે વાલમ, કુલડે સેજ સમારી રે.	છો૦ ૧
માથું જાતાં રે હું નહી મેલું, દઢ ઉર આંટી એવી ધારી રે.	છો૦ ૨
સોનેરી રે તોરા ઠલગી સહીતી, પાઘડી લાગે છે અતી ખ્યારી રે.	છો૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે વેગે પધારો રે, મન કર્મ વચને તમારી રે.	છો૦ ૪

પદ ૨૧૪૮ મું-રાગ કાફી.

માવો ઉભો મારગડા માંદા રે, કેમ ભરીયે પાણી;
જોઈ લટકાં મન લોભાય રે, મહીકાંનો દાણી. મા૦ ટેક.

* ૧ લી આવૃત્તિમા “ઘોને વેડો રે”-પાઠ હતો.

માંથડે મદુકી રે, હું તો ઘરડેથી ચાલી રે;
આડલો આવે છે છેલો વનમાળી રે. કે૦ ૧

હાથમાં જડાવું રે, એને સાંકળાં સોનેરી રે;
મૂર્તિ આવીને મનમાં ઠેરી રે. કે૦ ૨

વેઢ વીંટી પેહરી રે, શોભે કુંજનો વિલાસી રે;
હુંડે વસી છે આવી મારી હાંસી રે. કે૦ ૩

બ્રહ્માનન્દ કહે રે, વહાલો કાનડ કાળે રે;
ચિત્ત ચોરું છે આંખડલીને આળે રે. કે૦ ૪

૫૬ ૨૧૪૯ મું.

ઉભો જહુપતિ જમુના તીર રે, નંદજનો લાલો;
રંગભીનો શ્યામ શરીર રે, ભેવાને ચાલો. ઉભો ૦ ટેક.

માથડે બાંધી છે રે, રુડી પાઘડલી પેચાળી રે;
લટકાં કરે છે કલંગી રૂપાળી રે. નં ૧

ભમરા ભમે છે રે, માથે પુલડાંની ફેરે રે;
ચિત્તડું ચોરે છે ભેરે ભેરે રે. નં ૨

પુલડાંનો તોરો રે, એના શિરપર ફાવે રે,
મોરલીમાં ચિત્ત લલચાવે રે. નં ૩

બ્રહ્માનન્દનો રે, વહાલો કુંજનો વિહારી રે.
મૂર્તિ લાગે છે એની મુને ખ્યારી રે. નં ૪

૫૬ ૨૧૫૦ મું.

તમે વાલીડા રોકો માં વાટ રે, સમજે તો સારુ;
આવી લૂટો છો શાને માટ રે, મોહન મહી મારુ. તમે ૦ ટેક.

અમારે તમારે રે, કહાના મારગ સહીયારો રે;
શીઢને દેખાડો રે, એવો તમે ડારો રે. સં ૧

આરે મારગડે રે, મારે દહાડી દહાડી બાવું રે;
આઢરી ખેઠા છો, તમે કામ આવું રે. સં ૨

નથી કહ્યાનું ખારુ રે, સમજીને રહ્યાનું રે;
છાશમાં તે, માગો દાણુ શાનું રે. સં ૩

બ્રહ્માનન્દના રે, વહાલા મનમાં વિચારો રે;
મેલો તમે, મારગ અમારો રે. સં ૪

૫૬ ૨૧૫૧ મું.

મોહન મારગડો મેલ રે, કર જોડીને કહું છું;
મારે માથડે જળની હેલ રે, કઈ વારની સહું છું. મોહ ૦ ટેક.

લાડ નવ કરીયે રે, ઝાઝા ભાર માથે લાગે રે;	
જઈ કહીશું જયોદાજીની આગે રે.	ક૦ ૧
ખાટી છાસનું રે, કહોને કાણ કેવું કહાના રે;	
સમજી વિચારી રહેજો તમે છાના રે.	ક૦ ૨
ખાંધી તો મુઠી રે, વારી લાખની કેહવાયે રે;	
સમજીને રહેજો સનમાંઘે રે.	ક૦ ૩
પ્રદ્યાનન્દના રે, વહાલા તમને હું વારું રે;	
નહી ચાલે જોર તમારું રે.	ક૦ ૪

પદ ૨૧૫૨ મું-રાગ અસાવેરી ચૈતાલ.

ધનશ્યામ સુંદર વર, વનહુતે આવત;	
કમલ લોચન કર કમલ કીરાવે.	ધ૦ ૧
આવત ગૌવન લાર, રાજત કુલનહાર;	
મધુરે મધુરે મુખ મોરલી બજાવે.	ધ૦ ૨
શ્યામરે સહુને ગાત, છબી બરની ન જાત;	
હસત વદન આપ ચોરકુ હસાવે.	ધ૦ ૩
સુંદર તીલક બાલ, લટકત આવે લાલ;	
છબીપર પ્રદ્યાનન્દ બલ બલ જાવે.	ધ૦ ૪

પદ ૨૧૫૩ મું.

વ્રજરાજ કુંવર મેરે આજ, આયે ભુવન આલી;	
સુંદર સહુની નીકી મુખહુકી બાની.	પ૦ ૧
છબી શ્યામ રંગ બીની, બંધે લાલ પાદ બીની;	
મોકું બીરી પાન દીની શ્યામરે શુભાની.	પ૦ ૨
હેમ નંગ પુંચી હાથ, નવલ રંગીલે નાથ;	
હસી બોલે મેરે સાથ પ્રીત રીત ઠાની.	પ૦ ૩
બાળુકે સહુને જોર, ચન્દનકી કીયે જોર;	
મૂર્તિયે પ્રદ્યાનન્દ જાત કુરબાની.	પ૦ ૪

પદ ૨૧૫૪ મું.

વન જાત સહુનો શ્યામ, ગૈયાં ચરાવન;	
વ્રજત્રીયા દેખી દેખી મગન બધરો.	વ૦ ૧
કંધપે કંબરી ઠારી, મોરલી બજાત ખ્યારી;	
વનમાળા ઉર પર વીલસ રઈરી.	વ૦ ૨

ગળે શોભે શુંબહાર, ગ્વાલ બાલ જુથ લાર;	
છોટીશી લકુટી નીકી કરમે લઇરી.	૧૦ ૩
કછનીકી દેખી શોભા, ગોપ નારી ચિત્ત લોભા;	
બ્રહ્માનન્દ એહી છખી નેનમે ઠંઇરી.	૧૦ ૪

પદ ૨૧૫૫ મું.

ચલ દેખ સખીરી, ઘનશ્યામકી શોભા સલુની;	
જમુના કે તટ ઠાઠો કુંજકો વિલાસી.	૨૦ ૧
ગ્વાલ બાલ લીયે સાથ, કમર કીરાત હાથ;	
મંદ મંદ હસે મુખ મધુરી શી હાંસી.	૨૦ ૨
મોતીનકી નવીન માલ, માનુ મન મીન બલ;	
વચન રસાળ સુની રીઝે વ્રજવાસી.	૨૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ ભૂંગ રીત, ચરન કમલ ચિત્ત;	
ગીત ગુલતાન ભઇ હે ઉદાસી.	૨૦ ૪

પદ ૨૧૫૬ મું-રાગ સોહણી.

મોહન મોયે નેનન મારી રે, જમુના તિરે;	
ગુણીયલ ગિરિવરધારી રે.	મોહ૦ ટેક.
કુલન ગેંદ લીયે ઠર આલી, ખેલત કુજવિહારી રે.	મો૦ ૧
મેં જલ ભરન ગઇતી અકેલી, સંગ નહી કોઉ પ્યારી રે.	મો૦ ૨
તીખી નજર અલૌકિક યાકી, દેખત મોપર ડારી રે.	મો૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ ભઇ મેં પરવશ, લગ ગઈ દગન કટારી રે.	મો૦ ૪

પદ ૨૧૫૭ મું.

કનૈયે મેરે આંગન આવે રે, છેલ ગુમાનિ;	
મધુરીસી યેન બળવે રે.	કનૈ૦ ટેક.
નોતમ પાલ અજબ શિર ધરકે, ચિત મેરો લલચાવે રે.	ક૦ ૧
નન્દકુંવર નવરંગ મનોહર, અંગ ઉમગ બઢાવે રે.	ક૦ ૨
નઇ નઇ રીત જ્યું પ્રીત અલૌકિક, ગીત મનોહર ગાવે રે.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનન્દકો નાથ વિહારી, હસી હસી કંઠ લગાવે રે.	ક૦ ૪

પદ ૨૧૫૮ મું.

કનૈયે મોયે બાવરી કિતિવે, નંદફુલા રે;	
સુધ બુધ સરવે હરી લિતિવે.	કનૈ૦ ટેક.
આય અચાનક બહુડાં ડાર્યો, મે આંગન ઉભિતિવે.	કા૦ ૧

વિન દેખે સુખ હોત ન સજની, તલપ તલપ નિશી વિતિવે. કાં ૨
ચક્રીત હોય રહ્યો મન મેરો, માનહું ચિત્ર લખિતિવે. કાં ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે નાથસે આહી, પૂરન લઈ અખ પ્રીતિવે. કાં ૪

૫૬ ૨૧૫૮ મું.

નાહક પીયા રાર ન કીજેવે, મસ્ત કનૈયા;
મહિ મેરો જોર ન લીજેવે. નાહં ટેક.

ખોત અખેર લઈ મનમોહન, સાસુ નણુંદ મોય ખીજેવે. નાં ૧
તુમ મસ્તાન લયે ગીરધારી, ગારી મુખસે ન દીજેવે. નાં ૨
આઈ અકેલે મગ વિચ ઠાડે, તુમસે કુંજ પતીજેવે. નાં ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે હધિ મેરો, પીનો હોય સો પીજેવે. નાં ૪

૫૬ ૨૧૬૦ મું-રાગ મારુ.

આવોજી નંદકુમાર, ગાઠા મારુ આવોજી નંદકુમાર;
મારી સેજ તણા શબ્દગાર, ગાઠાં ટેક.
દિલ દરિયાવ પિયા થારી દેખાં, વાટડી વારમવાર. ગાં ૧
રસિયાજી આહી જે થે રાજી, કાંઈ છે દુભરો ભાર. ગાં ૨
પ્રેમ કરી સાયબા પેરાંસાં, ગજરા ગુલાબી હાર. ગાં ૩
પ્રહ્લાનન્દરા નાથ બિહારી, થાસું લાગો મારે પ્યાર. ગાં ૪

૫૬ ૨૧૬૧ મું.

ભરણુ દયો થે શ્યામ, પાણી માને ભરણુ દયો થે શ્યામ;
મે રાંછાંજી* થારે ગામ, પાણીં ટેક.
સાસુ નણુંદ મેહુણાં માને મારે, લેલે મારુ થારો નામ. પાં ૧
આવડો જોર જણાવો છો મા'પર, કાંઈ થે દીનો માને દામ. પાં ૨
કાંઈ કરવા કોડો છો મારાં, પાણીડારાં વારી ઠામ. પાં ૩
પ્રહ્લાનન્દરા નાથજી માનો, બગડે મારે ઘર કામ. પાં ૪

૫૬ ૨૧૬૨ મું.

નહી કીજે બલવીર, લડાઈ નહી કીજે બલવીર;
છેલા કાલિન્દીને તીર. લડાં ટેક

કયું કોડો મારગ ચાલતાં, નાહક મારો ચીર. લં ૧
નિત નિત માંસું રાડ કરો છો, થારે મારે કાંઈ શીર. લં ૨
થે રાકર છો તો થારા ઘરરો, મે છાં મારે ઘર મીર. લં ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે મેં ગુજર, થે છો જાત અહીર. લં ૪

૫૬ ૨૧૬૩ મું.

કાંઈ ઝગડો વળરાજ, માસું થારે કાંઈ ઝગડો વળરાજ;
 વારી રાખો થે લોકકાંરી લાજ, માં ૦ ટેક.
 નીર ભરન દીજે નટનાગર, આઈ છું અજાણે આજ. માં ૦ ૧
 અતરો મરોડ કરો મા ઉપર,* કાંઈ થે ઘો છો અનાજ. માં ૦ ૨
 માપર કરડી નજર કરે છે, સઘળો થારો સાજ. માં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદરા નાથ બિહારી, થે નવરા મારે કાજ. માં ૦ ૪

૫૬ ૨૧૬૪ મું-રાગ ખમાચ.

ભરવા દેને મુને પાણી રે, ભરવા દેને પાણી પાણી રે;
 ડાલરીયા મોહન દાણી, ભં ૦ ટેક.
 છેડ કરો માં મારી છેલછબીલા, દેખે છે સહીયર સમાણી રે. ભં ૦ ૧
 તમ સારુ નિશ દીન મુજ ઉપર, સાસુ ફરે છે ડુવાણી રે.† ભં ૦ ૨
 નણુદલ મારી છે બહોત અટારી, વઢશે દેવરીયો રોષ આણી રે.‡ ભં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે આજ જાવા ઘો, કાલ આવીશ હું તો જાણી રે. ભં ૦ ૪

૫૬ ૨૧૬૫ મું.

રોકે છે જમુનાને આરે રે, રોકે છે જમુનાને આરે આરે રે;
 કહેને વહાલા શું કરવું છે તારે, રાં ૦ ટેક.
 આ ટાંણે એકલડા જોધને, લોક ભરોસો મન ધારે રે. રાં ૦ ૧
 તું તો લાજ રહિત મસ્તાનો, લાજ સહિત રહેવું મારે રે. રાં ૦ ૨
 હરિવર નવરો મારગ હેરે, ઘેરે છે સાંજ સવારે રે.§ રાં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે નહી રે છાતું, થાશે પ્રગટ જગ સારે રે. રાં ૦ ૪

૫૬ ૨૧૬૬ મું.

ઠર જોડીને તુને કહીયે રે, કર જોડીને કહીયે કહીયે રે;
 સમજીને લાજમાં રહીયે, ઠં ૦ ટેક.
 એવડી નહી એશીયાળી તમારી, લોક રાજનાં અમે છધયે રે. કં ૦ ૧
 શું જાણીને શ્યામ સલુણા આવી, બાજો છો મારે મહીયે રે. કં ૦ ૨
 મારગ વેહેતાં જોધને મોહન, કોઈની કેડ ન લધયે રે. કં ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે રાજ કંસનું, ગીરધર થેલા નવ થધયે રે. કં ૦ ૪

* મહારા ઉપર આઢણુ જોર ચલાવો છો તે શુ કાઈ તમે મહારા પૂરુ કરો છો?

† “ડુવાણી રે” ઇતિ પાઠાંતર.

‡ “નણુદી મહારી છે બહુ અટારી, વઢે છે દીયરીયો રીશ આણી રે” ઇતિ પાઠાંતર

§ “હરીવર નવરાં મારગ હેરો, રોકો છો સાંજ સવારે રે”

ઇતિ પાઠાંતર

૫૬ ૨૧૬૭ મું.

દાણુ માગે છે કહાનો દહાડી રે, દાણુ માગે છે દહાડી દહાડી રે;	
જશોદા વારોને માડી,	દા૦ ટેક.
આજ અકેલી ગઈતી અસુરી, મહીડાંની મટુકી ઉપાડી રે.	દા૦ ૧
આવી અચાતક ઘેરી મુજને, લઈને ગોવાલીડાંની ધાડી રે.	દા૦ ૨
ઉપર તો એ સાધુ સરખો, ઘટમાં ભરી છે એને ઘાડી રે.	દા૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે મસ્ત કયોં તમે, ઝાઝું માંખણુ જમાડી રે.	દા૦ ૪

૫૬ ૨૧૬૮ મું.-રાગ ખમાચ.

કહાના આવી બાજો માં જે મહીડાને માટ.	ક૦ ટેક.
રસિક ચતુર વર નહિ રોકાય, વૃન્દાવનની રે વાટ.	ક૦ ૧
કે દી લાગે છે કહેને દાણુ તમારું, ગિરિધર જમુનાને ઘાટ.	ક૦ ૨
કંસ રાયનું ભેર અમારે, નહિ જે થાય મહીડાની ખાટ.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે એ વાતેથી, ગવરાશો* હાટોહાટ.	ક૦ ૪

૫૬ ૨૧૬૯ મું.

કહાના મારી મટુકી મેલોને મહારાજ.	ક૦ ટેક.
મારગમાં રોકો માં મોહન, ખોટી થાયે ઘરડાનાં કાજ.	ક૦ ૧
કાલ ગઈતી હું તો દાણુ ચુકાવી, આવીને ઉભા છો શીદ આજ.	ક૦ ૨
કરજોડીને વહાલા કહું છું હું તમને, ચાલ્યો જાયે સખીનો સમાજ.	ક૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે કાંઈક રાખો, લોકડીયાંની તમે લાજ.	ક૦ ૪

૫૬ ૨૧૭૦ મું.

જાવા ઘોને કહાના મ્હાર માનોને કેણુ.	જા૦ ટેક.
કહાનકુંવર મુંથી ઝગડો કરતાં, થઈ ગઈ ઘડી એ ત્રણુ.	જા૦ ૧
આરે આવીને તમે નવરા ઉભા, રસિયાળુ દીન રેણુ.	જા૦ ૨
તીખાં તીખાં નાથ તમારાં, વઢવા જેવાં છે જે વેણુ.	જા૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે મહી સારુ શીદને, કરો છો રાતાં નેણુ.	જા૦ ૪

૫૬ ૨૧૭૧ મું.

વહાલા મારી વિનવિ માનોને બલવીર.	વ૦ ટેક.
થોડું કેહેતાં બહુ કહેવાશે, અમે છીએ જાતનાં અહીર.	વ૦ ૧
મોહન તમને અમે કિંધા મોટા, ખૂબ પાઈને દધિ ખીર.	વ૦ ૨
સમજીને મેલો સ્થામળીયા, સ્થામ ચતુર મારો ચીર.	વ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ જાય બલીહારી, સુંદર સ્થામ શરીર.	વ૦ ૪

* પેહેલી આવૃત્તિમા “ગવરાશો” પાઠ છે. પણ આ પાઠ વધારે સારો લાગવાથી લીધો છે.

પદ ૨૧૭૨ મું-રાગ ખમાચ.

ઠાડો જમુના તીર, રસિયો ઠાડો જમુના તીર;	
કેસે ભરીહું હો આલી નીર.	૨૦ ટેક.
ભૂતિ સુંદર કહાનકુવરકી, નિરખી ડગત મોરે દીલકી ધીર.	૨૦ ૧
મોતીનકી ઉર માલ ખીરાજત, છેલ છળીલો ખ્યારો શ્યામ શરીર.	૨૦ ૨
લોચન અરુન કમલ ફલ જેસે, નાસા બની હો માનુ દીપક કીર.	૨૦ ૩
અક્ષાનંદ નવલ નટનાગર, ઉરમે અર્યો હો મેરે છેલ અહીર.	૨૦ ૪

પદ ૨૧૭૩ મું.

ગાવત નીકો રાગ, રસિયો ગાવત નીકો રાગ,	
રાજત શિરપે હો ઝીણી પાધ.	૨૦ ટેક.
ગાઠો સુંદર છેલ શુમાની, કુંજબિહારી ઠાડો ફૂલન બાગ.	૨૦ ૧
ઘેરે નાદે આલાપત ગીરધર, શ્રવણ સુનત શિર ડોલત નાગ.	૨૦ ૨
તીખી તાન કહાન રસીયેકી, ઝબકી ઉઠી હો મે તો સોવત બાગ.	૨૦ ૩
અક્ષાનંદ નંદનદનસે, *રટના રહીરી મેરે ઉરમે લાગ.	૨૦ ૪

પદ ૨૧૭૪ મું.

લગી હે વેરણ હોય, બસરી લગી હે વેરણ હોય;	
બા સમબલો હો આલી કોય.	બં ૦ ટેક.
યા બસીકે ડરતે સજની, પલકે શકત નહી બટીયા સોય	બં ૦ ૧
નીકી તાન આલાપત નટવર, અધર લીયા હે મેરા ચિત્તકુ પ્રોય.	બં ૦ ૨
તનકેસી બનકે પરી શ્રવનમે, લેકે ગઈરિ મેરો પ્રાન નિછોય.	બં ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહું સખ બતિયાં, મોહન આન મીલાવો હો મોય.	બં ૦ ૪

પદ ૨૧૭૫ મું.

બાગી બેરન આય, બસરી બાગી બેરન આય;	
શ્રવન સુનત આલી હો રેન ન બાય.	બં ૦ ટેક.
નાદ સુનત ધીર કછુ ન રહી, ચટકી લગી હો મેરે અતરમાંય.	બં ૦ ૧
વિરહ અગ્નિ અતર નહિ બૂઝત, સૂજત નાહી મોય કોઈ ઉપાય.	બં ૦ ૨
ચિત્ત અતિ ચહાત બનત નહી મિલવો, તાતે રહત મેરો મન અકુલાય.	બં ૦ ૩
અક્ષાનંદ કહત બંસરીયાં, શબ્દ સુનત મેરે પ્રાન હરાય.	બં ૦ ૪

પદ ૨૧૭૬ મું-રાગ ખમાચ.

બસરી સુબાન કહાન તાનમે બબઈ. બં ૦ ટેક.

મજ ત્રિય સુની વ્યાકુલ ભઈ જમુના તટ આઈ,
તનકી સુધ ભૂલ ગઈ ધીરજ ન રહાઈ. બં ૦ ૧
બસીકી ટેર સુની ચૌદ લોકમાંઈ;
પ્રહ્લા ભવ ઈંદ્રાદિક સુનતે લે'લાઈ. બં ૦ ૨
કાલિદો તીર ધીર ઠાડે હોઉ ભાઈ;
પ્રહ્લાનન્દ દેખી દેખી છળીપર બલભાઈ. બં ૦ ૩

પદ ૨૧૭૭ મું.

જમુના તટ રમત નવલનંદકો દુલારો. જ ૦ ટેક.
કુંડલ નંગ જડીત અજબ નેનકો નજારો;
ખેલત મજબાલ સગ મોહન મતવારો. જ ૦ ૧
શોભિત ગલમાળ નવલ અધિક મન ઉદારો;
લોગી રંગરેલ ભમર કમરમેં કટારો. જ ૦ ૨
સુંદર મજચ્છ રસીક લાગત અતિ ખ્યારો;
પ્રહ્લાનન્દ અખીયનસે ન કર પલ ન્યારો. જ ૦ ૩

પદ ૨૧૭૮ મું.

સજની મજરાજ આજ ગગરી જલ ફેરી. સ ૦ ટેક.
બાંધ્યાં ઠર જોર કહાન પકરકે મરોરી;
ચુરીયાં મુરકાય ગઈ કંચુ કસ તોરી. સ ૦ ૧
જમુનાકે તીર શ્યામ ઠાડો નિશ લોરી;
બંસીમેંહી તાન આન ગાત હે ઠગોરી. સ ૦ ૨
તાનત અહિ ચીર નાંહી માનત બરજ્યો રી;
પ્રહ્લાનન્દ કહત જોર ફેડું રમ્યો રી. સ ૦ ૩

પદ ૨૧૭૯ મું.

દેખો મજરાજ છેલ ગેલ મોરી આવે. હે ૦ ટેક.
નીકી શિર અજબ પાઘ રાગ નવલ ગાવે;
મજ ત્રીય મન હરન શ્યામ બંસરી બળવે. હે ૦ ૧
નોતમ રસ સરસ નેન ધેનકું ચરાવે;
લૂટત મહી ખાત લાલ બાલ સંગ લાવે. હે ૦ ૨
ઘેરે સ્વર કરન ગાન પ્રાણકું હરાવે;
પ્રહ્લાનન્દ નંદનંદન નટવર મન ભાવે. હે ૦ ૩

પદ ૨૧૮૦ મું-રાગ ખમાચ.

અખીયનમે હો અંખીયનમે લટક, લાલનકી વસી.	અં ૦	ટેક.
લાલ તીલક નંદલાલ વિહારી, ચાલહુકી રગ ચટક.	લાં ૦	૧
રૂપ દેખી ધનશ્યામ પીયાકો, લોક લાજ દર્ધ પટક.	લાં ૦	૨
કહાન કુંવરકે મેં લાર ફીરગી, ધરમેહી નહી રહું હટક.	લાં ૦	૩
અક્ષાનંદ મનોહર મૂર્તિ, અતરમે રહી અટક.	લાં ૦	૪

પદ ૨૧૮૧ મું.

જમુના તટ હો જમુના તટ દગન, મોહનકે લગે.	જાં ૦	ટેક.
દગ લાગે નંદલાલ કુંવરકે, લયેરી ગાત મેરે લગન.	મોં ૦	૧
પરવશ હોય ગીરી ધરણીપર, ભત ચલ્યો નહી પગન.	મોં ૦	૨
નયન કમલ સુંદર નટવરકુ, દેખી ભઈ મન મગન.	મોં ૦	૩
અક્ષાનંદ કહે શ્યામ પીયાકી, લાગ* રહી ઉર લગન.	મોં ૦	૪

પદ ૨૧૮૨ મું.

પ્યારા નંદલા હો પ્યારા નંદલા ભમર, ગુમાનીડા પીયા.	પ્યાં ૦	ટેક.
નટનાગર દીસત અતિ નીકો, પગીયાંકો શિર ડમર.	શું ૦	૧
સોનેરી રંગ જડીત કટારો, સો કસી લીનો કમર.	શું ૦	૨
અતિ શોભિત ગજકી અસવારી, નંગ જડીત શિર ચમર.	શું ૦	૩
અક્ષાનંદ કહે નાથ છખી તેરી, દેખન આવત અમર.	શું ૦	૪

પદ ૨૧૮૩ મું.

ધરં જાન દે હો ધરં જાન દે નકર, મીજાજા ધની.	ધં ૦	ટેક.
મહીયારી સંગ જહાં તહાં મોહન, આય લેત હો ટકર.	મીં ૦	૧
નીર ભરત નિત કરત હો નટવર, જમુનાકે તટ જકર.	મીં ૦	૨
પરનારી દુરઘટ હે પ્રીતમ, નહી ખાની કહું સકર.	મીં ૦	૩
અક્ષાનંદ કહે લે જઈ હું, જસોમતિકે ઢીંગ પકર.	મીં ૦	૪

પદ ૨૧૮૪ મું-રાગ સોરઠ.

સુન માત જશોદા ગોરી, સું તેરે લાલ અંગુઠી ચોરી.	સું ૦	ટેક.
કરત રસોઈ અપને કરતે, કાઠી ધરી એક ઠોરી;		
કહા જાનું કહા કરકે માઈ, નજર ચોરાઈ મોરી.	સું ૦	૧
લછન તેરે નવલ લાલકે, મેં નહી જાનત લોરી;		
લેકે સટક ગયો લરકનમે, કર કર વાત ઠગોરી.	સું ૦	૨

* “લગી” ઇતિ પાઠાતર.

નિત નિત ઘરમે પેઠકે, માંખન લેત જોરાજોરી;
પ્રદ્યાનન્દ કહે યાકી લીલા, એસી લાખ કરોરી. સુ૦ ૩

પદ ૨૧૮૫ મું.

સુત એસે કામ ન કીજે, સુ૦ છાની વસ્તુ ન કબહુ લીજે. સુ૦ ટેક.
અપને સુતકુ કહત જશોમતી, પર ઘર પગ ન ધરીજે;
લાજ જાત દેખત લોકનમે, સુને તો રાજા ખીજે. સુ૦ ૧
અપને ઘરમે કરી ન મહીકી, જ્યું ભાવે ત્યું પીજે;
સુંદર શ્યામ અંગુઠી યાકી, હસકે પાછી દીજે. સુ૦ ૨
તુમ છોટે અખતે કૃત એસે, કહો કુન લોક પતીજે;
પ્રદ્યાનન્દ કહે તેરે કારન, કન્યા કહાં માગીજે. સુ૦ ૩

પદ ૨૧૮૬ મું.

યહ બોલત ગ્વાલન જુઠી, ય૦ મૈયા મે નહી લીન અંગુઠી. ય૦ ટેક.
મૈયારી મસ્તાન લઈહિ, લરન ભરનમે હુંડી;
રાર ઠરનમે રસના યાકી, ઠણુ હોત ન કુંડી. ય૦ ૧
જોખન ધનકો જોર જનાવત, રહત નિશદીન રૂડી;
છોટો દેખી ડરાવત મોકું, દેવત ગાલ અપુડી. ય૦ ૨
કુન જાણે યાકી કુન લે ગયો, ઉઘત ઉઘત ઉડી;
પ્રદ્યાનન્દ કહે નહી માનો તો, ખોલ દેખ લો મુડી. ય૦ ૩

પદ ૨૧૮૭ મું.

સખ કહતહે જુઠં કર્નૈયા, સ૦ સાચી મત માનો તુમ મૈયા. સ૦ ટેક.
મોહન ચોર અંગુઠી મેરી, સો દીની હલવૈયા;
સખ દેખત હલવાઈ પાસે, લીની ચોર મીઠૈયા. સ૦ ૧
જાય મીઠાઈ દીની લરકનકું, વે સખ કહત ખવૈયા;
જો મે યામે જુઠં કર્ડુ તો, પૂછ દેખ બલ ભૈયા. સ૦ ૨
નામ નિશાન સહીત ઉન દીને, ચોર ઠહાન ઠહરૈયા;
પ્રદ્યાનન્દ કહ્યો હસી જસોમતી, અખ નહી એસી કરૈયા. સ૦ ૩

પદ ૨૧૮૮ મું—રાગ સોરઠ.

એક સમે હરિ વનમાં, ઉભા વેણુ વાય રે. ટેક.
લઈ મટુકી ગોપિકા, મહી વેચવા જાય રે. ઉ૦ ૧
જેહને તે મેળાપ થયો, વનમાં એકાંતે રે;
ગોપી સાથે ગુંજ કરી, ખાંતીલે ખાંતે રે. ઉ૦ ૨

રસ ભરી રંગ રાડ થઈ, વૃન્દાવનની વાટે રે;
 રાધિકાને રોકી રહ્યા હરિ, દાણુને માટે રે. ઉ૦ ૩
 રોષ ભરાણી રાધીકા, બોલી વેણુ અટારાં રે;
 તે માથે મારે નાથજી, માર્યા મેણલાં સારાં રે. ઉ૦ ૪
 રહામરહામો સવાદ થયો, એકાંત ઠેકાણે રે;
 એ લડાઈની વાત, બ્રહ્માનન્દ જાણે રે. ઉ૦ ૫

પદ ૨૧૮૮ મું.

પુણ્ણ હું તુને પ્રેમદા, શું છે નામ તારુ રે. ટેક.
 ચોરટી નારી તે ચોર્યું, છે દાણુ અમારુ રે. શું૦ ૧
 તું ગોવાલણી મદની માતી, ચોરી જતી દાણુ;
 મહી લીધા વિના આજ મેલું તો, નંદબાવાની આણુ. શું૦ ૨
 આવ ચોરી તુને કહું છું ગોરી, ચોરી આવી શીશ;
 કુડાં બોલી કેમ કરે છે, રીતની વાતે રીસ. શું૦ ૩
 તું ધૂતારી નાર ઠગારી, જાણું છું તારાં કામ;
 આજ ઘણે દહાડે હાથ આવીતે, હું મનની પૂરીશ હામ. શું ૪
 ગામની રેહિતલ ગુજરી તારે, એવડો શો અહકાર;
 બ્રહ્માનન્દ કહે વાર લાગે છે, મહીનું માટ ઉતાર. શું૦ ૫

પદ ૨૧૮૯ મું.

નિર્લજ છોરા નંદના, હુથી ફર રેહજે રે; ટેક.
 મુખમાંથી તું વેણુ અલ્યા, સમજીને કેહજે રે. હું૦ ૧
 નંદ રાજા કેદી થયો, એની કુણુ માને છે આણુ;
 આહીરના છોરાને અલ્યા, શે પાંતીનું દાણુ. હું૦ ૨
 ઝાઝું બોલી શું જણાવે છે, પોતે પોતાનું માપ;
 કેને અલ્યા તું ચોરટી કહે છે, ચોર તું ને તારો બાપ. હું૦ ૩
 સારી પેઠે હું તુજને જાણું, જાણું છું તારી જાત;
 આજ પછે જો એમ કહું તો, જાણીશ મારી વાત. હું૦ ૪
 પારકે ઘેરે પેટ ભરે છે, પેટુડીયાની પેર;
 બ્રહ્માનન્દ કહે ચોરવા જેવું, શું છે તારે ઘેર. હું૦ ૫

પદ ૨૧૯૦ મું.

ધીરી રહે ધૂતારડી, હવે જાઈશ મેલી રે; ટેક.
 વાટ જોતાં વનમાં મળી, છે આજ અકેલિ રે. હ૦ ૧

નંદખાવાની નિદા કીધી, હે કે બીજી કોયે;
એ ગુન્હામાં રોળ કરુ હું, તે તું ઉભી નયે. હ૦ ૨
હું તો રાજા આઘ જુગાદી, લઈશ દાણ નચિત;
તું શું જાણે ગુજરી ઘેલી, રાજદુવારની રીત. હ૦ ૩
આણુ દાણના ધણી અમે છું, દેશપતિ દેસોત;
દાણ ચોરીમાં તુજને રાખીશ, મહી મટુકી સોત. હ૦ ૪
મદની માતી શું મરડાય છે, શું હલાવેછ ડોક;
પ્રદ્યાનન્દ કહે મેલ બડાઈ, બાપ તારો મારો લોક. હ૦ ૫

પદ ૨૧૯૨ મું.

કુંભુ છો છોરા જાતનો, બોલે છે વાત આવી રે, ટેક.
હાથ આંચો તો હમણાં, આપીશ દાણ ચુકાવી રે. બો ૧
હું બેટી બખુભાણીની કહાણુ, તારો મારે શું ભાર;
કંસના રાજમાં નંદ સરીખા, હશે લાખ હજાર. બો ૨
દાણ શોલે દરબારમાં ઘેલા, જેને ઘેરે રાજ;
તું ગોકુલમાં ગાયું ચારી, કરે પોતાનુ કાજ. બો ૩
શીઠ જોયે અલ્યા નંદના છોરા, તારે એવડી તાણુ;
મથુરાથી નાશી આંચો આંહી, માગવા લાગ્યો દાણુ. બો ૪
રેહે પોતાની રીતમાં પાધરો, જાણિયે છિયે તારી જાત;
પ્રદ્યાનન્દ કહે મોટો થાશે, એમાંથી ઉતપાત. બો ૫

પદ ૨૧૯૩ મું.

જોર વધું તારુ ગુજરી, તું તો બલે ભરાણી રે; ટેક.
હું ઝાઝું કેહેતો નથી, મારી રૈયત જાણી રે. તું ૧
છક્રી ગઈ તું છાસનિ, પીતલ બુદ્ધિ થોડી રે;
રાજની રીતમાં શું જાણે, તું લોકની છોડી રે. તું ૨
મનમાં તારે માનનિ ઝાઝો, દોલતનો છે દોડ;
આજ તારા હું આ ઠેકાણે, કરીશ પૂરાં કેડ. તું ૩
મોટા સાથે માન ન રાખીયે, રેહેવું જેની છાંય;
ઠસનો હું વશ કાઢીશ, થોડા દહાડામાંજ. તું ૪
બળમાં એલી શું બોલે છે, ફાટે મોઢે ફેલ;
પ્રદ્યાનન્દ કહે કેદી થયો એલી, તારો બાપ પટેલ. તું ૫

પદ ૨૧૯૪ મું.

જા વુઠો તું પાધરો, આવું શાને બોલે રે; ટેક.
નંદના ઘરનુ કામ મેલી, શાને રમતો ડોલે રે. આ ૧

હું તો પીતલ છાસની, પણ તારે ઘરે બહુ દુધ;
 કામ ઠેકાણા બહોણા તું તો, તે તુને નહીં સુધ. આ૦ ૨
 વાતની વાતમાં વાવીએ નહીં, અલ્યા આજુ બોલીને ઝેર;
 અમને શી આશીઆળ દેખાડે, છે તું મોટો તારે ઘેર. આ૦ ૩
 હું તો છોડી લોકની ત્યારે, તું ક્યાંનો ભુપાળ;
 સમજી રહેને સૌ જાણે, તું ગાયુનો ગોવાળ. આ૦ ૪
 મારા બાપને ઘેર પટેલાઈ, દીધી છે દરબાર;
 અક્ષાનંદ કહે એ સાથે, તારે એવડો તે શો ખાર. આ૦ ૫

૫૬ ૨૧૮૫ મું.

બોલ માં આજુ બોલકી, હુંથી નહીં ખમાય રે; ટેક.
 છેડ કરતાં રીસ ચડી, ત્યારે નહીં સમાય રે. હું૦ ૧
 આંખનો ચાળો ચોર તરેહનો, ચચળ તાર અંગ;
 મુખથી ઉપર મરડમાં બોલછ, ચિત્તનો બીજો રંગ. હું૦ ૨
 દેને ચોર દાણુ અમારુ, ચોવટનું શું કામ;
 એમાંથી તો એવુ થાશે, જાણશે બાધુ ગામ. હું૦ ૩
 દુધનું મેહિલું તે દીધું મારે, ચિત્તમાં લાગી ચોટ;
 ગાય હુએ નવ લાખ જેને ઘર, તેને તે શાંની ખોટ. હું૦ ૪
 તું ધૂતી સખ જગને ધૂત્યો, હુંનર કરી હજાર;
 અક્ષાનંદ કહે મુજને ધૂતતાં, લાગશે તુને વાર. હું૦ ૫

૫૬ ૨૧૮૬ મું.

રહે રહે છોરા નિર્લજ, તું તો ખાઈશ ગાળ્યું રે; ટેક.
 કેમ મારે તું ઉપરે, નાખે છે અમથી આળ્યું રે. તું૦ ૧
 શીઠ જોયું મારી અંખીયાં સામું, શીઠ જોયું મારુ અંગ;
 બીજામાં તો ખોટ કહાડે પણ, ન મળે તારો ઢગ. તું૦ ૨
 ગાયો જોઈને ગરવે લરાણો, લોકની મેલી બીક;
 આંખ તારી મુજમાં ખુતી, તારા ચિત્તનું ન મળે ઠીક. તું૦ ૩
 નહીં તારે ઘેર દેશ દીવાની, નહીં તારે ઘેર રાજ;
 કારમો તું દાણી થયો, દાણુ માગતાં ન આવે લાજ. તું૦ ૪
 એ ગાયો તો નંદ આહીરની, નાવે તારે હાથ;
 અક્ષાનંદ કહે મથુરાથી તું, શું લાગ્યો તો સાથ. તું૦ ૫

૫૬ ૨૧૮૭ મું.

કેમ અલી તું નથી માનતી, દીસે નિર્લજ નારી રે; ટેક.
 હજી તો તારા મનમા દીસે, આમળો ભારી રે. દી૦ ૧

તુને ઝાઝુ શું કહીયે, તારે લાજ મળે નહી લેશ;
એકલી જોને વનમાં આવી, શીશ સમારી કેશ. દી૦ ૨
છો કુમારી ને પ્રાક્રમ ભારી, ઓળખી મે તુને આજ;
મહીનુ મિષ લઈ નીકળી તું તો, કરવા બીજું કાજ. દી૦ ૩
રીત મારી તો હું ન મેલું, કર તું કોટી ઉપાય;
દાણુ અમારુ દીધા પછે, મન માને ત્યાં જાય. દી૦ ૪
હાથ બળવીને કહું છું તુને, સુધી સાચી વાત;
પ્રદ્યાનન્દ કહે આજ તો તારે, રહેવું પડશે રાત. દી૦ ૫

પદ ૨૧૯૮ મું.

સમજીને જાને છોકરા, લે માં નામ મારુ રે; ટેક.
એમાંથી ઉઠી જાશે અલ્યા, ખોરડુ તારુ રે. લે૦ ૧
જેઈ વીચારી બોલજે, મારે વાંસે જખરી વાર;
નદ સોતું તારુ કુટુંબ આલી, મંગાવું દરબાર. લે૦ ૨
એમાંથી તો તુજને જોજે, મળશે અઝો માલ,
આજ હું જીવતી ઘેર જાઉં તો, કહીશ વાતું કાલ. લે૦ ૩
હું તો તારા બાપને જાણુ, જાણુ છું તારી માત,
નિર્લજ નિર્લજ કેમ કહે છે મુને, નિર્લજ તારી જાત. લે૦ ૪
તુ જાણે છે મુજ સરીખો, કોઈ નથી જગમાંધ;
પ્રદ્યાનન્દ કહે તુ જેવા મારે, ગોવાળિઆ ચારે ગાય. લે૦ ૫

પદ ૨૧૯૯ મું.

ઘેલી જાતની ગુજરી, બોલમાં વણુ વીચાર્યું રે; ટેક.
નીચે જાણે નહી થાયે, કાંઈ તારું ધાર્યું રે. બો૦ ૧
શુદ્રની થઈ છોકરી આવા, બોલ માં મોટા બોલ;
મુખ બોલતાં મેં કીધો, તારી વાતમાં તારો તોલ. બો૦ ૨
તુ જાણે છે કંસ મોટો, પણ હું ન જાણું ભાર;
દાણુ અમારુ દઈને સુખે, કરજે જઈ પોકાર. બો૦ ૩
તું જાણે છે હું જેવી કોઈ, નથી જગમાં નાર;
તું જેવી બહુ દાસિયું મારે, પાણી ભરણુ હાર. બો૦ ૪
તેં કહું મારું કુટુંબ આલી, મંગાવું દરબાર;
પ્રદ્યાનન્દ કહે વાંધો તારે, ઘરે જવામાં વાર. બો૦ ૫

પદ ૨૨૦૦ મું.

આલ્યો જાને છોકરા, શું છે ભાર તારો રે; ટેક.
તારે કીધે મહી મટુકી, નહી ઉતારું રે. શું૦ ૧

નાને મોઢે નિર્લજ્જ છોરા, બોલ માં મોટી વાત;
 કંસની ખીકનો ભાગ્યો તું, આંહી આવ્યો તો અધરાત. શું ૦ ૨
 તે તું કહે છે કંસનો મારે, મનમાં ન મળે ભાર;
 જેની ખીકે મેલી આવ્યો, પોતાના ઘરખાર. શું ૦ ૩
 ભુતલાચ્ચું કે ભાંગ ખાધી, આવો આકળો થયો કેમ આજ,
 તારા પાપમાં નંદ જશોદાની, લોકમાં જશે લાજ. શું ૦ ૪
 હું તારા નથી હાથમાં બેઠી, નથી તારી ઓશિયાળ;
 અક્ષાનંદ કહે છેડ કરીશ તો, ખાઈશ આઝી ગાળ. શું ૦ ૫

૫૬ ૨૨૦૧ મું.

છાની રેહને ચોરટી, દીઠો કસ તારો રે, ટેક.
 મછરાંની પેઠે મારી નાખીશ, સાંજ સવારો રે. દી૦ ૧
 એ ગુન્હો તો અલગો એલી, ખમશે તારો પડ;
 માંડ મળ્યો તે હું ન મેલું, દાણ ચોરીનો દંડ. દી૦ ૨
 બોલતી ચાલતી કસ રાબની, ખીક દેખાડે છે બોત;
 એક ઘડીમાં ઉડાડી મેલું, સેના હાથી સોત દી૦ ૩
 જોર વીના તે જીલે અજું, બોલી કીધું વેર,
 હાથ આવી કેમ જાઈશ હવે, મેલ્યા વીના ઘેર. દી૦ ૪
 કુણુ રાબનો ભાર લેખે એલી, હું તો છું ભગવાન;
 અક્ષાનંદ કહે ઘેર જાવું હોય તો, મેલી દેને માન. દી૦ ૫

૫૬ ૨૨૦૨ મું.

જારે છોરા જીઠડા, તુંથી કુણુ બોલે રે; ટેક.
 આવા ગેબના ડીંગ મારે છે, શાને ઓળે રે. તું ૦ ૧
 તે રુઠો વેપાર માંડ્યો, તેનો નફો જડશે લાભ;
 આવી વાત કરે છે તે, તૂટી પડશે આભ. તું ૦ ૨
 જો જો ભાઈઓ લોકમાં ચાલ્યું, વચમાંથી તોફાન;
 આપ ને મા બે બાન પડ્યાં, તેનો પુત્ર થયો ભગવાન. તું ૦ ૩
 સાંજ સવારે હેરણાં હેરે છે, ઘેરે છે આવી ઘાટ;
 કહે કુણે લખી કાગળ આપ્યો, વનમાં રોકે વાટ. તું ૦ ૪
 જેને તેને કેડે દોડે છે, કરે છે આઝી જેલ;
 અક્ષાનંદ કહે નહીં ચાલે તારા, મારે આગે ફેલ. તું ૦ ૫

૫૬ ૨૨૦૩ મું.

તું શું જાણે વાત, તારી જાત નીચી રે; ટેક.
 મહી તારું માંકડાંને સર્વે, નાખીશ વહેચી રે. તા૦ ૧

વારે વારે વઢતાં લે માં, નહજીનું તું નામ;
 ગોકુલમાથી ગુજરી તારા, આપનું ટળશે કામ. તા૦ ૨
 આંખ ચડાવીને આકરી ખોલેછ, ઝાઝુ જણવે ભેર;
 ઠરઠ કાઠીને ઠાવકી હું તુંને, કરીશ પાધરી દોર. તા૦ ૩
 કહે તારો હવે કુણુ ધણી, તું આવી ઝલાણી ખાંન;
 ખીજની તો વાત રહી, હું તારો તો ભગવાન. તા૦ ૪
 લાલચ હોય બે ઘેર જાવાની, તો મનનો મેલ મરોડ;
 પ્રદ્ધાનનંદ કહે મુજ આગે, તું રહે ઉભી કર બેડ. તા૦ ૫

પદ ૨૨૦૪ મું.

મહી લીધાનું મન થયું, મુને ભેધ અકેલી રે; ટેક.
 ચોરો આવ તો ચૂકવી આપું, દાણની થેલી રે. મુ૦ ૧
 ખોલતો એવડું બળ દેખાડેછ, સહીશું ના તારે સાથ;
 એવો મોટો શું થયો જે, હું બેડુ તુંને હાથ. મુ૦ ૨
 નંદના નામમાં એવડો અલ્યા, શો ગરી ગયો માલ;
 આ આંખે મે એને દીઠો, ગાયો ચારતો કાલ. મુ૦ ૩
 તીખા ખોલા આજ તુને, કરીશ હું હેરાન;
 હાથ વળામણ આવ ચોરો, પછે થા મારો ભગવાન. મુ૦ ૪
 ગોકુલ ગામની ગોપીયુંને, અલ્યા તે મનાવી હાર;
 પ્રદ્ધાનનંદ કહે કોય મળી નથી, હું જેવી તુને નાર. મુ૦ ૫

પદ ૨૨૦૫ મું.

જાણું છું તુને જુઠડી, એલી ખોલ માં ઝાઝુ રે; ટેક.
 અંગ ભર્યું અવળાધથી, તારુ રોમ ન સાજું રે. એ૦ ૧
 માણસની પેઠે દાણ માંગ્યું, મેં તુજ પાસે બહુ વાર;
 વાતમાં તું સમજી નહી, તુંને લાત તણો અધિકાર. એ૦ ૨
 કરગરીને મેં કહ્યું જે, દે અમારું દાણ;
 નારી મૂરખ ઢાલ નગારુ, કુટયુજ આવે કામ. એ૦ ૩
 મેં જાણ્યું મારા લોકની છોડી, ક્યાં દેખાડુ ત્રાસ;
 તું સુધી બળમાં ભરાણી, કરવા માંડી હાસ. એ૦ ૪
 સારી પેઠે શીખામણ આપી, મેલીશ પાછી ઘેર;
 પ્રદ્ધાનનંદ કહે બેને ઉભી, થાશે લીલા લેહેર. એ૦ ૫

પદ ૨૨૦૬ મું.

છોટા ખોટા છોકરા, શીખ્યો વાત મોટી રે; ટેક.
 વેગળો રહેજે મુજથી, નહીં તો ખાઇશ સોટી રે. શી૦ ૧
 હું તો તારા લોકની છોડી, તું મારો સરદાર;
 કંસ બિચારો ક્યાંઈ જાશે, હવે મેલી રાજદાર. શી૦ ૨
 પ્રાક્રમ ન મળે પીડમાં, ત્યારે બોલ મોટે શું હોય;
 ત્રણ ભુવનમાં નથી મુને, લૂટવાવાળો કેય. શી૦ ૩
 દાણ નહીં આપું દોકડો, આમે ખોટી થાઇશ કામ;
 તું મુને અલ્યા ત્રાસ દેખાડીને, રહીશ કેને ગામ. શી૦ ૪
 હું તારાં હલાણુ જોઈને, બાણું છું મનમાંથી;
 બ્રહ્માનંદ કહે મોડું વેહેલું, નહને સારુ નાંય. શી૦ ૫

પદ ૨૨૦૭ મું.

છોકરી તારા મનમાં, તું તે શું જાણુ છે રે; ટેક.
 બોલતાં ચાલતાં વાતમાં, તું અહંકાર આણુ છે રે. તું૦ ૧
 તુંકારો દઈ બોલિયે તેને, જે હોય પોતા તોલ;
 મુજ આગે તું શા લેખામાં, બોલછ આવા બોલ. તું૦ ૨
 મારો મહિમા બ્રહ્મા જાણુ, શિવ જાણુ કે શેષ;
 નારદને સનકાદિક જાણુ, ઈન્દ્ર જાણુ કાંઈક લેશ. તું૦ ૩
 હું સારુ તો તપ કરે કંઈ, જોગી વનમાં જાય;
 આસનથી ઉઠે નહીં નીત, બેઠા ધ્યાન લગાય. તું૦ ૪
 તુજને ક્યાંથી શુદ્રની છોડી, બોલવું મારે સાથ;
 બ્રહ્માનંદ કહે તે ભરી અલી, આલ સગાથે બાથ. તું૦ ૫

પદ ૨૨૦૮ મું.

મારગ જાને મુજથી, તારે કામ શું છે રે; ટેક.
 બળમાં આવો શાને બોલે, સાદ ઉચે રે. તા૦ ૧
 તું રુડો તો નંદને રુડું, ભુંડો તો નંદનાં ભાગ્ય;
 વનમાં આવી વાટમાં ઉભો, તારે મારે શો લાગ. તા૦ ૨
 અમે તે જાતનાં ગુજર કહાવીએ, તું જાતે આહીર;
 સૌ રાજની વાડમાં રહીયે, શાને તાણુછ ચીર. તા૦ ૩
 કહું છું અલ્યા મેલ કેડો, છેડો મારો છોડ;
 દાણુને નામે દોકડો નાપું, કરને ચાળા ફોડ. તા૦ ૪

તું કહે છે હું સૌને સ્વામી, એ મોટું અંધાણુ;
બ્રહ્માનન્દ કહે પોતે પોતાના, તું કરે વખાણુ. તા૦ ૫

૫૬ ૨૨૦૯ મું.

જો વીચારીને ગુજરી, તારી જાત ખોટી રે; ટેક.
કામ તો તારાં અતિ મોટાં, દીઠામાં છોટી રે. તા૦ ૧
રંગ ભરી અતિ છે રૂપાળી, સુંદર દીલે સાજ;
જે જોઈએ તે છે તારે પણ, એક મળે નહીં લાજ. તા૦ ૨
હું કેને રહું વાસ એલી, સૌ રહે મારે રહેવાસ;
તારા આપ સરીખા મારે, બેઠા વાઢે ઘાસ. તા૦ ૩
તું કહે છે હું દાણુ ન આપું પણ, લઈશ બ્યાજ સહિત;
કુણુ મુને ભુંડો કહેશે, અલી લેતાં મારી રીત. તા૦ ૪
તું પાસેથી મેં ધારી છે, ધન લીધાની ધાંખ;
બ્રહ્માનન્દ કહે હું ડર નહીં, એમ ચડાવે આંખ. તા૦ ૫

૫૬ ૨૨૧૦ મું.

બુઢો જાને વાટમાં, આહીં કોણુ બોલાવે રે; ટેક.
કપટી છોરા કુડીયા, તુને લાજ ન આવે રે. આ૦ ૧
તું સરીખો દીકરો જોઈને, ન્યાલ થયો હવે નંદ;
સાંજ સવારમાં ઘર ખોવાનો, તે માણ્યો છે કંદ. આ૦ ૨
અમને તું ન ઓળખે, અમે નાત તણાં સરદાર,
તારા આપ સરીખા મારે, પાડાના પાનાર. આ૦ ૩
મુને તો દીઠી લાજ વીનાની, તું તો લાજનો કોટ;
પરનારીનાં બુવે પગેરા, એ તારે નહીં ખોટ. આ૦ ૪
હું ડર નહીં તુજથી શાને, કાઢછ આંખું રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે મહી ન આપું, સાટે ઢોળી નાખું રે. આ૦ ૫

૫૬ ૨૨૧૧ મું.

એવાં એવાં વેણુ સુણી, વહાલો હસવા લાગ્યા રે; ટેક.
હેત કરી હૈંડામાં લીડી, આવી આઘા રે. વ૦ ૧
રીસ ટળી ને રીઝ થઈ, રાણી રાધિકા સાથે રે;
બહુ પ્રકારે બોલાવી, હસી આલી હાથે રે. વ૦ ૨
પાથે લાગી પ્રેમદા, હેતેશું હરિને રે;
પ્રેમથી ઝાઝું મહી પાથું, મનુવાર કરીને રે. વ૦ ૩

કહાને કહ્યું તે રાધીકા કીધું, રાધા કહ્યું તેમ કહાન,
ગુણવંતે ગોપીને કીધી, રસમાંહી ગુલતાન. ૧૦ ૪
આનંદ વાધ્યો એક થયાં, પ્રીતમ પ્યારી રે,
ભેડ રંગીલી ઉપરે, બ્રહ્માનંદ વારી રે. ૧૦ ૫

પદ ૨૨૧૨ મું-રાગ કેરબા.

પનિયાં ભરનહો પ્યારે, પનિયાં ભરનહો પ્યારે. ટેક.
મગ વિચ આય ખડે મનમોહન, કહા મનમાંહીં વિચારે;
ક્યું તુમ એસી અટક કરત હો, નહીં કછુ રાજ તુમારે. ૫૦ ૧
નિત્ય નિત્ય આયકે છેડ કરત હો, યા જમુનાકે આરે;
નંદખાવાકો કરજ માગનો, નહીં કછું પાસ હમારે. ૫૦ ૨
હમ જાનત તુમ જેસે જગમેહી, કોઈ ન આન ઠગારે;
જેસે બાહર શ્યામ દિખાત હો, તેસે અતર કારે. ૫૦ ૩
એ કૃત તુમરો રહે ન છાનો, માનો નદદુલારે;
બ્રહ્માનંદ કહે જસોમતિકું, સખ કહેગે વિસ્તારે. ૫૦ ૪

પદ ૨૨૧૩ મું.

કહાન ફેરી ગગરીયાં મેરી, કહાન ફેરી ગગરીયા મેરી. ટેક.
જસોમતિકુ મીલ કહત ગ્વાલની, સુંન મૈયા ચિત્ત દેરી,
ગેલ પર્યો અખ લાલ તિહારો, બ્રજ કેઈ ભાત વસેરી. ૬૦ ૧
ધરમે આયકે બોલત ગારી, રોકત ટોકત શેરી;
વનમે જાઉ તો છોરા લેકે, આય લેતહે ઘેરી. ૬૦ ૨
જમુના નીર ભરન નહિ દેવે, કરત હે રાર ઘનેરી;
યાકે ડર ગોકુલ તજિ જૈહું, સુંન મૈયા સું તેરી.* ૬૦ ૩
વાતનસે કરી રાર છુઝાઈ, ગોપી ગીરધર કેરી;
બ્રહ્માનંદ કહે નદ રાની, હરિ મુખ દેખી હસેરી. ૬૦ ૪

પદ ૨૨૧૪ મું.

હરિ નાહક જોર ન કીજે, હરિ નાહક જોર ન કીજે. ટેક.
બહુત અબેર ભઈ મનમોહન, સાસુ નણદ મોરી ખીજે;
જોર જોરાર્ધએ દાન મહીકે, લેનો હોય સો લીજે. ૬૦ ૧
કબકે દાની ભયે તુમ પ્યારે, નઈ રીત ન કરીજે;
પૈસો ટકો ન પાસ હમારે, પાવે સો મહી પીજે. ૬૦ ૨

નહિ રાજા તુમ કોઉ દેશકે, સમજ વિચાર કહીજે,*
દાન છેડકે નહ મહુરકી, ગૌવનકું ચારીજે. હ૦ ૩
હમ તમરી પરવાહુ ન રાખે, નૃપકે વાસ વસીજે,
બ્રહ્માનંદ કહે રહો છાને, દાન નહી હમ દીજે. હ૦ ૪

પદ ૨૨૧૫ મું.

હરિકું રાધે નાચ નચાવે, હરિકું રાધે નાચ નચાવે. ટેક.
પાવનમેં નેપુર કરી દીને, કર ચુરી ઠહુરાવે;
મીલકે જુથ સમે વ્રજનારી, લાલકુ ખ્યારી બનાવે. હ૦ ૧
કછનિ કંબરીયાં દૂર બહાયકે, લે લેંધો પહિરાવે;
પાઘ ઉતાર ઓઢાઈ ચુંનરીયાં, નેનન કાજર લગાવે. હ૦ ૨
માંગ સમાર લાલ દે બિંદી, કર ગ્રહી તાલ શીખાવે;
રાધે રાધે કહાન કહાન કહી, નચવત તાન મીલાવે. હ૦ ૩
રૂપ બનાય લગાયકે ધુધટ, જસોમતિપે લે જાવે;
બ્રહ્માનંદ કહે તેરે સુતકું, એહિ કુવરી પરનાવે. હ૦ ૪

પદ ૨૨૧૬ મું-રાગ પરજ.

અમે કહો વ્રજમાં કેમ રહીયે, મૈયાં રે તારો લાલ અટારો. ટેક.
રાત દીવસ મારી કેડ પડ્યો છે, અમે કેટલુંક આવીને કહીયે. મૈં ૧
ચોરી કરે મારા ઘરમાં છાનો, તો દહાડીનું દુઃખ કેમ સહીયે. મૈં ૨
જેલ કરે જમુનાજીને આરે, તો આવી બાજે મારે મહીયે. મૈં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ગોકુલ મેઘી, કહો તો મથુરામાં જઈયે. મૈં ૪

પદ ૨૨૧૭ મું.

મારી આજ કરે શીદ આવી, એને રે તમે વારો જશોદા. ટેક.
પાણીડુ ભરતા પાલવ ઝાલે, છાંની વાત નહિ છાવી.† એં ૧
મારગ જાતાં મહીડુ લૂટે, છોરાને સાથે બોલાવી. એં ૨
તમારી આજે સાચો થાવા, વાતુ કરે છે બનાવી. એં ૩
બ્રહ્માનંદતણે એ વહાલે, અમને તે હાર મનાવી. એં ૪

પદ ૨૨૧૮ મું.

બેઈ મૂર્તિ મનોહર તારી, માવારે મારાં નેણું લોભાણું. ટેક.
પાઘડી ઉપર શોભે છે, નવલ કલગી અતિ સારી. માં ૧
હેત કરી હૈડા ઉપર રાખુ, પેહિરાવું મોતીનિ માળા ભારી. માં ૨

* “રહીજે” ઇતિ પાઠાતર † “પાઉનમેં” ઇતિ પાઠાતર અર્થ પગમા ‡ આ વાત
કઈ ક્ષપી કે એકાતની નથી પણ બધાને ચાહત છે

બ્રહ્માનંદકાવ્ય.

અતિ શોભે છાતિ ઉપડતિ, ચાલ જગતથી ન્યારી. માં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સરવસ લધને, તમપર નાખું વારી. માં ૪

પદ ૨૨૧૯ મું.

તારી લાવણ્યમાં લેવાણી, વહાલારે મારા નવલ વિહારી. ટેક.
મૂર્તિ મનોહર જોધને તારી, ભૂલી હું ભરવુ પાણી. વ૦ ૧
પૂરણ ચંદ સરીખુ મુખડું, બુકુટિમા ભરમાણી. વ૦ ૨
છોગલિયે ચક્રચૂર થઈ છુ, ડોલરીયા વ્રજ દાણી. વ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોધ તારાં નેણાં, વેણાંમા વેધાણી. વ૦ ૪

પદ ૨૨૨૦ મું-રાગ જગલો.

દેખરે સખી યહ નહકો છોરો, ધતઉત ડોલત બોલત ગારી. દે૦ ૧
મે જલ જમુના ભરન ગઈતી, સખ મિલી સગ લિયે વ્રજનારી. દે૦ ૨
આય અચાનક મગ વિચ ઠાડો, બાંધ્યાં મરોરકે ચુનર ફારી. દે૦ ૩
મસ્ત ભયો કછુ કહેણુ ન માને, લોક લજ્જા સખાહિ ધને ટારી. દે૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કર પકરત, ઝગરત જોર જનાવત ભારી. દે૦ ૫

પદ ૨૨૨૧ મું.

બરજ રહિ બરજયો નહિ માનત, ગેલ પયોં મેરે નંદુલારો. બ૦ ૧
મગ બિચ આય કરત મન ભાયો, રોકત ટોકત સાંજ સવારો. બ૦ ૨
ઝગરત હે નીત જોર જનાયકે, આયકે બંધ કરે જલ આરો. બ૦ ૩
લોક લજ્જા મરજાદ ન માનત, જાનત શક નહિ મતવારો. બ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કહાં વસીયે, ગેલ ન છોરત કહાનક કારો. બ૦ ૫

પદ ૨૨૨૨ મું.

કાહેકું જોર જનાવત છોરા, રોકી તેરી મે તો નાહિ રહુંગિ. કા૦ ૧
નિશદીન છોરહિ કરત હમારી, ગારી તેરી અબ મે ન સહુંગિ. કા૦ ૨
તેય પકર દરબાર લે જાઉ, કરસે મુરલિયાં મેં બેય લહુંગિ. કા૦ ૩
માટ લિયે શિર દુધ દહીકે, વાટ રુ ઘાટ નિશક વહુંગિ. કા૦ ૪
બ્રહ્માનંદ જસોમતિ માતકુ, જાય ઘરુ સખ બાત કહુંગિ. કા૦ ૫

પદ ૨૨૨૩ મું.

જમુનાકે તીર મેં આજ સખીરી, નીર ભરન ચલ ગઈતી અકેલી. જ૦ ૧
અંગપર ચુનર નવરંગ ચોઢકે, સગ ન દુસરી કોહિ સહેલી. જ૦ ૨
મોર દંધ ગ્રહકે મેરી બાંધ્યાં, ફોર દંધ જલ હેલ ભરેલી. જ૦ ૩
મગ વિચ રાકકે મન મસ્તાને, નંદકે કહાન હેરાન કરેલી. જ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે યહ લરકે, મનકો ભાયો કરકે મોય મેલી. જ૦ ૫

પદ ૨૨૨૪ મું-રાગ જંગલો.

કુન દેખાવે પ્યારા, છેલા નટવર નંદદુલારા, સલુના કું ૦ ટેક.
 યા કારન મે ફીસ્ત દીવાની, જીવન પ્રાણ હમારા. સં ૧
 મોર મુગટ પીતાંબર પેરે, નેન કમલ વશીવારા. સં ૨
 જલમે પેઠ નથ્યો અહિ કાલી, જીન ગોવરધન ધારા. સં ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ દરસ વિન વ્યાકુલ, પ્રેમ કાંસ ગલ ડારા. સં ૪

પદ ૨૨૨૫ મું.

મત રોકો હો કહાના, તુમ છેલ ભયા સો હમ જાના, ડગર મત ૦ ટેક.
 મેં જલ જમુના ભરન જાતહું, કયું તુમ કરત હેરાંના. ડં ૧
 લાજ મરજાદ કછું નહિ જાનત, જોર ભયા મસ્તાના. ડં ૨
 બડી બડી ખાત કહત હો મુખસે, દેખતમેં હો નાના. ડં ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે કહું સાચિ, ચૂપ કરકે રહો છાના. ડં ૪

પદ ૨૨૨૬ મું.

જીન બોલો હો ગારી, છેલા છાડો હો ગેલ હમારી, મોહન જી ૦ ટેક.
 જખ દેખુ તખ જમુનાકે તટ, ઠાડે સાંજ સવારી. મો ૧
 ગ્વાલ બાલ સગ લે નીત આવત, ધૂમ મચાવત ભારી. મો ૨
 માત જશોદાકે ઢીંગ બકર, કહુંગી મેં વાત તિહારી. મો ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે કીત જધયે, પ્રેમ કાંસ તુમ ડારી. મો ૪

પદ ૨૨૨૭ મું.

કયું કરતા વે જોરા તે તો, નંદ મહરકા છોરા, નાહક કયું ૦ ટેક.
 ગેલ પયોં મેરી ધત ઉત ડોલત, બોલત વચન કઠોરા. ના ૧
 વાટ ઘાટ મેરી છેડ કરતહે, નિર્લજ નિપટ નિઠોરા. ના ૨
 જોલ કરત આરે જમુનાકે, ઠાડો હે નિશ ભોરા. ના ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે ચલ સીધા, દાવ લગત નહિ તોરા. ના ૪

પદ ૨૨૨૮ મું-રાગ જંગલો.

ગાગાર્યાં મોરી ફેરીરે, ગાગરીયાં મોરી ફેરી, ઘનશ્યામરે શુમાની. ગા ૦ ટેક.
 સુદર તન ચંદન ખોર કીયે, ગજ ચલત ચાલ મસ્તાની. ગા ૧
 સગ ગ્વાલ બાલ દશ વિશ લીયે, મુખ કહત વાત તોફાની. ગા ૨
 નિત્ય સાંજ સવાર હેરાન* કરે, મગ રોકત હો કર દાની. ગા ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે શક નહી મનમેં, અહી લેત આય પહેચાંનિ. ગા ૪

* ‘‘જેરાન’’ એવો પાઠ પહેલી આવૃત્તિમા છે.

૫૬ ૨૨૨૮ મું.

મે કોસે કહું બતીયાં રે, મે કોસે કહું બતીયાં, મોરી બાંધયાં મરોરી. મેં ૦ ટેક.

મે જાત સખી મહી બેચનકુ, મોય પકર લઈ ઈન દોરી. મેં ૧

મુરકાય ગઈ ચુરીયાં સજની, ગલ માલ મનોહર તોરી મેં ૨

નહી લાજ રખત ડર લોકનકી, નહી માનત કછુ બરજેરી. મેં ૩

બ્રહ્માનંદ કહત ઇન મોહનને, મોકુ બહુત કરી નહી થોરી. મેં ૪

૫૬ ૨૨૩૦ મું.

મે તુમસે કીયા નેરા રે, મે તુમસે કીયા નેરા, મેરા નવલ વિહારી. મેં ૦ ટેક.

મે નટવર તુમસે નેહ કીયા, કુલ લોક લાજ વીસારી. મેં ૧

સુખદેન મનોહર શ્યામજિયા, છળી અધિક લગત મોય ખ્યારી. મેં ૨

નેનનમે રાખું જતન કરી, જ્યું અહી રાખે મની ધારી. મેં ૩

બ્રહ્માનંદ કહે નટવર રૂપ લખી, તન ધન મન ડારત વારી. મેં ૪

૫૬ ૨૨૩૧ મું.

શ્યામજિયે ચિત્ત ચોયોં રે, શ્યામજિયે ચિત્ત ચોયોં, મેરા મોરલી બજાઈ. શ્યાં ૦ ટેક.

મે સુતીથી સુખસેજ સખી, નિજ નવલ ભુવનકે માંઈ. શ્યાં ૧

વ્યાકુલ મોય કીની વસરીયાં, ધૂની સુનત ઉઠી અકુલાઈ. શ્યાં ૨

કછુ મત્ર ભરી થહ મોરલિયાં, સુની શ્રવન રહ્યો નહી જાઈ. શ્યાં ૩

બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ વિહારી જ્યું, કરી સાન તાન સુખ ગાઈ. શ્યાં ૪

૫૬ ૨૨૩૨ મું—રાગ જંગલો.

નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરૈયા, નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરૈયા. ટેક.

ગ્વાલ બાલ સખહી સગ લીને, વનમેહી ધેન ચરૈયા. કં ૧

મે જમુના જલ ભરન ગઈતી, કોઈ ન સગ મનૈયા. કં ૨

આય અચાનક મગ બીચ ઠાકો, કછુ મોય વાત કહૈયા. કં ૩

મોરલી સુનાય મગન કરી ડારી, બ્રહ્માનંદ સુખ દૈયા. કં ૪

૫૬ ૨૨૩૩ મું.

નવલ શુમાની ભરન દે પાની, નવલ શુમાની ભરન દે પાની. ટેક.

જમુનાકે તટ આય જહુપતિ, તુમ હોય બેઠે દાની. શું ૧

તેરે કાજ નણુંદ મોય ઝગરત, સાસુ ફીરત રીસાની. શું ૨

ઘોર કોઈ નહી વસતહે વ્રજમે, એક મોકું પહીચાની. શું ૩

બ્રહ્માનંદ કહે મીઠે તરૂકી, મૂર લેવત હો તાની. શું ૪

૫૬ ૨૨૩૪ મું.

શ્યામ સહુના ફર ન હુના, શ્યામ સહુના ફર ન હુના. ટેક.
મોહન લાલ પીયા તેરી મૂર્તિ, દેખી ચડત રગ ફના. સં ૧
પ્રાણુવન રગ મહોલ પધારો, કરીહુ ફૂલ ખીંચના. સં ૨
રેખે લાલ મનોહર નીકી, લાલ કમલ દગ ફના.* સં ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી છળી બીન, સખ જગ લગત અલૂના.† સં ૪

૫૬ ૨૨૩૫ મું.

મૂર્તિ તિહારી લગતહે ખ્યારી, મૂર્તિ તિહારી લગતહે ખ્યારી. ટેક.
પેચદાર બંધી શીર પગીયાં, પહીરે હાર હબરી. તિં ૧
શોભિત સુંદર નવલ દુસાલો, અંગરખી ફૂલક્યારી. તિં ૨
એહી મૂર્તિકું દેખી અહોનિશ, મગન રહત વ્રજનારી. તિં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત તેરી છળીકો, ધરત ધ્યાન ત્રિપુરાસી. તિં ૪

૫૬ ૨૨૩૬ મું-રાગ ધોળા.

મારા મદિરિયામાં હેલી, રસનો રંગીલો;
નિત્ય આવે છોગલા મેલી, રસનો રંગીલો.
દેખંતાં ધોળે દહાડે, ૨૦ મુને સૂતી તુરત જગાડે. ૨૦ ૧
વળી અત્તર ચરચે અંગે, ૨૦ દૈ તાલી ગાવે સંગે. ૨૦ ૨
આભૂષણ સુંદર આણે, ૨૦ પેહેરાવી આપ વખાણે. ૨૦ ૩
સેથો ને માંગ સમારે, ૨૦ મારે નયણે કાજળ સાદે. ૨૦ ૪
ચાલે છે કાલો કાલો, ૨૦ છે બ્રહ્માનંદને વહાલો. ૨૦ ૫

૫૬ ૨૨૩૭ મું.

નયણુંની ચોટ નાંખે, છેલ છોગાળો;
આલિંગન કરવા ધાંખે, છેલ છોગાળો.
આવીને ઉપર વાડે, છેં રંગીલી વેણ વળાડે. છેં ૧
મારા મનની સરવે બાણે, છેં તક રાખી આવે ટાણે. છેં ૨
ધરનાને ખબર ન પાડે, છેં કરી લટકાં પ્રીત લગાડે. છેં ૩
મુજ પાસે છાનો આવે, છેં યોલાવી કંઠ લગાવે. છેં ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી છળીયો, છેં એકાંતે આવી મળીયો. છેં ૫

૫૬ ૨૨૩૮ મું.

શું બાણું તે શું કીધું, લાલ લટકાળા;
મારુ ચિત્ત ચોરીને લીધું, લાલ લટકાળા.

સૂણી વંશી વનમાં તારી, લા૦ મેઢ્યાં અહુ કાજ વીસારો. લા૦ ૧
 તારા મુખની માયા લાગી, લા૦ મારે ભવની ભાવટ ભાંગી. લા૦ ૨
 મન મોહ બંધાણુ મુજને,* લા૦ દેખી જીવું છું તુજને. લા૦ ૩
 તારાં લટકાં ખ્યારાં લાગે, લા૦ રહે આંખડીયાંને આગે. લા૦ ૪
 છે છબી અલૌકિક તારી, લા૦ જાયે અક્ષાનંદ અલિહારો. લા૦ ૫

પદ ૨૨૩૯ મું.

મુને એકલડી વન જાણી, નંદને નાનડિયે;

નિર્લજ થઈ ચુનડી તાણી, નંદને નાનડિયે.

કાંઈ મનમાં શંક ન કીધી, નં૦ સૌ મણુતાં ગાળી દીધી. નં૦ ૧
 ધીંગાધયે ચોડે ધાડે, નં૦ મુને રોકી ધોળે દાડે. નં૦ ૨
 ન કર્યાનુ સર્વે કીધુ, નં૦ ભેરાઈએ ગોરસ પીધું. નં૦ ૩
 મારી કચુની કસ તોડી, નં૦ વળી ઝાલી ખાંદ્ય મરોડી. નં૦ ૪
 અક્ષાનંદ કહે વારમવાર, નં૦ મનવી છે અમને હાર. નં૦ ૫

પદ ૨૨૪૦ મું.

મધુરે સ્વરે વેણુ વળવે, મોહન મરમાળો,

મારા દીલડાને ડોલાવે, મોહન મરમાળો.

મહા સુંદર મૂર્તિ દીડી, મો૦ લાવણુતા મુખની મીડી. મો૦ ૧
 રૂપાળો છે રંગીલો, મો૦ ચિત્ત ચોરે છેલ છબીલો. મો૦ ૨
 મુને હેત કરીને હરે, મો૦ ઘણુ હેત કરીને ઘેરે. મો૦ ૩
 ઘરનો ધંધો ભૂલાડે, મો૦ કરી લટકાં પ્રીત લગાડે. મો૦ ૪
 બેઈ અક્ષાનંદનો સ્વામી, મો૦ નિરખીને આનંદ પામી. મો૦ ૫

પદ ૨૨૪૧ મું.

નિત્ય નિત્ય જમુનામાં નહાતા, શ્યામ શોભો છો;

રંગ ગ્વાલીડાને રાતા, શ્યામ શોભો છો.

વળી વૃંદાવનની વાટે, શ્યા૦ ગ્વાલની ઘેરંતા ઘાટે. શ્યા૦ ૧
 વાછડલાં કેડે વનમાં, શ્યા૦ ગાવતા ગોપી જનમાં. શ્યા૦ ૨
 કૂલાંની માળા પેહેરી, શ્યા૦ મુખ મોરલી વાતા ગેહેરી. શ્યા૦ ૩
 ગાયુની રજના ભરીઆ, શ્યા૦ મોરોના પીછાં ધરીયાં. શ્યા૦ ૪
 અક્ષાનંદ પ્રીત વધારી, શ્યા૦ નિત્ય ગોકુલમાં ગિરિધારી. શ્યા૦ ૫

* “મનમોહન બવાણુ મુજને” એવો પાઠ પ્રથમ આવૃત્તિમાં છે. † “ચક્રી” એવો પાઠાતર છે પણ હસ્તલિખિત ગ્રેય પ્રતોમાં આ જ હોવાથી તે જ રાખ્યો છે ‡ “સૂર” ઇતિ પાઠાતર.

પદ ૨૨૪૨ મું.

લટકાળા તારે લટકે, મન મોહું છે;

વળી ચોળ કસુંબી પટકે, મન મોહું છે.

દેખી ફૂલડાંની ટોપી, મં અંગરખી નૌતમ ચોપી. મં ૧

સુંદર ફૂલડાંને તોરે, મં વળી કેડોને કહોરે. મં ૨

સુંથણુલી સુંદર ભાળી, મં દીસે છે અતી રૂપાળી. મં ૩

મનમોહનજીની વાતે, મં રઢ લાગી દીન ને રાતે. મં ૪

વળી આંખ્યુને ઉછાળે, મં કહે અદ્વાનન્દ છોગાળે. મં ૫

પદ ૨૨૪૩ મું.

છોગાળાજીને સંગે, પ્રીત લાગી છે;

રસખસ થઈ નૌતમ રંગે, પ્રીત લાગી છે.

ફૂલાંની સુંદર માળા, પ્રીં તેણે લાગે રૂપાળા. પ્રીં ૧

કાનુમાં કુડળ લળકે, પ્રીં સોનેરી ફેટેા ઝળકે. પ્રીં ૨

એની મોરલડીને તાને, પ્રીં વળી સુંદર ભીને વાને. પ્રીં ૩

ગોવાળા સંગે ખેલે, પ્રીં વળી માથે છોગાં મેલે. પ્રીં ૪

કહે અદ્વાનન્દ ઠહાનુડો, પ્રીં હુદીયામાં લાગે રુડો. પ્રીં ૫

વિરહ વર્ણન.

૩૩૩૩૩૩૬૬૬૬૬૬૬૬

શ્રી સ્વામિનારાયણનાં વિરહનાં પદો.*

પદ ૨૨૪૪ મું—રાગ ગરબી

ગોકુલથી ગિરિધર રે, મથુરા જઈ રહ્યા;	
કાગળ કોઈ નાઓ રે, બહુ દીન વીતી ગયા.	૧
તેણે દાઝે રાધા રે, જળે બહુ અંતરમાં;	
બહારે સુખ નાવે રે, ન રહેવાયે મહિરમાં.	૨
મહડાંની ઝાળે રે, લાચું તન બળવાને;	
મનડુ અઠળાયે રે, કે મોહન મળવાને.	૩
વાલમ વીસર્યાની રે, પીડા નથી સેવાતી;	
તે દુઃખની મારી રે, ભરી આવે છાતી.	૪
ચિત્તડામાં ચિતા રે, કે અગ ઉતાપ ઘણો;	
હૈડામાં મોઠો રે, તાપ વિયોગ તણો.	૫
બ્રહ્માનંદ મહ દાઝે રે, રહી છે સીજીને;	
પોતાનાં દુઃખની રે, વાતુ કહે બીજીને.	૬

પદ ૨૨૪૫ મું.

સુણ સજની જેનો રે, પીયુ પરદેશ ગયો;	
તે અબળાને અંતર રે, કે શોક સમુદ્ર થયો.	૧
દીવસમાં તેને રે, કે ભોજન કેમ ભાવે;	
રાત્રીમાં સુતાં રે, કે નિદ્રા નવ આવે.	૨
વસીયા જઈ વાલમરે, હેલી પરદેશે;	
થયાં દરશન દુર્લભરે, મેળાપ ન સંદેશે.	૩
મંદિરીઆ માંહી રે, નથી હવે રહેવાતું;	
મહ તાપનુ દુઃખડુ રે, કોઈને નથી કહેવાતું.	૪
ખાલી સેજ પીયા વીના રે, કે દાઝે કાળજીયું;	
વાલમવીછડ્યાનું† રે, કે દુઃખ દીલમાંથી થયું.	૫

* આમા સ્વામિનો પ્રેમ સર્વોપરી પ્રલક્ષ થાય છે † “વિહુર્યાનું” ઇતિ પાઠાન્તર.

મહડાની દાઝી રે, કે નાર પોકાર કરે;
અદ્વાનન્દ અતિ વ્યાકુલ રે, કે નયણે નીર ઝરે. ૬

૫૬ ૨૨૪૬ મું.

ઝેઠી ગોખ અટારી રે, પીયા પથ ઝાંખે છે,
નેણે ઝડ લાગી રે, નીશાશા નાંખે છે. ૧

પ્રીતમ પથ જોતાં રે, કે ખોઈ મે આંખડલી,
શુ કહું તુને અદ્વા રે, ન દીધી પાંખડલી. ૨

રસ હાસ સંભારું રે, કે પ્રીતમનુ મુખડુ;
તેણે દીલ દાઝે રે, કે વાધે છે દુઃખડું. ૩

વાલમના મુખની રે, કે સાલે વાતડલી;
થઈ વજ સરીખી રે, ન ફાટે છાતડલી. ૪

નિરંતર ડોલે રે, કે જીવ પીયા પાસે;
પાંજરડું રહ્યું છે રે, દરશનની આશે. ૫

વાલમ મહ બાણે રે, ગયા છે મારીને;
અદ્વાનન્દ કહે જીવે રે, કે સુરત સભારીને. ૬

૫૬ ૨૨૪૭ મું.

એ કપટીની વાતુ રે, ન બાણી આગળથી;
બાઈ કોઈકનાં ઠાર્યા રે, મુને મેલી બળતી. ૧

મુજને વીસારી રે, ખ્યારી કરી બીજીને;
દુઃખના દરીયામાં રે, રહી છું ભીંજીને. ૨

કેહેવાનું બીજું રે, કે ત્રીજું કરવાનું;
એને લક્ષણ પડીયું રે, બીજે ઘરે ફરવાનું. ૩

હૈડામાં હુન્નર રે, કે એને બહોત ભર્યા;
પેલી પ્રીત કરીને રે, એણે મારા પ્રાણ હર્યા. ૪

ગયા મહ વશ મુને રે, કે ઉભી મેલીને;
સોહાગણ કીધી રે, કોઈ અલખેલીને. ૫

કોઈને વશ થઈને રે, પીયે સુધ વીસારી;
અદ્વાનન્દ મહડાને રે, કે બાણેથી મારી. ૬

૫૬ ૨૨૪૮ મું.

કોઈથી હુશી ખેલે રે, કે કોઈથી ઉદાસ ફરે;
કે કોઈથી રહે છેટે રે, કે કોઈ ઘરે વાસ કરે. ૧

જેટલી મુખ બોલે રે, કે હેલી વાતડલી;
 તે સરવે જાણે રે, કે એની ઘાતડલી. ૨
 જીવવાને ઈચ્છો રે, તો કાને માં ધરજો;
 મરણું જેને વહાણું રે, હોય તો તે કરજો. ૩
 મુને દાહ દેઈ ગયા રે, બુઝ્યો કોઈના તનનો;
 કોઈ પાર ન પામે રે, સખી એના મનનો. ૪
 વાંકી એની વાતુ રે, વિચારમાં નવ આવે;
 જેને સમજાયે રે, તે સરવે તજી જાયે. ૫
 અમે શું લીધું રે, કે બીજીએ શું લીધું;
 અક્ષાનંદના વહાલે રે, કે કઠણ હૈયું કીધું. ૬

પદ ૨૨૪૯ મું.

પીયા મળવાંને કાજે રે, થઈ છુ દીવાની,
 મહુ અગ્નિ વ્યાપી રે, કે કેમ કરી રહી છાની. ૧
 ગૃહમાં જપ નાવે રે, કે આતુર થઈને ફરુ,
 બાઈ બળવાનુ રે, કે શો ઉપાય કરુ. ૨
 પથી એક સદેશો રે, કે કેહેજો પ્રીતમને;
 એવી કરવી નહોતી રે, કે ઘાતડલી અમને. ૩
 ભેટ્યા વીના ભુધર રે, કે આ તનડુ ટળશે;
 મુજને મારીને રે, કે તમને શું મળશે. ૪
 જે દહાડાથી ગયા છો રે, કે પીડા તે દીનની,
 કુણું જાણે વાલમ રે, કે વાતલડી મનની. ૫
 મહુને વશ થઈ છું રે, હવે નથી રહેવાતું;
 અક્ષાનંદ કહે હુખડુ રે, કે કેને નથી કેહેવાતું. ૬

પદ ૨૨૫૦ મું.

કેતો વેલા આવી રે, કે દરશનિયાં દેજો;
 કેતો જેમ તેમ કરીને રે, કે તેડાવી લેજો. ૧
 જીવાડવા ઈચ્છો રે, તો વાનું એક કરો;
 નહીં તો વાલમજી રે, કે જાશે જીવ ખરો. ૨
 મુને મહુને બાણે રે, ગયા છો મારીને;
 કેને આગે જાઈને રે, કહું પોકારીને. ૩
 એ પીડાની વાતુ રે, સસારથી ન્યારી છે*;
 એપડાં ન લાગે રે, કે વેદના ભારો છે†. ૪

* “રે” પાઠ પ્રથમ આવૃત્તિમાં છે † “ઉખધ” એવો પાઠાતર છે ‡ “રે” એવો પાઠ પ્રથમ આવૃત્તિમાં છે

વિરહી જનની પીડા રે, વિરહી જનજાણે રે;
કે જાણે મેરમ રે, મારી જેને બાણે રે. ૫
જેણે બાણ જ માર્યું રે, તેથી પીડા ટળશે;
પ્રહ્લાનંદ તો જીવે રે, જો વાલમજી મળશે. ૬

૫૬ ૨૨૫૧ મું.

જો કોઈ વધાઈ રે, દીધે મારા નાવતણી;
તો જાણુ જીવાડી રે, કે દીધી મોજ ઘણી. ૧
પીયા મળવાને કાળે રે, કે અતર આતુરતા;
આ આંખે દેખુ રે, કેદી લટકાં કરતા. ૨
દુખડાંની આળે રે, કે બાહર માહી બાળી;
તે જાણે સાંધ્યાં રે, કે નારી મેહવાળી. ૩
જેવો મહુની પીડા રે, તેવી નહીં ભાલાની;
સાંભરતાં સાલે રે, કે વાતડી વહાલાની. ૪
જડી છુટ્ટી કે એલમ રે, તેથી નવ ફેર પડે;
પ્રીતમની પીડા રે, કે દીન ને રેણુ નડે. ૫
પ્રહ્લાનંદ કહે વેદના રે, કે અદકી તીર થકી;
જાણે મીનને નાંખ્યું રે, કે છેટે નીર થકી. ૬

૫૬ ૨૨૫૨ મું.

જેમ ચઢ વીનાનો રે, ચકોર દુઃખી મનમાં;
ફરે દરદનો માર્યો રે, કે વ્યાકુલ વનવનમાં. ૧
એમ મહુની પીડા રે, કે જેને ઉર વ્યાપે;
તનડાને બાળે રે, કાળજડુ કાપે. ૨
ખીજું કાંઈ દીલમાં રે, કે ગોઠે નહીં તેને,
પ્રીતમ પરદેશે રે, કે મહુ વાધ્યો જેને. ૩
વિજેગની વેધી રે, કે જીવે કેઈ રીતે;
ચિત્તડું ચોરાણું રે, કે ગિરિધરને ગીતે. ૪
મહુવતી નારી રે, કહે કેને વાતડલી;
અખળા એકલડી રે, જાણે કેમ રાતડલી. ૫
રાકી કેમ કરી રાખુ રે, નેણુંનાં પાણીને;
પ્રહ્લાનંદનો વહાલો રે, નાવ્યા શું જાણીને. ૬

૫૬ ૨૨૫૩ મું—રાગ ગરબી.

વહાલા અમ સાથે રે, અલખેલ આંટી રાખો છો;
તમે વઢવા જેવાં વેણુ, ફરે રહી દાખો છો. ૧

વારી બીજે ઘર બલવંત, પ્રગટ બીરાજે છે; ૨
 કહાના આવતાં અમ પાસ, શાને લાજે છે.
 વહાલા પેહેલાં હરીયા પ્રાણ, પ્રીત લગાડીને; ૩
 પછે મેલ્યાં તમે માવ, ડાળાં પાડીને.
 તમે અણુભણ્યાંને સાથ, જોરે જોરે બોલો છે; ૪
 વીન તેજ્યા તેની કેડ, ડાઘા ડોલો છે.
 વળી શીખ્યા જાડુ શ્યામ, મનડુ હરવાનું; ૫
 તમને લક્ષણ પડીયું લાલ, પર ઘર ફરવાનું.
 વારી બ્રહ્માનંદના નાથ, મનડે ભાવો છે; ૬
 વહાલા છેટે રહીને શ્યામ, શું લલચાવો છે.

પદ ૨૨૫૪ મું.

તમે કામણુગારા કહાન, કામણુ જાણો છે, ૧
 રૂડી મોરલડોની તાન, ચિત્તડા તાણો છે.
 બીજે છોગા મેલી છેલ, નિત્ય પધારો છે, ૨
 અમને છેટે રહીને શીદ, મેહિણાં મારો છે.
 વારી કોઈને ઘેર જાઈ નાથ, ખાંતે ખેલો છે; ૩
 વહાલા નવા કરો છે નેહ, જીનાને મેલો છે.
 તમે પાડોશણુને પાસ, નીશ દિન રહોછોજી; ૪
 આવી અમ આગે અલબેલ, કુડું કુડું કહોછોજી.
 જાણ્યાં જાણ્યાં તમારાં કામ, જાહૂગારાજી; ૫
 તમે ધૂણું ગોકુળ ગામ, છે ધૂતારાજી.
 આવા મુંઘા થયા છે માવ, અમ ઘર આવતાં; ૬
 બ્રહ્માનંદ કહે બીજા કેડ, ડોલો ગાવંતાં.

પદ ૨૨૫૫ મું.

તમે શું સમજીને શ્યામ, આડા આવો છે, ૧
 વારી એકલડાં વનમાંહીં, શીદ બોલાવો છે.
 મારે માથે મહીના માટ, જો જો ફેડતા, ૨
 તમે નીશ દિન નવરા નાથ, ડોલો દોડતા.
 આવી બાજો મા અલબેલ, વાટે વેહેતાને; ૩
 વહાલા ઝાઝી થઈ છે વાર, અમને સહેતાને.
 જ્યારે મુખડાંની મહારાજ, ગાળ્યો સાંભળશો, ૪
 ત્યારે સમજીને તતકાળ, વહાલમજી વળશો.

તમે સુધા થયા છો છેલ, હમણા શ્યામળીયા;
વહાલા છળ કરવા અમ સાથ, શીખ્યા છો છળીયા. ૫
માનો પ્રદ્ધાનન્દના નાથ, એમાં નહી સાર;
તમે ખાઈને થયા છો ખુબ, મહી માંખણ માર. ૬

પદ ૨૨૫૬ મું.

ઓરા આવોને નહજના લાલ, કાંઈ* કેહેલુ છે;
મારે એકાંતે તમ પાસ, રસીયા રેહેલું છે. ૧
તમે લટકે વળડી વેણુ, મનડું મ્હોવાને;
સુણી આવી છુ અલબેલ, મુખડું જોવાને. ૨
મુને લાગે છે પ્યારી લાલ, મુખની વાતલડી;
તમને મળવા કારણ માવ, હરખે છાતલડી. ૩
વાહલા તમ વાના ત્રિભુવનરાય, પળનથી રેહેવાતું;
તમે છેટે રહો છો શ્યામ, તે દુઃખ નથી સેહેવાતું. ૪
મારુ મન લોભાણુ માવ, માને નહીં ખીજે;
કહાના આવોને એકાંત, ગોઠડવી કીજે. ૫
વારી પ્રદ્ધાનન્દના નાથ, દુખડાં કાપોને;
વહાલા મેર કરીને મોરાર, દરશન આપોને. ૬

—*—*—*—

વ્રહમંગળ.

પદ ૨૨૫૭ મું.

જાકા પીયા પરદેશ, દુખી સોઈ કામની;
લોજન દીન નહી લાય, નીંદ નહી જામની. ૧
પ્રોતમ વસે વિદેશ, સંદેશ ન આવહી;
ગૃહમે રહ્યો ન જાથ, વ્રહ સતાપહી. ૨
પીયા વીના ખાલી સેજ, કલેજ જરત હે;
વ્રહકી દાઝી નાર, પોકારા કરત હે. ૩
એઠ અટારી ગોખ, પીયા પથ હેરહી;
નાખત નીપટ નીસાશ, નેણુ ઝર લે રહી. ૪
પીયાકો પથ નિહાર, જખી ભઈ અખીયાં;
કહા કહીયે વીધી તોય, ન દીની પખીયાં. ૫

* “કાઈક” ઇતિ પાઠાવર

પીયા મુખ હાસ વિલાસ, સભાર મેં બતીયાં;
 હો રહી વજ સમાન, ફટત નહી છતીયાં. ૬
 જ્યા પીયાકે પાસ, રહા નહી અંતરા;
 ફેર દરશનકી આશ, રહા હે પંજરા. ૭
 મેરમ મેહકો બાન, ગયે હે લગાયકે;
 જીવત બ્રહ્માનંદ, મીલેગે આયકે. ૮

પદ ૨૨૫૮ મું.

ધસ કપટીકી બાત, ન બાણી મોરથી;
 મોકું દધ વીસાર, વીલખે ઓરથી. ૧
 કહવેકી મુખ ઓર, કરનકી ફૂસરી,
 યા જેસા જગ માહી, ન દેખ્યા ફૂનરી. ૨
 હમકુ મહવસ મેલ, ગયે વીલખાધકે;
 કોઠકે વસ હોય, રહે હે બાધકે. ૩
 કોસે કરત હે હાસ, કોસે ઉદાસ હે;
 કોકું પરહરી ફૂર, રહત કોંકી પાસ હે. ૪
 જેતી યાકી બાત, ગાત સબ બાણીયો,
 જો રખો જીવનકી આશ, તો કોઠ મત માનીયો. ૫
 હમ ઉર દે ગયે દાઝ, બુઝાવન અન્યકો;
 કોઠકું જડત ન પાર, સો યાકે મનકો. ૬
 બકી યાકી બાત, ન આવત વિચારમે;
 બાકુ સમજ પરત, સો નહી રહત સસારમે. ૭
 કયા હમ યાકો લીન, ઓરને કયા દીયો;
 બ્રહ્માનંદ વિચાર કરન, યાકો હીયો. ૮

પદ ૨૨૫૯ મું.

પીયા મીલનકે કાજ, ભઈ હું બાવરી;
 બ્રહ્મે જપ ન હોય, ફીરત હું ઉતાવરી. ૧
 પથી એક સંદેશ, કહીયો મેરે પીવકું,
 અરસપરસ બીન અગ, જંપ નહી જીવકું. ૨
 બા દીન ગયા હો વીછોહ, પીર તા દીવસકી;
 અબ તો રહ્યો ન બચ, ભઈ હે અવસકી. ૩
 કે આધયો પ્રીતમ વેગ કે, કેડ હમ લીજીયો;
 જો જીવાયે ચાહો તો, એક વીધી કીજીયો. ૪

મેરમ મહકો બાન, ગયે હો મારકે;
કીરકે આગે બાય, કહું પોકારકે. ૫
યા પીડાકી બાત, જગતસે ન્યારીયાં;
એલમ મઅરુ(?)આશ, દાહ ટળત નહી ટારીયાં. ૬
વિરહી જન દીલકી પીર, વિરહી જન બન હે;
કે બનેગા સોય, મારાં જેને બાન હે. ૭
જન માર્યા હે તીર, મીટેગા એધસે;
જીવત પ્રદ્ધાનંદ, પીયા મુખ બેધસે. ૮

પદ ૨૨૬૦ મું.

બે કોઉ દેવત આર્ધ, વધાધ પીવકી;
તો બાણ ઉન દીન, મોજ મોય જીવકી. ૧
પીયા મીલનકે કાજ, હોત દીલ વેદના;
કે બનત કિરનાર, કે કો વિરહી જના. ૨
જેસી મહકી પીર, તેસી નહી તીરકી;
નહીં એવધસે ટરન, હરન ઉર ધીરકી. ૩
મહકે દીલકી પીર, મીટે નહી કોઈસે;
જેસે દરદી મીન, વિછોયો તોયસે. ૪
જયું ચકોર બીન ચંદ, દુઃખી દીલ બોત હે;
એસી મહકે ઉર, વ્યથા નિત્ય હોત હે. ૫
એાર કછુ દીલ માંહીં, ન ભાવત પીવના;
બકે મહકી પીર, સો કેસા જીવના. ૬
મહવત હો રહી નાર, પોકારા કર રહી;
સખી કયા મેરી તકસીર, પીયે મુધ ના લહી. ૭
રહીએ કીસ વીધ રોક, નેનકે નીરકુ;
પ્રદ્ધાનંદ કહે મીત, હરો દીલ પીરકુ. ૮

પદ ૨૨૬૧ મું.

પીયા સખ જગ આધાર, પાર પચ કોસતી;*
વ્યાપીક પીંડ પ્રદ્ધાંડ, તાસે મેરી દોસતી. ૧
સખકા દ્રષ્ટા સોઈ, રહ્યા મેરી દૃષ્ટમેં;
સો નર તનકું ધાર, રીરત હે સૃષ્ટમેં. ૨
સો વીચરત સ્વે શોખ, અનોખી રીતહિ;
તા પ્રીતમકે સાથ. સો મેરી પ્રીતહિ. ૩

મેહિરમ મેરા સોઈ, સો પીયેરા જીવહે;*
 સો આવત જાવત નાય, સો સભાર સદૈવહે. ૪
 મે પ્રીતમકે માંદ્ય, પીયા મોય બીતરે;
 અરસ પરસ એક તાર, રહ્યા હે સ્વતંતરે. ૫
 પ્યારા જગ ભરપૂર, ન્યારા રાખન હે નહી;
 સુંદર સો છળી નીરખ કે, રસ ખસ હો રહી. ૬
 દીલકી જાણુન હાર, રહા દીલમાંધયા;
 સો સમરથકે સંગ, મે લગન લગાધયાં. ૭
 નૌતમ સુંદર શ્યામ, મનુજ તન ધારીયાં;
 તાપર બ્રહ્માનંદ, જાત બલિહારીયાં. ૮

પદ ૨૨૬૨ મું.

પ્રીતમ પરમ દયાળ, દયાકી કયા કહું;
 જેસે હે તેસે જાન, મગન મનમે રહું. ૧
 નિરાધાર નિરપક્ષ, પાર ગુણાતીતકે;
 સો ભયે પ્રગટ પ્રમાન, સો કારણ દીનકે. ૨
 કૌ વીધી કહ્યા ન જાય, કે બીતર બાહરી;
 સો સંતનકે કાજ, ભયે જગ જાહરી. ૩
 તાસે મેરી તાન, વાહીસે આસકી;
 સખ વીધી હરહે પીર, સો અપને દાસકી. ૪
 તા બીન દેખે પીર, દેખે દીલ ચેન હે;
 નટવર સુંદર શ્યામ, સો સુખ કેા એનહે. ૫
 લગી રહી દીન રેન, રટન દીલ રામકી;
 એક ટેક ઉરમાંહી, પ્રગટ પીયા નામકી. ૬
 પ્રગટ હરિ પ્રતાપ, તાપ તન સખ ટળ્યા;
 જાકું ગાવત વેદ, સો તન ધરકે મળ્યા. ૭
 ગાવત બ્રહ્માનંદ, પરમ આનંદસે;
 મેહિર કરી ગુરુરાય, ધૂટાયે ફેદસે. ૮

પદ ૨૨૬૩ મું.

સાદસ ચરણ સરોજ, રુચીત ઉર્ધ્વ રેખ હે;
 જન મન ભમર લોભાય, થકીત ભયે દેખ હે. ૧

* આ અર્થે કહીને અર્થ સ્પષ્ટ જણાતો નથી ને બીજી હસ્તલિખિત પ્રતમા જોતા તે આ પ્રમાણે છે:—“સોપીયે રાણવ હે”

અતિ શોભિત પદ પીઠ, અનોપમ આંગુલી;
શોભિત નખ દ્યુતિ જન, પકિત શશી મડળી. ૨
શોભિત પીંડી સોય, જાનુ ઉર શોભીતા,
દૃઢ હરિજન ધર ધ્યાન, અધિક મન લોભીતા. ૩
જેહી નાભીકે મધ્ય, વિધિકી ઉત્પતી;
ત્વંદ* ત્રિવલીસે જુકત, અધીક મન શોભતી. ૪
ઉર વિશાલ ઉત્તંગ, ભુજ આજન હે;
તન તમાલસેં સરસ, ધરત જન ધ્યાન હે. ૫
કંઠુ સાદસ કંઠ, અધીક ગતી વદનકી;
અધર હંત દ્યુતિ દેખ, લજ્જત છપી મદનકી. ૬
નાસા ગતિ શીખ દીપ, અનોપમ ઓપતી;
સુભગ શ્રવણ તીલ શ્યામ, આરાધત જેહી શ્રુતિ. ૭
અરુણ કમલ સમ નેન, છપી શુભ હુલસી;
નિશ દીન મૂર્તિ નાથ, પ્રદ્યાનંદ ઉર વસી. ૮
પદ ૨૨૬૪ મું.

ધન ધન સંત સુજન, રહે સમ રામમેં;
અહો નિશ વૃત્તિ અખંડ, રહે સર્વ જામમે. ૧
કામ ક્રોધ મદ લોભ, હોભ જ્યાકે ગયે;
લટ ભમરીકી રીત, કે તદ્વત હો રહે. ૨
અરણ્યસેં આસકત, વિરકત જગ કંદસે;
સુરત હરિકે સગ, અગ આનન્દસેં. ૩
પ્રગટ હરિસે પ્રિત, અખડિત અતરે;
દેહ ગેહ ધન દાર, કળૂ ના ચિત્ત ધરે. ૪
જયું ચકોરકી લગન, લગી રહે ચદમેં;
યું હરિસે એક તાન, ધ્યાન આનંદમેં. ૫
અષ્ટ સિદ્ધ નવ નિધ,† જ્યાકે નિરમાલ હે;
નહિ જગકી મન શક, નિઃશક નિહાલ હે. ૬
સચરાચર સખ માંહી, જોયે જે સાંધ્યાં;
ઓત પોત† એક તાર, પીયા ગલ પાંધ્યાં. ૭
ભકિત ભકત ભગવંત, રહ્યા નહી અતરા;
વાકું પ્રદ્યાનન્દ, સ્વરૂપ સ્વતંતરા. ૮

* પેઠ. † “અષ્ટ સિદ્ધ નવ નિધ” ઇતિ પાઠાતર. આઠે સિદ્ધિયો અને નવે નાધયા.

‡ ઓતપોત.

બાર મહીના.

પદ ૨૨૬૫ મું-રાગ ધનાશ્રી.

સખી આળ્યો માસ અસાડ, ચમકી વીજડલી રે;	
સખી કેમ કરી રાખું ગાઠ, ખાલી સેજડલી રે.	૧
સખી મધુરા ખોલે મોર, અખર ગાજે છે રે;	
સખી નાળ્યા નંદકિશોર, અંતર દાઝે છે રે.	૨
સખી કેમ કરી રાખું ધીર, વીરહ વેધાણી રે;	
સખી જોને બળભદ્ર વીર, પીર નવ બાણી રે.	૩
સખી નીર ભરાય છે નેણ, ઘણું હું વારુ રે;	
સખી બ્રહ્માનંદનો સેણ, મળે તો સારુ રે.	૪

પદ ૨૨૬૬ મું.

સખી શ્રાવણ માસે શ્યામ, ગયા મુને મેલી રે;	
સખી જોને વૃક્ષે જામ, વીલિખી વેલી રે.	૧
સખી પ્રીતમ મળવા ઠાજ, નદીયાં ચાલી રે;	
જોને આ રતમાં મજરાજ, ન આળ્યા આલી રે.	૨
સખી મધુરો વરસે મેહ, દાદર ખોલે રે;	
સખી તેમ તેમ દાઝે દેહ, અંતર ડોલે રે.	૩
સખી હિયડુ નહિ રહે હાથ, શી પેર થાશે રે;	
સખી બ્રહ્માનંદનો નાથ, મળે* દુઃખ જાશે રે.	૪

પદ ૨૨૬૭ મું.

સખી ભાદરવે ભરપૂર, ઘટા ઘેણી રે;	
સખી નીત નીત અધીકે નુર, લતા લેલુંખી રે.	૧
સખી વાદળ વિચિત્ર બનાવ, મેઢલો ગરજે રે;	
સખી નાળ્યા નટવર નાવ, વિરહ કુંજ વરજે રે.	૨
સખી પાકી ખેડ પ્રસન્ન, થયા મન હાળી રે;	
સખી તાપે દાઝે તન, નાળ્યા વનમાળી રે.	૩
સખી અતીશે પીડે કામ, ફીલ સતાવી રે;	
વહાલા બ્રહ્માનંદના શ્યામ, મળોને આવી રે.	૪

પદ ૨૨૬૮ મું.

સખી આળ્યો આસો માસ, કમોદણી ફૂલી રે;	
સખી નવપલ્લવ ચહુ પાસ, લતા રહી જૂલી રે.	૧

* પ્ર. આ. “મળ્યા” પાઠ છે, પણ આ વધારે યોગ્ય લાગવાથી અહીં દાખલ કર્યા છે

સખી પંથી ચાલ્યા પથ, પૃથ્વી સુકાણી રે;
 સખી હજી ન આવ્યા કંથ, રહ્યા શું બાણી રે. ૨
 સખી આવી શરદ ઉમંગ, વૃષા ઋતુ વીતી રે;
 સખી નાવલીયે નવરંગ, ખખર નવ લીતી રે. ૩
 સખી મેઘ ગયા નીજ ધામ, શીતળ વા વાયા રે;
 સખી બ્રહ્માનન્દનો શ્યામ, કંહો કેમ નાવ્યા રે. ૪

પદ ૨૨૬૯ મું.

સખી કારતક મહીને આશ, હુતી મળવાની રે;
 સખી ભૂલ્યા કુખળ પાસ, સુધ વળવાની રે. ૧
 સખી ઠરવા પીયા સંગ શોખ, ઘણું હું ધાંખી રે;
 સખી ઊંસ અટારી ગોખ, જોઈ મે આંખી રે. ૨
 સખી લેવા પાછો માલ, ફરે વેપારી રે;
 સખી મુને તો નંદલાલ, મેલી વીસારી રે. ૩
 સખી ઘર ઘર આનંદ ખેમ, આવી દીવાળી રે;
 સખી કંહે બ્રહ્માનન્દ કેમ, નાવ્યા વનમાળી રે. ૪

પદ ૨૨૭૦ મું.

સખી માગસર આવ્યો માવ, રહ્યા કેમ બેશી રે,
 સખી આ રત નારી નાવ, નહાયે જળ પેશી રે. ૧
 સખી ચમકી જોને ટાઢ, ઉત્તર વા વાયા રે;
 સખી મુજ પર રાખી દાઢ, કેણે વળવાયા રે. ૨
 સખી જેમ જેમ વાજે† શીત, તેમ તેમ દાઝું રે;
 સખી પીયા વીના આતુર ચિત્ત, કહું શું ઝાઝું રે. ૩
 સખી મારી ગયા મહ બાણ, તેને તન ઢળશે રે;
 સખી બ્રહ્માનન્દનો પ્રાણ, જીવન કેદી મળશે રે. ૪

પદ ૨૨૭૧ મું.

સખી પોષ મહીને પીવ, ન આવ્યા બેની રે;
 સખી જપ ન થાયે જીવ, કે રટના બેની રે. ૧
 સખી વીતી ઋતુ હેમંત, શીશીર ચડી આવી રે;
 સખી કામણુગારે કંથ, મુને વીસરાવી રે. ૨
 સખી આ રત બુણ લોચંગ, ન બાયે મેલી રે;
 સખી તે રત છાંડી સંગ, ગયા સાહેલી રે. ૩

સખી જેમ જેમ વાળે શીત, વિરહ તેમ તાણે રે;
સખી બ્રહ્માનન્દનો મીત, નાળ્યા એ ટાંણે રે. ૪

પદ ૨૨૭૨ મું.

સખી માહ મહીને મનમાંહી, કે ધખના* લાગી રે;
સખી નાળ્યા જાદવરાય, કે સેજ સોહાગી રે. ૧
સખી ચડ ચડ મેડી માળ, કે એસું ખારી રે;
સખી પથ નિહાળ નિહાળ, કે હું તો હારી રે. ૨
સખી પાંચમ વાધી પ્રીત, રહ્યો રંગ છાઈ રે;
સખી ઘર ઘર મંગળ ગીત, વસત વધાઈ રે. ૩
સખી કરી કરી કલ્યાંત, કે સૂકી કાયા રે;
સખી બ્રહ્માનન્દને કંથ, ઉતારી માયા રે. ૪

પદ ૨૨૭૩ મું.

સખી કાગણ મહીને કાગ, જેલે નરનારી રે;
સખી અતર મારે આગ, નાળ્યા મોરારી રે. ૧
સખી આનંદ ચરચે અંગ, કે કેશર ઘોળી રે;
સખી પ્રીતમ ખ્યારી સગ, કે જેલે હોળી રે. ૨
સખી વિણા† મૃદગ વળય, વસત આલાપે રે;
સખી પાસે નહી જહુરાય, વિરહ સતાપે રે. ૩
સખી કામે કરી ઠરી રીશ, ઘાયલ મુને કીધી રે;
સખી બ્રહ્માનન્દને ઈશ, ખખર નહી લીધી રે. ૪

પદ ૨૨૭૪ મું.

સખી ચૈતર મહીને ચિત્ત, કે ધાંખે મળવા રે;
સખી કુખજએ બાંધી પ્રીત, ન દીધા વળવા રે. ૧
સખી નવ પદ્મવ વનરાય, કે કુલી કાલી રે;
સખી હું સૂકી ગ્રહમાંદ, સેજલડી ખાલી રે. ૨
સખી સુંદર સ્થામ સંગાથ, લાણતાં લોગી રે;
સખી નિર્દય મારે નાથ, કીધાં હવે જોગી રે. ૩
સખી જોષી નીત નીત જોષ, જોઈ જોઈ હાર્યા રે;
કહે બ્રહ્માનન્દ શે દોષ, પીયુ ન પધાર્યા રે. ૪

પદ ૨૨૭૫ મું.

સખી વૈશાખે બળ વીર, કે નાળ્યા સજની રે;
સખી દીલ થાય છે દિલગીર, દિવસ ને રજની રે. ૧

સખી વીતી ઋતુ વસત, શ્રીખ ઘેરાણી રે;
 સખી કોયલ શબ્દ કરંત, મધુરી વાણી રે. ૨
 સખી શોભીત સુગંધ અપાર, કુદ્ધી પુલવાડી રે;
 સખી ભમર કરી ગુંબર, કે દઝવે દાડી રે. ૩
 સખી બેઠી સેજ બનાવ, ચંપા કેરી કળીયે રે;
 સખી પ્રદ્ધાનન્દનો નાવ, મળે તો મળીયે રે.* ૪

પદ ૨૨૭૬ મું.

સખી જેઠ મહીને આળ, કે વ્રહ્મની વાધી રે;
 સખી નાળ્યા દીનદયાળ, થઈ તન આધી રે. ૧
 સખી વાયે લૂં વિપરીત, બાહેર માંદી બાળી રે;
 સખી જીવાશે કેઈ રીત, વીના વનમાળી રે. ૨
 સખી સમરુ સાસોસ્વાસ, ‡ મહા દુઃખ પામી રે;
 સખી થઈ ગયા બારે માસ, ન આળ્યા સ્વામી રે. ૩
 સખી બેઠી મારગ જોઈ, વિરહ તન છાયો રે;
 સખી પ્રદ્ધાનન્દ કહિ કોઈ, સંદેશોય નાયો§ રે. ૪

પદ ૨૨૭૭ મું.

સખી અધિક મહીને આશ, કે પૂરી વહાલે રે;
 સખી તનની સરવે ત્રાસ, ટાળી નંદલાલે રે. ૧
 સખી આપ્યો અતી આનંદ, વાન વધાર્યો રે;
 સખી શુશ્રુવંતે ગોવિંદ, કે જનમ સુધાર્યો રે. ૨
 સખી પૂરી સરવે હામ, કે ભુજ બળ બીડી રે;
 સખી કીધી પૂરણ કામ, કે દીધી બીડી રે. ૩
 સખી છેલ છબીલા સાથ, ખાંતે ખેલું રે;
 હવે પ્રદ્ધાનન્દના નાથ, પલકે નહી મેલું રે. ૪

પદ ૨૨૭૮ મું-રાગ ભૈરવ.

પ્રાણ સનેહી ઘરું આવો, અબ પીયરા, હીયરા ધીર ધરત નહી મેરા. પ્રા० ટેક.
 દરસ વિના દિલ દાહ ન બૂઝત, નહો સૂજત કંછુ કાજ અનેરા. પ્રા० ૧
 રસિક પિયા ઘનશ્યામ મનોહર, રજની દિવસ રહો દુગનેરા. પ્રા० ૨
 ચાતક નિરંતર ચિત્તમેં, તલખત નામ રટત હરિ તેરા. પ્રા० ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ ઉર નેહ વધારન, ભવજલ તારન હો તુમ બેરા. || પ્રા० ૪

* “હળીયે રે” શ્લોક પાઠાતર. † “વાળે હુ” પ્રથમ આવૃત્તિમાં પાઠ છે. ‡ આસોઆસ.
 § નાળ્યા રે. || નાવ.

પદ ૨૨૭૯ મું.

છેલ ચતુર ઘનશ્યામ સનેહી, આણુજીવન મેરે ભુવન પધારો.	છે૦	ટેક.
ફર રહે દુઃખ હોત હે પ્રીતમ, નિકટ આય તન તાપ નિવારો.	છે૦	૧
દીનબંધુ સુખસિન્ધુ સાંવરે, અશરણુશરણુ હે નામ તુમારો.	છે૦	૨
ખાન પાન ધન ધામ ધરાદિક, તુમ ખીન સર્વે સુખ લગત નકારો.	છે૦	૩
અક્ષાનંદ કહત હરિ મેરો, દરશ પરસ કરી જનમ સુધારો.	છે૦	૪

પદ ૨૨૮૦ મું.

શ્યામ ચતુર અજરાજ પધારો, તુમ ખીન વિરહ અગ્નિ તન તાવે.	શ્યા૦	ટેક.
ઝખી ભઈ હેરત પંથ અખીયાં, લોજન પાન કછુ નવ ભાવે.	શ્યા૦	૧
મીલન કાજ તલખત મન મેરા, ખીન દેખે અતિશય અઠલાવે.	શ્યા૦	૨
જ્યું મચ્છી જલસે હોય ન્યારી, પયહુસે કછુ શાંતિ ન પાવે.	શ્યા૦	૩
અક્ષાનંદ કહત હરિ તુમ ખિન, અતરકો દુઃખ કોન મીટાવે	શ્યા૦	૪

પદ ૨૨૮૧ મું.

સુખ સાગર ઘનશ્યામ છબીલે, તુંમ જીયકે સાચે હિતકારી.	સુ૦	ટેક.
શરણુ આયેકી હોત સહાઈ, ભવસંકટ મેટણુ ભયભારી.	સુ૦	૧
નિજ જનકે ગુનકે તુમ આહુક, ઔગુન સખ બિધિ દેત બિસારી.	સુ૦	૨
જઠર અગ્નિસે જતન કીયે તુમ, આજહુ અન જલ દેત સમારી.	સુ૦	૩
પ્રાનપીયા તેરી કરુણાકે પર, અક્ષાનંદ જાત બલિહારી.	સુ૦	૪

પદ ૨૨૮૨ મું-રાગ ધનાશ્રી.

પીયા ન જાનત પીરવે, પીયા ન જાનત પીરવે.	ટેક.
મે ધરુગી કીસ વીધ ધીરવે.	પી૦ ૧
એહી લાલકે કારન સજની, લીના હાલ ફકીરવે.	પી૦ ૨
પીર પીર વશ કરત પોકારા, દરસ વીના દલગીરવે.	પી૦ ૩
એહી ખીન સુખ એસો સજની, જ્યું મછલી ખીન નીરવે.	પી૦ ૪
અક્ષાનંદ દરદ મેહીકે, લગ્યા કલેજે તીરવે.	પી૦ ૫

પદ ૨૨૮૩ મું.

નેનુ પીયા વદનકી ખ્યાસી, નેનુ પીયા વદનકી ખ્યાસી.	ટેક.
હારે મોયે કખ મીલ હો અવિનાશી.	ને૦ ૧
યા નેનું તલફત રહત નિરંતર, અંતર હોત ઉઠાસી.	ને૦ ૨
ધરી રહ્યો નહી જાત એહી ખીન, પ્રેમ પરી ગળે ફાંસી.	ને૦ ૩
ફીરત બેહાલ પરત નાંહી કલ, જુગ તુલ્ય પલ એક જાસી.	ને૦ ૪
અક્ષાનંદ હોત તખડી સુખ, હસી સુખ શ્યામ બોલાસી.	ને૦ ૫

પદ ૨૨૮૪ મું-રાગ સારંગ.

ઉધો ધતની કહીયો શ્યામકું. ઉ૦ ટેક.
મથુરા જાય રહે મનમોહન, ભૂલે ગોકુલ ગામકું. ઉ૦ ૧
હમકું દાહ દીયો ઉર પીતમ, તુમ પાયે આરામકું. ઉ૦ ૨
પંથ નિહાર ભઈ દગ પીરી, રટત તુમારે નામકું. ઉ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે તુમ વીન પીય, નહી આહત ધનધામકું. ઉ૦ ૪

પદ ૨૨૮૫ મું.

ઉધો કહીયો ધતની જાય કે. ઉ૦ ટેક.
એક ઓર તેરે* કહાનકું કહીયો, સખડી વીધી સમજાય કે. ઉ૦ ૧
પૂરે દીવસ કરત હે પ્રીતમ, ચરીત્ર તુમારે ગાય કે. ઉ૦ ૨
ચલતી વેર હમારે આગે, તુમ ગયેતે સું† ખાય કે. ઉ૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે સુધ ભૂલે, કુખજામે લલચાય કે. ઉ૦ ૪

પદ ૨૨૮૬ મું.

ખ્યારે કહાનકુવર ઘર આધયે. ખ્યા૦ ટેક.
ખીન દરશન વ્યાકુલ મજવાસી, તન કે તાપ મીટાધયે. ખ્યા૦ ૧
બહુ દીન ખીત ગયે બહુનામી, અબ કરુના ઉર લાધયે. ખ્યા૦ ૨
ગોપી ગ્વાલ તુમારે ગીરધર, તેહી તજ દૂર ન જાધયે. ખ્યા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે હરિ હમકું, વદન દિખાય જીવાધયે. ખ્યા૦ ૪

પદ ૨૨૮૭ મું.

ખ્યારે શ્યામ સુંદર મજ આવના. ખ્યા૦ ટેક
અવધ ખીત ગઈ અવિનાશી, અબ નહી વિલખ લગાવના. ખ્યા૦ ૧
અતરકી તમ સખ વીધી જાનત, તખ કહા પત્ર લખાવના. ખ્યા૦ ૨
ગોકુલ આયકે કુજ ગલીનમે, મોરલીકી ટેર સુનાવનાં. ખ્યા૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે હોય અદેસા તો, કુખજકું સગે લાવના. ખ્યા૦ ૪

પદ ૨૨૮૮ મું-રાગ સારંગ.

બેદરદી મેરા પીયરા, બેદરદી મેરા પીયરા; બે૦ ટેક.
ખીન દરસ તપત હે હીયરા.
પીયા પરદેશ સંદેશ ન આવે, સજની મોય કંછુ ન સોહાવે; બે૦ ૧
હીલ દરદ બદત નીશ હીયરા.
મહુકી પીર ભઈ ઉર ભારી, ઘર નાહીન કુંજવિહારી; બે૦ ૨
ઈન કઠીન અજબ ચિત્ત કીયરા.

કીસવીધી પીર રખું ચહુ છાની, વીન મોહન ભઈ હું દીવાની;
કરી ચટક લટક મન લીયરા. જો ૩
અહ્માનંદ કહું કહા બતીયાં, પીયરેને ન પકાઇ પતીયાં;
અબ કીસવીધ રહે મેરા જીયરા. જો ૪

પદ ૨૨૮૯ મું.

કુબળને બાહુ કીના, કુબળને બાહુ કીના;
મેરા વાલમ વશ કરી લીના. કુ ૦ ટેક.
કામરુ દેશકે ડારે ટુના, વશ કીના શ્યામ સહુના;
ભયે રસબસ વાહી રંગ ભીના. કુ ૦ ૧
મથુરા નગરી લગત અતી ખ્યારી, ગોકુલકી સુરત વીસારી;
યાને છાના કહુયેક દીના. કુ ૦ ૨
સાંજ લોર બવત કઉ નાહી, ખેઠે વાહી કે ઘર માંહી;
ભયે જંત્ર મત્ર આધીના. કુ ૦ ૩
લોક કહત સબ કુબળ લોરી, રખે નવલ પ્રીતમકુ ચોરી,
અહ્માનંદકો નાથ પ્રવીના. કુ ૦ ૪

પદ ૨૨૯૦ મું.

સજની અબ કેસે કરીહું, સજની અબ કેસે કરીહું;
બીન શ્યામ અકેલી મેં તો ડરીહું. સ ૦ ટેક.
પીયરે કહુ મેર '૭૩ ન બાણી, કીની કુબળકુ પટરાણી;
કહો ધીરજ કીસવીધ ધરી હું. સ ૦ ૧
રસીયો ઘર નાહી વનમાળી, રજની નહી બવત આલી;
એક વાત કીયે બું ઉવરી* હું. સ ૦ ૨
કે તો મોહન આન મીલાવો, નહી તો મોય તહાં લે બવો;
તાતે† ત્રહુ અમિકરી જરીહું. સ ૦ ૩
અહ્માનંદ કહે લાય દે ખ્યારી, મેરે મહિર ગિરિવરધારી;
તેરે ચરનનમેં નીત પરી હું. સ ૦ ૪

પદ ૨૨૯૧ મું.

પરદેશી પીય ઘરુ આવના, પરદેશી પીય ઘરુ આવના;
મોય હસકે દરસ દેખાવના. પ ૦ ટેક.
મે તેરે ચરન કમલકી ચેરી, સુધ બૂલે કયું તુમ મેરી;
અબ મીલકે કંઠ લગાવના. પ ૦ ૧

તુમરે હાથ પીયા મેરી દોરી, તુમ ચઢા બર્ધ મે ચકોરી;
મોસે પલ એક દુર ન જાવના. ૫૦ ૨
દરશ વીના દીલ દાહ ન છુએ, મોય ઘોર કહું નહીં સુએ;
અખ અધર અમૃત રસ પાવના. ૫૦ ૩
પ્રદ્યાનંદ કહે શ્યામ સોહાગી, તુમસે લગની મોરી લાગી;
દે દરસપરસ જીવાવના. ૫૦ ૪

૫૬ ૨૨૯૨ મું-રાગ કાફી.

વાલીડા વેરો કીધો રે, કુંજવિહારી. ૫૦
નિરમોહી નાથ તમને તે શું ઘણું કહીએ રે, વિચારી મનમાં રહીએ રે. ૬૦ ૧
નિરમોહી નાથ પેહેલાં તે લાડ લડાવ્યાં, વળતી તો વીસરાવ્યાં રે. ૬૦ ૨
નિરમોહી નાથ અમૃત પાઈને મોટા કીધા, વિભેગે વિષ દીધાં રે. ૬૦ ૩
નિરમોહી નાથ વેહેલા પધારી દર્શન દેખે, કાં તો તેડાવી લેખે રે. ૬૦ ૪
નિરમોહી નાથ પ્રદ્યાનંદની એ છે અરજી, સાંભળખે હોય મરજી રે. ૬૦ ૫

૫૬ ૨૨૯૩ મું.

વહાલાજી વેહેલા આવો રે, પ્રીતમ ખ્યારા. ૫૦
પ્રીતમજી ખ્યારા તમથી લાગી છે આવી પ્રીતિ, જાણો છો સર્વેરીતિ રે. પ્રીં ૧
પ્રીતમજી ખ્યારા વાધી છે મહાંની વેલી, ગયા છો ઉભા મેલી રે. પ્રીં ૨
પ્રીતમજી ખ્યારા તલખે છે વ્રજ કેરી નારી, લેખ્યાની આશા ભારી રે. પ્રીં ૩
પ્રીતમજી ખ્યારા દર્શન દઈને દુઃખ ટાળો, રંગડાની રેલ વાળો રે. પ્રીં ૪
પ્રીતમજી ખ્યારા પ્રદ્યાનંદની અરજી સુણીએ, શું જાણું તમને ભણીએ રે. પ્રીં ૫

૫૬ ૨૨૯૪ મું.

જીવનજી તમને જાણ્યા રે, છેલ ગુમાની. ૭૦
ગુમાની છેલ પેહેલાં અમૃત રસ પાઈ, ગયા છો તમે વાઈ રે. છેં ૧
ગુમાની છેલ મનડાં અમારાં તમે લઈને, બેઠા છો મથુરા જઈને રે. છેં ૨
ગુમાની છેલ મહાંની પીડ ન જાણી, ગયા છો મન તાંણી રે. છેં ૩
ગુમાની છેલ અમે આવીને તમને વરીયાં, તમે તો છેતરીયાં રે. છેં ૪
ગુમાની છેલ પ્રદ્યાનંદના વહાલા દેહરી, થયા છો તમે શેહરી રે. છેં ૫

૫૬ ૨૨૯૫ મું.

શ્યામળીયા સામું જો જો રે, મથુરાના વાસી. ૭૫
શ્યામળીયા વહાલા એ છે જો નગરી ઠગારી, ત્રિભુવનથકી ન્યારી રે. મં ૧
શ્યામળીયા વહાલા ત્યાંના તે લોક નઠારાં, ઉપરથી બોલે સારાં રે. મં ૨

શ્યામળીયા વહાલા મથુરામાં મોહન વેલી, આ કુખળ અલગેલી રે. મ૦ ૩
 શ્યામળીયા વહાલા તમને એકાંતે જો જો તેડી, ચઢાવી દેશે મેડી રે. મ૦ ૪
 શ્યામળીયા વહાલા અક્ષાનંદના સ્વામી કહાના, ચાકી નીકળજો છાનારે. મ૦ ૫

૫૬ ૨૨૮૬ મું-રાગ બિહાગ.

ખીન પ્રીતમ ચંદા મોય જારે. ખી૦
 આજ અટા ખીચ દેખ અકેલી, નિર્દય મદન કઠિન શર મારે. ખી૦ ૧
 ભૂષણ વસન ભુખસે લાગત, પુલન સેજ અનલ તનુ ધારે. ખી૦ ૨
 અક્ષાનંદ શ્યામસુંદર ખીન, એહી દુઃખ મેરો કોણ નિવારે. ખી૦ ૩

૫૬ ૨૨૮૭ મું.

કોસે કુંડુ મેરે દીલ કી પીડા. કો૦
 વિરહાનલ નિશ દિન મોય તાવત, દૂર વસત મેરી નણદિકો વીરા. કો૦ ૧
 ખાને દોરત ભુવન ભુજંગ જયું, કીસવીધ ધાર રહું મે ધીરા. કો૦ ૨
 અક્ષાનંદ લગી ઉર રટના, કબ ભોટે પીયા શ્યામ શરીરા. કો૦ ૩

૫૬ ૨૨૮૮ મું.

શ્યામ વિયોગ દરદ ઉર ભારી. શ્યા૦
 ચોટ લગી મોય કઠીન કલેજે, વૈદ કહા કર દેખત નારી. શ્યા૦ ૧
 દીલકે ભીતર પીર સખીરી, ટરત નહી આપધઉસે ટારી. શ્યા૦ ૨
 અક્ષાનંદ મીટે તબ ચિંતા, જબ ભેટું મોહન વનમાળી. શ્યા૦ ૩

૫૬ ૨૨૮૯ મું.

મોય જીવાવત હે એ સ્વપના. મો૦
 શ્યામ વિયોગ કઠિન રજનીમે, આનંદ મીલાવત હે પીય અપના. મો૦ ૧
 મોહન મીલન મનોરથ મન ખીચ, દીનમે કાલ એહિ વિધિ કપના. મો૦ ૨
 અક્ષાનંદ વિના વનમાળી, વિરહ કરાલ આલસે તપના. મો૦ ૩

૫૬ ૨૩૦૦ મું-રાગ સોહિણી મારુ.

વાલપની વાત, કેહેજો રે ઉધા કહાનને, કહાનનેજી કહાનનેજી કહાનનેજી;
 કેહેજો રે ઉધા કહાનને. ટેક.
 કુખળાની આગે ઉભા કર જોડી રહો છો;
 વહાલારે મૂકી દીધું કેમ માનનેજી. કે૦ ૧
 પ્રિતડી લગાડી રે તમને એહીપેરે રાખ્યા;
 વહાલા જેમ રાખે બધીવાનનેજી. કે૦ ૨

ભુરકી થકીરે કહાના તમે ભરમાણા;
વારીરે ધન્ય ધન્ય કુખળ કેરાં જ્ઞાનનેજી. કે૦ ૩
અહ્માનન્દના રે વહાલા નવલ સનેહિ કહાના;
ઘોને હવે દરશન કેરાં દાનનેજી. કે૦ ૪

પદ ૨૩૦૧ મું.

તેડીને એકાંત કેહેજે રે ઉધા માવને, માવનેજી માવનેજી માવનેજી;
કેહેજે રે ઉધા માવને. ટેક
મથુરા જાઈને રે તમે કઠણ થયા છે વહાલા રે;
રંકુની સુણતા નથી રાવનેજી. કે૦ ૧
કોલ દઈને તમે શું કહી ગયાતા કહાના રે;
ધન્ય છે જો તમારા ઠેરાવનેજી. કે૦ ૨
અમે રે આહીરડાં લોળાં કાંઈ નવ જાણું રે;
વહાલા તમે તો સાચવીયો ભલો દાવનેજી. કે૦ ૩
અહ્માનન્દના રે વહાલા કુખળના સંગે રહીને રે;
ભજ્યો તો તમે રૂઠો ભાવનેજી. કે૦ ૪

પદ ૨૩૦૨ મું.

નટવર કહાન હૈડાં કેરા હારછોજી, હારછોજી હારછોજી હારછોજી;
હૈયા કેરા હારછોજી. ટેક.
તમ જેવું રે બીજું કાંઈ નથી વહાલું વહાલા;
કેડીલા નદકુમાર છોજી. હૈ૦ ૧
અધમ ઉદ્ધારણ તમે પતિતના પાવન;
વહાલા કરુણાતણા ભડાર છોજી. હૈ૦ ૨
અકલ સ્વરૂપ સદા તમે અવિનાશી રે;
વહાલા ત્રીભૂવનના કીરતાર છોજી. હૈ૦ ૩
અહ્માનન્દના રે સ્વામી જનમ સંગાથી;
વહાલા એક તમે આધાર છોજી. હૈ૦ ૪

પદ ૨૩૦૩ મું.

નંદનાલાલ નટવર મારા શ્યામ છે, શ્યામછોજી શ્યામછોજી શ્યામછોજી;
નટવર મારા શ્યામછોજી. ટેક.
અશરણ શરણ પતિતના પાવન વહાલા;
રસિક સલુણા સુખ ધામ છોજી. ન૦ ૧

પ્રાણ થકી રે મને ખ્યારા તમે છો;	
વારી કૌમલ પૂરણ કામ છોજી.	૧૦ ૨
ત્રિવિધ તાપના ટાલણુ છોજી તમે;	
ઠરવાનું એક તમે ઠામ છોજી.	૧૦ ૩
બ્રહ્માનંદના રે વહાલા આશ તમારી વારી રે;	
દોઢલી વેળાના મારે દામ છોજી.	૧૦ ૪

૫૬ ૨૩૦૪ મું-રાગ સોહણી.

હો સજની મારા વાલમને બતાય.	હો ૦ ટેક.
વાલમને બતાય લાગુ તારે પાય.	હો ૦ ૧
હોય જઠે એકા નંદલાલો, મને તઠે લે હાલો.	હો ૦ ૨
ખીન વાલમ માને નિદ્રા ન આવે, લોજન કણુ વિધિ ભાવે.	હો ૦ ૩
રાત દિવસ આકર હોય રેસાં, હાર હૈયારો દેસાં.	હો ૦ ૪
બ્રહ્માનંદરા નાથને મેલો, મારો તો મન ઉણુ લેલો.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૩૦૫ મું.

હો એલી હોશિ કઠે મજરાજ.	હો ૦ ટેક.
કઠે મજરાજ મેલાવન આજ.	હો ૦ ૧
ધોય મનોહર પહેરી છે ધોતી, મારી નથડી કેરો મોતિ.	હો ૦ ૨
આછો શિશ અલૌકિક તોરો, ઉણુ વિના જાય દિન દોરો.	હો ૦ ૩
લટકે રહી શિર લાલ કલગી, રસિક પીયો નવરગી.	હો ૦ ૪
બ્રહ્માનંદરો નાથ મીલાવે, તો મુંને આજ જીવાવે.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૩૦૬ મું.

હો સાહેબા થાસું લાગી મારી પ્રીત.	હો ૦ ટેક.
લાગી મારી પ્રિત લોભાણો છે ચિત.	હો ૦ ૧
લાગી પ્રીત પીયા થાસું મારી, વંકા નવલ વિહારી.	હો ૦ ૨
કુલ તણો તોરો તારો જ્યો, તણસુ મારો મન મોયો.	હો ૦ ૩
થારે વિના માને ઘડી ન સુહાવે, ઓલું થારી માને આવે.	હો ૦ ૪
બ્રહ્માનંદરા નાથ નવિના, આય મીલો રંગ લીના.	હો ૦ ૫

૫૬ ૨૩૦૭ મું.

હો રસિયા રહોજી મારે ઘેર રાત.	હો ૦ ટેક.
મારે ઘેર રાત કહો નીકી વાત.	હો ૦ ૧
વાત ઘણી લાગે માને ખ્યારી, શુભવંતા ગિરિધારી.	હો ૦ ૨

હું ઉભી મારગ થારો જોણ, આવે થારી માંને ઓળું હોં ૩
હેત સહિત હસ હાથ ગ્રહીજે, દાન મીલણુરો દીજે. હોં ૪
પ્રદ્યાનન્દર નાથ પધારો, સાયબા જનમ સુધારો. હોં ૫

૫૬ ૨૩૦૮ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

લાગી સખી સાવન ઝર મતવારી. લાં ૦
ચહુ ઓર બહરીયાં જગન, ગરજ હોણ ધુન લારી. લાં ૧
સાવન આયો સખ જગ બાયો, મોકું ન સોહાવે ખીન વનમારી. લાં ૨
પાપીજી બપૈયા મોકું નિશઠિન પીરે, પીયુ પીયુ એરી વચન ઉચારી. લાં ૩
ઝીની ઝીની પુંદન મેહુલા જું વરસે, વીજરી ચમકે રજની કારી. લાં ૪
પ્રદ્યાનન્દ દર્શન વિના ંયાકુલ, પીયા મોરા બેઠા સુરત વીસારી. લાં ૫

૫૬ ૨૩૦૯ મું.

નાયે સખી શ્યામ પીયા નવરંગી. નાં ૦ ૧
ધન ગરજ સુનાવે વરસ, વરસ બહર ઉમંગી. નાં ૦ ૨
દાહર મોર બપૈયા બોલે, ભમર મીલિત બોલત જું ભૂગી. નાં ૦ ૩
સાગર મીલન ચલી મીલ નદીયાં, જલ ઉછલત લેહેર ઉમંગી. નાં ૦ ૫
કળ દેખુંગી શ્યામ મનોહર, ચટક ચલત અતિ છબી ચંગી. નાં ૦ ૫
પ્રદ્યાનન્દ કહે કુબળા ધર, વીલંબ રહે જું તીનકે સંગી. નાં ૦ ૬

૫૬ ૨૩૧૦ મું.

આવો પીયા પ્રીતમ મોહન ખ્યારે. આં ૦ ૧
ઝર લાગી બહરીયાં બરસત, મેહા ઝીની ઝીની ધારે. આં ૦ ૨
આરત દૂર રહેકી નાંહી, સુનીએ જું નહદુવારે. આં ૦ ૩
મેઘ ઘટા ચહુ ઓર ઉમંગી, મોકું ન સોહાવે વીરહ તુહારે. આં ૦ ૪
ચમકત વીજ ખીજ મોયે આવે, બોલત બપૈયા અતિ તન બારે. આં ૦ ૫
પ્રદ્યાનન્દ કહે શ્યામ રંગીલે, વિલંબ ન કીજે હોણ વંસીવારે. આં ૦ ૬

૫૬ ૨૩૧૧ મું.

એહી રત શ્યામ ન આયેરી હેલી. એં ૦
ગુણવંત પીયાકું વીચમે, મળી જી કુંણ અલબેલી. એં ૦ ૧
વન હરીયાં જિરિવર પાંગરીયાં, વીલંબ રહી જું તરુવર વેલી. એં ૦ ૨
પહેરે નીલ વસન તન પૃથ્વી, જલ વરસત નદીયાં જું રેલી. એં ૦ ૩
મથુરા બાય રહે મનમોહન, વ્રજ જન કેરી મન સુધ મેલી. એં ૦ ૪
પ્રદ્યાનન્દ નવલ પ્રીતમ ખીન, આજ મેં ડરેરી ભુવન અકેલી. એં ૦ ૫

પદ ૨૩૧૨ મું-રાગ મલાર.

એરી સાંવન આયો હો, અલબેલી હેલી;
પીયા મેરા અજહું ન આયેરી. એ૦ ટેક.
મેરા રાગ મલાર આલાપે, કોકીલ શબ્દ સુનાયેરી. એ૦ ૧
ઘન ગર્જત અતિ બીજરી ભું, ચમકે ગગન બદરઉસે છાયેરી. એ૦ ૨
મથુરા મન માની મોહનકે, વ્રજ દીનો વીસરાએરી. એ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે શ્યામ સોહાગી, કુબળ બદન લોલાએરી. એ૦ ૪

પદ ૨૩૧૩ મું.

ઘન ગર્જત ચહુ દીશ હો, મથુરાકે વાસી;
ગોકુલ પધારો ગિરિધારી રે. ઘ૦ ટેક.
કુબળ સંગ ઉમગ ભરે તમ, વીલબ રહે વનમારી રે. ઘ૦ ૧
જખી ભઇ શ્યામ મેરી અખી, નિસ દિન પથ નિહારી રે. ઘ૦ ૨
તમ કારન મનમોહન પ્યારે, પુલન સેજ સમારી રે. ઘ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે હઠ તજકે, આધયે ભું કુજવિહારી રે. ઘ૦ ૪

પદ ૨૩૧૪ મું.

તન તાપ બુઝાવો હો, રગ ભીને પ્યારે;
સાંવન ઘન ઝર લાગી રે. ત૦ ટેક.
દર્શન વિના મે ફીરત ઉઢાસી, ચાહ મીલન ચિત્ત બાગી રે. ત૦ ૧
કમલ નેન તેરે ચરનન પર, અહોનિશ મેં અનુરાગી રે. ત૦ ૨
બા સંગ વીલંબ રહે મનમોહન, સો કામની બડ ભાગી રે. ત૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે અબ આધએ, સુંદર શ્યામ સોહાગી રે. ત૦ ૪

પદ ૨૩૧૫ મું.

મત બોલ બપૈયા, હું તોયે બરજત;
સુર તેરો મોય ન સોહાવે રે. મ૦ ટેક.
દાધે અંગકે ઉપર પાપી, કહાંતે લૂણ લગાવે રે. મ૦ ૧
એહી રત ઘર નાંહી વનમાળી, વિરહ અગ્નિ તન તાવે રે. મ૦ ૨
મે જ્યું અકેલી સગ ન સહેલી, ચમકત બીજ ડરાવે રે. મ૦ ૩
અદ્વાનંદ શ્યામસુંદર બીન, એહી દુઃખ કોન મીટાવે રે. મ૦ ૪

પદ ૨૩૧૬ મું-રાગ સોરઠ.

સુણો સુંદર શ્યામ, એમ ન ઘટે તમને હો દીનાનાથજી;
મારા પ્રાણ આધાર, જેમ રાખો તેમ રહીએ વચનને સાથજી. ટેક.

અમે તમ સારુ સદ્યાં મેણાં, વાલમ મુખ સુણવાને વેણાં;
 મારા નાથ તૃપત ન કર્યાં નેણાં. સું ૧
 હારે આવી પ્રીત કરી શાને આગે, દુધ દેખાડીને મારી રહ્યા ડાંગે;
 પછી તેને તે કેવુ લાગે. સું ૨
 અમે લોકલાજ કુળની લોપી, અમે ગીરધરના કહાંચ્યા ગોપી;
 અમે તમ કારણ પેહેરી ટોપી. સું ૩
 તમને દયા આવે તો દરશન દેજો, નહિ તો અખંડ અંતરમાં રહેજો;
 એમ શ્રીરંગના સ્વામીને કેહેજો. સું ૪

પદ ૨૩૧૭ મું-રાગ પરજ.

શું કહીએ વાલમ તમને રે શું કહીએ. શું ૦ ટેક.
 પેહેલીવેહેલી રે વાહાલા પ્રીત કરીને, વીસારી મેલ્યાં હવે અમને રે. શું ૧
 ખીજે તમારુ વાહાલા મનડુ લોભાણું, સાચુ કહીયે છેયે ખાઇ સમને રે. શું ૨
 તમ રે વિના મારા નવલ સનેહી, કુણુ જાણે છે ખીજું મરમને રે. શું ૩
 પ્રદ્યાનન્દ કહે છેટે રહેલું, એમ ઘટે નહી મેરમને રે. શું ૪

પદ ૨૩૧૮ મું.

પેહેલી પ્રીતડી લગાડી એમ ન કરીએ રે. પેં ૦ ટેક.
 શોકડલીનું મુખડું ફેખી, અંતરમાં ફાઝી મરીયે રે પેં ૧
 અમથકી તો તમે છેટે ફરો છો, કહોને કંઈપરે ફરીયેરે. પેં ૨
 તમ રે વીનારે મારા નાથ રંગીલા, ધીરજ કેમ કરી ધરીયેરે. પેં ૩
 પ્રદ્યાનન્દ કહે અમથી વાલમ, છેટે છેટે નવ ફરીયે રે. પેં ૪

પદ ૨૩૧૯ મું.

શીઠ હાલો છો અમથી ડરતા રે. શીં ૦ ટેક.
 મરમાળી રે મોરલડીને વાતા, હેત કરી મન હરતા રે. શીં ૧
 માથે રંગીલા છેલા છોગાં મેલી, ભાવે પગલાં ભરતા રે. શીં ૨
 નવલ પીયા નટવર નવરંગી, શીશ કલંગીને ધરતા રે. શીં ૩
 પ્રદ્યાનન્દના નાથ વિહારી, શોકલડીને સુખી કરતા રે. શીં ૪

પદ ૨૩૨૦ મું.

મુને મારી રે નેણુને ભલકે રે. મું ૦ ટેક.
 ઘાવ લાગ્યો રે મારુ અંતર ધૂમે, મહની રે પીડા ઉર લગકે રે. મું ૧
 ઘરડાનો રે મારગ હું તો ભૂલી, હેલડલી મારી જળકે રે. મું ૨
 આંખડલી રે અંતરમાં લાગી, મરમ જાણ્યો છે ખાધે મલકે રે. મું ૩
 પ્રદ્યાનન્દ કહે કેમ જીવાયે, હેડું ચઢ્યું છે મારું હલકે રે. મું ૪

પદ ૨૩૨૧ મું-રાગ ખયાલ.

રટન લગી દીલમા, પીયા મીલનકી, રાત દીવસ મોય રટન લગી જું રાત. ૨૦ ટેક.
 પીય પરદેશ સદેશ ન આવત, તાતે મન મુઝાય. પિ૦ ૧
 અખતો મોય તાવતહે વ્રહાતન, પીય વીન રહ્યોરી નભય. પિ૦ ૨
 હુલસત હીયા પીયા કબ પરસુ, નેન દરશ નિત્ય ચહાય. પિ૦ ૩
 અક્ષાનંદ શ્યામ સુંદર ખીન, ઓર કછુ ન સુહાય. પિ૦ ૪

પદ ૨૩૨૨ મું.

આહ ભઈ હે મેરે ચિત્ત, પિયા દરશકી, નિરખન નીત ચિત્ત. ચા૦ ટેક.
 દીલ ઉદ્વેગ હોત હે પલપલ, કબ મીલ હે મોય મીત. પિ૦ ૧
 અખ ભયે દૂર રહે મનમોહન, પહલે લગાઈ પ્રીત. પિ૦ ૨
 ખીન દેખે પીય શ્યામ સલુનો, જુગ તુલ દીન વરતીત. પિ૦ ૩
 અક્ષાનંદ દરશ વીન આતુર, જલ મચ્છલીકી રીત. પિ૦ ૪

પદ ૨૩૨૩ મું.

દુગન વસો મોય શ્યામ, સલુની છખી ભમ અષ્ટ મોય. ૬૦ ટેક.
 નિરખત સમ તનભત સખે દુઃખ, પ્રકુલત મુખ સુખ ધામ. સ૦ ૧
 દીનાનાથ દીનકે બધુ, નૌતમ સુંદર નામ. સ૦ ૨
 વ્યાપક રૂપ રહે સખ જગ વશ, નહી ખાલી કોઈ કામ. સ૦ ૩
 અક્ષાનંદ પ્રગટ દરશન વીન, નહી હોવત આરામ. સ૦ ૪

પદ ૨૩૨૪ મું.

નેનનમે નીજનાથ, રહો જું મોય અખંડ નીરતર. ને૦ ટેક.
 ચટક મટક પગ પહર ચાંખડી, છડી શુભ લે હાથ. ૨૦ ૧
 જરકસ લસત વિરાજત ભમે, મુગટ જડીત શુભ માથ. ૨૦ ૨
 તરલ તુરગ અજબ અસવારી, સખ હરિજન વૃન્દ સાથ. ૨૦ ૩
 અક્ષાનંદ ભત બલિહારી, મોય અબલાકી આથ. ૨૦ ૪

પદ ૨૩૨૫ મું-રાગ જગલો.

પીયા લગન લગી, મોહ તેરી હો. પી૦ ટેક.
 લગન લગત સમ મગન ભઈહુ, જા દિનતે મોય હેરી હો. પી૦ ૧
 ઓર કછું અખ કામ ન સૂઝત, ચરનન ચિત્ત અટકેરી હો. પી૦ ૨
 દરશ વિના નીત ફીરત દીવાની, ઉલટી ભઈ ગતી મેરી હો. પી૦ ૩
 અક્ષાનંદ કહે મનમોહન, ચરન કમલકી ચેરી હો. પી૦ ૪

૫૬ ૨૩૨૬ મું.

તુમ ખ્યારે સજન, ઘર આવનાં હો. તું ૦ ટેક.
મે ખ્યાસી તોય વહન કમલકી, હસકે દરશ દેખાવનાં હો. તું ૧
આય કહો રંગ રસીક બતીયાં, મીલકે છતીયાં લગાવનાં હો. તું ૨
ઘેહરે સ્વર કરકે ગીરધારી, વંશી ખુબ બજાવનાં હો. તું ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે સ્યામ મનોહર, પલ એક દૂર ન જાવનાં હો. તું ૪

૫૬ ૨૩૨૭ મું

તુમસે જો લગ્યા મેરા જીયરા હો. તું ૦ ટેક.
જીયરા લગ્યા તુમસે જગજીવન, વીસરત નાહી નીશદીયરા હો. તું ૧
મીલનેકુ તમસું મનમોહન, હુંલસત હે નીત હીયરા હો. તું ૨
અંખીયાં દરશ વીના અતી આતુર, ધરત નહિ અખ ધીયરા હો. તું ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે અખ મીલીયે, પ્રાણ સનેહી પીયરા હો. તું ૪

૫૬ ૨૩૨૮ મું.

રંગભીને રસીલે કહાના હો. રં ૦ ટેક
રંગભીને રંગરેલ રસીલે, તુમ મેરે મન માના હો. રં ૧
નેન નિરખ મોય જાહુ કીના, ચિત્ત હરીલીના છાના હો. રં ૨
સેજ સોહાગી સ્યામ સલુને, સૂતી મોય જગાના હો. રં ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે મનમોહન, તજકે દૂર ન જાના હો. રં ૪

આર મહિના.

૫૬ ૨૩૨૯ મું-રાગ ધોળ.

જેઠે જીવન ચાલીયા, નિર્મોહી મારા નાથ;
દરશન વિના દુખીયો ઘણો, સરવે મજનો સાથ. ૧
અંતર તાપ વિભેગનો, બાહરથી લૂ વાય;
મળ્યા વિના હવે માવજી, જીગ તુલ રજની જાય. ૨
ફળીયામાં ઘોડીને ફેરતા, છોગા ધરતા શીશ;
તે દીન કેદી દેખાડશે, ડોલરીયા જગદીશ. ૩
પ્રાણજીવનજી પૂરીયે, હીયડા કેરી હામ;
બ્રહ્માનન્દના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

પદ ૨૩૩૦ મું.

આષાઠે અલખેલડા, પવન ચલે અતી જોર;
 ઝૂકી આવી આકાશમાં, મેઘ ઘટા ચહુ કોર. ૧
 હજી જીતાં ફળ પાકીયાં, પાલવીયાં વન પાન;
 એ રતે પ્રીતમ આવીયે, કરુણા સાગર કહાન. ૨
 પ્રેમ સુધારસ પાધને, મોટાં કીધાં માવ;
 મેલીને મથુરા ગયા, ન ઘટે મારા નાવ. ૩
 અંતરમાં રહેતો નથી, એક ઘડી આરામ;
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

પદ ૨૩૩૧ મું.

શ્રાવણ વર્ષે સરવડે, નદીયે નીર ન માય;
 આવો હવે અલખેલડા, મળવા મન લલચાય. ૧
 વૃક્ષે લુંખી વેલડી, અંબર નીર અપાર;
 હરીયા ડુંગર ઉપરે, મોરા ગાય મલાર. ૨
 કોઈક શિવ પૂજા કરે, કોઈક રાખે વ્રત નેમ;
 આ રતમાં અમે તમ વિના, કહોને રહીયે કેમ. ૩
 સર્વે સુખ સંસારનાં, તમ વિના થયાં છે હરામ;
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

પદ ૨૩૩૨ મું.

ભાદરવામાં ભૂધરા, નદીયે ચાલ્યાં નીર;
 એ રતે રહેવું નવ ઘટે, છેટે શ્યામ શરીર. ૧
 પૃથવી અખર પેહરીયાં, નીલાં અતી નવરંગ;
 એ રતે સર્વે શીતળ થયાં, અખળા દાઝે અંગ. ૨
 મધુરા જોલે મોરીયા, જળ છાયો આકાશ;
 એ રતે વાલમ આવીને, અતર પૂરો આશ. ૩
 લટકાળા લાગી રહી, અંખના આહુ જામ;
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

પદ ૨૩૩૩ મું.

શરદ ઋતુ સોહામણી, આંચો આસુ માસ;
 એ રતે વાલમ આવીયે, રમવા સુંદર રાસ. ૧
 નિર્મળ અખર થૈ ગયો, નિર્મળ થઈ ગયાં નીર;
 નિર્મળ નાથ પધારીયે, છોગાળા બળવીર. ૨

હસરાવે હલ ચાવિયાં, નદીયે બાંધ્યા ઘાટ;
એ રતમાં અલભેલડા, વળી વળી જોઉં છું વાટ. ૩
છેલ છબીલા શ્યામળા, ઠરવાનુ તમે ઠામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૪ મું.

કાર્તિક માસે કહાનજી, વાટ જોયે વ્રજનાર;
અંતર ઉતાપો ધણો, લોચનીયે જલ ધાર. ૧
અલભેલા વર આવીએ, ડોલરીયા સુખ દેણ;
વાટ જોઈ જોઈ વાલમા, ઝાંખાં થઈ ગયાં નેણ. ૨
એકાદશી પ્રભોધિની, અતિ ઉચ્છવ ઠરાવ;
તે આવી હવે આવીએ, મીઠડા બોલા માવ. ૩
તમ સારુ તલખે ઘણું, સર્વે ગોકુલ ગામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૫ મું.

મૃગસર મહીનો આવીયો, બેઠી રત હેમત;
પ્રીતમ હજી ન પધારીયા, કોમલ મારા કંત. ૧
સારસઝાંઈ સભાગીયાં, જ્યાં ત્યાં જોડી જાય;
અમને મેલી એકલાં, ગયા છે ત્રિભુવન રાય. ૨
સર સરીતાના નીરમાં, ફૂલ્યાં કમલનાં વૃન્દ;
અમને કેદી ફૂલાવશો, છેગાળા વ્રજચંદ. ૩
અરજ સુણો આળસ તજો, કરોને પૂરણ કામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૬ મું.

પોષ મહીને પ્રેમહા, હેરે વાટ હુમ્મેશ;
કંઠજી થયા કેમ કહાનજી, જઈ વશ્યા પરદેશ. ૧
જળ થળ શીતળ થઈ રહ્યાં, શીતળ સેજ સમાજ;
અંતર શીતળ નવ થયાં, વણ દીડે વ્રજરાજ. ૨
પંક્તિમાં ફરી ફરી પીરસતા, કરતા અતિ મનુવાર;
તે દીન અમને સાંભરે, વાલમ વારમવાર. ૩
રસીયાજી તમે રીઝીને, દેતા વસ ધનામ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૭ મું.

માહુ મહીનામાં માવજી, જોલે સત વસત;
 આ રતમાં અલખેલડા, કેમ ન પધાર્યા કંત. ૧
 પ્રીતમ આવી પંચમી, નર ત્રીયા ખેલે કાગ,
 વાલમ તમ વિના વાધીયો, મજ ત્રીયને વૈરાગ્ય. ૨
 ચોરડીયાની ચોસરી, ખૂબ કરંતા ખેલ,
 એ દીન અતિશય સાંભરે, રૂપાળા રંગરેલ. ૩
 અરજી સુણી હરી આવીએ, વાટ જોય મજ વામ;
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ઘનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૮ મું.

કાગણ કાગ રમાડવા, આવોને પ્રાણાધાર;
 શ્યામ સનેહી શ્યામળા, વાટ જીએ મજનાર. ૧
 નર નારી હોરી રમે, લોકતણી તજી લાજ,
 આ ટાણે હરિ આવીયે, રગ ભીના મજરાજ. ૨
 ચાંખડીયે ચડી ચાલતા, છત્ર તણી કરી છાંય;
 લટકે તમારી લાલજી, ચોટી ચિત્તડામાંદ્ય. ૩
 અંતરજની આવિયે, દોહાલી વેળાના દામ,
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ઘનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૩૯ મું.

ચૈત્ર મહીને શ્યામળા, આવ્યા નહી અવિનાશ;
 વનસ્પતિ સર્વે પાંગરી, પ્રફુલ્લિત થયા પલાશ. ૧
 ચપા જાઈ ચખેલીયાં, ફૂલી લતા અપાર;
 એ રત કેમ ન આવીયા, ભૂપ ભમર ભરતાર. ૨
 ચોરડીયાની ચોસરી, ખૂબ કરંતા ખ્યાલ,
 તે કેદી દેખાડશે, લટકાં કરનાં લાલ. ૩
 કેદી કરશે કહાનજી, આવી મહિર માંહી કામ;
 બ્રહ્માનંદના નાથજી, આવોને શ્રી ઘનશ્યામ. ૪

૫૬ ૨૩૪૦ મું.

વૈશાખે મજ વિનતા, પથ જોયે કરી પ્રીત;
 લૂ આવી હરિ નાવીયા, ચિંતા વાધી ચિત્ત. ૧
 કેયલ કરે ટઉકડા, આંખે પાકી શાખ;
 મારગ સામુ માવજી, જોઈ જોઈ પાકી આંખ. ૨

વાયે ઉનેા વાયરો, થલ જલ ઉનાં થાય;	
ઉનાં તન અબળા તણાં, તમ વીના ત્રિભુવનરાય.	૩
મળવા કારણ માનની, અંતર કરે ઉધામ;	
અદ્વાનદના નાથજી, આવોને શ્રી ધનશ્યામ.	૪

પદ ૨૩૪૧ મું.

બારે માસ પૂરા થયા, આઠ્યો માસ અધિક;	
પ્રીતમ તોય ન પધારીયા, ઠેર્યાં મથુરા ઠીક.	૧
અધિક મહીને અતિ ઘણી, આશ હતિ મનમાંઢિ;	
તમ વિના ખાલી સેજડી, મળવા મન અકળાય.	૨
પેહેલી પ્રીત લગાડીને, રેહેલું ન ઘટે દ્વર;	
તમ વિના મારા નાથજી, હૈંડે દુઃખ ભરપૂર.	૩
અદ્વાનદની વીનતી, ઉર ધરજો અવિનાશ;	
મેહેર કરીને માવજી, તેડી લેજો પાસ.	૪

જ્ઞાન વિલાસ.

પદ ૨૩૪૨ મું.

નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણી રે, બદ્રીનાથ પ્રગટ જગ જાણી.	ના૦ ટેક.
નર દેહ દીધી તુને નાથે રે, હોય ધન તો વાવર તારે હાથે;	
પશ્યું રેહશે નાવે કોડી સાથે.	ના૦ ૧
ગર્ભવાસ કીધી રક્ષા તારી રે, દીધો જઠરા અગ્નિથી ઉગારી રે;	
બેઠો તેને તે કેમ વિસારી.	ના૦ ૨
વીના સમજે કહે છે મારુ મારુ રે, ધન કાજ ભમે મન બારુ રે;	
તારે હાથે નથી તન તારુ.	ના૦ ૩
મિથ્યા સુખ માંહી તું ભરમાણો રે, આંધ્યો લોક લજ્યા ગળે પહાણો રે;	
જાય છે તૃષ્ણાને પૂર તણાણો.	ના૦ ૪
કાયા માયા છે જો તારી કાચી રે, તેને રંગે રહેજે માં તું રાચી રે;	
બ્રહ્માનંદ કહે છે વાત સાચી.	ના૦ ૫

પદ ૨૩૪૩ મું.

બદ્રીપતિ નાથનું લેને શરણું રે, મટે મહા દુઃખ જનમ ને મરણું.	બ૦ ટેક.
તાકે પર ધન ને પરનારી રે, નથી લજતો તું દેવ મોરારી રે;	
આગે શી ગત થાશે તારી.	બ૦ ૧
રહે છે મન રે માયામાં રાજી રે, જીવંતો બોલે ને મમતા આઝી રે;	
દેખી કોઈનું રૂડું મરે હાઝી.	બ૦ ૨
નહિ આવે ભેળાં સુત દારા રે, મેલી મેડીને મંદિર સારાં રે;	
કરવા જંગલમાંહી ઉતારા.	બ૦ ૩
ફરી આંધ કમર ટળ ફેલી રે, થાને તત્પર આજસ મેલી રે;	
બહુ નામી થાશે તારા બેલી.	બ૦ ૪
ચીત ચડવ મા બહોત તોફાને રે, કથા પ્રભુની સાંભળજે તું કાને રે;	
બ્રહ્માનંદનું કહ્યું સત્ય માને.	બ૦ ૫

પદ ૨૩૪૪ મું.

ઓળે બદ્રીનાથને તું રહેને રે, નર સહિત નારાયણ કહેને.	ઓ૦ ટેક.
જમ હાથ જરુર જ જાવો રે, પછે થાશે તુંને પસતાવો રે;	
પ્રાણી અવસર નહી મળે આવો.	ઓ૦ ૧

ક્ષેત્ર સખળ સમાર્યા તે ખેડી રે, ધર્યા રેહિશે મદીર ને મેડી રે;
હાલી બય છે જોને તારી હેડી. ઓ ૨
દેખી ભૂલીશ માં તન ગોરે રે, હું હું ઠાલું કરે હોરે હોરે રે;
નિત્ય કાળ આવરહાને ચોરે. ઓ ૩
દીલ પાપથકી તું ઠરજે રે, આજો ભાર માથે મત ભરજે રે;
કરમ સમજી વિચારીને કરજે. ઓ ૪
કર પ્રીતિ તું સત સમાજે રે, જેમાં પ્રગટ હિતિ નિત રાજે રે;
અદ્વાનંદ કહે તારે કાજે. ઓ ૫

પદ ૨૩૪૫ મું.

પ્રાણી નર દેહ સુંદર પામી રે, ભજ નર રે નારાયણ સ્વામી. પ્રા ૦ ટેક.
સાચા સંતને શરણે તું રહેને રે, દયા આણીને અંન જલ દેને રે;
તારો જનમ સફળ કરી લેને. પ્રા ૦ ૧
ભવતારણ જગપતિ લેટી રે, મેલ લોકની લાજ સમેટી રે;
આંધ પ્રેમતણી કશી પેટી. પ્રા ૦ ૨
લાચું જમનુ વાંસે તારે ભારુ રે, લેશે આવીને સાંજ સવારુ રે;
માટે કર તારા જીવનું સારુ. પ્રા ૦ ૩
સાચા સંતને સંગે કરીને રે, દઢ અંતર ધીર ધરીને રે;
ભજ પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને. પ્રા ૦ ૪
મેહેણું અનત જન્મનું ઉતારે રે, હવે જીતી ગાજી મત હારે રે;
અદ્વાનંદનું કહ્યું હુંયે ધારે. પ્રા ૦ ૬

પદ ૨૩૪૬ મું-રાગ ગરબી.

મનુવા નરનારાયણ સ્વામી રે, ભજી લે ભાવ કરી;
કુબુદ્ધિ મેલીને થા નિષ્કામી રે, કહું છું વાત ખરી. ટેક.
મિથ્યા છે જો તારી કાયા માયા, વાદલ કેરી જેવી છાયા રે. ભ ૦ ૧
સુત દારા ન આવે તારે સાથે, ભાર ભારમાં પ્રાણી માથે રે. ભ ૦ ૨
ઓળો લે જગજીવન કેરો, ફેગટ થાશે નહિ તો ફેરો રે. ભ ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે હરિગુણ ગાને, સમજીને સુખીયો થાને રે. ભ ૦ ૪

પદ ૨૩૪૭ મું.

પ્રાણી નરનારાયણ કહેને રે, જગથી જાગીને;
સાચા સંતને શરણે રહેને રે, લજ્યા લાગીને. ટેક.
મુરખ નર નિશ દીન શીર તારે, કાળ અપાટા નિત્ય મારે રે. જ ૦ ૧
મેડી મદીર ઉભાં રહેશે, કાંઈ ન માંણ્યો તુંને કહેશે રે. જ ૦ ૨

માતા પિતા બંધવ સુત નારી, રહેશે સરવે પોકારી રે. જા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ચેત અજ્ઞાની, આ તન થાશે તારુ વાની રે. જા૦ ૪

પદ ૨૩૪૮ મું.

કહું છું શીખામણ તુંને સારી રે, માનિ લે પ્રાણી,
ભજી લે સુંદર વર સુખકારી રે, જગ મિથ્યા જાણી. ટેક.
શીખામણ કહું છું તારે કાજે, હરિ ભજતાં શીદ લાજે રે. મા૦ ૧
હરિ ભજતાં જેને લભ્યા વ્યાપી, તે સમ યીજે નહી પાપી રે. મા૦ ૨
હરિ ભજતાં જે લભ્યા કરશે, શ્વાન સુકર થઈ ફરશે રે. મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નર તન પામી, સમર બદ્રીપતિ સ્વામી રે. મા૦ ૪

પદ ૨૩૪૯ મું.

તારો જન્મ અલેખે વુઠો જાયે છે રે, મુરખ અભિમાની;
મેલી અમૃત વિષ શીદ ખાય છે રે, કુષુદ્ધિ કફરાની. ટેક.
મેહર કરીને હરિ નર તન દીધું, તે અવળું તારુ કીધું રે. મુ૦ ૧
વિકર્મ કીધાં તે તો હરિને વીસારી, ગઈ અક્ષલ ક્યાં તારી રે. મુ૦ ૨
મોટપમાં બોલ્યો મરડાતું, લુંડપકેરુ બાધ્યું ભાતું રે. મુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદનુ વચન ઉર ધરજે, પાપથકિ તું પ્રાણી ડરજે રે. મુ૦ ૪

પદ ૨૩૫૦ મું-રાગ ગરબી.

પ્રભુ સાથે કરને રે નર તું પ્રીતડી રે;
મેલી દેને મોહ મચ્છર અભિમાન રે. ટેક.
દ્વીન ઝાઝા રહેવુ નથી આ દેહમાં રે;
હૈયા કુટા શાને તું થાય છે હેરાન રે. પ્ર૦ ૧
સમજીને શરણું તું લેને સાચા સતનું રે;
જય ત્યારે* અનત જન્મનો રોગ રે. પ્ર૦ ૨
હરલભ મનુષ્ય જન્મ ભરતખંડમાં રે,
વારે વારે એવો નહી આવે જોગ રે. પ્ર૦ ૩
સમજી વિચારીને જોને તું કુણુ છે રે;
ક્યાંથી તું આંચો જાઈશ કેને ઘેર રે. પ્ર૦ ૪
ચારને દિવસ રે રહેવુ આ સંસારમાં રે;
અમૃત તજીને શીદ ખાય છે ઝેર રે. પ્ર૦ ૫
મમતામાંહી રે માથા લગે ખુતિયો રે;
મારુ મારુ કરી થયો મતિમદ રે. પ્ર૦ ૬

કેહેને તારુ હરિ વિના રે સગું કુણુ છે રે;
માન સત્ય કેહે છે બ્રહ્માનન્દ રે.

પ્રાં ૭

પદ ૨૩૫૧ મું.

શરણું તું તો લેને રે નટવર સ્થામનુ રે;
તણુ દેને મુરખ ઠાલિ તાણુ રે.
વારીને વલોણુ રે ઘૃત નવ નીકળે રે;
તેવું આ જગતનુ ડહાપણુ જાણુ રે.
કુખુદ્ધિ મેલીને રે જતન કર જીવનુ રે;
જોને તારી ઉમર વુઠિ જાય રે.
પ્રભુનાં ભજન વિના રે તુંને પ્રાણિયા રે;
કોઈ દીન સુખ સુપને નહિ થાય રે.
મોટેરે થઈને કરે અભિમાનમાં રે;
જાણુ હું જીવાડું પરિવાર રે.
શકટને હોઠે રે શ્વાન જેમ ચાલતું રે;
માને સર્વે પોતાને શિર ભાર રે.
ભરણુ ને પોષણુ રે સૌનું હરિ કરે રે;
સુખ દુખ સૌનું હરિને હાથે રે.
એવું તું જાણીને રે તજ અહુકારને રે;
ભજી લેને બ્રહ્માનન્દનો નાથ રે.

શાં ૮૬.

શાં ૧

શાં ૨

શાં ૩

શાં ૪

શાં ૫

શાં ૬

શાં ૭

પદ ૨૩૫૨ મું.

માની લે શીખામણુ રે ડહાપણુ તારુ મેલીને રે;
ધન તન જોખન સુપનું જાણુ રે.
ચારને દીવરાના રે જીવત કારણુ રે;
ભટકીશ પરવશ ચાર ખાણુ રે.
મનમાં વિચારી રે જોને તું મુરખા રે;
નહિ આંહી રહેવાનું નિદાન રે.
મહેલ બગીચા રે મંદિર માળિયાં રે;
મેલીને વસવું છે મેદાન રે.
સગાં ને કુટુંબી રે રહેશે રોઈ કળકળિ રે;
ડાટયુ સર્વે રહેશે તારુ ઘરમાં દામ રે.
અંતકાળે ઠાલે હાથે જાવું પ્રાણી એકલું રે;
કોઈ નહિ આવે તારા જીવને કામ રે.

માં ૮૬.

માં ૧

માં ૨

માં ૩

માં ૪

માં ૫

શરીર સાચવીયું રે જાન કીધું જીવને રે;
સાચો કીધો નરક ચોરાસીનો ખેલ રે. માં ૬
બ્રહ્માનંદ કહે છે રે વુઠો જમપુરમાં રે;
દીલમાં સમજી વિચારિને તું દેખ રે. માં ૭

પદ ૨૩૫૩ મું.

વિષયમાં વળુધ્યો રે હરિને વીસારીને રે;
ફરે મરડાતો અતિ મનમાં પુલ રે. વિં ટેક.
જેને વડીયે જીવે રે તેને નથિ જાણતો રે;
મણમાં તારે આઠ પાંચ શેરીની ભૂલ રે. વિં ૧
તોડ્યા વિના ખર થઈને ભાર તાણતો રે;
હાંકતાં સૌ તુને કહી હાડ હાડ રે. વિં ૨
મટાડી પશુ કીધો રે તુને માનવી રે;
પ્રભુનો કાંઈ નથી જાણતો પાડ રે. વિં ૩
જઠરા અગ્નિથી રે રાખ્યો તુને જાળવી રે;
સુંદર દીધો તનનો સાજ રે. વિં ૪
અજ જળ હમણા રે તેનું દીધું ખાય છે રે;
તેનું નામ લેતાં આવે છે તુને લાજ રે. વિં ૫
ભુડપ કેરુ રે ભાતું તે તો બાંધીયું રે;
માથે લીધો મમતા કેરો બોજ રે. વિં ૬
બ્રહ્માનંદ કહે રે હરિ નવ ઓળખ્યા રે;
ફરતો ડોલે જેવો વનનો રોઝ રે. વિં ૭

પદ ૨૩૫૪ મું-રાગ ગરબી.

હરિ જન સાચા રે, જે ઉરમાં હીમત રાખે;
વીપતે વરચી રે,* કેદી દીન વચન નવ ભાંખે. ૧
જગનું સુખ દુઃખ રે, માધક મિથ્યા કરી જાણે;
તન ધન જાતાં રે, અતરમાં શોક ન આણે. ૨
પર ઉપકારી રે, જન પ્રેમ નીમમાં પૂરા;
દેહીક દુઃખમાં રે, દાઝે નહી સાધુ શૂરા. ૩
હરિને સમરેરે, નિત્ય અહોનિશ ઉમગ ભરીયા;
સરવ તણને રે, નટ નાગર વહાલા કરીયા. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે રે, એવા હરિ જનની બલિહારી;
મસ્તક જાતાં રે, નવ મેલે ટેક વિચારી. ૫

૫૬ ૨૩૫૫ મું.

ટેક ન મેલે રે, તે મરદ ખરા જગમાંહીં;	
ત્રિવિધ તાપે રે, કેદી અંતર ડાલે નાંહીં.	૧
નીધડક વરતે રે, દૃઢ ધીરજ મનમાં ધારી;	
કાળ કર્મની રે, શંકા દેવે વીસારી.	૨
મોડું વેહેલું રે, નિશ્ચે કરી એક દીન મરણ;	
જગ સુખ સારુ રે, કેદી કાયર મન નવ કરણ.	૩
અંતર પાડી રે, સમજીને સવળી આંટી;	
માથું જાતાં રે, મેલે નહી તે નર માટી.	૪
કોઈની શંકા રે, કેદી મનમાં નવ ધારે;	
પ્રજ્ઞાનંદના રે, વહાલાને પણ ન વીસારે.	૫

૫૬ ૨૩૫૬ મું.

જો હોય હીમત રે, નરને ઉરમાંહી બારી;	
દૃઢતા જોઈને રે, તેની મદદ કરે મોરારી.	૧
ખીક તણને રે, નીત હીંમત સોતો બોલે;	
મસ્તક માથા રે, સરવે તૃષ્ણ જેવું તોલે.	૨
કેસરી સિંહને રે, જેમ શંક મીલે નહી મનમાં;	
એકાએકી રે, નિરબે થઈ વિચરે વનમાં.	૩
પિંડે છોટો રે, મોટા મેગળને મારે;	
હીમત વિનાનો રે, હાથી તે જોઈને હારે.	૪
પ્રજ્ઞાનંદ કંઠે રે, એમ સમજે તે જન શૂરા,	
તન કરી નાખે રે, ગુરુ વચને ચૂરાચૂરા.	૫

૫૬ ૨૩૫૭ મું.

પેટ ઠટારી રે, પેરીને સનમુખ આલ્યા;	
પાછા ન વળે રે, કોઈના તે ન રહે આલ્યા.	૧
આમા સામા રે, ઉડે બાલાં અણીઆલાં;	
તે અવસરમાં રે, રહે રાજી તે મતવાલા.	૨
સાચા શૂરા રે, જેના વેરી ધાવ વખાણે;	
જીવત જીવું રે, મરવું તે મંગળ જાણે.	૩
તેની પેરે રે, હરિજન પણ જોઈએ તીખા;	
અતર શત્રુને રે, લાગે અતિ વજ્ર સરીખા.	૪

માથુ જાતાં રે, મુખનું પાણી નવ જાવે;
બ્રહ્માનંદ કહે રે, તે સંત હરી મન જાવે. ૫

પદ ૨૩૫૮ મું-રાગ ગરબી.

એક વાત સુણો વ્રજવાસી રે, પુરુષોત્તમ જોડ્યા પ્રીતે;
સત્ય કર્હુ છું હૃદય તપાસી રે, પુરુષોત્તમ જોડ્યા પ્રીતે.

દૃષ્ટાંતે કહી સમજાવું રે, પું મારુ રૂપ અલૌકિક આવું રે. પું ૧
જેમ ગગનમડળમાં પંખી રે, પું ઉડે દેહ સહિત અસંખી રે. પું ૨
વાહળ ને વિદ્યુત વારી રે, પું સૌ આકૃતિ ન્યારી ન્યારી રે. પું ૩
સૌ થીર એ શુન્ય માંઈ થાયે રે, પું જેમ હીમે નીર ગમાય રે. પું ૪
અક્ષર તે અખર સ્થાને રે, પું માયા શુન્યને અનુમાને રે. પું ૫
પખી તે પુરુષ અપારા રે, પું અઘટાવણુ દેહાકારા રે. પું ૬
મહા વિષ્ણુ વાહલ ડોલે રે, પું બહુ મુક્ત વીજળી તોલે રે. પું ૭
સ્થિર અસ્થિર ગતીયું થાય રે, પું તે કાળ શક્તીયુ કેવાય રે. પું ૮
નિરગુણને સગુણ લખાય રે, પું તે અક્ષરને કેવાય રે. પું ૯
સ્વે સદા સ્વતંત્ર શોભે રે, પું કાળે કરી માયા ક્ષોભે રે. પું ૧૦
જ્યારે અનંત બ્રહ્માંડ કરે છે રે, પું ત્યારે સગુણ સ્વરૂપ ધરે છે રે. પું ૧૧
મહા વિષ્ણુ આદી કોટી રે, પું રહે રોમ મહા કૃતિ મોટી રે. પું ૧૨
જ્યારે લય કરી થીર રે છે રે, પું ત્યારે નિર્ગુણ એનેજ કે છે રે. પું ૧૩
જેમ હું એમાં દૃઢ રહું છું રે, પું તેમ સમજાવીને કર્હુ છું રે. પું ૧૪
જેમ શબ્દ રહે નભ ભીંતર રે, પું સદા એક અનેક સ્વતંતર રે. પું ૧૫
ભીનભીન આકાશ રચાણો રે, પું ત્યારે શબ્દ ભિન્નતા જાણો રે. પું ૧૬
અક્ષર શક્તિ અનુસારી રે, પું બ્રહ્માંડ પ્રત્યે છબી મારી રે. પું ૧૭
બહુ અક્ષર કલા વિસ્તારે રે, પું ધરુ અનન્ત મૂર્તિ ત્યારે રે. પું ૧૮
જ્યારે લીન અક્ષર મુંમાંહીં રે, પું શોભે એક રૂપ સદાઈ રે. પું ૧૯
બ્રહ્માનંદ કહે જેમ સમજાણુ રે, પું આ પદમાં તેમ લખાણુ રે. પું ૨૦

પદ ૨૩૫૯ મું-રાગ ગરબી.

કરું છું શિખામણુ સારી રે, કે લેજે અંતરમાં ધારી રે;
પરત્રિયા માત સમ માને રે, કથા હરિની સુંણજે કાને રે. ૧
પથ્થર સમ પરધનને જાણુ રે, અંતરમાં દયા ધરમ આણુ રે;
દારુ ને માંસ થકી ડરજે રે, કે સોખત સત તણી કરજે રે. ૨
કર મા વેર કોઈ સાથે રે, કે મરવું છે જાણુ માથે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે સાચું પ્રાણી રે, ભુખ્યાને દેજે અન્ન પાણી રે. ૩

૫૬ ૨૩૬૦ મું.

કહેજે માં કંઠણ વચન કોઈને રે, કે ભરજે પગલાં તું જોઈને રે;
કરે કાંઈક જીવતાણું રુંડું રે, કે જગમાં રેહવાનું કુંડું રે. ૧
કપટ છળ કોઈ દીન મત કરજે રે, કે ખોટી સાખ્યું માં ભરજે રે;
ફેલીને સગ થાય મા ફેલી રે, જાવું છે જમડાની ડેલી રે. ૨
તું અનર્થથી ડરતો રહેજે રે, કે શરણું સદ્ગુરુનું લેજે રે;
અદ્વાનંદ કહે માને સાચું રે, કાયા તો રહેવાનું કાચું રે. ૩

૫૬ ૨૩૬૧ મું.

તનડાની મમતા તું તજજે રે, કે રડા રઘુવીરને ભજજે રે;
વિચારી જો કાયા તારી રે, કે એમાં કઈ વસ્તુ સારી રે. ૧
રૂઢીર ને માંસ ભયું સારે રે, કે મલ ને મુત્ર ઝરે બારે રે;
અંતરમાં જોને તું ઉડું રે, કીડા ને પાચતાણું કુડું રે. ૨
ઉપરથી ચામ મઢ્યું આળું રે, કે તેને માને છે રૂપાળું રે;
અદ્વાનંદ કહે તન છે ખોટું રે, લેને તું હરિ શરણું મોટું રે. ૩

૫૬ ૨૩૬૨ મું.

તપાસી જો થિર ન મળે તારુ રે, કે વણ સમજે કહે છે મારુ રે;
મનોહર સુત ધન ને મેરી રે, છે જો તારા જીવતાણું વેરી રે. ૧
મેલી સર્વેને અધવીચ મરવું રે, કે જમડાને લેખું ભરવું રે;
કરશે લેખાં કાગળીયાં કાઢી રે, કે પીલશે ચેચુડે પાઢી રે. ૨
તે માટે જોઈને કર્મ કરજે રે, કે દીલમાં સાહેબથી ડરજે રે;
અદ્વાનંદના સ્વામીને રટજે રે, કે હીંણા મારગથી હટજે રે. ૩

૫૬ ૨૩૬૩ મું-રાગ ગરબી.

નિત્ય ભજીએ રે નિત્ય ભજીએ સુખદાયક રામ, અતર કામ વીસારીયે. નિં ૦ ટેક.
અંતે એ છે રે અંતે એ છે ઠરવાનું ઠામ, સાસઉસાસ સભારીયે. નિં ૧
મેલી જાવું રે મેલી જાવું ધરતી ધન ધામ, જન્મ વૃથા નવ હારીયે. નિં ૨
મત કૂલે રે મત કૂલે તન ગોરે ચામ, લેઈ જાશે જમદારીયે નિં ૩
અદ્વાનંદનો રે અદ્વાનંદનો વહાલો. સુંદર શ્યામ, તે છળી અંતર ધારીયે. નિં ૪

૫૬ ૨૩૬૪ મું.

સર્વે જૂઠું રે સર્વે જૂઠું સગુ કુટુમ શરીર, જગપતિ સાચા બાણજે. સં ૦ ટેક.
અંતે ન કરે રે અંતે ન કરે તારી કોઈ ભીર, ભાર વૃથા નવ તાણજે. સં ૧
જમ જડ શે રે જમજડશે પગે લોહ જંજીર, માર જોઈ સુખ માણજે. સં ૨

તારે આગે રે તારે આગે ઉઠી ગયા રે અમીર, રહ્યા ન રાજ રાણજે. સ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહેરે બ્રહ્માનંદ કહે ધારી અંતર વીર, ભજન ભરોસો આણજે. સ૦ ૪

૫૬ ૨૩૬૫ મું.

મરી જાવું રે મરી જાવું મેલી ધનમાલ, કોઈ સગું નહિ કોઈને. મ૦ ટેક.
શ્યાને કાળે રે શ્યાને કાળે તું થાયે છે બેહાલ, ચિત્ત માયામાં પ્રોધને. મ૦ ૧
નથી છેટે રે નથી છેટે જાવું આજ કે કાલ, પગલાં તું ભરજે જોધને. મ૦ ૨
કામે નાવે રે કામે નાવે હીરા મોતી ને લાલ, મૂઠ રહ્યો શું મોધને.* મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહેરે બ્રહ્માનંદ કહે જમ પાડશે ખાલ, રહેશે સગાં સર્વે રોધને. મ૦ ૪

૫૬ ૨૩૬૬ મું.

સ્વારથીયાં રે સ્વારથીયાં સગાં તાત ને માત, ભજજે તું ભગવતને. સ્વા૦ ટેક.
મેલી દેજે રે મેલી દેજે અંતરથી ઘાત દુઃખવે માં કોઈ જંતને. સ્વા૦ ૧
કેદી મ કરે રે કેદી મ કરે અનરથ ઉતપાત, જો ઇચ્છે દુઃખ અંતને. સ્વા૦ ૨
રૂડી રીતે રે રૂડી રીતે નિત્ય દિવસ ને રાત, સમરે તું કમલાકંતને. સ્વા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રે બ્રહ્માનંદ કહે તારા હિતની વાત, સેવે તું સાચા સંતને. સ્વા૦ ૪

૫૬ ૨૩૬૭ મું-રાગ મંગળ.

ચેત ચેત નર અંધ, કહત સંત ટેરકે;	
અવસર મળ્યા હે અનુપ, ન આવે ફેરકે.	૧
સુર વછીત નર દેહ, પાયકે કયા કીયા;	
મરણજનમજમ માર, સો ઉલટા શીરલીયા.	૨
કાળ વ્યાલ વિકરાલ, ખડા હે તો શીરે;	
ભૂલ્યા મૂઠ ગમાર, તું ફૂલ્યા કયા ફીરે.	૩
ધર્યા રહે ધન માલ, ખજાના મેડીઆં;†	
ખંધુ કુટુંબ પરિવાર, ત્રિયા સુત ચેડીઆં.‡	૪
કાળ અચાનકે આય, ઝડપ લે જાયગા;	
માર પડે જમ દાર, તમે પછતાયગા.	૫
બ્રહ્મા કીટ પરજંત, દેહ સ્થિર ના રહે;	
એ તો અચલ સિદ્ધાંત, શ્રુતિ સ્મૃતિ કહે.	૬
સખસે છોડ સનેહ, નેહ કર નાથસે.	
ચિંતામણિ નર દેહ, ખોત ક્યું હાથસે.	૭
હરિજન વારમવાર, કહત પોકારકે;	
બ્રહ્માનંદ ભજ રામ, કામ વીસારકે.	૮

* મોહને

† “મેરીઆ” ઇતિ પાઠાન્તર

‡ “ચેરીઆ” ઇતિ પાઠાન્તર

૫૬ ૨૩૬૮ મું.

કેતી તેરી ખોચ, કેતા તેરા જીવના,
તાતે અમૃત ઢોલ, જહર કયું પીવના. ૧
જોખન તનકે જોર, ફીરત મગજરમે;
એક દીવસ યા તમામ, મીલેગા ધૂરમે ૨
અપના કામ બીગાડ, સુધારત એરકા,
આ તન હોત વિછોહ, પીછે કુન ઠોરકા. ૩
દેહ ગેહ સુત દાર, છોડ સખ જાવના;
અખર એઠન કાજ, અરુ લોમી બીછાવના. ૪
અધ ધંધ મદમસ્ત, લસ્ત સગ કામની,
રહ્યા વિષે લપટાઈ, દિવસ અરુ જામની. ૫
સુત બંધવ ત્રીય કાજ, કરત હે કરમકુ;
એ સખ આયુકે ચોર, ન પાવત મરમકુ. ૬
તેરે દેખત મૂઢ, દેખ કેતા ગયા;
આ જગમે ધરી દેહ, અવિચલ ના રહ્યા. ૭
બ્રહ્માનન્દ કહે માન, જાન લે સાંધયાં;
તેરા સબહી શુના વીસાર, અહેગા બાંધયાં. ૮

૫૬ ૨૩૬૯ મું.

દીલ નેનું કરી દેખ, યામે તેરા કવન હે;
તું કીસકા હે મૂઢ, ભૂલા નિજ ભવન હે. ૧
કહાં ગઈ અક્ષલ બીકાઈ, ભયા કયું બાવરા;
ગુઠે સુખકે કાજ, ફીરત ઉતાવરા. ૨
જાનનકું સુખ માન, લગ્યા દીન રાત હે;
સો સખ દુઃખકો મૂલ, શ્રુતિ યું ગાત હે. ૩
વૃત્તિ ન હોત વિરામ, અષ્ટહિ જામમે;
અતર આતસે કષ્ટ રુ, દ્રષ્ટ હરામમે. ૪
હાડ માંસ મળ મૂત્ર, રક્ત હે સખ રગે;
તા સંગ કીડા કરત, લાજ પુનિ ના લગે. ૫
ચલ્યા જાત સંસાર, દેખ લે આંધરે;
તનકી યારી તોડ, હરિસે સાંધરે. ૬
હો દીનકે મજમાન, માન તજી દીજીયે;
જો પાઈ નર દેહ, ભલાઈ લીજીયે. ૭

કહત હે અક્ષાનંદ, સખન કે હેતકી;
ભજન વિના નર દેહ, સો માનુ પ્રેતકી. ૮

૫૬ ૨૩૭૦ મું.

વારવાર સમભય, કહ્યો ઠંઠ વેર હે;
શ્વાન પુંછકી રીત, વક્તા લે રહે. ૧

જેસો સ્વપ્ન વિલાસ, જકત સુખ જાન લે;
કહત હે સંત સુજાન, સોધ સત માન લે. ૨

યા શરીર કે મધ્ય, સો રહનાં કેતનાં;
હોજા અખ હુશીઆર, ધાર ઉર ચેતનાં. ૩

આ તન રંગ પતગ, વાર નહીં જાવતે;
જોખન ગઈ હરી પહાર, વિલખ નહિ જાવતે.* ૪

દુઃખ સાગર સસાર, પાર નહિ આવહી;
તાતે નર બુધવત, વેગ વીસરાવહી. ૫

આ ભવજલકે પાર, ભયો કૌં નર ચહે;
સમજી સત સુજાન, શરણ તાકી રહે. ૬

રહ્યા ન રહસી કોઈ, વિચારકે જોઈએ;
રત્ન ચિંતામણિ દેહ, વૃથા ન જોઈએ. ૭

તન ધન સખસે તોડ, હરિ સંગ જોડીએ;
અક્ષાનંદ વિચાર, આસ જગ છોડીએ. ૮

૫૬ ૨૩૭૧ મું-રાગ ધનાશ્રી.

જગમે રહેના હો દીનકા, તુમ કાહેકું કરત શુમાન હો ખ્યારે. જ૦ ટેક.

ધરે રહેગી મેડી મંદીર, વસના હે મેદાન હો ખ્યારે. જ૦ ૧

મહુરિ સુત પૈસાકે કારન, કાહેકું હોત હેરાન હો ખ્યારે. જ૦ ૨

તન ધરકે કોઈ રહન ન પાવે, રંક રાવ સુલતાન હો ખ્યારે. જ૦ ૩

અક્ષાનંદ કહે સુન બહે, સાચી વાત નિદાન હો ખ્યારે. જ૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૨ મું.

જગમે રહેના હો દીનકા, તુંમ કયું ન અજો કીરતાર હો ખ્યારે. જ૦ ટેક.

યા તન રંગ પતગકા પાની, જાતાં ન લાગે વાર હો ખ્યારે. જ૦ ૧

* “ જોખન ગઈ હરિ વનહાર, વિલખ અતિ જાવતે ”

“ જોખન ગઈ હરિ વનહાર, વિલખ નહિ જાવતે, ”

“ જોખન ગઈ હરિ બનહાર, વિલખ અતિ જાવતે ”

“ જોખન ઘેરી વનહાર, વિલખ નહિ જાવતે. ” ઇતિ પાઠાંતર

માત પિતા મેરી સુત બંધવ, સખ માયાકે યાર હો ખ્યારે ૪૦ ૨
મેરે મેરે કરકે મૂરખ, કયું તાનત હે ભાર હો ખ્યારે. ૪૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુન બદે, પ્રભુ ભજ ઉતરો પાર હો ખ્યારે. ૪૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૩ મું.

અવસર એસા નહીં મીલે, તું ભજી લે શ્રીપતિ રામ હો ખ્યારે. ૪૦ ટેક.
ચલી જાત તેરી જીદગાની, કર લે અપના કામ હો ખ્યારે. ૪૦ ૧
બાગ કીદલા મહોલાત બનાવત, દાટત ઘરમે દામ હો ખ્યારે. ૪૦ ૨
કઠ પકડ જમરા લે જાવે, ધરે રહેગે ધન ધામ હો ખ્યારે. ૪૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુન તેરી, ગઈ અછલ કુણુ ગામ હો ખ્યારે. ૪૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૪ મું.

ચેતન વાલે ચેતીઓ, મેં કહત હું હાથ બજાય હો ખ્યારે. ૪૦ ટેક.
નર તનકુ ઇંદ્રાદિક ઇન્દ્રિય, શિવ બ્રહ્માદિક ચ્હાય હો ખ્યારે. ૪૦ ૧
સો તોકું નર દેહી બંદે, સહજ મીલી હે આય હો ખ્યારે. ૪૦ ૨
જાતે જન્મ મરણ દુઃખ જાવે, સો અખ કર ઉપાય હો ખ્યારે. ૪૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સખ તજકે, ગોવિંદકે ગુણુ ગાય હો ખ્યારે. ૪૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૫ મું-રાગ નટ.

હો મન હરનાં, ત્રિય વનમે નહીં ચરનાં. ૪૦ ટેક.
કામ પારથી ખેલત નિશ દીન, તીન વિશ્વાસ ન કરનાં. ૪૦ ૧
હાંસી ફાંસ લીયે કરમાંહી, તાકે પાસ ન પરનાં;
જુકુટી કબાન બાન નેનનસેં, તરત હોવેગા મરનાં. ૪૦ ૨
કુચ પહાર હાર તહાં નદિયાં, નાભીસર નહીં ગરનાં;
બૂલે હીયા મહી પાવ દીયા તો, નહીં હોયગા નિસરનાં.* ૪૦ ૩
વિષે દાહ તહાં જલત નિરંતર, બુઢા ગને ન તરનાં,
બ્રહ્માનંદ છાંડ યા વનકું, હરિપદ અતર ધરનાં. ૪૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૬ મું.

હો મન મેરા, નહીં જાનાં ત્રિય નેરા. ૪૦ ટેક.
યાકે નિકટ ગયે તો ફરનાં, લખ ચોરાશી ફેરા. ૪૦ ૧
વિષકી વેલી પ્રગટ વિનતા, વિષકે અલી વેરા;
સખહી પાન ફૂલ ફલ વિષકે, ખાય મૂચે બહુતેરા. ૪૦ ૨

* “બૂલેહી ચામહી પાવ દીયા તો” એવી લીટી હોવી જોઈએ.

ઈંદ્ર ચંદ્રકું કલક લગાયો, લૂટા ભલા ભલેરા,
રાવનકે દશ શિશ કટાયે, મત ભાંગ્યા મુની કેરા. હોં ૩
યાકો સગ કીયેસે હોવે, અતરમાંહી અધેરા,
બ્રહ્માનંદ જ્ઞાન ગુરુ દીપક, લે કરી ચેત સવેરા. હોં ૪
૫૬ ૨૩૭૭ મું-રાગ પુરવ.

સંત સમાગમ કીજે હો, નિશ દિન. સં ૦ ટેક.
માન તજી સતનકે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો. નિં ૧
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉંનકું મન દીજે હો. નિં ૨
ભવદુઃખટરે રૂબરે સખ હુકીત, સખવીધી કારજ સીજે હો. નિં ૩
બ્રહ્માનંદ સતકી સોખત, જન્મ સફળ કરી લીજે હો. નિં ૪

૫૬ ૨૩૭૮ મું.

હરી ભજતાં સુખ હોય, સમજ મન. હં ૦ ટેક.
સમરન ખીન મુઠ અજ્ઞાની, ઉમર દીની ખોય. સં ૦ ૧
માત પીતા જીવતી સુત બધુ, સગ ચલે નહિ કોય. સં ૦ ૨
કયું અપને શીર લેત બુરાધ, રહેનાં હે દીન દોય. સં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજ લે, હીતકી કહતહું તોય. સં ૦ ૪

૫૬ ૨૩૭૯ મું.

સંત પરમ હીતકારી, જગતમાંહી. સં ૦ ટેક.
પ્રભુ ૫૬ પ્રગટ કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મીટાવત ભારી. જં ૦ ૧
પરમ કૃપાળ સકળ જીવન પર, હરિસમ સખદુઃખહારી. જં ૦ ૨
ત્રિગુણાતીત શ્રીરત તન ત્યાગી, રીત જગતસે ન્યારી. જં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સતનકી સોખત, મીલત હે પ્રગટ મોરારી. જં ૦ ૪

૫૬ ૨૩૮૦ મું.

યુંહી જન્મ ગમાત, ભજન ખીન. યુંં ૦ ટેક.
સમજ સમજ નર મુઠ અજ્ઞાની, કાળ નીકટ ચઢી આત. ભં ૦ ૧
ભયોરી બેહાલ શ્રીરત હે નિશ દિન, ગુણ વિષયનકે ગાત. ભં ૦ ૨
પરમારથકા રાહ ન પ્રીછત, પાપ કરત દીન રાત. ભં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી મૂરખ, આયુષ વૃથાહી જાત. ભં ૦ ૪

૫૬ ૨૩૮૧ મું-રાગ પુરવ.

કહત હરિ સો સાચો મમ દાસ. કં ૦ ટેક.
વચન પ્રમાન પ્રસંન રહે તન, કરી મન મેરે પાસ. કં ૦ ૧

બ્રહ્મરૂપ હોય જગ મહી વીચરે, તજકે દેહ અધ્યાસ;	
ઉરકે ખીચ રહે નીત મેરે, સમરણ સ્વાસોસ્વાસ.	ક૦ ૨
નિસ્પ્રેહ હોય પ્રીરત નીરદાવે, સખ જગ કરત સમાસ;	
બોલત હિમ્મત સહીત નિરંતર, અતર અધીક પ્રકાસ.	ક૦ ૩
માયા જીવ ઈશકુ બને, હિયમે સદાહી હુલાસ;	
બ્રહ્માનન્દ કહે એસે જનકો, બ્રહ્મ મોહલમે વાસ.	ક૦ ૪

પદ ૨૩૮૨ મું.

કહત હરિ સત કહાવત સોય.	ક૦ ટેક.
સદા વિરકત જગતમે વીચરે, કામ કુળુધી ખોય.	ક૦ ૧
અંતર બાહર કળુ નહીં પરસે, કનક કામની દોય;	
માન રહીત રહે નીત મેરે, ચરણમે ચિત્ત પ્રોય.	ક૦ ૨
સારાસાર વિવેક નિરંતર, વિષયાસકત ન હોય;	
જો શરણાગત આવે યાકે, નાખે પાતક ધોય.	ક૦ ૩
સામૃથ પાય કળુ નહિ છલકત, જ્યું ઉદ્ધૃધીકે તોય;	
બ્રહ્માનન્દ કહ્યો શ્રી મુખસે, એસો જન પ્રિય મોય.	ક૦ ૪

પદ ૨૩૮૩ મું.

કહત હરિ એસે જનસે પ્યાર.	ક૦ ટેક.
મેરે વચન પ્રસન્ન હોય માને, જાને સારાસાર.	ક૦ ૧
ત્યાગી નીપટ વૃત્તિ નહીં તનમે, મનમે પરઉપકાર;	
ગગન (?) મગન મેરે ગુણ ગાવે, વિષય વિકાર વિસાર.*	ક૦ ૨
ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ઉભાગર, ઉરમે નહિ અહંકાર;	
ચિંતન† રહત મનોહર મેરી, મૂર્તિ વારમવાર.	ક૦ ૩
જાકો સગ કીચે તે જગમે, ઉધરત જીવ અપાર;	
બ્રહ્માનન્દ કહે સોઈ સાધુ, યું બોલે કીરતાર.	ક૦ ૪

પદ ૨૩૮૪ મું.

કહત હરિ એસે જનસે પ્રીત.	ક૦ ટેક.
દિન વચન મુખતે નહિ કહેવે, રહેવે માન રહીત.	ક૦ ૧
કામ ક્રોધ મદ લોભ ઈર્ષ્યા, કબહુ ધરે નહિ ચિત્ત;	
બ્રહ્મ અખંડ સ્વરૂપ આપકો, સમજત ત્રિગુણાતીત.	ક૦ ૨
પ્રાકૃત નામ રૂપ સખ મિથ્યા, પિંડ બ્રહ્માંડ સહીત;	

* “ભઈ મગન મેરે ગુણ ગાવે” એવું પદ હોયું નેહએ † ચિતવત.

માયા જીવ ઇશ અદ્વાહુકી, જનત સખહી રીત. કં ૩
વિમળ વીવેક ટેક ઉર અતર, સખ જગહુકે મીત;
અદ્વાનંદ કહત હરિસો, પ્રિય ભેગી ઇન્દ્રિયજીત. કં ૪

પદ ૨૩૮૫ મું.-રાગ પુરવ.

બલિહારી મે એસે સતકી. બં ૦ ટેક.
વૃથા કબહુ બકવાદ કરે નહિ, કહત કથા ભગવંતકી. બં ૦ ૧
ને શરણાગત આવત યાકે, ચિતા ટારત ચિત્તકી;
પરમાર્થ કારણ જગ વિચરત, રીતી એહી મહંતકી. બં ૦ ૨
તન અભિમાન ત્યાગ કરી ડોલત, છોડત અથી અનંતકી;
અદ્વાનંદ કહત હે નિશ દીન, કીર્તિ કમલાકંતકી. બં ૦ ૩

પદ ૨૩૮૬ મું.

સંગ એસે સતકો કીજીયે. સં ૦ ટેક.
કામ ક્રોધ મદ મોહ નહીં ઉર, શરણો તાકો લીજીયે. સં ૦ ૧
નિરમાની જ્ઞાની અતી નીકે, તેહી લખી અંતર લીજીયે;
સારાસાર વિવેક સદા રહે, સો જગ સાધુ કહીજીયે. સં ૦ ૨
ચિંતામની પારસમની આદીક, તાપર વારી દીજીયે;
અદ્વાનંદ કહત તેહી મુખસે, હરિ જશ અમૃત પીજીયે. સં ૦ ૩

પદ ૨૩૮૭ મું.

ઠર પ્રીતી હરિકે દાસસે. કં ૦ ટેક.
હરિકે દાસ સદા સુખકારી, નીડર કરત જમ ત્રાસસે. કં ૦ ૧
સતનકી સોખતસે હોવત, અતી પ્રીતિ અવીનાશસે;
સાચી ખાત કહી છોડાવત, કાલ કર્મકે પાશસે. કં ૦ ૨
હોય નિશકલજન કર હરિકો, મત ડર જગ ઉપહાસસે;
અદ્વાનંદ અવશ્ય ઉઠ ચલનો, તજ પ્રીતિ ઘર ગરાસસે. કં ૦ ૩

પદ ૨૩૮૮ મું.

સાધુ સોઈ નાવ સંસારમે. સાં ૦ ટેક.
પ્રગટ પ્રમાણુ હરિપદ પ્રીતિ, નહીં આશક ધન નારમે. સાં ૦ ૧
માયા કૃત સોઈ સત્ય ન માનત, જનત દુઃખ પરીવારમે;
ગુણાતીત રહી હરિ ગુણ ગાવત, ચિન્તા નાંહી જીત હારમે. સાં ૦ ૨
અદ્વા હોય પરઅદ્વા ઉપાસત, વહત ન વિષે વિકારમે;
અદ્વાનંદ સંત સોઈ સાચા, સમજત સાર અસારમે. સાં ૦ ૩

પદ ૨૩૮૯ મું-રાગ પુરવ.

મન તોય કુન કુટેવ પરી રે. મં ૦ ટેક.
આળ પપાળ બકત હે મુખસે, સમસ્ત નાહીં હરિ રે. મં ૦ ૧
વિષે વિકાર અસાર જગતકું, વીસરત નાહીં ધરી;
જ્યાતે હોવે સુખ તેરે જીયકુ, તામે વિલખ કરી રે. મં ૦ ૨
ધનકો ધ્યાન રહત નીશી વાસર, ત્રિય ઉર માંહી અરી;
સંત શિખામન સત્ય વાતકું, શ્રવને નાહીં ધરી રે. મં ૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ લોભ કુટીલતા, અંતર માંહી ભરી;
અધ્યાનનંદ ભજે વીન મોહન, સખહી વીધી બગરી રે. મં ૦ ૪

પદ ૨૩૯૦ મું.

મન તોય રંચ હું લાજ ન આવે હો. મં ૦ ટેક.
શ્રી ધનસ્થામ ચરનકું તજકે, વિષયનકી દીશ જાવે હો. મં ૦ ૧
યહ સુંદર મનુષા તનુ પાયકે, પશુકી રીત રહાવે;
હરિકી મોજ અનોપમ મુખસે, બની (?) તન શુન ગાવે હો. મં ૦ ૨
નીકી વાત સોહાવત નાહીં, બુરી વાત મન ભાવે;
પ્રભુકી કથા અમૃત પરીહરકે, જહર ખાય સુખ પાવે હો. મં ૦ ૩
જ્યોં જ્યોં ચીજ હરામ કરી હે, તાકે ઘાટ કરાવે;
અધ્યાનનંદ કહત હે તેરે, નાક કાન ન રહાવે હો. મં ૦ ૪

પદ ૨૩૯૧ મું.

મનવા ચાલ કુઠંગી તેરી રે. મં ૦ ટેક.
નીચ સ્વભાવ તજત તું નાહીં, બરજ્યો તોય બહુ બેરી રે. મં ૦ ૧
યા સુંદર મનુષ્ય તનુ પાયકે, કરત ઘાત પર કેરી;
મમતામે માયા લગ બૂઝ્યો, કરીકે મેરી મેરી રે. મં ૦ ૨
હરિકી કથા સુનત નહીં કબહુ, સુનત હે બાત અનેરી;
ઇંદ્રીનકે સુખકું અતિ ચાહત, જીયકો પૂરન વેરી રે. મં ૦ ૩
મહરીકે રંગમે મદમાતો, ધનકી ચાહ ધનેરી;
અધ્યાનનંદ કહત હરિ ભજતે, તોકુ લાજ લગેરી રે. મં ૦ ૪

પદ ૨૩૯૨ મું.

મનવા તો સમ ચોર ન પાણ રે. મં ૦ ટેક
પ્રભુકે ચરન કમલ પરીહરીકે, રહત વિષેમે રાણ રે. મં ૦ ૧
કબહુકતો મુનિ હોય બેઠત, કબહુક કહત કથાણ;
કબહુક ત્યાગી કછુ ન રાખે, કબહુક માયા ઝાઝી રે. મં ૦ ૨

કબહુક રૂખા સૂકા આહત, કબહુક ચીજ તાજી,
કબહુક રક હોય કરી બોલત, કબહુક બનત મીઠાજી રે. મં ૩
બેગી જતી સન્યાસી લૂટે, પડીત મુલ્લા કાજી;
બ્રહ્માનંદ કહત સો ઉબરે, હરિ શરણે ગયે ભાજી રે. મં ૪

પદ ૨૩૯૩ મું-રાગ ગોરી.

સંતો નારી નાગની જેસી. સં ૦ ટેક.

ભક્તિભાવ જ્ઞાન જપ તપકુ, ખાવત અતર પેસી. સં ૦ ૧
નેન જીભસે લેત લખરકા, હાંસી હોઠ હલાવે;
જો વિશ્વાસ કરે નર યાકો, ઝડપ નાખ લેખવે. સં ૦ ૨
ચિતવેત ચિતમે ચડી જાવે, રગરગમે વિખ વ્યાપે,
તીન લોક લીના મુખ ભીંતર, તો પુનિ અજહુ ન ધાપે. મં ૦ ૩
જીનકુ ડંક લગ્યો સો ડોલત, ઘેન ભરે જગમાંડી;
બ્રહ્માનંદ ગયે હરિ શરણે, તીનહુંકુ ડર નાંહી. મં ૦ ૪

પદ ૨૩૯૪ મું.

સતો વિનતા વાઘન ભારી. સં ૦ ટેક.

નજર ચઢ્યો સો જાન ન પાવે, તપસી દુધાધારી. સં ૦ ૧
લટકાં કરે સુંદર લાવનતા, મંદ ચલે અગ મોડે;
જો કોઈ યાકે મેરે જાવે, ખાચે વિના નહીં છોડે. સં ૦ ૨
મહવતી નિત્ય વ્યાકુલ ડોલે, કળુ તૃપત નહીં હોવે;
મુખમે આયો કોઈ ન મેલે, ઉચ નીચ નહીં જાવે. સં ૦ ૩
જો કોઈ ધર્યો કુશલ જીવકો, તો યાકો સગ લાગો,
બ્રહ્માનંદ સકલ વિસારી, હરિ ચરણે અનુરાગો. સં ૦ ૪

પદ ૨૩૯૫ મું-રાગ ગોરી.

તું ચેત ચેત નર મુઠરી, તેરો જનમ અલખે જાતરી;
કાલ ખડા શિર ઉપર તેરે, આય અચાનક ખાતરી. તે ૦ ૧
કરત અકાજ લાજ નહીં આવત, વિષે વિકલ દીન રાતરી;
નવરા રહે તો નિશક હોય કે, ગુણ લલનાકા ગાતરી. તે ૦ ૨
પાપે પેટ ભરતહે નિશ દીન, કરત જીવકી ધાતરી;
બ્રહ્માનંદ કહે નર ગાફલ, સખે બગારી ખાતરી. તે ૦ ૩

પદ ૨૩૯૬ મું.

હારે તું દેખ દેખ નર અંધરી, સખ સત કહતહે ટેરકે;
ધામ ધરા ધન સંપત્તિ તજકે, ચલનાં સાંજ સવેરકે. સં ૦ ૧

માત પિતા જીવતી સુત બધુ, સખે રહેગે હેરકે;
જમકે ફૂત ડાર ગલે ફાંસી, લે જાવેગે ઘેરકે. સં ૨
ખંકા જોધ અનત અવનિપર, થિર કોઉ રહ્યા ન ઠેરકે;
પ્રહ્લાનન્દ કહે હરિ ભજીલે, અવસર નાવે ફેરકે. સં ૩

પદ ૨૩૮૭ મું.

ખ્યારે સમજ સમજ સત્ય વાતરી, તું ભજલે સુંદર સ્થામકુ;
ભકતવત્સલ ભગવાન વિસારી, કયું વલગ્યા ધન ધામકું. તું ૧
પરત્રિય તકત વહત મુખ નિન્દા, નિશ દીન ચહાત હરામકુ;
સ્વારથ લગ્યો શ્વાનકી નાંધ, દોરત ઈત ઉત દામકુ. તું ૨
કામ ક્રોધ મદ મોહ વિષેમે, વિકલ ફરત તજ રામકુ;
પ્રહ્લાનન્દ ભજે ખીન મોહન, કયું પાવત આરામકુ. તું ૩

પદ ૨૩૮૮ મું.

હારે તું મેલ મેલ નર માનરી, તું કર બદગી કીરતારકી;
ભવ દુઃખ કટે હટે સખ દુષ્કિત, શક મીટે જમ મારકી. તું ૧
મદ અરુ માંસ ભખે સો જગમે, નિશ્ચે હોવે નારકી;
જો તેરે ઈચ્છે કુશલ જીવકો, તજ ઈચ્છા પરદારકી. તું ૨
ખોટ મીટે તેરે અનત જનમકી, મોટ ડાર શિર ભારકી;
પ્રહ્લાનન્દ કહે તેરે હિતકી, પરિહર નિન્દા પારકી. તું ૩

પદ ૨૩૮૯ મું-રાગ ગોડી.

પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને, ભજ મન પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને;
કામ ક્રોધ મદ મોહ તજીને, દઢ ઉર ટેક ધરીને. ભં ૧
ગર્ભવાસનું સકટ પ્રાણી, જાઈશ માં વિસરીને;
કુબુદ્ધિ કુડ કપટ પરહરજે, ભરજે પાવ ડરીને. ભં ૨
માલ મિલકત સર્વે મેલીને, જાવું જરુર મરીને;
જાઈશ માં જમરાને આગે, ઝાઝો ભાર ભરીને. ભં ૩
ભવ દુઃખ ટળે મીટે સર્વ ભ્રમણા, સતનો સગ કરીને;
પ્રહ્લાનન્દ કહે એવો અવસર, નહીં પામીશ ફરીને. ભં ૪

પદ ૨૪૦૦ મું.

નારાયણ સુખકારી, ભજ લેને નારાયણ સુખકારી;
સાધુ જનની માન શિખામણ, વિષે વિકાર વિસારી. ભં ૧
માત પિતા ધન મદિર મેડી, નહી તારાં સુત નારી;
જમને દ્વાર અકેલાં જાવું, કરજે કરમ વિચારી. ભં ૨

રાજા રાંકે શુભિજન પડિત, ખેડુ ને વેપારી;
સગાં કુટુંબી સહિત સૌને, લે જાવે જમ મારી. ભ૦ ૩
ભરતખંડમાં દેહ મનુષ્યનો, મીલે ન વારમવારી;
બ્રહ્માનંદ કહે થાને સુખિયો, સંત વચન ઉર ધારી. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૦૧ મું.

અલખ પુરુષ અવિનાશી, લજ મન અલખ પુરુષ અવિનાશી;
કર્મ કટે તારાં અનન્ત જન્મનાં, ફદ મીટે ચોરાશી. ભ૦ ૧
સગાં કુટુંબી સુત ને દારા, માતા મામો માસી;
અંતે ભેળુ કોય ન આવે, અંતર દેખ તપાસી. ભ૦ ૨
ઘરમાં બેઠો ગાળ્યું બોલે, દેખી તીરથવાસી;
પર ધન હરે કરે નિત્ય કુષુદ્ધિ, પરનારીની હાંસી. ભ૦ ૩
મારુ મારુ કરતો મૂરખ, મેલી ધન મરી જાસી;
બ્રહ્માનંદ કહે હજી સમરી લે, રસિક શ્યામ સુખરાશી. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૦૨ મું.

પ્રગટ હરિ ભજ પ્રાણી, સમજીને પ્રગટ હરિ ભજ પ્રાણી;
પાપ દ્રોહ પરિત્યાગ કરીને, દયા ધર્મ ઉર આણી. સ૦ ૧
સમજ્યા વિના મ બોલીશ કેદી, મુખથી મિથ્યા વાણી;
મમતા કેરો માથે મૂરખ, ભાર મ લેજો તાણી. સ૦ ૨
પરધન ને પરત્રિય મદ માટી, નરકતાણી નિશાણી;
એ પાપે કરી અવશ્ય પીલશે, ઘાલી જમરા ઘાણી. સ૦ ૩
એજે દેહ અમોલખ જોયો, કીધી ધૂડ કમાણી;
બ્રહ્માનંદ કહે તત્પર થાને, જગપતિ સાચા જાણી. સ૦ ૪

પદ ૨૪૦૩ મું-રાગ ગોરી.

કૃષ્ણ હરિ સુખકારી, ભજ મન કૃષ્ણ હરિ સુખકારી. ટેક.
ભક્તિ ધર્મ સુત નામ નિરંતર, શ્રી ધનશ્યામ ઉચારી. ભ૦ ૧
સખકે કારન દોષ નિવારન, લક્ષ્મણસલ ભયહારી;
સખ અવતાર લિયે અવનિપર, આપ ભયે અવતારી. ભ૦ ૨
અવિનાશી સુખરાશી અજન્મા, સો મનુષ્યાકૃતિ ધારી;
પ્રગટ હોય પ્રભુ પરમ કૃપાનિધિ, વિચરત વારમવારી. ભ૦ ૩
ધર્મવશ જશ અતિ વિસ્તાર્યો, અધર્મ મૂલ ઉખારી;
બ્રહ્માનંદ કહે જોત કીયે હે, નિષ્કામી નરનારી. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૦૪ મું.

શ્રી ધનશ્યામ હમારે, જીવન શ્રી ધનશ્યામ હમારે; ટેક.
નિશ દિન નામ રતું અખ યાકો, ન કરુ પલ ઐક ન્યારે. જી ૧
ચારે જીગમેં ચાર વરણુ જે, સ્વેત રક્ત પીત કારે;
નરનારાયણુ રૂપ સદા સો, નિત્ય નિમિત્ત તનુ ધારે. જી ૨
મચ્છ કચ્છ વારાહ વપુ શુભ, નરસિંહ વામન પ્યારે;
ફરસુરામ રધુરામ કૃષ્ણ હોય, અગનિત જન ઉદ્ધારે. જી ૩
સો અખ ભક્તિ ધર્મસુત સુંદર, સહજનંદ મતવારે;
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રગટ હોય કે, ધર્મ વંશ વિસ્તારે. જી ૪

પદ ૨૪૦૫ મું.

કૃષ્ણ હરિ સુખદાઈ, ભજ નર કૃષ્ણ હરિ સુખદાઈ; ટેક.
લાજ તજી ભજીલે લક્ષ્મીવર, દુર્લભ દેહી પાઈ. ભ ૧
ઉદર માંહી ઉધે મસ્તક, રહ્યો હતો લટકાઈ;
તે દુઃખ તારી આગળ ઉભુ, ભૂલી જા મા ભાઈ. ભ ૨
માત પિતા બંધવ સુત નારી, સર્વે જૂઠું સગાઈ;
અત સમે કોઈ કામ ન આવે, માલ મુલક મોટાઈ. ભ ૩
જમપુરીમાં જમ લેખા લેશે, લોહના થંભ ધખાઈ;
બ્રહ્માનંદ કહે ચેત અભાગી, સાચ કર્હું સમ ખાઈ. ભ ૪

પદ ૨૪૦૬ મું.

કૃષ્ણ હરિ સુખ ધામ, ભજ મન કૃષ્ણ હરિ સુખ ધામ; ટેક.
મગળકારી ભવ દુઃખહારી, સુંદર શ્રી ધનશ્યામ. ભ ૧
ધન અરથે તત્પર થઈ ધાયો, નિશ દીન આહુ જામ;
માણેક મોતી માલ ખજાનો, કોઈ ન આવે કામ. ભ ૨
મૃગ તૃષ્ણા સંસાર વિષેમાં, નહી પામે આરામ;
મનસુખા મનમાંહી રહેશે, હૈડામાંહી હામ. ભ ૩
પ્રભુ વિનાનું પ્રાણી તુંને, નહી ઠરવાનું ઠામ;
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રગટ પ્રભુનું, નર તું લેને નામ. ભ ૪

પદ ૨૪૦૭ મું-રાગ કટયાણુ.

નર નારાયણુ વાસુદેવ હરિ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ સુખ કહીયે;
હીમત સહીત વચન તન ત્યાગી(?), વરત પચ દહ રહીયે. ન ૦ ટેક

જરી વસ્ત્ર હેમાદીક ધાતુ, પર વસ્તુ ન ઉઠાવે,
 વેચ્યા ભેગ વસ્તુ નવ રાખે, સો નિર્લાભ કહાવે. નં ૧
 અષ્ટ ભાંતિ તન ત્યાગ ત્રિયાકો, રાગ નહી સભળાવે,
 લલના દેખે ન હોવે ચેષ્ટા, ચતુરાઈ ન દેખાવે. નં ૨
 એક ભિત અતર નહી રહેવે, પશુ ખટ દીશ નવ ભાળે,
 ચલતે પચ હસ્ત રહે છેટે, સન્મુખ બેઠક ટાળે. નં ૩
 બાહર ભિતર સો નિષ્કામી, અબ નિસ્વાદી દેખાવે,
 બહુ ઘર બચ કરે જલ મિશ્રિત, સ્મરણ સહિત અન્ન પાવે. નં ૪
 નિસ્પૃહી સો પિડ બ્રહ્માંડસે, તજડે પ્રીત પ્રવીના,
 માયાકૃત સો સત્ય ન માને, જાને કાળ ચવીના. નં ૫
 શીક્ષા વચન સુણે લઘુ સખસે, અતર નાંહી અહંતા;
 અર્થી તપી હું તું નહી બોલે, સો નિર્માની સતા. નં ૬
 ધીંગામસ્તિ કરે નહિ કબહુ, મન વશ હોય ન દોડે;
 નિજ અધિકાર કરે તહાં બેઠક, સતસંગતિ નહી છોડે. નં ૭
 ગૃહી ચોરી મધ માંસ પરત્રિયા, તજકે રહવે દૂરે,
 વિધવાકુ ભૂલે નહી પરસે, ખોટી સાખ ન પૂરે. નં ૮
 માત સુતા ભગિની માસી સંગ, એકાંતે નહી સોવે,
 ઈન્દ્રિયગ્રામ મહા બળવત હે, સોવે તોપણ બોવે. નં ૯
 સો ત્યાગી સો ગૃહી સતસંગી, નાસ્તિક પાસ ન જાવે,
 બ્રહ્માનંદ કહે કહ્યો શ્રીહરિ, પરમ ધામ સો આવે. નં ૧૦

પદ ૨૪૦૮ મું-રાગ હુમીર કટ્યાણ.

સોઈ સંત સયાને, મમતા ત્યાગી, જીન હરિ પ્રગટ પીછાને. ટેક.
 આતમરૂપ સમજકે અપનો, દેહ નહી સત્ય માને. સો ૧
 ગાવત રહત સદા હરિકે ગુન, જગકૃતસે અલસાને. સો ૨
 પરમારથ કારન જગ ડોલત, પરમકૃપાલ કહાને. સો ૩
 બ્રહ્માનંદ કહત સોઈ સાધુ, બકુ વેદ વખાને. સો ૪

પદ ૨૪૦૯ મું.

સોઈ સત સધીરા, પરમહયાળુ, ફરત હરત લવ પીરા. ટેક.
 સારાસાર વિવેક કરત હે, જ્યું મરાળ પય નીરા. સો ૧
 જ્ઞાન વિજ્ઞાન તૃપ્ત સમ જાનત, કચન કાચ કથીરા. સો ૨
 બેપરવાહ આહ નહી કૌંકી, સરખા રાંક અમીરા. સો ૩
 બ્રહ્માનંદ શૂર સોઈ સાધુ, જાનત ધૂર શરીરા. સો ૪

પદ ૨૪૧૦ મું.

જન સોધ મતવાળા, લગ્ન મગનહે, પીવત પ્રેમ પીયાલા.	ટેક.
સ્વાસોસ્વાસ પ્રભુપદ સમરત, વૃથા ન જાવત કાલા	જા૦ ૧
પરઉપકારી ધર્મમહી પૂરા, અંતર પરમ દયાલા.	જા૦ ૨
નિર્માની વર્તત નિર્દોષે, વિસરા જગ જળલા.	જા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ દેહ બુદ્ધિ તજકે, સખ દીન રહત સુખાલા.	જા૦ ૪

પદ ૨૪૧૧ મું.

સોધ સત કહાવે, ચતુર વિવેકી રહત સદા નિર્દોષે.	ટેક.
ચૈતન્યરૂપ આપકું સમજત, ભક્તિ સદા મન ભાવે.	સોા૦ ૧
સુંદર સ્થામ છબી ઉર ધરી કે, દેહ ગેહ વિસરાવે.	સોા૦ ૨
પ્રસુક્ષિત વદન પ્રસંન ચિત્ત પ્રેમી, ગોવિંદકે શુણ્ણ ગાવે.	સોા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કંઈ સખ તજકે, કૃષ્ણ ચરન લે લાવે.	સોા૦ ૪

પદ ૨૪૧૨ મું—રાગ કાફી.

ભજી લેને શ્રી મજરાજ, આ જગ જીવના થોરા.	ભા૦ ટેક.
ભવસિંધુ તરવેકો સાધન, નર તન મીલ્યો હે જહાંજ.	આા૦ ૧
નેન શ્રવન મુખ હરત નાસિકા, સુંદર સખ તન સાજ.	આા૦ ૨
અનંત કાળ દેખી દુઃખ આતુર, મેહર કરી મહારાજ.	આા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સખ તજકે, કરી લેને અપનો કાજ.	આા૦ ૪

પદ ૨૪૧૩ મું.

ભજી લેને નટવર નાથ, સખ વિધ માન તજીને.	ભા૦ ટેક.
માત પિતા જીવતી અરુ માયા, કોઈ ન આવે સાથ.	સા૦ ૧
અનરથ કરત ફીરત હે કૂલ્યા, ભાર ધરત ક્યું માથ.	સા૦ ૨
જો તોસે સુકૃત બની આવે, તો કરી લેને અપને હાથ.	સા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ શરણુ ગ્રહ તાકો, સખ વિધિ જો સમરાથ.	સા૦ ૪

પદ ૨૪૧૪ મું.

સમરને સરજનહાર, હે નર મૂઢ અજ્ઞાની.	સા૦ ટેક.
મેડી મંદીર દેશ વિલાયત, નહિ તેશ નિરધાર.	હે૦ ૧
કાયા માયા દેખ મ ભૂલે, સ્વપના તુલ્ય સંસાર.	હે૦ ૨
સખકું છોડ અકેલા ચલના, કહત હે નિગમ પોકાર.	હે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એહી અવસર, ન મીલે દુજી વાર.	હે૦ ૪

પદ ૨૪૧૫ મું.

રહેના હે દીન હોય, દીલમે સમજ વિચારો.	રે૦ ટેક.
વિષય વિકાર ભુવન વિનતામે, મૂઢ રહ્યો કહા મોય.	દી૦ ૧
જમકે દ્વંત પકર લે બાશી, રેસી સખ મીલે રોય.	દી૦ ૨
અવિચલ તન ધરકે અવની પર, રહ્યા નહી રહસી કોય.	દી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સમજ ગ્રહ એસી, જન્મ મરણ નહી હોય.	દી૦ ૪

પદ ૨૪૧૬ મું-રાગ કાફી.

બદ્રીપતી નર નારાયણકો, દ્વાલિબધ કહાવુંરી.	બ૦ ટેક.
હુકમ હબ્બુર ધનીકે આગે, ટુક ટુક ઉડ બાવુરી.	બ૦ ૧
મન ઘોડા મસ્તાન મહા બલ, વશ કરી તાહી ફીરાવુંરી;	
ભૂલેઈ રચ કરે મસ્તાઈ તો, ચાબક ચોટ લગાવુરી.	બ૦ ૨
કાયા કોટ કર મેં કબજે, નામ નિશાન ચડાવુરી;	
કામ ક્રોધ મારુ કફરાના, હરિકા હુકમ બજાવુંરી.	બ૦ ૩
પાંચુ ચોર પકડ વશ કરકે, સાહુબ સનમુખ લાવુરી,	
બ્રહ્માનંદ શ્યામકે પાસે, મોજ ચરન રતી પાવુરી.	બ૦ ૪

પદ ૨૪૧૭ મું.

નરનારાયણ શ્યામ પીયાકો, મે હું સત સીપાધરી	ન૦ ટેક.
દેહ નગરસે દુબધા કાઢુ, ફેરુ અદલ હોવાધરી.	ન૦ ૧
બ્રહ્મ વિચાર પેહર તન બકતર, બેહદ ટોપ બનાધરી;	
પેટી પ્રેમ કમર કસ બાધુ, શીલ સાંગ કર સાધરી.	ન૦ ૨
ધીરજ ઢાલ જ્ઞાન ગુરુ ખાંડા, કેફ ધ્યાન કરડાધરી;	
શ્યામ હુકમ શિર ઉપર ધરકે, મારુ સવે અન્યાધરી.	ન૦ ૩
પીછા પાવ ધરુ નહી કબહું, સન્મુખ લેહું લડાધરી;	
બ્રહ્માનંદ ટેક દૃઢ અતર, શ્યામ ચરણ લેલાધરી	ન૦ ૪

પદ ૨૪૧૮ મું.

મે ચાકર નરનારાયણકો, ધડક ન મનમેં ધારુરી;	
શત્રુ સેન દેખકે રનમે, દીન વચન ન ઉચારુરી.	મે૦ ૧
કામ ક્રોધ મદ મોહ પકડકે, બ્રહ્મ અગ્નિમે બાફુરી;	
નિરત સુરતસેં નારાયણકી, મૂર્તિ અખડ સંભારુરી.	મે૦ ૨
જબ લગ પ્રાન પિડમે તબ લગ, હિંમત કબુ ન હારુરી;	
તીન તાપ તન વ્યાપ શકે નહિ, પંચ પચીસું મારુરી.	મે૦ ૩

જે જે ભજન વિરોધી અંતર, તાકે મૂળ ઉખારુંરી;
અધ્યાનનંદ સરન સદચરુકે, તન દુકડા કરી ડારી. મેં ૪

પદ ૨૪૧૯ મું.

કદમી નોકર નારાયણકો, એહી નોકરી મેરીરી;
શ્યામ છબી ઉર અંતર ધરકે, મારુ પંચ એહી વેરીરી. કં ૧
મે ચૈતન દૃઢ બકતર મેરે, પ્રેમ ટોપ શિર પેરીરી;
સુરત નિરત સમશેર ગ્રહુ કર, લેઉં મોહ ગઢ ઘેરીરી. કં ૨
દેહ નગરકું સુવસ વસાઉં, ચોર શકત નહી ઠેરીરી;
તતપર રહું ઠમરે ઠસ ઠાડો, નિશ દીન દેઉં ફેરીરી. કં ૩
કામ ક્રોધ વકા મેવાસી, હરિ પ્રતાપ હુનેરીરી;
અધ્યાનનંદ વાસ કદમુંમે, તણ આશ તન કેરીરી. કં ૪

પદ ૨૪૨૦ મું-રાગ કાફી આશાવરી.

કહત હે સત સુજન, સમજ મન મેરા હો. કં ૦ ટેક.
આ જગમે કોઉ રહન ન પાવે, કાહેકુ મદિર મહલ બનાવે;
દીલમે વિચાર જ્યું હોવેગા, જગલ ડેરા હો. કં ૧
કર કર કુડકપટ ધન જોરે, સંગ ચલત નહી દમડી બી તોરે;
ઉઠ ચલના સખ છોડકે, સાંજ સવેરા હો. કં ૨
તેં કછુ મનમે ચોર વિચારે, નહી તેરા આ તન હાથ તિહારે;
નિશ દીન આય કાલ, શિર દેવત ફેરા હો. કં ૩
જૂઠ હી તન ધન જોખન જાની, પ્રગટ પ્રમાણ ભજો હરિ પ્રાની;
અધ્યાનનંદ કહે જ્યું, ભલા કર તેરા હો. કં ૪

પદ ૨૪૨૧ મું

માન પરમ હિત જન, ખાત સત્ય મેરી હો. માં ૦ ટેક.
આ તન મૂરખ રંગ પતંગા, ધન અરુ ધામ ચલત નહી સંગા;
શિશ ખડા જમકીકર, જેસા વેરી હો. માં ૧
માત પિતા સુત બંધવ સારે, ઠગત હે આયુષ સર્વ ઠગારે;
પલકમે હોવહી દેખત, ખાખકી ઢેરી હો. માં ૨
ગઠરી બાંધ ખડે મગ માંઈ, નિશ્ચલ યહ કોઉ રહવત નાઈ;
નિશ દીન બાજત, ઘર ઘર કાલકી ભેરી હો. માં ૩
કરનાં હે સો કયું નહી કરતા, જીવત રવાસ ધમન જ્યુંહી ભરતા;
અધ્યાનનંદ વિચાર કહે, જોય ટેરી હો. માં ૪

પદ ૨૪૨૨ મું.

નર તન બહોત અમૂલ્ય, વૃથા ક્યું ગમાવે હો.	ન૦ ટેક.
બહોત કાલ ભટકત તોય ખીતા, તખ તોકુ હરિ નર તન દીતા;	
ફેર ફેર ચેહી મોજ જું, હાથ ન આવે હો.	ન૦ ૧
આ તન ભવ જલ તરન જહાંજ, તા કરકે સખ હોવત કાજ,	
સો તન પાયકે, કાહેકુ ખેર લગાવે હો.	ન૦ ૨
દેવનકુ દુર્લભ નર દેહા, તેહી કરી પ્રભુપદ ખાંધ સનેહા;	
ચાહીતે પરમ, અભય પદ પાવે હો.	ન૦ ૩
સમરણ કર અખ સ્વાસઉસ્વાસા, અદ્વાનંદોલ હોવત દૃઢ વાસા,	
અદ્વાનંદ કહે સખ, સકટ જાવે હો.	ન૦ ૪

પદ ૨૪૨૩ મું.

ભજલે રે ઘનસ્થામ, સર્વ સુખદાતા હો.	ભ૦ ટેક.
ગર્ભવાસ ઉધે મુખ જૂલ્યા, સો દુખ ગાફલ તે ક્યુંહી ભૂલ્યા,	
ઉદરમહીં દીન રેન, પર્યાહી પીડાતા હો.	ભ૦ ૧
જઠર અગ્નિતે રક્ષાહી કીની, કાચન જેસી જો નર તનુ દીની;	
અજ જલ દેવત આજ હી, તોય જીવાતા હો.	ભ૦ ૨
સુંદર વર સખકે હીતકારી, જનસુખ કાજ મનુષ તનુ ધારી;	
સો પ્રભુ છાડ પલક, તોહિ દૂર ન જાતા હો.	ભ૦ ૩
સગુન પુરુષ સખહી સુન લીજો, અપનેહી જીયકા કારજ કીજો,	
અદ્વાનંદ પોકારકે, પ્રગટ બતાતા હો.	ભ૦ ૪

પદ ૨૪૨૪ મું-રાગ કાશી.

કાનુડા કેડે ફરવું રે, કોઈથી ન ડરવું.	કા૦ ટેક.
હરીજન લોક દુલખર બોલે, તે હૈડે નવ ધરવુ રે.	કા૦ ૧
સગા કુટુંબી સર્વ સગાથે, હેતડવું પરહરવું રે.	કા૦ ૨
સંસારીથી સગપણ તોડીને, કહાન કુંવરથી કરવું રે.	કા૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે મન કર્મ વચને, પ્રજાજીવનજીને વરવું રે.	કા૦ ૪

પદ ૨૪૨૫ મું.

કાનુડા કેડે જાવું રે, સમજી છુ આવું.	કા૦ ટેક.
મોહનનુ મેણુ મારે માથે, કોઈ દી ખીજાની નહી કહાવું રે.	સ૦ ૧
ચૌદ લોકમાં સર્વે રે અખળા, તેને વરીને ખોટી થાવું રે.	સ૦ ૨

વરીયે તો નટનાગર વરીયે, અખડ એવાતન છાવું રે. સ૦ ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે અવર પુરુષને, વરવાથી રૂડુ વિખ ખાવુ રે. સ૦ ૪

પદ ૨૪૨૬ મું.

કાનુડા કેડે ચાલી રે, થઇ મતવાલી કાં ૦ ટેક
 હુ બાણુ લોકડીયાં રે કાલાં, લોક કહે છે મુને કાલી રે થ૦ ૧
 જે ચાલે કાનુડાને કેડે, તેની ખેપ જાય ન કેલી ખાલી રે. થ૦ ૨
 શીર જાતા નટવર નહીં છોડું, ટેક અચળ હિર ઝાલી રે. થ૦ ૩
 પ્રદ્ધાનન્દના નાથ સગાથે, લાગી છે રગડાની તાળી રે. થ૦ ૪

પદ ૨૪૨૭ મું.

કાનુડા કેડે જાયે રે, શીદ લજાયે. કાં ૦ ટેક.
 લાજ વિના લોકડીયા તેથી, દુર્બળ થઇ ન દબાઇયે રે. શીં ૦ ૧
 મજ જીવનને લજતા વારે તા, નામ તેનું લઇ નાઇયે રે. શીં ૦ ૨
 કહોને સારુ શુ થવાનુ, લોક તણી મોટાઇયે રે. શીં ૦ ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે નિશંક થઇને, ગોવિંદના ગુણ ગાઇયે રે. શીં ૦ ૪

પદ ૨૪૨૮ મું-રાગ કાશી.

લજ લેને શ્યામજો સુખકારી રે, લજ લેને શ્યામજો સુખકારીરે;
 વાલો ભક્ત વત્સલ ભય હારી રે. ભ૦ ટેક.
 માત પિતા નિશ્ચે નહીં તારાં, નહીં તારા સુત નારી રે. ભ૦ ૧
 મારુ મારુ કરી કરી મુરખ, અઝલ વેચાર્ધ ગઈ તારી રે ભ૦ ૨
 માલ મલક સર્વે મેલાવીને, લઈ જશે જમ મારી રે. ભ૦ ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે મનુષ્યતણો દેહ, ન મળે વારમવારી રે. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૨૯ મું.

પ્રાણી શી ગતી તારી થાશે રે, પ્રાણી શી ગતી તારી થાશે રે;
 જ્યારે જમના હૂત દેખાશે રે. પ્રાં ૦ ટેક.
 હમણાં તો રસિયો વાલમ થઈ, રહે છે પરત્રિયા પાસે રે. પ્રાં ૦ ૧
 સતતતણી સોખત તુંને ન ગમે, રીઝે જગત તમાસે રે. પ્રાં ૦ ૨
 કોઇનું સુખ દેખીને દાઝે, એવો મલિન તારો આશે રે. પ્રાં ૦ ૩
 પ્રદ્ધાનન્દ કહે બોઈ તન ગોરુ, પુલીશમા એ તો જશે રે. પ્રાં ૦ ૪

પદ ૨૪૩૦ મું.

મનુવા માનને કહ્યું મારુ રે, મનુવા માનને કહ્યું મારુ રે;
 શાને તું અગાડે કામ તારુ રે. મ૦ ટેક.

નારાયણનું નામ તજીને, બોલે શીઘ્રને નઠારુ રે. મ૦ ૧
 ધન દોલત ઉભી મેલીને, જાવું સાજ સવારુ રે. મ૦ ૨
 ભેઠ વિચારીને પગલાં રે ભરજે, વાસે જમનું છે લારુ રે. મ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે છત્રપતિ વકા, ચાલ્યા જાય છે હજારુ રે. મ૦ ૪

પદ ૨૪૩૧ મું.

ગર્ભમાંહી શુ કહીને તું આઁયો રે, ગર્ભમાંહી શુ કહીને તું આઁયો રે,
 પ્રાણી તે સકટ વિસરાઁયો રે. ગ૦ ટેક.
 નીચુ શીશ ચરણ તારા ઉચા, દશ મહિના લટકાઁયો રે. ગ૦ ૧
 ખાર આવી રસિયો થઈ ડોલે, કામનિયે ભૂલાઁયો રે. ગ૦ ૨
 સગા કુટુંબી સહુ મળીને, મોટો કહીને બોલાઁયો રે. ગ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજ્યા વિના, એળે જન્મ ગમાઁયો રે. ગ૦ ૪

પદ ૨૪૩૨ મું-રાગ કાશી.

મેલીને સર્વે એકલા જાવુ જાવુ રે. મે૦ ટેક.
 ધન્દ્રિય પોષણ કાજ અજ્ઞાની, ચોર હરિનુ નવ થાવુ રે. મ૦ ૧
 જેવું ભાથુ રે આંધીને જાઈશ, તેવુ તારે આગે પ્રાણી ખાવું રે. મે૦ ૨
 પાપ તજીને જપ જાપ પ્રભુનો રે, વાત તારાહેતની ખતાવુ રે. મે૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે થા સુખિયો રે, લેને સાચા સતનુ બોલાવુ રે. મે૦ ૪

પદ ૨૪૩૩ મું.

શરણુ ધનશ્યામનુ તું લેને લેને રે. શ૦ ટેક
 મુખથી આજ પંપાજ તજીને રે, કૃષ્ણ કૃષ્ણ નિત્ય કહેને રે. શ૦ ૧
 મોહનલાલ મનોહર મેલીને, શીઘ્રને ખાજે છે જેને તેને રે. શ૦ ૨
 નાત જાતમાંહી મોટો થાવા, ચડીશ મા માયા કેરે વેને રે. શ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે ફેલ તજીને, રાધા વરનો તું થઈ રહેને. શ૦ ૪

પદ ૨૪૩૪ મું.

હાલી જો તારી જાય છે હેડી હેડી રે. હા૦ ટેક.
 દમડી એક ન સાથે રે આવે, જોને આખ હિયાની ઉઘેડી રે. હા૦ ૧
 જમના દ્વંત ગળે દઈ કાંસી, તુરત લઈ જાશે તુને તેડી રે. હા૦ ૨
 પાર ઉતારવા રે સમર પ્રભુને, મહા દરિયામા તારી બેડી રે. હા૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે અધવચ જાવું, મેલીને મદિર ગઢ મેડી રે. હા૦ ૪

પદ ૨૪૩૫ મું.

ઉમ્મર તારી જાય છે ચાલી ચાલી રે. ઉ૦ ટેક.
 જેમજેમ ઉમ્મર ઓછી રે થાય, તેમતેમ કીધી ત્રિયા વહાલી રે. ઉ૦ ૧

જેર જીલમ કરી માયા રે જોડી, ખરચી નહીં ભૂમાં ખોદી ઘાલી રે. ઉ૦ ૨
આંચો તો ત્યારે આંધી રે મુઠ્ઠી, જાતો તું બંધશ હાથ ખાલી રે. ઉ૦ ૩
અધ્યાનનંદ કહે જન્મ બગાડ્યો, જમ લઈ જાશે ગળે ઝાલી રે. ઉ૦ ૪

પદ ૨૪૩૬ મું-રાગ કાફી.

કામ તજ્યા તો કયા ભયા, મન દામ વસત મનમાંયે વે,
જગત જાલ ઉર અંતર સાચા, તબ લગ શૂરા નાહી વે. કા૦ ૧
સુભગ સુહાત શીલ સુંદરતા, ભૂષણ બસન બનાવે વે;
તન પર સ્વેત કોટકી ચટકી, સળ ગુનકુ હરી જાવે વે. કા૦ ૨
નારી તજ અધ્યાચારી બનકે, લઘુચ્છારી લક્ષ લીના વે;
મમતા ફાસી મીટી નહીં મનકી, તબ લગી કંછુ નહીં કીના વે. કા૦ ૩
ત્રિવિધ નર્ક કે દ્વારહે તાકુ, ગીતા પ્રગટ પોકારા વે;
કામ કોધકુ મૂવા જગાવે, એસા લોભ અટારા વે. કા૦ ૪
ત્યાગી ભરથ મૃગી સુરાગી, લાગી તાલી છુટી વે;
અધ્યાનનંદ મોહ નર બાધત, તાકી નેનાં કુટી વે. કા૦ ૫

પદ ૨૪૩૭ મું.

ધનકુ ધુર ન સમજે જબલગ, તબલગ કૈસા ત્યાગી વે;
મેહરિ તજ મોહકે મારે, લેહરિ લોભકી લાગી વે. ધ૦ ૧
કનક કામની દોય કહાવે, જગમે દીર્ઘ ફદા વે;
એક તજ્યા પશુ એક ન છૂટત, તબ લગી કાચા બદા વે. ધ૦ ૨
કાયકુ કલેશ કરત હે કાયા, માયા મન અટકાના વે;
મનવા ગઢકે બીચ મહા બલ, થિરરુ લોભકા થાના વે. ધ૦ ૩
પૈસાકી અતિ ઘટી નહીં પ્યાસા, મીઠે ન આશા મનકી વે;
લોજન છાજન કષ્ટ કરત હે, કયા તપસા કરી તનકી વે. ધ૦ ૪
બાહાર ત્યાગી અતર રાગી, પ્રેમ નીમમાં પૂરા વે,
અધ્યાનનંદ મીઠેગી મમતા, તબ કાવેગા શૂરા વે. ધ૦ ૫

*પદ ૨૪૩૮ મું-રાગ કાફી.

દીલ લગ્યા હુમારા ફકીરીસે. દી૦ ટેક.
હુનીયાદાર હુખી સળ દેખે, રક રાવ દિલગીરીસે. દી૦ ૧
તીન તાપ જગ વ્યાપી રહ્યો હે, જરત હી મોહ જાજીરીસે. દી૦ ૨

* અધ્યાનનંદ સ્વામીના કાવ્યોની મૂળ પ્રતોમાં ઉપરનું એક જ પદ આપ્યું છે; પરંતુ નીચેનાં ત્રણ પદો કિર્તનસમ્રથની ચોપડીઓમાં આપવામાં આવે છે

પાયા ધન સો રહન ન પાવે, મર ગયે કર મેરી મેરીસે. દી૦ ૩
અક્ષાનંદ આનંદ પાયા હે, અદલ પ્રહ્મ અમીરીસે. દી૦ ૪

પદ ૨૪૩૮ મું-રાગ કાફી.

મારુ કહ્યુ માનને પ્રાણી, મત પોતાની મ તાણુ રે. મા૦ ટેક.
ઉજડમાં તું શું ઉભાણો, વેતી મેલી વાટ;
તે તારુ હાથે કરીને, દેખત વાળ્યો ડાટ રે પ્રાણી. મા૦ ૧
સવળુ કહેતા અવળુ સુઝે, જીવાનીને જોર;
છોગાં મેલીને નરકે ચાલ્યો, નાતીલાને નોરરે પ્રાણી. મા૦ ૨
કામનિ રૂપી અધ કુવામાં, ધસવા કીધી ધાખ,
કર દીપક લઈ કુદી પડિયો, હવે કહે કેનો શો વાંકરે પ્રાણી. મા૦ ૩
ગોવિંદના ગુણથી ગયો ને, થઈ રહ્યો ત્રિયા દાસ,
મનનો મુગટ થઈ ફરે છે હવે, તારો શો વિશવાસરે પ્રાણી. મા૦ ૪
કેશ સમારે ને વેશ બનાવે, ચાલે નિરખત છાંય;
વિના પ્રયોજન જઈશ તણાણો, ભવસાગરની માય રે પ્રાણી. મા૦ ૫
આ તન રંગ પતંગનો પ્રાણી, જાતા ન લાગે વાર;
અક્ષાનંદ કહે સુણને મૂરખ, કહાં ન ભજે કરતાર રે પ્રાણી. મા૦ ૬

(૧)

દીલ લગા હમારા બિહારીસે. દી૦ ટેક
રાજ રક શેઠ સખ દુખિયા, જરતહે ખેર અગારીસે. દી૦ ૧
કામ લોભ વ્યાકુળન દેખે, દિલગોરી દુનિયાદારીસે. દી૦ ૨
સગા કુટુંબી સ્વાર્થ સિધાવે, કરત નહીં રખેવારીસે. દી૦ ૩
અક્ષાનંદ આનંદ બયેહે, શ્યામ છેલ ગિરિધારીસે. દી૦ ૪

(૨)

દીલ ખુશી મોરે હરિ ચારીસે. દી૦ ટેક
એસે તન સો રહન ન પાવે, જરી કરત પેછારીસે. દી૦ ૧
ભૂપ મુવે મદ માન ન માતે, કર ભોમ હમારીસે. દી૦ ૨
અંત સમે કોઈ કામ ન આવે, કરતહે પહેાંત ખુવારીસે. દી૦ ૩
અક્ષાનંદ મોહવશ દુનિયા, પાવત પીવત અપારીસે. દી૦ ૪

(૩)

મન બસે ભોય બનવારીસે. મન૦ ટેક
માત તાત મુત બ્રાત જે હોવે, નારી ખુવારી જમદારીસે. મન૦ ૧
રાજ સાજ ગજ વાજ ફનાહે, દેત રુખે દુખ બારીસે. મન૦ ૨
ભોમ સોગસે લદાસ બયોહે, એક શોખહે મોવારીસે. મન૦ ૩
અક્ષાનંદ રનેહ કીયોહે, પ્રાણજીવન છળી સારીસે. મન૦ ૪

પદ ૨૪૪૦ મું-રાગ કાનડો.

સિંધુ સુતાપતિ ક્યું ન સંભારે. સિં ૦ ટેક.
જગ ઢકન રિપુ, તનયા પતિ રિપુ, તામે તું નિશદ્દિન ચિત્ત ધારે. સિં ૦ ૧
જગકો મિત્ર મિત્રપતિ પિતુ અરી, તાકો પિતા તોરો ખેડ બિગારે, સિં ૦ ૨
અવની સુત તેરે જીયકો ચાહે તો, સુરપતિ સુતમિત્ર કાહે વિસારે. સિં ૦ ૩
મૃત્તિકા સુત સુત પાનકી તનયા, તાહી સપત્ની સદન વિચારે, સિં ૦ ૪
વારી સુત સુત સુત તાકો સુત, તેહી સુત સુત કીંકર ઝખ મારે. સિં ૦ ૫
જલકો સુત સુત તાહી પ્રખ સુત, તેહી ફડ હરિબિન કુન નિવારે; સિં ૦ ૬
નિદ્રાજિત ત્રિયાકો બંધવ, બ્રહ્માનંદ સુખ કદ હમારે. સિં ૦ ૭

પદ ૨૪૪૧ મું.

નભ ગતિ પતિ પતિ શરનો લેરી. ન ૦ ટેક.
નભ સુત સુત તેહી સુતકે સુતકું, ધર્મ મૂલ અતર ધરી દેરી. ન ૦ ૧
સિંધુ સુતાપતિ સુત સુત સુત તેહી, શત્રુમે હે રતિ તેરી; ન ૦ ૨
હરિ પ્રિયા કારજ મદમાતો, તમ રિપુ સુત આકર શિર વૈરી. ન ૦ ૩
નિદ્રા ધંશ સખા સુત મોયો, દીતી સુત દ્રેષી કહત તોય દેરી; ન ૦ ૪
ખટમુખવાહન ભખરિપુપતિ તજી, મન પતિ મુખી રખતનીતનેરી. ન ૦ ૫
વાયસ મેષ શખ્દકી ઘટના, તામે લુપ્ધ વૃત્તિ ચિત્ત કેરી; ન ૦ ૬
મીતા શખ્દ ઉલટા કરી વર્તત, તખ બ્રહ્માનંદ શ્યામ રીઝેરી. ન ૦ ૭

પદ ૨૪૪૨ મું.

શૈલ સુતા પતિ તાતકુ ગાયે. શૈ ૦ ટેક.
શકર ઇષ્ટ અનુજકે સુતકું, સખ વિધિ કરી તાકું વિસરાયે. શૈ ૦ ૧
હરિકી ત્રિયા તાત સુત અનુચર, તાકે હાથ કળુ નહીં બાયે; શૈ ૦ ૨
સુરભી સુત પતિ સુત વાહન, ભખ અરી પતિમેં નિત્ય લગની લગાયે શૈ ૦ ૩
નદીપતિ સુતા તાહીકો આસન, તેહી સુત સુત કૃત ચિત્ત નહિ આયે; શૈ ૦ ૪
રતિપતિ તાતહુકો કૃત તજકે, રતિપતિ તાત ફળ પાયે. શૈ ૦ ૫
બેલ રવિ દોઉ શખ્દ એક કરીકે, તેહી તનયાપતિ છળી ઉર લાયે, શૈ ૦ ૬
બ્રહ્માનંદ સોહી એક સત્યહે, ઓર સખ જંબાળ બહાયે. શૈ ૦ ૭

પદ ૨૪૪૩ મું.

તમ રિપુ તનયાપતિ ક્યું ન ગાયે, ત ૦ ટેક.
ક્યું તેરો ઉલટો ભયો હે, રમાસન ઇન્દિપતિ સુતમે લપટાવે. ત ૦ ૧
રતિપતિ પિતા પતિ પતિ ભૂષણ, તાકે અરિપતિ તું વિસરાવે; ત ૦ ૨
ઓતુ સુત સખા ત્રિયા જનકસો, મુરખ તેરી આયુષ હરાવે. ત ૦ ૩

સિધુસુત ભક્ષક પતિ તેહી સુત, તાકો મુરસો તોય ભમાવે,
મારત સખા મલ મેરુ મીલે તો, વિધિ સુત સુત તેરે મન નહીં આવે ત૦ ૩
જલજ સુતાપતિ વાહન બ્રહ્મપતિ, તાકો પાન જગત અતિ ભાવે,
રવિ નદની પતિ ભગનીપતિ, પીતુ બ્રહ્માનંદ તેહી પાન બહાવે. ત૦ ૪

પદ ૨૪૪૪ મું-રાગ કનડો.

જ્યાકી પ્રભુ પદમે નહિ પ્રીતિ, જ્યા૦ ટેક.
તો પિતુ બ્રાત ગુરુ સુત ભરતા, તજીયે કોટી શત્રુકી રીતિ જ્યા૦ ૧
તાત તજીયો પ્રહલાદ મહાબળ, હરિ પ્રતિફલ લખી અસુર અનીતિ,
અતિશય હિતકરી નિજ જનની, કેકે ભરત વૈરી સમ કીતી. જ્યા૦ ૨
તજીયો બધુ નિજભક્ત વિભીષણ, લંકા નગરી કુટખ ભરીતી,
નિજ પતિ ત્યાગ કિયો વ્રજવિનતા, બલિ ગુરુ ત્યાગો શંક ન લીતી. જ્યા૦ ૩
હરિ સગ પ્રીત હોત જેહી કરીકે, દૃઢ ભક્તિ ભાવ સહીતી,
બ્રહ્માનંદસો સગો હમારો, સત્ય બાત અવિચળ કહી દીતી. જ્યા૦ ૪

પદ ૨૪૪૫ મું.

જે નર હરિ હરિ જનકે દ્રેષી, જે૦ ટેક.
તેહી સગ પ્રીત કીયે તે હત્યા, લાગત કોટી વિપ્ર વધ જેસી જે૦ ૧
અપને પ્રભુકી દેખી અધિકતા, અતર જરત અંગીઠી વેશી,
તેહી પાપીકો વદન વિલોકત, ઉરમે હોવત પાપ પ્રવેશી. જે૦ ૨
હરિસે વિમુખ બધુસો રાવન, ભગનિ પુની સુર્પણખા તેસી;
માતા વિમુખ પુતના જનો, મામો કુટખ કસ અઘ કેશી. જે૦ ૩
નમન ઠમન બહુ ભાતિ બોલાવે, બાહ્ય દેખાવત ભક્તકી દેશી;
બ્રહ્માનંદ કહે તેહી તજીયે, જાકે ભાવ નહીં લવ લેશી જે૦ ૪

પદ ૨૪૪૬ મું.

નરનારાયણ જાહી ન ખ્યારે, ન૦ ટેક.
સો નર ખર શૂકર કુર સમ, જીવત પ્રેત જ્યુંહી તનુ ધારે. ન૦ ૧
ભય નિદ્રા આહાર મૈથુન, સખ જીવનકે લાર લગારે;
નર તન અધિક ભજે જે પ્રભુપદ, નહીં તો કહેહે પશુ સમ સારે. ન૦ ૨
સુંદર રૂપ સુજાન સકલ ગુન, ઉત્તમ કુલ ઉત્પન્ન ધન ભારે;
જે ઉર ભક્તિ નહીં પ્રભુજીકી, ઇદ્રામન કૃણ સમ કરવારે. ન૦ ૩
ક્રિયા કુલ સખ જગમેહિ કીર્તિ, અતિશય દેવત દાન ઉદારે;
બ્રહ્માનંદ ભક્તિવિન શોભત, જેસે ભૂષન નાઠ વિનારે. ન૦ ૪

પદ ૨૪૪૭ મું.

યું મીલ ચારુ વેદ બતાવે, યું ૦ ટેક.
 શ્રીનારાયણ ચરણકમળ ખીન, કોઈ ન અવિચળ સ્થાન કહાવે. યું ૦ ૧
 જ્યાકે ચરન સરોજ નિરતર, ભવ પ્રદ્વાદિક ધ્યાન લગાવે, યું ૦ ૨
 મહામુક્ત સનકાદિક મુનિ, શેષ સહસ્રે મુખ નિશ દીન ગાવે. યું ૦ ૩
 ચલ સ્વભાવ તણ અચલામર્થ, શ્રીપદ પકજ તણ દૂર ન જાવે; યું ૦ ૪
 એહી વિન સુર નર અસુર ઈશ અજ, સખકુ કાલ વ્યાલ અહી ખાવે. યું ૦ ૫
 સુદર મુખ સત ચિતામની, કરુણાદિ દરીયાવ કહાવે; યું ૦ ૬
 પ્રદ્વાનંદ મુકુદ ચરન ખીન, કૌ નર મુખ મુખનેહુ ન પાવે. યું ૦ ૭

પદ ૨૪૪૮ મું-રાગ કનડો.

રામ ભજે સો સખમે ભલાહે. રાં ૦ ટેક.
 નહિ કુલ ઉચ નીચકો કારણ, જયું જલ ઉરહી ગગ મિલ્યાહે. રાં ૦ ૧
 સજના હસના કહા કુલ સુંદર, જાત કબીરા પ્રગટ જલ્યાહે, રાં ૦ ૨
 ગોત કહા ઉત્તમ ગનકાકો, પરમ સોહાગન ભઈ પિંગલાહે. રાં ૦ ૩
 કહા કુળ ઉત્તમ સખરી કુખજ, ગજ ગીધનકી પ્રગટ વલાહે; રાં ૦ ૪
 જાકુ નાહિ અધિકાર શ્રુતિકો, પ્રજાવિનતા કિયે શ્યામ ગલાહે. રાં ૦ ૫
 ખલિ પ્રહ્લાદ બભીક્ષણ આદી, કપિ હનુમત સુગ્રીવ કલાહે; રાં ૦ ૬
 એસેહી સખ સતનકી જાતી, હોય હરીદાસહી આસ ટલાહે. રાં ૦ ૭
 સોઈ કુળ ઉચ સરસ સખહીસે, પ્રભુ ચરનનસે ચિત્ત અચલાહે; રાં ૦ ૮
 પ્રદ્વાનંદ જાન ઉર અંતર, પકડયા હાથ શ્રીનાથ પલાહે. રાં ૦ ૯

પદ ૨૪૪૯ મું.

રામ ભજે સો સખમે નીકો. રાં ૦ ટેક.
 જગકી આસ પાસ પરહરકે, દૃઢ વિશ્વાસ અહો હરીજીકો. રાં ૦ ૧
 કહાકુલ ઉચ સરસ સખહીસે, રાજત છત્ર રાજ ભોમીકો; રાં ૦ ૨
 શુચિ સમાન જાનસો કુલકું, જ્યા નાહિ ગુણ જ્ઞાન હરીકો. રાં ૦ ૩
 અતર આસ વાસ વિષયમે, દાસ ભયો રહે દુભરીકો; રાં ૦ ૪
 સો નરને સખ વંશ બગાયો, નાંહી સભાયો નાથ ધરીકો. રાં ૦ ૫
 વિષે વિકાર અસાર વિસારકે, અહુ સસાર કીયો જીન કીકો; રાં ૦ ૬
 લગી કર હરિપદ ચીત લાયો, તીન પાયો ફલ દેહ ધરીકો. રાં ૦ ૭
 નિશ દીન પ્રભુપદ રટન નિરંતર, અંતર પીડત નાંહી અરીકો; રાં ૦ ૮
 પ્રદ્વાનંદ કહે સત્ય વાયક, સો લાયક નાયક સખહીકો. રાં ૦ ૯

પદ ૨૪૫૦ મું.

રામ ભજે સો ધન હરી જનકુ	૨૧૦ ટેક.
રટન લગી એકતાર પ્રભુ પદ, માર પકડ વસ કીનો મનકુ.	૨૧૦ ૧
ધન ધન માત તાત તાહીકે, તેહી કુલ ધન ધયો જેહી તનકુ;	
ધન જેહી દેશ વેશકુ ધન હે, સાદશ સમજતહે ગ્રહ વનકુ.	૨૧૦ ૨
હરિપદ પ્રીત જીત ઈન્દ્રી સખ, વૃત્તિ બકી ગઈ મેલ ત્રીગુનકુ;	
અપાર હીત વ્યાપ બ્રહ્મ અતર, નહીં આરંભત પાપરુ પુન્યકુ.	૨૧૦ ૩
સખ વીધી ક્ષેમ નેમ અગ માવત, પ્રભુસે પ્રેમ અધીક પ્રતિદીનકુ,	
સાચી ટેક વિવેક સદોદીત, સમજત સાદશ પર આપનકુ	૨૧૦ ૪
અતર સુર નુર મુખ ઉપર, ધુરસમાન બનત તન ધનકુ,	
બ્રહ્માનંદ વૈરાગ ત્યાગ બલ, કાકવિષ્ટ સુખ ચૌદ ભુવનકુ	૨૧૦ ૫

પદ ૨૪૫૧ મું.

રામ ભજે સો રામહી ખ્યારા	૨૧૦ ટેક
બકા ચિત્ત લગ્યા હરિ ચરણે, સો સખમે ઉત્તમ તત્વ સારા.	૨૧૦ ૧
બ્રાહ્મણ ક્ષત્રી વૈશ શુદ્રાદી, ચાર વર્ણ આશ્રમ પુની ચારા;	
તામહી હરી ભજે સોઈ હરીકા, નહિ સ્ત્રી પુરુષ બતી નીરધારા.	૨૧૦ ૨
કહા ભયો જગ શ્રેષ્ઠ કહાવત, અધીક ધનાઢ્ય અધીક આચારા;	
ચાર રૂપ અનુપ ચાતુરી, તાતે નહિ હરી રીઝન હારા.	૨૧૦ ૩
બાહર બાના લોક દેખાવત, પેટ ભરનકા સખ ઉપચારા;	
હરી તો સખ બને અતરકી, નહિ રહવત પ્રહી જનસે ન્યારા.	૨૧૦ ૪
ભક્તિ વશ ભગવાન નિરતર, એસે કહે નીગમ પોકારા;	
બ્રહ્માનંદ યોગાન પડી હે, બે ભારત તાકી તરવારા.	૨૧૦ ૫

પદ ૨૪૨ મું-રાગ અડાણો.

કુન સગો નર ગાફલ તેરો, શ્રી ધનશ્યામ વિના જગ માંહી.	કું૦ ટેક.
જનની જનક નારી સુત બધુ, ભીર પરે નહિ હોત સહાઈ.	કું૦ ૧
કાળ કરાળ વદનતે રાખત, જઠર ઝાલતે લેત બચાઈ.	કું૦ ૨
બ્રહ્માનંદ તાહી પદ તજકે, કયુ રાખત હે આસ પરાઈ.	કું૦ ૩

પદ ૨૪૫૩ મું.

શ્રી ધનશ્યામ ચરન પંકજ તણ, કયું જગકેર ભ્રમત મન ભુગા.	શ્રી૦ ટેક.
વારમવાર નીવારત હું તોય, ચિતત વિષય વિકાર પ્રસંગા.	શ્રી૦ ૧
શેક મોહ બુત બુકત બગીચા, પ્રપુલીત વીષય પુલ પચરગા.	શ્રી૦ ૨
બ્રહ્માનંદ ત્યાગ મન વન થહ, રહ હરી ચરણ સરોજ કે સંગા.	શ્રી૦ ૩

પદ ૨૪૫૪ મું.

હે મન મુઠ કહા કહું તોકુ, હરિપદ ત્યાગી વિષય દિશ જાવે. હેં ૦ ટેક.
તું નહિ માનત રચ શીખામન, અમૃત છાંડી જહર નીત ખાવે. હેં ૦ ૧
અનત કાળ ભટક્યો ભવ માંહી, અજ હુ પુની તોય લાજ ન આવે. હેં ૦ ૨
બ્રહ્માનન્દ કહતહે મનવા, ગોવિંદકે ગુન કયું નહિ ગાવે. હેં ૦ ૩

પદ ૨૪૫૫ મું.

પ્રાણનાથ સમરણુ કર પ્રાણી, જેહી સુંદર મનુષા તન દીનો. પ્રાં ૦ ટેક.
પ્રાણુ ભરન પોષણુ એહી કરત હે, એહી હરી ત્રાણુ ગર્ભમે કીનો. પ્રાં ૦ ૧
ધર્મનન્દન ભવ ફદ મિટાવન, આનન્દ કંઠ જન્મ જગ લીનો. પ્રાં ૦ ૨
બ્રહ્માનન્દ તેહી ન પીછાને તો, નર તનુ સખ તેનુતે હિનો. પ્રાં ૦ ૩

પદ ૨૪૫૬ મું-રાગ બેહાગડો.

ભજ મન નવલ નન્દકિશોર. ભાં ૦ ટેક.
શ્યામસું કર આસકી, એક નેહ જગસે તોર. ભાં ૦ ૧
પેટ કારણુ પાપ કીને, ભયા હરીકા ચોર;
કબુ એસા તોલ ન કરે, બઉંગા કુન ઠોર. ભાં ૦ ૨
દુર્ગ મદિર માલિયા, ધન ધરે લાખ કરોર;
ચલન વેરીયાં સાથ દેવે, હાથ હાંડી ફોર. ભાં ૦ ૩
અજબ બાંધત પાધ ટેડી, ચલત ચાલ મરોર;
બ્રહ્માનંદકે કાલ ઠાઠા, લેત સંજ્યા ભોર. ભાં ૦ ૪

પદ ૨૪૫૭ મું.

કર મન પ્રગટ હરિપદ પ્રીત. કાં ૦ ટેક.
કુમતિ પર હર શીખ ઉર ધર, સમજ સુલટી રીત. કાં ૦ ૧
વિષે કારન વિકળ નિશદીન, ફિરત હોત ફજીત;
સુભગ નરતન પાયકે, શિરભાર ઉલટા લીત. કાં ૦ ૨
આયાતા કયા કારનકું, કયા કરતહે તું ઈત;
જરા પોહોચી ભયો જિરન, ગઈ આયુશ વીત. કાં ૦ ૩
સંત જનકો સંગ ન કરત, ચહત ધન ત્રીય ચીત,
બ્રહ્માનંદ કહે અમૃત તજકે, જહર ભર કયું પીત. કાં ૦ ૪

પદ ૨૪૫૮ મું.

કર મન પ્રગટ હરીપદ નેહ. કાં ૦ ટેક.
ભાવ જીત ગોવિંદ ભજી લે, જન્મકો ફલ એહ. કાં ૦ ૧

વિષમ ભવજલ વારીધિ, નહી આત કબહુ છેહ; ૪૦ ૨
 કર્મ કાગદ નાવ કરકે, તરત કીસવીધ તેહ.
 સાજબાજ રુ સાયળી સુખ, દાર સુત ધન દેહ; ૪૦ ૩
 કઠિન વિષમિત કાળ કરકે, સબે હોયગે ખેહ
 ભરતખડમે મનુષકો તન, મીલત નહિ પુનિ જેહ; ૪૦ ૪
 બ્રહ્માનંદ કહે લાજ તજકે, કાજ નીજ કર લેહ.

પદ ૨૪૫૮ મું.

મન તુ સમર સરજન હાર. મં ૦ ટેક.
 સતહુકે સગ કરકે, સમજ સાર અસાર. મં ૦ ૧
 મહા સુદર મનુષ તનુ, નહિ મીલત વારમવાર;
 ચોટ શીરપર કાલકી હે, મોટ મમતા ડાર. મં ૦ ૨
 માત પિતા અરુ બ્રાત મેહરી, પુત્ર જુત પરિવાર,
 કર્મ કરી હિત તાહીકે, તે લેત કયું શિર ભાર. મં ૦ ૩
 પ્રગટ હરીકા ધ્યાન ધરે જો, કીરન નર તન ધાર,
 બ્રહ્માનંદ ચઢ નામ નૌકા, ઉતર પર લે પાર મં ૦ ૪

પદ ૨૪૬૦ મું—રાગ બીહાગડો.

ભજ મન દારિકા અધિરાજ. ભં ૦ ટેક.
 હરત ખલજગ કરત મગળ, ધરત તનુ જન કાજ ભં ૦ ૧
 બુડતે જલ કરિ કિ હરી, ધરી શ્રવન અવાજ,
 દુષ્ટ મડલ માઈ રાખી, દ્રૌપદીકી લાજ. ભં ૦ ૨
 ઋષિવર દુરવાસ વનમેહી, આયે સહિત સમાજ,
 પાત જામી કરે ત્રપત, ત્રિભુવન ગયે દ્વિજ તળ ભાજ. ભં ૦ ૩
 અકળ ભવજળ ઉપરે, જેહી પ્રસિદ્ધ બાધી પાજ,
 કહત બ્રહ્માનંદ જાકો, અરદ ગરીબ નવાજ ભં ૦ ૪

પદ ૨૪૬૧ મું

ભજ મન કૃષ્ણ પરમ દયાળ ભં ૦ ટેક.
 જીધમેહી ગજ ઘટકે, તલ રખે કરુરી ખાલ ભં ૦ ૧
 દુષ્ટ કીનો લાખકો ગ્રહ, વિક અતિ વીકરાળ,
 જલત પાડવ કાઢી લીને, છળી નહીં તન આળ ભં ૦ ૨
 સહી સમૃથ આપ શ્રીહરી, દુષ્ટકી સો ગાળ;
 મસક જ્યું તતકાળ માર્યો, પલકમેહી શીશુપાલ ભં ૦ ૩

નામ બકો રટત નીકે, મિટત જગ જબાણ;
કહત પ્રદ્ધાનન્દ બાકુ, નીરખ હોત નીહાલ. ભ૦ ૪
પદ ૨૪૬૨ મું.

ભજ મન રૂકમણી ભરથાર. ભ૦ ટેક.
ધરત બકો ધ્યાન છન મહી, કરત ભવજલ પાર. ભ૦ ૧
ભક્તવત્સલ સ્થામ સુંદર, અખીલ જગ કીરતાર,
આગમ મહીમા નેતી નેતી, નીગમ કહત પોકાર. ભ૦ ૨
જરાસંધ મદાધ જેહી, દીયા છનમે હી માર,
બધતે છોડાય લીને, નૃપતી વીસ હજાર. ભ૦ ૩
બરદ અવિચળ સદા શોભે, દાસ દોશ નીવાર,
કહત પ્રદ્ધાનન્દ અગનીત, ઉધરે નર નાર. ભ૦ ૪
પદ ૨૪૬૩ મું.

ભજ મન દ્વારીકા પતી દેવ. ભ૦ ટેક.
શિવાદિક મન અખડ ચાહે, ચરન રજકી સેવ. ભ૦ ૧
અધમ જન ઉધારવેકી, ટરત નહી મન દેવ;
નીગમ બાકુ અગમ ગાવત, કૌ લહત ન ભેવ. ભ૦ ૨
ગયદ કારન ગરુડ તજકે, પહુચ ગયે તતખેવ,
સુદામાકે પાય તાડુલ, કનક મહેલ કરેવ. ભ૦ ૩
ચક્ર ધરકે હયો છન મહી, અસુર કુલ અહંમેવ,
કહત પ્રદ્ધાનન્દ બુધમે, રખે પન ગંગેવ. ભ૦ ૪
પદ ૨૪૬૪ મું—રાગ ખમાચ.

નરનારાયણ ગાવો રે, અવસર ન મળે આવો. ન૦ ટેક.
અમૃત કેરાં મૂળ ઉખેડીને, ઝેર બીજ શીદ વાવો રે. અ૦ ૧
માલ વિલાયત મંદિર મેડી, મેલી અકેલા ભવો રે. અ૦ ૨
મુરખ નર નિશદીન તારે માથે, થાય છે કર્મ ભરાવો રે. અ૦ ૩
પ્રદ્ધાનન્દ કહે હરિ ભજ લે, પછે થાશે જો પસ્તાવો રે. અ૦ ૪

પદ ૨૪૬૫ મું.

ભજતો નથી ગીરધારી રે, શી ગતિ થાશે તારી. ભ૦ ટેક.
ગરભવાસ ઉધે મુખ ગુદ્યો, તેદુઃખ મેલ્યું તે વિસારી રે. શી૦ ૧
જઠર અગ્નિથી જતન કરીને, લીધો તુજને ઉગારી રે. શી૦ ૨
હરીજનની હાંસી ઠરી હરખે, નીરખે છે પરનારી રે. શી૦ ૩
પ્રદ્ધાનન્દ કહે જમ પુરીમાં, થાશે ફજેતી ભારી રે. શી૦ ૪

પદ ૨૪૬૬ મું.

અરથ સાંધી લે તારો રે, અવસર આન્યો સારો. અ૦ ટેક.
 તતપર કાળ ખડો શિર ઉપર, લેશે સાંજ સવારો રે. અ૦ ૧
 ચાર દિવસના જીવત માટે, શાને થાય છે અકારો રે. અ૦ ૨
 મનુષ્યતણે અવતાર અમુલક, ઉતરવાનો આરો રે. અ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે ગુરુ ચરણે, છોડ કર્મ કેરો ભારો રે. અ૦ ૪

પદ ૨૪૬૭ મું.

શ્યામ સુંદર સુખદાર્ઢ રે, હરી ભજી લેને ભાઈ. શ્યા૦ ટેક.
 કોઈ ન આવે તારે કેડે, સર્વે જીક સગાઈ રે. હ૦ ૧
 સ્વપના જેવા સુખને કાજે, થાય છે શીદ અન્યાયી રે. હ૦ ૨
 ભરત ખડમા નર તન પામી, કરી લે સુકૃત કર્મદાર રે. હ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે હરિગુણ ગાઈશ, તો પામીશ મોટાઈ રે. હ૦ ૪

પદ ૨૪૬૮ મું-રાગ ખમાચ.

હરી ભજી લેને તું પ્રાણી રે, હરી ભજી લેને તું પ્રાણી;
 પ્રાણી રે અતર માહે મત આણી. હ૦ ટેક.
 હરિભક્ત્યા વિના જીવ અજ્ઞાનિ, ભટકિશ ચારુ ખાણી રે. હ૦ ૧
 ખાલપણુ રમત વસ ડોલ્યો, જેમ તેમ ખોલ્યો મુખ વાણી રે. હ૦ ૨
 જીવાનિમા જળજળ વધાર્યો, કંઠ ત્રિયા લપટાણી રે. હ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે વૃદ્ધપણુમાં, સર્વે અકલ વેચાણી રે. હ૦ ૪

પદ ૨૪૬૯ મું.

ભજી લે ગિરિવર ધારી રે, ભજી લે ગિરિવર ધારી;
 ધારી રે કુખુદ્ધિ કામ વિસારી. ભ૦ ટેક.
 મહા અમુલખ નર તન પામી, શીખ્યો વાત નઠારી રે. ભ૦ ૧
 મમતામાં હું કરી મુરખ, બંધશ મનખો હારી રે. ભ૦ ૨
 કોઈને ઘર દોલત ધન દેખી, છાતી બળે છે શીદ તારી રે. ભ૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ કહે નહીં રહેવાનુ, અંતર જોને વિચારી રે. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૭૦ મું.

શિખામણુ માની લેને રે, શિખામણુ માની લેને;
 લેને રે નર નારાયણુ કહેને. શિ૦ ટેક.
 જતન કરી ઉગાર્યો, તું કેમ ભૂલ્યો પ્રાણી તેને રે. શિ૦ ૧
 સગાં સખધિ સુત ને દારા, વાલા કીધા તે એને રે. શિ૦ ૨

નાત જાતમાં મોટાં થાવા, ચડીયો ઠાલે વેને રે. શિ૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે જો હોયે તારે, દયા આણીને અન્ન દેનેરે. શિ૦ ૪

પદ ૨૪૭૧ મું.

નરનારાયણ સેવો રે, નરનારાયણ સેવો;
સેવોરે મનખો સુફલ કરી લેવો. ન૦ ટેક.
નરનારાયણ ભજતાં પામીશ, મહા અમુલખ મેવો રે. ન૦ ૧
શ્વાન શુકરનો જન્મ મટાડી, કીધો પોતા જેવો રે. ન૦ ૨
નવલ છળી નૌતમ ઉર ધારી, તન ધન તુછ કરી ટેવો રે. ન૦ ૩
પ્રહ્લાનન્દ કહે આળસ તજી દે, અવસર નહીં મળે એવો રે. ન૦ ૪

પદ ૨૪૭૨ મું-રાગ સોરઠ.

મન મોહુ ટળે, રામ મળે, નિર્મળ હરિજનના સગથી;
ઉર ગ્રંથી ગળે, અવિદ્યાનાં આત્રણ સર્વ નાસે અગથી. ટેક.
નિત્ય સત સભા મહીં રામ રટે, સુનત વિષ વ્યાધી ઉપાધી ઘટે,
મન શુદ્ધ હોયે અહંભાવ મટે. મ૦ ૧
જે સંતસભા મહીં ચઢી આવે, તેનો જીવપણો તતક્ષણ બાવે;
તે પ્રદ્ધરૂપ થઈને પરીપ્રદ્ધ ગાવે. મ૦ ૨
દુખધા દીલ માયા પાસ દહે, નિત્ય સત સભા મહીં રામ રહે;
એમ વેદપુરાણ કુરાન કહે. મ૦ ૩
જેને ગ્રંથી ત્રણ જડ મૂળ ગઈ, સત્ય પદમા કીધો વાસ સઈ,
પ્રહ્લાનન્દ તેની શરણ લઈ. મ૦ ૪

પદ ૨૪૭૩ મું.

સત સગ વિના, જનમ મરણ પ્રદ્ધ જાળ મટે નહીં જતને;
મન માન તજી તે માટે, શરણે બાઈ રૈયે સંતને. ટેક.
જો અડસઠ તીરથ ફરી આવે, નિત્ય નિગમ વીધી કરી કરી નાવે;
કેદી જીવપણું તેનું નવ બાવે. સ૦ ૧
જો ઇંગલા પીંગલાની ખખર જડે, કરી આગ્રહ તેને કેડ પડે;
તેણે ચિત્તને ખમણો ફેર ચડે. સ૦ ૨
કોઈ વાસ કરે બાઈને કાસી, કોઈ અન ન ખાય રહે અપવાસી;
એ મનની છે સરવે હાંસી. સ૦ ૩
જો ફીરતા સંત સમાજ મળે, તો સુખે મનની બ્રાંતિ ટળે;
કહે પ્રહ્લાનન્દ સંત માંહી ભળે. સ૦ ૪

પદ ૨૪૭૪ મું.

ભવ સાગર મહીં, શરણ અચળ અવિનાશી સાચા સંતનો,
 શ્રુતિ સ્મૃતિ સાખ હરિ હરિજનના, પ્રાણ વચન ભગવતનો. ટેક.
 જેમ જળ તુરગ નહીં ભેદ જદા, તેમ તેજ અગ્નિ નહીં ભીન્ન તદા,
 એમ હરિ હરિજન એક સદા. ભ૦ ૧
 જેમ લટ ભમરીને સંગ કરી, ગતિ એળ તણને થઈ ભમરી,
 એમ હરિ ગુરુ ધ્યાને પામે હરિ. ભ૦ ૨
 જેમ કેર બોર વન વૃક્ષ કયા, તે ચદન વાસે ચદન થયાં,
 તેના નામરૂપ ગુણુ ભેદ ગયા. ભ૦ ૩
 શ્રી સુખ કહ્યું મહાતમ સતતણું, અશ્વમેધ જગ્જી અનતપણું,
 કહે બ્રહ્માનંદ શું કરું ધણું. ભ૦ ૪

પદ ૨૪૭૫ મું.

હે જડબુદ્ધિ જીવ, પ્રભુપદને ઈચ્છે તો કર સતનું પારખુ;
 રગ પીતપણે સોનું ને, પીતળ ન હોયે એક સારખુ. ટેક.
 હોઈ સત અનત ફીરે જગમે, રહે દામ ચામ જેની દગમે;
 તું ભૂલીશ માં ઘોળે ભગમે. હ૦ ૧
 અગ ભસ્મ ધશે શિર જૂટ જટા, ગળે માલ તિલક તન ચટાપટા,
 મહી કામ ક્રોધ મદ મોહ થટા. હ૦ ૨
 જે મૈથુન અષ્ટ પ્રકાર તજે, નિત્ય સારાસાર મરમ સમજે;
 ભજ તેને જે હરિ પ્રગટ ભજે. હ૦ ૩
 જેને કામ ક્રોધ મદ મોહ નહિ, જેની વૃત્તિ બ્રહ્માકાર થઈ;
 કહે બ્રહ્માનંદ સો સત સહિ. હ૦ ૪

પદ ૨૪૭૬ મું-રાગ ભેરવો.

હો મન, શીખ શ્રવન ધર મેરી. હો૦ ટેક.
 ગોરે તનકો ગર્વ ન કીજે, છીનમેહીં હોવત ખાખકી ઢેરી. હો૦ ૧
 પુટ્યા ફીરત હરત પર ધન ત્રિય, શિરપર બાધત પાધ સોનેરી. હો૦ ૨
 આય અચાનક કાળ પકરહી, જ્યું મુસેકું સાપ ઓસેરી. હો૦ ૩
 બ્રહ્માનંદ અત શ્રીહરિ વિન, કુન સહાય કરેગો તેરી. હો૦ ૪

પદ ૨૪૭૭ મું.

હે મન મુઠ લાજ નહિ આવે. હ૦ ટેક.
 રસ મૂર્તિધન શ્યામ વિસારીકે, કાઢેકુ આયુષ્ય વૃથારે ગુમાવે. હ૦ ૧

ગયદ પીઠ અસવારી તજકે, સ્વાનહી ખર ચઢી મકુલાવે. હેં ૨
અમૃતરૂપ છાડી અવિનાશી, વિષય વિકાર ઝહર કયુ ખાવે. હેં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત હે મનુવા, યહ અવસર ફીર ફીર નહીં પાવે. હેં ૪

પદ ૨૪૭૮ મું.

હે મન મૂઢ શીખ ઉર ધર લે. હેં ટેક.
નવરા બેઠી બીરાની નીંદા બુજે, બીન બક બક કયુ બરલે. હેં ૧
હરિ ચરીત્ર અમૃત ઉદ્ધાધતે, તું તેરે વાસનકુ ભરલે. હેં ૨
કુબુદ્ધિ કુડ કુટીલતા તજકે, સત મહત ચરન અનુસરલે. હેં ૩
બ્રહ્માનંદ સર્વ પરીહરકે, પ્રભુ પદ સમજ પ્રીત દૃઢ કરલે. હેં ૪

પદ ૨૪૭૯ મું.

હે મન નિર્લજ લાજ ન તેરે. હેં ટેક.
બળ મંડલમે ખુશી વે રહતહે, નહિ આવત સતનકે નેરે. હેં ૧
બોલત બ્યું ત્યું લેત બુરાઈ, હરિ તણ પરધન પરત્રીય હેરે. હેં ૨
કર્મકા ભાર કધલે ડોલત, અધ ભયા મદ માયા કેરે. હેં ૩
બ્રહ્માનંદ કહત ધીક તોકુ, બુલતહે શઠ ફેરે ફેરે. હેં ૪

પદ ૨૪૮૦ મું-રાગ જંગલો.

હાણ ભલા જોગી હરિસે જોગ,
જોગવે ભોગ તજકે સોઈ જોગી ટેક
જોગી વાકુ જાનીયે, જાકા હરિસે જોગ;
રહે નિરતર રામમે, અતર સદા અરોગ. જાં ૧
પકડ કરે વશ પચકુ, ચલે ન મનકે સગ,
નેજા રોપે નામકા, અનલે અચલ અભંગ. જાં ૨
પ્રેમસ્તા સમતા પ્રબળ, જ્ઞાન રત ગભીર,
ચિત્ત નિરમળ વિરાગતા, ચિત્ત ધરતા ધ્યાન સુધીર. જાં ૩
લાગી સુરતી લાલસે, મતિ જોગી મજબુત;
શ્રીરગ બડ ભાગી સોઈ, ધન ત્યાગી અવધૂત. જાં ૪

પદ ૨૪૮૧ મું.

હાણ ભલા સુનના સંત,
સુજન રીત અતિતનકી. ટેક.

* “અચળ” પાઠ પ્રથમ આવૃત્તિમા છે પણ બીજા સ્થાને “અચલ” છે ને તે વધુ સારો લાગવાથી તે દાખલ કર્યો છે

કહની જેસી કહત હે, રહાવે તેસી રીત;	
વચન પ્રમાણે વરતનાં, અલમસ્તાન અતીત.	રી૦ ૧
દેશ પ્રદેશમેં ડોલના, મમતા તનકી મેલ;	
એહી મત અબધુતકા, શિર સાટેકા ખેલ.	રી૦ ૨
લેહેરી લગે નહી લોભકી, મેરી સખહી માત,	
અવગુણ પરહરે અગકા, ગુણ સદ્ગુરુકા ગાત.	રી૦ ૩
આપ સમાવે આપમે, તાપ ગમાવે તીન,	
શ્રીરગ સો નિવિધનહે, લગન મગન લે લીન.	રી૦ ૪

પદ ૨૪૮૨ મું.

હાજી ભલા ફીરના ફકત ફકીર,	
દેશ પ્રદેશમા સોધ ફીરના.	ટેક
એક ગુરુકા આસરા, એક ગુરુકી આસ;	
તિનસે રાજી રહીયે, ઓરનસે ઉદાસ.	દે૦ ૧
નિસપ્રેહી નિષ્કામી, નિરલોભી નિરસ્વાહ;	
નિરમાની નીત રહે, જતન સહિત મરબાદ.	દે૦ ૨
રાજી રહીયે રામસે, દામ વામસે દૂર,	
પિયા પીયાલા પ્રેમકા, મતવાલા મગરુર.	દે૦ ૩
સોધ ફકત ફકીર હે, શબ્દ સુનેસે સુર,*	
શ્રીરગ એક સાંનસે, સદ્ગુરુકે ઉપદેશ.	દે૦ ૪

પદ ૨૪૮૩ મું.

હાંજી વૈરાગી સોધરે સુબ્બન,	
જગ અનુરાગ તજે સો વૈરાગી.	ટેક.
રાગ દ્રેષસે રહિત હે, સો સાચા વૈરાગ;	
લોઠ લાજ કુલ આધ દે, તનમન ધનકા ત્યાગ.	જ૦ ૧
કામ ક્રોધ મદ લોભકા, ઉઠત નહી અંકુર;	
રુઠા સખ જગસે રહે, હરિસે રહે હનુર	જ૦ ૨
નારી જાને નાગની, સખ ધન ધૂર સમાન;	
મન સંકલ્પ મીથ્યા કીયા, લીયા પથ નિરવાન.	જ૦ ૩
ઉરમી ભાગી અંતરે, લાગી સેજ સમાધ,	
શ્રીરગ સોઈ સંતહે, જાકા મત અગાધ.	જ૦ ૪

* આ બધે પાઠ આવે જ છે ને કોઈ પાસે ખરો પાઠ મળે તો મોકલી આપશો

પદ ૨૪૮૪ મું-જંગલો.

હાંજી ભલા શૂરા જગતમાં સત,	
મન બલવત જીતે સોધ શૂરા.	ટેક.
શૂરા જગમે સતહે, ઐર સખ લાજ મજૂર;	
મનકો કૃત માને નહી, ધન તન જાનત ધૂર.	મ૦ ૧
મન જીતે સો મરદ હે, તજે નરદસે નેહ,	
પેહુરે જરદ અગ પ્રેમકા, દેખે ગરદ સમ દેહ.	મ૦ ૨
ખૂમ પડે જખ બાહુરે, સખ દોડે સસાર,	
ઠયા પક્કા પારખા, જખ નીકસે તરવાર.	મ૦ ૩
એક હરિસે આસકત હે, નહી જકત ઉરમાંદ્ય;	
બ્રહ્માનન્દ ગુરુ વાયકપર, ટુક ટુક ઉડ જાય.	મ૦ ૪

પદ ૨૪૮૫ મું.

હાંજી મતવાલા સોધ મગરુર,	
રન ખીચ શિશ લડે સો મતવાલા.	ટેક.
શબ્દ ગુરુ સિન્ધુ સુણી, હોય મન અધિક ઉદ્ધાસ;	
ચડત રગ અતિ ચોગુણા, અગ સગ તજી આસ.	૨૦ ૧
બાવન બાહરે જુઝના, જુઝના આહું જામ;	
મતવાલેકા મામલા, નહી કાયરકા કામ.	૨૦ ૨
ગ્રહ્યા ખડગ ગુરુ જ્ઞાનકા, રહ્યા અડગ પગ રોપ;	
સજખખતર અગ શીલકા, ત્રિગુણુ રહીત શીર ટોપ.	૨૦ ૩
પરહરી આશા પીંડકી, સકલ બ્રહ્માંડ સમેત;	
મારી વિખડે મોહકુ, નહી છોડે રણ ખેત.	૨૦ ૪
મંડ્યા રહે મન મોરચે, હીંમત હકમ હજૂર;	
બ્રહ્માનન્દ ખેહદમે, જઈ પહોંચ્યા સો શૂર.	૨૦ ૫

પદ ૨૪૮૬ મું.

હાંજી ભલા સાચા અસલ અતીત,	
ત્રિગુણાતીત રહે સોધ સાચા.	ટેક.
ભગવા રગે ભાવકા, રટન ગુરુ રુદ્રાખ;	
ચોખે ચિત્ત લગાયકે, ખુબ ફકીરી ખાખ.	ત્રિ૦ ૧
પાસે કુડી પ્રેમકી, સત્ય ગુંઠા તતસાર;	
વિજયા ત્રહુ વૈરાગ્યકી, પીવત કરકર ખ્યાર.	ત્રિ૦ ૨

એક કૃષ્ણસું આમના, મઠ ગગનકે માંદ્ય;
 આસન વચન એકાંતકા, ધૂણી ધ્યાન લગાય. ત્રિ૦ ૩
 ઝોળી પત રજતકા (?), પ્રગટ દત્તકા પૂત,
 ઇંદ્રી. અંતઃકરણકું, ધૂતે સો અખધૂત. ત્રિ૦ ૪
 માયા તજે સો મહાપુરુષ, મન જીતે સો મહંત;
 આપ મેલે અલખમે, વચન ગુરુ વરતત. ત્રિ૦ ૫
 ફક્ત નદાવા (?) લે ફરે, આ તનકી તજે આસ;
 અધ્યાનંદ ઈલા વેદમે, સો સાચા સન્યાસ. ત્રિ૦ ૬

પદ ૨૪૮૭ મું.

હાંજી અધ્યાત્મીના કીના વીવેક,
 પ્રાદ્ધાણ્ય સોઈ ખરા હો અધ્યાત્મીના. ટેક.

પ્રાદ્ધાણ્ય તાકું જાનીયે, શમ દમ શીલ સંતોષ;
 જગ સાચા માને નહી, જાનત જીવન મોક્ષ. પ્રા૦ ૧
 આ તન પ્રાણ અન આત્મા, ધરે ન આત્મ ભાવ;
 પરસ કરે પચકા, સરસ રહે એક ચાવ. પ્રા૦ ૨
 સુખદ્વિકા ચોકા કરે, નહાવે જ્ઞાનકા નીર;
 મોહક જમે સો યોધકા, ત્રિવેણીકે તીર. પ્રા૦ ૩
 સખ ઘટ અંતર એકતા, આદ્યત્રય* શુભ વિચાર;
 અધ્યાનંદસો પ્રાદ્ધાણ્ય ખરા, જાકે હૃદે નહી ધન નાર. પ્રા૦ ૪

પદ ૨૪૮૮ મું-રાગ જંગલો.

માયા કોઝિસે તજી નહિ જાવે. મા૦ ટેક.
 ભટ પડીત ધન કારન ભટકત, લોકનકું સમજાવે. મા૦ ૧
 પરમારથકો મિષ લે પાપની, ઘર ઘર ભીખ મગાવે. મા૦ ૨
 કનક કામની ત્યાગ કરે તો, માન ઇર્ષ્યા લાવે. મા૦ ૩
 અધ્યાનંદ પ્રગટ હરિ સેવે, તાકે દિગ નહી આવે. મા૦ ૪

પદ ૨૪૮૯ મું.

માયા કોઝિસે જાત ન મેલી. મા૦ ટેક.
 ઘરકું તજી મઠ દ્વારા બાપે, ધારત ચેલા ચેલી. મા૦ ૧
 જોગી કે પીછે જોગની હોય, બાખ લગાય કે ખેલી. મા૦ ૨
 તપસીકું તજી દૂર ન જાવે, કોધરૂપ રહે લેલી. મા૦ ૩
 અધ્યાનંદ પ્રભુ પ્રગટ ઉપાસી, તિન ચાકુ નહી ઝેલી. મા૦ ૪

પદ ૨૪૯૦ મું.

માયા અજબ બડી ધૂતારી.	મા૦ ટેક.
માતાપિતા સુત ભુવતિ રૂપે, સખ ધૂતે સસારી.	મા૦ ૧
જટા ભસ્મ અરુ કેસ લુંચ કરી, ધુતે ભેખન ધારી.	મા૦ ૨
કોઝિકુ ઉધે શીશ ઝુલાવત, પૂજત નર અરુ નારી.	મા૦ ૩
અદ્વાનંદ હરિ પ્રગટ ભજન રત, તાતે રહી હે હારી.	મા૦ ૪

પદ ૨૪૯૧ મું.

માયા કોઝિ વિધિ જાત ન જાની.	મા૦ ટેક.
પંડિત હોય કે લોક પ્રબોધે, જ્ઞાન કથે હોય જ્ઞાની.	મા૦ ૧
ખાખ લગાય આયકે પનઘટ, ધ્યાન કરે હોય ધ્યાની.	મા૦ ૨
દૂધ પીયે નાગો હોય ડોલત, અતર અતિ અભિમાની.	મા૦ ૩
અદ્વાનંદ હરિ ભજન પ્રતાપે, સાધુજન પહેછાની.	મા૦ ૪

પદ ૨૪૯૨ મું-રાગ જંગલો.

જગમેં મત કીએ અભિમાન.	જ૦ ટેક.
પેટ અર્થ કૌં પાપ ન કીએ, દો દીનકે મીજખાન.	જ૦ ૧
ખાજત શિરપર કાલદ્વામાં, સુનતા નહી અજાન.	જ૦ ૨
પલ છન ઘડી પહર દીન કરકે, લેતહે આયુષ તાન.	જ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહતહે સાચી, ધરી લીએ નીજ કાન.	જ૦ ૪

પદ ૨૪૯૩ મું.

અપના યા જગમેં નહી કોય.	અ૦ ટેક.
મેહુરી પૂત જનક અરુ જનની, સખહી રહેગે રોય.	અ૦ ૧
દેશ વિલાયત હયગય છનમે, સખહી ખરાને હોય.	અ૦ ૨
દેવનકું દૂરલભ યા નરતન, કયું નાંખત હે ખોય.	અ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહત તેરે હિતકી, અતર દ્રગ કરી જોય.	અ૦ ૪

પદ ૨૪૯૪ મું.

મનુષા સમજ સયાને કાગ.	મ૦ ટેક.
વ્રજજીવન ધનશ્યામ વિસારી, રહારી વિષયમેં લાગ.	મ૦ ૧
ધરત શ્રવન નહી વાત ધરમકી, પાપ કરન અનુરાગ.	મ૦ ૨
સંત પુરુષકી સોખત કરકે, પરત્રિય પરધન ત્યાગ.	મ૦ ૩
અદ્વાનંદ કહે દુરમતિ તજકે, હો જા નર બડ લાગ.	મ૦ ૪

પદ ૨૪૯૫ મું.

મનુવા સમઝ સયાને ઘર.	મં ૦ ટેક.
પરધન પરત્રિય હરન પ્રવીના, વિષયન મે ભરપૂર.	મં ૦ ૧
પરમારથકી બાત ન પ્રીછત, અનરથમે અતિ સૂર.	મં ૦ ૨
દયા ધરમકો લેશ નહી ઉર, કપટી કુટિલ કરૂર.	મં ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ન ભજ્યા નર, પરીરી અકલમે ધૂર.	મં ૦ ૪

પદ ૨૪૯૬ મું-રાગ ધોળ.

દાટયો રહેને ચોર દેવના, શુ મુખ લઇને બોલેજી,	
સ્વાસ્થ કારણુ સ્વાન તાણી પેર, ઘર ઘર ફરતો ડોલેજી.	૧
આત્મસાધન કાંઈ ન કીધું, માયામાં ભરમાણેજી,	
લોક કુટુંબની લાજે લાગ્યો, સઘળેથી લૂટાણેજી.	૨
પીડને અરથે પાપ કરતા, પાછું ફરી ન જોયુંજી;	
કોડી બદલે ગાફલ કુબુદ્ધિ, રામ રતન ધન ખોયુંજી	૩
વિષય વિકાર હીયામા ધાર્યા, વિસાર્યા મોસારીજી,	
મૂરખ તે આમે દશ મહીના, જનુની ભારે મારીજી.	૪
સત પુરુષની સોબત ન ગમે, ભાડ ભવાઈમા રાજીજી,	
બ્રહ્માનંદ કહે નરતન પામી, હાથોં જીતી બાજીજી.	૫

પદ ૨૪૯૭ મું.

પ્રભુ ભજ્યા વિના ગાફલ પ્રાણી, આમે ઉમર ખોઈજી;	
મેડી મંદીર માલ ખખના, કામ ન આવે કોઈજી.	૧
માયા માયા કરતો મૂરખ, તૃષ્ણામાંહી તણાણેજી;	
લોક તણી લજ્જાનો લઈને, કોટે બાધ્યો પહાણેજી.	૨
ઉંચે કુળ અવતાર લઈને, કહે શુ સાર કીધુંજી;	
લખ ચોરાશી કેરુ લગડુ, તાંણી માથે લીધુંજી	૩
જીવતણુ કાંઈ જતન ન કીધું, મન માયામે મોહુંજી,	
રાત દિવસ તતપર થઈ રંગિયો, ઠાલું નીર વલોયુંજી.	૪
લોક કુટુંબમાં મોટો થાવા, કામ બગાડ્યું તારૂજી,	
બ્રહ્માનંદ કહે રે પ્રાણી, હજી સમજ તો સારૂજી.	૫

પદ ૨૪૯૮ મું.

આ તન રગ પતંગ સરીખો, જાતાં વાર ન લાગેજી;	
અસખ્ય ગયા ધન સપતિ મેટી, તારી નજરુ આગેજી	૧

અગે તેલ કૂલેલ લગાવે, માથે છોગાં ઘાલેલ;
 જોખન ધનનું જોર જણાવે, છાતિ કાઢી ચાલેલ. ૨
 જેમ ઉદરડે દારુ પીધો, મસ્તાનો થઈ ડોલેલ;
 મગરૂરીમે અગ મરોડે, જેમ તેમ મુખથી બોલેલ. ૩
 મનમાં જાણે મુજ સરીખો, રસિયો નહી કોઈ રાગીલ;
 બહારે તાકી રહી બીલાડી, લેતા વાર ન લાગીલ. ૪
 આજ કાલમે હું તું કરતાં, જમડાં પકડી જશેલ;
 પ્રદ્ધાનંદ કહે ચેત અજ્ઞાની, અત ફજેતિ થાશેલ. ૫

૫૬ ૨૪૯૯ મું.

મનુષ્યા દેહ ધરીને મૂરખ, કહે શું કરી કમાણીલ;
 સ્વાન તણી પેરે ફરતો ડોલ્યો, બોલ્યો મીઠ્યા વાણીલ. ૧
 પેટ ભર્યાનો ઉદ્ધમ કીધો, રાત દીવસ ધન રળીયોલ;
 નરતનનું મહાતમ નવ જાણ્યું, પશુ જાતીમા ભળીયોલ. ૨
 માત પીતા સુત બંધવ મેહરી, અતે નહી કોઈ તારાંલ;
 આવરદા હરવાને કાજે, સરવ મળ્યાં ધૂતારાંલ. ૩
 સગાં કુટુંબી સૌ મળીને, હુંસી* ચુંશી દીધોલ;
 છેલ્લી વારે સ્વારથ સાંધી, જમને આગે દીધોલ. ૪
 કાગદ ઘડી ઘડીના કાઢી, લેખાં જમરા લેશેલ;
 પ્રદ્ધાનંદ કહે સૌ વાંસેથી, કાંઈ ન માણ્યો કહેશેલ. ૫

૫૬ ૨૫૦૦ મું.

દશ મહીના માના ઉદરમાં, ઉંધે માથે જૂલ્યોલ;
 જંઠર અગ્નિની આળે દાઝ્યો, તે દહાડા કેમ ભૂલ્યોલ. ૧
 આલા ચરમતણા પટમાંહી, આઠ પહોર અકળાતોલ;
 રાત દીવસ મળ ભીંતર રહેવું, મળનો રસ તું ખાતોલ. ૨
 ખાટું ખારુ માતા ખાતી, તેની થાતી પીડાલ;
 કોમળ જાણી બહુ કરડતા, કરમીયા ને વળી કીડાલ. ૩
 ગર્લ તણા દુખમે ઘેરાણો, ત્રાહીત્રાહી તું કરતોલ;
 કોલ દેધને ખારે આંચો, ત્રાસ હેંચે નથી ધરતોલ. ૪
 છેલ થઈ મરડાતો ચાલે, જેમ કીધું તેમ ફાંચુંલ;
 પ્રદ્ધાનંદ કહે હરિ ભજ્યા વિના, એ દુ.ખ આગે આંચુંલ. ૫

પદ ૨૫૦૧ મું.

જે તન દેખી છાકયો ડોલે, તે તું દેખ વિચારીલ,
 નખ શીખ સુધી નિંદા જેવું, શી માંહી વસ્તુ સારીલ. ૧
 માંસ રુધિરને માંહી ભરીને, ઉપર મઢીયું આણુલ;
 મોહતણે વશ થઇને મૂરખ, દેખે છે રૂપાણુંલ. ૨
 હાડતણા પગ હાથ બનાવ્યા, કટકા કટકા સાંધીલ,
 તે માંહી દ્રઢ મમતા તુંને, એ શી આવી આંધીલ. ૩
 ઉદરમાંહી આતરડા ભરીયાં, આવે ગંધ નડારીલ,
 રગરગમે રોગે વીંટાણું, મળ મુતરની ક્યારીલ ૪
 ટળતાં એને વાર ન લાગે, આદ અંતનુ ખોડુંલ,
 અક્ષાનંદ કહે એ સારુ, તે કામ બગાડ્યુ મોડુંલ. ૫

પદ ૨૫૦૨ મું.

બાળપણુ તે જીવ અજ્ઞાની, ખબર વિનાનું ખોયુલ;
 સારુ ભૂડુ કાંઈ ન સૂઝ્યું, રમતમે મન મોહ્યુલ. ૧
 જવાનપણું જીવતિમે ખોયું, ધનને અરથે ધાયોલ;
 મનમે સમજે મુજ સરીખો, નથી જગતમે ડાહ્યોલ. ૨
 વૃદ્ધાપણુમે ચિંતા વાધી, હાથ પાવ નવ હાલેલ;
 ઘરનાં માણસ કહ્યું ન માને, તે દુઃખ અતર સાલેલ. ૩
 ભાળે નહી રોગે લેલાંણા, પડીયો લાંબો થઇનેલ;
 જમના કીંકર ગરદન ઝાલી, ચાલ્યા ભેરે લઇનેલ. ૪
 ઠાલો આળ્યો ભૂલો વુઠો, કાંઈ ન લઈ ગયો સાથેલ;
 અક્ષાનંદ કહે જમ પુરી કેરુ, મહા દુઃખ લીધું માથેલ. ૫

પદ ૨૫૦૩ મું.

પશુતણી પંક્તિ મેલાવી, દેહ મનુષ્યની દીધીલ,
 અનંત કાળ રડવડતો ભેદને, કરુણા અતિશે કીધીલ. ૧
 જાણ્યો નહી જઠરાઅગ્નિમે, રાખ્યો તાપ નિવારીલ;
 તે હરિને તું ભૂલ્યો પામર, ધિક ધિક સમજણુ તારીલ. ૨
 જીવાણ્યો તેનો જીવે છે, અગ્ન જાળ તેણે દીધુંલ;
 જ્યાં ત્યાં તારી રક્ષા કીધી, તેનું ભજન ન કીધુલ. ૩
 કુડ કપટ અતિ તૃષ્ણા કરી કરી, માયા કષ્ટે મેળીલ;
 પામર હૈયે વિચારી ભેને, કોડી નાવે લેળીલ. ૪

સમજીને અરથે શીખામણુ, કહી છે હેત કરીનેજ;
પ્રદ્ધાનદ કહે નિશદીન સમરો, સ્વાસોસ્વાસ હુરિનેજ. ૫

૫૬ ૨૫૦૪ મું-રાગ ધોળા.

જીરે વરતમાન પાંચની વારતા રે, ત્યાગી અતર વિચારો નરનાર રે;
પ્રભુને ધર્યો પામવા રે. ટેક.
નિરલોભી નિસકામી નિસ્સ્વાદી છે રે, નિસ્પ્રેહી નિરમાની નર ધાર રે. પ્ર૦ ૧
કચનાદિ ધાતુ જરીકેરા વસ્ત્રને રે, પડી વસ્તુ ન લેવે જાણે ધૂર રે. પ્ર૦ ૨
વેચે પૈસા આવે તેન રાખે પાસલે રે, નિરલોભી દગા બાજીથકી દૂર રે. પ્ર૦ ૩
નારી નીરખણુ શ્રવણુ ન સભારવી રે, હાસ્ય કીરતન કયાનો પ્રસંગ રે. પ્ર૦ ૪
ગુહ્ય જ્ઞાન ન સકદષ્ટ તેથી બોલવુંરે, ગાવી રાગ ન સુનાવે ન અડે અંગરે. પ્ર૦ ૫
વાટ ઘાટ એક ભીંતને અતરે રે, ત્રિયા સ્નાન સ્થળે ન કરે વિરામ રે. પ્ર૦ ૬
નારી પ્રસંગ ન ચેષ્ટા થાય અગમારે, ચાલે પચ હસ્ત છેટે મન નિષ્કામરે. પ્ર૦ ૭
સ્વાદુલોજન ન ધર્યો કેદાદિક તજેરે, સેજે ન મળે તો બહુ ધર માગી લેતરે. પ્ર૦ ૮
માંહી જળ નાંખી પોખે નિજ પ્રાણુનેરે, નિસ્સ્વાદી જમે સ્મરણુ સમેત રે. પ્ર૦ ૯
જાણે ચૌદ ભુવન કૃત કાળનું રે, તજે પીંડ પ્રદ્ધાંડથી પ્રીત રે. પ્ર૦ ૧૦
ભજે અક્ષર થઈને અક્ષરાતીતને રે, સોઈ સાધુ નિસ્પ્રેહી જગજીત રે. પ્ર૦ ૧૧
સહે કંઠણુ વચન સસારનાં રે, નહી રાગને દ્રેષનું ભાન રે. પ્ર૦ ૧૨
જાણે જ્ઞાન વૈરાગ્યને ભક્તિનેરે, તેનું અંતરમાંહી નહી અભિમાન રે. પ્ર૦ ૧૩
સૌથી લઘુ થઈને રહે સંતમાં રે, સહે શીક્ષાના વચન ગરબુ હોય રે. પ્ર૦ ૧૪
તપી પરસપર ને હું તું નવ કહે રે, સાચા નિરમાની સાધુ જગ સોય રે. પ્ર૦ ૧૫
ગૂહી મદમાસ ચોરી અવેરી તજે રે, વિધવા નારીને ન સ્પર્શ ભૂલે હાથ રે. પ્ર૦ ૧૬
એને અજાણુ અડે તો એક વ્રત કરે રે, ન કરે પંચ મહાપાપ તેને માથ રે. પ્ર૦ ૧૭
ગૌ પ્રદ્ધહત્યા પાપ એના સંગમાંરે, માટે વિધવાને ન સ્પર્શશો બુદ્ધીવંત રે. પ્ર૦ ૧૮
માત સુતા ભગિનીને માસી આદી દુષ્ટ*રે, એને સંગ નહી આસન એકાંતરે. પ્ર૦ ૧૯
મહા કળી રે વ્યાપ્યો છે સર્વ જકતમે રે, માટે હરિભક્ત રહેજો હું શીયાર રે. પ્ર૦ ૨૦
પ્રદ્ધાનદ એ જ વ્રત પંચ ધારશે રે, તે તો તરત ઉતરશે ભવ પાર રે. પ્ર૦ ૨૧

૫૬ ૨૫૦૫ મું-રાગ આશાવરી.

કર લે ખૂબ ફકીરી રે, બંદે કર લે ખૂબ ફકીરી;
અદલ પ્રદ્ધ અમીરી રે, બંદે કર લે ખૂબ ફકીરી. ટેક.
ઘર લે ધ્યાન અચળ સદ્ગુરુકા, હુબધા તજ દીલગીરી રે. બં. ૧

પાંચ પચીસ ચોર યા ઘટમે, પ્રગટ લેત ધન હેરી;
 યાકું માર પકડ વશ કર લે, ત્રીન લોક જય તેરી રે. બં ૨
 કિસકે માતપીતા સુત બધવ, ક્રીસક્રી માયા મેરી;
 યાકે સંગ લગ્યા ક્યા મોહવશ, અવસર નાવે ફેરીરે. બં ૩
 શરણુ પકડ સદ્ગુરુ સાહેબકી, છોડ આશ જગ કેરી;
 અનહદ નાદ ટકોરા વાજે, સુન લે ગગન ધુન ગેરી રે. બં ૪
 અષ્ટ સિદ્ધ નવ નિધ તેરે આગે, સમે હોયગી ચેરી,
 બ્રહ્માનંદ જીલ નીરશસે, પ્રેમ ઉદ્ધિપ્રી લેહુરી રે. બં ૫

૫૬ ૨૫૦૬ મું.

કર લે અજબ તમાસા રે, મનુવા કર લે અજબ તમાસા;
 રમરણુ સ્વાસો સ્વાસા રે, મનુવા કર લે અજબ તમાસા. ટેક.
 સદ્ગુરુ સાહેબકું રીઝાવે, તો ખેલાડી તું ખાસા રે. મં ૧
 આશ્વજી ઢાલ શ્રવણુ સુંની સખ, મીલ દેખત લોક ખરાસા;
 અખ તેરા પાચો ડોંગા વતસે, તો હોયગા જગમે હાસા રે. મં ૨
 નિર્લે વાંસ ખડા કર નિશ્ચે, વરત અચળ વિશ્વાસા;
 સુરત નીરતમે ચલઆ ઉપર, યા તનકી તજ આશા રે. મં ૩
 પેટી પ્રેમ કમર કસ જત, સતતની આશી લસ ઠાસા ?
 તોલ વિવેક ધાર ઉર આગે, પગ ન ડોંગે કોઈ પાસા રે. મં ૪
 ઉલટી ખેલ કુશલ રહી આવે, તો સાચા હરિદાસા,
 બ્રહ્માનંદ મોજ દે સતગુરુ, બ્રહ્મમહોલકા વાસા રે. મં ૫

૫૬ ૨૫૦૭ મું.

તું સાચો વેપારી રે, મનુવા તું સાચો વેપારી;
 લે લે લાભ અપારી રે, મનુવા તું સાચો વેપારી. ટેક.
 વાર વાર ન મીલે યા મોસમ, કર લે વણજ વિચારી રે. મં ૧
 ત્રિવિધ કર્મ લેકે તન હુટીયાં, સખ આયે નર નારી;
 એકુ લાભ લીયા બહુતેરા, એકુ પૂજી હારી રે. મં ૨
 પહેલા તોલ અદલ કર પીંડમે, કુણુ અહંતા ધારી;
 યાકું કાઠ સાફ કર અતર, ભર લે માલ હબારી રે. મં ૩
 એસા વણજ નો કીજે મનુવા, જાતે હોવત ખવારી;
 સાહેબ આગળ અદલ ચુકત હે, રાચો રક એક ખારી રે. મં ૪
 અબકી ખેપ પાર જો ઉતરે, તો હોત નફા અતિ ભારી;
 બ્રહ્માનંદ અચળ રહી આવે, સદ્ગુરુસે સાહુકારી રે. મં ૫

૫૬ ૨૫૦૮ મું.

તો સાચા તું શૂરા રે, મનુવા તો સાચા તું શૂરા;
 હુબધાકુ તજી દુરા રે, મનુવા તો સાચા તું શૂરા. ટેક.
 અણી અણીપર આય બની હે, લડલે ધણી હજુરા રે. મં ૧
 કામ ક્રોધ મદ લોભ મહા બળ, મહાસેન મગરુરા,
 મમતા મેલ ખેલ કર યાસે, ધ્યાન અચળ ધરી ઉરા રે. મં ૨
 બખતર સજ અગ પ્રેમ મહાબળ, ચાડ કમળ અતી નૂરા;
 ગુરુ ગમ ખડગ હાલ કર ધીરજ, ચલદે સાંમે પુરા રે. મં ૩
 પાંચ પચીસ માર વસ કર લે, સખ જગ કર તફનૂરા;
 તખ માનું દ્રાલીબંધ સાચા, હે અહતા ન અકુરા રે. મં ૪
 સખ તજ આશ વાસ કર ચરણુ, ધન તન સખહી ધૂરા,
 બ્રહ્માનન્દ સદ્ગુરુ વચનપર, હો જી ચુરાચુરા રે. મં ૫

૫૬ ૨૫૦૯ મું-રાગ આશાવરી.

રામ અમલ રંગ રાતે, સાધુ રામ અમલ રંગ રાતે;
 અનંત કદપ બીતે એહી પીતે, આજ હું નાહી અઘાતે. સાધુ૦ ટેક.
 પ્રથમ બીજ બદ્રીપતિ બોયો, નારદકે ઉરમાંહી;
 નારદ લે દિશહિ દિશ વેયો, ચૌદ લોકકે માંહી. સાધુ૦ ૧
 નારદ પાસ વ્યાસ મુનિ લેકે, શુક જગીકું પાયો;
 સો શુક અનન્ત કોટી વૈષ્ણવકું, સખકું રંગ ચડાયો. સાધુ૦ ૨
 સો શુકલે લે સૂતપુરાણી, પીના ખુબ અધ્યાસી;
 નિશ દિન એહી અમલકે છાકે, ધુમત સહસ્ર અઠ્યાસી. સાધુ૦ ૩
 શેષ સહસ્રમુખ શિવ સનકાદિક, પીવત પાન ન થાકે;
 બ્રહ્માનન્દ કહે બ્રજબાસી, એહી અમલમે છાકે. સાધુ૦ ૪

૫૬ ૨૫૧૦ મું.

પીવત પ્રેમ પિયાલા, અખધુત પીવત પ્રેમ પિયાલા;
 ચકના ચુર રહત નિત્ય છાકે, મગન ગગન મતવાલા. અખ૦ ટેક.
 કુડી જ્ઞાન ધ્યાનકા ઘોટા, વિરહ વૈરાગ્યકી બુટી;
 સત્ય સ્વરૂપી ડાર મસાલા, ગુરુ ગમસે કરી ઘુટી. અખ૦ ૧
 ત્યાગ ભાંગકા અચલા લીના, સત બિચાર કરી છાણી;
 પુલકિત ગાત ભયે સમ પીવત, સુસ્ત પ્રગટ ઠેરાણી. અખ૦ ૨

સારદ નારદ શેષ ભવાની, શિવ સનકાદિક સમસ્તા;
કર મનુવાર પરસ્પર પાવત, ધામ ધામ અલમસ્તા. અખં ૩
એ બિજયા પુનિ ચઢી ન ઉતરે, દિન પ્રતિ કેદ અનતા,
અદ્વાનંદ મીલી એહી રંચક, મેહેર કરી જખ સતા. અખં ૪
પદ ૨૫૧૧ મું

શ્યામ સુંદર રંગ લીને, ધન્ય સોઈ શ્યામ સુંદર રંગ લીને,
પરાપાર પૂરણ પુરુષોત્તમ, ગુરુ ગમસે લખ લીને. ધનં ૧૬૬
શ્વાસોર્ધ્વાસ લજન ઝડ લાગી, તુટણ દેત ન દોરા,
નાથ છળી નેનનમે રાખે, જેસે ચદ ચકોરા. ધનં ૧
દેહાતીત નિરંતર ડાલત, બોલત અદ્વા બુમારે,
નિપટ નિશક મગન હોય બિચરત, રામ અમલ મતવારે. ધનં ૨
પ્રગટ લક્ષિત બાંધી દૃઢ પેટી, મેટી સર્વ ઉપાધી;
શ્યામ ચરન અહોનિશ અનુરાગી, લાગી સહજ સમાધી. ધનં ૩
ચૌદ લોક તૃણવત કરી સમજત, પરમ ધામ અધિકારી;
એસે પ્રેમીજન તેહી ઉપર, અદ્વાનંદ અલિહારી. ધનં ૪

પદ ૨૫૧૨ મું.

પ્રગટ સ્વરૂપ ઉપાસી, ધન સો પ્રગટ સ્વરૂપ ઉપાસી;
સખ તીરથ હરિ ચરને સમજે, કોટી ગયા અરુ કાશી. ધનં ૧૬૭
અક્ષરાતીત અજિત અખંડિત, નિગમ નેતી કરી ગાવે;
એસે દૂર હજુર સોઈ ચહ, તામે ચિત્ત ઠરાવે. ધનં ૧
કાળ અરુ માયાકે કૃત કરી, દીન બચન નહીં બોલે;
એક ટેક દૃઢ અતર માંહી, મન ધત ઉત નહીં ડોલે. ધનં ૨
પ્રૌઢ પ્રતાપ રહે ઉર પ્રભુકો, હરિ ગુન સુની નિત્ય હરખે;
અગમ અપાર પાર નહીં જાકો, સો છળી નેણે નિરખે. ધનં ૩
નરતન ધર નટરૂપ નિરંતર, બિચરત હે જુગમાઈ;
મહા મનોહર અતુલિત મૂર્તિ, અદ્વાનંદ મન ભાઈ. ધનં ૪

પદ ૨૫૧૩ મું-રાગ લાવની.

સમર સમર સદ્ગુરુ સાહેબકું, કયા મુખ બકબક કરતા હે;
નિશ દીન કાલ ખડા શીર ઉપર, તાતે કયું નહીં ડરતા હે. ૧
પરત્રીય પરધન કારન તતપર, ફાટે નેને ફરતા હે;
કુન ગતિ મેરી હોયગી, એસી ધડક ન મનમે ધરતા હે. ૨

રાબકી ચોરી કરી મૂરખ, રંક શરણ અનુસરતા હે;
લોક કુટુંબ ત્રીયા ધન આશ્રીત, કાલ વદનમે પરતા હે. ૩
જેહી દીના નર દેહ અમુલખ, તાકું નાંહી સમરતા હે;
કામ ક્રોધ મદ લોભ અગ્નિમે, અહોનિશ અતર જરતા હે. ૪
હોય બેહાલ નિરતર ડોલે, લોકનકે સગ લરતા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજે બીન, શ્વાસ ધમન જ્યું ભરતા હે. ૫

પદ ૨૫૧૪ મું.

કર કર ભજન અખડ સદગુરુકા, ગાફલ હોય કયા સોતા હે;
મેરી કાલ ખડા શીર ઉપર, તાકું ક્યું નહી જોતા હે. ૧
માયા કારણ નિશદીન મૂરખ, ખાલી ઉમર ખોતા હે;
માખનકી આશા કરી મનમે, વૃથા નીર વલોતા હે. ૨
દમડી કાજ દશોદીશ દોડે, પૈસામે ચિત્ત ખોતા હે;
કરત ન સોખત સાધુ કેરી, મેરીમે મન મોતા હે. ૩
માયા મીલે તો રાજ મનમે, જાવે તો ફીર રોતા હે;
ધ્યાન રહત નિશદીન ધધેકા, મન તૃપ્તિ નહી હોતા હે. ૪
પીવત ભરભર અહુર પીયાલા, અમૃતકુ નહી છોતા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે તું નર નાહી, બીના અઝલકા ખોતા હે. ૫

પદ ૨૫૧૫ મું.

સમજ સમજ બેખબર અજ્ઞાની, મીથ્યા જન્મ ગમાતા હે;
રામ ભજનકું ભૂલ રચન દીન, આંમ દાંમ ચિત્ત ચાતા હે. ૧
મન નહી ભાવત સત સમાગમ, રંગ માયાકે રાતા હે;
અમૃત ફળ હરિ ભજનકું તજકે, અહુર વિષ ક્યું ખાતા હે. ૨
દેખ વિચાર સમજ દીલ દીદુ, કુન પીતા કુન માતા હે;
અપને અપને તનકે કારણ, સ્વાર્થકું સખ ધાતા હે. ૩
મેરી મેરી કરી કરી મૂરખ, પચી પચી કે મરી જાતા હે;
કૂટી હાંડી હાથ પકરહી, ઓર નહી સંગ આતા હે. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે નરક ચલ્યો તું, ભર શીર કુકર્મ ભાતા હે;
જમકી માર પડે તખ મનમેહી, શિર ધુની ધુની પીછતાતા હે. ૫

પદ ૨૫૧૬ મું.

દેખ દેખ દીલ દીલ દીવાના, શીર વેરી જમ દુતા હે;
આય અચાનક કંઠ પકરહી, ગાફલ હો ક્યું સુતા હે. ૧

પાપ કરત પીછા નહી જોવે, મમતાકે રથ જુતા હે;
 હરિકા ભજન સો હૃદે ન આયા, માયા કર્દમ ખૂતા હે. ૨
 સખહી અપના સ્વાર્થ તાકત, કુન પીતા કુન પુતા હે;
 કુનકી માયા કુનકી મેહરી, મીથ્યા તુતમતુતા હે. ૩
 નારીકેપર નેન મુંદકે, રન શૂરાજ્યું રુતા હે,
 દીવસ રાત વ્યાકુલ હોય ડોલે, જેસા કાતી કુતા હે. ૪
 સતનકો મારગ નહી સુજત, પુજત લૈરવ ભુતા હે;
 બ્રહ્માનંદ કહે ઓર કહા કહું, ગુરુ મીલ્યા સોધ ધુતા હે. ૫

પદ ૨૫૧૭ મું.

ગુરુ ગુરુ કહત સકલ સસારા, એસે જગ ભરમાયા હે;
 ગુરુ જતમે બહુત કહાયે, તાકા લેદ ન પાયા હે. ૧
 માત પીતા પ્રથમ ગુરુ જાનો, હુબ દાઈ કહાયા હે;
 તીબ ગુરુ તાહીકું જાનો, જીનને નામ ધરાયા હે. ૨
 ચોથા ગુરુ જેહી વિદ્યા દીના, અક્ષર જ્ઞાન શીખાયા હે;
 માલા દીયા સો ગુરુ પાંચમા, જેહી હરિ નામ બતાયા હે. ૩
 છઠ્ઠા ગુરુ સો સત કહાવે, જીન સખ ભરમ મીટાયા હે;
 સરજનહાર સો ગુરુ સાતમા, આપેહી આપ લખાયા હે. ૪
 એસે ગુરુ વિના ભવ જળકો, પાર કોઈ નહી પાયા હે;
 બ્રહ્માનંદ અચળ સદગુરુકે, ચરન કમળ લપટાયા હે. ૫

પદ ૨૫૧૮ મું.

ભટક ભટક સખહી ભવ જોયો, અંતર હો ગયા અધેરા હે;
 ગુરુ મીલ્યા કપટી મન ગરજૂ, કીંકર ધન કામની કેરા હે. ૧
 કોઈ કહે આઘો હમારે મતમે, હોત કલ્યાણ તરત તેરા હે;
 મનભર ગાંભ ભાંગ મરચાકા, કર સંતન આગે દેરા હે. ૨
 ખૂટી જડી કાજ હમ બાહર, દેવત હે વનમે ફેરા હે;
 માઈ રૂલાંને સહુરમાંઈ એક, જાનત હે મહાત્મ મેરા હે. ૩
 તખ જાનત કોઈ સીદ્ધ મીલે મોય, શિશ ધરત હોવત ચેરા હે;
 યું નહી જાનત મૂઢ અજ્ઞાની, હેત કરત પુની ધન હેરા હે. ૪
 જાકે ધર માયા અરુ મેહરી, તેહી ધર નીત દેવત ડેરા હે;
 બ્રહ્માનંદ કહે ગુરુ શીશ ખૂડે, બેઠ પથ્થરનકે બેરા હે. ૫

પદ ૨૫૧૮ મું.

પ્રગટ પ્રમાણ હરિ બિન પ્રાની, ક્યું જહાં તહાં ભટકતા હે;
 ઓર ઉપાય કીયે તે કોઈ વિધી, આત ન ભવકો અતા હે. ૧
 ભોમીમેહી જલ સભર ભર્યા હે, તાપર ખ્યાસ મરતા હે;
 વાપી કુપ તડાગ નદી બીન, ત્રાતી કુંન લહતા હે. ૨
 છોકરીયા દીંગલિયા ખેલત, તેહી લખી મન હરખતા હે,
 જ્યો પરનેકે સુખકુ પાયે, સો તેહી દેખી હસતા હે. ૩
 સ્વખેમે પથામૃત પાયા, જાગે ભૂખ મરતા હે;
 પ્રગટ બીના ત્યુંહી પ્રીત લગે નહી, સખ મીલ સત કહતા હે. ૪
 પ્રગટ પ્રમાણ પુરાણ બતાવે, ગીતા પ્રગટ કથતા હે;
 પ્રગટ પ્રમાણ વિના બ્રહ્માનન્દ, સખહી જગ ભરમતા હે. ૫

પદ ૨૫૨૦ મું.

કયા બકબક કરત દીવાના, રહની તો નહી રહતા હે;
 ઓરનકું અબુવાસ બતાવે, આપ અવેરે વહતા હે. ૧
 પૈસા હીત વિલલાત અહોનીશ, ખાત બ્રહ્મકી કહતા હે;
 માયાકુ મીથ્યા કહે મુખસે, હીત કરીકે કર ગહતા હે. ૨
 કામ ક્રોધ મદ લોભ અગ્નિમે, નિત નિત અતર દહતા હે,
 ખોટા જ્ઞાન બતાવત જક્તકુ, ઠગ ઠગકે ધન લહતા હે. ૩
 વિષયામાદ્ય બિહાલ ફીરત હે, પાળ ધર્મકી ઠહતા હે;
 બોલત રામ હરામ ન છોડત, આમ દામ મન ચહતા હે. ૪
 સમજત નહી કછુ વાત મર્મકી, મોટ કર્મકી ઠહતા હે;
 બ્રહ્માનન્દ કહે સો જમપુરીમે, માર જમનકી સહતા હે. ૫

પદ ૨૫૨૧ મું.

સત સદા સખ જીવ સહાયક, દીલમેહી પરમ દયાલા હે;
 રટન રહત ધનશ્યામ ચરનકા, મગન ગગન મતવાલા હે. ૧
 અતરમે હરિ ધ્યાન નિરતર, બાહર તિલક રૂપાળા હે;
 ધનકુ ધુર બરાબર જાનત, કામની જાનત કાળા હે. ૨
 શીલ સતોષ સદા ઉર સમતા, મમતા રહિત મરાલા હે;
 કામ ક્રોધ મદ મોહ વિષે રસ, સખતે રહત નિરાલા હે. ૩
 શ્વાન શુકર ખર ઘૂડ બલાડા, એસા જીવ બિહાલા હે;
 તાકું સત કરતહે નતખન, એસે સત કીપાલા હે. ૪

આતમરૂપ લહત હે અપના, જગકત દૂર જંજલા હે;
બ્રહ્માનંદ કહે સોઈ સાધુ, પીવત પ્રેમ પીયાલા હે. ૫

પદ ૨૫૨૨ મું.

દેખ્યા સમજ વિચાર જકતમે, સતપરમ હીતકારી હે;
પ્રેમ નેમ પ્રવીન પ્રપુલ્લિત, જેહી આધીન મોસારી હે. ૧
અપને તનકો સુખ નહી આહત, ડોલત પરહીત ભારી હે,
ઉદ્ધિ જ્યુંહી તેહી પાર ન આવે, ધીરજતા ઉર ધારી હે. ૨
અસત જગતકી સર્વે ઉપાધિ, તનહુંસે સખ ટારી હે;
પાપ સમી જનત પ્રભુતાઈ, સાપ સમી જેહુ નારી હે. ૩
કૃપણ ભજન લેલીન નિરંતર, જગ બકવાદ વિસારી હે;
ધંદ્ર લોક અગ્નિસમ જનત, જનત સિદ્ધિ ઠગારી હે. ૪
ભાવભક્તિ નિર્મળ ઘટ ભીતર, અતર આશય ભારી હે;
પરમ કૃપાળ અચળ સતનપર, બ્રહ્માનંદ બલિહારી હે. ૫

પદ ૨૫૨૩ મું.

હરિ હરિ રટત નિરંતર મૂખતે, ધ્યાન રુદે ઠંડરાને હે;
માયીક વસ્તુ ન આહત મનમે, જગકૃત તે અલસાને હે. ૧
મહા મલીન જીવ જગમાંહી, અંતર અધિક અજાને હે;
જ્ઞાની કરત આપ સમ તાતે, પરમ દયાળ કહાને હે. ૨
માયા જીવ ધશકે સખહી, લેદ જથારથ જાને હે;
ડોલત જગ નિર્વિઘ્ન નિરંતર, મગન લગન મસ્તાને હે. ૩
નિરપ્રેહી નિષ્કામી નિસ્વાદી, નીલોંભીક સયાંને હે;
નિર્માની અહંતા મદ નાંહી, ભક્તિભાવ ભરાને હે. ૪
ગાવત હે મહીમા જેહી ગીતા, વેદ પુરાણ વખાને હે;
બ્રહ્માનંદ કહત હે એસે, સતનકુ હમ માને હે. ૫

પદ ૨૫૨૪ મું.

જોગ બુક્તિ જનત સોઈ જોગી, રહત જગતસં ન્યારે હે;
કરત નહી મન દ્રોહ કેઉકે, મમતા મોહ નીવારે હે. ૧
નારી દરશન આદિક જગમે, મૈથુન અષ્ટ પ્રકારે હે;
તાકું તજત ભજત હરિ પદકું, ડોલત હોય મતવારે હે. ૨
જો શરણુગત આયે પ્રાણી, તાકુ પાર ઉતારે હે;
પર્વતપ્રાય ધર્મતે ન ડગત, મહદ મત અંગ ધારે હે. ૩

દેહ અધ્યાસ મીટાય દીયા હે, વિષય વિકાર વિસારે હે;
 ઇંદ્રી પાંચ પકડ વશ કીને, મોહાદિક રીપુ મારે હે. ૪
 અક્ષર ક્ષરકે પાર અખડીત, તેહી સિદ્ધાત વિચારે હે;
 પ્રદ્યાનનંદ કહત હે એસે, સત પ્રભુકુ પ્યારે હે. ૫

પદ ૨૫૨૫ મું-રાગ લાવણી.

જગતમે જીવના થોરા, મ ભૂલે દેખી તન ગોરા,
 ખડા શીર કાલ સા વેરી, કરેગા ખાખકી ઢેરી. ૧
 કરમકું સમજકે કરના, શિરે નીજ ભાર ના ભરના;
 કાગદ નીકસતહી જખહી, કઠીન હે બોલના તખહી. ૨
 નહીં તહાં સગા કૌ અપના, અગ્નિકી આલમે તપના;
 લેખાં જમરાજ જખ કરહી, કીયે કૃત ભોગને પરહી. ૩
 પ્રદ્યાનનંદ કહત હે તમકું, ન દીજે દોષ અખ હમકું;
 પોકારે પીટકે તાલી, જાયગા હાથ લે ખાલી. ૪

પદ ૨૫૨૬ મું.

સમજએ મૂઢ મતિહીના, મનુષ્ય તન પાય ક્યા કીના;
 ભજ્યા નહી કૃષ્ણકુ કખહી, આયુ તેરી વિત ગઈ સખહી. ૧
 બાલપન બેલમે વીતા, હરિકા ભજન નહી કીતા;
 જીવાપન ત્રીયા સંગ ખોયા, વૃદ્ધાપન નિરખલા હોયા. ૨
 પીતા અરુ માત સુત નારી, માયાકી ફાંસી હે ભારી;
 ઘોડા અરુ બેલ રથ હાથી, નહી કોઈ અપના સાથી. ૩
 પ્રદ્યાનનંદ કહત સત્ય બાની, ચલી યહુ જાત જાંઘગાની;
 તાતે તું એતરે અંધા, જગતકી જાલમે બધા. ૪

પદ ૨૫૨૭ મું.

સાંઈકુ ભૂલ કે બદે, તે ગાફલ હો રહ્યા ગંદે;
 ખજના પાપકા કીના, ધર્મકા રાહ નહી ચીના. ૧
 કેતા દીન કરેગા મોજું, ચડી હે કાલકી કોજું;
 પકડકે લીયા કે લીતા, જાયગા હાથ લે રીતા. ૨
 ધરે રહે ધામ ધન ધરની, ત્રીયા રહે આપકી પરની;
 ધરે રહે છોકરા છોરી, લે જાવે ડાર ગલે દોરી. ૩
 પ્રદ્યાનનંદ કહત હે સાચી, યામે તીલ ભાર નહીં કાચી;
 સખનકું છોડકે જાના, જમનકી માર શીર ખાના. ૪

પદ ૨૫૨૮ મું.

અજ્ઞાની સમજ કયા સૂતા, જમુકા ખાયગા જૂતા;	
તાહાં શીર ધુની પછતાવે, ધની વિન કોણ છોડાવે.	૧
લીયા નહીં સતકા શરના, શીળ્યા એક ઉદરકા ભરના;	
રહ્યા પરનારસે રાજી, ગર્ધ સખ હાથસેં બાજી.	૨
માયા અતિ પાપસે બેડી, ચલે નહીં સગ એક કોડી;	
આગે તો કઠીન હે રસ્તા, જાયગા હાથકુ ઘસતા.	૩
અદ્વાનંદ કહત હે ભાઈ, ભબે હરિ ચરન લે'લાઈ,	
મટે સખ જન્મકા ફેદા, કરે જો મેહર વ્રજચંદા.	૪

બ્રહ્મ વિલાસ.

શ્રીગુરુદેવકો અંગ.

સવૈયા.

મગલરૂપ અનૂપ ગુરુ મોય, મોજ કરિ નિજ તત્વ લખાયા;
દે ઉપદેશ કલેશ નિવારકે, અંતર તાપ રૂ પાપ મિટાયા
જ્યું તમ લેશ દિનેશ વિનાશત, ત્યું ઉર અધ સળંગ નસાયા;
પ્રાણપતિ બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ અતર ખીચ સોહાયા. ૧
અંતર બ્રહ્મ વિચાર અખડિત, કામ કુણ્ડિ અહમદ ટારે;
સુહરતા ઉરમે સમતા મમતા, મદ મચ્છર માન નિવારે.
શીલ સતોષ નિરતર શોભિત, અંતરતે જગ મૂર ઉખારે;
ઇષ્ટ સદા બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ સો ગુરુ દેવ હમારે. ૨
ઇન્દ્રિય જીત અતી ઉર ધીરજ, શૂર સદા બ્રમ દૂર અદેસા;
માયીક પાસ વિનાશ કીચે શુદ્ધ, જ્ઞાન પ્રકાશ દિવાકાર જેસા.
મચ્છર માન ગુમાન નહિ નિત, દાન અભયપદ દાયક વેસા;
ઇષ્ટ ગુરુ બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ હે સુખસાગર એસા. ૩
સંશય શૂલ નમૂલ ભયે બ્રમ, બૂલ નિકાસ અમૂલ કિયોરી;
દોષ કલંક હિ દૂર કરે ભવ-પૂરહુસે ગૃહિ કાઢિ લિયોરી.
જાઠર જાલ કરાલહુસે પ્રતિ-પાલ દયાલ લહી સુધ મોરી;
શ્યામ સદા બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ સુંદર જીવન દોરી. ૪
કાહુકે ઇષ્ટ ભવાનિ રૂ ભૈરવ, કાહુકે ઇષ્ટ ગનેશ શુંકારા;
કાહુકે ઇષ્ટ મહેશ ઉમાપતિ, કાહુકે ઇષ્ટ વિરચિ હિ ખ્યારા.
કાહુકે ઇષ્ટ હુતાશ પ્રકાશક, કાહુકે ઇષ્ટ રવિ શશિ તારા;
પ્રાણપતિ બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ હે ગુરુ ઇષ્ટ હમારા. ૫
જાહિકે તેજ પ્રતાપહુસે દુઃખ-મૂર સસાર વિકાર વિસાર;
જાહિકે તેજ પ્રતાપહુસે ઉર, કામ કુણ્ડિ અહમદ ટાર.
જાહિકે તેજ પ્રતાપહુસે સખ, ઇન્દ્રિનકું રસ ભોગતે વાર;
પ્રાણપતિ બ્રહ્માનન્દ કહે, સહજાનન્દ અંધિ સદા ઉર ધાર. ૬
જ્યું ધનનાદ સુને અતિ સ્વાદ, ઉપાસિત મોર સો ભોર હુલાસી;
જેસે હિ ચંદ ચકોર ઉપાસિત, તાહિતે ખાત હુતાશ અધ્યાસી.

ચાતક સ્વાતકી ખુંદ ઉપાસિત, તા બીન નીર નહિ મુખ જાસી; ૭
 કાય ગિરા અદ્વાનન્દ ત્યું સહ-જનન્દ અગ્નિ સરોજ ઉપાસી.
 કોઉક શિશ જટા નખ દીરઘ, ડોલત અંગ બાઘબર ધારે;
 કેશ લુંચા અરુ કાનફટા કોઉ, ઘટ બજવત જગમ ન્યારે.
 કોઉક વીરકે વાહુ કહાવત, કોઉક દાહુ હિ દાહુ પોકારે;
 એ અદ્વાનન્દ ભૂલ ગયે સહ-જનન્દ અગ્નિ વિના ભ્રમ સારે. ૮
 ન્યાસિ અરુ વનવાસિ કહે ગુરુ, ઓર ઉદાસિ ગુરુ મુખ ગાવે;
 કાનફટા બહુ રવેતપટા નિત, ખાલકટા ગુરુ ઘોષ સુનાવે.
 ભક્ત રુ ભેખ ગુરુ ગુરુ બોલત, જક્ત મહિ ગુરુ બહુત કહાવે;
 સાચી કહે અદ્વાનન્દસો ગુરુ, -દેવ ભેધ જીનતે ભ્રમ જાવે. ૯
 રાજતહે રવિ જયું જગમે, નિત પ્રૌઢ પ્રતાપ છપે ન છપાયા;
 શીતલ શુદ્ધ વિચાર મહાબલ, કોમલતા કરિકે ઉર છાયા.
 રીત સુનીત અલૌકિક ઉજવલ, જીત ઇદ્રી જગ મીત સોહાયા;
 અતર શુદ્ધ કરે અદ્વાનન્દ, વા ગુરુપે કુરબાન હે કાયા. ૧૦
 જેસેહિ હેમ હુતાશમે ડારકે, ધોય વિકાર સોનાર તપાવે;
 વ્યોતત જયું દરજી પટ ફારકે, કાષ્ટકુ બાઢ સુતાર બનાવે.
 પાત્ર કુલાલ શીલાકર પાહન, લોહ લોહાર સુધારહિ લાવે,
 યું શિષ્યકુ ગુરુદેવ સુધારત, સો અદ્વાનન્દ આનંદ પાવે. ૧૧

મનહરછંદ.

દેહકે અધ્યાસસો મિટાત નિજ દાસહુકે,
 શત્રુ અરુ મિત્ર નાંહિ નાંહિ મેરા તેરા હે;
 આતમાકિ ગતિ સાધી ઓર ના ઉપાધી કછુ,
 મુખહુકે વારિધિમે કિયા નિત ડેરા હે;
 સિદ્ધિ રહે હાથ ભેર દેખત ન તાકી ઓર,
 કામ ક્રોધ લોભ મોહ મૂરતે ઉખેરા હે;
 કહત હે અદ્વાનન્દ કાય મન બાનિ કરિ,
 એસેં ગુરુરાજકુ પ્રણામ કોટિ મેરા હે. ૧ (૧૨)
 અગમ અગાધ બોધ ગહે સખ સાર શોધ,
 મન અવિરોધ ભેધ જ્ઞાન કરિ માર હે,
 સમતા સ્વભાવ શીલ મમતા ન માયીકકી,
 પાપ હરી લિને જીવ કિને ભવ પાર હે;

અહુતા અનંગકે પ્રસંગ સખ કિયે નાશ,
વૈતનકે રંગ નિજ સગિન સુધાર હે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાય મન બાની કરિ,
એસે ગુરુરાજ સો હમારે કિરતાર હે. ૨ (૧૩)

માન મદ મારવેકિ કર્મનકું બારવેકિ,
અધમ ઉધારવેકિ ટેક જિન કાને હે;
ગહન અગાધ ગતિ પૂરન પ્રતાપ અતિ,
મતિ બલ કાહુસેતિ બત ન પિછાને હે;
શરનાગત બધ છેદ જગકો કિયો નિષેદ,
વેદ રુ વેદાંતહુકે ભેદ સખ બાને હે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાય મન બાની કરિ,
એસો ગુરુ રાજ હમે ઇશ કરિ માને હે. ૩ (૧૪)

મોક્ષ દાન લીયો હાથ કાહુસે ન પક્ષપાત,
વાતતે બતાય દેત અલખ અભેવ હે;
અતિસે ઉદાર જીવ કીને બહુ ભવ પાર,
આતમ વિચાર ઉર નાહિ અહુમેવ હે;
ધીરજ ધર્મહુકે વર્મ બન રહે આપ,
તાપ કાપ દાસનકે પાપ હર લેવહે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાય મન બાની કરિ,
એસો ગુરુરાજ સો તો દેવનકો દેવ હે. ૪ (૧૫)

પારસ પલકમાંહિ લોહકું સુધાર લેત,
પરસ ભયે તે છિનમાંહિ હેમ હોધ હે;
આક ઢાક પ્રક્ષનકું ચંદન સુધાર લેત,
આપકે સમાન કીન શિતલ બસબોધ હે;
જેસે બ્રંગ લટકું સુધારકે શીરાત અંગ,
બ્રંગ સંગ બ્રંગ હોય કીટ બતિ ખોધ હે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાય મન બાની કરિ,
તતકાલ શિષ્યકું સુધારે ગુરુ સોધ હે. ૫ (૧૬)

જ્ઞાન ધ્યાન ગુરુ બીન મિલે નાહિ કાહુ ઠોર,
ગુરુ બીન આતમ વિચાર કીત પાવહિ;
અંતર પ્રકાશ બ્રમ નાશ નાહિ ગુરુ બીન,
ગુરુ બીન કુન સત્ય બાતકું સુનાવ હિ;

પ્રેમ નિમ શીલ રુ સંતોષ નાહિ ગુરુબીન,
 ગુરુ બીન મનહુંકું ઠોર કોન લાવ હિ;
 કહત હે બ્રહ્માનંદ અંતર વિચાર દેખો,
 ગુરુ બીન કુન ભવ સકટ મિટાવ હિ. ૬ (૧૭)
 પંડિત પ્રસંગ નાહિ અછર ન આવે એક,
 અછરકે આએ બીન વેદ ક્યું બચાત હે;
 નંગકિ પરીછા કેસી જોહરકે સગ બીન,
 હાત હીરો લિયે ડોલે સશય ન જાત હે;
 ઔષધકો મર્મ કોઉ વૈદ પાસ શીખ્યો નાહિ,
 બીન શિખે મર્મ વાકી ઔષધ સો ઘાત હે;
 કહત હે બ્રહ્માનંદ ગુરુ બીન જ્ઞાન એસે,
 જેસે આધરે કે હસ્ત દર્પન દેખાત હે. ૭ (૧૮)
 ટારે જિન તીન તાપ પાપહુ પ્રભરે સખ,
 અતર કૃપાલુ અતિ પર ઉપકારિ હે;
 ભવ વારિધિકે પૂર બહ જાતે કાઢે ગ્રહિ,
 તુરત ઉતારે તીર પીર સખ જારિ હે,
 કાલ વ્યાલ સુખસે કાઢિ લિયે કરુના કરી,
 હરિકું લખાયકે સહાય ભયે ભારી હે;
 કહત હે બ્રહ્માનંદ હમ તો વિચારી દેખ્યો,
 જગમે ન કોઉ ગુરુ જેસો હિતકારી હે. ૮ (૧૯)
 ગુરુદેવ જનની જનક રુ સખધિ બંધૂ,
 પૂરન અત્યંત સુખ ગુરુહુસે પાયો હે;
 નાસિકા વદન બેન દિને ગુરુ દીવ્ય નેન,
 શોભિત શ્રવન દેકે શબદ સુનાયો હે;
 દિયે ગુરુ કર પાવ શીતલતા શિષ્ય ભાવ,
 ગુરુરાય પિંડહુમે પ્રાણ ઠહરાયો હે;
 કહત હે બ્રહ્માનંદ કદ સુખ દયા સિધુ,
 ગુરુદેવ મેરો ઘાટ હુસરો બનાયો હે. ૯ (૨૦)
 કોઉ દેત બાજ સાજ કોઉ દેત ગજ રાજ,
 કોઉ દેત રાજ સુખ હેમ નગ હાર હે;
 કોઉ દેત બાન પાન કોઉ દેત વિદ્યા દાન,
 કોઉ દેત ખેત પશુ પુત્ર પરિવાર હે;

- કોઉ દેત ગઢ ગ્રામ કોઉ દેત ધન ધામ,
કોઉ દેત રથામ પીત અખર અપાર હે,
કહે બ્રહ્માનન્દ જિન દીયો હુરિ નામ દાન,
જગમાહિ ગુરુ જેસો કોઉ ન ઉદાર હે. ૧૦ (૨૧)
- હે તો સો અનંત સખ કહત હે સંત પુનિ,
ભોમિ રજકનહુકો હોત નિરધાર હે;
વન વૃક્ષહુકે પાત કાહુસેતિ ન લિખાત,
સો પુનિ કહાત જુગભાર જયું અઢાર હે;
ઉદ્ધિ અસખ્ય નીર તાહુકુ કહે ધીર,
મેઘ બુદ્ધ અગણ્ય ગનિત કરિ ડાર હે,
કહે બ્રહ્માનન્દ હુમ ઉરમે વિચાર દેખ્યો,
ઓર હીકો પાર ગુરુ ગુનસો અપાર હે. ૧૧ (૨૨)
- પથરકી જાતિ હીરા ચિન્તામનિ પારસહુ,
મોતી પુખરાજ લાલ શાલ ફેર ડારિયે;
કામધેન કદપતરુ આદિ દે અનેક નિધિ,
સકલ વિનાશવંત અંતર વિચારિયે;
સખ હિ જહાનમેહિ દુસરો ઉપાય નાહિ,
ચરનુમે શિશ મેલી દીનતા ઉચારિયે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાય મન બાનિ કરિ,
કુન એસી ભેટ ગુરુરાજ આગે ધારિયે. ૧૨ (૨૩)
- ગુરુ રાજ દીનબંધુ સખ સાર દયાસિંધુ,
પુરન પ્રતાપ આપ પાપ સખ પીશ હે;
પ્રાનીનકે પ્રાણુ સદા દેત નિત મોક્ષ દાન,
જિનહુકે આશ્રે રહે લછન બતીસહે;
શ્વેત દ્વીપ વાસી સુખ રાશિ નિત્ય શોભિતહિ,
આશ્રિતકું દેત નિજ ધામ બકશિષહે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ અતર સિદ્ધાંત એહી,
દેવનકે દેવ ગુરુ ઇશનકે ઇશ હે. ૧૩ (૨૪)

શ્રીઉપદેશકો અંગ.

છંદ હંસાલ.

કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ હરિ બોલ હંસા;
 માનસર તીર સતસંગકું છાંડકે, જાનગા બાજ જમ ખાય મસા;
 આપને અર્થકુ સાધલે ચતુર હોય, રામ બીન વાર બહુ કાલ અંસા;
 તિહારે રૂપકું સમજ તેહકિક કર, શોક સતાપ ઉર છાંડ સંસા;
 અક્ષમુનિ કહત બદ ફેલકા ત્યાગ કર, કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ હરિ બોલ હંસા.
 શ્રીહરિ શ્રીહરિ સમર મોરા. ૧(૨૫)

બુંદ જલમાંહિતે પિંડ પેદા ક્રિયા, જઠરકી જલતે બધ છોરા;
 જન્મ શુભ પાયકે ગાય ધનશ્યામકું, ગર્ભમે કીન બહુ જાન તોરા;
 કામ ક્રિર ભયા રામ વિસારકે, બુધિવિન જક્ષતમે ભ્રમત બોરા;
 અક્ષમુનિ કહત જંજાલકું છાંડકે, શ્રીહરિ શ્રીહરિ સમર મોરા.
 સ્યામ ધનશ્યામ ધન બોલ મોરી. ૨(૨૬)

જન્મતે પ્રથમ જિન ભરન પોષન ક્રિયા, આજ પુનિ જાહિકે હાથ દોરી;
 વ્યાપ સખ દોર ઉર નયનમે રહત હે, બખર સોઈ લહત હે સાંજ ભોરી;
 કરત જગ આશ વિશ્વાસ હરિ છાંડકે, બુદ્ધિવિન પાસ પિય કિરત કોરી;
 અક્ષમુનિ કહત સત્યવાત ઉર ધારકે, સ્યામ ધનશ્યામ ધનબોલ મોરી.
 ધન્ય હરિ ધન્ય હરિ ટેર ઢેલી. ૩(૨૭)

હોય હુસિયાર ભરથારકું યાદ કર, ખુસિ દિલ જગતમે બહુત ખેલી;
 વિષે સુખકાજ તજિ લાજ સર્વ લોકમે, ભ્રમત કયું રેન દિન તું અકેલી;
 અતકી બેર એહી લોક પરલોકમે, પ્રભુ બીના દુસરો નાહિ ખેલી;
 અક્ષમુનિ કહત દિલ દીઠ કરી દેખ લે, ધન્યહરિ ધન્યહરિ ટેર ઢેલી. ૪(૨૮)

સવૈયા.

વાર હિ વાર પોકાર કરું સઠ, કયું મમતા શિર મોટ ધરે હે;
 મેરો હિ ધામ ધરા ધન સંપતિ, મેરો હિ આમ પશૂ અપરે હે;
 તે તો ભયો બહુરો બુદ્ધિ હીન હિ, પ્રેત જ્યુંહી વિલલાત ફિરે હે;
 અક્ષમુનિ કહે દેખ વિચારકે, કાજકુ છાંડ અકાજ કરે હે. ૧(૨૯)
 રેતિહુતે કોઈ તૈલ ન પાવત, પાની મથે ઘૂત કોન લયો હે;
 ફૂંકસ ફૂંટત કેસે મિલે કન, શૂન્ય મુઠી ભરી કાહ અયો હે;
 પ્રૌઢ વૃષા પથરા નહિ ભિજત, ખાર બોઈ અન્ન કોન લિયો* હે;
 ઔષધ બોધ ન અક્ષમુનિ કહે, જ્યાહિકુ રોગ અસાધ્ય ભયો હે. ૨(૩૦)

*“જ્યો” પેહેલી આવૃત્તિમા છે પણ નવો પાઠ કવીશ્વર દલપતરામભાઈની આવૃત્તિઆથી લીધો છે.

તેરે અરિ ગ્રહમાર્ધ વસે નિત, તું અતિ જનનત મિત્ર હુમારે;
 જોર હિ જોર નિશિ અરુ ભોર હી, પુત્ર ત્રિયા ધન લૂટનહારે;
 ચોર કુટુમિ લૂટે પ્રિય બોલકે, કષ્ટ પરે તખ હોવત ન્યારે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે જૂઠં પ્રપચ હે, સુખ સમાન વિલાત હે સારે. ૩(૩૧)
 રેતિકે મદિરમે સ્થિર હોયકે, બેઠિ રહ્યો અતિ આયુષધારી,
 જાત ઘટયો ઘટિકા ઘટિકા પ્રતિ, સૂજત નાંહિ ન સાજ સવારી;
 કૂર ઉપાય ચુવા જ્યુંહિ ઠાનત, બાહર તાકિ રહિ જું બિલારી;
 બ્રહ્મમુનિ કહે જૂલ બ્રમે સઠ, યુદ્ધિ વિકાય ગઈ જું તિહારી. ૪(૩૨)
 કાનન નાદકો પાસ ધરયો ગલ, નેનન રૂપકો પાસ ધરયો હે;
 નાકે સુગંધિ ત્વચા ત્રિય સગહિ, જીભ હી સ્વાદતે ચિત્ત હરયો હે;
 કામ રુ ક્રોધ રુ લોભ સખે ઠગ, યા ઠગ નગ્રમે જીવ પરયો હે;
 જોર મહા ઠગની અવિદ્યા કરી, બ્રહ્મમુનિ કોઉ સત ડરયો હે. ૫(૩૩)
 યા નરદેહ અમૂલક પાયકે, એસો સમો ફીરકે નહિ આવે;
 જૂલત હે અખ તો હોય જાગત, હાથ મળી લહિ કાહ ઠગાવે;
 તું ઠગની સગ છાંડ દે મૂરખ, સંત ગ્રહી કર સત્ય ખતાવે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે લોક લજ્યા તજી, ગાય હરિ હર ધામમેં જાવે. ૬(૩૪)
 છીજત હે છનહી છનમે તન, પાર નહી ગૃહ અધ કુવાકો;
 તું સુખ કાજ અકાજ બ્રમે નર, હાથ ન આવત પુંજ ધુવાકો;
 હો હુસિયાર નરાકૃતિ પાયકે, જીવન જૂઠં હે સાચ મુવાકો,
 હાર કે જીવ વિચાર લે અતર, બ્રહ્મમુનિ કહે ખેલ જીવાકો ૭(૩૫)
 જોખન જોર ભગ્યો* સુનતે, અપની સખ અગન આન ફિરાઈ;
 નેનન લાલ લહિ લકુટિ કર, શ્વેત ભયો શિર ચઢની છાઈ;
 દંતનસેં દરવાન ઉઠાયકે, કાનન દ્વાર કમાર લગાઈ;
 બ્રહ્મમુનિ કહે ચેત શક્યો નહિ, દેખત દેખ જરા ચઢી આઈ. ૮(૩૬)

કવિત.

દેહ ઘટિ ગઈ પાવ લોભીપર ટિકે નાંહિ,
 લડિયાં લઈ જ્યું હાથ ખીન સખ ગાત હે;
 ત્વચા સકુચાય ગઈ શિશ હલે કટી નઈ,
 નેન મુખ નાસિકાતે નીર બહુ જાત હે;
 કધૂ દુ.ખ પરે આય કરે તખ હાથ હાથ,
 ઈશ્વરકો નામ કબુ મુખમે ન આત હે;

- બ્રહ્માનન્દ કહે રંચ કુણ્દિ ન ભઈ ફર,
 ઘોરે ચલે ગયે તોઉ બગૈયા દેખાત હે. ૧ (૩૭)
- નરકો અમૂલ દેહ હર્લભ હે દેવનકુ,
 એસો તન પાયકે વિચાર ક્યું ન કર હે,
 કામ ક્રોધ લોભ મોહ અહંકાર પરદ્રોહ,
 હુંટત હે નિશ દિન આયુષકું હર હે,
 ઇચ્છે સુરલોક વાસ સોઉ પુનિ હોત નાશ,
 દેવન અધીશ ઇદ્ર કાલ કરિ મર હે;
 આનંદકે કદ પ્રજયદકે ચરન બિન,
 બ્રહ્માનન્દ કહે જહાં તહાં કાલ ડર હે. ૨ (૩૮)
- ઇદ્રિનકે સુખ હેત બ્રમતહે જેસો પ્રેત,
 તાહિ હેત વાર વાર આત હુઃખ પાવ હે;
 જેસે સ્વાદ કાજ મીન માંસ દેખ પ્રાન દીન,
 લાલચ લગ્યો હે મૂઢ બાર ચલ આવ હે;
 જ્યું કપિ રસના બસ મુંઠીકું ન છાડ દેત,
 બાળુગર હાથ પરચો ઘર ઘર બતલાવ હે;
 બ્રહ્માનન્દ કહે હમ અતર વિચારી દેખ્યો,
 બેઈ શુડ ખાવે સોઈ કાનકુ વિધાવહે. ૩ (૩૯)
- ઘટમે કુણ્દિ કેસી ભઈ હે હરામી નર,
 અંતરકે જામી સાથ મનહુંકું ચોરહે;
 વિષયમે ભૂલ ગયો હરિકો ન નામ લહ્યો,
 હાનીહુંકો પાર નાહિ લાલચ તો ચોર હે;
 જેસે કોઉ ક્યનકું ધૂલીમે મીલાય દેત,
 જેસે કોઉ પારસમન પથરસે ફેર હે,
 બ્રહ્માનન્દ કહે તોય હોય હુંશિયાર નર,
 સુંદર લગી હે તીર નૌક ક્યુંહી બોર હે. ૪ (૪૦)
- ઉપર ભલો દેખાત ભિતર તો સાર નાંહિ,
 શોભિત અનૂપ રૂપ માનુ કેરખંભસો;
 છિલકન અબરસે અંગ સબ છાઈ રહે,
 કુલત મરોર ગાત બાતનમે દંભસો;
 ડોલત દિવાનો જેસો બોલનકી શુદ્ધિ નાંહિ,
 જેસે વાયુ વારીસે બધાત માનુ કુભસો;

કપિ જ્યું રિસાય છિનછિનમે સયાનો હોય,
 બ્રહ્માનન્દ કહે દેખ હોવત અચંલસો.
 કામ ક્રોધ લોભ હેત પ્રેત જેસો જીવત હે,
 કામનીકો ક્રિકર નિશાયર જ્યું ડોલ હે,
 માયામે લુબધ રહ્યો તૃષનાકે પૂર બહો,
 મુખહુસે આક બાક વિના શુદ્ધ ખોલ હે,
 ભેદ સો ઉપાય કરે વામે આપ પચિ મરે,
 વિપતામે અંધ ભયો દૃષ્ટિ નહિ ખોલ હે,
 બ્રહ્માનન્દ કહે સખ અકલ બિકાય ગઈ,
 વિષકો સત્રહ કરી અમૃતકું ઢોર હે.
 ઉદરતે બાહરહી નિકર્યો અર્લક હોય,
 આયકે પ્રથમ પય માતહુકો પીનો હે;
 દિન દિન બદલો મોહ કામ ક્રોધ લોભ દ્રોહ,
 જીવા હોય રેન દિન રામા રગ ભીનો હે;
 પુત્ર પરિવારહુસે પ્રીતિ કરી બધ રહ્યો,
 હાય હાય કરત ગમાયે પન તીનો હે;
 કહે બ્રહ્માનન્દ મતિમદ નેક લાજ નહિ,
 કાજકુ બિગારકે અકાજ સખ કીનો હે.
 પિતા માતા સુત દારા બધવ કુટબ ચોર,
 તિનહુકે હેત કહા કહા તું ન કર હે,
 વાટ પારે ઘર ફેરે કોઠિહુકા ધન ચોરે,
 પર દાસ બનિજ કે ખેતિ પેટ ભર હે;
 શીત ધામ વૃષા સહે મિથ્યા શિર ભાર વહે,
 વિષે સુખ કાજ બીન લાજ કૂટિ મર હે;
 કહે બ્રહ્માનન્દ નદનંદન વિસારે મૂઠ,
 કાલ આસ હોયકે બિહાલ ભયો ફર હે.
 કરકે અનેક પાપ પોષત કુટુબ નિજ,
 લોકનહું ધૂતવેકું ડોલ નિશ ભોર હે;
 કપટ ઝપટ ફૂર કરત અનત ભાત,
 ધનકો ખજનો કોડિ કોડિ કરિ ભોર હે;
 આગ લગે ગેહ જરે કિધુ રાજ દંડ પરે,
 કિધું ઘર ફેર કોઠિ લેત સખ ચોર હે,

૫ (૪૧)

૬ (૪૨)

૭ (૪૩)

૮ (૪૪)

અક્ષાનંદ કધૂ ખાયો ન ન પુન્ય ક્રિયો,
 તેરિ ચતુરાર્ધ નર તોહીકું હિ યોર હે. ૯ (૪૫)
 પંચ વિષેહુકે કાજ હુંનર હજાર કરે,
 ડોલે મદ છાકયો તાકે પરકી લુગાઇ હે;
 ઓરનકો ધન ચોરે જીવનકે કંઠ મોરે,
 લેશ ન લલાઇ મદ માંસ જોર ખાઇ હે;
 જખજમ રાજ આગે અધહુકે લેખો માગે,
 હોવત હિસાબ તખે જાવન કહાંઈ હે;
 કહે અક્ષાનંદ ઈહાં મન ભાયે કીયે ફદ,
 ઉહાં કધૂ રાજ પોપાંખાઈ. તો નાંઈ હે. ૧૦ (૪૬)
 દુનીયામે ડુબ રહ્યા આશક હો ઓરતસેં,
 અંદગી ન કીની દીની જદગી બિગાર હે;
 મેહેર દિલ છાંડ દીની કેરહુકે કરે કામ,
 ચાહત હરામ મુરઘી બકરીકું માર હે;
 જોર હી જીલમ કરે ખાવનસેં નાહિ ડરે,
 જાવનો કબૂલ કીનો દોજકે દાર હે;
 રાંકનકું પીડતા હે માયાહોમે મસ્ત રહે,
 અક્ષાનંદ કહે તું ખુદાકા ગુનેગાર હે. ૧૧ (૪૭)
 સવૈયા.

ભવમે ભટકે હરિ નામ વિના, નર જોજ સદા કમકો* શિર ઢોયો;
 કાહેકું તું ગ્રહ કૂપ પરે શક, જ્યું નલની શુક બધિત હોયો;
 ઓર અનેક ઉપાધી કરે, મનમે ન ડરે વિષયા †ચિત્ત પ્રોયો;
 અક્ષમુનિ કહે રામ વિસાર, મની નરદેહ અમૂલક જોયો. ૧ (૪૮)
 કીટ પતંગ મિટાય પશુ નરદેહ અમૂલક દાન દીયો હે;
 પેટહુમે પ્રતિપાલ ઠરી અરુ, કચનસો તન સાર કીયો હે;
 દે સખ સાજ અનાજ હિ પોષત, તાહિકો આજ જીયાયો જીયો હે;
 અક્ષમુનિ કીટકાર કહે તોય, શ્રીપતિકો શરનો ન લીયો હે. ૨ (૪૯)
 દેખનમે નરસો ખર ડોલત, નારી ખરી મુખ લાત ખમી હે;
 આમ કથાસે વિરામ ન પામત, કામ રુ કોધમે ખુદિ બ્રમી હે;
 હું હું કીયોઈ રહે નિશિવાસર, વ્યાકુલતા ઉરમે ન શમી હે;
 અક્ષમુનિ કહે ઓર સખે ગુન, પુંછ નહિ તન એક ઠમી હે. ૩ (૫૦)

* “કર્મકો” ઇતિ પાઠાંતર

† “વિનતા” ઇતિ પાઠાંતર

જીરન દેહ સનેહ ત્રિયા સંગ, તાહિત કષ્ટ અનેક સચે હે;
 વ્યાકુલતા ધન કાજ અહોનિશી, શીતલતા કબહુ ન લયે હે;
 આયુષ ખીત ગંધ તનકી સખ, જીવનકે દિન થોરે રયે હે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે દંત પરે નગુરે, અજહુ નખરે ન ગયે હે. ૪ (૫૧)
 ભાવહુસે ભવતારનકુ ભજી લે, સુખકારન મૂર એહી હે,
 આદિ રુ અંત રુ મધ્ય જહાં તહાં, દેહ ધરી તેહી શુદ્ધ લહી હે;
 અંધ ભયો કહું કંધ ન નામત, ગાફલતા ઉરમાંહિ ગ્રહી હે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે કાજ બગારત, કાહી કહું તોય લાજ નહી હે. ૫ (૫૨)

શ્રીકાલકેા અંગ.

કવિત.

ઉચેહી અવાસ સુખવાસ દેશ દોલતહુ,
 હાથિ હય સાથિ દહામાદિ દિન દોયકે;
 પુત્ર પરિવાર નાર માત તાત બ્રાત આદિ,
 સકલ કુટુંબહુસે ચલનો વિછેયકે;
 કુરેહી પ્રપચહુમે રાચિ રહ્યો સાચ જાન,
 જેસે કાષ્ટ પૂતરિમે રહે કપિ મોયકે;
 કહત હે બ્રહ્માનન્દ કાલ જખ ગ્રહે કંઠ,
 આયો ઢાંક અગ ગયો નંગે તન હોય કે. ૧ (૫૩)
 મેરે યહ મંદિર બખિના હીરા મોતિનકે,
 મેરે યહ રાજ બાજ સંપતિ સોહાતિ હે;
 મેરે યહ પુત્ર પરિવાર સખ શોભિત હે,
 મેરિ યહ ત્રિયા સતી સુંદરી કહાતી હે;
 મેરે યહ ગઢ ગ્રામ મેરો જગમાંહિ નામ,
 મેરે યહ ચાકર સો ઠાડે દિન રાતી હે;
 કહત હે બ્રહ્માનન્દ સખહીકું છાંડી ચલ્યો,
 જેસે તેલ જરેતે બુઝાઇ જાત બાતી હે. ૨ (૫૪)
 બ્રમત હી દોય દિન આય વિસરામ લીયો,
 તેરે કહવેતે કષ્ટ હોત નહિ તેરિ હે;
 જેસે પિતા પિતામહજ રીતે હાથ ગયે,
 તેસે તોય તજતહિ લાગત ન બેરી હે;
 કાલકી થપાટ આય લાગત અચાનક હિ,

ઢાહિકે ધરીક માહિ કરે ધૂલ ઢેરિ હે;
 અદ્વાનંદ કહે કષ્ટ રચ નહિ આવે સગ,
 ભુલ્યોહી કહત નર માયા મેરિ મેરિ હે. ૩ (૫૫)
 ઉમર ઘટી હે આય ઠરિ લે ઉપાય કછુ,
 સમબુ સયાને સત શિખામન દેત હે;
 મમતાકિ છાંડ મોટ ઓટ ગ્રહ સાહેબકી,
 મોતહું દીયે સદેશ કેશ ભયે શ્વેત હે;
 તેરે નેન આગેહીસે ઉઠકે અનેક ચલે,
 રહે સો ચલનહાર કુટુંબ સમેત હે;
 અદ્વાનંદ કહે ચેત ગાફલ અજાન નર,
 અચાનક આય કાલ વ્યાલ ગ્રસિ લેત હે. ૪ (૫૬)
 નર તું ન છાંડત સનેહ રચ દેહહુંસે,
 દેખત હી દેખતમે ઉમર તો ખીતી હે;
 ધરી ધરી ઘટી જાય નેન નિજતે નિહાર,
 છિનમાંહિ છૂટે તાકું સત્ય કરી લીતી હે;
 વૃદ્ધ અરુ બુવા ખાલ ખચત ન તાહિ કરી,
 ઢાહિકે ગિરાય દેત એસિ કાલ રીતિ હે;
 કહત હે અદ્વાનંદ ભલો ગાહે જીવહુંકો,
 પ્રભુકે ચરનુમે કરી લે નર પ્રીતિ હે. ૫ (૫૭)
 અતહી કઠિન ખેર હોત ન સહાય કાય,
 આજ રુ અનાદિ હમ દેખ્યો અરુ સુન્યો હે;
 કાલ વિકરાલ આય અચાનક ગ્રહે કંઠ,
 સખતે ખિછોહ હોત જીક તાનો તન્યો હે;
 રહન ન પાવે કોય દેવ નર પન્નગહું,
 એસિ ખીધગીતામેહિ આપ હરિ ભન્યો હે;
 કહત હે અદ્વાનંદ હોય હુંસિયાર અખ,
 ગાફલ તું દેખ લેરી કોન જોગ ખન્યો હે. ૬ (૫૮)
 પાછુંહીકે સખે દિન ખીત ગયે ભુલહુંમે,
 એસિ વિધ આગલેહિ આત દિન નરે હે;
 કાલ સો કઠિન વેરી દેત હે હમેશ ફેરિ,
 શર સાધિ રહ્યો તોય ધરિ પલ દેરે *હે;

મારકે ગીરાવે તાકુ કબહુ ન દયા આવે,
ખાલ વૃદ્ધ જીવા સખ એક સાથ ખેરે હે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ અઝહુ ન ચેત્યો અધ,
ન ભજે કર્તાર તો ધિક્કાર શિર તેરે હે.
સમજે ન મૂર્ખ તું તો બહો જાત ભવપૂર,
બન્યો રહે શૂર હો માલિક ઘરખાલકો;
ભોગ મન ભાવે નીકે મદિર બનાવે ચાહી,
ધન કાજ ધાવે ભયો દાસ ત્રિયખાલકો;
ખલમે મરોરે અંગ આપકુ સયાનો ખુજે,
સુજે નહિ શિશ ત્રાસ કાલ વિકરાલકો;
બ્રહ્માનન્દ કહે મૂઠ સખહિ જાળ ટાલ,
કાલહુકો કાલ લેરી શરનો ગોખાલકો.
ફાટે નેનહુસે ફીરે મનમે ન શંક ધરે,
કુંજર જ્યું કામી રત વામી તન જોર હે;
ઉપદેશ અંકુશ પ્રવેશ લેશ કરે નાહિ,
માયા મદમાતો ડોલે બોલમે મરોર હે;
સખ કુલ લાજ સો તો ખેચકે બહાધ ફર,
મોહ મગજૂર પર વિષયકે દોર હે;
કહે બ્રહ્માનન્દ આય પલમે અચાનક હી,
કાલ સિંહ કેસરિ સો કુભસ્થલ તોર હે.
પીતા માતા ત્રિયા સુત બધવ કુટુંબ સખ,
ધનહુકે સાથ આય બન્યો હે સંબંધ રે;
તિનહુકે હેત તું તા પ્રેત જ્યું નિશ્ચક ડોલે,
કરિકે કરમ ભાર ધરે નિજ કંધ રે;
સખસે વિછોહ અત સત સખ ટેરિ કહે,
કાલ વિકરાલ વેરી રહ્યો સર સધ રે;
કહત હે બ્રહ્માનન્દ જનમ ગમાયો વૃથા,
મોતકી તૈયારીસું ન ચેત્યો શઠ અધ રે.
સવૈયા.

૭ (૫૬)

૮ (૬૦)

૯ (૬૧)

૧૦ (૬૨)

મેરે હિ ઉટ સખે હય કુજર, મેરે હિ યા સખ દેશ અધીનો;
મે અતિ રિઝકે મોજ કરી અરુ, મે સખ હિ જગમે જસ લીનો;
મેરે હિ ધામ ત્રિયા મનરજન, કામ કલા મહિ જાન પ્રવીનો;
બ્રહ્મમુનિ કહે યું નહિ જાનત, મે મતિહીન હું કાલ ચવીનો.

૧ (૬૩)

જ્યા દિનતે યહ દેહ ધર્યો નર, તા દિનતે તોય ભૂલ પરાધ;
 ખેલત ખાત ખાલાપન ભૂલત, જોખન ભૂલ ત્રિયા લપટાધ;
 પુત્ર સુતા પરિવારકે કારન, સોચત ભૂલ વૃદ્ધાપન બાધ;
 અહ્યામુનિ પન તીન હિ ભૂલકે, આય પર્યો મુખ કાલકે માંધ. ૨ (૬૪)

ખેઠત ઉઠત કાલ નિરંતર, બગત સોવત કાલ રહ્યો હે;
 હેરત ફેરત કાલ સખે દિન, કાલકે ગાલમે જાત બહ્યો હે;
 કાલકો કૃત્ય કરિ નિશવાસર, ખાવત પીવત કાલ કહ્યો હે;
 અહ્યામુનિ હરિ નામ વિના સખ, કાલ હિ અંત હિ કાલ અહ્યો હે. ૩ (૬૫)

દેહ ધર્યો જખતે* ઘટ જાવત, જાનત માત બડો હોય આવે;
 ખાલપનામે હિ ખેલત ખાવત, હોય જુગા જુવતી મન ભાવે;
 જોખન વીતત વૃદ્ધ ભયો અરુ, વૃદ્ધપનો પુનિ દેખત જાવે,
 અહ્યામુનિ કહે એસે વિનાશત, તેલ ઘટે જ્યુંહિ દીપ જુગાવે. ૪ (૬૬)

કાલહુકું હમ કાટત હે કહે, કાલ હિ નાશ સખેકો કરે હે;
 કાલતે શેષ મહેશ્વર કપત, કાલતે દેખિ વિરચિ ડરે હે;
 કાલકિ જાલ શીરે સખ લોકમે, કાલતે લોભસ જેસે પરે હે;
 અહ્યામુનિ કહે ગર્વ કહા નર, તું પલ એક હિ માંધ મરે હે. ૫ (૬૭)

જ્યું તિમરા સ્વર હોત નિરતર, ખોલત હે જખ મેઘ ઉમંડા;
 પુંગી બજે ધુની હોત સતતર, શ્વાસઉશ્વાસહુસે નહિ છંડા;
 જ્યું અસમાન ગુડી ચઢી જાવત, તામેહિ હોત હે શખ પ્રચડા;
 અહ્યામુનિ કહે જાત ચટ્યો નિત, એસે હિ કાલકો વેગ અખંડા. ૬ (૬૮)

જોર હિ જોર કરે ધન સંચહ, જાનત કામ દિન એક એહે;
 એસેહિ મોતમે વાર નહિ શક, દેખત આકકે તુર જ્યું જેહે;
 મારહે કાલ થપાટ અચાનક, ઢાહકે દેહ મીલાવત ખેહે;
 અહ્યામુનિ સમજય કહે તોય, શ્રીપતિ નામ તું ક્યું નહિ લેહે. ૭ (૬૯)

કાષ ચિતામહિ બેઠિ સતી સો, જરીકે જરીકે જરીકે જરી હે;
 સિંહકે અગ્ર ખડી બકરી સો, મરીકે મરીકે મરીકે મરી હે;
 જ્યું ઘરિયારકે પાસ કટોરિ, ભરીકે ભરીકે ભરીકે ભરી હે;
 અહ્યામુનિ કહે તેસે હિ દેહ, પરીકે પરીકે પરીકે પરી હે. ૮ (૭૦)

જ્યું અરિ સૈનમે ઉખકો ખેત, લૂટયો કે લૂટયો કે લૂટયો કે લૂટયો હે;
 જ્યું કપટી મિલહેત કીચો સો, તૂટયો કે તૂટયો કે તૂટયો કે તૂટયો હે;
 જેસેહિ તોલત ધાનકો ઢેર, ખૂટયો કે ખૂટયો કે ખૂટયો કે ખૂટયો હે;
 અહ્યામુનિ કહે જ્યું એહિ દેહ, છૂટયો કે છૂટયો કે છૂટયો કે છૂટયો હે. ૯ (૭૧)

જૂઠં હી રાજ વિલાયત મંદિર, જૂઠં હિ ખાગ કીલ્લા ધન ફૂઠા;
 જૂઠં હિ શિશ રુ પાવ સખે તન, જૂઠં હિ અંગુલિ હાથ અંગુઠા;
 જૂઠં હિ જાગત સોવત ભેવત, જૂઠં હિ ખેઠત જૂઠં હિ ઉઠા;
 અદ્વૈતમુનિ કહે વાત ખરી જગ, એક હરિ વિન જૂઠં હિ જૂઠા. ૧૦ (૭૨)
 જૂઠંહિમે લપટાય રહ્યો નિત, તાહિતે આયકે કાલ અસે હે;
 જ્યં નદિયા ઉદધિમેહિ જાવત, ત્યં મુખ કાલકે જકત ધસે હે;
 પુત્ર ત્રિયા પરિવાર પશુમેહિ, પ્રીતિ કરી કરી ફંદ ફસે હે;
 ઓર અતેક ઉપાયકુ દેખકે, અદ્વૈતમુનિ કહે કાલ હસે હે. ૧૧ (૭૩)
 કાલહુતે કરીકે હોય આવત, કાલહુતે સખ લોક મરે હે;
 કાલહુતે થિરતા કરી ખેઠત, કાલહુતે ઉઠકે જુ ફીરે હે;
 કાલહુતે સખ હિ મીલ ખેસત, કાલહુતે જુદ્ધ જાય લરે હે;
 શ્રીધનશ્યામ ભગે તજી કામહિ, અદ્વૈતમુનિ તખ કાલ ટરે હે. ૧૨ (૭૪)

શ્રીદેહ આત્મા વિછોડકો અંગ.

હાથરુ પાવસો દૂર ભયે નહિ, નેનરુ નાક ભયો નહિ ન્યારો;
 વેસે હિ શિશ સો સાખિત દીસત, વેસેહિ દીસત કેશ પસારો;
 વેસેહિ સાખિત ઘાટ દેખાત હે, વેસેહિ ઢાંત સુધાં મુખ દ્વારો;
 અદ્વૈતમુનિ કહે દેહ પરી સખ, પંખી ગયો કહાં ખોલનહારો. ૧ (૭૫)
 આલત ભેર મરોરત મૂંછ હિ, ગાવત રાગ હિ પાગ સમારિ;
 સોવત જાગત ભૂખ હિ લાગત, માંગત લોજન મિષ્ટ અહારી;
 જ્યા તનમે પુન્ય પાપ કીયે નિત, સો તન શૂન્ય પયોં ભયકારી;
 અદ્વૈતમુનિ સો કહું નહિ પાવત, ખેલ ગયો એક ખેલ ખેલારી. ૨ (૭૬)
 અંધવ તાત હિ માત ત્રિયા સુત, લાગત હે સખકું પ્રિય ગાઠો;
 સાતિ હિ જાતિ કહે દિન રાતિ હિ, તોહિતેં વંશહુકો જશ ખાઠો;
 ઓર હિ લોક કહે જીત હી તીત, યા નરને હમકુ રંગ ચાઠો;
 અદ્વૈતમુનિ કહે જીવ ગયો જખ, શીઘ્ર કહે સખ કાઠો હિ કાઠો. ૩ (૭૭)
 સુંદર રૂપ દેખાત હે તોહુંહિ, ભેલુંહિ ચૈતન શક્તિ રહાવે;
 આત હિ જાત મનોહર ગાત હિ, ખોલત ડોલત પીવત ખાવે;
 વારમવાર સખે સનગારહિ, ભૂષન પેર રુચિ ઉપખાવે;
 અદ્વૈતમુનિ કહે જીવ ચલ્યો ઉઠ, સો તન દેખી સખે ભય પાવે. ૪ (૭૮)

માટિકે પિંડમહિ જુગતિ, શ્રવના રસના દૃગ રૂપ પ્રવીની;
 દત્ત બને મુખ નાક અનોપમ, શિશુ ભુજ પગ રેખ હિ ઝીની;
 અગુલીકા નખ પીઠ ઉરસ્થલ, ચીખુક કંઠ શિખાસુ નવીની; ૫ (૭૬)
 અક્ષમુની જખ ચૈતન જાતહિ, સો તનુ છાર જરાયકે કીની.
 એકહિ અગ ભયો નહિ ખંડિત, દેહ તો જે સોહે તેસો બન્યો હે;
 નેનકે ગોખમે રૂપ ન દેખત, કાનકે ગોખ ન શબ્દ સુન્યો હે;
 નાકકે ગોખમે ગંધ ન લેવત, જીભહુતે નહિ બેન ભન્યો હે;
 અક્ષમુનિ કોઈ જાન શકે નહિ, કેસીહિ ભાતીકો તાનો તન્યો હે. ૬ (૮૦)
 તાત રુ માત દોહી મીલ રોવત, હાય ગયા કહાં પુત્ર હમારા;
 વીર કહે મેરી દૂર ભઇ ભુજ, બૈનિ કહે મેરા પીયર ઉભારા;
 નારિ કહે મેરો નાવ ગયો કહાં, તા બીન શુન્ય પરચો ધરખારા;
 અક્ષમુનિ કહે દેખત દેખત, કાહુ લખ્યો ન ગયો કુંન દ્વારા. ૭ (૮૧)
 આદિ સન્નેગ ભયો રજવીરજ, તામેહિ જીવ કેહીવિધિ આવે;
 બીજકે સંગ પ્રવેશ કહે કોઈ, કોઈક પચમે માસ સુનાવે;
 દેખત હોવત વિન્નેગહિ દેહસે, જાય તમે કુંન ઠોર સમાવે;
 પડિત જાન પ્રવીન ઋષિ પુનિ, અક્ષમુનિ કોઈ એહિ ન પાવે ૮ (૮૨)
 હોત ક્રિયા સખહિ તખલું, જખલું ઘટ ભીતર જીવ નિવાસા;
 કાલ રુ મૂલ કહું ન દેખાત હે, શ્વાસ પ્રજત શરીરકિ આશા,
 શ્વાસ ગયે કહે નાશ ભયો તન, રોત સમે મીલ નાખિ નિશ્વાસા;
 અક્ષમુનિ કિરતાર કીયા કહા, એહિ અલોકિક ભાતિ તમાસા. ૯ (૮૩)
 દેહ સ્વરૂપ જહાં લગી દીસત, તોલું અરૂપી રહે ઘટમાંધ;*
 આપ શુમાન ભયોહી રહે નિત, ઓરનકો સનમાન કરાધ;
 દેશ વિદેશમે આન ફીરે મહા, રાન અરુ સુલતાન કહાધ;
 અક્ષમુનિ જખ ચૈતન જાવત, સો તનકુ કોઈ માનત નાંધ. ૧૦ (૮૪)

તૃષ્ણાકો અંગ.

પેટકે કાજ અકાજ કરે નર, લાજ વિહાય અનાજ હિ માગે;
 ભુખ લિયે બિલલાત ફિરે નિત, હોકર દીન જનન જન આગે;
 સાન ગઇ ભગવાન ભજ્યા બીન, કારન ધાન શુમાન હિ ત્યાગે;
 અક્ષમુનિ નિરભાગ હિયે, તૃષ્ણા અધીકી વૈરાગ્ય ન જાગે. ૧ (૮૫)
 એક મીલે દશ વીશકુ ઇચ્છત, વીશ મીલે શત સાહસ અહૈહ:

* “દેહ સ્વરૂપ તોલુ પુની દીસત, જોલુ અરૂપી રહે ઘટમાંધ” ઇતિ પાઠાતર.

† “જનોજન” ઇતિ પાઠાતર.

સહસ્ર મીલે લાખ કોટી અરબલું, લોભિ સખે કખ રાજ હિ પૈહ;
 સોપિ મીલે સુર લોઠ વિધિ લગી, પૂરનતા મનમે નહિ લૈહ;
 એક સંતોષ વિના બ્રહ્માનન્દ, તેરી ક્ષુધા કબહુ નહિ જૈહ. ૨ (૮૬)

મોતિન પુંજ કીયે અતિ સંગ્રહ, કચનકે સુખવાસ હવેલી;
 કોષ ભરે ધન જોર અસંખિત, શેષ રહી સો પ્રથીમેહિ મેલી;
 ક્યું તૃષ્ણા કરીકે કમ બાંધત, નાંહિ ચલે દમરી એક ભેલી;
 બ્રહ્મમુનિ કહે ક્યું વિલલાત હે, તું શઠ શેર અનાજકો બેલી. ૩ (૮૭)

ભૂખહિ ભૂખ લીયે નિશવાસર, દેશ વિદેશ દિશો દિશ દોરે;
 મેર કુબેરહુકો ધન પાવત, તોઈ ન ધાપત જોરે હિ જોરે;
 ભૂખકો દુઃખ બઢચો દલ ભીતર, તાકત ઓરનકો ધન ચોરે;
 બ્રહ્મમુનિ ઘર કોષ ભરે સખ, એક સંતોષ નહિ નર તોરે. ૪ (૮૮)

યા તૃષ્ણા બલવંતિ મહા જગ, રાંઠ રુ રાવકું નાય નચાવે;
 દેવ અદેવ ચાહિ કરી નાયત, નાયત ધન્દ્ર સુરેશ કહાવે;
 સ્વર્ગ પતાલ સખે તૃષ્ણા વશ, તીનહિ લોકમે આન ફિરાવે;
 બ્રહ્મમુનિ તૃષ્ણા બડી ડાહન, જ્ઞાન વિના તજ દૂર ન જાવે. ૫ (૮૯)

પૂરનતા કબહુ નહિ પાવત, જ્યું ધન આત ભરાતહે રોષે,
 પાવ પસાર પરી જગમેં કહું, પેટ ભરે ન ડરે નહિ દોષે;
 તીનહિ લોક અહાર કીયો અરુ, સાત સમુદ્રકો જલ શોષે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે તોઈ ન ધાપત, હે તૃષ્ણા મે કહા કહું તોસે. ૬ (૯૦)

લાખ કરોરહુતે નહિ ધાપત, થાપત નીલ પદમ પસારા;
 લોભીકો રાજ સુરેશકી સંપતિ, તોફ મીલે અતિ ન્યૂન અહારા;
 ખાતહિ ખાત નયો નિત્ય ચાતહે, કાહુંતે નાહિ ન હોત ડકારા;
 બ્રહ્મમુનિ કહે હોત ન પૂરન, હે તૃષ્ણા તેરો પેટ અપારા. ૭ (૯૧)

જો રમનીક પદારથ ભરપૂર, તાહિકું હેરત હે દ્રગ ખોટી;
 જોઈ દેખાત સોઈ ફિર ખાત હે, એકોઈ* વસ્ત રહિ ન અખોટી;
 જંત્ર રુ મત્ર મસાન જગાવત, રિધિ હિ સિધિ તિહારી હિ રોટી;
 બ્રહ્મમુનિ પહિચાન પરી અખ, તું તૃષ્ણા અતિ ડાહન ખોટી. ૮ (૯૨)

શીશ ગયો સુર લોકકુ છાંડકે, પાવ ગયે અહિ લોક પ્રયંતા;
 પેટમે સાયર સામ સમે જલ, મેરુ પ્રયત ગયે મુખ દંતા;
 કાન રુ નેન રહે દિશહું દિશ, હાથ અહે ચહું ખાન કે જતા;
 બ્રહ્મમુનિ કહે દેહ ધર્યો બડ. હે તૃષ્ણા તેરો નાંહિ ન અતા. ૯ (૯૩)

* “એકુંહિ” ઇતિ પાઠાત

જીરન દેહ લયો ધન જોરત, તું નવ જોખન રૂપ સમારે;
 એકજ વાત ધરે નહિ કાનન, દેર કહ્યો તોય વારમ વારે;
 સાસુને શિખ દંધ અતિ સુંદર, કીરી ગને વહુ બેઠકે દ્વારે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે તું નહિ માનત, હે તૃષ્ણા તોયતે અબ હારે. ૧૦ (૬૪)

ક્યું ભટકે ભવમે હોય વ્યાકુલ, આયુષ કાલ નિત્ય પ્રતિ ચોરે;
 તું તલખે ધન કાજ અહોનિશ, જ્યું મછટી તલખે જલ થોરે,
 ચચલતા ઠરી હાથ ન આવત, બોલે નહિ પકરે કુન ઠોરે,
 બ્રહ્મમુનિ સમઝાય કહે તોય, હે તૃષ્ણા અબ તું મત દોરે. ૧૧ (૬૫)

તુંહિ મંગાવત ભીખ ધરોધર, તું રનકે મધ્ય આય મરાવે;
 તુંહિ પઠાવત દેશ વિદેશમે, તું ઉદધિ જલમાંહિ બુઝાવે;
 તુંહિ તે હોત હે વૈર કુંડુંબમે, તુંહિ સદા હરિ રાહ ભુલાવે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે તેરે સખે કત, હે તૃષ્ણા તોય લાજ ન આવે. ૧૨ (૬૬)

અધિચર્યકો અંગ.

તીરથ જાનકું પાવ રચે પ્રભુ, હાથ રચે હરિ સેવ હિ ઠાની;
 કાન રચે સુનીચે જસ કેશવ, જીભ રચી કહિયે હરિબાની,
 નેન રચે હરિ સતકુ દેખન, તાતે સખ સુખ પાવત પ્રાની;
 ચોરતો સાજ ભલો બ્રહ્માનન્દ, પેટ રચ્યો સો તો પાપકી ખાની. ૧ (૬૭)

વાપી રુ કુપકો ખાડ ભરે પુનિ, તાલ ભરે કદી મેઘ કુઆરી;
 કુલ ભરાત ભરાત હિ કોઠિહુ, માટ રુ હાટ ભરાત વખારી,
 પેટમે સાંજ સવારહિ ડારત, નાંહિ ભરાત રહે સખ હારી,
 બ્રહ્મમુનિ કહે મેરુકિ ખાડતે, શેરકી ખાડકો સોચહે લારી. ૨ (૬૮)

ડારત હે સખહિ નિશવાસર, કાહુસેતી નહિ જાત ભરીહે;
 ભાર ભઠી અરુ ચુટીકી સાદસ, જ્યોઈ પરે સોઈ જાત બરીહે;
 નીર પરે તિતનો સમીજાવત, સિધુ કિધુ ગિરરાજ દરીહે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે પેટકી પાપનિ, કેસીહિ ઇશ્વર ખાડ ઠરિહે. ૩ (૬૯)

પીવત પીવત પાઠ ગયો તન, જીવત યા હિત ભારહિ ઢોયો;
 ધાવત ધાવત ધાપ રહે અરુ, ખાવત ખાવત હી ભવ ખોયો;
 પેટહુકે લીયે પાપ કરે સખ, પેટહિ યા સખ વિશ્વ વગોયો;
 બ્રહ્મમુનિ કહે આયુ ગઈ પુનિ, પેટ હજી નહિ પુરન હોયો. ૪ (૧૦૦)

કાજ રહે કોટવારકો ચાકર, વે ફેજદારકો ચાકર ખાસા;
 સો ફેજદાર દિવાનકો કિંકર, સોપિ મંગે પતસાહકે પાસા;
 સાહબપે પતસાહ મંગે નિત, ઓર હિ રાજ સમાજકિ આસા;
 બ્રહ્મમુનિ નિરધાર કીયો હમ, યા જગમે સખ પેટકે દાસા. ૫ (૧૦૧)
 પ્રાણપતિ તુમ પેટ કીયો તન, કુન કમી થી એહિ બિન તેરે;
 પેટહિ કાજ ઘરોઘર ડોલત, સોચત હે નિત સાંજ સવેરે,
 પેટ વિચે કુલ લાજ બહાય કે, ઉચ રહે જાય નીચકે ભેરે,
 બ્રહ્મમુનિ નહિ જાત ભયોં યહ, પેટ પિશાય પયોં જગ કેરે. ૬ (૧૦૨)
 પ્રાત ઉઠે સખ પેટકે કારન, આપને જાત અહારકું પ્રાની;
 કોઉક ધાન રુ પાન કોઉ ત્રન, કોઉક માંસ ભખે તન ભાની;
 કોઉક મોતીનકું ચુગ ખાવત, કોઉક પીવતહે પય પાની;
 બ્રહ્મમુનિ નિરધાર ધાર કહે અબ, પેટતે હાર સખે જગ ભાની. ૭ (૧૦૩)
 જીવકો ઘાતસો પેટ કરાવત, પેટ હુતે મદ માંસ અહારી;
 ચોરી કરે કોઉકો ધર ફેરત, પેટકે કાજ કરે વટ પારી;
 પેટહિ ફૂર બોલાત ભુલાવત, પેટહિ પાસ ગલે બીચ કારી,
 બ્રહ્મમુનિ કહે યા જગમે કોઉ, પેટસોં ઓર નહિ અપકારી. ૮ (૧૦૪)
 કોઉક લેતહે કોઉક દેતહે, કોઉક છેરત કોઉક બંધા;
 કોઉક ચિંચત કોઉક પીસત, કોઉક તાવત કોઉક રંધા;
 કોઉક દોરત જોરત ફૂટત, પેટકી પીરતે હો રહે અધા;
 બ્રહ્મમુનિ કહે સૂજ પરે નહિ, પેટ રચ્યો જગ ગોરખ ધંધા. ૯ (૧૦૫)
 કાહેકુ કાહેકે દ્વારપે જાયકે, દીન આધીન રહે ડરપતા;
 મત્સરમાં મગજરહે તાહિકે, કાહેકુ બેન કંજર સહંતા,
 તેરેહિ ધ્યાન હુમે ગુલતાન, સદા અન પાન વિનાઈ રહંતા;
 બ્રહ્મમુનિ કહે પાપ લાયો યહ, પેટ ન હોત તો સોત નિચિતા. ૧૦ (૧૦૬)
 પેટકે કારન નાચત ખુદત, પેટકે કારન ગાત ગુનીહિ;
 પેટ આધીન સખે ભટ પંડીત, પેટતે હોતહે વેદ ધુનીહિ,
 સાહ અરુ પતસાહ મુસાહીબ, પેટહુતે સખ પ્રીતિ બનીહિ;
 બ્રહ્મમુનિ કહે પેટ કીયો પ્રભુ, પેટહુકે વશ દીન હુનીહિ. ૧૧ (૧૦૭)

વિશ્વાસકો અંગ.

રાખ હિયે વિસવાસ અરે નર, કાહેકું મૂઢ ફિરે વિલલાતા;
 નાથ રહે તેરે પાસ નિરતર, તોહિકું છાડિ કહું નહિ જાતા;
 નીરકે તીરકે જીવનકું નિત, પાન અહાર રહે પહુંચાતા;
 અદ્વામુનિ વિસવાસ નહિ તોય, પેટ દીયોહિ સોધ અનદાતા. ૧ (૧૦૮)

અતર ધીરજ ધાર અહોનિશ, કાહેકું ચિત વ્યથા ઉપજાવે;
 તેરો અહાર નિરંતર તોલકે, પેટ પ્રમાન ધની પહુંચાવે;
 ખાતહિ ખાત ગયે ઈતને દિન, તોય અજી વિસવાસ ન આવે;
 અદ્વામુનિ કહે કયું નર સોચત, જો અનદાયક સોધ જીવાવે. ૨ (૧૦૯)

દોરત હે દિશહું દિશ મૂરખ, કયુ હરિકો વિસવાસ વિસારો;
 તેરેહિ પાસ રહે તેરો આવન, નાહિ ન હોત ધરીતક ન્યારો;
 દેતહિ સાંજ સવાર નિરતર, કુજર કીટ પતગકું ચારો;
 અદ્વામુનિ કહે ચંચ દર્ધ જીન, સોધહિ ચૂનકો દેવન હારો. ૩ (૧૧૦)

જેતોહી ભાગ્ય લખ્યો પરમેશ્વર, તામે નહિ એક ટાક ઉરેગો;
 કયું અકલાવત દેખિ સુખી કોઉ, ખેતમે બોયોહિ સોધ પુરેગો;
 લોભહુંકે વશ લાગકે મૂરખ, નાહક ભાગ્ય વિનાહિ કુરેગો;
 અદ્વામુનિ કહે કયું બિલલાતહે, જેહિ રચ્યો ઘટ તેહિ પુરેગો. ૪ (૧૧૧)

વ્યાકુલતા અહી કે ભટકે નર, અંતરમે અતિ હોય અધીરા;
 જેસેહિ ચોપદ બધ તોરાવત, હોત વિલંબ કછૂ ત્રન નીરા;
 યું મતિમદ ન જાનત અતર, જ્યાહિકો મે તેહિકું મમ પીરા;
 અદ્વામુનિ કહે ધાર હિયે દૃઢ, જેહિ રચ્યો ભરહે સો શરીરા. ૫ (૧૧૨)

દેવ તરોવરકી છાંઈયાં, ફલિહે ફલિહે ફલિહે ફલિહેરી;
 જયું ઉદ્ધાધ જલમે નદિયા, ભલિહે ભલિહે ભલિહે ભલિહેરી;
 ત્યું હરિ સેવત પાપ સખે, જલિહે જલિહે જલિહે જલિહેરી;
 અદ્વામુનિ અજપાન સદા, મિલિહે મિલિહે મિલિહે મિલિહેરી. ૬ (૧૧૩)

ખાતહિ ખાત એતે દિન હો ગયે, તે ગર્ભવાસ ધચ્યો જળ કોઈ;
 સાજ સવાર હમેશ નિરતર, તોય અહાર મીલે તખ કોઈ;
 યા સચરાચર જીવનકું, પહુંચાવત ચુન હરિ કખ કોઈ;*
 અદ્વામુનિ વિસવાસ હિયે ધર, સો પ્રભુપાલ કહે સખ કોઈ. ૭ (૧૧૪)

કયું ગભરાય બમે દિશહું દિશ, તેરો અહાર મીલે ધર તેરે;
 મેર અરુ મરુદેશ મહી, ભટકે તોઉ ભાગ ફીરે નિત કેરે;

* “સખ કોઈ” ઇતિ પાઠાતર

સાગર કૂપ તડાગમેહિંસે, જેતો તેરો પાત્ર તેતો જલ રે રે;
 બ્રહ્મમુનિ વિસવાસ હિયે ધર, યું નિત સત નિરંતર ટેરે. ૮ (૧૧૫)
 કયું હોય દીન ફીરે ધર હી ધર, નાંહિ કરે ઉર માંહિ વિચારા;
 પેટકે કાજ કરે નિશવાસર, મૂઠ વિના વિસવાસ પોકારા;
 સાગરમેં મછલી ભછ પાવત, હે શત જોજન દેહ પસારા,
 બ્રહ્મમુનિ કહે તું મન શોચત, તેરો તો એકહિ શેર અહારા. ૯ (૧૧૬)
 નામ વિશ્વભરહે જિનકો, તિનકો વિસવાસ કયું દેત વિસારિ;
 કુંજર કીટ અજગર ખેચર, ખેત નહિ તિનકે કછૂ વારી,
 બકે દીયે અંનપાન હુસે નિત, જીવતહે સખહિ તનુધારી;
 બ્રહ્મમુનિ વિસવાસ વિના હરિ, ભક્ત ટર્યો ભયો જક્ત બિખારી. ૧૦ (૧૧૭)
 તેરી તો બુદ્ધિ વિકાય ગઇ નર, ડોલતહે બહુરોંહિ ભયો હે,
 દેશ વિદેશ ચહું દિશ દોરત, શ્રીપતિકો વિસવાસ ગયો હે;
 દીનદયાલ કૃપા કરકે અન્ન, ગર્ભહુમે પહુચાય દયો હે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે કયું અઠલાત હે, તું કળ આજહું ભૂખ રયો હે. ૧૧ (૧૧૮)
 તું જગનાથકું ભૂલ ગયો નર, જો જગકારક સોઇ ભરે હે;
 ચિત કરે સમજા બીન મૂરખ, પેટ લીયે ગભરાત ફરે હે,
 એક અનાજકે કાજ અહોનિશ, ધીરજતા ઉરમે ન ધરે હે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે જ્ઞાન વિના શઠ, કાહેકું તું શિર કૂટ મરે હે. ૧૨ (૧૧૯)

— ૦૦૦ —

દેહમલીન ત્યાગપ્રકારકો અંગ.

દેહ મલિન વિકાર ભયોં અતિ, આધિ રુ વ્યાધિ ઉપાધિકી ખાની;
 કાન કળુ મુખ નેન પીરાતહે, શીશમે પીર કળુ ઠહુરાની;
 પેટ વ્યથા કબહુ તન કંપત, શ્વાસ ચઢે રગ રોગ ભરાની;
 આપના રૂપસો માનત યા તન, બ્રહ્મમુનિ કહે બુદ્ધિ વેકાની. ૧ (૧૨૦)
 જા તનમેં બહુ માનતહે સુખ, યાહિમે ચીજસો કુંનહે નીકી;
 રોમ ત્વચા અરુ માંસ મજ્યા મહિ, નારિ તરી પગ હાડ તલીકી,
 ઓનિતતે ભરપૂર રહી નિત, ક્યારિ બની હદ મૂત્ર મલીકી;
 બ્રહ્મમુનિ કહે ભીતર ગોબર, ઉપર લિપીહે ગાર કલીકી. ૨ (૧૨૧)
 ચર્મ મઠયોહે અસ્થીનકો પંજર, મેદમલાદિક માંહિ ભસ્યો હે;
 નેનસોં ગીડ રુ લાલ પરે મુખ, જાત ઉપસ્થહિ મૂત્ર ઠસ્યો હે;

માસકી જીભ રુ હાડકે દાંતસે, ખાતહિ ખાતહિ પાર પયોં હે;
 બ્રહ્મમુનિ વસી એસે શરીરમે, કેસેહિ શૌચ આચાર કસ્યો હે. ૩ (૧૨૨)
 લાલ રુ થુક લીયે મુખમે નિત, લીંટ બહે અતિ નાકકે એરે,
 નેનમે ગીડ બહે નિશવાસર, રોમ પ્રસ્વેદ બહે સખ તોરે,
 દોનુહિ દ્રાર બહે દુર્ગંધિત, માસસે હાડ મહે ચહુકોરે,
 બ્રહ્મમુનિ કહે એસેહિ સાજપે, કયું નર ચાલત અગ મરોરે. ૪ (૧૨૩)
 માતપિતુ રજ વીરજકો, ઠહરાવ ભયો મલ મૂત્રકી કચારી;
 યુલતહે દશ માસ અધો મુખ, ચર્મકિ કોથરીમે શિર ડારી,
 સો રસ પીય ભયો ગર્ભ બાહર, અગ મરોર ચલે અહંકારી;
 બ્રહ્મમુનિ અભિમાન કહા નર, લીજિયે આપની આઘ વિચારી. ૫ (૧૨૪)

નારીનિંદાકો અંગ.

બીજ પ્રથમ બોયો વિષકો અરુ, સો વિષ લોભિ લીયો તેહિ ઝેલી,
 ડાર રુ મૂર અંકુર સખે વિષ, પત્ર સુધા વિષતે જું ભરેલી,
 જૂર રહે વિષકે ફેલ ફૂલહિ, વિષ તરુ પર ઇયકે ફેલી,
 બ્રહ્મમુનિ કહે કોંક બચ્યો નર, યા વિનતા જગમે વિષ વેલી. ૧ (૧૨૫)
 નર્કકે નેન રુ નીક બને સખ, પેટ બન્યો સો તો નર્કકી રાસી;
 નર્કકે કધ રુ ઠઠ ઉરસ્થલ, નર્કકી જીભ સોઈ મુખવાસી;
 નર્કકે ચીબૂક પાવ જીભ કુચ, નર્કકે દંત ભયાનક હાસી;
 બ્રહ્મમુનિ કહે નારીસે નર્કમે, આય વસ્યો સોઈ નર્કકો વાસી. ૨ (૧૨૬)
 માંસ રુ હાડ ત્વચા નખ રોમહિ, કામની અગ અત્યંત મલીના;
 મૂત્ર પુરીષ ઝરે દોઢ દ્રારન, એર હિ ઠોર વિકાર બજીના;
 મેદ મળ્યા લપટાય રહે તન, લાળ રુ લીંટ લોહુ કરી ભીના;
 બ્રહ્મમુનિ ત્રિય નર્કકે કુંડમે, જાય પરે સો મહામતિહીના. ૩ (૧૨૭)
 કામનિકો અંગ ઘોર મહા વન, બહાં કોઈ જાયસો ક્ષેમ ન આવે;
 સિહ ગચંદ કટી ચલનીકરિ, મારતહે નહિ વેર લગાવે;
 કૂચ પહાર સો હાર નદી તહાં, નહાત તેહિ તતકાલ કુખાવે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે બેની અહિમુખ, રાક્ષસિ સો નિત ડાઢ હલાવે. ૪ (૧૨૮)

કુંડલિયા.

રસિક પ્રિયાદિક અંથજો, સુનીયે ચિત્ત લગાય,
 જ્ઞાન ધ્યાન સખ વિસરે, વિષય બસત ઉરમાય;

- વિષે બસત ઉરમાંય, સરાહત નારી પરાઈ,
કરત મન એકાત, મદનકી હોત ચઢાઈ;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, નરકકા રાહ અનાદિ,
સુનિયે ચિત્ત લગાય, ગ્રંથજો રસિકપ્રિયાદિ. ૧ (૧૨૯)
- રસિકપ્રિયાકી ખાતસે, અંતર હોત હુલાસ,
હરિસે વિમુખ હોયકે, ચાહત વિષે વિલાસ;
ચાહત વિષે વિલાસ, નિરંતર ખ્યારી નારી,
રોગીકુ ધૃત ખંડ, ઉઘકું સેજ સમારી;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, ગઈ દગ બાહ્ય હિયાકી,
અંતર હોત હુલાસ, વાત સુની રસિકપ્રિયાકી. ૨ (૧૩૦)
- બસી જમપુર જીવસો, નારી નેહ લગાય,
વિદ્યા સખ ગુન વીસરે, તનક પરે તન છાંય;
તનક પરે તન છાંય, હોત હે અધ ભુયંગા,
વાકા કુંભુ હવાલ, સદા નિશદિન જેહિ સગા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, બડી જગ વિપત વિથાસી,
નારી નેહ લગાય, જીવસો જમપુર બસી. ૩ (૧૩૧)
- નારી બારી નરકકી, જીવો વિચારી જંત,
ખ્યારી ભારી પાપની, ખ્યારી નરકો અંત;
ખ્યારી નરકો અંત, કોક જગ સંત કહંદા,
ગાફલ મૂઢ ગમાર, હોત આસક્ત આનંદા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, ખલકકું કરત ખુવારી,
જગકુ લીના બથ, નરકમે દેખો નારી. ૪ (૧૩૨)
- નર મૂઢનકું નરકમે, ત્રિયા જાતહે તાન,
મહા મોહકી મૂરતિ, હરિ મિલનેકી હાન;
હરિ મિલનેકી હાન, રખે નહિ માન કીસીકા,
કુંભુ રંક કુંભુ રાવ, સખે વેચાણુ ધસીકા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, રખે જેહિ ધન્ય સદગુરુકું,
ત્રિયા જાતહે તાન, નરકમે મૂઢ નરનકુ. ૫ (૧૩૩)
- નારીસે જમપુરિ નિકટ, સખે વિકટ તન સાજ,
કુચુદ્ધિ નિપટ અતર કુટિલ, નખશીખ કપટ ન લાજ;
નખશીખ કપટ ન લાજ, ઝપટ લે જાત નરનકું,
હિંમત ખલ હર લેત, દેત સંતાપ જરનકું;

દાખત અક્ષાનન્દ, વિબુધ જન જીવો વિચારી,
 સખે વિકટ તન સાજ, નિકટ જમ પુરિસેં નારી. ૬ (૧૩૪)
 વિષકી લોભિ બીજ વિષ, વિષ વેલી વિસ્તાર,
 વિષ ડાલી વિષ પત્ર ફલ, નખ શીખ વિષ તન નાર;
 નખ શીખ વિષ તન નાર, ચિત્તે ચિત્તવત ચઢિ જાવે,
 વયણુ નયણુ વિષ રૂપ, કૂપ ભવમાંહિ બ્રમાવે;
 દાખત અક્ષાનન્દ, દેખિમેં રાશી દુખકી,
 જમપુર તણી જમાન, બની ત્રિય લોભી વિષકી. ૭ (૧૩૫)
 રહિયા અલગા રામ ત્યાં, નેડી રાખિ નાર,
 શુભ શુણુ હંદિ ચારણી, ઓશુણુકા ભંડાર;
 ઓશુણુકા ભંડાર, પાર પરપંચ ન આવે,
 પ્રીતિ એહ પ્રમાણુ, ખાણુ ચારુ ભરમાવે;
 દાખત અક્ષાનન્દ, સગ તેહી અતિ દુઃખ સહિયા,
 વલગા વિષે વિકાર, રામ ત્યાં અલગા રહિયા. ૮ (૧૩૬)
 નારીસે નાગણુ ભલી, ડસ્યાં મરણુ એક વાર,
 દુષિત ત્રિયાકે ડંકસે, જામણુ મરણુ અપાર;
 જામણુ મરણુ અપાર, કેરકો પાર ન આવે,
 ચતુરાસીકી ચોટ, કોટિ કલપાંત બ્રમાવે;
 દાખત અક્ષાનન્દ, ચઢે તન ઇષ્ટ સમારિ,
 જગમે અધિકી જાણુ, નાગણીહુસે નારી. ૯ (૧૩૭)
 નારી દીપ સમાન હે, પડિયા મૂઠ પતંગ,
 નીજ જોખમ જાન્યો નહી, અર્પ દિયા સખ અગ;
 અર્પ દિયા સખ અગ, આંખિ દોઉ અંબાની,
 વિષે કાલ તન વિકટ, પસ્યા નિકસત નહિ પ્રાની;
 દાખત અક્ષાનન્દ, કહો ત્યાં કુશલ ઠહારી,
 પડીયા મૂઠ પતંગ, નિરખી શીખ દીપક નારી. ૧૦ (૧૩૮)
 અવર પદારથ તાલ સમ, તેરેતો ઉતર જાય,
 નારી રૂપી ઉદ્ધિમે, પસ્યા સો નિકસત નાંચ;
 પસ્યા સો નિકસત નાય, રહ્યા તલ ઘૂડ ઉહાંહી,
 મોહ જલ ગેહેરગણીર, ન કો નીજબલ નિકસાંહી;
 દાખત અક્ષાનન્દ, કરત નરદેહ અકારથ;
 નારી ઉદ્ધિ અથાહ, તાલ સમ અવર પદારથ. ૧૧ (૧૩૯)

શ્રવણ કુટાકી સીંધણી, ખેઠી રૂપ બનાય,
 લાવનતા કર લે લીયા, તીન લોક મુખમાંય;
 તીન લોક મુખ માંય, ત્રિયાકો અજબ તમાસો,
 કંક રયા શિર ફૂટ, છૂટ નહિ સકયા ગ્રહાસો;
 દાખત અદ્ધાનંદ, પ્રબલ ખેલાડ પટાંકી,
 ખલક મુલકકું ખાય, સિંધણી શ્રવણ કુટાંકી. ૧૨ (૧૪૦)
 નારી ગોરી નરકકી, ધીમત ચિત્ત ન ધરંદ,
 માનત યામે મૂરખા, નર ગેગા આનંદ;
 નર ગેગા આનંદ, લિયે નિરીદિન હુલસાવે,
 ભૂષન વસન વિશેષ, વિવિધ બહુ ભાંતિ બનાવે;
 દાખત અદ્ધાનંદ, મરત કર મારી મારી,
 ધિક નર અંત (૨?) ધરંત, નરકકી ગોલી નારી. ૧૩ (૧૪૧)
 નારી અતિ ભારી નદી, વારી વિષે વિકાર,
 દુખકી ખાતા તડકડે, લેખ અરુ સંસાર;
 લેખ અરુ સંસાર, મોહ પરવાહ તણાણા,
 કુમતિ લોઢ કલોલ, ભમર હાસી ભરમાણા;
 દાખત અદ્ધાનંદ, રહ્યા ગુરુ લીયા ઉગારી,
 જગકું લીનાં જાય, નદી અતિ ભારી નારી. ૧૪ (૧૪૨)
 નારી અનલ સમાન નિત્ય, વિષ તન કાલ વિશાલ,
 મુખ આયા મેલે નહિ, બુઢા તરુણા બાલ;
 બુઢા તરુણા બાલ, કપટકી અલ કરાલી,
 નીલા સૂકા સર્વ, કરતહે ભરમ પ્રબલી;
 દાખત અદ્ધાનંદ, અખર તન ડમર ધુવારી,
 વિષતન ઝાળ વિશાલ, નિરતર અગ્નિ નારી. ૧૫ (૧૪૩)
 કલક સરૂપી કામની, નિકલંક કબહુ ન હોય,
 જો યાકા આશક ભયા, કુશલ રહ્યા નહિ કોય;
 કુશલ રહ્યા નહિ કોય, કહું ઇતિહાસ પુરાતન,
 સહસ્રરત્ર તન ઈંદ્ર, ચંદ્ર મૃગછાલ લહી તન;
 દાખત અદ્ધાનંદ, કલક મસહુકી કૂપી,
 નિશ્કલક કબૂ ન હોય, કામની કલક સરૂપી. ૧૬ (૧૪૪)
 ભેષીત મૂરતિ જહુરકી, ગહર લહર તન ગૂઢ,
 નિજ ભેષમ જાનત નહિ, માનત અમૃત મૂઢ;

માનત અમૃત મૂઠ, જનુકા ત્રિફલ જન્મારા,
 વસ હોઈ રહ્યા અબુધ, કીયા નહિ કછૂ વિચારા;
 દાખત અક્ષાનંદ, સખે તન મન ધન શોખિત,
 ગહર લહર તન ગૂઠ, જહરકી મૂરતિ જોષિત. ૧૭ (૧૪૫)
 મન સાચી કર માનિયો, કહુ યામે નહિ ફેર,
 હુવા ત્રિયા વશ હાસ રસ, જમકી ફાંસિ જરૂર;
 જમકી ફાંસિ જરૂર, કહતહે શ્રુતિ સમર્તિ,
 દિનપ્રતિ ઓગુન દેત, રહત સુભ ગુનકું હરતી;
 દાખત અક્ષાનંદ, રહો નાહુ યાસે રાચી,
 જૂઠી તલ મત જાન, માનિયો કરકે સાચી. ૧૮ (૧૪૬)
 જેસે કાઠ જાહાજ ચઢી, ઉદ્દધિ સહજ ઉલઘાય,
 ત્રિયા સરૂપી જહાજ ચઢી, સહજે જમ પૂર જાય,
 સહજે જમ પૂર જાય, નહી પરિશ્રમ કરેવા,
 વિષે પવનકે વેગ, જાત જમ પુર નર દેવા;
 દાખત અક્ષાનંદ, અનાદિ રીતિ એસે,
 ઉદ્દધિ સેહેજ ઉલઘાય, એઠીયે નાઓમે જેસે. ૧૯ (૧૪૭)
 વિષે કીચકે વીચમે, સખ ગૂતા સંસાર,
 જાકુ સદગુરુ રાખિયા, સો ઉતર્યા ભવપાર;
 સો ઉતર્યા ભવપાર, નારી ઉર છૂટન લાગી,
 સંગત સત સુજાણ, રહે યાસે અનુરાગી;
 દાખત અક્ષાનંદ, રામ ઉર અંતર રાખિયા,
 વાકું લગી ન અંચ, વિષે તન જગકે વિષયા. ૨૦ (૧૪૮)

દુષ્ટકો અંગ.

સવૈયા.

આપકિ એળ કરે સખ ગેબહિ, દુષ્ટ સો ઓરકિ એળ બતાવે;
 જેસે નવીન અપાસ પિપીલિકા, જોવત છિદ્ર ફિરે અકુલાવે;
 ઓર તરે કહે આગા જરે પુનિ, આપ શિરે સોતો નેન ન આવે;
 અક્ષમુનિ કહે આહુંહિ જામ, વિરામ ન કામ હરામ કમાવે. ૧ (૧૪૯)
 અંતર ઘાત અનેક ભરી, મુખ બોલત હે બતિયાં અતિ ખ્યારી;
 હોય લદ્દ ચરનુમેહિ લોટત, ચાહત તાહિકી પીઠ વીઝારી;

* “છત ન” ઇતિ પાઠાતર † “આપ” ઇતિ પાઠાતર

બાહર નીર રહે છરકંતહિ, હેઠંસે દેવત આગ પ્રભારી;
 યામેહિ ફર રતિભર નાહિન, બ્રહ્મમુનિ કહે નેન નિહારી. ૨ (૧૫૦)
 ઓરનકો સખ કાજ બિગારકે, લે કરિ આપકો કાજ સુધારે;
 હોય ન હોય કછૂ નિજકારજ, ઓરકે કાજકે મૂર ઉપારે;
 ખોવત હે નિજકો પરકો સખ, પાપમતિ ઘર દોયકા બારે;
 બ્રહ્મમુનિ નહિ આશ્ચર્ય માનત, દુષ્ટસો કાજ કહા ન બિગારે. ૩ (૧૫૧)
 એકતો જ્યું નર અન વિના, શત પોષત દેહ અહાર કરાઈ,
 દુસરો સાપજ્યું રચક ખાયકે, માનસ દેહ અમૂલ ગિરાઈ;
 તીસરો પાવક જ્યું સખ જારકે, આપ સહિત વિનાશહિ પાંઈ;
 બ્રહ્મમુનિ કહે યા વસુધા પર, તીન પ્રકારકે દુષ્ટ કહાઈ. ૪ (૧૫૨)
 જો અહિ કાટે તો સોચ નહિ કછુ, વીધુન અગ લગાધયે પ્રીતે;
 વ્યાઘ્ર ભખે તોઉ સુંદર માનહુ, સુંદર યા તતુ આગ જલીતે;
 બૂડિયે નીર જંજીર જરાધયે, જહુરહિ ખાઈ ચણાધયે ભીતે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે નીકે સખે દુખ, દુષ્ટ પ્રસંગ બુરો સખહીતે. ૫ (૧૫૩)

મનકો અંગ.

પાપ પ્રસંગમે અંગ બધ્યો, સતસંગકે રંગહુસે હટકેહે;
 લાલચમે લપટાય રહ્યો, વિષયા સુખકું ગહિકે ગટકેહે;
 કર્મ વિકર્મ અનેક કરે પુની, ધર્મકે રાહહુસે ચટકેહે;
 બ્રહ્મમુનિ મન ધૂત બડો, મનકે ભટકાયે સખે ભટકેહે. ૧ (૧૫૪)
 કુંદ અનેક રચે પલમે, પલમે મર જીવત બોલત વાની;
 ખંડ ફીરે નવહી પલ એકમે, યાહિતે ચીજ નહિ કછુ છાંની;
 આત રુ જાત દેખાત નહીં યહ, એસિ બલાયસે જોર બંધાની;
 બ્રહ્મમુનિ સુપ્રકાશ કહે, મનકો વિસવાસ કરે સો અચ્ચાની. ૨ (૧૫૫)
 રોકતહે પુનિ રોક્યો રહે નહિ, કોઉ પ્રબોધ ન કાન ધરેહે;
 નીતિ અનીતિ કરે પલમે, પલમે અનહૌનિહિ હોનિ ઠરેહે;
 લોક રુ વેદ ગુરુ જન સાધુકો, શંક ન માનત નાંહિ ઠરેહે;
 બ્રહ્મમુનિ કછું યા મનકી ગતિ, કેસે કહે જ્યું કહી ન પરેહે. ૩ (૧૫૬)
 કામ જગેતે હુતાશ લગે હીર, ગોત અગોત રહે સખ વ્યાપી;
 દોષસો ભેદ જગે જખતે, તખતે હીર ધીરજ નાંહિ ન થાપી;

લોભ જગે તે મગે ધન મેરસો, પૂરન હોતન મૂઠ કદાપિ,
 અક્ષમુનિ કહે દીઠ પરે નહિ, યા મનસો જગમે કુન પાપી. ૪ (૧૫૭)
 દેખન જાત રહે અટકી જહાં, શબ્દ સુનેતે રહે લલચાર્ધ;
 સુંઘન જાત અઘાત ન કાહુસે, ખાવત ખાવત અંત ન આર્ધ;
 ભોગહુતે ત્રપતી નહિ પાવત, લેશ ન લાજ અકાજ ઠરાધ;
 અક્ષમુનિ કહે કયો હું ન માનત, યા મનસો જગ નાહિ અન્યાર્ધ. ૫ (૧૫૮)
 ચદ્ર ઠગે અરુ ઇંદ્ર ઠગે, વિધિ ઇંશ ઠગે જેહિ જક્ત પસારો,
 ભેગી ઠગે અરુ ભોગી ઠગે, બનવાસી સંન્યાસિનકો એક ધારો;
 ભેખ રુ શેખ તપેશ ઠગે, સખ પરિત જાન પ્રવિન સુચારો,
 અક્ષમુનિ કહે હાથ ન આવત, યા મનસો કોઉ નાહિ ઠગારો. ૬ (૧૫૯)
 રક નચે ધન પાવનકે હિત, શોચત ઉદમ ઠાનિ પચે હે;
 રાવ નચે સખ ભોમીહુકે હિત, રગ વિલાસ અવાસ રચે હે,
 દેવ અદેવ પશુ નર પન્નગ, યાકરકે કહો કોન બચે હે;
 અક્ષમુનિ ત્રયી લોકનકે મહિ, યા મનકે જ્યું નચાયે નચે હે. ૭ (૧૬૦)

છપથ

કેતે દિન સમજાત લયે, પુનિ રચન માને;
 રહત વિષે મહી લીન, ચોર કછૂ વે નહિ જાને;
 નેન શ્રવન શિર નાક, પાવ કર તનુ ન દેખાર્ધ,
 કિસ વિધિ ગહિયે તાહિ, એહિ મન બડી બલાર્ધ;
 નહિ સમજ પરત દેખાત નહિ, જાત આત નહિ જાનિયે;
 મહા વિકટ કામ કહે અક્ષમુનિ, મનકો અચરજ માનિયે. ૧ (૧૬૧)
 દશહિ દિશ અતિ દોર, બ્રમત નિશભોર ઉતાલા;
 નાક શ્રવન અરુ લાજ, રખત નહિ ફિરત બિહાલા;
 સમતા શીલ સંતોષ, તાહિ મરજા તોરે;
 માઇક સુખ હુ ખ મૂર, જાહિસે નિશદિન જોરે;
 કહા શિખ કરુ સમજે ન કછૂ, ઠગ બાજિનકે ઠાઠ હે;
 મહાલોલ વિષે કહે અક્ષમુનિ, ગહ મન ખારે વાટ હે. ૨ (૧૬૨)
 શ્વાન કિધું શૃગાલ કિધું, મન સ્થૂલ બિડાલા;
 ઢેઠ કિધું મન હુમ કિધું, મન શ્વપચ ચંડાલા;
 ભાંડ કિધું કફરાન કિધું, મન નીચ કુજાતી;
 ચોર કિધું વટપાર કિધું, મન અસુર અરાતી;

કહે બ્રહ્મમુનિ તહકીક ઠરી, લખે ગ્રંથ અનુભવ લહે;
 સમગ્રાય કહે લઘન સળે, એક મનકે આશ્રિત રહે. ૩ (૧૬૩)
 કબહુ ભયો મન રંક, ભીખ ઘર ઘર પ્રતિ માગી,
 કબહુ ધર્યા શિર છત્ર, રસિક હોય ત્રિય અનુરાગી;
 ખીન હીન હોય કબહુ, પાય સુખ કબહુક કૂટ્યો;
 ઉચ નીચ અવતાર, પાયકે જહાં તહા ભૂલ્યો;
 નિત ચપલ ફિરત થીરતા નહિ, બ્રહ્મમુનિ કહે ભેયકે;
 ધિક તોય બ્રમતહે મૂઠ મન, હરિ પદ વિમુખ હોયકે. ૪ (૧૬૪)
 ધંદ્રિનકે સુખ ચહત, લગ્યો અતિ લાલચ થારે;
 મરિચિકા જલમાન, મૂઠ અગ જ્યું અતિ દોરે;
 માનહુ પ્રેત પિશાચ, નિશાચર જેસોહિ ડાલે;
 ધાપત તૌહિ નિદાન, ભૂખ ભૂખ મુખહિ ખોલે;
 મન જાની બધુરા પવનકો, કિસવિધિ પકર્યો જાત હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સુ વિચારકે, દેખિ અચલો આત હે. ૫ (૧૬૫)
 કુંન પરિ તોય ટેવ, દોરિ ઇત ઉત કું જાવે;
 અમ્રત રસકું છાડ, મૂઠ વિષ ફલ ક્યું ખાવે;
 કાગદ કરિની બનાય, જાલ ઉચે થલ છાંડે;
 ગજ અતિ આતુર હોય, દેખી મરહી પરિ ખાડે;
 કર લગ્ન મગ્ન ધનશ્યામપદ, મરદ ખરો હોય મડરે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સુવિચારકે, તું મન બ્રમવો છંડરે. ૬ (૧૬૬)
 ક્યું ભટકે ભવમાંહિ, વૃથા વિષયનકે કાજ;
 હરિ ભજ તત્પર હોય, મીલ્યા મુંદર તન સાજ;
 મૃગ તૃષ્ણા સંસાર, તાહિ સુખ સુખનેઉ નાંહિ;
 ફૂરે સુખકે કાજ, અમૂલક જન્મ ગમાઈ;
 દુઃખ મૂર કુબુધિ છાંડકે, સંત વચન ઉર ધારિ લે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સમગ્રાયકે, મન ધનશ્યામ સંભારિ લે. ૭ (૧૬૭)
 જો મન નિરખે નાર, હોત મન નારિકે રૂપા;
 જો મન કરહિ કોધ, પરત તખ કોધકે કૃપા;
 જો મન માયા ચહત, હોત મન માયિક વેસો;
 ચામનકી એહિ રીત, જહાં જેસો તહાં તેસો;
 ઠગ શાહ ચોરકુ મીલત જખ, તો તેહિ રીતિ અનુસરે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ મનકી ગતિ, કેહિ વિધિસે જાની પરે. ૮ (૧૬૮)

સવૈયા.

રોત કબૂ હસેહ કબહુ, કબહુ સુખ આલ પપાલ બકેરી;
 ખાત કબૂ ન અઘાતહે કાહુંમે, દોરે કબૂ કબહુક થકેરી;
 જાત ચઢયો અસમાન કબહુ, કબહુક પાતાળમે ખાત ધકેરી,
 બ્રહ્મસુનિ કહે યા મનકી ગતિ, કેસે કહૂ કહતેહિ થકેરી. ૧ (૧૬૯)
 પંખ પરે વકરે કબહુ, કબહુ રજ આવલ રાંધી દેખાવે;
 દૂર ભગે કબુ આય લગે કબુ, ભૂતકે ચિહ્નકો ભાવ બતાવે,
 અંખ ઉગાય ખરો કરિ દેત, કબૂ ધર શિશ જુદો લટકાવે,
 બ્રહ્મસુનિ મન જોર બાજિગર, પ્રેત પિશાચ જ્યુંહી દરશાવે. ૨ (૧૭૦)
 શાહ બને કબહુ ચોર બને કબહુ, રાવ બને કબહુ હોઈ રકા,
 દીન બને અભિમાની બને કબહુ, સૂધો બને કબહુ હોય બકા;
 કામી હરામી બને કબહુ, કબહુ હોઈ કોધી બજાવત ડંકા;
 બ્રહ્મસુનિ મન રૂપ એહિ વિધિ, હોત નહિ વશ જોર અટકા. ૩ (૧૭૧)
 કાન ગયંદ ચલ દલ પાન ધબકો,(?) ઉડાંન સ્થિતી ન રહેહે,
 નીરકો ઘેર વાયુ ઉરજે રહિ, ચક્રકો ફેરસો કેસે ગહેહે,
 કોલુકો ખ્યાલ અરટકી માલહિ, ધુમત બાલ ન સૂધિ લહેહે,
 બ્રહ્મસુનિ કહે ધુમકો ધાવ, એસે મનકો જ્યું સુભાવ કહેહે. ૪ (૧૭૨)
 હરખ રુ શોક સુખ દુઃખ સપત્તિ, માનતહે અપનો ધન ધામા;
 હાનિ રુ વૃદ્ધિ શુભાશુભ માનત, માનત લાલ અજાભહિ કામા;
 ઉત્તમ મધ્યમ માનતહે નિત, ઉચ રુ નીચ વિષમ આરામા;
 બ્રહ્મસુનિ કહે માનતહે સખ, ચાહિતે જાનિ ધર્યો મન નામા. ૫ (૧૭૩)

ચાનકેકો અંગ.

છપય.

જોજો કરે ઉપાય, છૂટવેકે હિત પ્રાની;
 સોસો બંધન હોત, મોક્ષ રીતિ નહિ જાની;
 ખાતહે અપાપાત, જાય હીમારે ગરહી;
 કેશ લુંછ કનછેદ, અંગ બાધંબર ધરહી;
 શિર જટા ખાખ તન લાયકે, કીરત પશુવત ફૂલહે;
 કહે બ્રહ્મસુનિ હરિ પ્રગટ બીન, સખ સાધન બ્રમ મૂલ હે. ૧ (૧૭૪)
 સહે મેઘ શિર શીત, ધામ નિજ તનમેહિ સહહી;
 સહત તૃષા અરુ ભૂખ, રુખ તલ નિશદ્દિન રહહી;

કોઠિક કાઢે રહત, કોઠ શિર ઉધે લટકે;
 પંચ અગ્નિ કોઠ તપત, કોઠ વનવનમેહિ ભટકે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ બીન, અત ન ભવકો આતહે;
 બીન જ્યોતિ સૂર અધોનસે, કિસવિધિ રજની બાતહે. ૨ (૧૭૫)
 કોઠ ઉવાને પાવ, કોઠ તન ડોલત નાગા;
 કોઠિક કથા ધાર, ભરતહે તામહિ ધાગા;
 આસન કરી એકાંત, કોઠ વન તાપત ધૂનિ;
 ગૂલત ઉધે શીશ, કોઠ મુખ રહવત મુની;
 હરિ આન ધ્યાન સુપનેઉ નહિ, કર્મ રહે ચડીકે ધરે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ અચરજ સુન્યો, સહર લૂટ્યો મીટી અધરે. ૩ (૧૭૬)
 કોઠિક પીવત ખીર, નીર કોઠ વન ફલ ખાવે;
 કોઠ રહે ઉર્ધ્વ બાહુ, કોઠ પુનિ હુન ન પાવે;
 નહિ હરિકી પહિચાન, નહિ હરિજનસે પ્રીતિ;
 અગ વિભૂતિ લગાય, બ્રમત રોઝનકી રીતિ;
 તપ કાય પરિશ્રમ કરતહે, ખાત ન આયુષ ખોત હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ બીન, સખ મીટી નીર બિલોતહે. ૪ (૧૭૭)
 ઉજવલ અંગ વિભૂત, જટા નખ દીરઘ ધારે;
 આસન અચલ બનાય, નેન પલ નાંહિ ઉધારે;
 ચહ* સિધ હમકું દેહિ, ઘેર રહે લોક લુગાર્ધ;
 ઉત્તમ ભોજન પાન, હેત કોઠ ભેટ ધરાધ;
 લે ચલ્યો નારી ગૃહ બોધકે, અરધ નિશા ઉઠ ભાગ હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ અધી દુની, એસે પુરુષન લાગ હે. ૫ (૧૭૮)
 અધો વદન ઉર્ધ્વ પાવ, હોય કરિ દેહ ઝુલાવે;
 ધામ સીત સહે મેઘ, કાલ તીહુ અતિ દુખ પાવે;
 ફૂકસ ફૂટે મૂઠ, એક કન હાથ ન પરહી;
 ભટકત ઠોર અનેક, મૂઠ શિર ફટત મરહી;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ તણ, કોટી ઉપાસન અન્ય કરે,
 દ્રઢ ત્યાન પૂછકું પકરિકે, કહો ઉઠધિ કેસે તરે. ૬ (૧૭૯)
 કરત કષ્ટ બહુ ભાંતિ, નાંહિ અજ્ઞાન ટસ્યો હે;
 જોસે ઘોર અંધાર, સદનકે બીચ ભસ્યો હે;
 ઠેલત કરી કરી જોર, બહુત વિધિ લાઠીન માયો;
 રહ્યો સઘન ભરપૂર, ફર નહિ હોત નિકાયો;

કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ રવિ, પૂરન તેજ પ્રકાશહી;
 તખ વિકટ જોર મનકા તિમિર, નિમિષ એકમહિ નાશહી. ૭ (૧૮૦)
 આગે અયો ન હાથ, પીછે નીજ ભવન બીગારયો;
 ચલી સલૂને સગ, ત્રિયા કોઝી નીજપતિ મારયો;
 તેહિ મન કીન વિચાર, નારી એહિ શીશ કટાવે,
 તજી ગયો સો તતકાલ, રહી મુખ ખાત ન આવે;
 લે' લીન નાહિ હરિપદ લહ્યો, રહ્યો ન ઘરમે રાંડકો;
 કહે બ્રહ્મમુનિ ઘર છાડકે, ભયો જ્યું દૂનો ભાંડકો. ૮ (૧૮૧)
 જ્યું તેલીકો બેલ, ફીરત અપને ઘરમાંહી,
 કટયો ન પથ એક કોશ, છૂટયો તોજહા કો તાંહી;
 બનીક વીશતેતીસ,^૧ લેન હિત બનજહિ કીનો;
 ગઇ લાભકી માત, મૂલ પુનિ કોઢ ઠગ લીનો,
 જ્યું હોન છબે ચોબે ગયે, દુબે ભયે દો ખોય કે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ બીન, રહે ભેખ સખ રોયકે. ૯ (૧૮૨)
 કોઢક ચાહત પુત્ર, કોઢ પુનિ ચાહત નારી;
 કોઢક ચાહત રાજ્ય, કોઢ અતિ હુન્નર ભારી;
 કોઢ રસાયન ચાહ, કોઢ સુર લોક નિવાસા,
 રોગ ગયો કોઢ ચહત, કોઢ અતિ જીવન આસા;
 કોઢ જંત્ર મત્ર ચાહત રહત, રિદ્ધિ સિદ્ધિ આશ્રય અહ્યો;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિપ્રગટ બીન, સખજગ ભ્રમવશ હો રહ્યો. ૧૦ (૧૮૩)
 કાહિ બનાવત ભેષ, કાહિકું ઇત ઉત ડોલે;
 કાહિ કરત તન કષ્ટ, કાહિકું મુખ નહી બોલે;
 કયું અન્ય કરત ઉપાય, પાય શ્રમ અતિ પછતૈહે;
 કછૂ ન આવત હાથ, ક્રિયા કરી કરી મરી જૈહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ પ્રગટ બીન, જો કરતવ્ય સો જૂલ હે;
 ઘનશ્યામ ચરન ઉર બીચ ધરે, તો સુખસાગર જૂલ હે. ૧૧ (૧૮૪)

* વીશના ત્રીશ લેવાને માટે વાણીએ વેપાર કર્યો ત્યા લાભની તો આ મરી પણ ઉભરું
 કાઈ મૂળ મુડી પણ લૂટી ગયું

વિપરીત જ્ઞાનીકો અંગ.

સવૈયા.

મુખતે એક બ્રહ્મ બનાય કહે, નીજ અંતરમાંહિ વિકાર ભરે હે;
જ્યું ઠગ ગોબર કૂપી ભરી, ઉપરી ધૃત દોઉક શેર કરે હે;
જ્યું કોઈ પ્યાજસે પાત્ર ભરા, ચીથરા કરપૂરકો ઢાંકી ધરેહ;
બ્રહ્મમુનિ કહે યા જગકે, બ્રહ્મજ્ઞાનીહુસેં મન મોર ડરેહ. ૧ (૧૮૫)
દેહ રૂ ગેહ ત્રિયા સુતસે, મમતા મન માયીકમાંહિ રહે જ્યું;
કંદુક જ્યું થીરતા ન લહે, કમકે વસ હોય કે માર સહે જ્યું;
અતર ભિજ રહ્યો જગકે રસ, બ્રહ્મહુકી મુખ ખાત કહે જ્યું;
બ્રહ્મમુનિ કહે કૌતક દેખેહું, લોભી પયોં કોઈ ચંદ્ર ગ્રહે જ્યું. ૨ (૧૮૬)
જ્ઞાન કથે મન પ્રાન બ્રમે, મૃગકે જલમે પ્રતિબિમ્બ ન બેધ;
ખાતનમેં શાહુકાર બન્યો રહે, ગાંડ ટકો પૈસો ન એકોધ;
જ્યું સુપનેમહી ખાત પંચામૃત, બગેતે ભુખોધ રહાત રસોધ;
બ્રહ્મમુનિ કહે કાયર શૂરકી, હાક વગે તખ પારખ હોધ. ૩ (૧૮૭)
ધંત્રિ અરુ મન પ્રાન બ્રમે, જગકે સુખમેં અતિશે લપટાયો;
એકહિ બ્રહ્મ કહે હમ બનત, તાહિતે પુન્ય વિધિ છટકાયો;
બ્રહ્મ લહ્યો નહિ કર્મ દીયે તજિ, દોઉતે બ્રહ્મ ભયો અથ ભાયો;
બ્રહ્મમુનિ તેહિ ત્યાગીયે નોય જ્યું, એસેહિ ગ્રંથમેં વ્યાસ સુનાયો. ૪ (૧૮૮)
જ્ઞાનિસી ખાત કહે મુખસે, જગકી અભિલાષ નરંચ નિવારે;
જ્યું કોઈ ભૂષણ હેમ મઢે પુનિ, માંહિ ભરે ભરપૂર ભંગારે;
જ્યું મન આવત ત્યું નિત ખેલત, જ્ઞાન લીયો સુનિ ગ્રંથ વિચારે;
બ્રહ્મમુનિ કહે નેમ નહી કછુ, બે મીલહિ તીનકુંહિ બ્રહ્મ. ૫ (૧૮૯)
હંસ અરુ બક રવેત દોઉ સમ, ભક્ષહુતે ભિન્નતા ન;
શ્યામ દોઉ સમ કોયલ કાગસો, અંબકે રતહુતે;
કાટક સીધો શિલા સમ દેખિત, નીરહુતે પદ્મ;
બ્રહ્મમુનિ કહે એહિ પટતર, જ્ઞાનિ રહે મુખ બાહરમા. ૬ (૧૯૦)
કુંડલિયા.

લીતર ભરી અસંતતા, બાહર જેસે સંત;
કહત તેહિ દૃષ્ટાંત કરી, સમજ લેહું બુદ્ધિવંત;
સમજ લેહું બુદ્ધિવંત, દેખી અંતરકો આસે;
હોત વિષેકો ભોગ, તખે તેહિ રૂપ પ્રકાસે;

* કાજકો ને કોયલ બેવ કાળાં છ પક્ષ આગાની ઋતુ આવેથી તેનો લેહ સમભર્ષ બધ છે.

- દાખત બ્રહ્માનંદ, નમે જેહિ ચોર રૂ ચીતર;
ખાહર જેસે સત, કુટિલતા ભરીહિ ભીતર. ૧ (૧૯૧)
- બગલા બોલત રોષ કર, મચ્છી છડહુ ભીર;
સંધ્યા વંદન કરત હું, દૂર ખડી રહો તીર;
દૂર ખડી રહો તીર, અલોકિક રીત હમારી;
મત પારો તન છાંય, હમહિ નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી;
દાખત બ્રહ્માનંદ, કબુક મીચત દ્રગ બોલત;
મચ્છી છડહુ ભીર, રોષ કરી બગલા બોલત. ૨ (૧૯૨)
- એક પગ ઠાડે રહતહે, મત કોઉ જીવ દુખાત;
કોઉ બખતપર કરતહે, જ્ઞાન ધ્યાનકી ખાત;
જ્ઞાન ધ્યાનકી ખાત, કાહુકુ કબહુક કહેવે;
કોઉ સતી ભાવિક રખે, તો દો દિન રહેવે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, કહત નિજ મહાતમ ગાહે,
મત કોઉ જીવ દુખાત, રહતહે એક પગ ઠાડે. ૩ (૧૯૩)
- ભોરી મચ્છી જાયકે, ઘરઘર કહ્યો સુનાય;
અપને પનઘટ સિદ્ધ કોઉ, બેઠો ધ્યાન લગાય;
બેઠો ધ્યાન લગાય, ચલો પૂજનકુ જૈયે,
મહાપુરુષકે ચરણ, પરસ કર અતિ સુખ પૈયે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, નહી પતર અરૂ જોલી;
ઘર ઘર કહ્યો સુનાય, જાયકે મચ્છી ભોલી. ૪ (૧૯૪)
- મચ્છી મહાતમ જાનકે, ગઈ નીકટ દશ ખાર;
પગ કર પકડી પંચકુ, ચચ ગ્રહી દોય ચાર;
ચચ ગ્રહી દોય ચાર, સિદ્ધ ભયે લોક છલનકું;
અપુરી કરત બકોર, ધ્યાન તજ લગ્યો ગલનકું;
દાખત બ્રહ્માનંદ, ગ્રહી લખી અચ્છી અચ્છી;
ગઈ નીકટ દશ ખાર, જાન કર મહાતમ મચ્છી. ૫ (૧૯૫)
- એસે સાધુ જગતમે, ફીરતહિ ભેખ બનાય;
ઉદર ભરનકે કારને, લોકનકું ભરમાય;
લોકનકું ભરમાય, નહી જાનત હરિ લેશા;
પરઘન પરત્રીય કાજ, કરત રહે જપ હમેશા;
દાખત બ્રહ્માનંદ, ધ્યાન ધરહે બગ જેસે;
ફીરત હે ભેખ બનાય, જગતમે સાધુ એસે. ૬ (૧૯૬)

વચન વિવેકકો અંગ.

સવૈયા.

જ્યું ગજ રાજ બધે તહાં જૂલત, તાહિકી જોર મહિષકુ ઠાની;
જ્યું બગરાજ ઉજ્યો પર બાંધકે, તા સંગ જાન મખી હુલસાની;
જ્યું ઘૂત સાકર ખાત નિરતર, તાહિકું રાખરી આન દેખાની;
બ્રહ્મમુનિ કહે તેસિહિ ભાંતિજ્યું, રાનીકે આગે અજાનીકી બાની. ૧ (૧૯૭)
બાની બની એક રૂપવતી અતિ, અખર ભૂષણ ખૂબ બનાઈ;
બાની બની એક ભૂષનહીનહિ, જીરન અખરસે કરી છાઈ;
મૃતક તુલ્ય બની એક બાનીહિ, સુંદર અગ શૃગાર દેખાઈ;
બ્રહ્મમુનિ કહે યા જગ ભીતર, તીન પ્રકારકી બાની કહાઈ. ૨ (૧૯૮)
શ્રીહરિકી સુખ બાની અનુપમ, અખર ભૂષન કંઠમનીહિ;
સંતકી બાની સો સાદેહિ અખર, આદરસે બુદ્ધિવત સુનીહિ;
મૃતક બાનીસો સંત સુને નહી, આમ કથા જેહિ માંહિ ઘનીહિ;
ઉત્તમ મધ્ય કનિષ્ઠ બ્રહ્માનંદ, બાની સો તીન પ્રકાર બનીહિ. ૩ (૧૯૯)
બાહી સુને મીટહી ભવ રોગહિ, અંતરકે અઘચોધ વિનાસે;
કામ રુ કોધસે બોધ હટે પુનિ, મોહનમે મન રોધકે વાસે;
શીતલતા સમતા ઉર વ્યાપત, બાહી સુને સખ સત હલાસે;
બ્રહ્મમુનિ કહે જાની સખ સુખ, બાની એસી સુખ સંત પ્રકાસે. ૪ (૨૦૦)

કુંડલિયા.

પ્રથમ વિચારી બોલિયે, સુખ તે સુંદર બેન;
સખહિકું સુખ ઉપજે, રાજી રાજીવનેન;
રાજી રાજીવનેન, રહે સુખ અપને અંતર;
સુનત મિટે સંતાપ, અહોનિશ પાપ નિરંતર;
દાખત બ્રહ્માનંદ, સંત સખકે હિતકારી;
સુખતે સુંદર બેન, બોલીયે પ્રથમ વિચારી. ૧ (૨૦૧)
બાની હરિબીન વદતહે, સો નર પશુ સમાન;
જ્યું કોઈ ચાવત કોહિલા, તજકે બીરી પાન;
તજકે બીરી પાન, કરત અપનો સુખ કારો;
વચનહુકો ફલ એહ, ગાધયે નંદુલારો;
દાખત બ્રહ્માનંદ, હોત સખ દુખકી હાની;
સો નર પશુ સમાન, વદત બો હરિબીન બાની. ૨ (૨૦૨)

- એસી બાની બોલિયે, જામેહિ કછૂક વિવેક;
 બીન વિવેકકો બોલવો, સો મનું બોલત લેક;
 સો મનું બોલત લેક, અરથબીન બેન ઉચારે;
 પ્રભુકો નાહિ પ્રસંગ, વદન અરુ કરન બીગારે;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, ભક્તકું લાગત ભયસી;
 જામેહિ કછૂક વિવેક, બોલીયે બાની અયસી. ૩ (૨૦૩)
- મધુરી બાની બોલિયે, પીક ચાતકકી રીત,
 અપનો ઉર શીતલ રહે, વધત સુનત અતિ પ્રીત,
 વધત સુનત અતિ પ્રીત, પ્રભુકું લે કરી બોલે,
 જ્યું બહુ મૂલી નગ, આહુક બીન કણુ ન બોલે,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, પ્રગટ સમજત સખ પધૂરિ,
 પીક ચાતકકી રીત, બોલિયે બાની મધૂરિ. ૪ (૨૦૪)
- કરવાં બેન ન કાઢિયે, જેસે વાયસ ધૂર,
 સુનત પથર લે હાથમે, સખ કૌ તાડત દૂર,
 સખ કૌ તાડત દૂર, પ્રથા બકવાદ ન કરનો;
 જા મેહી નહિ હરિ કથા, વચન સો કાન ન ધરનો,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, ફેર ચોરાસી ફરવા,
 જેસે વાયસ ધૂર, કાઢિયે બેન ન કરવા ૫ (૨૦૫)
- હરિકી બાની છદ્દબીન, આમ કથા પદ શુદ્ધ;
 અમૃત રૂપે અંનમે, વિષ જુત સાકર દૂધ,
 વિષ જુત સાકર દૂધ, ખાત સંગ પ્રાન ગમાવે,
 અમૃત એહિ શુન અધિક, લખત સો મરન ન પાવે,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, પ્રીત જેહિ મિત્ર અરિકી;
 આમ કથા પદ શુદ્ધ, છંદ બીન બાની હરિકી. ૬ (૨૦૬)
- અરથ વિનાકો બોલવો, જ્યું ભેરિકો નાદ,
 સમજ પરે નહિ આપકું, નહિ ઓરનકું સ્વાદ;
 નહિ ઓરનકું સ્વાદ, પથરસો આન પછારે;
 નહિ જામે હરિ નામ, નહી જગ પ્રસંગ વિચારે;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, તોલ નહિ બોલ તિનાકો;
 જ્યું ભેરિકો નાદ, બોલવો સમજવિનાકો. ૭ (૨૦૭)
- મીઠી બાની ખલ કહે, અંતરમં અતિ ઘાત;
 મિત્ર કહત કરવે વચન, રોગ મીટાયો મ્હાત;

રોગ મીટાયો ચ્હાત, જાન અપનો હિતકારી;
સત મિત્ર સુખ ચહત, લીજિયે વચન વિચારી;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, કહતહો અપની દીઠી;
અંતરમે અતિ ઘાત, કહત ખલ બાની મીઠી. ૮ (૨૦૮)

છપય.

ભિન ભિન બહુત પ્રકાર, કહતહો જગમેહિ બાની;
આવત અપને અરથ, સોઇ લીજે પહિચાની;
જેસે કરત મરાલ, નીર અરુ ખીર નિવેરો;
દૃષી મથ ધૃતકું લેત, ત્યાગિયે* સર્વ અનેરો;
હરિ નામ વિના બાની સમે, જાન અસાર બહુધર્થે;
કહે બ્રહ્મમુનિ અંકિત કૃષ્ણ, પુનિ પુનિ કંઠ લગાધયે. ૧ (૨૦૯)

વચન કરત મેલાપ, વચન તે દૂર બેઠાવે;
વચન કરત નિરવૈર, વચનતે વૈર બઢાવે;
વચન કરત ઉર દાહ, વચન શીતલતા આને;
વચને દ્રેષી બનત, મિત્ર વચન કરી માને;
સુની વચન પ્રબલ અતિ સતકે, જીવ બ્રહ્મ સમતા લેહે;
બ્રહ્મમુનિ મર્મ ચક્ર વચનમે, શ્રુતિ પુરાન સ્મૃતિ કહે. ૨ (૨૧૦)

એક વચન કરી જીવ, ભૂત ભૈરવ આરાધે;
એક વચન કરી મનુષ, જગ મંત્રનકું સાધે;
એક વચન સુની જવન, બાંગ દેવત નિશભોરી;
એક વચન સુની હોત, અતિ નાસ્તિક અઘોરી;
બડ ભાગ વચન સુની સંતકે, કર લીનો નીજ કાજકું;
બ્રહ્મમુનિ વચન સુની સેવહિ, શ્વેતદ્રીપ અધિરાજકું. ૩ (૨૧૧)

શ્રી ઉપાસનાકો અંગ.

સવૈયા.

કોઉકે ભૂત ભવાની ઉપાસત, કોઉકે પ્રેત પિશાચ અધ્યાસી;
કોઉકે ચંદ સુરિંદ ઉપાસત, કોઉકે ક્ષિત્કુલે મનવાસી;
કોઉકે શંકર દેવ દ્વિનંકર, અંતર ધ્યાસત સ્વાસઉસ્વાસી;
એકહિ ટેક લીયે નિશવાસર, બ્રહ્મમુનિ ઉર કૃષ્ણ ઉપાસી. ૧ (૨૧૨)

* ત્યાગકે

કૃષ્ણહુકો ઉર ધ્યાન નિરતર, બાહરહી મુખ કૃષ્ણ કહેહે;
 કૃષ્ણ કૃપાલ સદા સર્વોપરિ, વેદ પુરાનકી સાખ લયેહે;
 કૃષ્ણહુતે સખ તાપ ગયે ઉર, કૃષ્ણહુતે નિષ્પાપ લયેહે;
 કૃષ્ણહુકે હમ દાસ નિરતર, બ્રહ્મમુનિ ઉર કૃષ્ણ રહેહે. ૨ (૨૧૩)
 રાજનકે મહારાજ વિરાજત, દેવનકે પુનિ દેવ હે ઓઈ;
 ઇશનકે મહા ઇશ અખડિત, યા સમ ઇશ નહી જગ કોઈ;
 ધીરકે ધીર અધીર દયા વસ, મીરકે મીર અમીર હે જોઈ;
 પ્રાનકો પ્રાન પ્રમાન પુરાતન, બ્રહ્મમુનિ ઉર ઇષ્ટ હે સોઈ. ૩ (૨૧૪)
 દેવી રુ દેવસે નાંહિ ખુશી દલ, નાંહિ ઉપાસન સૂર શશીકો;
 શેષ મહેશ વિરચિ ગણેશ હિ, ઓર કધુ સખ લાગત ફીકો;
 માયિક લોક રુ લોકનપાલહું, કાલહું નાશ કરે સખહીકો;
 જાહીકુ મુક્ત અનત ઉપાસત, કૃષ્ણ સો જીવન બ્રહ્મમુનિકો. ૪ (૨૧૫)
 યા ભવમેં બ્રમતે ચહુ ખાનમે, જાન દયા મનુષા તન દીના;
 ગર્ભહુમે સુધ ભૂલ ગયે નહિ, જાહર જાલતે રાખકે લીના;
 આજહુ સાજ સવાર નિરતર, દેત અહાર અનુગ્રહ કીના;
 બ્રહ્મમુનિ કહે સો હરિ છાંડકે, અન્ય ઉપાસત હે મતિહીના. ૫ (૨૧૬)
 ભોમ રુ આપ હુતાસ રુ મારુત, ઓમ અહું મહત્તત્વસે ન્યારા;
 પાર પ્રધાન પુરુષહુતે પ્રકૃતિ, અજ આદિ પુરુષકે પારા;
 અક્ષરધામકે શ્યામ અખડિત, પ્રાનપતિ પુરુષોત્તમ પ્યારા;
 એકહિ કૃષ્ણ અનૂપ અલોકિક, બ્રહ્મમુનિ કહે ઇષ્ટ હમારા. ૬ (૨૧૭)

પતિવ્રતાકો અંગ.

કુંડલિયા.

હરિકું તજી અન્યકું ભજે, તીનકો કહું ન ઠોર;
 જયું પતિવ્રત કોઈ કામની, દેખત કાહુ ઓર,
 દેખત કાહુ ઓર, આપનો ધર્મ ગમાવે;
 જાત લોકમેહિ લાજ, પિયા મનસેં વિસરાવે;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, ધીક તેહિ દેહ ધરિકું;
 તીનકો કહું ન ઠોર, ભજત અન્ય તજત હરિકું. ૧ (૨૧૮)
 સખહીકે શિર પર સદા, રાજત કૃષ્ણ કૃપાલ;
 તેહિ તજી ભજહી ઓરકું, હો મતિમંદ બેહાલ;

હો મતિમદ બેહાલ, કાહીરે કૃષ્ણ ન ગાવે;
 સકટ હરત સદાય, અંતકી બેરિયાં આવે,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, નહી યાતે કધુ નીકે;
 રાજત કૃષ્ણ કૃપાલ, સદા શિરપર સખહિકે. ૨ (૨૧૯)
 પૂરન કામ પ્રતાપ ધન, અતિશય પરમ ઉદાર;
 દે તનુ ચારો દેતહે, સખકો સરજનહાર;
 સખકો સરજનહાર, દુખ દારીદ્ર નિવારે;
 તેહિ તજ ભજહિ આન, હોહુ તાકે મુખકારે,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, સદા સુંદર સુખ ધામા;
 અતિશય પરમ ઉદાર, કૃપાનિધિ પૂરન કામા. ૩ (૨૨૦)
 ડરે ન દેવી દેવસે, કરે ન આન ઉપાય;
 રેન દિવસ ઉનમત રહત, કૃષ્ણ ચરન લે જાય;
 કૃષ્ણ ચરન લે જાય, કરત અમૃત રસ પાના,
 એહિ બીન સાધન ચોર, તજત લખી જહર સમાના;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, શ્યામ ઉરમાંહિ ધરેહે;
 કરે ન આન ઉપાય, દેવસે નાહિ ડરેહે. ૪ (૨૨૧)

સવૈયા.

કયું ભટકે બીનખૂઝ યુંહી નર, દેવી રુ દેવ કહા ઠરિ દેવે;
 જોગ રુ જ્યાગ પ્રતાહિક સાધન, યા કરકે સુખ સંપતિ લેવે;
 તીનહુ લોક રુ લોકનકે પતિ, કાલહુકે સુખ ભીતર રેવે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે એસેહિ જાનકે, કૃષ્ણ કૃપાલકું કયું નહિ સેવે. ૧ (૨૨૨)
 સાધન નીમ પતિ સુખ સંપતિ, જ્ઞાન રુ ધ્યાન પતિસે મતિહે;
 જોગ રુ જોગ પતિ તપ તીરથ, જ્ઞાન રુ પુન્ય પતિસે રતીહે,
 અષ્ટહુ સિદ્ધિ પતિ નવહિ નિધિ, લોક પ્રલોક પતિસે ચતીહે;
 બ્રહ્મમુનિ કહે કાય ગિરા મન, સોઈ પતિવ્રત એક પતિહે. ૨ (૨૨૩)
 જેસેહિ મીન કરી જલસે રતિ, તાહિ વિજોગ ન જીવત જેહી;
 ચાતક સ્વાંતસે પ્રીત કરી, મરીજત તોઉ યલ ચોર ન લેહી;
 ચંદકે સાથ ચકોરકી પ્રીત જયું, સો તજકે દગ ચોર ન દેહી,
 બ્રહ્મમુનિ કહે ચોર વિહાયકે, લું પ્રિય કં જીવે કૃષ્ણ સનેહી ૩ (૨૨૪)

શ્રીવિરહનીકો અંગ.

સવૈયા-સિંહાવલોકી.

બરહા તન તાવતહે સજની, અબ તો સુખ અંતરમે ન રહા;
 ન રહા સુખ વાસ ઉદાસ શ્રીરુ, અરુ પ્રેમકો પાસ ગલે પરહા;
 પરહા ઘર આવનકી જ્યું કહી, સુધહુ ન લાહી તીનકો ડરહા;
 ડરહા જબતું નહિ દેખ પરે, તબતું કછુ વક લયે ગરહા;
 ગરહા ડર નેક નહિ ઉનકો, કહે બ્રહ્મ મુનિ ઉમગ્યો બરહા. ૧ (૨૨૫)
 કુબરી સગ જાય વિલખ રહે, હમ તો દુઃખ ખૂર ભઈ દુબરી;
 દુબરી ઈનકી અબ ખાત સખી, ઈન ખાતનતે કરી કે તું બરી;
 તુંબરી જ્યુંહિ ખાર કછૂ ન તબયો, ઉન સગ કરિ લગની ખુબરી,
 ખુબરી તન દાસી વિલાસી લયે, કહે બ્રહ્મમુનિ વિલંબે કુબરી. ૨ (૨૨૬)
 ઠગની થેહિ નાર મીલી પીયકુ, હમરે ઉર જાર ગયે અગની,
 અગની હમકુ સુગની કુબળ, લગી વાહીકે સંગ અતિ લગની
 લગની સુખ સેજ કરે જબરે, ભઈ સાચી કૃતાંતહુકી લગની;
 લગની મોય આસ વિલાસહુકી, કહે બ્રહ્મમુનિ અબ તો ઠગની. ૩ (૨૨૭)
 દુઃખમે દુઃખ એહિ વિદેહ પિયા, ભર આત હિયા પિયરી સુખમે;
 સુખમે મહ તાપ વીલાપ કરુ, પીય આપ તો જાય રહે સુખમે,
 સુખમે એહિ પીર સુધીર છતી, નહિ સુજ ગતિ ન પતિ રુખમે;
 રુખમે રહનો સો ભલો બ્રહ્માનંદ, જન બરો દહનો દુખમે. ૪ (૨૨૮)
 જરીહું દિન રેન ન ચેન હિયા, પરદેશ પિયા અબ કા કરીહું;
 કરીહું તન જારકે ખાખ સખી, એહિ પીરસે પીર કેસે ધરીહું;
 ધરીહું શર જોગન ભેખ અબે, ભગવા કરોકે જગમે ફરીહું;
 ફરીહું કબ દેખીહું નેનનસં, કહે બ્રહ્મમુનિ મહમે જરીહું. ૫ (૨૨૯)
 પિયસં એહિ ઉદ્ધવ જાય કહો, સહી જાત ન પીર બ્રહ્મ હિયસં;
 હિયસે વિન ભેટ ન મેટ વ્યથા, સખ જાનસે કાહુ કથા જિયસે;
 જિયસે અબ જાનકી ઘાત બની, કહા ખાત ઘની સુખસે કિયસે;
 કિયસે નહિ બેર બને બ્રહ્મા-નંદ ટેર સુનાય કહો પિયસે. ૬ (૨૩૦)
 મનકી સખ જાનન હાર તુમે, તન ભેટત પીર મીટે તનકી;
 તનકી એહિ રીત જો પ્રીત કરે, જેહિ આતક ચિત્ત વૃષા ઘનકી;
 ઘનકી વિધિ ડંસ લગ્યો ઉરમે, સહિ જાત વ્યથા ન પ્રતિદનકી;
 દનકીનિશકી બ્રહ્માનંદકે, તુમ પાસ લગી વૃત્તિ મો મનકી. ૭ (૨૩૧)

પિયરા નહિ જાનત પીર સખી, મોય ધીર ધરા તનહિ હિયરા;
 હિયરા ખીન ભેટ ભયે અખનો, વિધિ કુન કટે દુઃખકે દિયરા;
 દિયરા દીલ ઘોત નહિ તખલું, જખલું નહિ તાપ મીટે જિયરા;
 જિયરા બ્રહ્માનંદ ચાહુ જગી, રટ એક લગી પિયરા પિયરા. ૮ (૨૩૨)
 કહિયે કીનસે દીલ ખાત એહી, અખ શ્યામ વિજેગ વ્યથા સહિયે;
 સહિયે જીત પ્રેમ પ્રસેવિત શ્યામ, નિરામ કેસે દીલમે લહિયે,
 લહિયે વિધિ અંકનકી ગતિયાં, છતીયાં વ્રહુ તાપનસે દહિયે,
 દહિયે બ્રહ્માનંદ દોષ કીસે, સખ ઘાતન પ્રીતમકી કહિયે. ૯ (૨૩૩)
 ઉરકી વિપરીત ભઈ ગતિયાં, જખતે સુની ટેર બંસી સુરકી;
 સુરકી નરકી ચિત્ત ચાહુ ટરી, ઉનસે બું લગી જન આતુરકી;
 તુરકી તેહિ ભેટત તિવ ઉઠે, કછૂવે ચિત્ત ડાર દેઈ ભુરકી;
 ભુરકી નિશકી સુધ ભૂલ ગઈ, પિય જાન બ્રહ્માનંદકે ઉરકી. ૧૦ (૨૩૪)
 ઘટમે ધન ડસ લગ્યો સજની, નહિ નદકિશોર પિયા ખટમે;
 ખટમે ભર માસ ઉદાસ રહું, લગી સાસ ઉસાસ વાહી રટમે;
 રટમે ગતિ ચાતકકી બું ભઈ, નહિ શીતલ શ્યામ ભુજ તટમે;
 તટમે ખટમે મગ હુંદતહું, બ્રહ્માનંદ ખીન ભઈ ઘટમ. ૧૧ (૨૩૫)
 સજની નહિ શ્યામ સુજાન પિયા, ભર આતહિયા અતિસે દજની;
 દજની કહા લેખ લખ્યો ઉલટો, રહું આતુર શોક ઢિના રજની;
 રજની મોય અંધિ સરોજહુકી, કેહિ ભાંતિ રખું તન આ લજની;
 લજની મોય મેલ અકેલ ગયો, બ્રહ્માનંદ પીર ભઈ સજની. ૧૨ (૨૩૬)
 કોનસે કહુ ઘાતકી ખાત સખી, દહિ દેહિપે લેખ ગયો હુનસે;
 હુનસે ભર અંક ન શંક વસે, કરી પ્રીત વિલંબ રહે ઉનસે;
 ઉનસે નહીં ભાલમે લાભ આલી, વનમાલી ગયે કહા ઓગુનસે;
 ગુનસે પુનસે ધન ભેટ તનુ, બ્રહ્માનંદ ખાત કહે કુનસે. ૧૩ (૨૩૭)

છપય.

હમરે ચાકો ધ્યાન, નિરંતર વિસરત નાંહી;
 વે પરવશ હો રહે, કાહુકે મંદિર માંહી;
 આવનકી કહી દેત, અજહુ મનમોહન નાચે;
 કુંન જાનું કુંન ઠોર, નાથ કીતહુ વિલંબાયે;
 નહી આત સદેશો મીલત નહિ, કયું કરી તાહિ પતીજીયે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરી કઠિન ભયે, કહો કેસી વિધિ કીજીયે. ૧ (૨૩૮)

હમકું કહવે ઓર, ઓરકુ ઓર બતાવે;
 નહિ વાકો કછુ ઠોર, કાહુકું પાર ન આવે;
 કોઉસે ફીરત ઉદાસ, કોઉસે કરત વિલાસા;
 કોઉસે રહવે દૂર, કાહુસે નીકટ નિવાસા;
 દિનરેન રાહકુ દેખકે, હમ બેઠે અબ હારકે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ નહિ પરત કલ, જીવત ચરિત્ર સંભારકે. ૨ (૨૩૯)
 વેતો ભયે કઠોર, વજ્રસમ કીની છાતી;
 મોહન મેરી ઓર, પ્રેમ કરી લખી ન પાતી;
 મોકું નચુની જાન, પ્રાનજીવન વિસરાધ;
 સુંદર ચતુર સુંજાન, કહાન કુબજા મન ભાધ;
 હમ દરદવંત બરહી બને, વે નવધન કબ આવહિ;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હમકું કૃષ્ણ, કબ દે દર્શ જીવાવહિ. ૩ (૨૪૦)
 મે તો આતુર ભધ, પિયા બીન રહ્યો ન જાવે;
 મંદિર ખાવા ધાય, વિરહ અગની તન તાવે;
 ચંદા ચંદન ખોર, ભોરનિશિ મોકું જારે;
 દરદ દિવાની ફીર, કષ્ટ ચહ કુંન નિવારે;
 ધાવરી સખી ચહ કાન ધર, મોહન આન મિલાવરી;
 કહે બ્રહ્મમુનિ વ્યાકુલ ભધ, જાય પરગી ખાવરી. ૪ (૨૪૧)
 વ્યાકુલ ભધ પ્રહ પીર, ધીર કેહિ ભાતિ ધરુ હું;
 નહિ આયે બલવીર, હોય દિલગીર કરુ હું;
 અબ તો ભયી ઉદાસ, આશ જીવનકી ટારી;
 વે તો કરત વિલાસ, પાસ કુબજા મમ ખ્યારી;
 કહે બ્રહ્મમુનિ પ્રહકી વ્યથા, અંતર અતિ અધિકાધ હે;
 ગધ અવધિ વીત નાયે કૃષ્ણ, અબ અવધિ તન આધ હે. ૫ (૨૪૨)

શ્રીસૂરમાકો અંગ.

કુંડલિયા.

જીઝાઉ બાજા જડે, પડે નગારે ઠોર;
 ખેતર રથ ધીરા ખડે, કડે ચડે દૌ કોર;
 કડે ચડે દૌ કોર, મરદ વકા મછરાલા;
 આમા સામા આય, બડે રાવત ભાલાલા;

- દાખત બ્રહ્માનન્દ, છૂટે કાયર પગ ઠાઉ;
પડે નગારે ઠોર, ઝડે બાબ જુઝાઉ. ૧ (૨૪૩)
- ધૂરે નગારા જંગકા, ચડે વઢન તબ રગ;
અરિ દલમે તૂટી પરે, જેસે દીપ પતગ;
જેસે દીપ પતગ, અંગકી આશા પાખે;
માર માર મુખ કહે, મ્યાન તરવાર ન રાખે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, જીત કરી શ્યામ જુહારા;
ચડત વઢન તબ રગ, જંગકા ધૂરે નગારા. ૨ (૨૪૪)
- સિંધુ વાળે રણ સમે, બોલન લગે ધાવ;
શૂરા મુખ પાની ચડે, કાયર કપે પાવ;
કાયર કપે પાવ, ઉડે બાલા અણિયાલા;
ખુંદન માચે ખૂખ, હોય ધડ શિશ નિરાલા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, શૂર જગ સંત ખીરાજે;
બોલન લગે ધાવ, સમે રણ સિંધુ વાળે. ૩ (૨૪૫)
- લીના ખાંડા હાથમે, શિર કીના કુરખાન;
સો જગ સાચા શૂરમાં, વૈરી કરત બખાન;
વૈરી કરત બખાન, મારી ધમસાન મચાવે,
અરપે શિશ અચૂક, ટૂંક ટૂંક હોય બવે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, સત કૌ ધીર પ્રવીના;
કીના શિર કુરખાન, હાથમે ખાંડા લીના. ૪ (૨૪૬)
- સિંધુ સરનાઈ બજે, રન બાજત રનતૂર;
પીછા પગ કણુ ના ધરે, સો નર સાચા શૂર;
સો નર સાચા શૂર, ધૂર સમ દેહ વિચારે;
ધરક ન અંતર ધરે, મરે અરુ અનિકુ મારે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, લેત જન ધીર લરાઈ;
રન બાજત રનતૂર, બજત સિંધુ સરનાઈ. ૫ (૨૪૭)
- ઝલકત તીખી બરછિયાં, ધોલીસી ખગ ધાર;
શૂર દેખી સનમુખ ચલે, કાયર ભાગત હાર;
કાયર ભાગત હાર, બજત તરવાર ઝડાકા;
ધાવ બજત ધમસાન, તૂપકા હોત તડાકા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, પ્રબલ શૂર મુખ પલકત;
ધોલીસી ખગ ધાર, બરછિયાં તીખી ઝલકત. ૬ (૨૪૮)

- અપને અપને સદનમે, સખહી શૂર કહાત;
 શસ્ત્ર બાંધી કૂલે ફીરે, સુંદર બાત બનાત;
 સુંદર બાત બનાત, આત જબ બુધકી બેરી;
 ખગ ધારનકી નાર, ઉઠત રત ધાર ઘનેરી;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, લગત તબ થરથર કંપને;
 સખહી શૂર કહાત, સદનમે અપને અપને. ૭ (૨૪૯)
- લૂન ધનીકો ખાયકે, હુક પર રહે હજૂર;
 મન નહિ શંકા મરનકી, સો નર વંકા શૂર;
 સો નર વંકા શૂર, દેખી વેરી લય પાવે;
 જગમે જશકું લેત, આપ મરી શ્યામ રીઝાવે;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, નાથ મન લાવત નીકો,
 હુકપર રહત હજૂર, ખાયકે લૂન ધનીકો. ૮ (૨૫૦)
- કરમે શિર લીને ફીરે, પીછા ધરે ન પાવ;
 હાક વાગે પ્રફૂલીત હોય, અંતર લરન ઉછાવ,
 અંતર લરન ઉછાવ, મરે નીજ અરિકુ મારે;
 પિડમે રખે ન પ્રીત, જીત કરી શ્યામ બુહારે;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, બોલત ન ડોલત બરમે;
 પીછા ધરે ન પાવ, ફીરે લીને શિર કરમે. ૯ (૨૫૧)
- ઘર અંગન ઢીલા ફીરે, હુક બાગે હુશિયાર;
 જાય પરે અરિ સેનમે, મતવાલા જૂઝાર;
 મતવાલા જૂઝાર, વિકટ તરવાર બખાવે;
 કરે શિશ કુરબાન, મામલા ખૂબ મચાવે;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, અચલ પગ કલહ અલગન;
 હુક વાગે હુશિયાર, ફીરત ઢીલા ઘર અગન. ૧૦ (૨૫૨)
- મેડી મંદિર માલીયાં, પુત્ર ત્રિયા પરિવાર;
 સાજ બાજ સુખ સાહિબી, તુછ જાનત બુધ વાર;
 તુછ જાનત બુધ વાર, મરન મનમે અતિ લાવે;
 જીવત આસા નાંહિ, સુજસકું સો નર પાવે;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, ખરો રહે ખરગ ઝંઝેડી,
 પુત્ર ત્રિયા પરિવાર, માલીયા મંદિર મેડી. ૧૧ (૨૫૩)
- મુંડ દડાદડ પરતહે, ચલત રુધિર તેહિ કામ;
 ખગ ધારકા ખેલના, નહિ હાંસીકા કામ;

- નહિ હાંસીકા કામ, કડી તૂટત છક ડાલા;
વીર હાક રન બજત, ઉડત ભાલા અનિયાલા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, લગત તરવાર સડાસડ;
ચલત રુધિર તેહિ ઠામ, પરતહિ મુંડ દડાદડ. ૧૨ (૨૫૪)
- ભાલા મારત પરસપર, હોવત આરમ પાર;
કડી વછૂટે બગતરાં, ધર તૂટે ખગ ધાર;
ધર તૂટે ખગ ધાર, હોત ચર્હુ દિશ હુકારા;
ચિત્ત મુખ પાની ચડત, લડત રનધીર અટારા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, સત શૂરા મતવાલા;
હોવત આરમપાર પરસપર મારત ભાલા. ૧૩ (૨૫૫)
- આશા તનકા ત્યાગકે, ચલ્યા લરન ચિત્ત ચાહ;
એક અનેકનમે પરે, દેખન રહે ન રાહ;
દેખન રહે ન રાહ, સડાસડ દેવન લાગે;
કપૂ દેખાવત નાંહિ, પીઠ શત્રુનકે આગે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, કૌક એસા હરિદાસા;
ચલ્યા લરન ચિત્ત ચાહ, ત્યાગકે તનકી આસા. ૧૪ (૨૫૬)
- અજબ પનાકા ધોતિયાં, હસ્તન લે હથિયાર;
ખોલત મૂછ મરોરકે, ડોલત ખીચ બજર,
ડોલત ખીચ બજર, અસખિત એસા શૂરા;
હક ખાગે ભગ બાય, જાન આકનકે તૂરા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, શૂર સોઈ શિશ વિનાકા;
હસ્તન લે હથિયાર, ધોતિયાં અજબ પનાકા. ૧૫ (૨૫૭)
- અરિકા સેન અસખહે, હોય અકેલા શૂર;
ડરી પીછા ભાગે નહીં, ચઢત ચોગુના નૂર;
ચઢત ચોગુના નૂર, મારી ધમસાન મચાવે;
ચૂકે નાંહિ ન ચોટ, લોટપોટાં હોય જાવે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, એસા કૌ સંત હરિકા;
શૂર અકેલા હોય, અસખિત સેન અરિકા. ૧૬ (૨૫૮)
- એસા સાધુ શૂરહે, બખતર પેહર વિચાર;
ટોપ બન્યા શિર ત્યાગકા, જ્ઞાન હસ્ત તરવાર;
જ્ઞાન હસ્ત તરવાર, માન મદ મોહ હટાવે;
કરી જીવત બખશીશ, શિશ દેઈ શ્યામરીઝાવે;

- દાખત બ્રહ્માનંદ, નહી ઉર લેશ અંદેસા;
બગતર પેહેર વિચાર, શૂર હે સાધુ એસા. ૧૭ (૨૫૬)
- સખહિ શૂરતે સરસ હે, સાધુકો સંગ્રામ;
જીવતહું હિમત સહિત, લરતહે આહું જામ;
લરત હે આહું જામ, કામ અરુ ક્રોધ અરિહે;
સખકુ માર હટાય, આપકા જીત કરીહે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, પરત નહિ ઠીલા કબહી;
સાધુકો સંગ્રામ, સરાહત શૂરા સખહી. ૧૮ (૨૬૦)
- મન મસ્તાના અશ્વહે, તાપર હોય અસવાર;
અંબર પાવ ટકાવકે, રહત સદા હુશિયાર;
રહત સદા હુશિયાર, ઢાલ ધીરજકી ધારી;
ક્ષમા ખડગ લે હાથ, પ્રેમકી પ્રબલ કટારી;
દાખત બ્રહ્માનંદ, શત્રુકુ કરત હેરાના;
તાપર હોય અસવાર, અશ્વ હે મન મસ્તાના. ૧૯ (૨૬૧)
- જીવ અટારા સંતકા, જીવતહું ઠંડરાવ;
મન શત્રુકું મારના, જાકે શિશ ન પાવ;
જાકે શિશ ન પાવ, તાહિ સંગ લેત લરાઈ,
મોહ લોભ મદ માન, જીત જગ લેત ભલાઈ;
દાખત બ્રહ્માનંદ, કરત હિમત લલકારા;
જીવત હુંઠં હરાવ, સતકા જીવ અટારા. ૨૦ (૨૬૨)
- સંત સિપાઈ શૂર હે, કાયર સખ સંસાર;
લોક લાજ કુલ રીતમે, બંધે ખાવત માર;
બંધે ખાવત માર, હાર મનતે ડર ભાગે;
તેહિ થલહરિકા દાસ, લરતશિર અંબર લાગે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, કમર ઠસી રહત સદાઈ;
કાયર સખ સંસાર, શૂર જગ સત સિપાઈ. ૨૧ (૨૬૩)
- ક્ષત્રી ઝગરો ખૂબ કરી, જસ લીનો કરી જીત;
શત્રુ સખહિ મારીકે, સૂતો હોય નચિત;
સૂતો હોય નચિત, માન મદ મમતા મારે;
કૂઠ કપટ અહંકાર, સેન માઈક સંહારે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, ધન્ય સખ કહત ધારત્રી;
જસ લીનો કરી જીત, ખૂબ કરી ઝગરો ક્ષત્રી. ૨૨ (૨૬૪)

ધિક એસે નામરહકું, તજ્યા વિરહ અંગ તાસ;
હીમત કીમત હરહ સખ, ભયા નરહકા દાસ;
ભયા નરહકા દાસ, લોક અપરાધ કરાઈ;
વસે જો જમપુરી વાસ, બહુરી જમ પાસ બંધાઈ;
દાખત બ્રહ્માનંદ, હોત જીવત વેહકહે;
રહ્યા વિષે આરુઠ, મૂઠ એસેકું ધિક હે. ૨૩ (૨૬૫)

નર તાકું ફિટકાર હે, ચટકી લગે ન ચિત;
હરિ ધણકુ પરહરિ, ધરિ વિષ્ણુ પ્રીત;
ધરિ વિષ્ણુ પ્રીત, રીત વિપરીત રહાવે;
નર તનકા નહિ ધર્મ, કાગકા કર્મ કહાવે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, લોભ વશ જોત લજકું;
ચટકી લગે ન ચિત્ત, કહત ફિટ ફિટ નર તાકું. ૨૪ (૨૬૬)

પેહેલા બગતર પેરે હરકે, લડન ચલે મકલાય;
હક બાળે પીછા હકે, ધિક જીવત તેહિ માય;
ધિક જીવત તેહિ માય, અસત પગ ભરધર આવે;
ખૂડ મરે જલમાંહિ, કહા શહ વદન દેખાવે;
દાખત બ્રહ્માનંદ, હિમમત અરુ કિમમત હરેલા;
લડન ચલે મકલાય, પેહરકે બગતર પેહેલા. ૨૫ (૨૬૭)

વિષે ત્યાગી સચહુ કરે, ઉલટા અનકુ ખાત;
નર જોનીસે નીકલ્યા, ભયા સ્વાનકી જાત,
ભયા સ્વાનકી જાત, ખાત કુણુ વાકી માને;
લંપટ કુર લખાર, હોત દિન રાત હેરાને,
દાખત બ્રહ્માનંદ, રામ અતર નહિ રખિયા,
ઉલટા અનકુ ખાત, ત્યાગ કર સચહુ વિષયા. ૨૬ (૨૬૮)

સતી પતીકે કારણે, ચટ્ટી બલન લે સાંજ;
વહ્નિ દેખી પાછી વલી, કહો કહા રહી લાજ;
કહો કહાં રહી લાજ, કાજ સખ બ્રહ્મ કોયાકા,
રચી જું તન કે રગ સંગ તજી દીયા પીયાકા;
દાખત બ્રહ્માનંદ, રહી નહિ મોલ રતીકે;
કુત્તિ કહે સખ કોય, કુંજુ ફીરો તાહી સતી કે. ૨૭ (૨૬૯)

સતી શૂર અરુ સંતકા, તિનૂકા એક તાર;
જરે મરે સુખ પરહરે, તખ રીઝે કરતાર;

તબ રીઝે કરતાર, સબે સંસાર સ'શવે;
 નહિ તો હોત ખુવાર, હાર જીત સખહી બવે;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, મહા દૃઢ અચલ મતીકા;
 તિનૂકા એક તાર, સૂર અરુ સંત સતીકા. ૨૮ (૨૭૦)
 સુંદર નર તનકું ધરી, દીના હરિ વિસાર;
 ખોટ ગઈ તાકે ખરી, મરી જનેતા ભાર;
 મરી જનેતા ભાર, યુંદિ દશ માસ ઉઠાયા;
 વિષયા લપટ વીકલ, ત્રિયાકા દાસ કહાયા;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, ધિક હે તાકે મનકું;
 દીના હરિ વિસાર, ધરી સુંદર નર તનકું. ૨૯ (૨૭૧)
 મરહો મરનાં હુઝ હે, હે જીવન બેહુઝ;
 અસત જગત તન આસ તજી, પીયો પિયાલા ઝુઝ;
 પીયો પિયાલા ઝુઝ, જીયો હોય અમર જીગો જીગ;
 ગગન મગન મસ્તાન, લગન નિરવિધન સદા લગ,
 દાખત બ્રહ્માનંદ, જીવારા જગસે કરહો;
 હે જીવન બેહુઝ, હુઝ હે મરના મરહો. ૩૦ (૨૭૨)
 મરહો નિરચે મરનકા, કરી લીજે તકરાર,
 આગેકે નર ઉઠ ગયે, હે સોઈ જીવનહાર;
 હે સોઈ જીવનહાર, ખ્યાલ કરતાર બનાયા;
 યુઠા તરુન અરુ બાલ, કાલ સખ જગત પ્રસાયા;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, અબે એહિ પાર ઉતરહો;
 કરિ લીજે તકરાર, મરનકા નિરચે મરહો. ૩૧ (૨૭૩)
 મરહો સાચા હોય મડો, મસ્તક છોગાં મેલ;
 મારી હટાવો મોહકું, પ્રબલ જ્ઞાન દલ પેલ;
 પ્રબલ જ્ઞાન દલ પેલ, ખેલ હે ખરાખરીકા;
 પ્રેમ મગન રસ પીયો, જગતસે લીયો ઝરીકા;
 દાખત બ્રહ્માનંદ, ધડામે મસ્તક ધર દો;
 માહાપદ પામો મોજ, મડો હોય સાચા મરહો. ૩૨ (૨૭૪)
 મરહો સાહેબ મીલનકો, લટકે શેખ ફરિદ;
 ગોપીચંદ અરુ ભરથાર, બુદ્ધિવંતા બાજી;
 બુદ્ધિવંતા બાજી, કીયા સોઈ અપને કરના;
 દેહ ગેહ સખ ખેહ, નેહ સખસે પરિહરના;

- દાખત બ્રહ્માનન્દ, કહ્યા જાને બેઠરહો;
લટકેસે ખફરિદ, મીલન સાહેબકુ મરહો.
મરહો સખ જગ મેલસી, દેહ ગેહ સુખ સાજ;
જો નર મેલ્યા જીવતે, ઉનકા સરિયા કાજ;
ઉનકા સરિયા કાજ, રાજ અવિચલ પદ પાચે;
ચોર ગયે જમદાર, માર બહુ વિધસે ખાચે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, અબે પગ સન્મુખ બરહો;
દેહ ગેહ સુત દાર, કલપના મનકી મરહો.
મરહો સખ જગ મરતહે, અવધિ આઇ શરીર;
મૃત્યુ બીન જીવત જો મરે, વે સાચા નરવીર;
વે સાચા નરવીર, કરી જીન અદલ ફીરી;
સુની લોક અપવાદ, દીલે નાવત દિલગીરી;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, લેત સાહેબ તવ સરહો;
અવધિ આઇ શરીર, મરતહે સખ જગ મરહો.
મરહો મનકી કલપના, દેહ ગેહ સુત દાર;
સગા કુટુંબી મિત્ર સુખ, વર્ણાશ્રમ વ્યવહાર;
વર્ણાશ્રમ વ્યવહાર, વારિ મૃગતૃષ્ણાહુકા;
સ્વારથકે રત સોય, કોય નાહિ કાઉકા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, અંતર આચે સખ ગરહો;
દેહ ગેહ સુત દાર, કલપના મનકી મરહો.
મરહો મનુવા મસકરા, પંચવિષેમે પ્રીત;
જો વાકા કહ્યા માનિયે, તો ફીર ફીર કરે ફજીત;
ફીર ફીર કરે ફજીત, ખાણ્ય ચારુ ભરમાયે;
ભક્તિ દેવે લેલ, મેલ માયા દિશ જાવે;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, અબે એહિ સંગ પરિહરહો;
પંચવિષેમે પ્રીત, મસકરા મનુવા મરહો.
મરહો યા સંસારમે, નહિ રહેના નેદાન;
સખે બદાઉ લોક હે, દો દિનકે મિજમાન;
દો દિનકે મિજમાન, આઇકે લીયા નિવાસા;
આખર ફના મુકામ, રામ ભજ તજ મન ખ્યાસા;
દાખત બ્રહ્માનન્દ, અંત હુરિ નામ ઉગરહો;
નહિ રહેના નેદાન, યાહિ સંસારમે મરહો.

૩૩ (૨૬૫)

૩૪ (૨૭૬)

૩૫ (૨૭૭)

૩૬ (૨૭૮)

૩૭ (૨૭૯)

૩૮ (૨૮૦)

મરહો ટાના મરનકા, સજ કર લો સમશેર;
 લ્યો શિર અપના હાથમે, ઓરન કેતની દેર;
 ઓરન કેતનિ દેર, ફેર નહિ પીછા ફરના;
 ગઢ માયાકા ઘેર, જેર કરી ખૂબ જગરના;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, મારી મઢ મોહક ફરદો;
 સજ કર લ્યો સમશેર, મરનકા ટાના મરદો. ૩૬ (૨૮૧)
 મરદો એસી નહિ મીલે, વારવાર નર દેહ;
 અળ થાસે લેહો કરી, નીજ પ્રીતમસે નેહ;
 નીજ પ્રીતમસે નેહ, એહિ અવસર નહિ આવે;
 અંતે દુઃખ અપાર, માર બહુ જમકી ખાવે;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, ફેર ચોરાસી ફીરદો;
 વારવાર નર દેહ, મીલે નહિ એસી મરદો. ૪૦ (૨૮૨)
 મરદો યા ગ્રહ અસત્યમે, બહુ વિધિ બીક બકોર;
 સો ઘર લેઉ અળ આપના, જહાં નહિ જમકા જોર;
 જહાં નહિ જમકા જોર, લોર અરુ સાંઝ ન દરસે;
 બાજત અનહુદ તૂર, નૂર સાહેબકા બરસે,
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, થરુ તહાં વાસ ઠહરદો;
 બહુ વિધિ બીક બકોર, મહા દુઃખ ગ્રહમે મરદો. ૪૧ (૨૮૩)
 હીમત કબહુ ન છોડિયે, જળ લગ પીજર સ્વાસ;
 સો લાંઘન હોય સામટી, કેસરિ ભખે ન ઘાસ;
 કેસરિ ભખે ન ઘાસ, યું હરિ દાસ અટારા;
 પડત વિપત અતિ પંડ, વધત અતિ શુભગ વિચારા;
 દાખત બ્રહ્માનન્દ, ઘરા પર સો નર ધીમત;
 જળ લગ પીજર સ્વાસ, છોડિયે કબૂ ન હીમત. ૪૨ (૨૮૪)

શ્રીસાધુકો અંગ.

છપય.

તીન તાપકી ઝાલ, પયોં પ્રાની કોઉ આવે;
 તાકું શીતલ કરંત, તુરત દીલ દાહ મીટાવે;
 કહી કહી સુંદર બેન, રેન અગ્યાન નિકાસે;
 પ્રગટ હોત પહિયાન, ગ્યાન ઉર ભાન પ્રકાસે;

વૈરાગ ત્યાગ રાજત વિમલ, ભવદુખ ઠાટત જતકો;
 ઠહે બ્રહ્મમુનિ યા જગતમે, સગ અનુપમ સતકો. ૧ (૨૮૫)
 પ્રભુ પદ બાઢે પ્રીત, ચિત વિષયનતે છૂટે;
 દેશ ગેહ અરુ દેહ, નેહ સખદુસે તૂટે;
 હૃદય શુદ્ધ હોય બય, બુદ્ધિ નિરમલતા પાવે;
 બ્રમે ન કાહું ઠોર, અચલ મનકુ ઠહરાવે;
 શુન ચરિત્ર નવલ ગોવિંદકે, સુંદર વચન સુનાવહી;
 ઠહે બ્રહ્મમુનિ સંગ સતકો, પુન્યવાન નર પાવહી. ૨ (૨૮૬)
 જેસે કમી લખ કીટ, અતિ અસમ્રથ નીજ અંગા;
 ઉઠે બાત અસમાન, પાય કરી બ્રગી પ્રસંગા;
 કકલ નિખ કરીર, તરુ શુન નામ બુદ્ધાધ;
 ચદનહુકે સંગ, સખે ચંદન હો બાધ;
 જલગ્રામ મીલે જેહિ બાહ્મવી, દોષ કલંકનકું દહે;
 ઠહે બ્રહ્મ મુનિ જડ જીવસો, સત મીલે સંતતા લહે. ૩ (૨૮૭)
 શીત ઉષ્ણ તનુ સહત, રહત એકત નિવાસા;
 જીવનકે દુખ હરત, કીરત જગસે જી ઉદાસા;
 હરિ શુન ગાત હમેશ, લેશ માયીક નહિ લાગે;
 જેહી દિશિ નિદ્રિત જગત, તેહિ દિશ તતપર બગે;
 મદમાત મોહ મછર રહિત, પ્રગટ વાત સમજત હે;
 ઠહે બ્રહ્મમુનિ સખ જગ સુખદ, સો મતવાલા સંત હે. ૪ (૨૮૮)
 લેશ ન અંતર લોભ, લોભ કખહું નહિ પાવે;
 હાનિ વૃદ્ધિકે જોગ, હરખ અરુ શોક ન આવે;
 જ્યા કારન જગમાંહિ, લોભકી હોવત પીરા;
 સો બાનત હે સત, અસત ક્ષણ લાંગ શરીરા;
 સખ લોભ સાજ સુર રાજ સુખ, કાગ વિષ્ટ સમ બાનકે;
 ઠહે બ્રહ્મ મુનિ જગ પ્રીરત હે, બ્રહ્મરૂપ નીજ માનકે. ૫ (૨૮૯)
 ગ્રામ્ય ગીત નહિ સુનત, કહે નહિ ગ્રામ્ય કથાકુ;
 અહો નિશિ હરિટી યાદ, વદત નહિ વાદ વૃથાકુ;
 સજ ચદન ત્રિય સેજ, તાહિ સ્પર્શકુ ત્યાગે;
 માયીક મિથ્યા બાન, એક હરિસે અનુરાગે;
 લય લીન મગ્ન નદલાલમે, જગત સ્વમવત બાહીકે;
 ઠહે બ્રહ્મમુનિ માર્હતસો, દરશન દુલભ તાહીકે. ૬ (૨૯૦)

આબ્રન હેમ અમૂલ, જરત હુતાસન બાને;
 મહલ કીલ્લા રગ બાગ, મૃત્યુ નીજ કરીકે માને;
 દગ પ્રિય જો જો વસ્તુ સખે, લખી કાલ ચવીના;
 તુછ બાનત તનુ આદિ, વિવેકી સત પ્રવીના;
 પકવાન સ્વાદુ રસ સરસ પ્રિય, તામે નહિ લોભાત હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ બ્રહ્મમે રહે, સો જગ સત કહાત હે. ૭ (૨૬૧)
 અંતર તેલ પુલેલ, ધાન પ્રિય વસ્તુ ન વાહે;
 જથા લાલ સંતોષ, તાહિતે તનુ નિરવાહે;
 વિષય અધિક રમનીક, પંચ ઈંદ્રિનકું ખ્યારા;
 તાકું ઇછત નાહિ, રહત યાતે ડરી ન્યારા,
 આકરષ કરત ઈંદ્રિનકો, કુપંથ બાન દેવત નહિ;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સખ જગ સુખદ, સો જગમે સાધુ સહિ. ૮ (૨૬૨)
 હોત ન વિષયાસક્ત, રહત અનુરક્ત લજનમે;
 દુરમતિ દુખધા દૂર, શૂર સુખ સાજત જનમે;
 જીતન ઈંદ્રિય જતન, રહત તતપર દીનરાતી;
 કામ ક્રોધ મદ લોભ, આત નહિ નિકટ અરાતી;
 વૈરાગ્ય ધર્મ ભક્તિ વિમલ, ગુન બીન સમજત આનકું;
 નિત બ્રહ્મમુનિ નિશાદિન નમત, એસે સંત સુબાનકુ. ૯ (૨૬૩)
 મન ગચદ મસ્તાન, આન અંકુશ બલ આને;
 ભક્ત સત્ય ભગવંત, જક્ત સખ મિથ્યા બાને;
 દૃઢ ઉર હરિકો ધ્યાન, માન મચ્છર મદ મારા;
 સખ તજકે જીન કીયા, પ્રભુ પ્રાનસે ખ્યારા;
 કહી બાત પ્રગટ દેખાત હરિ, બાત કષ્ટ સખ જંતકો;
 કહે બ્રહ્મમુનિ જગ લીજિયે, શરનો એસે સંતકો. ૧૦ (૨૬૪)
 એસે સંત સુબાન, મીલે કમી કાહુ રહૈ હે;
 જ્યું પારસમનિ પાય, કલપના સર્વ ગહૈ હે;
 પરાપાર પરબ્રહ્મ, અગમ સોઈ સુગમ બતાવે;
 શીતલતા કરે શાંત, સખહી મન બાંત મીટાવે;
 જગ ઉદ્ધિ અપાર વિકાર, જલ દેખાવન પારકે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ મન વચન કમ, સંત નાવ સંસારકે. ૧૧ (૨૬૫)
 સંત સમાગમ કરત, ટરત લવલય તતકાલા;
 કર્મ ભર્મ સખ કટત, ધૂટત મનહુકા આલા;

જંત બહે ભવ જાહિ, તાર્ધ ગહિ બાંહ ઉધારે;
 પ્રલય કરે સખ પાપ, શોક સતાપ નિવારે;
 નિર્વિઘ્ન કરત દીલ હરત દુખ, ફેર પરત નહિ ફુંદમેં;
 કહે બ્રહ્મમુનિ તેહિ સંગતે, હોત પ્રીત ગોવિંદમે. ૧૨ (૨૯૬)
 પૈસા રખે ન પાસ, ઓરસે નાહિ રખાવે;
 પાની લોજન પાત્ર, ધાતુકો નાહિ બનાવે;
 અનર્થછિત કોઈ દેત, વસ્ત્ર તાતે તન ઢંકા;
 વિચરત નીજ મન નાહિ, કાલ કર્મનકી શકા;
 આધાર વચન હુસિયાર અતિ, લે તાકું મન દીજીયે;
 બ્રહ્મમુનિ જગ સંત સોઈ, શરનો તાકો લીજીયે. ૧૩ (૨૯૭)
 કરે ન ચોર પ્રસંગ, વસે નહિ ચોર નિવાસે;
 જાતે પૈસા હોત, વસ્તુ સો રખે ન પાસે;
 દેહ પુષ્ટકે હેત, કબૂ સંગ્રહ નહિ કરહિ;
 જોઈ પરાઈ વસ્ત, દીયે જીન હસ્ત ન ધરહિ;
 કષ્ટુ ખેત બગીચા નાં કરે, નાહિ કરત વ્યાપારહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ જગ સંત સોઈ, ભવ જલ બૂડત તારહે. ૧૪ (૨૯૮)
 સારાસાર વિચાર, રહત નિશદ્દિન મનમાંઈ;
 માયિક વિષે વિકાર, કબૂ તનુ પરસત નાંઈ;
 કાલ વ્યાલ ભય પાય, આત સરનાગત પ્રાની;
 તાકું નિરભય કરત, હોત સખ દુઃખકી હાનિ;
 શુદ્ધ રીત મોક્ષ સમજાયકે, દરસ પરસ દુખ હરનહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સસારમે, સાધુ અશરનશરનહે. ૧૫ (૨૯૯)
 ત્રિય સંભાષન ત્યાગ, નજર ભર ત્રિયા ન દેખે;
 સુને ન ત્રિયકી ખાત, ઘાત નીજ આતમ લેખે;
 ત્રિય સંકલ્પ ન હોત, નહીં ત્રિય હાસ વિલાસા;
 ત્રિય સ્મરન નહિ કરત, જાની નીજ જન્મ વિનાસા;
 પૂતરી કાષ્ટ પરસત નહિ, ત્રિય ચિત્રીત ગ્રહ નાં રહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ મન કમ વચન, હમ સાધુ તાકું કહે. ૧૬ (૩૦૦)
 સંત સખન હિત ચહત, બાંહીં ગ્રહી બૂડત કાઢે;
 દે સાચો ઉપદેશ, રંગ હરિકો તેહિ આઢે;
 દુખધા કાઢત દ્વેર, વાસના જગત મીટાવે;
 અંતરગત અગ્યાન, આન કરી તાહી હટાવે;

મન બાનિ પાર કરતાર સોઈ, તામેહિ ચિત ઠહરાવહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હરિ ગુન કથત, સતન સહજ સુભાવહે. ૧૭ (૩૦૧)
 કામ કલપના નાહિ, નાહિ મનમે ધન નારી;
 રહત સદા દિનરેન, કૃષ્ણ મૂરતિ ઉર ધારી;
 ત્રિયસે ધનુષ પ્રમાન, દૂર ચલહી બુધિવંતા;
 વિચરત હે બડ ભાગ, ત્યાગ વૈરાગ અનતા;
 રનાનાદિ ક્રિયા જહાં કરત ત્રિય, તેહિ સ્થલ ઠાડે નાં રહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ તેહિ સગતે, જીવ બ્રહ્મ સમતા લોહે. ૧૮ (૩૦૨)
 એક ભીત વ્યવધાન, ત્રિયાકી સ્થિતિ જહાં હોવે,
 નિશા સમય તિહિ ઠોર, સત માહત ન સોવે;
 ત્રિયકો વેશ બનાય, પુરુષે કોઉ નાટકધારી;
 તેહિ દિશ કરત ન નેન, બેન પુની નાહિ ઉચારી;
 નાગની જાન નારી તજે, ભજે નિરંતર રામકુ;
 કહે બ્રહ્મમુનિ જગ સંતસો, સબ વિધિ ત્યાગત કામકુ. ૧૯ (૩૦૩)
 રામ દમ સાધન સહિત, શૂર અંતર સુખ સમતા;
 અચલ ટેક ઉર ગ્રહી, માયિકકી છાડી મમતા;
 બ્રહ્મચરણે જો વર્ત, શિશ જાતે નહિ છંડે;
 ઈંદ્રિ અંતસકર્ણ, તાહિકુ નિશદિન દડે,
 ત્રિયસગીસગ ત્રિય જ્યું તજે, ગુન હરિકે નિત ગાવહી;
 કહે બ્રહ્મમુનિ પદ સંત રજ, પુન્યવત નર પાવહી. ૨૦ (૩૦૪)
 નહીં કામ અરુ ક્રોધ, લોભ અંતર નહિ લેશા;
 તન સુખ તૃષ્ણા નાહિ, કુબુદ્ધિ ઉર નહિ કલેશા;
 સમતા શીલ સતોષ, રોષ કૌંસે નહિ રાખે;
 કોમલ હૃદય કૃપાલ, જીહ કરી વૃથા ન ભાખે;
 ધરણ માન અહંતા નહિ, વિમલા ત્યાગ વૈરાગ હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ તેહિ સંગ કરી, પ્રભુપદ પ્રીતિ લાગ હે. ૨૧ (૩૦૫)
 શૌચ દયા દૃઢ શીલ, શોઠ સતાપ ન સસા;
 સ્થાવર જંગમ જીવ, કોઉકી કરત ન હસા;
 પુરન પુન્ય કરી મીલત, ટલત હે ભય તતકાલા;
 પ્રભુ પદ પ્રીત પ્રવીન, દીન પર પરમદયાલા;
 ઉપકાર ઉર ઉદાર અતિ, પ્રભુ પ્યારે જીહી પ્રાનસે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ હિત કીજયે, એસે સંત સુજાનસે. ૨૨ (૩૦૬)

ગોવિંદકે શુન ગાત, ચ્હાત નહિ સ્વાદ્ધ રસ હે;
 લગ્ન મગ્ન લે' લીન, કીન જેહિ રસના વસ હે;
 તિક્ત મિષ્ટ તમતમા, ખુખ રસ ખાટા ખારા;
 પિંડ પુષ્ટ કે હેત જીમત, નહિ ન્યારા ન્યારા;
 સર્વાન્ન મિશ્ર કરકે સદા, એક ટંક લેત અહારકુ;
 કહે બ્રહ્મમુનિ જગ સંત જન, સો ખ્યારે કીરતારકુ. ૨૩ (૩૦૭)
 મધુકર વૃત્તિ મહંત, ગહત દૃઢ જન કૌ ગ્યાની;
 અદ્ય અદ્ય અન લેત, જાચિ ગ્રહીયનસે જાની;
 રસનાકે વસ હોય, એક ગ્રહીકુ ન સતાવે;
 નીજ કર પાક ખનાય, પ્રભુકુ ભોગ લગાવે;
 નિઃસ્વાદિ નિરતર વર્ત નીજ, અતર અતિ આનંદમે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ કુતરકે રહિત, ગરક રહે ગોવિંદમે. ૨૪ (૩૦૮)
 કૌંકે કહત યહ મૂઢ, કૌંકે કહે બહુ પ્રવીના,
 કૌ શિર ડારત ધૂર, કૌ તન ચંદન કીના;
 કૌ કહે યહ નીચ, કૌ કહે ઉચ અતતા;
 હરપ શોષ નહિ હોત, માન તજી શીરત મહતા;
 નીજ રૂપ દેહ માનત નહીં, બ્રહ્મરૂપ હોય વિચરે,
 મન કાય ગિરા કરી બ્રહ્મમુનિ, તાકુ નીજ વદન કરે. ૨૫ (૩૦૯)
 મીલહી ભોમિકો રાજ, સાજ સુખ સપતિ નાના;
 મીલહી એક સુર લોક, પ્રબલ અમૃતકો પાના;
 મીલત ધન્દ્ર અધિકાર, મીલત ક્રમ કરી પદ વિધિકો;
 અષ્ટસિદ્ધિ પુનિ મીલત, મીલત સંગ્રહ નવનિધિકો;
 સુત બ્રાત તાત વિનતા મીલે, ખૂખ ખજાના નગ હે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સખહિ મીલે, એક દુરલભ સતસગ હે. ૨૬ (૩૧૦)

સવૈયા.

રાજ ભયો કહા કાજ સર્યો, મહારાજ ભયો કહા લાજ બઢાઈ,
 સાહ ભયો કહા વાત બડી, પતસાહ ભયો કહા આન શીરાઈ;
 દેવ ભયો તોહ કાહ ભયો, અહંમેવ બઢો તૃષ્ણા અધિકાઈ;
 બ્રહ્મમુનિ સતસગ વિના, સખ એર ભયો તો કહા ભયો ભાઈ. ૧ (૩૧૧)
 ગૌરવ રૌરવ તુલ્ય ગને, પ્રભુતાઈ સો પાપ સમાન ગહે હે;
 કાલ સમા સતકારકું જનત, કંચન ગાર સમાન રહે હે;

નારીસો નાગનિકારી સમાનહે, ચારી સો તો જમદારી બહે હે;
 કોમલ અતર અદ્ધમુનિ કહે, સો સતશાસ્ત્રમે સત કહે હે. ૨ (૩૧૨)
 ક્રોધ ન કામ ન લોભ નહી મદ, દ્રોહ નહી મદ મોહ હટાવે;
 શીતલ શુદ્ધ વિચાર સુલલન, બહિ મીલે ભવ શોગ મીટાવે;
 સાર ગ્રહે ધન દારસે દૂર હે, જક્ત વિકાર અસાર બહાવે;
 અદ્ધમુનિ સુવિચાર કહત હે, સંત સોઈ ભગવંતકું ભાવે. ૩ (૩૧૩)
 દેત ઈંદ્રિ મન પ્રાનકું દંડ, પ્રચડિત પ્રીત હરિ પદ લાગી;
 ઉજવલ ગ્યાન વિગ્યાન વિરાજત, મછર માન અહંમમ ત્યાગી;
 પ્રેમ પ્રવાહ અથાહ મતા રહે, રામ રતા સમતા અનુરાગી;
 અદ્ધમુનિ નર દેહકું પાયકે, સંતકું સેવત સો બડ ભાગી. ૪ (૩૧૪)
 માનક લાલ પના મુક્તાફલ, પારસ ચિતામની કુરખાના;
 લોભી કઠોર હિ બોરત હે જલ, પાવકમે ગુન દાહ પ્રમાના;
 પૌનહુમે ભય શોષનતા ગુન, વ્યોમમે શુન્ય કદૂ નહિ જાના;
 અદ્ધમુનિ કહે તીનહિ લોકમે, વસ્તુ નહિ કહું સત સમાના ૫ (૩૧૫)

શ્રીસાંખ્યકો અંગ.

દોહા.

આત્યતિક લયકે વિષે, શક્તિ લીન અનંત;
 નીજ પદ અક્ષર ધામમે, વાસુદેવ વિલસત. ૧ (૩૧૬)
 મહાકાલ માયા મહા, અગનિત પુરુષ પ્રધાન;
 વાસુદેવકે તેજમે, સૂતે લીન પ્રમાન. ૨ (૩૧૭)
 અક્ષરપર હરિ એક અજ, જ્યોતિરૂપ જગદીશ;
 વિશ્વભર વિષ્ણુ વિભુ, નારાયણ નર ઈશ. ૩ (૩૧૮)
 પુરુષોત્તમ પરમાત્મા, પરબ્રહ્મ પરમ પુમાન;
 વાસુદેવકું કહત હે, ભારત વેદ પુરાન. ૪ (૩૧૯)
 સર્કર્ષણુ નર અદ્ધમુનિ, જીવ અરુ હરિ ધામ;
 જગ ભવ સ્થિતિ લય કારન, એ સખ અક્ષર નામ. ૫ (૩૨૦)

છપય.

અનત કોટી અદ્ધાંડ, રચનકી ઈચ્છા ધારી;
 મહાકાલ જ્યો પુરુષ, તેહિ દિશ દૃષ્ટિ પસારિ;

વાસુદેવ દૃગ કરી, પુરુષ જાત્રતા પાયે;
 તેહિ દૃગતે તતકાલ, પુરુષ પ્રકૃતિ જગાયે;
 કીય રમન હરિ ઇચ્છા કરી, ગર્ભસો રમને તે રહ્યો;
 કહે બ્રહ્મમુનિ તેહિ જન્મસે, પુરુષ પ્રધાન અનેક ભયે. ૧ (૩૨૧)
 રમનહુતે શ્રમ નીર, ભયો મુદ્દ તેજકી રાસી;
 જીવ ઇશ સુખી રહત, અનંત બ્રહ્માંડકે વાસી;
 નીજ તનુ ઉપનો અંબુ, નામ નારાશ્રુતિ ગાયે;
 તામે કીનો શયન, તમે નારાયન કહાયે;
 કૃતસ્થ અક્ષર અપ્રમેય પુનિ, પારજ પ્રકૃતિકે રહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ સખ મીલ કવિ, મહાપુરુષ તાકું કહે. ૨ (૩૨૨)
 જળ વે કરહી સેન, તેહિ અવસર મહા માયા;
 પ્રેમે ચંપત પાવ, રીઝાવન નીજ પતિ રાયા;
 વાસુદેવ તેહિ પાર, સત્ય જ્ઞાનાદિક કરકે;
 અન્વય અરુ વ્યતિરેક, રહત સખમે અનુસરકે;
 અગણિત કોટી બ્રહ્માંડસો, એહિ વિધિ કરી હોય આતહે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ તેહિ મધ્યતે, એકકી રીતિ સુનાતહે. ૩ (૩૨૩)
 જ્યો પ્રધાન પતિ પુરુષ, અનાદિ ઇશ રહાવે;
 અવ્યાકૃતાદિ વ્યાપી, બ્રહ્મ ભવ વિષ્ણુ કહાવે;
 સગુન બ્રહ્મમુનિ સોય, જગતકી ઇચ્છા ધરહી;
 કાલ રુ કર્મ સ્વભાવ, શક્તિ ત્રય સંગ્રહ કરહી;
 મહાપુરુષ નજર ઇચ્છા હરિ, શક્તિ ત્રય જેહી જ્ઞાનમે;
 કહે બ્રહ્મમુનિ નીજ દૃષ્ટિ કરી, ધર્યો સુગર્ભ પ્રધાનમે. ૪ (૩૨૪)

ઢાહા.

પુરુષ વિલાસ પ્રધાનમે, ત્રય ગુણ જુક્ત કહાય;
 દૃષ્ટિ કરીકે પુરુષકી, પ્રથમ ક્ષોભ ગુન પાય. ૧ (૩૨૫)
 કાલ સખનકો ક્ષોભ કર, કર્મ જન્મ કરનાર;
 હે સ્વભાવ પરિણામ કર, મુનિવર કહત વિચાર. ૨ (૩૨૬)
 શુદ્ધ ત્રય ગુણ ચંચલ ભયે, નહિ કર પદ આકાર;
 ઇશ્વરકો વપુ આદિસો, અવ્યાકૃત નિરધાર. ૩ (૩૨૭)
 તેહિ શરીર સ્થિત પુરુષકું, ઇશ્વર નામ વખાન;
 માયામય જે જીવ પુનિ. કહતહે કૌંક પુરાન. ૪ (૩૨૮)

જાગ્રત સત્વાદિક ત્રિગુણ, પ્રકૃતિ રૂપ પ્રધાન,
સત્વ દ્વાર મહતત્ત્વકું, જન્મે તેજ નિધાન. ૫ (૩૨૯)

છંદ પદ્ધરિ

મહતત્ત્વ પ્રકાશક શાંત જાન, કૃટસ્થ જગત અકૂર માન;
ક્રિય જ્ઞાન શક્તિ કરી સૂત્ર ચિત્ત, હરિ પ્રગટ રૂપ તેહિ મધ્ય લખીત. ૧ (૩૩૦)
અવિકારી સ્વચ્છ ગુણ સત્વ શાંત, એહી વૃત્તિહંતે લક્ષન અબ્રાંત;
જીવંત પ્રાણી તેહી પ્રાન લાર, મહાપ્રાણ નામ તાતે ઉચાર. ૨ (૩૩૧)
મહતત્ત્વ જાગે પાવત વિકાર, લે રુદ્ર સંગ હોય અહુકાર;
અરુ જ્ઞાન ક્રિયા દ્રવ્ય શક્તિ તાય, સાત્વીક તેજ તામસ કહાય. ૩ (૩૩૨)
મહતત્ત્વ સહિત અહુકાર જાન, તનુ દ્વિતીય ઈશ સૂત્રાભિધાન;
જયો ઈશ અવ્યાકૃત સ્થિત અપાર, સોધ હિરણ્યગર્ભ સજ્જિક ઉચ્ચાર. ૪ (૩૩૩)

દોહા

વ્યગ્ધિ ઉપાધિ જીવકે, સૂક્ષ્મ કારન દેહુ;
તખહિ સૂત્રાત્મા વિષે, લીનહુતે પુનિ તેહુ. ૧ (૩૩૪)
ખ વા અગ્નિ આપ ભૂ, તખ તેહિ પ્રથકન કીન;
શબ્દ રુ સરપર્શ રુ રૂપ રસ, ગંધાદિક પુનિ લીન. ૨ (૩૩૫)
કાલાદી કરિ સૂત્ર તનુ, જખ સોધ ક્ષોભહિ પાત,
સંચિત યાકે જીવ સખ, અંકુરીત દેખાત. ૩ (૩૩૬)
મેઘ ગેહુ ઘટ ભેગ જથું, વિહોત ત્રિવિધિ આકાશ;
અવ્યકત સૂત્ર વિરાટ કરી, ચૈતન્ય ત્રિધા પ્રકાશ. ૪ (૩૩૭)
ઈશ્વર અવ્યાકૃત પતિ, હિરણ્યગર્ભ સૂત્રેશ;
વૈશ્વાનર વૈરાટપતિ, એહિ વિધિ કરત ઉપદેશ. ૫ (૩૩૮)
માયા કાલ રુ કર્મ પુનિ, ઈક્ષણ પુરુષ સ્વભાવ;
હરિ ઈચ્છા કારન એતે, કારજ પ્રતિ ઠહરાવ. ૬ (૩૩૯)

છંદ પદ્ધરિ.

વૈકારીકો જી અહુકાર નામ, તાતે મન શશિ જીત કામ ધામ,
પુનિ તાતે હોત દશ ઈન્દ્રિ દેવ, દિગ વાત અર્ક વરુણાદિ ભેવ. ૧ (૩૪૦)
અશ્વિનિ વહ્નિ ઈન્દ્ર ઉપેદ્ર, અરુ મિત્ર વિધિ ગાવત કેવેદ્ર;
વિષયાન ઈન્દ્રકું વ્યક્તિમાન, દિગ આદિ પ્રથમ કરહે પ્રમાન. ૨ (૩૪૧)
તૈજસા અહું જખ વિકૃત માન, દશ ઈન્દ્રિ બુદ્ધિ વિધિ હોત પ્રાન;
ઐત્ર ત્વચા અરુ દગ રસન પ્રાન, જ્ઞાનેન્દ્રિ પંચ મુનિવર વખાન. ૩ (૩૪૨)

વચ પાણિ ચરન ઉપરથ પાયુ, કર્મેદ્રિ પચ કવિવદ ગાયુ;
 જળ પાત અહં તામસ વિકાર, હોય શબ્દ શબ્દતે નભ અપાર. ૪ (૩૪૩)
 નભસે જો હોત સ્પર્શ બનાવ, પુનિ સ્પર્શતે જ્યં મારત કહાવ;
 કાલાદિ હેતુ કરીકે અનૂપ, ભયો પવનહુતે સાક્ષાત રૂપ. ૫ (૩૪૪)
 તેહિ રૂપહુતે પ્રગટે હુતાસ, હુતાસહુતે રસ હોય પ્રકાશ;
 રસતે હોતહે પ્રગટ નીર, તાતે પુનિ કહત ગધ ધીર. ૬ (૩૪૫)
 ગંધતે હોત પૃથ્વી વિદીત, રવ સ્પર્શ રૂપ રસ ગધ સહિત;
 શબ્દાદિ પંચ તન માત્ર સાચ, બ્યોમાદિ પંચ મહાભૂત વાચ. ૭ (૩૪૬)
 દશ ઈંદ્રિ આત્ર આદિક પ્રસાર, મન બુદ્ધિ ચિત્ત અરુ અહંકાર;
 માયિક તત્વ ચોવીશ એહ, સિદ્ધાંત ગ્રંથમેહિ લીખે જેહ. ૮ (૩૪૭)
 આત્રેદ્રિ શ્રવન ગોલક કહાહિ, પુનિ શબ્દ વિષય દિગ દેવતાહિ;
 ત્વચ ઈંદ્રિ ચર્મ ગોલક કહાત, અરુ સ્પર્શ વિષય તેહિ દેવ વાત. ૯ (૩૪૮)
 ચહ ચક્ષુ ઈંદ્રિ ગોલક સુનેન, પુનિ રૂપ વિષય રવિ દેવ એન;
 રસના સો ઈંદ્રિ ગોલક સુજહ, રસ વિષય વરુણ સુરસો કહીહ. ૧૦ (૩૪૯)
 ઘ્રાણેદ્રિ નાઠ ગોલક કહેવ, તેહિ વિષય ગધ અશ્વનિ સુદેવ,
 કહી જ્ઞાન ઈંદ્રિ સુરભુત સુરીત, અબ કર્મ ઈંદ્રિ સુનીચે સુપ્રીત. ૧૧ (૩૫૦)
 વચ ઈંદ્રિ વદન ગોલક પ્રમાન, વક્તવ્ય વિષય સુર વહ્નિ જાન;
 પાનીસુ ઈંદ્રિ ગોલક સુહસ્ત, આદાન વિષય સુર ઇંદ્ર મસ્ત. ૧૨ (૩૫૧)
 પદ ઈંદ્રિ ચરન ગોલક સુ જોય, તેહિ ચલન વિષય સુર વિષ્ણુ હોય;
 ઉપરથ ઈંદ્રિ ગોલક સુ લિંગ, આનંદ વિષય વિધિ સુર પ્રસંગ. ૧૩ (૩૫૨)
 પાયુહી ઈંદ્રિ ગુદ ગોલક વાચ, મલ ત્યાગ વિષય સુર મિત્ર સાચ;
 કહે બાહ્ય ઈંદ્રિ સુર વિષય સંગ, અબ કહું ઈંદ્રિ અતર સુચંગ. ૧૪ (૩૫૩)
 મન ઈંદ્રિ હૃદય ગોલક કહહ, સકલપ વિષય પુનિ દેવ ચંદ;
 બુદ્ધિન્દ્રિ હૃદય ગોલક કહાત, નિશ્ચિત વિષય વિધિ સુર દેખાત. ૧૫ (૩૫૪)
 ચિત ઈંદ્રિ હૃદય ગોલક લખેવ, ચિતવન વિષય સુર વાસુદેવ;
 અહંકાર ઈંદ્રિ ગોલક સુ ઉર, અહંકૃતિ વિષય સુર રુદ્ર કુર. ૧૬ (૩૫૫)
 ભૂતેદ્રિ વિષય મન આદિ ચાર, ચૌવિસ તત્વ માયિક ઉચાર;
 વૈરાજ પુરુષ તાકું ઠહંત, તેહિ વ્યષ્ટિ જીવત ન અનલ હંત. ૧૭ (૩૫૬)
 લખી કારનાદિ વપુ ત્રય અસાર, કરી સાંખ્ય સ્વાત્મ ન્યારો વિચાર;
 અરુ ત્રીન અવ્યાકૃત આદિ દેહ, ઈશ્વર ભિન્નતાતે જાન લેહ. ૧૮ (૩૫૭)
 તદ્વપ બ્રહ્મ નીજ એક જાન, હોય બ્રહ્મરૂપ વિચરત સુજાન;
 હોય બ્રહ્મરૂપ પરબ્રહ્મ ધ્યાય, કરિ ભક્તિ વાસુદેવ હિ રીઝાય. ૧૯ (૩૫૮)

વરનાશ્રમે ભું કહે ધર્મ સોય, સખ રખત બેહું તન સ્મૃતિ હોય;
 નર બ્રાત નારાયન વાસુદેવ, નર મોક્ષભાગી ઉપાસ્ય એવ. ૨૦ (૩૫૯)
 વિધુ કોટિ તેજ એકેક અંગ, આબનુખાહુ દગ લાલ રગ;
 તપનીય વરન દેવાદિ દેવ, સખ કરત આય ભુવનેશ સેવ. ૨૧ (૩૬૦)
 જયકારી સદા તનુ જવાલ માલ, કમનીય કાંતિ અતિશય દયાલ;
 કારુણ્ય ઉદધિ વય નિત કિશોર, શિર મુગટ પુષ્પ ઝૂક ચહુ ઓર. ૨૨ (૩૬૧)
 અંગ પીત વસન સજ કમલ ઉર, પ્રસરત સુગધ નિઃસંધ પૂર;
 ભુજ ચતુર્ગદા નીરજ ઉતગ, ધર શખ ચક્ર અતિ સૌમ્ય અંગ. ૨૩ (૩૬૨)
 પદ હોત શબ્દ નેપુર પ્રચંડ, દૈત્યેશ વિધુસન દોર દંડ;
 કિરીટ કાંચી અંગદ ઉદાર, નંગ જટિત વલય પુંચી સુદાર. ૨૪ (૩૬૩)
 રમનીય ઈંદ્રમનિ હાર કીન, પ્રતિ અંગ થટે ભૂષન નવીન;
 શ્રીવત્સઅંકજુત ઉર વિશાલ, મનરંજ નેત્ર શારદ મૃણાલ. ૨૫ (૩૬૪)
 અતિ રંગ વસ્ત્ર પહિરે અમૂલ, ફહરે સુવાસ પ્રતિ અંગ ફૂલ;
 શ્રીખંડ અતર મૃગમદ સુગધ, ઉર ઝાલ ફૂકે ષટપદ મદંધ. ૨૬ (૩૬૫)
 મુખહાસ મનોહર મંદ મંદ, શ્રીય સેવ્ય સદા ચરનારવિદ;
 દંત પક્તિ રુચિર દારીમ સમાન, શુભ અધર અરુન વિદ્રુમ વખાન. ૨૭ (૩૬૬)
 ચક્ર વાસુદેવ સુંદર સ્વરૂપ, નીજ હૃદય ધારી લીજે અનૂપ;
 મનસે ભુ રચહિ પૂજન પ્રકાર, ઉપચાર વિનય વાયક ઉચાર. ૨૮ (૩૬૭)
 તેહિ શ્રવન કીરતન રમરન રૂપ, પદ સેવ અર્ચન વદન અનૂપ;
 દાસ્યત્વ સખ્ય આતમ નિવેદ, એહિ કહી ભક્તિ એક આઠ લેદ. ૨૯ (૩૬૮)
 એહી બરનિ ભક્તિ નવધા સુરીત, તેહિ કરત બદત હરિ ગાઠ પ્રીત;
 નવધા ભું કરહિ તજી કામ ક્રોધ, મન પ્રાન ઈંદ્રિ હોવત નિરોધ. ૩૦ (૩૬૯)
 સર્વરૂપ હરિકો નિહાર, નીજરૂપ બ્રહ્મ અક્ષર સુધાર;
 નીજરૂપ મધ્ય હરિ રૂપ દેખ, અન્ય સર્વ વસ્તુ દેવત ઉવેખ. ૩૧ (૩૭૦)
 એહિ દેહુ ધામ હરિકો નિહાર, અતિ તેજવંત અતિ સુખ અપાર;
 જહાં ઝુકિત અધિક તરુ પારિજાત, પ્રસરે પ્રચંડ ફલ ફૂલ પાત. ૩૨ (૩૭૧)
 અતિ દીર્ઘ અપ્રાકૃત દુર્ગ એક, અતિ રમ્ય અજબ રચના અનેક;
 લોકાનલોક તે અધિક જાન, તહાં ચ્યાર દ્વાર સુંદર સમાન. ૩૩ (૩૭૨)
 ચક્રાદિ શસ્ત્ર નીજરૂપ ધાર, સ્થિત રહત પારસદ તેહી દ્વાર;
 દિવ્ય તેજ ભોમિ તેહિ દુર્ગમાંધ, ઉપમા સો તાસ બરની ન બાધ. ૩૪ (૩૭૩)
 ઉપમા અદ્ભૂત કરીકે કહાય, એહિ ભાંતિ હોત તો તુલ લખાય;
 તરુ અચલ સહિત ભૂ કાય હોય, ગ્રહ નક્ષત્ર જેતે નભ સૂર જોય. ૩૫ (૩૭૪)

તેહિ સૂર તેજ ભૂપર પ્રકાસ, સમ ધામ કષ્ટક શોભા વિલાસ;
સો કહત ધામ અક્ષર અનૂપ, રહે મુક્ત કોટિ રવિ તેજ રૂપ. ૩૬ (૩૭૫)
ઉપકરન ભોગ ભોક્તા અપાર, શુદ્ધ રૂપ સખહિ ચૈતન પ્રકાર;
રવિ કોટિ કોટિ તનુ તેહિ પ્રકાશ, હરિ ભક્ત કરત અગનિત ઉલાસ. ૩૭ (૩૭૬)
સખ મુક્ત તેજ કહિયત અશેષ, સોઈ તેજ ધામકે એક દેશ;
સખ ધામ તેજ જીતનો કહાય, હરિકે જી એક નખમહિ સમાય. ૩૮ (૩૭૭)

છપય.

પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ, દ્વિભૂજ રહે સહજ સ્વભાવે;
રમા કાજ રમનીક, ચતુર્ભૂજ રૂપ બનાવે;
જ્યંહિ મનોરથ ભક્ત, કરે જ્યંહિ મૂર્તિ ધારે;
અષ્ટ ભુજા દરસાઈ, દાસ ચિતન અનૂસારે;
કરી હેત અધિક હેરત કૃષ્ણ, કરુનાભીને નૈનસે;
કહે બ્રહ્મમુનિ સુખ દેત અતિ, વિમલ અલોકીક વેનસે. ૧ (૩૭૮)
પઢે લાખે યહ ગ્રંથ, સુને હિતસે ચિત લાવે;
અગનિત તેજ અંબાર, ધામ સો સહજહિ પાવે;
મોક્ષ આદિ સુખ મીલે, ટલે અંતર કુટિલાઈ;
પ્રભુપદ પ્રેમ અનંત, સંતસે હોત સગાઈ;
એકાંત ચિત્ત અભ્યાસ અતિ, જ્યો યહ ગ્રંથ વિચાર હે;
કહે બ્રહ્મમુનિ સુખ રહે સદા, કામાદિક રિપુ મારહે. ૨ (૩૭૯)
સંવત્ અષ્ટાદશ શ્રેષ્ઠ, વ્યતિત ભયે વરસ ત્રયાસી;
દ્વિતીયા શુક્લ અસાઢ, શુક વાસર શુભ રાસી;
ઉનમત ગંગા તીર, નથ પુરદુર્ગ નિવાસા;
તહાં રહી પૂરન કીન, ગ્રંથ યહ બ્રહ્મવિલાસા;
યહ પઢે પઢાવે તાહી પર, સદા પ્રસન્ન જગદીશ હે;
કહે બ્રહ્મમુનિ મન કમ વચન, યહ નિશ્ચલ આશીશ હે. ૩ (૩૮૦)

શ્રીઉપદેશકો અંગ.

ગુલણા છંદ. (૫૦)

પાથી જીવગી બંદગી નાહી કીઈ, નિત્ય ખ્યાલ કીયા ઠગ બાજીયાંકા,
મદમોહમે તે મગરૂર ફીર્યા, તન તાકતા નારીયાં તાજીયાંકા;

સદગુરુ સાહેબકા રંગ ચઢ્યા નાહિ, સગ કીયા નર પાળ્યાંકા,
 અક્ષાનંદ કહે કેસે ખાત માને, તે તો આગહે જૂતીયાં ઝાઝીયાંકા. ૧
 તોકુ દેખ કંપે પરિવાર સારા, ડારા દેત લે હાથમે ઘોકલીકું,
 કબુ શિખકી ખાત ન કાન ધરે, ડાહ્યા હોત હલાવત ડોકલીકું;
 ખરે મોક્ષકે પથસે ખૂટ બેઠા, હીયા કૂટ છોડે નહીં હોકલીકું,
 અક્ષાનંદ કહે ચલ ચલ ગિદી, મર ખૂડ દેખાત કયા મોકલીકું. ૨

રામ નામકી કોર તો સોઇ રહ્યા, કામ કોધ રુ લોભમે જાગતા હે,
 ભરપૂર રહે ખાત ભૂડીયામે, લુચ્યા લુડીયામે મન લાગતા હે,
 રહે દાસ ભયા ભગતાનિયાંકા, હરિજનકે સંગસે ભાગતા હે,
 અક્ષાનંદ કહે નખ શીખ સુધાં, તેરા મૂખ તો જુતિયા માગતા હે. ૩

તેરા ધાધયાંમે સખ ઘટ ભર્યા, નટખટ બોલે ઠગ હુંસડીકું,
 ખેત વાડીયામે નિત્ય જ્વાર મીલે, હીયે ધાર બડી બડી હુંસડીકું;
 ખુશી હોય જેસે મન ખેલતાહે, નહિ મેલતા હે લાજ પુંછડીકું,
 અક્ષાનંદ કહે દાસ રાંડહુકા, મર ખૂડ કયા તાનત મૂછડીકું. ૪

જગમાંહિ ક્ષેત બેહાલ કીરે, કામ કિકર છૂટલ કાછડેકા,
 ખોઇ ઉમર સોગટે જૂગટેમે, મન લક્ષ રહ્યા રાંડ રાસડેકા;
 લીયે હોકલી હાથમે ડોલતાહે, ખોટા બોલત યાર ખવાસડેકા,
 અક્ષાનંદ કહે ભજે રામ કેસે, અધિકાર તોકુ નર ખાસડેકા. ૫

કેઇ ઘાત મહાઉતપાત કરે, તામે જોગ્યઅજોગ્ય ન બેવતાહે,
 નિત્ય કેઇ દોડે ઉઠ દાસિયાંકે, ખરી ખાપકી લાજકું ખોવતાહે;
 માંડ માંડહી રાંડ રીઝાવનેકું, ગાંડ છોકરેકી નિત્ય ધોવતાહે,
 અક્ષાનંદ કહે નહિ લાજ તેરે, હસે કોન સુખે ક્યું ન રોવતાહે. ૬

પનઘટ બેઠે પન ખોવતાહે, મુખ જોવતાહે પનિયારિયાંકા,
 દીન રેન માયા ખીચ ભુલ ગયા, ખુશી ખ્યાલ કીયા નિત્ય ખવારિયાંકા;
 ચિત્ત ફાટ ગયા બદ્દૈલ ચલે, ખાર ઠેલતાહે ઘરખારિયાંકા,
 અક્ષાનંદ કહે તોકું દુઃખ લગે, પણ મુખ તો આગ પેજારિયાંકા. ૭

કીરતાર ખીસાર ભર્યો કુમતિ રહે, યાર ભયા નિત્ય ઠાનિયાંકા,
 હીયા કૂટ હેરે ફાટી અખિયાંસે, જાથ ઘાટ ઘેરે બેઠ પાનિયાંકા;
 દેખ પારકી નારીકે કેડ દોડે, અરુ માલ ચોરે જાથ ખાનિયાંકા,
 અક્ષાનંદ કહે તોકું જ્યાન કેસો, તેરા ધ્યાન લગ્યા ભગતાનિયાંકા. ૮

નરદેહ અમૂલક પાયકેજી, ખોઈ ઉમર હુંડ લખાડિયાંમેં,
 હરિજનકે સગસે રગ ચઢ્યા, નહીં ખેડતા હે ચોર ચાડિયાંમેં;
 ધન મેલકે ધૂલકે ખીચ ધર્યા, તેરા ઘટ ભરીયા સખ ઘાડીયામે,
 અહ્માનંદ કહે તે ફજેત ભયા, તેરા ચિત્ત ફરે ખેતવાડીયામે. ૯
 વારવાર દેવે ફીટકાર હોકો, તાપે રીસકા લેસ ન લાવતાહે,
 કોઈ સત કહે ખાત શિખહુકી, તાસેં ઉલટા બાહ અડાવતાહે;
 રામનામહુસે હોકા ખોત ખ્યારા, સારા દિન ચુસે ગુન ગાવતાહે,
 અહ્માનંદ કહે નહિ લાજ તેરે, કહા લોકમે મૂખ દેખાવતાહે. ૧૦
 ધિક તાહિ સતીનકે સાજહુમે, વહ્નિ દેખી ડાલી પડે બાયકેજી,
 ધિક શુર હઠ્યા સંગરાંમહુસે, કહા જીવતા હે ઘર આયકેજી;
 સંત લેખ ધરીયા ચહે લોકહુકે, સુખ દેહસે ચિત્ત લગાયકેજી,
 અહ્માનંદ કહે તીનું ખવાર ભયે, જગમાંહિ બડો જસ પાયકેજી. ૧૧
 કુન ગામ ગઈ નર ખુદિ તેરી, વિખ પીત અમીરસ ઢાલતાહે,
 કેઇ પેટકે કાજ અકાજ કરે, દીલ હોય ડહ્યા અરુ ડાલતાહે;
 કહો કોન સગા કહાં જાઉગી મેં, એસી ખાત હુદે નહીં તોલતાહે,
 અહ્માનંદ કહે ધિક જીવનેમે, બક બક કયા મૂખ લે ખોલતાહે. ૧૨
 બહુ હોય પ્રવીન જયું ખોલતાહે, ચિત્ત લોલતાહે દામ ચામકીવે,
 અતિ બાહિર લેખ બનાવત સુંદર, ભીતર ચાલ હરામકીવે;
 મદ મોહ ટરીયા નહિ મનહુસે, કહો ચાતુરતા કોન કામકીવે,
 અહ્માનંદ કહે સખ ખાત જીઠી, જોલું સુધ નહીં સિયારામકીવે. ૧૩
 દિન કે ગયે ખેલને દોડનેમે, બહુ ખાલલીલા અરુ ખીવનેમેં,
 જીવા હોય રચ્યો રંગ જીવતિસે, દિન કે ગયે ખાવને પીવનેમેં;
 વૃદ્ધ હોય વધી અંગ ચોર ખ્યાધિ, દિન કે ગયે સાંધને સીવનેમે,
 અહ્માનંદ કહે કીરતાર ભજ્યા ખીન, ધૂરે તેરે નર જીવનેમે. ૧૪
 રાજ બાજહુકે કામ કાજમે તે, નવરા ન રહ્યા દિન રાતમેજી,
 જગમાંહિ બડો જશ હોય મેરો, જાને હોઈ બડો નાત જાતમેજી;
 રાગ રંગવિલાસ અવાસહુમેં, અરુ લોભસે ઉરકો ઘાતમેંજી,
 અહ્માનંદ કહે જમ આય લગ્યા, ખોઈ ઉમર ખાતકી ખાતમેજી. ૧૫
 નખ શીખ બન્યા પિંડ પાપહુકા, ફીર પાપકે પેડ પસારતાહે,
 નિત્ય ફેર કરે કષ્ટ મહેર નહિ, મગરુર હો જીવકુ મારતાહે;
 ખીનશક ભયા બદ્દેલ ચલે, મન શક ન કોઇકા ધારતાહે,
 અહ્માનંદ કહે નરદેહકં પાયકે, કર્મકા ખ્યાજ બધારતાહે. ૧૬

ધન માલ રહે ઘરમાંહી ધરીયા, પરિવાર મેડી ગજ પાયગા વે,
 કેઈ ભેધ ખડા ખગ હાલ લીયે, રનજીત કીયે રહેવાયગા વે;
 સખ સાહેબી રગ પતંગ જેસી, થિર કોઈસે ના ઠહરાયગા વે,
 બ્રહ્માનંદ કહે ચડી ચોટ ચપેટ, અપેટકે કાલ લે નયગા વે. ૧૭
 કડા વેઠ વિટી મોતી પેર કાને, મહા જોરસે મુંછ મરોડતાહે,
 ચલે દેખતા અપની છાંયડીકુ, ટેડી પાગ બાંધી તાન તોડતાહે;
 તન અત્તર તેલ પુલેલ લગાબત, નેહુ ત્રિયા સગ જોડતાહે,
 બ્રહ્માનંદ કહે બખરદાર બંદે, દેખ કાલ કીસે નહી છોડતાહે. ૧૮
 તેરા કોન ગજા કેને જીવનેપે, એતે જોર જીલૂમ જણાવતાહે,
 કબુ ધર્મકી બાતમે પાવ ધરે નહિ, પાપ સદા મન લાવતાહે;
 પિડ પાલનેકું રાંક પીડતાહે, તાકી ત્રાસ નહી ઉર લાવતાહે,
 બ્રહ્માનંદ કહે દિન દોઈ પીછે, દેખ કાલ અચાનક આવતાહે. ૧૯
 અધ ધધ રહે મદ આપનેમે, મન બાત ન કોઈકી માનતાહે,
 ધન ધામ ધરા સુત દાર મીલે, એહિ જીવનેકા ફલ જાનતાહે,
 મધ માંસ લાખે નહિ શંક રખે, કીયે પાપકું આપ બખાનતાહે,
 બ્રહ્માનંદ કહે કંછુ વાર નહી, જમ કાલ ઉધે શિર તાનતાહે. ૨૦
 ચહુ દેશમે આણુ ચલાવતાહે, ઘરુ દાણુ આવે વાટ ઘાટકાહે,
 અરુ બાગ કિલ્લા મહલાત બનાવત, ખેલ ત્રિયા સગ ખાટકાહે,
 ભાત ભાતકે લોજન થાલહુમે, તામે બીશ પચીશીક વાટકાહે,
 બ્રહ્માનંદ કહે દેખ બિચાર ખ્યારે, સખે કાલકી એક થપાટકાહે. ૨૧
 નહી ધામ ધરા તહાં કોટ કિલ્લા, રંગમહોલ કચેરી ન રાવનાંહે,
 સુખ સેજ નહીં તહાં સોવનેકી, રંગરાગ ન ગાયક ગાવનાંહે;
 સખ આપકે કર્મકે પાપહુસે, તહાં માર બહુ બિધિ ખાવનાંહે,
 બ્રહ્માનંદ કે' દેખ બિચાર ખ્યારે, જમદાર તો અકોલે જાવનાંહે. ૨૨
 પિતુ માત ઠગ્યો પ્રતિપાલનાસે, હેત ખાનપાન લીયો હાથમેજી,
 સગે આય ઠગ્યો કહે બાત સારી, અરુ નારી ઠગ્યો લીયો બાથમેજી;
 સુત બ્રાત કુટુંબી મીલે સખહી, કહે હોયગે ભીર ભારાથમેજી,
 બ્રહ્માનંદ કહે ચેત ચેત ખ્યારે, તે તો આઈ પયો ઠગ સાથમેજી. ૨૩
 કબુ ધર્મકી બાત ન કાન ધરે, સદા પાપકી બાત સોહાવતિહે,
 તેરે ઉરમે પ્રોઢ બઢી તૃષના, ધન કાજ દિશોદિશ ધાવતિહે;
 જમ શિશ ખડે દિનનીશ અરિ, તોય નિંદ કેસે સુખે આવતિહે,
 બ્રહ્માનંદ ખટાપટ ખેલહુમે, તેરી આયુ ઝટાપટ જાવતીહે. ૨૪

દુર્લભ્ય એહી દેહ દેવતાકું, તેહી પાઈ બીચાર ન બેવતા હે,
અમરીતકે પેઠ ઉખારત તાહીમે, બીખકા બીજ લે બેવતા હે;
સખદનમે રાંડકી વેઠ કરી, ભરી પેટ સમીસાંજ સેવતા હે,
બ્રહ્માનંદ કે' લાલકી બાત ગઈ, ખરી ગાંઠ મૂંડી સોખી બેવતા હે. ૨૫

હુરિ નામકી કોર તો હાર બેઠા, ફૂડ કર્મકી કોર ન થાકતાહે,
ધન માલહુકી મન ધાંખનાહે, નિત્ય પારકી નારકુ તાકતાહે;
નીજ પાપકી ગાંઠી કધ ધરે, અધ ધધમે રાતદી હાંકતાહે,
બ્રહ્માનંદ કહે સાંજસવારહિમે, આય કાલ અચાનક ફાંકતાહે. ૨૬

પરનારીકુ દેખકે પાપ ધરે, પાણ આંખિયાંસે નહિ પાલતાહે,
ઠગ બાળ્યાંમે સખ આયુ ગઈ, ચિત્ત ચાલ હરામકી ચાલતાહે;
મઘ માંસ ચોરી અરુ જૂગટેમેં, મન રીઝ પડે ત્યુંહી મહાલતાહે,
બ્રહ્માનંદ કહે આજ કાલહુમેં, ઝટ કાલ અચાનક ઝાલતાહે. ૨૭

સત્ય બાતમે તો બડા પોસતીહે, અરુ જૂઠમેં શૂર હો જૂઝતાહે,
કામ ક્રોધ રુ લોભકી સાંગ લગી, તાતે અતર ધાવ ન રૂઝતાહે;
પેટ કાજ અઠાજ હુમેંશ કરે, કલિયાનકી બાત ન બૂઝતાહે,
બ્રહ્માનંદ વિવેકકી આંખ બીના, તોકું સંત અસત ન સૂઝતાહે. ૨૮

મહાનિધિ તોકું નરદેહ મીઢી, એહિ મોજ નહિ ખારખારકીણ,
તેરે હાથ કછૂ નહિ આવતાહે, પર ધન અરુ ત્રિય પારકીણ;
જગમાંહિ બીહાલ ફજેત પ્રીરે, જ્યું નિદાન ચાહિમેંસે નારકીણ,
તાતે આપકા આપ તપાસ કીજો, બ્રહ્માનંદ કે' બાત બીચારકીણ. ૨૯

હુશિયાર રહો દીલ હાથ કરો, એસી દેહ અમૂલક પાયકેણ,
શુદ્ધ ભાવસે સંત મહંતહુકી, ઉઠ કીણયે ચાકરી ધાયકેણ;
સોઈ સંત કહે સત્ય ખારતાકું, નિત્ય ધારિયે ચિત્ત લગાયકેણ,
બ્રહ્માનંદ કહે ખૂરા મત કીજો, સત્ય કે'તહું હાથ બખાયકેણ. ૩૦

શ્રીઅસાધુકો અંગ.

કંડી ધાર ટીકા કીયા લેખ નીકા, બને ઠીઠઠીકા ચત્રે રાવનેમેં,
સમે પાય લાગે ધરે ભેટ આગે, બહુ ચાતુરી લોક બોલાવનેમેં;
સાખી બો'ત શિખી કરે બાત તીખી, ધની રીત ઠાને શુન ગાવનેમેં,
બ્રહ્માનંદ કહે બોત ગ્યાન બને, તેરા તાન તો રાંડ રીઝાવનેમેં. ૩૧

કરે રાજ સેવા ઠગી દ્રવ્ય લેવા, હિયે નીચ હેવા છલે ટોકરીમે,
 કહો કેન કાળે ધર્યાં લેખ ભૂંડુ, રહ્યા દાખ ડુખ્યા લગ્ન લોકરીમે;
 કદી સતકી ટેલ તો નાંહિ કરે, રહે હાજર રાંડકી નોકરીમે, ૩૨
 અહ્માનંદ કહે રીઝે રામ કેસે, તેરા ચિત્ત તો છોકરાછોકરીમે.
 પેઢી માંડ બેઠા કાજ પેટહુકે, માંહિ માલ ભરીયા ઠગ ફાંશિયાંકા,
 વિષે આપ સેવે ઠગી દ્રવ્ય લેવે, એસા બોધ દેવે રેટી આસિયાંકા;
 હરિજનકુ દેખકે દ્રેષ ધરે, ભરે દોડ હોકા ગામ આસિયાંકા,
 અહ્માનંદ કે' રામકા દાસ નહી, તે તો દાસ હે દૂનિયા દાસિયાંકા. ૩૩
 ગલે ધાર માલા વિષયમે બિહાલા, કરે ચિત્ત ચાલા પટુ પામડીમે,
 ઘસે ભાગ થોટા ખરા ભાવ ખોટા, દીયે રાજ આટા સખે ગામડીમે;
 ચહે ખોત ચેલા મંડે દ્વાર મેલા, કરે ધન લેલા ધરે તામડીમે,
 અહ્માનંદ કે' રામસે પ્રીત નહી, તેરા ચિત્ત તો દામડી ચામડીમે. ૩૪
 સત લેખ ધર્યાં અરુ દ્રેષ ધરે, લવલેશ બિચાર ન જોવતાહે,
 ઘટ ભીંતર તો અતિ મેલ ભરીયા, અરુ બાહર તનકુ ધોવતાહે;
 તેરે અતર ઝાલ ઝપી નહિ કામકી, રામકીકે લિયે રોવતાહે,
 અહ્માનંદ કે' માંહિસે મન મૂડે બીન, મુંડ મૂડે કહા હોવતાહે. ૩૫
 ઠગી માલ ખાયા કરી પુષ્ટ કાયા, માયામાંહિ માથા લગી ખૂતતાહે,
 ચહે ખોત પેસા ફીરે બેલ જેસા, સદા લોભકી ગાડિમે જૂતતાહે,
 તેરે બાહીર લેખ ગરીબકા, દીસત દીલકે ભીતર ફૂતતાહે,
 અહ્માનંદ કે' શિખીયા ધાઈયાંકુ, ધરી લેખ કે માઈયાં ખૂતતાહે. ૩૬
 લડૂ ખાંડ હુકા ચહીયે લાલજીકું, શુડ ખોત ગરમ જનાવતાહે,
 ઘોઈ મિસરીકા બાલભોગ ચહે, દુધ લેસહુકા ધના ભાવતાહે;
 ચહીયે ભાંગ ગાંભ મેરે લાલજીકું, ભાજી તાજીયાં ભોગ લગાવતાહે,
 અહ્માનંદ કહે ઠગી લેત પેસા, એસા લોકકુ જ્ઞાન બતાવતાહે. ૩૭
 કહે બાઈયાંકું ધન તનહુસે, સદા ચાકરી સંતકી કીજીયોજી,
 કોઈ આઈ કહે રામ આજ મીલે, એસી બાતકું નાહિ પતીજીયોજી;
 અછે ભોગ ધરો મેરે લાલજીકું, ઘોઈ સાલીગરામકું પીજીયોજી,
 અહ્માનંદ કહે ખબરદાર રે'નાં, દેનાં હોય સો હમકું દીજીયોજી. ૩૮
 ચલ્યા મુંડ મૂડાયકે હોઈ સાધુ, જગે બાંધકે મહાંત કીલાવતાહે,
 રાક મુંડિયા દ્વારસે માર કાઢે, ખુબ રંડિયાં દેખ ખીલાવતાહે;
 નખશિખ બર્યાં તન ધાઈયાંમે, તાન માઈયાં સાથ મીલાવતાહે,
 અહ્માનંદ કે' માનમે ટંટ રહ્યા, ઠાલા કાયકું ઘંટ હીલાવતાહે. ૩૯

કરે એક ચેલી રખે આપ લેલી, તાકી બદગી ખોત બખાનતાહે,
 સદગ્રંથકી રીત ન કાન ધરે, કરે વાદ ખોટા મત તાનતાહે;
 કરે કૂડ કપટ રુ ચોરહુકા, ધન આપને મંદિર આનતાહે, ૪૦
 બ્રહ્માનંદ કે' રામકી ખાત નહિ, મન માઈકી જાતમે માનતાહે.
 માઈ દેખ તેરા ચહુ દેહ ખોટા, તાતે સંતકે કામ લગાવનાંજી,
 સાધુ દ્વાર ખડે ગઈ રામજીકી, ખૂબ માલ તાબ ખવરાવનાંજી;
 ભિન્ન ભાવ ન રાખીયે લેખહુસે, તાકી સીતપ્રસાદીળી પાવનાજી, ૪૧
 બ્રહ્માનંદ કહે કષ્ટ મત્ર કહેગે, એકાંત આસનપે આવનાંજી.
 સખે ઢોર ઠાડે મેરે રામજીકે, લેસ રામજીકી દુધ પાવનેકું,
 સખે ખેતવાડી મેરે રામજીકે, ભાજી શાકળી ભોગ ધરાવનેકું;
 હોય છોકરાછોકરી રામજીકે, એક ટેલવી છાન ઉઠાવનેકું,
 બ્રહ્માનંદ કે' રામકા નામ લેવે, સખે આપને કામ લગાવનેકું. ૪૨

શ્રીસંતકો અંગ.

એસે સત ખરે જગમાંહિ ફીરે, નહિ ચાહત લોભહુરામકુંજી,
 સદા શીલ સંતોષ રહે ઘટ ભીતર, કેદ કીયે ક્રોધ કામકુંજી;
 અરુ જીભહુસે કષુ જૂઠં ન ભાખત, ગાંઠ ન રાખત દામકુંજી,
 બ્રહ્માનંદ કહે સત્ય ખારતાકું, એસે સંત મીલાવત રામકુંજી. ૪૩
 નિષકામ સદા મન રામ રીઝાવન, દામ રુ વામસે દૂરહેજી,
 લવલેશ નહીં જાકે લોભહુકા, નહિ કામ ન ક્રોધ ન કૂરહેજી;
 મન પ્રાન ધંદ્રીનકે મામલેસે, હઠે નાંહિ પીછા એસા શૂરહેજી,
 બ્રહ્માનંદ કહે સત ખારતાકું, એસે સતસે સ્થામ હજૂરહેજી. ૪૪
 તીન તાપકી ઝાલમે નાંહિ તપે, આંટિ છોડતા જીવ અનંતકીજી,
 સદા શીલ સંતોષહી અંગ શોભે, અછી જાનતા ખાત એકાંતકીજી;
 રસખસ રહે નિત્ય રામહુમે, સખે જાનતા ર'સ્ય સિદ્ધાંતકીજી,
 બ્રહ્માનંદ કહે વાર હજાર મે તો, બલિહારી જાઉં એસે સંતકીજી. ૪૫
 ધન્ય ભાગ્ય ખડે જગમાંહિ જાકે, એસે સંતહુસે ઓલખાનહેજી,
 ધન્દ્રિયાંકું લગાય સ્વરૂપહુમે, કીયે કેદહુમે મન પ્રાનહેજી;
 હરિ સાથ રહે લયલીન સદા, કરી પ્રીત પ્રગટ પ્રમાનહેજી,
 બ્રહ્માનંદ કહે દાસ રામહુકે, એસે જગમે સંત સુજાનહેજી. ૪૬
 અવધૂત સદા અલમસ્ત રહે, કહે ખાત સદા કીરતારકીજી,
 કાલ બ્યાલકે દાવસે નાંહી ડરે, છુવે નહિ ન ઝાલ સંસારકીજી;

લયલીન સ્વરૂપમે લક્ષ રહે, તાકુ પક્ષ નહી નીજ પારકીજી, ૪૭
 અદ્વાનંદ કહે જીવ આય મીલે, જેલે ચોટ સદા નિરધારકીજી.
 એસે સંત મીલે કમી કાહુ રહી, સાચિ શિખવે રામકિ રીતકુજી,
 પરાપાર સોઈ પરિઅદ્વા ભમે, ઠહરાતહે જીવકે ચિત્તકુંજી;
 દૃઢ આસન સાધકે ધ્યાન ધરે, કરે ગ્યાન હરિજીકે ગીતકુજી, ૪૮
 અદ્વાનંદ કહે એસે સત મીલે, પ્રભુ સાથ બઢાવત પ્રીતકુજી.
 સાતિ ચારણ ઓડક આસિયુંકી, આખુ છાંય ભયો ખાણુ ગામમેજી,
 તાકે નામ સંભૂદાન તાતહુકે, માત લાલુબાઈ ધર્યો ઠામમેજી;
 લાડુ મેટકે શ્રીરંગ નામ ધર્યો, દોઉ લીન અદ્વાનંદ નામમેજી,
 ચિત્ત ધાર સહજાનંદ શ્યામ છખી, જગ જીત ગયો નીજ ધામમેજી. ૪૯
 આદી ત્રીસમે માયિક જીવહુકી, લખી રીત દેખાવન ત્રાસહેજી,
 પીછે ભેખ લખવન ભડુવાકે, લખ્યે દ્વાદશ વાક્યવિલાસહેજી;
 પીછે આઠમે સતકિ રીત લખી, સોઈ સત્ય પ્રભૂજીકે દાસહેજી,
 અદ્વાનંદ બીચારકે તોલનાંજી, યહુ જૂલના નંગ પચાસ હેજી. ૫૦

શ્રી સ્વામિનારાયણો વિજયતેતરામ્ ॥

શ્રી સહજાનંદ સ્વામિને નમોનમઃ

અથ શ્રી સદ્ગુરુ સ્વામિશ્રીબ્રહ્માનંદ સ્વામિ કૃત

શ્રી સુ મ તિ પ્ર કા શ.

પ્રથમ વિશ્રામ.

દાહા.

શોભાસાગર સુખકરન, હરન ત્રાસ ભવકુંદ;	
શુભદાયક અશરનશરન, શ્રીહરિ સહજાનંદ.	૧
તિનકે ચરન સરોજકું, વદુ વારમવાર;	
દયાધાર મમ ઉર દીયો, વિમલ વિવેક વિચાર.	૨
અક્ષર નામસો ધામમે, રહત શ્રીકૃષ્ણ અનૂપ;	
સો ભયે મૂરતિ ધરમસે, નરનારાયણરૂપ.	૩
ધર્મ ભક્તિસે પુનિ, ભયે શ્રીકૃષ્ણ ક્રિપાલ;	
સોઈ સદા મમ ચિત બસો, હરન જકત જંજલ.	૪
સખકારણ તારણ સકલ, વારણ વિધન વિશાલ;	
મહા ગહન ગતિ મોક્ષકી, દરશાઈ જી દયાલ.	૫
વરણાશ્રમ ઉન્નત ચલત, પ્રૌઢ નિગમ તજ પંથ;	
જગ વ્યાપ્યો કલિ જાનકે, ગુથન કલ્લો સો અથ.	૬
પુરુષોત્તમ પરમાત્મા, અક્ષરપર અવિનાશ;	
મમ ઉર જડતા મેટકે, કીનો સુમતિ પ્રકાશ.	૭
તાતે સુમતિ પ્રકાશ ઇહ, ધરવો અંધકો નામ;	
કુમતિ છેદ કુઠાર હે, સુમતિનકું સુખધામ.	૮
વિમલ અથ વિસ્તાર જૂત, ગહન અરથ ગિરવાંન;	
તાહી સાર કહું સુગમસો, જનહીત ભાષા જાન.	૯
અંથ ગહન મમ અદ્યમતિ, વિશમિત ભયો વિચાર;	
સમજતહિ શસે ટળ્યો, હરિ પ્રતાપ ઉરધાર.	૧૦

છાપય.

જેહી પ્રતાપ બડજોર, અગુન ગુન મહત વિલંબત,
 જેહી પ્રતાપ બડજોર, પંચુ ગિરિ મેરુ ઉલંઘત;
 જેહી પ્રતાપ બડજોર, મૂક ગીરખાન ઉચારે,
 જેહી પ્રતાપ બડજોર, રક શિર છત્રહી ધારે;
 યું સમજ અડગ ભઈ અંતરે, વિમલ વિવેક વિચારકે,
 ઠર જોર અથ આદર કરુ, પ્રભુ પ્રતાપ ઉરધારકે. ૧

વંદુ શ્રીહુરિ ચરણુ, કરણુ સુખ મંગલકારી,
 ધિરજ શિષ્ય ઉર ધરણુ, હરણુ ભય સંકટહારી;
 પ્રગટત જ્ઞાન પ્રકાશ, જાસ દરશન તમ જાવે,
 પ્રબળ મેટ જમ પાસ, વાસ નિજ પાસ વસાવે;
 સખ વિદ્ય નિવારણુ દાસકે, કેવલ નિધિ સુખકંદ જૂ;
 ઇહુ કરણુ ગ્રંથ અગ્યા કરી, શ્રીહુરિ સહજાનંદ જૂ. ૨

દોહા.

કરુ નિબંધન ગ્રંથકો, હુરિ અગ્યા ધરી શિશ;
 આય બસો મમ અંતરે, નરનારાયણુ ઇશ. ૧
 નરનારાયણુ નામ જગ, જપત કપત* જંજાલ;
 કરત કંઠન તપ દેહુ ધરી, જનહીત દીનદયાલ. ૨

છદ તોટક.

દિલધાર દયા જગ દેહુ ધરે, જજકારણુ તાપસ લેખ કરે;
 નરનાથ નરાયણુ સાથ સહી, વ્રતધાર સદા કૃતવાસ મહી. ૧
 મુનિરૂપ અનૂપ સરૂપ મહા, શિર તાપ પ્રખા અરુ શીત સહા;
 ભ્રતખડ અખડ તનુ ધરકે, નર નાર ઉધાર દયા કરકે. ૨
 કર દેત નિજ તપ તાસ ફલ, મન હોત ઉદ્ધોત્ત† જના નમલં;
 ફલ તાસહુતે બલ હોત બુધિ, શુભ જાનત અતર મોક્ષ સુધિ. ૩
 બન લેખ મુનેષ બનં વિચરે, વસન અતિ સ્વેતસુ અગ ધરે;
 મૃગછાલ કમંડલ દંડ લિયે, કરુણા જુત તાપસ રૂપ કિયે. ૪
 કરમે તુલસી જપમાલ રજે, ભવ શેષ સુરેશ દિનેશ ભજે;
 ઉરધં શુભ પુંડર ભાળ કરે, બ્રહ્મચાર વિચાર ઉમંગ ભરે. ૫
 ધ્રમ થાપન નીત તનું ધરહી, ઉપવીત પુનીત અનૂસરહી;
 જરદી તપ જીરણુ જૂટ જટા, છબિ જાન લગે ધન ખીચ છટા. ૬

તપસે કૃષ અગ સુરવેત રજે, રતિનાથ લખી છળિ સોઈ લજે;
 તેહિ ઠોર સખે મુનિ સિદ્ધ રહે, હરિ ગાથ ચરણવિકાય કહે. ૭
 સખ સાવરણિ મુનિ આદિકથા, તપ ત્યાગ અતિ ઉરમે જી દયા;
 મુનિરાજ સમાજ હમેસ મલે, હરિ વાચહુંતે મન તાપ ટલે. ૮
 બદરીફલ અમૃત તુલ્ય બના, મુનિ ખાત હરિ દેત શુધ મના;
 તિન આશ્રમતે દખણાદ દિશિ, હિમવાંનસુતા સલીતા નિકસી. ૯
 ગિરિરાજ ચહું સોઈ આશ્રમકે, રૂપકે દુર્ગાકૃતિ જ્યું દમકે;
 બહુ ઝાડ ઘટા ચહુ ઓર બની, કહિ જાત નહી છળિ તાસ તણી. ૧૦
 તરુ અંબ સુઅંબ કદંબ તણાં, ઘણુગાઠ ઝુકે ફલ ફૂલ ઘણા;
 વડ પિપલ કોઠ ઉદંબરિયં, ગિરમાલ હિ શાલ પુનાગરિયં. ૧૧
 પરિજાતક તીલુસમિ પરિયાં, કરણાં વરણા બહુ રૂપકિયાં;
 અરણ કરણ અલસી અવડી, કુખી દાર સતોલ તરુસમડી(?) ૧૨
 ઝુક આંકલ કાંકલ ઝુલડીયા, બઉંડા મઉંડા થટ બિલડીયાં;
 ગરણી બલગુદીય ગુગલિયાં, મહકે સિર મંજર સમલિયાં. ૧૩
 અજ રાયલ રાયણિયાં અનસી(?), પક પીલવ લુંબરહી પનસી;
 અતિ મિંડલ પાડલ એરડિયાં, ખરજૂર અનેક તહાં ખડીયાં. ૧૪
 કરડા અરડુશ અનેક કડા, હલદાર મદાર વલે હરડા;
 ઝગ ગગટ ડોડિય જોર ઝલી, સરલા તરલા થટ શાલમલી. ૧૫
 સર ઘુખડ ચંપક નેત્ર સહી, નિરગુંડિય ગૂંડિય પાર નહી,
 સુંદર દાર વલોદ્ર તરુ સમટા(?), ગુલખાશ પલાશ સુવાસ ઘટા. ૧૬
 અતિઝાલર સાલર અંબલિયા, ઝુક પિપર ભુપર અંબલિયાં,
 અરઠા અનજીર જખીર અતિ, શુભતાલ તમાલ ફૂલિ શિવતિ. ૧૭
 ગુલછાર અપાર હિ ગુછડીયાં, કણિયાર અનાર જીકે વડિયા;
 લહલુંબ લતા ગહુગુબ લડી, સુભડાલ વિશાલક યોરસડી. ૧૮
 ધવ જાલ જવાલ તહાં ધવડી, વન ખેડઅઘે ડણુ કોઠવડી(?)
 મુરવા બકઆક તરા કમલે, લટલૂર ધતુર વિજૂર લલે. ૧૯
 સરસા અરુ સીસમ થા સરલા, પર્ણાં સજવાસ જહાં પ્રગલાં;
 કમલી કટસાર ધુવાર કહી, રતુ ખાર હી માસ વિકાસ રહી. ૨૦
 રુહડા તરુનખ તણા તરલા, કરઠી મરઠી ત્રમઠી વિકલા;
 ખનજીર સનુર ખડી ખરણિ, અતિ ઝુલત ફૂલરહી અરણિ. ૨૧
 વન ચંપક જોર અસોક બણે, ઘડ થંભ કરભ ... ઘણે; (?)
 ભર ગીમદ જોઠ મજીઠ લલી, નવધાવ ધમાસ વલી નવલી. ૨૨

અજમોદ સુખાં (?) સુધ ઓખડીયાં, વરિયાલિય ભાત્રિય કેવધીયાં;
 ભુવકોલીય નોલિય ભિડરિયાં, તન છાય રહી ધરતી ડરીયાં. ૨૩
 તન ઉછ સુગુછતણા તુરરા, કુલ આડ સુતસ છુટે ફરરા;
 મહકે રસ બેલબુ બેલ મટી, કસકે ફટ કુદ ગુલાબ કટી. ૨૪
 મલિકા થટ બાય બુઈ મતિયાં, લટબેર લતા મલ માલતિયાં,
 ઝુક ચપ અશોક શિખા ઝુકિયાં, કણ ટોલર કેવડ કેતકિયાં ૨૫
 ફૂલવાર સુપારિય બાયફલ, ફલ કેસર નાગરવેલ ફલ;
 અલપુર લવગલતા અછિયા, ચિતરજન સુંદર એલચિયાં. ૨૬
 વિચરે નિરવેર પશુ વનમે, મૃદુ સિતલ રોસ નહિ મનમે;
 સરભા અરુ સિંધ કુરંગ શશા, જીત સાંબર ચિતલ સિંધજસા. ૨૭
 શુભશીલ મહિષ તહાં સુરભિ, કરુણા ડૂંગધાર ફરે કરભી;
 રમમાણુ થકા વનરોજ રતા, સિંધરીત અભીત ધરે સમતા. ૨૮
 વણુથાહ વરાહ તહાં વિચરે, કપિ ઝંપ અકપ કલોલ કરે;
 ગજવેડ અરુ મતગે'ડ ગજે, ભય દૂર મરૂર અનંત ભજે. ૨૯
 તિત પખિય નોખિય જાત તણા, બક કંક કરડ ભિરડ બણા;
 રટ પોપટ વાંણું હરિ રતિયા, મયણા શુભ વેણુ કહે મતીયાં. ૩૦
 રમ ખાતક ચાત્રક સામરડે, જન રજન ખજન જીથ જટે,
 કલહંસ કરે વપરે વકિતે, (?) અતિરગ કલગ તહા અમિતે. ૩૧
 શુક સારસ કોયલ સુગરિયાં, બદકુઝિય કુકટ કાખરીયાં;
 લઘુ તીતર ઇતર લેલડિયા, ટિંગ ટોલર હોલર ઢેલડિયા. ૩૨
 ચક્રવા નિલકંઠ અતિ વિચરે, કરનાટક મોર ટકોર કરે;
 ભર અગ ઉમગ ભમે ભમરા, તર બાધત નાદ કરી તમરા. ૩૩
 ફનસાદી કહે તરુ મિષ્ટ ફલં, તિનખાત વિચાર વધે પ્રબલં,
 તરુ ડાલ રહે રિધસિંધ સબે, તતકાલ જડે જન ચાહ તબે. ૩૪
 વિમલા મુનિસો હરિપાસ વસે, કરન્નેગ સમાધિય દેહ કસે;
 મીલ નેત્ર રહે નિત સાંત મના, જીત ઇદ્રિય યુદ્ધિ જાન જના. ૩૫
 ત્રય થાનહુસેપર વાસ કિયાં, હરિ હોય નિરતર માંહિ હિયાં;
 તજ ઇષણુ છાય જટા તનમે, મજજીત દિશા સમતા મનમે. ૩૬
 સતધાર દયા સુખ દૂ ખસહે, ખમયા અરુ તોષ મૃદૂલ રહે;
 શમ દાસ તપેશરુ ત્યાગ સુધી, બલસુ રહિ તેજરુ સાંમ યુધી. ૩૭
 તત થાનક સુધ વિચાર તણું, પરમાતમ આતમ સુધપણું;
 પશુ પખિય આડ મુનિ પ્રવરા, હરિ તોષણુ કારણુ દેહધરા ૩૮

ડંગ દેવતહિ મન કામ ડરે, કર કોપ રખે મમ છાર કરે;
 વિનતા વ્યવહાર ન આઠ વિધી, સખ થાનક જાનકી હોય સીધી. ૩૯
 સખરીત કરી કહી કુંભ સકે, થિર આયુષ શેષ મહેષ થકે;
 સિધનાયક રાજત સામ સદા, બધ જીવ નહી દિંગ જાત કદા. ૪૦
 ઈહી આશ્રમમે શુભ ઉચ અતિ, વર બદ્રિ વિશાલ સો પુન્યવતી,
 હરિ તોષણ વૃક્ષ તનુ જી ધરિ, ભુવિ અક્ષર આપ મુદા જો કરી. ૪૧
 મહિમા તિનકો કહિ કોન સકે, કવતે અજ શેષ મહેશ થકે;
 હિયમે સમરે સખ સોક હરે, તિનકુ દરશે દુકરિત ટરે. ૪૨
 પરસે મહાપાપ સખે જરહી, ફિરસો ભવમે જન નાં ફિરહી;
 તપકારણ માનસ મોહ ધરી, તલ તાસ નિવાસ જીકીન હરિ. ૪૩
 મુનિ નારદ નિવૃત્તિ પાઈ મુદા, તહાં સેવત હે પદ સ્યામ સદા;
 તું હિ ઉદ્ધવ આપ હરિ પદહી, વર સેવત જીહ જસં વદહી. ૪૪
 દોહા.

નરનારાયણ દેવ પ્રભુ, શ્રી પુરુષોત્તમ આપ;
 સો આશ્રમમે સોહ હિ, કર મુનિ કોટ કલાપ. ૪૫

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિ પ્રકાશે શ્રીનરનારાયણાશ્રમવર્ણનનામ પ્રથમે વિશ્રામ ૧

દ્વિતીય વિશ્રામ.

છાંપય.

એહિ આશ્રમ એકવાર, ખ્યારકર સખ મુનિમન્દા,
 નિરખન ધર્મકુમાર, ધાર મનમે સ્વચ્છદા;
 કર સરીતા મહી સ્નાન, ભાન તન સખહી વિસારી,
 પ્રેમ નેમ ભરપુર, સુર ઉર સાંમ ખુમારી;
 તિર્થ યાત્ર કર મુનિ સખે, જન દુખ હર સાક્ષાત જું;
 કર પાવન ભુવિજન સકલ સો, આયે તાંહાં એહી પ્રાપ્તજું. ૧
 મોર મરિચિ નામ, એાર મુનિ સખે મુધીરા,
 ગૌતમ અત્રિ વશિષ્ઠ, કૃતું પુલસ્ત અંગીરા;
 પુલહ મહામુનિ ગર્ગ, વૌલુક ઠરદવરઆસા,
 કપીલ પ્રચેતા વ્યવન, કય ઉર બ્રહ્મ પ્રકાસા;

સનકાદી દેવલ કરચપ ભૃગુ, જૈગીશવ અરુ સૌભરી,
 પંચશિખા શક્તિ અરુ, બ્રહ્મરૂપતિ ઉત્તથ પારાસર આસુરી. ૨
 વામદેવ વ્રતવીર, મુનિવર વિશ્વામીતા,
 શુક જૈમિનિ વ્યાસ, પૈલ શાકલ્ય પુનિતા;
 મારકંડ મુનિરાજ, કણ્વ લોમશ કાત્યાયન,
 જરતકાર આસ્તિક, શૃંગિ માડવ શાકટાયન;
 શરદ્વાન અગસ્તિ સમીક મુનિ, સુમંત્રુ વિભાંડક ભાશુરિ,
 વાલમિક કણ્વાદ રુ વેદશિર, ભારદ્વાજ વલ્લભ હરિ. ૩
 અષ્ટાવક અનુપ, પાણિનિ વૈશંપાયન,
 અરુણિ હસી વશ્ય, ઉર્વ શૌનક પિપ્પલાયન;
 યાજ્ઞવલ્ક જાબાલ, ગૌરમુખ કક્ષિવાંના,
 પિપ્પલાદ ઉપમન્યુ, કરખ મૈત્રેય સમાના;
 ઈંદ્ર પ્રમદ શંકુ વર્ણાદિ શખ, ઇંદ્રમવાન મેધાતિથી,
 મીલ આયે કવચ અરુણાદિમુનિ, લે નિજ નિજ વિદ્યારથી. ૪
 રૌરવ ક્રુરસુરામ, ઓર કહે અષ્ટિપેણુ,
 નારદ નામ નિકલંક, દન જન સખ સુખ દેણુ;
 ઓર હિ મીલે અનંત, વિમલ મુનિજનકે વૃન્દા,
 તિન મધ્ય રાજે સ્થામ, માનહું ઉડગન વિચ ચદા;
 સનમાન દીધ આસન સુવચ, મર્મ લહ્યો સખ બાતકો,
 મુનિ ઈંદ્ર વૃન્દ આનંદમે, કરત સ્તવન દો બ્રાતકો. ૫

ઋષય ઊચુઃ છંદ ત્રિભંગી.

જય નાથ નિરંજન, ભવદુઃખ લંબન, જન મન રંજન, જગત્રાતા,
 જય કામનિકંદન, વર સુર વંદન, ધર્મ સુનદન, દૌ બ્રાતા;
 જય મહીતલ મડન, બલ બલ ખડન, વિષય વિખડન, વનવાસી,
 જય સાયક સંતન, કાલ નિકૃતન, આદ ન અંત ન, અવિનાશી. ૧
 જય અજર અમાયક, જન સુખદાયક, સખજગ નાયક, સુખકારી,
 જય દીનદયાધર, રૂપ મનોહર, ઇશ અપ્રંપર, અવતારી;
 જય વ્યાપ ઘટોઘટ, વાસ બદ્રિતટ, નામ મુનિરટ, બહુનામી,
 જય તેજ અણુકલ, બોધ મહાબલ, સ્થામ સુકોમલ, જગસ્વામી. ૨
 જય મધ સ્વરૂપ, અકલ અનૂપ, ત્રિભુવન ભૂપં, જગતારં,
 જય કમઠ સકારણ, વિધન નિવારણ, પર્વત ધારણ, વણ પારં;

- જય કોડ* કરાલં, ધીરહ હાલં, દૈત વડાલં, કુત્ત કાલં,
જય નાથ નૃસિંહ, અચલ અભંગં, જીતજી જંગં, જોરાલ. ૩
- જય વામન વેશં, કાજ સુરેશ, બલિ છલ લેશ, અંગ ધરે,
જય પરશુ ધાર, ક્ષાત્રય મારં, સમત્રિવારં, કુત ઠરે;
જય રઘુપતિ રામં, જન સુખ ધામં, પૂરણ કામ, પ્રતિપાલં,
જય હલધર ધિર, ગૌર શરીરં, સગ અહીર, છોગાલં. ૪
- જય કૃષ્ણસુરારિ, કુજવિહારી, ગૌવાંચારી, ગિરિધારી,
જય બુધતનધારક, વિઘનનિવારક, કલિક્ષયકારક, સુખકારી;
જય કલકિ જોરાણું, હસ્ત કૃપાણું, પુરુષ પૂરાણું, મોક્ષ પર,
જય નટવર નાગર, સખ શુભસાગર, વિમલ ઉભગર, જકતવર. ૫
- જય સર્વાધારા, સખસે ન્યારા, અક્ષરપારા, આકારી,
જય દેવ સ્વછંદા, અતિ સુખકંદા, પદ જન વંદા, ચિત ધારી;
જય અક્ષર ધામી, અંતરજામી, અનત અકામી, તેજ અતિ,
જય નાથ અનંતા, ભજત સુસંતા, પ્રબલ અનંતા, જક્ત પતિ. ૬
- જય તપ તન સાજત, રત ચિત રાજત, નિપટ નિવાજત, નર સહીતે,
જય અતુલિત અંગા, ધરત નિર્ભંગા, ડરત અંગા, દર સહીતે;
જય કારણ વેદં, દુરમતિ છેદ, અકલ અભેદં, અનુસરતા,
જય અધિક પ્રતાપી, જન સખ જાપી, મુક્ત કલાપી, સુખ કરતા. ૭
- જય નયન સરોજં, દહણુમનોજં, શિખવત ચોજં, ધ્યાન સદા,
જય થાપણુ નીતિ, હણણુ અનીતિ, જન નીજ પ્રીતિ, અધીક પ્રદા;
જય મુનિ ધરવેશ, ત્યાગ તપેશં, ય્યાન હમેશં, શુરુવાઈ,
જય સહીત સમાજ, ભુવનધિરાજ, દીલજનમાજ, સુખદાઈ. ૮

દોહડા.

- સુન વચન મુનિવ્રન્દકે, ભયે પ્રસંન જગદેવ;
અમૃત દગ તેહી હેરકે, ચું બોલેઉ તતખેવ. ૧
- ઈછુહુમે અહરનિશ, તવ મીલનેકે કાજ;
પ્રાનપ્રિય કર પ્રીત તુમ, આયે હો સખ મીલ આજ. ૨
- અસ જીવકું અભયપ્રદ, હો તુમ સકલ મુનીંદ;
આયે આજ કુંન દિશહુસે, સો કહો અખ સખ વ્રંદ. ૩

હે ભગવાન ભર્તાખડસે હુમ, આયે પ્રાનપ્રવીન;
 *ખિરહત જન તવ દરશકો, અરુ સખ તીર્થ કિન.† ૪
 પુનિ ખોલેઉ પ્રભુ તાહી પ્રાત, સુનો સકલ મુનિવ્રન્દ;
 ભરતખડકિ રીત સખ, કહો ઉર ધર આનંદ. ૫

છંદ પદ્ધરિ.

સુનિબુ સકલ કરુના નિધાન, ભયો ઉદય અવનિપર અતિ તોફાન;
 કલિબલકો આશ્રય લે નિરાટ, ભુવિ અધર્મ કીનો અધિક ઠાટ. ૧
 ગ્રહગ્રહ અરુ તિર્થ સખન માય, કુલ સહીત વ્યાપ ગયોહિ બુ તાય;
 ભયે સમય અવનિયે અતિ કઠોર, તિન દિધ વેદ મરબદ તોર. ૨
 નરનારી સખે નિસંક હોય, વ્યભિચાર ધર્મ રત ભયે સોય;
 ભયે જોગી જતિય આસક્ત લોગ, રત દામ વામ ચિત્ત વધ્યો રોગ ૩
 લટપટ કર જનકુ ધુત લેત, પરણત ત્રિય પૈસા વ્યાજ દેત;
 નૃપ ભયે નીચ નહી દયા લેશ, પરગેહ કરત ત્રિયકાજ પ્રવેશ. ૪
 વૈરાગ જ્ઞાન ઉન્નવલ વિચાર, નહિ શુદ્ધ શીલ કૌ પુરુષનાર;
 ભયે દલ ભક્ત ત્રિયસક્ત પાપ, લે ચલે જક્તકુ નરકમે આપ. ૫
 ધર વેશ હસ ખગ કપટ ધ્યાન, ધન હરણ ઠગણ ત્રિય કથત ગ્યાન;
 પરત્રિય અરુ પરધન ઠગત સોય, કલિમાઈ ફિરત વે શુરુ હોય. ૬
 ધર ભેખ શિશ ધર રખત નાર, તેહી પાપ કષ્ટ દુનિયાં અપાર;
 હોય અદ્ય મેઘ બહુ પરત કાલ, ભયે યજ્ઞ ભંગકારક ભુપાલ. ૭
 ભણુ વેદ સકલમત શાસ્ત્ર ભેવ, દ્રિજ કરતહી ધનકાજ નીચ સેવ;
 પુનિ શક્તિ મગમે કર પ્રવેશ, પલ ખાત સુરા પીખત હમેશ. ૮
 તુમ બંધે જોજો ધર્મ પાજ, અતિ તોર દઈ સો સખહી આજ;
 કહે પંચ મહા જેહી પાપ નામ, વર જાન કરત સોઈ પુરુષ વાંમ. ૯
 તુમ કહ્યો સખનકો સદાચાર, ન રહ્યો તિનમાંહી સો લગાર;
 બહુ કરત ગોત્રમે ગમન વોર, જમપુરકે મગસો ચલત જોર. ૧૦
 તુમ ભર્તાખડકે હોજું નાથ, હરિ તારહું તિનકું પકર હાથ;
 યહ અરજ ગરજ હુમ કીન તોય, કરહો અવ કરનો હોય સોય. ૧૧
 સુનકે સો મુનિકે વચન સ્યામ, ભયે કૃપાબુકત પ્રભુ કૃપાધામ;
 જન રક્ષન મુનિવર જૂત કલાપ, ઇછે ઉર ધરન અવતાર આપ. ૧૨

* ખિરહત (?) અથવા “ખીરહ તજન તવ દરશકો” (?)

† “અરુ સખ તીર્થ કરન” (?)

તેહિ ઔસર લખી ધર્મ શુભ દેવ, આયે મૂર્તિત્રિયજૂત તતખેવ;
 મુનિવર ગયે હરિદરસ જાન, પ્રભુ તાત કીનમન એહી પ્રમાન. ૧૩
 કીને દોહ સુતકે દરશ આય, ઉરમે તખ આનંદ અધીક લાય;
 લખી દોહ મુનિ મડલ ખીચ દેવ, નહિ (?) કિન ચિત તહીં અધિક લેવ. ૧૪
 તખ ઠાડ ભયે લખી તાત માત, સનમાન દીન મીલ જૂગલ બ્રાત;
 પુછેઉ પરસ્પર કુશલ ક્ષેમ, ત્યું કહ્યો પરસ્પર પૂર્ણ પ્રેમ. ૧૫
 દીને શુભ આસન ઋતિ અનૂપ, વિધિ જાન ભુવ મુનિકે જુ ભુપ;
 સુખ ખેઠે જખ હરિકે જુ તાત, કહી સ્યામ સખે મુનિ વદન વાત. ૧૬
 સુનકે શ્રીમુખકી સખહી જાન, તેહી મર્મ ધર્મ સખ ગયે જાન;
 પ્રભુ વાત સુનન ઉર ખ્યાસ પૂર, ધર્માદી ખેઠ હરિ ઢોગ હજુર. ૧૭

દોહા.

ભયો સમાજ એહી ભાત સખ, જ્યું સમાધી જન પાત;
 તાખીચ સોહત શ્રીહરિ, વદત વિમલ મુખ જાત. ૧૮
 ઇતિ શ્રીશ્રદ્ધાનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે મુનિધર્માંગમન અધર્મોપદ્રવનિ
 વેદનનામ દ્વિતીયો વિશ્રામ ॥ ૨ ॥

તૃતીય વિશ્રામ.

પદ ૧ છું-છંદ તોમર.

ધર્મા દિભયે એક તાન, ગયે ભૂલ તનકો જાન;
 હરિ વદત જાત સપ્રીત, સખ સુનતહે દે ચિત્ત. ૧
 સો સમે ઉર ધર આસ, આયે મુનિવર દુર્વાસ;
 ધર્માદિ મુનિ હિ સમેત, હરિકુ લખે જૂત હેત. ૨
 સનમાન સો નહિ પાય, તખ ચિત સંશય લાય;
 ઠાડે સો ધડી પગ રોપ, દીયો શાપ યું કર કોપ. ૩
 દેખોરી ભયો જું અન્યાય, મમ રહ્યો મન મુંઝાય;
 મગ સત્ય પ્રવર્તન કાજ, કુચ્છિત મગ સોઈ જાન. ૪
 રૂપિ સખહી વિદ્યાવાન, જૂ કીને મમ અપમાન;
 પ્રભુતાત સો તજ પ્રીત, રહે ખેઠ અધર્મ રીત. ૫
 તાતે મેં યહ જો સમાજ, કરુ ગર્વ રહીત આજ;
 નહિ કરે સો યું ફેર, વદીહું મેં યામે ન ખેર. ૬

ધરો ભુ મનુજ અવતાર, મમ ઓગના* કરનાર;	
ત્યા મીલહી આસુર પ્રંદ, તિનસે સહો દુ.ખફંદ.	૭
સખકું ઈર્ધ અસ શાપ, ભયે મુન્ય મુનિ દુર્વાસ;	
સુનિ રાવ હુર્જિય અથાહ, દરસત નેનન દાહ.	૮
તખ ઠાડ ભયે સો કાલ, પ્રભુ આદિ ધર્મ કૃપાલ;	
ખિનતિ કરી બહુવાર, ગયો કેપ નાહિ લગાર.	૯
તખ ધર્મદેવ સપ્રીત, મુનિસે વદે ચું સુનીત;	
દુર્વાસ હમ અપમાન, તવ કીન નાહી ન જાન.	૧૦
સખકું જો સહેજ સમાધ, ભઈ નાં રહી તન સાધ;	
હરિ બાતમે ચિત મોર, સનમાન ન ભયો તોર.	૧૧
સો સત્ય લખી મુનિરાજ, મીટવાઉ શાપ નિવાજ;	
વૃષદેવકે સુન બેન, રવ કીન મુનિ રુટ બેન. (૧)	૧૨
મમ ક્રોધ બેગ ન જાત, ચહુ લોકમે જન ગાત;	
જિનકુ મેં દેત શાપ, હાર ન સોઈ મે કદાપ.	૧૩
તુમ પુન્ય છખી હો આપ, તુમ પાસ ચિત નિષ્પાપ;	
ભયોહૈં જૂ લેહું પ્રમાન, હરિકી ઈછા સોઈ જાન.	૧૪
મે કહત હું સત તોય, નહિ શાપ નિષ્ફલ હોય;	
મે અનુગ્રહ કરુ એહ, કહું ધરો માનવ દેહ.	૧૫
ઈહ નામ મૂરતિ ઉદાર, હોવહી તાંહા તવ નાર;	
એ નારાયણ ઋષિરૂપ, સુત હોહિ તોર અનૂપ.	૧૬
જગમે અસુર હે જેહ, ખલ વ્રન્દ પાપીય તેહ;	
ઈનકે જુ ભયસે એહ, તુમકું ઉગારીય લેહ.	૧૭
મમ શાપસે યહ શ્યામ, છોડવાય કે સુખધામ;	
ગતિ દિવ્ય થોરેહિ કાલ, દેહી જું તુમકું દયાલ.	૧૮
સુનિયો ઉદ્ધવ સ્વછંદ, સુનિયો અરુ રુષિવ્રન્દ;	
તુમ ધરો ભુ અવતાર, મમ શાપકો નિરધાર.	૧૯
યહ દેત હું વરદાન, મનમે લેહો સત્ય માંન;	
તવ હોહી હરિકે સંગ, અતિ મિત્રભાવ અલંગ.	૨૦
સુખકો ન જિનમે પાર, સુકરહિ વારમવાર;	
ગતિ મોક્ષકી અતિ ભાર, તોય દેહી ધર્મકુમાર.	૨૧

કહીકે યું મુનિ કૈલાસ, ગયે તા પછી કહું તાસ;	
ધર્મોદી સખ નિળપાપ, ભયો દોષવિન તેહીશાપ.	૨૨
મુનિકું કછુ નહિ કીન, તિસકાર વાર નખિન;	
ધજા શ્રીહરિ કીય સોય, બનોહું ઉર દૃગ જ્યે.	૨૩
તાપછી સોઈ ધર્મદેવ, હરિકું કહ્યો તતખેવ,	
રક્ષા કરોહું અખશ્યામ, અસુરાનસે સુખધામ.	૨૪
બોલે યું તખ નરવીર, તુમ ધર્મ ધારહુ ધીર;	
ભયો શાપ ઇછિત મોર, અવનિ બદ્યો અધર્મ ઘોર.	૨૫
તિનસે દુઃખી સખ સંત, અખ કરણ વાકો અત;	
હરિકૃણ્ણ નામ ધરાય, મો હોહું તવ સુત આય.	૨૬
હનિહું મે અધર્મવન્દ, અતિ દેન સંત આનંદ;	
રક્ષણ તેહી એક તાર, કરીહું મે વારમવાર.	૨૭
ધર્મજ્ઞાન વિતિ* સહિત, વિસ્તારિહું ભક્તિ સપ્રીત;	
મે રહીહું તોસગ નિત, ચિંતા ન કરહું બું ચિત.	૨૮
ઇછિત જહાં જહાં હોય, ધરો દેહ કહું મેં તોય;	
સુધ બર્ન બાન દ્રિખત, ભવ લેહું તહાં બહુ ભાંત.	૨૯

છપય.

જગ કલિ વ્યાપ્યો બાન, કહ્યો તુમકું સોઈ ટારણ;	
લાજ ધર્મ તજિ લોક, ભયે સખ પાપહિ પારણ;	
તાતે કહું સુનાય, ધરો ભુપર અવતારા,	
મેં તવ ગ્રહ તનુ ધર, હર અધરમ ભુભારા;	
પ્રથમ દોઉ હમ ક્ષત્રિય ભયે, ભારત કર પ્રવૃત્તિ ભઈ,	
નરનાર નિવૃત્તિરત રણકી, મોય અભિલાષા રહી ગઈ.	૧
સાધન જીત બ્રહ્મજ્ઞાન, બાહી સદશાસ્ત્ર બખાંને,	
નિવ્રત રહે નરનાર, આપકુ અક્ષર માંને;	
મમ ઉપાસના અચલ, રહત સખકે મનમાંઈ,	
પ્રકૃતિ પુરુષ વિસ્તાર, કહત કૃત કાલ સદાઈ;	
મમ શરણ આયે જો નારીનર, મજ જન સમસખહી કર,	
તુમ સખહીકું સુખ દેનહીત, અચલ ટેક ધર અવતર.	૨

અગણિત મમ અવતાર, પાર કો જન નહી પાવે,
 સારદ નારદ શેષ, મહેશ રુ બ્રહ્મા ગાવે;
 શુક સનકાદીક ચાર, લારગત મમ જસ કહેવે,
 રવિ ચંદ્ર દેવ અનિલ, અવશ્ય અગ્યામોહિ રહેવે;
 કવિ વ્યાસાદીક કહત નીત, મેં પુનિ અંત ન પાતહું,
 અખ સખ તુમહીકું કરણુ સુખ, સો સંક્ષેપ સુનાતહું. ૩

છંદ પદ્ધતી.

જખ લીન ધર્મ જગ હોત જાન, આંત પાપ ઘોર ઉઠત તુકાન;
 મે ભરતખંડ તખ હરત પીર, સુખકરણુ ઢાસ ધારત શરીર. ૧
 ધર પ્રથમ મછ વપુ નામ ધીર, એઢા ઉધાર હત શંખવીર;
 વપુ કમઠ પીઠ ધર ગિરિ વિશાલ, કર જતન રતન લીને સુટાલ. ૨
 હરણુક્ષ હણો વારાહ હોય, જુધ કીધ મહાધર લીધ જોય;
 ઇંટ કોધ વપુ નરસિંહ ધાર, દૈતેશ હિરણ્યકશ્યપુ વિહાર. ૩
 પ્રહલ્લાદ ભકતહીત ધયોં પિંડ, દૈતેશ પ્રબલ વધ દીધ ઢંડ;
 બલિ છલ્યો રૂપ વામન બનાય, ત્રણુભુવન કીધ કુમ તિન તાય. ૪
 ધર ભાર ઉતારણુ ફરસી ધાર, વણુક્ષત્રી કરી એકવીશવાર,
 પુરી અવધ પ્રગટ કરી ઉદ્ધિપાજ, કપી સેન ઉતારીયે સીતકાજ. ૫
 નીચ લક વિભિક્ષણુ કરી કરાર, ધર લાયે સીત રાવણુ પ્રહાર,
 શતકોટી ચરિત્ર જેહી તત્વસાર, જન સુનત હોત ભવ સિધુપાર. ૬
 ભુવ કપ દેખ શિર દુષ્ટભાર, કહીરી બ્રહ્મસદન અતીસે પોકાર,
 સુર સહિત પિતામહ ભુવસમેત, મમપાસ આયે દુ.ખહરન હેત. ૭
 સુર કદ્ધો અવનિ દુઃખ સુણ્યો સોય, પ્રગટયો નરભુત સો દુઃખિત જ્ય,
 નર ભયે કુરુકુલ ગુડકેશ, ભયો મે કૃષ્ણ જહુકુલ નરેશ. ૮
 સમ સુધા ચરિત્ર કીયે બહુત ભાંત, કવિ વ્યાસ કહે સો કરી સિદ્ધાન્ત;
 ભુવભાર હયોં હણુ અસુર સેન, જનપદ ચદ આનંદ દેન. ૯
 કલિમધ્ય ઉર કરુણા સો આન, ગ્રહી યુધ રૂપ કરહું મે ગ્યાન,
 નીજ મત સત્ય કરહું પ્રચંડ, ખલ ઝુડ નિવાસહું પાપ ખંડ. ૧૦
 નીકલંક બનિહું ઠલિઅંત જાત, હય ચડીઉ લેઉં સમસેર હાત,
 હણુ દુષ્ટ કરીહું નિજસત કાજ, રસ રીત કરી હું એક છત્રરાજ. ૧૧
 અવતાર કહે સંક્ષેપ તોય, યહ રીત તાત જાનોહું મોય,
 તુમ પરમ ભાગવત અતિ પ્રવીન, અખ જાવ હોય અગ્યા જહાં કીન. ૧૨

એહિ વિધ હરિઅગ્યા શિર ચઢાય, ગયે સખ નીજ આશ્રમહી માંય;
નરનારાયણ છબી ધાર ઉર, ચિતવત ખંતકર પ્રેમ પૂર. ૧૩
પ્રગટે ભક્તિ અરુ ધર્મદેવ, કહે કોશલ નામસો દેશ ભેવ;
અરુ ઉદ્ધવ ઈછા ધાર આપ, ઢિંગ ધર્મદેવ પ્રગટે સુ ભાપ. ૧૪
અગણિત દેશમહિ મુનિ અપાર, અગ્યા સખ હરિકી ઉરધાર;
ભુવિ અનંત જીવકો કરનકાજ, ભયે મનુભકૃતિ સો સખ સમાજ. ૧૫

હોહો.

ધર્માદીક મુની સખનકું, જન્મહેતુ નહી શાપ;
નારાયણ નર વીરસો, ઇછત ભયે હે આપ. ૧૬

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદમુનિ વિરચિતે સુમતિપ્રકારો ધર્માદિશાપઅનુગ્રહહરિપ્રાહુર્ભાવકારણ-
નિરૂપણનામા તૃતીયો વિશ્રામ. ૩

ચતુર્થ વિશ્રામ.

છંદ પદ્ધરિ.

ધર્માદિ મુનિ ભયે પ્રગટ જાન, ભયે ઉદે અસુર સો દ્રોહી કુવાંન;
આગે ખદ્રિપતિ પ્રગટ હોય, સખહિકુ મારેઉ સોકેસોય. ૧
ધર્માદીકકું દુર્વાસ શાપ, ભયો સો જાનત ભયે અસુર આપ;
અરુ ધર્મહુંસે હરિ જન્મ ધાર, આવેગે ભુપર યું વિચાર. ૨
ઋષી ધર્મ ભક્તિ ઉદ્ધવ અનુપ, તિનકું સોપીડત ખલહિ ભુપ;
ધર્માદી પ્રગટ ભયે પરમસત, જન્મે તિન આગે અરજંત. ૩
કોઉ નરમે ભયે કોઉ ભયે નરેશ, કોઉ ધર રહે ગુરુકે જ્યું વેશ;
સો કપટ આપ ઢકનહિ કાજ, સખ અસુર કરત ભયે અન્ય સમાજ. ૪
રહે કોઉ દીક્ષા વૈષ્ણવીહિ ધાર, કોઉ કોઉ શક્તિ મગ કીન ખ્યાર;
સો કરત મહા કુક્રમ કપૂત, ગીરવત જનકું હરિમગસે પૂત. ૫
એહી સમ જગમે નહી ઓર દુષ્ટ, કર પાપ તનુ નિજ કરત પુષ્ટ;
આઇ એસે ગુરુકે હોત શિશ, પરજા અરુ અવનીકે જી ઇશ. ૬
ગુરુશિષ્ય રુ દાનવ અતહિ ઘોર, ધર્માદીહનન સો કરત જોર;
સદ્ગુણાન્ન નિગમકો મગ પ્રચંડ, સખ ચલત નારીનરતાહી છંડ. ૭
ભુવ સહ ન શકી તિનકો જી ભાર, લગી કંપન સો અતિવાર વાર;
વૃષ્ટિસો મધવા ઠરત ઘોર, ખહુ પરત કાલ જન સખહી જોર. ૮

અસ વિધકો ભુપે ભયો કાલ, ધર્માદીક પ્રગટે તખ દયાલ;
 અખ સો પ્રસંગ મે કહુ અનુપ, સંક્ષેપ કરીકે સુખહિ રૂપ. ૯
 શુભ કોશલ દેશહુંકે મોઝાર, રકુહટ નામ પુરહિ ઉદાર;
 સરયુકે ઉત્તર તીર સોય, જિનમે એક ખસત હે વિપ્ર જ્યે. ૧૦
 જેહિ નામ ખાલશર્મા સુજન, વીધી અંસ અનુપમ મૃદુલ ખાન;
 સરવરીયા શાતિ સુખદ જત, સાવરણી ગોત્ર તેહી સખ કહંત. ૧૧
 શાખાસુ કોથમી બેદ સાંમ, પાંડે સું અડક ત્રય પ્રવર નામ;
 ભાગ્યવતી સો દ્વિજહુંકિ નાર, તિનસે ભયે વૃષ સો તેહી કુમાર. ૧૨
 અખ કહુ ભક્તિકો જન્મ ઠામ, સંક્ષેપ કરી જેહી સુભગ નામ;
 સો કોશલ દેશમે સુખદરૂપ, એક આમ છપૈયા છબિ અનુપ. ૧૩
 ખસે વિપ્ર તામે શુભ ગુનહી ધામ, જેહી કાલુ તિવારી કહંત નામ;
 શુભ નારી ભવાની કહંત તાસ, દંપતી સો કહે હરિકે જુ દાસ. ૧૪
 ભયે શ્રીભક્તિ તેહી સુતા આય, દોનુકે કહા કહુમે ભાગ્ય ગાય;
 તવ જન મન પ્રપુલીત ભયે અપાર, ભયો જ્ય જ્ય રવ ભુવી વાર વાર. ૧૫
 ટેરાય ભુવન નિજ વિપ્રવંદ, એસે જુ કૃષ્ણશર્મા સ્વછંદ;
 વિધિવત સખહી તેહિ કમ કરાય, ધરેઉ શુભ ખાલા નામ તાય. ૧૬
 સો સદા ખઠેઉ જીમિ કલા ચદ, હોહિ જિનકે સુત હરિ મુનિદ;
 શહિ નિજ કન્યા અનુરૂપ ટેવ, દિલ સુદ્ધ જુદ્ધ નર ધર્મ દેવ. ૧૭
 નિજ અહુ ટેરાય સોસહીત તાત, બહુલાયે સાથ સુંદર ખરાત;
 નિજ તનયા ભક્તિ નામ જાય, શ્રી ધર્મદેવકું દર્ધ પ્રણાય.* ૧૮
 તેહી ઔસર દ્વિજકુ દીધ દાન, દિયે ખાન પાન અરુ અધિક માન;
 છબી સુંદર સખ ગુનકે જુ ધામ, નિજ જામાતુ વૃષદેવ નામ. ૧૯
 રખેઉ વાકુ નિજકે જું ગેહ, તેહી તાતહુંકિ અગ્યા સુલેહ;
 રહે સસુર સદનમહી ધર્મદેવ, સદલાવ કરત હરિકે જુ સેવ. ૨૦
 દિલ સુધ સો ભક્તિધર્મ દોય, પાલત અહસ્થાશ્રમ ધર્મ સોય;
 ભક્તિકો પતિવ્રત લખિ અડોલ, તેહી નામ પ્રેમવતી કહંત તોલ. ૨૧
 લખિ ધર્મમાંહી વૃષદેવ ધીય, કહે ધર્મ નામ સખ પુરુષ ત્રીય;
 નિજ ધર્મનિષ્ઠ સો દોઉ ઉદાર, હરિકૃષ્ણ જાહિ હોવહી કુમાર. ૨૨
 કહે ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય જેહ, કહે કૃષ્ણ ભક્તિ તેહી જુક્ત તેહ;
 અરુ તાપછિ મુનિકો શાપ પાય, અર્વાનપર સખ ઋષિવંદ આય. ૨૩

છંદતોમર.

તબ ભક્તિ ધર્મકુ એક, ભયો પુત્ર જ્ઞાન વિવેક;	
જેહી નામ રામપ્રતાપ, કહે શેષ જાહી સો આપ.	૧
કૃષ્ણ ભક્તિ સુત સહિત, છપિયામે રહે સપ્રિત;	
ત્યાં અસુર સબધિ પીર, ભયે પ્રાપ્ત સોઇ શરીર.	૨
તબ કિન ગ્રહકો ત્યાગ, ભયે તીર્થમે અનુરાગ;	
પુનિ તાંહાં સો દુઃખ પાય, ફિર પ્રાગમે જબ આય.	૩
તાંહાં સ્વામી રામાનંદ, તિનકું મીલે સુખકંદ;	
કછુ વાહી દે ઉપદેશ, ટાળ્યો તનિકમેહી કલેશ.	૪
પુનિ કીન હનુમંત સેવ, રિઝેઉ સોઇ તતખેવ;	
અચ્ચા સો તેહી ઉરધાર, ગયે વ્રન્દાવન મોઝાર.	૫
મરીચ્યાદિ મુનિકેવ્રંદ, સુખરૂપ જન સ્વછંદ;	
તાંહાં ભક્તિધર્મ રૂ સોય, મિલે પરસ્પર મુઠ હોય.	૬
દિયો દુઃખ આસુર જેહ, કિયો સખે નિજકો તેહ;	
તિનકું જો દારન કાજ, રતિસેં જપે મહારાજ.	૭
તિનપે સો દીનદયાલ, રિઝેઉ પ્રભુ પ્રતિપાલ;	
દીયો દર્શ શ્રીધનસાંમ, લખી લજત કોટી કામ.	૮
અતિપીત પટ સો અંગ, નવ કંજ નેન સુરંગ;	
ધર્મોદી લખી સુખધામ, વિનતિ કરી કર ભામ.	૯
રિઝેઉ તબ ભગવાન, નિજ દાસ સો સખ જાન;	
અમી નેનસે લખિ આપ, તિનકે હરે સખ તાપ.	૧૦
સુખ મદ હરિ મુસકાય, ઉર પૂરન હીત લાય;	
દિને સો તેહી વરદાન, યું બદે સોઇ મુઠ આન.	૧૧
હે ભક્તિ વૃષ મુનિવ્રદ, અતિ હો મન આનંદ;	
મોસેં માગોઉ વર જેહ, તતકાલ કર મે તેહ.	૧૨
તબ ધર્મ હરખિત હોય, હરિસે વદે અસ સોય;	
પ્રભુ આજ તુમકું પેખ, લિનિ મેં ઘરિ ધન લેખ.	૧૩
સખ અર્જકો યહ અંત, સુનિ લેઉ શ્રીભગવત;	
હમકું અસુર દુઃખ ભાર, તારો સો સખ કિરતાર.	૧૪
બોલેઉ હરિ તબ બેન, નિજ દાસકું સુખદેન;	
અહો ધર્મ મર્મ સુજાન, અબનાં રખો ડર આંન.	૧૫

અધકાર અસુર અંત, કરું મેં અળે કર ખંત;
 તુમકું સો મોર પ્રમાન, દેવત દુઃખ અવાંન. ૧૬
 સખ ખૈર લેવન કાજ, મહા કુર કર્ત સમાજ;
 ભરપુર અધ ભુભાર, તાકો મેં હરુ અહુકાર. ૧૭
 તુમકુ બદ્રિવન ત્યાંહ, ભયો શાપ તિનકે માંહ;
 આયો મેં સોઈ નિરધાર, અખ લેહુ ભૂ અવતાર. ૧૮
 હરિકૃષ્ણ ગ્રહીકે નામ, સખ હણું અસુર કાંમ;
 સુત હોઉ તવ સાક્ષાત, ક્ષિતિ વિચ અતિ વિખ્યાત ૧૯
 બિનશસ્ત્ર આસુર પ્રદ, મારુ પે સગ મુનિ ઇંદ;
 દુર્વાસ મુનિકો શાપ, હરી કરીહું ધર્મ સ્થાપ ૨૦
 કે વચન યું ભગવાન, ભયે તુર્ત અતરધ્યાન,
 મન ધર્મ મુનિ હરખાય, ગયે આપ આશ્રમમાંય. ૨૧
 અતિ ધર્મભક્તિ ઉદાર, આયે આસુ સો નિજ દ્વાર;
 સ્વજનાદિ શાંતિ નિહાર, મિલે તાહિ પુરન ખ્યાર. ૨૨
 પ્રભુ કો અતિ પરતાપ, પ્રષદેવ ગ્રહ સ્યો વ્યાપ;
 સખ શત્રુ જૈસેહિ મીત, તિનકે ભયે સુભ રિત. ૨૩
 અથ સર્વ જગઆધાર, કરુનાનિધિ કિરતાર;
 ઠઈ જીવ તારન કાજ, તનું ધારહિ મહારાજ. ૨૪

દોહા.

નરનારાયણ દેવસો, જગપતિ જીગલ સ્વરૂપ;
 એક છબિ બનિ ધર્મ ઉર, આયે ઉ આપ અનુપ. ૧
 નિજ મન હરિ આવેશ સો, દેખિકે વૃષ દેવ;
 ગર્ભ ધર્યો શુભ તાપછિ, ભક્તિ વીધે તતખેવ. ૨

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે ધર્મભક્તિજન્માદિઉત્સવકથનનામા
 ચતુર્થો વિશ્રામ ૪

પંચમ વિશ્રામ

છંદ ઉધોર.

ધરિ હરિ ઉર ભક્તિ અનુપ, રાજત અતુલ જનસુખરૂપ;
 વિરમય પાત લખિ નરનાર, ઠહે પેહિ ઉર આય કિરતાર. ૧

ત્રિય અભવતિ દેખેઉં ઓર, ચેહિસમ ના લખિ કઉ ઠોર;
નિજ તનુ તેજ તિમિર હરંત, સોહો દેવહુતી દેવકીવંત. ૨
ઔસે સકલ જન અનુમાન, કર કર કરત બદન બખાંન;
ચહુ વિધ ભયે જખ દશ માસ, પ્રગટેઉ તખે હરિ સઉદ્ધાસ. ૩
કોટિક ચહ સમ તનુ કાંત, સુરજન દેખ હોવત શાંત;
જખ ઘટીકા સો દશ ગંધ રેન, દિયો તખ દર્શ જનસુખદેન. ૪
સવત અઢાર શાકત્રિહો જેહ, નૌમિ ચેત શુદ્ધ તિથિ તેહ;
રવિ ઉતારાન રૂતુઉ બસંત, શુભ શશિવાર કહત મહત. ૫
ભુવિ હરિદાસ નર અરુ નાર, ઉત્સવ ભયે તાહી અપાર;
તેહીવિધ અમર લોકઉમાંચ, ઉત્સવ ભયો રયો મુદ્દ છાય. ૬

છરપય.

જન્મત હરિ જયકાર, ભયો ત્રિલોકિમાંધ,
ઓમ ઘટાવે માન, રહે થટ વહત વધાર્ધ;
બ્રહ્મ ધંશ સુરરાજ, પુષ્પ વૃષ્ટિ ઝડ લાવે,
સારહ નારહ શેષ, સિદ્ધ ચારણ ઉલસાવે;
કોઇ વાચત નાચત જ્યાંન કરી, બાજત બાબ ગગંનમે,
સુખકરણ હરણુદ.ખ જકતકો, પ્રગટે પ્રભુ શુભ લગનમે. ૧

દોહા.

પ્રગટેઉ મહારાજ જખ, ભયો હરખ ત્રેલોક;
દામવામરત લેખ જગ, તેહી ઉર વાધ્યેઉ શોક. ૧

છંદ મોતીદામ.

કરે અતિ મગલ ઓત્સવ કીધ, દ્વિજં શુભ દાન બહુ વિધિ દીધ;
દશેદિશ હોય રહ્યો જયકાર, પુરંત્રય ઓત્સવ ઓધઅપાર. ૧
સખે મિલ સંત સો દેત આશિશ, બદે અજબેદ નચે અતિધંશ;
ગુનીજન ગાત સખે મુદ્દ હોય, કુલેસિધ ચારણ ગાંધ્રવ સોય. ૨
વનં શુભ નંદનકે કુલ લાય, કિયે ઝર તાહિ સચિપતિ આય;
કુલે વ્રષદેવ પ્રભુ મુખ પેખ, રહે સખ કુલ લખિ પરમેખ. ૩
ભયે સરિતા સર નિરમલ નીર, ભય મન નિર્મલ સંત સુધીર;
ઉડુગણ સોત ઉડુરાજ સોય, સોહ્યો નભમે અતિ નિરમલ હોય. ૪
કુલે નરનાર હરીકું નિહાર, કરે જયકાર સો વારહીવાર;
બજે દેવ હુદુભિ તાહીકે સંગ, ગજે ભુવકે પ્રભુવાદી ઉમંગ. ૫
છડેદીન જન્મહુસે સો કવ્યાદ, આયે બાલચહ જો કહે કોટરાદ;
કિયો હરિકુ હનને મહાકુર, દેખિ દગ તાહી ભગાયેઉ દૂર. ૬

કરે હરિ બાલલિલા બહુ ભાંત, કેતે અજ શેષ શંભુ સકુચાત;
 ભયે સો ત્રિમાસહુકે ભવમડ, તમે એક આયે મુનિ મારઠંડ. ૭
 ભુવી તિનકું જોતસિ ધ્રમ જાનં, મહાતિનકો જી કિયો સનમાન;
 વહે વાહીસે ધ્રમ યું મુદ્દ હોય, કહો મમ પુત્રઉકે નામ જોય. ૮
 તમે બહુવિધ કરે વિધિવેદ, ભલા શુભ જાનન અક્ષર ભેદ;
 દિનં શુભ વાર ઘડિ શુભ દેખ, લહે અતિ ઉત્તમ અક્ષર લેખ. ૯
 વિચક્ષણુ લેખ લખે ગ્રહઆમ, ધરે હરિ આદી નિકે ચહુ નામ;
 પાયે પ્રભુ અષ્ટવ્રશે ઉપવીત, પઢે તાતસે વેદશાસ્ત્ર પુનીત. ૧૦
 ભયે વરખ અગ્યાહુકે ભગવાન, દિયો માતતાતહુકુ નિજજ્ઞાન;
 મુનિશાપહુસે છોડયે સો દોઉ, રખે પાત્ત નિજ લખે જ્યું ન કોઉ. ૧૧
 અનત ઉધારણુ અંતર લાય, નિજ ગ્રહ જાન દિયો છટકાય;
 મિષ નહાવનકો જૂં મહાપ્રભુ લેહ, ચલે સો કુટંબી ન જાનેઉ તેહ. ૧૨
 મહા મન તુછ વિષે સુખ મેલ, કરે અટન ભુવી સાંમ અકેલ;
 ગ્રહે પ્રભુ ત્યાગ અથાગહી ઉર, સરયું ઉતરે શ્રીહરિ જલપુર. ૧૩
 વનં પર્વતાદીક ઘાટી અનેક, તાલસરિતાદી ઉદલલે હરેક;
 કિયો પુલહાશ્રમમે તપ ભાર, અરુ મહાયોગ સધ્યો જગધાર. ૧૪
 છંદ પદ્ધરિ.

ભુવિ માંહી પ્રસિદ્ધ જો તિર્થ નામ, ધર પ્રેમ ગયે તાંહાં સુખહીધામ;
 તાંહાં તાંહાં અધર્મસે જન છોડાય, કિને નિજ શરનાગત સો તાય. ૧
 રહે અસુર તીર્થમે અઘહીકાર, કિયે નાશ તાહીહું મોહ પમાર;
 જાહાં જાહાં ગયેજ આધારઆપ, કિનો ધ્રમકો તાંહા તાંહા સ્થાપ. ૨
 બહુ તિર્થ કર કર વર્ણીવેશ, આયે શ્રીહરિ સો સોરઠ દેશ;
 ગિરિ રેવત દીગસી લોજ આમ, તાંહા મિલે મુનિનકુ સુખદ સાંમ. ૩
 મુકતાનદાદી મુનિ નિજહિ માંન, કછું દીન રહે તેહી સગ તપનિધાન;
 પછે શ્રીહરિ સો મુનિ સમેત, રામાનંદ સ્વામી મુનિ સહેત. ૪
 ગયે પિપલ આમ સો નામ જાય, તિનમે નરસૈ દ્વિજ ધામ ગાય;
 તાંહાં શ્રીઉદ્ધવ શ્રીહરિ સોય, મિલ પરસ્પર રહે મગન હોય. ૫
 હરિકે જન્માદીક ઠાંમ જેહ, તપ ત્યાગ ગ્રહાદીક યોગ તેહ,
 એહી આદીક સમાનંદ સપ્રીત, પુછત ભયે પ્રભુકુ મનુજ રીત. ૬
 બદ્રીપતિ તાપછિ કર વિચાર, સદશાસ્ત્રઉકિ સખ રીત ધાર;
 ભયે શિષ્ય તાહુકે સુખદ સાંમ, પાયે શ્રીનારાયણ સુભગ નામ. ૭
 હજો શ્રીસહજાનંદ દીન, અતિ રીજો ઉદ્ધવ મન પ્રવીન;
 ભુવિ ફિરેઉ પરસ્પર ગુરુ ભાવ, ધરકે ઉરમાંહિ અતિ ઉછાવ. ૮

દોહા.

રામાનંદ મુનિકુ મિલે, શ્રી હરિકૃષ્ણ સુખન;
સો છબિ દેખન આતહે, સુર સખ ચઢી વેમાન. ૬

ધતિ શ્રીચ્છાનાનંદ મુનિ વિરચિતે સુમતિપ્રકાશે હરિજન્માદિચરિત્રેરામાનન્દવામીસમા-
ગમવર્ણનનામા પચમો વિશ્રામ પ

૫૪ વિશ્રામ.

છંદ ત્રોટક.

વરષા રતુ કાલ રસાલ બણે, ગહકે મલ દાદુર મોર ઘણે;
શિતમદ સુગંધ સમિર વહે, લખિકે પશુપક્ષિય સુખ લહે. ૧
ઢિંગ રૈવત ટુંક ઝુકે ઘહરા, પુલ્કાડ સુવાસ છુટે કુંહરા,
થટ લુંબ રહે ફલકુલ થર, નરલા સરલા ચર્હુ ઓર તર ૨
અતિ તુંગ ઉતંગ સુશૃંગ અટા, ગહ ગુબિય લુબિય મેઘઘટા;
સુર દેખત આય વિમાન ચઢે, પરિપુરણ ચિત સુગીત પઢે. ૩
સિંધ ચારણ ગાવત તેણુ સમે, ગુણુ ગાત જસા હરિ ચીત ગમે;
ભવ આદીક અગ ઉમંગ ભરે, કર માડવ તાંડવ નૃત્ય કરે ૪
અતિ કોમલ સુંદર સાંમ શુભે, લખ લાવન કોટિક કામ લુભે;
નખ શોણ ઉતંગ મયુખ કરે, હુતભુક રવિ શશિ તેજ હરે. ૫
અતિ સુંદર શોભિત અગલિયા, મનરંજ સુઘાટ સુકોમલીયાં,
મૃદુલ પદલાલ સરોજ છબી, ફૂત ચિંતન હોત ન મોહ કબી. ૬
જવ સ્વરિત અર અઠકોણુ પવી, ફલ જખુ ધ્વજા ઉર્ધ્વરેખઠવિ;
પદમં સૃષ્ટિ દક્ષિણુ સાંમ પદે, રસરૂપ ખિરાજત ભકત રુદે. ૭
ગઉપાદ ધનુષ અરુ ગગન, જન ચિંતત નાશ સબે વિધન,
કલશ ત્રયકોણુ રૂ મીન કહે, અર્ધચંદ હરિ પદ વાંમ રહે. ૮
ગુલપુ સુભ ગોલ કછુ ઉનત, ઠમનીયં જનાં દિલ વાસ ફૂત,
મૃદુ પીનય ઢીચણુરૂપ મહા, કવિ એકણુ જિહ્વ વખાણુ ઠહા ૯
શુભ થભ ઉરુ તરુ રંભજસા, ધરે સ્વેત પટ વરણિ મદસા;
શુભ નાભિય ગોલ ગભીર શુચી, ત્રિવલીભુત હુંદ બઢાત રુચિ. ૧૦
અતિ સુષ્પ સદા શ્રિય વત્સ ઉરં, દ્વિજ ભાસ પ્રકાસ જહાં અધુર;
ભયહાર નવીન અભનુભુજ, ભુત અંગુલીયે મણિનયું કરજ. ૧૧

કષ લંબિત અગુલિકા રુચિરા, કંઠિણુ જુગપાણિ સ્વભાવ કરા;
 હતુ દેખત દાસ હુંલાસ હીય, ધવલો દરસાંન શિરો ધરિયં. ૧૨
 રદ્ધિનિ અભિન સભાસ રહે, કલિ કુદ અનાર સુટારકહે;
 વિમલં કલપૂર શશીવદન, જનપ્રદ ચક્રેર દશિ સદનં. ૧૩
 નસતુંગ સુચગ અણી નમણી, તિલકુલ કિધુ સદીપમણિ,
 રુચ હાસ વિલાસ અભાસહુતે, કમનિય ઉજાસ કપોલ કૃતે. ૧૪
 સમ સુક્ષમ કાનન જોર છબી, કૃત ચિતન હોત ન તાપ કબી;
 દૃગ કોણુ સુષોણુ સરોજદલ, પરિપુર દયા રુચિર ચપલ. ૧૫
 બુકુટી કુટીલા રસરૂપ ભરી, મુનિ ચિતત જોગ સમાધિ કરી;
 હરિ ભાલ વિશાલ મનેહરીયં, તિલકં ઉર્ધ્વપુર બીચકીયં. ૧૬
 મૃદુ સૂક્ષ્મ ચિકાણુ રુહિ કુટિલા, અતિશામ સુકેશશિખા છુટિલા,
 રુચિરં સખ અગ બઢાત રતિ, જિન ચિતત બેઠ એકાંત જતિ. ૧૭
 અતિ કાંતિ અલોકિક રૂપકરે, જગતારણુ કારણુ દેહ ધરે;
 પ્રભુ દીધ રજા તવ શિસ નયે, હરિ ગોપતમે લખી દેવ ગયે. ૧૮
 સખ દેશહુતે મિલ સંતસખે, તન ધાર હરિ ઢિગ આય તખે;
 કરુણા કર નૌતમ વેશ કિયા, નિજ સંતનકું દીલ રીઝ દીયા. ૧૯
 તણુકિધ પરાભવ કામ તણે, અવતાર જણાવણુહિ અપણે;
 નિજ આશ્રમકી યહુ રીત હરી, કલીકે મધ આવિર ભાવ કરી. ૨૦
 જડભર્ત વ્રતી મુનિધાર ફરે, કલિમે જડ જીવ ઉધાર કરે;
 બ્રતખડતણિ પુનવંત અલા, કિરતાર ફરે નર દેહ કલા. ૨૧
 ભર ભક્તિ ધરોધર છાય રહી, જડ જીવ અનેકહી મોક્ષ લહી;
 હરિ નારદ વાચ સુસાચ ધરે, કલીગ્યાન વિરાગ જવાંન કરે. ૨૨
 કરી સામ્રથ જોત ચારત્ર કિયે, સુરરાજ શિવાદીન મેદલિયે;
 કૃત કીધ અલોકિક ગ્યાન કહી, મનુજકૃતિ પાવન કીધ મહી. ૨૩

દોહા.

શ્રીઉદ્ધવ સો તાપછિ, તનું તજકે તતકાલ;
 ગયે બદ્રિકાશ્રમ વિષે, જન દુઃખ હરન દયાલ. ૨૪
 તખ શ્રી સહજાનન્દ પ્રભુ, પ્રસર્યો અધિક પ્રતાપ,
 ફિરેઉ સામ સખ દેશમે, લે મુનિ સગ કલાપ. ૨૫

છાંપય.

પ્રોક્ષ ચરિત્ર પ્રભુ જોહ, સુગમ ઠહતે અરુ સુનતે,
 પ્રગટ સાંમકે ચરીત્ર, કઠીન સમજતે રુભજનતે:

ગ્યાંન ધારણા ધ્યાન, બહુત સામ્રથ દરશાઈ,
મુઠ જીવ ઉનમત, મત ગ્રહ માંનત નાંઈ;
તોઉ રોષ કિધ નહી જકતપર, ઝટ કરુણા ઉર ધારકે,
તખ બરત પચ નિજ વારતા, પ્રગટ કરી વિસ્તારકે. ૧

વર્ણેકર સંક્ષેપ, હરિ અવતારણ રીતિ,
ધર્મ ભક્તિ જન્મ, કહ્યો કર પુરણ પ્રીતિ;
શ્રીઉદ્ધવ ધર દેહ, મિલે હરિકુ સો ગાયે,
સખ મુનિ વરકે વ્રંદ, પ્રેમ ધર પ્રભુ ઢિંગ આયે;
સો માને મહારાજ નિજ, કાજ સો સખજન કરનકુ,
મોક્ષ રિત તેહી દ્વાર મહત, પ્રગટાઈ જન તરનકુ. ૨

વરતમાન વિધિ પંચ, કહેહે જેહી પ્રકાર,
બહી ગ્રહિ નરનાર, હોહિ ભવજલકે પારા;
પરમ અચલ વ્રત પંચ, સખ મુનિ નિજતન ધારે,
સોવિચરે જેહી ભાંત, જકત બીજ ઉખારે;
કિયો અધર્મ ઉછેદસો, સખહી કહું વિસ્તારકે,
મોક્ષ ભાગી જગમે મનુષ્ય સખ, સુનત સોઈ શ્રેય ધારકે. ૩

દોહો.

શ્રીહરિ અગ્યા દેહ ધર, મુક્ત કિરેઉ જગમાય;
સોજ્યું પહીચ્યાંને પરે, દેઉ સો સકલ સુનાય. ૧

ઇતિ શ્રીઅક્ષાનંદ મુનિ વિરચિતે સુમતિપ્રકાશે હરિશોભાકથનનામા પષ્ટો વિશ્રામ. ૬

સસમ વિશ્રામ.

—મમમમ—

છંદ ભુજંગી.

સુંણો સુખકારી કહું વાત સારી, મનુબકતીધાર રાજે મુરારી;
મહા તેજ પીડે પ્રચડે પ્રતાપે, ધિરુ દાસ વાસં નિજં પાસ થાપે. ૧
જગ તારણું વીચરે દીન બાણી, પ્રથીનાથ બાણે નહી મુઠ પ્રાણી;
કૃપાનાથ આપેજ સાનંદકારી, ધરભાર ઉતારવા દેહ ધારી. ૨
કરે કેદ વેરી જગું કામ કોધં, જલાબોલ (?) ભેરાંણુ ઉડંડ ભેધ;
બ્રતા ભુમ બાણે નહી મંદભાગી, રહી ઘેર માયા ત્રિયા દેહ રાગી. ૩

ભજે યોર દેવં ગયા વાટ ભૂલ, અદેખો ન દેખે જ્યુંહિ સુર ઉલં; ૪
 પુરા ભાગવંતા ભુવિ સોજ પ્રાણિ, આયેકે હરિકુ નમે ભાવ આંણિ.
 નિજ મત્તકે વ્રત સખે તજકે, રહે શ્રીહરિકે પદ સો રજકે; ૫
 કરહી ગુણાતીત સો નાથ ગાથ, સુને ભાગવતા જનં સ્યામ સાથ.
 કૃપાધાર રાજે કલા જોર કાંતી, સહી દેખતે હોત આતત શાંતિ; ૬
 બદ્રિકાશ્રમે જો હતી રાત બાંધી, કલીકે સમે આગ સાક્ષાત સાંધી.
 લખે કા નહી ચિહ્ન ધારે અલક્ષ, પ્રતિપાલ સતાં દ્રઢ કીધ પક્ષ, ૭
 સખે અગ ચગી રહી છાય શોભા, લખે રૂપ ભાગે મદં કામ લોભા.
 તન ધાર આયે સખે સત ત્યાગી, રતા શ્રીહરિસે મતા ધ્યાન રાગી, ૮
 ઠહું લક્ષણ તાહિ કલ્યાનકારી, ભરે ભાવહુંકે કલા ગ્યાન ભારી.
 હરિ કીધ અગ્યા ધરે શીશ લીધી, કલિમધ્ય પુરાતન રીત કીધી; ૯
 અલક્ષં ધરે ચિહ્ન ચિતે અરોગી, જગતાર દ્વાતા અસાધાર ભોગી.
 વ્રતં પંચધારી મહાશૂરવીરા, ધૃતીવંત આતંત શોભત ધીરા; ૧૦
 સુંણા પંચહિ જંતકે નામ સારે, દ્રઢ ધીર અંગ મુનિરાજ ધારે.

દોહો.

નિલોંભિ નિસ્કામ પુનિ, નિસ્પર્ધી નિરધાર;
 નિસ્પ્રેહી નિર્માનતા, મુનિવર કરત વિચાર.

છંદભુજંગી.

તજે દોષરૂપી સખે વાત ત્યાગી, ભજે દેવ નારાયણું મોક્ષ ભાગી;
 નિલોંભી પરસ્ત્રીક્રિયા ઘુતહી મઘ પાનં, હતે જીવ સૂના જ્યુંહી માંસખાનં. ૧
 વ્રત કનકાદી ધાતું તણો યો ખળનો, જરૂ પચ થાને કલું વાસ બાંનો;
 કરે પ્રિત સેવ કલું થાંન કોષ, હિયે તાસહુંકે કલીવાસ હોષ. ૨
 અવિદ્યા અઘવાંસ બાંણિ અનીતી, રૂડી સતહૂકી કરી સુધ રીતી;
 અવિદ્યા તજે જો હરી પાસ આવે, જરા મૃત્યું બાકો મહારોગ ભવે. ૩
 કલીવાસ જેતે સખે દૂર કીને, લખે સાંમ ધામ અભેથાંન લીને;
 હરિ વાક્યવાસી નરંનાર જેતે, તરિ હો ગયે પાર સસાર તે તે. ૪
 હરિ વાક્ય ત્યાગે કહું ઠોર ભવે, પડે કંઠ માયા ગલે દુઃખ પાવે;
 મુનિ કાજ તેહી કરે વાક્ય વાસા, અસાર લખે ત્યાગ સંસાર આસા. ૫
 કલિકાલમે સત્યકી રીત કીધી, લખે નેક જીવે મહામોક્ષ લીધી;
 અખે લોભ સો સ્વર્ગ મૃત્યું પાતાલા, સખેકું કિયે બહુ ભાંતિ બેહાલા. ૬

સુર અસુરં નાગ માનુષવાકુ, મરાવે મહોમાંહિ હું લોલતાકુ;
તેહી જીતકી રીત નીકી કરી કે, કહું ચિતમે શ્રી હરિકુ ધરીકે. ૭
દોહો.

ચઉદ લોક કે બિચમે, ફિરત લોલકિ ફેજ,
તાહી ત્યાગકિ રિત કહું, અતિ બકો જગચોજ ૧

છંદ પદ્ધરિ.

સખ સુન હું લોલકિ ત્યજણુ રીત, કરહે સંત સગમે પ્રથમ પ્રિત;
પ્રભુ વિના પદાર્થ ચોર જેહ, દુઃખદાયક મન વચ સમજ દેહ. ૧
એહી રિત સતકે વચન હોય, સુખદાયક જાનત સરવ સોય;
હરિ મહીમા અતુલિત અપાર, સુનહે જયું સત સુખ વારવાર. ૨
સુખધામ એક હરિકો સ્વરૂપ, સખ ચોર તજે લખ કષ્ટ કુપ;
તખ તજહી લોલ નર ચોર નાર, રહે લગન મગન હરિપદ સભાર. ૩
કેધ મુઠ જન્મ સુખ સાચ જાન, કરહે જું લોલ અતિ સુખદ માન;
રવિ ફિરણુ જયુંહિ મૃગજાણુ નીર, ન લહત જલ પાવત અધિક પીર. ૪
એહી રિત મંદ ઉર જકત આસ, પચ મરત ફિરત નહી જીતત પ્યાસ;
તાતે જીવ જાંને અજર પાસ, તજ લોલ કરે હરિચરણ વાસ. ૫
જેહિ રિત કૂપ તૃણ હરિત છાત, મૃગ પશુ મુઠ તેહિ ચહત ખાત;
સોધ ઘાસ વદન નિજ લહત નાંધ, મર પ્રાણુ ગમે પર કૂપમાંધ. ૬
તેહિ રિત જીવ સુખ વિષે લાગ, નર દેહ જોત અતિમંદ લાગ;
નહી વિષય લોગ નહી મિલત શ્યામ, ભવ કૂપ પરત હોય જમ ગુલ્યામ. ૭
જેહી કાજ લોલ અતર અપાર, સો દેહ પલકમે હોત છાર;
નહી ભજત હરિ તન વિષય કાજ, સો કહીયત પડિત મુઠરાજ. ૮
હોય વિષે સકત નિજ કરત હાંન, સો કહીયત નર કીટહિ સમાન;
શમદમ જીત આતમગ્યાન વાન, સો તજત લોલકું દુઃખદ જાંન. ૯
સુનહું અનરથ ધનબિચ સોય, જેહી રિત પ્રગટ કરી કહું જોય;
હિંસા અરુ ચોરી અનૃત કામ, અવિશ્વાસ દંભપદ ગરવ ઠામ. ૧૦
પરત્રિય અરુ દ્યુત હિ મદપાન, અસુયા અરુ વ્યસન હી ક્રોધ થાન;
મહા પુરુષ વેદ કહાવે પુરાન, અનરથકુ પકરત અરથ જાન. ૧૧
દુઃખરૂપ વસ્તુ સુખરૂપ કીન, વ્રતિ મુઠ મંદ જાનત પ્રવીન;
કંચન સખ અનરથ થાન જાન, કલિ લિયો પરીક્ષિત પાસ દાન. ૧૨
જખ દીયો પરીક્ષિત હેમ તાસ, તેહી મધ્ય કલિ કીનો નિવાસ;
એહી કારણુ ધન અનરથ અતત, સખ ધાતુ અગ તન તજત સંત. ૧૩

હેમ રજત રુ પીતર તખ કાંસ, સીસા અરુ લોહા જસત કાંસ;
 મણિ હીરા મુકતાફલ પ્રવાલ, હરિજન સખ જન હિ કાળ જાળ. ૧૪
 તજ લોભ સ્યામ ભજહે અખડ, નહી સત્ય લખે બ્રહ્માંડ પીડ;
 જેહી દીને ઉપજત ધન નિદાન, તેહી પાત્ર વસ્ત્ર પશુ ધન સમાન. ૧૫
 સખ વસ્તુ ત્યાગ વિચરે સો સત, જગ ઓર સર્વ માયીક જંત;
 જેહી વસ્ત્ર ધાતુ જો લગ્યો હોય, તેહી નિકટ ન રાખત સત કોય. ૧૬
 સખ જીવનપર કરુણા અતત, પ્રભુ ચરણ પ્રીત સોઈ પુજ્ય સંત;
 ઝોલી એક દોઉ કોપીન ધાર, રખે બહીરવાસ દોઉ મુનિ ઉદાર. ૧૭
 અરુ એક પીછોરિ રખત અંગ, ઉર્ણા જીર્ણા અરુ નવ ઉતંગ;
 ટોપી શિર શિરકો પટ ચોખંડ, પટ રખત સો એહિ આદીક પીડ. ૧૮
 શુભ કાષ્ટ તુંખિ જલ પાત્ર કીન, અન પાત્ર તુંખિ અરુ કાષ્ટ લીન,
 અનછાંને જલ નહી કરત પાન, એહી રિત કિસ્ત મુનિ વે પ્રમાંન. ૧૯
 દ્રગ દેખ મુનિ ભુવિ ધરત પાવ, દિલ દયા જીવ કરહે બચાવ;
 પરમારથકે હીત પિડ જાસ, ટારન જન ભવ જમહુકી ત્રાસ. ૨૦

છપ્પય.

જો હોય લેખક સત, લોહ ચક્ર કાતર ધારે,
 ઓર ધાતુકો સંગ, સખે વિધિ કરકે ટારે;
 કંથા સીવન કાજ, સુઈ એક રાખત સાથે,
 ઓર પદારથ સર્વ, કબુ નહી પર્સત હાથે;
 ધનસે જો પટાદિક રખત અધિક, તીતને દિન વ્રત સો કરે,
 અનજાને રાખત ત્યાગિજન, દોષ ન તાકે ઉપરે. ૧

દોહા.

પુસ્તક બ્રહ્મ વિચારકે, રખન રખત વૈરાગ;
 ઓર વસ્તુ દેહાદી સખ, તન મન વચ કરી ત્યાગ. ૧
 સખ વિધિ તોડે જઠતસે, પ્રભુપદ જોડે પ્રીત;
 કહી એહી વિધિ સંક્ષેપ કર, લોભ તજનકિ રીત. ૨
 નર નારાયણ ધ્યાન રત, તાહી કરત નહી જોભ;
 તેહિ બિન ઇહ ત્રૈલોક્યમે, લાર ન છોડત લોભ. ૩

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિવિરચિતે સુમતિપ્રકાશે નિર્લોભવર્તમાનકથનનામા સપ્તમે વિશ્રામ ૭

અષ્ટમ વિશ્રામ.

છંદ સંજ્ઞતા.

હરિચર્ય ઉરમે ધારકે, કહું વાત એક વિચાર કે;
જગ કામ કઠોર હે, પુર તિનમે બડ જોર હે. નિષ્કામ ૧
સો હોત આવિર જાહિ કે, તન નાશ લગ્યા તાહી કે; વ્રત.
નહીં જોત ગોત અગોતકું, ગલિ જાત છોત અછોતકું. ૨
કલિ કામ જય જેહી રિતસે, વદીહુંમે પુરણ પ્રીતસે;
મુનિ જીત કાંમ અરિમાનકું, ધિર પામહી હરિથાનકું. ૩
કર એક વાર હિ ભોજનં, તરુવાસ ભુમહી આસનં;
ઇસ રિત રહે જન જાહીકું, વનમાંય મારે તાહીકું. ૪
ઇહ કામ વેરીય જીવકો, દુઃખસ્વપ ચોર દઇવ કો;
વિહરત કોટિક વામસે, નહી હોત પુરણ કામસે. ૫
વ્રથ રોગી અધ બધિરકું, ધનહીન કાયર વીરકું;
કુલહીન દુર્બલ દીનહે, સખ કામ કિંકર કીનહે. ૬
કેત રીત કૌનહી અતજી, તજે કામ જો વિધિ સંતજી;
જગ સર્વ હારત કામસે, જન ત્યાગહે અભિરામસે. ૭
તજ કામ પ્રભુપદ પ્રીતકું, સખહી કહું અખ રીતકું;
મુનિ જીત રીત મનોજકું, સખ સો બતાવહું ચોજકું. ૮

છંદ ઉધાર.

સખ જગ દુઃખદ અજય અનગ, પ્રભુપદ ભજત તજત પ્રસગ;
ત્રિયતન દેખ નર લલચાત, નરતન દેખ ત્રીય ભરમાત. ૧
તાતે પુરુષ નારી શરીર, જાનત નરક સમ દૌ ધીર;
નારી મોહપ્રદ દુઃખકુપ, જાનત મુઠ તેહી સુખસ્વપ. ૨
જોષિત નાગણી સમ જાન, જાકે ડંશ નિકસત પ્રાન,
એહી વિધિ નાર લખ નરદેહ, સખ તજ કરત હરિપદ નેહ. ૩
માયા ધાર નરકો વેશ, ત્રીયદીલ કિન આય પરવેશ;
નારી વેશ માયા ધાર, લીને પુરુષ સખ જગ માર. ૪
તાતે નારિ નર હરિભક્ત, સખ તજ રહત હરિ આસક્ત;
નર ત્રિય પરસ્પર લોભાય, હરિજન સોહ બધ કહાય. ૫
શ્લેશમ હાડ કંકે દુર્ગધ, જાનત મુઠ તેહી મુખ ચંદ;
ગિહર માંસ રત જલ એન, મુખ કમલ સમ કહે નેન. ૬

હાડ રુ માંસ મલ જલ ગેહ, મુરખ કનક ખંભ કહે દેહ;
 તેહીપર કહત હમ કવિરાજ, ચાલે નરક સહીત સમાજ. ૭
 જે પરહારરત નિરભાગ, ત્યાગી કરત તેહી સગ ત્યાગ;
 ત્રીય સ્નાનાદી કૃત તેહિ કાવ, તહાં મુનિ કળુ ધરત ન પાવ. ૮
 જો ત્રીય કાષ્ઠહુકી હોય, ત્યાગિ પદ ન પર્સત કોય;
 ત્રિયકો ત્યાગ અષ્ટ પ્રકાર, રાખત સત ચિત વિચાર. ૯
 ઇંદ્રિય ગ્રામ આત બળવાન, હરત વિવેક ધીરજ ધ્યાન;
 પલટત મુકતહુકો અંગ, તાતે તજત બુધ ત્રિય સંગ. ૧૦
 ત્રિયકો ગુહ્ય જાન શરીર, તેહી દિશ કરત નહી દ્રગ ધીર;
 દેખત સૌભરિજ્યું હોય, જાનત પ્રગટ જગ સખ કોય. ૧૧
 કામ રુ ક્રોધ લોભહી ત્રીન, પથા નરક કહત પ્રવિન;
 તેહિ મગ ચલત જો નરનાર, હોવત નરકકો અધિકાર. ૧૨
 જાનત બ્રહ્મ અરુ પરબ્રહ્મ, સમજત શુભ સુક્ષ્મ,
 કરત કુસંગ અરુ મન સંગ, ઇંદ્રિય ભોગ પોષત અંગ. ૧૩
 સો ખર શ્વાંન શ્વપચ સમાન, તેહિ મુખ ગ્યાન સુનતે હાન;
 એહિ વિધિ કહ્યો વિપ્ર વસિષ્ઠ, ઇંદ્રિય ભોગ બંકે ઇષ્ટ. ૧૪
 તાકે સગ લાગત પાપ, એસે કહ્યો હરિ મુખ આપ;
 જખ લગ વસત ત્રિય મનમાય, સાધન સર્વ નિષ્ફલ તાય. ૧૫
 વિદ્યા કહા કહા તપ ત્યાગ, શમદમ કહા તીરથ રાગ;
 બહુ વિધિ કહા ભોખ બનાય, પુજા કહા મુનિમત લાય. ૧૬
 કહા ગુરુસેવ ગહવર વાસ, જખ લગ ત્રિયા સુખ મન આસ;
 જોખન પુર ત્રીય સુખ ત્યાગ, સોઈ જગ સત ધન બડ ભાગ. ૧૭
 ત્યુંહિ ત્રિય તજત પુરુષ પ્રસંગ, સો જગ પુન્ય જેહી વિધિ ગંગ;
 રાખત ત્યાગ અષ્ટ પ્રકાર, ત્યાગી સોઈ ધન નરનાર. ૧૮

છાપ્ય.

શ્રવણ મનન ગુન કથન, ત્રિયા કો કળુ ન હોવે,
 પર્સ વેણુ એકાંત, વિવસ હોય ત્રીયા ન જોવે;
 નહી હાસિ તન સગ, નારી કો વસ્ત્ર ન પર્સે,
 તેહી થલ કરે ન વાસ, ત્રિયાજહાં ચિત્રહિ દરસે;
 ચલતે હરત પંચહિ સદા, રહે દૂર ડર નારસે;
 કળુ સત સગ નહી પરહરત, કરત પ્રિત કિરતારસે. ૧

પ્રથમ કહે ઉપાય, તાહી કર જીતત જ્ઞાની,
કામ હહત મુનિરાજ, જીવ નિજ શત્રુ જાનિ;
કૌ કામી યું કહે, વ્રત નિષ્કામ પ્રથારે,
ઓરનકી ઠહા ખાત, શંભુ બ્રહ્માદીક હારે;
યું કહત મુઠ પામર અસ, ભટક ચ્યાર ખાંણમે,
નિષ્કામ વ્રત હરિ ભક્ત કો, લિખ્યો વેદ પુરાનમે. ૨
શિવ બ્રહ્મા સમરથ, સૃષ્ટ કે ઇશ કહાવે,
જગ કરતા જગ હરત, સદા નિકલંક રહાવે;
તાકિ સમતા કરત, પાપરત પામર પ્રાનિ,
કહાં ગરુડ કહાં મસક, એક સમ કહત અચ્ચાનિ;
ભવ બ્રહ્મા કામ પરવસ ભયે, બિનકારણ ચિતનાંનીયે,
બિન સમગ્ર મુઠ કહહી વચન, જો ગુદરવ* સમ જાનિયે. ૩
દોહો.

મેથુન અષ્ટ પ્રકાર તજ, જન પુહુચે હરિધામ;
પ્રભુ ન ભજત ત્રીય કામ રત, તિનકા ઠોર ન ઠામ. ૪

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનઃ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે કામજ્યોપાયવર્ણનનામા અષ્ટમો વિશ્રામ. ૮

નવમ વિશ્રામ.

છંદ પદ્ધરિ.

દુઃખ ઠામ કામ જય કહે બખાન, વિધિ અષ્ટત્યાગ રાખત સુજન;
અનજન હોત પરસાદી આય, કહું દોષ નિવારણ રિત તાય. ૧
સખ ત્યાગી જનકું સુખદ સોય, રહે લું તાપપર હરિ પ્રસંન હોય;
આરુઠ જોગજો મુહામુર્તિ, શ્રીનાથચીત ચરણારવિદ. ૨
નિજ દેહ ભાવ નહી હોત જાહી, અઘ નિવર્ત નહી કદ્યો તાહી;
સંમૃતિ તેહી હોવત નિજ શરીર, તેહી દોષ નિવારણ કહત ધીર. ૩
જિતનો કલંક વ્રત તેહી સમાન, કરત ભજન સહીત દારત સુજન;
વૈરાગવાન હરિ ભક્ત હોય, બ્રહ્મચર્ય શુદ્ધ વ્રત રખત સોય. ૪
બ્રહ્મચર્ય ધરત બ્રહ્મરૂપ જાન, ત્રીય સંગ હોત પામર સમાન;
સ્વેપિડ હોત નિષ્કામ સંત, જોષીત જશ જો મુખ કરી કહુંત. ૫

શુદ્ધ લાષણ્ય પ્રેક્ષણ્ય મનન કેલ, મિલનો મનધર એકમેલ, (૧)
 ઈન સમ માઈ ને એક હોય, અપવાસ એક કરી પાપ ધોય. ૬
 અહો રાત્ર એક અપવાસ માંન, ગાવત હરિશુણ્ય ઉર ધરત ધ્યાન;
 પશુ પક્ષિય મૈથુન સકત હોત, મુનિ મનખસ હોય કણુ ન ભેત. ૭
 ત્રિય પૈરણ્ય પટ પરસત નાંઈ, નહિ દરશે ચિત્રહી ત્રિયા તાંઈ;
 નહી નારિ નેનસે નેન ભેર, દેખે ન કણુ નહી બદત ઓર. ૮
 મનમાંહી ત્રીયાકો મલિન ઘાટ, કણુ હોન ન દેવે રહે સોચાટ;
 હરિકી જી કથા જગ સર્વ સાર, ન કહે ત્રીયકું મુનિવર ઉચાર. ૯
 એહી આદી કહે તિનહીકે માંઈ, અનબને કબ હું ભુલ આઈ;
 તખ એક અપોષણ્ય કરત સોય, શ્રીહરિકે પદમહી ચિત પ્રોય. ૧૦
 નિષ્કામશુદ્ધિ શુભ શાસ્ત્ર નામ, ધર્મામૃત સુંદર ધર્મ ધામ;
 કહી તિનમે રીતિ સુખદ શ્યામ, રહેવે ત્યું ત્યાગી પુરુષ વામ. ૧૧
 કબહું ત્યાગી ને નર કહાત, કરહી નિજ કરસે રેત પાત;
 સો કરત અપોષણ્ય દીવસ ચાર, એક તાર કરી રહે અઘનિવાર. ૧૨
 અષ્ટમ ને મૈથુન અંગસંગ, હોય રેતપાત ત્રીય કે પ્રસંગ;
 ધારણા પારણા વ્રત જેહ, કરે અષ્ટ લગિ ત્યાગીસો તેહ. ૧૩
 સાતુસો પિખત લવણ્ય વિન, હીયમે હરિ અગ્યા સુભગચિન;
 સખ રિત કહું સમઝાય સોય, ત્યું કરત ત્યાગી મન મગન હોય. ૧૪
 વ્રતહુંકે દીન જલ માત્ર પીત, પારણા દિવસકિ કહું રીત;
 સકતુ સુંદર જલમાઈ ઘેર, પિખત નહી તો કઉ રિત ઓર. ૧૫
 ધર્મશાસ્ત્રમાંહી કલીયુગ પ્રમાન, વિધિ કહ્યો અઘ ટારનકુ સુબાન,
 સો કરત હરિ અગ્યાહી સોત, ધર હામ આપકો પાપ ધોત. ૧૬
 એહી કરન સોઈ ને સમ્રથ નાંય, તખ ઓર કહ્યો તાકો ઉપાય;
 આવત પારના દીવસ સોય, દોઉ અન લવણ્ય જીત પાત સોય. ૧૭
 એહિ કરત અશક્ત ત્યાગિ કોય, સો કરત માસ નવ વ્રત ભેય,
 અરુ માસ ખટ વા માસ તીન, કરહી વ્રત ત્યાગી સો પ્રવીન. ૧૮
 ઐસે નહી તો કહું રીત આંન, જન ત્યાગી કરહિસો સુબાન;
 બત્રા બદરીકાશ્રમકિ જેહ, તનસે કરી હોવત શુદ્ધ તેહ. ૧૯
 નહી તો આંદ્રાયણ્ય વર્ત નામ, કરહી પાતકહર ધાર હામ;
 મૈથુન નર પશુ સગ કણુ કરત, વ્રત તપ્ત કમ્પ્સો સોજન ચરત. ૨૦
 સ્વે પ્રેમે હોય ત્રિય અંગ સગ, ઉપવાસ એક તે હોય ઉતંગ,
 ત્રિય દે વસ્તુ છાની સો લેત, ઉપવાસ ત્યાગી તખ એક કરેત. ૨૧

દેવાલય અરુ ગુરુ ઢિંગ અબ્બન, સંચાર હોત વાયુ અપાન,
 મુસલહિ સ્નાન કૃત વસ્ત્રસોત, તિન પાપ નિવારણ તખ્તી હોત. ૨૨
 પ્રથ બાલ બુવા ત્રીય સખહી બન, નહી દેખત રાધા શ્રીસમાન;
 સો કહીત હરીકે પ્રગટ ચોર, કુંછિત ગતિ પાવત દુઃખ કઠોર. ૨૩
 ભિક્ષા રુ સભા વીન દીવસ રાત, ત્યાગી ગ્રહીકે ગૃહ નાહી ભત,
 ભહા ત્રિયા ક્રિયાકો હોત થાન, ત્યાગી નહી ભવત તાંહાં સુબન. ૨૪
 ત્રિય માત્રહુકો ભે ગુહ્ય અગ, દેખિ ન કરે નિજ રીત ભગ,
 ગુન ઓગુન ત્રિયકે નાહિ ગાત, તેહિ વચન કબું નહી સુનન ચાત ૨૫
 શુભ શીલ જેહિ થલ રહે સંત, સંસર્ગ ત્રિયા વરજિત અત્યત;
 લોપણુ જલ કજ અન છાસ દેન, આવે ન ત્રિયા નહી સુનહી બેન. ૨૬
 સંધ્યાહી સમે નિજ દરશ કાજ, નહી હોન દેત ત્રિયકો સમાજ;
 નહી દીપક ઝાડુ કરત નાર, ઠાઠી નહી રહવે આય દ્વાર. ૨૭
 કૌ રોગઅસ્ત ભે સંત હોય, ટેખન પન નહી ત્રિય આતકોય;
 એ આદીક બહુ વિધિ કૃત કહાત, કૌ રીત ન ભીતર નારી આત. ૨૮

દોહા.

ભિક્ષા માગન ભત જખે, લે ઝોરિ કરમાય;
 તહા દેત અન આય ત્રિય, લેત હરિ ઉર લાય. ૧

છંદ ઉધોર.

એહી વિધિ વર્ત રખત શરીર, દૃઢ મન ભજત હરી પદ ધીર;
 ભે વિધિ કરત એકહુ ખડ, દેવત તાહિ શિર હરિ દંડ. ૧
 એકહી ભુલ શિર વ્રત એક, સો મુનિ કરત ધાર સુટેક;
 સાચે હેત ગ્રહ વ્રત સાર, અહોનિશ કરત નામ ઉચાર. ૨
 નરનારાયણ કૃષ્ણ ગોવિંદ, શ્રીહરિકૃષ્ણ સહબનનંદ;
 શ્રીનીલકંઠ સુર મુનિ ઇંદ, શ્રીનારાયણ માધો મુકુંદ. ૩
 એહિ વિધિ લેત નામ અખંડ, છુટત પાપ તાપ પ્રચંડ;
 એહી દૃઢ રીત રહે સો સત, અસુત્રય ચોર જક્ત અનંત (?). ૪

દોહા.

પ્રાયશ્ચિતકિ રીત સો, દૈ સક્ષેપ સુનાય;
 અખ રસ જયકિ રીતકુ, કર્હુ હરિપદ ઉરલાય. ૧

હતિ શ્રીઅક્ષાનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે પ્રાયશ્ચિત્તનિરૂપણનામા નવમે વિશ્રામ. ॥ ૬ ॥

દશમો વિશ્રામ.

છંદ નિષ્પાલ.

નિઃસ્વાદ
વૃત્ત.

સંતસુખકાર કર પ્યાર મુનિ કિંજલ્યે,
 ધીય નિરધાર કૃત તેહી વિધિ કિંજલ્યે;
 જીત રસ રીત અબ ખાત કહુ મર્મકી,
 ધારી ચિતમાંધ શુભ છબિ સુત ધર્મકી. ૧
 અંગ ઉનમાદપ્રદ સ્વાદ ચિત આનકે,
 ત્યાગ રસ ભાગ ખડ સંત અરી જાનકે;
 સ્વાદ કર ખાત રસ હોત બહી પિંડમે,
 ત્યાગ પથ મોક્ષ ચિત જાત ખલ ઝુંડમે. ૨
 ધ્યાન અરુ ધ્યાન સખ સાન વિસરાયકે,
 જોર કર ડારહી કુપ વિષ જાયકે;
 કાજ તિન રાજ મુનિ જીમ નિજ સાધકિ,
 વ્યાધિ વિષ વેલ ત્રીય ખેલ નહી વાધકિ. ૩
 તાન હરિ ધ્યાન રત જાન રસ ત્યાગકે,
 ભાવ રસ સ્વાદ તજ સત ખડ ભાગકે;
 શ્યામ સખ જામ જપ સ્વાદ જિય વારકિ,
 ધીર મુનિ માધુકર વ્રત ઉર ધારહી. ૪
 દેહ નિરવાહ વૃત્તિ દોય કરી સંતકે,
 ભાવ જીત ચિત હિય રૂપ ભગવંત કે;
 જેહિ સમ આય અન પ્રાપ્ત જખ જેવહો,
 તેહી સમય ધ્યાન જૂત પાત મુનિ તેવહો. (૧) ૫

છપય.

મધુકર વ્રતિ મન સમુજ, રખે તન સંત સોહાગિ,
 કળુ કાહું કીચીત, રખે નહી અંતર ત્યાગી;
 રસનાકે બસ હોય, સોય સંગ્રહ નહી ઠરહી,
 શ્રીહરિ ધર્મકુમાર, સદા અંતર સો ધરહી;
 સુખ ત્યાગ દેહ હરિ નેહ દ્રઢ, ધ્યાન અચલ ઉર ધીર હે,
 નહી દેહ કાજ સંગ્રહ કરે, સો જગ કુલ ક્રકિર હે. ૧

છંદ પદ્ધરિ.

જિતનો અંન હોય નિરવાહ દેહ, તિતનો અહુ અહુ અટ ભય લેહ;
 અહુ પુષ્પ ગંધ ષટપદા લહંત, તેહી રીત અચલ વ્રત રખત સંત. ૧
 અહુ સ્વાદ કાજ રસ ચીત લાય, એક અહી સતાપત નહિ ભય;
 નિજ વ્રતી ચીત અંતર સ્વછદ, કરે ભજન પ્રગટ હરિ કાટ ફદ. ૨
 જો હોવત રસના વસ અબન, ગતિ મિન ખોત તતકાલ પ્રાંન;
 અતિ જીભ ધરિ બલવંત કહાય, કરે શોભ અધિક રસ અધિક પ્રાય ૩
 જિતિ જિન રસના સર્વજિત, અણુજીત રસન હોવત ક્ષજિત,
 શિષ્નોદર ત્રસી કરત ભય, તિનકે જૂ સગ દુઃખ અવસ હોય. ૪
 ચલ અધ લાર જો મુઠ અંધ, પડ કપ મરે હોય દુક કંધ;
 સિધ જીવત ઈંદ્રિય પ્રાણસોત, રસના વસ હોય ભવ ભ્રમત ખોત. ૫
 અહુ અહુસે કયા અન લાય, પિષ્ટાદિ પવિત્રહી ભય ભય;
 અહુ શુચિ પાક મુનિ તેહી બનાત, પ્રભુકું જિમાય સો પુનિત પાત. ૬
 અથવા અહી જન કોહિ નિજહી ગેહ, કરે પાક જિમાવત કર સનેહ;
 તાહાં ભત ચારસે અધિક સત, બાહાં પાક વિપ્ર અરુ નિજ કરત. ૭
 સંસર્ગ ત્રિયકો સખ નિવાર, મુનિ જીમત હરિ પદ ચિત ધાર;
 પ્રભુકો અધરામૃત જલ મિલાત, અનશુષી અતીત સખહી સો ગાત.* ૮
 અમૃત સમ જાનત સત તેહ, બિન સ્વાદ જિમત કાજ રખન દેહ;
 તેહી કાલ અભ્યાગત આત કોય, અંન દેવ દયા કરી પ્રસંન હોય. ૯
 સમ આત્મ છુધિ કરી કરત સેવ, જ્યું કિન પુરાતન નૃપ રંતિદેવ;
 પ્રતિ ગ્રાસ નામ હરિકો ઉચાર, નિજ પ્રાન સતોષહી રસ વિસાર. ૧૦
 તા પર દોહ ઘટીકા કરત ધ્યાન, દિન પ્રતિ એહી વિધિ રહે જન સુબન;
 રસ મિષ્ટ ગરિષ્ઠ સ્વાદ સાર, તેહી કહત મુનિ સાત્વીક અહાર ૧૧
 કટુ તીક્ષ્ણ ખાટા ખાર જાન, અર્ત ઉજી લુખ રાજસ પ્રમાન,
 રસ બરજ જીઠ ગત જામ હોય, દુર્ગધિક તામસ કહત સોય. ૧૨
 પ્રભુ અચ્ચાસે મુનિ અંન પાય, તામે અધરામૃત જલ મિલાય;
 જિમત અન એહિ વિધિ રસન જીત, સો કહત મુનિ અંન ત્રિશુષ્ણાતીત. ૧૩
 હરિ વચન વિના વ્રત રહત ધાર, તુલ્ય વૃક્ષ જન્મ ભવત બગાર;
 ખાવત રસ ભિન ભિન કરત ભેગ, લગ ત્રિવિધ કર્મ નહી મિટત રોગ. ૧૪
 અવસાન ત્રિવિધિ ગતી લહત થાન, નિસ્કામ વર્તકિ હોત હાન;
 તન કાજ સુગધિક તજત તેલ. કલ પુગી પાન ભવંત્રિ એલ ૧૫

* ત્રિશુષ્ણાતીત-નિર્જીલ

ચંદન અરુ પુષ્પહિ ગનહી છાર, એહી વિધિ રસ ઇદ્રિયકે નીવાર;
કેફાદીક કબહું કરત નાહી, રત ઇશ વચન મત્ત ધ્યાન માંહી. ૧૬
હોય અનન્ય ભક્ત કૃત ચરણ વાસ, નિરપ્રેહ રહત સખતે નિરાસ;
અલમસ્ત રહે ઉર ધ્યાન એક, તન ત્યાગ અચલ નહી તજત ટેક. ૧૭

દોહા.

જખલગ રસના વસ નહી, તખ લગ હટે ન કામ;
રસના વસ કરી હરિ રટે, સો પોહોચે પ્રભુ ધામ. ૧
તૃષ્ણા આશા કામ તજ, સ્વાદ રહીત સો સંત;
એર ભેખ સસારમેં, ભટકત ઉદર ભરંત. ૨

ઇતિ શ્રીઅહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે રસાસક્તિજન્યનામા દશમે વિશ્રામ ॥૧૦॥

એકાદશે વિશ્રામ.

—મમમ—

છંદ મનહુંસ.

નિરપ્રેહી
વૃત્ત.

સુષ્ટિયો સખે હરિદાસ ધરિકે દ્રમતી(?),*
નરવીર શ્યામ શરીર પદ કરકે નતી,
કહું રીત નિરપ્રેહ હોન સત સુબનકી,
તજ પિંડ આસ અત્યત અંતર ધાનકી. ૧
વિધિ હોય ભીતર બાચ્ય નિરપ્રેહ સતહે,
રટ એક ટેક વિવેક ધાર રહંત હે,
તજ જક્ત હોય વિરક્ત ભુપર વીચરે,
સખ ત્યાગકે ઉનમત ભોગિય અતરે. ૨
સમજત સત સુબન સુંદર રીતકુ,
પ્રભુ બાન આન પ્રમાન છોડત પ્રીતકુ;
જડ દેહ ખેહ સમાન માર્ધક ધારકે,
નિજ આતમા કર નેહ જક્ત વીસારકે. ૩
ક્ષણભગ અંગ વિચાર નિરપ્રેહ હોય કે,
વિચરત સંત મહત કાપટ ખોયકે;
મનધાર મોહનરૂપ શોભિત સુંદર,
ગણગાન અંતર ધ્યાન તાહી નિરંતરં. ૪

નહી માન ત્રતીય લેશ દેહ અધ્યાસકી,
અલમસ્ત મનકું કસ્ત હરિમેં આસકી;
નહી લેશ માઈક ઘાટ અંતર માનકો,
ભરપુર શોભિત ધ્યાન સો ભગવાનકો. ૫
હરિ એક સાર અસાર માઈક લેખકે,
દિલ દેહ છાર વિચાર સાદૃસ દેખકે;
સખ કાલકે વશ દેખ પિંડ બ્રહ્મડ હે,
સુવિચાર સંત સુખન આદર છડકે. ૬

દોહડા.

ફકર મેલ નિસ્પ્રેહ ફિરત, તન મન દઢ ધર ટેક;
જેહો વિધિ નિસ્પ્રેહી ભયે, આગે ભુપ અનેક. ૧

છપથ.

અલરક પ્રિયમત આપ, ભરત રીભુ ભીખહી જેસે,
ચિત્રકેતુ પ્રહલાદ, મરત શિખી ગય બલી એસે;
રતિદેવ રઘુ સગર, અંગ ભીખમક હરિચદ્રા,
પાંડુપુત્ર ખટવાંગ, પ્રથુ માંધાત નૃપેન્દ્રા;
અંબરિષ રોલ ગાધી જનક, શતધનુ બહિષદ કયે,
ધક્ષવાકુ દ્વિલિપ સ્વાયભુવ, અનંત નૃપતિ નિસ્પ્રેહ ભયે. ૧

નલ શીખી ઇંદુ નૃપતિ, ભગીરથ અરુ સુચકદા,
રહુગણાદિ દ્રઢ રીત, ભયે નિસ્પ્રેહ તજ ફંદા;
નારદકે ઉપદેશ, દક્ષસુત સહસ્ર ઇગ્યારા,
નિસ્પ્રેહ ભયે નિદાન, સખે તજ રાજ પસારા;
સખ ત્યાગ કર્મ ફલ જકત સુખ, શ્રીહરિ આનંદકંઠ ભજ,
ગુણાતીત જીત મન સખ ભયે, પ્રિતિ પિંડ બ્રહ્માંડ તજ. ૨

છંદ ઉધોર.

સુત્રાતમા અરુ વૈરાટ, જાનત અવ્યાકૃતકો ઠાટ;
બ્રહ્મા ઇશ વિષ્ણુ નામ, તીનુ દેહકે ત્રય શ્યામ. ૧
સુક્ષ્મ શુલ કારણ દેહ, તૈજસ વિન્ધ પ્રાણસુ એહ;
તીનુ દેહ નાયક તીન, જાનત ઇશ જીવ પ્રવીન. ૨
શુલ વૈરાટ મહી સંધ્યાન, સુક્ષ્મ સુત્રઆતમ જાન;
કારણ અવ્યાકૃતકેમાંઈ, તિનું સાથ તિન મિલાઈ. ૩

વિશ્વહી વિશ્વ એકિ ભાવ, તૈજસ બ્રહ્મામે ઠહરાવ;	
પ્રાણ ઈશમે એક તાન, સખતે પરે માયા જાન.	૪
માયા પરે દ્રષ્ટા જોય, સખસે સંત નિસ્પ્રેહ હોય;	
દ્રષ્ટા શુદ્ધ આપ સ્વરૂપ, જાનત સોઈ સંત અનુપ.	૫
પુરુષ પુરાણ અક્ષરપાર, તાકે ચરણ ઉર નિરધાર;	
તેહી બિન પ્રિત ટારત સત, કહાવત ભક્ત સો એકત.	૬
એહિ વિધિ નહિ સમજત જાહી, પ્રાકૃત ભક્ત કહીયત તાહી;	
પ્રબલ પચ માયા પર્વ, બંધે જીવ તામહી સર્વ.	૭
ચૌદ લોક માયાજલ, જાહાં યહ જાય તાંહાં તાંહાં કાલ;	
સહસ્ર ચોરાસિ અરુ ખટ લક્ષ, દાખત કુંડ જમપુરિ દક્ષ.	૮
સખ મીલ કુંડ દુઃખ હે સોય, તિતનો ભર્ગ એક દુઃખ હોય;	
દેહસે હોત નિસ્પ્રેહ દાસ, તખ દુઃખ મિટહે બ્રહ્મવાસ.	૯
દેહકે સગ સર્વ વિકાર, જ્યું સખ સૈન્ય નૃપકી લાર;	
દેહ અભિમાન જાકુ હોય, તા સખ એર પાપ ન કોય.	
ટારત સમઝકે અહંકાર, કારણ સહીત તાહી વિચાર,	
તનમે સુખ દુઃખ મન સગ, નહિ મન ઈદ્રિ મોય પ્રસંગ.	૧૧
ચૈતન્યરૂપ આપહી જાન, તનકે કૃત તનમહી ઠાન,	
જાનનહાર આપહી જોય, દેહાસક્ત કબલ ન હોય.	૧૨
જો જન દેહ માનત આપ, તા સગ રહત સખહી પાપ;	
વર્તત હોય મન આધીન, અતર કપટ ચરીત મલીન.	૧૩
લોક ઠગત હરી ગુનગાત, જ્યું અહી મણિધર જીય ખાત;	
ધર વ્રત કરત ખડજ્યું ધ્યાન, પરધન હરણ પરત્રિય તાંન.	૧૪
સો ગુરુ શિષ્ય જૂત પરીવાર, બહુ વિધિ ખાત જમપુરમાર;	
એસે ગુરુ એસે સંત, દિરઘ પથરજ્યું દરસત.	૧૫
ધન ત્રિય ત્યાગ નિસ્પ્રેહ હોય, સદગુરુ સંત કહાવત સોય;	
જેજન* મોક્ષભાગી જત, ઉધરત સંત તાહિ અનંત.	૧૬

દેહાહી.

નરનારાયણ ભજન રત, હોય નિસ્પ્રેહ બિચરંત,
કહત સુનત હરિ પ્રગટ ગુન, સો જગ સાચે સંત.

૧

ઈતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે નિસ્પ્રેહનિસ્વપણામા એકાદશે વિશ્રામ ॥૧૧॥

ઢાઢશેા વિશ્રામ.

છંદ પ્રમાણિકા.

નિર્માનિ વૃત્ત.	સુનો કહું મે આયકે, સુરિત ચિત લાયકે;	
	મુનિંદ જિત માનકિ, દુરંત હે નિદાનકિ.	૧
	મહા સુમાન મારકો, ગણે ન નિજ પારકો;	
	નરીંદ કૈક મારીયા, મુનિંદ દેવ હારિયા.	૨
	જપી તપી ઉબડમે, લુટાય માન ધાડમે;	
	કરે કલેશ તાનકે, અહુત ભાવ આનકે.	૩
	સુરાં નરાંકિ નારિયાં, સળેહિ માંન મારીયાં;	
	અગ્યા સુર* ધશ ધારકે, ઠરે ક્રિયા સંભારકે.	૪
	વચનકે અનુવ્રતી, ઉઠે ન ભાવ અહંકૃતિ;	
	અનત ત્યાગ ઉરમે, વહુત માન પુરમે.	૫
	તાપ તપં ચ તાપહી, કરે ક્રિયા કલાપહિ;	
	કરંત વાસ તીરથે, જીવત માનકે જથે.	૬
	રહત શીત નિરમે, સહ વિથા શરીરમેં;	
	દતા અનંત દાન કે, સળે શુલામ માનકે.	૭

છપથ.

જે જે મન કૃત કરે, સોઈ કૃત માન બઢાવે,	
જેસે કાષ્ટ પ્રસગ, અનલ આલા અધિકાવે;	
ઉર્ધ્વબાહુ ગ્રહ મુંન, વસત એકાંત હિ વનમે,	
કર સુક્ષ્મ અંન પાન, માન અતિ ચાહુત મનમે;	
કેઈ સુર સતી મર જરતહે, ઉર અહંતાપદ આનકે,	
વિન ધશ અગ્યા જે આદરે, સૌ સળ લિને માનકે.	૧

છંદ પદ્ધરી.

જે જાનતહે જન હરિ પ્રતાપ, તેહી હોત નહી મન માન તાપ;	
જેહી થલ ભ્યું પ્રગટતહે દિનેશ, તેહી થલ નહી રહ્યે તિમિર લેશ.	૧
જેહી ભાંત તજત મુનિ અહંમેવ, સંતાકો કહું સમગ્રાય લેવ;	
ચલનાદી શયન અન ઉદક પાન, સળ કરત મુનિ તજ અભિમાન	૨

જપ તપ અરુ દાન વ્રતાદી જોય, સખ માન રહિત મુનિ કરત સોય;
 રહે આત્મ લોભસે મગન દાસ, તેહી મધસો પુરુષોત્તમ પ્રકાસ. ૩
 એહી રીત સંત વિચરત સુજન, તેહી વ્યાપત નહી તન અભિમાન;
 જિન જાનો પરમાત્મ સ્વરૂપ, સો પરત ન અહંતા અંધ કૂપ. ૪
 સ્વૈચ્છીક આત્મ અર્કમાંઈ, અપમાન માન વધિ હાન નાઈ;
 મલ મુત્ર કુંડ જડ દેહ જાન, અપમાન માન શિરતાહી ઠાન. ૫
 અપમાન માન ન કત લહંત, તાતે નહી માનત સત્ય સંત;
 સુખદુઃખ જલધારા ઉબ્ધુ શીત, સહવે તજકે અભિમાન ચીત. ૬
 રસબ્રહ્મલોગી અતિ ફિરત ગુઢ, નહી માનત તાકું અસા મુઢ;
 વિચરત તહાં તહાં મુનિજગ ઉદાસ, વરતે કર હરિ અગ્યામે વાસ. ૭
 અરુ પ્રગટ પ્રભુગુન ગાત સોય, બડભાગી જંત તેહી લખત કોય;
 શ્રીહરિ ચરણ રત પરમ સંત, સર્વોપરી શ્રુતિ તાકું કહંત. ૮
 નર મુરખ જડ ઉનમત્ત માન, નહી માનત ધન ચૈતન સુજન;
 અપમાન કરત તેહી કાજ અંધ, સોઈ કાલ કર્મવસ રહત બંધ. ૯
 જલ સિંહ સર્પ અરુ અનલ ઝાલ, નહી ડરપત દુર્જય દેખ કાલ;
 તોઉ નારિહુંસે ડરપત વિચાર, શ્રીધર્મતનય ઉર વચન ધાર. ૧૦
 મન મગન બ્રહ્મ તન વ્રતિ અલક્ષ, મુનિ જાનત એસે કૌકે દક્ષ;
 જો વિમુખ જીવમતી મદ પાપ, તન ધર્મ લંગ જન પરીતાપ. ૧૧
 તિનકું નહી સાચે રચિત સત, તેહિ કઠીન બચન તાકું કહંત;
 તન તાડન કર મન લાય કોધ, પદ શ્રખલ બાંધત લાય સોધ. ૧૨
 મલમુત્ર શ્લેષ્મ કૌ શિશ ડાર, કૌ નાખત રજ કૌ પથર માર;
 કૌ થુકત દમ અધીક નાંખ, અપમાન કરત કૌ તુછ ભાંખ. ૧૩
 કા કહત બ્રહ્મ યહ હીનભાગ, વરણાશ્રમ દીને ધરમ ત્યાગ;
 નહી રાજ શંક કછુ મન અંદેશ, અતિ ઓજહીન નહી લાજ લેશ. ૧૪
 યહ પેટ ભરણુ કજ બ્રમત ધૂત, પાખંડી ભયો અતિ કુલકપૂત;
 કૌ ચોર ચોર કર દેત માર, કૌ બંધનકે ગ્રહ બીચ ડાર. ૧૫
 કૌ બાલક જ્યું કહે બોલ બોલ, કૌ તુંબિ કંથા લેત બોલ;
 એહી ભાંત દુષ્ટ બહુ કષ્ટ દેત, નહી હોત ક્ષોભ હરિ પદ નિકેત. ૧૬
 દેહાદિકે મિથ્યા જડ ઉવેખ, દીલ સંત બ્રહ્મ નિજરૂપ દેખ;
 શ્રીનરનારાયણ સાથ પ્રીત, એહી રિત ફિરત મુનિ માન જિત. ૧૭
 જગ સુખદુઃખદ જન નાહિ કોય, નહી કાલકર્મ ગ્રહ દુખદ હોય;
 સુખદુઃખપ્રદ મુનિ મન કહત એક, યું વિચરત અતર ધર વિવેક. ૧૮

કંઠરજ દંત ભરત રુ રુષભદ્રેવ, મહી વિચરે મુનિ તજ અહમેવ;
 તેહી લક્ષણુ ગ્રહ જગ ફિરત ધીર, નિજ શરનાગત જન હરત પીર. ૧૯
 સોઈ પુન્ય પુન્યસે પુનિત, તેહિ પિછે ડોલત હરિ સપ્રિત;
 તિનકે ઉર હરિકો નિત વાસ, સખ તીર્થ તે મુનિરાજ પાસ. ૨૦
 શ્રીનરનારાયણ આદી દેવ, હોય બ્રહ્મ કરત તેહી ચરણ સેવ;
 તન હરિ રિઝાવન અખંડ તાન, વઢહિ મુખ હિમત ભુક્ત વાંન. ૨૧
 અહં બ્રહ્મ સત્ય અવીચલ અખંડ, સખ વ્યરથ દેખ બ્રહ્માંડ પિંડ;
 આદ્યંત વરજ આતમ લેહ, અવિનાશ અજર અજ અવીછેહ. ૨૨
 દિલ અંતર તેહી અભિમાન દેહ, નહી બેડત મુનિ તાસે સનેહ;
 માર્હંત ફિરત તજ જકત મોહ, મિલ દુષ્ટ જીવ કર તાહિ દ્રોહ. ૨૩
 મતિ આસુરી ઉર બાઢત અગ્યાન, હોય અસત વાસના જન્મ હોન;
 મદ કામ ક્રોધ ગલ અજર પાસ, કબહુ ન મિટે તેહી ગર્ભવાસ. ૨૪
 એહી સમ જગ દુષ્ટ નાહી કોય, તેહી વઢન વિલોકત પાપ હોય;
 તેહિ સનમુખ હિતસે હોય વાત, અતિ બુદ્ધિ બ્રષ્ટ હોય સુકત જાત. ૨૫
 જગ કરત સંતકો દ્રોહ જેહ, ભુવિભાર રૂપ ખલ અસુર તેહ;
 તેહી માન હરન અવતાર લેત, હરિ દુષ્ટ વિનાશન ભક્ત હેત. ૨૬

દોહા.

મુનિ નિરમાનિ મહામતિ, પ્રગટ હરિપદ પ્યાર;
 બે ધનકું જન સેવહિ, સો તરહી સંસાર. ૧
 દ્રોહ કરત એહી સતકો, સો જન કુટુંબ સમેત;
 જમપુર અરુ ચહુ ખાનમે, ફિર ફિર હોત ફજેત. ૨

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે નિર્માનવ્રતનિરૂપણ નામા દ્વાદશો વિશ્રામ ૧૨

ત્રયોદશે વિશ્રામ.

છંદ માલિની.

નયી પદ નાથ, કહું શુભ ગાથ, સખેચિત ધાર, સુનો સુવિચાર. ૧
 સ્ત્રીધર્મ. ત્રિયાતન પાથ, સુમોક્ષ ઉપાથ, કરે ભહિ રિત, લહે જગ જીત. ૨
 રહે તન નાર, અનંત વિકાર, સખે તન પાપ, કુબુદ્ધિ કલાપ. ૩
 નહી શુભ લેશ, અનંત કલેશ, ભજન પ્રકાર, કહ્યો ફિરતાર. ૪

કહે મુનિ કેક, ઉપાય અનેક, બહુ વ્રત દાન, વદે બુધિવાન. ૫
સખે મહી એક, અનત વિવેક, વદે મુનિ વેદ, મુનો સોઈ ભેદ. ૬

દાહા.

સખહિ કરતે ના સધે, અચલ મોક્ષ ઉપાય;
એક વર્તે રાખે અવસ, ઠર મન વચ કરી કાય. ૧

છંદ ઉધોર.

ત્રિય સુભ રખત પતિવ્રત એક, તન મન વચન દ્રઢ ગ્રહ ટેક,
પતિવ્રત ત્રિયકું અધિક પતિવ્રત ધર્મ, તાતે પાત હરિપદ ધર્મ. ૧
ધર્મ બઠત હે પ્રેમ હરિકે સગ, એહી વ્રત નાર હોત શ્રુતગ,
હરિપદ ભજત પતિવ્રત હોય, તેહી બિન ત્રિયા નહી શુદ્ધ કોય. ૨
કેવલ પતિવ્રત શુભ કર્મ, પાવત પરમ સુખ ચહ મર્મ;
પ્રભુ પદ વિમુખ જે જે નાર, પાવત નહી ભવ જલ પાર. ૩
પ્રતી તનુ પતિ કરત અનંત, આવત નહી ભવકો અંત;
પ્રભુવિન પતિવ્રત નહી નાર, શ્રીમુખ મુન્યો સો બહુવાર. ૪
જો ત્રિય ભઈ પતિવ્રત જાન, સખ તેહી ભજે શ્રીભગવાન;
નિકે કહું અખમે તાકે નામ, જિન વસ કિયે સુંદર શામ. ૫

છંદ પદ્ધરિ.

અનસુયા સાવિત્રી અરુ સીત, સતરૂપા કમલા અતિ પુનિત,
અરુધતિ અરુ સ્વાહા સુધા જાન, પારવતી કુંતિ અતિ પ્રમાન. ૧
વ્રજ વિનતા સખહી સતિ કહાય, લહે પરમ ધામ નહી ભ્રમત આય;
પતિવ્રતા ભઈ પટરાનિ અષ્ટ, દ્રૂપદ તનયા સખ કહત સ્નેષ્ટ. ૨
જાંબુવતી રુકમણિ સત્યભામ, શુભ નાગ્નજિતિ કહી વિમલ નામ;
ભદ્રા કાલદ્રિયરુ મિત્રવિંદ, લક્ષ્મણા પ્રગટ ઇંદુ જકત વદ. ૩
ગાંધારિય લોપામુદ્રા ધાર, વિધાવલિ વ્રદા સુભગનાર;
દેવહુતિ અરુ દમયંતિ દેખ, માલાવતિ તારા દ્રગની લેખ. ૪
અગણિત ઓર ભઈ હરિદાસ, જિનકો જસ અવનિ અતિશય;
સધવા પ્રભુ ચરણ ભજત પ્રતિવર્ત અગ, સો નારિ પુન્ય જેહી ભાંત ગંગ. ૫
ધર્મ જિમત નિત પ્રત ત્રિય પતિ જિમાય, નિજસુખ પતિસેં નહી કળુ આય;
પતિ શયન કરે તેહિ ૧ પછે સોય, પતિ પ્રથમ પ્રાત ઉઠ ખડી હોય. ૬
વિન ભુષણ તન નાહી ન દેખાત, નહી પતિવિન તન ભુષણ સુહાત;
નિજપતિ જખ ક્રોધાધિન જાન, તખ કહત વદન હસ મિષ્ટ વાન. ૭

પતિ કબહુ કરત તનપર પ્રહાર, તૌ રહત પ્રસંન નિજ ચુક ધાર,
 મે રાજિ જ્યું તુમ કરો નાથ, યું કહત દીન હોય જોર હાથ. ૮
 જખ નિકટ બોલાવત પતિ ટેર, તતકાલ આત નહી કરત વેર;
 કુન કાજ બોલાઈ મોય કપાલ, તેહી દિજે અગ્યા દોષ ટાલ. ૯
 એહિ વિધિ કરી સેવા હરખ પાય, પતિ મરજિ વિન નહી નિકટ જાય;
 ભયબુક્ત ખડી રેહુ આય દ્વાર, વિન મરજિ નહી વાયક ઉચાર. ૧૦
 પતિ અગ્યાસે કછુ લેત દેત, પતિ કાજ સભારત નિજ નિકેત;
 પતિ સેવાકો જો સુખદ સાજ, વિન કહે સર્વ રાખત સમાજ. ૧૧
 પુખ્તપાદી સેજ અરુ ખાન પાન, સખ આન રખત પતિ ચિત પ્રમાન;
 સખ અરપત તતપર સમય પાય, નિત મગન રહત હરિચિત લગાય. ૧૨
 પતિ જીમત રહે અનશેસ જોય, અગ્યા કરી પાવત પ્રસંન હોય;
 જહાં નાટક નર્તક નટ સમાજ, નિરખન નહિ જાવત ત્રિય સલાજ. ૧૩
 સતિ પતિ વચનકે અનુસાર, કર તીરથ વ્રત આદીક વિચાર;
 પતિકું નિજ જાનત તુલ્ય દેવ, મન વચ કમ કરત હે તાહી સેવ. ૧૪
 પતિ મહાપય પાપાધિકાર, તાકો મુખ દેખત નાહી નાર;
 જો નહી પતિ જીત પય પાપ, તો ઈશ્વરવત ત્રીય ભજત આપ. ૧૫
 ઈહ સદા સતિનકિ પરમ રિત, પ્રભુ ધાર હીયે પિય કરત પ્રિત;
 નિજ પતિમે ધારત હરિ સ્વરૂપ, સો નારીય જગમે અતિ અનુપ. ૧૬
 એકાંત અધિક કારજ વસાત, સ્વેછાતિથી પતિકું નહી ઉઠાત;
 નહી રમણ શયન વારત સુનાર, કણુ કઠન વચન નહી મુખ ઉચાર. ૧૭
 જે કુલટા હરિપદ વિમુખ નાર, તા સંગ સતિ નહી દિલ વિચાર;
 ઘર ખાર કહું જાત ન અકેલ, જલ નમ્ર નાંત નહી લાજમેલ. ૧૮
 ખેઠત નહી ગ્રહ તજી ખાર આય, ઉર ઉદર કણુ નિજ ના દેખાય;
 ધન કપણુ જ્યું નિજ તન રખત ગોપ, પરનરસગહસત ન લાજ લોપ. ૧૯
 સખ ત્રિયા માત્રકો ધર્મ એહ, નિજપતિ તજ પરપતિ ન કંત નેહ;
 નિજ ભજત હરિ એહી વર્ત ધાર, કાલદિ સીત સમ સોય નાર. ૨૦
 વ્રત દાન અપોષણુ તપ વિચાર, પતિ અનુકુલ સખ કરહે પ્રકાર;
 ક્રોધિત પતિસે જો કહત બોલ, સોઈ શ્વાન ત્રિયાકે મોલ તોલ. ૨૧
 નહી પરઘર જાવત ભોર સાજ, રહે લાજ જીકત નિજ સદનમાંજ;
 પતિકો અપવાદ ન સુનત કાન, મુખ અદપ વચન ઉર ઈશ ધ્યાન. ૨૨
 હરિ ભજન કરત પતિ કરત આડ, સોઈ વચન પતિકે દેત છાંડ;
 પતિવર્ત ધર્મ જીત ભજત શ્યામ, તજ ક્રોધ લોભ મદ મોહ કામ. ૨૩

દોહા.

પિય જીત તીયકિ વાત કહી, પતિવ્રત સહ હરિપ્રીત;
અખ સખ કહું સમગ્રાય કે, વિધવા ત્રિયકિ રિત. ૧

છંદ ઉધોર.

ભુવિ પર અશુભ વસ્તુ અપાર, સખમે અશુભ વિધવા નાર;
વિધવા જગ વીન માત વિધવા જેહ, સખ વિધિ ત્યાગે હે યુદ્ધ તેહ ૧
ધર્મ. વિધવા જખે હરિજન હોય, માનત પ્રભુ નિજ પતિ સોય;
અઘટહી ભાંત નર કો ત્યાગ, મન કમ ધાર દ્રઢ વૈરાગ. ૨
સોધ પતિવ્રતા કહીયત નાર, બકે પતિ સરજનહાર;
કર હરિ સેવ પદાયત ધાર, વિધવા દોષ સખહી ટાર. ૩
શિવકો શૂલ વજ્ર હુતાસ, તાતે સતિ અધીક પ્રકાસ;
સતિ ત્રિય નજર વરસત ગુર, લખ જમદુત ભાગત દૂર. ૪
નારિ ધર્મ પતિવ્રત એક, વદત હે સર્વ ગ્રથ વિવેક;
તાત રૂ માત પતિ કુલ તીન, તરત હે સતિ પતિવ્રત કિન. ૫
પતિવ્રત છોડ ઇત બીત, સો ત્રિય તિન કુલ ડુખાત;
તાતે ત્રિયા વીધવા કોય, રાખત ત્યાગીસમ વ્રત સોય. ૬
બ્રાતા પિતા નિજ સુત સંગ, નહી એકાંત રખત પ્રસંગ;
ભોજન કૃત નિજ એક વાર, દ્રઢવ્રત હરિ પદ ચિતધાર. ૭
ઇન્દ્રિય પ્રવસ તન નહી કર્ત, ભવ જલ વિષમ સો ત્રિય તર્ત;
વ્રત ઉપવાસ મન તન હાર, પ્રિતિ દેહ ગેહ નિવાર. ૮
કામાસકૃત નિજ ચિત્ત જાન, તખ ઉર કૃષ્ણ રમણ સુકામ;
જો હોય દેહ જોખન પિન, કર વ્રત કષ્ટ કર હે ખીન. ૯
પ્રભુ પદકમલ ચિત નિત પ્રોય, તુછ સુખ દેખ ભર્મ નહોય;
એ વધિ વર્ત રાખત નાર, તા પર રિઝહિ શ્રીકિરતાર. ૧૦

દોહા.

જોષિત તન સખદોષ જૂત, પ્રભુ ભજ હોય પુનિત;
સો પતિવ્રત નિશ્ચલ સતિ, પુરુષોત્તમસે પ્રિત. ૧

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે સ્ત્રીધર્મનિરૂપણ
નામા ત્રયોદશેષો વિશ્રામ ૧૩

ચતુર્દશ વિશ્રામ.

છંદ તુંગા.

ગૃહીધર્મ.	સુનહુ સુમતિ સાથા, કહી મે પરમ ગાથા, વિમલ દિલ વિચારી, કથીત વરત નારી.	૧
	ગ્રહીય પુરુષ જોષા, હરન વિધિ અદોષા; ભજત સુખદ શ્યામ, લહત પરમ ધામ.	૨
	રહન સુભગ રીતી, કહું મે પરમ પ્રીતિ, રહત સદનમાંડી, અધિક વીકલ નાહી.	૩
	રખત વરત પચં, નહી ન કપટ રચં; તજત દુખદ લોભં, મિટત સરવ ક્ષોભં.	૪
	કુબુધિ હનત કામં, ચહત ચરણ શ્યામં; સખહિ તજત સ્વાદં, તજત મન પ્રમાદં.	૫
	પ્રહરે જગત પ્રીતી, રહત સરસ રીતી; હનત દુખદ માનં, લહન અચલ થાનં.	૬
	સખહી વરત સારા, પ્રથક ઈહ પ્રકારા; જગત વરધ હાની, તજત વ્યરથ જાનિ.	૭
	ઉદમ કરત આવે, તિનહિ ત્રપતિ પાવે; અધીક નહી ન ઇછે, પરમ ધર પ્રીછે.	૮
	દશમ વિશમ ભાગ, રખકે ઉરહિ રાગ; હરીકુ અરપ દેવે, સુમતિ ચરણ સેવે.	૯
	સરવે અસત જાને, મહત પુરુષ માને; નિરખ દુખિત પ્રાની, કરત મહરખાની.	૧૦

છપય.

નિજ ઉદમ કરી મિલ સોઈ, ધન ખરચત ખાવે,
પરધન ચોરત નાઈ, લોભિ પરતે ન ઉઠાવે;
અપનિ પહુંચ પ્રમાને, દાન સરધા જીત દેવે,
સરવ પરાઈ વસ્તું, અખજ કરકે મન ટેવે;
સહજહિ મિલ્યા લેવત, નહી કયું ચોરત પારકા,
ઠગ દેખ ભરત દિલ રખત ડર, શિરપર કિસ્તારકા. ૧

છંદ પદ્મરિ.

ધન કાજ ત્રથા નહી ભરત સાખ, નિલોંભી એહી વિધી વર્ત રાખ;
 ધન અર્થ ન બોલત જૂઠ બોલ, એહિ નિત નિલોંભિ ત્રત અડોલ. ૧
 નિષ્કામ ગ્રહી જેહી ભાત હોય, તેહી રિત કહું સખ સુનો સોય;
 નિજ નારિ વિના અન્ય નારી જેહ, નિજ માત ભગનિ સમ ગનત તેહ. ૨
 નહી હાંસી મર્મ પર ત્રિય કિ સગ, એકાંત નહી પર ત્રિય પ્રસગ;
 પર નારી પરસતે અતિ ડરાત, નાગની સમ જાનત જીવ ઘાત. ૩
 જેહી સદન અકેલી પર ત્રિય હોય, ગ્રહી ભક્ત રહત નહી રજનિ કોય;
 નહી વાટ ઘાટ પરત્રિય જોત, એહી વિધિ હરિ જન કામ ખોત. ૪
 એહી વિધી ત્રિયા પરપુરુષ ત્યાગ, સખ મિલ હરિ ભજહે આત સુભાગ,
 નિષ્કામ ગ્રહીકિ કહી રિત, પ્રભુ ચરણ રખત નર નારી ચીત. ૫
 ગ્રહી સ્વાદ તજનકિ કહું વાત, સુનિયો સખ હરિકે જન સુપાત,
 હરિ અરપણ જોગ્ય વસ્તુ ખાઈ, મધમાસદુંકે નહી નિકટ જાઈ. ૬
 નહી હિંગ પલાંડુ લસુન ખાન, ખિન છાને જલ નહી કરત પાન;
 તજ ગાજ ભાંગ રુ કેડે માત્ર, નહી કરત વ્યસન આધિન ગાત્ર. ૭
 નિજ જ્ઞાતિ જોગ જિમત જિમાય, જહાં તહા નહી હોવત બ્રષ્ટ જાય;
 જેહી ભિતર કેડે અભક્ષ આત, સો ઓષધ નહી હરિ ભક્ત ખાત. ૮
 નર નારિ સ્વાદ તજ એહી પ્રભાત, શુભ રીત રહત મન અધિક શાંત;
 હરિ ગુરુ વચન ગ્રહે ટેક લાય, જાતે શિર સપત સો ન જાય. ૯
 જેહી ભાંત ગ્રહિ જગ તજત નેહ, પદ પરમ પાય હોય નિરપ્રેહ;
 સો કહુ રીત સખ વિધી વખાન, જન સુનો હોય અખ સાવધાન. ૧૦
 માયાકૃત સખ અક્ષાંડ પિંડ, કારજ અરુ કારણ સકલ ઈંડ;
 ધન સખહીસો સો પ્રીત ટાર, રહે ધર્મતનય પદ ચિત ધાર. ૧૧
 ઉપરસે રાખત જકત રીત, અતર તેહી મિથ્યા દ્રઢ પ્રતીત;
 અનુચર જયું રહવે નિજ નિકેત, તન મન ધન હરીકુ અર્પ દેત. ૧૨
 એહિ ભાંત ગ્રહી નિરપ્રેહ હોય, વરતત સમ ચિત સખ દોષ ખોય;
 હરિ ભજત કરત ઉપહાસ લોક, સો તુછ લખિ નહી કરત શોક. ૧૩
 વ્યવહાર કરત હરિ વચન ધાર, મુખ બોલત વર્ણુશ્રમ વિચાર;
 સખ લેન દેન કરહે સમાન, ધરહે ઉરમા હરિ પ્રગટ ધ્યાન. ૧૪
 ખાહીર જગ રિતિ રખત જાન, અતર હરિ હરિ જન સાથ તાન;
 કછુ માન રખત સંસાર સાથ, હરિજનકું નિત પ્રતિ નમત માથ. ૧૫

એહી રિત તજત જગ માન જેહ, હરિ સાથ કરત સો અધિક નેહ;
હરિકે શુભ ગાવત પરમ સંત, ઉન સાથ રખત પ્રિતિ અતંત. ૧૬
અહી રખત પશુ કરી જતન તાસ, સખ રીત લખિ અંધત અવાસ;
ત્રણ નીર ત્રસ રાખત સુટેવ, સુત આતમવત નિત કરત સેવ. ૧૭
હુ ખિ દુર્બલ અંજ રુ વર્ધ બેલ, નહી પિઠત તિનકિ કરત ટેલ;
બલ પુષ્ટ અરોગી વધુ સો જાન, સો ખેડત અહી જન અનડવાન. ૧૮
જખ ચતુર વરસ કો વસ હોત, તવ ખદીર ખિલિ કરી નાક પ્રોત;
હોય બેલ શાંત તખ રખત હેત, કરી લોભ તાહી નહી કષ્ટ દેત. ૧૯
જખ ભુખ તરષસે દુખિત હોય, તજ લોભ ત્રસ કરી વહત સોય;
ગૌ ભિસ અબા હય ઉંટ ઓર, કૃત પાલન પોષણુ સાજ ભોર. ૨૦
અધત અહુ છાયા ઉદર પુર, સો ઘટિત રખે નીજ સમઝ ઉર;
પશુ વછ રખે નિજ વછ સમાન, અન તૃણ પય ક્ષણુ ક્ષણુ નિરપાન. ૨૧

છપય.

જનત ગોઉ દોઉ વછ, ઓર રતુવતી હોવે,
દુર્બલ પ્રધ જૂત રોગ, ધર્મવીત તાહિ ન દોવે;
નહી તાડણુ નહી ત્રાસ, અખ કહી વચન ઉચારે;
જખે ચલત દેહ મેલ, વસ્ત્ર કરિ તાહી નિવારે;
નહી વછ પ્રષણુ છેદણુ કરત, અંતર જાન અનિત યહ;
સુંદર કહી સમઝાયકે, અહસ્થ ભક્તકિ રિત યહ. ૧

દોહા.

વરતન પોચ અંતર વિમલ, ખાહર જગ વ્યવહાર;
રિત અહી હરિભક્તકિ, કહી નિગમ અનુસાર. ૧

ઇતિ શ્રીચલ્લાનદ સુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે શૃંગરચલ્લાધર્મનિરૂપણુ
નામ્ના ચતુર્દશો વિશ્રામ ૧૪

પંચદશે વિશ્રામ.

છંદ તોમર.

કહી ખાત જન આનંદ, સુનિ જાત સંશય ફંદ;
સખ સંતકિ કહી રિત, શુભ ધરિ હરિકું ચિત. ૧

અહી ભક્તકિ કહી ચાલ, વરદેન સોઈ વિસાલ;	
હરિભક્તકિ ગતિ એક, તામે સુનોઈ સુવિવેક.	૨
જગ મેલ હોય બિરક્ત, બન તાહી ઉતમ ભક્ત;	
સખતે જૂ ઉત્તમ ધામ, નિતરૂપ અક્ષર નામ.	૩
તિનમાંહી સુંદર વાસ, સો કરત જુક્ત ઉલાસ;	
તાંહાં ઉર પુરણુ પ્રેમ, ધરિ રે'ત હરિકું ક્ષેમ.	૪
અહી ભક્ત સો હરિદાસ, અતિ છાંડકે જગ આસ;	
ગોઉલોક ધામ કહાત, તહાં જાત મુનિયું ગાત.	૫
કાલાદી ભયસે રહીત, સોઈ લેત સુખ ધછીત;	
ગોઉલોકમે મહા તેજ, કહ્યો ધામ અક્ષર એજ.	૬
અખ તાહીકિ કહુ બાત, સક્ષેપ સો શુભ ભાત;	
જે પ્રગટ હરીકો દાસ, સોઈ સુનિ હોત ઉદ્દાસ.	૭

છંદ હરિગીત.

ગૌલોક સખ આધાર અવીગત સુભગ સુંદર શોભન,	
અક્ષરધામ નિત રહત તહાં શ્રીકૃષ્ણ સુંદરરૂપ મુનિ મન લોભન,	
વર્ણન ભર રગ અગ ઉમગ ભુધર સુભગ ભુષણ સજડે,	
સુખ ધામ સુદર શ્યામ શોભિત કામ કોટિક લજ હે.	૧
તહાં સાજ ચૈતન અતુલ્ય અદ્ભુત વિમલ મુનિવર વહિત,	
હરિ ચાહસે નિરમાણુ એહિ નહી કાલ માયા નિરમિત;	
શુન અધિક ગોપીય ગ્વાલ વિચરત અજળ ચૈતન્ય અતી,	
નહી કાલ કલમષ જરા જમદુઃખ શોક મોહ ન સસતી.	૨
ખન રિત અજળ ખજાર સુંદર રાજમારગ રાજહી,	
તિન દામ મુકતા બાંધ તોરણુ રગ બહુ વિધિ સાજહી;	
પટ રગ ચિત્ર વિચિત્ર પડદા ચરચ કેસર છંટણાં,	
મહકત અતિ ઘનસાર અગમદ અતર ચરચિત અંગણાં.	૩
તહાં સદન સુંદર રાધિકાકો વિમલ સુર મુનિ વંદનં,	
જહાં કોટિ અહુ નિજ કિંકરીકે ચોર ચઉ આનંદનં;	
મણિ વજ્ર પાટક પાટ મનહર ભીત હાંટક શોભતી,	
બિચજડિત નંગ સુરગ બહુ વિધિ લલિ મુનિચિત લોભતી.	૪
મહા લાલ માણુક મોતિયે કરી જડિત સુંદર ભલિયાં,	
પુખરાજ હીરા ચોક પુરે મઠિત મંદિર માલિયાં;	

દ્વિલસોખ ગહરે ગોખ સુંદર ઝલલ અણુકલ ભેતીયાં,
 ચિર રંગ ડાલ પ્રવાલ થંભા ચિત્રરંગ ભાભોતિયા. ૫
 સખ ધામકું રહી ઘેર વિરભ તાહિ નિરમલ નિરહે,
 અગનિત ઠચન ખાનિ બાકે તિર ભિર આહીરહે;
 સો ધામકે ચઉકેર સોહત કોટ મણિમય ઠગરે,
 પ્રાકાર જિમિ અતિ ગોલ સુંદર કહત બહુત ઉતંગરે. ૬
 તેહી દ્વાર દશ ખટ વિમલ દ્વિપત જટન રતન જડાવકે,
 પ્રતિહાર શોભિત ગોપ તેહી પ્રતિ ભરત ચિત ભાવકે;
 તહાં લખિત પ્રથમહી વિરભાનુ દ્વારપાલક દેખિયે,
 વર રત્ન સિંહાસન વિરાજત લક્ષ અનુચર લેખિયે. ૭
 તેહી દ્વાર દુજે ચદ્રલાનુ અતુલ ભુખણુ અખરં,
 લખ પચ અનુવત ગોપ લારે મુદીત રૂપ મનોહરં;
 તેહી સુરજલાનુ દ્વાર તિજે કાંતિ અદ્ભુત કોમલં,
 નવ લાખ અનુવત તણો નાયક મુગટ મણિમય નિરમલ. ૮
 વસુભાનું ચતુરથ દ્વાર વિલસત માલ મણિમય ખડમતી,
 દશ લક્ષ ગોપાધીશ નિશદ્વીન કહત કૃષ્ણ સુકિરતી;
 પુનિ દેવભાનુ દ્વાર પંચમ અતુલ ભુખણુ અગમે,
 એક અધિક દશ લખ ગોપ અનુવત રહત રત હરિ રગમે. ૯
 અરુ શકલાનું દ્વાર ષષ્ઠે વિમલ રાજત વદ્ધમે,
 તેહી ગોપ દ્વાદશ લક્ષ તમે રહત અતિ આનન્દમે;
 તેહી ચિત્રભાનું દ્વાર સપ્તમ રૂપ અદ્ભુત ધારકં,
 ખડ ગોપ દ્વાદશ લક્ષ અનુવત કૃષ્ણ અગ્યાકારક. ૧૦
 તાંહાં સુપારસ પુનિ દ્વાર અષ્ટમ સજે મણિમય સાજકે,
 લખ ચૌદ ગોપા સગલિને મહા ભૂત્ય મહારાજકે;
 જેહી દ્વાર નવમે સુખલ નામા વસત આગેવાન હે;
 શુભ પંચ દશ લખ ગોપ સખૂત વિમલ ચિદ્ધનવાનહે. ૧૧
 અરુ દ્વાર દશમ પ્રતિ ભૂત્ય સુદામ રજિત ભુખણુ રતનકે,
 નિત વિશ લખ શુભ ગોપ વેટે ભેધકારક જતનકે;
 તહાં દ્વાર દશએક દાસ અંશુપાસ લખ ચઉ ભ્રત હે,
 દ્વાદશ દ્વાર રહત અર્જુન લખ ત્રીસ અનુવત હે. ૧૨
 રહે દ્વાર દશત્રય ભ્રત વિશાલ દાસ લખ પેતીસહે,
 અરુ દ્વાર દશચરિ દેવપ્રસ્થહિ લખ ચર્હુ ભ્રત ધંશહે;

દશપથ દ્વારે રુષભ રાજત બ્રત લખ પચાસહે,
 સોલમે દ્વારે શ્રીસુદામા કોટિ એક તેહી દાસહે. ૧૩
 લલિતાદિ રહે શ્રીકૃષ્ણ ઢિંગ કલમે ન (?) નિશદીન કામની,
 કોટાનકોટી અતુલ અગણિત ભાવ સુંદર ભાંમની;
 કુચ ચરચ કુંકુમ ભાલ કેસર વેશ લઘુ શોભા બણી,
 કંત હાર મુકતાભાર કબરિ કર તરણ ઝણ કંકણી. ૧૪
 અતિ વિમલ કાતિ પ્રકુલ્લવદના માલ સુંદર માલતી,
 કટિમેખલા રુચિ રત્ન કુડલ ભુવન છબિ શોભાવતી;
 તન ચરચ ભ્રગમદ અગર ચદન જ્યુથ ત્રિય નવ જોખના,
 ઘુતિ દંત મંજુલ બિજ હારમ અધિક તેજ સુઅગના. ૧૫
 બહુ વેણ ગંગ ઉપગ વાળ વિવિધ ભાત બજાવહી,
 એકવિશ મુરછન આમ ત્રય અરુ સસ સૂર જ્યુત ગાવહી;
 તિન મધ્ય રાજીત રાધિકા હરિ પ્રાણુરૂપ મનોહરા,
 ગોપાંગના તહાં કોટી અગણિત કૃષ્ણ દરશન આતુરા. ૧૬
 લલિતા જ્યા શ્રી શશિકલા લણુક (?) દેખમાલા ભારતી,
 જાનહુવિ અંખા સુંભા યમુના માધવી અરુ મધુવતી;
 ગૌરી સાવિત્રી પારિજાતા ચંદ્રમુખી સ્વમગલા,
 સ્વયંપ્રભા કુતિ રતિ સરસ્વતી કૃષ્ણવલલા અતિકલા. ૧૭
 પદ્મા સુધામુખિ પદ્મવદનિ સતિ ચપા સુંદરિ,
 કમલા રુ ગગા સુભગનંદા નંદની રસ સંભરી;
 વયરૂપ ગુણ સખ રાધી સમ ત્રિસત્રય ગોપાંગના,
 કહી ભાવ હરિમે પુર જાકે (?) કોટ કોટિ અગના. ૧૮

છપથ.

કોટી કોટી રવિ તેજ, ભુવન છબિ દેખત લાજે;
 શાલા શેક* વિશાલ, રત્નમય મંડપ રાજે;
 સિંધાસન તહાં સરસ, પ્રખલ અતિ તેજ પ્રકાશા;
 ગોલ વર્તુલાકાર, ઉચ શત ધનુષ ઉજાશા;
 અણથાહ અપ્રાકૃત અતુલ અતિ, કરુણા વિન દેખત મકણુ (?);
 કમનિય કૃષ્ણ આનંદકર, રાજત તહાં રાધારમણ. ૧
 કમલ નયન કમનિય, સુગટમણિ વદન મનોહર;
 અગણિત ગોપીય ગ્વાલ, કરત જ્યજ્ય ધુનિ ચર્ઉભર;

અનંત કોટી મહામુક્ત, રહત તેહિ અગ્યાકારી;
 ભક્તનેન સુખદેન, વિરાજત કુજવીહારિ;
 દેવાધિદેવ સુંદર સુખદ, સખ ચૈતન ઘન સાજહે,
 સો અવીચલ અક્ષર ધામમે, રસીક કૃષ્ણ નિત રાજહે. ૨
 વર અતિ સુરમુનિવંદ્ય, સખે પુર મણિમય શોભે,
 મન્દાવન તહાં વિમલ, લલિત મુનિવર મન લોભે;
 સોવ્રણ ગીરિ શતશૃંગ, રત્નગઢ નાટક શાલા;
 વિરજા તટ નંગ જડિત, વહુત ચઉ ઓર વિશાલા;
 સુખરૂપ ધામ સર્વોપરી, કાલ પરાભવ નાં કરે;
 તન તેજ રૂપ નરનાર તાંહાં, કૃષ્ણભક્ત કિંડા ઠરે. ૩
 તેજેમય નરનાર, ભુવન તેજેમય ભારી;
 તેજેમય પુર હાટ, તેજ ભોમિ સુખકારી;
 તેજેમય વન વૃક્ષ, ગિરિ તેજેમય ગહવર;
 સલીતા તેજસ રૂપ, કુપ વાપી તેજેભર;
 સંક્ષેપ સુનાયો ગોલોક ચહ, સખ વિધી કયું કહી જાનિયે;
 હરિ પ્રગટ ઉપાસક દાસકો, પરમ ધામ પરમાનિયે. ૪

દોહા.

નિત વાસી સો ધામકે, કૃષ્ણ આપ ડકરતાર;
 નરનારાયણ રૂપ સો, ભયે વૃષભક્તિ કુમાર. ૧
 સો પ્રભુ ઠકી કૃત દેખ પુનિ, ભયે ભક્તિકે ખાલ;
 નામ નવલ હરિકૃષ્ણ હે, દિલકે અતહિ દયાલ. ૨

છતિ શ્રીબ્રહ્માનન્દ મુનિ વિરચિને શ્રીસુમતિપ્રકાશે અક્ષરધામરોભાકથનનામા
 પચદશે વિશ્રામ ૧૫

પોહશે વિશ્રામ.

છદ પદ્ધરિ.

કહી પ્રગટ ઉપાસીક ગતિ સોચ, હુજે એહિ સમ નહી શ્રેય કોચ;
 જો જત બ્રહ્મપુરમાંહી જાત, સો પ્રાનિ ભવમે ફિર ન આત. ૧
 જો ત્યાગી જન મહામુનિ પુનિત, તિનકિ મે સખહી કહી રીત;
 કહે ત્રિયા ધર્મ સખ વિધિ વખાંન, કહે ગૃહસ્થલ ધર્મ સદેહ ભાંન.(?) ૨

નારાયણ આશ્રિત પુરુષનાર, તિનકિ સખ રીતિ કહી વિચાર;
 વ્રત પંચ સત રાખત સંદીવ (?), સખ ચોર કહે માઈક જીવ. ૩
 મુનિવર જો હરિકે સંગ આય, તેહી લછન સખ દીને સુનાય;
 વ્રત પંચ ત્યાગ હરિવિમુખ મદ, પરધનત્રિય લંપટ કામકદ. ૪
 મમતામહ પુરણ લોભ મોહ, દ્રગ પાપ જૂકત ચિત સત દ્રોહ;
 નહી વેદ પુરાણઉકો વિશ્વાસ, દીલ દગાબાજ અર ક્રોધ દાસ. ૫
 પરનારધૂત તૃષ્ણા અપાર, ખલતા તન હરિજન સંગ ખાર,
 લવ લેશ નહી ઉર કાલ ત્રાસ, ઉપદેશ કરત ધન ત્રિયહિ આસ. ૬
 કૌ કહે પ્રગટ હરિ મિલત આજ, તિન સંગ લડનકો કરત સાજ;
 જિતને એહી વિધિ જગ ગુરુ જાન, સો માનોઈ જમ કિંકર સમાન. ૭
 પરધન પરત્રિયકું લેત ધૂત, સો કહે ગુરુ જમ પ્રગટ દૂત;
 જગ ઠાલત જ્ઞાન રૂ પ્રાન લેન, મુખ મૃદુલ સંત સમ કહત બેન. ૮
 ધનકે જું વચન ઉરવિચ લાય, તિનકો સખ વંસહી નરક જાય;
 એસે ગુરુ જાકે શિશ હોય, તેહી સમ નહી હાનિ ચોર કોય. ૯
 મિષ ભજન ભક્તિ જીવત વગોત, ઉર કામ ક્રોધકું નાંહી ખોત;
 શિષ્ય સહીત ગુરુ સોઈ નરક જાત, બહુ ભાંત જમનકિ માર ખાત. ૧૦
 ગુરુ શિષ્ય ચોરાસિ ફિરત સગ, પાવત એક ઠોરહી તન પ્રસગ,
 ગુરુ વ્રક્ષ શિષ્ય વાગુલ બનંત, ઉધે શિર ઝુલત લગી રહત. ૧૧
 ધનચોર ગુરુ જમ હોત શ્વાન, શિષ્ય હોય ગિગોરા લગત કાન;
 જિનકો ધન ધુત્યો ગુરુહી જાય, સો કાનકોટપર લગે ધાય. ૧૨
 જિનકો ગુરુ આગે ઠગ્યો વિત્ત, સો કરત રોસ સખ રુધિર પીત;
 નહી પ્રગટ જ્ઞાન બિન કર્મ જાત, તાતે નહી ભવકો અત આત. ૧૩
 ગુરુ શિષ્ય મુઠ અતિ બ્રષ્ટ ભાવ, મિલ દોનુ બેઠે પથર નાવ,
 સો ડુબે દોઉ ભવ ઉદ્ધિમાઈ, કબુ જન્મ મરણ કો અંત નાઈ. ૧૪
 દોહા.

અખ સખ પાપી જીવકો, પાપ કરત ફલ જેહ;
 પાવતસો સુન લિજિયો, ત્યાગ કરન સખ તેહ. ૧

છપય.

નરકકુંડ કરું કરકે સક્ષેપ, કુંડ સખહિ દુઃખરાસિ;
 લેખત મુનિ ખટલક્ષ, સહસ્ર કહીયત ચોરાસિ;
 વર્ણન. વામે અષ્ટાવિંશ, વ્યાસ કરી અધિક બખાને;
 મહાકષ્ટ મજબુત, પ્રસિદ્ધ યહ લખિત પુરાને;

- જહિ વાર પાર આવત નહી, જીવ લહત દુઃખ જાહીકે;
હરિવિમુખ દુષ્ટકે થાન યહ, નામ કહુ અખતાહીકે. ૧
- તામીસ અધતામીસ, પુનિ રૌરવ મહારૌરવ;
કુંભિપાઠ કરાલ, કાલસુત્રહી દુઃખ ગૌરવ;
અસિપત્ર અધકુપ, તમભુમિ સંદશબલી;
કમિભક્ષ શુકરવદન, વજ્રકટક શાલમલી;
વૈતરણિ પ્રાણરોધક પુયોદ, સારમેયાદન કરત તાન;
અથપાન અવિચી નરક અતિ, વિશસન લાલાભક્ષ ગન ૨
- કરદમ ક્ષાર કઠોર, દુખદ ભોજન રક્ષોગણ;
શુલપ્રોત અતિવિમ, શુચિમુખ પર્યાવર્તણ;
અવટરોધ અતિ દુખદ, દંદશુકાદી કરાલ;
અષ્ટાવિંશ એ અધિક, વિશમ અતિ ઘોર વિશાલા;
સખ યહ કયે સમગ્રાયકે, જથા રૂપ જાનત જેહી;
એક કુંડહુકે અનુસાર કરી, સખે કુંડ ભુકતે સહી. ૩

છઠ ઉધોર.

- વરતન પંચ કહે હરિ જેહ, તેહી મગ છાંડ ચલત તેહ;
સો નરનારી જમપુરિ જાય, બહુ વિધિ માર જમકિ ખાય. ૧
- પરધન પરત્રિયા પરબાલ, કો હર લેત મદ બેહાલ;
તાકું લેન જમભટ આત, અતિ વીકરાલ ત્રાસ દેખાત. ૨
- કાલે ભયંકર દુરવાન, તનપર રોમ બાણ સમાન;
પરવત તુલ્ય દેહ પ્રચંડ, અતિ ભય ભુક્ત બોલ ઉડંડ. ૩
- રાતે નેન મુખ વિકરાલ, છુટત બંધ લખ તતકાલ;
કર લે કાલ પાશ જોરાર, પકરત પાશ ગલબિચ ઠાર. ૪
- સો તામીસ વીચ પછાર, મારત પકર મુદગર માર;
નહીઅન ભક્ષ નહી જલ પાન, નિજ તન પ્રેત જાત ન પ્રાન. ૫
- લે અતિ કઠીન હસ્ત કુઠાર, જમકે દૂત છાતિય કાર;
વારમવાર પર મુરછાય, નિજ કમ કુન ભુકતે આય. ૬
- ભુકતે પરત્રિયા ઠગ હોય, અંધતામીસ પરતહે સોય;
ભટ જમ દેત દડ અપાર, કત સો ત્રાહી ત્રાહી પોકાર. ૭
- ખન ખન પડત ઉઠત ધાય, જમકે દૂત પકરત જાય;
અંધતામીસમેં બહુ કાલ, ભુકતે કષ્ટ દુષ્ટ બેહાલ. ૮

જો અહુકારી જન પરિતાપ, પોષત કુટખ નિજ તન પાપ;
 સો સખ કુટખકુ ઇત મેલ, જમપુરિ જાત આપ અકેલ. ૯
 નિજ કુત પાપ લપટે સગ, અતિ સખ કષ્ટ પાવત અંગ;
 મારે જિવ જિન ઇહુ લોક, નાંખત નરક રૌરવ ઝોક ૧૦
 ઇન ઇહુ હોતે જતુ જોય, જમપુરિ જાય રુરુ સોય;
 સુકર શર્લ લયે સો જીવ, તોરત ખાત રહત સદીવ. ૧૧
 ન્યાય અન્યાય તજ નર જોહ, જ્યું ત્યું પોષે હે નિજદેહ;
 સો સખ મહારૌરવ જાત, જ્રમતહી જ્રમત અત ન આત. ૧૨
 રુધત જીવ મારત જાન, કુંભીયપાક તિનકો પાન;
 તાતે તેલ તરત નિરાટ, જમકે ફૂત ખાવત કાટ. ૧૩
 દાણુ તુલ્ય(?) પાપીય ઘોર, પર ઇહુ નરક હરિકે ચોર;
 કુલિપાક કષ્ટ અપાર, દુષ્ટિ પરતહે નરનાર. ૧૪
 પિતુ અરુ માત બ્રહ્મ ગુરુ દ્રોહ, નિદત દેવ પશુ હતહોહ;
 જોજન સહસ્ર દશ વિસ્તાર, રાતે ખીલ તમ અપાર. ૧૫
 શિર રવિતલે અગ્ની લગાય, તાંબા તુલ્ય કર દુખદાય;
 નરક સો કાલસુત્ર કહાત, પાપી તહાં અતિ દુખ પાત ૧૬
 ઉપર અર્ક અગ્નિ અપાર, ભીતર ભુખ જઠર પ્રબાર;
 જિતને પશુ રોમ ગનાત, તિતને સહસ્ર વરસ પીડાત. ૧૭
 લોટત પરત કરત હે હાય, ઉઠ હોય ખડો ઇત ઉત જાય;
 કોઈ વિધિ નહી દુખકો અંત, પાવત કષ્ટકે કલપત. ૧૮
 આપદ વિના નિજ ધ્રમભાગ, હોય પાખંડી અતિ દુર્ભાગ;
 વર્ણ અઢાર એકી હોત, ખાવત બ્રહ્મ નિજ ધર્મ ખોત. ૧૯
 વન અસિપત્રમે તેહી ડાર, જમકે ફૂત કરત પ્રહાર;
 પરત હે માર ઇત ઉત ડોલ, હા પિતુ માત કહુ કહુ બોલ. ૨૦
 તરુકે પાન ખડગ કઠોર, છેદત અંગકું ચર્હું ચોર;
 પગ પગ પરત મુછી આત, ભાગત ધર્મ ફલ દેખાત. ૨૧
 રાજા રાજપુરુષ ઉડંડ, વિન અપરાધ દેવત દંડ;
 તન કરી દડ વિપ્રહિ દેત, સો ફલ શુકરમુખમહી લેત. ૨૨
 જમકે ફૂત કર અતિ જોર, કરવતસે જી અંગ મરોર;
 જ્યું તિલ પિલ ધાનિય સંગ, યું જમદુષ્ટ પિલત અંગ. ૨૩
 ધંધર કિધ નિજ પ્રતિ એહ, પર નહિ પીડ જાનત તેહ;
 માકડ મક્ષિ જીકા જોય, એસેજીવ હનત હે કોય. ૨૪

અન જલ દિયે રહત શરીર, જાનત નહીવે પર પીર;
તિન હું જાન કરત સંતાપ, પર અધકુપમે તેહી પાપ. ૨૫
જમપુરિ આય એ સખ જીવ, ખાવત કાટકાટ સદીવ;
અહિ જીવ વિછિ મછર બ્રગ, ભર ભર રૌસ લપટત અંગ. ૨૬
નહી થિર રહત નિંદન લેત, ઇહ સોઈ મારે દુઃખ ઉહાં દેત;
પર વશ પ્રેતકો તન ધાર, પામત દુષ્ટ કષ્ટ અપાર. ૨૭
ઇહ વિન વાટ જો અંન ખાત, સો નર કાક તુલ્ય કહાત;
ભિક્ષૂક અતિથિ ગ્રહ આય, અન નહી દેત ખાત લુકાય. ૨૮
સો નર ક્રમિ ભોજન કર્ત, શ્રુતિકું છાંડ અઘ અનુસર્ત;
કાટત ક્રમિ ક્રમિહિ અવાઈ, અતિસે કષ્ટ અત ન આઈ. ૨૯
જોજન સહસ્ર શત ક્રમિ કુડ, તામે પરત પાપી પ્રચડ;
સો શત સહસ્ર વરસ પર્યત, આવત નહી દુખકો અંત. ૩૦

દોહા.

જે પરપિડક પાપ કંત, મહાનરક સહે માર;
ઓર કછુક સક્ષેપ ઠરી, કહું સુનિયો ચિતધાર. ૧

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે નરકકુડનિરૂપણનામા પોડશો વિશ્રામ. ૧૬

સમદશેો વિશ્રામ.

છંદ પદ્ધતિ.

બાન ત્રણોડ નિજ બલહી જોગ,* બ્રાહ્મણકો ધન અરુહરત લોગ;
અથવા ધન ઓરહુંકો મરોર, વિન આપદ ચોરત દૈવ ચોર. ૧
સદસન નરકમેં પરત ધુત, ઘસ તમ લોહ જમરાજ દૂત;
અતિ પરત કરત હા હા પોકાર, તન તપ્ત લોહહુંસે પ્રકાર. ૨
પરત્રિયા પ્રસંગી પુરુષ કોય, પરપુરુષ બ્રહ્મ મન ત્રિય જું હોય;
દોનું કે ગલ બિચ પાશ ડાર, મહા કષ્ટ દેત યમ દૂત માર. ૩
ઠરી તમ લોહકે પુરુષ નાર, જમ દૂત મીલાવત વાર વાર;
રાજા અરુ જગમે પુરુષરાજ, તોરત હોય હેતુ ધર્મ પાજ. ૪
રાજા અરુ કહીયત રાજદૂત, વૈતરણિ પર મરહે કપૂત;
સો નદી નરક પરીવેષ્ટ જાન, નિજ કંત તહાં ભુકતે જીવ આન. ૫

* પોતાના બળના જોગે ઉદ્ધત બનીને.

વિષ્ણુ મલમુત્રહી રુધીર કેશ, નખ અતિ મેદ માંસ સહી વશેષ,
 કાકાદિ કુમ્ભી તહાં દુષ્ટ જત, પાવત ધ્રમલજક દુષ્ણ અત્યત. ૬
 જે તે ઈહ જગમે વૃષદ્વી કથ, સખ નષ્ટ શોશ આચાર પંથ;
 નહી લાજ પશુ સમ બ્રહ્મ હોય, મર પડત નરક પુરોદ સોય. ૭
 વિષ્ણુ અરુ શ્લેષ્મ પરુહિ ઘોર, તામે જમ ડારત ડરત ભોર;
 વેશ્યાપતિ યું દુઃસહ પાય, જમ હેત ત્રાસ કુમિ કાટ ખાય. ૮
 ઈહ દલિ પુરુષ સસાર જેહ, કરી દલ યજ્ઞ પશુ હનત તેહ;
 સો નર વિશસનમે કરત વાસ, જમ કાટ ખાત દેખાત ત્રાસ. ૯
 યા જગમે દ્વિજ વા અવર કોય, નિજ કુલ ત્રિય સંગે બ્રહ્મ હોય;
 ધ્રત ગોત્ર નારીમે વિર્ય જાય, જમ ડાર વિરયકે કુડમાય. ૧૦
 કૌ ચોર દેત અગનિ જરાય, અથવા કૌ મારત વિખ ખવાય;
 રાજા અરુ તિનકે દૂત સાથ, પર ગ્રામ લુટ ધન કરત હાથ. ૧૧
 સોઈ સારમેયાદન નરક જાત, શતસપ્ત વિશ તહાં શ્વાન ખાત;
 સમ વજ્ર દાઢ અતિસે કરાલ, ક્રોધાતુર કાટત હે તતકાલ. ૧૨
 સાક્ષિ હોયે ખોટી ભરત સાખ, ધન લેવનકિ અભિલાખ રાખ;
 કરી કપટ પરસપર લેત દેત, તેહી નરક અવીચિ મહાનિકેત. ૧૩
 અવકાશ રહીત સો નરક જાન, શતજોજન તહાં પરવત પ્રમાન;
 જમ કિંકર તાપરતે પછાર, જલવત થલમે તહાં વાર વાર. ૧૪
 તિલ તિલ સમ તન હોય તાતકાલ, દુષ્ણ પાવત નહિ મરીહિ બેહાલ;
 શિર ઉધે પટકત પકર તાય, એહી દુષ્ણ સખ વિધિ નહી કહ્યો જાય. ૧૫
 દ્વિજ નૃપ બ્રહ્મચારી વૈશ્ય જાન, જજ્ઞમાન નારી કુત સુરા પાન;
 એહી વિધિ કે નર ત્રિય હરિ ચોર, તેહી પકરત જમ દ્રગ કર કઠોર. ૧૬
 છાતિપર પગ દેવત કાર, કર તમ લોહ તાવિય ડાર;
 વરણાશ્રમકે સખ પુરુષ નાર, મધપાન કિયે શિર સહત માર. ૧૭
 પાવત જમ લોહા અતિ તપાય, પુનિ પુનિ મુખ જિહ્વાદે જરાય;
 વિદ્યા તપ કુલ કરી પુરુષ હીન, સુભ શુન કરી સખ વિધિ રહત ખીન. ૧૮
 મનમાંઈ રખત તૌ અધિક માન, નહી શ્રેષ્ઠ પુરુષકું નમત જાન;
 વે જાવત કર્દમ ક્ષાર વિચ, નિર્માન રહીત શ્રુતિ ત્યાગ નિચ. ૧૯
 લે શિશ કિચ ભિતર ડુખાત, ઉપરતે કંક રુ ગીધ ખાંત,
 નર મેદ કરાવત જજ્ઞ ચાય, અથવા ત્રીય પતિકુ પશુ ખવાય. ૨૦
 ભે ખાત માર પશુ ઉદર હેત, સો વૈર પશુ જમ દ્વાર લેત;
 તહાં બનત કસાઈ અધીક ઘોર, કાતા લે કાટત ચઉ ચોર. ૨૧

અતિહૃર્ષ સહીત કૃત રુધીર પાન, વાજ્ર યજ્ઞવત કરત ગાન;
જખ આત અતિથિ ગ્રહસ્થ દ્વાર, કર કુર દ્રષ્ટિ મુખ દેત ગાર. ૨૨
જમ દૂત દેત વિચ નરક ડાર, કર રોશ લેત નયના ઉખાર;
ગીધાદી પખી અતિ વિષમ ઘોર, ફરી કઠીન ચાસ્વ કરી શિસ ફોર. ૨૩
એહી રિત નરક દુખ નહીં અંત, પ્રભુ વિમુખ અભાગી પચ તજંત;
શ્રીનારાયણપદ પ્રીત લેશ, સો કરત ન જમપુરી પ્રવેશ. ૨૪

દોહા.

દુષ્ટ જીવ હરીપદ વિમુખ, સો જાવત જમદાર;

પોષણ તન નિજ પાપસે, પાવત કષ્ટ અપાર. ૧

ધૃતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે જમભતનાનિરૂપણનામા સપ્તદશે વિશ્રામ ૧૭

અષ્ટાદશે વિશ્રામ.

છપય.

કહે સખ જો હરિ વિમુખ, જીવ મતિમંદ અભાગી;
મહાકષ્ટ શીર સહત, માર વિષયા મુખ લાગી;
બહુત કાલ બેહાલ, હોય અતિસે દુખ પાવે;
સખહી પાપ કૃત આત, તાપ નગન ભુક્તાવે;*
ચતુરાસિ લક્ષ તનુધર ભ્રમત, બંહાં તાંહાં અતિદુઃખ જંતકું;
બહુ કાલ જન્મ મૃત્યુ ભુક્ત પુનિ, આવત નહી ભવ અંતકું. ૧
તથાન શુકર ખર ઓર, નેક બહુ વિધિ તનું ધારિ;
વ્રજાવત† સહે દિવસ, રાત ઉતપાત અપારી;
શુધા ખ્યાસ કરી દેહ, ખિન જારત નિજ છાતિ;
નહી માન થાન અરુ ખાન, પાન ભટકત દીન રાતિ;
જહાં જાત તહાં ત્રાસ તન, તૌ વિષે મુખ ચહત હે;
જેહી કામ ચાત મુખ આપકુ, તેહી થલ અતી દુખ લહત હે. ૨
યું બહુ જોનિ ભ્રમત, જંતુ અતિ પાવત પીરા;
તેહીપર કૌ ગુનરીઝ, મહુર કર હે નરવીરા;
તખહી ઓર તન ત્યાગ, જીવ મનુષ્યા તનુ પાવે;
ભક્તિ મુક્તિ હરિભાવ, પ્રિત એહી તન બની આવે;

* પ્રતમાં સ્પષ્ટ નથી “તાપ જમગણુ ભુક્તાવે” એવો પાઠ પણ સંભવે છે

† “વ્રજા વત” પાઠ પણ સંભવે છે

બ્રતખડમે નરનારી સખ, તા સમ નહી કો સુર અવર;
ધન ભાગ તાહિ ખડ લોભકો, જહાં બિચરત હરિ દેહ ધર. ૩

દોઉ રૂપધર દેવ, આપ જન હિત તપ કરહી;
એક રૂપધર આજ, સોઈ હરિ ભુપર ફરહી;
સો પ્રભુ તિનકે સંત, તાહિ મિલણો જખ હોઈ;
સોઈ નામ સતસગ, એાર સતસગ ન કોઈ;
ભવ બ્રમત મિલે સતસગ જખ, તખ કોટીક અઘકાપહી;
જમ ત્રાસ મેટ જડ જીવકું, અચલ અલેય પદ આપહી. ૪

શ્રીનારાયણદાસ, કહિ તિનહુકિ રીતિ,
વરત પંચ તન વિમલ, પ્રભુપદ અવીચલ પ્રીતિ,
હરિ વિન પિંડ બ્રહ્માડ, સર્વે મિથ્યા કરી માને;
ગુણાતીત દ્રઢ ગ્યાન, રીધિસીધિકુ તૃણ બને;
કહત સુનત રહત નિત હરિકથા, વિઘન અનેક નિવાર હે;
જગ મિલત સત એસે જખે, તખ ભવ જલધિ તાર હે. ૫

છંદ ઉધાર.

સખ જન સમગ્રિયો મનમાંહી, હરિસે અધીક સત દેખાહી;
મહાજલ અકલ હરિ ધન સત, રુચિ રુચિ ગ્યાન કણુ બરખંત. ૧
હરિ તરુ સુરભિ સંત સુવાત, શિતલ કરત તાપ હરાત;
જન હરિ અધિક મહીમા બન, કહત હે પ્રસિધ વેદ પુરાન. ૨
જખ જગ મિલહિ બાકું સંત, આવત સખે તખ દુખ અંત;
જયું જયું સુનત સતકિ વાત, ઉર દ્રગ તેજ ત્યું ત્યું આત. ૩
રખવત નિત ત્યાગ અનીત, કર દ્રગ ગ્યાન અંજન પ્રીત;
તખ સો લહત સંત કુસંત, સદગુરુ અસદગુરુ પરસંત. ૪
બનત જડ રુ ચૈતન્ય લેવ, પ્રભુપદ પ્રેમ હોય તતખેવ;
પ્રતિદિન કરત સંત પ્રસંગ, ત્યું ત્યું હોત અધિક ઉતંગ. ૫
અપનો રૂપ બ્રહ્મ પીછાન, ધરે પરબ્રહ્મ કો ઉર ધ્યાન;
સ્વેબ્રહ્મ હોય ભજત મુકુંદ, કર સખ ફર માંધક ફંદ. ૬
સો જગ કહત ઉતમ સંત, જેહી ઉર રહત નિત ભગવંત;
અરુ કછુ અધીક બનત નાહી, હરિ કે ચરણ રહે લપટાહી. ૭
જિન કે પ્રભુપદ એક પ્રીત, ઉતમ દાસ સો જગ જીત;
કર સંત સગ સુધતા પાય, જયું જલ એાર ગંગ મિલાય. ૮

તરુકદ્વેષ મેઘ સમતન સત, પર ઉપકાર કાજ વિચરંત;	
શ્રીહરિકે જી ચરણ સરોજ, સેવત ભ્રમર જ્યું ગ્રહ ચોજ.	૯
એહી વિધિ જાન સત ઉદાર, સો અનઆસ હોય ભવપાર;	
સત અસતકુ નહિ જાન, સો ભવ ભટકહી ચઉ ખાન.	૧૦
તાતે દુષ્ટ સગ દુષ્કરૂપ, તેહી સગ પરતહે ભવકુપ;	
અમિ વિષ સદૃશ સંત અસત, હરતહે દુકંત પ્રાનહરંત.	૧૧
કિને ભેદ ઈશ્વર આપ, દોઉ સમ કહત તેહી શિર પાપ;	
દિને અસત સંત દરશાય, કિયે વિન ભેદ નહી આલાખાય.	૧૨
હોવત હાન વિન પહીછાંન, જાને લહત પદ નિરવાન;	
જો એક જીવકુ ડુખાત, સો નર વિશ્વઘાત કહાત.	૧૩
જીવ એક અભય કર સમજાય, તિન સખ દીન વિશ્વ જીમાય;	
તાતે કહત યુધ જન તાન, અતિસય પરમ અરથ પિછાન.	૧૪
ગ્યાનિ અભયપદ દાતાર, સમચિત કહત સાર અસાર;	
તાકુ કહત નીંદક કોય, કોટિક વિપ્રઘાતક સોય.	૧૫
વિમલ વિવેકસે કર જોત, સો નર પાર ભવજલ હોત;	
કોટીક વાતકિ એક ખાત, વિન સતસંગ નાંહી તરાત.	૧૬
સો સતસંગ દોય પ્રકાર, સત રુ ઇશકે અવતાર;	
જખહી મિલત હરિ હરિસત, તખહી તરત ભવજલ જંત.	૧૭
કારણ ભક્તિકો જગસત, સંતન કારણું ભગવંત;	
નિંદત ઇશકે અવતાર, ગૌવધ આદી અધ તેહી લાર.	૧૮
કરત હરિ પ્રગટકો અપમાન, ચોર ન પાપ તાહી સમાન;	
રવિવિન જાત જો કછુ રાત, તો વિન પ્રભુ જીય સુખ પાત.	૧૯
વિન હરિ પ્રગટ નિજ શ્રેય ચાત, સોનર પશુ સદૃશ કહાત;	
કહતહે સખહી વેદ પુરાન, હરિજન હરિખિના ન કલ્યાન.	૨૦
માયીક કહત હરિ અવતાર, સો નર મુઠ મંદ ગમાર;	
પ્રકૃતિપુરુષ પર બ્રહ્મરૂપ, અક્ષર ધામ તાપે અનુપ.	૨૧
અક્ષરપાર અક્ષરાતીત, સો તન ધરત જનહીત નીત;	
તાકો મર્મ ન લહત જોહ, જાનત આપ સમ હરિ દેહ.	૨૨
એહિ વિધિ જાન નહી અનુસર્ત, જિન અનુસરે ભવ નહી તર્ત;	
કહાવત સોઈ દ્રઢ હરિદાસ, જા ઉર પ્રગટ હરિકો વાસ.	૨૩
કૌ વિધિ દોષ ધરત ન ચિત, સોઈ જન વિશ્વ કરત પુનીત;	
શ્રીનારાયણ ચરીત્ર અપાર, થાકે કહત સુર ત્રિપુરાર.	૨૪

વદન હંભાર વારમવાર, અહોનિશ કરત શેષ ઉચાર;
નિરમલ કથા પરમ પુનિત, સુનતે હોય પ્રભુપદ પ્રિત. ૨૫
ધર્મકુમાર પદ ઉરધાર, કહી મે કથા સખકો સાર;
પુનિ કછુ મોદહે મન મોય, કર સંક્ષેપ કર્હુ અખ સોય. ૨૬

દાહા.

પશ્ચિમ ધર ગુર્જર પ્રસિધ, વીચરેઉ તહાં નરવીર;
પાપી જન પાવન કરન, સ્વેધર મનુજ શરીર. ૧
પર અક્ષર પરમાતમા, સો તનું ધાર ફિરંત;
તાકું જાનત મનુજસમ, સા કબર્હુ નર તરત. ૨

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે હરિચવતારપ્રધાનનિરૂપણનામા
અષ્ટાદશો વિશ્રામ ૧૮

એકોનવિંશે વિશ્રામ.

છંદ ઉઘોર.

સોરઠ દેશમે સુખ ધામ, ચરિત્ર સુકીન સુંદર સામ;
ધ્યાન સમાધિ ગ્યાન અનુપ, સામ્રથ કીન બહુ સુખરૂપ. ૧
લોજ પિપલાદિ ગ્રામમે જેહ, ગઢ જિરણાદિ સેહેર હે તેહ;
તાંહાં હરિકૃષ્ણ કિન નિવાસ, સખ નિજ દાસ દેન ઉદ્ધાસ. ૨
સોરઠ દેશસે કિરતાર, હરિવર ગયે દેશ હલાર;
તહાં નિજ દાસકુ સુખ દીન, દે દે દર્શ દાન પ્રવિન. ૩
વાંસે ગયેઉ વર્ણિરાજ, જો કછ દેશ તહાં જન કાજ;
ભુજ આદીક સેહેર સુપુર, વિચરેઉ સગ લે મુનિ સુર. ૪
તહાં તહાં હરિ નિજ જનજાન, રહે બહુ કાલ અતિમુદ આન;
તહાં મત દુષ્ટિકે મદ તોર, દિયો સુખ દાસકુ નિજ જોર. ૫
સ્થામતલાવ તેરા તેહ, માનકુંવાદી ગ્રામ હે જેહ;
કાટેઉ તાંહાં ફિર જન કુંદ, શ્રીહરિ આપ સહજાનંદ. ૬
વાંસે આયે કાઠીયાવાર, કમનિય રૂપ ધર્મકુમાર;
નૌતમ નગ્ર ગઢપુર નામ, આઈ તાંહાં હરિ કિયો વિસરામ. ૭
તાકો અભય નૃપ શુભ ટેક, તેહી સુત સુતા સહીત વિવેક;
સખ મિલ કિન હરિ પદ સેવ, લખી દીલ દેવકે સોઈ દેવ. ૮

તહાંસેં પ્રથમ પરમ ક્રીપાલ, ગુર્જર દેશ આયે દયાલ;	
તાકે બિચ સેહર સુરુપ, અમદાવાદ નામ અનુપ	૯
લાય ઉર લહર તાંહાં પ્રમલાલ, મહાપ્રભુ આયે સહીત મરાલ;	
લખિ નિજ ધામ શ્યામ સુબન, કિનેઉ પ્રગટ ગ્યાન રુ ધ્યાન.	૧૦
નારિય પ્રાન હોવત લીન, સખ જન ભયે પ્રભુ આધીન;	
ભયો જયકાર સેહર મોઝાર, ભયે હરિ શરણ બહુ નરનાર.	૧૧
તાકુ દેખ જન અસુરાન, ફરમન આયે કરન તોફાન;*	
જગપતિ વાહી લિનેઉ જીત, સુખ અતિ કીન નિજ જન ચિત.	૧૨
વ્રત નિર્માન ધરી હરિ અંગ, કિયે બહુ ચરિત લે મુનિ સગ;	
લખિ નિજ ધામ કરને કાજ, મેહર સુકિન શ્રીમહારાજ.	૧૩
જૈતલપુર જગ આધાર, બા કર જસ કિન અપાર;	
વિપ્ર જિમાયે વિધિ કર વેદ, ભવ અજ સો લખી સખ લેદ.	૧૪
આયેઉ દેખને દિલધાર, ચદ્રિ વૈમાન જીત નિજ નાર;	
કહું એહી લોમકો કહા ભાગ, વીચરેઉ હરિ જહાં જીત રાગ.	૧૫
ગ્રામ ડલાન દીનદયાલ, કીનોઉ યસ એક વિશાલ;	
વિપ્ર જિમાયે મન મુદ આન, દિનેઉ તાહી બહુ વિધિ દાન.	૧૬
ધરે નિજ અગ સ્યામ અનુપ, ભુષણ બસન બહુ મુનિ ભુપ;	
ભયે વર્ણિદ્ર નટવર વેશ, સુખ નિજ દાસ દેન સુરેશ.	૧૭
આય એક સમય શ્રીનરવીર, કંકરતાલહુકે તીર;†	
દેખત ભયે તહાં એક ગ્રામ, મિમદાવાદ જોખર નામ.	૧૮
તાકે બિચ અદ્ભુત એક, કિયો હરિ ચરિત્ર કર સુવિવેક;	
દેવહિ દ્વાર અસુરન જોર, તુર્ત દેવાયો શ્રીહરિ તોર.	૧૯
તહાંસેં પ્રભુ જન પ્રતિપાલ, ગયે સુભ નામ ગામ વેલાલ;	
વાંસે ગયે સલકિ સ્યામ, ઠાકુર ઘાલજિકે ધામ.	૨૦
સખ ડલાવ દેશહે જેહ, ફિર હરિ કિન પાવન તેહ;	
વિભાપુર અરુ પ્રાંતિજ, રહે તેહિ ઠોર હરિ બહુ રીઝ.	૨૧
વિશલનગ્ર અરુ વડનગ્ર, મહાપ્રભુ ગયે મુનિ કર અગ્ર;	
તહા અહુ માસ વિપ્ર જીમાય, સબહી તાહી ધર્મ સુનાય.	૨૨
સિદ્ધપુર પાટનાદીક સેહર, ગયે મહારાજ તાંહાં કર મેહર;	
પ્રભુ મુનિ સહીત ફિરત ક્રિપાલ, વિષ્ણુયાગ કરત વિશાલ.	૨૩

અગણિત પુર અગણિત ગ્રામ, કર કર તાંહાં હરિ વિસરામ;	
નિજ જન સખનકું સુખ દીન, પુનિ શ્રીનગર આયે પ્રવિન.	૨૪
રહી કરી વાસ હરિ તાંહાં બોત, વાંસું ચલે પુનિ મુનિ સોત;	
સાભરમાંહી કરકે સ્નાન, ગયે મછિયાવ શ્રીભગવાન.	૨૫
વાસે દેશ બાલાવાર, પાવન કરણ ગયે કિરતાર;	
મહા પ્રભુ આયે પુર મૈથાન, જન બહુ આપકે શુભ જાન	૨૬
હરિજન અરુ સત સહિત, તાંહાંસે ચલે પ્રભુ કર પ્રીત;	
મુલી સેહર શ્રેયકો મુલ, ગયે હરિ લખી નિજ અનુકુલ.	૨૭
સખ વિધિ દેખકે સો સ્યામ, ધારેઉ કરન મન નિજ ધામ,	
રહે કષ્ટ દીન રાજિવ નેન, હરિજન સત જુત સુખ દેન.	૨૮
તાંહાંસે ગયે શ્રીધનસ્યામ, ગઢપુર સેહર બંકો નામ;	
સુખ જનકું જુ તાંહાં દે બિશાલ, ગયે હરિકૃષ્ણ શ્રીવરતાલ.	૨૯
તાંહાં નિજ ધામ શ્રીહરિ કીન, નિજ જન સતકુ સુખ દીન,	
લિલા કિન આપ અપાર, શિરપે મુગટ સુન્દર ધાર.	૩૦
સુરત ગયે શ્રીમહારાજ, કીયે નિજ દાસકે તાંહાં કાજ,	
ગયે વટપતન લે મુનિ સગ, અધિક બઢાયો જન ઊમંગ.	૩૧
પુનિ પ્રભુ આયે શ્રીવરતાલ, નિજકે દાસ કરન નિહાલ,	
ગુર્જર દેશકે નરનાર, પ્રભુ સખ કિન ભવજલ પાર.	૩૨
વાંસે પ્રભુ પુર વૈરાટ,* આયેઉ સંગ લે મુનિ થાટ,	
કીયે નિજ શરન બહુ નરનાર, અક્ષરધામકે આધાર.	૩૩
તાંહા પ્રભુ કિન શુભ ચરિત્ર, વધુનર ગાત હોત પવીત્ર,	
રહી તાંહા નાથ સંત સમેત, કીયો હરિ આપ ધામ સહેત	૩૪
શ્રીહરિ દેશ ભાલ નિહાલ, રચ્યો એક તાંહાં ધામ દયાલ;	
ધવલહીપુર† બંકો નામ, આયે જહા આપ સુંદર સ્યામ.	૩૫
કુંડલ કારીયાંણિય ગ્રામ, સારંગપુર સુંદર નામ;	
લોહીયા નાગટંક કહાય, રહે એહી આદિ પુર હરિ જાય.	૩૬
નાના દેશમે નિજ ધામ, બહુ વિધી કિન શ્રીધનશ્યામ;	
મન ધર મોહ શ્રીમહારાજ, ગઢપુર ગયે સહીત સમાજ.	૩૭
ચહુ વિધિ હરિ અગણિત વાર, ધર વિચરેઉ ધર્મકુમાર;	
જાહાં જાંહાં ગયે જગ આધાર, અધર્મ સર્ગ તાંહાં દીયો ટાર.	૩૮

ધર્મ સહીત ભક્તિ અનુપ, પ્રભુ પ્રગટાઈ જન સુખરૂપ;
દ્વિગવિજય સુંકિન દયાલ, મહામતિ સગ લે જથુંમરાલ. ૩૯
દોહા.

શ્રીહરિ સહજનદકે, ચરિત્ર કહત અજ શેશ;
સોઈ પાર ન પાવહી, લિખેઉં તાહીમે લેશ. ૧

ઈતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે શ્રીનારાયણચરિત્રકથનનામા
એકોનવિશે વિશ્રામ ૧૯

વિંશો વિશ્રામ.

છપય.

શ્રીનારાયણ કથા, સોઈ સખ બણીં સુનાઈ,
હોવત ભવજલ પાર, નારીનર તાકુ ગાઈ;
પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ, ધર્મસે જુગ તનુ ધારિ,
જેહિ તરુ તલ તપ કરત, હરત સખ જન દુ.ખ ભારી;
સો મમ ઇષ્ટ અનુપ અખ, રૂપ તાહી ઉર ધારકે,
શ્રીબદરીકિ મહાદત્તા,* કહુ સખહી વિસ્તાર કે. ૧

તેહી સમરણ ફલ, કહુ દરશન ફલ જેસો,
સુનત શ્રવણ નરનાર, નાહી ઉર મિટત અદેસો;
નારાયણ જૂત વૃક્ષ, દક્ષ નહી નિજ બલ દેખે,
ભક્તિહિન તપહીન, ઇશ બ્રહ્માનંદું ન પેખે;†
એસો તરુ બદરિ અતુલ, કોઉ ન મહીમા પાવહે,
સો સખહી કહન કે કાજ, અખ મો મન અધીક ઉછાવહે. ૨

છંદ પદ્ધરિ.

કહું શાસ્ત્ર વચન કે અનુસાર, કર પ્રીત ચિત લિજે સુધાર;
અતિ વાત ગુઠ સખ કહું સોચ, શ્રીનારાયણ પદ ચિત પ્રોચ. ૧
તરુ બદ્રિ નહી કછુ ફળ ભવાંત, ત્રૈલોક નિવાસીકૌ ન પાત,
નિજ અક્ષર સો તરુ રૂપ ધાર, હરિ રીઝાવનકું મન વીચાર. ૨
ધર હીચે સમરણ કરત કોચ, તેહી પાપ સર્વ સો પ્રલેહોચ;
કર્ત દર્શન જો કોઉ નિકટ જાય, ફલ ચ્યાર મુક્તિકો આશુપાય. ૩

* “મહા કથા” પણ વચાય છે † ઇશ બ્રહ્મા પણ દેખતા નથી

સતજીગ નિવાસી નરદેવ ગ્રામ, કહુ મુક્તિપ્રદા તેહી બદ્રિ નામ;
 ત્રેતાજીગમેં મુનિ સીદ્ધ રાય, જોગૈકસીધિદા કહત તાય. ૪
 દ્વાપરમેં સખ મુનિવર વિચાર, કહે નામ વિશાલા સુભગ સાર;
 કલીમેં બહરિકા કહત તાસ, તેહી તલ મુનિવર કર જોગધ્યાસ. ૫
 શીખવત શ્રીનારાયણુ આપ, શિખત સો સખહી મુનિ કલાપ;
 તનું તિન અવસ્થા તિન સોય, બદ્રિ તરુ સમરત લિન હોય. ૬
 તન ધાર અપ્રાકૃત કરત વાસ, જીવંત ગ્યાનધ્યાન પ્રબલીત પ્રકાસ;
 બદ્રિતટ થટ તરુ ચહું ઐર, કર પાન અમૃત વીલસત સજેર. ૭
 પિખત તરુ જો કછુ બચ્યો આન, થિત સ્વર્ગ કરત ઇદ્રાદી પાન;
 તલ રહત વિશાલા ઉભય બ્રાત, નારાયણુનરજૂત જકતતાત. ૮
 બ્રહ્માણ્ડ અસખીત સહીત સાજ, નર અસુર દેવ અરુ નાગરાજ;
 સખ સાવકાશ રહે તાંહી છાઈ, તેહી કાજ વિશાલા મુનિ કહાઈ. ૯
 તરુ બદ્રિ બદ્રિપતિ તનુ અનુપ, અવિનાશી અનાદી અખંડરૂપ;
 સ્વેસામૃથ મુનિવર ગણુ સમેત, તપ કરત કઠિન સખ જીવ હેત. ૧૦
 નારાયણુ શિષ્ય નારદ પ્રધાન, અગ્રેસર સખ મુનિમેંહી પ્રમાન;
 નારાયણુનર ઇશ્વર કહાત, મુનિદ્વાર ધર્મ પ્રકટાત ચાત ૧૧
 દોહા.

અખ સખ સુનીયો ચિતદે, અજબહું આખ્યાન;
 બદ્રિકો મહિમા અતુલ, કહત હે પ્રસિદ્ધ પુરાન. ૧
 છંદ ઉદ્યોર.

કહું એક સમય કૌ ગતિ કાલ, કિનેઉ બ્રહ્મા મહન બિહાલ;
 પુત્રીય રૂપ તાત પ્રલોભ, વ્યાખ્યો મહન અતિ મન હોભ. ૧
 મેલિ સકલ વેદ મરજદ, નહી ચિત ધર્યો જગ અપવાદ;
 વિધિ ઉઠ લગ્યો પુત્રીય લાર, શિવ સનકાદી કીન નિવાર. ૨
 પચમ શીશ અતિ દુર્બાન, ગારિય દિન શિવકું બન;
 કત તખ રુદ્ર કોપ કરુર, કિયોઉ શિશ પંચમ દૂર. ૩
 સો શિવ લગ્યો બ્રહ્મકપાલ, તાતે લયે દુખિત બીહાલ;
 લાગીય બ્રહ્મહત્યા આય, તેહિ દુઃખ ગયે શિવ અકુલાય. ૪
 નૈષ્ઠિક વર્ત સમજીત ધાર, મેટન કિયે તીરથ અપાર;
 મૃત્યુ સ્વર્ગ અરુ પાતાલ, ગયે નહી ટલ્યો કષ્ટ વિશાલ. ૫
 તખ વૈકુણ્ઠ ગયે શિવ દોર, હરિ પ્રતિ કહ્યો હર કરજેર;
 જેહી થલ કષ્ટ અતિ મોય બાય, સો થલ દેહો તુમ નાથ બતાય. ૬

બહુખટલ્યો નહીં ઇહ ધામ, કેહી થલ મિટત એહિ દુઃખ સ્યામ;
તખ હરિ કહ્યો સુનહું પ્રવીન, હમ તુમ વિધિ પર આધિન. ૭
હોહા.

નરનારાયણ પ્રગટ થહ, સખહી વિધિ સમરથ;
સખ દુખ તોરો મેટહે, નિજ બલ અપને હથ.* ૧
છંદ પદ્ધરિ.

નર બ્રાત નારાયણ પ્રગટ હેવ, મેટણુ જન ઉર દુઃખ અહમેવ;
જખ બાણ દક્ષકે યજ્ઞમાંહી, જખ યજ્ઞ પુરુષ બેઝ્યો સુબાહી. ૧
તખ કિયો બદ્રિકાશ્રમ પ્રવેશ, તતકાલ મિટયો તખ ભય કલેશ;
સો જનત હોસખ બાત વીર, તુમ જાઉં તહાં સખ મીટહિ પીર. ૨
જો કહી વિજ્ઞુ બાની પુનિત, સો માન શિવ અતી પરમ પ્રીત;
જખ ગયે બદ્રિકાશ્રમ મહેશ, તખ ભયે વિશાલા દરશ લેશ. ૩
ભઈ નષ્ટ બ્રહ્મહત્યા વીશાલ, કરતે જુ છુટયો શિવ બ્રહ્મકપાલ;
તતકાલ ગયે પુનિ દોષ પાપ, તેહી દર્શ વીશાલાકે પ્રતાપ. ૪
દુઃખ ગયો ભયો સુખ રુદ્ર અંગ, શિવ રહે તહાં લે શિવા સંગ;
કૈલાસ કાશી તે અધિક માન, શિવ રહે આઈતેહિ થાન આન. ૫
વિલસાયમાન શંકર વસંત, કેહાર નામ તાકો કહંત;
જખ સર્વ ભક્ષ અઘ લગ્યો આય, વિશ્વાનર અંતર રહ્યો છાય. ૬
અતિ દુખિત વ્યાસ ઉર વચન ધાર, તેહિ થાન આય પાતક નીવાર;
કુત વાસ અગ્નિ તહાં ધર સ્વરૂપ, સો ભયો અગ્નિ તીરથ અનુપ. ૭
પુનિ તહાં પચ તીરથ સુ ઓર, થીત રહે બદ્રી ઢિંગ ઠોર ઠોર;
સો કહું સખે કારણ સહીત, સુનીયો કરકે અખ પરમ પ્રીત. ૮

છંદ ભુજંગી.

શિલા નારદી નારસિંહી વરાહી, અરુ ગારુડી મારકાંડી ખિગાહી(?);
ભયે પંચ તે તીરથ પંચ પ્રાજે, સદા સેવતે નાથ બદ્રિ નિવાજે. ૧
સ્થિતી કીધ બહુપરે હેવ જેતે, શિલા ધામ તાકે ભયે નામ તેતે;
રુષિ હેવ જહાં બેઠકે સેવ કિની, ખરા ભાવહુંતે કર દેહ ખીની. ૨
પ્રભુ રિજતે મોજ આતંત પાઈ, શિલા નારદી નામ તાતે કહાઈ;
જહાં બેઠકે ભોગ સાધે ખગેશા, લહે વાસ સામીપ મેટે ઠલેશા. ૩
અતિસાર ભુમિ મહાપુન્ય યાકો, ધર્યો ગારુડી નામ તાતે શિલાકો;
કરે સાધન બેઠકે મારકંડ, ચિરંજીવ પદ પાય રાજે અખંડ. ૪

* “નાથ” એવું પણ વંચાય છે

ભઈ મારકાંડી શિલા સો પ્રસિદ્ધા, શુભં તીરથં સેવહી ભોગ સીદ્ધા;
 ધરા વાળ લાચે ડહાં બીચ ધારં, મહાભોધ વંકો હીરણ્યાક્ષ મારં. ૫
 જહાં બેઠકે થાક ટારે મુરારી, વરાહી શિલા નામ તાતે ઉચારી;
 પ્રલેરૂપ ધાર નૃસિંહં પ્રચંડં, પ્રહારે દીતિપુત્રકો પાડ પીંડ. ૬
 જહાં આચ બેઠે ગયો થાક બતે, કહી નારસિંહી શિલા નામ તાતે;
 કહે તીરથં એ સબે પાસ ગગા, બદ્રિનાથ રાજે સદા એહિ અંગા. ૭

છપય.

જીવતારણ કિરતાર, દયા ઉરધાર અપારા,
 સતભુગમે નીત કરત, વિમળ દ્રઢ ભોગ વીચારા;
 ત્રેતા ભોગાધ્યાસ, સખનકું આપ સિખાવે,
 દ્વાપર મે નિજ ધ્યાન, દાસ નિજકું દરસાવે;
 કલિમાંહી કિરતન સદા, કરત કરાવત પ્રેરકે,
 નિત કરત બોધ નિજ મંદકું, હેત સહીત દ્રગ હેરકે. ૧
 પંચ વર્ત દ્રઢ પ્રસિદ્ધ, કર તપ ઠહીન કરાલા,
 જગત હેત જગદીશ, હેત બુધિ દીનદયાલા;

* * * *
 * * * *

વ્રત નિજ મુનિવર વીમલ, વેશ હરિદત્ત તન ગ્રહીત,
 નિજ ચાહુ કરી બ્રતખડસે, આત બાત મુનિ ગણુ સહીત. ૨
 મહા કલીકૃત દેખ, લેખ મનમે સોઇ સ્વામી,
 ભક્તિ ધર્મસે દેહ,

* * * *
 * * * *

નરત્રિય નિરખન કાજ, સબ આવત હે મિલ મદનજી,
 મનવાંછિત તિનકો પૂર પ્રભુ, અહોનિશ હેત આનંદ બન્યું. ૩
 ચેહિ સુંદર હરિ ચરિત્ર, પ્રબલ અતિ સુમતિપ્રકાશે,
 ભે સુનહે ચિતલાય, તાહી અઘ બંધન નાશે;
 સર્વ શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્ત, ન્યાય સુંદર શુભ નીતી,
 પરમ મોક્ષકો પંથ, પઢત હોય હરિપદ પ્રિતી;
 સુમતિભુ પ્રકાસક અથ, શુભ શ્રીહરિપદ ઉર ધારકે,
 જગદીશ લિખાયો ત્યું લખ્યો, બ્રહ્માનંદ વિચારકે. ૪

ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય, હોય ભકે દ્રઢ અંતર,
સો સમજત યહ અર્થ, કરત અભ્યાસ નિરંતર;
શુરુ ગમસે યહ ગ્રંથ, પઢે સો સખ સુખ પાવે,
હે યહ મોહન મંત્ર, સખે જગ બસ હોય ભાવે;
શ્રી વિષ્ણુકે દિન પુજત સુમત, પ્રેમ બુક્ત ચિત લાવહિ,
કહે બ્રહ્માનંદ સ્વચ્છંદ સો, પરમ ધામ પદ પાવહિ. ૫

ટોહા.

સંવત અષ્ટાદશ સહી, વરષ અઠોતર ભીષુ;
મા' સુદ પંચમી વાર બુધ, પુરણુ ગ્રંથ પ્રમાણુ. ૧
શ્રીનગર શુભ શેહરમે, નરનારાયણુ પાસ;
તહાં રહી બ્રહ્માનંદ ઠવિ, કિનો સુમતિપ્રકાશ. ૨

ઇતિ શ્રીબ્રહ્માનંદ મુનિ વિરચિતે શ્રીસુમતિપ્રકાશે નરનારાયણુશ્રમે વિશાલબદ્રિમાહાત્મ્ય
નિરૂપણુનામા વિંશો વિશ્રામ ૨૦

ઇતિ શ્રી સુમતિપ્રકાશ સંપૂર્ણ.

પહેની અનુક્રમણિકા.

—XXXXXXXXXXXX—

અ

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ.
અંખીયા લગીરી મોય ...	૫૦૨	અમે કહો પ્રજા કેમ રૈયે ...	૬૧૧
અંખીયા અખીયા હારે ...	૫૮	અરથ સાધી લે તારેરે	૬૮૪
અખીયન બીચ અખીર ડાચો ...	૨૧૭	અલખ પુરુષ અવિનાશી ..	૬૬૬
અખીયનમે હો અખીયનમે ...	૬૦૦	અલવ ન કરીયેરે અલવીલા .	૫૪૬
અગમા દેખાય છે રે ...	૪૨૫	અલખેલાજી પ્રાણુ આધારે ...	૩૫૫
અતરમે ગિરિધારી...	૪૬	અલખેલે અધરાતનીરે ...	૫૧૨
અતર પટ ખોલો...	૯૨	અલખેલા આવો મારે ઓરડીએરે. ...	૬૫
અખર આભૂષણુ અતિ ભારી ...	૩૦	અલખેલા આવોરે	૩૮૫
અખંડ તુમારી આરતિ, બદ્વીપતિ દેવા	૧૧૮	અલખેલા મહિર આવીએ ...	૩૯૧
અખડ ત્રિયાજીની આરતિ ..	૧૧૧	અલખેલા રે રગ ભીના પીયા ..	૩૨૧
અખિયા સ્વામકે રગ રાતી હો	૪૬	અલખેલા વર તમ ઉપરે ...	૩૯૧
અગર ચદનથી રે, ઓરડીએ ભીતિ ઓપી	૧૫૬	અલખેલાજી મારે ઓરડે રે, આવોને	
અચળ મુ ધર કહાનડે વલા .	૭૪	અલખેલા	૧૨
અન્ય વસત વધાવા ચાલો	૧૬૫	અલખેલાજીની લાગી આખડલીરે. ...	૬૫
અજ્ઞાની સમજ કયા સુતા	૭૦૪	અલખેલે શ્યામ મોકુ રગભર	૨૦૮
અતિ અણીઆળી આખડી રે .	૫૫૪	અલખેલોરે અલખેલો . .	૨૫૦
અતિ હરખ વધાઈ આજ	૧૫૪	અલખેલો ખેલત નવલ ફાગ ...	૧૬૬
અતિ હેતે કરી મંગળ આરતિ...	૧૧૭	અલખેલો ખેલત જમુના તીર ..	૪૩૩
અદ્વૈત રસ ભરકે જો ઉડાવત...	૧૯૮	અલખેલોજી મારે મહિર આવ્યારે.	૩૯૭
અધમ ઉદ્ધારણુ અવિનાશી ...	૮૮	અલવીલા મંદીરીએ આવો	૩૬૫
અડખે પડખેરે, રહ્યા તીરથ ખીલ આવી	૩૩	અલવીલારે તારી આખડીરે ...	૨૪૩
અપના યા જગમે નહી કાય ..	૬૯૧	અલવીલા હડીલા ન કીજીએ	૫૩૮
અખ તો કનૈયા, રખું નેનન નેરે હો	૫૨૦	અલવીલા ઉલોરે જોરાવર ...	૪૬૮
અમ પાસે તારે તારેરે	૩૧૦	અલ્યા કહું છું જે પાધરો રેજેરે. .	૫૭૯
અમને ગયા છે વાઘનેરે	૩૯૩	અલ્યા કેમ વાણું નથી કરતો રે...	૩૬૭
અમને તો જોગની વાત...	૩૬	અવસર આવ્યો છે રે તમને બળવાનો	૭
અમારે મંદિરીએ આવ્યારે	૪૦	અવસર આવ્યો રે સારો ..	૭
અમે ઓળખ્યા તમને આજ, તમે		અવસર એસા નહીં મીલે ...	૬૫૬
ધુતારડા રે . .	૩૭૪	અવિનાશીની મંગળ આરતિ	૧૧૭

આ

આવ્યો પ્રજાજન પીયારી. ...	૪૮૦	આખડલી જાડુગારી શ્યામની રે...	૨૮૮
આખડલીની અણીયે ..	૩૧૬	આખડલીમાં રાખું...	૮૧

	૫૪		૫૪.
આખડલીરો તારો ખ્યારો રે ...	૪૪૬	આજ સખી મુને સુખનું લાધુ ..	૪૨૨
આખ્યુ આણીઆળી માવા મરમાળી ..	૩૩૧	આજ સપરમે દિન સારો ..	૬૫
આખડલી સરદ સરોજ ...	૩૩૬	આજ સુદર શોભીત શ્રીહરિ ...	૨૭૦
આંગણિયે ઝાંઝું શું બણિયે. .	૨૬૯	આજ સરદ પુનમનો ચંદોરે .	૧૭૯
આજ અલખેલો રગ રમીયારે રજની .	૪૨૧	આજ હુ આવી છુ મુખ માવાનું જોવા	૪૨૧
આજ આવ્યા તે કેમ ઉતાવળા.	૪૩૧	આજ હુ ગઈતીરી ..	૫૮૫
આજ એકાદશી પરમ અનૂપા	૧૮૯	આજ હુ એકલી રે .	૪૨૮
આજ ઉજગરો નેણ દીસે હરી ...	૪૨૩	આજ હુ તો મોહનને મળી રે...	૨૮૮
આજ ઉત્સવ હરખ અપાર ફેરાવ		આજે નદ મહરની પોણ ઉત્સવ બારીરે	૧૫૪
કહીએ રે ...	૧૮૮	આજુની રજનીરે શી કહુ વારતારે	૪૧૭
આજ ગઈતી કાલદ્રીને તીર રે .	૩૫૬	આજે બળેવ દિવસ એવ્યવનો નદતણે	
આજ ગઈતી હુ તો જમુનાના પાણી...	૩૨૨	ધર બંધએ રે...	૧૫૧
આજ ચૌદસ પરવ અનૂપ સુદર છેલારે	૧૮૨	આહમ બાદરવા મુદ આવી તે દી રાધા	
આજની ધડીરે, ધન્ય આજની ધડી	૬૪	જન્મ્યા રે ...	૧૭૦
આજ દીઠી મુજને એકલી, ધુતારે રે	૨૪૯	આડુ કાઈ નથી બોલતો ..	૫૭૧
આજ નદ મહરને ધામ રે ...	૧૬૪	આણે આચારે રે .	૩૮૬
આજ પરભાતના અસુરા આવીયા	૪૨૩	આ તન રગ પતંગ સરીખો ...	૬૯૨
આજ મારે આનંદ અતરે	૨૬૨	આનંદ એવ્યવ થાય છે રે .	૪૧૨
આજ મારે દીવાળી રે ..	૫૮૧	આ નદનો નાનાડિયો રે...	૩૭૯
આજ મારે નન્દનો નન્દન ઘેર આવ્યા.	૫૪૮	આપણુ સૌ ભેલા થૈને રે. ...	૫૭૬
આજ મારો જનમ સુકલ થયો આલી	૪૨૧	આય કરો ધનશ્યામ વિચાણુ ...	૧૧૧
આજ મુને સાચો મળ્યા છે અલખેલો	૫૪૮	આયકે બસી અંતર ...	૯૪
આજ મેં ગઈતી આલીરે, કાલદ્રી તટ	૩૩૫	આય વસે ઉરમાય. .	૬૩
આજ મેં તો દીઠા વાલાને વાટે વેતા	૫૪૭	આયકે સેન કરો મનમોહન ...	૧૨૩
આજ મેં તો ભેટચારે, અંકબર પ્રગટ		આયો વસંત પીયા અલખેલા	૧૯૨
હરિ	૫૩	આરતિ અખડ પ્રગટ હરિરાયા .	૧૨૧
આજ વસત અજબ જમુના તટ	૧૯૫	આરતિ કરહુ પ્રગટ જગદેવા	૧૨૧
આજ વાલો ઉભા છે જમુનાને આરે	૫૪૮	આરતિ પ્રગટ પ્રભુકી કીજે ...	૧૨૦
આજ સખી અલખેલોડો રે ...	૩૩૮	આરતિ બદ્રીનાથકી આદરસે કીજે	૧૧૯
આજ સખી અલખેલો મુજને . .	૩૮૪	આરતિ બદ્રીનાથકી કરીએ ...	૧૨૧
આજ સખી અલખેલો રે વહાલો.	૪૦૪	આરતિ બદ્રીનાથ તુમારી	૧૨૧
આજ સખી અલખેલો વહાલો	૧૯૧	આરતિ મહા પ્રભુકી, બઈ મંગળા	૧૧૬
આજ સખી આનંદ મારા અંગમાં ..	૪૨૨	આરતિ મહા પ્રભુકી મંગળા કરે ...	૧૧૭
આજ સખી ઉત્સવનો દહાડો, અવત-		આરતિ મહા પ્રભુકી મંગળા બઈ .	૧૧૬
રિયા અવિનાશી રે . .	૧૫૭	આરતિ શૃંગાર કરત	૧૧૯
આજ સખી જમુનાકે તટ ..	૧૯૩	આરોગત દોઈ વીર ..	૧૦૭
આજ સખી જોને નદતણે ઘેર ..	૧૫૩	આરોગો અલખેલા વહાલા, શાકર સેવડલી	૧૦૧

૫૪	૫૪
આરોગને લાલજી લટકાળારે .	૧૦૫ આલો ઓરા લટકાળા છેલ નંદલાલ... ૪૭૩
આરોગો મહારાજ	૧૦૭ આલો ધનસ્થામ જુલાઈરી ૧૪૬
આરોગો મારા નાથજી પ્રીતે પ્રીતિરે	૧૦૮ આલોજી નંદકુમાર... .. ૫૬૫
આરોગો મેવા નાથજી રૂડા રૂડારે	૧૦૯ આલોજી મેરે મોલમે પ્રજ્જાજી . ૪૬૦
આલ્હી આજ છે દરોશોવો રે	૧૭૨ આલો જ્યુ પ્રજ્જાજી આલો જ્યુ પ્રજ્જાજી ૪૪૧
આલ્હી કાનકુવર મોરે મન ભાયે...	૩૧૭ આલો ડોલરીયા દિવાન... .. ૩૬૪
આલ્હી દેખો નંદલાલ ચાલે ૨૮૭	આલો નાથ પ્રસન્ન મન થઈને ... ૩૬૪
આલ્હી નીરખ નીરખ છખી ... ૪૮૩	આલોને નવરાજી કંઠાળારે... .. ૩૪૩
આલ્હી મેરે દીલકી જનન વાત...	૨૬૧ આલોને અલખેલા આપણુ ... ૪૨૩
આલ્હીરી આઈ વશ્યો દગ ૨૭૧	આલોને અલખેલા મારે ૫૨૭
આલ્હીરી ધનસ્થામ છખી...	૪૩૮ આલોને અલખેલા વહાલા ૪૨૨
આલ્હીરી ધનસ્થામ સુદર ૪૩૭	આલોને ઓરા અમ ભણી . ૩૬૦
આલ્હીરી ધનસ્થામ સુદર ... ૪૩૮	આલોને ઓરાડા વહાલા . ૪૨૮
આલ્હીરી ધનસ્થામ સુદર ૪૩૮	આલોને ઓરા છેલ છખીલા મારી
આલ્હીરી દેખો ખેલત હો રંગ બીનો ખ્યારો	૨૦૬ રોરીએ . ૩૫૦
આલ્હીરી નીર તીરમા નીહારો .	૫૮૩ આલોને રમીએ આજ .. ૩૮૧
આલ્હીરી સાવન આલો ... ૪૭૯	આલોને રે નંદકુમાર ૨૮૬
આવના બાલમ મોરારે ૫૨૧	આલોને સુદર સ્થામળારે . ૩૪૫
આવનાં મેરે આશક . .. ૭૫	આલો પીયા પ્રીતમ મોહન ખ્યારે... ૬૩૯
આવ્યા રસિયો ભંદરણ... .. ૧૮૧	આલો રમીએ હોરી નવલ સ્થામ .. ૧૬૭
આવ સખી એકાંતે કહુ . ૩૮૩	આલો રસીયાજી પ્રજ્જાજી... .. ૩૬૩
આવા છેલ ન થઈએ સ્થામ કોડીલા કાનજીરે	૩૭૪ આલો રંગ બીના જુદરાય . ૩૬૪
આવીને જમો નાથજી વારી વારીરે ... ૧૦૬	આવના મેરે મનકે ૭૫
આવી બાજો મા જમુનાને તીરે ... ૩૫૦	આલો રે વહાલાજી તમને, માખણુ
આવીને અચાનક લાગી મુને આખરે	૨૪૬ જમાડું ૧૦૦
આવીને બીરાજો મારે ઓરડેરે... .. ૨૮૭	આલોરે વહાલાજી વારી, મોરલી
આવી માગસર સુદ પુષ્યધામ એકાદશી	વળતા રે... .. ૪૪
સારી રે...	૧૮૮ આલો હરી મહી વલોવા ... ૪૦૬
આલો અલવિલા અલખેલ	૩૬૩ આલો હરિ મદિરિયે મારે ... ૩૦૪
આલો આલો અલખેલા વહાલા . . ૧૬૧	આલો હિરોરે જુલાડું મેરે મીત હો
આલો આલોને નંદજીના લાલ ... ૨૫૬	મીત ૧૪૩
આલો આલોને સુદર સ્થામ	૫૨૫ આલે લાલ બન્યો ગીરધારી .. ૩૦૬
આલો આલો લાલજી લટકાળારે .. ૨૩૬	આલે ધનસ્થામ વિહારી વનમારી ૨૮૩
આલો આલો સુદર વર ઓરા . . ૪૩૦	આલે મુખ સાગર ખ્યારો . ૨૮૩
આલો ઓરા અલખેલારે ૩૭૬	આલે રે અલખેલો વહાલો ... ૩૬૦
આલો ઓરા આલોને સુદરસ્થામ .. ૪૧૫	આસાદો અલખેલડા ૬૪૪

૬

૫૪

૫૪

ધન લરકે ધૂમ મચાઈરે ... ૨૧૯ ઇસ કપડીકી બાત, ન જાણી મોરથી... ૬૨૪

૭

ઉઠ ઉઠ સખી રમવાને જાણ્યે... ૧૯૦ ઉધો ઇતની કહીયો સ્થામકું ... ૬૩૩
 ઉઠો નન્દલાલા વારો ... ૯૨ ઉધો કહીયો ઇતની જય કે ૬૩૩
 ઉઠોને અલખેલા પ્રીતમ ... ૯૦ ઉપરથી બોલુરે ... ૩૮૭
 ઉઠોને અલખેલા વહાલા... ૯૪ ઉગમર તારી જય છે ચાલી ચાલીરે ૬૭૪
 ઉત્સવ ઉપર રે શ્રી સદ્ગુરુ કીધી તૈયારી ૩૨ ઉભા રહેને શુ થાઓ છો આકળા ૪૩૧
 ઉત્સવકો દિન આજ, અજકુટ ઉત્સવકો ઉભી રહેને રે મહીવાળી ૫૩૬
 દિન આજ ... ૧૮૫ ઉભો જડુપતિ જમુના તીરે ... ૫૯૨
 ઉઘાજી એકાંતે કાનજીને કેવુ . . . ૪૬૧ ઉરમાહી વસી સહજનંદ સહુણી
 ઉઘાજી કેલે સદેસો સ્થામનેરે ૪૯૧ મૂર્તિ માધુરી ૬૬

૮

એ આલીરે રગનો ભીનો રળીઆમણો ૫૩૪ એકાદશી ઉત્સવનો છે દહાડો રે ... ૧૩૨
 એ કપડીની વાતુ રે ન જાણી આગળથી ૬૧૯ એકાદશી ઉત્સવનો દિન રોડો રે ... ૧૩૨
 એક કહે એને રીતે ભાતે પુછો રે .. ૫૬૨ એકાદશી પ્રગટ પ્રભુજીને ખ્યારીરે ૧૩૨
 એક કહે કાલ મારે ઘેર પેઠો રે ૫૬૦ એ છબી અજળ બની ધનસ્થામકી ૨૧૮
 એક કહે તમે સુણો વાત હેલી રે ... ૫૬૧ એ છે પાણુ હજી કુવારીરે ૫૭૭
 એક કહે મંથાહને કાલ આવ્યા રે ... ૫૬૧ એ છે પતીપ્રતાપ પારખુ ૪૩૨
 એક કહે મારે ઘેર પેઠો રાતે રે ૫૬૦ એટલાકમા તો દશ વીસ આવી રે ૫૫૬
 એક ચિત્ર વચમા ડાબી રે કોરે ૨૫૪ એટલુ એકાંતે કહેલો ઉધા એટલુ એકાંતે . ૪૬૬
 એક ત્રીજી બોલી ત્યારે એને જાણુ છુ... ૫૬૪ એણે આવીને રે મુને મારી રે ૫૦૩
 એક દીન જમુના તટ આવી રે ૫૭૫ એના મુખની લાગે છે મુને મોહની ... ૩૩૬
 એક દીન સ્થામ ચતુરની રે ... ૫૫૧ એવી અતર આટી પાડી રે સુણુ બેઠેની ૨૦
 એક બીજી ગોપી બોલી સાભળ નદરાણી ૫૬૪ એની ધન્ય ધન્ય માતા અજની ... ૧૮૩
 એક વાત કહુ વાલાની રે . ૫૭૫ એની વનમે રે વંસી બોલે રે .. ૫૦૩
 એક વાત સુણુ પ્રજવાસી રે પુરુષોત્તમ એ બેની રે લાગ્યા લટકાળા નદલાલનાં ૫૩૪
 બોલ્યા પ્રીતે ... ૬૫૪ એમ કહીને વહાલો રે કે પાછા ધરમાજ ગયા ૫૫૭
 એક શીખામણુ તુજને કહુ ૪૩૨ એ મોય રેરીરી મોહન ભર રગમેં ૨૧૮
 એક સમે દ્વારીકા નારદ મુની આવ્યા ૫૪૧ એ રગ ડારીરી મોહન મેરી ચુનરી . ૨૧૮
 એક સમે હરી વનમા ઉભા ૬૦૧ એરી અબહી ગયો નદલાલરી ... ૨૮૨
 એકલડા કેમ રહેવાય . ૩૮૦ એરી કુવર કનૈયા મો મન લીનો ૪૪૨
 એકલડી જાણી રે... ૩૮૫ એરી ચલ દેખ લાલ મતવારો ... ૪૭૮
 એકાદશી અનૂપ આજની કોડે એ- અજ ત્રિય-મન ફૂલે ... ૧૧૮
 ચલ કરીયે રે... ૧૦૮ એ રીતે ધર લે આવ્યા રે .. . ૫૭૭
 એકાદશી આજનો દીન સારો રે ૧૩૧

પૃષ્ઠ	પૃષ્ઠ
એ રીતે સૌ ગઢપુર આવ્યા ... ૩૧	એરીરી શ્યામરે કણકી ન હરત ફિરત ૪૭૫
એરી બનહુંતે આવેરી કુળવીહારી ૪૪૨	એલી તુ હારા પીને છાપી . .. ૫૩૭
એરી મેં બલબલ ગઈ હું નવલમુગટપર... ૪૪૩	એલી તુ વાસ અમારે રહીને ૫૩૬
એરી લાગત ખ્યારી મુગટકી શોભા ૪૪૩	એવા એવા વેણ સુણી . . . ૬૦૯
એરી લાલ રમે સગ ગ્વાલનકે . ૨૨૨	એવી રીતે સરવે ચિત્ર છે શ્રીજીને અગે ૨૫૬
એરી શ્યામરો ડારત પીચકારી . ૨૨૧	એ સખી નીરખ છળી નદલાલકી ... ૨૧૭
એરી સાવન આયો હો ... ૬૪૦	એ સખી રે નવલ વિહારી છેલો ... ૫૩૪
એરીરી કાનસે ભયકે કહીયો ... ૪૭૫	એહી રત શ્યામ ન આયેરી હેલી ૬૪૯
એરીરી શ્યામરી મુરતિ નટવર છબિ ૪૭૫	એ હેલી રે નાગર નટવર દીઠંડો ૫૩૩
એરીરી શ્યામરે નેનસે કરી કટાક્ષ ૪૭૪	

ઓ

ઓછવની ખ્યારી કેશવની . ૧૩૧	ઓરા આવો તમારા લેઈં ભામણા રે ૩૯૪
ઓળે બદ્દીનાથને તુ રહેને રે ... ૬૪૮	ઓરા આવોને આપણુ ખેલીએ રે ... ૩૯૪
ઓરા આવો રે મારા લેહેરખડા વનમાળી ૧૫	ઓરા આવો નટવર નાનડીઆ .. ૩૯૯
ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી ... ૨૪૨	ઓરા આવો રે અલવીલા .. ૪૧૬
ઓરા આવોને મુદર શ્યામ ૨૬૦	ઓરા આવો વારી રે રમરેલ પુષ્પ છુ
ઓરા આવોને પ્રાણુ આધાર ૨૭૬	એક વાતડી રે... .. ૪૪૪
ઓરા આવોને સહુણા મારે છેલા રે ૩૨૬	ઓરા આવો કોડીલા રે કાન ૪૮૬
ઓરા આવોને નાગર નદના રે ... ૩૪૬	ઓરા આવો છેલ છખીલા ... ૫૧૦
ઓરા આવોને ગુણ્ડીયલ ગીરધારી . ૩૫૫	ઓરા આવોને નદજના લાલ, કાઈ
ઓરા આવોને મુદર શ્યામ . ૩૭૫	કહેતું છે ૬૨૩
ઓરા ઓરા આવો રે ... ૩૮૪	ઓસરિયે મનડા હરિયે . ૩૦૦
ઓરા ઓરા ઓરા આવો ... ૩૮૮	ઠં એવા શખ્તણી આદી રે ... ૫૫૪

ક

કજઆ ઝાઝા નવ કીજએ ... ૩૯૨	કનૈયા મેરે આગન આવે રે ૫૯૪
કજઆળા યાળા ન કરીએ કાનજ ૫૩૮	કકોલેલ કહાનસે, કકોલેલ કહાનસે ... ૩૯
કજઆળી રે કજઆળી ૫૪૦	કમળાવર શણગાર કરીને ... ૯૯
કથન માત્ર તુને કરી, સૌમા માનીતી ૫૪૨	કમલાવર ઊઠો તો કાન્તુ ... ૯૩
કદમી નોકર નારાયણકો ... ૬૭૧	કમલાવર મગલકારી રે, વૈકુઠ વિલાસી ૩૪
કનૈયા છળી તેરી હો, લાગત ખ્યારી ૫૨૦	કર કર બળન અખડ સદ્ગુરુકો . ૬૯૯
કનૈયા તેરે કાજ હો, ભોગન હોઈળી . ૫૨૦	કર ભેડીને તુને કહીએ રે .. ૫૯૬
કનૈયા મેરા મીતવે, કનૈયા મેરા મીતવે ૫૧	કરત આરતિ માત .. ૧૦૮
કનૈયા મેરા યારવે ૭૮	કરત આરતિ શુંગાર ... ૧૨૦
કનૈયા યારવે ... ૮૨	કરત કતોહલ કહાન રે .. ૨૧૩
કનૈયે કણ કીનવે, કનૈયે કણ કીનવે . ૫૧	કર પ્રીતિ હરીકે દાસસે ... ૬૬૨

પૃષ્ઠ	પૃષ્ઠ
કર મન પ્રગટ હરી પદ નેહ ૬૮૧	કહેને મા કંઠલુ વચન કોઇને રે ૬૫૫
કર મન પ્રગટ હરી પદ પ્રીત ૬૮૧	કહો જી રંગીલે કહાના ૬૭
કર લે અનખ તમાસા રે ૬૯૬	કહો હમસે કહા કામ વાલમ ૫૧૬
કર લે ખૂબ ફરીરી રે ૬૯૫	કહોજી તમ સાચી મોસે કહાન ... ૫૧૮
કરી હો દોહ વીરા ૧૧૪	કહો તો નધને નસોદાને કહીએ . ૫૬૮
કચ્છાનિધિના થયા રે કુટુંબી ૧૮૭	કહો જી સહુને પીયા રસ હુકી ખતીયા ૪૪૪
કરોજી જ ન મોસે પ્યારે રાર ૫૧૮	કહોને આ ગોકુળ ગામમા કેમ રહીએ રે ૨૪૯
ક્યા મહા નૈવેધ મહા આરતિ રે ... ૨૪	કહોને આજ કેને સંગે ૩૮૯
કહત હરી એસે જનસે પ્યાર ૬૬૧	કહોને આજ ક્યા હતા રે ... ૪૨૫
કહત હરી એસે જનસે પ્રીત ૬૬૧	કહોને આજ તમે ક્યા હતા રે ... ૪૯૨
કહત હરી સો સાચો મમ દાસ ૬૬૦	કહોને ઉદ્ધવજી મળની ક્યારે ... ૩૭
કહત હરી સત કહાવત સોય ... ૬૬૧	કાઈ મતવાલો સોઈ મગજર ૬૯૧
કહત હે સંત સુખન ૬૭૧	કાઈ હડ રાખો છોજ માંકા રાજ ... ૩૦૨
કહા કહુ હરિ કચ્છા તેરી ૫૬	કાઈ કરો માસુ રાડ ૪૭૪
કહાન આજ મોરલી જી... .. ૪૭૧	કાઈ ઝગડો મળરાજ ૫૯૬
કહાન કુવર ચિત ચોર ૪૫	કાઈ લલચાવો છો જ માકો ચીત ૩૦૨
કહાન કુંવર મન ભાયે ૪૫	કાંજી આસો વદની કહાન, ચૌદસ સારીરે ૧૮૧
કહાન કુવર મસ્તાન હિડોરે, ઝુલતહે જમુના	કાંજી છેલ મનોહર કાનજી ૩૦૬
જલ તીરે ૧૩૫	કાંજી બાલ તીલક કેશરુ રે મળરાજ
કહાન કુવર રગ લીના કેરી . ૨૯૨	વિહારી ૨૪૭
કહાન ગોવાળે કહાન ગોવાળે ... ૭૨	કાર્તિક માસે કહાનજી ... ૬૪૫
કહાન રંગીલો, છેલો કહાન રંગીલો ૬	કાનજીને કુખન વાલી ૩૭૩
કહાનજી શુ કહી મેલ્યુ રે... .. ૩૭	કાનડ કાળે રે કાનડ કાળે રે ... ૫૦૮
કહાન ધુતારેલો બેણુ . . ૫૧૪	કાના આવી બાને મા ને મૈડાને માટ ૫૯૭
કહાન ફેરી ગગરીયા મેરી ... ૬૧૦	કાના તેરી બસરીને ૪૫૭
કહાનજીને કુખન પ્યારી ૩૭૩	કાના મારી મટકી મેલોને મહારાજ ... ૫૯૭
કહાનસે નેડા કહાનસે નેડા ૭૧	કાના મારો મેલને કેડો ૪૧૧
કહાના જવા ઘો મારે ઘર કામ છે ... ૩૪૮	કાના નેણે તારે કીધા મુને કામણીયા ૩૧૩
કહાના તારા રૂપની બલિહારી રે .. ૨૪૦	કાનાને છાનુ, કહેને ઉધા કાનાને છાનુ ૪૬૮
કહાના તારો કંઠ કલામા ન આવે રે ૨૫૧	કાનાને કેળે, ઉધા એમ કાનાને કેળે .. ૪૬૮
કહાને મુને કીધી ઘેલી ૨૯૧	કાનાને માતા તમે વારો . ૫૬૯
કહાનુડે મથા ઘોરી આઉ ૭૩	કાનુડા કહુ માનને મારુ મારુ રે. ૫૯૧
કહાનુડે વટ આજે વેદી ૭૩	કાનુડા કેડે ચાલી રે .. ૬૭૩
કહી જાત ન શોભા આજકી ... ૨૯૮	કાનુડા કેડે જાયે રે ... ૬૭૩
કહુ સાચી ખાત, કહુ સાચી ખાતજી ન	કાનુડા કેડે જાવુ રે ૬૭૨
દારો મોપર અખીર શુલાલ ... ૨૩૨	કાનુડા કેડે ફરજું રે ૬૭૨
કહુ છુ શીખામજી વુને સારી રે ... ૬૫૦	કાનુડા મારજ ચાલતાં કોઇની ૫૩૫

૫૪	૫૪
કાનુડા સત્ય કહેલો રે ૩૮૦	કુણુ નાણે તે શા તપ કીધા ... ૧૮૭
કાનુડાનાં કામ .. . ૫૮૦	કુણુ તપ કીધલા પ્રજાતણી વિનતા ... ૪૨૪
કાનુડાની કેડ ૫૮૧	કુન દેખાવે ખ્યારા ૬૧૩
કાનુડાને શું કરીએ ૩૭૨	કુખળને કીધી, માનેતી કુખળને કીધી ૪૬૮
કાનુડાને શું કહીએ .. ૩૭૩	કુખળને નંદુ કીના ૬૩૪
કાનુડે મેલ્યુ એમ કાવી ૩૭૨	કુખળને સાથે આવા શુ બંધાણા .. ૪૬૧
કાનુડે પ્રેમ કઠારી રે ... ૩૪૨	કુવર કનૈયા ભુકી... .. ૩૩૨
કાનુડે ઘેલડી કીધી ... ૩૭૨	કુવર નીકો કહાન... .. ૨૬૪
કાનુડે ચુંદડી તાણી ૩૭૩	કુંજકો વીલાસી કાન ૫૮૭
કાનુડે ધુતારે ઘેલી મુને કીધી રે ... ૪૫૩	કુન સગો નર ગાફલ તેરો ૬૮૦
કાનુડે પ્રેમ કઠારી રે ૪૫૫	કુવર કનૈયે, હો બેન બળઈ ૫૮૫
કાનુડો આવી એમ કહે છે ૩૭૨	રંગીલા કાનજી રે ... ૫૫૨
કાનુડો ફેરે પચો રે ૩૭૮	કુવર રંગીલે કહાન, બેઠે રથ કુવર રંગીલે
કાનુડો રે કાનુડો રે ૪૦૭	કહાન ૧૨૯
કાને કુડળીયાં નંગ જડીયા રે છેલા	કેડો અમે કેમ મેલીએ ૫૭૦
શ્યામ સુહાગી ... ૨૪૭	કેતી તેરી પહોંચ . ૬૫૭
કાનૈયે મોયે બાવરી કિનિવે ૫૯૪	કે તો વેલા આવી રે, કે દરશનિયા દેલો ૬૨૦
કામ તન્યા તો ક્યા બયા ... ૬૭૫	કે દહાડાનો દાણી રે ૩૮૬
કામણુ કાનુડો કાઈ નાણે રે ૪૫૦	કે દી કણુ ગોપીને ધર નાધને રે ૫૫૬
કામણુગારા કહાન . . ૫૮૦	કે દી કણુ વનમાઈ નવે રે .. ૫૫૬
કામણુગારા ખ્યારા કહાનજી ૪૮૫	કે દી આર્યાતાનો છાનો આવે રે ... ૫૬૨
કામણુગારો લો ભેણુ ૫૧૫	કેમ અલી વ નથી માનતી દીસે નિર્લજ
કામણુગારા રે કામણુગારા રે .. ૫૦૯	નારી રે ૬૦૪
કામણીયા કીધા ૫૮૧	કેમ કરી ભરીએ બેનીરે જમુનાના પાણી ૫૦૬
કામણીયા રે કાઈ કુખળ નાણે . ૪૮૫	કેમ માડી બેઠો ફેલ ૩૮૨
કારમો થઈ બેઠો વું દાણી રે ૫૭૯	કે વર્યા મેં તો રગબર વહાલાને ... ૪
કાહેકું કરત મોસે રાર ૫૮૯	કેશર તીલક કરે ૨૮૩
કાહેકું જોર જનાવત છોરા . ૬૧૨	કેશરના બીના કહાન કુવર, કેસરીયાજી ૨૫૨
કિં બરિયા ડે કિં બરિયા ડે . . ૫૮૨	કેશરીઆ હો નટવર કહાન ૩૨૯
કીધી છે મુળને દીવાની રે . . ૪૭૨	કેશરનુ તીલક સોહામણુ, ગિરિધારી રે ૨૪૮
કીધેલ ઘેલી રે કીધેલ ઘેલી રે... ૫૦૮	કેહેલો કાનાને કુખળને વરા થઇને . ૪૦૫
કીધા મેં તો જગ વેરી વુજ કારણે રે ૨૮૭	કેહેલો કુખળને, કાનાની કરજો . . ૪૦૭
કુંજકો વીહારી કહાનો ૨૬૬	કેહેલો કુખળને, કામણિયા કાનાને . ૪૦૬
કુંજ વીહારી રે કુંજ વીહારી રે ... ૫૦૮	કેહેલો કુખળને, કામણિયા શીખાવે ... ૪૦૬
કુંજળ વિલાસી પ્રજાસી ૪૯૭	કોઇ જગમા એવી કામની ૪૩૩
કુંડલ બેઠ રાજે કાનમા પ્રજા ચઢા રે ૨૪૮	કોઇક આવીને હાસી કરે કોઇક દેખાડે
કુંણુ છે છોરા ભતનો ૬૦૩	આખ ૨૯

	૫૪		૫૪
કોઇક ત્યાં આવ્યા એક ખાખી રે	૨૮	કોસે કહુ મેરે દીલકી પીડા	૬૩૬
કોઇથી હંશી ખેલે રે, કે કોઇથી ઉદાસી ફરે	૬૧૯	કહુ છુ શીખામણ સારી રે, કે લેને	
કોડીલા કહાનના રે લાગ્યાં	૪૪૮	અતરમા ધારી રે	૬૫૪
કોડીલા કુવર કહાનજી રે ..	૩૪૬	કયા બકબક કરતા દીવાના	૭૦૧
કોડીલા કુવર જોઈ મુને એકલી...	૫૩૫	કયાં ગયાં કાનુડો રે	૪૪૯
કોડીલા છેલ કહાનુડા	૫૧૦	કયાથી આવ્યા તમે કાનજી રે	૪૯૨
કોડીલા નદ કુમાર ..	૩૬૧	કયું કરતા વે જોરા	૬૧૩
કોડીલો રે કોડીલો રે	૪૦૮	કયું તુમ ફાયો ચીર મોહન	૫૧૬
કોડીલો ઝીલે રે છેલો કહાનજી રે	૩૬૬	કૃપાનિધિ પોદીએ ધ્રુવરાજ	૧૨૫
કોડે કોડે એકાદશી કીજીએ રે	૧૩૨	કૃષ્ણ હરિ સુખ ધામ	૬૬૭
કોડે કોડે હરિને કમળા	૧૦૦	કૃષ્ણ હરિ સુખદાઇ	૬૬૭
કોને હવે શુ છે તમારે કામ કાના	૫૪૯	કૃષ્ણ હરિ સુખકારી	૬૬૬
કોરે રહેને કાના મારો રે મારજ મેલી	૫૦૬		

ખ

ખાતિલો જમુના તટ ખેલે	૧૯૩	ખેલત વસંત ખેલત વસત ખ્યારો લાલ	
ખેલત કુજ વિલાસીરી	૨૧૧	ખ્યારી સગ જમુનાકે તીર	૨૩૩
ખેલત ધનશ્યામરી	૨૨૬	ખેલત પ્રજ્જન સંગરે	૨૧૩
ખેલત જમુનાકે તીર રે	૨૧૨	ખેલત ધ્રુવરાજરી	૨૨૬
ખેલત જમુનાકે તીર	૨૧૧	ખેલત સગ સખીનકે મોહન	૧૯૮
ખેલત હૌ ફાગરી ખેલત હૌ ફાગરી	૨૨૬	ખેલત સુદર ફાગ રે	૨૧૨
ખેલત નન્દ કીરોર આલી	૨૧૭	ખેલે ખાતિલો રે ખાતિલો	૧૭૮
ખેલત નન્દકીરોર સહુણો હોરી ખેલત		ખેલે જમુનામા નંદ દુલારો રે	૩૫૮
નન્દકીરોર સહુણો હોરી	૨૩૪	ખેલે રાધે માધો ફાગ	૨૦૮
ખેલત નંદકુમાર રે પ્રજ્જમે રગ હોરી	૨૧૪	ખેલે હોરિ સમજ વિચારકે	૨૦૪
		ખોટી થામા રે ખોટી થામા	૫૪૦

ગ

ગેઆ મે તો કેસે ચાર	૪૫૮	ગીરધર ગોપીની સુણી વાણી મનમા	
ગઇતી ગઇતી ભરવાને નીર	૫૧૫	રીઝ્યા સારગપાણી	૫૩૮
ગઇતી ગઇતી ભરવાને નીર	૩૪૩	ગીરધર છેલ ગુમાની રે	૨૧૧
ગઇતી હુ પાણીડું ભરવારે	૩૪૧	ગીરધારી રે ગીરધારી	૨૫૦
ગર્ભમાહી શુ કહીને વ્રુ આવ્યો	૬૭૪	ગિરિધારી ખેડા ગોખમા	૩૯૨
ગાઇએ સુદર ગુણુ કપિરાજના	૧૮૪	ગિરિધર ગોકુળ ગામમા	૪૯૨
ગાખરિયા મોરી ફેરી રે	૬૧૩	ગિરિધર જમુનાકે ઘાટ ખેલત હોરી ગિરિ-	
ગાવત નીકો રાગ	૫૯૮	ધર જમુનાકે ઘાટ ખેલત હોરી	૨૩૩
ગાવો ગોરી પુત્ર ગણેશ સૌથી આગેરે	૧૬૮	ગિરિધર દોરત ગેલરે રગ લે પીચકારી	૨૧૩

	૫૪		૫૪
ગિરિધર રજ ખેલત હોરી	૨૨૯	ગોકુલથી ગીરધર રે મથુરા જઈ રયા	૬૧૮
ગિરિધરનું ઝૂંઘે ગાયકે ઝુલા છખી લખીકે		ગોકુળની સર્વે મળી ગોપી નાય વધાવા	
સુખ પૈયે	૧૩૪	આવી રે... ..	૧૫૬
ગિરિધારી તેરી ઓઠ ગહી	૪૯	ગોકુલમાં રે સરદાર	૪૬૫
ગિરિધારી રમત બલવીર રે	૫૮૮	ગોકુળિયુ તો ઘેલ કીધુ રે ..	૪૧
ગિરિધારીડા ભઈ હું તો ઘોળી રે ...	૮૧	ગોપી કહાન વધાવન આવહી .. .	૧૬૧
ગુણવંતા છેલ ગુમાની	૪૩૫	ગોપી ગિરિધર લાલકું ..	૧૦૩
ગુણિયલ ગિરિધારી રે ગિરિધારી	૧૦	ગોપી પ્વાલનમે હોરી ખેલે પીયા મીલ	૨૨૩
ગુરુ ગુરુ કહત સકલ સંસારા .	૭૦૦	ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી ...	૫૯૦
ગેલ પયો ગીરિધારી રે	૨૧૦	ગારસ લધને ગોપીકા . .	૫૭૦
ગેલ પયો નંદલાલ મેરી ..	૨૧૬	ગોવાહીડે ઘેલી કીધી રે . .	૮૦
ગોકુલ ગામમા રે ...	૪૨૮	ગોવન સગ હરિ આવત	૨૮૪
ગોકુલ પધારો રંગના રંગીલા	૪૬૧		

ધ

ધન ગર્જત અહુ દીશ હો	૬૪૦	ધનસ્થામ સુદર મોરે હીયરે વસે ...	૩૧૭
ધન ઝર જોર લગીરી	૪૮૧	ધનસ્થામ સુરતપર બલિહારી .	૩૧૭
ધનસ્થામ ખેલત હોરી .	૨૩૦	ધનસ્થામ સુરત મોરે મન માની	૩૧૭
ધનસ્થામ દુર ન ભઘયા .	૫૦૧	ધરમાં જઘને રે કે વાલમ વિચાર્યા ...	૫૫૬
ધનસ્થામ મંદિર મોરે રસીક પીયા ...	૧૪૫	ધર માહે દીડી રે કે મૈની રેલ વળી	૫૫૮
ધનસ્થામ રમે પ્રજ રગમે હો	૨૦૪	ધરુ જન દે હો ધરુ જન દે ..	૬૦૦
ધનસ્થામ વસંત રમે પ્રજર્મો ...	૨૨૨	ધર આવોને ગીરધારી	૩૬૪
ધનસ્થામ વિના ઇછ જન શિર મેરો		ધલા નવ યાયે રે ગીરધારી	૫૫૦
કોઈકું ના નમે	૬૯	ધેલી કીધી ગોવિંદે ગારડી રે	૩૪૭
ધનસ્થામ સ્થામ હમારે પીતમ .. .	૧૪૫	ધેલી જાતની ગુજરી ..	૬૦૫
ધનસ્થામ સુદર વર વનહુતે આવત ...	૫૯૩	ધેલી મુને કીધી ગોવિંદે ગારડી રે	૨૮૭

ચ

ચતુર ધનસ્થામરી ચતુર ધનસ્થામ ...	૪૪૦	ચલો નિરખન નદ કુમારકું ..	૧૬૨
ચતુર પીયારી, મેશ ચતુર પીયારી .	૨૭૯	ચલો સખી નિરખન જઘયે	૨૦૮
ચતુર વર છેલ	૨૯૪	ચલોજી તુમ સુધે, નદકીશોર ...	૫૧૭
ચપલ નયનસે ચિત્ત	૪૪૦	ચલોરી કનૈયા ખેલે, દેખન મૈયા	૨૦૭
ચરનકમલજી ઓયા બદી	૪૯૫	ચલોરી મૈયા હો દેખનકું કનૈયા ...	૪૩૪
ચલ દેખ સખીરી .	૫૯૪	ચલોરી સખી કૌતક, હો દેખન નીકો...	૨૧૦
ચલારી સખી દેખન જૈયે ...	૨૨૮	ચલોરી સખી દેખનકું, હો બનવારી .	૨૦૯
ચલ સખી દેખનકું આજ .	૪૩૦	ચલોજી સખી ધનસ્થામ પીયા સગ	૧૬૩

	૫૪		૫૪
ચાતુર નાયક અતી સુખદાયક ...	૪૨૪	ચાલો સૈંથો ભયે જમુના કાંઠે રે ...	૩૬૫
ચાર ઉપોપણ સામઠા, થયા પણ લોભ		ચાલ્યા ઉત્તર દીશમાં પોતે એકલા રે...	૫૪૪
ન થાય	૨૯	ચાલ્યો જાને છોકરા	૬૦૫
ચારી આવો ગાવડલી મારી ...	૪૦૨	ચાલત ખીરી પાન	૧૦૮
ચાલ ચાલ સખી વૃન્દાવન ભંધ્યે ...	૩૩૮	ચાહ ભધ હે મેરે ચિત્ત ..	૬૪૨
ચાલ સખી જોવાને ભયે મોહનજીનુ સુખડુરે	૧૫૬	ચિત્ત અટકીરી, મેરે ચિત્ત અટકીરી	૨૭૯
ચાલ સખી જોવાને ભયે, ઝુલે છે મત		ચિત્ત ચોર્યું રે મારુ ચિત્ત ચોર્યું	૪૩૯
ચાલો રે...	૧૪૪	ચિત્ત ચોર્યોરી બેન બળ્યકે ..	૫૮૮
ચાલ સખી જોવાને રે ભંધ્યે	૪૦૪	ચિત્તડામાં તારો રગ ચઝ્યો, રંગ	
ચાલ સખી ત્યા ભંધ્યે રે	૨૧૧	ભાનાજી	૨૫૨
ચાલ સખી નદલાલને જોવા ભયે ...	૨૦૨	ચિત્ત નાવે તેવા ચરિત્ર કરો, ચરિતાળાજી	૩૫
ચાલ સખી સામળવા ભંધ્યે ...	૩૮૩	ચિત્ત મોહ્યો સુદર શ્યામસે ..	૮૪
ચાલ સિદ્ધેશ્વરકી મસ્તાની ..	૨૩૬	ચિત્તડા હમારા ચોર	૨૯૮
ચાલી જીવતી જીવ મળીને રે	૫૭૬	ચીતમા લાગી છે મારે ચોટ કાનુડા કેરા	
ચાલો ચાલો રે સૈયરનો સાથ ...	૨૦	નેજીની ર	૪૪૫
ચાલો ચાલો સૈયરનો સાથ	૨૫૮	ચીત મેરો ચોર ગઈ રે મોરલીયા	૫૦૧
ચાલો ચાલો સૈયરનો સાથ	૫૧૫	ચેત ચેત નર અધ .	૬૫૬
ચાલો ભંધ્યે વહાલાને વધાવવા	૨૧	ચેતનવાલે ચેતીઓ ...	૬૫૯
ચાલો સખી નદતણે કૃષ્ણીએ ...	૧૫૮	ચેત્ર મહીને શ્યામળા	૧૪૬
ચાલો રચની શોભા નિરખિયે ...	૧૨૯	ચોર્યું ચીત નદને છેયે	૫૦૫
ચાલો રે પ્રીતમજીની પાસે . ..	૪૮૯	ચદન ખોર કીયે ..	૨૮૪

છ

છતીયા છેડ કરે રે, મોરલીયા	૫૦૧	છટત નાહી પ્રીતમ ગલ બાધયા ...	૫૧
છડી રે ધુતારા મુજે છેડા .	૪૯૭	છટ નવ રહીએ મારા શ્યામ	૨૮૯
છળી તેરી સુદર શ્યામ .	૨૯૭	છટ રેજે રે છટ રેજે મહીડાના ચોર .	૩૭૬
છળી દેખ સખીરી શ્યામ ઘટાકી ...	૪૮૨	છલ કનૈયા રે	૪૨૯
છળીલા છળી તારી રે .	૩૮૦	છલ ચતુર ધનશ્યામ સનેહી ...	૬૩૨
છળીલા છેલ દુર ફરો છો શીદ ડોલતા	૩૫૧	છલ છળીલા તારે ઓગલે રે ..	૨૪૨
છળીલા ગ્વાલીડા સગે રે ..	૫૫૬	છલ છળીલા નદના લટકાળો ..	૨૦૨
છળીલા છેલ ઓગાળો રે ..	૫૫૨	છલ છળીલા ખ્યારા શ્યામળા રે...	૩૧૯
છળી સલુણા શ્યામની, જામે કહી નવ ભય	૨૩	છલ છળીલા શ્યામળા રે ...	૫૫૨
છળી સુભગ સલુને શ્યામકી ..	૨૯૮	છલ છળીયે સામળી	૫૭૩
છળી સુભગ સલુણે શ્યામકી . .	૨૭૦	છલ છળીયો અલગેલો ..	૨૯૩
છળી સુદર નૌતમ જહુવરકી ...	૨૮૦	છલ તમ પર વારી સામળીયા રે ...	૬૫
છળી સુદરરી મન રંજન	૪૬૪	છલા કાનડ કામણગારા રે .	૨૭૭
છાધ મોહન વેલી રે ..	૪૭૮	છલા ચાલંતા ગજ ચાલ ..	૨૭૫
છાની રેને ચોરટી	૬૦૬	છલા તારુ ઓગલુ અતી સારુ રે ...	૨૩૯

	૫૪		૫૪.
છેલા તારુ છાંયું બાળી	... ૨૯૧	છોગાળા રંગ છેલ નહિ વારી વારી રે	૫૯૧
છેલા દોરડીઆ દીવાન ...	૩૬૨	છોગાળાજીને સગે, પ્રીત લાગી છે	૬૧૭
છેલા નરવર સાચા સખી રે	૨૭૭	છોગાળો રે છોગાળો રે ...	૪૦૭
છેલા રંગ ખેલત હોરી કહાન	૨૨૭	છાંયું તારુ ખુલ્ય આવીને મારા ચિત્તમારે	૨૪૫
છાકરી તારા મનમા ૬૦૮	છોગાવાળે છેલે મારુ ...	૪૩૦
છાગલીયુ મરમાળુ રે	... ૨૯૬	છોગાવાળો છેલ ...	૫૮૦
છાગલીયુ મન ભાવ્યુ રે .	૨૯૬	છોગાવાળા હો છેલ મારા જીવન પ્રાણુ છે રે	૧૨
છાગલીયે ચિત્ત ચોર્યું રે .	૩૧૯	છોગાવાળા હો સુદર છેલ ..	૩૨૮
છાગલીયે તારે છેલ રે	... ૩૨૦	છોજ તમે નદતણા નદા .	૪૦૦
છાગજી તારુ .	૭૨	છોજ તમે ખ્યારા મારા જીવન પ્રાણુ	૪૭૩
છાગાળા છેલ છખીલા ૭૪	છોટા ખોટા છોટા ..	૬૦૮
છાગાળા તારે છોગલે, મન લીધુ રે	... ૨૪૯	છોડી છારાતણી પીનારી ..	૫૩૭
છાગાળા રંગ છેલા છોગાળા રંગ છેલા	૬૨	છોરા નદના રે છોરા નદના ...	૩૭૭

૭૪

જગતમે જીવના થોરા ૭૦૩	જમો જમો રે મારા જીવન જીગતે .	૯૯
જગપતિ જીવન પ્રાન હે...	... ૩૧૪	જમોને મારા નાથજી સારુ સારુ ...	૧૦૮
જગમે મત કીજે અભિમાન	૬૯૧	જમો મારા નાથ જીગતિ કરીને રે	૧૦૫
જગમે રહેના હો દીનકા...	... ૬૫૮	જયદેવ જયદેવ, જય ગોકુળચંદા જય	
જગમે રહેના હો દીનકા...	... ૬૫૮	ગોકુળચંદા ...	૧૨૨
જદુપતિ જોવાને કાળે રે, ચાહ્યા જય		જય જય નાથ દયાનિધિ .	૩૧૫
ગોમતી રે. ૨૬	જય પ્રભુ વ્રતધારી, જય પ્રભુ વ્રતધારી	૧૨૨
જદુપતિ રાજરી મેં તો પ્રીતિ	૪૬૯	જય શિવશકર જય શિવશકર .	૨૩૬
જનમ સગાથી જની રે .	૮૩	જલ ધરસ બહરીમા વુ ...	૪૮૩
જનમ સુધાયો વહાલે, કુજને બીહારી રે	૪૪	જલમે જૂલત શ્યામળો, બ્રજરાજ બિહારી	૧૭૦
જન સોઈ મતવાળા	૬૬૯	જસોદા કહે કહો સમ ખાધને રે	૫૭૮
જમુનાકે તીર મેં આજ સખીરી	૬૧૨	જસોદા કાન તમારો .	૪૧૧
જમુનાજીને રે ઘાટ ૪૨૦	જસોદાને કહીને સમજવો લાલ તમારો છે	૫૬૩
જમુના તટ રમત નવલ નંદકા દુલારો	૫૯૯	જસોદાનો જીવન ખેલે રે	૩૪૨
જમુના તટ હો જમુના તટ ...	૬૦૦	જસોદા નંદ મળીને રે એકાંત	૫૩૦
જમુના તીર મીલે દીલજની	૫૧૯	જસોદા પુત્ર તારો રે	૩૭૯
જમુના તીરે જદુપતિ ભેલો .	૩૨૨	જસોદા મારે મદીર મેલો કાનને રે	૩૪૮
જમુનાને તીરે વાલે રે મોરલી વજડી	૫૦૫	જસોદા લોચન કીધા રે લાલ .	૫૩૧
જમુના ભરન મધતી ૪૩૦	જ રે કર મા ઠાલી લવરી	૫૩૭
જમુના ભરવારે પાણી	૪૧૭	જસોદા સરવ કહુ રે વૃત્તાંત કે ...	૫૩૦
જમુનામાં ઝીલે રે સુદર શ્યામળો રે ..	૩૬૫	જસોમતી અપને લાલકુ .	૧૦૨
જમુના હું મધતી આજ પાણી રે ...	૪૫૦	જસોમતી ભેરે બોલાવે રે .	૩૪૩
જમો જમો ગુણવંતા ગિરિધારી રે .	૧૦૬	જળ જળ જહુશયની, સખી જોવા ચાલો	૧૭૦

	૫૪	૫૪.
જળ ભરવારે ચાલો જળ ભરવા	૫૦૩	જીવુ ડુ રસીલા તારા, મુખડાને ભેતી રે ૪૩
જાદરા રે સ્થામણીયાની સાથે . . .	૪૮૬	જીર્ગાત તમારી રે મેં જાણી . . . ૧૪
જાઓ જાઓ તમે પાધરા વાટે રે ...	૪૦૪	જીગતે જમાડે હરિને . . . ૬૧
જાઓ પીયા પરદેસ, દુખી સોઇ કામની	૬૨૩	જેઠે જીવન ચાલીયા . . . ૬૪૩
જાગો હો છપીલે કહાના ..	૬૭	જે તન દેખી છાંચો ડોલે .. ૬૬૪
જાગો ગિરિધારી જાઉં	૬૨	જે નર હરિ હરિ જનકે દ્વેષી ૬૭૮
જાગો જાગો જગજીવન વહાલા ...	૬૦	જેમ ચદ વિનાનો રે, ચકોર દુખી વનમા ૬૨૧
જાણી મુજ સામુ જોયુ રે ...	૩૪૧	જેઈ છેલ છપીલાની ચાલ રે ૧૧
જાણી જાણી છપીલા તારી વાતડીય રે	૧૮	જેઈ મૂર્તિ મનોહર તારી . . . ૬૧૧
જાણી ધુતાઈ રાવલી ...	૩૬૩	જેઈ રહી છુ પ્રીતમજીની વાટડીય રે .. ૧૬
જાણુ છુ ટુને જુઠંડી	૬૦૭	જેઈ રસીલો રૂપાળો રગરેલ રે ... ૫૪૬
જાણ્યા જાણ્યા રે અમે જાણ્યા . . .	૩૭૭	જેઈ હુ લોભાણી હો કાના ... ૪૬૩
જાતીતી હુ જમુના ભરવા પાણી રે . . .	૩૬૮	જે કોઈ દેવત આઈ, વધાઈ પીવડી ૬૨૫
જાડુડા તેરા જોરવે, જાડુડા તેરા જોરવે	૫૨	જે કોઈ વધાઈ રે, દીયે મારા નાવતણી ૬૨૧
જાંયો માત જશોભતી લાલકું . . .	૧૬૨	જોગેના સંદેશો લાખ્યા રે .. ૩૭
જાંયો પ્રભુ પદમે નહીં પ્રીતિ ...	૬૭૮	જોગ જીર્ગત જાનત સોઈ જોગી... .. ૭૦૨
જાંયો લીલા કરી અમુર મોહિની રે ...	૨૫	જોડ બની રે મારે જોડ બની ... ૪૩૬
જારે છોરા જુઠંડા . . .	૬૦૬	જોને જોને રે રસિયાજીનુ રૂપ... . ૨૧
જાવા દેને રે જાવા દેને	૫૩૬	જોને જોને સખી એનું રૂપ .. ૨૫૬
જાવા લોને કાના મારુ માનેને કૈણુ ..	૫૬૭	જોને જોને સખી અલખેલ રે ૫૩૩
જાવા નૈ દેસાજ નંદ કુમાર ...	૪૮૩	જોને સખી છપી આજની રે ... ૩૩૭
જાં હુઠો ટુ પાધરો . . .	૬૦૩	જોયુ જોયુ રે અમે જોયુ . . . ૩૭૭
જાહુ જસોભતિંકું ટુમ પુછો . . .	૫૬૦	જોયુ સરવે જગત તપાસી રે રઠ લાગી ૧૬
જાન બોલો હો ગારી ...	૬૧૩	જોર તેહારી છપી છેલ ગુમાની ... ૭૮
જામત નર નારાયણુ દોનુ બાઈ ...	૧૦૨	જોર નવ કરીયે હો પ્રજવાસી .. ૫૪૬
જામત સ્થામ મુનન . . .	૧૦૬	જોર વધુ તારુ ગુજરી ૬૦૩
જાંયો લખ્યા હે મેરાવે ..	૮૩	જોવાને રે બેની જોવાને ... ૫૦૪
જારે વરતમાન પાયની વારતા રે	૬૬૫	જો વીચારીને ગુજરી ૬૦૬
જાવનજી તમેને જાણ્યા . . .	૬૩૫	જો હોય હીમત રે, નરને કિરમાહી બારી ૬૫૩
જાવન દૂર ન જાઉં ...	૮૧	જ્યુ બોલે ભગવાન વચન, મુલ જ્યુ બોલે
જાવું છુ જોઈને સલ્લુ મારા છેલા	૬૦	ભગવાન ૧૮૫

ૐ

ઝરઝર મેધ ઝરેરી . . .	૪૮૧	ઝૂલત દિલબની પ્રીતમ ખ્યારો, ગિરિધર
ઝર લાગી સખી આજ રગ મહલમેં ..	૪૮૨	છેલ ગુમાની . . . ૧૩૪
ઝાલી બાહી પરસપર જુબે .. .	૧૭૮	ઝૂલત પિયા નવરંગી, હિડોરેમેં ઝૂલત
ઝૂલત કુજ વિલાસી, સ્થામરો ઝૂલત કુંજ વિં	૧૩૮	પિયા નવરંગી ૧૩૮

જૂલત પ્રીતમ પ્યારી, હિંડોરે મેં જૂલત	૫૪	શ્યામ હિંડોરે ...	૫૪.
પ્રીતમ પ્યારી	૧૩૭	જૂલત હે નંદલાલ નવલ પિયા જૂલત હે	૧૩૮
જૂલત રાધા ગોરી, પીયા સગ જૂલત		નંદલાલ	૧૪૧
રાધા ગોરી	૧૪૧	જૂલે નવલ પીતમ ખલવીર હો વીર	૧૪૨
જૂલત શ્યામ સુખન હિંડોરે, શ્રી બ્રહ્મભાન		જૂલે શ્યામગો રે જુલે શ્યામગો રે	૧૬૫
દુલારી જૂલાવે .	૧૩૪	જૂલે ધનશ્યામ હિંડોરમેરી	૧૪૬
જૂલત શ્યામ હિંડોરે રાધે રગ જૂલત		જુલો મેરે પ્રાનઆધાર રે ...	૧૪૭

૮

ટાક લેતુ નથી માહરે . .	૫૭૧	ટોડલે ટોડલે તોરણ આપ્યા	.. ૧૫૩
ટેક ન મેલેરે, તે મરદ ખરા જગમાઇ	૬૫૩		

૯

કાંડો જમુના તીર ૫૬૮
------------------------	--	--	---------

૯

ડસી ગયો કહાનડ કાળોરે	૪૫૫	ડાળા ખભા થકી બે તસુ, હેઠો વાસા	
ડાળી કુણી હેઠે બે તસુ, જુજ હપલે		માય ૨૫૫
બાગે	૨૫૫	ડોલરીયો દીલદાર રે . .	૩૨૧
		ડોલરિયા રગના ભરિયા	૩૦૦

૧૦

તન તાપ યુગલો હો ૬૪૦	તમે જોવાને જસોદા માતરે	૫૪૭
તનડાની મમતા વુ તજલે રે ૬૫૫	તમે દીલડાને ડોલાવો છો, ડોલરીયાછ	૨૫૩
તપાસી જો યિર ન મળે તારુ રે	... ૬૫૫	તમે નાના દીવાના કુવર નંદના...	૫૩૮
તમ સગથે રમવાની છે ખાત રે	... ૩૬૭	તમ પર વારીરે વહાલા	૧૩
તમ સાથ રે લાગી પ્રીતડલી	.. ૯	તમે મીડુ બોલીને મન લીધુરે ૪૦૨
તમને બાવે કરીને અમે તેડીએ રે આવોને		તમે મોટા છોજ મહારાજ	.. ૪૯૦
અમ પાસે	૧૨	તમે વાલીડા રોકે મા વાટરે ...	૫૯૨
તમથી લાગી છે મારી પ્રીતડી રે	૩૬૫	તમે શુ સમજને શ્યામ, આડા	... ૬૨૨
તમ રિપુ તનયાપતિ કયુ ન ગાવે	૬૭૭	આવો છો	... ૬૨૨
તમ સાથે સ્થામળીયા રે વાલા...	.. ૫૨૬	તમે સુદર વર છોગાળા રે, રણછોડ	
તમારે ને મારેરે, બધાણી પ્રીતડલી . .	૩૮૭	રંગીલા ...	૩૪
તમે ના કરો ઝાઝા ફેલ વારી જઈ		તમે નહીં કહો પણ હુ જાણુ રે	૩૬૭
વાલજ રે .	૩૭૪	તમને કહુ છુ માણુસકેરી રીતરે	.. ૩૫૦
તમે અલવ કરો છો આવી આવી રે	૪૦૩	તારા છોગલીયામા લલચાણી રે	૩૫૭
તમે કામલુગારા કાન, કામલુ જાણુ છો	૬૨૨	તારા નેણા કામલુગારા રે	૩૫૭
તમે કોડે કોડે પ્રીતડી કીધી રે ...	૪૦૩	તારાં છોગલિયાની છળી પ્યારીરે, પ્યારા	
તમે જશકારી જગમાહેરે, ગણપતિ		પ્રાણુ સનેહી	.. ૩૪
ફેવારે	૧૬૮	તારા છોગલીયાની છળી બારી રે ...	૨૩૯

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
તારા મુખની રે માયા લાગી રે ...	૫૩૦	તુ ચેત ચેત નર મૂઢરી ...	૬૬૪
તારા મુખમારે હરિ મોહન વેલી...	૩૩૧	તુજ આઈ બદી અંધીયલોરે વલા ...	૪૬૪
તારા મુખડાની મોરાર ...	૨૬૧	તુ જેવા ત્યાગી અમે જાણુરે ...	૨૮
તારા લટકા ખ્યાર મુને લાગેરે .	૨૩૮	તું બરસ બરિયા હો નવ રગી ...	૪૮૨
તારી આખડી અલગેલ ...	૨૫૬	તું બરસ બરસ મેહુલા .	૪૮૩
તારી નવલ છબી નહલાલરે ...	૩૫૬	તું શુ જાણે વાત ...	૬૦૬
તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠીરે	૨૩૮	તું સાચા વેપારીરે ...	૬૬૬
તારી મુર્તિરે હરીયામા ધરુ ...	૩૨૧	તુને કૌશુરે કૌશુ	૩૭૭
તારી મુર્તિરે છે જો નેણુનો શણુગાર	૩૨૩	તુને જાણુરે તુને જાણુ .	૫૩૯
તારી મુર્તિરે મન માનીરે	૫૦૩	તુમસ તુમસે હારે લગી ...	૫૮
તારી મુર્તિ મન માની માંરે	૨૪૨	તુમ પ્રભુ અશરણુ શરણુ કહાયે	૫૫
તારી મારલડીને તાનેરે	૬૦૩	તુમ બીન કુન સગો હરિ મેરે	૫૬
તારી લાવનમા લેવાણી	૬૧૨	તેડીને એકાત કહેજેરે ...	૬૩૭
તારી લાલચ મુને લાગીરે	૮૦	તેરી તો કનૈયા, વસી જાડુગારી હો	૫૧૯
તારુ છેગુ મારે આવીને ચીતમા રચુ	૩૧૨	તેરે બીન બાહુરી ફીરેરે કનૈયા	૫૦૨
તારુ મોલીડુ જોધને હુ તો ઘેલી થઈ	૩૧૩	તેરી મુર્તિ નિહારી બધ મે દીવાની	૮૩
તારુ સ્પષ્ટ જોધને હુ તો રીઝીરે	૩૫૮	તેરી મુર્તિ મનોહર સ્થામ ..	૭૭
તારે ચટક રંગીલો છેડો અલગેલારે	૨૪૮	તેરી વસી કુંજવિહારી	૪૩૫
તારે શુ છેરે તારે શુ છે	૩૭૬	તેરીસુ કનૈયા તેરે ..	૨૬૮
તારા જન્મ અલેખે પુઠો જાય છે રે ...	૬૫૦	તેરીસુ કનૈયા તે તો	૩૩૨
તારો જોરો વધ્યો છે તે હુ જાણુરે	૫૭૯	તેરે કાળ કનૈયા લાલ	૭૭
તારો પીતારે તારો પીતા	૩૭૬	તો સાચા તુ શરારે .	૬૯૭
તારો પુત્ર જશોદા માડીરે ...	૫૬૯	તોસે લગન લગી પ્રીતમ ખ્યારે .	૮૩
તીખા તીખા લોચનીયાને તાણીને	૪૪૭	તે તો મોય બાહુરી કરીરે કનૈયા ...	૫૦૧
તુમ ખ્યારે સજન ...	૬૪૩	ત્યાથી નીજ કુટુંબીને તેડાવીયા રે	૫૪૫
તુમસે જો લગ્યા મેરા જયરા હો	૬૪૩	ત્યારે શ્વેત વસ્ત્ર ઉતાર્યા રે ..	૫૭૬
તુમસે લગી મેરી પ્રીતીરે ..	૫૨૧	ત્રિભુવન સ્થામ જ્યુ રામ મનોહર	૧૨૬

થ

થયા અરધ માલવે દેવ ...	૩૫૭	થારી મૂર્તિ સહુણી ...	૫૨૩
થયુ સવાર ચાલ સખી .	૯૫	થૈ થૈરે ધાયલ મારગડામા મોહનની	૪૮૮
થારા માને લાગ્યા છેજી ગાદા નારુ નેણુ	૩૦૩	થેને લીલતણુ લાડા રે	૩૬૮

દ

દરે હુ તો ઘેલડી ડોહુ જોરે બેનિ હારે	૪૯૪	દહી દેખી તારી દાઢ ચળી કાનુડા રે.	૩૬૯
દશ મહીના માના ઉદરમા ..	૬૯૩	દાઢચો રહેને ચોર દૈવના .	૬૯૨
દશરાવતો દિવસ અનોપમ રસીક મનો		દાણુ દેને રે દાણુ દેને .	૫૩૯
હર રૂડો રે ...	૧૭૪	દાણુ માગે છે કાનો દાડી રે ...	૫૯૭

	૫૪		૫૪
દાંત દાડમ કેરા બીજડા રે	૨૪૩	દેખોરી કરત કલેવો ધર્મકે લાલા ..	૧૦૨
દિલદાર વાલમ મેરા	૫૦૧	દેખોરી ધનશ્યામ સુદર હો હોરી ગાવે	૨૧૦
દિવાળીનો છે દિન કેડો .	૬૬	દેખોરી નવલ બને છખી...	૨૭૧
દીડી દીડી રે અમે દીડી ...	૩૭૮	દેખોરી મેરે મુખપર હો પીચકરી ...	૨૧૦
દીનાનાથ દયાળ હો દીનનકે બધુ	૪૭	દેખોરી મોહનકી નીકી બની પધીયા .	૩૧૮
દીનાનાથ દીન સુખદાઈ ..	૫૪	દેખોરી વ્રજરાજ ખેલત, હો રગ હોરી	૨૦૯
દીલડાના દરીયાવરે ગીરધર	૫૦૭	દેખોરે માઈ શ્યામ	૨૬૪
દીલડારો દીવો મારે હો	૪૪૬	દેખો વ્રજરાજ છેલ ગેલ મેરી...	૫૯૯
દીલદાર વાલમ મેરા .	૪૬૩	દેખો હોરી ખેલત હે બલવીર	૨૨૭
દીલ નેતુ કરી દેખ	૬૫૭	દેખ્યા સમજ વિચાર નકતમે	૭૦૨
ડીલ લગ્યા હમારા હો કુશીરો	૬૭૫	દેવ સિદ્ધેશ્વરની બલિહારી .	૨૩૪
દીલ લગા હમારા બિહારીસે .	૬૭૬	દુર રૈયે રે દુર રૈયે ..	૫૩૯
દીલ ખુશી મોરે હરિચારીસે .	૬૭૬	દુલહેકુ દેખોરી માઈ	૩૦૭
દીવામા વસ્યા છે મારે નન્દુલારો	૩૨૭	ડેડીને ગયા મુનિ ફરને, દેવ તણે દરબાર	૨૮
દેખ દેખ દીલ દીલ દીવાના ..	૬૯૯	દુગન ચિત ચોર હો, નવલ કનૈયા ...	૫૨૦
દેખ રે સખી ચહ નન્દકો છોરા ..	૬૧૨	દુગન વસીરી છખી	૫૦૨
દેખીએ શુગાર સમય	૧૨૦	દુગન વસે મેરે કુંવલારી	૫૧૮
દેખો કહાન કુવરકી મુર્તિ	૧૬૧	દુગન વરો! મોય શ્યામ .. .	૬૪૨
દેખો નન્દકે લાલ	૨૧૬	દુગમે શ્યામ મુળન .	૨૯૫
દેખો નન્દકો લાલ આલી	૨૧૬	દુગ મોયે લાગે લાગે હોજી	૩૧૭
દેખો નન્દકે લાલ મેરી ...	૨૧૬	દુઢ મન આડી રે ધારી	૮
દેખો નવલ છખી ધનશ્યામકી હો	૨૦૬	દ્વાર દદામા ગડગડે, વીણા તાલ મૃદગ	૨૩
દેખો પીતમ પ્યારી દોય	૨૦૯	દ્વારાપુરીના ચોકમા, આવી ઉભા મોરાર	૨૨
દેખો માઈ કાન તેરો	૪૭૯	દ્વારાપુરી રળિયામણી રાજેછે શ્રીમહારાજ	૨૩
દેખોરી આયકે સખી સબ .	૩૦૨	દ્વારામતીથી રે તે દી વરતાલે આપ્યા...	૩૨
દેખોરી કનૈયા મેરી, ગલ પયો હે	૨૦૭	દ્વારકાધીરાનો ઉત્સવ સોને .	૩૨

ધ

ધન ધન આજ ધડી	૫૮૨	ધન નાર પીયા રગ રાતી રે ..	૪૩૭
ધન ધન આજ ધડી આલી	૧૫૭	ધન ભાગ એરી વ્રજકે સગની...	૨૨૨
ધન ધન આજ ધરીરી	૪૮૧	ધન વ્રજનારી જેણે વહાલો વરા કીધા...	૪૨૧
ધન ધન આજની રજની	૧૫૮	ધન સંત મુળન, સહનનદ બજનમા	
ધન ધન ગોકુળની નારી કે .	૪૧૬	મન લેડીન હે	૬૭
ધન ધન ધડી છે આજની જી રે	૧૭	ધનકુ ધુર ન સમજે નબ લગ ..	૬૭૫
ધન ધન જશોદા નહનેજી રે ...	૧૮	ધન્ય ધન્ય એકાદશી આજની રે ...	૧૩૩
ધન ધન મારી આખડી	૨૬૧	ધન્ય ભાગ્ય ને ધર્મ વરામાં ..	૧૮૭
ધન ધન સંત મુળજી રહે સમ રામમે .	૬૨૭	ધન્ય શરદ પુનમની રજની	૧૮૦
ધન ધન સગની આજ ધડી	૬૬	ધરીહુ નેનનમે ગિરિધારી હો	૪૮

ધર્મ ઉતારત આરતિ બદ્ધીપતિ કરી . .	૪૪	ધિરીરે કુતારણી	૫૪
ધર્મ કુળ તણકે દુનકો જે સરનો લઘુ	૧૧૮	ધોળી ભઈ ગીરિધારી	૬૦૨
બાઈને . . .	૬૮	ગોળી હુ ગીરિધરીયા રે .	૨૪૪
			૪૨

ન

ન કરીએરે આખુ .	૪૭૬	નરનારાયણુ ફેવકો, મહિમા અતિભારી	૧૧૬
ન ઘટે તમનેરે, એવુ બોલ્યુ બહુનામી	૧૭૬	નરનારાયણુ શ્યામ પીયાકો	૬૭૦
નટનાગર ખેલ મચાયોરી	૨૧૮	નરનારાયણુ શ્યામ પ્રગટ બયે નરનારા-	
નટનાગર બિહારી લાગો નેડો	૨૩૮	યણુ શ્યામ	૧૨૭
નટનાગર છંસો નન્દલાલ .	૪૩૪	નરનારાયણુ ફેય પ્રગટ બયે નરનારાયણુ	
નટવર આવો નદજના લાલા	૫૨૭	ફેય	૧૨૮
નટવર ચાલવા શીખેરે .	૫૫૫	નરનારાયણુ દેવા પોટે	૧૨૪
નટવર કાન હુંડા કેરા	૬૩૭	નરનારાયણુ સ્વામી ..	૧૨૩
નટવર જમુનાના નીરમા ન્હાય છે નવરગી	૧૭૧	નરનારાયણુ વાસુદેવ હરિ . . .	૬૬૭
નટવરજ રહોને મારા નેણુમારે...	૨૮૯	નરનારાયણુ સેવો રે .	૬૮૫
નટવર નાગર નાગર હોજી . .	૩૧૬	નવ કરીએ રે નવ કરીએ .	૯
નટવર નાગર નદના ..	૪૮૪	નવ ધનશ્યામ બયેરી	૪૮૦
નટવર નાથ, નટવર નાથ. . .	૫૭	નવ ડરોઠો મુજથી નાથ . . .	૩૮૨
નટવર નાથ પવિત્રા નૌતમ, પહેર્યા પ્રીત કરીનેરે ...	૧૪૮	નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરેયા	૬૧૮
નટવર નાવજી ચારી છબી	૪૬૯	નવલ ગુમાની ભરન દે પાની ..	૬૧૯
નટવર નીરખવા કાજ	૪૨૦	નવલ પવિત્રા નાથજી પહેર્યા કહાન કુંવર	
નટવર નેણુનીરે થઈ ..	૪૪૭	કસરીયે રે ...	૧૪૬
નટવર નદને સાલે ભેરે હેલી હારે ...	૪૬૫	નવલ પ્રીતમરે પ્રીત લગીરી ..	૨૧૯
નટવર નદનો નટવર નદનો ...	૩૦૯	નવલ પ્રીતમકો મેં દાઢી રે ...	૪૨
નટવર મોહન દાણીરે	૫૨૮	નવલ પ્રીતમ ગતિ કો લખે તેરિયા	૫૧
નટવર શ્યામ શરીર	૪૬	નવલ પ્રીતમ ગલ બાધયા હમારી	૫૧
નથડોરો મોતી મારેરે	૪૪૬	નવલ પ્રીતમ ધનશ્યામ, ગૂલત ખ્યારો	
ન થૈયે આકળારે ..	૪૨૭	નવલ પ્રીતમ ધનશ્યામ	૧૪૧
નન્દકુમારકિરિ, સખી અખીયા...	૫૦૦	નવલ પ્રીતમ મેરી બાધયા પકરીરી	૨૧૯
નન્દજના છેરે નાનેરે ..	૫૭૫	નવલ પ્રીતમસે ભેરી બની હો . . .	૨૧૯
નભગતિપતિપતિ રારનો લેરી	૬૭૭	નવલ પ્રીતમસેરી પ્રીત ...	૬૩
નયણાને ચાળે નાથ	૩૮૧	નવલ વસત વધાવા જૈયે .	૧૬૫
નયણુની ચોટ નાખે	૬૧૫	નવલ હિંડોળે શ્રી નાથજી ગુલે, ગુલાવે	
નયન રાર મારે નયન રાર મારે .	૪૪૧	રાધિકા ગોરી રે .	૧૪૩
નર તન ભોત અમુલ્ય ...	૬૭૨	નહી આપુ રે નહી આપુ, મહીડાનુ દાણુ	૩૭૬
નરનારાયણુ ગાવોરે ...	૬૮૩	નહી કીજે બલવીર ...	૫૬૫
નરનારાયણુ બહી ન ખ્યારે . .	૬૭૮	નાકની જમણી કારમા, તીલ મોટો અલેખી	૨૫૫
		નાગર નદકિરોરે રે ...	૩૨૧

	૫૪		૫૪
નાગર નન્દકિશોર ...	૪૬૬	નીરખે નન્દકિશોર ..	૪૪૦
નાગર નદ્દુલારોરે ..	૫૨૭	નીરખે નદ્દુમાર ...	૪૪૧
નાગર નદનારે, માટે તમથી લાગી પ્રીત	૩૨૩	નેણુતણી સાને, લોભાણી હું નેણુતણી	૪૬૮
નાથ કરો મેરે હાથ નિરંતર	૧૧૧	નેણુ તારા કામણુતારા ...	૪૫૨
નાથ રમીલા નેણુ તારારે ...	૩૦૧	નેણુ થારા રાતા, નેણુ થારા રાતા ...	૬૧
નાનકડારે નાનકડા તમે નંદકુમાર	૩૭૫	નેણુને ચાળે ચોરું ચિત્ત ...	૪૬૭
નાનકડો બાણી રે	૩૮૬	નેણુ નદુ તારે ભારી રે	૪૭૨
નાના હજી તમે નાથજીરે .	૫૫૩	નેણુ નિરખ્યા નટવર નાથ	૧૮૧
નાભીની ઉપર જે તસુ ઉચા .	૨૫૪	નેણુ તણે બાણે, મારી મુને .	૪૬૭
નાથે સખી શ્યામ પીયા નવરંગી	૬૩૬	નેનનકે બાનવે	૮૨
નારાયણ કમળાવર નૌતમ ...	૬૪	નેનનમે નીજ નાથ .	૬૪૨
નારાયણ નામ લેને તુ પ્રાણી રે	૬૪૮	નેનહુમે રાખુ મોહન રે	૮૨
નારાયણ સુખકારી ...	૬૬૫	નેનુકે મારે તીરવે ...	૭૯
નાવા જમનાજીના નીરમા રે ..	૪૧૩	નેનુડા જોર નભરાવે ..	૪૫૪
નાહક પીયા રાર ન કીજે વે	૫૬૫	નેનુ પીયા વદનકી ખ્યાસી .	૬૩૨
નિત્ય નિત્ય જમુનામા નાતા	૬૧૬	નેનુમે કશુ દુનાવે .	૪૫૪
નિત્ય રટીએ કેશવરાય, સખ જગ		નેનુમે સહજનનજવે	૮૪
સ્વામી રે . . .	૧૮૬	નેનુસે લગા નેડાવે .	૪૫૪
નિમખ ન દૂર રહો...	૪૩૦	નૌતમ નાથજીરે, નૌતમ નાથજી રે	૧૬૫
નિરખત મુનિ વૃદ્ધ આય	૧૨૦	નૌતમ પુતજીભાવત ધર્મકી ધરણી .	૧૦૨
નિરખી નિહાલ બાધ રે, મોહન મુખ. .	૩૩૪	નદ્દુમાર મારા હૈડાનો હાર	૧૬૭
નિરખે નદ્દુમાર	૨૬૭	નદ્દુવર ધનશ્યામ સાવરો .	૨૬૬
નિર ભરન કેસે જઈ	૨૧૧	નદ્દકો દુલારો ખ્યારો .	૨૬૫
નિર મોહિડા શ્યામ હમારા રે	૩૫૩	નદ્દજશોહાના બાખ્યનો મહિમા	૧૫૩
નિર્લજ છોરા નંદના	૬૦૨	નદ્દજના લાલા લાગો છો વાલા રે ...	૩૩૧
નિરા દિન સત સમાગમ...	૬૬૦	નદ્દજને આગણીએ રે આગણીએ	૧૬૩
નિરાક થઇને રે, આવી વનમા પ્રજનારી	૧૭૫	નદ્દજને મહિરીએ રે મહિરીએ ...	૧૬૨
નીકી મોરલી બબલો ...	૫૨૨	નદ્દજને નાનકડે	૪૬૫
નીકી તેરી મૂર્તિ મોહનલાલ ...	૨૬૨	નદ્દજનો નાનકીયો .	૪૬૬
નીકી તેરી મોરલી અચાનક બાગી ...	૪૭૧	નદ્દજનો નાનકીયો રે નાનકીયો ...	૧૬૩
નીકી મોરલી બબલવના કુવર કર્નેયા .	૮૪	નદ્દજને ઘેર નોખત વાળે ...	૧૫૨
નીકી લાગે ખ્યારાજી	૪૭૧	નદ્દજ નિગરડા આડો અચી ...	૪૬૬
નીકે કરી દેખ આલી .	૨૬૮	નદ્દજ નંદન કરી આખ્યુ અટારી ...	૩૨૭
નીકે તેરે નેન સુખકારી ...	૨૮૬	નદ્દજ નંદનથી રે, લાગો મારે નેહડો રે...	૬૬
નીકો કુવર બચો નદરાયકે .	૧૬૨	નદ્દજ નંદન સાથે, પ્રીતકી બંધાણી રે...	૪૨
નીગરડે ડે નીગરડે ડે .	૫૮૨	નદ્દજ લાલ નટવર	૬૩૭
નીત બજીએ રે નીત બજીએ ...	૬૫૫	નદ્દજ નંદન સાથે પ્રીત બંધાણી	૩૨૦

	૫૪		૫૪
નફના લાલા તમે ઓરા આવો...	૬૦	નંદલાલ અને ખડલા પ્રભુએ	૨૨૩
નફને નાનકીયે રે બાઈ ઘેલા કર્યા રે	૪૧૮	નંદલાલ બનો દીલનની	૩૦૭
નફનો થઈ છોરો રે કે ઓવો કેમ થયો	૫૫૮	નંદલાલનસે મેરી આલી	૪૬૪
નફભુવન આવી પ્રભુનારી, વહાલાજીને		નંદલાલો રે તારી બાનકની બલિહારી .	૩૦૭
વધાવા રે	૧૫૭	નંદલાલો રે નંદલાલો ...	૨૫૦
નફરાય ધર ઉત્સવ ભારી, જીય મળ્યા		નૃપ દગરથ ધર રઘુવર બેલત ...	૧૨૬
પ્રભુવાસી રે .	૧૫૫		

૫

પગ ઝાઝર ત્રાહ્યુ ઝલકે રે .	૧૮૦	પારણીએ જગ તારણીએ ...	૧૬૭
પધારો નાય વાટ જોઈને ઉભી ક્યારની	૩૫૧	પારીભતીક ફૂલના, બીભત અધીકારી	૫૪૩
પધારો પધારો ઓરા	૩૮૮	પાવને પાઈન જીને ...	૩૦૨
પધારો પધારો નાય કરૂણા કરી ..	૪૨૪	પિયા લગન લગી	૬૪૨
પધારો પાતળીયા રે	૩૭૯	પીતમ જવાનીને દાન લીને ...	૪૬૦
પધારોને મોહન મરમાલા ..	૩૦૫	પીતમ પ્યારી સુનન .	૨૧૨
પધારોને રેજલડી પ્યારા ..	૪૦૧	પીતમ પ્રાત બયો વન પછી બોલત	૪૨૪
પનિયા ભરન હો પ્યારે	૬૧૦	પીતમજી પ્યારા જીવુ છુ તમને જોઈને ...	૩૦૪
પરપ્પા કાજ કર્યો રે પરપપ્પ	૫૩૦	પીતમજી મુજને પ્રાણીથી	૩૯૨
પરપ્પેશી પીય ધરુ આવના	૬૩૪	પીતમજી વેલા પધારોરે ...	૩૫૨
પશુનાળી પક્ષી મેલાવી...	.. ૬૯૪	પીય પ્યારી બન્યો રંગ	૫૮૭
પહેરો અબર ઝીણા અગ .	૧૮૧	પીયરા પરમ પ્રવીનારે .	૫૨૧
પહેર્યા નટવર નાય પવિત્રા, છબી વર્ણ-		પીયા ધનશ્યામ છબી	૨૮૬
વ્યામા નાવે રે...	૧૪૯	પીયા ન જનત પીરવે ..	૬૩૨
પહેર્યા નાય પવિત્રા સુદર, પવિત્ર ત્રિયા		પીયા મળવાને કાળેરે, થઈ છુ દીવાની	૬૨૦
પહેરાવ્યા રે	૧૪૮	પીયા મીલનકે કાજ, ભઈ હુ આવરી...	૬૨૪
પહેલી પ્રીતડી લગાડી	૬૪૧	પીયા મેરે જીવન પ્રાનરી	૪૫૯
પાચાલીનો ચોટલો, દુષ્ટે શ્રલો કરી દ્વેષ	૨૯	પીયા સખ જગ આધાર, પાર પપ્પ-	
પાછડલી તારી પ્યારીરે, નંદલાલ રંગીલા	૨૪૭	કેસતી ...	૬૨૫
પાળી ભરવા હુ ગઈતી આજરે .	૫૩૨	પીયુટા સપાથે પ્રીત બધાણીરે	૪૫૩
પાતળિયા લાગી તમથી પ્રીતડીરે .	૨૮૯	પીવત પ્રેમ પિયાલા ..	૬૯૭
પાતળીઆથી પ્રીત ..	૫૮૦	પુછુ હુ ઊને પ્રેમદા	૬૦૨
પાતળીઆથીરે પ્રીત	૪૬૬	પુણ્ય પવિત્ર એકાદશી પૂરણ, ગીત પવિત્ર	
પાતળીએ હયા પ્રાણરે, બેની મારા	૫૦૭	તે ગાવેરે ...	૧૫૦
પાતળીયા સપાથે બંધાણી મારે પ્રીતડીરે	૨૪૬	પુરુષોત્તમ પ્રીતમ પ્યારારે ...	૪
પાતળીયાના પ્રેમનીરે લાગી	૪૪૮	પૂરન પ્રગટ પ્રમાન, જિમત પ્રભુ પૂરન	
પામે દુખ તીર્થવાસીરે, ત્ય્મ તો અતિરો		પ્રગટ પ્રમાન ...	૧૮૬
ધણરે .	૨૭	પેચાણી તે બાધી પાવ રે ...	૫૧૦
પાર નિબાધયો પ્રીત ..	૨૯૫	પેટકટારીરે, પેરીને સનમુખ ચાલ્યા	૬૫૩

	૫૪		૫૪
પોદો હો નાથ નવીન પલ્લવપર ...	૧૨૩	પ્રભુજીકું બાળ ભોગ નિજ ફેવત માતા	૧૦૨
પોષ મહીને પ્રેમદા ..	૬૪૫	પ્રભુ સાથે કરને રે નર ગુ પ્રીતડી રે ...	૬૫૦
ખ્યારા તારા રૂપમાં, લોભાણી હો લાલ	૩૨૬	પ્રાણજીવન ગોકુળમા પધારો .	૧૬૧
ખ્યારા તારી ખ્યારી લાગે પાપાણીયારે	૨૫૧	પ્રાણ થકી છે મુને ખ્યારો ...	૮૧
ખ્યારા તેરી મોરલી ...	૪૭૧	પ્રાણ પ્રીતમકે પાસ ...	૪૬
ખ્યારા નદદા હો ખ્યારા નદદા	૬૦૦	પ્રાણજીવન પધરાવિયા .	૧૧૧
ખ્યારા મારા જીવન પ્રાણ	૨૬૦	પ્રાણજીવન શુ પોદી રહ્યા	૬૦
ખ્યારા સનેહી ખ્યારારે ...	૮૨	પ્રાણજીવનને રે પ્રજાનિય ઉભી ચડુ પારો	૧૭૭
ખ્યારી ખિલત ખ્યારે લાલસે હો	૨૦૫	પ્રાણથી ખ્યારો રે વાલો મુને .	૨૬૭
ખ્યારી તેરી પાગ ગાવે	૨૮૬	પ્રાણનાથ ધનસ્યામ પીયાકે	૨૬૬
ખ્યારી લાગે છેલાજી	૪૭૦	પ્રાણનાથ સમરણ કર પ્રાણી .	૬૮૧
ખ્યારી લાગે છેલાજીની પાગડી રે .	૩૩૭	પ્રાણ સનેહી ધરુ આવો અબ પીયરા ..	૬૩૧
ખ્યારે કહાન કુવર ધરુ આધયે	૬૩૩	પ્રાણી નર ફેડ સુદર પામી રે	૬૪૬
ખ્યારે તેરી અખીઆ મોહન	૨૬૨	પ્રાણી નરનારાયણ કહેને રે ..	૬૪૬
ખ્યારે તેરી વકી પગીયા .	૪૫૭	પ્રાણી શી ગતી તારી થારો રે..	૬૭૩
ખ્યારે નદલાલ, ખ્યારે નદલાલ, મેરે ધરુ		પ્રાત થયુ મનમોહન ખ્યારા .	૬૮
આવો કહાન કીજે રસ ખાત	૨૩૩	પ્રાત થયુ પખી બોલ્યા .	૮૬
ખ્યારે મેરે ધરુ આવના નવલ બિહારી	૮૩	પ્રાત સમે મારા પ્રાણજીવનનું ..	૬૪
ખ્યારે રંગ બીને કહાન ...	૨૬૮	પ્રાત સમે પાતળિયા કેરુ .	૬૪
ખ્યારે શ્યામ સુદર પ્રજા આવના	૬૩૩	પ્રાનનસે પ્રીતમ ખ્યારા ...	૩૩૪
ખ્યારે સમજ સમજ સત્ય વાતરી	૬૬૫	પ્રીયા નવલ હિંડોરે નટવર નાગર	જુલ-
ખ્યારેકી મોરલી રસાલ વાગી	૫૮૪	તહી ચીત ચોરે	૧૩૪
ખ્યારો કેસા જાડુ જાને ..	૪૩૬	પ્રિયા પ્રેમેથી સેનડી પધારીએ રે	૩૬૫
ખ્યારો જૂલત નવલ પ્રજાજાજો	૧૪૨	પ્રિત બધાણી રે હેલી મારે ...	૨૬૭
ખ્યારો નદકો લાલ...	૨૧૬	પ્રીતડી કરીને રાખુ ખ્યારાને ...	૪૪૭
ખ્યારો રંગ ફાગ રમે નદલાલ	૨૨૭	પ્રીતડી બંધાલો .	૫૧૪
પ્રગટ બયે દો વીર .	૧૨૭	પ્રીતમ પધારો રે .	૩૫૩
પ્રગટ પ્રમાણુ હરી બીન પ્રાની	૭૦૧	પ્રીતમ પરમ દયાળુ દયાથી કયા કહુ	૬૨૬
પ્રગટ પ્રમાણુ હરીને ..	૬૬૫	પ્રીતમ પાતળિયા રે પાતળીયા ..	૧૦
પ્રગટ સ્વરૂપ જાપારી.	૬૬૮	પ્રીતમ ખ્યારે પ્રીતમ ખ્યારે .	૫૭
પ્રગટ હરિ ભજ પ્રાણી .	૬૬૬	પ્રીતમ ખ્યારે હો નેનહુકે તારે ..	૪૩૪
પ્રગટયા છે પૂરણ શ્રદ્ધા રે .	૧૬૬	પ્રીતમ પ્રાણ પ્રિયે પિયકારી ..	૧૬૮
પ્રભાતે ઉડીને પેહેલુ	૬૫	પ્રીતમ પ્રાનતે મોય ખ્યારારી	૪૫૧
પ્રભાતે ઉડીને પ્રાણી .	૬૫	પ્રીતમ મારી પ્રેમ ક્યારી રે ...	૪૩૬
પ્રભાતે ઉડીને પ્રાણી .	૬૬	પ્રીતમ હાથ લીધે પીયકારી ...	૧૬૮
પ્રભાતે ઉડીને પ્રાણી .	૬૬	પ્રીતમજાને પેરાવીઆ રે...	૪૧૨
પ્રભાતે ઉડીને પ્રાણી ...	૬૬	પ્રીતે હનુમત દેવને પૂજ્યે	૧૮૩
પ્રભુ બન્યા વિના ગાફલ પ્રાણી	૬૬૨	પ્રેમે બરેલી આપડી રે...	૫૫૪

૨

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
ફાગ રમત નફલાલ અલૌકિક	૨૨૫	કુલ મડળી જેવા	૨૮૫
ફાગણ ફાગ રમાડવા	૬૪૬	કુલડાનાં મેલ્યા ઊગલાં ફરતા રે...	૩૨૬
કુલની બનીરે પોંચી, કુલની બની .	૨૮૧	કુલડાના હાર પહેરી કુટડા હો કાહાનજી	૨૪૦
કુલની માળા રે શોભે, કુલની માળા...	૨૮૧	કુલડે બીછાવી છે મેં તો સેજ કોડીલા	
કુલ મડળી સારી ...	૨૮૪	તારે કારણે રે	૮૪૫
કુલ મડળી રાજે ..	૨૮૪		

ખ

ખડખડ ઊરા શીદને બોલે	૫૩૭	ખાલ ભોગ અતિ હેતસેં...	૧૦૨
ખટ્ટીપતી નરનારાયણકો ...	૬૭૦	ખાણે વેશ માથે શોભે છે ફશ	૧૬૭
ખટ્ટીપતી નાથનુ લેને શરણુ રે	૬૪૮	ખાવા નદતણે ફરબાર નોખત વાળેરે	૧૫૪
ખનકે આવત આવત હોજી .	૩૧૬	ખાળ ભોગ જમવા હરિને, માતા બોલાવે	૧૦૧
ખની રાધે માધા જોર ...	૨૦૮	ખાળાપણુ તો જીવ અજ્ઞાની	૬૬૪
ખની મુરતી અનખ પ્રજારાજકી	૨૭૦	ખીજરી ચમક રધરી . .	૪૮૧
ખજ ખેલત કુંજવિહારી .	૨૨૮	ખીજ કેહે એનોરે કે ખાઈ દોષ નઈ ..	૫૫૯
ખજમેં ખેલત હોરી અજરાજ	૨૩૦	ખીન પ્રીતમ ચાપ મોય જોરે	૬૩૬
ખજરાજ કરો ઘનશ્યામ વિચાણુ	૧૧૧	ખેડા રથમા સુદર શ્યામગો	૧૨૯
ખલવીર કુંજવિહારી અતુર પીયા	૧૪૬	ખેડી ગોખ અટારીરે, પીયા પથ જામે છે	૬૧૯
ખરજ રહી ખરજ્યા નહીં માનત ..	૬૧૨	ખે દરદી મેરા પીયરા ...	૬૩૩
ખલવીર સજની અવિનાશી	૪૬૪	ખેટ નદકુમાર, દેખો રથ ખેટ નદકુમાર	૧૨૯
ખલહારી મેં એસે સતકી .	૬૬૨	ખેની હોબા છે જમુનાને ઘાટરે	૫૪૬
ખલિહારી ઘનશ્યામ પ્રિયાજી	૫૦	ખેની એની લાલચ લાગીરે	૩૪૧
ખલિહારી ઘનશ્યામ સુફરની	૧૮૬	ખેની એને શુ કહીએરે .	૩૭૯
ખહુ એલી થા મા બોલકી	૫૭૨	ખેની જમુનાને તીર જસૂરરે ...	૫૩૩
ખહુ હેત કરીને બોલાવે	૩૪૨	ખેની દશરાવો આળ્યોરે	૧૭૨
ખહુ હેતે જશોદાજી બાધે, રસીક રાથને		ખેની નીરખ્યા જોવારે કુવર નદનો ...	૩૩૫
રાખી રે	૧૫૦	ખેની પાણીડે ગદતી હુ જમુનાને તીરે	૩૫૯
ખાગી ખેરન આય	૫૬૮	ખેની રસીયો ભરાણેરે રોષ ..	૪૮૯
ખાજઠ કનકતણે આવી ખેડા	૯૯	ખેનીરે જોને લાલ કસુખી પાઘ કે ...	૨૫૭
ખાજો મા એણેરે ...	૪૨૬	ખેહેની શ્યામ સુદર ભલે આવિયા ..	૨૨
માધયા બાધયા હો રે	૫૮	ખોલ મા ઝાઝુ ખોલકી ...	૬૦૪
ખાયે ખાજુ કાજુ ખેરખા, મને પ્યારારે	૨૪૮	ખોલી એક તમે સાબળો ખેનીરે ..	૫૬૧
ખાયે રૂડા ખાજુરે	૩૧૦	ખોલી રોષ કરીને બળસોત	૫૩૧
ખારી કાઢી જગતની બીકરે	૧૧	ખસરી સુખન કાન તાનમેં બળઈ ...	૫૯૮
ખાર માસ પુરા થયા	૬૪૭	ખસી કુન તપ તો કીનોસી ...	૪૫૨
ખાલ ચરિત્ર નિરખી રધુવર કે...	૧૨૬	ખસી વાઘરે, સુદરવર કુંજવિહારી	૧૭૫
ખાલ ભોગ કરને લગે .	૧૦૩	ખસીકે બળ્યે ખસી નીપટ બળઈ ...	૪૫૩

બસીકે બજાયે મોહી બરમાવીરે...	.. ૪૫૪	બસુરી અજળ બનઈ કાન ...	૫૪૩
બસીકો બજાયો મેરી ગેલ પયોરી	૪૫૩	બસુરી વ બડભાગન નેર ...	૫૨૩
બસી બનઈ નંદલાલ ..	૫૧૬		

બ

બક્ત ખસલ હરિ બિરદ તિહારે	૫૫	બલા સહજનનદ સ્યામ હમારા ...	૬૪
બક્તિ ધર્મ સુત ભોમિપર ૩૧૪	બલા સ્યામરે અખ વિલખ ન કીજયે જીવે	૫૨૪
બજતો નથી ગીરધારીરે...	... ૬૮૩	બલા સ્યામરે બદી મેરમ તેરિયા જીવે	૫૨૪
બજ મન કૃષ્ણ પરમ દયાળ ..	૬૮૨	બલા સ્યામરે તેરી નજર અટારીયા જીવે	૫૨૪
બજ મન દ્વારિકાપતિ દેવ ...	૬૮૩	બલા સ્યામરે નીકી મોરલી બનય જીવે	૫૨૫
બજ મન દ્વારિકા અધિરાજ ...	૬૮૨	બલા સહજનનદ કી બલિહારી ...	૬૪
બજ મન નવલ નદકિરોર	૬૮૧	બલા સહજનનદ સ્યામ સુહાગી...	૬૪
બજ મન રૂક્મણી ભરથાર	૬૮૩	બલે આવી અનુપમ એકાદશીરે	૧૩૩
બજન બીન યુહી, જનમ ગમાત	.. ૬૬૦	બવસાગર મહી, રાસ જી અચળ	૬૮૬
બજ લેરે ધનસ્યામ...	... ૬૭૨	બાગ્ય બડા જનની ભોમીનાં, જન્યા	
બજ લે ગિરિવર ધારીરે	૬૮૪	અતરજભીરે ...	૧૫૫
બજ લેને નટવર નાથ	૬૬૯	બાદરવામા બુધરા	૬૪૪
બજ લેને સ્યામજી સુખકારીરે	૬૭૩	બાદરવા શુદ્ધ આઠમને દિન, પ્રગટયા રાધા	
બજ લેને શ્રીવજરાજ ..	૬૬૯	મારીરે ...	૧૬૯
બટક બટક સખહી ભવ ખોયો..	... ૭૦૦	બાવ અલૌકિકરે, અખલાનો દીઠા ભારી	૧૭૬
બયેહ પ્રગટ દોહ બ્રાત	૧૨૭	બાળી બાળીરે અમે બાળી ...	૩૭૮
બયોહો સખેર કહાના	૯૮	ભીર બઈ નદ દ્વાર અલૌકિક ...	૨૨૫
બરજુ દયો ચે સ્યામ	... ૫૬૫	ભેટ બધરી આલિ ભેટ બધરી ..	૨૧૯
બરનેકું છો મોડું નીર	... ૫૮૯	બુજબધ જડાહ ભારીરે, રગ રેલ રસીયા	૨૪૭
બરવા દેને મુને પાણીરે...	૫૯૬	બુધરજી આવી મનડે અમારે તમે બાળ્યા	૩૦૩
બલા વે સહજનનદકો મેં હપાસી	.. ૬૩		

મ

મત હૃદય વિના, ચોર ડોર મોય સત્ય		મથુરાના વાસી માવારે ...	૩૫૩
મતીત ન આવહી	૬૮	મથુરાની વાટે મથુરાનીરે વાટે	૫૧૨
મત જોલ બપૈયા...	૬૪૦	મથુરામા જઈને, મુધા થયા મથુરામા જઈને	૪૬૮
મત મોરો કહાના મોરી બાધયા	... ૨૧૫	મથુરામાં ન જવું ..	૫૧૩
મત રોકો હો કહાના ૬૧૩	મથુરામા માવા	૫૧૩
મતવારા મોહન મેરા મીતરે ...	૫૮૮	મથુરામા મ જીરો...	૫૧૩
મતવારો ખેલત સાવરો હો ...	૨૦૪	મથુરામા મેલિ ...	૫૧૪
મતવાલો ઉભો જમુના તીર ...	૧૯૬	મથુરામાં મૈ વેચવા જાયે	૩૪૯
મથુરા ગયા તે અમે ભાણીયુરે...	૩૯૪	મથુરાતે વાલાની વેણ વાળીરે	૫૭૪
મથુરાં જઈ માવા ભેસી રહ્યા મથુરાં જઈ	૪૬૬	મથુરે બોલ્યા માવજીરે ...	૪૨૬
મથુરાથી મોહન પાસેથી...	... ૩૬	મથુરે સ્વરે વેણ વળવે ..	૬૧૬

	૫૪		૫૪
મન તુ સમર સરજનહાર	૬૮૨	મનુવા સમગ્ર સથાને કાગ ..	૬૯૧
મન તોય કુન કુટેવ પરીરે ..	૬૬૩	મનુવા સમગ્ર સથાને ધૂર ..	૬૯૨
મન તોય રચ હુ લાજ ન આવે હો... ..	૬૬૩	મનુષ્યા દેહ ધરીને સુરખ ...	૬૯૩
મન બરો મોય બનવારી સૌં ..	૬૭૬	મનોહર સુરતી તારી ...	૫૦૫
મન મથુરામા મોહુ	૫૧૪	મરમ કરીને મન લીધા	૪૫૨
મન મસ્તાની માનની	૫૭૨	મરમાળા આવો છોગા મેલી ...	૩૬૪
મનડુ મોહુ છે મારુ, નફને દુલારેરે	૪૩	મરમાળા મન માન્યા માવા	૨૪૨
મનડુ લીધુ છે મારુ નફનેરે લાલે	૩૨૬	મરમાળા મારે મોહોલ	૩૮૧
મનડો મોયો લો મુજે . .	૫૧૫	મરમાળા આવો મારા મોલમારે	૩૬૫
મનગમતા વનમાળીરે .	૫૨૯	મરમાળીરે મારા મનડાના મેરમ માવા	૩૦૮
મન માની મોહન તારી સુરતીરે	૩૪૭	મરમાળીરે મારા સ્થામ સોહાગી	૩૩૦
મનની તે આટી મેલીએ, મરમાળાજી	૩૬૮	મરમાળા હો માણીગર માવ	૩૨૮
મન માને ધનશ્યામ રસીલે	૫૦	મરમાળી છે આખુ માવ રે ...	૫૧૦
મન મારુ માયુ વાલા તારા વાનમારે	૪૯૧	મરમાળ માવે રે વળડી	૪૯૮
મન મારુ મોહુરે આલી	૨૮૧	મરમાળો રે મરમાળીરે	૪૦૮
મન મોહ ટળે, રામ મળે	૬૮૫	મરી જતુ રે મરી જતુ	.. ૬૫૬
મન લીનેરી મોહન મોયક	૫૮૯	મસ્તાન કાનર કારે, રસીક મોય	૫૦૦
મનોહર પાયે ઝાઝર પેરીરે ..	૫૫૫	મળિયો મારગ માય	૪૨૦
મનોહર મોરલિ લીનાહે ચિત્ત ચોર .	૪૭૧	મહા પ્રભુ પોઠે નહકુમાર	૧૨૫
મનમોહન ખેલત અજળ કાગ... ..	૧૯૭	મહા પ્રભુ લીજીએ મુખવાસ	૧૧૨
મનમોહન લીનો ચિત્ત ચોર ...	૪૩૪	મહા વીચારની કટીમેખલા	૪૩૩
મનમોહન મારે મદીરીએ	૪૦૫	મહી માખણ માગે રે માવો ..	૯૦
મનમોહન મોહની ડાર દઈ ...	૨૮૦	મહીડા લઈ આલી મહીયારી ..	૫૩૫
મનમોહન સુદર વર મારા ...	૮૮	મહીડાના ફાણુ આવી માગે .	૪૫૨
મનમોહનકી મુશ્તકી લખી ..	૪૬૪	મનડા લૂટે છે આવી	૪૫૨
મન મોહુ તીખી તારી મોરલીની તાન	૪૭૩	મહી લીધાનુ મન થયુ ...	૬૦૭
મન લોભાશ્વરે, હેલી મારુ	૨૬૭	મહીવાળી રે મહીવાળી ..	૫૩૯
મન સ્થામ સહુને લીનેરી ...	૪૫૮	મા જમુનાને આરે ઉભો છેલજીલો	૩૫૯
મન સ્થામ સહુને ભાવેરી .	૪૫૮	માહ મહીનામા માવજી	૬૪૬
મનડુ લોભાશ્વ મારુ	૩૯	માઈ જૂલત હિંડોરે દેખો	૧૩૭
મનમા રાજ થયારે બ્રહ્મભાણુ... ..	૫૩૧	માઈ તેરો કહાન કારો . .	૪૭૬
મન લીધુ મોરલશીની તાનમારે.	૩૪૬	માઈ દેખોરી સુદર વર આયે કે	૨૭૦
મનવા ચાલ કુઢગી તેરીરે	૬૬૩	માઈ નવલ પીતમ મેરા ..	૪૮૩
મનવા તે સમ ચોર ન પાછ રે	૬૬૩	માઈ નવલ બનાઈ પાધ નવલ કુલન તોરે	૧૩૬
મન હર લીનો મેરો ...	૫૦૨	માઈ કુલન હિંડોરે જૂલે, જૂલે પ્રિય	
મનુવા નરનારાયણ સ્વામીરે ...	૬૪૯	ખ્યારી દોહ	.. ૧૩૬
મનુવા માનને કહું મારુ	૬૭૩	માઈ રસિક સહુનો કહાન જુલત હિંડો રે	૧૩૭

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
માછરી ગધથી ભરન નીર .	૫૮૩	મારગ ચાલતા રે ...	૪૨૭
માછરી મન હર લીનો મેરો ...	૨૭૧	મારા જન્મ સઘાથી જનુરાય રે ..	૩૫૫
માકે મોલે આલેજ હો સુદર સ્થામ .	૩૦૨	મારગ જાને મુજથી ..	૬૦૮
માકો મનડો મોયો છે	૪૭૦	મારા કેશરીયા વર કહાન	૨૭૪
માખણુ જમાડુ વહાલા મારા આવોને	૧૦૧	મારા નવલ સનેહિડા નાવ રે ...	૩૫૮
માગ્યો દેને મુને માવ ...	૪૫૦	મારા મીઠડા બોલા માવ હો ...	૨૩૭
માધ વદી એકાદસી વિજયા ...	૩૦	મારા લેરખડા ગિરિધારી રે , ...	૨૭૬
માધ શુકલ એકાદસીકે ફિન ...	૧૯૦	મારા મદિરિયામા હેલી ...	૬૧૫
માડી જાવો દે કાનુડાને કેડે ...	૩૫૫	મારા લેરખડા નદલાલ ...	૨૭૫
માડી તારો કહાનુડો રે કહાનુડો	૧૬૩	મારા લેરખડા નદલાલ .	૩૬૨
માણીગર માવની માણીગર માવની	૩૦૬	મારા વહાલાજીને હુ ધણુ વહાલીરે	૫૭૮
માણીગર મીટડી તારી	૫૧૧	મારા સ્થામળીયા સરદાર ...	૩૬૨
માણીગર મીઠા બોલા પ્યારા હો માવ	૩૨૬	મારા સ્થામળીયા મુખ ધામ ...	૨૭૫
માણીગર મોરલીવાળો	૫૦૪	મારા દિવિયામાય, રાત દિવસ એક રટના	
માણીગર મોહીડુ તારુ રે, સુદર કુલડેથી		સહજનદની ...	૬૭
છાયુ	૩૬૧	મારા છોગાવાળા ધનસ્થામરે	૪૧૪
માત અહિસા ઉતારે ..	૧૨૨	મારા નેણતણા શણગારે	૪૧૩
માતા મનાવે હરિને .	૯૧	મારા મનડાના માનેલ માવરે	૪૧૪
માતાજી જશોરા રે, મેલો ધર માહરે રે.	૭૧	મારી આજ કરે ગીદ આવી .	૬૧૧
માથે મોતીડાનો મોઝ ...	૩૫૬	મારી બેની જોનેરે કે એના કામડલા...	૫૫૬
માથે લાગે છે મૈડાનો ભાર રે	૩૫૦	મારીવે મોય મોહન નજર કટારી	૪૪૪
માન પરમ હિત જન ...	૬૭૧	મારી સેજડલી શોભાવતા...	૩૬૧
માનીતીને મનાવવા ...	૪૧૬	મારુ મનડુ પમાણુ મોહ ...	૨૬૧
માનીતીને મનાવવા, હરી થયા નિરમાની	૫૪૪	મારુડાજી પ્યારા, મારુડાજી પ્યારા .	૬૧
માની લે શીખામણુ રે ડાખણુ તારુ		મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવિયાજરે .	૧૭
મેલીને રે ...	૬૫૧	મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશેજરે	૧૬
માને જાને દો નીકુરા	૫૨૨	મારે આગ્યો અલૌકિક દાવરે ...	૧૧
માનો જ્યુ હીલે મોરી વાત ...	૫૮૬	મારે કાનુડાથી પ્યાર ...	૪૫૬
માનો હીલા કુવર નદના રે ...	૩૪૫	મારે ઘરે આવજો માવા ...	૪૧૦
માયરી બાફર ધુમ આયે.. ...	૪૮૦	મારે ઘેર અલખેલો આવ્યારે ..	૩૬૬
માયા અજળ બડી પૂતારી	૬૬૧	મારે ઘર આવતાં રસીયા	૪૧૭
માયા કૌ વિધિ જાત ન જાની ..	૬૬૧	મારે ઘર આવજો કાના ..	૪૦૬
માયા કૌસે જાત ન મેલી ..	૬૬૦	મારે ઘર આવજો કહાના	૨૪
માયા કૌસે તણ નહિ જાવે	૬૬૦	મારે ઘર આવજો વહેલા ...	૨૪
માયા લાગી છે તારા મુખની...	૩૬૩	મારે ઘર આવો વહાલારે સ્થામ સોહાગી	૫૦૬
માયા લાગી મુને મોહન તારી	૫૨૬	મારે ઘર આવોરે .	૩૫૩
મારુ કહુ માનને પ્રાણી .	૬૭૬	મારે ઘર આવોરે ..	૩૫૪

	૫૪		૫૪.
મારે ઘેર આવોરે.	... ૩૫૪	મુજને વીતી તે કહી દાખું ૩૦
મારે તમથી લાગી પ્રીત...	... ૩૭૫	મુનિ કહે નય નય મંગળ મૂર્તિ...	... ૩૦
મારે મોલે આનેજ હોજરે ૪૬૬	મુનિ કહે વાત હિયે લાવો રે...	... ૨૭
મારે મોલે આનેજ નદકીશોર	... ૪૮૩	મુનિને ત્યાહીજ મેલી રે, ગયા	
મારે મોલે આનેજ પ્રજાવ	... ૪૮૪	આરામડે રે ૨૭
મારે મોલે આવો હસીને બોલાવોરે	.. ૩૩૧	મુનિવર ને આહીની રીતિ રે	... ૨૮
મારે મદિર આવો માવજ	.. ૩૬૦	મુને એકલડી નવ જાણુ...	.. ૩૮૨
મારે મદિર નાવોરે મોહન શામટે	.. ૬	મુને એકલડી વન જાણી	... ૬૧૬
મારે મદિર પધારા રે માવા	૯	મુને કીધલ કાનુડેરે	... ૪૪૮
મારે મદિર મોળુ માણવી	... ૩૬૩	મુને તારી મોહની લાગી	.. ૭૪
મારે લાગો છે તમ સાથે નેડો	.. ૯	મુને મળ્યા તે મોહનરાય સપરમો દહાડોરે	૧૮૪
મારે સગપણ નટવરજ સગે	૩૫૪	મુને મારીરે નેણુને ભલકેરે	... ૬૪૧
મારે હેડે રે હેલી હરખ ન માય	૨૦	મુને રસખસ કીધી રસ રગેરે	... ૪૦૨
માવા તારી મૂર્તિમા મોહી મોહી રે	૨૮૮	મુને રેકો મા મહારાજ, માણીગર માવજરે	૩૭૪
માવા તારી મોરલડી	.. ૪૬૫	મુને લાગી તમારી આખડીરે, મોહન	
માવા તારી મોરલડીની તાનમા રે	૨૮૭	મરમાળા . ..	૧૨
માવ પડી રે માનડી રે વાલા	... ૪૬૨	મુને લાગોરે મુને લાગા	.. ૮
માવાને રે બેની માવાને	૫૦૪	મુને વાલી લાગે રગીલા તારી મૂર્તિરે	૨૪૫
માવ મળ્યા તન તાપ યવ્યા	૧૩૧	મુને હેતે કરીને હરી મળીયારે	... ૫૭૮
માવે મોરલી વનડીને મનડા હયાં	... ૩૧૪	મૂર્તિ તારી મરમાળીરે	.. ૪૭૨
માવો હોમો મારગડા માય રે .	૫૯૧	મૂર્તિ તારી, મરમાળીરે ૩૦૧
મીઠડલી મારી માવે મુને	.. ૪૬૭	મૂર્તિ તિહારી લગત હે પ્યારી...	૬૧૫
મીઠા બોલા રે મોરારી	.. ૩૬૩	મૂર્તિમા મોહી છુ પ્યારા લાલનીરે	૨૮૮
મીઠી વાચ્યાને આવી મોરલી	૩૦૬	મૂર્તિ લગત પ્યારીરે, રસીક તેરી	૩૩૫
મીલ પૂછત હે પ્રજાનારી	.. ૫૯૦	મુગસર મહીનો આવીયો ૬૪૫
મુગટ શીર ધારે ગિરિધારી	૨૭૮	મેહેબુબનમે કયા રહુ ૭૬
મુગટહુકી શોભા સરસ બની	... ૨૭૮	મેરી નવલ યુનર રગ બોરી	૨૧૪
મુખડાની માયા લાગી	.. ૩૮	મેરી લાલ યુનરિયા ફારી	.. ૨૧૪
મુખ તારુ નેહને રે	૩૧૧	મેરી સુ કનૈયા, મેરે મદીર આના હો	૫૧૯
મુખથી બોલ્યા માવજ ...	૫૭૪	મેરે અતરતે, ધર્મ વશકી, દહતા કબહુ	
મુગટ છપી દેખોરી મારી	.. ૨૭૮	ના ટરે	... ૬૮
મુગટકી શોભા પ્રજાનકે સુખકારી	૨૭૯	મેરે ધર બાલમ આવેરે...	.. ૧૪૬
મુગટહુકી શોભા કહી ન પડે	૨૭૮	મેરે નવલ પીયા ગિરિધારી	... ૩૩૩
મુધર આડે મુધર આડે ૫૮૨	મેરો મન લીનો	... ૫૮૪
મુજને અચબો થાય છે	.. ૫૭૧	મેલીને સર્વ એકલા જનુ જનુરે	.. ૬૭૪
મુજને લાગી રે નટનાગર તારી માયા	૧૫	મેલો આખસ માવા	.. ૬૩
મુજને વાલી તારી મુરતી રે	... ૩૨૦	મેં કોસે કહુ બતીયારે	... ૬૧૪

પૃષ્ઠ	પૃષ્ઠ
મેં ગધતી પાળી હો સુન સૈયર સયાની ૪૩૪	મેરલીઆ સાવરેને બળઈ હો .. ૪૮
મેં ચાકર નરનારાયણકો... .. ૬૭૦	મેરલિયા તેરી કહાનવે . . ૭૯
મેં જઈ બલીહારી શ્રી ધનસ્થામકી . ૪૪૩	મેરલી ન્યુ બગી મધુરી પીયકી . ૨૨૩
મેં જાણી છે તારી વાત ૩૮૧	મેરલી મહા વનમાઈ ૫૭૯
મેં ઢાઢી અસલ અનાદિ . .. ૧૬૦	મેરલીમા માવે, હર્થ મન મેરલીમા ૪૬૭
મેં ઢાઢી ધનસ્થામકુંવરકે ... ૧૬૦	મેરલીમા મોહ નવેલી રે . ૪૭૨
મેં ઢાઢી મહારાજકો, હાજર હુકમ હજાર ૪૨	મેરલીમા મોહીને રહી . . ૪૬૫
મેં તો તારી મૂર્તિ બાળી . ૭૫	મેરલીમા મોહી કુ વારી ૪૬૩
મેં તુમસે ક્રીયા નેરાંરે .. ૬૧૪	મેરલી વળડી વાલે મન લીધલા રે ... ૪૬૧
મેં તો અગરે લીપાળ્યા ઓરડા ૩૪૦	મેરલી વણ, મેરલી વણ ... ૭૨
મેં તો નાખ્યોરે મેં તો નાખ્યો ૮	મેરલીવાળા રે, મીઠી મેરલી બળવ ૩૨૪
મેં તો પ્રીતમ મુખકી પ્યાસીરે .. ૪૩૬	મેરલીવાળા હો માવ મીઠી મીઠી વાચો
મેં તો મગન બઈ મનમાધરી... . ૨૮૩	મુખ મેરલી રે ... ૧૩
મેં તો સગપણ કીધુરે શ્યામળિયા સાથે ૮	મેરે મન બાયે રે ૨૬૫
મેં તો સરવે સગાયે તોડીરે સાહેલી... ૧૯	મેરે મોહોલે પધારો ૫૨૩
મેં દરદી બઈ પરવસ ડોહુ ૭૬	મોલીડામા મન મોયુ રે... ૨૯૬
મેં વારી તવ નામપર, મેરમ મતવાળા ૪૭	મોલીડામા મોહી રે ... ૩૧૯
મેં વારી પ્રિયા પ્રાનવે ... ૫૧	મોલીડુ રગ ભરિયુ રે ૨૯૬
મેલો મેલો મારગડોરે માવા . ૩૪૯	મોસે કરત હે રાર કર્નયો ૨૧૭
મેલોને ધડીક મોરાર .. ૪૪૯	મોહન આખડલી મુને મારી રે ૪૫૦
મેલોને મારમ માવજરે... . ૩૪૫	મોહન છળી તેરીરી . ૪૪૨
મેલોને મારમ માવજરે ... ૫૫૩	મોહન છેલ ગુમાની રે .. ૫૨૯
મોહી મોહીરે માણીગર મોહીડે લટકાળા ૪૮૭	મોહન જન દેરી .. ૪૬૯
મોહુ નેહ લગા નન્દલાલ .. ૭૭	મોહનજી શુ જાણો છો મનમા ૩૪૯
મોહુ મસ્ત કર્નયે જાની... ૨૧૪	મોહનજીને મેલજો મારી ... ૪૫૬
મોહુ મોહની, વે મોહન ડારી ૫૮૫	મોહન તારી મૂર્તિ રે, મારા મનમા વસી ૩૧૧
મોહુંરી કહાન કુવર આલી . ૨૭૧	મોહન તેરી મેરલી લાગે પ્યારી . ૪૬૦
મો મન બમર નિરંતર ચાહત... .. ૨૯૪	મોહન નવરંગીરી ... ૪૪૨
મો મન બાયે, મો મન બાયે... ૫૭	મોહન પૂજત હમ તુમ કયુ નહિ બોલત. ૪૨૪
મોય જીવાવત હે એ સ્વપન . ૬૩૬	મોહન પધારો મનની આઠી મેલી રે ૩૯૬
મોય મારીરી નેનન બાણસે ... ૫૮૮	મોહન પધારો મેરે છેલછળીલે ૫૧૯
મોય સ્થામ સહુનો પ્યારીરી ૪૫૮	મોહન કુલની માળા .. ૨૮૫
મારેલ નેણુને મુને બાલેરે... ૪૫૧	મોહન મન બાયેરી ... ૪૪૧
મોટા મહિમારે, જગમાં હરિજનનો . ૫૪	મોહન મન માને . ૪૪૧
મેરલી મધુરી વાઈ ... ૪૦	મોહન મન લીનો બેન બળથકે ૪૪૨
મેરલડીરે મેરલડીરે ... ૫૮૩	મોહન મહીને દાણી રે ... ૪૫૬
મેરલીઆ કોલ મહા તપ કીનો... ૪૮	મોહન મુખડાની પ્યાસ ... ૪૨૧

	૫૪		૫૪
મોહન મોહની મોય ડારીવે . ..	૪૫૧	મોહની લગાધરી મોડું ...	૫૦૨
મોહન દામની દમકત સ્થાવન બરસત... ૪૮૦		મોહી છુ રંગીલા તારા રગમા હો માવજી ૨૪૧	
મોહન નીકે, મોહન નીકે	૫૭	મોહીછુ વાલમ લીને વાન .	૨૭૪
મોહનને જોવા દે માડી	૩૫૪	મોહી હુ તો નટવરને વાને ...	૩
મોહન મથુરાના વાસી રે	૩૫૨	મોહીલા મન મોહુ રે	૩૮૦
મોહન મનડું મોહુ માહરુ	૩૦૬	મોહોલ રગ પોઢીએ ગિરિધારી .	૧૨૪
મોહન મનડું હરો છો, અરમાળારે	૪૬૬	મોહોલ પધારો છેલ	૪૭૩
મોહન મનાવ્યા રંગીલા ...	૬૧	મોહુરે મન મારુ સળની...	૩૬૦
મોહન મારગેડા મેલરે . ..	૫૬૨	મગળ આરતિ મોહનજની	૧૧૭
મોહન મારા મોલમારે, આવો શ્યામ પીયા	૩૧૩	મગળ આરતિ સહિતુ	૧૧૮
મોહન મારો મંથને રે કંડો કંડો ૧ ..	૫૬૧	મગળ મહારાજાજી, કીરો આરતિ ...	૧૧૬
મોહન મૂર્તિ મુને તારી .	૩૬૩	મંદિર પધાર્યા મારે, શ્યામલો સોહાગીરે	૪૩
મોહન મોયે નેનન મારી રે	૫૬૪	મંદિર પધાર્યો, મોહન મનગમતા	૫૩
મોહન મોહીડું રે તારુ મનડે મારે બાવ્યુ	૧૫	મંદિર પધારો પીયા શ્યામ સોહાગી ..	૪૪૪
મોહન મોલે પધારો, રગ લીનારે	૪૬૬	મંદિર મારે મંલજે રે ...	૪૫૭
મોહનરે મોઈ તારે લટકે	૪૮૮	મંદિરીએ રગને બરીએ	૧૬૬
મોહનલાલ મેરે ઘર આવ્યે ...	૪૬૦	મંદિરીયુ રખવાળવા તારા	૪૫૬
મોહનલાલકિરિ, મેં તો મૂર્તિએ બાઈ જુલતાન	૫૦૦	મંદિરીયે મારે ર પીયુજ પધારીયા રે	૪૧૭
મોહનવરને બાધ માતા, રાખડલી રૂપાળી રે	૧૫૦		

૫

પહ બોલત ગ્વાલન જુડી	૬૦૧	યેજી મુન્ માયા લગીલોરે ભેજી...	૪૬૪
યુ મીલ આરુ વંદ બતાવે .	૬૭૯		

૨

રત્નકુળ તિલક જ્યુ રામ મનોહર .	૧૨૬	રસિક મનોહર રૂપ	૨૬૭
રત્નયો અલોષીક રાત છેલે ..	૫૫૧	રસીક પ્રજ્જરાજરી રસીક પ્રજ્જરાજ ..	૪૪૧
રટન લગી દીલમા	૬૪૨	રસિક પ્રજ્જલાલજી રગ બિના ...	૪૬૨
રતન જડીત હિંગાળામાહી બેઠા છે પ્રીતમ		રસીક દુગનકે બાન લગ મોય	૪૩૬
ધ્યારોરે	૧૪૩	રસીક સહુનં મા, રગમે રૌરી	૨૦૭
રતન સિદાસન કપરે ...	૧૧૦	રસિક રાયને હાથે રાખડી બાધી તે બહુ	
રથ બેડે બળવીર, દેખોરી માઇ રથ બેડે	૧૨૮	મુઢી રે	૧૫૧
રથ બેડે ઘનરયામ દેખો માઈ રથ બેડે	૧૨૮	રસિક શ્યામ નવરગી, હિંગોરે જુલે રસિક	૧૪૧
રમગમ કરતા રગ રસિયા	૪૧૫	રસિયા નવરગી, બાલી ગુને બુધરા	૨૪૪
રમે જોડુળમા ગિરિધારી ...	૫૬૮	રસિયાની કહોને રીતિ રે	૩૮
રમ રાસ મનોહર રસિયો ...	૧૭૭	રસિયાનો હિંગાળો કંડો, હેતે જોઈએ	
રસકે રસીલે કહાના ...	૯૭	હેલી રે ..	૧૪૫
રસિક પિયા પોઢીએ નવ રગ ..	૧૨૪	રસીયાજી વાળોને રગની રેજ રે	૩૬૮
રસિક પિયા પ્રજ્જરાજરી ..	૪૫૬	રસીયાજની રીતિ	૫૧૩

	૫૪		૫૪
રસિયો રાસ રમે રે રાસ રમે .	૧૭૯	રાધાનુ રગ રસજી	.. ૪૨૦
રસિયો હોરી ખેલે ધનશ્યામ ...	૨૩૧	રાધે વર ઓરા આવો મારા હો રાજ...	૩૩૦
રસિયોજી પ્રજ્ઞાવ, ખ્યારો ..	૨૯૭	રાધે સગ ખેડે લાલ ..	૫૮૧
રસિયોજી રાય આગજી ખેડા	૯૮	રામ અમલ રગ રાતે ...	૬૯૭
રસીલા લાલજી રગ લીનાર	૨૩૯	રામ બળે સો સખમે નીકો ...	૬૭૯
રસીયોજી વાસુદેવ રાભધીરાજ	૨૬૩	રામ બળે સો સખમે બલા હે ...	૬૭૯
રસીલા નંદલાલ ઓરા આવો આવો રે...	૫૯૧	રામ બળે સો રામહી ખ્યારા ..	૬૮૦
રસીલા શ્યામ ખીરાળયારે ...	૫૫૨	રામ બળે સો ધન હરિજનકુ ...	૬૮૦
રજી છે મારા હિંચામા રૂપ તનારુ	૩૦૩	રાસ રમે નંદલાલ સખી .	૫૫૦
રહે છે તુ જેવા બહુ ગોડુળમા .	૫૩૭	રાસ રમે નંદલાલ જોને .	૫૫૦
રહે રહે છેરા નિર્લજ	૬૦૪	રિંડિ રહ્યા રે નેણા ...	૪૭૬
રહે રહે નખરા કરતી નારી	૫૩૬	રીઝ રહરી, મે તો રીઝ રહરી ...	૨૭૯
રહો રહો કુવરે હડીલા કાના .	૫૩૬	રીમે મુગટું જોયા પ્રીતમકે શીર	૪૪૩
રહો જી સમજ જડુરાય ...	૫૯૦	રી હોરી ખેલત નહકે નંદા .	૨૨૧
રહો રહો નંદતણા લાલા રે .	૩૬૭	રી હોરી ખેલત શ્યામ સહુને ...	૨૨૨
રાખડલી પ્રજ્ઞાજી કુવરને સુદર કરમા		રી હોરી ખેલત શ્યામ સુહાગી.	૨૨૧
રોલે રે ...	૧૫૧	રી હોરી ખેલુગી શ્યામ સગથે...	૨૨૧
રાખડલી પ્રજ્ઞાજી કુવરને રોલે સુદર		રૂકમિણી વાસુદેવ જોડી બની જોર ...	૨૬૩
હાથે રે ...	૧૫૨	રૂડા અતી લાગે છે જો રૂકમિણી કત .	૨૬૩
રાખી અતિ લાગ રૂપાળી, હરિને જમણું		રૂડી તારી મુછની રેખ ઉપડતી રે ...	૨૫૧
હાથે રે ...	૧૫૧	રૂડા લાગો છે નટવર નાતા રે...	૩૫૯
રાખો કાઈ થે ગુમાન	૪૭૪	રૂડી મુરતી તારી રૂપાળી રે	૨૭૭
રાજ ભારે દિન દિન દીવાળી	૬૬	રૂડી કેસરે કરી આડ ...	૩૪૪
રાજ ભારે મહિરીયે રહો રહોરે	૨૮૭	રૂડી મોક્ષદા પુણ્યરૂપ એકાદશી આવી રે	૧૮૮
રાજે બાલ તિલક રોહામજી	૩૩૫	રૂડી મડળ રૂપ જોની મુર્તિ રે	૨૪
રાજેશ્વર નવરગ રે	૩૨૦	રૂડી લાગે છે પ્રજ્ઞાજી ...	૨૭૬
રાતી રૂપાળી તારી આખડી મેહેરમજી	૨૪૦	રૂડુ લાલ તિલક રૂપાળી રે, કોડે કીધુ	
રાતે અજ ન રાધીયુ શણગાર ન કીધા	૫૪૩	કેશરનુ .	૩૬૦
રાત્રિ રાજ પુનમનિ રાજેરે .	૧૭૯	રૂડો ચાંદસનો દિન શ્યામ કુર્તવહારીરે	૧૮૨
રાધા કુવરી પ્રગટ થઈ જાણીને ઇદ્રાદિક		રૂડો તો લાલ તમારે લાલ ચઢાળ્યો છે	૫૬૩
સુર આત્યા રે	૧૬૯	રૂડો રૂડો તારો રાગ ...	૫૨૫
રાધા બરાણી રોષમા ...	૪૧૯	રૂડો દિવાળીનો દિવસ કે મગળ ગાયેરે	૧૮૫
રાધારમજી નયન રાજગાર ...	૨૭૪	રૂપ તમારુ જોઈને, રૂપાળાજી...	૩૬૮
રાધારમજી રસિક પ્રજ્ઞાંદ ...	૨૭૪	રૂપાળા કેસ રૂપને રે, હુ તો જોઈને રહી	૩૧૨
રાધારમજી રસિક પ્રજ્ઞાજી ...	૨૭૩	રૂપાળો રગ રેલરે વાલો લાગ	૫૦૭
રાધારમજી વસે દુઝ આય	૨૭૩	રેખાને મળત ફણાના થડમા ...	૨૫૩
રાધા રીસાણી કહાનથી ...	૪૧૯	રે ગઘતી ગાવડલી દોવા..	૭૯

	૫૪		૫૪
૧૬૦ જોઇને ધર ફાટે, ધુમ મચાવે છે	૫૬૩	રંગભીના તારુ રૂપ જોઈ રૂપાળાજી...	૨૫૨
રેન બહુત ગઈ સેન કરો અબ	.. ૧૨૩	રંગભીના બાલમ ખ્યાશ ૪૩૫
રેના હે દીન દોય . . .	૬૭૦	રંગભીના રસીયાજી રહોને તમે રાત	૪૭૨
રે ધરિયા અતર ગિરિધારી ...	૨	રંગભીના લાલવે ૮૨
રે મહિર આવોને માવા	... ૭૬	રંગભીના વાલમ મેરા	.. ૩૩૩
રે લગની તો હરિવરથી લાગી...	૧	રંગભીનારે મારા મનગમતા વનમાળી	.. ૩૦૮
રે વેચાણી હુ હરિવરને હાથે	... ૭૬	રંગભીના હો કહાન વાલપની કરીએ	
રે શિર સાટે નટવરને વરીએ...	૨	જો વાતડીરે ૧૩
રે સગપણ હરિવરનુ સાચુ	... ૧	રંગભીના હો મનના રાવ	.. ૩૨૮
રે રગની નગ્યા કે સંગે	.. ૮૦	રંગભીના રગની રેલ છો	... ૩૬૮
રેશમ કરી અનળ રાખડી બાધી છે બે		રંગભીને રસીલે કહાના હો	... ૬૪૩
ભાઈયેરે...	.. ૧૫૨	રંગભીને રસીલે લાલકી	.. ૨૬૮
રહેજે મારી આખડલી આગ	૩૦૪	રંગભીને રસીક મનરાવર	... ૫૮૭
રોકે છે જમુનાને આરેરે .	૫૬૬	રંગભીના ખ્યારો નવલ કાન	... ૪૩૩
રો રોર રસીયાજી રાતડલી રંગભીના	૪૮૮	રંગભીનોરે રંગ ભીનો	.. ૨૫૦
રો રો હુ તમને ઓળખુ કહાના	.. ૩૪૬	રંગભીનો ખેલેરે ૪૬૮
રગ ખેલ રચ્યા ગિરિધારીરે	.. ૨૧૮	રગરાતો રે ખેલે રગ રાતો	.. ૪૩૬
રગડાનો ભીનોરે	.. ૬૨૬	રગરેલ કુળવિહારી નવલ પીયા	... ૧૪૬
રગડાના ભીના રગરેલ હો	૨૩૭	રગરેલ પીયા ગિરિધારી	... ૪૬૩
રગના ભીના નટવર રાજવી	... ૫૩૫	રગરેલ પીયાકી પાઘ કસુબી	.. ૪૮૩
રગની ઝડીરે લાગી રગની ઝડી	... ૪૩૮	રગ હોરી ખેલત નવલ નાથ	.. ૧૬૬
રગ મહલ નદલાલ, આયેરી મેરે	૪૫૬	રગિલાને રૂપે, રહી છુ હું તો મોહીને	.. ૬૧
રગમે રોરત હે રગ રેલરી	... ૨૩૧	રગીલા કાન અરજ અમારી એક ઝેલીએ	.. ૩૫૨
રગભર ખેલુગી મેં હોરી	.. ૨૦૭	રગીલા છેલ રૂપાળા	... ૫૧૧
રંગભર વાઇરે રૂડી વેણ સુણીને થઈ		રગીલા તારા રૂપને, મેં જોયુરે...	.. ૨૪૬
વેલડીરે	.. ૪૪૪	રગીલા રગડાને ચટકેરે	.. ૩૬૬
રંગભીના આવો વહાલમ લહેરખડારે	૬૫	રગીલોરે રગીલોરે	.. ૪૦૮

લ

લગન લગી ધનશ્યામ તીહારી . . .	૫૧૮	લટકાળા કુવર નદલાલ હો	... ૨૩૭
લગન લગી હે મોરી રે, મોહન તોરો	૩૩૪	લટકાળા તારે લટકે	... ૬૧૭
લગની લગી ધનશ્યામ ચરનકી...	... ૫૦	લટકાળા તારે લટકેરે, લેરખડા હું લોભાણી	.. ૩૬૦
લગની લાગીરે લગની લાગી	... ૧૦	લટકાળા નદલાલરે, રગ ફાગ રમાવો	... ૨૧૩
લગાડી તે પ્રીતી લાલરે	.. ૫૦૬	લટકાળા રે તારા લટકામા લલચ્યાણી	.. ૩૦૮
લગીજી મોયે નેણુ કરી ચોટ	.. ૫૧૮	લટકાળા રે મનડુ મારુ લીધુ	.. ૩૩૦
લગીવે ચોટ ધનશ્યામ નયનકી	.. ૫૦	લટકાળા હુ લોભાણી રે	.. ૮૦
લગી હે વેરન હોય	... ૫૬૮	લટકાળા હો લાલા લટકે તારે મન મારુ	
લગ્યા શાને માટે કરીએ...	... ૫૩૬	લીધુ રે	... ૧૩

	૫૪		૫૪
લટકાળો નંદલાલ	૫૮૦	લાગ્યા મુને લોચનીયાના બાણુ રે	૪૪૫
લટકાળો નંદલાલ રમે છે હોરી...	૨૩૪	લાગતા નથી એવું બોલતા રે ..	૩૯૩
લટકાળો નવલ નંદલાલ રે ..	૫૩૨	લાડકડા નંદલાલારે ..	૫૨૮
લટકાળો રે નંદલાલ	૪૬૬	લાલ નવલ લટકાળા કેરુ ..	૨૯૩
લટકાળો રે લટકાળો રે	૪૦૮	લાલ પીયા ધનશ્યામ રમત હે	૧૯૪
લાગી ખુબ ઝરીરી ...	૪૮૧	લાલ મનોહર લીજીએ ...	૧૧૦
લાગી ઝરી રગ લાગી ઝરી રે .	૨૨૦	લાલ લખે મગ જાત સખીરી	૨૬૯
લાગી નેણુ કઠારી રે ..	૩૧૯	લાલ સુરગી આખુ લાગણી રે...	૩૨૪
લાગી મારી નટવરથી લગની	૩	લાલચ લાગીરે, બેની મુને ...	૨૬૬
લાગી મુને આખડલીની ચોટ	૪૮૭	લાલન અસા વટ ઇજા ..	૪૯૫
લાગી મુને આખડલીની ચોટ રે	૪૪૫	લાલનકી લગિયા ..	૨૮૪
લાગી રસીલા નંદલાલની રે	૩૨૪	લાવન તેરી લાલ	૨૯૬
લાગી લગન ધનશ્યામ ચરનકી ...	૨૬૯	લીજે બીડી રસિક પ્રિયા જહુરાય .	૧૧૫
લાગી લાગીરે તમથી પ્રીત	૫૨૬	લીજે બીડી શ્યામળીઆ સરદાર ...	૧૧૫
લાગી શ્યામળિયા વહાલા છેલની હો	૩૨૪	લીજે પના મારુજ મુખવાસ .	૧૧૫
લાગી સખી સાવન ઝર મતવારી	૬૩૯	હુટે છે લાલ તમારો રે	૫૨૮
લાગી હો વિહારીજ થામુ પ્રીત	૪૮૪	લૈ જવા દે તારો લાલ	૪૫૦
લાગીરે કનૈયા, તેરી અખીઆ સહુની હો	૫૧૬	લોચનિયે તેરે લાલવે	૭૮
લાગેલ રગ ઝડીરે...	૪૨	લોભાણી રે બેની લોભાણી	૫૦૪
લાગેા મારે નટવરથી નેંડા	૨	લક્ષ્મીના નાયક લેહેરીરે, રમરેલ રસીલા	૩૪
લાગ્યા કાળજડા કેરી કોરમા રે...	૩૨૫	લક્ષ્મીવર લેહરખડા લાલન . .	૯૩

વ

વળડી તો વશી કહાનરે ...	૫૦૬	વસે ઉર સહજનન સુખન	૨૮૫
વળડી વાસલડી વનમારે .	૩૬૭	વસત તણી રલ્ય આવી મારા વહાલા...	૧૬૨
વદ શ્રાવન અષ્ટમી આજરી .	૧૬૨	વસંત વધાવા ચલોરી ભામની .	૧૬૪
વધાવા જાયે વહાલાને ...	૧૫૮	વસંત વધાવા પ્રજની નારી . .	૧૬૨
વન જાત સુહુનો શ્યામ, જૈયા ચરાવન	૫૬૩	વહાલા આવો અમારે ઘેર રે	૧૦૪
વનમાળી વનમાથો આવે...	૩૮૯	વહાલા આવોને રમવા જઈ છુ વાટ .	૧૬૭
વનમાય વળડે વેણુ	૩૭૪	વહાલા આવો પૂછુ વાતડલી	૪૦૧
વનમાહીરે મોરલડી વાગી ..	૩૨૨	વહાલાજની વાત જાણીરે	૩૮
વર નંદલાલ વરુ રે	૪૧	વહાલાજ વેલા આવોરે	૬૩૫
વર શ્યામ સહુનો નીકારી ..	૪૫૮	વહાલા દશરાનો દહાડોરે ...	૧૭૩
વરીએ તો શ્યામળિયા વરીએ	૩૯	વહાલા મારા જમીએ વનમાળીરે ..	૧૦૭
વર્થા મેં તો વનમાળી .	૩૬	વહાલા મારે મહીરિયે વસો વસોરે	૨૮૮
વસ કીનીરી વશીકી ટેરમે	૫૮૯	વહાલા લટકા તમારા જોધનેરે, કહાનજી	
વસી મોહન મૂર્તિ અખીયનમે .	૨૮૦	કોડીલા	૧૨

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
વહાલા લાગો છો કુળ વિહારી	૪	વારી વારીરે નંદજના લાલ ...	૫૨૫
વહાલા લાગો છો વિશ્વાધારે ...	૧૦	વારી વેતા રોકા મા આવી વાટમા રે	૩૪૮
વહાલા લાગો રે પ્રજાજન નવલ વિહારી	૧૬	વારે વારે કહુ છુ વહાલા	૪૧૦
વહાલા વિન્યા દશમી આવી આસુ પખ		વારો તમે જશોદા એને	૫૬૯
અનુવાણોરે	૧૭૩	વારોને જશોદા ગીરધારીને	૪૪૭
વહાલી લાગે છે મુખડાની વાણી રે	૨૩૮	વાલપણીની કોને મુજને વાત	.. ૩૯૮
વહાલો તારો નટવર વેશ	૨૮૯	વહાલપની વાત કહેજેરે..	.. ૬૩૬
વહાલો નાગર નટવર વરીએરે	૫	વાલમજી લીના વાનને	... ૩૯૧
વહાલો પધાર્યા તે વહાલો પધાર્યા	૬	વાલમજી વન પ્રજાહુકે નાથક	.. ૪૨૫
વહાલો મારો વનમાલિરે વનમાલી	૧૭૯	વાલમ મોરા કુળવિહારી	... ૨૬૪
વહાલો વધાવુ મારો વહાલો વધાવુ	૫	વાલમ પ્રજવાસી હો, જીવન મેરા	૫૨૦
વળી મુડાળા ગણુસ્થામ લાગો છો ખ્યારે	૧૬૮	વાલમા દુર રહે દુખ હોય	... ૫૨૪
વસરી મનોહર વાય	૨૯૯	વાલમા નેક ન રહીયે દૂર...	... ૫૨૪
વસરીયા તેરી હો વેરન બઈ મેરી	૪૩૪	વહાલા અમ સાથેરે અલખેલ આદી	
વસીકી તાન સુનકે ...	૨૯૯	રાખો છો ૬૨૧
વશીમા મુને વીઠલેરે	૫૧૨	વહાલા આવોને કરીએ વાતલડી	.. ૩૫૪
વશીમા વહાલે લીધુ મન વશીમા વહાલે	૪૮૭	વહાલા એક કામ છે મારે	.. ૪૧૦
વશીવાળા રૂપાળા બલવીરે	૪૧૪	વહાલાજના લટકામા લેખાણી	.. ૩૦૪
વાઓ મોરલડી પ્રજાજન ધીરા રહીનેરે	૧૮૨	વહાલાજની વાસણીએરે	૪૬૬
વાઓ વાઓરે મીઠડી મોરલડી કાનુડા	૪૮૭	વહાલાજરે વહાલાજરે ૪૦૭
વાઓ હરી વાસલડી વહાલા	૩૯૯	વહાલા તમ ઉપર નહિ વારી	... ૪૦૦
વાઈ વેણુ અલેખીક વીઠલે	... ૩૩૯	વહાલા તમારી બેઠને રહી છુ વાટરે	૩૯૫
વાક્ય સ્વામીએ કહ્યા તે ધર્યા મસ્તકેરે	૨૫	વહાલા તારી ખ્યારી મુને લાગે હો વાત	૩૩૦
વાળી તેરી મોરલી ખ્યારે કહાન	... ૨૯૨	વહાલાની વાટડલી બેઠને	... ૩૯૦
વાળ વિવિધ ભાતિ તહા વાળે	૧૭૮	વહાલા મારી વિનતિ માનોને બલવીર	૫૯૭
વાળે નદ ધર અધિક વધામને	૧૬૧	વહાલા મારી શુધ યુધ તે હરી લીધીરે	૨૫૦
વાત કહો ધનસ્થામ પીયા તુમ	૨૯૫	વહાલા મુને લાગે વહાલો વાસુદેવ	૨૬૩
વાતડલી રોને રાતડલી ..	૩૦૦	વહાલા લાગોરે વહાલા લાગો ૩૭૭
વાતડી કહેવી છે એરા આવો વહાલા	૪૬૨	વાલિડાનિ વાતુ ૫૧૩
વારત આરતિ નિજ સત	૧૧૩	વાલીડા કુળવીહારી	૨૯૧
વારવાર સમન્થ	... ૬૫૮	વાલીડા મોહન ચાલતા વાટમા ..	૫૩૪
વારી નહિ પ્રીતમજને ઉપરે જ રે	૧૭	વાલીડા વેશ કીધોરે	... ૬૩૫
વારી નહિ રસીયારે સ્થામ	.. ૪૮૬	વહાલીડે વેણુ વળડીરે ૪૫૫
વારી નહિ લીજ્યે ખીડી પાન	... ૧૧૫	વહાલીડે વેણુ વળડી	.. ૫૦૪
વારી નહિ વનમાળી મનુ મોહુ	૨૪૪	વહાલીડો મુને વાટમારે ખ્યારે કહાન	
વારી નહિ સાચુ કહો વહાલારે	.. ૩૬૭	મળ્યો ૩૧૧
વારી નવલ પિયા ધનસ્થામ	૭૬	વહાલી મુને લાગે વહાલા તારી વાતડી રે	૪૯૦

પૃષ્ઠ	પૃષ્ઠ.
વહાલી લાગે છે પ્રત્યક્ષ ૨૭૬	વ્યજન વિવિધ પ્રકાર ક્રીયે, શુભ વ્યજન ૧૮૬
વહાલી લાગે મુને મુરતિ તારીરે .. . ૩૨૫	વ્યાપક બ્રહ્મને ક્રોધક વિચારે ૩૬
વહાલી લાગે વહાલા તારી વાતડીરે ... ૩૪૭	વ્યાળુ કરત ત્રિભુવન રાય ૧૧૨
વહાલુ લાગે મુને મોહન મુખ તારુ ... ૨૪૨	વ્યાળુ કરત ધર્મે કુમાર . ૧૧૨
વહાલે મારે ધાર્યો અચળ સિદ્ધાંત .. ૫૩૨	વ્યાળુ કરત હે ગોપાળ ... ૧૧૩
વહાલે મારે મોરલી વળડીને .. ૪૪૭	વ્યાળુ કરત હે જદુરાય ૧૧૪
વહાલે વળડી છે વાસળી રે ... ૫૧૧	વ્યાળુ કરત હે બ્રહ્મ ધર્મ ૧૧૪
વાલૈડેકે ખમા, મુજે વાલૈડેકે ખમાડે ૭૩	વ્યાળુ કરો બ્રહ્મરાજ વિહારી ૧૧૨
વહાલોજી વળડેરે વનમા વાસળી રે ૪૧૮	વ્યાળુ ક્રીજ્યે બલવીર . .. ૧૧૩
વહાલો ભેધનેરે રગ રેલુ વળી... ૩૨૧	વ્રજજીવન આવત વનહુસે ૨૮૦
વહાલો મારો વ્રન્દાવનની વાટે .. ૫૩૫	વ્રજજીવનથી મોય ખ્યારી .. ૪૬૪
વાલો વળડે વન રઠીઆળી વેણુરે ૩૬૬	વ્રજજીવન કુજ વિલાસીરે . ૩૨૫
વાસુદેવ જગ પ્રગટ બીરાજે ૨૬૪	વ્રજજીવન જમુના તીરમે હો . . ૨૦૬
વાસુદેવ દુ ખ વારીએ, સમરથ છોગાળા ૪૭	વ્રજજીવન તમને વરીયારે... ૫
વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ મોહન કૃષ્ણ મોરારી ૮૭	વ્રજજીવન નટવર વહાલાનો હિડોળો
વાસુદેવના વદન કમલપર ૨૬૪	રગ ભરીયોરે ૧૪૫
વાસુદેવ રંગરેલ રસીકવર ૨૬૪	વ્રજજીવન શ્યામ વિહારી રે લાવનમા
વાસુદેવ વાલાજી હીસો ... ૨૬૪	હુ લેવાણી ૩૬૧
વાટો ગોળ કરો વધાઈરે ... ૫૭૭	વ્રજના જીવન તમપર વારી ૬૦
વાસલડી વાગી ૫૮૧	વ્રજનારી વધાવા ભયેરે ૧૬૪
વિજયા દશમી કુજ વિહારી, આજ	વ્રજની વિનતા રે વ્રજની વિનતા રે ૧૬૫
સપરમો દહાડોરે .. ૧૭૩	વ્રજનો જીવનરે એમ બોલ્યા કુજ વિલાસી ૧૭૬
વિષયમા વળુધ્યોરે હરિને વીસારીને . ૬૫૨	વ્રજમા એક સમે વ્રજરાજ કે ૫૨૬
વીસામાની વાસળી રે ૫૧૨	વ્રજમા ધર ધર હરખ વધાઈ, ગાવે નર
ગુઠો ભને તુ પાધરો વાટે રે ૫૬૬	ને નારી રે ૧૫૬
ગુઠો નને વાટમા ૬૦૯	વ્રજમે ખેલે છે ફાગ, રસિલો ભે ... ૨૩૪
ગુઠો નથ છે સૈયરનો સંગરે લાલ ૩૫૦	વ્રજમેહી સુદર વર ધનશ્યામ ... ૨૩૧
વેગા આંને વાલમજી ૪૭૦	વ્રજરાજ કુંજવિહારી ૪૬૩
વેણુ વળડીરે વનમા ... ૪૧૬	વ્રજરાજ કુજ વિહારી ... ૫૦૦
વેણુ વળડોરે હરી લટકે . ૩૬૨	વ્રજરાજ કુવર મેરે આજ ૫૬૩
વેહેતા રોકે છે વાટમા ૫૭૩	વ્રજરાજ બોનોજી મેરે આયે . . ૩૦૬
વેહેતા રોકે મા વાટમારે ... ૩૩૮	વ્રજરાજ રમે રગ ફાગ સખી . . ૨૨૩
વેશ બનાયોરે ૪૨૬	વ્રજવાસી રંગીલા ખ્યારા કહાન કે ... ૫૮૮
વેધાણીરે વહાલાની વાસળીયે . ૪૮૮	વ્રજ વિનતાને હરિ, પકર લીયારી ... ૨૦૭
વૈશાખે વ્રજ વીનતા ... ૬૪૬	વ્રજ હોરી ખેલત મોહના હો... .. ૨૦૫

૨૧

શરણુ ધનશ્યામનુ તું લેને લેને રે	૬૭૪	શ્યામરેકી લગિયા રગ પીચકારી	૨૧૫
શરણુ તુ તો લેને રે નહવર શ્યામનુ રે	૬૫૧	શ્યામરેકી વશી હોરી ખેલે	૨૧૫
શરદ પુનમની રાત્રી રે, અજવાળી ભાળી	૧૭૪	શ્યામરેકી સુરત વસી મેરે દગમેં	૩૧૮
શરદ નહતુ સોહામણી	૬૪૪	શ્યામરેકી સુરત દેખ	૨૯૯
શ્યાને લીધા છે અમથી અખોલડા રે	૩૯૪	શ્યામરેકે લોચનમેં લલચ્યાની	૨૧૫
શ્યાને રહો છો તમે છોટે રે	૫૨૯	શ્યામરેને કીની સાનવે	.. ૮૪
શ્યાને હવે રાખુ છાની	૨૯૧	શ્યામરેસે લાગી પ્રીતવે	.. ૮૪
શ્યામ ચતુર ઊગાવાળા કેરી	૧૯૨	શ્યામરો ખેલત ધૂમ મચાવે	. ૨૧૫
શ્યામ ચતુર ધ્રુવરાજ પધારો . .	૬૩૨	શ્યામરો સુખન પ્યારો ૫૮૭
શ્યામ દગનસે દૂર ..	૪૬	શ્યામળીઓ શીરદાર રે, છે ને મારો	૫૦૭
શ્યામ તેરે બકે નેન બકી પાધ	૮૭૮	શ્યામળીયા ચિત ચારે મેરે અગન ખેલો	૨૧૩
શ્યામ પવિત્રા પહેરીને સુદર, ઉભા છે		શ્યામળીયા સહુણા કેરા, હુ તો રૂપમા	
અલખેલો રે	૧૯૯	લોભાણી રે .	૬૫
શ્યામ રગલે સાવરે, સળકે સુખકારી	૮૮	શ્યામળીઆ સાસુ ને ને રે	.. ૬૩૫
શ્યામ વિયોગ દરદ ઉર ભારી ..	૬૩૬	શ્યામળીયા સનેહી વસીવારા	૮૯૭
શ્યામ નેહી, છબી તારી રે	૩૦૦	શ્યામળિયા સગાથે રે, બાધી મેં તો	
શ્યામ સહુણા રગ છેલા રે	૩૦૦	પ્રીતડી રે .. .	૭૦
શ્યામ સહુણા સોયામણા રે	૩૨૦	શ્યામળીઆને સગ...	૫૮૧
શ્યામ સહુણે રે, વાઈ સુદર ઉચે સાંઠે	૧૭૫	શ્યામળિયા રે, શ્યામળિયા રે ...	૪૦૯
શ્યામ સહુણે, આવ્યા શ્યામ સહુણે	૬	શ્યામળિયે ચિત ચાર્યો રે	. ૬૧૪
શ્યામ સહુણે શ્યામજો મતવાલો	૨૦૧	શ્યામળિયો ચિત ચારવે	. ૨૨૬
શ્યામ સહુના દૂર ન હૂના,	૬૧૫	શ્યામળિયો શણગાર સજને	.. ૧૦૦
શ્યામ સુદર પ્રજાવિનતન સગે	૧૯૪	શ્યામજો ગુમાની મારે રે	૪૪૬
શ્યામ સુદર રગ ભીને	૬૯૮	શ્યામજા સોહાણી રે	... ૩૧૦
શ્યામ સુદર સુખદાઈ રે .	૬૮૪	શ્યામા શ્યામ હિડોરેમેં ઝુલત, ઝુલાવત	
શ્યામ સુદર સુખ દેન	૪૬	લલિતા ગ્રહી દોરી	૧૩૫
શ્યામની છબી રે સખી, શ્યામની છબી	૨૮૧	શિખામણુ માની લેને રે	૬૮૪
શ્યામરી સહુની છબી	૩૩૧	શિખામણુ આપે મેતારી રે	.. ૫૫૫
શ્યામરે છબી નહુગારી	૬૫૭	શીદ હાલો છો અમથી ડરતા રે	.. ૬૪૧
શ્યામ રે તીહારી છબી .	૩૩૨	શીર મુગટ બીરાળે શ્યામ સુદર કે	... ૪૪૩
શ્યામરેને નહુ કીના	૩૩૩	શી કહુ શોભા આજની	૨૬૨
શ્યામ રે મૂર્તિ સહુની રે ...	૫૨૨	શી કહુ શોભા રે, સુદર શ્યામની રે	૭૦
શ્યામર મેરે પ્રાણુ કે	૭૫	શુભ ગુણુ સાગર સત પ્રિય	. ૩૧૩
શ્યામર સહુને તેરે મુખકી મેં પ્યાસી	૪૪૪	શુ નરો સસારી કહીને રે હરિ વરિયા	૧૯
શ્યામર સહુને પિયા નહુ તેરે દગમે	૭૮	શુ કહીએ વાલમ વમને ૬૪૧

પૃષ્ઠ	પૃષ્ઠ
શું કહું તમારે આગે, એના કામડલા	૫૬૩ શોભે શરદ્દનિશા અતિ સારી ૧૭૭
શું જાણ્યું તે શું કીધું ૬૧૫	શોભે છે સ્યામલિયો રે સ્યામલિયો ૧૭૯
શું જાણું તે શું મુને કીધું રે	૫૭૮ સ્ત્રી અઘરો રે વહાલા ૪૭૬
શું જાણું શું થયું રે ૪૪૯	આવણું વદી આઠમ બુધવારી નક્ષત્ર
શું લલચાવે છેલ છખીલા...	૩૮૯ રોહિણી આયો રે ... ૧૫૫
શેરડીયે રે મુને સામો રે મળીયો ... ૩૨૩	આવણું વરસે સરવડે . . . ૬૪૪
સ્વેત પેચાં રે તમે શોભતા રે...	૨૪૩ આવણું સુદી એકાદશી સુદર, નાથ પવિત્રા
શૈલસુતાપતિ તાતક ગાયે ... ૬૭૭	પહેરો રે... ... ૧૪૮
શોભા સહુણા સ્યામની રે . ૫૫૪	આવણું વદની રે, આઠમ બુધવારી આવી ૧૫૯
શોભીત ભેર ભણીરી ૪૮૦	શ્રીધનસ્થામ કુવર કો ઢાઢી . . ૧૬૦
શોભીત શ્રી ધનસ્થામ ... ૨૯૫	શ્રીબ્રહ્માણું તણે ધર પ્રગટી, રાધા ... ૧૬૯
શોભે ગોપીમા ગોવિંદ રે ૫૬૮	શ્રીધનસ્થામ ચરન પકળ તણું ... ૬૮૦
શોભે નટવરજીને શીરા ૩૩૬	શ્રીધનસ્થામ ચરન શોભાપર ૨૯૫
શોભે નાસા રે દીવલા કેરી ભેતી . ૩૩૦	શ્રીધનસ્થામ સુભન ખેલત પ્રીતમ ખ્યારો ૧૯૮
શોભે નવલ બનો ધનસ્થામ . ૩૫૬	શ્રીધનસ્થામને દક્ષણ પદમા . ૨૫૩
શોભે માથે તોરા આવોને ચોરા . ૩૩૧	શ્રીધનસ્થામ હમારે .. ૬૬૭
શોભે રથભત્રા ધનસ્થામની . . ૧૩૦	શ્રીબ્રહ્માનંદુલારીકે સગ. . . ૨૨૪

સ

સખી અધિક મહીને આશ કે પુરી	સખી ચૈતર મહીને ચીત, કે ધાખે મળવારે ૬૩૦
વહાલે રે ૬૩૧	સખી જશોમતી જાણે લાલ વધાવા જાયેરે ૧૫૪
સખી આજ ખેલત નદકિશોર ૨૨૭	સખી જેઠ મહીને જાળ, કે વહની વાધીરે ૬૩૧
સખી આજ ગદતી હું તો પાણીએ રે ૫૪૧	સખી જોને આ બાલક નાનો ... ૫૬૮
સખી આજ વિજયા દશમી રે ૧૭૨	સખી જોને આ સુદર બાલરે ૧૬૪
સખી આવ્યા માસ અસાડ ચમકી	સખી જોને ગોવાળાના સાથમારે ... ૫૪૧
વીજડલી રે ૬૨૮	સખી જોને શોભા ધનસ્થામની ... ૨૨
સખી આવ્યા આસો માસ કમોદણી ૬૨૮	સખી ધન ધન જમુનાના વારીરે ૩૫૬
સખી ઉઠ ઉઠ ચલ દેખરી ૨૮૨	સખી ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય એ ભોમિના . ૧૩૦
સખી એવજવનો દિન આજ ૧૮૦	સખી નટવર દેખન જાણે હો.. ... ૨૦૬
સખી કારતક મહીને આશ હુતી મળવાનીરે ૬૨૬	સખી નંદતણે દરખાર ... ૨૬૦
સખી કેસર લીનો કહાન ૩૩૭	સખી નંદ જીવન ચલ જાણે ૧૬૧
સખી ગોકુળ ગામના ચોકમારે ૫૪૦	સખી નંદ મહારને આગણેરે .. ૫૪૦
સખી ધનસ્થામ છખી દગ અટકી .. ૩૧૮	સખી નવલ પીયા ધનસ્થામ ૨૦૮
સખી ધનસ્થામ છખી મોય ખ્યારી ૩૧૮	સખી નાવલીઓ નવરંગ .. ૪૮૬
સખી ધનસ્થામ મેરે મન બાવે . . ૨૮૩	સખી નિરખ નિરખ રહી લલચાધરી ૨૮૨
સખી ધનસ્થામ સહુની છખી ખ્યારી ૨૮૩	સખી પોષ મહીને પીવ, ન આવ્યા બેનીરે ૬૨૬
સખી ચાલો જાઈ જશોદાને કહીએ રે ૪૦૪	સખી ફાગણ મહીને ફાગ, ખેલે નરનારીરે ૬૩૦

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
સખી ભરીએરે મોતીડાના થાળ	૨૦	સતો નારી નાગની બેસી...	૬૬૪
સખી બાદરવે બરપુર ઘડા ઘેધુખી રે	૬૨૮	સતોનો શ્યામ દોયકી વેળાનું દામ	૧૬૭
સખી મનડુ હર્યું મારું નદને નાનડીયે	૩૬૦	સતો વીનતા વાધન ભારી	૬૬૪
સખી માગસર આવ્યો માવ, રહ્યા કેમ		સમજ સમજ બેખબર અજ્ઞાની	૬૯૯
બેશી રે	૬૨૯	સમજે મૂઠું મતિહીના ..	૭૦૩
સખી માહ મહીને મનમાહી = ધખના		સમજવો કઈ વાત	૪૪૯
લાગી રે	૬૩૦	સમજને જાને છેકરો	૬૦૫
સખી મારું ચિત્ત ચોર્યું રે	૩૭૮	સમજ વિચારીરે ચાલી	૮
સખી મુને ઘેલી કરી રે	૩૭૮	સમજને મહાયોરે હરિ તારો છેડો	૭
સખીરી પીયા ખેલત, હો ડગ વિલાસી	૨૦૯	સમડી પૂજન કરો શ્યામળા, વિજયા	
સખી રે જોનેરે આજ અમારા ભાગ્ય	૨૫૬	દશમી આવીરે	૧૭૪
સખી વાગે છે મહા વનમાયરે	૫૪૫	સમરને સરજનહાર	૬૬૯
સખી વેશાખે બળવીર, કે નાવ્યા સળગીરે	૬૩૦	સમર સમર સદગુરુ સાહેબકું	૬૯૮
સખી સર્વ મળીને તમે સાબળો	૪૩૧	સમાધિનિષ્ઠ મુનીશ્વરે, ન જાણે દેહનેરે	૨૬
સખી શ્યામળીયે અમ સાથ	૪૯૦	સરદ પુનમ કેરી રાત	૫૫૧
સખી શ્યામરંકુ ગાવત ગારી	૨૨૦	સરસ મોક્ષા અધહન સુદક્ષી	૧૯૦
સખી શ્રાવણ માસે શ્યામ, ગયા મુને		સર્વે જૂઠું રે સર્વે જૂઠું	૬૫૫
મેલી રે	૬૨૮	સર્વે જય બોલો હનુમતની	૧૮૩
સખી હુ જતન કરી	૪૩૧	સહુણા છોગાળા શોભે તારે	૨૪૪
સખી હેરે તે હરખન માય આજ દિવાળીરે	૧૮૪	સહુણા શ્યામના રે	૪૪૮
સગપણ કીધુંરે સાચુ	૭	સખ કહત હે જુઠું કનૈયા	૬૦૧
સગ એસે સતકા કીજય	૬૬૨	સહુણી છપી સુદર સહજનન	૨૮૫
સચ્ચિદાનંદ તુ જ સુખરૂપે	૩૧	સહુણો હોરી ખેલત, હો દિલ જાની	૨૧૦
સચ્ચિદાનંદના વચન સુણીને ..	૩૧	સહજનન હબિ શ્યામ મનોહર ..	૨૯૩
સજની અખ કેસે કરી હુ	૬૩૪	સહજનન જગશ્યામ	૨૮૬
સજની કહાન રમે રગ ફાગરી	૨૩૧	સહજનન મૂરતી માધુરી હો	૨૦૩
સજની જોનેરે, આ કહાન કુવરની કાતિ	૧૫૯	સહજનન શ્યામ સુદરપર	૨૯૩
સજનીરે દેખો ધન ધન વૃન્દાવન કે	૨૫૮	સહજનન સ્વરૂપ . . .	૨૮૫
સજની પ્રજ્ઞાજ્ઞ આજ ગગરીજલ ફેરી	૫૯૯	સહજનન સહુની સુરત	૫૮૫
સતસંગ વિના, જનમ મરણ	૬૮૫	સહજનન સહજનન ગાવે, બડભાગી	૮૬
સન્યા શાલુગાર શોભતા રે	૪૧૧	સહજનન સહજનન, સહજનન કહીએ	૮૫
સત્યભામાએ સાબળી, નારદની વાણી	૫૪૨	સહજનન સહજનન, સહજનન ગાધએ	૮૫
સત્યભામા ઋષિરાજને, પ્રીતે કરી પૂછે	૫૪૨	સહજનન સહજનન, સહજનન ભજએ	૮૬
સદા સુડાળો સુખરૂપ ગણપતિ ગાધએરે	૧૬૮	સહજનન સહજનન, સહજનન રીતિએ	૮૫
સનેદી શ્યામળો સનેદી શ્યામળો	૩૦૯	સહજનન સુખકારીરે	૪૦
સત પરમ હિતકારી	૬૬૦	સહજનન સુખાણુ	૬૩
સત સદા સખ જીવ સહાયક ...	૭૦૧	સહજનન સ્વરૂપ	૬૩

	પૃષ્ઠ.		પૃષ્ઠ
સહુ જાણેરે સહુ જાણે, વહાલા તારી વાત	૩૭૬	સુન માત જસોદા ગોરી	... ૬૦૦
સાથી તુમ બોલો વાત ...	૫૮૪	સુન સખી નૌતમ વાતરી ૪૫૬
સાથી નાર સોઈ અલખેલી રે	... ૪૩૭	સુદર છેલ રંગીલા સ્યામળા	... ૩૦૫
સાચુ કહો સ્યામળિયા વહાલા જગ્યા		સુદર રસીલે નેન ૨૬૮
કેને સગે રે	... ૪૫	સુદર વર મારા પ્રાણના જીવન...	... ૪૦૫
સાચુ બોલોને સ્યામ સુધીર	.. ૪૧૫	સુદર વર સ્યામરે છપી તેરી	... ૪૬૧
સાચું બોલો સ્યામ સહુણા	૩૮૨	સુદર વર ધનસ્યામ કુવરકે ૧૬૧
સાચુ બોલ્યા તમે સ્યામળા	૪૩૨	સુદર વર શણગાર કરીને	... ૯૯
સાદસ ચરણ સરોજ, સ્ત્રીત ઉર્ધ્વ રેખ હે	૬૨૬	સુદર વર હિરોળે શોભે, રંગ 'બીનો	
સાસુ નેઇને સ્યામળાએ રે	૪૪૯	રૂપાળો રે ૧૪૪
સાયબાજી આલે, સાયબાજી આલે . .	૬૧	સુદર સ્યામ છોગાળા રે	... ૫૨૮
સાવણી ગોત શાખા કૌંથમી રે	૫૪૫	સુદર સ્યામ ખ્યારે મતવારે ૪૬૦
સાવરી સુરત લાગે મોયે ખ્યારી રે	૪૫૪	સુદર સ્યામ વદનજી શોભા	... ૨૬૫
સાધુ સોઈ નાવ સસારમે	૬૬૨	સુદર સ્યામ સુદર સ્યામ, સ્યામરો સુનન	
સાધકુ બૂલ કે બદે	૭૦૩	ખ્યારો મોરલી બનવત	... ૨૩૩
સાને આવ્યા ધરે સ્યામળો,	.. ૫૭૪	સુદર સ્યામકિરિ, મોહુ લગીરિ ૪૯૯
સાબળ જરોદા ચીત દઈ .	૫૭૩	સુદર સ્યામનેરે સુદર સ્યામને રે...	... ૧૬૬
સાવરી સહુણી છપી લાગત ખ્યારી	૫૨	સુદર સ્યામસે હિત કીજેવે	... ૪૫૧
સાવરે કહ્યુ કિતાવે	૪૫૫	સુદર સ્યામળાજી ચારો ભલપણુ	... ૪૭૦
સાવરે સહુણે માઇ મોહી ભરમાઇ	૫૨	સુદર સ્યામળારે, આવો છોગાવાળા છેલ	... ૩૨૪
સાવરો ગુમાની દેખો	૨૬૫	સુદરી સૌ મળી રે ૪૨૭
સિદ્ધેશ્વર દેવ પ્રગટ વિરાજે રે	૨૩૫	સુદર કૂળી હુતો હરિને મળી	... ૧૩૧
સિદ્ધેશ્વર દેવ સુદર સારા રે	.. ૨૩૫	સેન કોરોઢુ ધનસ્યામ સહાગી ૧૨૩
સિદ્ધેશ્વર દેવની બલિહારી રે	૨૩૫	સૈયર ચાલોરે, નન્દજીને મન્દિર નાઇએ ૧૫૯
સિદ્ધેશ્વર સ્યામ સુદર શોભે રે...	૨૩૪	સૈયર સહુ ચાલો રે ચાલો	... ૯
સિધુ સુતાપતિ ક્યુ ન સબારે...	૬૭૭	સોઈ સત કહાવે,	... ૬૬૯
સુદર સ્યામ સુભણુ	૪૬	સોઈ સત સધીરા, ૬૬૮
સુખકારી સ્યામવે	... ૮૨	સોઈ સત સયાને,...	... ૬૬૮
સુખ સાગર ધનસ્યામ છળીલે	૬૩૨	સોનાના બોર ખુલે નદકિરોર	... ૧૬૭
સુણ વાત કહ્યુ સાહેલી રે	૫૭૫	સૌ મળી સુદરી રે ૪૨૫
સુણ સનગી જોનેરે, પીયુ પરદેશ ગયો	૬૧૮	સૌથી મેં તોડીને સાયબારે	... ૩૨૦
સુણ સાહેલીરે	.. ૪૨૯	સ્નાન કરીને સ્યામળા, આવો જળ બારા	... ૧૭૧
સુણ સાહેલી, સહજનદ સગાયે મારે		સ્વામિનારાયણુ સ્વામિનારાયણુ, સમરે	
પ્રીતડી	... ૬૬	દુખ જાવે	... ૮૬
સુણો સુદર સ્યામ, એમ ન ઘટે	૬૪૦	સ્વામિનારાયણુ સ્વામિનારાયણુ, સ્વામિ-	
સુત એસે કામ ન કીજે	... ૬૦૧	નારાયણુ સાચુ રે	... ૮૭
સુત માધવ ચારણ સિદ્ધ ..	૩૫૭	સ્વામિ પ્રગટ થયા તે કહ્યુ સાબળોરે	... ૫૪૪
સુધા ઘેલા ન થાઇએ છેલા સ્યામળા	૫૩૮	સ્વાસ્થીયારે સ્વાસ્થીયા ૬૫૬

હ

હજી થયુ નથી રાજ તારુરે	૫૭૯	હાજી બલા સાચા અસલ અતીત	૬૮૯
હઠ છોડો પ્રજ્ઞાવ	... ૪૭૪	હાજી બલા સુનના ..	૬૮૭
હઠીલા હઠ મેલો રે	.. ૩૮૦	હાજી બલા સુરા જગતમા સત	૬૮૯
હઠ વેશ બનાવી ઝેડોર ..	૫૭૫	હાજી વૈરાગી સોધ	૬૮૮
હમ તમ હોયગી રાર	૫૧૫	હાથ લીધે પીચકારી	.. ૨૧૨
હમ પૂછત હ બલવીરા...	૫૯૦	હાથે સોનાના શોભેરે એને સાકળા	૩૩૬
હરખ અતિ બેટયા કૃષ્ણ પતિ	. ૧૩૧	હાલરડુ અતિ વાલરડુ	... ૧૬૬
હરખ ભર્યા રે નેણા	૪૭૬	હારે કે આવો એક વાત કહુ હેલી	૧૦૩
હરખ ભરીરી, અખિયા હરખ ભરીરી ..	૨૮૦	હારે કે પ્રેમે આગ્રી સોપારી	૧૦૪
હરિજન ચાહ્યાંર, ઘેર સહુને હિત સમાજે	૩૩	હારે કે ભાત રધાવ્યા બહુ ભાતે	૧૦૪
હરિજન સગેર, સ્વે હરિ તરત મળે	૫૪	હારે છેલો સુદર શ્યામ સોહાગીરે	૧૩૯
હરિજન હોય તે હરિને બળે રે	. ૧૩૩	હારે ઝુલે નરનારાયણ દેવાંર ...	૧૪૦
હરિ તુમ ગુન મેરા બહુત કીયા...	૪૯	હારે ઝુલે નરનારાયણ શ્યામંર . .	૧૪૦
હરિ તુમ તો સાચા મીત સગા	૪૯	હારે ઝુલે નવલ આબલિયાની ડાળે રે .	૧૩૯
હરિ તુમસેં મે તો પ્રીત કરી	... ૪૯	હારે ઝુલે નવલ હિડારે નાથ રે	... ૧૪૦
હરિવર હીરોલા લાખ્યા	૮૧	હારે, તારી માધુરી મૂર્તિપર બલિહારી	૨૭૧
હરિવરના હિડોળાની શોભા, સજની		હારે વુ દેખ દેખ નર અધરી	. ૬૬૪
ચાલો નેધયેરે ૧૪૩	હારે વુ મેલ મેલ નર માનરી ..	૬૬૫
હરિ હરિ રતત નિરંતર મૂખતે	૭૦૨	હારે થહ રાજ રે	૪૭૭
હરિકુ રાધે નાચ નચાવે	૬૧૧	હારે નવ જનુ રે	... ૪૭૭
હરિજન સાચારે, જે ઉરમા હીમત રાખે	૬૫૨	હારે નહિ મેલુ રે...	૪૭૭
હરિ દગ વકે વકે હોજી	૩૧૬	હારે બદ્રીનાથ હિડારે ઝુલે રે ...	૧૪૦
હરિ નાહક નેર ન કીજે	૬૧૦	હારે બિરજમા ત્રી સાકર બોહોળા	. ૧૦૪
હરિ ખીને ધાચારે કે બીજે મુખ ધર્મ	૫૫૭	હારે મતવાલા મોહનરાય	૨૯૦
હરિ બજતા મુખ હોય ..	. ૬૬૦	હારે, મારા શ્યામ મનોહર છોગાળા	૨૭૨
હરિ બજ લેને વુ પ્રાણીર	. ૬૮૪	હારે મારો નાથ હિડારે ઝુલે રે	.. ૧૩૮
હરિ રીઝયારે હરિ રીઝયા	૫૪૦	હારે, મીઠા બોલા મનોહર માવ	૨૯૦
હરિવર બેશી હાથીએ	. ૨૫૨	હારે, મેં તો બદી તેરી,	. ૫૮
હરિવર હાથીડા ઉપર રે...	૫૫૧	હારે મેરી લગન લગી હે	... ૨૨૦
હરિ હાથ કરીને રે કે બોલી હાકોટી	૫૫૭	હારે, રગ બીના નંદકુમાર	... ૨૬૦
હશી જ્યોમતી લીધો ચોરા કુવર કહાનાને	૫૬૫	હારે રગ બીને વનશ્યામ	... ૨૨૬
હળવે હીડો છો હેતે હેરતા હો નાથજી	૨૪૧	હારે રસ હોરી ખેલે કહાન	૨૨૬
હાજી બ્રહ્મ ચીના કીના વિવેક	૬૯૦	હારે, વહાલા છેલ છળીલા ખ્યારા પ્રજ્ઞવાસી	૨૭૨
હાજી બલા જોગી	... ૬૮૭	હારે સખી ચાલો સર્વે બધૂ મળીને રે	૧૩૯
હાજી બલા શ્રીના ૬૮૮	હારે, મુખ સાગર નાગર શ્યામબિયા	. ૨૭૩

	૫૪		૫૪
હારે, વસીવાળા નદીશોર .	૨૯૦	હે મન મુંઝ કહા કહુ તોડુ,	૬૮૧
હારે હારે ગહે ગીરીધારી ...	૨૨૬	હે મન મુંઝ લાજ નહિ આવે ..	૬૮૬
હારે હારે ન છોડું મેં કહાના ...	૨૨૫	હે મન મુંઝ શીખ ઊર ધર લે	૬૮૭
હારે હારે બસીકે બળેયા	૨૨૫	હે મહારાજ બક્ત દુખ હારી ..	૧૫
હારે હારે મેં બને ન દુગી	૨૨૫	હેલ ઊપાડી એકલી હુતો ગઈતી ..	૨૦૦
હારે હો બરન કેસેં બહિ પાની	૨૨૩	હેલ ઊપાડીને એકલી રે,	૫૫૩
હારે હો મેં પ્યાસી	૫૯	હેલી આજ દિવસ રણિયામણો	૨૧
હારે હો, મેં વારી,	૫૯	હેલી ચાલો રે કાલદ્રીને કાંડે..	૩૩૫
હારે હો રમત મન મોહન ખ્યારો	૨૨૪	હેલી બને આ નન્દકુમાર, સહુણો	
હારે હો રમત મન મોહન નીકે ..	૨૨૪	શોભતા	૩૩૬
હારે હો રમત રગ પ્રીતમ	૨૨૪	હેલી બને નરનો ઊરો	૪૧૧
હારે હો લાગી મેરી	૫૯	હેલી ઝુલત રસિક પ્રભચંદ હોચંદ	૧૪૨
હાલી ભો તારી બચ છે હેડી હેડી રે	૬૭૪	હેલી નરના નહન સાથે નેહડો બધાણો	૩૬૦
હિંડોરે ઝુલતહે જુદરાય, હિંડોરે ઝુલતહે	૧૩૫	હેલી મારે મદીરીએ મોરાર ...	૩૪૪
હિંડોરે ઝુલત હે નંદલાલ, હિંડોરે ઝુલતહે	૧૩૬	હેલી મારે વાલીડે રે કહાન વળડી રે	૪૮૬
હિંડોરે ઝુલત હે નવરગ, હિંડોરે ઝુલત હે	૧૩૫	હેલી મુને કામણુગારે કાન રે	૪૪૬
હિંડોરે ઝુલત હે પ્રજનાય, હિંડોરે ઝુલત હે	૧૩૬	હેલી મુને મારી મોહન રાય રે...	૪૪૫
હિંડોરે પ્રજનાજ કુવરકો, ચલહુ સખી		હેલીરી બાદર બરસત ..	૪૭૯
નિરખનકું બંધએ .	૧૩૫	હેલીરે આપણુ ભેંએ વૃન્દાવન ...	૨૫૭
હિંડોરે ધનસ્થામ હરિનો, અતિ રૂપાળો		હેલી હુતો સંધ્યા ટાણે, ...	૩૪૪
લાગે રે .	૧૪૪	હેલી હેમ કડા બે હાથ, ..	૩૭૫
હિબકતાબોલ્યા બળીયો, ગ્વાલણી ભૂડી છે	૫૬૪	હે સખિયા રત આઈ મેર	૩૦૧
હુતો ગઈતી જમુનાને પાણી રે ...	૩૫૮	હુંડાનો હાર હરિ રે	૪૧
હુતો ચાલીરે હુતો ચાલી .	૮	હુંડામા મુને વહાલા લાગો છો વનમાળી	૩૦૩
હુતો તારા રૂપમા રીઝી	૭૪	હો અધહન સુદ એકાદશી ..	૧૮૯
હુતો મોહી રગીલા તારા રગમા છરે	૧૮	હો અલવીલા અલવ ન કીજે ..	૫૬૫
હુતો હરખ બરી મનમાય, હરિને		હો કહાનજ કોડીલા વારી ...	૪૬૨
વધાણુ રે ..	૧૮૫	હો કહાનુડા મેલને કેડો	૫૬૫
હુસે તમે પ્રજમા આવીયા	.. ૩૯૨	હો ગીરધર છેલ ગુમાની .	૫૧૭
હુસે હુસે આવી હેરણા હેરો રે ...	૪૦૩	હો ગિરિધારી, હુ છુ ચારી	૬૨
હે આલી દેખરી છખી	૩૦૧	હો ધનસ્થામ ખેલ મચાયો ...	૨૩૦
હે આલી બિજત આયે આજ ..	૩૦૧	હો છેલાજ કુંજવીહારી	.. ૫૧૭
હે જડચુદ્ધિ જવ	૬૮૬	હો ઊગાળા સ્થામ સોહાગી	૫૬૭
હેત કરી બેઈ નેલું ઠરી	૧૬૬	હો દીવાના બોલમા ઘેલુ .	૫૬૬
હેત કરીને શ્રીહરિ બહુ વિધી બોલાવી	૫૪૩	હો ધૃતારા તુજને હું નજી ..	૫૬૫
હેતે રાખીયે રે હુંડામા હરિ ...	૩૨૨	હો નટવરજ ભેર ન કીજએ	૩૭૦
હે મન નિર્લજ લાજ ન તેરે ...	૬૮૭	હો નટવરજ હજ તમે નાનકડા ..	૩૬૬

	પૃષ્ઠ		પૃષ્ઠ
હો નટવરજી રહોને પાધરા	૩૭૦	હોરી ખેલત કુવર કનૈયા ...	૨૨૮
હો નટવરજી હુ તમને વારુ છુ ...	૩૬૯	હોરી ખેલત નદ દુલારો રે	૨૧૮
હો નનના છખીલા છેલા... .	૪૬૨	હોરી ખેલત રાધા કહાનસેં હો... ..	૨૦૫
હો ખારે કાણુ કાળ આયે આળ ...	૪૬૦	હોરિ ખેલિયે સુદર સ્થામસેં હો .	૨૦૩
હો પ્રાનપ્રીયા પ્રીતમ ખ્યારેખી .	૫૮૬	હોરી ખેલે પીયા ચલ દેખ સખી ...	૨૨૨
હો પ્રાનપ્રીયા પ્રીતમ ખ્યારેપર ...	૫૮૬	હોરી નવલ રગીલે કહાનસેં ...	૨૯૮
હો પ્રીતમજી મુને તમે ખ્યારા .	૩૭૧	હોરી રમત પ્રજાણ પીયા સગ . .	૨૨૪
હો પ્રીતમજી સેજ પધારીએ	૩૪૦	હો લટકાળા, મોહન લેહેરી ..	૬૨
હો મન માન્યા લાલ ગુમાની	૫૬૭	હો વનમારી તેરી નજર ઠગારી ...	૭૮
હો મન મેરા .	૬૫૯	હો પ્રજાણ હોરી ખેલે .	૨૩૦
હો મન હરના	૬૫૯	હો વાલમજી તમે મુને વહાલા ...	૩૭૧
હો મનમોહન તુજપર વારી	૫૬૭	હો સળંગી મારા વાલમને બતાય	૬૩૮
હો મન, શીખ શ્રવન ધર મેરી... ..	૬૮૬	હો સલુને સ્થામરે રે .	૮૯
હો મારઝાલ ચાલો ધીરા ધીરા	૬૨	હો સહનનદ સ્થામ મુરતસેં ...	૫૮૫
હો મોહન ઝગરો ન મોસે	૫૧૭	હો સાયબા યાસુ લાગી મારી	
હો મોહન મારલીવાલા ..	૪૬૨	પ્રીત ...	૬૩૮
હો રસિયા રહોજી ખારે ઘેર રાત	૬૩૮	હો સાયબાજી મનડો મોચે ...	૬૨
હો રગના રસિલા વારી ...	૪૬૩	હો સુદર વર સુદર શોભો છે, . .	૩૭૧
હો રગબીના છેલ છખીલા	૫૬૬	હો સુદર સ્થામ સલુને, . .	૫૧૭
હો રગીલે સ્થામરે રે . ..	૮૮	હો હરિ તુમ સાચે હિતકારી	૫૬
હો રગીલે સ્થામરે રે	૮૯	હો હરિ તુમ સાચે મુખદાતા ...	૫૬
હો રગીલે સ્થામરે રે	૮૯	હો એલી હોરિ કડે પ્રજાણ	૬૩૮
હોરી અતર ખેલે સો સત હેરી હો... ..	૨૦૩	હો હોરી ખેલત પ્રીતમ ખ્યારી ..	૨૩૦

